

ENSIMMÄINEN MOOSEKSEN KIRJA (GENESIS)

ALKUHISTORIA, 1 – 5

Luominen

1 ¹Alussa Jumala loi taivaat ja maan. ²Maa oli autio ja tyhjä, ja syvyyden yllä oli pimeys. Jumalan Henki liikkui vetten päällä. ³Jumala sanoi: ”Tulkoon valo”, ja valo tuli. ⁴Jumala näki, että valo oli hyvä, ja Jumala erotti toisistaan valon ja pimeyden. ⁵Jumala nimesi valon päiväksi, ja pimeyden hän nimesi yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, ensimmäinen päivä oli mennyt.

⁶Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruus vesien välille erottamaan vedet toisistaan.” ⁷Ja Jumala teki taivaanavaruuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanavaruuden alapuolella, niistä vesistä, jotka olivat taivaanavaruuden yläpuolella. Näin tapahtui. ⁸Jumala nimesi avaruuden taivaaksi. Tuli ilta ja tuli aamu, toinen päivä oli mennyt.

⁹Jumala sanoi: ”Kerääntykööt taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva alue näkyviin.” Näin myös tapahtui. ¹⁰Jumala nimesi kuivan alueen maaksi, ja vesien kerääntymispaikan hän nimesi mereksi. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹¹Jumala sanoi: ”Versokoon

maa vihantaa, siementä tekeviä ruohoja ja hedelmäpuita, jotka kantavat maan päällä lajiensa mukaista hedelmää, jossa on niiden siemen.” Näin myös tapahtui. ¹²Maa tuotti vihantaa: ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan ja puita, jotka kantoivat lajiensa mukaista hedelmää, jossa oli niiden siemen. Ja Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹³Tuli ilta ja tuli aamu, kolmas päivä oli mennyt.

¹⁴Jumala sanoi: ”Tulkoon taivaanavaruuteen valonlähteitä erottamaan päivän yöstä. Olkoot ne merkkeinä osoittamassa määraaikoja, päiviä ja vuosia, ¹⁵ja olkoot ne taivaanavaruudessa valonlähteinä valaisemassa maata.” Näin myös tapahtui. ¹⁶Jumala teki kaksi suurta valonlähdettä, suuremman valonlähteen hallitsemaan päivää ja pienemmän hallitsemaan yötä, sekä tähdet. ¹⁷Jumala pani ne taivaanavaruuteen valaisemaan maata, ¹⁸hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon ja pimeyden toisistaan. Jumala näki, että niin oli hyvä. ¹⁹Tuli ilta ja tuli aamu, neljäs päivä oli mennyt.

²⁰ Jumala sanoi: “Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lennelkööt linnut taivaanavaruudessa maan yllä.” ²¹ Niin Jumala loi suuret merieläimet ja kaikki elävät, liikkuvat olennot, joita vilisee vesissä, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Jumala näki, että niin oli hyvä. ²² Jumala siunasi ne sanoen: “Olkaa hedelmällisiä, lisääntykää ja täyttäkää merten vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä.” ²³ Tuli iltä ja tuli aamu, viides päivä oli mennyt.

²⁴ Jumala sanoi: “Tuottakoon maa eläviä olentoja lajiensa mukaan, karjaeläimiä, pikkueläimiä ja villieläimiä lajiensa mukaan.” Näin myös tapahtui. ²⁵ Jumala teki villieläimet lajiensa mukaan, karjaeläimet lajiensa mukaan ja kaikki maan pikkueläimet lajiensa mukaan. Jumala näki, että niin oli hyvä.

²⁶ Jumala sanoi: “Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme. Hallitkoot he meren kaloja, taivaan lintuja ja karjaeläimiä, koko maata ja kaikkia maan päällä liikkuvia pikkueläimiä.” ²⁷ Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen. Jumalan kuvaksi hän loi hänet, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. ²⁸ Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: “Olkaa hedelmällisiä, lisääntykää, täyttäkää maa ja

ottakaa se valtaanne. Teidän vallassanne olkoot meren kalat, taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.”

²⁹ Jumala sanoi: “Katso, minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit kaikkialla maan päällä ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä. Olkoot ne teille ravinnoksi. ³⁰ Kaikille villieläimille, taivaan linnuille ja maassa liikkuville pikkueläimille, joissa on elävä sielu, minä annan ravinnoksi kaikenlaiset vihreät kasvit.” Näin myös tapahtui. ³¹ Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä oli tehnyt, ja näki, että se oli erittäin hyvää. Tuli iltä ja tuli aamu, kuudes päivä oli mennyt.

2 ¹ Niin tulivat valmiiksi taivaat ja maa kaikkine joukkoineen. ² Seitsemäntenä päivänä Jumala sai valmiiksi tekemänsä työn, ja seitsemäntenä päivänä hän lepäsi kaikesta työstään, jonka oli tehnyt. ³ Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska silloin hän lepäsi kaikesta luomistyöstään.

⁴ Nämä olivat taivaan ja maan luomisen vaiheet.

Ihminen paratiisissa

Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaat, ⁵ maan päällä ei ollut vielä yhtäkään pensasta eikä kedolla kasvanut mitään kasveja, koska Herra Jumala ei ollut vielä antanut sataa maan päälle. Ei myöskään ollut

vielä ihmistä viljelemässä maata.
⁶ Mutta maasta nousi sumua, joka kasteli koko maan pinnan. ⁷ Sit-
ten Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Näin ihmisestä tuli elävä sielu.

⁸ Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli muovannut. ⁹ Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikenlaisia puita, jotka olivat ihania nähdä ja joiden hedelmät olivat hyviä syödä. Keskelle puutarhaa hän kasvatti elämän puun ja myös hyvän- ja pahantiedon puun.

¹⁰ Eedenistä lähti virta, joka kasteli puutarhan, ja se jakaantui sieltä neljäksi haaraksi. ¹¹ Ensimmäisen nimi on Piison. Se kiertää koko Havilan maan, jossa on kulta. ¹² Sen maan kulta on hyvää, ja siellä on myös bedellionpiikkaa ja onyksi-kiveä. ¹³ Toisen virran nimi on Giijon. Se kiertää koko Kuusin maan. ¹⁴ Kolmannen virran nimi on Hiddekel. Se virtaa Assurin itäpuolitse. Neljäs virta on Eufrat.

¹⁵ Herra Jumala otti ihmisen ja asetti hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja pitämään siitä huolta. ¹⁶ Ja Herra Jumala antoi ihmiselle tämän käskyn: ”Syö vapaasti kaikista muista puutarhan puista, ¹⁷ mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, sinä totisesti kuolet.”

¹⁸ Herra Jumala sanoi: ”Ihmisen ei ole hyvä olla yksinään. Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.”

¹⁹ Kun Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut, hän toi ne ihmisen luo nähdäkseen, minkä nimen tämä antaisi kullekin niistä. Jokaisen elävä olento sai juuri sen nimen, jonka ihminen sille antoi. ²⁰ Näin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, kaikille taivaan linnuille ja villieläimille. Aadamille ei kuitenkaan löytynyt sopivaa apua.

²¹ Silloin Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen, otti hänen nukkuessaan yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen kohdan lihalla. ²² Ja Herra Jumala rakensi naisen siitä kylkiluusta, jonka oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo. ²³ Mies sanoi: ”Tässä on nyt luo minun luustani ja liha minun lihastani. Tätä on kutsuttava miehettäreksi, sillä miehestä hänet on otettu.” ²⁴ Sen vuoksi mies jättäköön isänsä ja äitinsä ja liittyköön vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.

²⁵ He olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä he tunteet häpeää.

Syntiinlankeemus

3 ¹ Mutta käärme oli ovelin kaikista villieläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: ”Onko Jumala todella

sanonut: 'Älkää syökö mistään puutarhan puusta?'" ² Nainen vastasi käärmeelle: "Kyllä me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä. ³ Vain sen puun hedelmästä, joka on keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: 'Älkää syökö siitä alkääkö koskeko siihen, ettette kuolisi.'" ⁴ Käärme vastasi naiselle: "Ette te suinkaan kuole, ⁵ vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan."

⁶ Nainen näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli nautinto silmille ja houkutteleva, koska siitä sai ymmärrystä. Niinpä hän otti sen hedelmiä ja söi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mieskin söi. ⁷ Silloin molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti. He sitoivat yhteen viikunapuun lehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.

⁸ He kuuluivat Herran Jumalan äänen hänen käyskennellessään puutarhassa päivän viiletessä. Silloin mies ja hänen vaimonsa piiloutuivat Herran Jumalan kasvojen edestä puutarhan puiden sekaan. ⁹ Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: "Missä sinä olet?" ¹⁰ Mies vastasi: "Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti. Siksi piilouduin." ¹¹ Herra sanoi: "Kuka sinulle kertoi, että olet

alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?"

¹² Mies vastasi: "Vaimo, jonka annoit olemaan kanssani – hän antoi minulle siitä puusta, ja minä söin."

¹³ Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä oletkaan tehnyt!" Nainen vastasi: "Käärme petti minut, ja minä söin."

Kirous synnin seurauksena

¹⁴ Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, sinä olet kirottu kaikkien karjaeläinten ja villieläinten joukossa. Vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua syötävä koko elinaikasi. ¹⁵ Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Naisen siemen murskaa sinun pääsi, ja sinä isket häntä kantapäähän."

¹⁶ Naiselle Jumala sanoi: "Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, kivulla sinä synnytät lapsia. Mieheesi sinä tunnet halua, ja hän on hallitseva sinua."

¹⁷ Miehelle Jumala sanoi: "Koska kuuntelit vaimosi puhetta ja söit puusta, josta kielsin sinua syömästä, maa on kirottu sinun vuoksesi. Vaivaa nähden saat siitä ruokasi kaikkina elämäsi päivinä. ¹⁸ Orjantappuraa ja ohdaketta se kasvaa sinulle, sinun on syötävä kedon ruohoja. ¹⁹ Otsasi hiessä sinä syöt leipäsi, kunnes tulet jälleen maaksi, sillä siitä sinut on otettu.

Tomua sinä olet, ja tomuun sinun on palattava.”

Karkotus paratiisista

²⁰ Mies antoi vaimolleen nimen Eeva, sillä hänestä oli tuleva kaikkien ihmisten äiti. ²¹ Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen vaatteet nahkasta ja puki heidät niihin. ²² Herra Jumala sanoi: ”Nyt ihmisestä on tullut kuin yksi meistä: hän tietää hyvän ja pahan. Kun hän ei nyt vain ojentaisi kättään, ottaisi ja söisi myös elämän puusta ja eläisi ikuisesti!” ²³ Niin Herra Jumala lähetti hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu. ²⁴ Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä.

Kain ja Aabel

4 ¹ Mies yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Eeva sanoi: ”Minä olen saanut pojan Herran avulla.” ² Vielä hän synnytti Kainille veljen, Aabelin. Aabelista tuli lammaspaimen ja Kainista maanviljelijä.

³ Jonkin ajan kuluttua Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle. ⁴ Myös Aabel toi uhrin. Hänen uhrinsa oli lauman esikoisista ja niiden rasvoista. Herra katsoi armollisesti Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen, ⁵ mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei

katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.

⁶ Herra sanoi Kainille: ”Miksi olet vihastunut, ja miksi kasvosi ovat synkistyneet?” ⁷ Eikö ole niin, että jos teet oikein, voit kohottaa katseesi, mutta jos et, synti väijyy ovella. Se haluaa sinut valtaansa, mutta halitse sinä sitä!”

⁸ Kain sanoi veljelleen Aabelille: ”Lähdetään kedolle.” Heidän ollessaan kedolla Kain hyökkäsi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet. ⁹ Silloin Herra kysyi Kainilta: ”Missä on veljesi Aabel?” Kain vastasi: ”En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?”

¹⁰ Herra sanoi: ”Mitä oletkaan tehnyt! Veljesi veri huutaa minulle maasta!” ¹¹ Nyt sinä olet kirottu, ja sinut karkotetaan tältä maalta, joka avasi suunsa ottamaan veljesi veren sinun kädestäsi. ¹² Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle satoaan. Sinusta tulee harhaileva pakolainen.”

¹³ Kain vastasi Herralle: ”Minun syyllisyyteni on liian raskas kantaa. ¹⁴ Kun sinä nyt karkotat minut viljavilta mailta, minun täytyy piiloutua kasvojesi edestä. Minusta tulee harhaileva pakolainen, ja kuka ikinä minut kohtaa, tappaa minut.” ¹⁵ Herra sanoi hänelle: ”Sille, joka tappaa Kainin, kostetaan seitsenkertaisesti.” Sitten Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä. ¹⁶ Niin

Kain lähti pois Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, Eedenistä itään.

Kainin jälkeläiset

¹⁷ Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Kain rakensi kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan.

¹⁸ Hanokille syntyi Iirad, Iiradille syntyi Mehujael, Mehujaelille syntyi Metusael, ja Metusaelille syntyi Lemek. ¹⁹ Lemek otti itselleen kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Aada ja toisen Silla. ²⁰ Aada synnytti Jaabalin, josta tuli teltoissa asuvien karjankasvattajien kantaisä. ²¹ Jaabalin veljen nimi oli Juubal, ja hänestä tuli kaikkien lyyraa ja huilua soittavien kantaisä. ²² Myös Silla sai lapsen, Tuubal-Kainin, josta tuli kaikenlaisten vaski- ja rauta-aseiden takoja. Tuubal-Kainin sisar oli Naema. ²³ Lemek sanoi vaimoilleen: ”Aada ja Silla, kuulkaa ääntäni, te Lemekin vaimot, ottakaa korviinne puheeni! Miehen olen tappanut haavastani ja nuorukaisen mustelmastani. ²⁴ Sillä Kain kostetaan seitsemänkertaisesti mutta Lemek seitsemänkymmentäseitsemän kertaa.”

Seet ja Enos

²⁵ Aadam yhtyi taas vaimoonsa. Tämä synnytti pojan, antoi hänelle nimen Seet ja sanoi: ”Jumala on

suonut minulle toisen pojan Aabelin sijaan, jonka Kain tappoi.”

²⁶ Seetillekin syntyi poika, ja hän antoi tälle nimen Enos. Tuohon aikaan ruvettiin huutamaan avuksi Herran nimeä.

Aadamin jälkeläiset

5 ¹ Tämä on Aadamin sukuluettelo. Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen. ² Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heidät ja antoi heille nimen ihmisen sinä päivänä, jona hän loi heidät.

³ Kun Aadam oli elänyt 130 vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen näköisensä, ja hän antoi tälle nimen Seet. ⁴ Aadam eli Seetin syntymän jälkeen 800 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ⁵ Aadamin koko elinaika oli 930 vuotta. Sitten hän kuoli.

Seetin jälkeläiset

⁶ Kun Seet oli elänyt 105 vuotta, hänelle syntyi Enos. ⁷ Enoksen syntymän jälkeen Seet eli 807 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ⁸ Seetin koko elinaika oli 912 vuotta. Sitten hän kuoli.

⁹ Kun Enos oli elänyt 90 vuotta, hänelle syntyi Keenan. ¹⁰ Keenanin syntymän jälkeen Enos eli 815 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹¹ Enoksen koko elinaika oli 905 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹² Kun Keenan oli elänyt 70 vuotta, hänelle syntyi Mahalalel. ¹³ Keenan

eli Mahalalelin syntymän jälkeen 840 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ¹⁴ Keenanin koko elinaika oli 910 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁵ Kun Mahalalel oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Jered. ¹⁶ Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli 830 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ¹⁷ Mahalalelin koko elinaika oli 895 vuotta. Sitten hän kuoli.

¹⁸ Kun Jered oli elänyt 162 vuotta, hänelle syntyi Hanok. ¹⁹ Jered eli Hanokin syntymän jälkeen 800 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²⁰ Jeredin koko elinaika oli 962 vuotta. Sitten hän kuoli.

²¹ Kun Hanok oli elänyt 65 vuotta, hänelle syntyi Metuselah. ²² Metuselahin syntymän jälkeen Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä 300 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²³ Hanokin koko elinaika oli 365 vuotta. ²⁴ Hanok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois.

²⁵ Kun Metuselah oli elänyt 187 vuotta, hänelle syntyi Lemek. ²⁶ Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen 782 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²⁷ Metuselahin koko elinaika oli 969 vuotta. Sitten hän kuoli.

²⁸ Kun Lemek oli elänyt 182 vuotta, hänelle syntyi poika. ²⁹ Hän antoi pojalle nimen Nooa ja sanoi: "Hän lohduttaa meitä, kun teemme työtä ja näemme vaivaa viljellessämme

maata, jonka Herra on kironnut."

³⁰ Nooan syntymän jälkeen Lemek eli 595 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ³¹ Lemekin koko elinaika oli 777 vuotta. Sitten hän kuoli.

³² Kun Nooa oli elänyt 500 vuotta, hänelle syntyivät Seem, Haam ja Jaafet.

VEDENPAISUMUS SYNNIN SEURAUKSENA, 6 – 11

Ihmisuvun turmelus

6 ¹ Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttöjä, ² Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat itselleen vaimoikseen kaikki, jotka parhaiksi katsoivat. ³ Silloin Herra sanoi: "Minun Henkeni ei vallitse ihmisessä ikuisesti, koska hän on vain lihaa. Olkoon siis hänen aikansa 120 vuotta." ⁴ Siihen aikaan ja myöhemminkin maan päällä oli jättiläisiä, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia. Nämä olivat noita muinaisajan sankareita, kuuluisia miehiä.

⁵ Mutta Herra näki, että ihmisen pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki hänen sydämensä ajatukset ja taipumukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat. ⁶ Silloin Herra katui, että oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja hänen sydämensä tuli murheelliseksi. ⁷ Herra sanoi: "Minä pyyhin

pois maan päältä ihmisen, jonka olen luonut. Minä hävitän ihmiset ja eläimet, myös pikkueläimet ja taivaan linnut, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt.”⁸ Nooa sai kuitenkin armon Herran silmissä.

⁹ Nämä ovat Nooan suvun vaiheet. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä.¹⁰ Nooalle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jaafet.¹¹ Mutta maa oli turmeltunut Jumalan edessä ja tullut täyteen väkivaltaa.¹² Kun Jumala katsoi maata, hän näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha maan päällä oli turmellut vaelluksensa.

Nooan arkki

¹³ Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on ihmisten vuoksi tullut täyteen väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan.¹⁴ Tee itsellesi arkki goofer-puusta. Tee arkki täyteen koppeja ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa.¹⁵ Sinun on tehtävä se näin: Arkin pituuden tulee olla 300 kyynärää, leveyden 50 kyynärää ja korkeuden 30 kyynärää.¹⁶ Tee arkkiin valoaukko, tee se ylhäältä katsoen kyynärän korkeudelle ja sijoita ovi arkin kylkeen. Tee arkkiin kolme kerrosta, alimmainen, toinen ja kolmas.¹⁷ Katso, minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle

hävittämään taivaan alta kaiken lihan, jossa on elämän henki. Silloin maan päällä kaikki menehtyy.¹⁸ Mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun on mentävä poikiesi, vaimosi ja poikiesi vaimojen kanssa arkkiin¹⁹ ja vietävä sinne kaksi kustakin lajia kaikista eläimistä, kaikesta lihasta, säilyttääksesi ne hengissä kanssasi. Niitä tulee olla uros ja naaras.²⁰ Luoksesi tulee lintuja lajiensa mukaan, karjaeläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia maan pikkueläimiä lajiensa mukaan, kaksi kustakin lajista, että ne säilyisivät hengissä.²¹ Hanki itsellesi kaikenlaista syötäväksi kelpaavaa ravintoa ja kokoa sitä talteen niin paljon, että se riittää ruuaksi sinulle ja niille kaikille.”²² Nooa teki kaiken aivan niin kuin Jumala oli käskennyt hänen tehdä.

Vedenpaisumus

7¹ Sitten Herra sanoi Nooalle: ”Mene arkkiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut minä olen havainnut tässä sukupolvessa vanhurskaaksi edessäni.² Ota luoksesi kaikista puhtaista eläimistä seitsemän urosta ja seitsemän naarasta, mutta epäpuhtaista eläimistä ota kaksi, uros ja naaras.³ Ota myös seitsemän paria taivaan lintuja, uroksia ja naaraita, että niiden siemen säilyisi elossa kaikkialla maan päällä.⁴ Seitsemän päivän kuluttua minä näet annan sataa maan päälle 40

päivää ja 40 yötä ja pyyhin maan päältä pois kaikki tekemäni olennot.”⁵ Nooa teki aivan niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

⁶ Nooa oli 600 vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.⁷ Hän meni arkkiin yhdessä poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa vedenpaisumusta pakoon.⁸ Puhtaita eläimiä, epäpuhtaita eläimiä, lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia pikkueläimiä⁹ meni Nooa luo arkkiin pareittain, uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut.¹⁰ Seitsemän päivän kulluttua vedenpaisumus tuli maan päälle.

¹¹ Sinä vuonna, jona Nooa täytti 600 vuotta, vuoden toisena kuukautena, kuukauden 17. päivänä, kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat ja taivaan ikkunat aukenivat.¹² Silloin tuli maan päälle sade, jota kesti 40 päivää ja 40 yötä.¹³ Juuri tuona päivänä Nooa, Nooa pojat Seem, Haam ja Jaafet sekä Nooa vaimo ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät yhdessä arkkiin.¹⁴ Heidän kanssaan menivät lajeittain myös kaikki villieläimet, kaikki karjaeläimet, kaikki pikkueläimet, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki suuret ja pienet linnut lajiensa mukaan, kaikki siivekkäät.¹⁵ Ne menivät Nooa luo arkkiin pareittain, kaikki liha, kaikki, joissa

oli elämän henki.¹⁶ Kaikesta lihasta meni sisälle uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut, ja Herra sulki arkin oven Nooa jälkeen.

¹⁷ Silloin tuli vedenpaisumus maan päälle 40 päivän aikana. Vedet lisääntyivät ja nostivat arkin, ja se kohosi korkealle maasta.¹⁸ Vedet saivat vallan ja lisääntyivät suuresti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla.¹⁹ Vedet nousivat maan päällä yhä enemmän, niin että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät.²⁰ Vesi nousi 15 kynnärää vuorten yläpuolelle, niin että ne peittyivät.²¹ Silloin kaikki liha, joka liikkui maan päällä, menehtyi: linnut, karjaeläimet, villieläimet, kaikki maassa vilistävät pikkueläimet ja myös kaikki ihmiset.²² Kaikki, joissa oli elämän henkäys ja jotka elivät kuivalla maalla, kuolivat.²³ Näin Herra pyyhkäisi pois kaikki olennot maan päältä, sekä ihmiset että karjaeläimet, pikkueläimet ja taivaan linnut. Ne pyyhittiin pois maan päältä. Vain Nooa ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, jäivät henkiin.²⁴ Maa oli veden vallassa 150 päivää.

8¹ Jumala muisti Nooa ja kaikkia villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Jumala pani tuulen puhaltamaan yli maan, ja vesi alkoi laskeutua.² Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat

sulkeutuivat, ja sade taivaasta tyrehtyi.³ Vesi väheni vähenemistään maan päältä, ja 150 päivän kuluttua vesi oli vähentynyt niin paljon,⁴ että arkki pysähtyi Araratin vuorille seitsemännen kuukauden 17. päivänä.⁵ Vesi väheni vähenemistään 10. kuukauteen asti, ja 10. kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin.

⁶ Kun vielä 40 päivää oli kulunut, Nooa avasi arkkiin tekemänsä ikkunan⁷ ja päästi ulos korpin. Se lenteli edestakaisin, kunnes vesi oli kuivunut maan päältä.⁸ Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, oliko vesi vähentynyt maan päältä.⁹ Kyyhkynen ei kuitenkaan löytänyt lepopaikkaa jaloilleen vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä koko maa oli vielä veden peitossa. Nooa ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin.¹⁰ Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja lähetti uudelleen kyyhkysen arkista.¹¹ Kyyhkynen tuli hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore öljypuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vesi oli käynyt vähiin maan päällä.¹² Hän odotti vielä toiset seitsemän päivää ja päästi sitten kyyhkysen, eikä se enää palannut hänen luokseen.

¹³ Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinä vuonna, jona Nooa täytti 601 vuotta, vesi oli

kuivunut maan päältä. Silloin Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuiva.¹⁴ Toisen kuukauden 27. päivänä maa oli täysin kuivunut.

Noaan uhri

¹⁵ Silloin Jumala sanoi Nooalle:
¹⁶ ”Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot sinun kanssasi.¹⁷ Vie mukasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki liha: linnut, karjaeläimet ja maassa liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön niitä maassa, olkoot ne hedelmällisiä ja lisääntykööt maan päällä.”¹⁸ Niin Nooa lähti ulos mukanaan poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot¹⁹ sekä kaikki villieläimet, pikkueläimet ja linnut. Kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, lähtivät arkista suvuittain.

²⁰ Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle. Hän otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla.

²¹ Kun Herra tunsı suloisen tuoksun, hän ajatteli sydämessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, sillä ihmisen sydämen taipumukset ovat pahat hänen nuoruudestaan saakka. Minä en koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niin kuin nyt olen tehnyt.”²² Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylvö eikä leikkuu, ei kylmä eikä helle, ei kesä eikä talvi, ei päivä eikä yö.”

Jumala tekee liiton Nooan kanssa

9¹ Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täytäkää maa.² Kaikki maan eläimet, kaikki taivaan linnut, kaikki maassa matelevat ja kaikki meren kalat pelkäävät ja säikkyvät teitä. Ne on annettu teidän valtaanne.³ Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille syötäväksi. Samoin kuin olen antanut teille vihreät kasvit, minä annan teille kaikki eläimet.⁴ Älkää kuitenkaan syökö lihaa, jossa sen sielu, sen veri, on.⁵ Teidän verenne vuodattamisesta minä vaadin tilille jokaisen eläimen. Myös ihmisen minä vaadin tilille toisen ihmisen, hänen veljensä, surmaamisesta.⁶ Joka vuodattaa ihmisen veren, hänen verensä vuodattaa ihminen, sillä omaksi kuvakseen Jumala teki ihmisen.⁷ Ja te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, olkaa monilukuiset ja lisääntykää maan päällä."

⁸ Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan:⁹ "Katso, minä teen liittoni teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa¹⁰ sekä kaikkien mukananne olevien elävien olentojen kanssa, lintujen, karjaeläinten ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien arkista lähteneiden, niin ihmisten kuin kaikkien maan eläintenkin kanssa.¹¹ Minä teen liittoni teidän kanssanne, eikä vedenpaisumus enää

koskaan tuhoa kaikkea lihaa. Koskaan enää ei tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan."

¹² Jumala sanoi: "Tämä on sen liiton merkki, jonka minä teen itseni ja teidän sekä kaikkien teidän kanssanne olevien elävien olentojen välille ikuisiksi ajoiksi.¹³ Minä panen kaareni pilviin, ja se on merkinä liitosta minun ja maan välillä.¹⁴ Kun minä kokoan pilviä maan ylle ja kaari näkyy pilvissä,¹⁵ minä muistan liittoni, joka on minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan, välillä, eikä vesi enää nouse tulvaksi hävittämään kaikkea lihaa.¹⁶ Kun kaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton, joka on Jumalan ja kaiken lihan, kaikkien maan päällä elävien olentojen, välillä." ¹⁷ Jumala sanoi Nooalle: "Tämä on merkinä liitosta, jonka minä olen tehnyt itseni ja kaiken lihan välille maan päällä."

Nooan juopumus ja häpeä

¹⁸ Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. Haam oli Kanaanin isä.¹⁹ Nämä kolme olivat Nooan pojat, ja heistä polveutuvat kaikki maailman ihmiset.

²⁰ Nooa ryhtyi maanviljelijäksi ja istutti viinitarhan.²¹ Kun hän joi sen viiniä, hän juopui ja makasi alasti teltassaan.²² Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden

ja kertoi siitä ulkona molemmille veljilleen. ²³ Silloin Seem ja Jaafet ottivat viitan, panivat molemmat sen hartioilleen, menivät sisään takaperin ja peittivät isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat poispäin, eivätkä he nähneet isänsä alastomuutta.

Nooa kiroaa Kanaanin

²⁴ Kun Nooa heräsi humalastaan ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli hänelle tehnyt, ²⁵ hän sanoi: “Kirottu olkoon Kanaan! Tulkoon hänestä veljiensä orjien orja.” ²⁶ Hän sanoi vielä: “Kii-tetty olkoon Herra, Seemin Jumala! Olkoon Kanaan hänen orjansa. ²⁷ Laajentakoon Jumala Jaafetin alueen, ja saakoon hän asua Seemin teltoissa. Olkoon Kanaan hänen orjansa.”

²⁸ Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen 350 vuotta. ²⁹ Näin Nooan koko elinajaksi tuli 950 vuotta. Sitten hän kuoli.

Nooan jälkeläiset

10 ¹ Nämä ovat Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukuuettelot. Vedenpaisumuksen jälkeen heille syntyi poikia. ² Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras. ³ Goomerin pojat olivat Askenas, Riifat ja Toogarma. ⁴ Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa, Tarsis, kittiläiset ja doodanilaiset. ⁵ Näistä erkanivat

saarten ja rannikoiden kansat maihinsa, kukin kielensä, heimonsa ja kansallisuutensa mukaan.

⁶ Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. ⁷ Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Saba ja Dedan. ⁸ Kuusille syntyi myös Nimrod. Hän oli maan ensimmäinen mahtimies. ⁹ Hän oli Herran edessä mahtava metsästäjä. Siksi sanotaan: “Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä Herran edessä.” ¹⁰ Hänen valtakuntaansa kuuluivat aluksi Baabel, Ere, Akkad ja Kalne Sinearin maassa. ¹¹ Siitä maasta hän lähti Assuriin ja rakensi Niiniven, Rehobot-lirin, Kelahin ¹² ja Resenin suuren kaupungin, joka on Niiniven ja Kelahin välillä. ¹³ Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset, naftuhilaiset, ¹⁴ patrosilaiset, kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähteneet, ja kaftorilaiset. ¹⁵ Kanaanille syntyivät Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet ¹⁶ sekä jebusilaiset, amorilaiset, girkasilaiset, ¹⁷ hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, ¹⁸ arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat. ¹⁹ Kanaanilaisten alue ulottui Siidonista Gerariin päin Gassaan asti sekä Sodomaan, Gomorraan, Admaan ja Seboimiin päin Lesaan asti.

²⁰Nämä olivat Haamin pojat heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

²¹Myös Seemille, Jaafetin vanhimmalle veljelle, kaikkien Eeberin jälkeläisten kantaisälle, syntyi poikia. ²²Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram. ²³Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mas. ²⁴Arpaksadille syntyi Selah ja Selahille Eeber. ²⁵Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg, koska hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan. ²⁶Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, ²⁷Hadoram, Uusal, Dikla, ²⁸Oobal, Abimael, Saba, ²⁹Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia. ³⁰Heidän asuinalueensa ulottui Sefarin suunnassa Meesasta itäiseen vuoristoon asti. ³¹Nämä olivat Seemin jälkeläisiä heimojensa, kieltensä, maittensa ja kansakuntiansa mukaan.

³²Nämä olivat Nooan poikien heimot sukuuutteloittensa mukaan, heidän kansakuntansa. Niistä erkanivat maailman kansat vedenpaisumuksen jälkeen.

Baabelin torni

11 ¹Koko maailmassa oli yksi kieli, ja kaikki käyttivät samoja sanoja. ²Kun ihmiset lähitivät liikkeelle idästä, he löysivät

tasangon Sinearin maasta ja asetuivat sinne asumaan. ³He sanoivat toisilleen: "Tulkaa, tehdään tiliä ja poltetaan ne koviksi." Tiili oli heillä rakennuskivenä ja maapiki laastina. ⁴He sanoivat: "Rakennetaan itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen. Tehdään itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan."

⁵Herra tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmiset olivat rakentaneet. ⁶Herra sanoi: "He ovat yksi kansa, ja heillä kaikkilla on sama kieli. Tämä, mitä he tekevät, on vasta alkua. Nyt mikään ei estä heitä tekemästä, mitä ikinä aikovatkin. ⁷Tulkaa, menkäämme sinne ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa kieltä." ⁸Näin Herra hajotti heidät sieltä kaikkialle maailmaan, ja he jättivät kaupungin rakentamisen sikseen. ⁹Kaupunki sai nimekseen Baabel, sillä Herra sekoitti siellä koko maan kielen ja hajotti sieltä ihmiset kaikkialle maailmaan.

Seemin jälkeläiset

¹⁰Nämä ovat Seemin suvun vaiheet. Kun Seem oli satavuotias, hänelle syntyi Arpaksad kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen. ¹¹Seem eli Arpaksadin syntymän jälkeen 500 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. ¹²Kun Arpaksad oli elänyt 35 vuotta, hänelle syntyi

Selah. ¹³ Arpaksad eli Selahin syntymän jälkeen 403 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ¹⁴ Kun Selah oli elänyt 30 vuotta, hänelle syntyi Eeber. ¹⁵ Eeberin syntymän jälkeen Selah eli 403 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ¹⁶ Kun Eeber oli 34 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Peleg. ¹⁷ Eeber eli Pelegin syntymän jälkeen 430 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ¹⁸ Kun Peleg oli 30 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Regu. ¹⁹ Peleg eli Regun syntymän jälkeen 209 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²⁰ Kun Regu oli 32 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Serug. ²¹ Serugin syntymän jälkeen Regu eli 207 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²² Kun Serug oli 30 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Naahor. ²³ Serug eli Naahorin syntymän jälkeen 200 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²⁴ Kun Naahor oli 29 vuoden ikäinen, hänelle syntyi Terah. ²⁵ Naahor eli Terahin syntymän jälkeen 119 vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. ²⁶ Kun Terah oli 70 vuoden ikäinen, hänelle syntyivät Abram, Naahor ja Haaran.

Terahin jälkeläiset

²⁷ Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot. ²⁸ Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa. ²⁹ Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abram

vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä. ³⁰ Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta. ³¹ Terah otti mukaan poikansa Abramin, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abramin vaimon. He lähtivät Kaldean Uurista menäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Harraniin asti ja asettuivat sinne asumaan. ³² Terahin elinpäivät olivat 205 vuotta. Sitten Terah kuoli Harranissa.

KANTASIEHEN HISTORIA, 12 – 50

Jumala kutsuu Abramia

12 ¹ Herra sanoi Abramille: ”Lähde maastasi ja suvustasi ja isäsi kodista maahan, jonka minä sinulle osoitan. ² Minä teen sinusta suuren kansan, minä siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena. ³ Minä siunaan ne, jotka sinua siunaavat, ja kiroan sen, joka sinua kiroaa, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat.”

⁴ Niin Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Harranista lähtiessään 75 vuoden ikäinen. ⁵ Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet

Harranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

⁶ Abram kulki maan halki Sikemin paikkakunnalle, Mooren tammelle asti. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset. ⁷ Siellä Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun siemenellesi minä annan tämän maan." Niin Abram rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli ilmentynyt hänelle. ⁸ Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Beetelistä itään, ja pystytti telttansa niin, että Beetel oli länsipuolella ja Ai itäpuolella. Hän rakensi sinnekin alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä. ⁹ Abram lähti sieltä ja kulki yhä edemmäs Etelämaahan päin.

Abram ja Saarai Egyptissä

¹⁰ Maahan tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuakseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä maassa oli kova. ¹¹ Tultuaan lähelle Egyptiä hän sanoi vaimolleen Saaraille: "Kuulehan, minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen. ¹² Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: 'Tämä on hänen vaimonsa.' He tappavat minut mutta antavat sinun elää. ¹³ Sano siis, että olet sisareni, jotta minun kävisi hyvin sinun vuoksesi ja minä jäisin henkiin sinun ansiostasi."

¹⁴ Kun Abram tuli Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että hänen vaimonsa oli hyvin kaunis. ¹⁵ Faraon ruhtinaat

näkivät Abramın vaimon ja ylistivät häntä faraolle, ja niin hänet otettiin faraon hoviin. ¹⁶ Myös Abramia kohdeltiin hyvin Saaraın vuoksi. Hän sai lampaita ja vuohia, nautoja ja aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita.

¹⁷ Mutta Herra löi faraota ja hänen hoviaan kovilla vitsauksilla Abramın vaimon Saaraın tähden. ¹⁸ Silloin farao kutsui Abramın luokseen ja sanoi: "Mitä oletkaan minulle tehnyt! Miksi et sanonut minulle, että hän on sinun vaimosi? ¹⁹ Miksi sanoit: 'Hän on sisareni', niin että saatoin ottaa hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi, ota hänet ja mene." ²⁰ Sitten farao antoi miehilleen Abramista käskyn, ja nämä saattoivat pois maasta hänet ja hänen vaimonsa ja kaiken, mitä hänellä oli.

Abramin ja Lootin tiet eroavat

13 ¹ Niin Abram lähti Egyptistä Etelämaahan vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, mukanaan myös Loot. ² Abramilla oli hyvin paljon rikkautta: karjaa, hopeaa ja kultaa. ³ Hän kulki levähdyspaikasta toiseen, Etelämaasta Beeteliin asti, siihen paikkaan Beetelin ja Ain välillä, missä hänen telttansa oli aluksi ollut. ⁴ Ja mihin hän ensin oli rakentanut alttarin. Siellä Abram huusi avuksi Herran nimeä.

⁵ Myös Lootilla, joka kulki Abramın mukana, oli lampaita ja vuohia, nautakarjaa ja telttoja. ⁶ Maata ei

kuitenkaan ollut kyliksi, jotta he olisivat voineet asua yhdessä. Heillä oli niin paljon omaisuutta, että he eivät voineet asua yhdessä. ⁷ Siksi Abramin karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välille tuli riitaa. Siihen aikaan maassa asuivat kanaanilaiset ja perissiläiset.

⁸ Silloin Abram sanoi Lootille: ”Eihän meidän välillämme pitäisi olla riitaa, minun ja sinun, eikä myöskään minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä. Olemmehan me sentään veljiä. ⁹ Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, tai jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle.” ¹⁰ Loot nosti katseensa ja näki, että koko Jordanin tasanko oli runsasvetistä seutua. Ennen kuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorran, se oli Sooariin saakka kuin Herran puutarhaa, kuin Egyptin maata. ¹¹ Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja siirtyi itään päin. Näin he erkanivat toisistaan. ¹² Abram asettui asumaan Kanaaninmaahan, mutta Loot asui tasangon kaupungeissa ja siirtyi telttoineen paikasta toiseen, aina Sodomaan asti.

¹³ Mutta Sodoman miehet olivat pahoja ja tekivät paljon syntiä Herraa vastaan. ¹⁴ Herra sanoi Abramille sen jälkeen, kun Loot oli eronnut hänestä: ”Nosta silmäsi ja katsele siitä paikasta, missä olet,

pohjoiseen, etelään, itään ja länteen, ¹⁵ sillä kaiken maan, jonka sinä näet, minä annan sinulle ja sinun siemenellesi ikuisiksi ajoiksi. ¹⁶ Minä teen sinun jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset. Jos maan tomu voidaan laskea, voidaan laskea myös sinun jälkeläistesi lukumäärä. ¹⁷ Nouse ja lähde kulkemaan maata pitkin ja poikin, sillä minä annan sen sinulle.” ¹⁸ Niin Abram siirtyi telttoineen paikasta toiseen. Tultuaan Mamren tammistoon, joka on Hebronissa, hän asettui sinne asumaan ja rakensi alttarin Herralle.

Abram voittaa neljä

kuningasta ja pelastaa Lootin

14 ¹ Siihen aikaan, kun Amrafel oli Sinearin kuninkaana, Arjok Ellasarin kuninkaana, Kedorlaomer Eelamin kuninkaana ja Tidal Goojimin kuninkaana, ² nämä neljä aloittivat sodan Sodoman kuningasta Beraa, Gomorran kuningasta Birsaa, Adman kuningasta Sinabia, Seboimin kuningasta Semeberiä ja Belan eli Sooarin kuningasta vastaan. ³ Kaikki nämä viisi liittoutuivat ja kokoontuivat Siddiminlaaksoon, jossa nyt on Suolameri. ⁴ He olivat palvelleet Kedorlaomeria kaksitoista vuotta, mutta kolmantenatoista vuotena he nousivat kapinaan. ⁵ Neljäntenätoista vuotena tulivat Kedorlaomer ja hänen kanssaan

olevat kuninkaat ja voittivat refalaiset Astarot-Karnaimissa, suusilaiset Haamissa, eemiläiset Kirjataimin tasangolla ⁶ja hoorilaiset heidän vuoristossaan, aina Seirissä autiomaan laidalla olevaan Eel-Paaraniin asti. ⁷He palasivat ja tulivat Een-Mispatiin eli Kaadekseen ja valloittivat koko amalekilaisten maan ja löivät myös amorilaiset, jotka asuivat Hasason-Taamarissa.

⁸Silloin Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan eli Sooarin kuningas lähtivät liikkeelle ja asettuivat Siddimin laaksossa taistelujärjestykseen ⁹Eelamin kuningasta Kedorlaomeria, Goojimin kuningasta Tidalia, Sinearin kuningasta Amrafelia ja Ellasarin kuningasta Arjokia vastaan – viisi kuningasta neljää vastaan. ¹⁰Mutta Siddiminlaakso oli täynnä maapikikuoppia, ja kun Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat, he putosivat niihin. Henkiin jääneet pakenivat vuoristoon. ¹¹Hyökkääjät ottivat Sodomasta ja Gomorrasta kaiken omaisuuden ja kaiken ruuan ja menivät pois. ¹²Lähtiessään he veivät mukanaan myös Abramim veljenpojan Lootin ja hänen omaisuutensa; hän näet asui Sodomassa.

¹³Eräs pakoon päässeistä tuli ilmoittamaan asiasta heprealaiselle Abramille, joka asui amorilaiselle

Mamrelle kuuluvassa tammistossa. Mamre oli Eskolin ja Aanerin veli, ja he olivat Abramim liittolaisia.

¹⁴Kun Abram kuuli, että hänen veljenpoikansa oli otettu vangiksi, hän aseisti kodissaan syntyneet palvelijansa, jotka hän itse oli kouluttanut, 318 miestä, ja ajoi vihollisia takaa Daaniin saakka. ¹⁵Hän jakoi väkensä ja hyökkäsi palvelijoihin yöllä vihollisten kimppuun, voitti heidät ja ajoi heitä takaa Hoobaan saakka, joka on Damaskosta pohjoiseen. ¹⁶Hän toi takaisin kaiken omaisuuden, myös veljenpoikansa Lootin ja hänen omaisuutensa, samoin kuin naiset ja muun väen.

Melkisedek siunaa Abramim

¹⁷Kun Abram oli paluumatkalla voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan olleet kuninkaat, Sodoman kuningas lähti häntä vastaan Saavenlaaksoon eli Kuninkaanlaaksoon. ¹⁸Melkisedek, Saalemin kuningas, toi leipää ja viiniä. Hän oli korkeimman Jumalan pappi, ¹⁹ja hän siunasi Abramim sanoen: ”Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija. ²⁰Kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vihollisesi sinun käsiisi.” Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta.

²¹Sodoman kuningas sanoi Abramille: ”Anna minulle ihmiset, mutta pidä sinä omaisuus.”

²² Abram vastasi Sodoman kuninkaalle: "Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan hallitsijan, puoleen ja vannon: ²³ En totisesti ota mitään, mikä kuuluu sinulle, en edes langanpätkeä tai kengännauhaa, ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramista rikkaan.' ²⁴ Korvattakoon ainoastaan se, mikä on kulunut palvelijoiden ruokaan, ja se osa, mikä kuuluu miehille, jotka seurasivat minua, Aanerille, Eskolille ja Mamrelle. He saakoot osansa."

Herra tekee liiton Abramin kanssa

15 ¹ Näiden tapausten jälkeen Abramille tuli näyssä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi, sinun palkkasi on hyvin suuri." ² Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä olen yhä lapseton, ja omaisuuteni perijä on damaskolainen Elieser." ³ Abram sanoi vielä: "Ethän sinä ole antanut minulle jälkeläistä, ja nyt talossani syntynyt palvelija perii minut." ⁴ Silloin hänelle tuli tämä Herran sana: "Ei hän sinua peri, vaan hän, joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, perii sinut." ⁵ Herra vei Abramin ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos voit ne laskea." Herra sanoi vielä hänelle: "Yhtä paljon tulee sinulla olemaan jälkeläisiä." ⁶ Abram

uskoi Herraa, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

⁷ Hän sanoi Abramille: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni tämän maan sinulle perinnöksi." ⁸ Mutta Abram vastasi: "Oi Herra, Herra, mistä minä tiedän, että saan perii sen?" ⁹ Herra sanoi hänelle: "Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pässi sekä metsäkyyhkyinen ja kyyhkysenpoikanen." ¹⁰ Abram toi hänelle nämä kaikki, halkaisi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain. Lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. ¹¹ Ruhojen päälle laskeutui petolintuja, mutta Abram hätisteli ne pois.

¹² Kun aurinko oli laskemassa, Abram vaipui raskaaseen uneen. Kauhu ja synkkä pimeys valtasivat hänet. ¹³ Herra sanoi Abramille: "Tiedä totisesti, että jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän, ja heidän on oltava sortajiensa orjina neljäsataa vuotta. ¹⁴ Mutta minä tuomitsen sen kansan, jonka orjina he ovat, ja sitten he pääsevät lähtemään suuri omaisuus mukanaan. ¹⁵ Sinä itse saat kuitenkin mennä rauhassa isiesi luo, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään. ¹⁶ Neljännessä polvessa jälkeläisesi palaavat

tänne, sillä amorilaisten syntien määrä ei ole vielä täysi.”

¹⁷Kun aurinko oli laskenut ja oli tullut pilkkopimeä, näkyi savuava pätsi ja tulisoihtu, joka liikkui ruhonpuolikkaiden välissä.

¹⁸Sinä päivänä Herra teki Abramin kanssa liiton ja sanoi: ”Sinun siemenellesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka: ¹⁹keeniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten, ²⁰heettiläisten, perissiläisten, refalaisten, ²¹amorilaisten, kanaanilaisten, girgasilaisten ja jebusilaisten maan.”

Saarai, Haagar ja Ismael

16¹Abramin vaimo Saarai ei ollut synnyttänyt miehelleen lasta. Mutta Saarailla oli egyptiläisen orjatar, jonka nimi oli Haagar. ²Niin Saarai sanoi Abramille: ”Näethän, että Herra on estänyt minut synnyttämästä. Yhdy siis orjattareeni – ehkä minä saan lapsia hänen avullaan.” Ja Abram kuuli Saaraita. ³Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaaninmaassa, kun hänen vaimonsa Saarai antoi egyptiläisen orjattarensa Haagarin miehelleen Abramille vaimoksi. ⁴Abram yhtyi Haagariin, ja tämä tuli ras-kaaksi. Kun Haagar huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä. ⁵Silloin Saarai sanoi Abramille: ”Kärsimäni vääräys

kohdatkoon sinua. Minä annoin orjattareni syliisi, mutta kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia minua. Ratkaiskoon Herra meidän välimme, minun ja sinun.” ⁶Abram sanoi Saarailla: ”Onhan orjattaresi sinun vallassasi. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” Silloin Saarai kuritti Haagaria, ja tämä pakeni hänen luotaan.

⁷Herran enkeli löysi Haagarin autiomaasta vesilähteeltä, siltä lähteeltä, joka on Suurin tien varressa. ⁸Hän sanoi: ”Haagar, Saarain orjatar, mistä tulet ja minne menet?” Tämä vastasi: ”Olen paossa emäntääni Saaraita.” ⁹Silloin Herran enkeli sanoi hänelle: ”Palaa emäntäsi luo ja nöyryy hänen kätensä alle.” ¹⁰Herran enkeli sanoi vielä hänelle: ”Minä annan sinulle hyvin paljon jälkeläisiä, niin paljon, ettei heitä voida laskea.” ¹¹Sitten Herran enkeli sanoi hänelle: ”Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan. Sinun tulee antaa hänelle nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut sinun ahdistuksesi. ¹²Hänestä tulee mies kuin villiaasi. Hänen kätensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi on häntä vastaan. Hän asettuu vastapäätä kaikkia veljiään.”

¹³Haagar kutsui Herraa, joka oli puhutellut häntä, nimellä ”Sinä olet ilmestyksen Jumala.” Haagar näet ajatteli: ”Olenko minä tässä paikassa saanut nähdä takaapäin hänet, joka

näkee minut?” ¹⁴ Siksi tuota kaivoa kutsutaan nimellä Beer Lahai-Roi. Se on Kaadeksen ja Beredin välillä.

¹⁵ Haagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalleen, jonka Haagar oli hänelle synnyttänyt, nimen Ismael. ¹⁶ Abram oli 86 vuoden ikäinen, kun Haagar synnytti hänelle Ismaelin.

*Herra tekee ympärileikkauksen
liiton Abrahamin kanssa*

17 ¹ Kun Abram oli 99 vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Vaella minun edessäni ja ole nuhteeton. ² Minä teen liittoni meidän välillemme, minun ja sinun, ja teen sinun jälkeläisesi hyvin lukuisiksi.” ³ Silloin Abram heittäytyi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle näin: ⁴ ”Tämä on minun liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee kansojen paljouden isä. ⁵ Älköön sinua enää kutsuttako nimellä Abram, vaan nimesi olkoon Abraham, sillä minä teen sinusta kansojen paljouden isän. ⁶ Minä teen sinut hyvin hedelmälliseksi ja annan sinusta tulla kansoja, ja sinusta polveutuu kuninkaita. ⁷ Minä pidän voimassa liittoni välillemme, minun ja sinun sekä sinun jälkeläistesi välillä, polvesta polveen, ikuisen liiton, niin että minä olen sinun ja jälkeläistesi Jumala. ⁸ Maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaaninmaan, minä

annan ikuseksi omaisuudeksi sinulle ja siemenellesi, ja minä olen heidän Jumalansa.”

⁹ Jumala sanoi Abrahamille: ”Mutta sinun tulee pitää minun liittoni, sinun ja jälkeläistesi, polvesta polveen. ¹⁰ Tämä on minun liittoni, minun ja sinun ja jälkeläistesi välinen liitto, jota teidän tulee noudattaa: ympärileikataa keskuudessanne jokainen miehenpuoli. ¹¹ Teidän tulee ympärileikkauttaa esinahkanne liha. Se on merkki liitosta meidän välillemme, minun ja teidän. ¹² Polvesta polveen teidän tulee ympärileikata jokainen poikalapsi kahdeksan päivän ikäisenä, myös kotona syntynyt tai keneltä tahansa muukalaiselta rahalla ostettu orja, joka ei ole sinun jälkeläisiäsi. ¹³ Sekä kotonanne syntynyt että rahalla ostamanne orja on ympärileikattava. Näin teidän ruumiissanne on merkki minun liitostani, ikuisesta liitosta. ¹⁴ Jokainen mies, jonka esinahan lihaa ei ole ympärileikattu, on poistettava kansastaan. Hän on rikkonut minun liittoni.”

Herra ilmoittaa lisakin syntymän

¹⁵ Jumala sanoi Abrahamille: ”Älä kutsu vaimoasi Saaraita enää nimellä Saarai, vaan hänen nimensä olkoon Saara.

¹⁶Minä siunaan häntä ja annan myös hänen synnyttää sinulle pojan. Minä siunaan häntä, ja hänestä polveutuu kansakuntia ja kansojen kuninkaita.” ¹⁷Abraham heittäytyi kasvoilleen ja nauroi ajatellen: “Voiko satavuotiaalle syntyä lasta, ja voiko Saara, joka on 90 vuoden ikäinen, vielä synnyttää?” ¹⁸Abraham sanoi Jumalalle: “Kunpa edes Ismael saisi elää sinun edessäsi!” ¹⁹Mutta Jumala sanoi: “Totisesti, vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi lisäk. Minä pidän voimassa liittoni hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa ikuisesti.”

Ismaelistä tulee suuri kansa

²⁰“Minä olen kuullut myös rukouksesi Ismaelistä. Minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja hyvin monilukaiseksi. Hänestä polveutuu kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan. ²¹Mutta liittoni minä vahvistan lisakin kanssa, jonka Saara sinulle synnyttää ensi vuonna tähän aikaan.” ²²Kun Jumala oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän kohosi ylös tämän luota.

²³Abraham nouti vielä samana päivänä poikansa Ismaelin ja kaikki kotona syntyneet ja kaikki rahalla ostamansa orjat, kaikki talonsa miehet ja pojat, ja ympärileikkasi sinä samana päivänä heidän esinahkansa lihan, niin kuin Jumala

oli hänelle puhunut. ²⁴Abraham oli 99 vuoden ikäinen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin, ²⁵ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoistavuotias, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin. ²⁶Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin juuri tuona samana päivänä. ²⁷Hänen kansaan ympärileikattiin kaikki hänen talonsa miehet ja pojat, sekä kotona syntyneet että muukalaisilta rahalla ostetut orjat.

Herra ilmestyy jälleen Abrahamille

18 ¹Sitten Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan, ²ja kun hän nosti katseensa, hän näki, että kolme miestä seisoi hänen edessään. Nähdessään heidät hän riensi heitä vastaan teltan ovelta, kumartui maahan ³ja sanoi: “Herrani, jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ethän mene palvelijasi ohi. ⁴Tuotakoon vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne. Levätkää sitten puun siimeksessä. ⁵Minä tuon palasen leipää vahvistaaksenne itseänne, ennen kuin jatkatte matkaanne, sillä sitä varten kaiketi olette poikenneet palvelijanne luo.” Miehet sanoivat: “Tee niin kuin olet puhunut.”

⁶Abraham kiiruhti telttaansa Saaran luo ja sanoi: “Tee kiireesti taikina

kolmesta vakallisesta hienoja vehnäjauhoja ja leivo leipiä.”⁷ Sitten Abraham juoksi karjatarhaan, otti nuoren ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiiruhti valmistamaan sitä ruuaksi.⁸ Hän otti voita ja maitoa sekä valmistuttamansa vasikan ja pani ne miesten eteen. Itse hän seisoi heidän luonaan puun alla sillä aikaa, kun he söivät.

⁹ He kysyivät häneltä: ”Missä vaimosi Saara on?” Hän vastasi: ”Tuolla teltassa.”¹⁰ Mies sanoi: ”Minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin vaimollasi Saaralla on poika.” Mutta Saara kuunteli teltan ovella hänen takanaan.¹¹ Abraham ja Saara olivat vanhoja ja ikääntyneitä, ja Saaralta olivat lakanneet naisten tavalliset vaivat.¹² Saara nauroi itsekseen ja ajatteli: ”Voisiko minussa vielä herätä halu, kun olen näin kuihtunut? Onhan myös herrani jo vanha.”¹³ Herra sanoi Abrahamille: ”Miksi Saara nauroi ja ajatteli: ‘Voisinko minä todella synnyttää, kun olen näin vanha?’¹⁴ Onko Herralle mikään mahdotonta? Ensi vuonna tähän samaan aikaan minä palaan luoksesi, ja silloin Saaralla on poika.”¹⁵ Saara kielsi ja sanoi: ”En minä nauranut.” Hän näet pelkäsi. Mutta Herra sanoi: ”Ei, vaan sinä nauroit.”

Abraham anoo armoa Sodomalle

¹⁶ Miehet nousivat aterialta ja katsoivat Sodomaan päin. Abraham

lähti saattamaan heitä.¹⁷ Herra sanoi: ”Salaisinko minä Abrahamilta, mitä tulen tekemään?”¹⁸ Tuleehan Abrahamista suuri ja mahtava kansa, ja kaikki kansat maan päällä tulevat hänessä siunatuiksi.¹⁹ Minähän olen valinnut hänet, että hän käskisi lapsiaan ja perhettään hänen jälkeensä pysymään Herran tiellä ja toimimaan vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti, jotta Herra antaisi Abrahamille tapahtua sen, mitä on hänestä puhunut.”²⁰ Herra sanoi: ”Koska valitushuuto Sodomian ja Gomorran vuoksi on suuri ja koska niiden synnit ovat hyvin raskaat,²¹ minä lähdän alas katsomaan, ovatko niiden asukkaat tehneet kaiken sen, mistä valitushuuto on tullut eteeni, vai eivät. Tahdon tietää sen.”

²² Miehet lähtivät sieltä ja kulkiivat Sodomaan päin, mutta Abraham seisoi yhä Herran edessä.²³ Abraham lähestyi häntä ja sanoi: ”Aiotko siis tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa?”²⁴ Ehkä kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta. Aiotko todella tuhota paikan? Etkö säästä sitä siellä asuvien viidenkymmenen vanhurskaan tähden?”²⁵ Et suinkaan voi tehdä niin, että surmaat vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa. Silloinhan vanhurskaan kävisi samoin kuin jumalattoman. Et voi tehdä

niin! Eikö koko maailman tuomari tekisi oikeutta?” ²⁶ Herra sanoi: ”Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta, minä säästän koko paikan heidän vuokseen.”

²⁷ Abraham vastasi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa! ²⁸ Ehkä viidestäkymmenestä vanhurskaasta puuttuu viisi. Hävitätkö niiden viiden tähden koko kaupungin?” Herra sanoi: ”En hävitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi.” ²⁹ Abraham puhui vielä Herralle ja sanoi: ”Ehkä sieltä löytyy neljäkymmentä.” Herra vastasi: ”Niiden neljäkymmenen tähden jätän sen tekemättä.” ³⁰ Abraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko, jos vielä puhun. Ehkä sieltä löytyy kolmekymmentä.” Herra vastasi: ”En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä.”

³¹ Abraham sanoi: ”Olen rohjennut puhua Herralleni. Ehkä sieltä löytyy kaksikymmentä.” Hän vastasi: ”Niiden kahdenkymmenen tähden jätän kaupungin hävittämättä.”

³² Abraham sanoi: ”Älköön Herrani vihastuko – puhun enää vain tämän kerran. Ehkä sieltä löytyy kymmenen.” Herra vastasi: ”Niiden kymmenen tähden jätän sen hävittämättä.”

³³ Kun Herra oli lakannut puhumasta Abrahamin kanssa, hän lähti pois, ja Abraham palasi kotiinsa.

Sodoman riettaus

19 ¹ Kun ne kaksi enkeliä tulivat Sodomaan illalla, Loot istui Sodoman portilla. Nähdessään heidät Loot lähti heitä vastaan ja kumartui kasvoilleen maahan ² ja sanoi: ”Oi herrani, poiketkaa palvelijanne taloon yöksi ja peskää jalkanne! Voitte nousta varhain aamulla ja jatkaa matkaanne.” He sanoivat: ”Ei, vaan me yövyimme torilla.” ³ Mutta Loot pyysi heitä hartaasti. Niin he lähtivät hänen mukaansa ja saapuivat hänen taloonsa. Hän valmisti heille juhla-aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

⁴ He eivät olleet vielä käyneet makuulle, kun Sodoman kaupungin miehet, nuoret ja vanhat, koko kansa joka taholta, piirittivät talon. ⁵ He huusivat Lootia ja sanoivat hänelle: ”Missä ovat ne miehet, jotka tulivat luoksesi tänä iltana? Tuo heidät ulos luoksemme, että voimme yhtyä heihin.” ⁶ Silloin Loot meni ulos heidän luokseen portille ja sulki oven jälkeensä. ⁷ Hän sanoi: ”Minä pyydän, veljeni, älkää tehkö niin pahoin. ⁸ Minulla on kaksi tytärtä, jotka eivät miehestä tiedä. Minä tuon teille heidät. Tehkää heille mitä hyväksi näette. Älkää vain tehkö näille miehille mitään, sillä he ovat tulleet minun kattoni alle.” ⁹ Mutta miehet vastasivat: ”Pois tieltä!” He sanoivat vielä: ”Tuo

yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena ja tuppaa olemaan tuomarina. Nytpä me pitelemme sinua pahemmin kuin heitä.” Sitten he kävivät rajusti tuon miehen, Lootin, kimppuun ja rupesivat murtaamaan ovea.¹⁰ Silloin enkelit ojensivat kätensä, vetivät Lootin luokseen huoneeseen ja sulkivat oven.¹¹ He sokaisivat talon ovella olevat miehet pienimmästä suurimpaan, ja nämä etsivät ovea väyksiin asti.

¹² Enkelit sanoivat Lootille: ”Onko sinulla vielä ketään muita täällä? Vie pois tästä paikasta väyysi, poikasi, tyttäresi ja kaikki, jotka sinulla on tässä kaupungissa,¹³ sillä me hävitämme tämän paikan! Herra lähetti meidät hävittämään sen, sillä Herran eteen on tullut kova valitushuuto sen asukkaista.”

¹⁴ Silloin Loot meni puhumaan vävyilleen, jotka aikoivat naida hänen tyttärensä, ja sanoi: ”Nouskaa ja lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin.” Mutta vävyjen mielestä hän pilaili.

Loot pelastetaan Sodoman tuhosta

¹⁵ Kun aamu sarasti, enkelit kiirehtivät Lootia ja sanoivat: ”Nouse, ota mukaan vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ja pakene, ettet hukkuisi kaupungin syntien tähden.”¹⁶ Mutta Loot vitkasteli. Silloin miehet tarttuivat häntä ja hänen vaimoaan ja

molempia tyttäriään kädestä, veivät heidät ulos ja jättivät kaupungin ulkopuolelle, sillä Herra tahtoi säästää hänet.¹⁷ Viedessään heitä ulos toinen enkeleistä sanoi: ”Pakene henkesi edestä, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet tuhoutuisi.”

¹⁸ Mutta Loot sanoi heille: ”Voi ei, herrani!¹⁹ Sinä olet ollut armollinen minulle, palvelijallesi, ja osoittanut suurta laupeutta pelastaessasi henkeni. Mutta minä en kykene pakenemaan vuorille! Onnettomuus voi saavuttaa minut, ja minä voin kuolla.”²⁰ Näetkö tuon kaupungin? Se on niin lähellä, että voin paeta sinne. Sehän on mitättömän pieni. Salli minun paeta sinne – sehän on niin pieni – että jäisin eloon.”²¹ Enkelit sanoi hänelle: ”Hyvä on. Minä teen tässäkin asiassa sinulle mieliksi enkä hävitä kaupunkia, josta puhuit.”²² Pakene nopeasti sinne, sillä minä en voi tehdä mitään, ennen kuin olet päässyt sinne.” Tämän vuoksi kaupunki sai nimekseen Sooar.

Sodoman ja Gomorran hävitys

²³ Aurinko oli noussut maan ylle, kun Loot saapui Sooariin.²⁴ Silloin Herra antoi sataa tulta ja tulikiveä Sodoman ja Gomorran päälle, Herran luota taivaasta.²⁵ Hän hävitti nämä kaupungit, koko tasangon sekä kaikki noiden kaupunkien asukkaat ja

maan kasvillisuuden. ²⁶ Mutta Lootin vaimo katsoi taakseen ja muuttui suolapatsaaksi.

²⁷ Abraham meni varhain aamulla paikkaan, jossa hän oli seisonut Herran edessä. ²⁸ Hän katseli Sodomaan ja Gomorraan päin ja yli koko tasangon ja näki maasta nousuvan savua, kuin pätsin savua. ²⁹ Tuhotessaan lakeuden kaupungit Jumala muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä. Hän hävitti ne kaupungit, joissa Loot oli asunut.

Mooabilaisten ja ammonilaisten syntyperä

³⁰ Loot lähti Sooarista ja asusti molempien tyttäriensä kanssa vuorilla, sillä hän pelkäsi asua Sooarissa. Hän asui luolassa tyttäriensä kanssa. ³¹ Vanhempi tytär sanoi nuoremmalle: ”Isämme on vanha, eikä tässä maassa ole miestä, joka voisi tulla luoksemme, kuten kaikkialla maan päällä on tapana. ³² Tule, juotetaan isällemme viiniä ja maataan hänen kanssaan, että saisimme isämme avulla jälkeläisiä.” ³³ He juottivat sinä yönä isälleen viiniä, ja vanhempi meni ja makasi isänsä kanssa, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin hän nousi. ³⁴ Seuraavana päivänä vanhempi sanoi nuoremmalle: ”Minä makasin viime yönä isäni kanssa. Juotetaan hänelle tänäkin yönä viiniä, että sinä

voit mennä ja maata hänen kanssaan saadaksemme isämme avulla jälkeläisiä.” ³⁵ He juottivat sinäkin yönä isälleen viiniä, ja nuorempi meni ja makasi hänen kanssaan, eikä Loot huomannut, milloin tytär tuli makaamaan ja milloin hän nousi.

³⁶ Näin Lootin molemmat tyttäret tulivat raskaiksi isästään. ³⁷ Vanhempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Mooab. Hänestä polveutuvat mooabilaiset, aina tähän päivään saakka. ³⁸ Myös nuorempi synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi. Hänestä polveutuvat ammonilaiset, aina tähän päivään saakka.

Abraham ja Saara Gerarissa

20 ¹ Abraham matkasi Mamresta Etelämaahan ja asettui asumaan Kaadeksen ja Suurin välille. Asuessaan muukalaisena Gerarissa ² Abraham sanoi vaimostaan Saarasta: ”Hän on sisareni.” Silloin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti noutamaan Saaran luokseen.

³ Mutta Jumala tuli Abimelekin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: ”Tiedä, että sinä olet kuoleman oma naisen tähden, jonka olet ottanut, sillä hän on toisen miehen vaimo.” ⁴ Abimelek ei kuitenkaan ollut koskenut häneen ja sanoi: ”Herra, surmaatko sinä kansan, vaikka se on syytön?” ⁵ Eikö hän itse

sanonut minulle: ‘Hän on minun sisareni?’ Ja nainen itsekin sanoi: ‘Hän on veljeni.’ Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja viattomin käsin.” ⁶ Jumala sanoi hänelle unessa: “Kyllä minä tiedän, että olet tehnyt sen vilpittömin sydämin. Siksi minä estinkin sinua tekemästä syntiä minua vastaan enkä sallinut sinun kajota häneen. ⁷ Anna nyt miehelle takaisin hänen vaimonsa, sillä se mies on profeetta. Kun hän rukoilee sinun puolestasi, sinä saat elää. Mutta ellet anna häntä takaisin, niin tiedä, että sinä itse ja kaikki, jotka kuuluvat sinulle, olette varmasti kuoleman omia.”

⁸ Abimelek nousi varhain aamulla, kutsui kaikki palvelijansa ja puhui heille kaikki nämä asiat. Silloin miehet pelästyivät kovin. ⁹ Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: “Mitä oletkaan meille tehnyt! Ja mitä syntiä minä olen tehnyt sinua vastaan, kun olet saattanut minut ja valtakuntani syyllisiksi suureen syntiin? Sinä olet tehnyt minulle tekoja, joita ei sovi tehdä.”

¹⁰ Abimelek kysyi vielä Abrahamilta: “Mikä oli tarkoituksesi, kun teit tämän?” ¹¹ Abraham vastasi: “Minä ajattelin: ‘Tällä paikkakunnalla ei varmaankaan ole jumalanpelkoa, ja siksi minut surmataan vaimoni tähden.’ ¹² Ja hän on todellakin minun sisareni, isäni tytär, vaikka ei olekaan äitini tytär. Niin hänestä saattoi

tulla minun vaimoni. ¹³ Kun Jumala johdatti minut harhailemaan pois isäni kodista, minä sanoin Saarelle: ‘Tee minulle se hyvä työ, että jokaisessa paikassa, johon tulemme, sanot minusta: hän on minun veljeni.’”

¹⁴ Silloin Abimelek otti lampaita ja vuohia, nautakarjaa sekä palvelijoita ja palvelijattaria ja antoi ne Abrahamille. Hän myös antoi Abrahamille takaisin hänen vaimonsa Saaran. ¹⁵ Abimelek sanoi: “Koko maani on edessäsi. Asu missä hyväksi näet.” ¹⁶ Saarelle hän sanoi: “Minä annan veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Ne olkoot sinulle vakuudeksi kaikkien edessä, jotka ovat sinun kanssasi, että sinut on todistettu viattomaksi.”

¹⁷ Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen orjattarensa, ja he saivat lapsia. ¹⁸ Herra oli näet sulkenut jokaisen kohdun Abimelekin palatsissa Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

Iisakin syntymä

21 ¹ Herra piti Saarasta huolen, niin kuin oli sanonut, ja teki hänelle niin kuin oli puhunut. ² Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille tämän vanhoilla päivillä pojan juuri siihen aikaan, josta Jumala oli hänelle puhunut. ³ Abraham antoi pojalleen, joka oli hänelle syntynyt, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt, nimen Iisak. ⁴ Hän ympärileikkasi

poikansa lisäkin kahdeksan päivän ikäisenä, niin kuin Jumala oli häntä käskenyt.⁵ Abraham oli satavuotias, kun hänen poikansa lisä syntyi.⁶ Saara sanoi: "Jumala on antanut minulle aihetta nauruun. Jokainen, joka kuulee tästä, nauraa minulle."⁷ Hän sanoi vielä: "Kuka olisi voinut sanoa Abrahamille, että Saara imettää lapsia? Kuitenkin minä olen nyt synnyttänyt hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään!"⁸ Lisä kasvoi, ja hänet vieroitettiin, ja Abraham järjesti suuret pidot sinä päivänä, jona lisä vieroitettiin.

Haagarin ja Ismaelin karkotus

⁹ Kun Saara näki, että poika, jonka egyptiläinen Haagar oli Abrahamille synnyttänyt, ilvehti,¹⁰ hän sanoi Abrahamille: "Aja pois tuo orjatar ja hänen poikansa, sillä tuon orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani lisäkin kanssa."¹¹ Abraham piti tätä puhetta hyvin pahana poikansa Ismaelin tähden.¹² Mutta Jumala sanoi Abrahamille: "Älä pahastu poikasi ja orjattaresi tähden. Kuuntele Saaraa kaikessa, mitä hän sinulle sanoo, sillä lisäkista sinä saat nimellesi jälkeläiset."¹³ Mutta myös orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hänkin on sinun jälkeläisesi."

¹⁴ Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Haagarille. Hän pani ne tämän olalle ja lähetti hänet ja pojan

menemään. Haagar lähti ja harhaili Beerseban autiomaassa.¹⁵ Kun vesi loppui leilistä, Haagar jätti pojan pensaan alle¹⁶ ja meni istumaan syrjemmälle, noin jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: "En halua nähdä pojan kuolemaa." Istuessaan syrjempanä hän alkoi itkeä ääneen.¹⁷ Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille: "Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen sieltä, missä hän on."¹⁸ Nouse, auta poika ylös ja tartu hänen käteensä, sillä minä teen hänestä suuren kansan."¹⁹ Ja Jumala avasi Haagarin silmät, niin että Haagar huomasi vesikaivon. Hän meni, täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda.

²⁰ Jumala oli pojan kanssa. Poika kasvoi ja asui autiomaassa, ja hänestä tuli jousimies.²¹ Hän asui Paaranin autiomaassa, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin maasta.

Abrahamin ja Abimelekin liitto

²² Siihen aikaan Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol sanoivat Abrahamille: "Jumala on kanssasi kaikessa, mitä sinä teet."²³ Vanno siis nyt tässä minulle Jumalan kautta, ettet ole petollinen minulle, et suvulleni etkä jälkeläisilleni, vaan osoitat uskollisuutta minulle ja maalle, jossa asut muukalaisena,

niin kuin minä olen sinulle osoittanut.” ²⁴ Abraham sanoi: ”Minä vannon.”

²⁵ Abraham kuitenkin nuhteli Abimelekiä vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat ottaneet haltuunsa väkivalloin.

²⁶ Mutta Abimelek vastasi: ”En tiedä, kuka sen on tehnyt. Et sinä itsekään ole siitä minulle kertonut, enkä minä ole kuullut siitä ennen kuin tänään.” ²⁷ Silloin Abraham otti lampaita, vuohia ja nautakarjaa ja antoi Abimelekille, ja he tekivät keskenään liiton. ²⁸ Sitten Abraham asetti erilleen laumasta seitsemän karitsaa. ²⁹ Abimelek sanoi Abrahamille: ”Mitä tarkoittavat nuo seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut erilleen?” ³⁰ Abraham vastasi: ”Sinun on otettava minulta vastaan seitsemän karitsaa todistukseksi siitä, että minä olen kaivanut tämän kaivon.” ³¹ Sen vuoksi paikalle annettiin nimi Beerseba, koska he vannovat siellä toisilleen valan ³² ja tekivät siellä liiton. Sen jälkeen Abimelek ja hänen sotapäällikkönsä Piikol palasivat filistealaisten maahan.

³³ Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan ja huusi siellä avuksi Herran, ikuisen Jumalan, nimeä.

³⁴ Ja Abraham asui kauan muukalaisena filistealaisten maassa.

Jumala koettelee Abrahamia

22 ¹ Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: ”Abraham!” Hän vastasi: ”Tässä olen.” ² Jumala sanoi: ”Ota ainoa poikasi lisäk, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi sillä vuorella, jonka minä sinulle osoitan.”

³ Abraham nousi varhain seuraavana aamuna, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaa ja poikansa lisäkin. Pilkottuaan polttouhripuita hän lähti kulkemaan kohti paikkaa, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut. ⁴ Kolmantena päivänä Abraham nosti katseensa ja näki sen paikan kaukaa. ⁵ Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Jääkää te tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne palvomaan Herraa ja palaamme sitten luoksenne.”

⁶ Abraham otti polttouhripuut ja pani ne poikansa lisäkin selkään. Itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he kulkivat yhdessä. ⁷ Lisäk sanoi isälleen Abrahamille: ”Isä!” Tämä vastasi: ”Tässä olen, poikani.” Lisäk sanoi: ”Tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?” ⁸ Abraham vastasi: ”Jumala kyllä katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani.”

He kulkivat edelleen yhdessä ⁹ ja tulivat paikkaan, josta Jumala oli

Abrahamille puhunut. Abraham rakensi sinne alttarin, latoi halot sen päälle, satoi poikansa lisäkin ja pani hänet alttarille halkojen päälle.

¹⁰ Sitten Abraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa, ¹¹ mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Hän vastasi: "Tässä olen."

¹² Enkeli sanoi: "Älä koske poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkääät Jumalaa, koska et kieltänyt minulta ainoaa poikaasi." ¹³ Kun Abraham kohotti katseensa, hän näki takanaan pässin, joka oli takertunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni, otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. ¹⁴ Abraham antoi sille paikalle nimen: "Herra näkee". Siksi vielä tänäkin päivänä sanotaan: "Vuorella, jolla Herra ilmestyy."

Lupa siunauksesta

¹⁵ Herran enkeli huusi toistamiseen taivaasta Abrahamille: ¹⁶ "Minä vannon itseni kautta, sano Herra: 'Koska sinä teit tämän etkä säästänyt ainoaa poikaasi, ¹⁷ minä totisesti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekanjyvät, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. ¹⁸ Sinun siemenessäsi tulevat siunaetuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, koska olit minun äänelleni kuuliainen.'"

¹⁹ Sitten Abraham palasi palvelijoittensa luo. He lähtivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham jäi sinne asumaan.

Naahorin jälkeläiset

²⁰ Näiden tapausten jälkeen Abrahamille kerrottiin: "Milka on synnyttänyt poikia sinun veljellesi Naahorille: ²¹ Uusin, hänen esikoisensa, tämän veljen Buusin ja Kemuelin, Aramin isän, ²² sekä Kesedin, Hason, Pildaksen, Jidlafin ja Betuelin." ²³ Betuelille syntyi Rebekka. Nämä kahdeksan Milka synnytti Naahorille, Abrahamin veljelle. ²⁴ Naahorin sivuvaimo, nimeltään Reuma, synnytti myös lapsia: Tebahin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

Saaran kuolema ja hautaus

23 ¹ Saara eli 127 vuoden ikäiseksi. Nämä olivat Saaran elinvuodet. ² Sitten Saara kuoli Kirjat-Arbassa eli Hebronissa, Kanaaninmaassa, ja Abraham meni pitämään valittajaisia Saaran vuoksi ja itkemään häntä. ³ Sen jälkeen Abraham nousi, lähti vainajansa luota ja puhui heettiläisille: ⁴ "Minä olen muukalainen ja vieras teidän parissanne. Antakaa minulle paikka sukuhautaa varten keskuudestanne, jotta voisin haudata siihen vainajani." ⁵ Heettiläiset vastasivat Abrahamille: ⁶ "Kuule

meitä, herramme, sinä keskuudessamme oleva Jumalan ruhtinas! Hautaa vainajasi parhaaseen hautaamme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa; sinä voit haudata vainajasi.”⁷ Abraham nousi, kumarsi syvään maan kansalle, heettiläisille,⁸ ja puhui heille: “Jos teille sopii, että voin haudata vainajani, niin kuulkaa minua ja pyytäkää puolestani, että Efron, Sooharin poika,⁹ antaisi minulle Makpelan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen vainionsa perällä. Antakoon hän sen minulle täydestä hinnasta teidän alueellanne olevaksi sukuhaudaksi.”

¹⁰ Efron oli istumassa heettiläisten joukossa, ja hän, heettiläinen Efron, vastasi Abrahamille kaupungin portista kulkevien heettiläisten kuullen: ¹¹ “Ei, herrani, kuuntele minua! Minä lahjoitan sinulle sen vainion. Myös siellä olevan luolan minä lahjoitan sinulle. Kansani miesten nähden minä lahjoitan sen sinulle. Hautaa vainajasi.” ¹² Jälleen Abraham kumarsi maan kansalle ¹³ ja puhui Efronille maan kansan kuullen näin: “Jospa kuitenkin kuuntelisit minua! Minä maksan vainion hinnan, ota se vastaan minulta, niin voin haudata sinne vainajani.” ¹⁴ Efron vastasi Abrahamille: ¹⁵ “Herrani, kuule minua! Neljänsadan hopeasekelin maa – mitä se meidän kesken merkitsee? Hautaa vainajasi.” ¹⁶ Kuultuaan,

mitä Efron sanoi, Abraham punnitsi Efronille hopeamäärän, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen, neljänsataa sekeliä maksuna käypää hopeaa.

¹⁷ Näin Efronin vainio, joka oli Makpelassa, Mamresta itään päin, sekä siellä oleva luola ja kaikki sillä alueella kasvavat puut ¹⁸ tulivat Abrahamin omaisuudeksi kaikkien kaupungin portista kulkevien heettiläisten nähden. ¹⁹ Sen jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla, itään päin Mamresta eli Hebronista, Kanaaninmaassa. ²⁰ Näin vainio ja siellä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille sukuhaudaksi.

*Abrahamin palvelija noutaa
lisakille vaimoksi Rebekan*

24¹ Abraham oli tullut vanhaksi ja ikääntyneeksi, ja Herra oli siunannut häntä kaikessa. ² Silloin Abraham sanoi palvelijalleen, talonsa vanhimmalle, joka oli hänen omaisuutensa hoitaja: “Pane kätesi reiteni alle. ³ Minä vannotan sinua Herran, taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa ympärilläni asuvien kanaanilaisten tyttäristä ⁴ vaan menet minun omaan maahani ja sukuni luo ja otat sieltä vaimon pojalleni lisakille.” ⁵ Palvelija sanoi hänelle: “Entä jos nainen ei tahdo seurata

minua tähän maahan? Onko minun silloin vietävä poikasi maahan, josta sinä olet lähtenyt?”⁶ Abraham vastasi hänelle: “Varo, ettet vie poikaani sinne.”⁷ Herra, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, puhui minulle ja vannoi minulle näin: ‘Sinun siemenellesi minä annan tämän maan.’ Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinä saat sieltä vaimon pojalleni.⁸ Ellei nainen kuitenkaan tahdo seurata sinua, olet vapaa vannottamastani valasta. Älä vain vie poikaani sinne.”⁹ Palvelija pani kätensä herransa Abrahamin reiden alle ja vannoi tämän hänelle.

¹⁰ Palvelija otti kymmenen herransa kameleista sekä kaikkea parasta, mitä hänen herrallaan oli. Sitten hän lähti Mesopotamiaan, Naahorin kaupunkiin.¹¹ Hän pani kamelit lepäämään kaupungin ulkopuolella olevan vesikaivon ääreen illansuussa, jolloin naisilla oli tapana lähteä ammentamaan vettä.¹² Hän sanoi: “Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, suo minun tänään onnistua ja ole suosiollinen herralleni Abrahamille.”¹³ Minä asetun seisomaan tähän vesilähteelle. Kun kaupunkilaisten tyttäret tulevat ammentamaan vettä,¹⁴ minä sanon jollekin heistä: ‘Kallistaisitko ruukkuasi, että voisin juoda.’ Tapahdukoon niin, että se tyttö, joka vastaa: ‘Juo, minä juotan kamelisikin’,

on se, jonka sinä olet määrännyt palvelijallesi lisakille. Siitä minä tiedän, että olet suosiollinen herralleni.”

¹⁵ Hän ei ollut vielä lakannut puhumasta, kun siihen tuli ruukku olallaan Rebekka, joka oli Betuelin, Abrahamin veljen Naahorin ja hänen vaimonsa Milkan pojan, tytär.¹⁶ Tyttö oli hyvin kaunis, neitsyt, johon mies ei ollut koskenut. Hän laskeutui lähteelle, täytti ruukkunsa ja tuli ylös.¹⁷ Silloin palvelija juoksi häntä vastaan ja sanoi: “Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?”¹⁸ Tyttö vastasi: “Juo, herrani.” Hän laski nopeasti ruukkunsa alas kätensä varaan ja antoi miehen juoda.¹⁹ Annettuaan hänen juoda tyttö sanoi: “Minä ammennan myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet kyllikseen.”²⁰ Tyttö tyhjensi nopeasti ruukkunsa kaukaloon, riensi jälleen kaivolle hakemaan vettä ja ammensi kaikille hänen kameleilleen.²¹ Mies katsoi tyttöä vaiti saadakseen tietää, oliko Herra antanut hänen matkansa onnistua vai ei.

²² Kun kamelit olivat juoneet, mies otti puoli sekeliä painavan kultaisen nenärenkaan, antoi sen työlle ja pani hänen käsiinsä kaksi kymmenen sekelin painoista kultaista

rannerengasta. ²³ Mies kysyi: "Kenen tytär sinä olet? Kerrohan minulle! Onko isäsi talossa meille tilaa yöpyä?" ²⁴ Tyttö vastasi hänelle: "Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille." ²⁵ Hän jatkoi: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua ja myös tilaa yöpyä." ²⁶ Silloin mies kumartui maahan ja rukoili Herraa ²⁷ ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole ottanut pois armoaan ja uskollisuuttaan isännältäni. Herra on johdattanut minua matkalla herranijien kotiin."

²⁸ Tyttö juoksi kertomaan äitinsä perheelle, mitä oli tapahtunut. ²⁹ Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laaban. Laaban riensi ulos kaupungista miehen luo lähteelle. ³⁰ Kun hän näki sisarellaan Rebekalla nenärenkaan sekä rannerenkaat hänen käsissään ja kuuli sisarensa kertovan, mitä mies oli tälle puhunut, hän lähti miehen luo ja näki tämän seisovan vielä kamelien luona lähteellä. ³¹ Hän sanoi: "Tule, sinä Herran siunaama. Miksi seisot ulkona? Minä olen jo tehnyt tilaa talossa ja paikan kameleille." ³² Niin mies meni taloon, ja Laaban riisui kamelit ja antoi niille olkia ja rehua. Miehele ja tämän seuralaisille hän antoi vettä jalkojen pesua varten.

³³ Kun Abrahamin palvelijan eteen pantiin syötävää, hän sanoi: "En

syö, ennen kuin olen puhunut asiani." Laaban vastasi: "Puhu." ³⁴ Hän sanoi: "Minä olen Abrahamin palvelija. ³⁵ Herra on siunannut suuresti minun herraani, ja hänestä on tullut mahtava mies. Herra on antanut hänelle lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, hopeaa ja kultaa, palvelijoita ja palvelijattaria, kameleita ja aaseja. ³⁶ Saara, herrani vaimo, on synnyttänyt vanhalla iällään pojan herralleni, ja herrani on antanut pojalle kaiken omaisuutensa. ³⁷ Herrani vannotti minua ja sanoi: 'Et saa ottaa pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun, ³⁸ vaan mene isäni kotiin ja sukuni luo ja ota sieltä vaimo pojalleni.' ³⁹ Minä sanoin herralleni: 'Entä jos nainen ei lähde mukaani?' ⁴⁰ Hän vastasi minulle: 'Herra, jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja antaa matkallesi menestyksen, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja isäni perheestä. ⁴¹ Olet vapaa minun vannottamastani valasta, jos tyttöä ei anneta sinulle, kun saavut sukuni luo. Silloin olet vapaa valastani.'

⁴² Kun tulin tänään lähteelle, minä sanoin: 'Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, jospa antaisit tämän matkani onnistua. ⁴³ Minä seison tässä vesilähteellä. Kun joku neitonen tulee ammentamaan vettä, minä kysyn häneltä:

‘Antaisitko minun juoda vähän vettä ruukustasi?’ ⁴⁴ Jos hän vastaa minulle: ‘Juo sinä itse, minä ammennan myös kameleillesi’, hän on se nainen, jonka Herra on määrännyt minun herrani pojalle.’ ⁴⁵ Minä en ollut vielä lakannut puhumasta mielessäni, kun Rebekka tuli ruukku olallaan, laskeutui lähteelle ja ammensi. Minä sanoin hänelle: ‘Antaisitko minun juoda?’ ⁴⁶ Hän laski nopeasti ruukun olaltaan ja sanoi: ‘Juo, minä juotan myös kamelisi.’ Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit. ⁴⁷ Minä kysyin häneltä: ‘Kenen tytär sinä olet?’ Hän vastasi: ‘Minä olen Betuelin tytär, hänen, jonka Milka synnytti Naahorille.’ Silloin minä pannerenkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen käsiinsä, ⁴⁸ kumarruin palvomaan Herraa ja ylistin häntä, herrani Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikeaa tietä ottamaan herrani veljen tyttären hänen pojalleen vaimoksi. ⁴⁹ Jos te nyt tahdotte osoittaa ystävällisyyttä ja uskollisuutta herralleni, kertokaa se minulle, mutta jos ette, kertokaa sekin minulle. Silloin käännyin toisaalle, oikealle tai vasemmalle.”

⁵⁰ Laaban ja Betuel vastasivat: “Tämä on lähtöisin Herrasta. Me emme voi sanoa sinulle tästä hyvää emmekä pahaa. ⁵¹ Tässä on Rebekka

edessäsi, ota hänet ja mene. Tul-koon hänestä herrasi pojan vaimo, niin kuin Herra on puhunut.” ⁵² Kuultuaan heidän sanansa Abrahamin palvelija kumartui maahan Herran eteen. ⁵³ Sitten palvelija otti esille hopea- ja kultaesineitä sekä vaat-teita ja antoi ne Rebekalle. Hän antoi myös kallisarvoisia lahjoja tämän veljelle ja äidille. ⁵⁴ He söivät ja joi-vat, hän ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, ja yöpyivät siellä.

Aamulla he nousivat ylös, ja palvelija sanoi: “Päästäkää minut menemään herrani luo.” ⁵⁵ Tytön veli ja äiti vastasivat: “Anna tytön olla luonamme vielä jonkin aikaa, edes kymmenen päivää. Sen jäl-keen voit lähteä.” ⁵⁶ Mutta palve-lija sanoi heille: “Älkää viivyttäkö minua, sillä Herra on antanut matkani onnistua. Päästäkää minut menemään, tahdon lähteä herrani luo.” ⁵⁷ He vastasivat: “Kutsutaan tyttö tänne ja kysytään häneltä itseltään.” ⁵⁸ He kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: “Lähdetkö tämän miehen kanssa?” Hän vas-tasi: “Lähden.” ⁵⁹ Niin he saat-toivat matkaan sisarensa Rebekan ja hänen imettäjänsä sekä Abra-hamin palvelijan miehineen. ⁶⁰ He siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: “Tulkoon sinusta, sisaremme, tuhansia kertoja kymmenentu-hatta, ja jälkeläisesi vallatkoot vihamiestensä portit!” ⁶¹ Sitten

Rebekka ja hänen palvelijattarensa nousivat kamelien selkään ja seurasivat miestä. Näin palvelija otti Rebekan mukaansa ja lähti matkaan.

⁶² Lisak oli tulossa Lahai-Roin kaivon tienoilta, hän näet asui Etelämaassa. ⁶³ Hän oli lähtenyt illan suussa kedolle mietiskelemään, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kamelien lähestyvän. ⁶⁴ Myös Rebekka kohotti katseensa ja näki lisakin. Silloin hän pudottautui kamelin selästä ⁶⁵ ja kysyi palvelijalta: ”Kuka on tuo mies, joka tulee kedolla meitä kohti?” Palvelija vastasi: ”Hän on minun herrani.” Silloin Rebekka otti hunnun ja verhoutui. ⁶⁶ Palvelija kertoi lisakille kaiken, mitä oli tehnyt. ⁶⁷ Lisak vei Rebekan äitinsä Saaran teltaan. Hän otti Rebekan vaimokseen ja rakasti häntä. Näin lisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.

Abrahamin muut jälkeläiset

25 ¹ Abraham otti vielä vaimon, jonka nimi oli Ketura. ² Hän synnytti Abrahamille Simranin ja Joksanin, Medanin ja Midianin, Jisbakin ja Suuahin. ³ Joksanille syntyivät Seba ja Dedan. Dedanin jälkeläisiä olivat assurilaiset, letusilaiset ja leummilaiset. ⁴ Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä. ⁵ Abraham antoi kaiken omaisuutensa lisakille, ⁶ mutta sivuvaimojensa pojille Abraham antoi lahjoja. Vielä

eläessään hän lähetti heidät pois poikansa lisakin luota itään päin, itäiselle maalle.

Abrahamin kuolema ja hautaus

⁷ Nämä olivat Abrahamin elinvuodet: hän eli 175 vuotta. ⁸ Sitten Abraham kuoli korkeassa iässä, kauniisti harmaantuneena ja elämästä kyllänsä saaneena, ja hänet otettiin heimonsa luo. ⁹ Hänen poikansa lisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, heettiläisen Efronin, Sooharin pojan, vainiolle itään päin Mamresta. ¹⁰ Tämän vainion Abraham oli ostanut heettiläisiltä. Sinne on haudattu Abraham ja hänen vaimonsa Saara. ¹¹ Abrahamin kuoltua Jumala siunasi hänen poikaansa lisakia. lisak asui Lahai-Roin kaivon tienoilla.

Ismaelin jälkeläiset

¹² Nämä ovat Abrahamin pojan Ismaelin suvun vaiheet, hänen, jonka Saaran egyptiläinen orjatar Haagar synnytti Abrahamille. ¹³ Nämä ovat Ismaelin poikien nimet heidän syntymäjärjestyksensä mukaan: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴ Misma, Duuma, Massa, ¹⁵ Hadad, Teema, Jetur, Naafis ja Keedma. ¹⁶ Nämä olivat Ismaelin pojat, kaksitoista heimokuntien ruhtinasta. Nämä olivat myös heidän kyliensä ja

leiripaikkojensa nimet. ¹⁷ Nämä olivat Ismaelin elinvuodet: 137 vuotta. Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo. ¹⁸ Ismaelilaiset asuivat Havilasta Suuriin ulottuvalla alueella, joka on Egyptistä itään päin Assurin suunnalla. Ismael kävi kaikkien veljiensä kimppuun.

Eesaun ja Jaakobin syntymä

¹⁹ Nämä ovat lisakin, Abrahamin pojan, suvun vaiheet. Abrahamille syntyi lisak. ²⁰ Lisak oli 40 vuoden ikäinen, kun hän otti vaimokseen Rebekan. Tämä oli aramilaisen Betuelin tytär Mesopotamiasta, aramilaisen Laabanin sisar. ²¹ Lisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Herra vastasi hänen rukoukseensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli rasakaaksi. ²² Mutta lapset sysivät toisiaan hänen kohdussaan, ja hän sanoi: "Jos tämä on tällaista, niin mitä varten minä elän?" Hän meni kysymään Herralta, ²³ ja Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on sinun kohdussasi, kaksi kansakuntaa haarautuu sinusta. Toinen kansa on toista voimakkaampi, ja vanhempi palvelee nuorempaa."

²⁴ Kun tuli Rebekan aika synnyttää, hänen kohdussaan oli todella kaksoset. ²⁵ Ensiksi ulos tullut oli punaruskea ja kauttaaltaan karvainen kuin karvoista tehty viitta. Hänelle annettiin nimi Eesau. ²⁶ Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä.

Hän piti kädellään kiinni Eesaun kantapäätä, ja niin hänelle annettiin nimeksi Jaakob. Lisak oli heidän syntyessään 60 vuoden ikäinen.

Eesau myy esikoisuutensa

²⁷ Pojat kasvoivat, ja Eesausta tuli taitava metsästäjä, eränkävijä. Jaakob sitä vastoin oli rauhallinen mies, joka pysytteli teltoilla. ²⁸ Lisak rakasti Eesauta, koska söi mielellään riistaa, mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

²⁹ Kerran kun Jaakob oli keittänyt itselleen keiton, Eesau tuli kedolta nääntyneenä. ³⁰ Hän sanoi Jaakobille: "Anna minun hotkia tuota punaruskeaa, tuota punaruskeaa keittoa, sillä minä olen nälännyksissä." Siksi häntä kutsutaan nimellä Edom. ³¹ Mutta Jaakob sanoi: "Myy minulle ensin esikoisuutesi." ³² Eesau vastasi: "Minä kuolen kohta kuitenkin! Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?" ³³ Jaakob sanoi: "Vanno minulle nyt." Niin Eesau vannoi Jaakobille ja myi esikoisuutensa hänelle. ³⁴ Silloin Jaakob antoi Eesaulle leipää ja linssikeittoa. Tämä söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpana Eesau piti esikoisuutta.

Isak ja Rebekka Gerarissa

26 ¹ Maahan tuli nälänhätä, toinen kuin aikaisempi nälänhätä, joka oli ollut Abrahamin päivinä. Silloin lisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin. ² Herra ilmestyi hänelle ja sanoi:

“Älä mene Egyptiin, vaan asu siinä maassa, jonka minä sinulle osoitan.

³ Asu muukalaisena tässä maassa, niin minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua. Minä annan kaikki nämä maat sinulle ja sinun siemenellesi, sillä minä pidän voimassa valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille. ⁴ Minä teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja sinun siemenellesi minä annan kaikki nämä maat. Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maailman kansat, ⁵ koska Abraham kuunteli minun ääntäni ja noudatti säättämiäni käskyjä, lakeja ja opetuksia.” ⁶ Niin lisak jäi asumaan Gerariin.

⁷ Kun paikkakunnan miehet kyseivät hänen vaimostaan, hän sanoi: “Hän on minun sisareni.” Hän näet pelkäsi sanoa “minun vaimoni”, koska ajatteli: “Etteivät vain paikkakunnan miehet tappaisi minua Rebekan tähden, sillä hän on kaunis.” ⁸ Kun lisak oli asunut siellä jo kauan aikaa, Abimelek, filistealaisten kuningas, katseli kerran ikkunastaan ja näki lisakin hyväilevän vaimoaan. ⁹ Silloin Abimelek kutsui lisakin luokseen ja sanoi: “Hänhän onkin sinun vaimosi! Kuinka olet voinut sanoa, että hän on sisaresi?” lisak vastasi hänelle: “Sanoin niin siksi, ettei minun tarvitsisi kuolla hänen vuokseen.” ¹⁰ Abimelek sanoi: “Mitä

oletkaan meille tehnyt! Vähältä piti, ettei joku kansasta maannut vaimosi kanssa. Näin olisit saattanut meidät syyllisiksi!” ¹¹ Abimelek antoi koko kansalle käskyn: “Jokainen, joka koskee tähän mieheen tai hänen vaimoonsa, on surmattava.”

Kiista kaivoista

¹² Lisak kylvi siinä maassa ja sai sinä vuonna satakertaisen sadon, sillä Herra siunasi häntä. ¹³ Hän vaurastui vaurastumistaan, ja lopulta hän oli hyvin rikas. ¹⁴ Hänellä oli laumoittain lampaita, vuohia ja nautakarjaa sekä paljon palvelijoita. Sen vuoksi filistealaiset alkoivat kadehtia häntä ¹⁵ ja tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat tämän eläessä kaivaneet, ja täyttivät ne maalla. ¹⁶ Abimelek sanoi lisakille: “Mene pois luotamme, sillä sinusta on tullut meitä paljon mahtavampi.” ¹⁷ Niinpä lisak lähti sieltä, leiriytyi Gerarin laaksoon ja asui siellä.

¹⁸ Lisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Abrahamin eläessä mutta jotka filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet. Hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut. ¹⁹ Sitten lisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät sieltä raikkaan veden lähteen. ²⁰ Gerarin paimenet alkoivat kuitenkin riidellä lisakin paimenten kanssa

ja sanoivat: “Vesi on meidän.” lisak nimesi kaivon Eesekiksi, koska he kiistelivät hänen kanssaan.²¹ Sen jälkeen lisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon ja joutuivat riitaan siitäkin. Sille hän antoi nimen Sitna.

²² lisak lähti sieltä pois ja kaivoi vielä yhden kaivon. Siitä ei syntynyt riitaa. Hän antoi sille nimen Rehobot ja sanoi: “Nyt Herra on antanut meille runsaasti tilaa, ja me voimme lisääntyä tässä maassa.”

Jumala ilmestyy lisakille

²³ lisak siirtyi sieltä Beersebaan, ²⁴ ja samana yönä Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: “Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, minä siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi palvelijani Abrahamin tähden.” ²⁵ lisak rakensi siihen paikkaan alttarin, huusi avuksi Herran nimeä ja pystytti sinne telttansa. lisakin palvelijat kaivoivat sinne kaivon.

lisakin ja Abimelekin liitto

²⁶ Abimelek lähti hänen luokseen Gerarista ystävänsä Ahusatin ja sotapäällikkönsä Piikolin kanssa. ²⁷ lisak sanoi heille: “Miksi te olette tulleet minun luokseni? Teidän vihasitte minua ja karkotitte minut luotanne!” ²⁸ He vastasivat: “Me olemme nähneet selvästi, että Herra on sinun kanssasi, ja ajattelimme, että sinun ja meidän välillämme tulisi olla valallinen sopimus. Me

tahdomme tehdä liiton sinun kanssasi, ²⁹ ettet tekisi meille mitään pahaa. Emmehän mekään ole sinuun koskeneet vaan olemme tehneet sinulle ainoastaan hyvää ja sallineet sinun lähteä rauhassa. Sinä olet nyt Herran siunaama.” ³⁰ Silloin lisak laittoi heille pidot, ja he söivät ja joivat.

³¹ Varhain seuraavana aamuna he vannoivat toisilleen valan. Sen jälkeen lisak päästi heidät menemään, ja he lähtivät hänen luotaan rauhassa. ³² Samana päivänä lisakin palvelijat tulivat kertomaan hänelle kaivosta, jonka olivat kaivaneet. He sanoivat hänelle: “Me löysimme vettä.” ³³ Hän antoi kaivolle nimen Siba. Sen tähden kaupungin nimi on vielä tänäkin päivänä Beerseba.

Eesaun vierasheimoiset vaimot

³⁴ Kun Eesau oli 40 vuoden ikäinen, hän otti vaimoikseen Jehuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Baasematin, heettiläisen Eelonin tyttären. ³⁵ Näistä tuli lisakille ja Rebekalle mielipahan aihe.

Jaakob saa petoksella esikoissiunauksen

27 ¹ Kun lisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää kyennyt näkemään, hän kutsui luokseen Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: “Poi-kani!” Tämä vastasi hänelle: “Tässä olen.” ² lisak sanoi: “Näethän, että minä olen tullut vanhaksi,

enkä tiedä, milloin kuolen. ³ Ota nyt aseesi, viinesi ja jousesi, ja lähde kedolle metsästämään minulle riistaa. ⁴ Laita sitten minulle herkkuruoka, sellainen, jota rakastan, ja tuo se minulle syötäväksi, jotta voisin siunata sinut ennen kuin kuolen.”

⁵ Rebekka kuuli, mitä lisak puhui pojalleen Eesaulle. Kun Eesau oli lähtenyt kedolle metsästämään tuodakseen riistaa isälleen, ⁶ Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: ”Minä kuulin sinun isäsi sanovan veljellesi Eesaulle: ⁷ ’Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka. Minä tahdon syödä sitä ja siunata sinut Herran edessä ennen kuin kuolen.’ ⁸ Kuule nyt siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken sinun tehdä. ⁹ Mene laumaan ja tuo sieltä minulle kaksi hyvää kiliä, niin minä laitan niistä isällesi sellaisen herkkuruuan, jota hän rakastaa. ¹⁰ Vie se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinut ennen kuolemaansa.” ¹¹ Mutta Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: ”Veljeni Eesauhan on karvainen mies, minä taas olen sileäihoinen. ¹² Ehkä isäni tunnustelee minua ja pitää minua petkuttajana! Silloin tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta.” ¹³ Hänen äitinsä sanoi hänelle: ”Tulkoon se kirous minun päälleni, poikani! Kuuntele

vain, mitä minä sanon, ja mene noutamaan kilit minulle.”

¹⁴ Silloin Jaakob meni noutamaan kilit ja toi ne äidilleen. Hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, sellaisen, jota Jaakobin isä rakasti. ¹⁵ Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli teltassa, ja puki niihin nuoremman poikansa Jaakobin. ¹⁶ Kilien nahat hän kääri Jaakobin käsiin ja paljaaseen kaulaan. ¹⁷ Sitten hän antoi herkkuruuan sekä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käsiin.

¹⁸ Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: ”Isäni!” lisak vastasi: ”Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?” ¹⁹ Jaakob sanoi isälleen: ”Minä olen sinun esikoisesi Eesau. Olen tehnyt niin kuin sanoit minulle. Nouse istumaan ja syömään riistaani, että voisit siunata minut.” ²⁰ lisak vastasi pojalleen: ”Miten olet voinut löytää saaliin näin pian, poikani?” Jaakob vastasi: ”Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni.” ²¹ lisak sanoi Jaakobille: ”Tulehan lähemmäs, poikani, että voin tunnustella, oletko sinä poikani Eesau vai et.” ²² Jaakob meni isänsä lisakin luo. Tämä tunnusteli häntä ja sanoi: ”Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet.” ²³ Eikä lisak tuntenut Jaakobia, sillä Jaakobin kädet olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja niin lisak siunasi hänet. ²⁴ lisak kysyi vielä:

“Oletko sinä todella poikani Eesau?” Jaakob vastasi: “Olen.” ²⁵ Silloin lisak sanoi: “Tarjoa ruoka minulle, että voin syödä poikani riistaa ja siunata sinut.” Jaakob tarjosi ruuan hänelle, ja hän söi. Sitten Jaakob toi lisakille viiniä, ja tämä joi. ²⁶ Sen jälkeen hänen isänsä lisak sanoi: “Tulehan tänne ja suutele minua, poikani.” ²⁷ Jaakob meni isänsä luo ja suuteli häntä. lisak tunsikin hänen vaatteidensa tuoksun, siunasi hänet ja sanoi: “Poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu, Herran siunaaman!” ²⁸ Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan rehevyyttä, yllin kyllin jyviä ja viiniä. ²⁹ Palvelkoot sinua kansat, kumartukoot edessäsi kansakunnat. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartukoot eteesi. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, siunattu se, joka sinua siunaa.”

Eesau pyytää siunausta

³⁰ Kun lisak oli siunannut Jaakobin ja Jaakob oli juuri lähtenyt isänsä lisakin luota, hänen veljensä Eesau palasi metsästästä. ³¹ Hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi hänelle: “Nouskoon isäni syömään poikansa riistaa, niin että voit siunata minut.” ³² Hänen isänsä lisak kysyi: “Kuka sinä olet?” Hän vastasi: “Minä olen poikasi, sinun esikoisesi Eesau.” ³³ Silloin lisak järkyttyi syvästi ja sanoi: “Kuka se sitten

oli, joka kävi metsästäessä ja toi minulle riistaa? Minä söin kaikkea, ennen kuin sinä tulit, ja siunasin hänet. Ja siunattuna hän myös pysyy.”

³⁴ Kun Eesau kuuli isänsä sanat, hän päästi kovan ja katkeran huudon ja sanoi isälleen: “Siunaa minutkin, isäni!” ³⁵ Tämä vastasi: “Veljesi tuli kavalasti ja vei siunauksesi.” ³⁶ Eesau sanoi: “Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi, onhan hän pettänyt minut jo kahdesti. Hän vei esikoisuuteni, ja nyt hän on vienyt minulta myös siunaukseni.” Eesau kysyi: “Etkö ole lainkaan varannut siunausta minulle?” ³⁷ lisak vastasi Eesaulle: “Minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänen palvelijoikseen sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä. Mitä minä siis voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?” ³⁸ Eesau sanoi isälleen: “Yksi siunausko sinulla vain on, isäni? Isä, siunaa myös minut!” Ja Eesau alkoi itkeä äänekkäästi. ³⁹ Hänen isänsä lisak vastasi: “Vailla maan rehevyyttä on sinun asuinsijasi, vailla taivaan kastetta. ⁴⁰ Miekkaasi varassa sinä jouduit elämään ja palvelemaan veljeäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä murrat hänen ikeensä niskasi päältä.”

Jaakob joutuu pakenemaan

⁴¹ Eesau alkoi kantaa Jaakobille kaunaa siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli tämän siunannut. Eesau ajatteli sydämessään: ”Kohta tulee aika surra isääni, ja silloin minä tapan veljeni Jaakobin.” ⁴² Rebekalle kerrottiin hänen vanhemman poikansa Eesaun puheista. Silloin hän kutsui luokseen nuoremman poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: ”Tiedätkö, että veljesi Eesau lohduttautuu sillä, että aikoo tappaa sinut. ⁴³ Kuule siis, mitä sanon, poikani: Lähde pakoon veljeni Laabanin luo Harraniin. ⁴⁴ Asu hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu. ⁴⁵ Kun veljesi viha sinua kohtaan on lauhtunut ja hän on unohtanut, mitä olet hänelle tehnyt, minä lähetän noutamaan sinut sieltä. Minkä tähden minun pitäisi menettää teidät molemmat samana päivänä!” ⁴⁶ Rebekka sanoi lisakille: ”Minä olen kyllästynyt elämään heitteläisnaisten takia. Jos myös Jaakob ottaa vaimon heitteläisistä naisista, tämän maan tyttäristä, sellaisen kuin nämä, niin mitä varten minä elän?”

28 ¹ Lisak kutsui Jaakobin luokseen, siunasi hänet ja antoi hänelle käskyn: ”Sinä et saa ottaa vaimoksesi ketään kanaanilaisten tyttäristä. ² Mene Mesopotamiaan äitisi isän Betuelin kotiin ja ota

sieltä itsellesi vaimo äitisi veljen Laabanin tyttäristä. ³ Jumala, Kaikkivaltias, siunatkoon sinua ja tehköön sinusta hedelmällisen ja monilukuisen, niin että sinusta saa alkunsa kansojen joukko. ⁴ Suokoon hän sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, niin että saat periä maan, jossa asut muukalaisena ja jonka Jumala on antanut Abrahamille.” ⁵ Näin lisak lähti Jaakobin matkaan. Tämä lähti Mesopotamiaan Laabanin luo, joka oli aramilaisen Betuelin poika ja Jaakobin ja Eesaun äidin Rebekan veli.

Eesau ottaa vielä yhden vaimon

⁶ Eesau sai tietää, että lisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Mesopotamiaan otta-
maan sieltä itselleen vaimon ja että lisak siunatessaan Jaakobia oli kieltänyt häntä ottamasta vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, ⁷ ja että Jaakob oli totellut isäänsä ja äitiään ja lähtenyt Mesopotamiaan. ⁸ Kun Eesau huomasi, että kanaanilaisten tyttäret olivat vastenmielisiä hänen isälleen lisakille, ⁹ hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen entisten lisäksi Mahalatin, Abrahamin pojan Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

Jaakobin uni Beetelissä

¹⁰ Jaakob lähti Beersebasta men-
näkkeen Harraniin. ¹¹ Hän tuli eräseen paikkaan ja yöpyi siinä, sillä aurinko oli laskenut. Hän otti sieltä

kiven, pani sen päänalusekseen ja asettui makuulle. ¹² Hän näki unessa, että maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden yläpää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulivat niitä ylös ja alas. ¹³ Yhtäkkiä Herra seiso i hänen luonaan ja sanoi: ”Minä olen Herra, sinun isäsi Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala. Tämän maan, jonka päällä sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun siemenellesi. ¹⁴ Sinun jälkeläisiäsi on oleva yhtä paljon kuin maan tomua, ja sinä levittäydyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Siussa ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat. ¹⁵ Katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua kaikkialla, missä kuljet. Minä tuon sinut takaisin tähän maahan, sillä minä en jätä sinua vaan toteutan sen, minkä minä olen sinulle puhunut.”

¹⁶ Kun Jaakob heräsi unestaan, hän sanoi: ”Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt.” ¹⁷ Hänet valtasi pelko, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole mikään muu kuin Jumalan huone. Tämä on taivaan portti.”

¹⁸ Jaakob nousi varhain aamulla, otti kiven, jonka oli pannut päänsä aluseksi, nosti sen pystyyn patsaaksi ja vuodatti öljyä sen päälle. ¹⁹ Hän

antoi paikalle nimen Beetel. Aikaisemmin kaupungin nimenä oli kuitenkin ollut Luus. ²⁰ Sitten Jaakob antoi lupauksen sanoen: ”Jos Jumala on minun kanssani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatetta päälle pantavaksi, ²¹ niin että saan palata rauhassa isäni kotiin, on Herra oleva minun Jumalani. ²² Tämä kivi, jonka olen asettanut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä minulle suot, minä annan sinulle kymmenykset.”

Jaakob tapaa Raakelin ja Laabanin

29 ¹ Jaakob lähti matkaan ja tuli idän kansojen maalle.

² Hän huomasi kedolla kaivon, jonka luona makasi kolme lammasta ja vuohilaumaa, sillä siitä kaivosta oli tapana juottaa laumoja. Kaivon suulla oli suuri kivi. ³ Kun kaikki laumat olivat kokoontuneet sinne, kivi vieritettiin kaivon suulta ja eläimet juotettiin. Sen jälkeen kivi pantiin taas paikoilleen kaivon suulle. ⁴ Jaakob kysyi paimenilta: ”Veljeni, mistä te olette?” He vastasivat: ”Harranista olemme.” ⁵ Hän kysyi heiltä: ”Tunnetteko te Laabanin, Naahorin pojan?” He vastasivat: ”Tunnettemme.” ⁶ Jaakob kysyi heiltä: ”Voiko hän hyvin?” He vastasivat: ”Hyvin voi. Tuolla tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden ja vuohien kanssa.” ⁷ Jaakob sanoi: ”Nythän on vielä täysi päivä, ei ole

aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja vuohet ja viekää ne laitumelle.”

⁸ Paimenet vastasivat: ”Emme voi, ennen kuin kaikki laumat ovat koolla ja kivi on vieritetty kaivon suulta. Sitten juotamme lampaat ja vuohet.”

⁹ Jaakobin vielä puhuessa heidän kanssaan Raakel tuli isänsä lampaat ja vuohet mukanaan, sillä Raakelilla oli tapana käydä paimenessa. ¹⁰ Kun Jaakob näki Raakelin, äitinsä veljen Laabanin tyttären, ja Laabanin lampaat ja vuohet, hän astui esiin, vieritti kiven kaivon suulta ja juotti enonsa lauman. ¹¹ Sitten Jaakob suuteli Raakelia ja puhkesi äänekkääseen itkuun. ¹² Jaakob kertoi Raakelille, että hän oli tämän isän sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen. ¹³ Kun Laaban kuuli Jaakobin, sisarensa pojan, tulosta, hän juoksi tätä vastaan. Hän syleili ja suuteli Jaakobia ja toi hänet kotiinsa. Jaakob kertoi Laabanille kaiken, mitä oli tapahtunut. ¹⁴ Laaban sanoi hänelle: ”Sinä todellakin olet minun luutani ja lihaani.”

Jaakobin vaimot

Kun Jaakob oli asunut hänen luonaan kuukauden päivät, ¹⁵ Laaban sanoi Jaakobille: ”Olethan sinä tosin sukulaiseni, mutta pitäisikö sinun silti palvella minua palkatta? Sano minulle, mikä on palkkasi.” ¹⁶ Laabanilla oli kaksi tytärtä. Vanhemman nimi oli Leea

ja nuoremman Raakel. ¹⁷ Leealla oli lempeät silmät, Raakel taas oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan.

¹⁸ Jaakob rakasti Raakelia. Niinpä hän sanoi Laabanille: ”Minä palvelen sinua seitsemän vuotta saadakseni nuoremman tyttäresi Raakelin.” ¹⁹ Laaban vastasi: ”On parempi, että annan hänet sinulle kuin että antaisin hänet jollekin toiselle. Jää luokseni.” ²⁰ Niin Jaakob palveli Raakelin vuoksi seitsemän vuotta, ja ne tuntuivat hänestä muutamilta päiviltä, koska hän rakasti Raakelia.

²¹ Sen jälkeen Jaakob sanoi Laabanille: ”Anna minulle vaimoni, sillä palvelusaikani on täyttynyt ja tahdon mennä hänen luokseen.” ²² Silloin Laaban kutsui kokoon kaikki paikkakunnan asukkaat ja järjesti pidot. ²³ Mutta illalla hän ottikin tyttärensä Leean ja vei hänet Jaakobin luo, ja tämä yhtyi häneen. ²⁴ Laaban antoi orjattarensa Silpan tyttärelleen Leealle orjattareksi.

²⁵ Kun tuli aamu, Jaakob näki, että nainen olikin Leea. Jaakob sanoi Laabanille: ”Mitä oletkaan minulle tehnyt? Enkö ole palvellut sinua Raakelin vuoksi? Mitä varten petit minua?” ²⁶ Laaban vastasi: ”Meidän seudullamme ei tehdä niin, että nuorempi annettaisiin ennen vanhempaa. ²⁷ Vietä nyt vain tämä hääviikko loppuun, niin myös Raakel annetaan sinulle palkaksi, kunhan

teet minulle työtä vielä toiset seitsemän vuotta.”²⁸ Jaakob suostui siihen, ja kun hän oli viettänyt sen viikon loppuun, Laaban antoi myös tyttärensä Raakelin hänelle vaimoksi.²⁹ Laaban antoi orjattarensa Bilhan tyttarelleen Raakelille orjattareksi.³⁰ Jaakob yhtyi myös Raakeliin, ja hän rakasti enemmän Raakelia kuin Leeaa. Niin Jaakob palveli Laabanin luona vielä toiset seitsemän vuotta.

Jaakobin lapset

³¹ Kun Herra näki, että Leeaa syrjittiin, hän avasi Leean kohdun. Raakel sen sijaan oli hedelmätön.³² Leea tuli raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben sanoen: ”Herra on nähnyt minun kurjuuteni. Nyt mieheni varmaan rakastaa minua.”³³ Hän tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Herra on kuullut, että minua syrjitään. Siksi hän on antanut minulle myös tämän.” Hän antoi pojalle nimen Simeon.³⁴ Hän tuli uudelleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Tällä kertaa mieheni varmaan pysyy luonani, olenhan synnyttänyt hänelle kolme poikaa.” Sen vuoksi hän antoi pojalle nimen Leevi.³⁵ Leea tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Nyt minä kiitän Herraa.” Sen vuoksi hän antoi pojalle nimen Juuda. Sitten hän lakkasi synnyttämästä.

30¹ Kun Raakel näki, ettei voinut synnyttää lasta Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: ”Hanki minulle lapsia, muuten minä kuolen.”² Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: ”Olenko minä Jumalan asemassa, hänen, joka on estänyt sinua saamasta lapsia?”³ Silloin Raakel sanoi: ”Tässä on orjattareni Bilha. Yhdy häneen, että hän synnyttäisi minun polvilleni. Hänen avullaan minäkin saan lapsia.”⁴ Raakel antoi orjattarensa Bilhan vaimoksi Jaakobille, ja Jaakob yhtyi Bilhaan.⁵ Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.⁶ Raakel sanoi: ”Jumala on hankkinut minulle oikeuden ja myös kuullut rukoukseni äänen ja antanut minulle pojan.” Sen tähden hän antoi pojalle nimen Daan.⁷ Raakelin orjatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.⁸ Raakel sanoi: ”Minä olen kamppaillut ankarasti sisareni kanssa ja olenkin selviytynyt voittajaksi.” Hän antoi pojalle nimen Naftali.

⁹ Kun Leea näki lakanneensa synnyttämästä, hän otti orjattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi.¹⁰ Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille pojan.¹¹ Silloin Leea sanoi: ”Onneksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Gaad.¹² Leean orjatar Silpa synnytti Jaakobille toisenkin pojan,¹³ ja Leea sanoi: ”Olen onnellinen,

jopa nuoret naiset ylistävät minua onnelliseksi!” Ja hän antoi pojalle nimen Asser.

¹⁴ Ruuben meni kerran ulos kävelemään vehnänleikkuun aikaan. Hän löysi pellolta lemmenmarjoja ja toi ne äidilleen Leealle. Niin Raakel sanoi Leealle: ”Anna minulle poikasi lemmenmarjoja.” ¹⁵ Leea vastasi hänelle: ”Eikö riitä, että olet vienyt minulta mieheni, kun tahdot ottaa vielä poikani lemmenmarjatkin?” Raakel sanoi: ”Olkoon sitten niin, että hän makaa tämän yön sinun kanssasi korvauksena poikasi lemmenmarjoista.” ¹⁶ Kun Jaakob illalla palasi kedolta, Leea meni häntä vastaan ja sanoi: ”Sinun on tultava minun luokseni, sillä minä olen ostanut sinut poikani lemmenmarjoilla.” Niin Jaakob makasi sen yön hänen kanssaan. ¹⁷ Jumala kuuli Leeaa, ja Leea tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan. ¹⁸ Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle palkkani, koska minä annoin orjattareni miehelleni.” Ja hän antoi pojalle nimen Isaskar. ¹⁹ Leea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan. ²⁰ Silloin Leea sanoi: ”Jumala on antanut minulle hyvän lahjan. Nyt mieheni tulee pysymään luonani, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa.” Ja hän antoi pojalle nimen Sebulon. ²¹ Sen jälkeen hän synnytti tyttären ja antoi hänelle nimen Diina.

²² Jumala muisti myös Raakelia. Jumala kuuli häntä ja avasi hänen kohtunsa. ²³ Niin Raakel tuli raskaaksi, synnytti pojan ja sanoi: ”Jumala on ottanut pois häpeäni.” ²⁴ Raakel antoi pojalle nimen Joosef ja sanoi: ”Herra antakoon minulle vielä toisen pojan.”

Jaakob rikastuu

²⁵ Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Laabanille: ”Päästä minut lähtemään. Minä tahdon mennä kotiini ja omaan maahani. ²⁶ Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen sinua palvellut. Minä tahdon lähteä. Tiedäthän sinä, kuinka paljon olen tehnyt sinulle työtä.” ²⁷ Laaban vastasi hänelle: ”Jospa saisin armon sinun silmissäsi! Olen nähnyt ennusmerkeistä, että Herra on siunannut minua sinun takiasi.” ²⁸ Hän sanoi vielä: ”Määrää minulle haluamasi palkka, niin minä annan sen.” ²⁹ Jaakob vastasi hänelle: ”Sinä itse tiedät, kuinka minä olen tehnyt sinulle työtä ja millaiseksi karjasi on tullut minun hoidossani. ³⁰ Se vähä, mitä sinulla oli ennen minun tuloani, on karttunut paljoksi, ja Herra on siunannut sinua, missä vain minä olen liikkunut. Mutta nyt – milloin minä saan tehdä työtä oman perheeni hyväksi?”

³¹ Laaban sanoi: ”Mitä minun on sinulle annettava?” Jaakob vastasi:

“Ei sinun tarvitse antaa minulle mitään. Mutta minä paimennan ja vartioin edelleen sinun laumojasi, jos suostut tähän: ³² Minä käyn tänään läpi koko lammas- ja vuohilaumasi ja erotan sieltä kaikki pilkulliset, kirjavat ja mustat lampaat sekä kirjavat ja pilkulliset vuohet. Ne ovat minun palkkani. ³³ Minun rehellisyyteni tulee ilmi, kun vastaisuudessa tulet tarkastamaan tätä minun palkkaani. Kaikki vuohet, jotka eivät ole pilkullisia eivätkä kirjavia, ja kaikki lampaat, jotka eivät ole mustia, katsottakoon minun varastamikseni.” ³⁴ Laaban vastasi: “Hyvä on. Olkoon niin kuin olet puhunut.”

³⁵ Samana päivänä Laaban erotti laumastaan juovikkaat ja kirjavat pukit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa oli jotakin valkoista, sekä kaikki mustat lampaat ja antoi ne poikiensa hoitoon. ³⁶ Hän siirsi ne kolmen päivämatkan päähän Jaakobista, ja Jaakob paimensi Laabanin muita laumoja. ³⁷ Jaakob otti itselleen tuoreita valkopoppeli-, mantelipuu- ja plataanikeppejä ja kuori niihin valkeita raitoja, niin että keppien valkoinen puu paljastui. ³⁸ Kuorimansa kepit hän pani lampaiden ja vuohien eteen vesikaukaloihin, juoma-astioihin, joista ne kävivät juomassa. Tullessaan juomaan ne olivat kiimassa ³⁹ ja pariutuivat

keppien edessä. Ne synnyttivät juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia karitsoita. ⁴⁰ Jaakob pani ne erilleen eikä päästänyt niitä Laabanin laumaan. Siten hän hankki itselleen oman laumansa. Hän käänsi eläinten päät Laabanin lauman pilkullisia ja kaikkia mustia eläimiä kohti. ⁴¹ Aina kun voimakkaat eläimet olivat kiimassa, Jaakob pani kepit niiden eteen vesikaukaloihin, ja ne pariutuivat keppien edessä. ⁴² Heikkojen eläinten eteen hän ei pannut keppejä. Näin heikot joutuivat Laabanille ja voimakkaat Jaakobille. ⁴³ Siten miehestä tuli hyvin rikas. Hänellä oli paljon lampaita ja vuohia sekä orjattaria, orjia, kameleita ja aaseja.

Jaakob lähtee salaa Laabanin luota

31 ¹ Jaakob sai kuulla Laabanin poikien sanoneen: “Jaakob on vienyt kaiken, mikä kuuluu isällemme. Isämme omaisuudesta hän on hankkinut itselleen kaiken tämän rikkauden.” ² Jaakob huomasi myös Laabanin kasvoista, ettei tämä enää suhtautunut häneen niin kuin ennen. ³ Silloin Herra sanoi Jaakobille: “Palaa isiesi maahan ja sukusi luo. Minä olen sinun kanssasi.”

⁴ Jaakob lähetti kutsumaan Raakelin ja Leean kedolle laumansa luo ⁵ ja sanoi heille: “Minä huomaan isänne kasvoista, ettei hän suhtaudu minuun niin kuin ennen. Isäni Jumala on kuitenkin

ollut kanssani. ⁶ Tehän tiedätte, että minä olen tehnyt työtä isällemme kaikin voimin. ⁷ Silti isänne on kohdellut minua petollisesti ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen aiheuttaa minulle vahinkoa. ⁸ Jos isänne sanoi: 'Pilkulliset olkoot palkkanasi', koko lauma synnytti pilkullisia. Jos hän taas sanoi: 'Juovikkaat olkoot palkkanasi', koko lauma synnytti juovikkaita. ⁹ Näin Jumala otti isänne karjan ja antoi sen minulle. ¹⁰ Lauman pariutumisen aikaan minä kohotin unessa katseeni ja näin, että pukit, jotka astuivat laumaa, olivat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. ¹¹ Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob!' Minä vastasin: 'Tässä olen.' ¹² Hän sanoi: 'Katsele laumaa, niin huomaat, että kaikki urokset, jotka astuvat lampaita ja vuohia, ovat juovikkaita, pilkullisia ja kirjavia. Minä olen nähnyt kaiken, mitä Laaban sinulle tekee. ¹³ Minä olen Beetelin Jumala. Siellä sinä voitelit patsaan ja siellä sinä annoit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa synnyinmaahasi.'"

¹⁴ Raakel ja Leea vastasivat hänelle: "Onko meillä enää mitään osaa tai perintöä isämme talossa? ¹⁵ Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina, kun on myynyt meidät ja syönyt suuhunsa meistä saamansa

hinnan? ¹⁶ Totisesti kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, se on meidän ja meidän lastemme. Tee siis nyt kaikki, mitä Jumala on sinulle sanonut."

¹⁷ Silloin Jaakob nosti lapsensa ja vaimonsa kamelienvetäjäselkään ¹⁸ ja otti mukaan kaiken karjansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli koonnut Mesopotamiassa, kaiken hankkimansa omaisuuden, ja lähti kulkemaan isänsä liskin luo Kanaaninmaahan. ¹⁹ Kun Laaban oli mennyt keritsemään lampaitaan, Raakel varasti isänsä kotijumalat. ²⁰ Jaakob harhautti aramilaista Laabania eikä ilmaissut hänelle, että pakenisi. ²¹ Hän lähti pakoon mukanaan koko omaisuutensa, meni yli virran ja suuntasi kulkunsa kohti Gileadin vuoria.

Laaban tavoittaa Jaakobin

²² Kolmantena päivänä Laabanille kerrottiin, että Jaakob oli paennut. ²³ Silloin Laaban otti mukaan sukusensa miehet, ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivää ja saavutti hänet Gileadin vuorilla. ²⁴ Mutta Jumala tuli aramilaisen Laabanin luo yöllä unessa ja sanoi hänelle: "Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa."

²⁵ Kun Laaban saavutti Jaakobin, tämä oli pystyttänyt telttansa vuorelle. Myös Laaban sukulaisineen leiriytyi Gileadinvuorelle. ²⁶ Laaban sanoi Jaakobille: "Mitä oletkaan tehnyt? Sinä olet pettänyt minut ja

vienyt pois tyttäreni kuin miekalla vangiksi otetut! ²⁷ Minkä tähden pakenit salaa, lähdit luotani varkain etkä kertonut minulle? Minä olisin saattanut sinut matkaan iloi-ten ja laulaen, rummuin ja lyyroin! ²⁸ Et edes suonut minun suudella hyvästiksi lasteni lapsia ja tyttäriäni. Sinä olet nyt menetellyt tyhmästi. ²⁹ Minulla olisi valta tehdä teille pahaa, mutta teidän isänne Jumala sanoi minulle viime yönä: 'Varo, et- tet puhu Jaakobille hyvää etkä pahaa.' ³⁰ Mutta olkoon! Sinä olet läh- tenyt matkallesi, kun ikävöit niin hartaasti isäsi kotiin. Mutta minkä tähden varastit minun jumalani?"

³¹ Jaakob sanoi Laabanille: "Läh- din salaa, koska pelkäsin, että sinä riistäisit minulta tyttäresi. ³² Mutta se, jonka hallusta löydät jumalasi, ei jää eloon. Tutki sukumme miesten läsnä ollessa, mitä minulla on, ja ota kaikki, mikä kuuluu sinulle." Jaakob ei näet tiennyt, että Raakel oli varas- tanut jumalat. ³³ Laaban kävi Jaako- bin teltassa, Leean teltassa ja mo- lempien orjattarien teltassa, mutta ei löytänyt mitään. Tultuaan ulos Leean teltasta hän meni Raakelin teltaan. ³⁴ Mutta Raakel oli otta- nut kotijumalat, pannut ne kame- lin satulapussiin ja istunut niiden päälle. Laaban penkoi koko teltan, mutta ei löytänyt niitä. ³⁵ Raa- kel sanoi isälleen: "Älköön herrani vihastuko siitä, etten voi nousta

edessäsi, sillä minulla on se naisten tavallinen vaiva." Laaban etsi mutta ei löytänyt kotijumalia.

³⁶ Silloin Jaakob kiivastui ja alkoi riidellä Laabanin kanssa. Hän sa- noi Laabanille: "Mikä on rikokseni, mikä on syntini, että niin kiihke- ästi ahdistat minua? ³⁷ Kun nyt olet penkonut kaikki tavarani, oletko löytänyt mitään, mikä on sinun talosi tavaraa? Tuo se tähän mi- nun sukuni ja sinun sukusi mies- ten eteen. Ratkaisoot he mei- dän välimme. ³⁸ Jo kaksikymmentä vuotta minä olen ollut sinun luo- nasi. Lampaasi ja vuohesi ei- vät ole menettäneet karitsoita, enkä minä ole syönyt pássejä laumastasi. ³⁹ Raadeltua eläintä en tuonut sinulle, vaan se koitui minun vahingokseni. Varastetun eläimen sinä vaadit minulta, olipa se viety päivällä tai yöllä. ⁴⁰ Päivällä mi- nua rasitti helle, yöllä vilu, ja uni pakeni silmistäni. ⁴¹ Näin mi- nulta on mennyt kaksikymmentä vuotta talossasi. Neljätoista vuotta minä palvelin sinua kahden tyttä- resi vuoksi ja kuusi vuotta vuohiesi ja lampaittesi vuoksi. Kymmenen ker- taa sinä muutit minun palkkaani. ⁴² Ellei isäni Jumala, Abrahamin Ju- mala, jota myös lisä pelkää, olisi ollut minun puolellani, sinä olisit nyt lähettänyt minut tieheni tyh- jin käsin. Jumala on nähnyt minun

kurjuuteni ja vaivannäköni, ja hän nuhteli sinua viime yönä.”

Jaakobin ja Laabanin sovinto ja liitto

⁴³ Laaban vastasi Jaakobille: ”Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset minun lapsiani, ja lauma on minun laumaani. Kaikki, mitä näet, on minun, mutta mitä minä nyt voin näille tyttärilleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet! ⁴⁴ Tehkäämme siis liitto, sinä ja minä, ja olkoon se todistuksena meidän välillämme.” ⁴⁵ Niin Jaakob otti kiven, nosti sen pystyyn patsaaksi ⁴⁶ ja sanoi sukunsa miehille: ”Kootkaa kiviä.” Nämä kokosivat kiviä, tekivät rökkiön ja aterioivat sen äärellä. ⁴⁷ Laaban antoi kivirökkiölle nimen Jegar-Saahaduta, mutta Jaakob kutsui sitä nimellä Gal-Eed. ⁴⁸ Laaban sanoi: ”Tämä rökkiö olkoon tänään todistajana meidän välillämme.” Siksi sitä kutsutaan nimellä Gal-Eed ⁴⁹ ja myös nimellä Mispä, sillä Laaban sanoi vielä: ”Herra pitäköön silmällä meitä molempia, kun olemme poissa toistemme näkyvistä. ⁵⁰ Jos sinä kohtelet huonosti tyttäriäni tai otat toisia vaimoja tyttäreni lisäksi, niin tiedä, että Jumala on todistajana meidän välillämme, vaikkei ketään ihmistä olisikaan läsnä.” ⁵¹ Laaban sanoi vielä Jaakobille: ”Katso tätä rökkiötä ja katso tätä patsasta, jonka minä olen pystyttänyt meidän välillemme, minun ja sinun.

⁵² Tämä rökkiö ja tämä patsas olkoot muistuttamassa siitä, etten minä kulkisi pahoin aikein tämän rökkiön ohi sinun luoksesi etkä sinäkään kulkisi pahoin aikein tämän rökkiön ja tämän patsaan ohi minun luokseni. ⁵³ Abrahamin Jumala ja Naahorin Jumala, heidän isiensä Jumala, olkoon tuomarina meidän välillämme.” Silloin Jaakob vannoi valan sen Jumalan kautta, jota hänen isänsä lisä pelkäsi. ⁵⁴ Jaakob uhrasi vuorella teurasuhrin ja kutsui sukunsa miehet aterioimaan. He aterioivat ja olivat yötä vuorella.

Jaakob valmistautuu kohtaamaan Eesaun

32 ¹ Varhain seuraavana aamuna Laaban nousi, suuteli lastenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heidät. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa. ² Jaakob jatkoi matkaansa, ja häntä vastaan tuli Jumalan enkeleitä. ³ Nähdessään heidät Jaakob sanoi: ”Tämä on Jumalan sotajoukkoa”, ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim.

⁴ Sitten Jaakob lähetti edellään sanansaattajia veljensä Eesaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. ⁵ Hän antoi heille tämän käskyn: ”Sanokaa herralleni Eesaulle: ’Näin sanoo palvelijasi Jaakob: Olen oleskellut Laabanin luona ja viipynyt siellä tähän saakka. ⁶ Olen saanut nautakarjaa, aaseja, lampaista ja vuohia, palvelijoita ja palvelijattaria

ja lähetän nyt kertomaan tästä herralleni, että olisit minua kohtaan suosiollinen.”

⁷Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: ”Me kohtasimme veljesi Eesaun. Hän on jo matkalla sinua vastaan neljäsataa miestä mukanaan.” ⁸Silloin Jaakob pelästyi kovin, ja hänet valtasi ahdistus. Hän jakoi väen, joka oli hänen kanssaan, samoin kuin lampaat ja vuoheet sekä nautakarjan ja kamelit, kahteen leiriin, ⁹sillä hän ajatteli: ”Jos Eesau hyökkää toisen joukon kimpuun ja tuhoaa sen, niin toinen pääsee pakoon.”

¹⁰Jaakob sanoi: ”Isäni Abrahamin Jumala ja isäni lisakin Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: ‘Palaa maahasi ja sukusi luo, minä tahdon tehdä sinulle hyvää.’” ¹¹Minä olen arvoton kaikkiin armonosoituksiin ja kaikkeen uskollisuuteen, jota sinä olet palvelijallesi osoittanut. Minä kuljin tämän Jordanin yli ainoastaan sauva kädessäni, ja nyt minulle on karttunut kaksi joukkoa. ¹²Pelasta minut veljeni käsistä, Eesaun käsistä! Minä pelkään, että hän tulee ja surmaa minut sekä äidit lapsineen! ¹³Olethan sinä itse sanonut: ‘Minä teen sinulle hyvää ja teen jälkeläisesi yhtä lukuisiksi kuin meren hiekanjyvät, joita ei voida laskea niiden paljouden tähden.’” ¹⁴Jaakob vietti siellä sen yön.

Sitten hän erotti omaisuudestaan lahjaksi veljelleen Eesaulle ¹⁵200 vuohta ja 20 pukkia, 200 lammasta ja 20 pässiä, ¹⁶30 imettävää kamelia varsoineen, 40 lehmää ja 10 härkää, 20 aasintammaa ja 10 aasioria. ¹⁷Hän antoi kunkin lauman erikseen palvelijoidensa haltuun ja sanoi heille: ”Menkää minun edelläni ja pitäkää välimatka laumojen välillä.” ¹⁸Ensimmäiselle palvelijalle hän antoi tämän käskyn: ”Kun veljeni Eesau kohtaa sinut ja kysyy: ‘Kenelle sinä kuulut, mihin olet menossa ja kenen ovat nuo eläimet sinun edelläsi?’, ¹⁹niin vastaa: ‘Palvelijasi Jaakobin. Ne on lähetetty lahjaksi herralleni Eesaulle. Myös Jaakob itse tulee jäljessämme.’” ²⁰Samoin hän käski toista, kolmatta ja kaikkia muita, jotka ajoivat laumoja. Hän sanoi: ”Puhukaa juuri näin Eesaulle, kun tapaatte hänet. ²¹Sano-kaa myös: ‘Palvelijasi Jaakob tulee jäljessämme.’” Jaakob näet ajatteli: ”Minä koetan lepyttää hänet edelläni kulkevilla lahjoilla. Sen jälkeen kohtaan hänet kasvotusten. Ehkä hän ottaa minut ystävällisesti vastaan.” ²²Näin lahjat kulkivat hänen edellään, mutta itse hän jäi yöksi leiriin.

Jaakobin paini

²³Sinä yönä Jaakob nousi, otti mukaan molemmat vaimonsa, molemmat orjattarensa sekä yksitoista poikaansa ja meni Jabbokin yli

kahlauspaikasta. ²⁴ Hän vei joen yli heidät ja kaiken muun, mitä hänellä oli. ²⁵ Jaakob jäi yksin toiselle rannalle, ja eräs mies kamppaili hänen kanssaan päivänkoittoon saakka. ²⁶ Kun mies huomasi, ettei hän voittanut Jaakobia, hän löi tätä lonkkaan, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen kamppaillessaan miehen kanssa. ²⁷ Mies sanoi: ”Päästä minut, sillä aamu sarastaa.” Jaakob vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua.” ²⁸ Mies kysyi häntä: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob.” ²⁹ Silloin mies sanoi: ”Älköön nimesi enää olko Jaakob vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.” ³⁰ Jaakob pyysi: ”Sano sinäkin nimesi.” Mies vastasi: ”Miksi kysyt nimeäni?” Ja hän siunasi siellä Jaakobin.

³¹ Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, sillä hän ajatteli: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin henkeni on säästynyt.” ³² Aurinko nousi, kun hän kulki Penuelin ohitse ontuen lonkkaansa. ³³ Tämän vuoksi israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisirjännettä, joka on lonkkanivelen päällä. Mies näet iski Jaakobia lonkkaan, reisirjännteen kohdalle.

Jaakobin ja Eesaun sovinto

33 ¹ Kun Jaakob kohotti katseensa, hän näki Eesaun tulevan neljäsataa miestä mukanaan. Silloin hän jakoi lapset Leealle, Raakelille ja molemmille orjattarille. ² Hän asetti orjattaret lapsineen etumaisiksi, heidän jälkeensä Leean lapsineen ja viimeiseksi Raakelin Joosefin kanssa. ³ Itse hän kulki heidän edellään ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään. ⁴ Mutta Eesau juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä, kietoi kätensä hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät.

⁵ Kun Eesau kohotti katseensa, hän näki vaimot ja lapset ja kysyi: ”Keitä ovat nämä, jotka ovat kanssasi?” Jaakob vastasi: ”Lapsia, jotka Jumala on armossaan antanut palvelijallesi.” ⁶ Sitten orjattaret tulivat lapsineen ja kumartuivat maahan. ⁷ Myös Leea tuli lapsineen, ja he kumartuivat maahan. Sen jälkeen tuli Joosef ja Raakel, ja he kumartuivat maahan.

⁸ Eesau kysyi: ”Mitä tarkoittit koko sillä joukolla, jonka minä kohtasin?” Jaakob vastasi: ”Tahdoin saada herrani suosion osakseni.” ⁹ Mutta Eesau sanoi: ”Minulla on itselläni yllin kyllin. Pidä omasi, veljeni!” ¹⁰ Jaakob vastasi: ”Ei suinkaan! Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ota vastaan lahjani. Olenhan saanut

nähdä kasvosi – niin kuin olisin nähnyt Jumalan kasvot – ja sinä olet ollut minulle suosiollinen.¹¹ Ota siis vastaan tervehdyslahjani, joka sinulle tuotiin, sillä Jumala on ollut minulle armollinen ja minulla on kaikkea.” Jaakob pyytämällä pyysi Eesauta, ja tämä otti lahjan vastaan.

¹² Eesau sanoi: “Lähdetään liikkeelle. Minä kuljen sinun edelläsi.”

¹³ Jaakob vastasi hänelle: “Herrani tietää, että lapset ovat heiveröisiä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmii mukani. Jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, niin koko lauma kuolee.¹⁴ Kulkekoon siis herrani palvelijansa edellä. Minä seuraan hiljalleen jäljessä lapsille ja edelläni kulkevalle karjalle sopivaa vauhtia, kunnes saavun herrani luo Seiriin.”¹⁵ Eesau sanoi: “Salli minun jättää luoksesi osa väestä, joka on kanssani.” Jaakob vastasi: “Mitä varten? Kunhan vain herrani on minulle suosiollinen!”

¹⁶ Eesau lähti sinä päivänä paluumatkalle Seiriin,¹⁷ mutta Jaakob lähti Sukkotiin ja rakensi itselleen talon. Karjalleen hän teki katoksia, ja siksi paikan nimeksi tuli Sukkot.

¹⁸ Jaakob oli lähtenyt Mesopotamiasta ja saapunut turvallisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaaninmaassa, ja hän leiriytyi kaupungin edustalle.¹⁹ Sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, hän osti

sadalla kesitalla Sikemin isän Hamorin pojilta.²⁰ Hän pystytti sinne alttarin ja antoi sille nimen Eel-Eloohee-Israel.

Diinan raiskaus

34¹ Diina, Leean tytär, jonka hän oli synnyttänyt Jaakobille, meni tapaamaan sen maan tyttöjä.² Maan hivviläisen ruhtinaan Hamorin poika Sikem näki hänet, otti hänet mukaansa, makasi hänet ja teki hänelle väkivaltaa.³ Sikem kiintyi koko sielustaan Diinaan, Jaakobin tyttäreeseen, rakasti tyttöä ja puheli hänelle hellästi.⁴ Sikem sanoi isälleen Hamorille: “Hanki minulle tämä tyttö vaimoksi.”⁵ Jaakob sai kuulla, että Sikem oli häpäissyt hänen tyttärensä Diinan. Mutta koska Jaakobin pojat olivat hänen karjansa kanssa kedolla, hän pysyi vaiti siihen asti, kunnes he palasivat.

Hamor yrittää hyvittää poikansa rikoksen

⁶ Sikemin isä Hamor meni Jaakobin luo puhumaan hänen kanssaan.⁷ Jaakobin pojat olivat tulleet kedolta kuultuaan, mitä oli tapahtunut. Miehet olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, sillä Sikem oli tehnyt Israelia kohtaan häpeällisen teon maatessaan Jaakobin tyttären. Selasta ei saanut tehdä.⁸ Hamor puhui heille näin: “Poikani Sikem on kiintynyt tyttäreenne koko sielustaan. Antakaa hänet vaimoksi pojalleni.⁹ Solmikkaa avioliittoja kanssamme: antakaa tyttäriänne meille

vaimoiksi, ja ottakaa tyttäriämme vaimoiksi itsellenne.¹⁰ Asukaa meidän keskuudessamme. Maa on edessänne; jääkää tänne, kierrelkää maassa ja asettukaa tänne asumaan.”¹¹ Sikem sanoi tytön isälle ja veljille: “Jos olette minulle suosiollisia, minä annan kaiken, mitä minulta pyydätte.”¹² Määrätkää kuinka suuri morsiamenhinta tai kuinka suuret lahjat tahansa, minä annan sen, mitä pyydätte minulta, kunhan vain annatte tytön minulle vaimoksi.”

Jaakobin poikien petollisuus

¹³ Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska Sikem oli häpäissyt heidän sisarensa Diinan.¹⁴ He sanoivat näille: “Emme voi tehdä sellaista. Emme voi antaa sisartamme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä meistä se olisi häpeällistä.”¹⁵ Me suostumme ehdotukseenne ainoastaan sillä ehdolla, että teistä tulee meidän kaltaisiamme siten, että kaikki miespuoliset teistä ympärileikataan.¹⁶ Silloin me annamme teille tyttäriämme vaimoiksi ja otamme itsellemme vaimoiksi teidän tyttäriänne. Me asetumme asumaan keskuuteenne, ja niin meistä tulee yksi kansa.¹⁷ Mutta jos te ette kuule meitä ettekä ympärileikkautta itseänne, me otamme tytön ja lähdemme.”

¹⁸ Heidän sanansa miellyttivät Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä.¹⁹ Eikä nuorukainen viivytellyt tekemästä, mitä oli pyydetty, sillä hän halusi saada Jaakobin tyttären. Hän oli kaikkein kunnioitetuin mies isänsä perheessä.

²⁰ Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille ja puhuivat kaupunkinsa miehille näin:²¹ “Nämä miehet tahtovat elää rauhassa kanssamme. Asettukoot he siis maahamme asumaan ja kierrelköt siinä, onhan maassa yllin kyllin tilaa heillekin. Otetaan heidän tyttäriään vaimoiksemme ja annetaan tyttäriämme vaimoiksi heille.”²² Mutta miehet suostuvat asumaan keskuudessamme ja tulemaan kanssamme yhdeksi kansaksi ainoastaan sillä ehdolla, että kaikki miespuoliset meistä ympärileikataan, samoin kuin heidät on ympärileikattu.²³ Eikö heidän karjastaan, muusta omaisuudestaan ja kaikista heidän eläimistään tule silloin meidän omaisuuttamme? Suostutaan vain, niin silloin he asettuvat asumaan keskuuteemme.”²⁴ Kaikki kaupungin porteista kulkevat miehet uskoivat Hamoria ja hänen poikaansa Sikemiä, ja kaikki ympärileikkauttivat itsensä.

Simeon ja Leevi kostavat sisarensa häpäisyn

²⁵ Mutta kolmantena päivänä, kun he olivat kipeimmillään, Jaakobin

kaksi poikaa, Diinan veljet Simeon ja Leevi, ottivat kumpikin miekansa, hyökkäsivät kaupunkiin kenenkään aavistamatta ja tappoivat kaikki miespuoliset asukkaat. ²⁶ He tappoivat miekalla myös Hamorin ja hänen poikansa Sikemin ja veivät Diinan mukanaan Sikemin talosta. ²⁷ Sitten Jaakobin pojat tulivat ryöstämään surmattuja, ja he ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häpäisty. ²⁸ He ottivat kaupunkilaisten lampaat, vuohet, nautakarjan, aasit ja kaiken, mitä kaupungissa ja sen mailla oli, ²⁹ ja veivät saaliinaan heidän koko omaisuutensa ja kaikki heidän lapsensa ja naisensa. He ryöstivät kaiken, mitä taloissa oli.

³⁰ Niin Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: ”Te olette syösseet minut onnettomuuteen, kun olette saataneet minut tämän maan asukkaiden, kanaanilaisten ja perissiläisten, vihoihin. Meitä on vain vähäinen joukko. Jos he kokoontuvat minua vastaan, he voittavat minut, ja niin minut ja minun sukuni tuhotaan.” ³¹ Mutta veljekset vastasivat: ”Pitkö hänen kohdella sisartamme kuin porttoa?”

Jaakob palaa Beeteliin

35 ¹ Sitten Jumala sanoi Jaakobille: ”Lähde Beeteliin, asetu sinne asumaan ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Eesauta.”

² Niin Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: ”Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne, ³ niin lähdemme Beeteliin. Minä teen sinne alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana ja oli kanssani tiellä, jota vaelsin.” ⁴ Silloin he antoivat Jaakobille kaikki hallussaan olevat vieraat jumalat ja korvissaan olevat renkaat, ja Jaakob kätki ne maahan Sikemin luona olevan tammen alle.

⁵ He lähtivät liikkeelle, ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, eikä kukaan ajanut takaa Jaakobin poikia. ⁶ Sitten Jaakob saapui kaiken mukanaan olevan väen kanssa Luusiin eli Beeteliin, joka on Kanaaninmaassa. ⁷ Hän rakensi sinne alttarin ja antoi paikalle nimeksi Eel-Beetel, koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle hänen paetessaan veljeään. ⁸ Debora, Rebekan imettäjä, kuoli siellä, ja hänet haudattiin Beetelin rinteeseen tammen alle. Tammi sai siitä nimen Itkutammi.

Jumala antaa Jaakobille nimen Israel

⁹ Jaakobin palattua Mesopotamiasta Jumala ilmestyi hänelle jälleen ja siunasi hänet. ¹⁰ Jumala sanoi hänelle: ”Sinun nimesi on Jaakob, mutta älköön sinua enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel.” Näin

Jumala antoi hänelle nimen Israel.

¹¹ Jumala sanoi hänelle vielä: ”Minä olen Jumala, Kaikkivaltias. Ole hedelmällinen ja lisäänty. Sinusta lähtee kansa, suuri kansojen joukko, ja sinusta polveutuu kuninkaita. ¹² Sen maan, jonka olen antanut Abrahamille ja lisakille, minä annan sinulle, ja sinun jälkeesi minä annan sen sinun siemenellesi.”

¹³ Sitten Jumala kohosi ylös hänen luotaan siitä paikasta, jossa oli puhunut hänelle. ¹⁴ Jaakob pystytti patsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan. Hän vuo-datti kivipatsaan päälle juomauhrin ja kaatoi siihen öljyä. ¹⁵ Paikalle, jossa Jumala oli puhunut hänelle, Jaakob antoi nimen Beetel.

Benjaminin syntymä ja Raakelin kuolema

¹⁶ Sen jälkeen he lähtivät liikkeelle Beetelistä. Kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan, Raakelin synnytys alkoi, ja siitä tuli hyvin vaikea. ¹⁷ Kun hänen synnytystuskansa olivat kovimmillaan, kättilö sanoi hänelle: ”Älä pelkää, sillä tälläkin kertaa sinä saat pojan.” ¹⁸ Kun Raakelin henki oli lähtemäisillään, sillä hänen oli kuoltava, hän antoi pojalle nimen Ben-Ooni, mutta lapsen isä antoi pojalle nimen Benjamin. ¹⁹ Niin Raakel kuoli, ja hänet haudattiin Efratan eli Beethehemin tien varteen. ²⁰ Jaakob pystytti hänen haudalleen patsaan.

Tämä Raakelin hautapatsas on olemassa vielä tänäkin päivänä.

Jaakobin pojat

²¹ Israel lähti sieltä ja pystytti telttansa Migdal-Eederin tuolle puolen. ²² Israelin asuessa siinä maassa Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, ja Israel sai kuulla siitä. Jaakobilla oli kaksitoista poikaa. ²³ Leean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon. ²⁴ Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin. ²⁵ Raakelin orjattaren Bilhan pojat olivat Daan ja Naftali. ²⁶ Leean orjattaren Silpan pojat olivat Gaad ja Asser. Nämä ovat ne Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Mesopotamiassa.

Iisakin kuolema

²⁷ Jaakob saapui isänsä Iisakin luo Mamreen, Kirjat-Arbaan eli Hebroniin, jossa Abraham ja Iisak olivat asuneet muukalaisina. ²⁸ Iisakin elinaika oli 180 vuotta. ²⁹ Sitten hän kuoli, ja hänet otettiin heimonsa luo vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena. Hänen poikansa Eesau ja Jaakob hautasivat hänet.

Eesaun jälkeläiset

36 ¹ Nämä ovat Eesaun eli Edomin suvun vaiheet. ² Eesau otti vaimoikseen kanaanilaisnaiset Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, hivviläisen Sibonin pojan Anan tyttären. ³ Hän otti

vaimokseen myös Ismaelin tyttären Baasematin, Nebajotin sisaren.⁴ Aada synnytti Eesaulle Elifaan ja Baasemat synnytti Reuelin.⁵ Oholibama synnytti Jeuksen, Jalam ja Koorahin. Nämä olivat Eesaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaaninmaassa.

⁶ Eesau otti mukaan vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaiken talonsa väen, karjansa, kaikki eläimensä ja kaiken omaisuutensa, jonka oli hankkinut Kanaaninmaassa, ja lähti veljensä Jaakobin luota toiseen maahan.⁷ Heidän omaisuutensa oli näet niin suuri, etteivät he voineet asua yhdessä eikä maa, jossa he asuivat muukalaisina, riittänyt molemmille heidän karjansa paljouden tähden.⁸ Eesau eli Edom asettui asumaan Seirin vuoristoon.

⁹ Tällaiset ovat edomilaisten isän Eesaun suvun vaiheet Seirin vuoristossa: ¹⁰ Eesaun poikien nimet olivat Elifas, Eesaun vaimon Aadan poika, ja Reuel, Eesaun vaimon Baasematin poika.¹¹ Elifaan pojat olivat Teeman, Oomar, Sefo, Gaetam ja Kenas.¹² Timna oli Elifaan, Eesaun pojan, sivuvaimo, ja hän synnytti Elifaalle Amalekin. Nämä olivat Eesaun vaimon Aadan jälkeläisiä.¹³ Nämä olivat Reuelin pojat: Nahat ja Serah, Samma ja Missa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.¹⁴ Pojat, jotka Eesaun vaimo Oholibama,

Sibonin pojan Anan tytär, synnytti Eesaulle, olivat Jeus, Jalam ja Koorah.

¹⁵ Nämä olivat Eesaun jälkeläisten ruhtinaita: Eesaun esikoisen Elifaan poikia olivat ruhtinas Teeman, ruhtinas Oomar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas,¹⁶ ruhtinas Koorah, ruhtinas Gaetam ja ruhtinas Amalek. Nämä olivat Elifaasta Edomin maassa polveutuneet ruhtinaat. He olivat Aadan jälkeläisiä.¹⁷ Nämä olivat Eesaun pojan Reuelin pojat: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serah, ruhtinas Samma ja ruhtinas Missa. He olivat ruhtinaat, jotka syntyivät Reuelille Edomin maassa. He olivat Eesaun vaimon Baasematin jälkeläisiä.¹⁸ Nämä olivat Eesaun vaimon Oholibaman pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jalam ja ruhtinas Koorah. He olivat ruhtinaat, jotka synnytti Eesaun vaimo Oholibama, Anan tytär.¹⁹ Tässä olivat Eesaun eli Edomin jälkeläiset, edomilaisten ruhtinaat.

Seirin jälkeläiset

²⁰ Nämä olivat hoorilaisen Seirin pojat, jotka asuivat aikaisemmin Edomin maassa: Lootan, Soobal, Sibon, Ana,²¹ Diison, Eeser ja Diisan. Nämä olivat hoorilaisten suku ruhtinaat, Seirin pojat Edomin maassa.²² Lootanin pojat olivat Hoori ja Heemam. Lootanin sisar oli Timna.²³ Nämä olivat Soobalin pojat: Alvan, Maanahat ja Eeбал, Sefo ja Oonam.²⁴ Nämä olivat Sibonin

pojat: Aija ja Ana. Hän oli se Ana, joka löysi autiomaasta kuumat lähteet paimentaessaan isänsä Sibonin aaseja. ²⁵Nämä olivat Anan lapset: Diison ja Oholibama, Anan tytär. ²⁶Nämä olivat Diisonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran. ²⁷Nämä olivat Eeserin pojat: Bilhan, Saavan ja Akan. ²⁸Nämä olivat Diisanin pojat: Uus ja Aran. ²⁹Nämä olivat hoorilaisten ruhtinaita: ruhtinas Lootan, ruhtinas Soobal, ruhtinas Sibon, ruhtinas Ana, ³⁰ruhtinas Diison, ruhtinas Eeser ja ruhtinas Diisan. Kukin heistä oli hoorilaisten sukuruhtinas Seirin maassa.

Edomin kuninkaat ja sukuruhtinaat

³¹Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia: ³²Bela, Beorin poika, oli kuninkaana Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. ³³Belan kuoltua tuli kuninkaaksi hänen sijaansa bosralainen Joobab, Serahin poika. ³⁴Joobabin kuoltua tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Huusam teemanilaisten maasta. ³⁵Kun Huusam kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. ³⁶Hadadin kuoltua masrekalainen Samla tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁷Kun Samla kuoli, hänen sijaansa tuli

kuninkaaksi Saul Rehobotista, virran varrelta. ³⁸Saulin kuoltua Baal-Haanan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁹Kun Baal-Haanan, Akborin poika, kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadar. Hadarin kaupungin nimi oli Paagu, ja hänen vaimonsa, nimeltään Mehetabel, oli Matredin, Mee-Saahabin tyttären, tytär.

⁴⁰Nämä ovat Eesaun ruhtinaat sukujensa ja asuinpaikkojensa mukaan: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, ⁴¹ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piinon, ⁴²ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, ⁴³ruhtinas Magdiel ja ruhtinas liram. Nämä olivat Edomin sukuruhtinaat perintömaassaan olevien asuinpaikkojen mukaan. Tämä oli Eesaun, edomilaisten isän, suku.

Joosefin unet ja hänen veljiensä kateus

37 ¹Jaakob asettui asumaan Kanaaninmaahan, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena. ²Tämä on kertomus Jaakobin suvusta.

Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden ikäinen, hän paimensi veljiensä kanssa vuohia ja lampaita. Hän oli vielä nuorukainen, ja hän oli isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien apuna. Hänellä oli tapana kertoa isälleen, mitä pahaa hän

kuuli heistä puhuttavan. ³ Israel rakasti Joosefia enemmän kuin ketään muuta poikaansa, koska Joosef oli syntynyt hänelle hänen vanhoilla päivillään. Siksi hän teetti Joosefille monivärisen ihokkaan. ⁴ Kun Joosefin veljet huomasivat, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin ketään muuta veljistä, he alkoivat vihata Joosefia eivätkä voineet puhua hänelle ystävällisesti.

⁵ Kerran Joosef näki unen, ja kun hän kertoi sen veljilleen, he vihasivat häntä vielä enemmän. ⁶ Hän näet sanoi heille: "Kuulkaapa, millaista unta minä näin! ⁷ Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat minun lyhteeni ympärille ja kumartuivat maahan sen eteen." ⁸ Silloin hänen veljensä vastasivat hänelle: "Sinustako tulisi meidän kuninkaamme? Sinäkö muka hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä entistäkin enemmän hänen uniensa ja puheittensa tähden.

⁹ Joosef näki vielä toisen unen ja kertoi sen veljilleen. Hän sanoi: "Olen nähnyt toisenkin unen. Siinä aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minun edessäni!" ¹⁰ Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä sanoen: "Mikä se sellainen uni on, jonka sinä olet nähnyt! Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi muka tultava kumartumaan

sinun edessäsi maahan?" ¹¹ Joosefin veljet kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä piti asian mielessään.

Joosef heitetään kaivoon

¹² Kerran kun veljet olivat menneet paimentamaan isänsä laumaa Sikemiin, ¹³ Israel sanoi Joosefille: "Eivätkö veljesi olekin paimenessa Sikemissä? Mene, minä lähetän sinut heidän luokseen." Joosef vastasi: "Tässä olen." ¹⁴ Israel sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja lauma voivat, ja tuo minulle siitä tietoa." Näin hän lähetti Joosefin matkaan Hebronin laaksosta, ja tämä saapui Sikemiin.

¹⁵ Kun Joosef oli harhailemassa kedolla, eräs mies tuli häntä vastaan ja kysyi häneltä: "Mitä etsit?" ¹⁶ Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni. Voisitko kertoa minulle, missä he ovat paimenessa?" ¹⁷ Mies vastasi: "He ovat lähteneet täältä. Minä kuulin heidän sanovan: 'Menään Dootaniin.'" Niin Joosef lähti veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista.

¹⁸ He näkivät hänet jo kaukaa, ja ennen kuin hän ehti heidän lähelleen, he punoivat juoniansa tappaakseen hänet. ¹⁹ He sanoivat toisilleen: "Katsokaa, tuolla se unennäkijä tulee!" ²⁰ Nyt menään ja tapetaan hänet ja heitetään hänet johonkin kaivoon. Sanotaan

sitten, että villipeto on syönyt hänet. Sittenpä nähdään, mitä hänen unistaan tulee.”

²¹ Sen kuultuaan Ruuben tahtoi pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: “Ei lyödä häntä hengiltä.”

²² Ruuben sanoi heille vielä: “Älkää vuodattako verta. Heittäkää hänet tähän autiomaan kaivoon, mutta älkää käykö häneen käsiksi.” Näin hän sanoi pelastaakseen Joosefin heidän käsistään ja viedäkseen hänet takaisin isänsä luo.

²³ Kun Joosef tuli veljiensä luo, he riisuivat häneltä ihokkaan, sen monivärisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ²⁴ tarttuivat häneen ja heittivät hänet kaivoon. Mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä.

Joosef myydään Egyptiin

²⁵ Sen jälkeen he istuutuivat syömään. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät ismaelilaisten karavaanin tulevan Gileadista. Ismaelilaiset kuljettivat kamelien selässä kumihartsia, balsamia ja mirhaa. He olivat viemässä niitä Egyptiin. ²⁶ Silloin Juuda sanoi veljilleen: “Mitä hyötyä meille on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä?” ²⁷ Mennään ja myydään hänet ismaelilaisille, mutta ei itse kajota häneen. Onhan hän sentään veljemme, samaa lihaa kuin me.” Hänen veljensä suostuivat siihen. ²⁸ Kun midianilaiset

kauppiaat kulkivat siitä ohi, veljet vetivät Joosefin ylös kaivosta ja myivät hänet ismaelilaisille 20 hopeasekelistä. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

²⁹ Kun Ruuben palasi kaivolle ja huomasi, ettei Joosef ollutkaan siellä, hän repäisi vaatteensa. ³⁰ Hän meni veljiensä luo ja sanoi: “Poika on poissa! Voi minua, mihin minä nyt joudun?” ³¹ Mutta veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. ³² Sitten he lähettivät kotiin isälleen tuon monivärisen ihokkaan ja käskivät sanoa: “Tämän me löysimme. Voitko tunnistaa, onko se poikasi ihokas vai ei.”

³³ Jaakob tunnisti sen ja sanoi: “Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on syönyt hänet. Joosef on todellakin raadeltu kappaleiksi.” ³⁴ Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa kauan. ³⁵ Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän kieltäytyi ottamasta lohdutusta vastaan ja sanoi: “Murehtien minä menen tuonelaan poikani luo.” Ja isä itki poikaansa.

³⁶ Midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherroja ja henkivartijoiden päällikkö.

Juudan pojat

38 ¹ Siihen aikaan Juuda lähti veljiensä luota ja asettui

erään adullamilaisen miehen luo, jonka nimi oli Hiira. ² Juuda näki siellä kanaanilaisen naisen, Suuanimisen miehen tyttären, otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen. ³ Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi pojalle nimen Eer. ⁴ Nainen tuli jälleen raskaaksi, synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Oonan. ⁵ Hän synnytti vielä yhden pojan ja antoi pojalle nimen Seela. Juuda oli pojan syntymisen aikoihin Kesibissä.

⁶ Juuda otti esikoiselleen Eerille vaimon, jonka nimi oli Taamar. ⁷ Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin Herran silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla. ⁸ Silloin Juuda sanoi Oonanille: "Ota veljesi leski vaimoksesi, yhdy häneen ja hanki jälkeläinen veljellesi." ⁹ Oonan tiesi, ettei jälkeläinen tulisi olemaan hänen. Siksi hän yhtyessään veljensä leskeen antoi siemenensä valua maahan, ettei hankkisi jälkeläistä veljelleen. ¹⁰ Mutta se, mitä hän teki, oli paha Herran silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla. ¹¹ Silloin Juuda sanoi miniälleen Taamarille: "Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Seela kasvaa aikuiseksi." Hän näet ajatteli: "Ettei vain tämän kuolisi samoin kuin veljensä." Niin Taamar meni asumaan isänsä kotiin.

Juuda ja Taamar

¹² Pitkän ajan kuluttua kuoli Suuan tytär, Juudan vaimo. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän lähti adullamilaisen ystävänsä Hiiran kanssa Timnaan lampaattensa keritsiäisiin. ¹³ Kun Taamarille kerrottiin: "Appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan", ¹⁴ hän riisui leskenvaatteensa, verhoutui huntuun ja peitti kasvonsa ja istuutui Eenaimin portille Timnaan vievän tien varteen. Hän oli näet huomannut, ettei häntä annettu Seelalle vaimoksi, vaikka tämä oli jo kasvanut aikuiseksi.

¹⁵ Juuda näki hänet ja luuli häntä portoksi, koska hän oli peittänyt kasvonsa. ¹⁶ Niinpä Juuda poikkesi hänen luokseen tien sivuun ja sanoi: "Anna minun yhtyä sinuun." Hän ei tiennyt, että nainen oli hänen miniänsä. Taamar kysyi: "Mitä annat minulle, että saisit yhtyä minuun?" ¹⁷ Juuda vastasi: "Minä lähetän sinulle kilin laumastani." Nainen kysyi: "Annatko minulle pantin siksi aikaa, kunnes lähetät sen?" ¹⁸ Juuda kysyi: "Mitä minun on annettava sinulle pantiksi?" Taamar vastasi: "Sinettisi, nauhasi ja sauva, joka on kädessäsi." Juuda antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja Taamar tuli hänestä raskaaksi. ¹⁹ Taamar lähti sieltä, riisui huntunsa ja pukeutui leskenvaatteisiinsa.

²⁰ Juuda lähetti adullamilaisen ystävänsä viemään kiliä ja hakemaan panttia naiselta, mutta tämä ei löytänyt naista. ²¹ Hän kyseli sen paikkakunnan miehiltä: ”Missä on se pyhäkköportto, joka istui Eenaimissa tien varressa?” He vastasivat: ”Ei täällä ole ollut mitään pyhäkköporttoa.” ²² Hän palasi Juudan luo ja sanoi: ”En löytänyt naista, ja myös sen paikkakunnan miehet sanoivat, ettei siellä ole ollutkaan mitään pyhäkköporttoa.” ²³ Silloin Juuda sanoi: ”Pitäköön pantin itsellään, ettemme joutuisi naurunalaisiksi. Minä kyllä lähetin kilin, mutta sinä et löytänyt naista.”

²⁴ Noin kolmen kuukauden kulluttua Juudalle kerrottiin: ”Miniäsi Taamar on harjoittanut haureutta, ja hän on myös tullut raskaaksi haureudestaan.” Juuda sanoi: ”Viekkää hänet poltettavaksi!” ²⁵ Mutta kun Taamaria vietiin, hän lähetti apelleen tämän sanan: ”Minä olen raskaana siitä miehestä, jonka nämä ovat. Tunnista, kenelle tämä sinetti, nämä nauhat ja tämä sauva kuuluvat.” ²⁶ Juuda tunnisti ne ja sanoi: ”Hän on minua vanhurskaampi. Minähän en antanut häntä pojalleni Seelalle.” Eikä Juuda enää maannut Taamarin kanssa.

²⁷ Kun Taamarin oli aika synnyttää, kävi ilmi, että hänen kohdussaan oli kaksoset. ²⁸ Hänen synnyttäessään toinen lapsista pisti kätensä ulos,

ja kättilö sitoi punaisen langan hänen käteensä ja sanoi: ”Tämä tuli ensiksi ulos.” ²⁹ Lapsi veti kuitenkin kätensä takaisin, ja ulos tulikin hänen veljensä. Kättilö sanoi: ”Millaisen repeämän repäisitkään itsellesi!” Siten poika sai nimen Peres. ³⁰ Sen jälkeen tuli ulos hänen veljensä, jonka kädessä oli punainen lanka. Hän sai nimekseen Serah.

Potifar ostaa Joosefin orjakseen

39 ¹ Joosef vietiin Egyptiin, ja egyptiläinen mies Potifar, faaron hoviherra ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne. ² Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa. Hän oli egyptiläisen isäntänsä talossa, ³ ja isäntä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra saattoi kaiken, mitä Joosef teki, menestymään hänen käsissään. ⁴ Näin Joosef saavutti isäntänsä suosion. Joosef palveli Potifaria, ja Potifar asetti hänet taloutensa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaiken, mitä omisti.

⁵ Siitä lähtien, kun Potifar oli uskonut Joosefin hoitoon taloutensa ja kaiken, mitä omisti, Herra siunasi egyptiläisen taloutta Joosefin tähden. Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja pellolla. ⁶ Niin hän jätti Joosefin haltuun kaiken, mitä omisti, eikä huolehtinut mistään, mitä hänellä oli, paitsi ruuasta, jota söi.

*Potifarin vaimo ei onnistu
viettelemään Joosefia ja kostaa*

Joosef oli komea vartaloiltaan ja kaunis kasvoiltaan. ⁷ Niinpä jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo iski silmänsä häneen. Nainen sanoi: "Makaa minun kanssani."

⁸ Joosef kuitenkin kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: "Kuulehan, isäntäni ei huolehdi enää mistään, mitä talossa tapahtuu, vaan hän on uskonut minun haltuuni kaiken, mitä hänellä on. ⁹ Hänellä ei ole tässä talossa enempää valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään paitsi sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka minä siis voisin tehdä niin suuren pahanteon ja tehdä syntiä Jumalaa vastaan?"

¹⁰ Vaikka nainen joka päivä puhui tällaista Joosefille, Joosef ei suostunut makaamaan eikä olemaan hänen kanssaan.

¹¹ Eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä talossa, ¹² nainen otti kiinni Joosefin viitasta ja sanoi: "Makaa minun kanssani." Mutta Joosef jätti viittansa hänen käsiinsä, pakeni ja lähti ulos. ¹³ Kun nainen huomasi, että Joosef oli jättänyt viittansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, ¹⁴ hän kutsui talonsa väkeä ja sanoi heille: "Näettekö, Potifar on tuonut meille heprealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan! Tämä

tuli luokseni maatakseen minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. ¹⁵ Kuullessaan minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti viittansa viereeni, pakeni ja lähti ulos."

¹⁶ Nainen antoi viitan olla vierellään, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. ¹⁷ Vaimo puhui miehelleen samalla tavoin: "Se heprealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan! ¹⁸ Mutta kun minä kirkaisin ja rupesin huutamaan, hän jätti viittansa viereeni ja pakeni ulos." ¹⁹ Kun Joosefin isäntä kuuli vaimonsa sanovan: "Sinun orjasi teki minulle tämän", hän vihastui. ²⁰ Hän otti Joosefin kiinni ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vankeja pidettiin. Sinne Joosef jäi vangiksi.

Joosef vankilassa

²¹ Herra oli kuitenkin Joosefin kanssa, osoitti hänelle laupeutta ja antoi hänen päästä vankilan päällikön suosioon. ²² Vankilan päällikkö uskoi Joosefin vastuulle kaikki vankilassa olevat vangit. Joosef vastasi kaikesta, mitä siellä tehtiin. ²³ Vankilan päällikkö ei valvonut mitään, mikä oli Joosefin vastuulla, sillä Herra oli Joosefin kanssa. Herra antoi menestyä kaiken, mitä Joosef teki.

40 ¹ Näiden tapahtumien jälkeen Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri rikkoivat

herraansa, Egyptin kuningasta, vastaan.² Farao vihastui näihin kahteen hoviherraansa, juomanlaskijoiden esimieheen ja leipurien esimieheen,³ ja pani heidät vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna.⁴ Henkivartijoiden päällikkö määräsi Joosefin huolehtimaan heistä, ja tämä palveli heitä.

Joosef selittää vankitoveriensa unet

Kun he olivat olleet vankeudessa jonkin aikaa,⁵ molemmat, Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, näkivät vankilassa unta samana yönä. Kumpikin näki oman unensa, jolla oli oma selityksensä.⁶ Kun Joosef aamulla tuli heidän luokseen, hän huomasi heidän olevan alakuloisia.⁷ Hän kysyi näiltä faraon hoviherroilta, jotka olivat hänen kanssaan vankeudessa hänen isäntänsä talossa: "Miksi olette tänään niin synkännäköisiä?"⁸ He vastasivat hänelle: "Olemme kumpikin nähneet unen, mutta niille ei ole selittäjää." Joosef sanoi heille: "Jumalalla on niiden selitykset! Kertokaa minulle unenne."

⁹ Silloin juomanlaskijoiden esimies kertoi unensa Joosefille. Hän sanoi: "Näin unta, että edessäni oli viiniköynnös¹⁰ ja köynnöksessä oli kolme oksaa. Se alkoi versoa, ja samassa siihen puhkesi kukkia ja rypäleet kypsyivät tertuissa.¹¹ Faraon malja oli minun kädessäni, ja

minä otin rypäleet, pusersin niistä mehun faraon maljaan ja annoin maljan faraon käteen."¹² Joosef sanoi hänelle: "Tämä on unen selitys: Nuo kolme oksaa ovat kolme päivää.¹³ Kolmen päivän kuluttua faraon korottaa sinut ja asettaa sinut jälleen virkaasi. Sinä saat antaa faraon maljan hänen käteensä entiseen tapaan, niin kuin silloin, kun olit hänen juomanlaskijansa.¹⁴ Muistathan kuitenkin minua, kun sinun käy hyvin. Osoitathan minulle ystävällisyyttä ja mainitset minusta faraolle. Niin voisit auttaa minut ulos tästä talosta.¹⁵ Minut on tosiasiaa ryöstetty heprealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään sellaista, minkä vuoksi minut olisi pitänyt panna vankityrmään."

¹⁶ Kun leipurien esimies näki, että Joosef antoi hyvän selityksen, hän sanoi Joosefille: "Myös minä näin unen, ja siinä pääni päällä oli kolme vehnäleipäkoraa.¹⁷ Ylimmässä korrissa oli kaikenlaisia faraon syötäväksi tarkoitettuja leivonnaisia, mutta linnut söivät ne korista pääni päältä."¹⁸ Joosef vastasi: "Sen selitys on tällainen: Kolme koraa merkitsee kolmea päivää.¹⁹ Kolmen päivän kuluttua faraon korottaa sinut ripustamalla sinut hirsipuuhun, ja taivaan linnut syövät sinun lihasi."

²⁰ Kolmantena päivänä, syntymäpäivänään, farao laittoi pidot kaikille palvelijoilleen. Silloin hän korotti juomanlaskijoiden esimiehen ja leipurien esimiehen palvelijoittensa joukosta. ²¹ Hän asetti juomanlaskijoiden esimiehen takaisin toimeensa, ja tämä sai antaa maljan faraon käteen. ²² Leipurien esimiehen farao sen sijaan hirtätti – juuri niin kuin Joosef oli heille selittänyt. ²³ Mutta juomanlaskijoiden esimies ei muistanut Joosefia vaan unohti hänet.

Joosef selittää faraon unet

41 ¹ Kahden vuoden kuluttua farao näki unen. Hän seiso Niilin rannalla, ² ja yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa. ³ Niiden jälkeen virrasta nousi toiset seitsemän lehmää, rumannäköisiä ja laihoja. Ne pysähtyivät edellisten lehmien viereen virran rannalle. ⁴ Rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää. Siihen farao heräsi. ⁵ Hän nukahti uudelleen ja näki toisen unen. Siinä seitsemän tervettä ja hyvää tähkää kasvoi samassa korressa, ⁶ mutta niiden jälkeen kasvoi seitsemän ohutta ja itätuulen polttamaa tähköpäättä. ⁷ Ohuet tähköpääät nielivät ne seitsemän tervettä ja täyteläistä tähköpäättä. Siihen farao heräsi – se olikin vain unta.

⁸ Aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsui eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja viisaat. Farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut ketään, joka olisi selittänyt ne hänelle. ⁹ Silloin juomanlaskijoiden esimies puhui faraolle näin: ”Otan nyt puheeksi rikkomukseni. ¹⁰ Farao vihastui kerran palvelijoihinsa ja pani minut ja leipurien esimiehen vankeuteen henkivartijoiden päällikön taloon. ¹¹ Me molemmat, minä ja hän, näimme samaa yönä unta. Kumpikin näimme unen, ja kummankin unella oli oma selityksensä. ¹² Siellä oli kanssamme heprealainen nuorukainen, henkivartijoiden päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille. Kummallakin hän selitti, mitä uni merkitsi. ¹³ Tapahtui niin kuin hän oli meille selittänyt: minut palautettiin vankaani ja leipuri hirtettiin.”

¹⁴ Silloin farao lähetti kutsumaan Joosefin, ja hänet tuotiin kiireesti vankityrmästä. Hän leikkautti hiuksensa ja partansa ja hän sai vaihtaa vaatteensa, ja sitten hän tuli faraon eteen. ¹⁵ Farao sanoi Joosefille: ”Minä olen nähnyt unen, eikä sille ole selittäjää, mutta minä olen kuullut kerrottavan sinusta, että kuultuasi unen voit selittää sen.” ¹⁶ Joosef vastasi faraolle: ”En minä, mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen.”

¹⁷ Farao kertoi Joosefille: "Unessani minä seisoin Niilin rannalla. ¹⁸ Yhtäkkiä virrasta nousi seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka ryhtyivät syömään kaislikossa. ¹⁹ Mutta niiden jälkeen virrasta nousi seitsemän toisenlaista, surkeaa, hyvin rumannäköistä ja laihaa lehmää. En ole koko Egyptin maassa nähnyt niin surkeita kuin ne. ²⁰ Laihat ja rumat lehmät söivät ne seitsemän ensimmäistä, lihavaa lehmää. ²¹ Mutta vaikka ne olivat joutuneet laihojen lehmien vatsaan, mistään ei voinut huomata niiden joutuneen sinne, vaan laihat lehmät olivat yhtä rumannäköisiä kuin alussa. Siihen minä heräsin. ²² Sitten näin unessani, kuinka samassa korressa kasvoi seitsemän täyteläistä ja hyvää tähkää. ²³ Mutta niiden jälkeen kasvoi vielä seitsemän kuivunutta, ohutta ja itätuulen polttamaa tähkää. ²⁴ Ohuet tähkät nielivät ne seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän tietäjille, mutta ei ollut ketään, joka olisi ilmoittanut minulle selityksen."

²⁵ Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet merkitsevät samaa. Jumala on ilmaissut faraolle, mitä hän aikoo tehdä. ²⁶ Seitsemän hyvää lehmää merkitsevät seitsemää vuotta, samoin seitsemän kaunista tähköpäättä merkitsevät seitsemää vuotta. Unilla on sama

merkitys. ²⁷ Seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat virrasta hyvien jälkeen, merkitsevät seitsemää vuotta, ja seitsemän tyhjää, itätuulen polttamaa tähköpäättä merkitsevät seitsemää nälkävuotta. ²⁸ Tätä minä tarkoitin, kun sanoin, että Jumala on näyttänyt faraolle, mitä hän aikoo tehdä. ²⁹ Koko Egyptin maahan tulee seitsemän suuren yltäkylläisyyden vuotta. ³⁰ Niitä seuraa kuitenkin seitsemän nälkävuotta. Silloin koko Egyptin maan yltäkylläisyys unohtuu ja nälänhätä hävittää maan. ³¹ Maassa vallinneesta yltäkylläisyydestä ei enää tiedetä mitään sitä seuraavan nälänhädän vuoksi, sillä se on hyvin ankara. ³² Faraon unen toistuminen merkitsee, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala jouduttaa sen toteutumista.

³³ Faraon tulee siis nyt valita ymmärtävä ja viisas mies ja asettaa hänet hallitsemaan Egyptin maata. ³⁴ Tehköön farao näin ja asettakoon lisäksi virkamiehiä hallitsemaan maata ja ottamaan talteen viiden osan Egyptin maan sadosta seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena. ³⁵ Heidän tulee koota näinä tulevana hyvinä vuosina kaikkea syötävää ja varastoida faraon haltuun ruokaviljaa säilytettäväksi kaupungeissa. ³⁶ Silloin maassa on ruokaa säästössä seitsemän nälkävuoden

varalle, jotka tulevat Egyptin maahan, eikä maa joudu perikatoon nälänhädän vuoksi.”

Joosef korotetaan Egyptin hallitusmieheksi

³⁷ Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan, ³⁸ ja hän sanoi heille: ”Voisiko löytyä toista tällaista miestä, jossa on Jumalan Henki?” ³⁹ Joosefille farao sanoi: ”Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei voi olla toista niin ymmärtävää ja viisasta miestä kuin sinä. ⁴⁰ Sinusta tulee minun maani hallitsija, ja koko kansani on toteltava sinun sanaasi. Ainoastaan valtaistuimen suhteen minä olen sinua korkeampi.” ⁴¹ Farao sanoi Joosefille: ”Minä asetan sinut hallitsemaan koko Egyptin maata.” ⁴² Sitten farao otti sinettisormuksen kädensä, pani sen Joosefin sormeen, puetti hänen ylleen hienopellavaiset vaatteet ja ripusti kultaketjut hänen kaulaansa. ⁴³ Farao antoi Joosefin ajaa toiseksi parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: ”Polvistukaa!” Näin hänet asetettiin hallitsemaan koko Egyptin maata. ⁴⁴ Ja farao sanoi Joosefille: ”Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi ei kukaan koko Egyptin maassa saa ryhtyä tekemään mitään.” ⁴⁵ Farao antoi Joosefille nimen Saafenat-Paneah ja antoi hänelle puolisosiksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Sitten

Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata.

⁴⁶ Joosef oli 30 vuoden ikäinen tullessaan faraon, Egyptin kuninkaan, eteen. Faraon luota lähdettyään Joosef kulki kaikkialla Egyptin maassa. ⁴⁷ Maa tuotti seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena runsaasti satoa. ⁴⁸ Joosef kokosi kaikkea syötävää seitsemänä hyvänä vuotena, jotka olivat Egyptin maassa, ja varastoi sen kaupunkeihin. Hän varastoi kuhunkin kaupunkiin sadon, jonka ympärillä olevat pellot tuottivat. ⁴⁹ Joosef kokosi viljaa kuin meren hiekkaa, hyvin paljon, kunnes sitä lakattiin mittaamasta, koska se ei enää ollut mitattavissa.

⁵⁰ Ennen kuin nälkävuosi tuli, Joosefille syntyi kaksi poikaa, jotka Aasenat, Oonin papin Poti-Feran tytär, synnytti hänelle. ⁵¹ Joosef antoi esikoiselle nimen Manasse sanoen: ”Jumala on saanut minut unohtamaan kaikki vaivani ja koko isäni kodin.” ⁵² Toiselle hän antoi nimen Efraim sanoen: ”Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimysten maassa.”

Nälänhätä

⁵³ Kun Egyptin maan seitsemän yltäkylläisyyden vuotta olivat kuluneet loppuun, ⁵⁴ alkoivat ne seitsemän nälkävuotta, joista Joosef oli puhunut. Nälänhätä tuli kaikkiin maihin, mutta koko Egyptin maassa

oli leipää. ⁵⁵ Kun sitten koko Egyptin maassakin nähtiin nälkää, kansa huusi faraolta leipää. Silloin farao sanoi kaikille egyptiläisille: ”Menkää Joosefin luo ja tehkää niin kuin hän sanoo.” ⁵⁶ Koko maassa oli nälkä, ja Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille. Nälänhätä tuli yhä kovemmaksi Egyptin maassa. ⁵⁷ Myös muista maista tultiin Egyptiin ostamaan Joosefilta viljaa, sillä kaikissa maissa oli kova nälänhätä.

Joosefin veljet tulevat Egyptiin

42 ¹ Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: ”Mitä varten te vain katselette toisianne?” ² Hän sanoi vielä: ”Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille sieltä viljaa, että pysyisimme hengissä emmekä kuolisi.” ³ Niin kymmenen Joosefin veljeä lähti ostamaan viljaa Egyptistä. ⁴ Joosefin veljeä Benjaminia Jaakob ei kuitenkaan lähettänyt veljien mukana, sillä hän sanoi: ”Ettei hänelle vain sattuisi jokin onnettomuus.”

⁵ Israelin pojat menivät muiden mukana ostamaan viljaa, sillä Kanaaninmaassa oli nälänhätä. ⁶ Joosef oli Egyptin maan valtiass. Hän myi viljaa kaikelle maan kansalle. Myös Joosefin veljet tulivat hänen eteensä ja kumartuivat kasvoilleen maahan.

⁷ Kun Joosef näki veljensä, hän tunnisti heidät mutta käyttäytyi heitä

kohtaan kuin vieras. Hän puhui heille ankarasti ja kysyi: ”Mistä te olette tulleet?” He vastasivat: ”Kanaaninmaasta, ostamaan elintarpeita.” ⁸ Joosef tunnisti veljensä, mutta he eivät tunteneet häntä. ⁹ Hän muisti unet, jotka oli nähnyt heistä, ja sanoi heille: ”Te olette vakoilijoita. Te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.” ¹⁰ He vastasivat hänelle: ”Ei, herrani, vaan palvelijasi ovat tulleet ostamaan ruokaa. ¹¹ Me olemme kaikki saman miehen poikia, olemme rehellisiä miehiä. Palvelijasi eivät ole vakoilijoita.” ¹² Joosef sanoi heille: ”Ei, te olette tulleet katsomaan, mistä kohtaa maa on suojaton.” ¹³ He vastasivat: ”Meitä, sinun palvelijoitasi, on kaksitoista veljestä, saman miehen poikia Kanaaninmaasta. Nuorin on nyt kotona isämme luona, ja yhtä ei enää ole.” ¹⁴ Joosef sanoi heille: ”Asia on niin kuin teille sanoin: te olette vakoilijoita. ¹⁵ Näin teidät pannaan koetukselle: Niin totta kuin farao elää, te ette pääse lähtemään täältä, ellei nuorin veljenne tule tänne. ¹⁶ Lähettäkää yksi joukossanne noutamaan veljenne tänne, mutta te muut jäätte vangiksi. Näin tulee tutkituksi, ovatko puheenne totta. Jos eivät ole, te olette vakoilijoita, niin totta kuin farao elää.” ¹⁷ Ja Joosef pani heidät vankilaan kolmeksi päiväksi.

¹⁸ Kolmantena päivänä hän sanoi heille: "Minä olen Jumalaa pelkäävä mies. Tehkää näin, jos tahdotte elää: ¹⁹ Jos kerran olette rehellisiä, jääköön yksi veljistänne vangiksi paikkaan, jossa olitte pidätettyinä. Menkää te muut viemään kotiin viljaa nälässä oleville perheillenne. ²⁰ Tuokaa nuorin veljenne minun luokseni, ja jos teidän puheenne osoittautuvat todeksi, te ette kuole." Veljet joutuivat tekemään niin.

²¹ He sanoivat toisilleen: "Me olemme todellakin syllisiä sen tähden, mitä teimme veljellemme. Me näimme hänen sielunsa tuskan, kun hän anoi meiltä armoa, mutta emme kuunnelleet häntä. Sen tähden meitä on kohdannut tämä ahdinko." ²² Ruuben sanoi heille: "Enkö minä sanonut teille: 'Älkää tehkö syntiä poikaa kohtaan'? Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, ja nyt meidät vaaditaan tilille hänen verestään." ²³ Veljet eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, sillä hän puhui heille tulkin välityksellä. ²⁴ Joosef meni pois heidän luotaan ja itki. Sitten hän palasi heidän luokseen ja puhui heille. Hän otti heidän joukostaan Simeonin ja antoi kahlita tämän heidän nähtensä.

²⁵ Joosef käski täyttää heidän säkkinsä viljalla ja panna takaisin kunkin säkkiin hänen hopeansa sekä antaa heille evästä matkalle. Näin tehtiin. ²⁶ He nostivat viljan

aasiensa selkään ja lähtivät sieltä. ²⁷ Kun he olivat yöpymispaikassa, eräs heistä avasi säkkinsä antaakseen aasilleen rehua ja huomasi, että hänen hopeansa olikin säkin suussa. ²⁸ Hän sanoi veljilleen: "Minulle on annettu hopeani takaisin. Katsokaa, se on minun säkissäni!" Silloin heidän sydämensä vavahti, he katsoivat järkyttyneinä toisiaan ja sanoivat: "Mitä Jumala onkaan meille tehnyt?"

Joosefin veljet palaavat isänsä luo

²⁹ Tultuaan isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. He sanoivat: ³⁰ "Mies, joka on sen maan valtiaana, puhutteli meitä ankarasti ja kohteli meitä kuin olisimme olleet vakoilemassa maata. ³¹ Me sanoimme hänelle: 'Me olemme rehellisiä miehiä. Emme ole koskaan olleet vakoilijoita.' ³² Meitä on kaksitoista veljestä, isämme poikia. Yhtä ei enää ole, ja nuorin on nyt isämme luona Kanaaninmaassa.' ³³ Silloin tuo mies, maan valtiias, sanoi meille: 'Näin minä saan tietää, oletteko rehellisiä miehiä: Jättäkää yksi veljistänne minun luokseni ja viekää viljaa perheittenne nälkään.' ³⁴ Tuokaa nuorin veljenne luokseni, niin saan tietää, että te ette ole vakoilijoita vaan rehellisiä miehiä. Sitten minä annan teille veljenne takaisin, ja te saatte liikkua maassa vapaasti."

³⁵ Kun he tyhjensivät säkkinsä, he näkivät kukin hopeaa sisältävän kukkaronsa säkissään. Nähdessään kukkaronsa sekä he että heidän isänsä pelästyivät. ³⁶ Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: ”Te olette riistäneet minulta lapseni! Joosefia ei enää ole, Simeonia ei enää ole, ja te tahdotte viedä myös Benjaminin. Kaikki tämä kohtaa minua!”

³⁷ Ruuben vastasi isälleen: ”Saat surmata minun kaksi poikaani, jos en tuo Benjaminia sinulle takaisin. Anna hänet minun huostaani, niin minä tuon hänet sinulle takaisin.”

³⁸ Mutta Jaakob sanoi: ”Minun poikani ei lähde teidän kanssanne, sillä hänen veljensä on kuollut, ja yksin hän on jäljellä. Jos onnettomuus kohtaisi häntä matkalla, jolle aiotte lähteä, te saattaisitte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.”

Joosefin veljien toinen matka Egyptiin

43 ¹ Maassa oli kova nälänhätä. ² Kun Egyptistä tuotu vilja oli syöty loppuun, heidän isänsä sanoi heille: ”Menkää jälleen ostamaan meille vähän syötävää.” ³ Juuda vastasi hänelle: ”Se mies vakuuttamalla vakuutti meille: ‘Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’” ⁴ Jos lähetät veljemme meidän mukamme, me lähdemme ostamaan sinulle elintarpeita, ⁵ mutta jos et lähetä, emme mekään lähde. Se mies

sanoi meille: ‘Te ette saa nähdä kasvojani, ellei veljenne ole kanssanne.’” ⁶ Israel sanoi: ”Mitä varten te teitte niin pahasti minua kohtaan? Miksi kerroitte tuolle miehelle, että teillä on vielä yksi veli?” ⁷ He vastasivat: ”Mies kyseli tarkoin meistä ja suvustamme: ‘Eläkö isänne vielä? Onko teillä vielä veli?’ Silloin me kerroimme hänelle, kuinka asiat ovat. Mistä me saatoimme tietää, että hän sanoisi: ‘Tuokaa veljenne tänne?’”

⁸ Juuda sanoi isälleen Israelille: ”Lähetä nuorukainen minun mukani, niin me lähdemme matkaan. Silloin pysymme elossa emmekä kuole, niin me kuin sinäkin ja pienet lapsemme.” ⁹ Minä vastaan hänestä, minun kädestäni saat vaahtia hänet. Jos en tuo häntä luoksesi, sinun eteesi, minä olen koko ikäni syyllinen sinun edessäsi. ¹⁰ Totisesti, jos emme olisi vitkastelleet, olisimme ehtineet palata sieltä kohtiin jo kahdesti.”

¹¹ Silloin heidän isänsä Israel sanoi heille: ”Jos asia kerran on näin, niin tehkää tällä tavoin: Ottakaa säkkeihinne maan parhaimpia tuotteita ja viekää sille miehelle lahjaksi vähän balsamia ja vähän hunajaa, kumihartsia ja mirhaa, pistaasipähkinöitä ja manteleita. ¹² Ottakaa mukanne kaksinkertainen määrä hopeaa ja palauttakaa se hopea, jonka saitte

takaisin säkkipenne suussa. Ehkä se oli erehdys. ¹³ Ottakaa mukaan veljenne ja lähtekää takaisin sen miehen luo. ¹⁴ Jumala, Kaikkivaltias, suokoon teille armon sen miehen edessä ja antakoon toisen veljenne ja myös Benjaminin palata teidän kanssanne. Mutta jos minä menetän lapseni, niin menetän lapseni.”

¹⁵ Miehet ottivat mukaansa nämä lahjat, kaksinkertaisen määrän hopeaa sekä Benjaminin ja lähtivät Egyptiin. Kun he sitten seisoivat Joosefin edessä ¹⁶ ja Joosef näki Benjaminin heidän seurassaan, hän sanoi taloudenhoitajalleen: ”Vie nämä miehet minun talooni, teurasta teuraseläin ja valmista ateria, sillä nämä miehet syövät päivällistä minun kanssani.” ¹⁷ Mies teki niin kuin Joosef oli sanonut, ja vei miehet Joosefin taloon. ¹⁸ Veljet olivat peiloissaan, kun heitä vietiin Joosefin taloon. He sanoivat: ”Sen hopean tähden, joka viime kerralla palautettiin säkkeihimme, meidät tuodaan tänne. He hyökkäävät ja karkaavat meidän kimppuumme, ottavat meidät orjiksi ja anastavat aasimme.”

¹⁹ Talon ovella he menivät Joosefin taloudenhoitajan luo ja puhuivat hänelle. ²⁰ He sanoivat: ”Oi herrani, me olemme käyneet aikaisemminkin ostamassa

täältä elintarpeita. ²¹ Kun me tulimme yöpymispaikkaan ja avasimme säkkipenne, jokainen meistä löysi hopeansa täysimääräisenä säkkinsä suusta. Me olemme tuoneet sen hopean takaisin. ²² Toimme mukamme myös lisää hopeaa ostaaksemme viljaa ruuaksi. Emme tiedä, kuka oli pannut hopean säkkeihimme.” ²³ Mies vastasi: ”Olkaa rauhassa, älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen säkkeihinne. Teidän hopeanne minä olen saanut.” Sitten hän toi heidän luokseen Simeonin.

²⁴ Mies vei heidät sisälle Joosefin taloon ja antoi heille vettä, ja he pesivät jalkansa. Hän antoi myös heidän aaseilleen rehua. ²⁵ He laittoivat lahjansa valmiiksi siihen mennessä, kun Joosef keskipäivällä tuli, sillä he olivat kuulleet, että he aterioisivat siellä. ²⁶ Kun Joosef tuli kotiin, he veivät tuomansa lahjat hänelle sisälle taloon ja heittäytyivät maahan hänen edessään. ²⁷ Hän tervehti heitä ja kysyi: ”Kuinka voi vanha isänne, josta puhuitte? Elääkö hän vielä?” ²⁸ He vastasivat: ”Isämme, sinun palvelijasi, elää vielä ja voi hyvin.” Ja he kumartuivat osoittamaan kunnioitusta.

²⁹ Joosef käänsi katseensa, näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja kysyi: ”Onko tämä teidän nuorin veljenne, josta puhuitte minulle?”

Sitten hän sanoi: “Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani.”

³⁰ Sitten Joosef kiiruhti pois, sillä hän liikutui syvästi veljensä vuoksi ja etsi paikkaa itkeäkseen. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä.

³¹ Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, hillitsi itsensä ja käski: “Tarjotkaa ruokaa!” ³² Ruoka tarjottiin erikseen hänelle, erikseen veljille ja erikseen egyptiläisille, jotka aterioivat hänen kanssaan. Egyptiläiset eivät näet voi syödä heprealaisten kanssa, sillä se on egyptiläisistä inhottavaa.

³³ He istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan. Miehet katselivat toisiaan ihmetellen. ³⁴ Joosef antoi kantaa edestään annoksia heille, ja Benjamin sai viisi kertaa suuremman annoksen kuin kukaan muu veljistä. He joivat Joosefin kanssa ja juopuivat.

Joosef panee veljensä koetukselle

44 ¹ Joosef antoi taloudenhoitajalleen tämän käskyn: “Täytä miesten säkit viljalla, niin paljon kuin he voivat kuljettaa, ja pane kunkin miehen hopea hänen säkkinsä suuhun. ² Pane minun maljani, hopeamalja, nuorimman veljen säkin suuhun samoin kuin hänen hopeansa.” Taloudenhoitaja teki niin kuin Joosef käski.

³ Aamun valjetessa miehet lähetettiin matkaan aaseineen. ⁴ Kun he olivat lähteneet kaupungista mutta eivät olleet ehtineet kauas, Joosef sanoi taloudenhoitajalleen: “Lähde niiden miesten perään, ja kun saavutat heidät, sano heille: ‘Miksi olette palkinneet hyvän pahalalla?’ ⁵ Sehän on juuri se malja, josta isäntäni juo ja josta hän katsoo enusmerkkejä? Te olette tehneet pahasti tässä asiassa.”

⁶ Kun taloudenhoitaja saavutti heidät, hän puhui heille nämä sanat. ⁷ He vastasivat hänelle: “Miksi herramme puhuu näin? Ei tulisi kuuloonkaan, että palvelijasi tekisivät sellaista! ⁸ Mehän toimme takaisin sinulle Kanaaninmaasta senkin hopean, jonka löysimme säkkiemme suusta. Miten me sitten olisimme varastaneet hopeaa tai kultaa herrasi talosta? ⁹ Sen palvelijoistasi, jolta se löytyy, on kuoltava, ja meistä muista tulee herramme orjia.” ¹⁰ Mies vastasi: “Vaikka se, mitä olette puhuneet, onkin oikein, niin se, jolta malja löytyy, olkoon minun orjani, ja te muut pääsette vastuusta vapaiksi.” ¹¹ He laskivat kukin nopeasti säkkinsä maahan ja avasivat ne. ¹² Mies etsi, alkaen vanhimmasta ja lopettaen

nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä. ¹³ Silloin veljet repäsivät vaatteensa, kuormasivat jokaisen säkkinsä aasinsa selkään ja palasivat kaupunkiin.

¹⁴ Juuda veljineen meni Joosefin taloon, jossa tämä vielä oli, ja he heittäytyivät hänen edessään maahan. ¹⁵ Joosef sanoi heille: "Minkälaisen teon olettekaan tehneet! Ettekö tienneet, että minunlaiseni mies kyllä ottaa selville asiat ennusmerkeistä?"

¹⁶ Juuda vastasi: "Mitä me voisimme sanoa herralleni, mitä puhuisimme tai millä puolustautuisimme? Jumala on paljastanut palvelijoittesi syyllisyyden. Me olemme herrani orjia, sekä me että se, jolta malja löytyi." ¹⁷ Joosef sanoi: "Ei tulisi kuuloonkaan, että tekisin niin! Siitä miehestä, jolta malja löytyi, tulee minun orjani, mutta te muut saatte mennä rauhassa isänne luo."

Juuda anoo armoa Benjaminille

¹⁸ Silloin Juuda lähestyi häntä ja sanoi: "Oi herrani, salli palvelijasi puhua herralleni muutama sana, älköön vihasi syttkö palvelijaasi kohtaan. Sinähän olet faraon vertainen!" ¹⁹ Herrani kysyi palvelijoiltaan: "Onko teillä isää tai veljeä?" ²⁰ Me vastasimme herralleni: 'Meillä on kotona vanha isä, ja hänellä on

nuori poika, joka on syntynyt hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja vain hän on jäljellä äitinsä lapsista. Hänen isänsä rakastaa häntä.' ²¹ Sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa hänet minun luokseni, että saan nähdä hänet omin silmin.' ²² Me vastasimme herralleni: 'Nuorukainen ei voi jättää isäänsä. Jos hän jättäisi isänsä, tämä kuolisi.' ²³ Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: 'Jos nuorin veljenne ei tule tänne teidän kanssanne, te ette saa enää nähdä kasvojani.'

²⁴ Kun me palasimme kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo, kerroimme hänelle, mitä herrani oli sanonut. ²⁵ Myöhemmin isämme sanoi: 'Menkää jälleen ostamaan meille vähän ruokaa.' ²⁶ Silloin me sanoimme: 'Emme me voi lähteä sinne, ellei nuorin veljemme seuraakaan kanssamme. Vain silloin me voimme lähteä, sillä me emme saa nähdä sen miehen kasvoja, ellei nuorin veljemme ole mukanamme.' ²⁷ Isäni, sinun palvelijasi, sanoi silloin meille: 'Tehän tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa. ²⁸ Toinen lähti pois luotani, ja minä sanoin: Varmaankin hänet on raadeltu kuoliaaksi. Ja sen koommin en ole häntä nähnyt. ²⁹ Jos te viette minulta tämänkin, ja häntä kohtaa onnettomuus, te saatatte harmaan pääni vaipumaan murheen murtamana tuonelaan.'

³⁰ Jos minä palaisin kotiin isäni, sinun palvelijasi, luo eikä meillä olisi mukanaamme nuorukaista, johon hän on kaikesta sielustaan kiintynyt, ³¹ hän kuolisi nähdessään, ettei nuorukainen ole kanssamme. Näin me, sinun palvelijasi, saattaisimme isämme, palvelijasi, harmaan pään vaipumaan murheen murtamana tuonelaan. ³² Palvelijasi on mennyt isälleen takuuseen nuorukaisesta ja sanonut: 'Jos en tuo häntä takaisin luoksesi, minä olen koko ikäni syyllinen isäni edessä.' ³³ Salli siis palvelijasi jäädä herrani orjaksi nuorukaisen sijaan, ja saakoon nuorukainen mennä kotiin veljiensä kanssa. ³⁴ Kuinka minä muuten voisin mennä kotiin isäni luo, jollei nuorukainen olisi kanssani? En voisi nähdä sitä tuskaa, joka tulisi isäni osaksi."

Joosef ilmaisee itsensä veljilleen

45 ¹ Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien ympärillään seisovien läsnäollessa. Hän huusi: "Toimittakaa kaikki pois minun luotani!" Niinpä ketään sivullista ei ollut Joosefin kanssa, kun hän ilmaisi veljilleen, kuka hän on. ² Hän puhkesi itkemään niin äänekkäästi, että egyptiläiset ja faraon hovi kuulivat sen. ³ Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?" Hänen veljensä

eivät kuitenkaan kyenneet vastamaan hänelle mitään, sillä niin kauhuissaan he olivat hänen edessään.

⁴ Mutta Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne lähelleni." Kun veljet olivat tulleet lähelle, hän sanoi: "Minä olen veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin. ⁵ Älkää nyt kuitenkaan olko murheellisia älkääkään vihaisia itsellenne siitä, että myitte minut tänne, sillä Jumala on lähettänyt minut teidän edellenne pitääkseen teidät hengissä. ⁶ Jo kaksi vuotta maassa on ollut nählähätä, ja vielä tulee viisi vuotta, joina ei kynnetä eikä korjata satoa. ⁷ Jumala lähetti minut teidän edellenne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä pelastukseksi monille. ⁸ Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala. Hän asetti minut faraon neuvonantajaksi, koko faraon talouden herraksi ja koko Egyptin maan valtiaaksi.

⁹ Menkää nopeasti isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule luokseni äläkä viivyttelä! ¹⁰ Sinä saat asua Goosenin maakunnassa ja olla minun läheisyydessäni, sinä ja sinun lapsesi ja lastesi lapset, lampaasi ja vuohesi, nautakarjasi sekä kaikki, mitä sinulla on. ¹¹ Minä elätän sinua siellä, niin ettei sinun, ei sinun perheesi eikä kenenkään omaisistasi

tarvitse sortua puutteeseen, sillä vielä on jäljellä viisi nälkävuotta.’

¹² Tehän näette omin silmin, ja myös veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. ¹³ Kertokaa isälleni kaikesta Egyptissä osakseni tulleesta kunniasta ja kaikesta muusta, mitä olette nähneet. Menkää nopeasti tuomaan isäni tänne.”

¹⁴ Sitten hän lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja itki, ja myös Benjamin itki hänen rintaansa vasten. ¹⁵ Joosef suuteli kaikkia veljiään ja syleili heitä itkien. Sen jälkeen veljet keskustelivat hänen kanssaan.

¹⁶ Kun faraon hovissa kuultiin, että Joosefin veljet olivat saapuneet, se oli faraon ja kaikkien hänen palvelijoittensa mieleen. ¹⁷ Farao käski Joosefin sanoa veljilleen: “Tehkää näin: kuormatkaa juhtanne, menkää Kanaaninmaahan, ¹⁸ hakekaa isänne ja perheenne ja tulkaa minun luokseni. Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maassa on, ja te saatte syödä maan parhaita antimia. ¹⁹ Anna heille tämä käsky: ‘Tehkää näin: Ottakaa itsellenne vaunuja Egyptin maasta lapsianne ja vaimojanne varten. Hakekaa isänne ja tulkaa. ²⁰ Älkää surko tavaroitanne, sillä teille kuuuuu kaikki, mikä on parasta koko Egyptin maassa.’”

²¹ Israelin pojat tekivät niin. Joosef antoi heille faraon käskystä vaunuja

ja evästä matkaa varten. ²² Hän antoi kullekin heistä juhlapuvun, mutta Benjaminille hän antoi 300 sekeliä hopeaa ja viisi juhlapukua. ²³ Isälleen hän lähetti samalla kymmenen aasia kuormattuina parhaalla, mitä Egyptissä oli, ja kymmenen aasintammaa, joilla oli kuormanaan viljaa, leipää ja muita elintarpeita isän matkaa varten. ²⁴ Sitten hän päästi veljensä menemään ja sanoi heille: “Älkää riidelkö matkalla.”

Joosefin veljet palaavat isänsä luo

²⁵ Niin he lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaaninmaahan. ²⁶ He kertoivat hänelle, että Joosef oli vielä elossa ja juuri hän oli koko Egyptin maan valtiias. Jaakobin sydän pysyi kuitenkin kylmänä, sillä hän ei uskonut heitä. ²⁷ Vasta kun veljet kertoivat hänelle kaiken, mitä Joosef oli heille puhunut, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä hakemaan, hänen henkensä elpyi. ²⁸ Israel sanoi: “Nyt minulla on kyllin! Poikani Joosef elää vielä. Minä tahdon mennä ja nähdä hänet ennen kuin kuolen.”

Jaakobin perhekunta muuttaa Egyptiin

46 ¹ Israel lähti matkalle mukanaan kaikki, mitä omisti. Saavuttuaan Beersebaan hän uhraasi teurasuhreja isänsä lisäksi Jumalalle. ² Jumala sanoi Israelille yöllisessä näyssä: “Jaakob, Jaakob!” Tämä vastasi: “Tässä olen.” ³ Herra

sanoi: "Minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala. Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinusta siellä suuren kansan. ⁴Minä tulen sinun kanssasi Egyptiin, ja minä tuon sinut sieltä myös takaisin. Joosefin käsi sulkee sinun silmäsi."

⁵Sitten Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat kuljettivat isäänsä sekä lapsiaan ja vaimojaan vaunuilla, jotka farao oli lähettänyt noutamaan Jaakobia. ⁶He ottivat mukaan karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaaninmaassa. Niin Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä saapuivat Egyptiin. ⁷Hän vei mukanaan Egyptiin poikansa ja heidän poikansa, tyttärensä ja poikiensa tyttaret, kaikki jälkeläisensä.

⁸Nämä ovat Israelin eli Jaakobin ja hänen Egyptiin tulleiden poikiensa ja jälkeläistensä nimet: Jaakobin esikoinen oli Ruuben. ⁹Ruubenin pojat olivat Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. ¹⁰Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen vaimon poika. ¹¹Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. ¹²Juudan pojat olivat Eer, Oonan, Seela, Peres ja Serah. Eer ja Oonan kuolivat Kanaaninmaassa. Peresin pojat olivat Hesron ja Haamul. ¹³Isaskarin pojat olivat Toola, Puvva, Joob ja Simron. ¹⁴Sebulonin pojat olivat

Sered, Eelon ja Jahleel. ¹⁵Tässä olivat Leean pojat. Hän synnytti Jaakobille heidät ja Jaakobin tyttären Diinan Mesopotamiassa. Leean jälkeläisiä, poikia ja tyttäriä, oli kaikkiaan 33 henkeä.

¹⁶Gaadin pojat olivat Sifjon ja Haggi, Suuni ja Esbon, Eeri, Arodi ja Areli. ¹⁷Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. Berian pojat olivat Heber ja Malkiel. ¹⁸Tässä olivat Silpan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Leealle. Heidät hän synnytti Jaakobille. Silpan jälkeläisiä oli 16 henkeä.

¹⁹Jaakobin vaimon Raakelin pojat olivat Joosef ja Benjamin. ²⁰Joosefille syntyivät Egyptin maassa Manasse ja Efraim. Heidät synnytti hänelle Aasenat, Oonin papin Potiferan tytär. ²¹Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Asbel, Geera ja Naaman, Eehi ja Roos, Muppim, Huppim ja Ard. ²²Nämä olivat Raakelin jälkeläisiä, jotka syntyivät Jaakobille, kaikkiaan 14 henkeä.

²³Daanin poika oli Husim. ²⁴Naftalin pojat olivat Jahseel, Guuni, Jeeser ja Sillem. ²⁵Tässä olivat Bilhan pojat, hänen, jonka Laaban antoi tyttarelleen Raakelille. Heidät hän synnytti Jaakobille. Bilhan jälkeläisiä oli kaikkiaan 7 henkeä.

²⁶Jaakobin jälkeläisiä, jotka lähtivät hänen kanssaan Egyptiin, oli

kaikkiaan 66 henkeä, lisäksi Jaakobin poikien vaimot. ²⁷ Joosefille syntyi Egyptissä kaksi poikaa. Egyptiin tulleita Jaakobin suvun jäseniä oli kaikkiaan 70 henkeä.

Joosef tapaa isänsä

²⁸ Jaakob lähetti Juudan edellään Joosefin luo saadakseen ohjeita Gooseniin kulkemisesta. Niin he saapuivat Goosenin maakuntaan. ²⁹ Joosef valjastutti vaununsa ja meni isäänsä Israelia vastaan Gooseniin. Nähtyään isänsä hän lankeksi tämän kaulaan ja itki siinä kauan. ³⁰ Israel sanoi Joosefille: "Nyt minä kuolen mielelläni, kun olen nähnyt kasvosi ja tiedän, että sinä olet yhä elossa."

³¹ Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: "Minä menen kertomaan tästä faraolle ja sanon hänelle: 'Isäni perhe ja veljeni, jotka ovat asuneet Kanaaninmaassa, ovat saapuneet luokseni. ³² Nämä miehet ovat paimenia. He ovat aina olleet karjankasvattajia ja ovat tuoneet mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja kaiken muun omaisuutensa.' ³³ Kun siis farao kutsuu teidät luokseen ja kysyy, mikä teidän elinkeinonne on, ³⁴ vastatkaa näin: 'Me, palvelijasi, olemme olleet karjankasvattajia nuoruudestamme asti, sekä me että meidän esi-isämme.' Silloin te saatte asettua

asumaan Goosenin maakuntaan. Egyptiläiset näet inhoavat kaikkia lammaspaimenia."

Joosefin isä ja veljet faraon luona

47 ¹ Joosef meni faraon luo ja sanoi hänelle: "Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaaninmaasta mukanaan lampaansa ja vuohensa, nautakarjansa ja koko omaisuutensa. He ovat nyt Goosenin maakunnassa." ² Hän oli ottanut mukaan veljistään viisi, ja hän toi heidät faraon eteen. ³ Farao kysyi Joosefin veljiltä: "Mikä teidän elinkeinonne on?" He vastasivat faraolle: "Palvelijasi ovat lammaspaimenia, samoin kuin isämmekin olivat." ⁴ He sanoivat vielä faraolle: "Olemme tulleet asuaksemme jonkin aikaa tässä maassa, sillä palvelijoillasi ei ollut laidunta lampailleen ja vuohilleen, koska Kanaaninmaassa on kova nählähätä. Sallithan siis palvelijoittesi asettua asumaan Goosenin maakuntaan." ⁵ Silloin farao sanoi Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi. ⁶ Egyptin maa on edessäsi. Sijoita isäsi ja veljesi asumaan maan parhaaseen osaan. He saavat asua Goosenin maakunnassa, ja jos tiedät heidän joukossaan olevan taitavia miehiä, aseta heidät johtamaan minun karjani hoitoa."

⁷ Sen jälkeen Joosef toi isänsä Jaakobin ja esitteli hänet faraolle. Jaakob toivotti faraolle siunausta. ⁸ Faraao kysyi Jaakobilta: "Kuinka paljon sinulla on ikävuosia?" ⁹ Jaakob vastasi faraolle: "Minun vaellukseni muukalaisena on kestänyt 130 vuotta. Vähäiset ovat elämäni vuodet, ja ne ovat olleet vaikeita, eikä niiden määrä ole yltänyt isieni elinvuosien määrään, jonka he vaelsivat muukalaisina." ¹⁰ Sitten Jaakob toivotti faraolle siunausta ja lähti hänen luotaan.

¹¹ Joosef sijoitti isänsä ja veljensä asumaan Egyptin maahan ja antoi heille maaomaisuutta maan parhaasta osasta, Ramseksen maakunnasta, niin kuin faraao oli käskennyt. ¹² Joosef huolehti isänsä, veljensä ja koko isänsä perhekunnan elatuksesta antaen ruokatarpeita perheiden lapsiluvun mukaan.

Joosef Egyptin hallitsijana

¹³ Missään osassa maata ei ollut ruokaa, sillä nälänhätä oli hyvin ankara. Egypti ja Kanaaninmaa olivat nääntymässä nälkään. ¹⁴ Joosef koki viljan hintana kaiken hopean, mitä Egyptissä ja Kanaaninmaassa oli, ja vei sen faraon palatsiin. ¹⁵ Sitten hopea loppui Egyptistä ja Kanaaninmaasta, ja kaikki egyptiläiset tulivat Joosefin luo ja sanoivat: "Anna meille leipää. Mitä varten meidän pitäisi kuolla sinun edessäsi? Hopea on lopussa."

¹⁶ Joosef vastasi: "Tuokaa tänne karjanne. Minä annan teille viljaa karjastanne, jos kerran hopea on loppunut." ¹⁷ He toivat Joosefille karjansa, ja Joosef antoi heille viljaa vastineeksi hevosista, lampaista ja vuohista, nautakarjasta ja aaseista. Hän huolehti sen vuoden ajan heidän ruuastaan vastineeksi kaikesta heidän karjastaan.

¹⁸ Niin kului se vuosi, ja he tulivat hänen luokseen taas seuraavana vuonna ja sanoivat hänelle: "Emme tahdo salata herraltamme, että hopea on lopussa ja että eläimet ovat joutuneet herrallemme. Meillä ei ole muuta jäljellä herramme edessä kuin ruumiimme ja maamme." ¹⁹ Miksi meidän ja maittemme pitäisi nääntyä kuoliaiksi silmiesi edessä? Osta meidät ja meidän maamme viljalla, niin meistä ja maistamme tulee faraon omaisuutta. Anna meille siemenviljaa, että saamme elää emmekä kuole eivätkä viljelysmaamme autioidu."

²⁰ Niin Joosef osti faraolle kaikki Egyptin maat, sillä kaikki egyptiläiset myivät peltonsa, koska heillä oli ankara nälänhätä. Näin maasta tuli faraon omaisuutta. ²¹ Hän siirsi kansan kaupunkeihin kaikkialta Egyptin alueelta. ²² Ainoastaan pappien maita hän ei ostanut, sillä papit saivat faraolta säädettyt osuudet, ja heille riitti syötävää siitä, mitä faraao heille

antoi. Sen tähden heidän ei tarvinnut myydä maitaan.

²³ Joosef sanoi kansalle: “Minä olen nyt ostanut teidät ja teidän peltonne faraolle. Tässä on teille siementä, kylvääkää peltonne.” ²⁴ Teidän on annettava viidesosa sadosta faraolle, loput neljä osaa jääkööt teille siemenviljaksi sekä ruuaksi itsellenne ja talonväellenne ja elatukseksi vaimoillenne ja lapsillenne.” ²⁵ He vastasivat: “Sinä olet pitänyt meidät hengissä. Kunnan vain herramme on meille suosiollinen, niin me olemme faraon orjia.” ²⁶ Joosef sääti Egyptin maahan lain, joka on voimassa tänäkin päivänä: faraolle on annettava viidesosa sadosta. Ainoastaan pap-pien maat eivät joutuneet faraolle.

Jaakobin pyyntö

²⁷ Niin Israel jäi asumaan Egyptiin, Goosenin maakuntaan. He asettuivat sinne asumaan, olivat hedelmälisiä ja lisääntyivät runsaasti. ²⁸ Jaakob eli Egyptin maassa 17 vuotta, ja hänen elinaikansa oli kaikkiaan 147 vuotta. ²⁹ Kun Israelin kuolinpäivä lähestyi, hän kutsui luokseen poikansa Joosefin ja sanoi hänelle: “Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, niin pane kätesi reiteni alle ja vanno, että osoitat minulle rakkautta ja uskollisuutta: älä hautaa minua Egyptiin.” ³⁰ Minä tahdon levätä isieni luona. Vie siis minut Egyptistä ja hautaa minut isieni hautaan.” Joosef

vastasi: “Minä teen sanasi mukaan.”

³¹ Jaakob sanoi: “Vanno se minulle.” Joosef vannoi hänelle. Sitten Israel kumartui rukoilemaan vuoteensa päänalusta vasten.

Jaakob siunaa Efraimin ja Manassen

48 ¹ Tämän jälkeen Joosefille sanottiin: “Isäsi on sairaana!” Joosef otti mukaan molemmat poikansa, Manassen ja Efraimin, ja meni isänsä luo. ² Jaakobille ilmoitettiin: “Poikasi Joosef on tullut luoksesi.” Silloin Israel kokosi voimansa ja nousi vuoteellaan istumaan. ³ Jaakob sanoi Joosefille: “Jumala, Kaikkivaltias, ilmestyi minulle Luusissa Kanaaninmaassa ja siunasi minut.” ⁴ Hän sanoi minulle: ‘Minä teen sinut hedelmälliseksi ja annan sinun lisääntyä. Sinusta lähtee kansojen joukko, ja minä annan sinun siemenellesi tämän maan ikuiseksi perintömaaksi.’ ⁵ Kahdesta pojastasi, jotka syntyivät sinulle Egyptin maassa ennen kuin minä tulin luoksesi Egyptiin, tulee minun poikiani. Efraim ja Manasse ovat minun niin kuin Ruuben ja Simeon. ⁶ Ne lapsesi, jotka ovat syntyneet sinulle heidän jälkeensä, olkoot sinun. Heidä kutsuttakoon veljiensä nimillä heidän perintöosissaan. ⁷ Ollessani palaamassa Mesopotamiasta Raakel kuoli minulta Kanaaninmaassa, kun oli vielä jonkin matkaa Efrataan. Minä hautasin hänet sinne Efratan”

– se on Beetlehemin – “tien varteen.”

⁸Kun Israel näki Joosefin pojat, hän kysyi: “Keitä nämä ovat?” ⁹Joosef vastasi isälleen: “He ovat poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut.” Jaakob sanoi: “Tuo heidät luokseni, että voin siunata heidät.” ¹⁰Israelin silmät olivat tulleet vanhuuttaan heikoiksi, eikä hän voinut nähdä kunnolla. Joosef toi pojat hänen luokseen, ja hän suuteli ja syleili heitä. ¹¹Israel sanoi Joosefille: “En olisi uskonut, että saisin nähdä sinun kasvosi, mutta nyt Jumala on suonut minun nähdä sinun lapsesikin.” ¹²Joosef otti heidät pois hänen polviltaan ja kumartui maahan kasvoilleen. ¹³Sitten Joosef ohjasi isänsä luo heidät molemmat, oikealla kädellään Efraimin Israelin vasemmalle puolelle ja vasemmalla kädellään Manassen Israelin oikealle puolelle. ¹⁴Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, vaikka tämä oli nuorempi, ja vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. Hän pani kätensä ristikkäin. ¹⁵Hän siunasi Joosefin ja sanoi: “Jumala, jonka edessä ovat vaeltaneet isäni Abraham ja Iisak, Jumala, joka on ollut paimeneni syntymästäni saakka tähän päivään asti, ¹⁶enkeli, joka

on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia. Kutsuttakoon heitä minun nimelläni ja minun isieni Abrahamin ja Iisakin nimellä. Lisääntykööt he suuresti keskellä maata.”

¹⁷Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, hän piti sitä pahana ja tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle. ¹⁸Joosef sanoi isälleen: “Ei noin, isäni, sillä tämä on esikoinen. Pane oikea kätesi hänen päänsä päälle.” ¹⁹Mutta hänen isänsä ei suostunut vaan sanoi: “Tiedän kyllä, poikani, tiedän sen! Hänestäkin tulee kansa, hänestäkin tulee suuri, mutta hänen nuoremasta veljestään tulee kuitenkin häntä suurempi, ja hänen jälkeläisistään polveutuu paljon kansoja.” ²⁰Näin hän siunasi heidät sinä päivänä ja sanoi vielä: “Sinun nimelläsi toivottaa Israel siunauksen: Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.” Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle.

²¹Israel sanoi Joosefille: “Minä kuolen kohta, mutta Jumala on teidän kansanne. Hän vie teidät takaisin isienne maahan. ²²Minä annan sinulle yhden vuorenharjanteen enemmän kuin veljillesi, sen, jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta.”

Jaakob siunaa poikansa

49¹Sitten Jaakob kutsui poikansa luokseen sanoen: "Koontukaa, niin minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu päivien lopulla.² Tulkaa koolle ja kuulkaa, Jaakobin pojat, kuunnelkaa isäanne Israelia.

³Ruuben, sinä olet esikoiseni ja voimani, miehuuteni ensihedelmä, ensimmäinen arvossa, ensimmäinen voimassa.⁴ Mutta sinä kuohut kuin vesi, et pysy ensimmäisellä sijalla. Sinä nousit isäsi vuoteelle ja niin saastutit sen. Hän nousi makuusijalleni.

⁵Simeon ja Leevi ovat veljeksiä, väkivallan välineitä ovat heidän aseensa.⁶ Sieluni ei suostu heidän neuvonpitoonsa, eikä henkeni yhdy heidän seuraansa, sillä vihassaan he murhasivat miehiä, omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä.⁷ Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on rajua, ja heidän raivonsa, sillä se on julma. Minä jakelen heidät Jaakobin joukkoon, hajotan heidät Israelin sekaan.

⁸Sinä Juuda, veljesi ylistävät sinua! Sinun kätesi on vihollistesi niskassa, isäsi pojat kumartuvat eteesi.⁹ Juuda on nuori leijona. Saaliilta olet, poikani, noussut. Hän on asettunut makuulle kuin leijona, kuin jalopeura. Kuka uskaltaa häntä häiritä?¹⁰ Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei hallitsijansauva hänen jalkojensa välistä, ennen

kuin tulee hän, jolle se kuuluu ja jota kansat tottelevat.¹¹ Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, jaloön viiniköynnökseen aasinsa varsan. Hän pesee vaatteensa viinissä, pukunsa rypäleiden veressä.¹² Hänen silmänsä ovat viiniä tummemmat, hänen hampaansa maitoa valkeammat.

¹³Sebulon asuu meren rannalla, laivojen rannikolla, hänen selustansa on Siidoniin päin.

¹⁴Isaskar on vahvaluinen aasi, joka makaa karjatarhojen välissä.¹⁵ Hän näki lepopaikan hyväksi ja maan ihanaksi. Hän taivutti hartiansa taakan alle ja joutui pakkotyöhön.

¹⁶Daan jakaa oikeutta kansalleen yhtenä Israelin heimoista,¹⁷ Daan on käärmeenä tiellä, polulla kyynä. Se puree hevosta vuohiseen, niin että ratsastaja suistuu selin maahan.¹⁸ Sinulta minä odotan pelastusta, Herra.

¹⁹Gaadin kimppuun hyökkää rosvojoukko, mutta hän hyökkääkin sen kintereille.

²⁰Asserista tulee leivän runsaus, hän tarjoaa kuninkaallisia herkkuja.

²¹Naftali on matkaan lähetetty naaraspeura, hän tarjoaa kauniita sanoja.

²²Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteen reunalla. Yli muurin ulottuvat sen oksat.²³ Jousimiehet hätyyttävät häntä, ampuvat ja ahdistavat.

²⁴ Mutta hänen jousensa pysyy
lujana, hänen käsivartensa
ovat notkeat Jaakobin Väkevän
vaikutuksesta, Paimenen, Israelin
Kallion, nimessä. ²⁵ Isäsi Jumala
auttakoon sinua, Kaikkivaltias
siunatkoon sinua taivaan
siunauksilla ylhäältä, siunauksilla
syvyydestä alhaalta, siunauksilla
rinnoista ja kohdusta. ²⁶ Isäsi
siunaukset ovat voimallisemmat
kuin minun vanhempieni
siunaukset, ja ne yltyvät ikuisten
kukkuloiden ihanuuteen. Ne tulevat
Joosefin ylle, veljiensä ruhtinaan
pään päälle.

²⁷ Benjamin on raateleva susi. Aa-
mulla hän syö riistaa, ja illalla hän
jakaa saalista.”

²⁸ Kaikki nämä kaksitoista ovat Is-
raelin kantaisiä ja heimoja, ja näin
puhui heidän isänsä heille siuna-
tessaan heidät. Hän siunasi heistä
jokaisen ja lausui kullekin oman
siunauksen.

Jaakobin kuolema

²⁹ Jaakob käski heitä sanoen: “Mi-
nut otetaan pois heimoni luo.
Haudatkaa minut isieni viereen, sii-
hen luolaan, joka on heettiläisen
Efronin maapalstalla. ³⁰ Se luola on
lähellä Mamrea Kanaaninmaassa,
Makpelan maapalstalla, jonka Ab-
raham osti heettiläiseltä Efronilta

sukuhaudaksi. ³¹ Sinne hauda-
ttiin Abraham ja hänen vai-
monsa Saara, sinne haudattiin li-
sak ja hänen vaimonsa Rebekka, ja
sinne minä hautasin Leean, ³² sille
maapalstalle, joka luolineen on os-
tettu heettiläisiltä.” ³³ Kun Jaakob
oli antanut käskynsä pojilleen, hän
nosti jalkansa vuoteeseen. Sitten
hän kuoli ja hänet otettiin heimonsa
luo.

Jaakobin hautaaminen

50 ¹ Joosef vaipui isänsä kasvoja
vasten, itki kumartuneena
hänen ylitseen ja suuteli häntä.
² Sitten Joosef käski lääkäreitä,
palvelijoitaan, balsamoimaan hä-
nen isänsä, ja nämä balsamoivat
Israelin. ³ Siihen kului 40 päi-
vää, sillä niin monta päivää
kuluu balsamoimiseen. Egyptiläiset
surivat Israelia 70 päivää.

⁴ Kun suruaika oli päättynyt, Joo-
sef sanoi faraon hoviväelle: “Jos
tahdotte olla minulle suosiollisia,
puhukaa faraoille näin: ⁵ Isäni
vannotti minua sanoen: ‘Minä kuo-
len pian. Hautaa minut omaan
hautaani, jonka olen kaivattanut it-
selleni Kanaaninmaassa.’ Haluaisin
nyt mennä hautaamaan isäni. Pa-
laan sitten takaisin.” ⁶ Farao vastasi:
“Mene hautaamaan isäsi, niin kuin
hän on vannottanut sinua.” ⁷ Niin
Joosef lähti hautaamaan isäänsä.

Hänen kanssaan lähtivät kaikki faaraon palvelijat, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin maan vanhimmat ⁸ sekä Joosefin koko suku, hänen veljensä ja hänen isänsä perhe. Ainoastaan vaimonsa, lapsensa, lampaansa ja vuohensa sekä nautakarjansa he jättivät Goosenin maakuntaan. ⁹ Hänen mukanaan lähti myös vaunuja ja ratsumiehiä, niin että heitä oli hyvin suuri joukko.

¹⁰ He saapuivat Aatadin puimatantereelle, joka on Jordanin tuolla puolen. Siellä he pitivät hyvin suuret ja hartaat valittajaiset. Joosef vietti isänsä surujuhlaa seitsemän päivää. ¹¹ Kun sen maan asukkaat, kanaanilaiset, näkivät valittajaiset Aatadin puimatantereella, he sanoivat: "Egyptiläisillä on raskas suru." Siitä paikka sai nimekseen Aabel-Misraim. Se on Jordanin tuolla puolen. ¹² Jaakobin pojat tekivät isälleen niin kuin hän oli heitä käskenyt. ¹³ Hänen poikansa veivät hänet Kanaaninmaahan ja hautasivat hänet Makpelan palstalla olevaan luolaan, jonka Abraham oli ostanut heettiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi. Se on lähellä Mamrea. ¹⁴ Sen jälkeen kun Joosef oli haudannut isänsä, hän palasi Egyptiin, samoin hänen veljensä ja kaikki muut, jotka olivat menneet Joosefin kanssa hautaamaan hänen isäänsä.

Joosef lohduttaa pelokkaita veljiään

¹⁵ Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he ajattelivat: "Entä jos Joosef kantaakin meille kaunaa ja kostaan meille nyt kaiken sen pahan, minkä me hänelle teimme!" ¹⁶ Niinpä he käskivät sanoa Joosefille: "Ennen kuolemaansa isäsi käski meitä ¹⁷ sanomaan sinulle: 'Annathan anteeksi veljiesi rikoksen ja synnin, sillä pahoin he ovat tehneet sinua kohtaan.' Anna nyt siis isäsi Jumalan palvelijoille anteeksi heidän rikoksensa." Joosef itki, kun hänelle puhuttiin tällä tavoin.

¹⁸ Sitten tulivat myös Joosefin veljet itse. He heittäytyivät maahan hänen eteensä ja sanoivat: "Tässä me olemme. Olemme sinun orjiasi!" ¹⁹ Joosef vastasi heille: "Älkää pelätkö! Olenko minä Jumalan asemassa? ²⁰ Te tosin aioitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi tehdäkseen sen, mikä nyt on tapahtunut, ja pitääkseen hengissä paljon kansaa. ²¹ Älkää siis pelätkö! Minä elätän teidät, teidän vaimonne ja lapsenne." Ja hän lohdutti heitä ja puhui heille ystävällisesti.

Joosefin kuolema

²² Joosef ja hänen isänsä suku jäivät asumaan Egyptiin, ja Joosef eli 110 vuoden ikäiseksi. ²³ Hän sai nähdä Efraimin lapsia kolmanteen polveen. Joosef sai pitää polvillaan myös Maakirille, Manassen pojalle,

syntyneitä lapsia.²⁴ Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala pitää kyllä teistä huolen ja vie teidät pois tästä maasta siihen maahan, jonka hän valalla vanhoen on luvannut Abrahamille, lisakille ja Jaakobille." ²⁵ Joosef vannotti Israelin

poikia sanoen: "Jumala pitää teistä varmasti huolen. Viekää silloin minun luuni täältä." ²⁶ Sitten Joosef kuoli 110 vuoden ikäisenä, ja hänet balsamoitiin ja pantiin arkkuun Egyptissä.

TOINEN MOOSEKSEN KIRJA (EXODUS)

ISRAELIN VAPAUTUS EGYPTISTÄ, 1 – 18

Israelin orjuus Egyptissä

1 ¹ Israelin pojat, jotka olivat tulleet perheineen isänsä kanssa Egyptiin, olivat nimeltään ² Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, ³ Isaskar, Sebulon ja Benjamin, ⁴ Daan ja Naftali, Gaad ja Asser. ⁵ Jaakobin kuppeesta lähteneitä oli kaikkiaan 70 henkeä. Joosef oli jo Egyptissä. ⁶ Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi. ⁷ Mutta israelilaiset olivat hyvin hedelmällisiä ja lisääntyivät valtavasti. Heitä oli niin paljon, että maa tuli heitä täyteen.

⁸ Sen jälkeen Egyptiä hallitsemaan nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista. ⁹ Hän sanoi kansalleen: "Katsokaa! Israelilaiset ovat suurempi ja voimakkaampi kansa kuin me. ¹⁰ Menetelkäämme viisaasti heitä kohtaan, etteivät he lisääntyisi. Muuten voi käydä niin, että he liittyvät sodan syttyessä vihollisiimme, taistelevat meitä vastaan ja lähtevät maasta pois."

¹¹ Niin israelilaisille asetettiin työnjohtajia rasittamaan heitä raskaalla työllä. He rakensivat faraolle Piitomin ja Ramseksen varastokaupungit. ¹² Mutta mitä enemmän kansaa rasitettiin, sitä enemmän se lisääntyi. Se

levisi yhä laajemmalle, niin että israelilaisia ruvettiin pelkäämään.

¹³ Egyptiläiset pitivät israelilaisia orjuudessa väkivalloin ¹⁴ ja katkeroittivat heidän elämänsä kovalla laasti- ja tiilityöllä sekä kaikenlaisilla ulkotöillä, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.

¹⁵ Sitten Egyptin kuningas puhui heprealaisille kättilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua. ¹⁶ Hän sanoi: "Kun autatte heprealaisnaisia synnytyksessä, tarkastakaa lapsen sukupuoli. Jos lapsi on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, se saa jäädä eloon." ¹⁷ Mutta kättilöt pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet niin kuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikalasten elää. ¹⁸ Silloin Egyptin kuningas kutsui kättilöt luokseen ja sanoi: "Miksi te teette näin ja annatte poikalasten elää?" ¹⁹ Kättilöt vastasivat faraolle: "Heprealaiset naiset eivät ole egyptiläisten kaltaisia. He ovat voimakkaita, ja ennen kuin kättilö tulee heidän luokseen, he ovat jo synnyttäneet." ²⁰ Jumala antoi kättilöiden menestyä, ja kansa lisääntyi, ja siitä tuli hyvin lukuisa. ²¹ Koska kättilöt pelkäsivät Jumalaa, hän antoi heille runsaasti perheväkeä. ²² Mutta faraο antoi koko kansalleen tällaisen

käskyn: "Heittäkää kaikki heprealaisille syntyneet poikalapset Niiliin, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää."

Mooseksen syntymä ja lapsuus

2¹ Eräs Leevin sukua oleva mies otti vaimokseen leeviläisen neidon. ² Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Kun hän näki, että poika oli suloinen, hän piti sitä kätöksässä kolme kuukautta. ³ Mutta kun hän ei enää voinut pitää lasta kätöksässä, hän otti kaisla-arkun, sivelin maapihkalla ja piellä, asetti lapsen arkkuun ja laski arkun Niilin rantakaislikkoon. ⁴ Lapsen sisar seisoi kauempana saadakseen tietää, mitä pojalle tapahtuisi.

⁵ Faraon tytär tuli silloin alas virralle peseytymään, ja hänen hovinaisensa kävelivät virran rannalla. Hän näki arkun kaislikossa ja lähetti palvelustyttyönsä hakemaan sen. ⁶ Avatessaan arkun hän näki lapsen, pienen pojan, joka itki. Hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on heprealaisten lapsia."

⁷ Silloin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö kutsumaan sinulle imettäjän, heprealaisnaisen, joka voi imettää lapsen sinulle?"

⁸ Faraon tytär vastasi: "Mene!" Tyttö meni ja kutsui lapsen äidin. ⁹ Faraon tytär sanoi äidille: "Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Nainen otti lapsen imetettäväksi.

¹⁰ Kun lapsi oli kasvanut, äiti toi hänet faraon tyttärelle, ja tämä otti hänet pojakseen. Hän antoi pojalle nimen Mooses sanoen: "Minä olen vetänyt hänet ylös vedestä."

Mooses pakenee Midianiin

¹¹ Kun Mooses oli kasvanut suureksi, hän meni eräänä päivänä veljiensä luo ja näki, millaisia taakkoja he kantoivat. Hän näki myös, miten eräs egyptiläinen mies löi heprealaista miestä, hänen heimoveljeään. ¹² Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, löi egyptiläisen hengiltä ja katki ruumiin hiekkaan. ¹³ Seuraavana päivänä hän meni ulos ja näki kaksi heprealaista miestä tappelemassa keskenään. Hän sanoi syylliselle: "Miksi lyöt toveriasi?" ¹⁴ Mies vastasi: "Kuka sinut on asettanut meidän ruhtinaaksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?" Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: "Se on sittenkin tullut ilmi."

¹⁵ Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Hän tuli Midianin maahan ja istahti erään kaivon luo. ¹⁶ Midianin papilla oli seitsemän tytärtä. He tulivat ammentamaan vettä ja täytivät kaukalot juottaakseen isänsä lampaista ja vuohia. ¹⁷ Silloin sinne tuli paimenia, jotka ajoivat heidät

pois, mutta Mooses nousi ja auttoi heitä ja juotti heidän lampaansa ja vuohensa. ¹⁸ Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: "Miten te tänään ehditte näin pian takaisin?" ¹⁹ He vastasivat: "Egytiläinen mies auttoi meidät paimenten käsistä, ammensipa vielä vettäkin meille ja juotti lampaat ja vuohet." ²⁰ Pappi sanoi tyttärilleen: "Missä hän on? Mitä varten te jätitte sen miehen? Kutsukaa hänet aterioimaan kanssamme."

²¹ Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan tämän miehen luo, ja mies antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan. ²² Sippora synnytti pojan, ja Mooses antoi pojalle nimen Geersom, sillä hän sanoi: "Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla."

Jumala kutsuu Mooseksen

²³ Kun oli kulunut pitkä aika, Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat ja valittivat orjuutensa vuoksi. Heidän avunhuutonsa orjuuden tähden nousi Jumalan luo. ²⁴ Jumala kuuli heidän vaikeromisensa ja muisti Abrahamin, lisakin ja Jaakobin kanssa tekemänsä liiton. ²⁵ Hän näki israelilaiset ja tunsu heidän hätänsä.

3 ¹ Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita ja vuohia. Kerran hän vei lauman autiomaan toiselle puolelle ja saapui Jumalan vuoren Hoorebin

luo. ² Siellä hänelle ilmestyi Herra enkeli orjantappurapensaasta nousevassa tulenliekissä. Mooses näki, että pensas oli ilmiliekeissä mutta ei kuitenkaan kulunut. ³ Hän ajatteli: "Minäpä poikkean katsomaan tätä suurenmoista näkyä. Miksi pensas ei pala poroksi?"

⁴ Kun Herra näki, että Mooses poikkasi katsomaan, hän huusi Moosekselle pensaasta: "Mooses, Mooses!" Mooses vastasi: "Tässä olen." ⁵ Jumala sanoi: "Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata." ⁶ Hän sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala." Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

⁷ Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut, kun he huutavat sortajiensa tähden. Minä tiedän heidän tuskansa. ⁸ Sen tähden minä olen tullut alas vapauttamaan heidät egytiläisten käsistä ja johdattamaan heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinseuduille. ⁹ Israelilaisten huuto on tullut korviini, ja minä olen myös nähnyt,

kuinka kovasti egyptiläiset sortavat heitä. ¹⁰Ja nyt, lähde matkaan! Minä lähetän sinut faraon luo, ja sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä.”

¹¹ Mutta Mooses vastasi Jumalalle: “Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?” ¹² Herra vastasi: “Minä olen sinun kanssasi! Tämä olkoon sinulle merkinä siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansan pois Egyptistä, te palvelette Jumalaa tällä vuorella.”

Jumala ilmoittaa nimensä Minä Olen

¹³ Mooses sanoi Jumalalle: “Jos minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: ‘Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut luoksenne’, ja jos he kysyvät minulta: ‘Mikä hänen nimensä on?’, mitä minä vastaan heille?” ¹⁴ Jumala vastasi Moosekselle: “Minä olen se, joka minä olen.” Hän sanoi vielä: “Sano israelilaisille: ‘Minä Olen lähetti minut teidän luoksenne.’”

¹⁵ Jumala sanoi vielä Moosekselle: “Sano israelilaisille: ‘Herra, teidän isienne Jumala, Abrahamin Jumala, lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne.’ Tämä on minun nimeni ikuisesti, ja tällä nimellä minut muistettakoon polvesta polveen. ¹⁶ Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: ‘Herra, teidän isienne Jumala,

Abrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt minulle ja sanonut: Minä pidän teistä huolen ja olen pannut merkille, mitä teille tehdään Egyptissä. ¹⁷ Minä olen päättänyt johdattaa teidät pois Egyptin kurjuudesta kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan – maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.’ ¹⁸ He kuulevat sinua.

Mene sitten Israelin vanhinten kanssa Egyptin kuninkaan luo, ja sanokaa hänelle: ‘Herra, heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Anna siis meidän nyt mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme.’ ¹⁹ Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas anna teidän lähteä muuten kuin väkevän käden pakottamana. ²⁰ Siksi minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikenlaisilla ihmeilläni, joita minä teen sen keskellä, ja sen jälkeen hän päästää teidät. ²¹ Minä annan tämän kansan päästä egyptiläisten suosioon, ja kun te lähdette, ette lähde tyhjin käsin. ²² Jokainen nainen pyytäköön silloin naapurin naiselta ja talossaan asuvalta naiselta hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita. Niihin te puette poikanne ja tyttärenne, ja näin te saatte saalista egyptiläisiltä.”

Mooseksen sauva

4¹ Mooses vastasi: "Entä jos he eivät usko eivätkä kuuntele minua, vaan sanovat: 'Ei Herra ole ilmestynyt sinulle'?"² Herra kysyi häneltä: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Hän vastasi: "Sauva."³ Herra sanoi: "Heitä se maahan." Mooses heitti sauvan maahan, ja se muuttui käärmeeksi. Mooses pakeni sitä,⁴ mutta Herra sanoi hänelle: "Ojenna kätesi ja tartu käärmettä hännästä." Mooses ojensi kätensä ja tarttui käärmeeseen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään.⁵ "Tästä he uskovat, että Herra, heidän isiensä Jumala, Abrahamin, lisakin ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle."⁶ Herra sanoi vielä hänelle: "Työnnä kätesi poveesi." Mooses työnsi käden poveensa, ja kun hän veti sen ulos, käsi oli muuttunut spitaalista valkoiseksi kuin lumi.⁷ Herra sanoi: "Pane kätesi takaisin poveesi." Mooses pani käden takaisin poveensa, ja kun hän veti sen sieltä ulos, se oli palautunut samanlaiseksi kuin hänen muukin ihonsa.⁸ "Jos he eivät usko sinua eivätkä välitä ensimmäisestä merkistä, he uskovat jälkimmäisen merkin."⁹ Jos käy niin, etteivät he usko kumpakaan näistä kahdesta merkistä eivätkä kuule sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivalle maalle. Silloin vesi, jonka otat virrasta, muuttuu kuivalla maalla vereksi."

¹⁰ Mooses sanoi Herralle: "Oi Herra, minä en ole puhetaitoinen mies. En ole ollut ennen enkä ole senkään jälkeen, kun olet puhunut palvelijallesi, sillä minulla on hidas puhe ja kankea kieli."¹¹ Herra vastasi hänelle: "Kuka on antanut ihmiselle suun, tai kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra?"¹² Mene nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on sanottava."¹³ Mutta Mooses sanoi: "Oi Herra, lähetä joku muu!"¹⁴ Silloin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö leeviläinen Aaron ole veljesi? Minä tiedän, että hän osaa puhua. Hän on jo lähdössä sinua vastaan, ja kun hän näkee sinut, hän iloitsee sydämessään."¹⁵ Puhu sinä Aaronille ja pane sanat hänen suuhunsa. Minä olen sinun suusi apuna ja hänen suunsa apuna, ja minä opetan teille, mitä teidän on tehtävä."¹⁶ Hän puhuu sinun puolestasi kansalle ja on sinun suunasi, ja sinä olet hänelle Jumalan asemassa."¹⁷ Ota käteesi tämä sauva, jolla tulet tekemään tunnusteot."

Mooses palaa Egyptiin

¹⁸ Mooses palasi appensa Jetron luo ja sanoi hänelle: "Anna minun mennä takaisin veljieni luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa." Jetro sanoi Moosekselle: "Mene rauhassa."¹⁹ Herra sanoi Moosekselle Midianissa: "Mene takaisin

Egyptiin, sillä kaikki, jotka tavoittelivat henkeäsi, ovat kuolleet.”²⁰ Silloin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, pani heidät aasin selkään ja lähti takaisin Egyptin maahan. Ja Mooses otti käteensä Jumalan sauvan.

²¹ Herra sanoi vielä Moosekselle: ”Kun menet takaisin Egyptiin, niin katso, että teet faraon edessä kaikki ne tunnusteot, joihin minä olen antanut sinulle vallan. Mutta minä kovetan hänen sydämensä, eikä hän päästä kansaa.”²² Sano silloin faraolle: ”Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani.”²³ Minä käsken sinua: Päästä poikani, niin että hän voi palvella minua. Jos kieltäydyt päästämästä häntä, niin tiedä, että minä surmaan sinun esikoispoikasi.”

²⁴ Matkan varrella yöpymispaikassa tapahtui, että Herra kohtasi Mooseksen ja tahtoi surmata hänet.²⁵ Silloin Sippora otti terävän kiven, leikkasi pois poikansa esinahan, kosketti hänen jalkojaan ja sanoi: ”Sinä olet minun verisulhaseni.”²⁶ Niin Herra jätti Mooseksen rauhaan, ja Sippora sanoi: ”Verisulhanen ympärileikkauksen kautta.”

²⁷ Herra sanoi Aaronille: ”Mene Moosesta vastaan autiomaahan.” Aaron lähti ja kohtasi Mooseksen Jumalan vuorella ja suuteli häntä.²⁸ Mooses kertoi Aaronille

kaiken, mitä Herra oli puhunut lähettäessään hänet. Hän kertoi myös kaikista tunnusteoista, jotka Herra oli käsenyt hänen tehdä.

²⁹ Sitten Mooses ja Aaron menivät kutsumaan koolle kaikki israelilaisten vanhimmat.³⁰ Aaron kertoi kaiken, mitä Herra oli Moosekselle sanonut, ja Mooses teki tunnusteot kansan nähden.³¹ Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra huolehti israelilaisista ja näki heidän kurjuutensa, he kumartuivat palvoamaan Herraa.

Mooses ja Aaron faraon luona

5¹ Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat: ”Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ’Päästä minun kansani viettämään juhlaa minun kunniakseni autiomaassa.’”² Mutta farao vastasi: ”Kuka on Herra, että minun pitäisi totella häntä ja päästää Israel? Minä en tunne Herraa enkä myöskään päästä Israelia.”³ Mooses ja Aaron sanoivat: ”Heprealaiten Jumala on kohdannut meidät. Anna siis meidän mennä kolmen päivän matka autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallemme, ettei hän löisi meitä rutolla tai miekalla.”⁴ Mutta Egyptin kuningas vastasi heille: ”Miksi te, Mooses ja Aaron, tahdotte päästää kansan vapaaksi työstään? Menkää kantamaan taakkojanne.”⁵ Farao sanoi vielä: ”Maassa on nykyään

paljon väkeä, ja te haluatte heidän lopettavan työnteon!”

Farao koventaa pakkotyötä

⁶ Sinä päivänä farao antoi käskyn kansan orjapiiskureille ja johtomiehille: ⁷ “Te ette saa enää antaa kansalle olkia tiilien tekemistä varten niin kuin ennen. Menkööt itse keräämään itselleen oljet. ⁸ Teidän on kuitenkin vaadittava heitä tekemään sama tiilimäärä, jonka he ovat ennenkin tehneet, etkä saa vähentää sitä. He ovat laiskoja, sen tähden he huutavat: ‘Menkäämme uhraamaan Jumalallemme!’ ⁹ Tehtäköön miesten työ raskaammaksi, niin että heillä olisi siinä tekemistä eivätkä he välittäisi valhepuheista.”

¹⁰ Kansan orjapiiskurit ja johtomiehet menivät sanomaan kansalle: “Näin sanoo farao: ‘Minä en anna teille enää olkisilppua. ¹¹ Teidän on itse mentävä ja hankittava itsellenne olkisilppua mistä vain löydätte. Mutta työnne tuotosta ei vähennetä mitään.’” ¹² Silloin kansa hajaantui ympäri Egyptin maata keräämään viljan sänkeä olkien sijaan. ¹³ Orjapiiskurit kiirehtivät heitä ja sanoivat: “Tehkää työnne valmiiksi, kunkin päivän urakka päivälleen, niin kuin silloin, kun saitte olkisilppua.” ¹⁴ Israelilaisten johtomiehiä, joita farao orjapiiskurit olivat asettaneet, piesttiin, ja heille sanottiin: “Miksi ette ole eilen ettekä

tänään saaneet valmiiksi yhtä suurta tiilimäärää kuin aikaisemmin?”

¹⁵ Israelilaisten johtomiehet menivät valittamaan faraolle ja sanoivat: “Minkä tähden teet näin palvelijoillesi? ¹⁶ Olkisilppua ei meille anneta, mutta kuitenkin palvelijoillesi sanotaan: ‘Tehkää työnne.’ Palvelijoitasi piestään, vaikka syy on oman kansasi.” ¹⁷ Mutta farao vastasi: “Laiskoja te olette, laiskoja! Siksi te sanotte: ‘Menkäämme uhraamaan Herralle.’ ¹⁸ Menkää työhönne siitä! Olkisilppua teille ei anneta, mutta määrätty tiilimäärä teidän on tuotettava.” ¹⁹ Israelilaisten johtomiehet huomasivat joutuneensa vaikeuksiin, kun heille sanottiin: “Ette saa mitään vähennystä päivittäiseen tiilimääräänne.”

²⁰ Kun he lähtivät faraon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin, jotka seisoivat odottamassa heitä, ²¹ ja sanoivat näille: “Nähköön Herra teidän tekonne ja tuomitkoon, sillä te olette saattaneet meidät faraon ja hänen palvelijoittensa vihoihin ja antaneet heidän käteensä miekan, jolla surmata meidät.”

²² Mooses kääntyi Herran puoleen ja sanoi: “Herra, miksi olet tehnyt pahaa tälle kansalle? Miksi olet lähettänyt minut? ²³ Siitä lähtien, kun minä menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä suinkaan ole vapauttanut kansaasi.”

Jumala ilmoittaa nimensä Herra

6¹ Mutta Herra vastasi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä teen faraoille. Väkevän käden pakottamana hän päästää israelilaiset, ja väkevän käden pakottamana hän karkottaa heidät maastaan." ² Jumala puhui Moosekselle: "Minä olen Herra. ³ Minä olen ilmestynyt Abrahamille, lisakille ja Jaakobille Kaikkivaltiaana Jumalana, mutta nimelläni Herra en ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi. ⁴ Olen tehnyt heidän kanssaan liiton antaakseni heille Kanaaninmaan, sen maan, jossa he asuivat muukalaisina. ⁵ Minä olen myös kuullut israelilaisten vaikeroinnin, kun egyptiläiset orjuuttavat heitä, ja minä muistan liittoni. ⁶ Sano siis israelilaisille: 'Minä olen Herra. Minä vien teidät pois Egyptin sorron alta, vapautan teidät orjuudesta ja lunastan teidät ojennetun käsivarteni ja suurten tuomioiden voimalla. ⁷ Minä otan teidät omaksi kansakseni ja olen teidän Jumalanne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vien teidät pois Egyptin sorron alta. ⁸ Minä vien teidät siihen maahan, jonka olen kättä kohottaen vannonut antavani Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. Minä annan sen perinnöksi teille. Minä olen Herra.'" ⁹ Mooses puhui näin

israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä tuskastumisensa ja raskaan orjuutensa tähden.

¹⁰ Sitten Herra puhui Moosekselle: ¹¹ "Mene ja sano faraoille, Egyptin kuninkaalle, että hän päästää israelilaiset maastaan." ¹² Mooses vastasi Herralle: "Eivät edes israelilaiset kuunnelleet minua, kuinka sitten farao kuuntelisi? Minähän olen huuliltani ympärileikkaamaton." ¹³ Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille ja käski heidän mennä israelilaisten ja faraon, Egyptin kuninkaan, luo ja viedä israeliläiset pois Egyptin maasta.

Mooseksen ja Aaronin sukuuettelot

¹⁴ Nämä ovat israelilaisten perhekuntien päämiehet: Israelin esikoisen Ruubenin pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin suvut. ¹⁵ Simeonin pojat olivat Jemuel, Jaamin, Oohad, Jaakin, Soohar ja Saul, kanaanilaisen naisen poika. Nämä ovat Simeonin suvut.

¹⁶ Nämä ovat Leevin poikien nimet heidän sukuuetteloittensa mukaan: Geerson, Kehat ja Merari. Leevin elinaika oli 137 vuotta. ¹⁷ Geersonin jälkeläisiä olivat Libni ja Simei ja heistä polveutuvat suvut. ¹⁸ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Kehatin elinaika oli 133 vuotta. ¹⁹ Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat Leevin suvut sukuuetteloittensa mukaan.

²⁰ Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja tämä synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amramin elinaika oli 137 vuotta. ²¹ Jisharin pojat olivat Koorah, Nefeg ja Sikri. ²² Ussielin pojat olivat Miisael, Elsafan ja Sitri.

²³ Aaron otti vaimokseen Eliseban, Amminadabin tyttären, Nahsonin sisaren, ja tämä synnytti hänelle Naadabin, Abihun, Eleasarin ja litamarin. ²⁴ Koorahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä ovat koorahilaisten suvut. ²⁵ Eleasar, Aaronin poika, otti itselleen vaimon Puutielin tyttäristä, ja tämä synnytti hänelle Piinehaan. Nämä ovat leeviläisten perhekuntien päämiehet suvuittain.

²⁶ Aaron ja Mooses olivat ne, joille Herra sanoi: "Viekää israelilaiset osastoittain pois Egyptin maasta." ²⁷ Nämä miehet, Mooses ja Aaron, puhuivat faraolle, Egyptin kuninkaalle, että he aikoivat viedä israelilaiset pois Egyptistä.

Aaronin sauva

²⁸ Kun Herra puhui Moosekselle Egyptin maassa, ²⁹ hän sanoi: "Minä olen Herra. Puhu faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä puhun sinulle." ³⁰ Mooses vastasi Herralle: "Mutta kun minä olen huuliltani ympärileikkaamaton, kuinka sitten farao kuuntelisi minua?"

7 ¹ Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä olen asettanut

sinut jumalaksi faraolle, ja veljesi Aaron on sinun profeettasi. ² Puhu sinä kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhukoon faraolle, että hänen on päästettävä israelilaiset maastaan. ³ Mutta minä kovetan faraon sydämen. Vaikka minä teen paljon ihmeitäni ja tunnustekoiani Egyptin maassa, ⁴ farao ei kuule teitä. Mutta minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien suurten tuomioiden voimalla sotajoukkoni ja kansani, israelilaiset, pois Egyptin maasta. ⁵ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä ojennan käteni Egyptiä vastaan ja vien israelilaiset pois heidän keskeltään."

⁶ Mooses ja Aaron tekivät aivan niin kuin Herra oli heitä käskenyt. ⁷ Mooses oli 80 ja Aaron 83 vuoden ikäinen, kun he puhuivat faraolle.

⁸ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: ⁹ "Kun farao sanoo teille: 'Tehkää tunnustekonne', sano silloin Aaronille: 'Ota sauvasi ja heitä se faraon eteen, niin se muuttuu käärmeeksi.'" ¹⁰ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Aaron heitti sauvansa faraon ja hänen palvelijoihinsa eteen, ja se muuttui käärmeeksi. ¹¹ Silloin farao kutsui maansa viisaat ja noidat, ja nämä Egyptin tietäjät tekivät taioillaan

samoin: ¹² he heittivät kukin sauvansa maahan, ja ne muuttuivat käärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa. ¹³ Faraon sydän pysyi kuitenkin kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Ensimmäinen vitsaus: veri

¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: "Faraon sydän on paatunut, ja hän kieltäytyy päästämästä kansaa. ¹⁵ Mene faraon luo huomenaamuna, kun hän menee veden ääreen. Asetu Niilin rannalle kohdataksesi hänet ja ota käteesi sauva, joka muuttui käärmeeksi. ¹⁶ Sano hänelle: 'Herra, heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sinun luoksesi ja käskenyt sanoa: Päästä minun kansani, että se voisi palvella minua autiomaassa. Tähän asti sinä et ole totellut. ¹⁷ Sen tähden Herra sanoo näin: Tästä tulet tietämään, että minä olen Herra. Katso, minä lyön kädessäni olevalla sauvalla Niilin vettä, ja se muuttuu vereksi. ¹⁸ Virran kalat kuolevat, ja virta alkaa haista, niin että egyptiläisiä inhottaa juoda sen vettä.'"

¹⁹ Herra puhui vielä Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ota sauvasi ja ojenna kätesi Egyptin vetten yli, sen jokien, virtojen ja lammikoiden sekä kaikkien vesialtaiden yli, niin ne muuttuvat vereksi. Verta on oleva kaikkialla Egyptin maassa, sekä puu-

että kiviastioissa.'" ²⁰ Mooses ja Aaron tekivät niin kuin Herra oli käskenyt. Mooses nosti sauvan ja löi Niilin vettä faraon ja hänen palvelijoihinsa nähden, ja kaikki virran vesi muuttui vereksi. ²¹ Virran kalat kuolivat, ja virta haisi, niin etteivät egyptiläiset voineet juoda sen vettä. Verta tuli kaikkialle Egyptin maahan.

²² Mutta Egyptin tietäjät tekivät taioillaan samoin, ja faraon sydän pysyi kovana, niin kuin Herra oli puhunut, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia. ²³ Farao kääntyi ja palasi kotiinsa eikä välittänyt tästäkään tunnusteosta. ²⁴ Mutta kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin rantamilta vettä juodakseen, sillä he eivät voineet juoda virran vettä.

Toinen vitsaus: sammakot

²⁵ Seitsemän päivän kuluttua siitä, kun Herra oli lyönyt Niiliä, ²⁶ Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ²⁷ Jos kieltäydyt päästämästä, niin tiedä, että minä lyön sammakkovitsauksella koko aluettasi. ²⁸ Niili kuhisee sammakoita, ja ne nousevat maalle ja tulevat taloosi, makuuhuoneeseesi ja vuoteeseesi sekä palvelijoihinesi taloihin ja kansasi sekaan, leivinuuneihisi ja taikinakaukaloihisi. ²⁹ Niitä hyppii sekä sinun että kansasi ja kaikkien palvelijoihinesi päälle.'"

8¹ Herra sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna kätesi ja sauvasi jokien, virtojen ja lammikoiden yli ja nostata sammakoita Egyptin maahan.'"

² Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten yli, ja sammakot nousivat maalle ja peittivät Egyptin maan.

³ Tietäjät tekivät taioillaan samoin ja nostattivat sammakoita Egyptin maahan.

⁴ Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Rukoilkaa Herraa ottamaan pois sammakot vaivaamasta minua ja kansaani, niin minä päästän kansan uhraamaan Herralle." ⁵ Mooses sanoi faraolle: "Suo minulle se kunnia, että ilmoitat, milloin minun on rukoiltava sinun, palvelijointesi ja kansasi puolesta, että sammakot häviävät kodistasi ja palatseistasi ja niitä jää ainoastaan Niiliin." ⁶ Farao vastasi: "Huomenna." Mooses sanoi: "Tapahtukoon niin kuin sanoit, jotta tietäisit, ettei kukaan ole Herran, meidän Jumalamme, vertainen." ⁷ Sammakot katoavat kodistasi, palatseistasi sekä palvelijointesi ja kansasi kodeista, ja niitä jää ainoastaan Niiliin."

⁸ Mooses ja Aaron lähtivät faraon luota, ja Mooses huusi Herran puoleen sammakkovitsauksen vuoksi, jonka Herra oli antanut kohdata faraota. ⁹ Herra teki Mooseksen sanan mukaan, ja sammakot kuolivat

taloista, pihoilta ja kedoilta. ¹⁰ Egyptiläiset kokosivat niitä läjittäin, ja maa alkoi haista. ¹¹ Mutta kun farao näki, että vitsaus oli hellittänyt, hän paadutti sydämensä, niin kuin Herra oli sanonut, eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia.

Kolmas vitsaus: syöpäläiset

¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Sano Aaronille: 'Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua, niin siitä tulee syöpäläisiä koko Egyptin maahan.'" ¹³ He tekivät niin. Aaron ojensi kätensä ja sauvansa ja löi maan tomua, ja syöpäläisiä tuli ihmisiin ja eläimiin. Kaikesta maan tomusta tuli syöpäläisiä koko Egyptin maassa. ¹⁴ Myös tietäjät yrittivät taioillaan saada syntymään syöpäläisiä, mutta eivät kyenneet. Syöpäläisiä oli ihmisissä ja eläimissä. ¹⁵ Silloin tietäjät sanoivat faraolle: "Tämä on Jumalan sormi!" Mutta faraon sydän pysyi kovana, niin kuin Herra oli sanonut, eikä hän kuunnellut heitä.

Neljäs vitsaus: paarmat

¹⁶ Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla ja asetu faraon eteen, kun hän menee veden ääreen, ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani palvelemaan minua.'"

¹⁷ Jos sinä et päästä minun kansaani, niin tiedä, että minä lähettän paarmoja sinun, palvelijointesi ja kansasi kimppuun sekä taloihisi.

Silloin egyptiläisten talot ja myös maa, jonka päälle ne on rakennettu, tulevat täyteen paarmoja. ¹⁸ Sinä päivänä minä eristän Goosenin maakunnan, jossa kansani asuu, niin ettei sinne tule paarmoja, jotta tietäisit, että minä olen Herra maan päällä. ¹⁹ Minä panen pelastuksen erottamaan oman kansani sinun kansastasi. Tämä merkki toteutuu huomenna.” ²⁰ Herra teki näin, ja paarmoja tuli sankat parvet faraon ja hänen palvelijoittensa taloihin ja koko Egyptin maahan, ja ne tulivat maalle turmioksi.

²¹ Silloin farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Menkää ja uhratkaa Jumalallenne tässä maassa.” ²² Mutta Mooses sanoi: ”Ei niin sovi tehdä, sillä me uhraamme Herralle, Jumalallemme, sellaista mikä on egyptiläisten mielestä iljettävää. Jos me uhraamme egyptiläisten nähden heidän inhoamiaan uhreja, eivätkö he kivitä meitä?” ²³ Me tahdomme mennä kolmen päivän matkan autiomaahan ja uhrata Herralle, Jumalallemme, sillä tavoin kuin hän meille sanoo.” ²⁴ Farao sanoi: ”Minä päästän teidät autiomaahan uhraamaan Herralle, Jumalallenne, mutta älkää menkö kovin kauas. Rukoilkaa minun puolestani.” ²⁵ Mooses vastasi: ”Kun olen lähtenyt luotasi, minä rukoilen

Herraa, ja paarmat häviävät huomenna faraon, hänen palvelijoittensa ja hänen kansansa kimpusta. Kunpa farao ei vain enää pettäisi, niin ettei päästäkään kansaa uhraamaan Herralle.”

²⁶ Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa. ²⁷ Herra teki niin kuin Mooses oli sanonut. Hän poisti paarmat sekä faraon että hänen palvelijoittensa ja kansansa kimpusta, eikä niitä jäänyt jäljelle ainoatakaan. ²⁸ Mutta farao paadutti sydämensä tälläkin kertaa eikä päästänyt kansaa.

Viides vitsaus: karjarutto

9 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo ja puhu hänelle: ‘Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ² Mutta jos sinä kieltäydyt päästämästä heitä ja pidätät heitä yhä, ³ Herran käsi lyö hyvin pahalla rutolla kedolla olevaa karjaasi: hevosia, aaseja, kameleita, nautoja ja lampaita. ⁴ Hän tekee kuitenkin eron israelilaisten karjan ja egyptiläisten karjan välillä, eikä yksikään israelilaisten eläimistä kuole. ⁵ Herra on asettanut määräjän ja sanonut: Huomenna Herra tekee näin tässä maassa.’”

⁶ Seuraavana päivänä Herra teki niin. Kaikki Egyptin karja kuoli, mutta israelilaisten karjasta ei kuollut ainoatakaan. ⁷ Farao lähetti

tiedustelijoita, ja todellakin, israelilaisten karjasta ei ollut kuollut ainoatakaan. Mutta faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

Kuudes vitsaus: märkäpaiseet

⁸Sitten Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Ottakaa kouranne täyteen nokea uunista, ja Mooses heittääköön sen taivasta kohti faraon silmien edessä. ⁹Se muuttuu pölyksi, joka peittää koko Egyptin maan, ja siitä tulee paiseita ja märkiviä rakkuloita ihmisiin ja eläimiin kaikkialla Egyptin maassa." ¹⁰He ottivat nokea uunista ja asettuivat seisomaan faraon eteen. Kun Mooses heitti nokea taivasta kohti, ihmisiin ja eläimiin tuli paiseita ja märkiviä rakkuloita. ¹¹Paiseiden takia tietäjätäkään eivät voineet kestää Mooseksen edessä, sillä paiseita oli niin heissä kuin kaikissa muissakin egyptiläisissä. ¹²Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä tämä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan niin kuin Herra oli Moosekselle puhunut.

Seitsemäs vitsaus: rakeet

¹³Herra sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla, asetu faraon eteen ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: Päästä minun kansani palvelemaan minua. ¹⁴Muuten minä annan tällä kertaa kaikkien vitsauksieni kohdata sinua sekä palvelijoitasi ja kansaasi, jotta tietäisit, ettei ole ketään minun vertaistani koko

maan päällä. ¹⁵Olisinhan jo voinut ojentaa käteni ja lyödä sinua ja kansaasi rutolla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä.

¹⁶Mutta minä olen antanut sinun pysyä sitä varten, että näyttäisin sinussa voimani ja että nimeäni julistettaisiin kaikkialla maan päällä. ¹⁷Yhä sinä vain korostat itsesi kansaani vastaan etkä päästä sitä! ¹⁸Mutta huomenna tähän aikaan minä annan tulla hyvin ankaran raesateen, jonka kaltaista ei Egyptissä ole ollut sen perustamispäivästä tähän asti. ¹⁹Lähetä siis nyt viemään suojaan karjasi ja kaikki, mitä sinulla on ulkona, sillä kaikki ihmiset ja eläimet, jotka ovat ulkona ja joita ei ole koottu sisälle, joutuvat raesateeseen ja kuolevat.'" ²⁰Ne faraon palvelijat, jotka pelkäsivät Herran sanaa, toimittivat silloin palvelijansa ja karjansa suojaan, ²¹mutta ne, jotka eivät välittäneet Herran sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa ulos.

²²Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, niin raesade tulee koko Egyptin maahan, ihmisten, karjan ja kaikkien kedon kasvien päälle."

²³Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, ja Herra antoi ukkosen jylistä ja rakeiden sataa, ja tuli iski maahan. Näin Herra antoi sataa rakeita Egyptin maan päälle. ²⁴Satoi

rakeita, ja tulta leimahteli rakeiden keskellä. Raesade oli niin ankara, ettei sellaista ollut tapahtunut koko Egyptin maassa siitä lähtien, kun se oli asuttu. ²⁵ Rakeet surmasivat kaikki ulkona olevat ihmiset ja karjan koko Egyptin maassa. Ne löivät maahan myös kaikki maan kasvit ja pirstoivat kaikki kedon puut. ²⁶ Ainoastaan Goosenin maakunnassa, jossa israelilaiset asuivat, ei ollut raesadetta.

²⁷ Farao kutsui nyt luokseen Mooseksen ja Aaronin ja sanoi heille: ”Minä olen tehnyt syntiä tällä kertaa. Herra on oikeassa, mutta minä ja kansani olemme väärässä. ²⁸ Rukoilkaa Herraa, sillä aivan tarpeeksi on jo ollut Jumalan jylinää ja rakeita. Minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää viipyä täällä.” ²⁹ Mooses vastasi hänelle: ”Kun lähden kaupungista, minä ojennan käteni Herran puoleen. Silloin jylinä lakkaa eikä rakeita enää tule, jotta tietäisit, että maa kuuluu Herralle. ³⁰ Mutta et sinä eivätkä sinun palvelijasi, sen kyllä tiedän, vielä nytkään pelkää Herraa Jumalaa.”

³¹ Pellava ja ohra tuhoutuivat, sillä ohra oli tekemässä tähkää ja pellava oli nupullaan, ³² mutta vehnä ja spelttivehänä eivät tuhoutuneet, sillä ne valmistuvat myöhemmin.

³³ Mooses lähti faraon luota kaupungista ja ojensi kätensä Herran

puoleen. Silloin jylinä ja rakeet lakkasivat eikä sade enää valunut maahan. ³⁴ Kun faraο näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, hän teki edelleen syntiä. Sekä hän että hänen palvelijansa paaduttivat sydämensä. ³⁵ Niin faraon sydän pysyi kovana eikä hän päästänyt israelilaisia, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta puhunut.

Kahdeksas vitsaus: heinäsirokot

10 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ”Mene faraon luo. Minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoittensa sydämet, jotta voisin tehdä nämä tunnustekoni heidän keskellään. ² Ja jotta sinä voisit kertoa lapsillesi ja lastesi lapsille siitä, miten minä nöyryytin egyptiläiset ja millaisia tunnustekoja minä tein heidän keskellään. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

³ Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja sanoivat hänelle: ”Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: ‘Kuinka kauan sinä kieltäydyt nöyrytyksestä minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua, ⁴ sillä jos sinä kieltäydyt päästämästä kansaani, niin tiedä, että minä annan huomenna tulla heinäsirokkoja sinun maahasi. ⁵ Ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata voi nähdä. Ne syövät loput siitä, mikä pelastui ja jäi teille jäljelle rakeilta, myös

kaikki kedolla kasvavat puunne.
⁶Heinäsiirkat täyttävät talosi, kaikkien palvelijoittesi talot ja kaikki talot Egyptissä, niin etteivät isäsi eivätkä esi-isäsi ole sellaista nähneet siitä päivästä lähtien, jona he tulivat maahan, aina tähän päivään asti.” Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.

⁷Faraon palvelijat sanoivat herralleen: ”Kuinka kauan tämä mies saa olla meille ansana? Päästä nämä ihmiset palvelemaan Herraa, Jumalaansa. Etkö vieläkään ymmärrä, että Egypti on joutumassa perikatoon?”⁸ Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja farao sanoi heille: ”Menkää ja palvelkaa Herraa, Jumalaanne. Mutta ketkä teistä lähtevät?”⁹ Mooses vastasi: ”Me menemme kaikki, nuoret ja vanhat. Me menemme poikinemme ja tyttärimemme, lampainemme ja nautoinemme, sillä meillä on Herran juhla.”¹⁰ Farao sanoi heille: ”Olkoon vain Herra teidän kansanne! Pitäisikö minun päästää teidän lapsennekin lähtemään teidän kansanne? Katsopas vaan, teillä näyttääkin olevan paha mielessä.”¹¹ Ei käy! Mutta menkää te miehet ja palvelkaa Herraa, sitähän te olette pyytäneetkin.” Ja farao ajoi heidät pois edestään.

¹²Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi Egyptin maan ylle, niin että sinne tulee heinäsiirkkoja.

Syökööt ne kaikki maan kasvit, kaiken, mitä on rakeilta jäänyt jäljelle.”

¹³Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja Herra ohjasi itätuulen puhaltamaan yli maan koko sen päivän ja koko yön. Aamuun mennessä itätuuli oli tuonut heinäsiirkat.¹⁴ Heinäsiirkkoja tuli koko Egyptin maahan, ja niitä laskeutui hyvin paljon koko Egyptin alueelle. Niin paljon heinäsiirkkoja ei ole koskaan sitä ennen ollut eikä sen jälkeenkään tule.¹⁵ Ne peittivät maan pinnan kokonaan, niin että maa oli niitä mustanaan, ja ne söivät kaikki maan kasvit ja kaikki puiden hedelmät, jotka olivat jääneet jäljelle rakeilta. Koko Egyptin maahan ei jäänyt jäljelle mitään vihantaa, ei puihin eikä kedon kasveihin.

¹⁶Silloin farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä Herraa, teidän Jumalaanne, vastaan ja teitä vastaan.”¹⁷ Nyt minä pyydän: antakaa syntini anteeksi vielä tämän kerran ja rukoilkaa Herraa, Jumalaanne, että hän ottaisi pois päältäni vielä tämän tappavan vitsauksen.”¹⁸ Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa.¹⁹ Niin Herra käänsi tuulen hyvin kovaksi länsituuleksi. Se vei heinäsiirkat mukanaan ja painoi ne Kaislamereen, niin ettei koko Egyptin alueelle jäänyt ainuttakaan heinäsiirkaa.²⁰ Mutta Herra kovetti

faraon sydämen, eikä farao päästänyt israelilaisia.

Yhdeksäs vitsaus: pimeys

²¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Ojenna kätesi taivasta kohti, niin Egyptin maahan tulee pimeys, käsin kosketeltava pimeys.” ²² Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja koko Egyptin maahan tuli synkkä pimeys kolmeksi päiväksi. ²³ Kukaan ei voinut nähdä toistaan, eikä kukaan noussut paikoiltaan kolmeen päivään, mutta kaikkien israelilaisten asuinalueilla oli valoisaa.

²⁴ Farao kutsui taas Mooseksen ja sanoi: “Menkää ja palvelkaa Herraa. Myös teidän lapsenne saavat lähteä mukaan. Ainoastaan lampaanne ja nautakarjanne jääkööt tänne.” ²⁵ Mutta Mooses sanoi: “Sinun on sallittava meidän viedä mukanamme myös teurasuhrit ja polttouhrit, että voisimme uhrata ne Herralle, Jumalallemme. ²⁶ Siksi karjamme on tultava kanssamme. Sorkkaakaan ei saa jäädä, sillä karjastamme me otamme uhrin palvellaksemme Herraa, Jumalaa. Me emme itsekään tiedä, kuinka meidän on palveltava Herraa, ennen kuin saavumme perille.”

²⁷ Mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä hän suostunut päästämään israelilaisia. ²⁸ Farao sanoi Moosekselle: “Mene pois luotani ja pidä huoli siitä, ettet enää

tule kasvojeni eteen, sillä sinä päivänä, jona tulet, sinun on kuoltava.”

²⁹ Mooses vastasi: “Aivan oikein sanoit. Minä en enää tule kasvojesi eteen.”

Viimeinen vitsaus ilmoitetaan

11 ¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Vielä yhden vitsauksen minä annan kohdata faraota ja Egyptiä. Sen jälkeen hän päästää teidät täältä, ja päästäessään teidät hän suorastaan karkottaa teidät täältä pois. ² Sano siis nyt kansalle, että kaikki, niin miehet kuin naiset, pyytävät naapureiltaan hopea- ja kultaesineitä.” ³ Herra oli antanut israelilaisten päästä egyptiläisten suosioon, ja myös Mooses oli Egyptin maassa hyvin suuressa arvossa pidetty mies, niin faraon palvelijoina kuin kansankin silmissä.

⁴ Mooses sanoi: “Näin sanoo Herra: ‘Puolen yön aikaan minä lähdän kulkemaan Egyptin maan halki, ⁵ ja kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta käsikivien ääressä olevan orjattaren esikoiseen asti, ja myös kaikki eläinten esikoiset. ⁶ Koko Egyptin maassa kuuluu silloin kova valitushuuto, jonka kaltaista ei ole ollut eikä koskaan tule olemaan. ⁷ Mutta yhdellekään israelilaiselle ei edes koira murise, ei ihmiselle eikä eläimelle. Tästä te tiedätte, että

Herra tekee eron Egyptin ja Israelin välillä.’ ⁸ Kaikki nämä palvelijasi tulevat minun luokseni, heittäytyvät eteeni ja sanovat: ‘Lähde pois, sinä ja koko kansa, joka sinua seuraa.’ Sen jälkeen minä lähten.” Sitten Mooses lähti faraon luota vihasta hehkuen.

⁹ Herra oli sanonut Moosekselle: “Faraon ei kuule teitä, jotta paljon tunnustekoja tapahtuisi Egyptin maassa.” ¹⁰ Mooses ja Aaron olivat tehneet kaikki nämä tunnusteot faraon edessä, mutta Herra kovetti faraon sydämen, niin ettei hän päästänyt israelilaisia maastaan.

Pääsiäinen

12 ¹ Sen jälkeen Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa: ² “Olkoon tämä kuukausi teille kuukausien alkuna. Se on teille vuoden ensimmäinen kuukausi. ³ Puhukaa koko Israelin seurakunnalle näin: Tämän kuun kymmenentenä päivänä jokaisen miehen on otettava itseään ja perhekuntaansa varten karitsa, yksi karitsa jokaiseen kotiin. ⁴ Mutta jos perhe on liian pieni syömään koko karitsaa, ottakoon perheenpää yhteisen karitsan lähimmän naapurinsa kanssa henkilöiden luvun mukaan. Yhtä karitsaa kohti on laskettava niin monta henkeä, että voitte sen syödä. ⁵ Karitsanne pitää olla virheetön, vuoden ikäinen uros. Ottakaa se lampaista tai vuohista. ⁶ Kukin pitääköön sitä

tämän kuun neljänteentoista päivään saakka, ja sitten koko Israelin seurakunta teurastakoon karitsan iltahämärissä. ⁷ Heidän tulee ottaa karitsan verta ja sivellä sitä ovenkamanaan ja molempiin ovenpieliin niissä taloissa, joissa he karitsaa syövät. ⁸ Liha on syötävä sinä yönä. Se on syötävä tulesa paistettuna, happamattoman leivän ja katkerien yrttien kera. ⁹ Älkää syökö siitä mitään raakana tai vedessä keitettynä, vaan paistakaa se tulesa päineen, jalkoineen ja sisäelimineen. ¹⁰ Älkää myöskään jättäkö siitä mitään aamuksi, vaan polttakaa tulesa se, mitä siitä jäisi aamuksi jäljelle. ¹¹ Syödessänne karitsaa teillä tulee olla kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne. Teidän on syötävä se kiireesti. Tämä on pääsiäinen Herran kunniaksi.

¹² Minä kuljen sinä yönä halki Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmisten että eläinten. Minä annan tuomioitteni kohdata kaikkia Egyptin jumalia. Minä olen Herra. ¹³ Veri on merkinä taloissa, joissa te olette. Kun minä näen veren, menen ohitsenne, eikä tuhoava vitsaus osu teihin, kun minä rankaisen Egyptin maata. ¹⁴ Olkoon tämä päivä teille muistopäivä. Viettäköö sitä Herran juhvana polvesta polveen. Tämä on ikuinen

säädös. ¹⁵ Syökää happamatonta leipää seitsemän päivää. Poistakaa jo ensimmäisenä päivänä hapantaikina taloistanne, sillä jokainen, joka syö hapanta leipää ensimmäisen ja seitsemännen päivän välisenä aikana, on poistettava Israelista. ¹⁶ Ensimmäisenä päivänä pitäkää pyhä kokous. Myös seitsemäntenä päivänä pitäkää pyhä kokous. Niinä päivinä älköön tehtäkö mitään työtä; ainoastaan se valmistettakoon, mitä kukin tarvitsee syödäkseen. ¹⁷ Viettäkää happamatoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein teidän joukkonne pois Egyptin maasta. Viettäkää siis tätä päivää polvesta polveen. Tämä on ikuinen säädös. ¹⁸ Syökää happamatonta leipää ensimmäisen kuun neljännen toista päivän illasta saman kuun kahdennenkymmenenennyhdennen päivän iltaan asti. ¹⁹ Seitsemään päivään taloistanne ei saa löytyä hapantaikinaa. Jokainen, joka syö hapanta leipää, on poistettava Israelin seurakunnasta, olipa hän muukalainen tai maassa syntynyt. ²⁰ Älkää syökö mitään hapattua. Syökää happamatonta leipää, missä ikinä asuttekin.”

²¹ Mooses kutsui koolle kaikki Israelin vanhimmat ja sanoi heille: ”Valitkaa ja ottakaa erilleen lammak, kukin perhekuntaanne varten, ja teurastakaa se pääsiäisuhrina.

²² Ottakaa sitten iisoppikimppu, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelkää verta ovenkamaan ja molempiin ovenpieliin. Kukaan teistä ei saa lähteä ulos talonsa ovesta ennen aamua, ²³ sillä Herra kulkee lyömässä vitsauksella egyptiläisiä. Kun hän näkee veren ovenkamanassa ja molemmissa ovenpielissä, hän menee sen oven ohi eikä salli tuhoajan tulla taloihinne lyömään teitä vitsauksella. ²⁴ Noudattakaa tätä säädöstä ikuisesti, sekä te että teidän lapsenne. ²⁵ Kun tulette maahan, jonka Herra teille antaa lupauksensa mukaan, palvelkaa häntä tällä tavoin.

²⁶ Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä tämä palvelusmeno teille merkitsee, ²⁷ vastatkaa näin: ”Tämä on pääsiäisuhri Herralle, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä. Hän löi egyptiläisiä vitsauksella mutta säästi meidän kotimme.” Silloin kansa kumartui palvomaan Herraa. ²⁸ Israelilaiset lähtivät pois ja tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille.

Kymmenes vitsaus: Egyptin esikoisten surma

²⁹ Puolen yön aikaan Herra surmasi kaikki Egyptin maan esikoiset, valtaistuimellaan istuvan faraon esikoisesta vankikuopassa olevan vangin esikoiseen asti, ja myös

kaikki eläinten esikoiset. ³⁰ Niin farao, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset nousivat yöllä, ja Egyptissä alkoi kova valitushuuto, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa ei ollut kuollutta. ³¹ Farao kutsui yöllä Mooseksen ja Aaronin luokseen ja sanoi: "Nouskaa ja lähtekää pois minun kansani keskuudesta, sekä te että muut israelilaiset. Menkää ja palvelkaa Herraa, niin kuin olette puhuneet. ³² Ottakaa mukaan myös lampaanne, vuohenne ja nautanne, niin kuin olette puhuneet. Menkää ja rukoilkaa myös minulle siunausta!" ³³ Egyptiläiset painostivat israelilaisia saadakseen heidät nopeasti maasta pois, sillä he ajattelivat: "Me kuolemme kaikki."

³⁴ Kansa otti taikinansa, ennen kuin se oli hapannut, ja kantoi taikinakaukalonsa viittoihin käärittäen olkapäillään. ³⁵ Israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan ja pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultaesineitä sekä vaatteita, ³⁶ ja Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suostuivat heidän pyyntöönsä. Näin he veivät saalista egyptiläisiltä.

Israel lähtee Egyptistä

³⁷ Israelilaiset, noin 600 000 jalkamiestä vaimoineen ja lapsineen, lähtivät liikkeelle ja kulkevat Ramseksessä Sukkotiin. ³⁸ Heidän mukanaan meni myös paljon

sekakansaa sekä lampaita, vuohia ja nautoja hyvin suurina laumoina. ³⁹ He leipoivat happamattomia leipiä Egyptistä tuomastaan taikinasta. Se ei näet ollut kerinnyt hapantua, kun heidät karkotettiin Egyptistä. He eivät voineet viivytellä, eivätkä he olleet ehtineet tehdä itselleen evästä.

⁴⁰ Aika, jonka israelilaiset asuivat Egyptissä, oli 430 vuotta. ⁴¹ Juuri sinä päivänä, kun 430 vuotta oli kulunut, kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta. ⁴² Tuo yö oli Herran valvontayö, jolloin hän vei heidät pois Egyptin maasta. Se on yö, jona kaikkien israelilaisten sukupolvesta sukupolveen tulee valvoa Herran kunniaksi.

Säädös pääsiäislampaasta

⁴³ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Tämä on säädös pääsiäislampaasta: Yksikään muukalainen ei saa syödä sitä. ⁴⁴ Mutta jokainen rahalla ostettu orja saa sitä syödä, kunhan olet ympärileikannut hänet. ⁴⁵ Tilapäinen asukas ja palkkatyöläinen eivät saa sitä syödä. ⁴⁶ Se on syötävä yhdessä ja samassa talossa, eikä sen lihaa saa viedä ulos. Älkää rikkoko yhtäkään sen luuta. ⁴⁷ Koko Israelin seurakunta valmistakoon pääsiäislampaan. ⁴⁸ Jos luonasi asuu muukalainen, joka tahtoo viettää Herran pääsiäistä,

hänen on ympärileikattava kaikki perheensä miehet ja pojat. Sitten hän voi valmistaa pääsiäislampaan ja hän on kuin maassa syntynyt. Mutta yksikään ympärileikkaamaton ei saa syödä sitä. ⁴⁹ Sama laki koskee maassa syntynyttä ja keskuudessanne asuvaa muukalaista.” ⁵⁰ Kaikki israelilaiset tekivät aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle ja Aaronille. ⁵¹ Juuri tuona päivänä Herra vei israelilaiset joukkoineen pois Egyptin maasta.

Esikoisten pyhittäminen ja happamattoman leivän juhla

13 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² ”Pyhitä minulle jokainen esikoinen israelilaisten keskuudessa, niin ihmisten kuin eläintenkin. Jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta, kuuluu minulle.”

³ Mooses sanoi kansalle: ”Muistakaa tämä päivä, jona lähditte Egyptistä, orjuuden pesästä, sillä Herra vei teidät väkevällä kädellä sieltä pois. Silloin ei saa syödä mitään hapatettua. ⁴ Tänä päivänä te lähdette, aabib-kuussa. ⁵ Kun Herra vie sinut kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin

palvele Jumalaa aina tässä kuussa näin: ⁶ Seitsemänä päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä olkoon Herran juhla. ⁷ Happamatonta leipää tulee syödä seitsemän päivää. Mitään hapatettua ei saa olla luonasi, eikä hapantaikinaa saa näkyä missään alueellasi. ⁸ Kerro sinä päivänä pojillesi: ’Näin tehdään sen johdosta, mitä Herra teki minun hyväkseni lähtiessäni Egyptistä.’ ⁹ Olkoon tämä säädös kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi, että Herran opetus olisi suussasi, sillä Herra vei sinut väkevällä kädellä pois Egyptistä. ¹⁰ Noudata siis tätä säädöstä määräaikanaan vuodesta vuoteen.

¹¹ Kun Herra on vienyt sinut kanaanilaisten maahan, niin kuin hän on sinulle ja sinun isillesi vannonut, ja kun hän on antanut sen sinulle, ¹² niin luovuta Herralle jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta. Myös jokaisen eläimesi urospuolinen esikoinen kuuluu Herralle. ¹³ Jokainen aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et lunasta, niin taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi, ihmisen esikoinen. ¹⁴ Kun poikasi kysyy vastaisuudessa sinulta: ’Mitä tämä merkitsee?’, vastaa hänelle: ’Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä, orjuuden pesästä. ¹⁵ Kun farao uppiniskaisesti

kieltäytyi päästämästä meitä, Herra surmasi Egyptin maassa kaikki esikoiset, sekä ihmisten että eläinten esikoiset. Sen tähden minä uhraan Herralle jokaisen urospuolisen eläimen, joka tulee esikoisena kohdusta, ja lunastan jokaisen esikoispoikani.¹⁶ Olkoon tämä kuin merkki kädessäsi ja muistutus otsallasi siitä, että Herra vei meidät väkevällä kädellä pois Egyptistä.”

Pilvipatsas ja tulipatsas

¹⁷ Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johdattanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suorin, sillä Jumala sanoi, että kansa ehkä katuisi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin.¹⁸ Sen sijaan Jumala johdatti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamerta kohti. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taisteluvalmiina.¹⁹ Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannottanut israelilaisia vakaasti ja sanonut: “Kun Jumala pitää teistä huolen, viekää silloin minun luuni täältä mukanne.”²⁰ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan.²¹ Herra kulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä.²² Pilvipatsas

ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

Farao ajaa takaa israelilaisia

14¹ Sitten Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille, että kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonina.³ Farao näet luulee, että israelilaiset harhailevat maassa ja autiomaan on saartanut heidät.⁴ Minä kovetan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.” Israelilaiset tekivät näin.

⁵ Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoittensa mieli Israelia kohtaan muuttui, ja he sanoivat: “Mitä teimmeekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!”⁶ Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkinsä⁷ ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin.⁸ Herra oli näet kovettanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin.⁹ Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja

saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonia.

¹⁰ Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästyivät kovin ja huusivat Herraa.

¹¹ He sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun toit meidät pois Egyptistä! ¹² Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: 'Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!' Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaahan." ¹³ Mooses vastasi kansalle: "Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka Herra antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään. ¹⁴ Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa!"

¹⁵ Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että heidän on lähdeävä liikkeelle. ¹⁶ Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja halkaise meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin. ¹⁷ Minä kovetan egyptiläisten

sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään. ¹⁸ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään."

¹⁹ Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen. ²⁰ Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

Israelilaiset kulkevat Kaislameren poikki

²¹ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja Herra pani meren väistymään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia, ²² ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. ²³ Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta. ²⁴ Aamuvartion aikaan Herra katsoi tulipatsaasta ja pilvestä

egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon. ²⁵ Hän antoi heidän vaununpyöriensä irtoilla, niin että heidän etenemisensä kävi vaikeaksi. Egyptiläiset sanoivat: ”Lähdetään pakoon! Herra sotii Israelin puolesta egyptiläisiä vastaan.”

²⁶ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren ylle, niin että vedet palaavat ja peittävät egyptiläiset, heidän vaununsa ja ratsumiehensä.” ²⁷ Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta. ²⁸ Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan. ²⁹ Mutta israeliläiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. ³⁰ Näin Herra pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. ³¹ Israel näki suuren voiman, jota Herra oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

Israelilaisten kiitoslaulu

15 ¹ Silloin Mooses ja israelilaiset lauloivat Herralle tämän laulun: ”Minä laulan Herralle, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän syöksi mereen. ² Herra on minun voimani ja ylistyslauluni, hän tuli minulle pelastukseksi! Hän on minun Jumalani, ja häntä minä ylistän, hän on isäni Jumala, ja häntä minä kunniotan. ³ Herra on sotasankari, hänen nimensä on Herra. ⁴ Faraon vaunut ja sotajoukot hän syöksi mereen, faraon parhaat vaunusoturit hukkuvat Kaislamereen. ⁵ Syvyys peitti heidät, he vajosivat pohjaan kuin kivi.

⁶ Sinun oikea kätesi, Herra, on voimassaan majesteettinen. Sinun oikea kätesi, Herra, murskaa vihollisen. ⁷ Valtasuuruudessasi sinä kukistat vastustajasi. Sinä päästät palavan vihasi valloilleen, ja se syö heidät kuin oljet. ⁸ Kun sinä puhalsit vihassasi, vedet vetäytyivät kasaan, vyöryvät aallot seisoivat paikoillaan kuin muuri, syvyydet jäähmettyivät meren sydämessä. ⁹ Vihollinen sanoi: ’Minä ajan heitä takaa ja saavutan heidät, minä jaan saaliin ja tyydytän heissä kostonhimonni. Minä paljastan miekkani, ja käteni hävittää heidät.’ ¹⁰ Sinä panit tuulesi puhaltamaan, ja meri peitti heidät. He upposivat kuin lyijy valtaviin vesiin.

¹¹ Kuka on sinun vertaisesi jumalten joukossa, Herra, kuka on sinun vertaisesi, sinä pyhydessä majesteettinen, sinä ylistettävissä teoissa pelottava, sinä ihmeitten tekijä! ¹² Kun sinä ojensit oikean kätesi, maa nielaisi heidät. ¹³ Sinä johdatit armossasi kansaa, jonka olit lunastanut, sinä ohjasit sen voimallasi pyhille asuinsijoillesi. ¹⁴ Kansat kuulivat sen ja vapisivat, tuska valtasi Filistean asukkaat. ¹⁵ Silloin pelästyivät Edomin ruhtinaat, vavistus valtasi Mooabin mahtimiehet, kaikki Kanaanin asukkaat raukesivat pelosta. ¹⁶ Heidät valtasi kauhu ja pelko. Sinun käsivartesi suuruuden tähden he ovat mykkiä kuin kivi, kunnes kansasi, Herra, on päässyt perille, kunnes on päässyt perille kansa, jonka olet omaksesi ostanut. ¹⁷ Sinä viet heidät perille ja juurrutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, jonka sinä, Herra, olet tehnyt asunnoksesi, siihen pyhäkköön, Herra, jonka sinun kätesi ovat valmistaneet. ¹⁸ Herra on kuningas aina ja ikuisesti.”

¹⁹ Kun faraon hevoset vaunuineen ja ratsumiehineen olivat tulleet mereen, Herra antoi meren vesien palata paikoilleen, heidän päälleen, mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin.

Mirjamin kiitoslaulu

²⁰ Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeloiden. ²¹ Mirjam johti heidät lauluun: ”Laulakaa Herralle, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän syöksi mereen.”

Kansa nurisee Maarassa

²² Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä. ²³ Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara.

²⁴ Kansa nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: ”Mitä me juomme?” ²⁵ Silloin Mooses huusi Herran puoleen, ja Herra osoitti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi.

Siellä Herra antoi kansalle lain ja oikeuden, ja siellä hän koetteli sitä. ²⁶ Hän sanoi: ”Jos sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.” ²⁷ Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin,

missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen.

Kansa nurisee Siinin autiomaassa

16¹ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Eelimestä. Toisen kuun viidentenätoista päivänä siitä, kun he olivat lähteneet Egyptin maasta, koko Israelin seurakunta saapui Siinin autiomaahan, joka on Eelimin ja Siinain välillä.² Autiomaassa koko Israelin seurakunta alkoi nurista Moosesta ja Aaronia vastaan.³ Israelilaiset sanoivat heille: ”Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä silloin, kun istuimme Egyptin maassa lihapatojen ääressä ja söimme kylliksemme leipää! Tehän olette tuoneet meidät tänne autiomaahan antaaksenne koko tämän joukon kuolla nälkään.”

⁴ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön kunakin päivänä keräämään sen päivän tarpeen. Näin minä koettelen sitä, vaeltaako se minun opetukseni mukaan vai ei.⁵ Kun he kuudentena päivänä valmistavat sen, mitä ovat tuoneet, sitä on oleva kaksi kertaa niin paljon kuin mitä he kokoavat muina päivinä.”

⁶ Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: ”Illalla te tulette tietämään, että Herra toi teidät pois Egyptin maasta,⁷ ja aamulla te näette Herran kirkkauden. Herra on

kuullut teidän nurinanne häntä vastaan. Mitä me olemme, että te meitä vastaan nurisette?”⁸ Mooses sanoi: ”Herra antaa teille illalla lihaa syödäksenne ja aamulla leipää yltä kyllin. Herra on kuullut teidän nurinanne häntä vastaan. Mitä me olemme? Ette te nurise meitä vastaan, vaan Herraa vastaan.”

Viiriäiset ja manna

⁹ Sitten Mooses sanoi Aaronille: ”Sano koko Israelin seurakunnalle: ’Astukaa Herran eteen, sillä hän on kuullut teidän nurinanne.’”¹⁰ Aaronin puhuesssa koko Israelin seurakunnalle kaikki kääntyivät autiomaahan päin. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi pilvessä.¹¹ Herra puhui Moosekselle:¹² ”Minä olen kuullut israelilaisten nurinan. Sano heille: ’Iltahämärissä saatte lihaa syödäksenne ja aamulla saatte leipää yltä kyllin. Näin te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.’”

¹³ Illalla leiriin tuli viiriäisiä niin paljon, että ne peittivät sen. Aamulla leirin ympärillä oli kastesumua.¹⁴ Kun kastesumu oli haihtunut, israelilaiset näkivät, että autiomaassa oli maan pinnalla jotakin hienoa, hiutalemaista, kuin hienoa huurretta maassa.¹⁵ Katsellessaan sitä he kyselivät toisiltaan: ”Mitä tämä on?” He eivät näet tiedäneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: ”Se on leipää, jota Herra

on antanut teille syötäväksi. ¹⁶ Näin Herra on käskennyt: Kerätkää sitä sen verran kuin kukin syö, oomerimitta henkeä kohti, niin monta kuin teitä on. Kerätköön kukin teltassaan asuvia varten.” ¹⁷ Israelilaiset tekivät niin ja keräsivät, kuka enemmän, kuka vähemmän. ¹⁸ Kun he mittasivat sen oomer-mitalla, ei enemmän keränneelle jäänyt liikaa, eikä vähemmän keränneellä ollut liian vähän. Jokainen oli kerännyt sen verran kuin söi. ¹⁹ Mooses sanoi heille: ”Kukaan ei saa jättää siitä mitään jäljelle aamuksi.” ²⁰ Muutamat eivät kuitenkaan totelleet Moosesta vaan jättivät sitä jäljelle aamuksi, mutta siihen tuli matoja, ja se alkoi haista. Silloin Mooses vihastui heihin. ²¹ Israelilaiset kokosivat sitä joka aamu sen mukaan, kuinka paljon kukin tarvitsi. Kun aurinko alkoi paahtaa, se suli.

Sapatiksi hankittava manna

²² Kuudentena päivänä israelilaiset kokosivat ruokaa kaksinkertaisen määrän, kaksi oomeria henkeä kohti, ja kaikki kansan päämiehet tulivat kertomaan siitä Moosekselle. ²³ Silloin hän sanoi heille: ”Näin on Herra puhunut: Huomenna on levon päivä, Herralle pyhitetty sapat. Leipokaa mitä leivotte, keittäkää mitä keitätte, ja pankaa talteen huomiseksi kaikki, mitä jää jäljelle.”

²⁴ Niin israelilaiset jättivät mannaa

aamuksi, niin kuin Mooses oli käskennyt. Se ei alkanut haista, eikä siihen tullut matoja. ²⁵ Mooses sanoi: ”Syökää se tänään. Tänä päivänä on Herran sapat; tänään ette löydä maasta mitään. ²⁶ Kuutena päivänä kerätkää sitä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapat, eikä sitä silloin ole.” ²⁷ Muutamat kansasta lähtivät kuitenkin keräämään mannaa seitsemäntenä päivänä, mutta eivät löytäneet mitään. ²⁸ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Kuinka kauan te kieltäydytte noudattamasta minun käskyjäni ja opetuksiani? ²⁹ Ymmärtäkää, että Herra on antanut teille sapatin. Sen tähden hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruuan. Jokaisen tulee pysyä silloin aloillaan. Kukaan ei saa lähteä paikaltaan seitsemäntenä päivänä.” ³⁰ Niin kansa lepäsi seitsemäntenä päivänä.

³¹ Israelin kansa antoi ruualle nimen manna. Se oli valkoisen korianterin siemenen kaltaista ja maistui hunajaleivokselta. ³² Mooses sanoi: ”Näin on Herra käskennyt: Säilyttäkää täysi oomer mannaa tuleville sukupolville, että nekin näkisivät ruuan, jolla minä ruokin teitä autiomaassa, kun vein teidät pois Egyptin maasta.” ³³ Mooses sanoi Aaronille: ”Ota ruukku ja pane siihen täysi oomer mannaa ja aseta se Herran eteen säilytettäväksi polvesta polveen.” ³⁴ Niin Aaron asetti sen

talteen todistuksen arkun eteen, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.³⁵ Israelilaiset söivät mannaa neljäkymmentä vuotta, siihen asti, kun he tulivat asuttuun maahan. He söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaaninmaan rajalle.³⁶ Oomer on kymmenesosa eefaa.

Vettä kalliosta

17¹ Koko israelilaisten seurakunta lähti liikkeelle Siinin autiomaasta ja kulki pysähdyspaikasta toiseen Herran käskyn mukaan. He leiriytyivät Refidimiin, mutta siellä ei ollut vettä kansalle juotavaksi.² Kansa syytti Moosesta ja sanoi: "Antakaa meille vettä, niin että saamme juoda!" Mooses vastasi heille: "Miksi te syytätte minua? Miksi kiusaatte Herraa?"³ Mutta kansalla oli jano, ja se halusi vettä. Se nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä varten olet tuonut meidät Egyptistä? Siksikö, että haluat tappaa meidät janoon lapsinemme ja karjoinemme?"⁴ Silloin Mooses huusi avukseen Herraa ja sanoi: "Mitä minä teen tälle kansalle? Ei paljon puutu, että he kivittävät minut." ⁵ Herra vastasi Moosekselle: "Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimpia. Ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene.⁶ Minä seison edessäsi siellä, Hoorebin luona olevalla kalliolla. Lyö kalliota, niin siitä lähtee vettä,

ja kansa saa juoda." Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden.⁷ Hän antoi sille paikalle nimet Massa ja Meriba, koska israelilaiset riitelivät siellä ja kiusasivat Herraa sanoen: "Onko Herra meidän keskellämme vai ei?"

Voitto amalekilaisista

⁸ Sitten Amalek tuli Refidimiin taistelemaan Israelia vastaan.⁹ Mooses sanoi Joosualle: "Valitse meille miehiä ja lähde taisteluun Amalekia vastaan. Huomenna minä asetun seisomaan kukkulan huipulle Jumalan sauva kädessäni."¹⁰ Joosua teki niin kuin Mooses oli hänelle sanonut ja taisteli Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Huur nousivat kukkulan huipulle.¹¹ Niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel oli voitolla, mutta kun hän antoi kätensä vaipua, Amalek pääsi voitolle.¹² Kun Mooseksen kädet alkoivat painaa, Aaron ja Huur ottivat kiven ja asettivat sen hänen alleen, ja hän istui sille. Sitten Aaron ja Huur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta ja toinen toiselta puolelta, ja niin hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskuun asti.¹³ Näin Joosua nujersi Amalekin ja sen sotajoukot miekalla.

¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita tämä muistutukseksi kirjaan ja teroita sitä Joosualle: 'Minä pyyhin pois Amalekin muiston tai-vaan alta.'" ¹⁵ Sitten Mooses rakensi

alttarin ja antoi sille nimen ”Herra on minun lippuni” ¹⁶ ja sanoi: ”Käsi Herran valtaistuinta kohti! Herralla on sota Amalekia vastaan polvesta polveen.”

Jetro tulee tervehtimään Moosesta

18 ¹ Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt Mooseksen ja kansansa Israelin hyväksi ja miten Herra oli tuonut Israelin pois Egyptistä. ² Mooseksen appi Jetro otti mukaansa Sipporan, Mooseksen vaimon, jonka Mooses oli lähettänyt pois, ³ sekä tämän kaksi poikaa. Toinen heistä oli nimeltään Geersom, sillä Mooses oli sanonut: ”Minä olen nyt muukalainen vieraalla maalla.” ⁴ Toisen nimi oli Elieser, koska Mooses oli sanonut: ”Isäni Jumala oli apunani ja pelasti minut faraon miekalta.” ⁵ Mooseksen appi Jetro, Mooseksen pojat ja hänen vaimonsa tulivat hänen luokseen autiomaahan, jossa hän oli leiriytyneenä Jumalan vuoren juurella. ⁶ Jetro lähetti sanan Moosekselle: ”Minä, Jetro, sinun appesi, olen tullut luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa.” ⁷ Silloin Mooses lähti appeaan vastaan, kumarsi syvään ja suuteli häntä. He tervehtivät toisiaan ja menivät sitten teltaan.

⁸ Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, sekä

kaikista vaikeuksista, jotka olivat kohdanneet heitä matkalla, ja siitä, kuinka Herra oli pelastanut heidät. ⁹ Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä. ¹⁰ Hän sanoi: ”Kiitetty olkoon Herra, joka on vapauttanut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka on pelastanut kansansa egyptiläisten vallasta. ¹¹ Nyt minä tiedän, että Herra on kaikkia jumalia suurempi. Egyptiläisille tapahtui näin, koska he olivat röyhkeitä Israelia kohtaan.” ¹² Jetro, Mooseksen appi, toi polttouhrin ja teurasuhreja Jumalalle, ja Aaron sekä kaikki Israelin vanhimmat tulivat aterioimaan Mooseksen apen kanssa Jumalan eteen.

Jetro neuvoa Moosesta

¹³ Seuraavana päivänä Mooses istui jakamaan oikeutta kansalle, ja kansa seiso i Mooseksen ympärillä aamusta iltaan. ¹⁴ Kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan vuoksi, hän kysyi: ”Mitä on tämä puuha, jota sinä teet tämän kansan vuoksi? Miksi sinä istut yksin ja koko kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?” ¹⁵ Mooses vastasi apelleen: ”Siksi, että kansa tulee luokseni pyytämään neuvoa Jumalta. ¹⁶ Kun heillä on jokin riita-asia, he tulevat luokseni, ja minä jaan oikeutta heidän välillään ja ilmoitan heille Jumalan säädökset ja lait.”

¹⁷ Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: ”Tässä asiassa et toimi viisaasti. ¹⁸ Sinä uuvutat täysin sekä itsesi että tämän kansan, joka on kanssasi, sillä tämä tehtävä on sinulle liian raskas. Sinä et voi suoriutua siitä yksinäsi. ¹⁹ Kuule nyt, mitä minä sanon. Minä neuvon sinua, ja Jumala on sinun kanssasi. Edusta sinä kansaa Jumalan edessä ja saata sen asiat Jumalan eteen. ²⁰ Kehota heitä noudattamaan säädöksiä ja lakeja ja tee heille tiettäväksi tie, jota heidän on kuljettava, ja se, mitä heidän on tehtävä. ²¹ Sinun tulee kuitenkin valita koko kansasta kykeneviä ja Jumalaa pelkääviä, luotettavia ja väärää voittoa vihaavia miehiä ja asettaa heidät tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenpäälliköiksi kansalle. ²² Jakakoot he vakituisesti oikeutta kansalle ja tuokoot kaikki suuret asiat sinun tietosi, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaiskoot itse. Kevennä näin taakkaasi, ja kantakoot he sitä kanssasi. ²³ Jos näin teet ja jos myös Jumala käskää sinua niin tekemään, silloin jaksat hoitaa tehtäväsi, ja myös koko tämä kansa pääsee rauhassa kotiinsa.”

²⁴ Mooses kuunteli appensa neuvoa ja teki aivan niin kuin

tämä oli sanonut. ²⁵ Hän valitsi kykeneviä miehiä koko Israelista ja asetti heidät tuhannen-, sadan-, viidenkymmenen- ja kymmenenpäälliköiksi kansan johtoon. ²⁶ He jakoivat vakituisesti oikeutta kansalle. Vaikeat asiat he veivät Moosekselle, mutta kaikki vähäiset asiat he ratkaisivat itse. ²⁷ Sitten Mooses saattoi appensa matkaan, ja tämä meni omaan maahansa.

SIINAIN LAKI JA LIITTO, 19 – 24

Herra ilmestyy Siinainvuorella

19 ¹ Kolmantena kuukautena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta – samana kuukauden päivänä – he tulivat Siinain autiomaahan. ² He olivat lähteneet Refidimistä ja tulivat Siinain autiomaahan. Siellä Israel leiriytyi vuoren juurelle, ³ ja Mooses nousi vuorelle Jumalan luo. Herra kutsui häntä vuorelta ja sanoi: ”Sano näin Jaakobin heimolle, kerro israelilaisille: ⁴ ”Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivin ja tuonut teidät luokseni. ⁵ Jos te nyt kuuntelette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, teistä tulee minun oma kansani kaikkien kansojen joukossa. Koko maa on minun, ⁶ mutta teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja

pyhä kansani.’ Nämä sanat sinun on puhuttava israelilaisille.”

⁷Tultuaan takaisin Mooses kutsui kokoon kansan vanhimmat ja antoi heille tiedoksi kaikki ne sanat, jotka Herra oli käkenyt hänen puhua. ⁸Silloin koko kansa vastasi yhtenä miehenä: “Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut.” Mooses vei kansan vastauksen Herralle.

⁹Sitten Herra sanoi Moosekselle: “Minä tulen paksun pilven peitossa sinun luoksesi, että kansa kuulisi minun puhuvan kanssasi ja uskoisi aina myös sinua.” Kun Mooses oli kertonut Herralle kansan vastauksen, ¹⁰Herra sanoi Moosekselle: “Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna, ja peskööt he vaatteensa. ¹¹Heidän tulee olla valmiina kolmanteen päivään mennessä, sillä kolmantena päivänä Herra laskeutuu koko kansan nähden alas Siinainvuorelle. ¹²Määrrää kansalle raja ja sano: ‘Varokaa nousemasta vuorelle tai koskemasta sen juureen. Jokainen, joka koskee vuoreen, on surmattava. ¹³Häneen ei saa kuitenkaan koskea käsin, vaan hänet pitää kivittää tai ampua jourella. Olipa kyseessä eläin tai ihminen, syyllinen ei saa jäädä eloon.’ Vasta kun pitkä torven puhallus kuuluu, he saavat nousta vuorelle.”

¹⁴Mooses tuli alas vuorelta kansan luo ja pyhitti kansan, ja he pesivät vaatteensa. ¹⁵Hän sanoi kansalle: “Olkaa valmiita kolmanteen päivään mennessä. Kukaan ei saa koskea naiseen.”

¹⁶Kolmannen päivän aamuna alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle. Kuului hyvin voimakas pasuunan ääni, ja koko kansa, joka oli leirissä, vapisi pelosta. ¹⁷Silloin Mooses vei kansan leiristä kohtaamaan Jumalaa, ja he asettuivat seisomaan vuoren juurelle. ¹⁸Koko Siinainvuori peittyi savuun, koska Herra laskeutui sille tulella. Siitä nousi savua kuin pätsistä, ja koko vuori vavahdelti ankarasti. ¹⁹Pasuunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten. ²⁰Herra laskeutui Siinainvuorelle, vuoren huipulle. Sitten Herra kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi sinne. ²¹Herra sanoi Moosekselle: “Laskeudu alas ja varoita kansaa tunkeutumasta lähelle Herraa hänet nähdäkseen, sillä silloin monet kansasta kuolevat. ²²Pappienkin, jotka saavat lähestyä Herraa, täytyy pyhittäytyä, ettei Herra musertaisi heitä.” ²³Mutta Mooses vastasi Herralle: “Kansa ei voi nousta Siinainvuorelle, sillä sinä olet jo varoittanut meitä ja sanonut: ‘Vedä raja vuoren juurelle ja pyhitä vuori.’” ²⁴Niin Herra sanoi hänelle:

“Lähde alas ja tule taas ylös Aaron mukanasi. Mutta papit ja kansa alkoot tunkeutuko ylös lähelle Herraa, ettei hän musertaisi heitä.”²⁵ Mooses laskeutui kansan luo ja kertoi heille tämän.

Kymmenen käskyä

20¹ Sitten Jumala puhui kaikki nämä sanat:

² “Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.³ Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁴ Älä tee itsellesi patsasta äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla.⁵ Älä kummarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljanteen polveen saakka – ne jotka vihaavat minua,⁶ mutta osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

⁷ Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu hänen nimensä turhaan.

⁸ Muista pyhittää lepopäivä.

⁹ Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikki tehtäväsi,¹⁰ mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi,

palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muuriesi sisällä asuva muukalainen.¹¹ Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi. Sen tähden Herra siunasi sapattipäivän ja pyhitti sen.

¹² Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹³ Älä tapa.

¹⁴ Älä tee aviorikosta.

¹⁵ Älä varasta.

¹⁶ Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

¹⁷ Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.”

Kansa pelkää

¹⁸ Koko kansa näki tulenleimaukset ja vuoren savuamisen ja kuuli jylinän ja pasuunan äänen. Tämän nähdessään kansa vapisi ja pysytteli kauempana.¹⁹ Israelilaiset sanoivat Moosekselle: “Puhu sinä meidän kanssamme, me kuuntelemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi.”

²⁰ Silloin Mooses vastasi kansalle: “Älkää pelätkö, sillä Jumala on tullut sitä varten, että hän koettelisi teitä ja että hänen pelkonsa pysyisi teissä, niin ettette tekisi syntiä.”

²¹ Kansa seisoi kauempana, mutta Mooses lähestyi synkkää pilveä, jossa Jumala oli.

Laki alttarista

²² Herra sanoi Moosekselle: "Sinun tulee sanoa israelilaisille näin: Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille ylhäältä taivaasta. ²³ Älkää tehkö muita jumalia minun rinnalleni. Älkää tehkö itsellenne hopeisia tai kultaisia jumalia. ²⁴ Tee minulle maa-alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteysuhrisi, lampaasi ja nautasi. Jokaisessa paikassa, jonka minä pyhitän nimelleni, minä tulen sinun luoksesi ja siunaan sinua. ²⁵ Jos sinä kuitenkin teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatusta kivistä, sillä jos sinä kosket kiveen taltallasi, sinä saastutat sen. ²⁶ Älä myöskään nouse portaita myöten minun alttarilleni, ettei häpyysi paljastuisi sen päällä."

Laki heprealaisista orjista

21 ¹ "Nämä ovat ne säädökset, jotka sinun tulee antaa israelilaisten noudatettaviksi: ² Kun ostat heprealaisen orjan, hänen on palveltava kuusi vuotta, mutta seitsemäntenä hän pääsköön vapaaksi maksutta. ³ Jos orja on tullut yksinään, hänen on lähdettävä pois yksinään, mutta jos hänellä tullessaan oli vaimo, vaimo lähteköön hänen kanssaan. ⁴ Jos hänen isäntänsä on antanut hänelle vaimon ja tämä on

synnyttänyt hänelle poikia tai tyttöriä, vaimo lapsineen jääköön isännälle, ja mies lähteköön yksinään.

⁵ Mutta jos orja vakuuttaa: 'Minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani enkä halua päästä vapaaksi', ⁶ hänen isäntänsä vieköön hänet Jumalan eteen, asettakoon hänet ovea tai ovenpieltä vasten ja lävistäköön hänen korvansa naskalilla, ja orja jääköön ainiaaksi isännälleen.

⁷ Jos joku myy tyttärensä orjattareksi, tämä ei pääse vapaaksi niin kuin miesorjat. ⁸ Jos orjatar ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, isännän on sallittava, että hänet lunastetaan. Vieraaseen kansaan isännällä ei ole valtaa naista myydä, koska hän on ollut petollinen tätä kohtaan. ⁹ Jos isäntä määrää hänet pojalleen, hänen on saatava nauttia tyttärien oikeuksia. ¹⁰ Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa vähentää ensimmäisen ravintoa, vaatetusta tai aviollista oikeutta. ¹¹ Jos hän ei anna naiselle näitä kolmea, tämä saa lähteä pois maksutta ja korvauksetta."

Laki väkivaltarikoksista

¹² "Se, joka lyö ihmistä niin, että tämä kuolee, on surmattava. ¹³ Jos hän ei ole tehnyt sitä tarkoituksella, vaan Jumala salli sen tapahtua hänen kätensä kautta, hän voi paeta paikkaan, jonka minä sinulle osoitan. ¹⁴ Mutta jos joku on niin julkea,

että tappaa lähimmäisensä kavalasti, sinun on jopa minun alttarini luota vietävä hänet surmattavaksi.

¹⁵ Joka lyö isäänsä tai äitiään, on surmattava. ¹⁶ Joka kaappaa ihmisen ja joko myy hänet tai pitää häntä hallussaan, on surmattava. ¹⁷ Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava.

¹⁸ Jos miehet riitelevät ja toinen lyö toista kivellä tai nyrkillä, niin että toinen ei kuole vaan joutuu vuoteenomaksi ¹⁹ mutta pysyy nousemaan ja kulkemaan ulkona sauvaansa nojaten, lyöjä on vapautettava rangaistuksesta. Hänen on kuitenkin korvattava toisen sairausaika ja huolehdittava hänen paranemisestaan. ²⁰ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan sauvalla, niin että tämä kuolee hänen käsiinsä, lyöjää rangaistakoon. ²¹ Jos orja kuitenkin elää päivän tai kaksi, älköön lyöjää rangaistako, sillä orja on hänen omaisuuttaan. ²² Jos miehet tappelevat ja satuttavat rasakaana olevaa naista, niin että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta vakavaa onnettomuutta ei tapahdu, syyllistä on sakotettava sen mukaan, mitä naisen puoliso häneltä vaatii. Maksu on suoritettava oikeuden päätöksen mukaan. ²³ Mutta jos vakava onnettomuus tapahtuu, annettakoon henki hengestä,

²⁴ silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, ²⁵ palovamma palovammasta, haava haavasta, ruhje ruhjeesta. ²⁶ Jos joku lyö orjaansa tai orjatartaan silmään ja turmelee sen, hän päästäköön tämän vapautteen hyvitykseksi silmästä. ²⁷ Samoin, jos hän lyö orjaltaan tai orjattareltaan hampaan suusta, hän päästäköön tämän vapautteen hyvitykseksi hampaasta.”

Omistajan vastuu

²⁸ ”Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä eikä sen lihaa saa syödä. Härän omistaja on kuitenkin vapautettava rangaistuksesta. ²⁹ Mutta jos härkä on puskenut aikaisemminkin eikä sen isäntä varoituksista huolimatta ole vartioinut sitä ja jos tämä härkä tappaa miehen tai naisen, se pitää kivittää, ja myös sen isäntä on surmattava. ³⁰ Jos hänelle kuitenkin määrätään lunastusmaksu, hänen on maksettava henkensä lunnaiksi niin paljon kuin hänelle määrätään. ³¹ Jos härkä puskee kuoliaaksi pojan tai tytön, on meneteltävä saman lain mukaan. ³² Jos härkä puskee kuoliaaksi orjan tai orjattaren, omistajan on maksettava hänen isännälleen kolmekymmentä hopeasekeliä ja härkä on kivitettävä. ³³ Jos joku jättää kaivon auki tai kaivaa kaivon eikä peitä sitä ja härkä tai

aasi putoaa siihen, ³⁴ kaivon omistaja korvatkoon eläimen sen isännälle rahassa, mutta pitäköön itsellään kuolleen eläimen. ³⁵ Jos jonkun härkä puskee toisen härän kuoliaaksi, elävä härkä on myytävä ja sen hinta jaettava puoliksi. Myös kuollut härkä tulee jakaa puoliksi. ³⁶ Mutta jos oli tiedossa, että härkä oli puskenut ennenkin, eikä sen isäntä ollut vartioinut sitä, hänen on korvattava härkä härällä. Kuollut eläin jääköön hänelle. ³⁷ Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava härkä viidellä naudalla ja lammas neljällä lampaalla.”

Korvausta koskevia lakeja

22 ¹”Jos varas tavataan murtautumasta sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, hänen verensä vuodattamisesta ei tule syylliseksi. ² Mutta jos aurinko oli jo noussut, tappaja tulee syylliseksi veren vuodattamisesta. Varkaan on maksettava korvaus, mutta jos hän on varaton, hänet on myytävä varastetun tavarain hinnasta. ³ Jos se, mitä on varastettu, olipa se härkä, aasi tai lammas, kuitenkin löydetään hänen hallustaan elossa, hänen pitää korvata se kaksinkertaisesti.

⁴ Jos joku turmelee toisen pelon tai viinitarhan päästämällä siihen eläimiään ja syöttämällä niitä siellä, hänen on korvattava vahinko

peltonsa tai viinitarhansa parhaasta sadosta. ⁵ Jos tuli pääsee irti ja tarttuu orjantappuroihin niin, että kuhilaat, vilja tai pelto palavat, on palon sytyttäjän korvattava se, mikä on palanut.

⁶ Jos joku antaa toiselle rahaa tai tavaraa säilytettäväksi ja se varastetaan tämän talosta, on varkaan, jos hänet tavoitetaan, korvattava se kaksinkertaisesti. ⁷ Ellei varasta tavoiteta, talon omistajan on astuttava Jumalan eteen ja vannottava, ettei hän ole kajonnut toisen omaisuuteen. ⁸ Jokaisessa rikosasiassa, koskipa se härkää, aasia, lammasta, vaatetta tai mitä tahansa kadoksiin joutunutta, josta joku sanoo: ‘Tämä se on’, on kummankin kanta tuotava Jumalan eteen. Sen, jonka Jumala tuomitsee syylliseksi, on korvattava lähimmäiselleen kaksinkertaisesti.

⁹ Jos joku antaa toiselle aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee tai vahingoittuu tai ryöstetään kenenkään näkemättä, ¹⁰ Herran edessä vannottu vala ratkaiskoon heidän välinsä, sen, onko toinen kajonnut toisen omaisuuteen. Omistajan on hyväksyttävä vala eikä korvausta tarvitse maksaa. ¹¹ Mutta jos eläin on varastettu häneltä, varkaan tulee maksaa omistajalle korvaus. ¹² Jos eläin on raadeltu kuoliaaksi, se on tuotava todisteeksi.

Raadellusta eläimestä ei tarvitse maksaa korvausta. ¹³ Jos joku lainaa lähimmäiseltään eläimen ja se vahingoittuu tai kuolee eikä sen omistaja ole paikalla, siitä on maksettava korvaus. ¹⁴ Jos sen omistaja on paikalla, korvausta ei tarvitse maksaa. Jos se oli vuokralla, olkoon vuokra korvauksena.”

Eri aiheita koskevia lakeja

¹⁵ “Jos mies viettelee neitsyen, jota ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, miehen on maksettava morsiamenhinta ja otettava tyttö vaimokseen. ¹⁶ Jos tytön isä kuitenkin kieltäytyy antamasta häntä miehelle, tämän on silti maksettava rahassa sama morsiamenhinta kuin neitsyestä.

¹⁷ Älä salli noitanaisen elää. ¹⁸ Jokainen, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. ¹⁹ Jos joku uhraa muille jumalille kuin Herralle, hänet vihittäköön tuhon omaksi.

²⁰ Älä sorra äläkä ahdistu muukalaista, sillä te itse olette olleet muukalaisina Egyptin maassa. ²¹ Älkää sortako leskiä älkääkä orpoja. ²² Jos sinä serrat heitä ja he huutavat minua avukseen, minä kuulen heidän huutonsa. ²³ Silloin minun vihani syttyy, ja minä surmaan teidät miekalla, niin että teidän vaimoistanne tulee leskiä ja lapsistanne orpoja.

²⁴ Jos lainaat rahaa jollekin keskuudessasi asuvalle kansani köyhälle, älä menettele häntä kohtaan koronkiskurin tavoin. Älä pane korkoa hänen maksettavakseen. ²⁵ Jos otat lähimmäiseltäsi pantiksi viitan, anna se hänelle takaisin, ennen kuin aurinko laskee. ²⁶ Se on näet hänen ainoa peitteensä, hänen ihonsa verho. Mihin hän muuten voi kääriytyä levolle käydessään? Jos hän huutaa minua avukseen, minä kuulen häntä, sillä minä olen armollinen.

²⁷ Jumalaa älä herjaa ja kansasi ruhtinasta älä kiroa. ²⁸ Älä viivyttelä antamasta minulle antia vilja- ja viinisatosi parhaasta osasta. Esikoispoikasi anna minulle. ²⁹ Tee samoin naudoillesi ja lampaillesi. Niiden esikoinen saa olla seitsemän päivää emänsä kanssa, mutta kahdeksantena päivänä anna se minulle. ³⁰ Olkaa minulle pyhitetty kansa. Älkää syökö pedon raateleman eläimen lihaa, vaan heittäkää se koirille.”

Kehotus oikeamielisyyteen

23 ¹ “Älä levitä perättömiä huhuja äläkä anna apuasi jumalattomalle rupeamalla vääräksi todistajaksi. ² Älä ole joukon mukana tekemässä pahaa äläkä todista riita-asiassa niin, että taivut enemmistön mukana vääristämään totuuden. ³ Älä suosi vähäosaista hänen riita-asiassaan.

⁴Jos tapaat vihollisesi härän tai aasin eksyksissä, sinun on vietävä se hänelle takaisin. ⁵Jos näet vihamiehesi aasin makaavan kuormansa alla, älä jätä auttamatta, vaan auta häntä nostamaan se jaloilleen.

⁶Älä vääristä köyhän lähimmäisesi oikeutta hänen riita-asiassaan. ⁷Pysy erossa väärästä asiasta. Älä surmaa viatonta ja vanhurskasta, sillä minä en julista syyllistä syyttömäksi. ⁸Älä myöskään ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee tarkkanäköisetkin ja vääristää vanhurskaiden sanat. ⁹Muukalaista älä sorra. Tehän tunnette muukalaisen mielialan, koska olette olleet muukalaisina Egyptin maassa.”

Seitsemäs vuosi ja viikon seitsemäs päivä

¹⁰”Kuutena vuotena kylvä maasi ja korjaa sen sato, ¹¹mutta seitsemäntenä anna sen levätä ja jätä sato korjaamatta, että kansasi köyhät saisivat syödä siitä. Metsän eläimet syökööt loput. Tee samoin viinitarhallesi ja öljypuillesi. ¹²Kuutena päivänä tee työtäsi, mutta seitsemäntenä lepää, että härkäsi ja aasisi voisivat levätä ja orjattaresi poika sekä muukalainen saisivat virkistyä. ¹³Noudattakaa kaikkea, mitä minä olen teille sanonut. Vieraiden jumalien nimiä älkää mainitko, älköön niitä kuuluko teidän suustanne.”

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁴”Kolme kertaa vuodessa vietä juhlaa minun kunniakseni. ¹⁵Vietä happamattoman leivän juhlaa ja syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä, niin kuin minä olen sinua käsenyt, määrättyinä aikana aabib-kuussa, sillä silloin sinä lähdit Egyptistä. Älköön minun kasvojeni eteen tultako tyhjin käsin. ¹⁶Vietä myös elonleikkuujuhlaa, kun leikkaat ensilyhteet viljastasi, jonka olet kylvänyt peltoosi, ja sadonkorjuujuhlaa vuoden lopussa, kun olet koonnut vaivannäkösi tulokset pellolta. ¹⁷Kolme kertaa vuodessa tulkoon koko miesväkesi näyttäytymään Herran, Herran, kasvojen eteen.

¹⁸Älä uhraa minun teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön juhlahuhrini rasvaa jääkö yön yli seuraavaan aamuun. ¹⁹Tuo Herran, Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Herran enkeli johdattajana

²⁰”Katso, minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka minä olen valmistanut. ²¹Ole varuillasi hänen edessään ja tottele häntä. Älä kapinoi häntä vastaan, sillä hän ei siedä teidän rikoksianne, koska minun nimeni on hänessä. ²²Jos kuuntelet kaikessa hänen

ääntään ja teet kaiken, mitä minä käsken, minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja ahdistajiesi ahdistaja. ²³ Minun enkelini käy sinun edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät.”

Varoituksia ja lupauksia

²⁴ “Älä kumarra heidän jumaliaan, älä palvele niitä äläkä tee niin kuin he, vaan hävitä tyystin heidän jumalansa, murskaa heidän patsaansa. ²⁵ Palvele Herraa, Jumalaasi, niin hän siunaa sinun ruokasi ja juomasi, ja minä poistan sairaudet teidän keskuudestanne. ²⁶ Keskenmenoa tai hedelmättömyyttä ei maassasi tule olemaan, ja minä annan sinun elää täyteen ikääsi.

²⁷ Minä lähetän kauhuni sinun edellesi ja saatan hämminkiin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinä menet, ja ajan kaikki vihollisesi pakoon sinun edeltäsi. ²⁸ Minä lähetän herhiläisiä sinun edellesi, ja ne karkottavat hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset sinun tieltäsi. ²⁹ Minä en kuitenkaan karkota heitä sinun edeltäsi yhtenä vuotena, ettei maa autioituisi ja etteivät villieläimet lisääntyisi sinulle vahingoksi. ³⁰ Vähitellen minä karkotan heidät sinun edeltäsi, kunnes olet tullut kyllin lukuisaksi ottaaksesi maan haltuusi.

³¹ Minä säädän alueesi ulottumaan Kaislamerestä filistealaisten mereen ja autiomaasta Eufratvirtaan asti. Minä annan maan asukkaat valtaasi, ja sinä karkotat heidät tieltäsi. ³² Älä tee liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa. ³³ He eivät saa jäädä asumaan sinun maahasi, etteivät he saattaisi sinua tekemään syntiä minua vastaan. Jos sinä palvelet heidän jumaliaan, niistä tulee sinulle ansa.”

Liiton tekeminen Siinailla

24 ¹ Herra sanoi Moosekselle: “Nouskaa Herran luo, sinä ja Aaron, Naadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhimista. Kumartukaa maahan ollessanne vielä etäämmällä. ² Sitten Mooses lähestyköön yksinään Herraa, mutta muut alkoot tulko lähelle ja kansa alkoon nousko vuorelle hänen kanssaan.” ³ Mooses palasi kertomaan kansalle kaikki Herran sanat ja kaikki hänen säädöksensä. Silloin koko kansa vastasi yhteen ääneen: “Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme.” ⁴ Sitten Mooses kirjoitti muistiin kaikki Herran sanat.

Seuraavana aamuna hän nousi varhain ja rakensi vuoren juurelle alttarin sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista heimon mukaan. ⁵ Hän lähetti israelilaisia nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteyshriksi Herralle. ⁶ Mooses

otti puolet uhrieläinten verestä ja pani sen maljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille.⁷ Sitten hän otti liiton kirjan ja luki sen kansalle. Israelilaiset sanoivat: ”Me noudatamme ja tottelemme kaikkea, mitä Herra on puhunut.”⁸ Mooses otti veren, vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: ”Tämä on liiton veri, sen liiton, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti.”

⁹Sitten Mooses nousi Aaronin, Naadabin, Abihun ja seitsemänkymmenen Israelin vanhimman kanssa vuorelle.¹⁰ He näkivät Israelin Jumalan. Hänen jalkojensa alla oli kuin safiirikivistä tehty alusta, kirkas kuin itse taivas.¹¹ Näitä israelilaisten valittuja vastaan Herra ei nostanut kättään. He saivat nähdä Jumalan, ja he söivät ja joivat.

Mooses kohtaa Herran Siinainvuorella

¹²Herra sanoi Moosekselle: ”Nouse minun luokseni vuorelle ja odota siellä, niin minä annan sinulle kivitaulut sekä lain ja käskyt, jotka minä olen kirjoittanut opetettaviksi kansalle.”¹³ Mooses lähti palvelijansa Joosuan kanssa nousemaan Jumalan vuorelle.¹⁴ Lähtiessään hän sanoi vanhimmille: ”Odottakaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Aaron ja Huur ovat teidän kanssanne. Se, jolla on

jotakin asiaa, voi kääntyä heidän puoleensa.”

¹⁵Kun Mooses nousi vuorelle, pilvi peitti vuoren,¹⁶ ja Herran kirkkaus asettui Siinainvuorelle. Vuori oli kuusi päivää pilven peitossa, ja seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä.¹⁷ Herran kirkkaus vuoren huipulla näytti israelilaisista kuluttavalta tulelta.¹⁸ Mooses meni pilven sisään ja nousi vuoren huipulle. Hän viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

ILMESTYSMAJA AUTIOMAASSA, 25 – 40

Uhrilahjat pyhäkön rakentamista varten

25¹Herra puhui Moosekselle:
²”Sano israelilaisille, että he tuovat minulle uhrilahjoja. Ottakaa vastaan lahja minulle jokaiselta, jonka sydän on siihen altis.³ Tällaisia lahjoja teidän on otettava heiltä vastaan: kultaa, hopeaa ja vaskea,⁴ sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa ja vuohenkarvaa,⁵ punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta,⁶ öljyä lamppuja varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten⁷ sekä onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen

kiinnitettäviä kiviä. ⁸ Heidän tulee tehdä minulle pyhäkkö, niin että voin asua heidän keskellään. ⁹ Tehkää asumus ja kaikki sen esineet tarkoin sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän.”

Liitonarkku ja armoistuin

¹⁰ “Tehköt israelilaiset akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää korkean. ¹¹ Päälystä se puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja tee sen ympärille kultareunus. ¹² Vala arkkua varten neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, kaksi rengasta toiselle sivulle ja kaksi toiselle. ¹³ Tee kantotangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla. ¹⁴ Vie tangot arkun sivuilla oleviin renkaisiin sen kantamista varten. ¹⁵ Tangot tulee jättää arkun renkaisiin, eikä niitä saa ottaa pois. ¹⁶ Pane arkkun todistuksen taulut, jotka minä sinulle annan.

¹⁷ Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta, kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä. ¹⁸ Tee kullasta kaksi kerubia, yksi armoistuimen kumpaankin päähän. Tee ne takomalla. ¹⁹ Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän. Tehkää kerubit kiinteästi armoistuimeen liittyviksi kumpaankin päähän. ²⁰ Kerubien

siivet olkoot kohollaan, niin että ne peittävät armoistuimen. Kerubien kasvot olkoot toisiaan kohti; olkoot ne armoistuinta kohti. ²¹ Aseta armoistuin arkun päälle ja pane arkkun todistus, jonka minä sinulle annan. ²² Minä kohtaan sinut arkun luona, ja puhun sinulle armoistuiltani, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat liitonarkun päällä, kaiken sen, minkä minä sinun kauttasi israelilaisille säädän.”

Pyhien leipien pöytä

²³ “Tee myös pöytä akasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea. ²⁴ Päälystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultareunus. ²⁵ Ympäroi se kämmenen korkuisella listalla ja tee listan ympärille kultareunus. ²⁶ Tee pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitä renkaat sen neljään kulmaan, jalkojen kohdalle. ²⁷ Renkaiden tulee olla listan alapuolella pidikkeinä tangoille, joilla pöytää kannetaan. ²⁸ Tee tangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla; niillä pöytä on kannettava. ²⁹ Tee pöytää varten myös kulhot ja kupit, kannut ja maljat, joista juomauhrit kaadetaan. Tee ne puhtaasta kullasta. ³⁰ Pane pyhät leivät minun eteeni pöydälle, ja olkoot ne siinä aina.”

Seitsenhaarainen lampunjalka

³¹ “Tee myös lampunjalka puhtaasta kullasta. Tee se jalustoineen ja haaroineen takomalla. Sen kuvut, nuput ja kukat olkoot samaa kappaletta kuin itse lamppu. ³² Lampunjalan sivuilta lähteköön kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta. ³³ Kussakin haarassa olkoon kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin tulee olla jokaisessa kuudessa haarassa, jotka lähtevät lampunjalasta. ³⁴ Lampunjalassa olkoon neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. ³⁵ Lampunjalasta lähtevien kuuden haaran, kunkin haaraparin, alla olkoon yksi nuppu. ³⁶ Nuput ja haarat olkoot samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se olkoon kokonaan taottu puhtaasta kullasta. ³⁷ Tee siihen seitsemän lamppua. Lamput tulee asettaa paikoilleen niin, että ne valaisevat lampunjalan etupuolta. ³⁸ Myös lamppusaksien ja karstakuppien on oltava puhdasta kultaa. ³⁹ Lampunjalka ja kaikki nämä esineet on tehtävä yhdestä talentista puhdasta kultaa. ⁴⁰ Katso, että teet ne niiden mallien mukaan, jotka sinulle näytettiin vuorella.”

Telttamaja

26 ¹ “Tee asumus kymmenestä telttakankaan kaistasta,

jotka on tehty kerratusta hienosta pellavasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista. Tee niihin taidokkaasti kudottuja kerubeja. ² Kunkin kaistan pituuden tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveyden neljä kyynärää. Kaikki kaistat olkoot samanmittaisia. ³ Viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa, ja samoin toiset viisi kaistaa yhdistettäköön toisiinsa. ⁴ Tee silmukat sinipunaisesta langasta ensimmäisen kaistan reunaan, yhdistetyn kappaleen laitaan, ja samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan. ⁵ Tee viisikymmentä silmukkaa yhteen kaistaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen, vastaavan kaistan laitaan, toiseen yhdistettyyn kappaleeseen, niin että silmukat tulevat kohdakkain. ⁶ Tee myös viisikymmentä kultahakasta ja yhdistä kappaleet toisiinsa hakasilla niin, että niistä tulee yhtenäinen asumus. ⁷ Tee vielä vuohenkarvoista kudotuista kaistoista teltta asumuksen suojaksi. Tee näitä kaistoja yksitoista. ⁸ Kunkin kaistan pituus olkoon kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Olkoot kaikki yksitoista kaistaa samanmittaisia. ⁹ Liitä yhdeksi

kappaleeksi viisi kaistaa erikseen, samoin kuusi kaistaa erikseen. Aseta jälkimmäisen kappaleen kuudes kaista kaksin kerroin teltan etupuolelle.¹⁰ Tee lisäksi viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan ja viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan.¹¹ Tee myös viisikymmentä vaskihakasta, pistä hakaset silmukoihin ja liitä kankaat yhteen, niin että niistä tulee yhtenäinen teltta.¹² Telttakaistojen ylimääräinen osa saa riippua puolen kaistan pituudelta asumuksen takasivulla.¹³ Kyynäränmitta telttakaistojen pituuden ylimääräisestä osasta saa riippua asumuksen kummallakin sivulla sitä peittämässä.¹⁴ Tee teltalle peite punaiseksi värjätystä pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

¹⁵ Tee asumuksen laudat akasiapuusta ja aseta ne pystyyn.¹⁶ Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.¹⁷ Jokaisessa laudassa tulee olla kaksi tappia, joilla laudat yhdistetään toisiinsa. Tee näin kaikki asumuksen laudat.¹⁸ Tee asumuksen eteläpuolta varten kaksikymmentä lautaa.¹⁹ Näiden kahdenkymmenen laudan alle

sinun on tehtävä neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle sen kahta tappia varten.²⁰ Asumuksen toista, pohjoisen puolella olevaa sivua varten sinun on myös tehtävä kaksikymmentä lautaa²¹ ja niille neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle.²² Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tee kuusi lautaa²³ ja lisäksi kaksi kaksoislautaa asumuksen peränurkkia varten.²⁴ Kumpikin niistä on tehtävä kahdesta laudasta, jotka ovat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisia olkoot ne molemmat; ne muodostavat nuo kaksi nurkkaa.²⁵ Lautoja pitää siis olla kahdeksan ja niillä kuusitoista hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

²⁶ Tee myös viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten²⁷ ja viisi poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten sekä viisi poikkitankoa asumuksen takasivun, länsipuolen, lautoja varten.²⁸ Keskimäinen poikkitanko on asetettava lautojen puoliväliin, ja sen tulee ulottua sivuseinän päästä päähän.²⁹ Päälyystä laudat kullalla ja tee kullasta niihin renkaat poikkitankojen pidikkeiksi. Päälyystä myös poikkitangot kullalla.

³⁰ Pystytä asumus sillä tavoin kuin sinulle vuorella näytettiin.

Esirippu ja oviverho

³¹ Tee vielä esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta. Tee siihen taidokkaasti kudottuja kerubeja. ³² Ripusta se neljän akasiapuisen, kullalla päällystetyn pylvään varaan, joissa on kultakoukut ja jotka seisovat neljällä hopeajalustalla. ³³ Ripusta esirippu paikalleen hakasten avulla ja vie todistuksen arkku esiripun sisäpuolelle. Esirippu olkoon teillä erottamassa pyhän kaikkeinpyhimmästä. ³⁴ Aseta armoistuin kaikkeinpyhimmässä olevan todistuksen arkun päälle.

³⁵ Sijoita pöytä esiripun ulkopuolelle ja lampunjalka vastapäätä pöytää asumuksen eteläsivulle. Aseta siis pöytä pohjoissivulle. ³⁶ Tee myös teltan oviverho kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ³⁷ Tee oviverhoa varten viisi pylvästä akasiapuusta ja päällystä ne kullalla. Niiden koukut olkoot kultaa. Vala pylväitä varten viisi vaskijalustaa.”

Polttouhrialttari

27 ¹ “Tee alttari akasiapuusta. Altтарin tulee olla viisi kyynärää pitkä ja viisi kyynärää leveä, neliön muotoinen, ja kolme kyynärää korkea. ² Tee alttariin sarvet, sen neljään kulmaan, niin että sarvet ovat samaa kappaletta kuin se, ja päällystä se vaskella. ³ Tee astiat tuhkaa varten sekä lapiot, vihmontamaljat, haarukat ja hiilipannut. Tee kaikki alttarin esineet vaskesta. ⁴ Tee siihen myös verkkomainen ritilä vaskesta ja tee ritilän neljään kulmaan vaskirenkaat. ⁵ Aseta ritilä alttarin reunuksen alle niin, että se ulottuu alttarin puoliväliin. ⁶ Tee alttaria varten kantotangot akasiapuusta ja päällystä ne vaskella. ⁷ Tangot on pantava renkaisiin niin, että ne ovat alttarin molemmin puolin sen kantamista varten. ⁸ Tee alttari laudoista. Sen on oltava ontto, ja siitä on tehtävä sellainen kuin sinulle vuorella näytettiin.”

Telttamajan esipiha

⁹ “Tee asumukselle esipiha. Esipihan eteläistä sivua varten sinun on tehtävä sadan kyynärän pituiset verhot kerratusta hienosta pellavasta ¹⁰ ja verhoja varten kaksikymmentä pylvästä ja niille kaksikymmentä vaskijalustaa sekä pylväisiin koukut ja poikkitangot hopeasta. ¹¹ Myös pohjoispuolen verhojen pituuden on oltava sata

kyynärää, pylväitä on oltava kaksikymmentä ja niiden vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukkujen ja poikkitankojen on oltava hopeaa. ¹² Esipihan läntisen sivun verhojen pituuden tulee olla viisikymmentä kyynärää, pylväitä tulee olla kymmenen ja niiden jalustoja kymmenen. ¹³ Esipihan etupuolen, itäisen sivun, leveys olkoon viisikymmentä kyynärää. ¹⁴ Verhojen pituuden portin toisella sivulla tulee olla viisitoista kyynärää, pylväitä tulee olla kolme ja niiden jalustoja kolme. ¹⁵ Samoin portin toisen sivun verhot olkoot viidentoista kyynärän pituiset, ja pylväitä olkoon kolme ja niiden jalustoja kolme. ¹⁶ Esipihan portissa tulee olla kahdenkymmenen kyynärän pituinen verho, joka on tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. Pylväitä olkoon neljä ja niiden jalustoja neljä. ¹⁷ Kaikki esipihan ympärillä olevien pylväiden poikkitangot ja koukut on tehtävä hopeasta ja jalustat vaskesta. ¹⁸ Esipihan pituuden tulee olla sata kyynärää ja leveyden viisikymmentä kyynärää. Verhon on oltava viisi kyynärää korkea ja kudottu kerratusta hienosta pellavasta. Pylväiden jalustat on tehtävä vaskesta. ¹⁹ Kaikki asumuksen

palveluksessa käytettävä kalusto on tehtävä vaskesta, samoin kaikki asumuksen ja esipihan vaarnat.”

Lamput ja niiden öljy

²⁰ “Sinun on käskettävä israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, survomalla saatua öljyyn öljyä valaisemista varten, niin että lamput voidaan aina nostaa paikalleen palamaan. ²¹ Aaron poikineen huolehtikoon siitä, että ne palavat illasta aamuun asti ilmestysmajassa, Herran edessä, todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella. Tämä on ikuinen säädös, jota israelilaiset noudattakoot polvesta polveen.”

Pappien puvut

28 ¹ “Sinun on kutsuttava luoksesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron ja hänen poikansa Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar palvelemaan minua pappeina. ² Teetä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille kunniaksi ja kaunistukseksi. ³ Sinun on käskettävä kaikkia taitajia, jotka minä olen täyttänyt viisauden hengellä, tekemään vaatteet Aaronille, jotta hänet voitaisiin pyhittää palvelemaan minua pappina. ⁴ Nämä vaatteet heidän on tehtävä: rintakilpi, kasukka, viitta, ruudullinen ihokas, turbaani ja vyö. Heidän on tehtävä pyhät vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, että nämä voisivat palvella minua pappeina.

⁵ Heidän tulee ottaa kultaa sekä sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja sekä hienoa pellavaa ⁶ ja tehdä taidokkaasti kasukka kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ⁷ Kasukassa tulee olla kaksi yhdistettävää olkakappaletta, jotka kiinnitetään toisiinsa molemmista reunoistaan. Näin siitä tulee yhtenäinen. ⁸ Kasukan päälle tuleva vyö on tehtävä samalla tavoin ja samasta kappaleesta kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ⁹ Ota sitten kaksi onyksi-kiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet ¹⁰ ikäjärjestyksessä, kuusi nimeä toiseen kiveen ja muut kuusi nimeä toiseen kiveen. ¹¹ Kaiverra Israelin poikien nimet niihin kahteen kiveen kivenkaivertajan tavoin, sinettisormusten kaiverrusten tapaan, ja kehystä ne kultapunoksella. ¹² Pane kivet kasukan olkakappaleisiin muistuttamaan israelilaisista. Aaron kantakoon heidän nimiään olkapäillään Herran edessä muistuttaakseen heistä. ¹³ Tee kultapalmikoita ¹⁴ ja kahdet ketjut puhtaasta kullasta. Tee ne punomalla niin kuin köysä

tehdään, ja kiinnitä punotut ketjut palmikoihin.”

Rintakilpi

¹⁵ ”Tee taidokkaasti oikeudenjakamisen rintakilpi. Tee se samalla tavoin kuin kasukka: kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ¹⁶ Sen tulee olla neliön muotoinen ja kaksin kerroin taitettu, vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen. ¹⁷ Kiinnitä siihen jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi, ¹⁸ toiseen riviin turkoosi, safiiri ja kalsedoni, ¹⁹ kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti ²⁰ ja neljänteen riviin krysoliitti, onyksi ja jaspis. Ne tulee kehystää kultapunoksin. ²¹ Kiviä tulee olla Israelin poikien nimien mukaan kaksitoista. Kuhunkin kiveen on kaiverrettava yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan. ²² Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta, ²³ samoin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä renkaat rintakilven kahteen yläkulmaan. ²⁴ Kiinnitä nämä kaksi kultapunosta rintakilven yläkulmissa oleviin renkasiin. ²⁵ Kiinnitä molempien punottujen ketjujen toiset päät palmikoihin ja yhdistä nämä kasukan

olkakappaleisiin, sen etupuolelle.
²⁶ Tee kaksi kultarengasta ja pane ne rintakilven molempiin alakulmiin, sen sisäpuoliseen, kasukkaa vasten olevaan reunaan. ²⁷ Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne kasukan molempien olkakappaleiden etupuolen alareunaan sauman kohdalle, kasukan vyön yläpuolelle.
²⁸ Rintakilpi on solmittava renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaiisiin kasukan vyön yläpuolelle niin, ettei rintakilpi irtaudu kasukasta.
²⁹ Mennessään pyhäkköön Aaronin tulee kantaa Israelin poikien nimiä oikeudenjakamisen rintakilvessä sydämensä päällä, ainaisena muistutuksena heistä Herran edessä. ³⁰ Pane oikeudenjakamisen rintakilpeen uurim ja tummim, niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä, kun hän menee Herran eteen. Kantakoon Aaron aina israelilaisten asioita sydämensä päällä Herran edessä.”

Puvun muut varusteet

³¹ “Tee kasukan viitta kokonaan sinipunaisista langoista. ³² Sen keskellä tulee olla pääntie ja siinä kudottu reunus kuten haarniskan kaula-aukossa, ettei se repeäisi. ³³ Tee viitan helmaan ympäriinsä sinipunaisesta, purppuranpunaisesta ja helakanpunaisesta villalangasta tehtyjä granaattiomenia sekä niiden

väliin kultatiukuja, ³⁴ vuorotellen kultatiuku ja granaattiomena ympäri viitan helman. ³⁵ Viitan tulee olla Aaronin yllä hänen toimittaessaan palvelusta, niin että tiukujen ääni kuuluu hänen mennessään pyhäkköön Herran eteen ja lähtiessään sieltä ulos, ettei hän kuolisi.

³⁶ Tee ruusuke puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen sinettisormusten kaiverrusten tapaan ‘Herralle pyhitetty’. ³⁷ Sido se sinipunaisella nauhalla kiinni turbaaniin, sen etupuolelle. ³⁸ Olkoon se Aaronin otsalla, että hän voisi sovittaa rikkomukset, joita israelilaiset tekevät uhratessaan mitä hyvänsä pyhiä lahjojaan. Se olkoon aina hänen otsallaan, että Herra olisi heille suosiollinen.

³⁹ Kudo ruudullinen ihokas pellavasta, tee turbaani pellavasta ja tee vyö kirjokudontatyönä.
⁴⁰ Tee Aaronin pojille ihokkaat ja vyöt ja tee heille päähineet kunniaksi ja kaunistukseksi. ⁴¹ Pue ne veljesi Aaronin ja hänen poikiensa ylle, voitele heidät ja vihi heidät virkaansa ja pyhitä heidät, niin että he voivat palvella minua pappeina. ⁴² Tee heille pellavahousut peittämään heidän alastomuutensa. Housut ulottukoot lanteilta reisiin asti. ⁴³ Aaronilla ja hänen pojillaan tulee olla ne yllään, kun he menevät ilmestysmajaan tai

lähestyvät alttaria palvellakseen pyhäkössä, etteivät he tulisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä olkoon ikuinen säädös hänelle ja hänen jälkeläisilleen.”

Pappien vihkeminen virkaansa

29¹”Pyhittäaksesi Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina sinun on tehtävä näin: Ota sonnimullikka ja kaksi virheetöntä pässiä,² happamatonta leipää ja öljyyn leivottuja happamattomia reikäleipiä sekä öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä. Leivo ne hienoista vehnä jauhoista,³ pane ne samaan koriin ja tuo ne korissa uhriksi, samalla kun tuot mullikan ja ne kaksi pässiä.⁴ Tuo sitten Aaron poikineen ilmentysmajan ovelle ja pese heidät vedellä.⁵ Ota vaatteet ja pue Aaronin ylle ihokas, kasukan viitta ja kasukka sekä rintakilpi ja vyötä hänet kasukan vyöllä.⁶ Pane hänen päähänsä turbaani ja kiinnitä siihen pyhä otsakoru.⁷ Ota sitten voiteluöljyä, valuta sitä hänen päähänsä ja voitele hänet.⁸ Tuo sen jälkeen esiin hänen poikansa ja pue heidän ylleen ihokkaat.⁹ Vyötä vyöllä sekä Aaron että hänen poikansa ja sido päähineet heidän päähänsä. Pappeus kuuluu heille ikuisen säädöksen perusteella.

Näin sinun on vihittävä virkaansa Aaron ja hänen poikansa:¹⁰ Tuo mullikka ilmentysmajan eteen, ja

Aaron poikineen laskekoon käntensä sen pään päälle.¹¹ Teurasta mullikka Herran edessä ilmentysmajan ovelle,¹² ota sen verta ja sivele sitä sormellasi alttarin sarviin, mutta kaada loput verestä alttarin juurelle.¹³ Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke ja molemmat munuaiset sekä niiden päällä oleva rasva ja polta ne alttarilla,¹⁴ mutta mullikan liha, nahka ja mahan sisältö sinun on poltettava tulella leirin ulkopuolella. Tämä on syntiuhri.

¹⁵ Ota toinen päseistä, ja Aaron poikineen laskekoon käntensä sen pään päälle.¹⁶ Teurasta pässi, ota sen veri ja vihmio ympäri alttaria.¹⁷ Leikkele sen jälkeen pässi kappaleiksi, pese sen sisälmykset ja jalat ja aseta ne kappaleiden ja pään päälle.¹⁸ Polta koko pässi alttarilla. Se on polttouhri Herralle, suloisesti tuoksuva tulihuhri Herralle.

¹⁹ Ota sitten toinen pässi, ja Aaron poikineen laskekoon käntensä sen pään päälle.²⁰ Teurasta pässi, ota sen verta ja sivele Aaronin ja hänen poikiensa oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. Vihmio loppu veri alttarille ja sen ympärille.²¹ Ota alttarilla olevaa verta ja voiteluöljyä ja vihmio Aaronin ja hänen vaatteittensa päälle ja hänen poikiensa ja heidän vaatteittensa päälle. Näin Aaron vaatteineen tulee

pyhitetyksi, samoin hänen poikansa ja heidän vaatteensa.

²² Ota sitten pässin rasva, rasvahäntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksanlisäke, molemmat munuaiset ja niiden päällä oleva rasva sekä oikea reisi. Tämä pässi on vihkimisuhri. ²³ Ota vielä leipä ja öljyyn leivottu reiällinen leipä sekä ohut leipä happamattomien leipien korista, joka on Herran edessä. ²⁴ Pane ne kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja käske heidän heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁵ Ota ne sitten heidän käsistään ja polta alttarilla, polttouhrin päällä, suloiseksi tuoksuksi Herran edessä. Se on tuliuhri Herralle. ²⁶ Ota rintakappale Aaronin vihkimyspässistä ja heiluta sitä heilutusuhrina Herran edessä. Se on sinun osasi uhrista. ²⁷ Pyhitä heilutettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi, jotka on otettu Aaronin ja hänen poikiensa vihkimyspässistä ja joita on heilutettu ja kohotettu. ²⁸ Ne tulkoot israelilaisilta Aaronille ja hänen pojilleen ikuisena osuutena, sillä ne on erotettu anniksi. Ne on erotettava anniksi israelilaisten yhteysuhreista; ne ovat heidän Herralle erottamansa anti.

²⁹ Aaronin pyhät vaatteet siirtykööt hänen jälkeensä hänen pojilleen, niin että heidät niissä

voideltaisiin ja vihittäisiin virkaansa.

³⁰ Hänen pojistaan sen, joka tulee ylipapiksi hänen tilalleen ja joka menee ilmestysmajaan palvellakseen pyhäkössä, on puettava ne ylleen seitsemänä päivänä.

³¹ Ota vihkimyspässi ja keitä sen liha pyhässä paikassa. ³² Aaron poikineen syököön ilmestysmajan ovella pässin lihan sekä korissa olevan leivän. ³³ He syökööt lihan ja leivän, joilla heidät sovitettiin, kun heidät vihittiin ja pyhitettiin virkaan. Kukaan sivullinen ei saa niitä syödä, sillä ne ovat pyhiä. ³⁴ Jos vihkimyslihasta tai leivästä jää jotakin tähteeksi seuraavaan aamuun, polta tulella se, mikä jää tähteeksi. Sitä ei saa syödä, sillä se on pyhä.

³⁵ Tee Aaronille ja hänen pojilleen juuri niin kuin minä olen sinua käskenyt. Heidän vihkimisensä kestäköön seitsemän päivää, ³⁶ ja joka päivä sinun on uhrattava syntiuhrimullikka sovitukseksi. Puhdista alttari toimittamalla sille sovitukset ja pyhitä se voitelemalla. ³⁷ Toimita alttarin sovitukset ja pyhittäminen seitsemänä päivänä. Näin alttarista tulee pyhistä pyhin, ja jokainen, joka alttariin koskee, pyhittyy.”

Päivittäiset uhrin

³⁸ ”Sinun on joka päivä uhrattava alttarilla kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa. ³⁹ Uhraa toinen karitsa

aamulla ja toinen iltahämärissä.
⁴⁰ Kutakin karitsaa kohti uhraa kymmenesosa eefa-mittaa hienoja jauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä, sekä neljännes hiin-mittaa viiniä juomauhriksi. ⁴¹ Uhraa toinen karitsa iltahämärissä ja sen kanssa samanlainen ruokauhri ja juomauhri kuin aamullakin suloiseksi tuoksuksi, tuliuhriksi Herralle. ⁴² Nämä on uhrattava polvesta polveen ainaisina polttouhreina ilmestysmajan ovella Herran edessä. Siellä minä kohtaan teidät, ja siellä minä puhun sinulle. ⁴³ Siellä minä kohtaan israelilaiset, ja minun kirkkauteni tekee siitä paikasta pyhän. ⁴⁴ Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin ja minä pyhitän Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina. ⁴⁵ Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa, ⁴⁶ ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka toin heidät pois Egyptin maasta asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa.”

Suitsutusalttari

30 ¹“Tee alttari suitsukkeen polttamista varten. Tee se akasiapuusta. ² Sen tulee olla kyynärän pituinen ja kyynärän levyinen, neliön muotoinen, ja kaksi kyynärää korkea. Sen sarvien on oltava samaa kappaletta kuin itse alttari. ³ Päälystä se puhtaalla kul-

lalla, sekä sen kansi että sivut kautaltaan, samoin sen sarvet. Tee sen ympärille kultareunus. ⁴ Tee siihen lisäksi kaksi kultarengasta reunuksen alle, molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat ovat kantotankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten. ⁵ Tee myös kantotangot akasiapuusta ja päälystä ne kullalla. ⁶ Aseta suitsutusalttari todistuksen arkun edessä olevan esiripun eteen, todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen eteen. Siellä minä kohtaan sinut. ⁷ Aaronin tulee polttaa suitsutusalttarin päällä hyväntuoksuista suitsuketta. Polttakoon hän sitä joka aamu laittaessaan lamppuja kuntoon. ⁸ Samoin Aaronin tulee polttaa sitä iltahämärissä sytyttäessään lamput. Tätä suitsuketta on poltettava Herran edessä aina, polvesta polveen. ⁹ Älkää uhratko alttarin päällä vierasta suitsuketta, polttouhria tai ruokauhria. Älkää myöskään vuodattako juomauhria sen päälle. ¹⁰ Aaron toimittakoon sen sarville sovituksen kerran vuodessa syntiuhrin verellä. Sovitus toimitettakoon kerran vuodessa, polvesta polveen. Altteri on pyhistä pyhin, ja se kuuluu Herralle.”

Sovitusmaksu

¹¹ Herra puhui Moosekselle:
¹² “Kun lasket israelilaisten katselmuksessa heidän lukumääränsä, jokaisen heistä

on suoritettava sovitusmaksu hengestään Herralle, ettei heitä kohtaisi mikään rangaistus, kun heistä tehdään katselmus.¹³ Jokainen katselmuksessa laskettava on velvollinen antamaan puoli sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. Puoli sekeliä on anti Herralle.¹⁴ Kaikkien katselmuksessa laskettavien, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, on annettava tämä uhrilahja Herralle.¹⁵ Kun annatte Herralle uhrilahjan sovitukseksi hengestänne, rikas ei saa antaa enempää eikä köyhä vähempää kuin puoli sekeliä.¹⁶ Ota sovitusrahat israelilaisilta ja anna ne ilmestysmajan palvelustehtäviä varten. Ne ovat muistutuksena Herran edessä israelilaisista, teidän henkenne sovitukseksi.”

Vaskiallas

¹⁷ Herra sanoi Moosekselle:
¹⁸ ”Tee peseytymistä varten vaskinen allas ja sille vaskinen jalusta. Aseta se ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä.¹⁹ Aaron ja hänen poikansa peskööt siinä kätensä ja jalkansa.²⁰ Kun he menevät ilmestysmajaan, heidän on peseydyttävä vedessä, etteivät he kuolisi. Tehkööt he samoin silloin, kun he lähestyvät alttaria toimittaakseen palvelusta, polttaakseen tuliuhreja Herralle.

²¹ Heidän on pestävä kätensä ja jalkansa, etteivät kuolisi. Tämä on ikuinen säädös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen polvesta polveen.”

Voiteluöljy ja suitsutusaineet

²² Herra puhui Moosekselle:
²³ ”Sinun on otettava parhaita tuoksuaineita: viisisataa sekeliä juoksevaa mirhaa ja puolet siitä eli kaksisataaviisikymmentä sekeliä hyvältä tuoksuva kanelia ja samoin kaksisataaviisikymmentä sekeliä tuoksuruokoa.²⁴ Ota lisäksi viisisataa sekeliä kassiaa, pyhäkkösekelin painon mukaan, ja hiin-mitta oliiviöljyä.²⁵ Tee niistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva sekoitus, jollaista voiteensekoittaja valmistaa. Se on pyhä voiteluöljy.²⁶ Voitele sillä ilmestysmaja ja todistuksen arkku,²⁷ pöytä kaikkine varusteineen, lampunjalka varusteineen, samoin suitsutusalttari²⁸ ja polttouhrialttari kaikkine varusteineen sekä allas jalustoineen.²⁹ Pyhitä ne, niin että niistä tulee pyhistä pyhimpiä. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.³⁰ Voitele myös Aaron ja hänen poikansa ja pyhitä heidät palvelemaan minua pappeina.³¹ Sano israelilaisille näin: Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni polvesta polveen.³² Älkää vuodattako sitä kenenkään muun ihmisen päälle. Älkää jäljitelkö sen koostumusta. Se on pyhää; pitäkää

se siis pyhänä. ³³Jokainen, joka valmistaa sellaista tai sivelee sitä sivullisen päälle, poistettakoon kansasta.”

³⁴Herra sanoi Moosekselle: ”Ota hyvältä tuoksuvia aineita, hajupihkaa, simpukankuorta, tuoksukumia ja puhdasta suitsuketta, yhtä paljon kutakin, ³⁵ja tee niistä suitsukeseos samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa, suolattu, puhdas ja pyhä. ³⁶Hienonna osa siitä jauheeksi ja pane sitä todistuksen arkun eteen ilmestysmajaan, jossa minä kohtaan sinut. Sen tulee olla teille pyhistä pyhintä. ³⁷Älkää tehkö itsellenne suitsuketta saman sekoitussuhteen mukaan, vaan pitääkää se Herralle pyhitettynä. ³⁸Jokainen, joka valmistaa sellaista saadakseensa nauttia sen tuoksusta, poistettakoon kansasta.”

Pyhiin esineiden valmistajat

31 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Katso, minä olen kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta. ³Minä olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa ⁴suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, ⁵työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia töitä. ⁶Minä olen myös antanut hänen avukseen Oholiabin,

Ahisamakin pojan Daanin heimosta, ja olen antanut kaikille taitajille kyvyn tehdä kaiken, mistä olen antanut sinulle käskyn: ⁷ilmestysmajan, liitonarkun, sen päälle tulevan armoistuimen, teltan koko kaluston, ⁸pöydän varusteineen, lampunjalan puhtaasta kullasta kaikkine varusteineen, suitsutusalttarin, ⁹polttouhrialttarin kaikkine varusteineen, altaan jalustoineen, ¹⁰virkapuvut ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut, ¹¹voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen pyhäkköä varten. Tehköt he kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen sinulle antanut.”

Sapattikäsky

¹²Herra sanoi Moosekselle: ¹³”Puhu israelilaisille näin: Totisesti, pitääkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, polvesta polveen, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, joka pyhitän teidät. ¹⁴Pitäkää siis minun sapattini, sillä se on teille pyhä. Sen häpäisijä on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, poistettakoon kansansa keskuudesta. ¹⁵Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, Herralle pyhitetty levon päivä. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava.

¹⁶ Israelilaisten tulee siis polvesta polveen pitää sapatti, niin että he viettävät sitä ikuisen liiton merkinä. ¹⁷ Se on ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä, sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja hengähti.” ¹⁸ Kun Herra oli lakannut puhumasta Mooseksen kanssa Siinainvuorella, hän antoi Moosekselle kaksi todistuksen taulua, kivitaulua, jotka oli kirjoitettu Jumalan sormella.

Kultainen mullikka

32 ¹ Kun kansa näki, että Mooses viipyi eikä tullut alas vuorelta, se kokoontui Aaronin ympärille ja sanoi hänelle: ”Ryhdy työhön ja tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.” ² Aaron sanoi heille: ”Irrottakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle.” ³ Silloin koko kansa irrotti kultarenkaat korvistaan ja toi ne Aaronille. ⁴ Hän otti heiltä kullan. Sitten hän kaavaili piirtimellä ja valoi kullasta mullikan. Israelilaiset sanoivat: ”Israel! Tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.” ⁵ Kun Aaron kuuli tämän, hän rakensi mullikan eteen

alttarin. Sitten Aaron julisti: ”Huomenna on Herran juhla.” ⁶ Israelilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja. Sitten kansa istui syömään ja juomaan. Sen jälkeen he nousivat ja aloittivat ilonpidon.

⁷ Silloin Herra puhui Moosekselle: ”Lähde alas, sillä kansasi, jonka johdatit Egyptin maasta, on tehnyt turmiollisen teon.” ⁸ Kovin pian israelilaiset poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän kulkea. He ovat tehneet itselleen valetun mullikan, kumartaneet sitä, uhranneet sille ja sanelleet: ’Israel, tämä on sinun jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.’” ⁹ Herra sanoi vielä Moosekselle: ”Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa.” ¹⁰ Ja nyt, anna minun olla, että vihani syttyisi heitä vastaan, ja minä tekisin heistä lopun. Mutta sinusta minä teen suuren kansan.”

¹¹ Silloin Mooses rukoili armoa Herralta, Jumaltaan, ja sanoi: ”Herra, mitä varten vihasi syttyisi omaa kansaasi vastaan, jonka olet tuonut pois Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä?” ¹² Miksi egyptiläiset saivat sanoa: ’Hän vei heidät pois pahoin aikein, tappaakseen heidät vuorilla ja hävittääkseen heidät maan päältä?’ Käänny palavasta vihastasi ja kadu kansallesi aikomaasi pahaa.

¹³ Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Israelia, joille olet itsesi kautta vannonut: 'Minä teen teidän jälkeläisenne lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan minä annan teidän jälkeläisillenne, niin kuin olen sanonut, ja he saavat sen ikuseksi perinnöksi.'" ¹⁴ Silloin Herra katui sitä pahaa, jonka hän oli aikonut tuottaa kansalleen.

¹⁵ Mooses kääntyi ja laskeutui alas vuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, joihin oli kirjoitettu molemmiin puolin. ¹⁶ Nämä taulut olivat Jumalan tekemät, ja tauluihin kaiverrettu kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta. ¹⁷ Kun Joosua kuuli kansan huudon ja metelin, hän sanoi Moosekselle: "Leiristä kuuluu sotahuuto." ¹⁸ Mooses vastasi: "Ei se ole voitonhuutoa eikä tappion valitusta. Laulamisen ääntä minä sieltä kuulen." ¹⁹ Kun Mooses lähestyi leiriä, hän näki mullikan ja tanssin. Silloin hänen vihansa syttyi, ja hän heitti taulut käsistään ja murskasi ne vuoren juurelle. ²⁰ Sen jälkeen hän otti mullikan, jonka israelilaiset olivat tehneet, poltti sen tulesa ja jauhoi tomuksi, sirotteli tomun veden pinnalle ja juotti veden israelilaisille.

²¹ Mooses sanoi Aaronille: "Mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, kun olet johdattanut sen suureen syntiin?" ²² Aaron vastasi: "Älköön herrani viha syttykö. Sinähän tunnet

tämän kansan, tiedät, että se on taipuvainen pahaan. ²³ He sanoivat minulle: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta.' ²⁴ Minä sanoin heille: 'Jolla on kultaa, irrottakoon sen yltään.' He antoivat kullan minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä mullikka."

²⁵ Mooses näki, että kansa oli kuritonta. Aaron oli päästänyt sen kurittomuuden valtaan, niin että sen vastustajat saivat aiheen vahingoniloon. ²⁶ Mooses seisoi leirin portilla ja huusi: "Joka kuuluu Herralle, tulkoon minun luokseni!" Silloin kaikki leeviläiset kokoontuivat hänen luokseen. ²⁷ Hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jokainen sitokoon miekansa vyölleen. Kulkekaa sitten leirin halki edestakaisin portilta portille ja tappakaa jokainen veljensä, ystävänsä ja sukulaisensa.'" ²⁸ Leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan, ja kansasta kaatui sinä päivänä noin kolmetuhatta miestä. ²⁹ Mooses sanoi: "Koska jokainen teistä on nyt käynyt poikaansa ja veljeään vastaan, niin vihkiytykää tänään Herralle, että hän antaisi tänä päivänä teille siunauksen."

³⁰ Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: ”Te olette tehneet suuren synnin. Minä nousen nyt Herran luo. Ehkä voin sovittaa teidän syntinne.” ³¹ Mooses palasi Herran luo ja sanoi: ”Voi! Tämä kansa on tehnyt suuren synnin. He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan. ³² Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et anna, pyyhi nimeni pois kirjastasi, johon olet sen kirjoittanut.” ³³ Mutta Herra vastasi Moosekselle: ”Minä pyyhin pois kirjastani sen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan. ³⁴ Mene nyt ja johdata kansa paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Minun enkelini kulkee sinun edelläsi. Mutta tilinteon päivänä minä rankaisen heitä heidän rikoksestaan.” ³⁵ Niin Herra löi kansaa vitsauksella, koska he olivat teettäneet mullikan, jonka Aaron oli tehnyt.

Kansa saa käskyn lähteä liikkeelle

33 ¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Lähtekää täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptin maasta, ja menkää siihen maahan, josta olen vannonut valan Abrahamille, lisakille ja Jaakobille ja sanonut: ‘Sinun siemennesi minä annan sen.’ ² Minä lähetän sinun edellesi enkelin ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset

ja jebusilaiset. ³ Hän johdattaa sinut maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä itse en kulje sinun mukasi, etten tuhoaisi sinua matkalla, sillä sinä olet niskurikansa.” ⁴ Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, se alkoi murehtia, eikä yksikään pannut korujaan ylleen. ⁵ Herra käski Mooseksen sanoa israeliläisille: ”Te olette niskurikansa. Jos kulkisin hetkenkin keskellänne, minä tuhoaisin teidät. Ottakaa nyt korut pois yltänne, niin minä harkitsen, mitä teille teen.” ⁶ Niin israeliläiset luopuivat koruistaan Hoorebinvuoren luona.

Ilmestysmaja leirin ulkopuolelle

⁷ Sitten Mooses otti teltan, pystytti sen leirin ulkopuolelle jonkin matkan päähän leiristä ja nimitti sen ilmestysmajaksi. Niinpä jokaisen, jolla oli kysyttävää Herralta, oli mentävä ilmestysmajan luo leirin ulkopuolelle. ⁸ Mooseksen lähtiessä teltalle koko kansa nousi, ja jokainen seisoi telttansa ovella seuraten katseellaan Moosesta, kunnes hän oli mennyt teltaan. ⁹ Kun Mooses oli mennyt teltaan, pilvipatsas laskeutui ja asettui teltan ovelle, ja Herra puhui Mooseksen kanssa. ¹⁰ Koko kansa näki pilvipatsaan asettuvan teltan ovelle, ja kaikki heittäytyivät maahan, kukin telttansa ovella. ¹¹ Herra puhui Moosekselle kasvotusten, niin kuin mies puhuu

ystävälleen. Sitten Mooses palasi takaisin leiriin, mutta hänen nuori palvelijansa Joosua, Nuunin poika, ei poistunut teltasta.

Herra lupaa olla kansansa kanssa

¹² Mooses sanoi Herralle: ”Sinä sanot minulle, että minun on johdettava tätä kansaa, mutta et ole ilmoittanut minulle, kenet sinä lähetät minun kanssani. Sinä olet sitä paitsi sanonut: ‘Minä tunnen sinut nimeltä, ja sinä olet myös saanut armon minun silmissäni.’

¹³ Jos siis todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin ilmoita minulle tiesi, että voin tulla tuntemaan sinut ja jotta saan armon sinun silmissäsi. Ota huomioon, että tämä kansa on sinun kansasi.” ¹⁴ Herra vastasi: ”Minun kasvoni kulkevat sinun kanssasi, ja minä vien sinut lepoon.” ¹⁵ Mooses vastasi hänelle: ”Elleivät sinun kasvosi kulje kanssani, älä johdata meitä täältä pois. ¹⁶ Mistä muutoin voidaan tietää, että me olemme saaneet armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei siitä, että sinä kuljet kanssamme ja että meillä, minulla ja sinun kansallasi, on erityisasema kaikkien kansojen joukossa maan päällä?” ¹⁷ Herra vastasi Moosekselle: ”Minä teen myös tämän, mitä nyt pyydät, sillä sinä olet saanut armon minun silmissäni ja minä tunnen sinut nimeltä.”

Mooses saa nähdä Herran kunnian

¹⁸ Mooses sanoi: ”Anna minun siis nähdä kunniasi.” ¹⁹ Herra vastasi: ”Minä annan kaiken ihanuuteni kulkea editsesi ja lausun nimen Herra sinun edessäsi. Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan.” ²⁰ Hän sanoi vielä: ”Sinä et voi nähdä minun kasvojani, sillä yksikään ihminen, joka näkee minut, ei jää eloon.” ²¹ Sitten Herra sanoi: ”Katso, tässä on paikka minun läheisyydessäni? Asetu seisomaan tähän kalliolle, ²² ja kun kunniani kulkee ohitsesi, minä asetan sinut kallionkoloon ja suojaan sinua kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi. ²³ Sitten minä siirrän käteni pois, ja sinä näet minun selkäpuoleni, mutta kasvojani ei kukaan saa nähdä.”

Uudet laintaulut

34 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ”Veistä itsellesi kaksi ensimmäisten taulujen kaltaista kivitaulua. Minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit. ² Ole valmis aamuun mennessä, nouse silloin Siinainvuorelle ja asetu seisomaan minun eteeni vuoren huipulle. ³ Kukaan ei saa nousta sinne kanssasi, eikä ketään saa näkyä koko vuorella. Myöskään lampaat ja vuohet tai nautakarja eivät saa olla laitumella vuoren lähistöllä.”

⁴ Mooses veisti kaksi ensimmäisten kaltaista kivitaulua. Varhain aamulla Mooses nousi ylös ja kiipesi Siinainvuorelle, niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja vei ne kaksi kivitaulua mukanaan. ⁵ Sitten Herra laskeutui alas pilvessä, asettui vuoren huipulle Mooseksen läheisyyteen ja lausui nimen Herra. ⁶ Herra kulki Mooseksen editse ja huusi: "Herra, Herra on laupias ja armollinen Jumala, pitkämielinen ja täynnä armoa ja totuutta. ⁷ Hän pysyy armollisena tuhansille ja antaa anteeksi pahat teot, rikkomukset ja synnit. Hän ei kuitenkaan jätä rankaisematta, vaan vaatii lapset ja lasten lapset tilille isien pahoista teoista aina kolmanteen ja neljänteen polveen saakka." ⁸ Mooses kumartui kiireesti kasvoilleen maahan, rukoili ⁹ ja sanoi: "Herra, jos todella olen saanut armon sinun silmissäsi, niin kulkekoon Herra meidän keskellämme. Vaikka tämä kansa onkin niskurikansa, niin anna anteeksi meidän pahat tekemme ja syntimme ja ota meidät perintöosaksesi."

Herra uudistaa liittonsa

¹⁰ Herra vastasi: "Minä teen liiton, ja koko sinun kansasi nähdessäni minä teen ihmeitä, jollaisia ei ole tapahtunut yhdessäkään maassa eikä minkään kansan keskuudessa. Koko kansa, jonka keskellä sinä olet,

saa nähdä Herran teot, ja pelottavia ovat ne teot, jotka minä sinun kanssasi teen. ¹¹ Noudata käskyjä, jotka minä tänään sinulle annan. Minä itse karkotan sinun tieltäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. ¹² Varokaa, ettette tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon menette, ettei heistä tule ansaa teidän keskuuteenne, ¹³ vaan hävittääkää heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa ja hakatkaa maahan heidän aserapaalunsa. ¹⁴ Älä kumarra mitään muuta jumalaa, sillä Herra on nimelettään Kiivas. Hän on kiivas Jumala. ¹⁵ Älä tee liittoa maan asukkaiden kanssa. Kun he seuraavat haureellisesti jumaliaan ja uhraavat niille, he kutsuvat sinutkin mukaan. Jos sinä syöt heidän uhreistaan ¹⁶ ja otat sen maan tyttäristä pojillesi vaimoja, nämä seuraavat haureellisesti jumaliaan ja saavat poikasikin seuraamaan haureudessa heidän jumaliaan. ¹⁷ Älä tee itsellesi valettuja jumalia."

Kolme vuotuista juhlaa

¹⁸ "Vietä happamattoman leivän juhlaa. Syö happamatonta leipää seitsemänä päivänä aabib-kuussa, niin kuin minä olen sinua käskennyt, sillä aabib-kuussa sinä lähdit Egyptistä. ¹⁹ Jokainen, joka eikoisena tulee ulos äitinsä kohdusta, kuuluu minulle, samoin kaikki

karjasi – nautojesi ja lampaattesi – urospuoliset esikoiset. ²⁰ Aasin esikoinen lunasta lampaalla, mutta jos et sitä lunasta, taita siltä niska. Lunasta jokainen esikoispoikasi. Älkää tulko minun kasvojeni eteen tyhjin käsin. ²¹ Kuutena päivänä tee työtä, mutta lepää seitsemäntenä päivänä. Myös kyntö- ja elonleikkuaikana sinun on levättävä.

²² Vietä viikkojuhlaa, kun korjaat vehnän ensilyhteen, ja sadonkorjuujuhlaa vuoden vaihteessa. ²³ Kolme kertaa vuodessa on koko sinun miesväkesi tultava näyttäytymään Herran, Herran, Israelin Jumalan, kasvojen eteen. ²⁴ Minä karkotan kansat sinun edeltäsi ja laajennan sinun alueesi, eikä kukaan himoitse sinun maatasi, kun sinä vaellat kolme kertaa vuodessa Herran, sinun Jumalasi, kasvojen eteen. ²⁵ Älä uhraa teurasuhrini verta happaman leivän kanssa. Älköön pääsiäisjuhlauhrista jääkö mitään yön yli seuraavaan aamuun. ²⁶ Tuo Herran, Jumalasi, temppeliin parhaimmat maasi ensihedelmistä. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Mooseksen kasvot säteilevät

²⁷ Herra sanoi Moosekselle: ”Kirjoita itsellesi muistiin nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun kanssasi ja

Israelin kanssa.” ²⁸ Mooses oli vuorella Herran luona neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, nuo kymmenen käskyä.

²⁹ Kun Mooses laskeutui alas Siinainvuorelta käsissään kaksi todistuksen taulua, hän ei tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli alkanut säteillä hänen puhuessaan Herran kanssa. ³⁰ Aaron ja kaikki israelilaiset näkivät Mooseksen ja huomasivat hänen kasvojensa ihon säteilevän, ja he pelkäsivät tulla hänen lähelleen. ³¹ Silloin Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan päämiehet palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille. ³² Sen jälkeen kaikki israelilaiset tulivat lähemmäksi, ja hän käski heidän noudataa kaikkea, mistä Herra oli puhunut hänen kanssaan Siinainvuorella. ³³ Lakattuaan puhumasta heidän kanssaan Mooses pani peitteen kasvoilleen. ³⁴ Mutta kun Mooses meni Herran eteen puhumaan hänen kanssaan, hän otti peitteen pois ja oli ilman sitä, kunnes lähti ulos. Tultuaan ulos hän puhui israelilaisille, mitä oli käsketty, ³⁵ ja israelilaiset näkivät Mooseksen kasvojen ihon säteilevän. Niin Mooses pani peitteen takaisin ja piti sitä kasvoillaan, kunnes meni puhumaan Herran kanssa.

Sapattikäsky

35 ¹ Mooses kutsui koolle koko israelilaisten seurakunnan ja sanoi heille: "Nämä ovat ne sanat, joiden mukaan Herra on käskennyt teidän toimia: ² Kuutena päivänä tehkää työtä, mutta seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä sapatti, Herran levon päivä. Jokainen, joka silloin tekee työtä, on surmattava. ³ Älkää sytyttäkö tulta sapatinpäivänä missään asuinpaikoissanne."

Uhrilahjat ilmestysmajaa varten

⁴ Mooses sanoi koko Israelin seurakunnalle: "Näin on Herra käskennyt: ⁵ Kootkaa Herralle uhrilahja keskuudestanne. Jokainen, joka sydämestään haluaa, tuokoon uhrilahjaksi Herralle kultaa, hopeaa ja vaskea, ⁶ sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa, vuohenkarvoja, ⁷ punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja, merilehmännahkoja, akasiapuuta, ⁸ öljyä valaisemista varten, tuoksuaineita voiteluöljyä ja hyväntuoksuista suitsuketta varten ⁹ sekä onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä.

¹⁰ Kaikki keskuudestanne ovat taitajat tulkoot ja tehkööt kaiken, mitä Herra on käskennyt: ¹¹ asumuksen telttoineen ja peitteineen, hakasineen,

lautoineen, poikkitankoineen, pylväineen ja jalustoineen, ¹² arkun kantotankoineen, armoistuiimen ja sitä verhoavan esiripun, ¹³ pöydän kantotankoineen ja kaikkine varusteineen sekä Herran eteen asetettavat leivät, ¹⁴ lampunjalan varusteineen ja lamppuineen valaisemista varten sekä öljyn lamppuja varten, ¹⁵ suitsutusalttarin kantotankoineen, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, oviverhon asumuksen ovelle, ¹⁶ polttouhrialttarin ja kaikki sen varusteet, vaskiritilän ja kantotangot sekä altaan ja sen jalustan, ¹⁷ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä verhon esipihan porttiin, ¹⁸ asumuksen vaarnat ja esipihan vaarnat köysineen, ¹⁹ virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut."

²⁰ Sitten koko israelilaisten seurakunta lähti pois Mooseksen luota, ²¹ ja jokainen, jonka sydän häntä siihen kehotti, jokainen, jonka henki oli altis, tuli ja toi uhrinsa Herralle ilmestysmajan valmistamista varten, kaikkea sen palvelusta varten sekä pyhiä vaatteita varten. ²² Miehet ja naiset, jokainen, jonka sydän oli altis, tulivat ja toivat solkia, korvarenkaita,

sormuksia, kaulakoristeita ja kaikenlaisia muita kultaesineitä – kultaa heilutusuhrina Herralle.

²³ Samoin jokainen, jolla oli sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja, hienoa pellavaa, vuohenkarvoja, punaiseksi värjättyjä pässinnahkoja tai merilehmännahkoja, toi niitä.

²⁴ Jokainen, joka voi antaa hopeaa tai vaskea uhriksi, toi lahjan Herralle, niin ikään jokainen, jolla oli akasiapuuta, toi sitä kaikenlaista rakennustyötä varten. ²⁵ Jokainen viisas ja taitava nainen kehräsi ja toi sinipunaisia, purppuranpunaisia ja helakanpunaisia villalankoja ja hienoa pellavaa. ²⁶ Kaikki naiset, joita heidän sydämensä kehotti, kehräsivät taitavasti vuohenkarvoja. ²⁷ Päämiehet toivat onyksi-kiviä ja muita kasukkaan ja rintakilpeen kiinnitettäviä kiviä. ²⁸ He toivat myös öljyä valaisemista ja voiteluöljyn valmistamista varten sekä tuoksuaineita voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen valmistamiseksi. ²⁹ Kaikki israelilaiset, miehet ja naiset, jotka olivat sydäimestään halukkaita tuomaan vapaaehtoisia lahjoja Herralle, toivat niitä kaikenlaisia töitä varten, jotka Herra oli Mooseksen kautta käskenyt tehdä.

Pyhien esineiden valmistajat

³⁰ Mooses sanoi israelilaisille: “Herra on kutsunut nimeltä

Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan Juudan heimosta.

³¹ Hän on täyttänyt Besalelin Jumalan Hengellä, niin että hänellä on viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa ³² suunnitella ja valmistaa esineitä kullasta, hopeasta ja vaskesta, ³³ työstää ja kiinnittää jalokiviä, veistää puuta ja tehdä kaikenlaisia taitoa vaativia töitä. ³⁴ Hänelle ja Oholiabille, Ahisamakin pojalle Daanin heimosta, Herra on antanut myös kyvyn opettaa muita. ³⁵ Hän on täyttänyt heidät viisaudella, niin että he osaavat tehdä kaikenlaisia töitä, niin kaivertajan, suunnittelijan, kankurin kuin kirjokankaiden kutojankin, joka kutoo kankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä hienosta pellavasta. He pystyvät suunnittelemaan ja tekemään kaikenlaisia töitä.”

36 ¹ “Besalel ja Oholiab sekä kaikki taitajat, joille Herra on antanut viisauden, ymmärryksen ja kyvyn valmistaa kaikkea, mitä pyhäkköpalveluksessa tarvitaan, tehkööt kaiken niin kuin Herra on käskenyt.” ² Mooses kutsui Besalelin ja Oholiabin sekä kaikki taitajat, joille Herra oli antanut viisauden, kaikki, joiden sydän kehotti heitä ryhtymään työhön.

Kansa tuo runsaasti uhrilahjoja

³ He ottivat Moosekselta kaikki lahjat, jotka israelilaiset olivat tuoneet pyhäkköpalveluksessa tarvittavien esineiden valmistamista varten. Israelilaiset toivat joka aamu hänelle lisää vapaaehtoisia lahjoja. ⁴ Silloin kaikki taitajat, jotka tekivät kaikenlaista työtä pyhäkköä varten, tulivat Mooseksen luo, kukin siitä työstä, jota oli tekemässä, ⁵ ja sanoivat: "Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan sen työn suorittamiseksi, jonka Herra on käkenyt tehdä." ⁶ Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä: "Älköön yksikään mies tai nainen enää valmistako mitään lahjaksi pyhäkköä varten." Niin kansa lakkasi tuomasta lahjoja. ⁷ Kaikkien töiden tekemistä varten oli kaikkea riittävästi, jopa yli tarpeen.

Ilmestysmajan rakentaminen

⁸ Taitavimmat työntekijät valmistivat asumuksen kymmenestä telttakankaan kaistasta. Ne oli kudottu kerratusta hienosta pellavasta ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista. Niihin oli tehty taidokkaasti kerubeja. ⁹ Yhden kaistan pituus oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki kaistat olivat samanmittaisia. ¹⁰ Viisi kaistaa yhdistettiin toisiinsa, samoin yhdistettiin toiset viisi

kaistaa toisiinsa. ¹¹ Sinipunaisesta langasta tehtiin silmukat yhdistetyn kappaleen ensimmäisen kaistan reunaan, samoin toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan. ¹² Ensimmäiseen kaistaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja toiseen yhdistettyyn kappaleeseen viisikymmentä silmukkaa vastaavan kaistan reunaan, niin että silmukat olivat kohdakkain. ¹³ Sitten tehtiin viisikymmentä kultahakasta, ja kappaleet yhdistettiin hakasilla toisiinsa, niin että niistä tuli yhtenäinen asumus.

¹⁴ Vuohenkarvoista tehtiin kaistoja ja niistä asumusta suojaava telttä. Näitä kaistoja tehtiin yksitoista. ¹⁵ Kunkin kaistan pituus oli kolmekymmentä kyynärää ja leveys neljä kyynärää. Kaikki yksitoista kaistaa olivat samanmittaisia. ¹⁶ Kaistat liitettiin yhteen, viisi kaistaa erilliseksi kappaleeksi ja kuusi erilliseksi kappaleeksi. ¹⁷ Toisen yhdistetyn kappaleen viimeisen kaistan reunaan tehtiin viisikymmentä silmukkaa ja samoin viisikymmentä silmukkaa toisen yhdistetyn kappaleen vastaavan kaistan reunaan. ¹⁸ Sitten tehtiin viisikymmentä vaskihakasta, joilla kankaat liitettiin yhteen, niin että niistä tuli yhtenäinen telttä. ¹⁹ Telttä varten tehtiin vielä peite punaiseksi värjätystä

pässinnahoista ja sen päälle peite merilehmännahoista.

²⁰ Asumuksen laudat tehtiin akasiapuusta, ja ne asetettiin pystyyn. ²¹ Lautojen pituus oli kymmenen kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää. ²² Kussakin laudassa oli kaksi tappia, joilla laudat yhdistettiin toisiinsa. Tällaisiksi tehtiin kaikki asumuksen laudat. ²³ Eteläpuolta varten niitä tehtiin kaksikymmentä. ²⁴ Näitä kahtakymmentä lautaa varten tehtiin neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle, sen kahta tappia varten. ²⁵ Myös asumuksen toista, pohjoisen puoleista, sivua varten tehtiin kaksikymmentä lautaa ²⁶ ja neljäkymmentä hopeajalustaa, kaksi jalustaa kunkin laudan alle. ²⁷ Asumuksen takasivua, länsipuolta, varten tehtiin kuusi lautaa ²⁸ ja asumuksen peränurkkia varten kaksi kaksoislautaa. ²⁹ Kumpikin oli tehty kahdesta laudasta, jotka olivat kiinni toisissaan alhaalta ylös saakka, ensimmäiseen renkaaseen asti. Tällaisiksi tehtiin molemmat laudat, yksi kumpaakin nurkkaa varten. ³⁰ Lautoja oli siis kahdeksan ja niiden hopeajalustoja kuusitoista, kaksi jalustaa kunkin laudan alla.

³¹ Sitten tehtiin viisi poikkitankoa akasiapuusta asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten, ³² viisi

poikkitankoa asumuksen toisen sivuseinän lautoja varten ja viisi poikkitankoa asumuksen takaseinän, länsisivun, lautoja varten. ³³ Keskimmäinen poikkitanko asetettiin lautojen puoliväliin, niin että se ulottui seinän päästä päähän. ³⁴ Laudat päällystettiin kullalla, ja niihin tehtiin renkaat kullasta poikkitankojen pidikkeiksi. Myös poikkitangot päällystettiin kullalla.

³⁵ Sitten tehtiin esirippu sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. Siihen tehtiin taidokkaasti kerubeja. ³⁶ Esirippua varten tehtiin akasiapuusta neljä pylvästä, jotka päällystettiin kullalla. Pylväiden koukut olivat kultaa, ja pylväitä varten valettiin neljä hopeajalustaa. ³⁷ Teltan oveen tehtiin kirjokudontatyönä verho sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ³⁸ Oviverhoa varten tehtiin viisi pylvästä koukkuineen. Pylväiden päät ja koristepienat päällystettiin kullalla. Pylväiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

Liitonarkku ja armoistuin

37 ¹ Besalel teki akasiapuusta arkun, kaksi ja puoli kyynärää pitkän, puolitoista kyynärää leveän ja puolitoista kyynärää

korkean. ² Hän päällysti sen puhtaalla kullalla sisältä ja ulkoa ja teki sen ympärille kultareunuksen. ³ Hän valoi neljä kultarengasta arkun neljään jalkaan, kaksi rengasta sen toiselle puolelle ja kaksi toiselle. ⁴ Sitten hän teki kantotangot akasiapuusta, päällysti ne kullalla ⁵ ja työnsi ne arkun sivuilla oleviin renkaisiin, niin että arkkua voitiin kantaa. ⁶ Hän teki puhtaasta kullasta armoistuimen, kaksi ja puoli kyynärää pitkän ja puolitoista kyynärää leveän. ⁷ Sitten hän teki kullasta kaksi kerubia. Hän teki ne takomalla armoistuimen kumpaankin päähän, ⁸ yhden kerubin toiseen päähän ja yhden toiseen päähän. Hän teki kerubit armoistuimen kumpaankin päähän. ⁹ Kerubien siivet olivat kohollaan, niin että ne peittivät armoistuimen. Kerubien kasvot olivat vastakkain ja armoistuimeen päin.

Pyhien leipien pöytä

¹⁰ Besalel teki akasiapuusta pöydän, joka oli kahden kyynärän pituinen, kyynärän levyinen ja puolitoista kyynärää korkea. ¹¹ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki sen ympärille kultareunuksen. ¹² Hän ympäröi pöydän kämmenen korkuisella listalla ja teki listan ympärille kultareunuksen. ¹³ Hän valoi pöytää varten neljä kultarengasta ja kiinnitti renkaat pöydän neljän jalan kulmiin. ¹⁴ Renkaat olivat listan

alapuolella tankojen pidikkeinä pöydän kantamista varten. ¹⁵ Tangot hän teki akasiapuusta pöydän kantamista varten ja päällysti ne kullalla. ¹⁶ Lisäksi hän teki pöydällä pidettävät astiat puhtaasta kullasta: vadit, kupit ja maljat sekä kannut, joista juomauhrit vuodatetaan.

Seitsenhaarainen lampunjalka

¹⁷ Besalel teki myös lampunjalan puhtaasta kullasta. Hän takoi sen yhdestä ja samasta kappaleesta jalustoineen ja haaroineen, kupuineen, nuppuineen ja kukkineen. ¹⁸ Lampunjalan sivuilta lähti kuusi haaraa, kolme haaraa toiselta ja kolme haaraa toiselta sivulta. ¹⁹ Kussakin haarassa oli kolme mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. Näin oli jokaisessa kuudessa lampunjalasta lähtevässä haarassa. ²⁰ Lampunjalassa oli neljä mantelinkukan muotoista kupua, nuppua ja kukkaa. ²¹ Jokaisen haaraparin – jokaisen kuuden haaran, jotka lähtivät lampunjalasta – alla oli yksi nappu. ²² Nuput ja haarat olivat samaa kappaletta kuin lampunjalka. Se oli taottu puhtaasta kullasta yhtenä kappaleena. ²³ Besalel teki siihen seitsemän lamppua sekä lamppusakset ja karstakupit puhtaasta kullasta. ²⁴ Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa.

Suitsutusalttari

²⁵ Besalel teki myös suitsutusalttarin akasiapuusta kyynärän pituisen ja kyynärän levyisen, neliön muotoisen, ja kaksi kyynärää korkean. Sen sarvet olivat samaa kappaletta kuin alttari. ²⁶ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä kannen että sivut ympäriinsä, samoin sarvet. Hän teki sen ympärille kultareunuksen. ²⁷ Hän teki siihen kaksi kultarengasta reunuksen alle molemmin puolin, kahdelle sivulle. Renkaat olivat tankojen pidikkeinä alttarin kantamista varten. ²⁸ Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne kullalla. ²⁹ Hän valmisti myös pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyväntuoksuisen suitsukkeen samalla tavoin kuin voiteensekoittaja valmistaa.

Polttouhrialttari ja vaskiallas

38 ¹ Besalel teki akasiapuusta polttouhrialttarin. Se oli neliön muotoinen – pituudeltaan viisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää – ja sen korkeus oli kolme kyynärää. ² Hän teki alttarin neljään kulmaan sarvet, jotka olivat samaa kappaletta kuin alttari, ja päällysti sen vaskella. ³ Sitten hän teki kaikki alttarin esineet: tuhka-astiat, lapiot, vihmontamalat, haarukat ja hiilipannut. Kaikki alttarin esineet hän teki vaskesta. ⁴ Altтарin reunuksen alapuolelle hän teki vaskesta verkkomaisen ritilän, joka

ulottui alhaalta puoliväliin saakka.

⁵ Vaskiritilän neljään kulmaan hän valoi neljä rengasta kantotankojen pidikkeiksi. ⁶ Tangot hän teki akasiapuusta ja päällysti ne vaskella ⁷ ja työnsi ne alttarin sivuilla oleviin renkaisiin. Altтарin hän teki laudoista ontoksi. ⁸ Besalel teki vaskialtaan vaskijalustoineen niiden naisten peileistä, jotka suorittivat palvelustehtäviä ilmes-tysmajan ovella.

Esipiha varusteineen

⁹ Sitten Besalel teki esipihan. Sen eteläsivua varten hän teki sadan kyynärän pituiset verhot kerratusta hienosta pellavasta. ¹⁰ Verhojen pylväitä oli kaksikymmentä ja vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹¹ Pohjoispuolen verhot olivat myös sadan kyynärän pituiset. Niiden pylväitä oli kaksikymmentä ja vaskijalustoja kaksikymmentä. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹² Länsipuolen verhot olivat viidenkymmenen kyynärän pituiset. Pylväitä oli kymmenen ja jalustoja kymmenen. Pylväiden koukut ja koristepienat olivat hopeaa. ¹³ Etupuolen, itäisen puolen, pituus oli viisikymmentä kyynärää. ¹⁴ Portin toisella sivulla olevien verhojen pituus oli viisitoista kyynärää. Niiden pylväitä oli kolme ja jalustoja kolme.

¹⁵ Samoin verhot esipihan portin toisella sivulla olivat viidentoista kyynärän pituiset, pylväitä oli kolme ja jalustoja kolme. ¹⁶ Kaikki esipihan verhot olivat kerrattua hienoa pellavaa. ¹⁷ Pylväiden jalustat olivat vaskea, koukut ja koristepienat hopeaa, ja pylväiden päät oli päällystetty hopealla. Kaikkiin esipihan pylväisiin oli kiinnitetty hopeiset koristepienat. ¹⁸ Esipihan portin verho oli tehty kirjokudontatyönä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta. Sen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja korkeus esipihan verhojen tavoin viisi kyynärää. ¹⁹ Portin pylväitä oli neljä ja vaskijalustoja neljä. Pylväiden koukut olivat hopeaa, ja myös pylväänpäiden päällyste ja koristepienat olivat hopeaa. ²⁰ Kaikki asumuksen ja esipihan ympärillä olevat vaarnat olivat vaskea.

Laskelma ilmestysmajan kustannuksista

²¹ Tässä on luettelo asumukseen, todistuksen majaan, käytetyistä tarvikkeista, jotka leeviläiset luettelivat litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla Mooseksen käskystä. ²² Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika Juudan heimosta, oli tehnyt kaiken, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskenyt. ²³ Hänen apunaan

oli Daanin heimoon kuuluva Oholiab, Ahisamakin poika, kaivertaja ja suunnittelija, joka kutoi kirjokankaita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä hienosta pellavasta.

²⁴ Kultaa, jota käytettiin kaikkiin pyhäkköä varten tehtyihin esineisiin, oli tuotu heilutusuhrina kaikkiaan 29 talenttia ja 730 sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁵ Hopeaa tuli seurakunnan katselmuksessa 100 talenttia ja 1 775 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁶ Jokaiselta katselmuksessa olleelta kaksikymmenvuotiaalta tai sitä vanhemmalta, kaikkiaan 603 550 mieheltä, saatiin beka-mitta eli puoli sekeliä, pyhäkkösekelin painon mukaan. ²⁷ Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön pylväiden jalustojen ja esiripun pylväiden jalustojen valamiseen, talentti jalustaa kohti. Sataan jalustaan kului sata talenttia hopeaa. ²⁸ Lopuista 1 775 sekelistä tehtiin koukut pylväisiin. Pylväiden päät päällystettiin hopealla, ja niihin tehtiin koristepienat.

²⁹ Heilutusuhrivaskea oli 70 talenttia ja 2 400 sekeliä. ³⁰ Siitä tehtiin jalustat ilmestysmajan oven pylväitä varten, vaskialttari ja siihen kuuluva vaskinen ritilä sekä kaikki alttarin esineet, ³¹ samoin jalustat koko

esipihaa ja esipihan porttia varten, kaikki asumuksen vaarnat sekä kaikki vaarnat esipihan ympärille.

Ylipapin puvun valmistaminen

39¹ Virkapuvut pyhäkköpalvelusta varten sekä Aaronin pyhät vaatteet tehtiin sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.² Kasukka tehtiin kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta.³ Kulta taottiin ohuiksi levyiksi ja leikattiin säikeiksi, niin että sitä voitiin kutoa taidokkaasti sinipunaisten, purppuranpunaisten ja helakanpunaisten villalankojen ja hienopellavaisten lankojen sekaan.⁴ Kasukkaan tehtiin yhdistettävät olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen molempiin reunoihin.⁵ Kasukan päällä oleva kudottu vyö oli kasukan kanssa yhtä kappaletta. Sekin oli tehty kullasta sekä sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista ja kerratusta hienosta pellavasta sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.⁶ Onyksi-kivet, joihin oli kaiverrettu Israelin poikien nimet niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan, kehystettiin kultapunoksin.⁷ Kivet pantiin kasukan olkakappaleisiin

muistuttamaan israelilaisista sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Rintakilpi

⁸ Rintakilpi tehtiin taidokkaasti kullasta, sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta, niin kuin kasukkakin oli tehty.⁹ Rintakilpi oli neliön muotoinen ja kaksin kerroin taitettu. Siitä tehtiin vaaksan pituinen ja vaaksan levyinen, kaksin kerroin taitettu.¹⁰ Siihen kiinnitettiin jalokiviä neljään riviin: ensimmäiseen riviin karneoli, topaasi ja smaragdi,¹¹ toiseen riviin turkoosi, safiiri ja kalsedoni,¹² kolmanteen riviin hyasintti, akaatti ja ametisti¹³ ja neljänteen riviin krysolitti, onyksi ja jaspis. Ne kiinnitettiin paikoilleen kultapunoksin kehystettyinä.¹⁴ Kiviä oli siis kaksitoista Israelin poikien nimien mukaan. Kuhunkin kiveen oli kaiverrettu yksi kahdentoista heimon nimistä niin kuin sinettisormuksia kaiverretaan.¹⁵ Rintakilpeen tehtiin puhtaasta kullasta ketjut, jotka oli punottu köysien tapaan.¹⁶ Lisäksi tehtiin kaksi kultapalmikkoa ja kaksi kultarengasta. Nämä kaksi rengasta kiinnitettiin rintakilven yläkulmiin.¹⁷ Molemmat kultapunokset kiinnitettiin rintakilven yläkulmissa oleviin renkaisiin.¹⁸ Molempien

punosten toiset päät kiinnitettiin palmikoihin, ja nämä kiinnitettiin kasukan etupuolelle, sen olkakappaleisiin. ¹⁹ Vielä tehtiin toiset kaksi kultarengasta, ja ne pantiin rintakilven alakulmiin, sen kasukkaa vasten olevan sisäpuolen reunaan. ²⁰ Vielä tehtiin kaksi kultarengasta, jotka kiinnitettiin kasukan olkakappaleiden etupuolelle, sauman kohdalle alareunaan, kasukan vyön yläpuolelle. ²¹ Rintakilpi solmittiin renkaistaan sinipunaisella nauhalla kasukan renkaisiin niin, että se oli kasukan vyön yläpuolella eikä irtaantunut kasukasta. Näin Herra oli Moosesta käskenyt.

Puvun muut varusteet

²² Kasukan viitta tehtiin kutomalla pelkästään sinipunaisista villalangoista. ²³ Viitan keskellä oleva pääntie oli niin kuin haarniskan aukko, ja sen reunassa oli päärme, ettei se repeäisi. ²⁴ Viitan helmaan tehtiin granaattimenoita sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista sekä kerratusta hienosta pellavasta. ²⁵ Sitten tehtiin tiukuja puhtaasta kullasta, ja ne kiinnitettiin granaattimienien väliin viitan helmaan ympäriinsä, ²⁶ vuoroin tiuku ja granaattimena ympäri viitan helman. Viitta oli tehty käytettäväksi palveluksessa sen

käskyn mukaan, jonka Herra oli antanut Moosekselle.

²⁷ Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin lisäksi kutomalla hienopellavaiset ihokkaat, ²⁸ hienopellavaiset turbaanit, hienopellavaiset koristepähineet sekä housut kerratusta hienosta pellavasta. ²⁹ Lisäksi tehtiin kirjokudontatyönä vyö kerratusta hienosta pellavasta ja sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista villalangoista, niin kuin Herra oli Moosesta käskenyt. ³⁰ Vielä tehtiin ruusuke, pyhä otsakoru, puhtaasta kullasta ja siihen kirjoitettiin sinettisormusten kaiverrusten tapaan kirjoitus "Herralle pyhitetty". ³¹ Siihen kiinnitettiin sinipunainen nauha, jolla se sidottiin turbaanin yläreunaan, sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Ilmestysmajan esineet

³² Näin koko työ, asumus eli ilmestysmaja, saatiin valmiiksi. Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ³³ He toivat asumuksen Moosekselle: teltan ja kaikki sen varusteet: hakaset, laudat, poikkitangot, pylväät ja jalustat, ³⁴ punaiseksi värjätystä pässinnahoista tehdyn peitteen, merilehmännahoista tehdyn peitteen ja verhona olevan

esiripun, ³⁵ todistuksen arkun kantotankoineen, armoistuimen, ³⁶ pöydän kaikkine varusteineen sekä Herran eteen asetettavat leivät, ³⁷ puhtaasta kullasta tehdyn lampunjalan riviin asetettavine lamppuineen ja kaikkine varusteineen sekä öljyä valaisemista varten, ³⁸ kultaisen alttarin, voiteluöljyn ja hyväntuoksuisen suitsukkeen, teltan oviverhon, ³⁹ vaskialttarin vaskisine ritilöineen, sen kantotangot ja kaikki varusteet, altaan jalustoineen, ⁴⁰ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen, esipihan portin verhon, sen köydet ja vaarnat sekä kaikki esineet, joita tarvitaan asumuksessa eli ilmestysmajassa suoritettavassa palveluksessa, ⁴¹ virkapuvut pyhäkössä suoritettavaa palvelusta varten ja pappi Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikiensa pappispuvut. ⁴² Israelilaiset olivat tehneet kaiken työn sen käskyn mukaan, jonka Herra oli Moosekselle antanut. ⁴³ Kun Mooses katseli kaikkea, mitä he olivat valmistaneet, hän näki, että se oli tehty aivan niin kuin Herra oli käskinyt. Ja Mooses siunasi heidät.

*Ilmestysmajan pystyttäminen
ja pappien vihkiminen*

40 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Pystytä asumus, ilmestysmaja, ensimmäisen kuukauden en-

simmäisenä päivänä. ³ Aseta sinne todistuksen arkku ja ripusta esirippu arkun eteen. ⁴ Tuo pöytä ja lado leivät pöydälle järjestykseen. Tuo lampunjalka ja nosta sen lamput paikoilleen. ⁵ Pane kultainen suitsutusalttari todistuksen arkun eteen ja ripusta verho asumuksen ovelle. ⁶ Sijoita polttouhrialttari asumuksen eli ilmestysmajan oven eteen. ⁷ Pane allas ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaada siihen vettä. ⁸ Ympäröi esipiha verhoilla ja aseta verho esipihan porttiin. ⁹ Ota sitten voiteluöljyä ja voitele asumus ja kaikki, mitä siellä on, ja pyhitä se ja kaikki sen esineet, niin siitä tulee pyhä. ¹⁰ Voitele myös polttouhrialttari kaikkine varusteineen ja pyhitä alttari, niin alttarista tulee pyhistä pyhin. ¹¹ Voitele samoin allas jalustoineen ja pyhitä se. ¹² Tuo sitten Aaron poikineen ilmestysmajan ovelle ja pese heidät vedellä. ¹³ Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voitele hänet ja pyhitä hänet palvelemaan minua pappina. ¹⁴ Tuo myös hänen poikansa, pue heidän ylleen ihokkaat ¹⁵ ja voitele heidät palvelemaan minua pappeina, niin kuin sinä voitelit heidän isänsäkin. Tämä on oleva heille voiteluna ikuiseen pappeuteen, polvesta polveen.”

¹⁶ Mooses teki kaiken aivan niin kuin Herra oli häntä käskinyt.

¹⁷ Asumus pystytettiin toisen vuoden ensimmäisessä kuussa, kauden ensimmäisenä päivänä.

¹⁸ Mooses pystytti asumuksen: Hän asetti paikoilleen sen jalustat, pani niihin laudat, asetti paikoilleen poikkitangot ja pystytti pylväät.

¹⁹ Hän levitti asumuksen ylle teltan ja asetti sen päälle telttapeitteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁰ Sitten hän otti todistuksen taulut, pani ne arkkuun, kiinnitti kantotangot arkun sivuille ja asetti armoistuimen arkun päälle. ²¹ Mooses vei arkun asumukseen ja ripusti paikoilleen esiripun verhoamaan liitonarkkua, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²² Hän asetti pöydän ilmestysmajaan, asumuksen pohjoissivulle esiripun ulkopuolelle, ²³ ja latoi sen päälle leivät järjestykseen Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁴ Hän asetti lampunjalan ilmestysmajaan, asumuksen eteläsivulle vastapäätä pöytää, ²⁵ ja nosti lamput Herran eteen, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁶ Mooses asetti kultaisen alttarin ilmestysmajaan esiripun eteen ²⁷ ja poltti sen päällä hyväntuoksuisia suitsuketta, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ²⁸ Sitten hän ripusti verhon asumuksen ovelle. ²⁹ Mooses asetti

polttouhrialttarin asumuksen eli ilmestysmajan oven edustalle ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ³⁰ Altaan hän asetti ilmestysmajan ja alttarin välille ja kaatoi siihen vettä peseytymistä varten. ³¹ Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat pesivät siinä käntensä ja jalkansa. ³² Mennessään ilmestysmajaan tai lähestyessään alttaria he peseytyivät Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti. ³³ Mooses rakensi asumuksen ja alttarin ympärille esipihan ja ripusti verhon esipihan porttiin. Näin Mooses sai tehdyksi kaiken työn.

Herran kirkkaus täyttää ilmestysmajan

³⁴ Silloin pilvi peitti ilmestysmajan ja Herran kirkkaus täytti asumuksen, ³⁵ eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli asetunut sen päälle ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. ³⁶ Aina kun pilvi kohosi asumuksen päältä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. Näin tapahtui koko heidän vaelluksensa ajan. ³⁷ Mutta ellei pilvi kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin tuli päivä, jona se taas kohosi. ³⁸ Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä siinä oli tulen hohde. Kaikki israelilaiset näkivät tämän koko vaelluksensa ajan.

KOLMAS MOOSEKSEN KIRJA (LEVITICUS)

UHRILAKI, 1 – 17

Polttouhrilaki

1 ¹ Herra kutsui Moosesta ja puhui hänelle ilmestysmajan sisältä: ² "Sano israelilaisille: Kun joku teistä haluaa tuoda uhrin Herralle, tuokoon hän uhrinsa karjasta, joko naudoista tai lampaista. ³ Jos hän uhraa polttouhriksi nautaeläimen, hänen on uhrattava virheetön uros. Tuokoon hän sen ilmestysmajan ovelle, jotta Herra olisi hänelle suosiollinen, ⁴ ja laskekoon kätensä polttouhrin pään päälle, niin se hyväksytään sovituksi hänelle. ⁵ Hänen tulee teurastaa tuo mullikka Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, ottakoot veren ja vihmokoot sen ympäri alttaria, joka on ilmestysmajan ovella. ⁶ Sitten hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi. ⁷ Pappi Aaronin pojat tehkööt tulen alttarille, latokoot halkoja tuleen ⁸ ja järjestäkööt kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille. ⁹ Sisälmykset ja jalat uhrin tuoja peskään vedessä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle. ¹⁰ Jos tuojan polttouhri on

pikkukarjasta, lampaista tai vuohista, hänen on uhrattava virheetön uros. ¹¹ Hänen tulee teurastaa se alttarin pohjoissivulla, Herran edessä, ja papit, Aaronin pojat, vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ¹² Leikelkään hän sitten uhrieläimen määräkappaleiksi, ja pappi asettakoon kappaleet sekä pään ja ihran palavien halkojen päälle alttarille. ¹³ Sisälmykset ja jalat hän peskään vedessä, ja pappi viekään ne kaikki alttarille ja polttakoon. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle.

¹⁴ Jos hänen polttouhrinsa Herralle on linnuista, hänen on uhrattava metsäkyyhkyisiä tai kyyhkysenpoikia. ¹⁵ Pappi tuokoon linnun alttarille, vääntäkään siltä niskan poikki ja polttakoon sen alttarilla. Veri on puserrettava alttarin seinään. ¹⁶ Sitten pappi ottakoon linnun kuvun ja höyhenet ja heittäkään ne alttarin viereen, sen itäpuolella olevaan tuhkäläjään. ¹⁷ Sen jälkeen hänen on repäistävä lintu auki siipien kohdalta, niitä kuitenkin irrottamatta, ja poltettava se palavien halkojen päällä alttarilla. Se on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle."

Ruokauhrilaki

2¹“Kun joku uhraa Herralle ruokauhrin, hänen uhrinaan olkoon hienoja vehnäjauhoja. Hänen tulee vuodattaa niihin öljyä ja panna päälle vielä suitsuketta.² Vieköön hän uhrin papeille, Aaronin pojille, ja pappi ottakoon täyden kourallisen ruokauhrin jauhoja ja ruokauhrin öljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon ruokauhrin muistouhriosan alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle.³ Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

⁴Kun tuot uunissa paistetun ruokauhrin, tuo hienoista jauhoista öljyyn leivottuja happamattomia leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä.⁵ Jos uhrisi on leivinlevyllä paistettu ruokauhri, sen tulee olla hienoista vehnäjauhoista öljyyn leivottu ja happamaton.⁶ Paloittele se ja vuodata sen päälle öljyä. Se on ruokauhri.⁷ Jos uhraat pannussa paistetun ruokauhrin, tee se hienoista vehnäjauhoista ja öljystä.⁸ Vie näistä aineksista valmistettu ruokauhri Herralle; anna se papille, ja hän tuo sen alttarille.⁹ Pappi erottakoon ruokauhrista muistouhriosan ja polttakoon sen alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle.¹⁰ Ruokauhrista jäljelle jäänyt osa

kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. Se on pyhistä pyhintä Herran tuliuhria.

¹¹Mitään ruokauhria, jonka te tuotte Herralle, ei saa valmistaa hapantaikinasta, sillä te ette saa polttaa tuliuhrina Herralle mitään hapatettua ettekä hunajaa.¹² Te saatte tuoda niitä Herralle uhriksi ensisadosta, mutta niitä ei saa tuoda alttarille suloiseksi tuoksuksi.¹³ Mausta jokainen ruokauhrisi suolalla, älä anna Jumalasi liitonsuolan puuttua ruokauhristasi. Jokaisen uhrilahjasi mukana sinun on uhrattava myös suolaa.¹⁴ Jos tuot ruokauhrin Herralle ensisadosta, tuo tulessa paahdettuja tähtkäpäitä tai survottuja jyviä tuleentumattomasta viljasta uuden satosi ruokauhrina.¹⁵ Vuodata sen päälle öljyä ja pane sen päälle suitsuketta. Se on ruokauhri.¹⁶ Pappi polttakoon muistouhriosan survotuista jyvistä ja öljystä sekä kaiken suitsukkeen. Tämä on tuliuhri Herralle.”

Yhteysuhrilaki

3¹“Jos joku tuo lahjanaan yhteysuhrin nautakarjasta, joko uroksen tai naaraan, tuokoon hän Herran eteen virheettömän eläimen.² Hänen on laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmestysmajan ovella. Papit,

Aaronin pojat, vihmokoot veren ympäri alttaria. ³Tuokoon hän yhteysuhrista Herralle tuliuhriksi sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ⁴molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä. ⁵Aaronin poikien on poltettava nämä yhdessä polttouhrin kanssa palavien halkojen päällä alttarilla suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle.

⁶Jos joku tuo lahjanaan Herralle yhteysuhrin pikkukarjasta, uroksen tai naaraan, tuokoon hän virheettömän eläimen. ⁷Jos hän tuo uhrinaan lampaan, hänen on tuotava se Herran eteen, ⁸laskettava kätensä uhrin pään päälle ja teurastettava eläin ilmentysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ⁹Tuokoon hän yhteysuhrista Herralle tuliuhriksi rasvan, koko rasvahännän, joka on irrotettava häntänikamista, sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ¹⁰molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä. ¹¹Papin tulee polttaa kaikki nämä alttarilla. Tämä on tuliuhriruoka Herralle.

¹²Jos uhrin tuojan lahja on vuohi, hänen on tuotava se Herran eteen, ¹³laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se ilmentysmajan edessä. Aaronin pojat vihmokoot sen veren ympäri alttaria. ¹⁴Tuokoon hän siitä tuliuhriksi Herralle sisälmyksiä peittävän rasvan, kaiken sisälmysten rasvan, ¹⁵molemmat munuaiset, niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan sekä maksanlisäkkeen, joka on irrotettava munuaisten vierestä. ¹⁶Pappi polttakoon ne alttarilla suloisesti tuoksuvana tuliuhriruokana. Kaikki rasva kuuluu Herralle. ¹⁷Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin: älkää syökö mitään rasvaa älkääkään mitään verta.”

Syntiuhrilaki

4 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Sano israelilaisille: Jos ihmisen erehdyksessä tekee syntiä Herran käskyjä vastaan, tekee jotakin sellaista, mitä ei saa tehdä, häntä koskevat nämä säädökset.

³Jos voideltu pappi tekee syntiä ja saattaa kansan syylliseksi, tuokoon hän tekemänsä synnin tähden nuoren, virheettömän sonnimullikan syntiuhriksi Herralle. ⁴Hänen on vietävä mullikka ilmentysmajan ovelle Herran eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se Herran edessä.

⁵ Voideltu pappi ottakoon mullikan verta, vieköön sitä ilmestysmajaan, ⁶ kastakoon sormensa vereen ja vihmokoon verta seitsemän kertaa Herran edessä pyhäkön esirippua kohti. ⁷ Papin on sivelttävä Herran edessä verta ilmestysmajassa olevan suitsutusalttarin sarviin ja kaadettava loput härän verestä ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle. ⁸ Ottakoon hän erilleen kaiken syntiuhrimullikan rasvan, sisälmyksiä peittävän rasvan ja kaiken sisälmysten rasvan, ⁹ samoin molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa olevan rasvan ja munuaisten vierestä irrotettavan maksanlisäkkeen, ¹⁰ niin kuin ne otetaan pois yhteysuhrihärästä. Papin on poltettava ne polttouhrialttarilla. ¹¹ Mullikan nahka, kaikki liha sekä pää ja jalat, sisälmykset ja mahan sisältö – ¹² koko mullikka – vietäköön leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan, johon tuhka heitetään, ja poltettakoon halkojen päällä tulella. Se on poltettava paikassa, johon tuhka heitetään.

¹³ Mutta jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä eikä seurakunta huomaa rikkoneensa mitään Herran käskyä vastaan ja tehneensä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja on kuitenkin tullut syylliseksi, ¹⁴ ja jos synti, jonka se

on tehnyt Herran käskyä vastaan, tulee sitten julki, seurakunta tuokoon mullikan syntiuhriksi ja vieköön sen ilmestysmajan eteen. ¹⁵ Seurakunnan vanhimpien on laskettava kätensä mullikan pään päälle Herran edessä, ja mullikka on teurastettava Herran edessä. ¹⁶ Voideltu pappi vieköön mullikan verta ilmestysmajaan, ¹⁷ kastakoon sormensa vereen ja vihmokoon verta seitsemän kertaa Herran edessä esirippua kohti. ¹⁸ Sivelkköön hän verta myös Herran edessä ilmestysmajassa olevan alttarin sarviin. Loput verestä hänen tulee kaataa ilmestysmajan oven edessä olevan polttouhrialttarin juurelle. ¹⁹ Hänen tulee ottaa kaikki uhrin rasva ja polttaa se alttarilla. ²⁰ Hänen on tehtävä tälle mullikalle niin kuin hän teki syntiuhrimullikalle, aivan samalla tavalla. Kun pappi on näin toimittanut seurakunnalle sovituksen, sille annetaan anteeksi. ²¹ Pappi vieköön mullikan leirin ulkopuolelle ja polttakoon sen, niin kuin hän poltti ensimmäisen mullikan. Se on seurakunnan syntiuhri.

²² Jos ruhtinas tekee syntiä ja rikkoo erehdyksessä jotakin Herran, Jumalansa, käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee näin syylliseksi, ²³ tai jos hän tulee tietoiseksi

aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän uhrinaan vuohen, virheettömän uroksen. ²⁴ Hänen on laskettava kätensä pukin pään päälle ja teurastettava se Herran edessä, paikassa, jossa polttouhriteuraat teurastetaan. Se on hänen syntiuhhrinsa. ²⁵ Pappi ottakoon syntiuhhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin, mutta loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle. ²⁶ Kaikki uhrin rasva hänen on poltettava alttarilla samalla tavoin kuin yhteysuhrin rasva poltetaan. Kun pappi on näin toimittanut ruhtinaalle sovituksen hänen synnistään, se annetaan hänelle anteeksi.

²⁷ Jos joku kansasta tekee erehdyksessä syntiä jotakin Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, ja tulee siten syylliseksi, ²⁸ tai jos hän tulee tietoiseksi aikaisemmin tekemästään synnistä, tuokoon hän syntinsä tähden uhrinaan vuohen, virheettömän naaraan. ²⁹ Hänen on laskettava kätensä syntiuhhrin pään päälle ja teurastettava eläin polttouhripaikalla. ³⁰ Pappi ottakoon sen verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin ja kaatakoon loput verestä alttarin juurelle. ³¹ Pappi irrottakoon vuohesta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrin

rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla suloiseksi tuoksuksi Herralle. Kun pappi on näin toimittanut sovituksen, uhrin tuoja saa anteeksi.

³² Jos joku tuo lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava uhrinaan virheetön naaras, ³³ laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. ³⁴ Pappi ottakoon syntiuhhrin verta sormeensa ja sivelkään sitä polttouhrialttarin sarviin mutta loput verestä hänen on kaadettava alttarin juurelle. ³⁵ Pappi irrottakoon lampaasta kaiken rasvan, niin kuin yhteysuhrilampaan rasva irrotetaan, ja polttakoon sen alttarilla Herran tuliuhhrin päällä. Kun pappi näin on toimittanut sovituksen uhrin tuojan tekemästä synnistä, tälle annetaan anteeksi.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

5 ¹ “Jos joku rikkoor siten, että kuultuaan vannotuksen ei ilmoita mitä tietää, vaikka voisi todistaa siitä, mitä on nähnyt tai mitä muuten tietää, hän tekee syntiä ja joutuu kantamaan syyllisyytensä. ² Tai jos joku tietämättään koskee johonkin saastaiseen, joko saastaisen villieläimen raatoon, saastaisen kotieläimen raatoon tai saastaisen pikkueläimen raatoon, hän saastuu

ja tulee syylliseksi. ³ Tai jos hän tietämättään koskee ihmisen saastaan, on se mitä saastaa tahansa, josta voi saastua, ja sitten huomaa sen, hän on syyllinen. ⁴ Tai jos joku puhuu huulillaan ajattelemattomasti, vannoo pahassa tai hyvässä tarkoituksessa mitä hyvänsä, mitä ihminen voi ajattelemattomasti vannoa, mutta sitten huomaa asian, hän on syyllinen.

⁵ Jos joku on syylistynyt johonkin näistä asioista, hänen on tunnustettava synti, jonka hän on tehnyt, ⁶ ja tuotava Herralle syyllisyytensä vuoksi, tekemänsä synnin vuoksi, naaras pikkukarjasta, lammas tai vuohi, syntiuhriksi. Sitteen pappi toimittakoon hänelle sovituksen hänen synnistään. ⁷ Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi lamasta, tuokoon Herralle syntinsä sovituksesi kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. ⁸ Vieköön hän ne papille, ja pappi uhratkoon ensiksi sen, joka on määrätty syntiuhriksi ja taittakoon siltä niskan poikki päätä irrottamatta, ⁹ vihmokoon syntiuhrin verta alttarin seinään ja pusertakoon loput verestä alttarin juurelle. Tämä on syntiuhri. ¹⁰ Toinen kyyhkynen tulee uhrata polttouhriksi niin kuin on säädetty. Kun pappi näin on

toimittanut uhrin tuojalle sovituksen hänen tekemästään synnistä, tämä saa anteeksi.

¹¹ Ellei hän kuitenkaan saa hankituksi kahta metsäkyyhkystä tai kahta kyyhkysenpoikaa, tuokoon tekemänsä synnin vuoksi uhrina kymmenesosan eefa-mittaa hienoja vehnä jauhoja syntiuhriksi. Hän ei saa panna siihen öljyä eikä sen päälle suitsuketta, sillä se on syntiuhri. ¹² Hänen on vietävä se papille, ja pappi ottakoon siitä kourallisen, muistouhriosan, ja polttakoon sen alttarilla Herran tuliuhrin päällä. Tämä on syntiuhri. ¹³ Kun pappi näin on toimittanut hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä, mistä tahansa tällaisesta synnistä, hän saa anteeksi. Osa uhrista kuuluu papille samalla tavoin kuin ruokauhrista.”

Vikauhrilaki

¹⁴ Herra puhui vielä Moosekselle:

¹⁵ ”Jos joku toimii uskottomasti ja tekee erehdyksessä syntiä ottamalla itselleen jotakin Herralle pyhitettyä, hän tuokoon vikauhrinaan Herralle virheettömän pässin pikkukarjasta sinun arvioimasi hopeasekelien määrän mukaisesti, pyhäkkösekelin painon mukaan. ¹⁶ Hänen on myös korvattava se, minkä hän on anastanut Herralle pyhitetystä omaisuudesta, ja lisättävä siihen

viidesosa sen arvosta ja annettava papille. Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen uhraamalla vikauhripässin, hän saa anteeksi.

¹⁷Jos joku tietämättään rikkoo jotakin Herran käskyä vastaan tekemällä sellaista, mitä ei saa tehdä, hän tulee syylliseksi ja on vastuussa rikkomuksesta. ¹⁸Hänen on tuotava papille vikauhriksi sinun arviosi mukainen virheetön pässi pikkukarjasta. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen erehdyksestä, jonka hän on tietämättään tehnyt, ja hän saa anteeksi. ¹⁹Tämä on vikauhri. Hän on tullut syylliseksi Herran edessä.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

²⁰Herra puhui Moosekselle: ²¹“Jos joku tekee rikkomuksen ja on uskonon Herraa kohtaan siten, että kieltää saaneensa lähimmäiseltään jotakin, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai mitä hän on ryöstänyt tai petoksella anastanut lähimmäiseltään ²²tai on löytänyt kadonneen esineen ja kieltää löytäneensä tai vannoo väärin missä tahansa asiassa, jossa ihminen voi rikkoa, ²³hän on tehnyt syntiä ja tullut syylliseksi. Hänen on palautettava se, mitä on ryöstänyt tai petoksella anastanut tai mikä hänen haltuunsa on pantiksi uskottu, tai kadonnut esine, jonka hän on löytänyt,

²⁴tai mikä tahansa, mistä hän on vannonut väärin. Hän korvatkoon täysimääräisenä sen kaiken ja lisätköön siihen viidesosan arvosta. Antakoon hän korvauksen sille, jolle se kuuluu, sinä päivänä, jona hän uhraa vikauhrinsa. ²⁵Hänen on tuotava Herralle vikauhri. Tuokoon hän papille sinun arviosi mukaisen virheettömän pässin laumastaan. ²⁶Kun pappi on toimittanut hänelle sovituksen Herran edessä, hän saa anteeksi minkä tahansa synnin, jonka hän on tehnyt ja josta hän on tullut syylliseksi.”

Lisämääräyksiä polttouhrilakiin

6¹Herra puhui Moosekselle: ²“Käske Aaronia ja hänen poikiaan näin: Tämä on laki polttouhrista. Polttouhri olkoon alttarin tulisijan päällä koko yön aamuun asti, ja alttarin tuli on pidettävä vireillä. ³Pappi pukeutukoon pellavapukuunsa, pukekoon pellavahousut alastomuutensa peitteeksi, korjatkoon pois tuhkan, joksi tuli on kuluttanut polttouhrin alttarilla, ja pankoon sen alttarin viereen. ⁴Sitten hänen on riisuttava vaatteensa, pukeuduttava toisiin vaatteisiin ja vietävä tuhka leirin ulkopuolelle puhtaaseen paikkaan. ⁵Alttarilla oleva tuli on pidettävä palamassa, se ei saa sammua. Pappi lisätköön puita tuleen alttarille joka aamu, järjestäköön sen päälle

polttouhrin kappaleet ja polttakoon niiden päällä yhteysuhrin rasvat.
⁶Tuli palakoon aina alttarilla; se ei saa sammua.”

Lisämääräyksiä ruokauhrilakiin

⁷”Tämä on laki ruokauhrista: Aaronin poikien on tuotava ruokauhri alttarin ääreen Herran eteen.
⁸Papin tulee erottaa ruokauhrista kourallinen hienoja vehnäjauhoja ja öljyä ja kaikki suitsuke, joka on ruokauhrin päällä, ja polttaa ruokauhrin muistouhriosa alttarilla suloiseksi tuoksuksi Herralle.
⁹Jäljelle jäävän osan syököön Aaron poikiensa kanssa. Se on syötävä happamattomina leipinä pyhässä paikassa; ilmestysmajan esipihalla heidän on se syötävä.
¹⁰Ruokauhria ei saa leipoa hapantaikinasta. Minä olen antanut sen tuliuhreistani pappien osaksi. Se on pyhistä pyhintä, niin kuin syntiuhri ja vikauhrikin.
¹¹Jokainen Aaronin miespuolinen jälkeläinen saa syödä sitä. Tämä on teidän ikuinen osuutenne Herran tuliuhreista polvesta polveen. Jokainen, joka niihin koskee, tulee pyhäksi.”

¹²Herra puhui Moosekselle:
¹³”Tämä on Aaronin ja hänen poikiensa uhri, joka heidän on uhrattava Herralle sinä päivänä, jona heidät voidellaan: kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, josta puolet uhrataan aamulla ja puolet

illalla. Tämä on jokapäiväinen ruokauhri.
¹⁴Se on valmistettava leivinlevyllä öljyyn leivottuna. Tuo se hyvin sekoitettuna ja uhraa se paloitetuna ruokauhrina suloiseksi tuoksuksi Herralle.
¹⁵Tämän ruokauhrin toimittaa Aaronin pojista se, joka on voideltu papiksi hänen jälkeensä. Tämä on ikuinen Herran säädös. Uhri on poltettava kokonaisena.
¹⁶Jokainen papin ruokauhri on kokonaisuuhri, eikä siitä saa syödä mitään.”

Lisämääräyksiä syntiuhrilakiin

¹⁷Herra puhui Moosekselle:
¹⁸”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Tämä on laki syntiuhrista. Syntiuhri teurastettakoon Herran edessä samassa paikassa, jossa polttouhri teurastetaan. Se on pyhistä pyhintä.
¹⁹Pappi, joka uhraa syntiuhrin, saa syödä sitä. Se on syötävä pyhässä paikassa, ilmestysmajan esipihalla.
²⁰Jokainen, joka koskee uhrin lihaan, tulee pyhäksi. Jos sen verta roiskuu vaatteille, tahraantunut vaate on pestävä pyhässä paikassa.
²¹Saviastia, jossa uhri keitetään, on rikottava, mutta jos se on keitetty vaskiastiassa, astia on hangattava puhtaaksi ja huuhdottava vedellä.
²²Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä syntiuhria. Se on pyhistä pyhintä.
²³Mitään syntiuhria, jonka verta viedään ilmestysmajaan

pyhäkössä toimitettavaa sovitusta varten, ei saa syödä, vaan se pitää polttaa tulella.”

Lisämääräyksiä vikauhrilakiin

7 ¹”Tämä on laki vikauhrista; se on pyhistä pyhintä. ²Vikauhri on teurastettava paikassa, jossa polttouhri teurastetaan, ja sen veri on vihmittava ympäri alttaria. ³Siitä tulee uhrata kaikki rasva, rasvahäntä ja sisälmyksiä peittävä rasva, ⁴molemmat munuaiset sekä niiden päällä lantiolihaksissa oleva rasva ja maksanlisäke, joka irrotetaan munuaisten vierestä. ⁵Pappi polttakoon ne alttarilla tuliuhrina Herralle. Tämä on vikauhri. ⁶Jokainen miespuolinen pappissuvun jäsen saa syödä sitä. Syötäköön se pyhässä paikassa; se on pyhistä pyhintä.

Pappien osuus uhreista

⁷Syntiuhria ja vikauhria koskee sama laki: ne kuuluvat papille, joka toimittaa sovituksen. ⁸Myös polttouhriteuraan nahka kuuluu papille, joka toimittaa jonkun puolesta polttouhrin. ⁹Samoin jokainen uunissa paistettu ja jokainen pannussa tai leivinlevyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka uhraa sen. ¹⁰Mutta jokainen öljyyn sekoitettu tai kuiva ruokauhri kuuluu yhteisesti kaikille Aaronin pojille.

Lisämääräyksiä yhteysuhrilakiin

¹¹Tämä on laki Herralle uhrattavasta yhteysuhrista: ¹²Jos

joku antaa uhrinsa kiitokseksi, tuokoon kiitosuhriteuraan lisäksi öljyyn leivottuja happamattomia leipiä, öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä ja hienoista vehnä jauhoista öljyyn leivottuja leipiä. ¹³Tuokoon hän uhrinaan myös hapanleipää kiitosuhriksi uhratun yhteysuhriteuraan mukana. ¹⁴Uhrilahjoina tuomistaan leivistä hän antakoon yhden joka lajia lahjaksi Herralle. Ne kuuluvat papille, joka vihmoo yhteysuhrin veren. ¹⁵Kiitosuhrina annetun yhteysuhriteuraan liha on syötävä samana päivänä, jona se on uhrattu. Siitä ei saa jäädä mitään seuraavaan aamuun.

¹⁶Jos uhrilahjana tuotu teuras on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä samana päivänä, jona se on tuotu. Jos siitä kuitenkin jää jotakin tähteeksi, se voidaan syödä vielä seuraavana päivänä. ¹⁷Jos uhrilihasta jää jotakin kolmanneksi päiväksi, se on poltettava tulella. ¹⁸Jos yhteysuhriteuraan lihaa kuitenkin syödään kolmantena päivänä, uhrin tuoja ei saa osakseen Jumalan suosiota eikä uhria lueta hänen hyväkseen. Sellainen liha on saastaista ja jokainen, joka sitä syö, tulee syynalaiseksi.

¹⁹Jos liha on koskettanut mitä tahansa saastunutta, sitä ei saa syödä, vaan se on poltettava tulella. Jokainen, joka on puhdas, voi

syödä uhrilihaa, ²⁰ mutta jokainen, joka saastaisena ollessaan syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, on poistettava kansansa keskuudesta. ²¹ Jos joku koskee johonkin saastaiseen, mihin tahansa, joko ihmisen saastaan, epäpuhtaaseen eläimeen tai mihin saastaiseen iljetykseen tahansa, ja sitten syö Herralle kuuluvan yhteysuhriteuraan lihaa, hänet on poistettava kansansa keskuudesta.”

*Verta ja uhriteuraan rasvaa
kielletään syömästä*

²² Herra puhui Moosekselle: ²³ “Sano israelilaisille: Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa. ²⁴ Itsestään kuolleen tai kuoliaaksi raadellun eläimen rasvaa saa käyttää kaikkiin muihin tarpeisiin, mutta syödä sitä ei saa. ²⁵ Jokainen, joka syö sellaisen eläimen rasvaa, joka voidaan uhrata tuliuhrina Herralle, on poistettava kansansa keskuudesta. ²⁶ Älkää myöskään syökö minkään eläimen verta, ei lintujen eikä muiden eläinten, missä tahansa asuttekin. ²⁷ Jokainen, joka syö mitä tahansa verta, on poistettava kansansa keskuudesta.”

Pappien osuus uhreista

²⁸ Herra puhui Moosekselle: ²⁹ “Sano israelilaisille: Joka tuo Herralle yhteysuhriteuraan, antakoon siitä Herralle uhrilahjan. ³⁰ Tuokoon hän omin käsin Herralle

rasvan tuliuhriksi ja rintalihan Herran edessä heilutettavaksi heilutusuhriksi. ³¹ Pappi polttakoon rasvan alttarilla, mutta rintaliha kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. ³² Antakaa papille yhteysuhriteuraistanne erotettu oikea reisi. ³³ Aaronin pojista se, joka uhraa yhteysuhrin veren ja rasvan, saakoon osakseen oikean reiden. ³⁴ Minä olen näet ottanut israelilaisten yhteysuhriteuraista heilutusuhriksi annetun rintalihan ja anniksi erotetun reiden ja antanut ne pappi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisilta tulevaksi ikuiseksi osuudeksi.” ³⁵ Tämä on se osa, joka säädettiin Aaronille ja hänen pojilleen Herran tuliuhreista päivänä, jona Mooses pyhitti heidät palvelemaan Herraa pappeina. ³⁶ Sinä päivänä, jona Mooses voiteli heidät, Herra määräsi, että israelilaisten oli annettava heille tämä osuus. Tämä on ikuinen säädös polvesta polveen.

³⁷ Tämä on polttouhria, ruokauhria, syntiuhria, vikauhria, vihkiäisuhria ja yhteysuhria koskeva laki, ³⁸ jonka Herra antoi Moosekselle Siinainvuorella silloin, kun hän antoi israelilaisille Siinain autiomaassa käskyn toimittaa uhreja Herralle.

Pappien vihkiminen virkaansa

8 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Tuo Aaron ja hänen poikansa

sekä pyhät vaatteet, voiteluöljy, syntiuhrimullikka, kaksi pässiä ja korillinen happamattomia leipiä ³ ja kutsu koko seurakunta koolle ilmes-
tysmajan portille.”

⁴ Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan portille. ⁵ Mooses sanoi seurakunnalle: “Näin on Herra käsenyt tehdä.”

⁶ Mooses toi esiin Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä. ⁷ Sitten hän puki Aaronin ylle ihokkaan, vyötti hänet vyöllä, puki hänen ylleen viitan ja sen päälle kasukan, vyötti hänet kasukan vyöllä ja sitoi sillä kasukan hänen ylleen. ⁸ Mooses kiinnitti kasukan päälle rintakilven, ja rintakilpeen hän pani uurimin ja tummimin. ⁹ Hän pani Aaronin päähän turbaanin, ja sen etupuolelle hän asetti kultaisen ruusukkeen, pyhän otsakorun, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

¹⁰ Sitten Mooses otti voiteluöljyn, voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, ja pyhitti ne. ¹¹ Hän vihmoi öljyä seitsemän kertaa alttarille ja voiteli alttarin kaikkine esineineen sekä altaan jalustoineen pyhittääkseen ne. ¹² Hän vuodatti voiteluöljyä Aaronin päähän ja voiteli Aaronin pyhittääkseen hänet. ¹³ Sitten Mooses toi Aaronin pojat, puki heidän ylleen ihokkaat, vyötti heidät

vyöllä ja sitoi päähineet heidän päähänsä, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

¹⁴ Hän toi esille syntiuhrimullikan, ja Aaron ja hänen poikansa las-
kivat kätensä sen pään päälle.

¹⁵ Sitten Mooses teurasti mullikan, otti sen verta, sively verta sormellaan alttarin sarviin joka puolelle ja näin puhdisti alttarin. Lopun veren hän valutti alttarin juur-
relle ja pyhitti alttarin toimittamalla sille sovituksen. ¹⁶ Mooses otti kaiken sisälmysten päällä olevan rasvan, maksanlisäkkeen ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla. ¹⁷ Mullikan nahkoineen, lihoineen ja mahan sisältöineen Mooses poltti tules-
sa leirin ulkopuolella, niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

¹⁸ Sitten hän toi uhrattavaksi polttouhripässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ¹⁹ Teurastettuaan pässin Mooses vihmoi veren ympäri alttaria ²⁰ ja leikkeli pässin kappaleiksi. Sitten Mooses poltti pään sekä kappaleet ja ihran. ²¹ Mooses pesi sisälmykset ja jalat vedessä ja poltti sitten koko pässin alttarilla polttouhrina suloiseksi tuoksuksi Herralle, tuliuhrina, niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

²² Sitten hän toi uhrattavaksi toisen pässin, vihkimypässin, ja

Aaron ja hänen poikansa las-
kivat kätensä sen pään päälle.
²³ Teurastettuaan pääsin Mooses
otti sen verta ja siveli sitä Aaro-
nin oikeaan korvannipukkaan, oi-
kean käden peukaloon ja oikean ja-
lan isoonvarpaaseen. ²⁴ Mooses toi
esiin Aaronin pojat ja siveli verta hei-
dän oikeaan korvannipukkaansa, oi-
kean kätensä peukaloon ja oikean
jalkansa isoonvarpaaseen. Lopun
veren hän vihmoi ympäri alttaria.
²⁵ Hän otti rasvan, rasvahännän,
kaiken sisälmysten päällä olevan
rasvan, maksanlisäkkeen sekä mo-
lemmat munuaiset rasvoineen ja
oikean reiden. ²⁶ Happamattomien
leipien korista, joka oli Herran
edessä, hän otti yhden happa-
mattoman leivän, yhden öljyyn
leivotun leivän sekä yhden ohuen
leivän ja pani ne rasvojen ja oi-
kean reiden päälle. ²⁷ Kaikki nämä
hän pani Aaronin ja tämän poi-
kien käsiin ja käski heidän heiluttaa
niitä heilutusuhrina Herran edessä.
²⁸ Sitten Mooses otti ne heidän
käsistään ja poltti ne alttarilla
polttouhrin päällä vihkimysuhrina
suloiseksi tuoksuksi, tuliuhriksi Her-
ralle. ²⁹ Mooses otti rintalihan ja
heilutti sitä heilutusuhrina Her-
ran edessä. Se tuli Mooseksen
osuudeksi vihkimyspässistä Herran
hänelle antaman käskyn mukaan.
³⁰ Mooses otti voiteluöljyä ja verta,

jota oli alttarilla, vihmoi sitä Aaro-
nin ja hänen vaatteittensa päälle,
samoin hänen poikiensa ja heidän
vaatteittensa päälle, ja pyhitti Aaro-
nin ja hänen vaatteensa sekä hänen
poikansa ja heidän vaatteensa.

³¹ Sitten hän sanoi Aaronille ja
hänen pojilleen: "Keittäkää liha il-
mestysmajan ovella ja syökää se
siellä samoin kuin leivät, jotka ovat
vihkimysuhriin kuuluvassa korissa,
niin kuin minä käskin sanoen: Aaro-
nin ja hänen poikiensa tulee syödä
ne. ³² Se, mitä jää tähteeksi lihasta ja
leivästä, polttakaa tuleessa. ³³ Älkää
lähtekö ilmestysmajan ovelta, en-
nen kuin teidän vihkimispäivänne,
seitsemän päivää, ovat kuluneet.
Seitsemän päivää kestää teidän
vihkimisenne. ³⁴ Mitä tänään on
tehty, sen Herra on käskennyt tehdä,
jotta teille toimitettaisiin sovitus.
³⁵ Olkaa seitsemän päivää ilmes-
tysmajan portilla päivin ja öin ja
noudattakaa Herran käskyjä, ettette
kuolisi. Näin minun on käsketty sa-
noa." ³⁶ Aaron ja hänen poikansa te-
kivät kaiken, mitä Herra oli Moosek-
sen kautta käskennyt.

Aaronin ensimmäinen uhri

9¹ Kahdeksantena päivänä Moo-
ses kutsui Aaronin ja hä-
nen poikansa sekä Israelin van-
himmat ² ja sanoi Aaronille: "Ota
itsellesi virheetön sonnimullikka
syntiuhriksi ja virheetön passi
polttouhriksi ja tuo ne Herran eteen.

³ Sano israelilaisille: 'Ottakaa pukki syntiuhriksi sekä mullikka ja karitsa polttouhriksi, molemmat vuoden vanhoja ja virheettömiä, ⁴ ja lisäksi härkä ja pääsi uhrattaviksi yhteysuhrina Herran edessä sekä öljyyn sekoitettu ruokauhri, sillä tänään Herra ilmestyy teille.'

⁵ Israelilaiset toivat ilmestysmajan eteen kaiken, mitä Mooses oli käskennyt, ja koko seurakunta asettui Herran eteen seisomaan. ⁶ Mooses sanoi: "Näin Herra on käskennyt teidän tehdä, että Herran kirkkaus ilmestyisi teille." ⁷ Aaronille Mooses sanoi: "Mene alttarin luo ja uhraa syntiuhriksi ja polttouhriksi ja toimita sovitus itsellesi ja kansalle. Uhraa sitten kansan uhri ja toimita sille sovitus, niin kuin Herra on käskennyt."

⁸ Niin Aaron meni alttarin luo ja teurasti oman syntiuhrimullikkansa. ⁹ Aaronin pojat toivat hänelle veren, ja hän kastoi siihen sormensa ja siiveli sitä alttarin sarviin. Lopun veren hän vuodatti alttarin juurelle. ¹⁰ Syntiuhrin rasvan, munuaiset ja maksanlisäkkeen hän poltti alttarilla Herran Moosekselle antaman käskyn mukaisesti, ¹¹ mutta lihan ja nahan hän poltti tulella leirin ulkopuolella. ¹² Sitten Aaron teurasti polttouhrin. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria. ¹³ He ojensivat hänelle myös polttouhrin kappaleet ja pään, ja hän poltti ne alttarilla.

¹⁴ Hän pesi sisälmykset ja jalat ja poltti ne polttouhrin päällä alttarilla.

¹⁵ Sitten hän toi kansan uhrin, otti kansan syntiuhripukin, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina samalla tavoin kuin oli teurastanut oman syntiuhrinsa. ¹⁶ Hän toi myös polttouhrin ja uhrasi sen säädettyllä tavalla. ¹⁷ Sen jälkeen hän toi ruokauhrin, otti siitä täyden kourallisen ja poltti sen alttarilla aamupolttouhrin lisäksi. ¹⁸ Sitten Aaron teurasti härän ja pääsin kansan yhteysuhriksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen ympäri alttaria. ¹⁹ Härän ja pääsin rasvat, rasvahännän, vatsakalvon, munuaiset ja maksanlisäkkeen ²⁰ he panivat rintalihojen päälle. Aaron poltti rasvat alttarilla ²¹ ja heilutti rintalihoja ja oikeaa reittä heilutusuhrina Herran edessä, niin kuin Mooses oli käskennyt.

²² Sitten Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi heidät. Uhrattuaan syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin hän laskeutui alttarilta. ²³ Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajaan. Tultuaan jälleen ulos he siunasivat kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle, ²⁴ ja Herran edestä lähti tuli, joka kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Kun kansa näki sen, kaikki puhkesivat

riemuhuutoihin ja heittäytyivät maahan kasvoilleen.

Naadabin ja Abihun rikos

10¹Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, virittivät niihin tulen ja panivat tuleen suitsuketta. Näin he toivat Herran eteen vierasta tulta, josta hän ei ollut antanut heille käskyä. ²Silloin Herran edestä lähti tuli, joka poltti heidät, ja he kuolivat Herran edessä. ³Mooses sanoi Aaronille: "Tämä on sitä, mistä Herra on sanonut: 'Minä osoitan pyhyteni niissä, jotka ovat minua lähellä, ja kunniani koko kansan edessä.'" Mutta Aaron oli vaiti.

⁴Mooses kutsui Miisaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: "Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle." ⁵He tulivat ja kantoivat Aaronin pojat, riisumatta heidän ihokkaitaan, leirin ulkopuolelle, niin kuin Mooses oli sanonut.

⁶Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: "Älkää päästäkö tukkaanne hajalleen älkääkä repikö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei Herran viha kohtaisi koko seurakuntaa. Teidän veljenne, koko Israelin heimo, sen sijaan itkekööt tätä paloa, jonka Herra sytytti. ⁷Älkää lähtekö ulos ilmestysmajan portista,

ettette kuolisi, sillä teissä on Herran voiteluöljy." He tekivät niin kuin Mooses oli sanonut.

Pappeja koskevia määräyksiä

⁸Herra sanoi Aaronille: ⁹"Kun menette ilmestysmajaan, älkää juoko viiniä älkääkä väkijuomaa, älä sinä älköötäkä sinun poikasi, ettette kuolisi. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, ¹⁰että voisitte erottaa pyhän maallisesta ja puhtaan saastaisesta ¹¹ja opettaa israelilaisille kaikki säädökset, jotka Herra on antanut heille Mooseksen kautta."

¹²Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljelle jääneille pojilleen Eleasarille ja Iitamarille: "Ottakaa ruokauhri, joka on jäänyt tah-teeksi Herran tuliuhreista, ja syökää happamattomat leivät alttarin ääressä, sillä ne ovat pyhistä pyhintä. ¹³Syökää ruokauhri pyhässä paikassa, sillä se on sinun ja poikiesi osuus Herran tuliuhreista. Tällaisen käskyn olen saanut. ¹⁴Heilutusuhriksi annettu rintaliha ja anniksi erotettu reisi sinun on syötävä puhtaassa paikassa yhdessä poikiesi ja tyttäriesi kanssa, sillä ne on annettu israelilaisten yhteysuhriteuraista sinun ja jälkeläistesi osuudeksi. ¹⁵Anniksi erotettu reisi ja heilutusuhriksi annettu rintaliha on tuotava esiin uhrirasvojen kanssa, ja niiden

heilutus on toimitettava Her-
ran edessä. Ne olkoot sinun ja
jälkeläistesi ikuinen osuus, niin kuin
Herra on säätänyt.”

¹⁶ Mooses vaati tarkkaa selvitystä
syntiuhripukista. Kun kävi ilmi,
että se oli poltettu, hän vihas-
tui Eleasariin ja litamariin, Aaro-
nin jäljelle jääneisiin poikiin, ja sa-
noi: ¹⁷ ”Miksi te ette ole syöneet
syntiuhria pyhässä paikassa? Sehän
on pyhistä pyhintä, ja Herra on anta-
nut sen teille, että poistaisitte kan-
san syntivelan ja toimittaisitte heille
sovituksen Herran edessä. ¹⁸ Eihän
sen vertakaan ole tuotu sisälle py-
häkköön. Teidän olisi pitänyt ehdot-
tomasti syödä se pyhäkössä, niin
kuin minä olen käsenyt.” ¹⁹ Silloin
Aaron sanoi Moosekselle: ”Ovathan
he tänään jo uhranneet syntiuhriinsa
ja polttouhriinsa Herran edessä, ja
silti minulle on tapahtunut tällaista.
Jos olisin tänään syönyt syntiuhria,
olisiko se ollut Herralle mieleen?”

²⁰ Kun Mooses kuuli vastauksen, hän
tyytyi siihen.

Puhtaat ja saastaiset eläimet

11 ¹ Herra puhui Moosekselle
ja Aaronille: ² ”Sanokaa
israelilaisille: Kaikista maaeläimistä
te saatte syödä kaikkia nelijalkaisia,
³ joilla on kokonaan halkinaiset
sorkat ja jotka märehdivät.
⁴ Märehtivistä ja halkisorkkaisista
älkää kuitenkaan syökö näitä:
kamelia, sillä vaikka se märehcii,

sillä ei ole halkinaisia sorkkia
– se olkoon teille saastainen;
⁵ tamaania, joka kyllä märehcii
mutta jolla ei ole halkinaisia sorkkia
– se olkoon teille saastainen;
⁶ jänistä joka kyllä märehcii mutta
jolla ei ole halkinaisia sorkkia – se
olkoon teille saastainen; ⁷ sikaa,
jolla on kokonaan halkinaiset sorkat
mutta joka ei märehdi – se olkoon
teille saastainen. ⁸ Älkää syökö
niiden lihaa älkääkään koskeko niiden
raatoihin. Ne ovat teille saastaisia.

⁹ Vesieläimistä te saatte syödä
niitä, joilla on evät ja suomut,
elävätpä ne merissä tai joissa.
¹⁰ Mutta kaikkia merien ja jokien
vesissä viliseviä eläviä olentoja,
joilta puuttuvat evät tai suomut,
teidän tulee inhota. ¹¹ Olkoot ne
teille iljettäviä. Älkää syökö nii-
den lihaa. Inhotkaa niiden raatoja.
¹² Inhotkaa kaikkia vesissä eläviä,
joilta puuttuvat evät tai suomut.

¹³ Näitä lintuja teidän tulee
inhota, eikä niitä saa syödä,
sillä ne ovat iljettäviä: kotka,
partakorppikotka ja harmaa
korppikotka, ¹⁴ haarahaukka
ja suohaukkalajit, ¹⁵ kaikki
korppilajit, ¹⁶ strutsi, pääskynen,
kalalokki ja jalohaukkalajit,
¹⁷ huuhkaja, kalasääski ja
kissapöllö, ¹⁸ sarvipöllö, pelikaani
ja likakorppikotka, ¹⁹ kattohaikara
ja muut haikaralajit, harjalintu
ja lepakko.

²⁰ Kaikki neljällä jalalla liikkuvat siivelliset olkoot teille iljettäviä.

²¹ Saatte kuitenkin syödä neljällä jalalla liikkuvista siivellisistä niitä, joilla on jalkojen yläosassa reidet maassa hyppimistä varten.

²² Niistä te saatte syödä seuraavia: kaikkia heinäsirikka-, hepokatti-, kenttäsirikka- ja kulkusirkkalajeja.

²³ Kaikki muut siivelliset, joilla on neljä jalkaa, olkoot teille iljettäviä.

²⁴ Te tulette niistä saastaisiksi. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁵ Jokainen, joka nostaa jonkin sellaisen raatoa, pesköön vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti.

²⁶ Kaikki nelijalkaiset eläimet, jotka eivät märehdi ja joiden sorkat eivät ole kokonaan halkinaiset, olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. ²⁷ Samoin kaikki käpälillä liikkuvat nelijalkaiset eläimet olkoot teille saastaisia. Jokainen, joka koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁸ Joka kantaa jonkin sellaisen raatoa, pesköön vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia.

²⁹ Pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa, olkoot teille saastaisia nämä: myyrä, hiiri ja liskolajit, ³⁰ gekko, varaani, sisilisko, skinkki ja kameleontti. ³¹ Kaikista pikkueläimistä nämä ovat teille saastaisia. Jokainen, joka koskee

sellaiseen, kun se on kuollut, on saastainen iltaan asti. ³² Samoin saastuu kaikki, minkä päälle jokin niistä kuolleena putoaa, on kyseessä puuastia, vaatekappale, nahka, säkki tai mikä tahansa muu käyttöesine. Tällainen esine pantakoon veteen, ja se on saastainen iltaan asti. Sitten se on puhdas. ³³ Jos jokin niistä putoaa mihin tahansa saviastiaan, tulee kaikki, mitä siinä on, saastaiseksi, ja astia on rikottava.

³⁴ Kaikesta syötävästä ruuasta tulee saastaista, jos siihen pääsee vettä saastuneesta astiasta. Samoin kaikki juomakelpoinen juoma tulee jokaisessa sellaisessa astiassa saastaiseksi. ³⁵ Kaikki, minkä päälle sellaisen pikkueläimen raato putoaa, saastuu. Leivinuuni tai liesi on hävitettävä, sillä se ovat saastainen, ja saastaisen sen tulee teille olla. ³⁶ Vain lähde, kaivo tai vesiallas pysyy puhtaana. Mutta joka koskee raatoon, saastuu.

³⁷ Kylvösiemen pysyy puhtaana, vaikka raato putoaisi sen päälle.

³⁸ Mutta jos siemen on kasteltu vedellä ja raato putoaa sen päälle, siemen on teille saastainen.

³⁹ Jos jokin eläin, joka on teille ruuaksi kelpaava, kuolee, on se, joka sen raatoon koskee, saastainen iltaan asti. ⁴⁰ Jos joku syö sellaisen eläimen raatoa, hänen on pestävä

vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Samoin, jos joku on kantaanut raatoa, hänen on pestävä vaatteensa. Hän on saastainen iltaan asti.

⁴¹ Kaikki maassa liikkuvat pikkueläimet ovat iljettäviä. Niitä ei saa syödä. ⁴² Älkää syökö mitään niistä, jotka matelevat vatsallaan, tai pikkueläimistä, jotka liikkuvat maassa neljällä tai useammalla jalalla, sillä ne ovat iljettäviä. ⁴³ Älkää tehkö itseänne iljettäviksi koskemalla mihinkään maassa mönkivään pikkueläimeen. Älkää saastuttako itseänne niillä, ⁴⁴ sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne millään pikkueläimellä, joka mönkii maassa, ⁴⁵ sillä minä olen Herra, joka olen johdattanut teidät Egyptin maasta, jotta olisin teidän Jumalanne. Olkaa siis pyhiä, sillä minä olen pyhä.

⁴⁶ Tämä on laki eläimistä, linnuista ja kaikista vedessä liikkuvista ja maassa vilisevistä elävistä olennoista. ⁴⁷ Näin voitte erottaa puhtaat ja saastaiset eläimet toisistaan ja syötävät eläimet niistä eläimistä, joita ei saa syödä.”

Puhdistautuminen synnytyksen jälkeen

12 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Sano israelilaisille: Kun nainen on hedelmöitynyt ja synnyttää poikalapsen, hän

on sen jälkeen saastainen seitsemän päivää. Hän on niinä päivinä samalla tavoin saastainen kuin kuukautistensa aikana. ³ Poikalapsen esinahka on ympärileikattava kahdeksantena päivänä. ⁴ Naisen on pysyteltävä kotona kolmekymmentäkolme päivää puhdistavan verenvuodon aikana. Hän ei saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistautumispäivänsä ovat kuluneet umpeen. ⁵ Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on saastainen kaksi viikkoa samalla tavoin kuin kuukautistensa aikana. Hänen on pysyteltävä kotona kuusikymmentäkuusi päivää puhdistavan verenvuodon aikana.

⁶ Kun hänen puhdistautumispäivänsä pojan tai tyttären syntymän jälkeen ovat kuluneet, hänen tulee viedä papille ilmestysmajan portille vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja kyyhkysenpoika tai metsäkyyhkynen syntiuhriksi. ⁷ Pappi tuokoon ne Herran eteen ja toimittakoon naiselle sovituksen, niin tämä puhdistuu verenvuodostaan. Tämä on laki poika- tai tyttölapsen synnyttäjistä. ⁸ Jos nainen ei saa hankituksi lammasta, hän voi tuoda kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, toisen

polttouhriksi ja toisen syntiuhriksi. Pappi toimittakoon hänelle sovituksen, ja niin hän on puhdas.”

Spitaalia koskeva laki

13¹Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²”Jos ihmisen ihoon tulee nystyrä, ihottuma tai vaalea laikku ja se muuttuu hänen ihollaan spitaalitartunnaksi, hänet on vietävä pappi Aaronin tai muiden pappien, hänen poikiensa, luo. ³Kun pappi näkee ihossa sairaan kohdan, jossa karvat ovat muuttuneet valkoisiksi, ja kohta näyttää muuta ihoa matalammalta, kyseessä on spitaalitartunta. Kun pappi on sen nähnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. ⁴Jos ihmisen ihossa on vaalea laikku, mutta se ei näytä muuta ihoa matalammalta eivätkä karvat ole muuttuneet valkoisiksi, pappi eristäköön tartunnan saaneen seitsemäksi päiväksi. ⁵Jos pappi huomaa seitsemäntenä päivänä, tarkastaessaan uudelleen sairasta kohtaa, että tartunta on pysynyt entisellään eikä ole levinnyt ihossa, pappi eristäköön tutkittavan toistamiseen seitsemäksi päiväksi. ⁶Kun pappi seitsemäntenä päivänä tarkastaa hänet jälleen ja huomaa, että sairas kohta on muuttunut himmeäksi ja ettei sairaus ole levinnyt ihossa, pappi julistakoon hänet puhtaaksi. Kyseessä on ihottuma. Hänen on pestävä vaatteensa,

ja sen jälkeen hän on puhdas.

⁷Jos ihottuma kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hän on näyttäytynyt papille puhtaaksi julistamista varten, hänen on näyttädyttävä papille uudestaan.

⁸Jos pappi huomaa, että ihottuma on levinnyt, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on spitaali.

⁹Kun ihmiseen tulee spitaali, hänet on vietävä papin luo. ¹⁰Jos pappi huomaa, että ihossa on valkoinen nystyrä ja siinä olevat karvat ovat muuttuneet valkoisiksi ja että nystyrä on vereslihalla,

¹¹sairaan ihossa on vanha spitaali. Pappi julistakoon hänet saastaiseksi. Häntä ei enää pidä eristää tarkkailtavaksi, sillä hän on saastainen. ¹²Jos spitaali leviää ihossa niin voimakkaasti, että se peittää sairaan koko ihon päästä jalkoihin asti, mihin pappi katsoneekin, ¹³ja pappi huomaa, että spitaali peittää koko ihon, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi. Sairas on muuttunut kokonaan valkoiseksi, ja hän on puhdas. ¹⁴Mutta sinä päivänä, jona hänessä näkyy vereslihaa, hänestä tulee saastainen. ¹⁵Kun pappi näkee vereslihan, hänen on julistettava sairas saastaiseksi. Veresliha on saastaista, se on spitaalia. ¹⁶Mutta jos veresliha palaa entiselleen ja muuttuu vaaleaksi, sairas menköön papin luo. ¹⁷Jos pappi huomaa, että sairas

kohta on muuttunut vaaleaksi, hänen tulee julistaa sairas puhtaaksi; hän on puhdas.

¹⁸Jos jonkun ihoon tulee paise ja se paranee, ¹⁹mutta paiseen tilalle tulee valkoinen nystyrä tai vaaleanpunainen laikku, hänen on näyttyädyttävä papille. ²⁰Jos pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että karvat ovat siinä muuttuneet valkoisiksi, pappi julistakoon sairaan saastaiseksi. Paiseeseen on puhjennut spitaali. ²¹Mutta jos pappi huomaa, ettei siinä ole valkoisia karvoja eikä kohta ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi. ²²Jos laikku ihossa leviää leviämistään, pappi julistakoon sairastuneen saastaiseksi. Tämä on saanut tartunnan. ²³Mutta jos vaaleanpunainen laikku pysyy alallaan eikä leviä, se on paiseen arpi. Papin on julistettava hänet puhtaaksi.

²⁴Jos joku saa palohaavan ihoonsa ja palohaavan vereslihaan tulee vaaleanpunainen tai valkoinen laikku ²⁵ja pappi huomaa karvojen muuttuneen laikussa valkoisiksi ja kohdan näyttävän muuta ihoa matalammalta, niin palohaavaan on puhjennut spitaali. Papin on julistettava hänet saastaiseksi, sillä kyseessä on spitaalitartunta. ²⁶Mutta jos pappi

näkee, ettei laikussa ole valkoisia karvoja eikä se ole muuta ihoa matalampi ja että se on muuttunut himmeäksi, hänen tulee eristää tutkittava seitsemäksi päiväksi. ²⁷Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa tartunnan yhä levinneen ihossa, hänen tulee julistaa saastaiseksi. Kyseessä on spitaalitartunta. ²⁸Jos laikku sen sijaan on pysynyt alallaan eikä ole levinnyt ihossa ja on muuttunut himmeäksi, kyseessä on palohaavasta syntynyt nystyrä. Pappi julistakoon tutkittavan puhtaaksi, sillä kyseessä on palohaavan arpi.

²⁹Jos miehen tai naisen päähän tai miehen partaan tulee tartunta ³⁰ja pappi huomaa, että sairas kohta näyttää muuta ihoa matalammalta ja että siinä on ohuita, kellertäviä karvoja, hänen tulee julistaa sairastunut saastaiseksi. Kyseessä on rupitauti, joka on pää- tai partaspitaalia. ³¹Jos pappi huomaa, ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta eikä siinä ole mustia karvoja, hänen tulee eristää rupitautinen seitsemäksi päiväksi. ³²Jos pappi seitsemäntenä päivänä havaitsee, ettei rupitauti ole levinnyt ja ettei kohdassa ole kellertäviä karvoja eikä se näytä muuta ihoa matalammalta, ³³tartunnan saanut ajakoon hiuksensa tai partansa, mutta jättäköön

rupisen kohdan ajamatta. Papin tulee eristää rupitautinen uudelleen seitsemäksi päiväksi. ³⁴ Jos pappi seitsemäntenä päivänä huomaa, ettei rupisuus ole levinnyt ihossa ja ettei sairas kohta näytä muuta ihoa matalammalta, papin tulee julistaa hänet puhtaaksi. Hän pesköö vaatteensa, ja sitten hän on puhdas. ³⁵ Jos rupisuus kuitenkin leviää leviämistään ihossa sen jälkeen, kun hänet on julistettu puhtaaksi, ³⁶ ja pappi näkee, että rupisuus on levinnyt ihossa, papin ei enää tarvitse etsiä kellertäviä karvoja. Tartunnan saanut on saastainen. ³⁷ Mutta jos papista näyttää, että rupinen kohta on pysynyt entisellään ja siihen on kasvanut mustia karvoja, se on parantunut. Tutkittava on puhdas, ja papin tulee julistaa hänet puhtaaksi.

³⁸ Jos miehen tai naisen ihoon tulee laikkuja, valkoisia laikkuja, ³⁹ ja pappi huomaa, että sairaan ihossa olevat valkoiset laikut ovat himmeitä, häneen on puhjennut ihottuma. Hän on puhdas. ⁴⁰ Jos hiukset lähtevät miehen päästä, hän on kalju. Hän on silti puhdas. ⁴¹ Jos hiukset lähtevät hänen päänsä otsapuolelta, hän on otsakalju. Hän on puhdas. ⁴² Mutta jos pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan ilmestyy vaaleanpunainen laikku, se on spitaalia, joka on puhkeamassa pääläen tai otsapuolen kaljuun kohtaan. ⁴³ Jos pappi näkee, että

pääläen tai otsapuolen kaljussa kohdassa on vaaleanpunainen nystyrä ja se näyttää samanlaiselta kuin ihossa oleva spitaali, ⁴⁴ mies on spitaalinen. Hän on saastainen, ja papin tulee julistaa hänet saastaiseksi; hänen päässään on tartunta.

⁴⁵ Spitaalitartunnan saaneen on kuljettava repaleisissa vaatteissa, tukka hajallaan ja parta peitettynä ja huudettava: 'Saastainen, saastainen!' ⁴⁶ Hän on saastainen niin kauan kuin hänessä on spitaali. Hän on saastainen, ja hänen on asuttava erillään; hänen asuinpaikkansa olkoon leirin ulkopuolella.

⁴⁷ Jos spitaalitartunta tulee vaatteeseen, olipa vaate villainen tai pellavainen, ⁴⁸ tai pellavaiseen tai villaiseen loimeen tai kuteeseen tai nahkaan tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen ⁴⁹ ja tartunnan kohta vaatekappaleessa tai nahassa tai loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä on vihertävä tai punertava, se on spitaalitartuntaa, ja se on näytettävä papille. ⁵⁰ Kun pappi on todennut tartunnan, hänen tulee eristää tartunnan saanut esine seitsemäksi päiväksi. ⁵¹ Jos hän seitsemäntenä päivänä näkee, että tartunta on levinnyt vaatteessa, loimessa, kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä, se on pahanlaatuista spitaalia. Se on saastaista. ⁵² Papin on poltettava

villainen tai pellavainen vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, jossa on tartunta. Kysymyksessä on pahanlaatuinen spitaali; esine poltettakoon tulessa.

⁵³ Mutta jos pappi näkee, ettei tartunta ole levinnyt vaatteessa tai loimessa tai kuteessa tai nahasta tehdyssä esineessä, olipa se mikä tahansa, ⁵⁴ hänen tulee määrätä tartunnan saanut esine pestäväksi ja eristää se uudelleen seitsemäksi päiväksi. ⁵⁵ Jos pappi pesemisen jälkeen toteaa, että tartunnan saanut kohta on sammanköinen kuin ennen, esine on saastainen, vaikka tartunta ei olisikaan levinnyt, ja se pitää polttaa tulessa. Se on spitaalilinen syövä, joko nurjalta tai oikealta puolelta. ⁵⁶ Mutta jos pappi näkee, että tartuntakohta on pesemisen jälkeen vaalennut, hänen on repäistävä se pois vaatekappaleesta tai nahasta tai loimesta tai kuteesta. ⁵⁷ Jos tutkittuun vaatteeseen tai loimeen tai kuteeseen tai mihin tahansa nahasta tehtyyn esineeseen vielä ilmestyy tartuntaa, se on puhkeavaa spitaalia. Tartunnan saanut esine poltettakoon tulessa. ⁵⁸ Sen sijaan vaate, loimi, kude tai mikä tahansa nahasta tehty esine, josta tartunta on pestäessä kadonnut, on pestävä uudelleen, ja niin se on puhdas.”

⁵⁹ Tämä on laki spitaalitartunnasta villaisessa tai pellavaisessa

vaatteessa, loimessa tai kuteessa tai missä tahansa nahasta tehdyssä esineessä sekä niiden puhtaaksi tai saastaiseksi julistamisesta.

Laki spitaalisen puhtaaksi julistamisesta

14 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Tämä on laki siitä, mitä spitaalilaiselle on tehtävä sinä päivänä, jona hänet julistetaan puhtaaksi. Hänet on tuotava papin eteen, ³ kun pappi on mennyt leirin ulkopuolelle. Jos pappi näkee, että spitaalilinen on parantunut spitaalitartunnasta, ⁴ pappi käsketään tuoda puhdistettavaa varten kaksi elävää puhdasta lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorren. ⁵ Pappi käsketään teurastaa toisen linnun raikasta vettä sisältävän saviastian päällä. ⁶ Sitten papin tulee ottaa elävä lintu sekä setripuuta, helakanpunainen lanka ja iisoppikorsi. Kastakoon hän nämä, myös elävän linnun, sen linnun vereen, joka teurastettiin raikkaan veden päällä, ⁷ ja vihmokoon verta seitsemän kertaa spitaalista puhdistettavan päälle. Sitten hän julistakoon tämän puhtaaksi ja päästääköön elävän linnun lentämään kedolle. ⁸ Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajeltava kaikki hiuksensa ja karvansa ja peseydyttävä vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Sen jälkeen hän saa tulla leiriin, mutta hänen on

asuttava telttansa ulkopuolella seitsemän päivää. ⁹ Myös seitsemäntenä päivänä hänen on ajeltava kaikki hiuksensa sekä partansa ja kulmakarvansa – hänen on ajeltava kaikki karvansa. Pesköön hän sitten vaatteensa ja peseytyköön vedessä, ja niin hän tulee puhtaaksi.

¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen tulee ottaa kaksi virheetöntä uroskaritsaa ja virheetön vuoden vanha uuhikaritsa sekä ruokauhriksi kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja, joihin on sekoitettu öljyä, sekä yksi loog-mitta öljyä. ¹¹ Puhdistusta toimittava pappi asettakoon puhdistettavan ja nämä uhrit Herran eteen ilmentysmajan portille. ¹² Sitten pappi ottakoon toisen karitsan ja uhratkoon sen vikauhriksi, samoin loog-mitan öljyä, ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä. ¹³ Karitsa on teurastettava paikassa, jossa syntiuhrit ja polttouhrit teurastetaan, pyhässä paikassa, sillä vikauhri on pyhistä pyhintä, kuten syntiuhrikin, ja kuuluu papille. ¹⁴ Pappi ottakoon vikauhrin verta ja sivelköön sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ¹⁵ Sen jälkeen hänen tulee ottaa öljyä loog-mitasta, kaataa sitä vasemmalle kämmenelleen, ¹⁶ kastaa oikean kätensä etusormi vasemmalla

kämmenellään olevaan öljyyn ja vihmoa öljyä sormellaan seitsemän kertaa Herran edessä. ¹⁷ Käteensä jäänyttä öljyä papin tulee sivellä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen vikauhrin veren päälle. ¹⁸ Lopun käteensä jääneen öljyn pappi sivelköön puhdistettavan päähän. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä.

¹⁹ Sitten pappi uhratkoon syntiuhrin ja toimittakoon puhdistettavalle sovituksen hänen saastaisuudestaan. Sen jälkeen hänen tulee teurastaa polttouhrieläin ²⁰ ja uhrata eläin ja ruokauhri alttarilla. Kun pappi on toimittanut puhdistettavalle sovituksen, tämä on puhdas.

²¹ Jos puhdistettava on köyhä eikä saa hankituksi, mitä on säädetty, hän voi tuoda sovitukseen yhden karitsan vikauhriksi, heilutusuhriksi, ja eefa-mitan kymmenesosan öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi ja loog-mitan öljyä ²² sekä kaksi metsäkyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan kuin hän saa hankituksi. Toinen olkoon syntiuhri ja toinen polttouhri. ²³ Puhdistettavan tulee kahdeksantena päivänä viedä ne puhdistamistaan

varten papille ilmestysmajan ovelle, Herran eteen. ²⁴ Pappi ottakoon vikauhrikaritsan ja loog-mitan öljyä ja heiluttakoon niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁵ Hänen tulee teurastaa vikauhrikaritsa, ottaa vikauhrin verta ja sivellä sitä puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan sekä oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen. ²⁶ Sen jälkeen pappi kaatakoon öljyä vasemmalle kämmenelleen ²⁷ ja vihmokoon Herran edessä seitsemän kertaa oikealla etusormellaan öljyä, joka on hänen vasemmalla kämmenellään. ²⁸ Käteensä jäänyttä öljyä pappi sivelkään puhdistettavan oikeaan korvannipukkaan, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isoonvarpaaseen, kohtiin, joissa on vikauhrin verta. ²⁹ Loput käteensä jääneestä öljystä papin tulee sivellä puhdistettavan päähän toimittaakseen hänelle sovituksen Herran edessä. ³⁰ Lopuksi pappi uhratkoon puhdistettavan hankkimat metsäkyyhkyset tai kyyhkysenpojat, ³¹ ne, jotka tämä on saanut hankituksi, toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi ruokauhrin ohella. Näin pappi toimittaa puhdistettavalle sovituksen Herran edessä.”

³² Tämä on laki spitaalia sairastavasta, joka ei saa hankituksi

puhdistamistaan varten kaikkea, mikä on säädetty.

Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki

³³ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ³⁴ “Kun te olette tulleet Kanaaninmaahan, jonka minä annan teidän omaisuudeksenne, ja minä sallin spitaalain tarttua johonkin taloon omistamassanne maassa, ³⁵ talon omistaja menköön kertomaan siitä papille ja sanokoon: ‘Minusta näyttää kuin talossani olisi tartunta.’ ³⁶ Pappi käskesköön tyhjentää talon, ennen kuin menee tutkimaan tartuntaa, ettei kaikki, mitä talossa on, saastuisi. Sen jälkeen pappi voi mennä tarkastamaan talon. ³⁷ Jos hän näkee, että talon seinissä on tartunta, vihertäviä tai punertavia syvennyksiä, jotka näyttävät muuta seinää matalammilta, ³⁸ hänen on lähdettävä talosta oven ulkopuolelle ja eristettävä talo seitsemäksi päiväksi. ³⁹ Jos hän seitsemäntenä päivänä palattuaan näkee, että tartunta on levinnyt talon seinissä, ⁴⁰ käskesköön hän irrottaa kivet, joissa on tartunta, ja heittää ne kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan. ⁴¹ Koko talo on kaavittava sisäpuolelta puhtaaksi, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan. ⁴² Sitten on otettava toiset kivet, pantava ne entisten tilalle ja otettava uutta savea ja siveltävä talo sillä.

⁴³ Jos tartunta puhkeaa uudelleen talossa sen jälkeen, kun kivet on otettu pois ja talo kaavittu puhtaaksi sekä sivelty uudestaan savella, ⁴⁴ pappi menköön sisään ja tarkastakoon talon. Jos tartunta on levinnyt talossa, kyseessä on pahanlaatuinen spitaali ja talo on saastainen. ⁴⁵ Talo on hajotettava, ja sen kivet, puuosat ja kaikki savi on vietävä ulos kaupungista saastaiseen paikkaan.

⁴⁶ Jokainen, joka menee sisälle siihen taloon milloin tahansa sinä aikana, kun se on eristettynä, on saastainen iltaan asti. ⁴⁷ Joka makaa siinä talossa, pesköön vaatteensa. Samoin pesköön vaatteensa se, joka syö siinä talossa.

⁴⁸ Mutta jos pappi sisälle men tyään näkee, ettei tartunta ole levinnyt talossa sen jälkeen, kun talo on sivelty savella, hän julistakoon talon puhtaaksi, sillä tartunta on hävinnyt.

⁴⁹ Sitten hänen tulee ottaa talon puhdistamista varten kaksi lintua sekä setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppikorsi. ⁵⁰ Hänen on teurastettava toinen linnuista raikasta vettä sisältävän saviastian päällä. ⁵¹ Ottakoon hän sitten setripuun, iisoppikorren, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastakoon ne teurastetun linnun vereen ja raikkaaseen veteen

sekä vihmokoon verta ja vettä taloon seitsemän kertaa. ⁵² Näin hänen tulee puhdistaa talo linnun verellä ja raikkaalla vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, iisoppikorrella ja helakanpunaisella langalla. ⁵³ Lopuksi hänen tulee päästää elävä lintu vapaaksi kaupungin ulkopuolella. Näin hän on toimittanut talolle sovituksen, ja talo on puhdas.”

⁵⁴ Tämä on laki kaikista spitaalitartunnan muodoista, myös rupitaudista, ⁵⁵ spitaalista vaatteissa ja taloissa, ⁵⁶ nystyröistä, ihottumista ja vaaleista laikuista. ⁵⁷ Näin on säädetty siitä, milloin jokin on saastainen ja milloin puhdas. Tämä on laki spitaalista.

Sukupuolista saastaisuutta koskeva laki

15 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² “Sanokaa israelilaisille: Jos miehellä on vuotoa elimästään, hänen vuotonsa on saastaista. ³ Hän on yhtä lailla saastainen riippumatta siitä, vuotaako hänen elimensä vai pidättääkö se vuodon. ⁴ Jokainen vuode, jolla vuotoa sairastava makaa, tulee saastaiseksi. Samoin saastuu jokainen esine, jolla hän istuu. ⁵ Se, joka koskee hänen vuoteeseensa, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ⁶ Samoin se, joka istuu johonkin, missä vuotoa sairastava on istunut, pesköön vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on

saastainen iltaan asti. ⁷ Myös se, joka koskee vuotoa sairastavaan, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän olkoon saastainen iltaan asti. ⁸ Jos vuotoa sairastava sylkee puhtaan ihmisen päälle, tämä peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä: Hän on saastainen iltaan asti. ⁹ Jokainen satula, jolla vuotoa sairastava istuu ratsastaessaan, tulee saastaiseksi. ¹⁰ Jokainen, joka koskee mihin hyvänsä, mikä on ollut vuotoa sairastavan alla, on saastainen iltaan asti. Joka kantaa jotakin sellaista, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹¹ Jokainen, johon vuotoa sairastava koskee huuhtomatta käsiään vedessä, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹² Saviastia, johon vuotoa sairastava koskee, on rikottava, mutta puuesine huuhdottakoon vedessä.

¹³ Kun vuotoa sairastava puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää paranemisestaan ja peskään sitten vaatteensa ja peseytykseen virtaavassa vedessä, ja niin hän on puhdas. ¹⁴ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, tultava Herran eteen ilmestysmajan portille ja annettava ne papille. ¹⁵ Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhriksi

ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa Herran edessä hänelle sovituksen hänen vuodostaan.

¹⁶ Kun miehellä on ollut siemensyöksy, hänen tulee pestä itsensä kokonaan vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ¹⁷ Jokainen vaate ja jokainen nahka, johon siemennestettä on tullut, pestäkseen vedessä, ja se on saastainen iltaan asti. ¹⁸ Kun mies on maannut naisen kanssa ja saanut siemensyöksyn, molempien tulee peseytyä vedessä. He ovat saastaisia iltaan asti.

¹⁹ Kun naisella on vuoto, niin että hänen ruumiistaan vuotoa verta, hän olkoon kuukautistilassaan seitsemän päivää. Jokainen, joka koskee häneen, on saastainen iltaan asti. ²⁰ Kaikki, minkä päällä hän makaa kuukautistilansa aikana, saastuu. Samoin saastuu kaikki, minkä päällä hän istuu. ²¹ Jokainen, joka koskee hänen vuoteeseensa, peskään vaatteensa ja peseytykseen vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti. ²² Samoin jokaisen, joka koskee mihin hyvänsä, minkä päällä nainen on istunut, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ²³ Myös se, joka koskee mitä tahansa esinettä naisen vuoteella tai istuimella, jolla tämä on istunut, on saastainen iltaan asti. ²⁴ Jos mies makaa naisen kanssa ja tämän kuukautisverta tulee häneen,

mies on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jossa hän makaa, saastuu.

²⁵ Jos naisella on kauan verenvuotoa, vaikka ei ole hänen kuukautisaikansa, tai jos vuoto jatkuu pitempään kuin hänen kuukautisaikansa, häntä pidettäköön koko vuodon ajan yhtä lailla saastaisena kuin hänen kuukautisaikanaan. ²⁶ Jokainen makuusija, jolla hän makaa milloin tahansa vuotonsa aikana, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan käyttämänsä vuode. Samoin mikä tahansa, minkä päällä hän silloin istuu, tulee saastaiseksi samalla tavoin kuin hänen kuukautisaikanaan. ²⁷ Jokainen, joka koskee niihin, saastuu. Peskөөn hän vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti. ²⁸ Kun nainen puhdistuu vuodostaan, hän laskekoon seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas. ²⁹ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmestysmajan portille. ³⁰ Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen Herran edessä hänen vuotonsa saastaisuuden tähden.

³¹ Teidän on varoitettava israelilaisia saastaisuudesta. Muuten he kuolevat saastaisina, kun saastuttavat minun asumukseni, joka on heidän keskellään.”

³² Tämä on laki miehestä, joka sairastaa vuotoa tai on saastunut siemensyöksyn vuoksi, ³³ ja naisesta, joka on saastainen kuukautistensa aikana, sekä miehestä tai naisesta, jolla on jotakin vuotoa, sekä miehestä, joka makaa saastuneen naisen kanssa.

Suuri sovituspäivä

16 ¹ Herra puhui Moosekselle sen jälkeen, kun kaksi Aaronin poikaa oli kuollut astuttuaan Herran eteen. ² Herra sanoi: “Sano veljellesi Aaronille, ettei hänen pidä mennä pyhimpään, esiripun sisäpuolelle, arkun päällä olevan armoistuimen eteen milloin tahansa. Muuten hän voi kuolla, sillä minä ilmestyn pilvessä armoistuimen yläpuolella. ³ Kun Aaronin on määrä mennä pyhimpään, hänen tulee ottaa sonnimullikka syntiuhriksi ja pässi polttouhriksi. ⁴ Hänen on puettava ylleen pyhä pellavaihokas, peitettävä alastomuutensa pellavahousuilla, vyötettävä itsensä pellavavyöllä ja pantava pellavainen turbaani päähänsä. Nämä ovat pyhät vaatteet. Hänen tulee peseytyä vedessä ja pukea ne päälleen. ⁵ Ottakoon hän

israelilaisten seurakunnalta kaksi pukkia syntiuhriksi ja yhden pässin polttouhriksi.

⁶Tuokoon Aaron oman syntiuhrimullikkansa ja toimittakoon sovituksen itselleen ja perheelleen. ⁷Sitten hänen tulee ottaa ne kaksi pukkia ja asettaa ne Herran eteen ilmestysmajan ovelle. ⁸Aaron heittäköön arpaa, kumpi pukeista kuuluu Herralle ja kumpi Asaselille.

⁹Sen pukin, jonka arpa määrää Herralle, Aaron tuokoon ja uhratkoon syntiuhriksi. ¹⁰Mutta se puki, jonka arpa määrää Asaselille, tuotakoon elävänä Herran eteen. Sen kautta toimitetaan sovitus, ja se päästetään Asaselille autiomaahan.

¹¹Kun Aaron on uhrannut oman syntiuhrimullikkansa ja toimittanut sovituksen itselleen ja perheelleen teurastamalla mullikan, ¹²hänen tulee ottaa suitsutusastiansa täyteen palavia hiiliä Herran edestä alttarilta sekä kouransa täyteen hienonnettua, hyvänhajuista suitsuketta ja viedä ne esiripun sisäpuolelle. ¹³Pankoon hän suitsukkeen tuleen Herran eteen, niin että suitsutus peittää pilvenä todistuksen arkun päällä olevan armoistuimen, ettei hän kuolisi. ¹⁴Ottakoon hän sitten mullikan verta ja vihmokoon sitä sormellaan armoistuimen etupuolelle. Armoistuimen eteen hänen on

vihmottava verta sormellaan seitsemän kertaa.

¹⁵Sitten hänen on teurastettava kansan syntiuhripukki, vietävä sen verta esiripun sisäpuolelle ja tehtävä sen verellä samoin kuin hän teki mullikan verellä. Vihmokoon hän sitä armoistuimen päälle ja sen eteen. ¹⁶Näin hänen on toimitettava sovitus pyhäkölle israelilaisten saastaisuuden ja heidän rikkomustensa tähden, olivatpa heidän syntinsä millaisia tahansa. Hänen on tehtävä samoin myös ilmestysmajalle, joka on heidän keskellään, keskellä heidän saastaisuuttaan. ¹⁷Ilmestysmajassa ei saa olla yhtään ihmistä, kun Aaron tulee pyhimpään toimittamaan sovitusta, siihen asti, kun hän lähtee pois. Aaron toimittakoon sovituksen itselleen, perheelleen ja koko Israelin seurakunnalle. ¹⁸Sitten hänen on tultava ulos Herran edessä olevan alttarin luo ja toimitettava sille sovitus. Hänen on otettava mullikan ja pukin verta ja siveltävä sitä kaikkialle alttarin sarviin. ¹⁹Vihmokoon hän alttarin päälle verta sormellaan seitsemän kertaa ja näin puhdistakoon ja pyhittäköön sen israelilaisten saastaisuudesta.

²⁰Aaronin toimitettua loppuun pyhimmän ja ilmestysmajan sekä alttarin sovittamisen tuokoon hän sen

elävän pukin, ²¹ laskekoon molemmat kätensä sen pään päälle ja tunnustakoon siinä kaikki israelilaisten pahat teot ja kaikki heidän rikkomuksensa, olipa heillä mitä syntejä tahansa, ja pankoon ne näin pukin kannettavaksi. Sitten hänen on lähetettävä pukki tehtävään määrätyn miehen viemänä autiomaahan. ²² Näin pukki kantaa kaikki heidän pahat tekonsa asumattomille seuduille. Autiomaassa se on laskettava irti.

²³ Sen jälkeen Aaron menköön ilmestysmajaan, riisukoon yltään pellavavaatteet, jotka hän puki päälleen mennessään pyhimpään, ja jättäköön ne sinne. ²⁴ Pesköön hän itsensä vedellä pyhässä paikassa ja pukekoon ylleen omat vaatteensa. Sitten hänen on lähdettävä sieltä ja uhrattava oma polttouhrinsa sekä kansan polttouhri ja toimitettava sovitukset sekä itselleen että kansalle. ²⁵ Syntiuhrin rasva hänen on poltettava alttarilla. ²⁶ Sen, joka vei pukin Asaselille, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin. ²⁷ Syntiuhrimullikka ja syntiuhripukki, joiden veri tuotiin sovituksen toimittamista varten pyhimpään, vietäköön leirin ulkopuolelle, ja niiden nahka, liha ja mahan sisältö poltettakoon tulella. ²⁸ Sen, joka polttaa ne, on

pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten hän voi tulla leiriin.

²⁹ Tämä on teille ikuinen säädös: seitsemännentoista päivänä teidän tulee kurittaa itseänne paastolla. Älkää tehkö silloin mitään työtä, älköön maan kansalainen älköönkään keskuudessanne asuva muukalainen. ³⁰ Sinä päivänä teille näet toimitetaan sovitus teidän puhdistamiseskenne. Silloin te tulette Herran edessä puhutuksi kaikista synneistänne. ³¹ Sen päivän tulee olla teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Tämä on ikuinen säädös. ³² Papin, joka on voideltu ja joka on vihitty ylipapinvirkaan isänsä tilalle, on toimitettava sovitukset. Hänen on puettava ylleen pellavavaatteet, pyhät vaatteet, ³³ ja toimitettava sovitukset pyhimykselle osalle, ilmestysmajalle ja alttarille. Toimitakoon hän sovitusten myös papeille ja koko seurakunnalle. ³⁴ Tämä on teille ikuinen säädös: teidän on toimitettava israelilaisille sovitukset kaikista heidän synneistään kerran vuodessa.” Moosesten teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

Teurastaminen ja uhraaminen

17 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille. Sano heille: Tämä on käsky, jonka

Herra on antanut: ³Jos kuka tahansa Israelin heimosta teurastaa härän, karitsan tai vuohen leirissä tai leirin ulkopuolella ⁴eikä tuo sitä ilmestysmajan portille ja uhraa sitä Herralle hänen asumuksensa edessä, sen miehen katsotaan syyllistyneen veritekoon. Hän on vuodattanut verta, ja hänet on poistettava kansansa keskuudesta. ⁵Näin tehtäköön, jotta israelilaiset toisivat uhrin papille Herran eteen ilmestysmajan ovelle ja uhraisivat ne yhteyshiksi Herralle, sen sijaan että teurastavat ne kedolla. ⁶Papin tulee vihmoa veri Herran alttarille, joka on ilmestysmajan oven edessä, ja polttaa rasva suloiseksi tuoksuksi Herralle. ⁷He eivät saa enää uhraa uhrejaan vuohipukeille, joita he haureudessaan seuraavat. Tämä on heille ikuinen säädös polvesta polveen.

⁸Sano heille: Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen uhraa polttouhrin tai teurasuhrin ⁹eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle Herralle uhrattavaksi, se mies on poistettava kansansa keskuudesta.”

Veren syönti kielletään

¹⁰”Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai teidän keskuudessanne asuva muukalainen syö verta, mitä verta tahansa, minä käänän kasvoni sitä ihmistä vastaan, joka verta syö, ja hävitän hänet kansansa

keskuudesta. ¹¹Veressä on näet lihan sielu, ja minä olen antanut teille veren tuottamaan alttarilla sovituksen teidän sieluillenne. Veri tuottaa sovituksen, koska siinä on sielu. ¹²Sen tähden minä olen sanonut israelilaisille: Kukaan teistä ei saa syödä verta, eikä myöskään keskuudessanne asuva muukalainen saa syödä verta.

¹³Jos kuka tahansa Israelin heimoon kuuluva tai keskuudessanne asuva muukalainen pyydystää syötävän eläimen tai linnun, hänen on vuodatettava veri maahan ja peitettävä se maahan. ¹⁴Kaiken lihan sielu on sen veri; siinä on sen sielu. Siksi minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään eläimen verta, sillä kaiken lihan sielu on sen veri. Jokainen, joka sitä syö, poistettakoon kansansa keskuudesta. ¹⁵Jokainen, joka syö itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa hän maan kansalainen tai muukalainen, peskään vaatteensa ja peseytyköön vedessä. Hän on saastainen iltaan asti, sitten hän on puhdas. ¹⁶Mutta jos hän ei pese vaatteitaan eikä peseydy, hän jää syynalaiseksi.”

PYHYTTÄ TÄHDENTÄVÄT LAIT, 18 – 22

Kielletyt sukupuoli-suhteet

18 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Sano israelilaisille: Minä

olen Herra, teidän Jumalanne. ³ Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkä niin kuin tehdään Kanaaninmaassa, johon minä teidät vien. Älkää vaeltako heidän lakiensa mukaan. ⁴ Tehkää minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja vaeltakaa niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁵ Noudattakaa minun lakejani ja säädöksiäni. Ihminen, joka niitä noudattaa, elää niistä. Minä olen Herra.

⁶ Kukaan teistä ei saa lähestyä lähiomaistaan paljastaakseen hänen häpynsä. Minä olen Herra. ⁷ Älä paljasta isäsi tai äitisi häpyä. Hän on sinun äitisi, älä paljasta hänen häpyään. ⁸ Älä paljasta äitipuolesi häpyä; se on isäsi häpy. ⁹ Älä paljasta sisaresi häpyä, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, kotona tai muualla syntynyt. Älä paljasta hänen häpyään. ¹⁰ Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären häpyä, sillä se on sinun oma häpysi. ¹¹ Älä paljasta isäsi vaimon tyttären häpyä, tyttären, joka on isällesi syntynyt. Hän on sinun sisaresi. ¹² Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; hän on sinun isäsi lähiomainen. ¹³ Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä hän on sinun äitisi lähiomainen. ¹⁴ Älä paljasta setäsi häpyä, älä yhdy hänen vaimoonsa. Hän on sinun tätisi. ¹⁵ Älä paljasta miniäsi häpyä; hän on sinun poikasi vaimo. Älä paljasta hänen häpyään.

¹⁶ Älä paljasta veljesi vaimon häpyä; se on sinun veljesi häpy. ¹⁷ Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä häpyä äläkä ryhdy tekemisiin hänen poikansa tyttären tai tyttärensä tyttären kanssa paljastaaksesi hänen häpynsä. Se onirstailua, sillä he ovat lähisukulaisia keskenään. ¹⁸ Älä ota vaimosi eläessä hänen sisartaan vaimoksesi, ettei tulisi riitaa. Älä paljasta hänen häpyään.

¹⁹ Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen häpynsä, kun hän on saastainen kuukautisaikanaan. ²⁰ Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänestä. ²¹ Älä pane lapsiasi kulkemaan tulen läpi Molokille, ettet häpäisisi Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. ²² Älä makaa miespuolisen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan. Se on iljettävää. ²³ Älä sekaannu mihinkään eläimeen, ettet siten saastuttaisi itseäsi, älköönkä nainen tarjoutuko eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Se on iljettävä teko.

²⁴ Älkää saastuttako itseänne mil-lään näistä asioista, sillä niillä kaililla ovat saastuttaneet itsensä kansat, jotka minä karkotan teidän edeltänne. ²⁵ Maa on tullut saastaiseksi, ja minä rankaisen sen pahat teot. Maa oksentaa ulos asukkaansa. ²⁶ Teidän on siis noudatettava minun lakejani ja

säädöksiäni. Te ette saa tehdä mitään näistä iljettävyyksistä, ei maan kansalainen eikä keskuudessanne asuva muukalainen. ²⁷Sillä kaikkia näitä iljettävyyksiä tekivät ne, jotka asuivat tässä maassa ennen teitä, ja maa tuli saastaiseksi. ²⁸Älkää saastuttako maata, ettei maa oksentaisi teitäkin, niin kuin se on oksentanut ulos kansan, joka oli ennen teitä. ²⁹Jokainen, joka tekee minkä tahansa näistä iljettävyyksistä, jokainen, joka harjoittaa sellaista, on poistettava kansansa keskuudesta. ³⁰Noudattakaa siis minun määräyksiäni älkääkä tehkö niiden iljettävien lakien mukaan, joita on noudatettu ennen teitä, ettette saastuttaisi niillä itseänne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säädöksiä

19 ¹Herra sanoi Moosekselle: ²”Puhu koko israelilaisten seurakunnalle näin: Olkaa pyhiä, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä. ³Jokainen teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä ja pitäköön minun sapattini. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁴Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkä tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

⁵Kun uhraatte yhteysuhrin Herralle, uhratkaa se niin, että saatte osaksenne hänen suosionsa. ⁶Syökää se samana päivänä, jona uhraatte sen, tai seuraavana. Mitä jää tähteeksi kolmanteen päivään, on poltettava tulella. ⁷Jos sitä kuitenkin syödään kolmantena päivänä, kun se on jo saastaista, Jumala ei hyväksy uhria. ⁸Sen syöjä kantaa syyllisyytensä, koska hän on häpäissyt Herralle pyhitettyä. Sellainen ihminen on poistettava kansansa keskuudesta.

⁹Kun korjaatte maanne satoa, älä leikkaa viljaa peltojesi reunoja myöten äläkä poimi tähkäpäitä leikkuun jälkeen. ¹⁰Älä myöskään korjaa tyhjäksi viinitarhaasi äläkä poimi varisseita rypäleitä, vaan jätä ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

¹¹Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö lähimmäistänne. ¹²Älkää vannoko väärin minun nimessäni, ettette häpäisisi Jumalanne nimeä. Minä olen Herra.

¹³Älä sorra lähimmäistäsi äläkä ota häneltä mitään väkisin. Älä pidätä palkkalaisen ansiota itselläsi aamuun asti. ¹⁴Älä kiroa kuuroa äläkä pane estettä sokean eteen, vaan pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.

¹⁵ Älä tee vääryyttä tuomitessasi. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi äläkä suosi rikasta, vaan tuomitse lähimmäisesi oikeudenmukaisesti. ¹⁶ Älä liiku panettelijana kansasi keskellä; älä vaani lähimmäisesi henkeä. Minä olen Herra.

¹⁷ Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtele lähimmäistäsi, ettet tulisi synnalaiseksi hänen vuokseen. ¹⁸ Älä kosta äläkä kanna kaunaa omaan kansaasi kuuluvia kohtaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Minä olen Herra.

¹⁹ Noudattakaa minun lakejani. Älä anna karjassasi kahden erilaisen eläimen pariutua keskenään. Älä kylvä peltoosi kahdenlaista siementä. Ylläsi ei saa olla kahdenlaisista langoista kudottua vaatetta.

²⁰ Jos mies makaa orjattaren kanssa, joka on luvattu toiselle miehelle vaimoksi mutta jota ei ole lunastettu eikä laskettu vapaaksi, rangaistakoon heitä, ei kuitenkaan kuolemalla, koska nainen ei ollut vapaa. ²¹ Miehen on tuotava ilmestysmajan portille pässi vikauhrinaan Herralle, ²² ja pappi toimittaa Herran edessä vikauhripässin kautta hänelle sovituksen hänen tekemästään synnistä. Näin hän saa tekemänsä synnin anteeksi.

²³ Kun te tulette siihen maahan ja istutatte kaikenlaisia hedelmäpuita,

niin jättäkää ne, niiden hedelmät, koskemattomiksi. Kolme vuotta teidän on pidettävä ne koskemattomina; niiden hedelmiä ei saa syödä. ²⁴ Neljäntenä vuonna kaikki niiden hedelmät pyhitettäköön Herralle ilojuhlassa. ²⁵ Vasta viidentenä vuotena te saatte syödä niiden hedelmiä. Näin ne tuottavat teille runsaamman sadon. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

²⁶ Älkää syökö mitään, missä on verta. Älkää ennustelko merkeistä älkääkä harjoittako noituutta. ²⁷ Älkää leikatko hiuksianne päälaen ympäriltä älkääkä turmelko partanne reunaa. ²⁸ Älkää viillelkö itseänne vainajan tähden älkääkä tatuoiako itseänne. Minä olen Herra.

²⁹ Älä häpäise tytärtäsi antamalla hänen ruveta portoksi, ettei maa joutuisi haureuden valtaan ja tulisi täyteen irstailua. ³⁰ Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.

³¹ Älkää kääntykö vainaja- tai tietäjähenkien puoleen. Älkää pyytäkö niiltä neuvoa, ettette saastuisi niistä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

³² Nouse harmaapään edessä, kunnioita vanhusta ja pelkää Jumalaasi. Minä olen Herra.

³³ Kun muukalainen asuu kansanne teidän maassanne, älkää sortako häntä. ³⁴ Luonanne asuva

muukalainen olkoon kuin kuka tahansa teistä maassa syntyneistä. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä tekin olitte muukalaisina Egyptin maassa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

³⁵ Älkää tehkö vääryyttä jakaessanne oikeutta tai käyttäessänne pituus-, paino- tai vetomittaa. ³⁶ Teillä tulee olla oikea vaaka, oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea hiin-mitta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta. ³⁷ Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan. Minä olen Herra.”

Rangaistusmääräyksiä

20 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Jos joku israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen uhraa lapsiaan Molokille, hänet on surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet. ³ Minä käännyin sitä miestä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta, koska hän on uhrannut lapsiaan Molokille ja siten saastuttanut minun pyhäkköni ja häpäissyt minun pyhän nimeni. ⁴ Jos maan kansa sulkisikin silmänsä sen miehen teoilta eikä surmaisi häntä, vaikka hän uhraa lapsiaan Molokille, ⁵ minä itse käännyin sitä miestä ja hänen sukuaan vastaan. Minä hävitän heidät kansansa keskuudesta,

hänet ja kaikki ne, jotka häntä seuraten kulkevat haureellisesti Molokin jäljessä.

⁶ Jos joku kääntyy vainaja- tai tietäjähenkien puoleen ja lähtee haureellisesti seuraamaan niitä, minä käännyin sitä ihmistä vastaan ja hävitän hänet kansansa keskuudesta. ⁷ Pyhittäytykää siis ja olkaa pyhät, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁸ Noudattakaa minun lakejani ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät.

⁹ Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on surmattava. Hän on kironnut isäänsä tai äitiään; hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle. ¹⁰ Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, lähimmäisensä vaimon kanssa, aviorikkojat, sekä mies että nainen, on surmattava. ¹¹ Jos mies makaa äitipuolensa kanssa, hän paljastaa isänsä hävyn. Heidät molemmat on surmattava; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle. ¹² Jos mies makaa miniänsä kanssa, heidät molemmat on surmattava. He ovat tehneet iljettävyys- ja teon; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle. ¹³ Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, he molemmat tekevät iljettävän teon. Heidät on surmattava; heidän verensä tulkoon heidän itsensä päälle. ¹⁴ Jos mies ottaa vaimoksi naisen ja

hänen äitinsä, se on irstailua. Mies ja molemmat naiset on poltettava tulella, ettei keskuudessanne olisi irstailua. ¹⁵ Mies, joka sekaantuu eläimeen, on surmattava. Myös eläin on tapettava. ¹⁶ Samoin on surmattava nainen, joka tarjoutuu eläimelle, että se parittelisi hänen kanssaan. Sekä nainen että eläin on tapettava. Niiden veri tulkoon niiden itsensä päälle.

¹⁷ Jos mies makaa sisarensa kanssa, isänsä tai äitinsä tyttären kanssa, ja näkee hänen alastomuutensa ja sisar näkee veljensä alastomuuden, se on häpeällistä. Heidät poistettakoon kansasta maanmiestensä nähden. Mies on paljastanut sisarensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan. ¹⁸ Jos mies makaa kuukautistilassa olevan naisen kanssa, paljastaa hänen häpynsä, ja nainen paljastaa vrensä lähteen, heidät molemmat on poistettava kansansa keskuudesta.

¹⁹ Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren häpyä. Joka niin tekee, paljastaa lähiomaisensa hävyn ja joutuu vastaamaan rikoksestaan. ²⁰ Jos joku makaa setänsä vaimon kanssa, hän paljastaa setänsä hävyn. He joutuvat vastaamaan synnistään ja kuolevat lapsettomina. ²¹ Jos mies makaa veljensä vaimon kanssa, se on saastainen teko. Hän on paljastanut veljensä hävyn; heistä tulee lapsettomia.

²² Noudattakaa kaikkia minun lakejani ja kaikkia minun säädöksiäni ja toimikaa niiden mukaan, ettei maa, johon minä vien teidät asumaan, oksentaisi teitä ulos. ²³ Älkää vaeltako sen kansan lakien mukaan, jonka minä karkotan teidän edeltänne, sillä he ovat tehneet kaikkea tätä ja minä inhoan heitä. ²⁴ Mutta teille minä sanon, että te saatte ottaa haltuunne heidän maansa, sillä minä annan sen teille omaksi, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Minä olen erottanut teidät muista kansoista. ²⁵ Tehkää ero puhtaiden ja saastaisten eläinten välillä ja saastaisten ja puhtaiden lintujen välillä, ettette tekisi itseänne iljettäviksi koskemalla niihin eläimiin, lintuihin tai maassa liikkuviin pikkueläimiin, jotka minä olen erottanut, että pitäisitte niitä saastaisina. ²⁶ Teidän tulee siis olla minulle pyhittäytyneitä, sillä minä, Herra, olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista olemaan minun omiani.

²⁷ Jos miehessä tai naisessa on vainaja- tai tietäjähenki, hänet on surmattava. Hänet kivitettäköön, ja hänen verensä tulkoon hänen itsensä päälle.”

Pappien pyhyyttä koskevia säädöksiä

21 ¹ Herra sanoi Moosekselle: “Sano papeille, Aaronin pojille, että he eivät saa tulla

saastaisiksi kenestäkään kuolleesta kansansa keskuudessa ²paitsi lähiomaisistaan: äidistään, isästään, pojastaan, tyttärestään ja veljestään. ³Pappi saa saastua myös naimattomasta sisarestaan, neitsyestä, joka asui hänen luonaan. ⁴Älköön hän, päämies kansansa keskuudessa, saastuttako itseään, ettei tulisi häväistyksi.

⁵Papit eivät saa ajaa päätään kaljuksi, eivät leikata partansa reunaa eivätkä viilleillä itseään. ⁶Heidän tulee olla Jumalalleen pyhitettyjä, eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he uhraavat Herran tuliuhreja, Jumalansa leipää. Sen tähden heidän on oltava pyhiä. ⁷He eivät saa ottaa vaimoksi porttoa tai häväistyä naista. He eivät myöskään saa ottaa vaimoksi miehensä hylkäämää naista, sillä pappi on Jumalalleen pyhitetty. ⁸Teidän on pidettävä häntä pyhänä, sillä hän uhraa sinun Jumalasi leipää. Hänen tulee olla sinulle pyhä, sillä minä, Herra, joka pyhitän teidät, olen pyhä. ⁹Jos papin tytär häpäisee itsensä haureudella, hän häpäisee isänsä, ja hänet on poltettava.

¹⁰Ylipappi, veljiensä joukosta valittu, ei saa päästää tukkaansa hajalleen eikä repäistä rikki vaatteitaan, koska hänen päähänsä on vuodatettu voiteluöljy ja hänet on vihitty pukemaan päälleen pyhät vaatteet. ¹¹Hän ei myöskään saa mennä

kuolleen lähelle; hänen ei ole lupa saastuttaa itseään edes isänsä tai äitinsä vuoksi. ¹²Älköön hän lähetekö suruaikana pyhäköstä, ettei hän häpäisisi Jumalansa pyhäkköä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljy on kruununa hänen päässään. Minä olen Herra. ¹³Vaimokseen hänen on otettava neitsyt. ¹⁴Hän ei saa ottaa leskeä, hylättyä, häväistyä naista tai porttoa, vaan hänen tulee ottaa vaimokseen neitsyt omasta suvustaan, ¹⁵etteivät hänen jälkeläisensä tulisi häväistyksi hänen sukunsa keskuudessa, sillä minä olen Herra, joka pyhitän hänet.”

¹⁶Herra puhui Moosekselle: ¹⁷”Sano Aaronille: Jos tulevien sukupolvien aikana jollakin sinun jälkeläisistäsi on jokin vamma, hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää. ¹⁸Kukaan, jolla on jokin vamma, ei saa uhrata: ei yksikään sokea tai ontuva, kasvoiltaan tai ruumiiltaan epämuodostunut ¹⁹eikä kukaan, jolta on katkennut jalka tai käsi, ²⁰ei myöskään kyttyräselkäinen tai surkastunut, silmävikainen tai ihotautinen, rupinen tai kuohittu. ²¹Kukaan pappi Aaronin jälkeläinen, jolla on jokin vamma, ei saa tulla uhraamaan Herran tuliuhreja. Hänellä on vamma; hän ei saa tulla uhraamaan Jumalansa leipää. ²²Hän voi syödä Jumalansa leipää, sekä pyhistä pyhintä että pyhää,

²³ mutta hän ei saa tulla esiripun luo eikä lähestyä alttaria, koska hänellä on vamma, ettei hän häpäisisi minun pyhäkköäni. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.” ²⁴ Näin Mooses puhui Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

Lahjojen ja uhrien pyhyys

22 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen, että heidän on käsiteltävä kunnioittavasti israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä pyhittävät minulle. Älkööt he häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä olen Herra. ³ Sano heille: Jokainen jälkeläisenne – missä sukupolvessa tahansa – joka saastuneena lähestyy israelilaisten Herralle pyhittämiä pyhiä lahjoja, on poistettava minun edestäni. Minä olen Herra.

⁴ Yksikään Aaronin jälkeläinen, joka on spitaalinen tai jolla on vuoto, ei saa syödä pyhiä lahjoja, ennen kuin on puhdistunut. Jos joku koskee johonkin kuolleesta saastuneeseen tai jos jollakulla on siemenvuoto ⁵ tai jos joku koskee mihin tahansa pikkueläimeen, josta saastuu, tai ihmiseen, josta saastuu, olkoon saastaisuus millaista tahansa, ⁶ on se, joka koskee johonkin sellaiseen, saastainen iltaan asti, eikä hän saa syödä pyhiä lahjoja. Mutta kun hän peseytyy vedessä, ⁷ hän on puhdas auringon laskettua. Sen jälkeen hän voi syödä pyhiä lahjoja, sillä ne

ovat hänen ruokaansa. ⁸ Hän ei saa syödä itsestään kuollutta tai kuoli-aaksi raadeltua eläintä, ettei hän sitten saastuisi. Minä olen Herra. ⁹ Aaronin jälkeläiset noudattakoot minun määräyksiäni, etteivät joutuisi syynalaisiksi niitä rikkomalla ja kuolisi, kun häpäisevät niitä. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

¹⁰ Yksikään sivullinen ei saa syödä mitään pyhää. Papin luona asuva muukalainen tai hänen palkkatyöläisensä ei saa syödä mitään pyhää, ¹¹ mutta kun pappi ostaa rahallaan orjan, tämä saa syödä sitä. Samoin hänen kodissaan syntyneet orjat saavat syödä hänen ruokaansa. ¹² Jos papin tyttärestä tulee jonkun muun kuin papin vaimo, hän ei saa enää syödä pyhiä anteja. ¹³ Jos papin tytär jää leskeksi tai tulee hylätyksi eikä hänellä ole lapsia ja hän silloin palaa takaisin nuoruutensa kotiin isänsä luo, hän saa syödä isänsä ruokaa. Kukaan sivullinen ei saa syödä sitä. ¹⁴ Jos joku erehdyksessä syö pyhää ruokaa, hänen on korvattava se papille ja maksettava lisäksi viidesosa pyhän lahjan arvosta. ¹⁵ Kukaan ei saa häpäistä israelilaisten pyhiä lahjoja, joita nämä tuovat Herralle, ¹⁶ eikä saattaa heitä syynalaisiksi antamalla heidän syödä pyhiä lahjoja, sillä minä olen Herra, joka pyhitän heidät.”

Uhrieläimiä koskevia sääddöksiä

¹⁷ Herra puhui Moosekselle:
¹⁸ ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen sekä kaikille israelilaisille: Jos kuka hyvänsä Israelin heimoon kuuluva tai muukalainen, joka asuu Israelissa, tuo uhrinaan Herralle polttouhrin, joko lupausuhriksi tai vapaaehtoiseksi uhriksi, ¹⁹ sen on oltava virheetön uros naudoista, lampaista tai vuohista, jotta saisitte osaksenne Herran suosion. ²⁰ Älkää uhratko mitään sellaista, missä on jotakin vikaa, sillä sellaisesta ei tule teidän osaksenne suosiota.

²¹ Jos joku tuo Herralle yhteysuhrin naudoista, lampaista tai vuohista erityislupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena uhrina, sen tulee olla virheetön ollakseen kelvollinen. Siinä ei saa olla mitään vikaa. ²² Älkää tuoko Herralle sokeaa, raajarikkoa, silvottua, paiseista, ihotautista tai rupista eläintä älkääkään asettako sellaista tuliuhriksi Herran alttarille. ²³ Vapaaehtoisena uhrina saat uhrata härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, mutta lupausuhriksi sellainen ei kelpaa. ²⁴ Älkää uhratko Herralle kuohittua eläintä, oli se sitten kuohittu puristamalla, musertamalla, repimällä tai leikkaamalla. Älkää tehkö maassanne sellaista. ²⁵ Älkää myöskään hankkiko muukalaiselta

sellaisia eläimiä uhrataksenne niitä ruokana Jumalallenne, sillä niissä on vamma. Ne ovat viallisia, eikä niistä tule Herran suosiota osaksenne.”

²⁶ Herra puhui Moosekselle:
²⁷ ”Kun vasikka, karitsa tai kili on syntynyt, sen on saatava olla emänsä luona seitsemän päivää, mutta kahdeksannesta päivästä alkaen se kelpaa tuliuhriksi Herralle. ²⁸ Älkää teurastako samana päivänä nautaa ja sen vasikkaa tai lammasta ja sen karitsaa.

²⁹ Kun uhraatte Herralle kiitosuhrin, uhratkaa se niin, että saatte hänen suosionsa. ³⁰ Uhri on syötävä samana päivänä. Älkää jättäkö siitä mitään seuraavaan aamuun. Minä olen Herra.

³¹ Noudattakaa siis minun käskyjäni ja toimikaa niiden mukaan. Minä olen Herra. ³² Älkää häpäiskö minun pyhää nimeäni. Minä tahdon olla pyhä israelilaisten keskellä. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät ³³ ja joka toin teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra.”

HERRAN MÄÄRÄÄMÄT JUHLA-AJAT, 23 – 25

Sapatti

23 ¹ Herra puhui Moosekselle:
² ”Sano israelilaisille: Nämä

ovat Herran juhla-ajat, minun juhla-aikani, jolloin teidän on kutsuttava kokoon pyhä kokous.³ Kuutena päivänä tehtäköön työtä, mutta seitsemäntenä päivänä on sapatti, levon päivä, pyhän kokouksen päivä. Älkää tehkö silloin mitään työtä. Se on Herran sapatti kaikkialla missä asuttekin.”

Pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla

⁴ ”Nämä ovat Herran juhla-ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän on kuulutettava määräaikoinaan:⁵ Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä, on Herran pääsiäinen.⁶ Saman kuun viidentenätoista päivänä on happamattoman leivän juhla Herran kunniaksi. Syökää seitsemän päivää happamatonta leipää.⁷ Ensimmäisenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.⁸ Uhratkaa Herralle tuliuhrin seitsemänä päivänä. Seitsemäntenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Ensilyhteen heilutus

⁹ Herra puhui Moosekselle:¹⁰ ”Sano israelilaisille: Kun te tulette maahan, jonka minä teille annan, ja leikkaatte sen viljaa, viekää papille ensilyhde sadostanne.¹¹ Pappi heiluttakoon lyhdettä heilutusuhrina Herran edessä, että saisitte osaksenne Herran

suosion. Hänen tulee heiluttaa sitä sapatin jälkeisenä päivänä.¹² Sinä päivänä, jona teidän lyhteenne heilutus toimitetaan, uhratkaa Herralle polttouhriksi virheetön vuoden vanha karitsa¹³ sekä siihen kuuluvana ruokauhrina kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna tuliuhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, sekä juomauhrina neljännes hiin-mittaa viiniä.¹⁴ Älkää syökö uuden sadon leipää, paahdettuja jyviä tai tuleentumatonta viljaa ennen sitä päivää, jona tuotte Jumalallenne uhrilahjan. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.”

Sadonkorjuujuhla

¹⁵ ”Laskekaa siitä sapatin jälkeisestä päivästä, jona tuotte heilutusuhrilyhteen, seitsemän täyttä viikkoa,¹⁶ laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti. Tuokaa sitten Herralle ruokauhri uudesta sadosta.¹⁷ Sieltä, missä asuttekin, tuokaa uutisviljasta heilutusuhrina Herralle kaksi leipää. Ne on leivottava hapantaikinasta, kahdesta eefa-mitan kymmenesosasta hienoja jauhoja.¹⁸ Tuokaa leipien ohella seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ja sonnimullikka sekä kaksi

pässiä. Olkoot ne ruoka- ja juomauhreineen polttouhri Herralle, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle.¹⁹ Uhratkaa pukki syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa uroskaritsaa yhteysuhriksi.²⁰ Pappi heiluttakoon niitä kahta karitsaa ja uutisviljan leipiä heilutusuhrina Herran edessä. Ne ovat Herralle pyhitetyt ja kuuluvat papille.²¹ Olkoon teillä silloin pyhä kokous; kuuluttakaa se juuri tuoksi päiväksi. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.²² Kun korjaatte maanne satoa, älkää leikatko viljaa pelloltanne reunoja myöten älkääkä poimiko tähkäpäitä leikkuun jälkeen. Jättäkää ne köyhälle ja muukalaiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Pasuunansoiton päivä

²³ Herra puhui Moosekselle:
²⁴ ”Sano israelilaisille: Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä olkoon teillä sapatti, levon päivä. Pitäkää silloin pyhä kokous ja muistuttakaa siitä pasuunan soitolla.²⁵ Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan uhratkaa Herralle tuliuhri.”

Suuri sovituspäivä

²⁶ Herra puhui vielä Moosekselle:
²⁷ ”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovituspäivä. Pitäkää silloin pyhä

kokous, kurittakaa itseänne paastolla ja uhratkaa Herralle tuliuhri.²⁸ Älkää tehkö sinä päivänä mitään työtä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teille toimitetaan sovitus Herran, teidän Jumalanne, edessä.²⁹ Jokainen, joka ei sinä päivänä kurita itseään paastolla, on poistettava kansansa keskuudesta.³⁰ Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tuona päivänä tekee mitä tahansa työtä.³¹ Älkää tehkö silloin mitään työtä. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen, missä asuttekin.³² Olkoon se teille sapatti, levon päivä. Kurittakaa silloin itseänne paastolla. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan viettäkää sapatinlepoanne.”

Lehtimajanjuhla

³³ Herra puhui Moosekselle:
³⁴ ”Sano israelilaisille: Tämän seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen on lehtimajanjuhla Herran kunniaksi, ja se kestää seitsemän päivää.³⁵ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; älkää tehkö silloin mitään arkityötä.³⁶ Uhratkaa tuliuhri Herralle seitsemänä päivänä. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous; uhratkaa silloin Herralle tuliuhri. Se on juhlakokouksen päivä; älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁷ Nämä ovat Herran juhla-ajat, joina teidän on kuulutettava pyhät kokoukset tuodaksenne Herralle kullekin päivälle säädetty tuliuhrit: polttouhrit, ruokauhrit, teurasuhrit ja juomauhrit. ³⁸ Lisäksi tulevat Herran sapatit sekä teidän lahjanne, kaikki lupausuhrinne ja kaikki vapaaehtoiset uhrinne, joita te annatte Herralle.

³⁹ Mutta seitsemännen kuun viidennestätoista päivästä alkaen, kun te olette korjanneet maan sadon, viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää. Ensimmäinen päivä on levon päivä, ja myös kahdeksas päivä on levon päivä. ⁴⁰ Ottakaa ensimmäisenä päivänä ihanien puiden hedelmiä, palmunlehtiä ja tuuheiden puiden oksia sekä pajuja purojen varsilta ja iloitkaa seitsemän päivää Herran, teidän Jumalanne, edessä.

⁴¹ Viettäkää lehtimajanjuhlaa Herran juhlena seitsemän päivää vuodessa. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Viettäkää tätä juhlaa seitsemännessä kuussa. ⁴² Asukaa lehtimajoissa seitsemän päivää. Kaikkien Israelissa syntyneiden tulee asua lehtimajoissa, ⁴³ että jälkipolvenne tietäisivät, miten minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

⁴⁴ Näin Mooses puhui Herran juhla-ajoista israelilaisille.

Ilmestysmajan lamput ja pyhät leivät

24 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Käske israelilaisten tuoda sinulle puhdasta, survomalla saatua öljypuun öljyä lamppuja varten, niin että ne aina voidaan nostaa paikoilleen palamaan. ³ Aaronin tulee hoitaa lamppuja ilmestysmajassa todistuksen arkun edessä olevan esiripun ulkopuolella, niin että ne palavat Herran edessä aina, illasta aamuun asti. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. ⁴ Asettakoon hän lamput puhtaasta kullasta tehtyyn lampunjalkaan, niin että ne palavat aina Herran edessä.

⁵ Ota hienoja vehnäjauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää. Kuhnkin leipään on käytettävä jauhoja kaksi eefa-mitan kymmenesosaa. ⁶ Aseta leivät kahteen riviin, kuusi kumpaankin, puhdasta kultaa olevalle pöydälle Herran eteen. ⁷ Pane rivien päälle puhdasta suitsuketta leipien muistouhrioksaksi, tuliuhriksi Herralle. ⁸ Aaron asettakoon ne sapatit sapatilta Herran eteen israelilaisten puolesta. Tämä on ikuinen liitto. ⁹ Leivät kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen. Heidän tulee syödä ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat pyhistä pyhimpiä. Ne ovat Aaronin ikuinen osuus Herran tuliuhreista.”

Rangaistusmääräyksiä

¹⁰ Eräs mies, jonka äiti oli israelilainen mutta isä egyptiläinen, joutui israelilaisten leirissä liikkueensa riitaan israelilaisen miehen kanssa.

¹¹ Israelilaisen naisen poika pilkkasi ja kirosi Herran nimeä. Silloin hänet tuotiin Mooseksen eteen. Pojan äiti oli daanilaisen Dibrin tytär, nimeltään Selomit. ¹² Poika määrättiin vartioitavaksi, kunnes Herran vastaus ilmoitettaisiin kansalle.

¹³ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ¹⁴ ”Vie kirooja leirin ulkopuolelle, ja kaikki, jotka kirouksen kuulivat, laskekoot kätensä hänen päänsä päälle. Sitten koko seurakunta kivittäköön hänet. ¹⁵ Sano israelilaisille: Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, joutuu vastamaan synnistään. ¹⁶ Se, joka pilkkaa Herran nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet. Olipa kyseessä muukalainen tai maassa syntynyt: jos hän kiroaa Herran nimeä, hänet on surmattava.

¹⁷ Jos ihminen tappaa ihmisen, kenet hyvänsä, hänet on surmattava. ¹⁸ Jos joku lyö kuoliaaksi kotieläimen, hänen on korvattava eläin toisella eläimellä. ¹⁹ Jos ihminen tuottaa lähimmäiselleen vamman, hänelle on tehtävä samoin kuin hän on tehnyt: ²⁰ ruhje ruhjeesta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Samanlaisen vamman, jonka hän on

aiheuttanut toiselle, saakoon hän itsekin. ²¹ Sen, joka lyö kuoliaaksi kotieläimen, on korvattava eläin, mutta se, joka tappaa ihmisen, on surmattava. ²² Sama laki koskee teitä kaikkia, niin muukalaista kuin maassa syntynyttäkin, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

²³ Tämän Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät kiroojan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

Sapattivuosi ja riemuvuosi

25 ¹ Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella: ² ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maan on saatava viettää sapatinlepo Herran kunniaksi. ³ Kuutena vuotena kylvä peltosi ja kuutena vuotena leikkaa viinitarhasi ja korjaa sen sato, ⁴ mutta seitsemäntenä vuotena maalla olkoon levon aika, Herran sapatti. Älä kylvä silloin peltoasi äläkä leikkaa viinitarhaasi. ⁵ Älä korjaa leikatun viljasi jälkikasvua äläkä poimi viinirypäleitä, jotka ovat kasvaneet leikkaamattomissa viiniköynnöksissäsi. Silloin maalla on levon vuosi. ⁶ Mitä maa levätessään itsestään kasvaa, se riittää ruuaksi teille, niin sinulle itsellesi kuin palvelijallesi ja palvelijattarellesi, päiväpalkkalaisellesi ja luonasi

väliaikaisesti asuvalle. ⁷ Myös karjasi ja maasi eläimet syökööt kaikkea, mitä maa itsestään tuottaa.

⁸ Laske seitsemän sapattivuotta – seitsemän kertaa seitsemän vuotta – niin että seitsemän vuosiviikon aika on neljäkymmentäyhdeksän vuotta. ⁹ Anna sinä vuonna pasuunan raikuen soida seitsemännessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, sovituspäivänä. Soikoot pasuunat kaikkialla maassanne. ¹⁰ Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa maassa vapautus kaikille sen asukkaille. Olkoon se vuosi teille riemuvuosi. Jokainen teistä saa silloin palata perintömaalleen ja sukunsa luo. ¹¹ Viideskymmenes vuosi olkoon teille riemuvuosi. Älkää silloin kylväkö, älkää leikatko viljanne jälkikasvua älkääkä poimiko leikkaamattomissa viiniköynnöksissä kasvaneita rypäleitä. ¹² On näet riemuvuosi, ja sen tulee olla teille pyhä. Syökää vain sitä, mitä maa itsestään tuottaa.

¹³ Riemuvuotena jokainen teistä saa palata perintömaalleen. ¹⁴ Jos myytte maata lähimmäisellenne tai ostate häneltä, älkää tehkö hänelle vääryyttä. ¹⁵ Kun ostate maata lähimmäiseltäsi, maksa riemuvuoden jälkeisten vuosien luvun mukaan. Satovuosien luvun

mukaan hän myyköön sen sinulle.

¹⁶ Mitä useampia vuosia on, sitä suurempi hinta on maksettava, ja mitä vähemmän vuosia on, sitä pienempi on hinnan oltava, sillä maan satojen määrän hän myy sinulle. ¹⁷ Kukaan teistä ei saa tehdä vääryyttä lähimmäiselleen. Pelätkää Jumalaanne! Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

¹⁸ Toimikaa siis minun lakieni mukaan, noudattakaa minun säädöksiäni ja tehkää niiden mukaan, niin te saatte asua maassa turvallisesti. ¹⁹ Silloin maa antaa satonsa, ja te saatte syödä kylliksenne ja voitte asua maassa turvallisesti. ²⁰ Te ehkä sanotte: 'Mitä me syömme seitsemäntenä vuotena, kun emme kylvä emmekä korjaa satoamme?' ²¹ Minä lähetän kuudentena vuotena teille siunaukseni, niin että maa tuottaa kolmen vuoden sadon. ²² Kun te kylvätte kahdeksantena vuotena, teillä on vielä vanhaa satoa syötävänä yhdeksänteen vuoteen asti. Siihen asti, kunnes sen vuoden sato on saatu, teillä on vanhaa satoa syötävänä.

²³ Maata ei saa myydä ainaiseksi, sillä maa on minun ja te olette muukalaisia ja tilapäisiä asukkaita minun luonani. ²⁴ Antakaa oikeus maan takaisin lunastamiseen koko siinä maassa, jonka saatte omaksenne. ²⁵ Jos veljesi köyhtyy

ja myy perintömaataan, hänen lähin sukulanastajansa tulkoon ja lunastakoon veljensä myymän maan. ²⁶ Ellei jollakulla ole sukulanastajaa, mutta hän saa itse hankituksi niin paljon kuin lunastamiseen tarvitaan, ²⁷ hänen tulee laskea, kuinka monta vuotta maa on ollut myytynä, ja maksaa jäljellä olevasta ajasta miehelle, jolle hän sen myi. Sitten hän voi palata perintömaalleen. ²⁸ Mutta ellei hän saa hankituksi niin paljoa, että saisi maan takaisin, jää se, mitä hän on myynyt, ostajan haltuun riemuvuoteen asti. Riemuvuotena se kuitenkin vapautuu, ja hän voi palata perintömaalleen.

²⁹ Jos joku myy asuinrakennuksen muurien ympäröimässä kaupungissa, hänellä on oikeus lunastaa se takaisin täyden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen myi. Hänen lunastusoikeutensa kestää vuoden. ³⁰ Ellei sitä lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut umpeen, talo muurien ympäröimässä kaupungissa jää pysyvästi ostajalle ja hänen jälkipolvilleen. Se ei vapaudu riemuvuonna. ³¹ Sen sijaan kylissä, joiden ympärillä ei ole muuria, taloja on pidettävä viljeltyyn maahan kuuluvina. Ne ovat lunastettavissa takaisin, ja riemuvuonna ne vapautuvat. ³² Leeviläisten kaupungeissa leeviläisillä on kuitenkin ikuinen

lunastusoikeus taloihinsa. Ne ovat heidän perintöomaisuuttaan. ³³ Jos joku ostaa leeviläiseltä talon kaupungissa, joka on leeviläisten perintöomaisuutta, talo vapautuu jälleen riemuvuonna. Leeviläiskaupunkien talot ovat näet leeviläisten perintöosa israelilaisten keskuudessa. ³⁴ Leeviläisten kaupunkeihin kuuluvaa laidunmaata ei saa myydä, sillä se on heidän ikuista perintöomaisuuttaan.”

Köyhät ja orjat

³⁵ “Jos veljesi köyhtyy sinun rinnallasi eikä tule toimeen, sinun on tuettava häntä samoin kuin muukalaista tai tilapäistä asukasta, jotta hän voi elää luonasi. ³⁶ Älä ota häneltä korkoa tai voittoa, vaan pelkää Jumalaasi ja anna veljesi elää luonasi. ³⁷ Älä peri häneltä korkoa lainaamastasi rahasta äläkä ota elintarvikkeista voittoa. ³⁸ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta antaakseni teille Kanaaninmaan ja olakseni teidän Jumalanne.

³⁹ Jos veljesi köyhtyy sinun rinnallasi ja myy itsensä sinulle, älä pane häntä orjantyyöhön. ⁴⁰ Olkoon hän luonasi kuin päiväpalkkalainen tai tilapäinen asukas ja palvelkoon sinua riemuvuoteen asti. ⁴¹ Silloin hän ja hänen lapsensa saavat lähteä luotasi vapaina ja palata sukunsa luo ja isiensä perintömaalle, ⁴² sillä

he ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Sen tähden heitä ei saa myydä niin kuin orjia. ⁴³ Älä hallitse heitä kovuudella, vaan pelkää Jumalaasi. ⁴⁴ Orjasi ja orjattaresi, jotka hankit itsellesi, sinun tulee ostaa ympärilläsi asuvista kansoista. ⁴⁵ Samoin voit ostaa orjia luonanne tilapäisesti asuvien muukalaisten ja heidän sukulaistensa lapsista, jotka ovat syntyneet teidän maassanne. Heistä tulee teidän omaisuuttanne. ⁴⁶ Jättäkää heidät perinnöksi lapsillenne, ainaiseksi perintöomaisuudeksi. Heitä te saatte pitää orjinanne, mutta ketään veljistänne, israelilaisista, te ette saa hallita kovuudella.

⁴⁷ Jos lähelläsi asuva muukalainen tai tilapäinen asukas vaurastuu, mutta veljesi köyhtyy hänen rinnallaan ja joutuu myymään itsensä tuolle muukalaiselle tai tilapäiselle asukkaalle tai jollekin muukalaisen suvun jäsenelle, ⁴⁸ olkoon veljesi lunastettavissa myynnin jälkeen. Joku hänen veljistään lunastakoon hänet. ⁴⁹ Hänet voi lunastaa myös hänen setänsä tai setänsä poika tai joku muu verisukulainen. Tai jos hän itse vaurastuu, hän voi lunastaa itsensä. ⁵⁰ Laskekoon hän yhdessä ostajansa kanssa, kuinka pitkä aika siitä vuodesta, jolloin hän myi itsensä ostajalleen, on riemuvuoteen,

ja hänen myyntihintansa jaettakoon näiden vuosien luvulla. Hänen palvelusaikansa laskettakoon samanarvoiseksi kuin päiväpalkkalaisen. ⁵¹ Jos vuosia on vielä monta jäljellä, hänen on maksettava lunastushintanaan niitä vastaava osa summasta, jolla hänet ostettiin. ⁵² Jos riemuvuoteen on jäljellä vain vähän vuosia, lunastushinta lasketaan ja maksetaan myös jäljellä olevien vuosien mukaan. ⁵³ Hänen tulee palvella omistajaansa samassa asemassa kuin vuodeksi kerrallaan palkattu työläinen, mutta älä salli omistajan hallita häntä kovuudella. ⁵⁴ Jos häntä ei tällä tavoin lunasteta, hän pääsee kuitenkin riemuvuonna vapaaksi yhdessä lastensa kanssa. ⁵⁵ Ovathan israelilaiset minun palvelijoitani. He ovat minun palvelijoitani, jotka minä toin pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

JUMALAN SIUNAUS, 26 – 27

Kuuliaisuuden siunaus

26 ¹ “Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkä pystyttäkö itsellenne jumalankuvia tai patsaita. Älkää myöskään asettako maahanne kiviä, joissa on kuvia, kumartaaksenne niitä, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ² Pitäkää minun sapattini ja

kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.

³ Jos te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun käskyjäni ja toimitte niiden mukaan, ⁴ minä annan teille sateen ajallaan, maa antaa satonsa ja kedon puut antavat hedelmänsä. ⁵ Silloin puiminen kestää teillä viininkorjuuseen asti ja viininkorjuu kestää kylvöön asti. Teillä on kyliksi leipää syödäksenne, ja te saatte asua turvallisesti maassanne. ⁶ Minä annan maahan rauhan, ja te saatte levätä kenenkään pelottamatta. Minä hävitän pahat pedot teidän maastanne, eikä miekka kulje maanne halki. ⁷ Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne. ⁸ Viisi teistä ajaa pakoon sata, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. ⁹ Minä käännyn teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi. Minä annan teidän lisääntyä ja pidän voimassa teidän kanssanne tekemäni liiton. ¹⁰ Teille riittää syötäväksi vanhaa, varastoitua viljaa, ja te joudutte viemään vanhaa pois uuden tieltä. ¹¹ Minä annan asumukseni olla teidän keskellänne enkä inhoa teitä. ¹² Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. ¹³ Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Minä toin teidät pois Egyptin maasta, jossa te

olitte orjina. Minä mursin rikki teidän ikeenne puut ja saatoin teidät kulkemaan pää pystyssä.”

Tottelemattomuuden kirous

¹⁴ “Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä tee kaikkien näiden käskyjen mukaan, ¹⁵ jos hylkääte minun lakini ja inhoatte minun säädöksiäni, niin ettette toimi kaikkien käskyjeni mukaan vaan rikotte minun liittoni, ¹⁶ minä teen teille näin: minä rankaisen teitä kauheilla onnettomuuksilla, hivutustaudilla ja kuumeella, jotka sammuttavat silmänne ja näännyttävät sielunne. Silloin te kylvätte siemenenne turhaan, sillä viholliset syövät teidän satonne. ¹⁷ Minä käännän kasvoni teitä vastaan, ja te kärsitte tappion vihollistenne edessä. Vihamiehenne alistavat teidät, ja lopulta te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa.

¹⁸ Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua, minä kuritan teitä vielä seitsenkertaisesti syntienne tähden. ¹⁹ Minä murran teidän voimanne, teidän ylpeytenne; minä teen teidän taivaanne kovaksi kuin rauta ja maanne vasken kaltaiseksi. ²⁰ Teidän voimanne valuvat hukkaan, maanne ei anna satoaan eivätkä maan puut anna hedelmäänsä.

²¹ Jos te yhä vastustatte minua ettekä tahdo kuunnella minua, minä lyön teitä seitsenkertaisesti

teidän syntienne ansion mukaan. ²²Minä lähetän teidän keskuuteenne villipetoja, ja ne riistävät teiltä teidän lapsenne, hävittävät karjanne ja tekevät teidät niin vähälukuisiksi, että tienne autioituvat.

²³Jos minä en tälläkään kurituksella saa teitä ojentumaan vaan te yhä vastustatte minua, ²⁴niin minäkin vastustan teitä ja lyön teitä seitsenkertaisesti teidän syntienne tähden. ²⁵Minä lähetän teidän kimppuunne miekan, joka kostaa liiton rikkomisen. Kun te kokoonnutte kaupunkeihinne, minä lähetän teidän keskuuteenne ruton ja te joudutte vihollisen valtaan. ²⁶Kun minä murrann teiltä leivän tuen, kymmenen naista paistaa teidän leipänne yhdessä uunissa. He jakavat teille leipänne vaa'alla punniten, ettekä syötyännekään ole kylläisiä.

²⁷Jos te ette tästäkään huolimatta kuuntele minua vaan yhä vastustatte, ²⁸niin minäkin vastustan teitä kiivaasti ja kuritan teitä seitsenkertaisesti syntienne tähden. ²⁹Te joudutte syömään poikienne lihaa, tyttäriennekin lihaa te syötte. ³⁰Minä hävitän teidän uhrikukkulanne, kaadan kumoon auringonpatsaanne ja kokoan teidän raatonne epäjumalienne raatojen päälle, ja minun sieluni

inhoaa teitä. ³¹Minä raunioitan teidän kaupunkinne ja hävitän teidän pyhät paikkanne enkä ota vastaan teidän uhrienne suloista tuoksua. ³²Minä teen maan niin autioksi, että siinä asuvat vihollisenne tyrmistyvät. ³³Teidät minä hajotan kansojen sekaan ja lähettän jälkeenne paljastetun miekan. Teidän maanne autioituu ja kaupunkinne raunioituvat. ³⁴Silloin maa saa hyvityksen sapateistaan. Niin kauan kuin se on autiona ja te olette vihollisenne maassa, maa saa levätä ja nauttia sapateistaan. ³⁵Niin kauan kuin se on autiona, se saa viettää lepoa, jota se ei saanut niinä sapattivuosina, jolloin te asuitte siinä.

³⁶Niille teistä, jotka ovat jäljellä vihollistensa maassa, minä annan pelokkaan sydämen. Lentävän lehden kahina ajaa heidät pakoon, ja he pakenevat, kuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. ³⁷He kompastuvat toisiinsa kuin miekkaa paeten, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. Te ette voi pitää puolianne vihollisianne vastaan, ³⁸vaan te häviätte kansojen sekaan, ja teidän vihollisenne maa nielee teidät. ³⁹Ne teistä, jotka ovat jääneet jäljelle, riutuvat teidän vihollisenne maassa syyllisyytensä tähden. He riutuvat myös isiensä pahojen tekojen tähden.

⁴⁰ Silloin he tunnustavat
 syyllisyytensä ja isiensä
 syyllisyyden, sen, että ovat olleet
 uskottomia minulle ja vastustaneet
 minua. ⁴¹ Siksi minäkin asetuin
 vastustamaan heitä ja vein heidät
 vihollistensa maahan. Silloin heidän
 ympärileikkaamaton sydämensä
 nöyrytyy, ja silloin he sovittavat
 syyllisyytensä. ⁴² Ja minä muistan
 Jaakobin kanssa tekemäni liiton.
 Minä muistan myös lisäkin ja
 Abrahamin kanssa tekemäni
 liiton, ja minä muistan myös
 maata. ⁴³ Mutta tulkoon maa
 ensin tyhjäksi heistä ja saakoon
 nauttia sapateistaan, kun he eivät
 ole siellä. Heidän on sovittettava
 syyllisyytensä juuri sen tähden,
 että he ovat hylänneet minun
 säädökseni ja inhonneet minun
 lakejani. ⁴⁴ Mutta vaikka he ovat
 vihollistensa maassa, minä en
 hylkää heitä enkä inhoa heitä.
 Minä en tee heistä loppua enkä
 riko heidän kanssaan tekemääni
 liittoa, sillä minä olen Herra,
 heidän Jumalansa. ⁴⁵ Minä muistan
 heidän hyväkseen liittoni heidän
 isiensä kanssa, jotka minä toin pois
 Egyptin maasta kansojen nähden
 ollakseni heidän Jumalansa. Minä
 olen Herra.”

⁴⁶ Nämä ovat ne säädökset,
 määräykset ja lait, jotka Herra Moo-
 seksen kautta asetti itsensä ja israe-
 lilaisten välille Siinainvuorella.

Luvaton ihmisen arvo

27 ¹ Herra puhui Moosekselle:
² ”Sano israelilaisille:
 Jos joku on tehnyt erityisen
 lupauksen, sinun on arvioitava
 Herralle luvaton ihmisen arvo.
³ Iältään kahdenkymmenen ja
 kuudenkymmenen vuoden välillä
 oleva mies arvioitakoon viidenkym-
 menen hopeasekelin arvoiseksi
 pyhäkkösekelin painon mukaan.
⁴ Jos kyseessä on nainen, arvioi
 hänet kolmenkymmenen sekelin
 arvoiseksi. ⁵ Jos ikää on viidestä
 kahteenkymmeneen vuotta,
 arvioi mies kahdenkymmenen
 sekelin ja nainen kymmenen
 sekelin arvoiseksi. ⁶ Kuukauden
 ikäisestä viisivuotiaaseen
 asti arvioi poikalapsi viiden
 hopeasekelin ja tyttölapsi kolmen
 hopeasekelin arvoiseksi. ⁷ Jos ikää
 on kuusikymmentä vuotta tai
 enemmän, arvioi mies viidentoista
 sekelin ja nainen kymmenen sekelin
 arvoiseksi. ⁸ Jos lupauksen tekijä on
 liian köyhä maksamaan arvioimaasi
 summaa, hänet vietäköön papin
 eteen, ja pappi arvioikoon hänet.
 Papin on arvioitava lupauksen
 tekijän varallisuus.

Muita lupauksia koskevia lakeja

⁹ Jos lupaus koskee karjaa, josta
 voidaan tuoda uhrilahja Herralle,
 niin jokainen siitä Herralle annet-
 tava eläin on pyhä. ¹⁰ Eläintä ei
 saa vaihtaa, ei hyvää huonoon eikä

huonoa hyvään. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa eläimen toiseen, olkoon myös tilalle otettu pyhä.

¹¹ Jos kyseessä on mikä tahansa saastaisista eläimistä, joista ei tuoda uhreja Herralle, eläin pitää viedä papin eteen. ¹² Pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Eläintä on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää. ¹³ Jos eläin halutaan lunastaa takaisin, arvioidun hinnan lisäksi siitä on maksettava viidesosa.

¹⁴ Jos joku pyhittää talonsa pyhäksi lahjaksi Herralle, pappi arvioikoon, onko se hyvä vai huono. Taloa on pidettävä sen arvoisena kuin pappi määrää. ¹⁵ Jos talonsa pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava arvioidun hinnan lisäksi viidesosa siitä. Silloin talosta tulee jälleen hänen omansa.

¹⁶ Jos joku pyhittää Herralle osan omistamastaan maasta, arvioi maa sen mukaan, kuinka paljon kylvösiementä siihen tarvitaan. Hoomer-mitta ohria vastatkoon viittäkymmentä hopeasekeliä.

¹⁷ Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, jääköön tämä arviosi voimaan. ¹⁸ Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuoden jälkeen, pappi arvioikoon hänelle sen hinnan niiden vuosien luvun mukaan, jotka ovat jäljellä seuraavaan riemuvuoteen. Jo kuluneet vuodet vähennetään

arvioimastasi hinnasta. ¹⁹ Jos pellon pyhittänyt tahtoo lunastaa sen takaisin, hänen on maksettava siitä arvioimasi hinnan lisäksi viidesosa. Silloin pelto palautuu hänelle. ²⁰ Ellei hän kuitenkaan lunasta peltoa vaan myy sen toiselle, se ei ole enää lunastettavissa. ²¹ Kun pelto sitten riemuvuotena vapautuu, se tulee Herralle pyhitetyksi niin kuin tuhon omaksi vihitty peltokin, ja siitä tulee papin omaisuutta.

²² Jos joku pyhittää Herralle pellon, joka ei ole hänen perintömaataan vaan jonka hän on ostanut, ²³ pappi arvioikoon hänelle sen hinnan riemuvuoteen asti, ja ostajan tulee vielä samana päivänä maksaa arvioitu hinta. Se on pyhitetty Herralle. ²⁴ Riemuvuotena pelto palautuu sille, jolta se on ostettu ja jonka perintömaata se on. ²⁵ Kaiken arviointisi pohjana olkoon pyhäkkösekelin paino. Sekelissä tulee olla kaksikymmentä geeraa.

²⁶ Eläimen esikoista, joka ensiksi syntyneenä kuuluu jo Herralle, älköön kukaan pyhittäkö. Se on Herran oma, olkoonpa sitten härkä tai lamma. ²⁷ Jos kyseessä on saastainen eläin, siitä on lunastettaessa maksettava viidesosa arvioimasi hinnan lisäksi. Jos sitä ei lunasteta, se on myytävä arvioimastasi hinnasta.

²⁸ Mutta mitään tuhon omaksi vihittyä, minkä joku on vihkinyt Herralle mistä tahansa omistamastaan, olkoonpa kyseessä ihminen, eläin tai maaomaisuus, ei saa myydä eikä lunastaa. Kaikki tuhon omaksi vihitty on Herran omaa, pyhistä pyhintä. ²⁹ Yksikään tuhon omaksi vihitty ihminen ei ole lunastettavissa. Hänet on surmattava.

³⁰ Kaikki maan kymmenykset, sekä pellon viljasta että puiden hedelmistä, kuuluvat Herralle. Ne ovat Herralle pyhitetyt. ³¹ Jos joku

kaikesta huolimatta lunastaa takaisin kymmenyksiään, hänen tulee maksaa viidesosa niiden arvosta lisäksi. ³² Kaikki kymmenykset nautakarjasta ja pikkukarjasta – joka kymmenes eläin, joka kulkee paimen sauvan alitse – ovat Herralle pyhitettyjä. ³³ Ei pidä tutkia, onko eläin hyvä vai huono, eikä sitä saa vaihtaa. Jos joku kaikesta huolimatta vaihtaa sen, on myös tilalle otettu eläin pyhä, eikä sitä voi lunastaa.”

³⁴ Nämä ovat ne käskyt, jotka Herra antoi Siinainvuorella Moosekselle israelilaisia varten.

NELJÄS MOOSEKSEN KIRJA (NUMERI)

VANHA SUKUPOLVI, 1 – 14

Sotakelpoisten miesten laskenta Siinailta

1 ¹Toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, Herra puhui Moosekselle ilmes-tysmajassa Siinain autiomaassa. Hän sanoi: ²”Laskekaa koko Israelin seurakunnan väkiluku suvuittain ja perhekunnittain ja merkitkää nimiluetteloon jokainen ³kaksikymmenvuotias tai sitä vanhempi sotakelpoinen mies Israelissa. Sinun ja Aaronin on katsastettava heidät osastoittain. ⁴Teidän apunanne olkoon jokaisesta heimosta yksi mies, perhekuntansa päämies. ⁵Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden tulee avustaa teitä: Ruubenista Elisur, Sedeurin poika, ⁶Simeonista Selumiel, Suurisaddain poika, ⁷Juudasta Nahson, Amminadabin poika, ⁸Isaskarista Netanel, Suuarin poika, ⁹Sebulonista Eliab, Heelonin poika, ¹⁰Joosefin jälkeläisistä: Efraimista Elisama, Ammihudin poika, ja Manassesta Gamliel, Pedasurin poika, ¹¹Benjaminista Abidan, Gideonin poika, ¹²Daanista Ahieser, Ammisaddain poika, ¹³Asserista Pagiel, Okranin poika, ¹⁴Gaadista Eljasaf, Deuelin poika,

¹⁵ja Naftalista Ahira, Eenanin poika. ¹⁶Nämä seurakunnasta valitut ovat isiensä heimojen ruhtinaita, Israelin tuhannenpäälliköitä.”

¹⁷Mooses ja Aaron ottivat mukaansa nämä nimeltä mainitut miehet ¹⁸ja kutsuivat koko seurakunnan koolle toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. Kaikki kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat israelilaiset ilmoittivat syntyperänsä ja nimensä, ja heidät luetteloidtiin pääluvun mukaan suvuittain ja perhekunnittain. ¹⁹Mooses laski israelilaisten lukumäärän Siinain autiomaassa, niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

²⁰Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimien lukumäärän ja pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²¹Ruubenin heimosta katselmuksessa oli 46 500 miestä.

²²Simeonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä pääluvun mukaan, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²³Simeonin heimosta katselmuksessa oli 59 300 miestä.

²⁴ Gaadin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁵ Gaadin heimosta katselmuksessa oli 45 650 miestä.

²⁶ Juudan jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁷ Juudan heimosta katselmuksessa oli 74 600 miestä.

²⁸ Isaskarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ²⁹ Isaskarin heimosta katselmuksessa oli 54 400 miestä.

³⁰ Sebulonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³¹ Sebulonin heimosta katselmuksessa oli 57 400 miestä.

³² Joosefin pojan Efraimin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki

sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³³ Efraimin heimosta katselmuksessa oli 40 500 miestä.

³⁴ Manassen jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁵ Manassen heimosta katselmuksessa oli 32 200 miestä.

³⁶ Benjaminin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁷ Benjaminin heimosta katselmuksessa oli 35 400 miestä.

³⁸ Daanin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ³⁹ Daanin heimosta katselmuksessa oli 62 700 miestä.

⁴⁰ Asserin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ⁴¹ Asserin heimosta katselmuksessa oli 41 500 miestä.

⁴²Naftalin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain polveutumisensa mukaan, nimi-nimeltä, kaikki sotakelpoiset miehet, jotka olivat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia. ⁴³Naftalin heimosta katselmuksessa oli 53 400 miestä.

⁴⁴Tässä olivat katselmuksessa olleet miehet. Katselmuksen toimittivat Mooses ja Aaron sekä Israelin ruhtinaat, kaksitoista miestä, yksi kustakin heimosta. ⁴⁵Tässä olivat kaikki katselmuksessa olleet israelilaiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet laskettuina perhekunnittain. ⁴⁶Heitä oli katselmuksessa yhteensä 603 550.

Leeviläisten erityisasema

⁴⁷Leeviläisten heimosta ei pidetty katselmusta samalla kertaa kuin muista, ⁴⁸sillä Herra oli puhunut Moosekselle näin: ⁴⁹“Leevin heimosta älä pidä katselmusta äläkä laske heitä silloin, kun lasket muita israelilaisia. ⁵⁰Sinun on asetettava leeviläiset hoitamaan todistuksen arkun asumusta, sen kaikkea kalustoa ja kaikkea muuta, mitä siihen kuuluu. Kantakoot he asumusta ja kaikkea sen kalustoa, toimittakoot siellä palvelusta ja leiriytykööt sen ympärille. ⁵¹Kun asumus lähtee liikkeelle, leeviläisten on purettava se, ja kun se pysähtyy leiripaikkaan, leeviläisten

on pystytettävä se. Jos sivullinen sekaantuu näihin tehtäviin, hänet on surmattava. ⁵²Muut israelilaiset asettukoot osastoittain kukin omaan leiriinsä ja kukin lippunsa luo, ⁵³mutta leeviläisten on leiriädyttävä todistuksen majan ympärille, ettei viha kohtaisi Israelin seurakuntaa. Leeviläisten tulee hoitaa ja vartioida todistuksen asumusta.”

⁵⁴Israelilaiset tekivät kaiken aivan sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

Leiri- ja matkajärjestys

2 ¹Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²“Israelilaiset leiriytykööt ilmestysmajan ympärille, jonkin matkan päähän siitä. Kukin leiriytyköön oman lippunsa ja perhekuntansa merkin luo.

³Etupuoelle, itään päin, asettukoon Juudan leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Juudan jälkeläisten päämies on Nahson, Amminadabin poika. ⁴Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 74 600. ⁵Juudan osaston viereen leiriytyköön Isaskarin heimo. Isaskarin jälkeläisten päämies on Netanel, Suuarin poika. ⁶Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 54 400. ⁷Sitten tulee Sebulonin heimo. Sebulonin jälkeläisten päämies on Eliab, Heelonin poika.

⁸ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 57 400. ⁹ Juudan leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 186 400 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle ensimmäisinä.

¹⁰ Etelään päin asettukoon Ruubenin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Ruubenin jälkeläisten päämies on Elisur, Sedeurin poika.

¹¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 46 500.

¹² Ruubenin osaston viereen leiriytyköön Simeonin heimo. Simeonin jälkeläisten päämies on Selumiel, Suurisaddain poika.

¹³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 59 300. ¹⁴ Sitten tulee Gaadin heimo. Gaadin jälkeläisten päämies on Eljasaf, Reuelin poika. ¹⁵ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 45 650. ¹⁶ Ruubenin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 151 450 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle toisena joukkona.

¹⁷ Sitten lähtee liikkeelle ilmestysmaja ja leeviläisten leirikunta toisten leirikuntien keskellä. Liikkeelle on lähdeittävä siinä järjestyksessä kuin on leiriydytty, kukin heimo vuorollaan lippuineen.

¹⁸ Länteen päin asettukoon Efraimin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Efraimin jälkeläisten päämies on Elisama, Ammihudin poika. ¹⁹ Hänen osastonsa

lukumäärä oli katselmuksessa 40 500. ²⁰ Hänen viereensä

leiriytyköön Manassen heimo. Manassen jälkeläisten päämies on Gamliel, Pedasurin poika.

²¹ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 32 200.

²² Sitten tulee Benjaminin heimo. Benjaminin jälkeläisten päämies on Abidan, Gideonin poika.

²³ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 35 400. ²⁴ Efraimin leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 108 100 miestä. Heidän tulee lähteä liikkeelle kolmansina.

²⁵ Pohjoiseen päin asettukoon Daanin leirikunta lippuineen ja joukkoineen. Daanin jälkeläisten päämies on Ahieser, Ammisaddain poika. ²⁶ Hänen osastonsa

lukumäärä oli katselmuksessa 62 700. ²⁷ Hänen viereensä

leiriytyköön Asserin heimo. Asserin jälkeläisten päämies on Pagieli, Okranin poika. ²⁸ Hänen osastonsa

lukumäärä oli katselmuksessa 41 500. ²⁹ Sitten tulee Naftalin

heimo. Naftalin jälkeläisten päämies on Ahira, Eenanin poika.

³⁰ Hänen osastonsa lukumäärä oli katselmuksessa 53 400. ³¹ Daanin

leirikunnan katselmuksessa oli kaikkiaan 157 600 miestä. Heidän tulee lippuineen lähteä liikkeelle viimeisinä.”

³² Nämä olivat katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärät

heimoittain. Leirikuntien katselmuksessa olleiden joukkojen lukumäärä oli kaikkiaan 603 550.³³ Leeviläisistä ei kuitenkaan pidetty katselmusta yhdessä muiden israelilaisten kanssa, sillä niin oli Herra Moosesta käsenyt.

³⁴ Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt. Näin he kaikki leiriytyivät lippujensa luo, ja näin he lähtivät liikkeelle suvuittain ja perhekunnittain.

Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja

3¹ Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen suvun vaiheet siihen aikaan, kun Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella.² Aaronin poikien nimet olivat Naadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja Iitamar.³ Nämä olivat Aaronin pojat, voidellut papit, jotka oli vihitty papinvirkkaan.⁴ Mutta Naadab ja Abihu kuolivat Herran edessä tuodessaan vierasta tulta Herran eteen Siinain autiomaassa. Heillä ei ollut poikia. Siksi vain Eleasar ja Iitamar toimittivat papinvirkkaa isänsä Aaronin valvonnassa.

⁵ Herra puhui Moosekselle: ⁶ ”Tuo Leevin heimo esille ja aseta se pappi Aaronin palvelukseen.” ⁷ Leeviläiset hoitakoot tehtäviä ilmestysmajan edustalla sekä Aaronin että koko kansan puolesta ja suorittakoot asumuksen palvelustyöt.⁸ Hoitakoot he kaikkea ilmestysmajan kalustoa ja

suorittakoot israelilaisille määrätty asumuksen palvelustyöt.⁹ Anna leeviläiset avuksi Aaronille ja hänen pojilleen. Heidät kaikki on israelilaisten joukosta annettu hänen palvelukseensa.¹⁰ Aseta Aaron ja hänen poikansa hoitamaan papinvirkkaa. Jos sivullinen sekaantuu siihen, hänet on surmattava.”

¹¹ Herra sanoi Moosekselle: ¹² ”Minä itse olen ottanut leeviläiset israelilaisten keskuudesta kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, niiden sijaan, jotka tulevat esikoisena äitinsä kohdusta. Leeviläisistä on siis tullut minun omiani,¹³ sillä jokainen esikoinen kuuluu minulle. Sinä päivänä, jona minä surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset, minä pyhitin itselleni kaikki Israelin esikoiset, sekä ihmisten että eläinten, ja ne kuuluvat minulle. Minä olen Herra.”

Leeviläisten lukumäärä lasketaan

¹⁴ Herra puhui Moosekselle Siinain autiomaassa. Hän sanoi: ¹⁵ ”Pidä katselmus leeviläisistä perhekunnittain ja suvuittain. Laske kaikki miespuoliset kuukauden ikäisestä alkaen.” ¹⁶ Mooses piti heistä katselmuksen saamansa määräyksen, Herran käskyn, mukaisesti.

¹⁷ Nämä olivat Leevin poikien nimet: Geerson, Kehat ja Merari.¹⁸ Nämä olivat Geersonin poikien nimet ja heidän sukunsa: Libni ja

Simej. ¹⁹ Kehatin pojat ja heidän sukunsa olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ²⁰ Merarin pojat ja heidän sukunsa olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat Leevin suvut perhekunnittain.

²¹ Geersonista polveutuivat libniläisten suku ja simeiläisten suku. Nämä olivat geersonilaisten suvut. ²² Kaikkien katselmuksessa olleiden kuukauden ikäisten tai sitä vanhempien miespuolisten geersonilaisten lukumäärä oli 7 500.

²³ Geersonilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen taakse, lännen puolelle. ²⁴ Heidän sukunsa päämies oli Eljasaf, Laaelin poika.

²⁵ Geersonilaisten tehtävänä ilmestysmajassa oli pitää huolta asumuksesta, teltasta peitteineen, ilmestysmajan oviverhosta, ²⁶ asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan ympärysverhoista, portin verhosta, ympärysverhon köysistä sekä kaikista niihin liittyvistä tehtävistä.

²⁷ Kehatista polveutuivat amramilaisten suku, jisharilaisten suku, hebronilaisten suku ja ussielilaisten suku. Nämä olivat kehatilaisten suvut. ²⁸ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten kehatilaisten lukumäärä oli yhteensä 8 600. He hoitivat pyhäkössä toimitettavia tehtäviä.

²⁹ Kehatilaisten perhekuntien tuli leiriytyä asumuksen sivulle, etelän puolelle.

³⁰ Kehatilaisten suvun perhekuntien päämies oli Elisafan, Ussielin poika.

³¹ Heidän tehtävänään oli pitää huolta liitonarkusta, pöydästä, lampunjalasta, alttareista, pyhäkön jumalanpalvelusesineistä sekä esiripusta ja hoitaa kaikki niihin liittyvät tehtävät.

³² Leeviläisten päämiesten esimies oli Eleasar, pappi Aaronin poika. Hän valvoi niitä, jotka hoitivat tehtäviä pyhäkössä.

³³ Merarista polveutuivat mahlilaisten suku ja muusilaisten suku. Nämä olivat Merarin suvut. ³⁴ Kuukauden ikäisten ja sitä vanhempien miespuolisten merarilaisten lukumäärä oli yhteensä 6 200. ³⁵ Merarin suvun perhekuntien päämies oli Suuriel, Abihailin poika. Merarilaisten tuli leiriytyä asumuksen sivulle, pohjoisen puolelle. ³⁶ Merarin jälkeläisille määrätty tehtävä oli pitää huolta asumuksen laudoista, poikkitangoista, pylväistä ja niiden jalustoista sekä kaikesta kalustosta ja hoitaa niihin liittyvät tehtävät.

³⁷ Heidän piti huolehtia myös esipihan ympärillä olevista pylväistä ja niiden jalustoista, vaarnoista ja köysistä.

³⁸ Asumuksen eteen, sen itäpuolelle, ilmestysmajan eteen leiriytyivät Mooses ja Aaron sekä Aaronin pojat. Heidän tehtävänään oli huolehtia pyhäkköön liittyvistä

velvollisuuksista israelilaisten puolesta. Sivullinen, joka sekaantui pyhäkköpalvelukseen, oli surmattava. ³⁹ Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia leeviläisiä, jotka Mooses ja Aaron Herran käskyn mukaan laskivat suvuittain, oli 22 000.

Esikoisten lunastaminen

⁴⁰ Herra sanoi Moosekselle: ”Laske kaikki israelilaisten kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat miespuoliset esikoiset ja tee luettelo heidän nimistään. ⁴¹ Erot leeviläiset minulle – minä olen Herra – israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja myös leeviläisten karja israelilaisten karjan kaikkien esikoisten sijaan.”

⁴² Niin Mooses laski kaikki israelilaisten esikoiset, niin kuin Herra oli häntä käsenyt. ⁴³ Kaikkiaan katselmuksessa olleita kuukauden ikäisiä ja sitä vanhempia miespuolisia esikoisia oli nimiluettelon mukaan 22 273.

⁴⁴ Herra puhui Moosekselle: ⁴⁵ ”Erota leeviläiset minulle israelilaisten kaikkien esikoisten sijaan ja leeviläisten karja israelilaisten karjan sijaan, niin että leeviläisistä tulee minun omiani. Minä olen Herra. ⁴⁶ Israelilaisten esikoisia on 273 enemmän kuin leeviläisiä. Lunastukseksi näistä

⁴⁷ ota jokaista kohti viisi sekeliä hopeaa pyhäkkösekelin painon mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. ⁴⁸ Anna hopea Aaronille ja hänen pojilleen lunastushinnaksi niistä israelilaisten esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten määrän.”

⁴⁹ Mooses otti lunastushinnan niistä esikoisista, joita oli yli leeviläisillä lunastettujen määrän.

⁵⁰ Hän otti tämän hopean israelilais-ten esikoisten lunastamiseksi, 1 365 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. ⁵¹ Mooses antoi Herran käskyn mukaan nämä lunastushopeat Aaronille ja hänen pojilleen. Niin oli Herra Moosesta käsenyt.

Leeviläisten palvelustehtävät

4 ¹ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ² ”Laske Leevin jälkeläisten joukosta kehatilaisten lukumäärä suvuittain ja perhekunnittain ³ kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti – kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat suorittaa tehtäviä ilmestysmajassa. ⁴ Kehatin poikien palvelustehtävä ilmestysmajassa on huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä.

⁵ Leirin lähtiessä liikkeelle Aaron ja hänen poikansa ottakoot alas esiripun ja peittäköt sillä todistuksen arkun. ⁶ Sen päälle heidän on pantava merilehmännahkainen peite ja päällimmäiseksi levitettävä kokonaan sinipunaisista langoista tehty

vaate ja asetettava paikoilleen arkun kantotangot.

⁷Pyhien leipien pöydälle heidän tulee levittää sinipunainen vaate ja panna sen päälle vadit, kupit, maljat ja juomauhrikannut. Myös aina esillä olevan leivän tulee olla sen päällä. ⁸Heidän tulee levittää näiden päälle helakanpunainen vaate, peittää se merilehmännahkaisella peitteellä ja asettaa paikoilleen pöydän kantotangot.

⁹Sitten heidän on otettava sinipunainen vaate ja peitettävä lampunjalka lamppuineen, lamppusaksineen, karstakuppeineen ja kaikkine öljyastioineen, joita sen hoitamisessa käytetään. ¹⁰Heidän tulee kääriä se ja kaikki siihen kuuluvat esineet merilehmännahkaiseen peitteeseen ja asettaa se kantopaareille.

¹¹Kultaiselle alttarille heidän on levitettävä sinipunainen vaate, peitettävä se merilehmännahkaisella peitteellä ja asetettava paikoilleen alttarin kantotangot. ¹²Heidän tulee ottaa kaikki pyhäkössä käytettävät jumalanpalvelusesineet, kääriä ne sinipunaiseen vaatteeseen, peittää ne merilehmännahkaisella peitteellä ja panna kantopaareille.

¹³Heidän on puhdistettava alttari tuhkasta ja levitettävä alttarin päälle purppuranpunainen

vaate. ¹⁴Sen päälle heidän on pantava kaikki alttarilla käytettävät esineet: suitsutusastiat, haarukat, lapiot ja vihmontamaljat – koko alttarikalusto. Niiden päälle heidän on levitettävä merilehmännahkainen peite, ja alttarin kantotangot on asetettava paikoilleen.

¹⁵Kun Aaron ja hänen poikansa ovat leirin liikkeelle lähtiessä saaneet päätökseen pyhäkön ja kaikkien pyhäkön esineiden peittämisen, Kehatin jälkeläiset tulevat kantamaan niitä. He eivät kuitenkaan saa koskea mihinkään, mikä on pyhää, etteivät kuolisi. Kehatin jälkeläisten tehtävänä on kantaa nämä ilmestysmajaan kuuluvat esineet.

¹⁶Eleasarin, pappi Aaronin pojan, tehtävänä on pitää huolta seitsenhaaraisen lampun öljystä, hyväntuoksuisesta suitsukkeesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä. Hänen tehtävänä on valvoa koko asumusta ja kaikkea, mikä kuuluu pyhäkköön ja sen kalustoon.”

¹⁷Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ¹⁸”Älkää päästäkö kehatilaisten sukuhaaraa häviämään leeviläisten joukosta. ¹⁹Tehkää siis heille näin, että he saisivat elää eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkeinpyhintä: Aaron ja hänen poikansa

määrätkööt kullekin heistä oman palvelustehtävänsä ja kantamuksensa. ²⁰He eivät saa mennä hetkeksikään katselemaan pyhiä esineitä, etteivät kuolisi.”

²¹Herra sanoi Moosekselle: ²²”Laske myös Geersonin jälkeläisten lukumäärä

perhekunnittain ja suvuittain ²³kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka ovat palveluskelpoisia ja voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

²⁴Tämä on geersonilaissukujen palvelus- ja kantamistehtävä:

²⁵Heidän on kannettava asumuksen telttakankaat, ilmestysmaja, sen peite ja merilehmännahkainen peite, joka on ulommaisena asumuksen päällä, ilmestysmajan oven verho, ²⁶asumusta ja alttaria ympäröivän esipihan verhot, niiden köydet, esipihan portin verho ja kaikki niiden hoitamiseen tarvittava kalusto. Heidän on suoritettava kaikki näiden hoitamiseen liittyvät työt. ²⁷Kaikki geersonilaisten palvelus – mitä tahansa he kantavat tai tekevät – tapahtukoon Aaronin ja hänen poikiensa käskyn mukaan. Teidän on määrättävä kaikki, mitä heidän tehtävänään on kantaa.

²⁸Tämä on geersonilaissukujen palvelustehtävä ilmestysmajassa. Toimittakoot he tehtävänsä litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.

²⁹Laske Merarin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain

³⁰kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

³¹Heille uskottu tehtävä, koko heidän ilmestysmajassa toimittamansa palvelus, on tämä: heidän on kannettava asumuksen laudat, poikkitangot ja pylväät jalustoineen, ³²esipihan ympärillä olevat pylväät jalustoineen, vaarnoineen ja köysineen ja kaikki niihin kuuluvat esineet sekä tehtävä kaikki niihin liittyvät työt. Määrätkää heille nimeltä mainiten, mitä esineitä heidän on kannettava.

³³Tämä on merarilaissukujen palvelustyö. Toimittakoot he kaikki nämä tehtävät ilmestysmajassa litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla.”

Palvelusvelvollisten leeviläisten lukumäärä lasketaan

³⁴Mooses ja Aaron sekä kansan päämiehet laskivat Kehatin jälkeläiset suvuittain ja perhekunnittain ³⁵kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa.

³⁶Heidät laskettiin suvuittain, ja heitä oli 2 750. ³⁷Näin paljon oli kehatilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja

Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

³⁸Geersonin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain ³⁹kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ⁴⁰Heitä oli suvuittain ja perhekunnittain laskettuna 2 630. ⁴¹Näin paljon oli geersonilaisia heidän sukujensa katselmuksessa, niitä, jotka palvelivat ilmestysmajassa. Mooses ja Aaron laskivat heidät Herran käskyn mukaisesti.

⁴²Merarin jälkeläiset laskettiin suvuittain ja perhekunnittain ⁴³kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki palveluskelpoiset, jotka voivat tehdä työtä ilmestysmajassa. ⁴⁴Heitä oli suvuittain laskettuna 3 200. ⁴⁵Näin paljon oli merarilaisia heidän sukujensa katselmuksessa. Mooses ja Aaron laskivat heidät sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Mooseksen kautta antanut.

⁴⁶Mooses, Aaron ja Israelin päämiehet laskivat kaikki leeviläiset suvuittain ja perhekunnittain ⁴⁷kolmikymmenvuotiaista alkaen viisikymmenvuotiaisiin asti, kaikki, jotka olivat palveluskelpoisia ja voivat ottaa osaa palvelustyöhön ja kantamistehtäviin ilmestysmajassa. ⁴⁸Heitä oli katselmuksessa

8 580. ⁴⁹Sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli antanut Mooseksen kautta, jokainen määrättiin omaan palvelus- ja kantamistehtäväänsä. Tämän katselmuksen Mooses piti Herran käskyn mukaisesti.

Saastaisten poistaminen leiristä

5 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Käske israelilaisten karkottaa leiristä jokainen spitaalinen, jokainen vuotoa sairastava ja jokainen kuolleesta saastunut. ³Karkottakaa heidät, sekä miehet että naiset, leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuttaisi leiriä, jossa minä asun heidän keskellään.” ⁴Israelilaiset tekivät niin ja karkottivat heidät leirin ulkopuolelle. Niin kuin Herra oli puhunut Moosekselle, niin israelilaiset tekivät.

Vahingonkorvaus

⁵Herra sanoi Moosekselle: ⁶”Puhu israelilaisille: Jos mies tai nainen menettelee uskottomasti Herraa kohtaan tekemällä lähimmäistään vastaan minkä tahansa rikkomuksen, jonka ihminen voi tehdä, ja tulee siten syylliseksi, ⁷hänen on tunnustettava tekemänsä rikkomus ja korvattava täysin se, mihin on syyllistynyt, sekä annettava lisäksi viidesosa korvaussummasta sille, jota vastaan on rikkonut. ⁸Jos vahinkoa kärsineellä ei ole sukulunastajaa, jolle korvauksen syyllisyydestä voisi maksaa, se on

maksettava Herralle. Se on tuotava papille, ja lisäksi on uhrattava sovituspässi, jolla syylliselle toimitetaan sovitus.

⁹ Kaikki israelilaisten papille tuomat pyhät lahjat kuuluvat papille. ¹⁰ Hänelle kuuluvat jokaisen antajan pyhät lahjat. Se, mikä annetaan papille, on papin omaa.”

Aviorikoksesta epäillyn vaimon tutkiminen

¹¹ Herra puhui Moosekselle: ¹² “Sano israelilaisille: Jos jonkun miehen vaimo pettää miestänsä olemalla hänelle uskon ¹³ ja toinen mies makaa hänen kanssaan hänen miehensä tietämättä, vaimo saastuttaa itsensä, vaikka häntä ei saadakaan kiinni itse teosta eikä häntä vastaan ole todistajaa, koska hän on saanut asian salattua. ¹⁴ Miehen voi vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, joka on saastuttanut itsensä, tai miehen voi vallata mustasukkaisuuden henki, niin että hän epäilee vaimoaan, vaikka tämä ei olekaan saastuttanut itseään. ¹⁵ Silloin miehen on tuotava vaimonsa papin eteen ja annettava uhrina vaimonsa puolesta kymmenesosa eefa-mittaa ohrajauhoja. Hän ei saa vuodattaa öljyä eikä panna suitsuketta uhrin päälle, sillä se on mustasukkaisuusuhri, muistutusuhri, joka johdattaa mieleen pahan teon.

¹⁶ Sitten pappi tuokoon vaimon ja asettakoon hänet Herran eteen.

¹⁷ Papin on otettava pyhää vettä saviastiaan, ja asumuksen lattialta hänen on otettava tomua ja pantava sitä veteen. ¹⁸ Hänen tulee asettaa vaimo Herran eteen, päästää hänen tukkansa hajalleen ja asettaa hänen käsiinsä muistutusuhri eli mustasukkaisuusuhri. Papilla tulee olla kädessään karvas, kirousta tuottava vesi, ¹⁹ ja hänen tulee vannottaa vaimoa ja sanoa hänelle: ‘Jos kukaan ei ole maannut kanssasi etkä ole pettänyt miestäsi etkä saastuttanut itseäsi, tämä karvas, kirousta tuottava vesi ei vahingoita sinua. ²⁰ Mutta jos sinä olet pettänyt miehesi ja saastunut ja joku muu kuin oma miehesi on maannut sinun kanssasi, ²¹ Herra tekee sinun nimestäsi kirous- ja vannomissan kansasi keskuuteen, ja Herra kuihduttaa lanteesi ja turvottaa vatsasi.’ Pappi vannottakoon vaimoa kirouksen uhalla ja sanokoon hänelle: ²² ‘Tämä kirousta tuottava vesi menee sisuksiisi turvottamaan vatsasi ja kuihduttamaan lanteesi.’ Vaimon on sanottava tähän: ‘Aamen, aamen.’

²³ Papin tulee kirjoittaa nämä kiroukset, huuhtoa kirjoitus karvaaseen veteen ²⁴ ja juottaa vaimolle tuo karvas, kirousta tuottava vesi. Kirousvesi menee häneen ja aiheuttaa katkeraa tuskaa.

²⁵ Sitten papin tulee ottaa vaimon kädestä mustasukkaisuusuhri, heiluttaa uhria Herran edessä ja tuoda se alttarille. ²⁶ Pappi ottakoon uhrista kourallisen muistouhriosaksi, polttakoon sen alttarilla ja juottakoon sitten veden vaimolle. ²⁷ Kun hän on juottanut veden, kirousta tuottava vesi menee vaimoon. Jos vaimo on saastuttanut itsensä ja ollut miehelleen uskon, se aiheuttaa katkeraa tuskaa, hänen vatsansa turpoaa, lanteensa kuihtuvat ja hänen nimestään tulee kiroussana kansansa keskuudessa. ²⁸ Mutta jos vaimo ei ole saastuttanut itseään vaan on puhdas, hän ei vahingoitu vaan pysyy hedelmällisenä.

²⁹ Tämä on laki mustasukkaisuudesta. Jos vaimo pettää miestään ja saastuttaa itsensä ³⁰ tai jos miehen valtaa mustasukkaisuuden henki ja hän epäilee vaimoaan. Mies viekään vaimonsa silloin Herran eteen, ja pappi tehköön vaimolle kaiken, mitä tämä laki määrää. ³¹ Näin mies vapautuu syyllisyydestä, mutta vaimo on vastuussa synnistään.”

Nasiirilaki

6 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² “Sano israelilaisille: Kun mies tai nainen on tehnyt erityisen lupauksen erottautuakseen nasiirina Herralle, ³ hänen tulee pysyä erossa

viinistä ja väkijuomasta. Hän ei saa juoda edes etikkaa, joka on tehty viinistä tai väkijuomasta, eikä mitään rypälemehua. Hän ei saa myöskään syödä tuoreita eikä kuivattuja viinirypäleitä. ⁴ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei edes kuoria tai siemeniä.

⁵ Niin kauan kuin hänen nasiirilupauksensa kestää, partaveitsi ei saa koskea hänen hiuksiinsa eikä partaansa. Olkoon hän pyhä ja antakoon hiustensa kasvaa valtoimenaan koko sen ajan, joksi hän on erottautunut Herralle. ⁶ Koko sinä aikana, kun hän on Herralle vihkiytynyt, hän ei saa mennä kuolleen lähelle ⁷ eikä saattaa itseään saastaiseksi edes isästään, äidistään, veljestään tai sisarestaan heidän kuoltuaan, sillä hänen päässään on hänen Jumalansa sepele. ⁸ Koko nasiirilupauksensa ajan hän on pyhitetty Herralle.

⁹ Jos joku aivan yllättäen kuolee hänen läheisyydessään ja hänen vihitty päänsä saastuu, hänen tulee ajattaa hiuksensa puhdistuspäivänään. Ajattakoon hän ne seitsemäntenä päivänä. ¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava kaksi metsäkyyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan portille. ¹¹ Papin

tulee uhrata toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi sekä toimittaa hänelle sovitus kuolleen tähden tapahtuneesta rikkomuksesta. Pappi pyhittääkään hänen päänsä uudelleen sinä päivänä. ¹² Nasiirin on erottauduttava uudelleen Herralle nasiirilupauksensa ajaksi ja uhrattava vuoden vanha karitsa vikauhriksi. Aikaisemmat päivät jääkööt ottamatta lukuun, koska hänen vihkimyksensä saastui.

¹³ Tämä on laki nasiirista. Kun hänen nasiirilupauksensa aika on kulunut umpeen, hänen on tultava ilmestysmajan ovelle ¹⁴ ja tuotava uhrinaan Herralle vuoden vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi ja vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi sekä virheetön pääsi yhteysuhriksi.

¹⁵ Lisäksi hänen on tuotava niihin kuuluvana ruoka- ja juomauhrina korillinen hienoista vehnä jauhoista leivottuja happamattomia leipiä, öljyyn leivottuja leipiä ja öljyllä voideltuja happamattomia ohuita leipiä. ¹⁶ Pappi tuokoon ne Herran eteen ja uhratkoon nasiirin syntiuhriin ja polttouhriin. ¹⁷ Pässin hän uhratkoon yhteysuhriksi Herralle ja sen ohella korillisen happamattomia leipiä. Papin on uhrattava myös yhteysuhriin kuuluva ruoka- ja juomauhri. ¹⁸ Nasiiri ajattakoon ilmestysmajan portilla nasiirinihuksensa, ottakoon

hiukset ja pankoon ne yhteysuhriin alla palavaan tuleen.

¹⁹ Papin tulee ottaa keitetty pässin lapa sekä korista happamaton leipä ja happamaton ohut leipä ja antaa ne nasiirin käsiin sen jälkeen, kun tämä on ajattanut pois vihkiytymisensä merkin. ²⁰ Niitä on heilutettava heilutusuhriina Herran edessä. Uhri on papille pyhitetty heilutetun rintalihan ja anniksi annetun reiden lisäksi. Sen jälkeen nasiiri juokoon viiniä.

²¹ Tämä on laki nasiirista, joka tekee lupauksen, ja hänen uhreistaan Herralle hänen ryhtyessään nasiiriksi. Hän voi uhrata lisäksi muuta, mitä saa hankituksi. Hänen on toimittava antamansa lupauksen mukaan ja noudatettava nasiiriksi erottautumista koskevaa lakia.”

Herran siunaus

²² Herra puhui Moosekselle: ²³ ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Näin teidän tulee siunata israelilaisia. Sanokaa heille:

²⁴ ‘Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, ²⁵ Herra valaiskoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen, ²⁶ Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.’

²⁷ Näin he laskevat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä.”

Heimoruhtinaiden vihkiäislahjat

7¹ Kun Mooses oli saanut pystytetyksi asumuksen, hän voiteli ja pyhitti sen ja kaikki sen esineet sekä alttarin kaikkine esineineen. Kun hän oli voidellut ja pyhittänyt ne, ² tulivat Israelin ruhtinaat, perhekuntien päämiehet, heimoruhtinaat, jotka olivat valvoneet katselmusta ja ³ toivat uhrilahjanaan Herran eteen kuudet katetut vaunut ja kaksitoista härkää. Kaksi ruhtinasta toi aina yhdet vaunut ja jokainen ruhtinas härän. He toivat ne asumuksen eteen.

⁴ Herra sanoi Moosekselle: ⁵ "Ota ne heiltä ja anna leeviläisille käytettäväksi ilmestysmajan palveluksessa, kullekin palvelustehtävänsä mukaisesti."

⁶ Mooses otti vastaan vaunut ja härät ja antoi ne leeviläisille.

⁷ Kahdet vaunut ja neljä härkää hän antoi Geersonin jälkeläisille heidän palvelustehtävänsä mukaisesti.

⁸ Merarin jälkeläisille hän antoi neljät vaunut ja kahdeksan härkää heidän palvelustehtävänsä mukaisesti, jota he toimittivat litamarin, pappi Aaronin pojan, johdolla. ⁹ Kehatin jälkeläisille hän ei antanut mitään, sillä heidän palvelutyönään oli kantaa pyhiä esineitä olallaan.

¹⁰ Ruhtinaat toivat vihkiäislahjat alttaria varten sinä päivänä, jona

se voideltiin. He toivat uhrilahjansa alttarin eteen, ¹¹ mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ruhtinaat tuokoot uhrilahjansa alttarin vihkimistä varten yksi kerrallaan, kukin omana päivänään."

¹² Ensimmäisenä päivänä toi uhrilahjansa Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta. ¹³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ¹⁴ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ¹⁵ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ¹⁶ yksi pukki syntiuhriksi ¹⁷ sekä yhteysuhriksi kaksi nautaa, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, uhrilahja.

¹⁸ Toisena päivänä toi uhrilahjansa Netanel, Suuarin poika, Isaskarin ruhtinas. ¹⁹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ²⁰ yksi kymmenen sekelin painoinen

kultakuppi täynnä suitsuketta,²¹ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi,²² yksi pukkanen syntiuhriksi²³ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Netanelin, Suuarin pojan, uhrilahja.

²⁴ Kolmantena päivänä toi uhrilahjansa Sebulonin jälkeläisten ruhtinas Eliab, Heelonin poika.²⁵ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi,²⁶ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,²⁷ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi,²⁸ yksi pukkanen syntiuhriksi²⁹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Heelonin pojan, uhrilahja.

³⁰ Neljäntenä päivänä toi uhrilahjansa Ruubenin jälkeläisten ruhtinas Elisur, Sedeurin poika.³¹ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat

täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi,³² yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,³³ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi,³⁴ yksi pukkanen syntiuhriksi³⁵ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisurin, Sedeurin pojan, uhrilahja.

³⁶ Viidentenä päivänä toi uhrilahjansa Simeonin jälkeläisten ruhtinas Selumiel, Suurisaddain poika.³⁷ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi,³⁸ yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta,³⁹ yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi,⁴⁰ yksi pukkanen syntiuhriksi⁴¹ sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Suurisaddain pojan, uhrilahja.

⁴² Kuudentena päivänä toi uhrilahjansa Gaadin jälkeläisten ruhtinas Eljasaf, Deuelin poika.⁴³ Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130

sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ⁴⁴yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁴⁵yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁴⁶yksi pukki syntiuhriksi ⁴⁷sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, uhrilahja.

⁴⁸Seitsemäntenä päivänä toi uhrilahjansa Efraimin jälkeläisten ruhtinas Elisama, Ammihudin poika. ⁴⁹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ⁵⁰yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁵¹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁵²yksi pukki syntiuhriksi ⁵³sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, uhrilahja.

⁵⁴Kahdeksantena päivänä toi uhrilahjansa Manassan jälkeläisten ruhtinas Gamliel, Pedasurin poika. ⁵⁵Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ⁵⁶yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁵⁷yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁵⁸yksi pukki syntiuhriksi ⁵⁹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, uhrilahja.

⁶⁰Yhdeksäntenä päivänä toi uhrilahjansa Benjaminin jälkeläisten ruhtinas Abidan, Gideonin poika. ⁶¹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnä jauhoja ruokauhriksi, ⁶²yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁶³yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁶⁴yksi pukki syntiuhriksi ⁶⁵sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi

pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, uhrilahja.

⁶⁶Kymmenentenä päivänä toi uhrilahjansa Daanin jälkeläisten ruhtinas Ahieser, Ammisaddain poika. ⁶⁷Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁶⁸yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁶⁹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁷⁰yksi pukka syntiuhriksi ⁷¹sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, uhrilahja.

⁷²Yhdentenätoista päivänä toi uhrilahjansa Asserin jälkeläisten ruhtinas Pagiel, Okranin poika. ⁷³Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁷⁴yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁷⁵yksi sonnimullikka, yksi pässi

ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁷⁶yksi pukka syntiuhriksi ⁷⁷sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, uhrilahja.

⁷⁸Kahdentenatoista päivänä toi uhrilahjansa Naftalin jälkeläisten ruhtinas Ahira, Eenanin poika. ⁷⁹Hänen uhrilahjanaan oli yksi 130 sekelin painoinen hopeavati, yksi hopeinen vihmontamalja, joka painoi 70 sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan, molemmat täynnä öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja ruokauhriksi, ⁸⁰yksi kymmenen sekelin painoinen kultakuppi täynnä suitsuketta, ⁸¹yksi sonnimullikka, yksi pässi ja yksi vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi, ⁸²yksi pukka syntiuhriksi ⁸³sekä yhteysuhriksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi pukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Eenanin pojan, uhrilahja.

⁸⁴Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka Israelin ruhtinaat antoivat alttaria varten silloin, kun se voideltiin: hopeavateja oli kaksitoista, hopeisia vihmontamaljoja kaksitoista ja kultakuppeja kaksitoista. ⁸⁵Kukin hopeavati oli 130 sekelin ja kukin malja 70 sekelin painoinen. Astioissa oli siis hopeaa kaikkiaan 2 400 sekeliä pyhäkkösekelin

painon mukaan. ⁸⁶ Kultakuppeja, jotka olivat täynnä suitsuketta, oli kaksitoista. Kukin kuppi painoi kymmenen sekeliä pyhäkkösekelin painon mukaan. Kupeissa oli siis kultaa kaikkiaan 120 sekeliä. ⁸⁷ Polttouhrimullikoita oli yhteensä kaksitoista, päsejä kaksitoista ja vuoden vanhoja uroskaritsoita kaksitoista. Niihin kuuluivat lisäksi ruokauhrit. Myös syntiuhripukkeja oli kaksitoista. ⁸⁸ Yhteyshriteuraita oli kaikkiaan 24 härkää, 60 pässiä, 60 pukkia ja 60 vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat vihkiäislahjat, jotka annettiin alttarin voitelemisen jälkeen.

Seitsenhaarainen lampunjalka

⁸⁹ Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, hän kuuli äänen, joka puhui hänelle todistuksen arkun päällä olevalta armoistumelta, kahden kerubin välistä. Sieltä Herra puhui hänelle.

8 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Sano Aaronille: Aseta lamput paikoilleen niin, että ne seitsemän lammppua luovat valoa lampunjalan etupuolelle.” ³ Aaron teki niin. Hän asetti lamput niin, että ne loivat valoa lampunjalan etupuolelle, Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan. ⁴ Lampunjalka oli tehty kullasta takomalla; sen runko ja kukkalehdetkin oli taottu. Mooses

teetti lampunjalan aivan sen malin mukaan, jonka Herra oli hänelle näyttänyt.

Leeviläisten puhdistaminen

⁵ Herra puhui Moosekselle: ⁶ ”Ota leeviläiset erilleen israelilaisten keskuudesta ja puhdist heidät. ⁷ Puhdistaksesi heidät tee näin: Vihmo heidän päälleen synnistä puhdistavaa vettä. Heidän on ajeltava partaveitsellä kaikki ruumiinsa karvat ja pestävä vaatteensa. Näin heidän on puhdistauduttava. ⁸ Ottakoot he sitten sonnimullikan sekä siihen kuuluvana ruokauhrina öljyyn sekoitettuja hienoja vehnäjauhoja. Ota sinä vielä toinen mullikka syntiuhriksi.

⁹ Tuo sitten leeviläiset ilmes-tysmajan eteen ja kutsu koolle koko Israelin seurakunta. ¹⁰ Kun olet tuonut leeviläiset Herran eteen, israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle. ¹¹ Aaron antakoon Herran edessä leeviläiset heilutusuhriksi israelilaisten puolesta, niin että leeviläiset voivat toimia Herran palvelijoina. ¹² Leeviläiset laskekoot kätensä mullikoiden pään päälle. Valmista sinä toinen niistä syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi Herralle toimittaaksesi sovituksen leeviläisille. ¹³ Aseta sitten leeviläiset Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja anna heidät heilutusuhrina Herralle. ¹⁴ Erotä näin leeviläiset muista israelilaisista,

niin että leeviläisistä tulee minun omiani.

¹⁵ Sen jälkeen leeviläiset menkööt ilmestysmajan palvelustehtäviin. Puhdista heidät ja anna heidät heilutusuhriksi, ¹⁶ sillä heidät on kokonaan luovutettu minulle israelilaisten keskuudesta. Minä olen ottanut heidät omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan, kaikkien, jotka tulevat ensimmäisenä äitinsä kohdusta. ¹⁷ Jokainen Israelin esikoinen, niin ihmisten kuin karjankin, kuuluu minulle. Minä pyhitin heidät itselleni sinä päivänä, jona surmasin kaikki Egyptin maan esikoiset. ¹⁸ Nyt minä otan kuitenkin leeviläiset omikseni kaikkien israelilaisten esikoisten sijaan. ¹⁹ Minä annoin leeviläiset israelilaisten keskuudesta palvelijoiksi Aaronille ja hänen pojilleen suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja toimittamaan israelilaisille sovituksen, ettei israelilaisia kohtaisi rangaistus, kun he lähestyvät pyhäkköä.”

²⁰ Näin Mooses, Aaron ja koko Israelin seurakunta tekivät leeviläisille. Israelilaiset tekivät leeviläisille tarkoin Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan. ²¹ Leeviläiset puhdistautuivat synnistä ja pesivät vaatteensa. Sitten Aaron antoi heidät Herran edessä heilutusuhriksi

ja toimitti heille sovituksen heidän puhdistamiseksi. ²² Sen jälkeen leeviläiset menivät ilmestysmajaan toimittamaan palvelustaan Aaronin ja hänen poikiensa johdolla. Niin kuin Herra oli Moosekselle leeviläisistä määrännyt, niin heille tehtiin.

²³ Herra puhui Moosekselle: ²⁴ ”Tämä koskee leeviläisiä: Kaksikymmenentäviisi vuotta täytettyään he ovat palveluskelpoisia ilmestysmajan palvelutyössä, ²⁵ mutta viisikymmenentä vuotta täytettyään heidän on kuitenkin vetäydyttävä syrjään palvelusta toimittavien joukosta eivätkä he enää saa olla palvelutyössä. ²⁶ He voivat auttaa veljiään ilmestysmajan tehtävien hoitamisessa, mutta he eivät saa enää suorittaa palvelusta. Järjestä leeviläisten tehtävät näin.”

Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin

9 ¹ Herra puhui Moosekselle Siinain autiomaassa toisena vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, vuoden ensimmäisessä kuussa. Hän sanoi: ² ”Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä säädettyinä aikana. ³ Viettäköö sitä määräaikaan, tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Viettäköö pääsiäistä kaikkien sitä koskevien käskyjen ja säädösten mukaan.”

⁴Niin Mooses puhui israelilaisille pääsiäisen viettämisestä, ⁵ja he viettivät Siinain autiomaassa pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Israelilaiset tekivät kaiken niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt.

⁶Muutamat miehet olivat kuitenkin saastuneet kuolleesta eivätkä voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He tulivat vielä samana päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen ⁷ja sanoivat Moosekselle: "Me olemme saastuneet kuolleesta. Miksi meidän ei anneta tuoda Herralle uhria määräaikana yhdessä muiden israelilaisten kanssa?" ⁸Mooses sanoi heille: "Odottakaa tässä. Minä tahdon kuulla, mitä Herra säätää teistä."

⁹Silloin Herra sanoi Moosekselle: ¹⁰"Puhu israelilaisille: Jos jotkut teistä tai teidän jälkeläisistänne ovat saastuneet kuolleesta tai ovat kaukana matkalla, he voivat kuitenkin viettää Herran pääsiäistä. ¹¹Viettäkööt he sitä toisen kuun neljäntenätoista päivänä iltahämärissä. Syökööt he pääsiäislampaan happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa. ¹²He eivät saa jättää siitä mitään seuraavaan aamuun eivätkä rikkoa yhtäkään sen luuta. Heidän tulee valmistaa se kaikkien pääsiäisuhria

koskevien lakien mukaan. ¹³Mutta jokainen, joka laiminlyö pääsiäisen vieton, vaikka on puhdas eikä ole matkoilla, on poistettava kansansa keskuudesta, koska hän ei ole tuonut Herralle uhria säädettynä aikana. Sellainen ihminen kantakoon syntinsä seuraukset. ¹⁴Kun luonnanne asuva muukalainen tahtoo viettää Herran pääsiäistä, hänen on noudatettava pääsiäistä koskevia lakeja ja säädöksiä. Teitä kaikkia koskee sama laki, sekä muukalaista että maassa syntynyttä."

Pilvi johtaa kansaa

¹⁵Kun asumus oli pystytetty, pilvi peitti asumuksen, todistuksen teltan. Illasta aamuun sen yllä oli tulen kaltainen hohde. ¹⁶Näin oli aina: pilvi peitti sen päivällä ja tulen kaltainen hohde yöllä. ¹⁷Aina pilven kohotessa teltan päältä israelilaiset lähtivät liikkeelle. Mihin paikkaan pilvi laskeutui, sinne he leiriytyivät. ¹⁸Herran käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä. ¹⁹Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pidemmän aikaa, israelilaiset noudattivat Herran käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle. ²⁰Joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä. Herran käskyn mukaan he silloinkin olivat leiriytyneinä, ja Herran käskyn

mukaan he lähtivät liikkeelle. ²¹ Jos pilvi joskus pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla, he lähtivät silloinkin liikkeelle. Samoin jos pilvi pysyi paikallaan päivän ja yön ja sitten kohosi, he lähtivät liikkeelle. ²² Jos pilvi viipyi asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pidemmän ajan, israelilaiset olivat leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta kun pilvi kohosi, he lähtivät liikkeelle. ²³ Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan lähtivät liikkeelle. He noudattivat kaikkea, mitä Herra oli Mooseksen kautta käskennyt heidän noudattaa.

Hopeatorvet

10 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² "Tee itsellesi kaksi hopeatorvea. Tee ne takomalla. Olkoot ne sinulla seurakunnan koollekutsumista ja leirien liikkeellepanemista varten. ³ Kun niihin molempiin puhalletaan, koko seurakunnan on kokoonnuttava sinun luoksesi ilmestysmajan ovelle. ⁴ Mutta jos vain yhteen puhalletaan, ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, kokoontukoot luoksesi. ⁵ Kun puhallatte hälytyssoiton, itäpuolelle asettuneiden leirikuntien on lähdettävä liikkeelle. ⁶ Kun puhallatte hälytyssoiton toistamiseen, eteläpuolelle asettuneiden leirikuntien on

lähdettävä liikkeelle. Hälytyssoitto puhalletaan liikkeelle lähdettäessä. ⁷ Kutsuessanne seurakuntaa koolle puhaltakaa torveen. Älkää kuitenkaan puhaltako hälytyssoittoa.

⁸ Papit, Aaronin pojat, puhaltakoot torviin. Tämä olkoon teille ikuinen säädös polvesta polveen. ⁹ Kun te lähдете maassanne taisteluun vihollista vastaan, joka ahdistaa teitä, puhaltakaa torvilla hälytys. Silloin Herra, teidän Jumalanne, muistaa teitä ja te pelastutte vihollistenne käsistä. ¹⁰ Puhaltakaa torviin myös ilonpäivinänne, vuotuisina juhlinanne ja uudenkuunpäivinä uhratessanne polttouhrejanne ja yhteysuhrejanne, niin ne muistuttavat teistä Jumalanne edessä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

Lähtö Siinailta

¹¹ Toisen vuoden toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä pilvi kohosi todistuksen asumuksen yltä. ¹² Silloin israelilaiset lähtivät Siinain autiomaasta liikkeelle leirikunnittain. Paaranin autiomaassa pilvi pysähtyi jälleen. ¹³ Näin he lähtivät ensimmäistä kertaa liikkeelle sillä tavoin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskennyt. ¹⁴ Ensimmäisenä lähti liikkeelle osastoittain Juudan jälkeläisten

leirikunta lippuineen. Juudan joukkoa johti Nahson, Amminadabin poika. ¹⁵Isaskarilaisten heimon joukkoa johti Netanel, Suuarin poika. ¹⁶Sebulonilaisten heimon joukkoa johti Eliab, Heelonin poika.

¹⁷Kun asumus oli purettu, liikkeelle lähtivät geersonilaiset ja merarilaiset, jotka kantoivat asumusta. ¹⁸Sitten lähti liikkeelle osastoittain Ruubenin leirikunta lippuineen. Ruubenin joukkoa johti Elisur, Sedeurin poika. ¹⁹Simeonilaisten heimon joukkoa johti Selumiel, Suurisaddain poika. ²⁰Gaadilaisten heimon joukkoa johti Eljasaf, Deuelin poika. ²¹Sitten lähtivät kehatilaiset liikkeelle pyhiä esineitä kantaen. Asumus oli pystytetty, ennen kuin he saapuivat perille.

²²Sitten lähti liikkeelle osastoittain efraimilaisten leirikunta lippuineen. Efraimin joukkoa johti Elisama, Ammihudin poika. ²³Manasselaisten heimon joukkoa johti Gamliel, Pedasurin poika. ²⁴Benjaminilaisten heimon joukkoa johti Abidan, Gideonin poika.

²⁵Jälkijoukkona, leirikunnista viimeisenä, lähti liikkeelle osastoittain daanilaisten leirikunta lippuineen. Daanin joukkoa johti Ahieser, Ammisaddain poika. ²⁶Asserilaisten heimon joukkoa johti Pagiel,

Okranin poika, ²⁷ja naftalilaisten heimon joukkoa Ahira, Eenanin poika. ²⁸Tässä järjestyksessä israelilaisten joukot lähtivät liikkeelle.

²⁹Mooses sanoi Hoobabilille, midianilaisen appensa Reuelin pojalle: "Me olemme matkalla paikkaan, josta Herra on sanonut: 'Sen minä annan teille.' Lähde meidän kanssamme, niin me palkitsemme sinut hyvin, sillä Herra on luvannut hyvää Israelille."

³⁰Mutta Hoobab vastasi hänelle: "En lähde, vaan menen omaan maahani ja synnyinseudulleni."

³¹Mooses sanoi: "Älä jätä meitä, sillä sinä tiedät, minne meidän on hyvä leiriytyä autiomaassa. Ryhdy siis meille oppaaksi. ³²Jos lähdet kanssamme, me annamme sinun saada osasi siitä hyvästä, mitä Herra meille suo."

³³Israelilaiset kulkivat Herran vuoren luota kolme päivänmatkaa, ja Herran liitonarkku kulki heidän edellään kolme päivänmatkaa etsien heille levähdyspaikat. ³⁴Herran pilvi oli heidän yläpuolellaan päivällä, kun he lähtivät liikkeelle leiristä.

³⁵Kun arkku lähti liikkeelle, Mooses lausui: "Nouse, Herra, niin vihollisesi hajaantuvat ja vihamiehesi pakenevat edeltäsi." ³⁶Kun arkku pysähtyi, hän lausui: "Käänny, Herra, Israelin kymmentuhantisten joukkojen puoleen."

Kansa nurisee ruuasta

11¹ Kansa alkoi vaikeroida, ja se oli paha Herran silmissä. Hän kuuli sen ja vihastui, ja Herran tuli syttyi israelilaisten keskellä ja poltti leirin reunimmaisista osista.² Silloin kansa huusi avuksi Moosesta. Mooses rukoili Herraa, ja tuli alkoi sammua.³ Paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Tabeera, koska Herran tuli oli polttanut heitä siellä.⁴ Mutta kansan keskuuteen kerääntyneessä joutoväessä heräsivät himot, ja myös israelilaiset alkoivat taas itkeä. He sanoivat: "Kunpa joku antaisi meille lihaa syödäksemme!"⁵ Me muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, samoin kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit.⁶ Nyt me sen sijaan näännyimme nälkään. Eihän täällä näy mitään muuta kuin tuota mannaa."

⁷ Manna oli korianterin siementen kaltaista, ja se muistutti myös bedellion-pihkaa.⁸ Kansa samoili kokoamassa mannaa ja jauhoi sitä käsikivillä tai survoi huhmaressa. Sitä he keittivät sitä padassa ja valmistivat siitä leipiä. Sillä oli samanlainen maku kuin öljyleivonnaisella.⁹ Kun kaste laskeutui yöllä leiriin, laskeutui sinne myös mannaa.

Mooses valittaa raskasta kutsumustaan

¹⁰ Mooses kuuli, kuinka kansa itki, jokainen perhekunta telttansa ovelta. Herra vihastui siitä kovin,

ja myös Mooseksen mielestä se oli paha.¹¹ Mooses sanoi Herralle: "Mitä varten olet tehnyt näin pahoin palvelijallesi ja mitä varten en ole saanut armoa sinun silmissäsi vaan sinä olet pannut koko tämän kansan taakaksi minun päälleni?"¹² Olenko minä pannut alulle koko tämän kansan tai olenko minä synnyttänyt sen? Sillä sinä käsket minun kantaa sitä sylissäni niin kuin hoitaja kantaa imeväistä lasta, aina siihen maahan asti, josta olet vannonut valan heidän isilleen.¹³ Mistä minulla on antaa lihaa koko tälle kansalle? He ahdistavat minua itkullaan ja sanovat: 'Anna meille lihaa, että saamme syödä.'¹⁴ En minä jaksa kantaa yksinäni koko tätä kansaa. Taakka on minulle liian raskas.¹⁵ Jos aiot kohdella minua näin, surmaa minut mieluummin, jos olen saanut armon sinun silmissäsi. Päästä minut näkemästä tätä kurjuutta."

*Mooses saa avukseen
seitsemänkymmentä vanhinta*

¹⁶ Silloin Herra puhui Moosekselle: "Kutsu koolle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, miehiä, joista tiedät, että he ovat kansan vanhimpia ja johtomiehiä. Tuo heidät ilmestysmajalle, ja asettukoot he sinne sinun kanssasi.¹⁷ Minä laskeudun alas ja puhun siellä kanssasi. Minä otan henkeä, joka on sinun päälläsi, ja annan

sitä heidän päälleen. Siten he voivat kantaa sinun kanssasi taakkaa tästä kansasta, eikä sinun tarvitse kantaa sitä yksinäsi. ¹⁸Sano kansalle: Pyhittäytykää huomiseksi, niin saatte syödä lihaa. Te olette itkeneet Herran kuullen ja sanoneet: 'Kunpa joku antaisi meille lihaa syödäksemme! Egyptissä meidän oli sentään hyvä olla.' Niinpä Herra antaa nyt teille lihaa, ja te saatte syödä. ¹⁹Eikä siinä ole teille syömistä ainoastaan päiväksi tai kahdeksi, tai vain viideksi tai kymmeneksi tai kahdeksikymmeneksi päiväksi ²⁰vaan kuukauden päiviksi, niin että se lopulta tulee ulos teidän nenästänne ja iljettää teitä. Näin käy siksi, että te olette halveksineet Herraa, joka on teidän keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään ja sanoneet: 'Miksi lähdimmekään Egyptistä!'"

²¹Mooses vastasi: "Kansaa, jonka keskuudessa minä elän, on kuusisataatuhatta sotakelpoista miestä, ja sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa syötäväksi kuukauden ajaksi.' ²²Jos heille teurastettaisiin lampaat, vuohet ja naudat, riittäisikö se heille? Vai kootaanko heille kaikki meren kalat, niin että se riittää heille?" ²³Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Onko Herran käsi lyhyt? Nyt saat nähdä, toteutuuko sinulle puhumani sana vai ei."

²⁴Mooses meni ulos ja puhui kansalle Herran sanat. Sitten hän kutsui koolle seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimpia ja käski heidän asettua seisomaan ilmestysmajan ympärille. ²⁵Herra laskeutui alas pilvessä ja puhui Moosekselle, otti hänen päällään olevaa henkeä ja pani niiden seitsemänkymmenen vanhimman päälle. Kun henki laskeutui heidän päälleen, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää myöhemmin.

²⁶Kaksi miestä oli kuitenkin jäänyt leiriin. Toisen nimi oli Eldad ja toisen Meedad. Henki laskeutui heidänkin päälleen, sillä myös heidät oli kirjoitettu luetteloon, vaikka he eivät olleet lähteneet ilmestysmajalle. Kun he profetoivat leirissä, ²⁷muuan nuorukainen juoksi kertomaan Moosekselle: "Eldad ja Meedad profetoivat leirissä." ²⁸Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen ja sanoi: "Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!" ²⁹Mutta Mooses vastasi hänelle: "Oletko kateellinen minun puolestani? Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja ja Herra antaisi Hennesä tulla heidän päälleen!" ³⁰Sen jälkeen Mooses siirtyi takaisin leiriin Israelin vanhimpien kanssa.

Viiriäiset

³¹ Sitten Herra nostatti tuulen, joka toi viiriäisiä mereltä ja painoi niitä leiriin ja sen ympärille joka suuntaan päivänmatkan laajuudelta. Niitä oli maan pinnalla lähes kahden kyy-närän paksuudelta. ³² Silloin kansa nousi ja keräsi viiriäisiä koko sen päivän ja yön ja koko seuraavan päivän. Jokainen kokosi vähintään kymmenen hoomer-mittaa. He levittivät niitä kuivumaan ympäri leiriä.

³³ Mutta lihan vielä ollessa heidän hampaissaan, ennen kuin se oli syöty loppuun, Herran viha syytyi kansaa kohtaan, ja Herra löi kansaa hyvin ankarasti. ³⁴ Tuota paikkaa ruvettiin kutsumaan nimellä Kibrot-Hattaava, koska sinne haudattiin kansasta ne, jotka olivat antautuneet himonsa valtaan. ³⁵ Kibrot-Hattaavasta kansa lähti liikkeelle Haserotia kohti ja pysähtyi sinne.

Mirjam ja Aaron parjaavat Moosesta

12 ¹ Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta kuusilaisen naisen takia, jonka hän oli ottanut vaimokseen. Mooses oli todellakin nainut kuusilaisen naisen. ² He sanoivat: "Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra on puhunut? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?" Mutta Herra kuuli sen. ³ Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

⁴ Yhtäkkiä Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kolme ilmestysmajalle." Niin he lähtivät sinne kolmestaan. ⁵ Silloin Herra laskeutui alas pilvipatsaassa, joka asettui teltan ovelle. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja he kumpikin astuivat esiin.

⁶ Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänelle unessa. ⁷ Niin ei ole palvelijani Mooseksen laita. Hän on uskollinen koko minun talossani, ⁸ ja minä puhun hänen kanssaan kasvokkain, avoimesti, en arvoituksin. Hän saa katsella Herran muotoa. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?" ⁹ Herra vihastui heihin ja lähti pois.

¹⁰ Kun pilvi oli poistunut teltan päältä, Mirjam oli valkoinen spitaalista kuin lumi! Kun Aaron kääntyi Mirjamiin päin, hän näki, että tämä oli spitaalinen. ¹¹ Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, her-rani! Älä pane kannettavaksemme syntiä, jonka olemme tehneet tyhmyyksissämme. ¹² Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se tulee äitinsä kohdusta."

¹³ Silloin Mooses huusi Herran puoleen: "Oi Jumala! Paranna hänet!" ¹⁴ Herra vastasi Moosekselle: "Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt seitsemän päivää leiristä ulos suljettuna. Sen jälkeen hänet voi päästää takaisin." ¹⁵ Niin Mirjam oli leiristä ulos suljettuna seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin. ¹⁶ Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin autiomaahan.

Kaksitoista vakoilijaa Kanaaninmaahan

13 ¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ² "Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisille. Lähettäkää yksi mies kustakin heimosta. Jokaisen heistä tulee olla ruhtinas heimolaistensa keskuudessa." ³ Niin Mooses lähetti heidät Paaranin autiomaasta Herran käskyn mukaan. Kaikki miehet olivat israelilaisten päälliköitä. ⁴ Nämä olivat heidän nimensä: Ruubenin heimosta Sammua, Sakkurin poika, ⁵ Simeonin heimosta Saafat, Hoorin poika, ⁶ Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika, ⁷ Isaskarin heimosta Jigal, Joosefin poika, ⁸ Efraimin heimosta Hoosea, Nuunin poika, ⁹ Benjaminin heimosta Palti, Raafun poika, ¹⁰ Sebulonin heimosta Gaddiel,

Soodin poika, ¹¹ joosefilaisesta Massen heimosta Gaddi, Suusin poika, ¹² Daanin heimosta Ammiel, Gemallin poika, ¹³ Asserin heimosta Setur, Miikaelin poika, ¹⁴ Naftalin heimosta Nahbi, Vofsin poika, ¹⁵ ja Gaadin heimosta Geuel, Maakin poika. ¹⁶ Nämä olivat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata. Hooseaa, Nuunin poikaa, Mooses kutsui Joosuaksi.

¹⁷ Lähettäessään heidät vakoilemaan Kanaaninmaata Mooses sanoi heille: "Lähtekää Etelämaahan ja nouskaa sieltä vuoristoon. ¹⁸ Katsetkaa, millainen maa se on ja millaista kansaa siellä asuu, onko kansa voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon. ¹⁹ Tutkikaa, millainen on maa, jossa se asuu, onko maa hyvä vai huono, millaisia ovat kaupungit, joissa kansa asuu, ovatko ne avonaisia kyliä vai linnoitettuja kaupunkeja, ²⁰ ja minkälaista on maa, onko se viljavaa vai karua ja kasvaako siellä puita vai ei. Olkaa rohkeita ja tuokaa mukanne sen maan hedelmiä." Silloin oli ensimmäisten rypäleiden kypsymisaika.

²¹ Miehet lähtivät ja vakoilivat maata Siinin autiomaasta Rehobiin asti, sinne, mistä mennään Hamatiin. ²² He kulkivat Etelämaan kautta Hebroniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Hebron oli rakennettu

seitsemän vuotta ennen Egyptin Sooania. ²³ Sitten he tulivat Rypälelaaksoon ja leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangon varassa. He ottivat mukaansa myös granaattiomenia ja viikunoita. ²⁴ Paikkaa alettiin kutsua Rypälelaaksoksi israelilaisten sieltä leikkaaman rypäleterttun vuoksi. ²⁵ Neljänkymmenen päivän kuluttua miehet palasivat vakoilemasta maata.

Vakoilijoiden kertomus

²⁶ Tultuaan Mooseksen, Aaronin ja koko Israelin kansan luo Paaranin autiomaahan Kaadekseen miehet tekivät selkoa heille ja koko kansalle matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä. ²⁷ He kertoivat Moosekselle: ”Me menimme maahan, jonne meidät lähetit, ja se tosiaan vuotaa maitoa ja hunajaa. Tällaisia ovat sen hedelmät. ²⁸ Mutta siinä maassa asuu voimakas kansa, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. Me näimme siellä myös Anakin jälkeläisiä. ²⁹ Amalekilaiset asuvat Etelämaassa, heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella.”

³⁰ Kaaleb koetti rauhoittaa kansaa nurisemasta Moosesta vastaan. Hän sanoi: ”Menkäämme sinne rohkeasti ja ottakaamme se haltuumme,

sillä varmasti me pystymme siihen.” ³¹ Mutta miehet, jotka olivat käyneet siellä hänen kanssaan, sanoivat: ”Emme me voi käydä sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi.” ³² Näin he puhuivat pahaa maasta, jota olivat olleet vakoilemassa. He sanoivat israelilaisille: ”Maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö asukkaansa. Myös kaikki siellä näkemämme ihmiset olivat kookasta kansaa. ³³ Näimme siellä jättiläisiäkin, anakilaisia, jotka polveutuvat jättiläisistä. Me olimme omissa silmissämme kuin heinä-sirkkoja, ja sellaisia me heistäkin olimme.”

Kansa tahtoo palata Egyptiin

14 ¹ Silloin koko seurakunta alkoi parkua kovalla äänellä, ja kansa itki sen yön. ² Kaikki israelilaiset nurisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: ”Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän autiomaahan! Jospa olisimme kuolleet! ³ Mitä varten Herra vie meidät tuohon maahan, jossa kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?” ⁴ He sanoivat toisilleen: ”Valitaan johtaja ja palataan Egyptiin.”

⁵ Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät kasvoilleen maahan koko israelilaisten seurakunnan edessä.

⁶ Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, repäisivät vaatteensa ⁷ ja sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: "Maa, jota kiertelimme vakoilemassa, on erittäin hyvä maa. ⁸ Jos Herra on mieltynyt meihin, hän vie meidät tuohon maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. ⁹ Älkää vain kapinoiko Herra vastaan! Älkää pelätkö sen maan kansaa, sillä ei heistä ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on poistunut heidän luotaan, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää pelätkö heitä." ¹⁰ Koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Moses anoo armoa kansalle

¹¹ Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Kuinka kauan se kieltäytyy uskomasta minuun huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? ¹² Minä lyön sitä rutolla ja hävitän sen, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan kuin se."

¹³ Mutta Mooses vastasi Herralle: "Egyptiläiset ovat kuulleet, että sinä olet vienyt voimallasi tämän kansan pois heidän keskeltään. ¹⁴ He ovat kertoneet siitä tämän maan asukaille. Nämäkin ovat kuulleet, että

sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, jolle sinä Herra olet ilmestynyt näkyvällä tavalla, ja että sinun pilvesi pysyy israelilaisten yllä ja että sinä kuljet heidän edellään päivisin pilvipatsaassa ja öisin tulipatsaassa. ¹⁵ Jos sinä nyt surmaat tämän kansan kuin yhden miehen, silloin kansat, jotka ovat kuulleet kerrottavan sinusta, sanovat: ¹⁶ 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannonen luvannut, hän tappoi heidät autiomaassa.' ¹⁷ Osoita siis nyt suuri voimasi, Herra. Olethan sanonut: ¹⁸ 'Herra on pitkämielinen, ja hänen armonsa on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä rankaisematta. Hän vaatii lapset tilille isien pahoista teoista kolmanteen ja neljänteen polveen saakka.' ¹⁹ Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuren armosi tähden, niin kuin olet antanut tälle kansalle anteeksi koko ajan Egyptistä tänne saakka."

²⁰ Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niin kuin olet anonut. ²¹ Mutta niin totta kuin minä elän ja niin totta kuin Herran kirkkaus täyttää kaiken maan, ²² ei yksikään näistä ihmisistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja tunnustekoni, jotka minä tein Egyptissä ja tässä autiomaassa, mutta jotka nyt jo kymmenen kertaa ovat kiusanneet

minua eivätkä ole kuunnelleet minun ääntäni, ²³ei yksikään heistä näe sitä maata, josta minä vanoin valan heidän isilleen. Yksikään minun pilkkaajistani ei saa nähdä sitä maata. ²⁴Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki ja hän on seurannut minua täydestä sydäimestään, minä vien hänet maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen. ²⁵Amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa. Kääntykää siis huomenna toisaalle ja kulkekaa Kaislameren tietä autiomaahan.”

Herra rankaisee Israelia

²⁶Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²⁷”Kuinka kauan tämä kelvoton seurakunta aikoo nurista minua vastaan? Minä olen kuullut israelilaisten nurinat, kun he nurisevat minua vastaan. ²⁸Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niin kuin te olette puhuneet minun korvieni kuullen, niin minä teille teen. ²⁹Tähän autiomaahan kaatuvat teidän ruumiinne, kaikkien katselmuksessa laskettujen, kaksikymmenvuotiaiden ja sitä vanhempien, jotka olette nurisseet minua vastaan. ³⁰Totisesti, te ette pääse siihen maahan, johon minä kättä kohottaen lupasin viedä teidät asumaan, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

³¹Teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, minä vien sinne. He saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te olette halveksineet, ³²mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän autiomaahan. ³³Teidän lastenne on elettävä paimentolaisina autiomaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsittävä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes te kaikki olette kuolleet ja teidän ruumiinne maatuvat autiomaassa. ³⁴Niin kuin te vakoilitte maata neljäkymmentä päivää, niin te saatte, päivä vuodeksi luettuna, kärsiä neljäkymmentä vuotta pahoista teoistanne ja kokea, että minä olen jättänyt teidät. ³⁵Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, minä teen näin koko tälle kelvottomalle seurakunnalle, joka on liittoutunut minua vastaan. Tässä autiomaassa he kaikki kohtaavat loppunsa, tänne he kuolevat.”

³⁶Silloin miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan nurisemaan häntä vastaan puhumalla pahaa tuosta maasta, ³⁷kuolivat vitsaukseen Heran edessä. Nämä miehet olivat puhuneet pahaa tuosta maasta. ³⁸Vain Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata.

Tappio Horman luona

³⁹ Mooses puhui nämä asiat kaikille israelilaisille. Silloin kansa joutui suuren murheen valtaan. ⁴⁰ He nousivat ylös varhain seuraavana aamuna lähteäkseen vuoristoon. He sanoivat: ”Tässä me olemme, mutta nyt me lähdemme paikkaan, josta Herra on puhunut. Sillä me olemme tehneet syntiä.” ⁴¹ Mutta Mooses sanoi: ”Minkä vuoksi te käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu. ⁴² Älkää lähtekö, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä Herra ei ole teidän keskellänne. ⁴³ Amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te kaadutte miekkaan. Te käännytte pois seuraamasta Herraa, eikä Herra ole teidän kanssanne.”

⁴⁴ Korseudessaan he kuitenkin lähtivät nousemaan ylös vuoristoon, mutta Herran liitonarkku ja Mooses eivät siirtyneet leiristä mihinkään. ⁴⁵ Silloin vuoristossa asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset hyökkäsivät ylhäältä heidän kimpuunsa, löivät heidät hajalle ja ajoivat heitä takaa Hormaan asti.

AUTIOMAAVAELLUS, 15 – 25*Uhreja koskevia lakeja*

15 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, jonka minä annan teidän asuttavaksenne,

³ ja uhraatte Herralle tuliuhrin, joko polttouhrin tai teurasuhrin, lupauksen täyttämiseksi tai vapaaehtoisena lahjana tai juhlahuhrina, valmistaaksenne suloisen tuoksun Herralle naudoista tai lampaista tai vuohista, ⁴ tuotakoon samalla kertaa Herralle ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna neljännekseen hiin-mittaa öljyä. ⁵ Polttouhrin tai teurasuhrin lisäksi tuokaa juomauhriksi neljännes hiin-mittaa viiniä yhtä uroskaritsaa kohti. ⁶ Pässin ohella on uhrattava ruokauhrina kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna kolmannekseen hiin-mittaa öljyä ⁷ ja juomauhrina kolmannes hiin-mittaa viiniä suloiseksi tuoksuksi Herralle.

⁸ Kun uhraat sonnimullikan poltto- tai teurasuhriksi, joko lupauksen täyttämiseksi tai yhteysuhrina Herralle, ⁹ on mullikan lisäksi tuotava ruokauhrina kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja sekoitettuna puoleen hiin-mittaan öljyä. ¹⁰ Tuo lisäksi juomauhrina puoli hiin-mittaa viiniä suloisesti tuoksuksi tuliuhriksi Herralle. ¹¹ Näin on tehtävä kutakin härkää, pässiä, uroskaritsaa tai kiliä uhrattaessa. ¹² Uhratkaa näin jokainen eläin, kuinka monta sitten uhraattekin.

¹³ Jokaisen maassa syntyneen on tehtävä näin tuodessaan suloisesti tuoksuvan tuliuhrin Herralle. ¹⁴ Jos luonanne väliaikaisesti tai vakituisesti asuva muukalainen tahtoo uhrata suloisesti tuoksuvan tuliuhrin Herralle, hänen tulee tehdä niin kuin tekin teette. ¹⁵ Seurakunnassa teillä ja keskuudessanne asuvalla muukalaisella on sama laki. Tämä on teille ikuinen säädös polvesta polveen. Te olette Herran edessä samassa asemassa muukalaisen kanssa. ¹⁶ Teitä ja luonanne asuvaa muukalaista koskevat sama laki ja samat säädökset.”

¹⁷ Herra puhui Moosekselle: ¹⁸ ”Sano israelilaisille: Kun te tulette siihen maahan, johon minä teidät vien, ¹⁹ antakaa anti Herralle leivästä, jota syötte siinä maassa. ²⁰ Antakaa anniksi satonne ensimmäisestä taikinasta tehty happamaton reikäleipä. Antakaa se niin kuin anti, joka annetaan puimatantereelta. ²¹ Teidän tulee polvesta polveen antaa Herralle anti satonne ensimmäisestä taikinasta.

²² Voi käydä niin, että te vahingossa jätätte täyttämättä jonkin näistä käskyistä, jotka Herra on Moosekselle antanut. ²³ Se voi olla mikä hyvänsä käskyistä, jotka Herra on Mooseksen kautta teille antanut, siitä päivästä

lähtien, jona Herra antoi käskynsä. Nehän ovat voimassa myös kaikkien tulevien sukupolvien aikana. ²⁴ Jos siis rikkomus on tehty vahingossa, seurakunnan tietämättä, koko seurakunnan tulee uhrata sonnimullikka polttouhriksi, suloiseksi tuoksuksi Herralle, ja siihen lain mukaan kuuluvat ruoka- ja juomauhri sekä pukki syntiuhriksi. ²⁵ Kun pappi on toimittanut sovituksen koko israelilaisten seurakunnalle, heille annetaan anteeksi, sillä rikkomus tapahtui vahingossa ja he ovat tuoneet uhriensa, tuliuhrin Herralle, sekä syntiuhriensa Herran eteen erehdyksensä vuoksi. ²⁶ Silloin koko israelilaisten seurakunta saa anteeksi, samoin muukalainen, joka asuu heidän keskellään. Koko kansa on erehdyksessä tehnyt syntiä.

²⁷ Jos yksi ihminen rikkoo vahingossa, hänen on tuotava vuoden vanha vuohi syntiuhriksi, ²⁸ ja pappi toimittaa Herran edessä sovituksen sille, joka vahingossa on tehnyt syntiä. Pappi toimittaa hänelle sovituksen, ja hänelle annetaan anteeksi. ²⁹ Maassa syntyneillä israelilaisilla ja heidän keskellään asuvilla muukalaisilla olkoon sama laki vahingossa tehdystä synnistä.

³⁰ Mutta se, joka tekee syntiä tahallaan, olipa hän maassa syntynyt tai muukalainen, hän pilkkaa

Herraa. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta, ³¹ sillä hän on halveksinut Herran sanaa ja rikkonut hänen käskyään vastaan. Hänet on poistettava kansansa keskuudesta. Hän kantaa syyllisyytensä.”

Sapatinrikkoajan rangaistus

³² Israelilaisten ollessa autiomaassa tavattiin muuan mies keräämästä puita sapatinpäivänä. ³³ Ne, jotka tapasivat hänet puita keräämästä, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko seurakunnan eteen. ³⁴ Hänet jätettiin vartioitavaksi, koska ei ollut vielä määräystä siitä, mitä hänelle olisi tehtävä.

³⁵ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Se mies on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet leirin ulkopuolella.” ³⁶ Niin koko seurakunta vei hänet leirin ulkopuolelle ja kivitti hänet kuoliaaksi, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

Viittoihin tehtävät tupsut

³⁷ Herra puhui Moosekselle: ³⁸ ”Sano israelilaisille, että heidän on polvesta polveen tehtävä tupsut vaatteittensa kulmiin ja sidottava tupsuihin sinipunainen nauha. ³⁹ Teillä pitää olla nuo tupsut, jotta te niitä katsellessanne muistaisitte kaikki Herran käskyt ja toimisitte niiden mukaan ettekä seuraisi sydäntänne ja silmiänne, jotka houkuttelevat

teidä haureuteen. ⁴⁰ Tehkää näin siksi, että muistaisitte täyttää kaikki minun käskyni ja olisitte pyhiä Jumalallenne. ⁴¹ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapina

16 ¹ Sitten leeviläinen Koorah, Kehatin pojan Jisharin poika, ja Ruubenin jälkeläiset Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, ja Oon, Peletin poika, ² alkoivat kapinoida Moosesta vastaan. Heihin liittyi kaksisataaviisikymmentä israelilaista miestä, kansan ruhtinaita, kansankokouksen jäseniä, nimimiehiä. ³ He kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: ”Jo riittää! Onhan koko seurakunta, sen joka ainoa jäsen, pyhä, ja Herra on heidän keskellään. Miksi te siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle?”

⁴ Kun Mooses kuuli tämän, hän heittäytyi kasvoilleen maahan. ⁵ Sitten hän puhui Koorahille ja koko hänen joukolleen: ”Aamulla Herra ilmoittaa, kuka on hänen omansa, kuka on pyhä ja kenen hän sallii astua eteensä. Sen, jonka hän valitsee, hän sallii astua eteensä. ⁶ Tehkää näin: Ottakaa itsellenne suitsutusastiat, sinä Koorah ja koko

sinun väkesi. ⁷ Virittääkää niihin huomenna tuli ja pankaa niihin suitsuketta Herran edessä. Se mies, jonka Herra valitsee, on pyhä. Jo riittää, leeviläiset!”

⁸ Mooses sanoi Koorahille: “Kuulkaahan, te leeviläiset! ⁹ Onko se teistä liian vähäistä, että Israelin Jumala on ottanut teidät erilleen Israelin seurakunnasta ja antanut teidän tulla eteensä tekemään Herran asumuksen palvelutyötä ja palvelemaan seurakuntaa? ¹⁰ Hän on sallinut sinun ja kaikkien veljiesi, leeviläisten, astua eteensä. Ja nyt te tavoittelette pappeuttakin. ¹¹ Sinä ja koko sinun väkesi olette liittoutuneet Herraa vastaan. Mikä on Aaron, että te häntä vastaan nurisette?”

¹² Mooses lähetti kutsumaan luokseen Daatanin ja Abiramin, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: “Me emme tule. ¹³ Eikö se riitä, että olet tuonut meidät tänne maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät autiomaahan? Yritätkö vielä tehdä itsestäsi meidän herramme? ¹⁴ Et totisesti ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä ole antanut meille perintöosaksi peltoja ja viinitarhoja! Luuletko voivasi sokaista silmät näiltä ihmisiltä? Me emme tule.”

¹⁵ Mooses vihastui ankarasti ja sanoi Herralle: “Älä hyväksy heidän uhriaan. Yhtä ainoaa asiaa en ole

heiltä ottanut enkä kenellekään heistä tehnyt vääryyttä.”

¹⁶ Sitten Mooses sanoi Koorahille: “Teidän on tultava huomenna Herran eteen, sinun ja koko väkesi, samoin Aaronin. ¹⁷ Ottakaa kukin suitsutusastianne, pankaa niihin suitsuketta ja tuokaa ne Herran eteen, yhteensä kaksisataaviisikymmentä

suitsutusastiaa. Myös sinun ja Aaronin on kummankin tuotava suitsutusastianne.” ¹⁸ Niin jokainen heistä otti suitsutusastiansa, pani siihen tulen ja suitsuketta ja asettui seisomaan ilmestysmajan ovelle. Myös Mooses ja Aaron tekivät niin. ¹⁹ Koorah kokosi heitä vastaan koko seurakunnan ilmestysmajan ovelle. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle. ²⁰ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²¹ “Erottautukaa te tästä joukosta, niin minä teen heistä hetkessä lopun.” ²² Mutta Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen ja sanoivat: “Jumala, sinä, jonka vallassa on kaiken elollisen henki! Jos yksi mies tekee syntiä, vihastutko silloin koko seurakuntaan?”

²³ Silloin Herra sanoi Moosekselle: ²⁴ “Sano seurakunnalle: Lähdekää pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä.” ²⁵ Niin Mooses nousi ja meni Daatanin

ja Abiramin luo, ja Israelin vanhimmat seurasivat häntä. ²⁶ Mooses sanoi seurakunnalle: ”Siirtykää pois näiden jumalattomien miesten teltojen luota älkääkös koskeko mihiinkään, mikä on heidän, ettette tuhoutuisi kaikkien heidän syntiensä tähden.” ²⁷ Niin kaikki lähtivät pois Koorahin, Daatanin ja Abiramin majojen ympäriltä, mutta Daatan ja Abiram olivat tulleet ulos ja seisoiivat teltojensa ovella vaimoineen, poikineen ja pienine lapsineen.

²⁸ Mooses sanoi: ”Tästä te tulette tietämään, että Herra on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot. Ne eivät ole lähtöisin minun omasta sydäimestäni. ²⁹ Jos nämä kuolevat samalla tavalla kuin kaikki muut ihmiset ja jos heidän käy niin kuin kaikkien muiden ihmisten, ei Herra ole minua lähettänyt. ³⁰ Jos Herra kuitenkin tekee jotakin ennenkuulumatonta – jos maa avaa kitansa ja nielaisee heidät ja kaiken heille kuuluvan, niin että he suistuvat elävältä tuonelaan – niin siitä te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet Herraa.”

³¹ Tuskin hän oli saanut kaiken tämän sanotuksi, kun maa halkesi heidän allaan. ³² Maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja heidän telttansa, kaiken Koorahin väen ja heidän omaisuutensa. ³³ He suistuivat kaikkineen elävältä tuonelaan, ja maa peitti heidät. Näin

he katosivat seurakunnan keskeltä.

³⁴ Kaikki heidän ympärillään olevat israelilaiset pakenivat kuullessaan heidän huutonsa, sillä he pelkäsivät maan nielaisevan heidätkin. ³⁵ Herran luota lähti tuli, ja se poltti ne kaksisataaviisikymmentä miestä, jotka olivat uhranneet suitsuketta.

17 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² ”Käske pappi Aaronin pojan Eleasarin ottaa palosta talteen suitsutusastiat ja ravistaa tuli niistä pois, sillä nuo astiat ovat pyhitetyt. ³ Takokaa noiden henkensä menettäneiden syntisten suitsutusastioista ohuita levyjä alttarin päällystämiseksi. He ovat tuoneet ne Herran eteen, ja niin niistä on tullut pyhiä. Olkoot ne varoittavana merkinä israelilaisille.” ⁴ Niin pappi Eleasar otti tulen polttamien miesten vaskiset suitsutusastiat, jotka nämä olivat tuoneet Herran eteen, ja ne taottiin alttarin päällysteeksi ⁵ muistuttamaan israelilaisia siitä, ettei kukaan sivullinen, Aaronin sukuun kuulumaton, tulisi Herran eteen polttamaan suitsuketta, ettei hänen kävisi samoin kuin Koorahin ja hänen joukkonsa. Näin oli Herra puhunut Mooseksen kautta Eleasarille.

Kansan nurina ja vitsaus

⁶ Seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta nurisi Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoi:

“Te olette surmanneet Herran kansaa.”⁷ Kun kansaa kokoontui Mooseksen ja Aaronin eteen, nämä kääntyivät ilmestysmajaan päin. Yhtäkkiä pilvi peitti majan, ja Herran kirkkaus ilmestyi.⁸ Silloin Mooses ja Aaron menivät ilmestysmajan edustalle,⁹ ja Herra puhui Moosekselle:¹⁰ “Lähtekää pois tämän seurakunnan keskeltä, niin minä teen heistä hetkessä lopun.” Silloin Mooses ja Aaron heittäytyivät maahan kasvoilleen.¹¹ Mooses sanoi Aaronille: “Ota suitsutusastia ja viritä siihen tuli alttarilta ja pane siihen suitsuketta. Mene nopeasti seurakunnan luo ja toimita heille sovitus, sillä Herran viha on nyt valloillaan ja vitsaus on alkanut.”

¹² Aaron teki niin kuin Mooses oli käskennyt ja juoksi seurakunnan keskelle, kun vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa. Hän poltti suitsuketta ja toimitti kansalle sovituksen.¹³ Seisoen kuolleitten ja elävien keskellä. Silloin vitsaus päättyi.¹⁴ Niitä, jotka kuolivat vitsauksessa, oli 14 700 lukuun ottamatta niitä, jotka saivat surmansa Koorahin vuoksi.¹⁵ Kun vitsaus oli päättynyt, Aaron palasi Mooseksen luo ilmestysmajan ovelle.

Aaronin sauva versoo

¹⁶ Herra sanoi Moosekselle:¹⁷ “Puhu israelilaisille ja ota kaikilta heidän perhekuntiensa ruhtinailta sauva kutakin heimoa

kohti, yhteensä kaksitoista sauva. Kirjoita kunkin sauvaan hänen nimensä.¹⁸ Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä myös leeviläisten perhekuntien ruhtinaalla on oltava oma sauvasa.¹⁹ Pane sitten sauvat ilmestysmajaan todistuksen arkun eteen, missä minä aina kohtaan teidät.²⁰ Kenet minä valitsen, sen sauva alkaa viheriöidä. Näin minä vaiennan israelilaisten nurinan ja pääsen kuulemasta heidän nurinaansa teitä vastaan.”

²¹ Mooses puhui tämän israelilaisille. Niin kaikki heidän heimojensa ruhtinaat antoivat hänelle sauvasa, yhden kutakin heimoa kohti, yhteensä kaksitoista sauva. Myös Aaronin sauva oli heidän sauvojen joukossa.²² Mooses vei sauvat Herran eteen todistuksen majaan.²³ Kun Mooses seuraavana päivänä meni todistuksen majaan, hän näki, että Aaronin sauva, Leevin heimon sauva, oli alkanut viheriöidä. Siihen oli ilmestynyt nappuja, puhjennut kukkia ja kasvanut kypsiä manteleita.²⁴ Mooses vei kaikki sauvat Herran edestä ulos kaikkien israelilaisten nähtäväksi. He näkivät, mitä oli tapahtunut, ja kukin otti sauvasa.²⁵ Herra sanoi Moosekselle: “Vie Aaronin sauva takaisin todistuksen arkun eteen säilytettäväksi merkinä kapinallisille. Tee loppu heidän nurinastaan minua vastaan, etteivät

he kuolisi.”²⁶ Mooses teki aivan niin kuin Herra oli häntä käsenyt.

²⁷ Mutta israelilaiset sanoivat Moosekselle: “Katso, me kuolemme, me joudumme tuhoon! Kaikki me joudumme tuhoon!”²⁸ Kuka vain lähestyykin Herran asumusta, kuolee! Pitääkö meidän kaikkien kuolla?”

*Pappien ja leeviläisten
velvollisuudet ja oikeudet*

18¹ Herra sanoi Aaronille: “Sinun on kannettava poikiesi ja isäsi Leevin suvun kanssa yhdessä vastuu pyhäkköön kohdistuvista rikkomuksista, mutta pappispalveluksessa tehdyistä rikkomuksista sinun ja poikiesi on kannettava vastuu.”² Tuo kanssasi pyhäkköön myös veljesi, jotka ovat isäsi Leevin heimoa, että he olisivat mukana ja palvelisivat sinua, kun sinä poikiesi kanssa toimitat palvelusta todistuksen majan edessä.³ Heidän tulee ottaa osaa sinun tehtäviesi hoitamiseen ja toimittaa kaikkia ilmestysmajan tehtäviä, mutta he eivät saa lähestyä pyhiä esineitä tai alttaria. Muuten sekä he että te kuollette.⁴ Heidän tulee hoitaa sinun kanssasi ilmestysmajan tehtäviä ja teltan kaikkia palvelustehtäviä. Kukaan sivullinen ei saa liittyä joukkoon.⁵ Teidän on hoidettava pyhäkön ja alttarin tehtävät, ettei viha enää kohtaisi israelilaisia.

⁶ Minä itse olen ottanut teidän leeviläiset veljenne israelilaisten keskuudesta ja antanut heidät teille lahjaksi, jotta he Herralle erotettuina toimittaisivat ilmestysmajan palvelutehtäviä.⁷ Mutta sinun ja poikiesi tulee hoitaa papinvirka. Teidän tulee hoitaa kaikki alttarilla ja esiripun sisäpuolella toimitettavat tehtävät. Minä annan teille lahjana papinviran. Sivullinen, joka sekaantuu siihen, on surmattava.”

⁸ Herra puhui Aaronille: “Katso, minä itse annan sinun huostaasi minulle tulevat annit, israelilaisten pyhät lahjat. Minä annan sinulle ja pojillesi niistä osuuden ikuisella säädöksellä.”⁹ Kaikkein pyhimmistä lahjoista, kaikista heidän uhreistaan – kaikista heidän ruokauhreistaan, syntiuhreistaan ja vikauhreistaan, joita he tuovat minulle – se osa, jota ei polteta tulella, kuuluu sinulle. Se on pyhistä pyhintä ja kuuluu sinulle ja pojillesi.¹⁰ Syökää se erityisen pyhässä paikassa, ja jokainen miespuolinen saa syödä sitä. Se on pyhitetty sinulle.¹¹ Sinulle kuuluvat myös israelilaisten antamat lahjat, kaikki heidän heilutusuhriensa. Minä annan ne sinulle, sinun pojillesi ja sinun tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Perheessä jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä.

¹² Myös kaiken parhaan öljyn, kaiken parhaan viinin ja viljan, minkä he antavat ensihedelmistään Herralle,

minä annan sinulle. ¹³ Sinulle kuuluvat ensihedelmät kaikesta, mitä heidän maassaan kasvaa ja minkä he tuovat Herralle. Perheessäsi jokainen, joka on puhdas, saa syödä niitä. ¹⁴ Kaikki, mikä Israelissa pyhitetään Herralle, kuuluu sinulle. ¹⁵ Jokainen, joka tulee esikoisena äitinsä kohdusta – ihminen tai karjaeläin – ja joka tuodaan Herralle, kuuluu sinulle. Ihmisen esikoinen on kuitenkin lunastettava, samoin saastaisen eläimen esikoinen. ¹⁶ Ne on lunastettava kuukauden ikäisinä tai sitä vanhempina. Sinun on määrättävä hinnaksi viisi sekeliä pyhäkkösekelin mukaan. Sekeli on kaksikymmentä geeraa. ¹⁷ Naudan, lampaan tai vuohen esikoista ei kuitenkaan saa lunastaa, sillä ne ovat pyhiä. Vihmo niiden veri alttarille ja polta niiden rasva tuliuhriksi, suoliseksi tuoksuksi Herralle. ¹⁸ Niiden liha kuuluu sinulle, samoin kuin heilutusuhriksi annettu rintaliha ja oikea reisi. ¹⁹ Kaikki nämä pyhät lahjat, joita israelilaiset tuovat Herralle, minä annan sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi ikuiseksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto Herran edessä sinulle ja jälkeläisillesi.”

²⁰ Herra puhui Aaronille: ”Sinulla ei tule olemaan perintöosaa israelilaisten maassa eikä osuutta heidän keskellään. Minä itse olen sinun osuutesi ja perintöosasi israelilaisten keskellä. ²¹ Minä olen anta-

nut Leevin jälkeläisille perintöosaksi kaikki israelilaisten antamat kymmenykset korvauksena työstä, jota Leevin jälkeläiset tekevät ilmestysmajan palveluksessa. ²² Muut israelilaiset eivät enää saa lähestyä ilmestysmajaa, etteivät syllistyisi syntiin ja kuolisi. ²³ Vain Leevin jälkeläiset voivat tehdä ilmestysmajan palvelutyötä. He kantavat israelilaisten rikkomukset. Tämä on teille ikuinen säädös sukupolvesta toiseen. Leeviläiset eivät saa perintöosaa israelilaisten keskuudesta, ²⁴ sillä ne kymmenykset, jotka israelilaiset ovat erottaneet Herralle, minä annan Leevin jälkeläisten perintöosaksi. Siksi minä sanoin heille, etteivät he saa periä maata israelilaisten keskuudessa.”

Kymmenykset kymmenyksistä

²⁵ Herra puhui Moosekselle: ²⁶ ”Sano leeviläisille: Kun otatte israelilaisilta kymmenykset, jotka minä olen antanut teidän perintöosaksenne, niin erottakaa niistä Herralle kuuluva osa, kymmenykset kymmenyksistä. ²⁷ Se katsotaan teidän anniksenne niin kuin puimatantereelta annetut jyvät tai viinikuurnasta virtaava mehu. ²⁸ Erottakaa siis tekin Herran osuus kaikista kymmenyksistänne, jotka otatte israelilaisilta, ja antakaa pappi Aaronille Herralle erotettu osuus. ²⁹ Kaikista saamistanne lahjoista erottakaa Herralle

täysi osuus kaikesta, mikä niissä on parasta – se on pyhitetty Herralle. ³⁰Sano heille vielä: Kun erotatte niistä parhaan osan, se katsotaan leeviläisten anniksi niin kuin puimatantereen tai viinikuurnan sato. ³¹Te ja teidän perheenne saatte syödä sen missä hyvänsä, sillä se on teille palkkana palvelustyöstänne ilmestysmajassa. ³²Kun te erotatte lahjoista parhaan osan, te ette joudu syynalaisiksi. Älkää saastuttako israelilaisten pyhiä lahjoja, ettette kuolisi.”

Puhdistusvesi

19 ¹Herra puhui Moosekselle ja Aaronille: ²”Tämä on säädös, jonka Herra on antanut: Käske israelilaisten tuoda sinulle punaruskea, virheetön lehmä, jossa ei ole mitään vikaa ja jonka niskaan ei vielä ole pantu iestä. ³Antakaa se pappi Eleasarille. Hänen on vietävä se ulos leiristä, ja se on teurastettava hänen edessään. ⁴Sitten pappi Eleasar ottakoon sen verta sormeensa ja vihmokoon sitä ilmestysmajan etupuolta kohti seitsemän kertaa. ⁵Lehmä on poltettava hänen nähtensä. Se on poltettava nahkoineen, lihoineen, verineen ja mahan sisältöineen. ⁶Sitten papin on otettava setripuuta, iisoppikorsi ja helakanpunaista lankaa ja viskattava ne tuleen, jossa lehmä palaa. ⁷Sen

jälkeen papin on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Sitten pappi voi mennä leiriin, mutta hän on saastainen iltaan asti. ⁸Myös sen, joka lehmän poltti, on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Hän on silti saastainen iltaan asti. ⁹Sitten jonkun, joka on puhdas, on koottava lehmän tuhka ja pantava se talteen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle. Israelilaisen seurakunnan on säilytettävä se puhdistusvettä varten; sekin on syntiuhri. ¹⁰Sen, joka on koonnut lehmän tuhkan, on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Tämä on ikuinen säädös israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille.

¹¹Joka koskee kuolleeseen, kehen hyvänsä ihmisen ruumiiseen, on saastainen seitsemän päivää. ¹²Hänen tulee puhdistaa itsensä puhdistusvedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän on puhdas. Ellei hän puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, hän ei puhdistu. ¹³Jokainen, joka koskee vainajaan, kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistaudu, saastuttaa Herran asumuksen, ja hänet tulee poistaa Israelista, koska puhdistusvettä ei ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen; hänen saastaisuutensa on yhä hänessä.

¹⁴Tämä on laki siitä, kun joku kuolee teltassa: Jokainen, joka on siinä teltassa tai joka menee siihen teltaan, on saastainen seitsemän päivää. ¹⁵Jokainen siellä oleva avoin astia, jonka päälle ei ole sidottu peitettä, saastuu. ¹⁶Jokainen, joka ulkosalla koskee miekalla surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen tai ihmisen luuhun tai hautaan, on saastainen seitsemän päivää. ¹⁷Saastuneen puhdistamiseksi on otettava poltetun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettava sen päälle astiaan raikasta vettä. ¹⁸Sitten joku, joka on puhdas, ottakoon iisoppikorren, kastakoon sen veteen ja pirskkotakoon vettä teltaan ja kaikkiin esineisiin ja ihmisiin, jotka ovat olleet siellä, samoin siihen, joka on koskenut luuhun tai surmattuun tai muulla tavoin kuolleeseen ihmiseen tai hautaan. ¹⁹Sen, joka on puhdas, on vihmottava vettä saastuneen päälle kolmantena ja seitsemäntenä päivänä ja puhdistettava hänet seitsemäntenä päivänä. Sitten puhdistettavan on pestävä vaatteensa ja peseydyttävä vedessä. Illalla hän on puhdas. ²⁰Jos joku on saastunut eikä puhdistaudu, hänet on poistettava seurakunnasta, koska hän on saastuttanut Herran pyhäkön eikä

puhdistusvettä ole vihmottu hänen päälleen. Hän on saastainen. ²¹Tämä on heille ikuinen säädös. Sen, joka vihmoo puhdistusvettä, on pestävä vaatteensa. Se, joka koskee puhdistusveteen, on saastainen iltaan asti. ²²Kaikki, mihin saastainen koskee, tulee saastaiseksi. Myös se, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti.”

Vettä kalliosta

20 ¹Sen jälkeen, ensimmäisessä kuussa, koko israelilaisen seurakunta tuli Siinin autiomaahan, ja kansa asettui Kaadekseen. Mirjam kuoli siellä, ja sinne hänet haudattiin.

²Mutta kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Mooseksen ja Aaronin ympärille ³ja alkoivat riidellä Moosesta vastaan. Israelilaiset sanoivat: ”Kunpa olisimme kuolleet silloin, kun veljemme kuolivat Herran edessä! ⁴Minkä tähden toitte Herran seurakunnan tähän autiomaahan, niin että me kuolemme tänne karjoinemme? ⁵Miksi johdatitte meidät pois Egyptistä ja toitte meidät tähän pahaan paikkaan? Eihän tässä paikassa kasva viljaa, viikunoita, viiniköynnöksiä eikä granaattimeniakaan. Ei ole edes vettä juotavaksi!”

⁶Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle

ja heittäytyivät maahan kasvoilleen. Silloin Herran kirkkaus ilmesyi heille, ⁷ ja Herra puhui Moosekselle: ⁸ "Ota sauva ja kokoa veljesi Aaronin kanssa seurakunta. Puhukaa heidän nähtensä kalliolle, niin se antaa vettä. Näin saat tulemaan heille vettä kalliosta, ja sinä juotat seurakunnan ja sen karjan."

⁹ Mooses otti sauvan Herran edestä, niin kuin häntä oli käsketty. ¹⁰ Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen. Mooses sanoi heille: "Kuulkaa nyt, kapinoitsijat! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?" ¹¹ Sitten Mooses kohotti kätensä ja iski kahdesti kalliota sauvallaan, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että seurakunta ja sen karja saivat juoda.

¹² Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette uskoneet minua ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten edessä, te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä olen sille antanut." ¹³ Tämä tapahtui Meribanveden luona. Siellä israelilaiset riitelivät Herraa vastaan, ja siellä hän osoitti pyhyytensä heidän keskuudessaan.

Edom kieltää Israelia kulkemasta maansa läpi

¹⁴ Sitten Mooses lähetti sanansaattajia Kaadeksesta Edomin kuninkaan luo ja käski heidän sanoa: "Näin sanoo veljesi Israel: Sinä tiedät kaiken vaivan, joka

on kohdannut meitä. ¹⁵ Meidän isämme lähtivät Egyptiin, ja me asuimme Egyptissä kauan aikaa, mutta egyptiläiset kohtelivat pahoin meitä ja isiämme. ¹⁶ Silloin me huusimme Herran puoleen. Hän kuuli meidän huutomme ja lähetti enkelin, joka vei meidät pois Egyptistä, ja nyt me olemme täällä Kaadeksessa, kaupungissa, joka on sinun maasi rajalla. ¹⁷ Voimmeko kulkea maasi kautta? Me emme kulje peltojen emmekä viinitarhojen poikki emmekä juo vettä kaivoista. Me kuljemme Kuninkaantietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, kunnes olemme kulkeneet alueesi halki."

¹⁸ Mutta Edom vastasi hänelle: "Sinä et kulje minun maani kautta, tai minä tulen miekka kädessä sinua vastaan." ¹⁹ Israelilaiset sanoivat hänelle: "Me kuljemme valtatietä, ja jos me tai karjamme juomme vettäsi, me maksamme sen. Emme pyydä muuta kuin saada kulkea jalkaisin sinun maasi kautta." ²⁰ Mutta Edom vastasi: "Et kulje!" Ja Edom lähti Israelia vastaan suurella sotajoukolla ja vahvasti varustettuna. ²¹ Näin Edom kielsi Israelia kulkemasta maansa kautta, ja Israel kääntyi pois sen alueelta.

Aaronin kuolema

²² Israelilaiset lähtivät liikkeelle Kaadeksesta, ja he, koko seurakunta, tulivat Hoorinvuorelle.

²³ Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille Hoorinvuorella, Edomin maan rajalla: ²⁴ "Aaron otetaan nyt pois heimonsa luo, eikä hän pääse siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meribanveden luona. ²⁵ Ota Aaron ja hänen poikansa Eleasar ja vie heidät Hoorinvuoren laelle. ²⁶ Riisu Aaronilta vaatteet ja pue ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron otetaan pois, hän kuolee siellä."

²⁷ Mooses teki niin kuin Herra oli käskennyt. He nousivat Hoorinvuorelle koko kansan nähdessä. ²⁸ Mooses riisui Aaronilta vaatteet ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Aaron kuoli siellä, vuoren huipulla, mutta Mooses ja Eleasar laskeutuivat alas vuorelta. ²⁹ Kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, koko Israelin heimo itki Aaronia kolmekymmentä päivää.

Aradin kuningas voitetaan

21 ¹ Kun kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Etelämaassa, kuuli, että Israel oli tulossa Atarimin tietä, hän ryhtyi sotimaan Israelia vastaan ja otti israelilaisia vangiksi. ² Silloin Israel teki Herralle tämän lupauksen: "Jos sinä annat tuon kansan kokonaan minun käsiini, minä vihin sen kaupungit tuhon omiksi."

³ Herra kuuli Israelia ja antoi kanaanilaiset sen käsiin. Niin Israel vihki tuhon omiksi heidät ja heidän kaupunkinsa ja antoi sen paikan nimeksi Horma.

Vaskikäärme

⁴ Sen jälkeen israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta Kaislameren tietä kiertääkseen Edomin maan. Mutta kansa kävi matkalla kärsimättömäksi ⁵ ja puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan: "Minkä tähden te johdatitte meidät pois Egyptistä kuolemaan autiomaassa? Eihän täällä ole leipää eikä vettä, ja me olemme kyllästyneet tähän surkeaan ruokaan."

⁶ Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkykäärmeitä, jotka purivat kansaa, ja suuri joukko israelilaisia kuoli. ⁷ Israelilaiset tulivat Mooseksen luo ja sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme Herra ja sinua vastaan. Rukoile Herra, että hän poistaisi käärmeet meidän kimpustamme." Mooses rukoili kansan puolesta, ⁸ ja Herra sanoi Moosekselle: "Tee myrkkykäärme ja pane se tangon päähän. Kuka tahansa pureman saanut, joka katsoo siihen, jää eloon." ⁹ Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän. Kun käärmeet purivat jotakuta ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, hän jäi eloon.

Israel voittaa Siihonin ja Oogin

¹⁰ Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Oobotiin. ¹¹ He lähtivät Oobotista ja leiriytyivät Iije-Abarimiin, joka sijaitsee autiomaassa Mooabin lähellä aurin-gonnousun puolella. ¹² He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Seredin laaksoon. ¹³ Lähdettyään sieltä he leiriytyivät autiomaahan toiselle puolen Arnonjokea, joka lähtee amorilaisten alueelta. Arnon on näet Mooabin rajana sen ja amorilaisten välillä. ¹⁴ Siksi Herran sotien kirjassa sanotaan: "Vaaheb Suufassa ja Arnonin laaksot ¹⁵ ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Aarin asuinsijoille ja viettävät Mooabin rajalle."

¹⁶ Sieltä israelilaiset kulkivat Beeriin. Se oli se Beer, josta Herra oli sanonut Moosekselle: "Kokoa kansa, niin minä annan heille vettä." ¹⁷ Silloin Israel lauloi tämän laulun: "Kuohu, kaivo! Laulakaa sille laulu! ¹⁸ Kaivo, jonka ruhtinaat kaivoivat, kansan parhaat koversivat valtikallaan, sauvoillaan!"

Autiomaasta israelilaiset kulkivat Mattanaan, ¹⁹ Mattanasta Nahalieliin, Nahalielistä Baamotiin ²⁰ ja Baamotista laaksoon, joka on Mooabin maassa autiomaasta ylös kohoavan Pisan huipun vaiheilla.

²¹ Israel lähetti sanansaattajat amorilaisten kuninkaan Siihonin

luo sanomaan: ²² "Saammeko kulkea maasi kautta? Emme poikkea pelloille emmekä viinitarhoihin emmekä juo vettä kaivosta. Me kuljemme Kuninkaantietä, kunnes olemme päässeet alueesi läpi."

²³ Siihon ei kuitenkaan antanut Israelin kulkea alueensa kautta, vaan kokosi kaiken sotaväkinsä ja lähti Israelia vastaan autiomaahan. Jahasiin tultuaan hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan, ²⁴ mutta Israel voitti hänet miekalla ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin, ammonilaisten maahan asti. Ammonilaisten raja oli näet vahvasti varustettu. ²⁵ Israel valtasi kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui asumaan kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, Hesboniin ja kaikkiin sen tytärikaupunkeihin.

²⁶ Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Siihonin kaupunki, sillä Siihon oli sotinut Mooabin aikaisempaa kuningasta vastaan ja vallannut häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti. ²⁷ Siksi runoniekat sanovat: "Tulkaa Hesboniin! Rakennetaan se, ja varustetaan Siihonin kaupunki. ²⁸ Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Siihonin kaupungista. Se söi Aar-Mooabin, Arnonin kukkuloiden valtiaat. ²⁹ Voi sinua, Mooab! Olet hukassa, Kemoksen kansa! Hän salli poikiensa joutua pakolaisiksi ja tytärtensä vangeiksi

amorilaisten kuninkaalle Siihonille.
³⁰ Me ammuimme heidät jousella, Hesbon kukistui Diibonia myöten. Me hävitimme maan Noofahiin asti, aina Meedebaan saakka.” ³¹ Niin Israel asettui asumaan amorilaisten maahan.

³² Sitten Mooses lähetti vakoilijoita Jaeseriin. Israelilaiset valloittivat sen tytärkaupungit ja karkottivat siellä asuvat amorilaiset.
³³ Sen jälkeen he kääntyivät ja lähtivät Baasaniin päin. Silloin Oog, Baasanin kuningas, ja koko hänen sotaväkensä lähtivät Edreihin taistelemaan heitä vastaan.
³⁴ Mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Älä pelkää häntä, sillä minä annan hänet ja koko hänen kansansa ja maansa sinun käsiisi. Tee hänelle niin kuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka asui Hesbonissa.” ³⁵ Israelilaiset voittivat hänet ja surmasivat hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä päästämättä pakoon ainoatakaan. Ja he ottivat haltuunsa hänen maansa.

*Mooabin kuningas kutsuu
 Bileamin kiroamaan Israelin*

22 ¹ Sitten israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin tuolle puolen Jerikon kohdalle. ² Baalak, Sipporin poika, oli nähnyt kaiken,

mitä Israel oli tehnyt amorilaisille, ³ ja Mooab oli hyvin peloissaan Israelin kansan vuoksi, koska sitä oli niin paljon. Mooab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi ⁴ ja lähetti sanan Midianin vanhimille: ”Nyt tuo lauma syö paljaaksi kaiken ympäriltämme, niin kuin härkä kaluaa niityltä kaiken vihreän.” Mooabin kuninkaana oli siihen aikaan Baalak, Sipporin poika.

⁵ Hän lähetti sanansaattajat Euf-ratvirran varrella olevaan Petoriin, heimolaistensa maahan, Bileamin, Beorin pojan, luo. Hän käski kutsua tämän ja sanoa: ”Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa! Se on peittänyt maan näkyvistä ja asettunut asumaan minun lähelleni. ⁶ Tule siis ja kiroa minun puolestani tämä kansa, sillä se on minua mahtavampi. Ehkä minä sitten saan sen voitetuksi ja karkotetuksi maasta, sillä minä tiedän, että jonka sinä siunaat, se on siunattu, ja jonka sinä kiroat, se on kirottu.” ⁷ Mooabin vanhimmat ja Midianin vanhimmat lähtivät matkaan ennustajanpalkka mukanaan. Saavuttuaan Bileamin luo he puhuivat hänelle Baalakin sanat. ⁸ Bileam vastasi heille: ”Jääkää tänne yöksi. Minä annan teille vastauksen sen mukaan, mitä Herra minulle puhuu.” Niin mooabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

⁹ Jumala tuli Bileamin luo ja kysyi: "Keitä nämä luonasi olevat miehet ovat?" ¹⁰ Bileam vastasi Jumalalle: "Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, on lähettänyt heidät luokseni sanomaan: ¹¹ 'Egyptistä on lähtenyt liikkeelle kansa, joka on peittänyt maan näkyvistä. Tule kiroamaan se minun puolestani. Ehkä sitten voin taistella sitä vastaan ja karkottaa sen.'"

¹² Jumala sanoi Bileamille: "Älä lähde heidän mukaansa äläkä kiroa sitä kansaa, sillä se on siunattu."

¹³ Bileam nousi aamulla ja sanoi Baalakin päämiehille: "Menkää takaisin maahanne, sillä Herra ei anna minun lähteä teidän kanssanne."

¹⁴ Silloin Mooabin päämiehet lähtivät ja palasivat Baalakin luo. He sanoivat: "Bileam kieltäytyi lähtemästä meidän kanssamme."

¹⁵ Mutta Baalak lähetti uudestaan ruhtinaita, useampia ja korkearvoisempia kuin edelliset. ¹⁶ Saatuttuaan Bileamin luo he sanoivat hänelle: "Näin sanoo Baalak, Sipporin poika: 'Älä anna minikään estää sinua tulemasta minun luokseni, ¹⁷ sillä minä palkitsen sinut hyvin runsaasti ja teen kaiken, mitä pyydät minulta. Tulethan siis kiroamaan minun puolestani tämän kansan.'" ¹⁸ Mutta Bileam vastasi Baalakin palvelijoille: "Vaikka

Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, minä en sitenkään voi, en pienessä enkä suuressa, rikkoo Herran, Jumalani, käskyä vastaan. ¹⁹ Jääkää nyt kuitenkin myös te tänne yöksi. Tahdon saada tietää, mitä Herra vielä puhuu minulle lisää." ²⁰ Yöllä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi hänelle: "Jos nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin lähde heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä sinulle sanon." ²¹ Bileam nousi aamulla, satuloi aasintammansa ja lähti matkaan Mooabin ruhtinaiden kanssa.

Bileamin aasi

²² Mutta kun Bileam lähti matkaan, syttyi Jumalan viha, ja Herran enkeli asettui tielle vastustajaksi hänelle. Bileam ratsasti aasintammallaan kaksi palvelijaa mukanaan. ²³ Kun aasintamma näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään, se poikkesi tieltä ja meni pellolle. Silloin Bileam löi aasintammaa kääntääkseen sen takaisin tielle.

²⁴ Herran enkeli asettui viinitarhojen väliseen kapeikkoon, jossa oli kiviaita kummallakin puolella. ²⁵ Nähdessään Herran enkelin aasintamma painautui aitaan vasten ja likisti Bileamin jalkaa aitaan. Silloin Bileam löi aasia uudestaan.

²⁶ Sitten Herran enkeli meni edemmäs ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut tilaa väistää oikealle eikä vasemmalle. ²⁷ Aasintamma näki Herran enkelin ja laskeutui maahan Bileamin alla. Bileam suuttui ja löi aasintammaa kepillä.

²⁸ Silloin Herra avasi aasintamman suun, ja se sanoi Bileamille: "Mitä minä olen sinulle tehnyt, kun olet lyönyt minua jo kolme kertaa?"

²⁹ Bileam vastasi aasintammalle: "Sinä olet pitänyt minua pilkkanasi. Olisipa minulla miekka kädessäni, niin minä tappaisin sinut heti."

³⁰ Aasintamma sanoi Bileamille: "Enkö minä ole sinun aasintammasi, jolla olet ratsastanut koko ikäsi tähän päivään asti? Onko minulla koskaan ollut tapana tehdä sinulle näin?" Bileam vastasi: "Ei." ³¹ Silloin Herra avasi Bileamin silmät, niin että hän näki Herran enkelin seisovan tiellä paljastettu miekka kädessään. Bileam kumartui kasvoilleen maahan osoittamaan kunnioitusta.

³² Herran enkeli sanoi hänelle: "Minkä tähden olet lyönyt aasintammaasi jo kolme kertaa? Minä olen tullut estämään sinua, sillä ajattelemattomasti olet lähtenyt tälle matkalle vastoin minun tahtoani. ³³ Aasintamma on nähnyt minut ja väistänyt minua jo kolme kertaa. Jos se ei olisi väistänyt minua, minä olisin

surmannut sinut mutta jättänyt sen henkiin." ³⁴ Bileam vastasi Herran enkelille: "Minä olen tehnyt syntiä, sillä minä en tiennyt, että sinä seisoit edessäni tiellä. Mutta jos tämä matka on mielestäsi paha, minä palaan nyt takaisin." ³⁵ Herran enkeli sanoi Bileamille: "Mene näiden miesten kanssa, mutta puhu ainoastaan se, minkä minä sinulle puhun." Niin Bileam jatkoi matkaa Baalakin ruhtinaiden kanssa.

Bileam Baalakin luona

³⁶ Kun Baalak kuuli, että Bileam oli tulossa, hän lähti tätä vastaan Iir-Mooabiin, joka on Arnonia pitkin kulkevalla rajalla, alueen äärimmäisellä laidalla. ³⁷ Baalak sanoi Bileamille: "Enkö minä varta vasten lähettänyt kutsumaan sinua? Minkä tähden et tahtonut tulla minun luokseni? Enkö tosiaankaan pystyisi palkitsemaan sinua?" ³⁸ Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Olenhan minä nyt tullut luoksesi. Toisaalta, onko minun vallassani puhua mitään? Minkä Jumala panee suuhuni, sen minä puhun."

³⁹ Sitten Bileam lähti Baalakin mukaan, ja he saapuivat Kirjat-Husotiin. ⁴⁰ Baalak teurastutti nautoja ja lampaita ja lähetti ne Bileamille ja ruhtinaille, jotka olivat hänen kanssaan.

⁴¹ Seuraavana aamuna Baalak otti Bileamin mukaansa ja vei hänet

Baalin kukkuloille. Sieltä Bileam näki kansan reunimmaisen osan.

Bileam siunaa Israelin

23 ¹Bileam sanoi Baalakille: ”Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.” ²Baalak teki niin kuin Bileam oli sanonut, ja Baalak ja Bileam uhrasivat härän ja pässin kullakin alttarilla. ³Sitten Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen kauemmas. Ehkäpä siellä saan kohdata Herran. Minä kerron sitten sinulle, mitä hän minulle näyttää.”

Bileam meni autiolle kukkulalle, ⁴ja Jumala kohtasi hänet. Bileam sanoi hänelle: ”Minä olen pannut kuntoon seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pässin kullakin alttarilla.” ⁵Herra pani sanat Bileamin suuhun ja sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle, mitä minä sanon.” ⁶Niin Bileam palasi Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä kaikkien Mooabin ruhtinaiden kanssa.

⁷Bileam puhui vertauskuvoin ja sanoi: ”Aramista nouti minut Baalak, Mooabin kuningas idän vuorilta: ’Tule, kiroa puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia.’” ⁸Miksi kiroaisin sen, jota Jumala ei kiroa, miksi sadattelin sitä, jota Herra ei sadattele? ⁹Minä näen sen kalliodien huipulta, tähyilen sitä kukkuloilta. Katso, se kansa

asuu erillään, se ei lukeudu muiden kansojen joukkoon. ¹⁰Kuka voi laskea Jaakobin tomuhiukkaset, edes neljänneksen Israelin luvusta? Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän.”

¹¹Silloin Baalak sanoi Bileamille: ”Mitä oletkaan tehnyt minulle! Minä toin sinut kiroamaan vihollisiani, ja nyt sinä oletkin siunaamalla siunannut heitä!” ¹²Bileam vastasi: ”Eikö minun ole tarkoin puhuttava se, minkä Herra panee suuhuni?”

Bileam siunaa Israelin uudelleen

¹³Baalak sanoi hänelle: ”Tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä sen kansan. Näet tosin vain sen äärimmäisen reunan, et näe sitä kokonaan. Kiroa se minun puolestani sieltä.” ¹⁴Baalak vei hänet Pisgan huipulla olevalle tähystyspaikalle, rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla. ¹⁵Bileam sanoi Baalakille: ”Seiso tässä polttouhrisi ääressä. Minä menen tuonne kohtaamaan Herraa.”

¹⁶Herra kohtasi Bileamin ja pani sanat hänen suuhunsa. Hän sanoi: ”Palaa Baalakin luo ja puhu hänelle näin ja näin.” ¹⁷Bileam meni Baalakin luo, joka seisoi polttouhrinsa ääressä Mooabin ruhtinaiden kanssa. Baalak kysyi häneltä: ”Mitä Herra puhui?”

¹⁸ Bileam puhui vertauskuvin ja sanoi: "Nouse, Baalak, ja kuule! Kuuntele minua, Sipporin poika! ¹⁹ Ei Jumala ole ihminen, että hän valehtelisi, eikä ihmislapsi, että hän katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä sitä tekisi, puhuisiko hän jotakin eikä sitä toteuttaisi? ²⁰ Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata. Herra on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa.

²¹ Ei havaita onnettomuutta Jaakobissa eikä nähdä vaivaa Israelissa. Herra, Israelin Jumala, on sen kanssa. Riemuhuuto kuninkaalle kuuluu sen keskeltä.

²² Jumala toi sen pois Egyptistä, sen sarvet ovat kuin villihärällä.

²³ Noituus ei pysty Jaakobiin, eikä taikuus tehoa Israeliin. Aikanaan sanotaan Jaakobista ja Israelista: 'Mitä Jumala onkaan tehnyt!' ²⁴ Katso, kansa nousee kuin leijona, se kohottautuu kuin jalopeura. Se ei paneudu makuulle, ennen kuin on syönyt saalista ja juonut surmattujen verta."

²⁵ Silloin Baalak sanoi Bileamille: "Älä kiroa sitä, äläkä myöskään siunaa sitä." ²⁶ Mutta Bileam vastasi Baalakille: "Enkö minä sanonut sinulle, että kaiken, minkä Herra käskää, sen minä teen."

Bileam siunaa Israelin kolmannen kerran

²⁷ Baalak sanoi Bileamille: "Tule, minä vien sinut toiseen paikkaan. Ehkäpä Jumalan silmissä on oikein,

että kiroat Israelin minun puolestani sieltä." ²⁸ Baalak vei Bileamin Peorin huipulle, joka kohoaa yli autiomaan.

²⁹ Bileam sanoi Baalakille: "Rakenna minulle tähän seitsemän alttaria ja hanki minulle tänne seitsemän härkää ja seitsemän pässiä."

³⁰ Baalak teki, niin kuin Bileam käski, ja uhrasi härän ja pässin kullakin alttarilla.

24 ¹ Kun Bileam näki, että Israelin siunaaminen oli Herralle mieluista, hän ei enää mennyt etsimään ennusmerkkejä niin kuin ennen. Hän käänsi kasvonsa autiomaahan, ² kohotti katseensa ja näki Israelin leiriytyneenä heimokunnittain. Silloin Jumalan Henki tuli hänen ylleen.

³ Hän puhui vertauskuvin ja sanoi: "Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. ⁴ Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikivaltiaan näkyjä, joka joutuu hurmoksiin avatuin silmin:

⁵ Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!

⁶ Kuin joenuomat ne levittäytyvät, kuin puutarhat virran varrella, kuin aaloepuut, Herran istuttamat, kuin setripuut vesien vierillä! ⁷ Vesi läikkyä heidän vesisangoistaan, ja heidän kylvönsä saa runsaasti vettä. Agagia mahtavampi on heidän kuninkaansa, hänen valtakuntansa kohoaa korkealle. ⁸ Jumala

toi sen pois Egyptistä, sillä on sarvet kuin villihärällä. Se syö suuhunsa viholliskansat, se murskaa vihollisten luut ja lävistää heidät nuolillaan. ⁹Se on kyyristynyt, laskeutunut maahan kuin leijona, kuin jalopeura – kuka uskaltaa herättää sen? Siunattu se, joka sinua siunaa, kirottu se, joka sinua kiroaa!”

¹⁰Silloin Baalak suuttui Bileamille, löi kätensä yhteen ja sanoi hänelle: “Minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, mutta nyt sinä olet siunaamalla siunannut heidät jo kolme kertaa. ¹¹Ja nyt, pakene sinne, mistä tulit! Minä lupasin palkita sinut, mutta nyt Herra pidättää sinulta palkan.”

¹²Bileam vastasi Baalakille: “Enkö minä sanonut jo sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni: ¹³Vaikka Baalak antaisi minulle talonsa täyden hopeaa ja kultaa, en sittenkään voisi rikkoa Herran käskyä, en tehdä mitään oman mieleni mukaan, en hyvää enkä pahaa. Minkä Herra puhuu, sen minäkin puhun.”

Bileamin ennustus

¹⁴Nytpä minä lähdenkin kansani luo. Sinulle minä kuitenkin ilmoitan, mitä tämä kansa tulee teemmään sinun kansallesi aikojen lopulla.” ¹⁵Bileam puhui vertauskuvien ja sanoi: “Näin puhuu Bileam, Beorin poika, näin puhuu mies, jonka silmä on avattu. ¹⁶Näin puhuu hän, joka kuulee Jumalan puheen ja saa

tietonsa Korkeimmalta, hän, joka näkee Kaikkivaltiaan näkyjä, joka joutuu hurmoksiin avatuin silmin:

¹⁷Se mitä näen, ei tapahdu nyt, se mitä tähyilen, ei ole lähellä. Tähti kohoaa Jaakobista, ja valtikka nousee Israelista. Se ruhjoo ohimot Mooabilta, pääläen kaikilta Seetin pojilta. ¹⁸Edom joutuu vieraiden valtaan, Seir vihollistensa omaisuudeksi, mutta Israel tekee väkeviä tekoja. ¹⁹Jaakobista nousee hallitsija, joka hävittää Seirin jäännöksen.”

²⁰Kun Bileam näki Amalekin, hän puhui vertauskuvien ja sanoi: “Kansakunnista ensimmäinen on Amalek, mutta sen loppu on perikato.” ²¹Kun hän näki keeniläiset, hän puhui vertauskuvien ja sanoi: “Järkkymätön on sinun asuinpaikkasi, ja kalliolle on pesäsi rakennettu. ²²Kuitenkin Kain hävitetään. Ei aikaakaan, niin Assur vie sinut vangiksi.”

²³Hän puhui vielä vertauskuvien ja sanoi: “Voi! Kuka jää eloon, kun Jumala tämän tekee! ²⁴Laivoja saapuu kittiläisten suunnalta. Ne kurittavat Assuria, ja ne kurittavat Eeberiä. Senkin joutuu perikatoon.”

²⁵Sen jälkeen Bileam nousi, lähti matkaan ja palasi kotiinsa. Myös Baalak lähti tiehensä.

Israel lankeaa palvelemaan Baal-Peoria

25 ¹Kun Israel oli asettunut asumaan Sittimiin, kansa rupesi harjoittamaan haureutta mooabilaisnaisten kanssa. ²Nämä

kutsuivat kansaa jumaliensa uhreille, ja kansa söi uhrilihaa ja palvoi mooabilaisten jumalia. ³Näin Israel antautui palvomaan Baal-Peoria. Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan. ⁴Herra sanoi Moosekselle: ”Ota kansan kaikki päämiehet ja teloita heidät julkisesti Herran edessä, että Herran vihan hehku kääntyisi pois Israelista.” ⁵Niin Mooses sanoi Israelin tuomareille: ”Jokaisen teistä on surmattava miehistään ne, jotka ovat ryhtyneet palvomaan Baal-Peoria.”

Piinehaan kiivaus

⁶Mooses ja israelilaisten seurakunta olivat itkemässä ilmestysmajan portilla. Silloin muuan israelilainen mies tuli veljiensä luo ja toi mukanaan kaikkien nähden midianilaisen naisen. ⁷Kun Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, näki sen, hän nousi kansan keskeltä, otti keihään käteensä, ⁸seurasi tuota israelilaista makuusuojaan ja lävisti vatsan kohdalta heidät molemmat, israelilaisen miehen ja tuon naisen. Silloin israelilaisia vaivannut vitsaus loppui. ⁹Tässä vitsauksessa kuolleita oli 24 000.

¹⁰Herra puhui Moosekselle: ¹¹”Piinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt minun vihani pois israelilaisten päältä kiivailemalla

heidän keskuudessaan minun puolestani, eikä minun ole tarvinnut kiivaudessaani tehdä loppua israelilaisista. ¹²Sano siis kansalle: ’Katso, minä teen hänen kanssaan rauhanliiton, ¹³ja se tulee hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuisen pappeuden liitoksi, koska hän kiivaili Jumalansa puolesta ja toimitti sovituksen israelilaisille.’”

¹⁴Israelilaismies, joka surmattiin yhdessä midianilaisen naisen kanssa, oli simeonilaisen perhekuntapäämiehen Saalun poika, nimeltään Simri. ¹⁵Surmatun midianilaisnaisen nimi oli Kosbi. Hän oli midianilaisen perhekuntapäämiehen ja heimopäällikön Suurin tytär.

¹⁶Herra sanoi Moosekselle: ¹⁷”Ahdistakaa midianilaisia ja tuhotkaa heidät, ¹⁸sillä he ahdistivat teitä viekkailta juonillaan, kun he houkuttelivat teidät Peorin ja sisarensa Kosbin, midianilaisen päämiehen tyttären, ansaan. Hänet surmattiin Peorin vuoksi tapahtuneen vitsauksen päivänä.”

**UUSI SUKUPOLVI LUVATUN
MAAN RAJOILLA, 26 – 36**

*Sotakelpoisten miesten
laskenta Mooabin arolla*

26 ¹Vitsauksen jälkeen Herra puhui Moosekselle ja Eleasarille, pappi Aaronin pojalle. Hän sanoi: ²”Laskekaa

koko israelilaisten seurakunnan väkiluku perhekunnittain, kaikki Israelin sotakelpoiset miehet kaksikymmenvuotiaista ylöspäin.”

³ Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat israelilaisille Mooabin arolla Jordanin luona, Jerikon kohdalla. He sanoivat: ⁴ ”Laskettakoon kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, niin kuin Herra on Moosesta käskenyt.” Egyptin maasta lähteneitä israelilaisia olivat nämä:

⁵ Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä olivat Hanokista polveutuva hanokilaisten suku, Pallusta polveutuva pallulaisten suku, ⁶ Hesronista polveutuva hesronilaisten suku ja Karmista polveutuva karmilaisten suku. ⁷ Nämä olivat ruubenilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 43 730.

⁸ Pallun poika oli Eliab, ⁹ ja Eliabin pojat olivat Nemuel, Daatan ja Abiram. He olivat ne seurakunnan valitsevat Daatan ja Abiram, jotka taistelivat Koorahin joukon kanssa Moosesta ja Aaronia vastaan. Heidän taistellessaan Herraa vastaan ¹⁰ maa avasi kitansa ja nielaisi heidät ja Koorahin. Silloin hänen joukkonsa sai surmansa. Tuli kulutti 250 miestä, ja heistä tuli varoittava esimerkki. ¹¹ Koorahin pojat eivät kuitenkaan kuolleet.

¹² Simeonin jälkeläiset olivat suvuittain: Nemuelista polveutui

nemuelilaisten suku, Jaaminista jaaminilaisten suku, Jaakinista jaakinilaisten suku, ¹³ Serahista serahilaisten suku ja Saulista saulilaisten suku. ¹⁴ Nämä olivat simeonilaisten suvut, 22 200 miestä.

¹⁵ Gaadin jälkeläiset olivat suvuittain: Sefonista polveutui sefonilaisten suku, Haggista haggilaisten suku, Suunista suunilaisten suku, ¹⁶ Osnista osnilaisten suku, Eeristä eeriläisten suku, ¹⁷ Arodista arodilaisten suku ja Arelista arelilaisten suku. ¹⁸ Nämä olivat Gaadin jälkeläisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 40 500.

¹⁹ Juudan poikia olivat Eer ja Oonan, mutta he kuolivat Kanaaninmaassa. ²⁰ Juudan muut jälkeläiset olivat suvuittain: Seelasta polveutui seelalaisten suku, Peresistä peresiläisten suku ja Serahista serahilaisten suku. ²¹ Peresin jälkeläisiä olivat nämä: Hesronista polveutui hesronilaisten suku ja Haamulista haamulilaisten suku. ²² Nämä olivat Juudan suvut. Juudan heimoon kuuluvia oli katselmuksessa 76 500.

²³ Isaskarin jälkeläiset olivat suvuittain: Toolasta polveutui toolalaisten suku, Puvvasta puunilaisten suku, ²⁴ Jaasubista jaasubilaisten suku ja Simronista simronilaisten suku. ²⁵ Nämä olivat

Isaskarin suvut. Isaskarilaisia oli katselmuksessa 64 300.

²⁶Sebulonin jälkeläiset olivat suvuittain: Seredistä polveutui serediläisten suku, Eelonista eelonilaisten suku ja Jahlelista jahlelilaisten suku. ²⁷Nämä olivat sebulonilaisten suvut. Sebulonilaisia oli katselmuksessa 60 500.

²⁸Joosefin jälkeläisiä olivat Manassen ja Efraimin heimot suvuittain. ²⁹Manassen jälkeläisiä olivat Maakir ja hänestä polveutuva maakirilaisten suku. Maakirille syntyi Gilead, ja Gileadista polveutui gileadilaisten suku. ³⁰Nämä ovat Gileadin jälkeläiset: lieseristä polveutuva iieseriläisten suku, Helekistä polveutuva helekiläisten suku, ³¹Asrielista polveutuva asrielilaisten suku, Sekemistä polveutuva sekemiläisten suku, ³²Semidasta polveutuva semidalaisten suku ja Heeferistä polveutuva heeferiläisten suku. ³³Selofhadilla, Heeferin pojalla, ei ollut poikia vaan tyttäriä. Selofhadin tyttärien nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsä. ³⁴Nämä olivat Manassen suvut. Manasselaisia oli katselmuksessa 52 700.

³⁵Nämä ovat Efraimin jälkeläiset ja heidän sukunsa: Suutelahista polveutui suutelahilaisten suku, Bekeristä bekeriläisten

suku ja Tahanista tahanilaisten suku. ³⁶Nämä ovat Suutelahin jälkeläiset: Eeranista polveutui eeranilaisten suku. ³⁷Nämä olivat efraimilaisten suvut. Efraimilaisia oli katselmuksessa 32 500. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset suvuittain.

³⁸Benjaminin jälkeläisten sukuja olivat Belasta polveutuva belalaisten suku, Asbelista asbelilaisten suku, Ahiramista ahiramilaisten suku, ³⁹Sefufamista suufamilaisten suku ja Huufamista huufamilaisten suku. ⁴⁰Belan jälkeläisiä olivat Ard ja Naaman. Ardista polveutui ardilaisten suku, Naamanista naamilaisten suku. ⁴¹Nämä olivat Benjaminin jälkeläiset suvuittain. Heitä oli katselmuksessa 45 600.

⁴²Nämä ovat Daanin jälkeläiset suvuittain: Suuham ja hänestä polveutuva suuhamilaisten suku. Nämä olivat Daanin suvut. ⁴³Suuhamilaisten suvuista oli katselmuksessa kaikkiaan 64 400 miestä.

⁴⁴Nämä olivat Asserin jälkeläisiä suvuittain: Jimnasta polveutui jimnalaisten suku, Jisvistä jisviläisten suku ja Beriasta berialaisten suku. ⁴⁵Berian jälkeläiset: Heeberistä polveutui heeberiläisten suku ja Malkielista malkielilaisten suku. ⁴⁶Asserin tyttären nimi oli Serah. ⁴⁷Nämä

olivat asserilaisten suvut. Heitä oli katselmuksessa 53 400.

⁴⁸ Naftalin jälkeläiset suvuittain: Jahselista polveutuva jahselilaisten suku, Guunista guunilaisten suku, ⁴⁹ Jeeseristä jeeseriläisten suku ja Sillemistä sillemiläisten suku. ⁵⁰ Nämä olivat Naftalin suvut perhekunnittain. Naftalilaisia oli katselmuksessa 45 400.

⁵¹ Katselmuksessa olleiden israelilaisten lukumäärä oli 601 730.

Maa on jaettava arvalla

⁵² Herra puhui Moosekselle: ⁵³ ”Sinun tulee jakaa maa näille heimoille perintöosiksi väkiluvun mukaan. ⁵⁴ Anna isommalle isompi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kullekin heimolle tulee antaa perintöosa katselmuksessa olleiden lukumäärän mukaan. ⁵⁵ Maa on jaettava arpomalla. Kunkin perintöosa määräytyy hänen isiensä heimon nimen mukaan. ⁵⁶ Perintöosat on jaettava arpomalla suurten ja pienten heimojen kesken.”

Leeviläisten lukumäärä lasketaan

⁵⁷ Nämä olivat katselmuksessa olleet Leevin jälkeläiset suvuittain: Geersonista polveutui geersonilaisten suku, Kehatista kehatilaisten suku ja Merarista merarilaisten suku. ⁵⁸ Leeviläisten sukuja olivat myös nämä: libniläisten suku, hebronilaisten

suku, mahlilaisten suku, muusilaisten suku ja koorahilaisten suku. Kehatille syntyi Amram. ⁵⁹ Amramin vaimo oli Jookebed, Leevin tytär, joka oli syntynyt Leevin sukuun Egyptissä. Jookebed synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen sekä heidän sisarensa Mirjamin. ⁶⁰ Aaronille syntyivät Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar, ⁶¹ mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat vierasta tulta Herran eteen. ⁶² Leeviläisten katselmuksessa oli kaikkiaan 23 000 kuukauden ikäistä tai sitä vanhempaa miestä. Heistä ei pidetty katselmusta muiden israelilaisten kanssa, koska heille ei annettu perintöosaa israelilaisten keskuudesta.

⁶³ Tässä olivat ne israelilaiset, joista Mooses ja pappi Eleasar pitivät katselmuksen Mooabin arolla lähellä Jordania, Jerikon kohdalla. ⁶⁴ Heidän joukossaan ei ollut ainoatakaan niistä, jotka olivat olleet siinä israelilaisten katselmuksessa, jonka Mooses ja pappi Aaron olivat pitäneet Siinain autiomaassa. ⁶⁵ Herra oli sanonut heille, että he kuolisivat autiomaassa. Heistä ei jäänyt jäljelle ketään paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

Selofhadin tyttärien perintöosuus

27 ¹ Selofhadin tyttäret tulivat Mooseksen luo. He olivat

Selofhadin, Heeferin pojan, tyttä-
riä Joosefin pojan Manassen su-
vusta, ja heidän nimensä olivat
Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa.
Heefer oli Gileadin poika, tämä
Maakirin poika ja tämä Manassen.
² Selofhadin tyttäret seisoivat Moo-
seksen, pappi Eleasarin, päämiesten
ja koko seurakunnan edessä ilmes-
tysmajan portilla ja sanoivat: ³ “Mei-
dän isämme kuoli autiomaassa. Hän
ei ollut Koorahin joukossa, siinä jou-
kossa, joka kokoontui kapinoimaan
Herraa vastaan, vaan hän kuoli
oman syntinsä tähden. Hänellä ei
ollut poikia. ⁴ Miksi meidän isämme
nimi nyt häviäisi hänen suvustaan
sen tähden, ettei hänellä ollut poi-
kaa? Anna meille maaosuus isämme
veljien keskuudesta.”

⁵ Mooses vei heidän asiansa
Herran eteen, ⁶ ja Herra sanoi
Moosekselle: ⁷ “Selofhadin tyttä-
ret puhuvat oikein. Anna heille
perintöosuus heidän isänsä veljien
keskuudesta. Siirrä heille heidän
isänsä perintöosa. ⁸ Sano israelilai-
sille: Jos joku kuolee eikä hänellä ole
poikaa, teidän tulee siirtää hänen
perintöosansa hänen tyttärelleen.
⁹ Jos hänellä ei ole tytärtäkään, anta-
kaa hänen perintöosansa hänen vel-
jilleen. ¹⁰ Ellei hänellä ole veljiä, an-
takaa hänen perintöosansa hänen
isänsä veljille. ¹¹ Mutta jos hänen
isällään ei ole veljiä, antakaa hänen
perintöosansa hänen lähimmälle

sukulaiselleen. Tämä saakoon sen
perinnökseen. Tämä on israelilai-
sia koskeva oikeussäädös, näin on
Herra Moosesta käskennyt.”

*Herra määrää Joosuan
Mooseksen seuraajaksi*

¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle:
“Nouse tälle Abariminvuorelle, niin
voit nähdä sen maan, jonka minä an-
nan israelilaisille. ¹³ Kun olet nähnyt
sen, sinutkin otetaan pois heimosi
luo, niin kuin veljesi Aaron, ¹⁴ koska
te kapinoitte minun käskyäni vas-
taan seurakunnan riidellessä Siinin
autiomaassa ettekä pitäneet mi-
nua pyhänä seurakunnan edessä.”
Tämä tapahtui Meriban veden luona
Kaadeksessa Siinin autiomaassa.

¹⁵ Silloin Mooses sanoi Herralle:
¹⁶ “Asettakoon Herra, Jumala, jonka
vallassa on kaiken lihan henki, seu-
rakunnan johtoon miehen, ¹⁷ joka
kulkee heidän edellään, joka joh-
taa heidät lähtemään ja tulemaan,
ettei Herran seurakunta olisi kuin
lammaslauma ilman paimenta.”

¹⁸ Herra sanoi Moosekselle: “Hae
Joosua, Nuunin poika, mies, jossa
on Henki, ja pane kätesi hänen pääl-
leen. ¹⁹ Aseta hänet pappi Eleasarin
ja koko seurakunnan eteen ja aseta
hänet tehtäväänsä heidän näh-
tensä. ²⁰ Siirrä hänelle arvovaltaasi,
että koko israelilaisten seurakunta
tottelisi häntä. ²¹ Seisokoon hän
pappi Eleasarin edessä, ja Elea-
sar pyytäköön hänen puolestaan

uurimin kautta vastausta Herran edessä. Herran käskystä on koko seurakunnan lähdeittävä ja palattava – Joosuan ja kaikkien israelilaisten hänen kanssaan.”

²² Mooses teki niin kuin Herra oli häntä käsenyt. Hän haki Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen, ²³ pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtäväänsä, niin kuin Herra oli puhunut Mooseksen kautta.

Jokapäiväiset uhrin

28 ¹ Herra puhui Moosekselle: ² ”Anna israelilaisille tämä käsky: Pitäkää huoli siitä, että uhraatte minulle määrääikaan uhrini ja ruokani suloisesti tuoksuvina tuliuhreina. ³ Sano heille: Tuliuhri, joka teidän on tuotava joka päivä Herralle, on kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa jokapäiväiseksi polttouhriksi. ⁴ Sinun tulee uhrata yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärissä ⁵ sekä ruokauhriksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja, joihin on sekoitettu neljännes hiin-mittaa survomalla saatua öljyä. ⁶ Tämä on Siinainvuorella annettu säädös jokapäiväisestä polttouhrista suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle. ⁷ Siihen kuuluva juomauhri on neljännes hiin-mittaa viiniä kumpaakin uroskaritsaa kohti. Vuodata pyhäkössä väkevää viiniä

juomauhriksi Herralle. ⁸ Uhraa iltahämärissä toinen karitsa ja siihen kuuluva ruoka- ja juomauhri samalla tavoin kuin aamullakin, suloisesti tuoksuvaksi uhriksi Herralle.”

Sapattiuhrin

⁹ ”Sapatinpäivänä on uhrattava kaksi vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ja ruokauhriksi kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä siihen kuuluva juomauhri. ¹⁰ Sapattipolttouhri on uhrattava jokaisena sapattina jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Uudenkuun uhrin

¹¹ ”Jokaisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuokaa Herralle polttouhriksi kaksi sonnimullikkaa, pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden ikäistä uroskaritsaa ¹² sekä ruokauhriksi kutakin mullikkaa kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna sekä kutakin pässiä kohti kaksi eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna. ¹³ Kutakin uroskaritsaa kohti on lisäksi tuotava ruokauhriksi yksi kymmenesosa eefa-mittaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna. Tämä on polttouhri, suloisesti tuoksuva tuliuhri Herralle. ¹⁴ Näiden lisäksi juomauhrina

on tuotava puoli hiin-mittaa viiniä kutakin mullikkaa kohti ja kolmannes hiin-mittaa pässiä kohti sekä neljännes hiin-mittaa karitsaa kohti. Tämä on uudenkuun polttouhri, joka on uhrattava vuoden kaikkina kuukausina. ¹⁵ Uhratkaa myös yksi pukki syntiuhriksi Herralle jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi.”

Pääsiäisuhrit

¹⁶ “Ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, on Herran pääsiäinen. ¹⁷ Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on juhla. Seitsemän päivän ajan teidän tulee syödä happamatonta leipää. ¹⁸ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ¹⁹ Tuokaa tuliuhriksi, polttouhriksi Herralle, kaksi sonnimullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden tulee olla virheettömiä. ²⁰ Niihin kuuluva ruokauhri on mullikkaa kohti kolme eefa-mitan kymmenesosaa hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna ja pässiä kohti kaksi kymmenesosaa. ²¹ Kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta uhratkaa eefa-mitan kymmenesosa hienoja vehnä jauhoja. ²² Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen. ²³ Uhratkaa nämä

aamupolttouhrin eli jokapäiväisen polttouhrin lisäksi. ²⁴ Samoin uhratkaa Herralle seitsemän päivän ajan joka päivä leipää suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi. Uhratkaa tämä jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan juomauhrin lisäksi. ²⁵ Seitsemäntenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.”

Viikkojuhlahurit

²⁶ “Ensihedelmien päivänä, kun tuotte uudesta sadosta ruokauhrin Herralle viikkojuhlananne, teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. ²⁷ Tuokaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle kaksi sonnimullikkaa ja yksi pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja, ²⁸ ja niihin kuuluvana ruokauhrina hienoja vehnä jauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ²⁹ ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ³⁰ Tuokaa lisäksi yksi pukki sovituksenne. ³¹ Uhratkaa nämä ja niihin kuuluvat juomauhrit jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin lisäksi. Eläinten tulee olla virheettömiä.”

Pasuunansoiton päivän uhrit

29 ¹ “Seitsemännessä kuussa teillä tulee olla pyhä kokous, kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Älkää tehkö silloin mitään arkityötä. Se on teille pasuunansoiton päivä. ²Uhratkaa silloin suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle sonnimullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa. ³Niihin kuuluvana ruokauhrina tuokaa hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ⁴ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ⁵Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi, joka tuottaa teille sovituksen. ⁶Uhratkaa kaikki tämä suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle uudenkuun polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin, jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruokauhrin sekä niihin kuuluvien juomauhrien lisäksi niistä annettujen säädösten mukaan.”

Suuren sovituspäivän uhrit

⁷”Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Kurittakaa silloin itseänne paastolla älkääkään tehkö mitään työtä. ⁸Uhratkaa suloisesti tuoksuvaksi polttouhriksi Herralle sonnimullikka ja pässi sekä seitsemän uroskaritsaa, vuoden vanhoja. Niiden on oltava virheetömiä. ⁹Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja

öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa mullikkaa kohti, kaksi kymmenesosaa pässiä kohti ¹⁰ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä seitsemästä karitsasta. ¹¹Uhratkaa myös pukki syntiuhriksi sovitusuhrin ja jokapäiväisen polttouhrin sekä niihin kuuluvien ruoka- ja juomauhrien lisäksi.”

Lehtimajanjuhlan uhrit

¹²”Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä teillä tulee olla pyhä kokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä, vaan viettäkää Herran juhlaa seitsemän päivää. ¹³Tuokaa polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle, kolmetoista sonnimullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa uroskaritsaa. Niiden tulee olla virheetömiä. ¹⁴Niihin kuuluvana ruokauhrina on uhrattava hienoja vehnäjauhoja öljyyn sekoitettuna, kolme eefa-mitan kymmenesosaa kutakin kohti niistä kolmestatoista mullikasta, kaksi kymmenesosaa kumpaakin pässiä kohti ¹⁵ja yksi kymmenesosa kutakin kohti niistä neljästätoista karitsasta. ¹⁶Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

¹⁷Toisena päivänä on uhrattava kaksitoista sonnimullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa

¹⁸ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ¹⁹ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁰ Kolmantena päivänä on uhrattava yksitoista mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²¹ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²² Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²³ Neljantenä päivänä on uhrattava kymmenen mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²⁴ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²⁵ Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁶ Viidentenä päivänä on uhrattava yhdeksän mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ²⁷ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ²⁸ Tuokaa myös

pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

²⁹ Kuudentena päivänä on uhrattava kahdeksan mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ³⁰ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ³¹ Tuokaa myös pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³² Seitsemäntenä päivänä on uhrattava seitsemän mullikkaa, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä uroskaritsaa ³³ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ³⁴ Tuokaa myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁵ Kahdeksantena päivänä teillä tulee olla juhlakokous. Älkää tehkö silloin mitään arkityötä.

³⁶ Tuokaa polttouhriksi, suloisesti tuoksuvaksi tuliuhriksi Herralle, mullikka ja pässi sekä seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa uroskaritsaa ³⁷ sekä niihin kuuluvat ruoka- ja juomauhrit mullikoiden, pässien ja karitsoiden luvun mukaan niistä säädetyllä tavalla. ³⁸ Tuokaa

myös yksi pukki syntiuhriksi jokapäiväisen polttouhrin ja siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin lisäksi.

³⁹Nämä teidän tulee uhrata Herralle juhla-aikoinanne polttouhreiksi, ruokauhreiksi, juomauhreiksi ja yhteysuhreiksi. Lisäksi tuokaa lupausuhrinne ja vapaaehtoiset lahjanne.”

Määräyksiä, jotka koskevat naisten tekemiä lupauksia

30¹ Mooses puhui israelilaisille aivan niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

²Sitten Mooses puhui Israelin heimojen päämiehille. Hän sanoi: ”Herra on käskenyt tehdä näin: ³Jos mies tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu valalla vanhoen kieltämään itseltään jotakin, hän ei saa perua sanaansa, vaan hänen on tehtävä sen mukaan, mitä hänen suustaan on lähtenyt.

⁴Jos nainen nuorena isänsä kodissa tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu kieltämään itseltään jotakin ⁵ja isä kuulee tyttärensä lupauksen tai kieltäytymistä koskevan sitoumuksen, mutta ei sano siitä hänelle mitään, kaikki naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset jäävät voimaan. ⁶Mutta jos hänen isänsä kieltää häntä samana päivänä, jona kuulee ne, mitkään hänen tekemänsä lupaukset ja sitoumukset eivät jää

voimaan. Herra antaa hänelle anteeksi, koska hänen isänsä on kieltänyt häntä.

⁷Jos hän on luvannut jotakin tai ajattelemattomasti sitoutunut kieltäytymään jostakin ja jos hän sitten menee naimisiin ⁸ja hänen miehensä saa kuulla tuosta lupauksesta, mutta ei puhu hänelle siitä sinä päivänä mitään, niin naisen tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa. ⁹Jos hänen miehensä sen sijaan kieltää häntä samana päivänä, kun kuulee asiasta, mies samalla purkaa vaimonsa tekemän lupauksen, samoin vaimon ajattelemattomasti lausuman sitoumuksen, ja Herra antaa vaimolle anteeksi. ¹⁰Sen sijaan lesken tai hylätyn tekemä lupaus pysyy voimassa, mihin tahansa hän onkin sitoutunut.

¹¹Jos nainen tekee miehensä kodissa lupauksen tai sitoutuu valalla kieltäytymään jostakin ¹²ja hänen miehensä kuulee sen, mutta ei sano hänelle mitään eikä kiellä häntä, kaikki vaimon tekemät lupaukset ja sitoumukset pysyvät voimassa. ¹³Mutta jos hänen miehensä purkaa ne samana päivänä, jona kuulee ne, ei yksikään vaimon huulilta lähtenyt lupaus tai sitoumus pysy voimassa. Hänen aviomiehensä on ne purkanut, ja Herra antaa vaimolle anteeksi. ¹⁴Hänen miehensä

voi joko vahvistaa tai purkaa jokaisen lupauksen ja jokaisen valallisen sitoumuksen, jonka vaimo tekee kurittaakseen itseään. ¹⁵ Jos hänen miehensä ei seuraavaan päivään mennessä sano hänelle niistä mitään, mies vahvistaa näin kaikki vaimonsa tekemät lupaukset ja sitoumukset. Mies on vahvistanut ne, kun ei ole puhunut niistä vaimolleen samana päivänä, jona on kuullut niistä. ¹⁶ Jos mies kuitenkin purkaa ne sen päivän jälkeen, jona on kuullut niistä, hän kantaa vaimonsa syyllisyyden.”

¹⁷ Nämä ovat ne säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle miehen ja hänen vaimonsa suhteesta sekä isän ja hänen tyttärensä suhteesta tyttären ollessa nuorena isänsä kodissa.

Kostoretki midianilaisia vastaan

31 ¹ Herra sanoi Moosekselle: ² ”Kosta israelilaisten puolesta midianilaisille. Sen jälkeen sinut otetaan pois heimosi luo.”

³ Silloin Mooses puhui kansalle: ”Varustakaa keskuudestanne miehiä sotapalvelukseen. Lähtekööt he Midiania vastaan panemaan toimeen Herran koston Midianille.

⁴ Lähettäkää sotaan tuhat miestä kaikista Israelin heimoista, jokaisesta heimosta.” ⁵ Israelin tuhansien joukosta luovutettiin tuhat miestä kustakin heimosta, yhteensä 12 000 sotaan varustettua miestä. ⁶ Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat

miestä jokaisesta heimosta, ja heidän kanssaan Piinehaan, pappi Eleasarin pojan, jonka mukana olivat pyhät esineet ja hälytystorvet.

⁷ Israelilaisten sotajoukot taistelivat Midiania vastaan, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt, ja surmasivat kaikki Midianin miehet. ⁸ Muiden surmaamiensa lisäksi he surmasivat Midianin kuninkaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. Myös Bileamin, Beorin pojan, he surmasivat miekalla. ⁹ He ottivat vangiksi midianilaiset naiset ja lapset ja ryöstivät kaikki midianilaisten eläimet, kaiken heidän karjansa ja omaisuutensa. ¹⁰ Israelilaiset polttivat kaikki heidän asuttamansa kaupungit ja leiripaikat ¹¹ ja ottivat mukaansa kaiken ryöstämänsä ja kaiken ottamansa saaliin, sekä ihmiset että karjan. ¹² Ottamansa vangit ja saaliin he toivat Mooseksen, pappi Eleasarin sekä israelilaisten seurakunnan luo leiriin Mooabin arolle, joka on Jordanin varrella, Jerikon kohdalla. ¹³ Mooses, pappi Eleasar ja kaikki kansan päämiehet tulivat heitä vastaan leirin ulkopuolelle.

¹⁴ Mutta Mooses vihastui sotaretkeltä palanneisiin tuhannen- ja sadanpäälliköihin, sotajoukon johtajiin, ¹⁵ ja sanoi heille: ”Oletteko te jättäneet henkiin kaikki naiset? ¹⁶ Juuri naisethan viettelivät Bileamin neuvosta

israelilaiset uskottomuuteen Herraa kohtaan Peorin tapauksessa, ja vitsaus kohtasi Herran seurakuntaa. ¹⁷ Surmatkaa nyt kaikki poikalapset ja myös jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa, ¹⁸ mutta jättäkää henkiin itseänne varten jokainen tyttö, joka ei ole maannut miehen kanssa. ¹⁹ Teidän itsenne on oleskeltava leirin ulkopuolella seitsemän päivää. Jokaisen teistä, joka on surmannut jonkun, ja jokaisen, joka on koskenut surmattuun, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin teidän kuin vankiennekin. ²⁰ Jokainen vaate, jokainen nahkaesine ja kaikki, mikä on tehty vuohen karvoista, samoin kuin jokainen puuesine on puhdistettava.”

²¹ Pappi Eleasar sanoi taisteluun osallistuneille sotilaille: ”Tämä on lain säädös, jonka Herra antoi Moosekselle: ²² Ainoastaan kulta, hopea, vaski, rauta, tina ja lyijy, ²³ kaikki, mikä kestää tulta, käyttäkää tulesa, niin se puhdistuu. Se on kuitenkin puhdistettava vielä puhdistusvedellä. Mutta se, mikä ei kestä tulta, on huuhtottava vedessä. ²⁴ Peskää seitsemäntenä päivänä vaatteenne, niin te puhdistutte, ja tulkaa sitten leiriin.”

Saaliin jakaminen

²⁵ Herra sanoi Moosekselle: ²⁶ ”Sinun, pappi Eleasarin ja kansan perhekuntien päämiesten tulee laskea saaliin määrä, niin ihmisten kuin karjankin. ²⁷ Jaa saalis puoliksi taisteluun osallistuneiden sotilaiden ja koko muun seurakunnan kesken. ²⁸ Ota taisteluun osallistuneilta sotilailta verona Herralle yksi viidestäsadasta ihmisestä, nautaeläimestä, aasista ja lampaasta. ²⁹ Ota se heille tulevasta puoliskosta ja anna se pappi Eleasarille Herralle erotettuna. ³⁰ Israelilaisille tulevasta puoliskosta ota yksi viidestäkymmenestä ihmisestä, nautaeläimestä, aasista, lampaasta ja kaikista muista eläimistä. Anna ne leeviläisille, jotka hoitavat tehtäviä Herran asumuksessa.”

³¹ Mooses ja pappi Eleasar tekivät niin kuin Herra oli Moosesta käskennyt. ³² Saalis sen lisäksi, mitä sotilaat olivat ryöstäneet itselleen, oli 675 000 lammasta, ³³ nautoja 72 000 ³⁴ ja 61 000 aasia. ³⁵ Ihmisiä, tyttöjä, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa, oli kaikkiaan 32 000.

³⁶ Sotaan osallistuneiden osuus, puolet saaliista, oli 337 500 lammasta. ³⁷ Näistä Herralle tuleva vero oli 675 lammasta. ³⁸ Nautoja oli 36 000, ja niistä Herralle tuleva vero oli 72 eläintä. ³⁹ Aaseja oli 30 500, ja niistä Herralle tuleva vero oli 61 eläintä. ⁴⁰ Ihmisiä oli 16 000. Heistä

32 annettiin verona Herralle. ⁴¹ Herralle erotetun osuuden Mooses antoi verona pappi Eleasarille, niin kuin Herra oli Moosesta käsenyt.

⁴² Israelilaisille tuleva puolisko saaliista, jonka Mooses jakoi heidän ja sotaan osallistuneiden miesten kesken, ⁴³ seurakunnalle tuleva puolisko, oli 337 500 lammasta, ⁴⁴ nautoja 36 000 ⁴⁵ ja 30 500 aasia. ⁴⁶ Ihmisiä oli 16 000. ⁴⁷ Mooses otti israelilaisille tulevasta puoliskosta yhden viidestäkymmenestä ihmisestä ja eläimestä ja antoi ne leeviläisille, jotka hoitivat tehtäviä Herran asumuksessa. Näin Herra oli Moosesta käsenyt.

⁴⁸ Sitten sotajoukon osastojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt, tulivat Mooseksen luo ⁴⁹ ja sanoivat hänelle: ”Palvelijasi ovat laskeneet niiden sotilaiden luvun, jotka ovat olleet johdettavinamme. Meistä ei puutu yhtäkään. ⁵⁰ Me tuomme Herralle lahjaksi, sielujemme sovituksiksi Herran edessä, kultaesineitä, joita kukin on saanut: ketjuja, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita ja kaulakoristeita.”

⁵¹ Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikki nuo taidokkaasti tehdyt esineet. ⁵² Kultaa, jonka he erottivat Herralle tuhannen- ja sadanpäällikköjen puolesta, oli kaikkiaan 16 750 sekeliä. ⁵³ Sotaan osallistuneet miehet olivat kukin

ottaneet saalista itselleen. ⁵⁴ Mooses ja pappi Eleasar ottivat kulan tuhannen- ja sadanpäälliköiltä ja veivät sen ilmestysmajaan Herran eteen muistuttamaan Herraa israelilaisista.

Jordanin itäpuolelle asettuvat heimot

32 ¹ Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla oli paljon karjaa, suunnattomat määrät. He katselivat Jaeserin maata ja Gileadin maata ja huomasivat, että seutu oli hyvää laidunmaata. ² Sitten gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat puhumaan Moosekselle ja pappi Eleasarille ja seurakunnan päämiehille. He sanoivat: ³ ”Atarot, Diibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Elale, Sebam, Nebo ja Beon, ⁴ tämä maa, jonka sotajoukot Herra löi Israelin seurakunnan edessä, on hyvää laidunmaata, ja sinun palvelijoillasi on karjaa.” ⁵ He sanoivat vielä: ”Jos olet meille suosiollinen, niin annettakoon tämä maa palvelijoittesi omaisuudeksi. Älä vie meitä Jordanin yli.”

⁶ Mutta Mooses vastasi gaadilaisille ja ruubenilaisille: ”Jäisittekö te tänne, kun teidän veljenne lähtevät sotaan? ⁷ Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut? ⁸ Niinhän teidän isännekin tekivät, kun minä olin lähettänyt heidät Kaades-Barneasta katsomaan sitä maata. ⁹ Vaikka

he kulkivat Rypälelaaksoon asti ja näkivät koko maan, he veivät israelilaisilta halun mennä maahan, jonka Herra oli heille antanut. ¹⁰ Sinä päivänä Herran viha syttyi, ja hän vannoi näin: ¹¹ 'Totisesti, ne Egyptistä lähteneet miehet, jotka ovat kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia, eivät saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannon Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. He eivät ole seuranneet minua kokosydämisesti ¹² paitsi Kaaleb, kenissiläisen Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.' Nämä nimittäin seurasivat Herraa kokosydämisesti. ¹³ Herra vihastui israelilaisiin ja antoi heidän harhailla autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se sukupolvi, joka oli tehnyt sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹⁴ Ja nyt te syntisten sikiöt olette nousseet isienne tilalle lisätäkseen yhä Herran vihan kiivautta Israelia kohtaan. ¹⁵ Tehän kääntyneet pois seuraamasta häntä, ja hän jättää kansan vielä kauemmaksi aikaa autiomaahan. Te tuhoatte koko tämän kansan."

¹⁶ Gaadilaiset ja ruubenilaiset tulivat lähemmäs Moosesta ja sanoivat: "Lammastarhoja me vain rakennamme tänne laumoillemme ja kaupunkoja vaimojamme ja lapsiamme

varten. ¹⁷ Itse me varustaudumme ja riennämme israelilaisten edellä, kunnes saamme viedyksi heidät omille alueilleen, mutta vaimomme ja lapsemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa turvassa maan asukkailta. ¹⁸ Me emme palaa kotimme, ennen kuin kaikki israelilaiset ovat saaneet perintöosansa. ¹⁹ Me emme tahdo perintöosaa heidän keskuudestaan Jordanin tuolta puolelta tai kauempaa, sillä meille tuleva perintöosa on täällä idässä, Jordanin tällä puolella."

²⁰ Mooses vastasi heille: "Jos te teette näin: jos varustaudutte sotaan Herran edessä ²¹ ja jokainen teistä menee taisteluun varustettuna Herran edessä Jordanin yli niin pitkäksi aikaa, että on saanut karkotetuksi vihollisensa edestään, ²² ja jos te palaatte vasta sen jälkeen, kun maa on vallattu Herralle, niin te olette puhtaat Herran ja Israelin edessä ja tästä maasta tulee teidän omaisuuttanne Herran edessä. ²³ Mutta jos ette näin tee, niin tietäkää, että te teette syntiä Herraa vastaan, ja saatte olla varmat, että syntinne tavoittaa teidät. ²⁴ Rakentakaa siis kaupunkoja vaimojanne ja lapsianne varten ja aitauksia lampailenne ja vuohillenne. Tehkää, mitä olette sanoneet."

²⁵ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat Moosekselle: ”Palvelijasi tekevät niin kuin herramme käskee. ²⁶ Lapsemme, vaimomme, karjamme ja kaikki eläimemme jääkööt tänne Gileadin kaupunkeihin, ²⁷ mutta palvelijasi lähtevät Herran edessä taisteluun, jokainen sotaan varustettuna, niin kuin herramme sanoi.”

²⁸ Mooses antoi heistä käskyn pappi Eleasarille ja Joosualle, Nuunin pojalle, sekä Israelin heimojen perhekuntapäämiehille. ²⁹ Mooses sanoi heille: ”Jos gaadilaiset ja ruubenilaiset lähtevät teidän kanssanne Herran edessä Jordanin yli, jokainen taisteluun varustettuna, ja te saatte maan vallatuksi, niin antakaa Gileadin maa heille maaomaisuudeksi. ³⁰ Jos he sen sijaan eivät varustaudu ja lähde teidän kanssanne sinne, heidän on otettava maaomaisuutensa teidän keskuudestanne Kanaaninmaasta.”

³¹ Gaadilaiset ja ruubenilaiset vastasivat: ”Mitä Herra on puhunut palvelijoillesi, sen me teemme. ³² Me lähdemme Herran edessä Kanaaninmaahan sotaan varustautuneina, mutta meidän perintöomaisuutemme on Jordanin tällä puolella.”

³³ Silloin Mooses antoi heille, gaadilaisille ja ruubenilaisille sekä Joosefin pojan Manassen heimon toiselle puolelle, amorilaisten

kuninkaan Siihonin valtakunnan ja Baasanin kuninkaan Oogin valtakunnan, maan kaupunkeineen ja niiden ympärillä olevine alueineen. ³⁴ Niinpä gaadilaiset rakensivat Diibonin, Atarotin, Aroerin, ³⁵ Atrot-Soofanin, Jaeserin, Jogbehan, ³⁶ Beet-Nimran ja Beet-Haaranin linnoitetuiksi kaupungeiksi sekä lammastarhoja. ³⁷ Ruubenilaiset rakensivat Hesbonin, Elalen ja Kirjataimin, ³⁸ Nebon ja Baal-Meonin, joiden nimet muutettiin, sekä Sibman. He antoivat uudet nimet rakentamilleen kaupungeille.

³⁹ Manassen pojan Maakirin jälkeläiset lähtivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat amorilaiset, jotka asuivat siellä. ⁴⁰ Mooses antoi Gileadin Maakirille, Manassen pojalle, ja tämä asettui sinne asumaan. ⁴¹ Jaair, Manassen poika, lähti liikkeelle ja valloitti gileadilaisten leirikylät ja antoi niille nimeksi Jaairin leirikylät. ⁴² Noobah meni ja valloitti Kenatin ja sitä ympäröivät kylät ja antoi sille oman nimensä mukaan nimen Noobah.

Luettelo Israelin leiripaikoista

33 ¹ Nämä matkat israelilaiset kulkivat sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä osastoittain Mooseksen ja Aaronin johdolla. ² Mooses kirjoitti Herran käskyn mukaan muistiin paikat, joista he lähtivät kullekin

matkaosuudelle. Nämä olivat israelilaisten matkat heidän lähtöpaikkojensa järjestyksen mukaan:

³ He lähtivät liikkeelle Ramsekselta ensimmäisessä kuussa, ensimmäisen kuukauden viidentenätoista päivänä. Israelilaiset lähtivät matkaan rohkein mielin pääsiäisen jälkeisenä päivänä kaikkien egyptiläisten nähden. ⁴ Egyptiläiset hautasivat silloin esikoisiaan, jotka Herra oli surmannut heidän keskuudestaan. Herra tuomitsi heidän jumalansa.

⁵ Israelilaiset siis lähtivät Ramsekselta ja leiriytyivät Sukkotiin. ⁶ Sitten he lähtivät Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, joka on autiomaan reunassa. ⁷ He lähtivät Eetamista ja palasivat takaisinpäin Pii-Hahirotiin, joka on vastapäätä Baal-Sefonia, ja leiriytyivät Migdolin kohdalle. ⁸ Pii-Haherotista lähdettyään he kulkivat meren poikki autiomaahan. Sitten he vaelsivat kolmen päivän matkan Eetamin autiomaassa ja leiriytyivät Maaraan. ⁹ He lähtivät Maarasta, tulivat Eelimiin ja leiriytyivät sinne. Eelimissä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmupuuta. ¹⁰ Eelimistä lähdettyään he leiriytyivät Kaislameren rannalle. ¹¹ Lähdettyään Kaislameren rannalta he leiriytyivät Siinin

autiomaahan. ¹² He lähtivät Siinin autiomaasta ja leiriytyivät Dofkaan. ¹³ Dofkasta lähdettyään he leiriytyivät Aalukseen. ¹⁴ Aaluksesta lähdettyään he leiriytyivät Refidimiin. Siellä ei ollut kansalle vettä juotavaksi. ¹⁵ He lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain autiomaahan. ¹⁶ He lähtivät Siinain autiomaasta ja leiriytyivät Kibrot-Hattaavaan. ¹⁷ Kibrot-Hattaavasta lähdettyään he leiriytyivät Haserotiin. ¹⁸ Sitten he lähtivät Haserotista ja leiriytyivät Ritmaan. ¹⁹ He lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon-Peresiin. ²⁰ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Libnaan. ²¹ Libnasta lähdettyään he leiriytyivät Rissaan. ²² He lähtivät Rissasta ja leiriytyivät Kehelataan. ²³ He lähtivät Kehelatasta ja leiriytyivät Seferinvuoren juurelle. ²⁴ He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Haradaan. ²⁵ Haradasta he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Makhelotiin. ²⁶ Makhelotista lähdettyään he leiriytyivät Tahatiin. ²⁷ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Tarahiin. ²⁸ Tarahista lähdettyään he leiriytyivät Mitkaan. ²⁹ He lähtivät Mitkasta ja leiriytyivät Hasmonaan. ³⁰ He lähtivät Hasmonasta ja leiriytyivät Mooserotiin. ³¹ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Bene-Jaakaniin. ³² Bene-Jaakanista he kulkivat Hoor-Haggidgadiin ja

leiriytyivät sinne. ³³ Lähdettyään Hoor-Haggidgadista he leiriytyivät Jotbataan. ³⁴ He lähtivät Jotbatasta ja leiriytyivät Abronaan. ³⁵ Abronasta lähdettyään he leiriytyivät Esjon-Geberiin. ³⁶ Sieltä lähdettyään he leiriytyivät Siinin autiomaahan Kaadekseen. ³⁷ He lähtivät Kaadeksesta ja leiriytyivät Hoorinvuoren juurelle, Edomin maan rajalle.

³⁸ Pappi Aaron nousi Hoorinvuorelle Herran käskyn mukaan ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, viidennen kuun ensimmäisenä päivänä. ³⁹ Aaron oli 123 vuoden ikäinen kuollessaan Hoorinvuorella.

⁴⁰ Kanaanilainen Aradin kuningas, joka asui Kanaaninmaan eteläosassa, sai kuulla israelilaisten tulosta. ⁴¹ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Hoorinvuorelta ja leiriytyivät Salmonaan. ⁴² He lähtivät Salmonasta ja leiriytyivät Puunoniin. ⁴³ Puunonista lähdettyään he leiriytyivät Oobotiin. ⁴⁴ Sieltä he lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Iije-Abarimiin Mooabin rajalle. ⁴⁵ He lähtivät Iijimistä ja leiriytyivät Diibon-Gaadiin. ⁴⁶ Diibon-Gaadista lähdettyään he leiriytyivät Almon-Diblataimiin. ⁴⁷ He lähtivät Almon-Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuoristoon

vastapäätä Neboa. ⁴⁸ Abarimin vuoristosta lähdettyään he leiriytyivät Mooabin arolle Jordanin rantaan Jerikon kohdalle. ⁴⁹ Mooabin arolla Jordanin rannalla heidän leirinsä ulottui Beet-Jesimotista Aabel-Sittimiin asti.

Määräyksiä Kanaaninmaan valloittamisesta

⁵⁰ Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla. Hän sanoi: ⁵¹ "Puhu israelilaisille: Kun olette kulkeneet Jordanin yli Kanaaninmaahan, ⁵² karkottakaa tieltänne kaikki maan asukkaat ja hävittäkää kaikki heidän jumalankuvansa, hävittäkää heidän valetut kuvansa ja tuhotkaa kaikki heidän uhrikukkulansa. ⁵³ Ottakaa maa haltuunne ja asukaa siinä, sillä minä olen antanut teille tuon maan perinnöksi. ⁵⁴ Jakakaa maa arvalla perinnöksi sukujenne kesken. Antakaa suuremmalle suvulle suurempi perintöosa ja pienemmälle pienempi perintöosa. Kunkin tulee saada perintöosansa siitä, mihin arpa sen hänelle määrää. Jakakaa maa keskenänne isienne heimojen mukaan. ⁵⁵ Mutta jos ette karkota maan asukkaita tieltänne, tulee niistä, jotka te jätätte jäljelle, okaita teidän silmiinne ja piikkejä kylkiinne, ja he ahdistavat teitä maassa, jossa

asutte. ⁵⁶Silloin minä teen teille sen, mitä aioin tehdä heille.”

Luvaton maan rajat

34 ¹Herra puhui Moosekselle: ²”Anna israelilaisille tämä käsky. Kun te tulette Kanaaninmaahan, niin tämä on se maa, jonka te saatte perintöosaksenne, Kanaaninmaa rajojensa mukaan:

³Etelässä alueenne rajoittuu Siinin autiomaahan Edomin rajalla. Eteläinen rajanne lähtee Suolameren päästä itäpuolelta. ⁴Etelärajanne kääntyy Skorpionisolaan, kulkee Siiniin, sieltä Kaades-Barnean eteläpuolelle ja edelleen Hasar-Addariin, josta se kulkee Asmoniin. ⁵Asmonista raja kääntyy Egyptin puolelle ja päättyy mereen.

⁶Läntisenä rajananne on Suurimeri. Se on teidän läntinen rajanne.

⁷Tämä on teidän pohjoinen rajanne: Merkitkää raja Suurestamerestä Hoorinvuoreen. ⁸Hoorinvuoresta merkitkää raja Hamatin tienhaaraan. Raja päättyy Sedadiin. ⁹Sieltä raja lähtee Sifroniin ja päättyy Hasar-Eenaniin. Tämä on teidän pohjoinen rajanne.

¹⁰Merkitkää itäinen rajanne Hasar-Eenanista Sefamiin.

¹¹Sefamista raja laskeutuu Riblaan, itään päin Ainista, ja sieltä raja laskeutuu edelleen,

kunnes koskettaa vuoriselännettä Kinneretinjärven itäpuolella.

¹²Raja laskeutuu sieltä Jordaniin ja päättyy Suolamereen. Tämä on teidän maanne sitä ympäröivine rajoineen.”

¹³Mooses käski israelilaisia näin: ”Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla keskenänne ja jonka Herra määräsi annettavaksi yhdeksälle ja puolelle heimolle.

¹⁴Ruubenilaisten heimo perhekunnittain, gaadilaisten heimo perhekunnittain ja toinen puoli Manassen heimoa ovat näet jo ottaneet haltuun perintöosansa.

¹⁵Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat ottaneet perintöosansa Jordaniin tältä puolelta, Jerikosta itään, auringonnousuun päin.”

Maan jakajiksi asetetut miehet

¹⁶Herra puhui Moosekselle:

¹⁷”Nämä ovat niiden miesten nimet, joiden on jaettava teille se maa: pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ¹⁸sekä kustakin heimosta yksi ruhtinas, jonka te otatte jakamaan maata. ¹⁹Nämä ovat niiden miesten nimet: Juudan heimosta Kaaleb, Jefunnen poika, ²⁰simeonilaisten heimosta Samuel, Ammihudin poika, ²¹Benjaminin heimosta Elidad, Kisonin poika, ²²daanilaisten heimosta ruhtinas Bukki, Joglin poika, ²³joosefilaisista: manasselaisten heimosta, ruhtinas Hanniel,

Eefodin poika, ²⁴ja efraimilaisten heimosta ruhtinas Kemuel, Siftanin poika, ²⁵sebulonilaisten heimosta ruhtinas Elisafan, Parnakin poika, ²⁶isaskarilaisten heimosta ruhtinas Paltiel, Assanin poika, ²⁷asserilaisten heimosta ruhtinas Ahihud, Selomin poika, ²⁸ja naftalilaisten heimosta Pedahel, Ammihudin poika.”

²⁹Nämä miehet Herra määräsi jakamaan israelilaisille Kanaaninmaan.

Leeviläisten kaupungit

35 ¹Herra puhui Moosekselle Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla. Hän sanoi: ²”Käske israelilaisten antaa omistamistaan perintöösistä kaupunkeja leeviläisten asuttaviksi ja antaa heille myös laidunmaata kaupunkien ympäriltä. ³Näistä kaupungeista tulee heille asuinpaikkoja, ja niiden laidunmaat ovat heidän juhtiaan, karjaansa ja kaikkia muita eläimiään varten. ⁴Kaupunkien laidunmaiden, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee ulottua joka suuntaan tuhat kyynärää kaupungin muurista ulospäin. ⁵Mitatkaa kaupungin ulkopuolelta kaksituhatta kyynärää itään, kaksituhatta kyynärää etelään, kaksituhatta kyynärää länteen ja kaksituhatta kyynärää pohjoiseen päin.

Kaupunki olkoon keskellä. Tällaisia tulee leeviläisten kaupunkien laidunmaiden olla.

⁶Kaupungeista, jotka teidän on annettava leeviläisille, kuuden tulee olla turvakaupunkeja, jotka teidän on määrättävä pakopaikaksi tappajalle. Niiden lisäksi teidän on annettava neljäkymmentäkaksi kaupunkia. ⁷Kaikkiaan kaupunkeja ja niiden laidunmaita, jotka teidän on annettava leeviläisille, tulee olla neljäkymmentäkahdeksan. ⁸Israelilaisten omistamista maista on otettava useampia kaupunkeja niiltä heimoilta, joilla niitä on paljon, ja vähemmän niiltä, joilla on vähän. Jokaisen heimon tulee antaa leeviläisille kaupunkeja saamansa perintöosan suuruuden mukaan.”

Turvakaupungit

⁹Herra puhui Moosekselle: ¹⁰”Sano israelilaisille: Kun te menette Jordanin yli Kanaaninmaahan, ¹¹määrätkää itsellenne kaupunkeja, joista tulee teille turvakaupunkeja. Niihin voi paeta tappaja, joka on vahingossa surmannut jonkun. ¹²Nämä kaupungit olkoot teille turvapaikkana verenkostajalta, niin ettei tappajan tarvitse kuolla, ennen kuin hän on ollut seurakunnan edessä tuomittavana. ¹³Kaupunkeja, jotka teidän on annettava turvakaupungeiksi, tulee olla kuusi. ¹⁴Teidän on annettava

Jordanin tältä puolelta kolme kaupunkia ja Kanaaninmaasta kolme kaupunkia, ja niistä tulee turvakaupunkeja. ¹⁵ Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikkana israelilaisille ja keskuudessanne asuvalle muukalaiselle ja väliaikaiselle asukkaalle. Niihin voi paeta jokainen, joka surmaa vahingossa jonkun.

¹⁶ Mutta jos joku lyö rautaesineellä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁷ Jos jollakin on kädessään kivi, jolla voi tappaa, ja hän lyö sillä toista ja tämä kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁸ Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä, jolla voi tappaa, ja toinen kuolee, hän on murhaaja. Murhaaja on surmattava. ¹⁹ Verenkostaja surmatkoon murhaajan. Hän voi surmata murhaajan, kun tapaa tämän. ²⁰ Jos joku lyö vihastuksissaan toista tai heittää väijyksistä jollakin ja tuo ihminen kuolee ²¹ tai jos joku vihaa kantaen lyö jotakuta nyrkillään ja tämä kuolee, lyöjä on surmattava, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja surmatkoon murhaajan tavatessaan hänet.

²² Mutta jos joku vahingossa, ilman vihamielisyyttä, satuttaa toista tai heittää jonkin esineen hänen päälleen väijymättä häntä ²³ tai jos hän huomaamattaan

pudottaa toisen päälle sellaisen kiven, joka voi aiheuttaa kuoleman, ja tuo ihminen kuolee, eikä kuoleman aiheuttaja ollut hänen vihamiehensä eikä tarkoittanut vahingoittaa häntä, ²⁴ seurakunnan on ratkaistava tappajan ja verenkostajan välit näiden säädösten mukaan. ²⁵ Seurakunnan tulee vapauttaa tappaja verenkostajan käsistä ja viedä hänet takaisin turvakaupunkiin, johon hän alun perin pakeni. Hänen on asuttava siellä pyhällä öljyllä voidellun ylipapin kuolemaan asti. ²⁶ Jos tappaja poistuu sen turvakaupungin alueelta, johon hän on paennut, ²⁷ ja verenkostaja kohtaa tappajan hänen turvakaupunkinsa alueen ulkopuolella ja surmaa hänet, verenkostaja ei joudu vastuuseen veren vuodattamisesta, ²⁸ sillä tappajan olisi pitänyt pysyä turvakaupungissaan ylipapin kuolemaan asti. Ylipapin kuoltua tappaja saa kuitenkin palata perintömaalleen. ²⁹ Nämä säännöt teidän on pidettävä lakina kautta sukupolviene kaikissa asuinpaikoissanne.”

Tappajan rankaiseminen

³⁰ ”Jokainen murhaaja, jokainen, joka lyö toisen kuoliaaksi, on surmattava todistajien antaman todistuksen perusteella. Yhden todistajan todistuksen perusteella

ei kuitenkaan saa surmata kehtään. ³¹ Älkää ottako vastaan lunastusmaksua murhaajalta, joka ansaitsee kuoleman; hänet on surmattava. ³² Älkää myöskään ottako vastaan lunastusmaksua turvakaupunkiin paenneelta, joka tahtoi palata asumaan omalle maalleen ennen ylipapin kuolemaa. ³³ Älkää saastuttako maata, jossa asutte. Veri näet saastuttaa maan, eikä maalle voi toimittaa sovitusta verestä, joka siihen on vuodatettu, paitsi sen verellä, joka veren on vuodattanut. ³⁴ Älkää siis saastuttako maata, jossa te asutte ja jonka keskellä minä asun, sillä minä, Herra, asun israelilaisten keskellä.”

*Säädös Selofhadin
tyttärien perintöosuudesta*

36 ¹ Joosefin jälkeläisiin kuuluvan Gileadin, Maakirin pojan, Manassen pojanpojan, suvun perhekuntien päämiehet tulivat Mooseksen ja ruhtinaiden, israelilaisten perhekuntapämiesten eteen ja puhuivat heille. ² He sanoivat: ”Herra käski herramme jakaa maan arvalla israelilaisille perintöosiksi, ja herrani sai käskyn Herralta antaa veljemme Selofhadin perintöosa hänen tyttärilleen. ³ Jos he kuitenkin joutuvat vaimoiksi joillekin muiden israelilaisten heimojen pojista, heidän perintöosansa jää puuttumaan

meidän isiemme perintöosasta ja tulee lisätyksi sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät. Näin meidän perintöosamme pienenee. ⁴ Israelilaisten

riemuvuoden tullessa heidän perintöosansa lisätään sen heimon perintöosaan, johon he liittyvät, mutta meidän isiemme heimon perintöosasta heidän perintöosansa jää puuttumaan.”

⁵ Silloin Mooses antoi israelilaisille Herran käskystä tämän säädöksen: ”Joosefilaisten heimo puhuu oikein.

⁶ Herra säättää Selofhadin tyttäristä tällaisen säädöksen: He voivat mennä vaimoksi kenelle tahtovat, kunhan vain menevät vaimoksi johonkin isänsä heimon sukuun.

⁷ Näin israelilaisten perintöosa ei siirry heimosta toiseen. Jokaisen israelilaisen tulee säilyttää isänsä heimon perintöosa. ⁸ Jokaisen tytären, joka perii israelilaisten heimojen perintömaita, on mentävä vaimoksi jollekin isänsä heimoon kuuluvalla miehelle, että israelilaiset saisivat periä kukin isänsä perintömaita. ⁹ Näin perintömaa ei siirry heimosta toiseen, ja jokainen israelilainen heimo säilyttää oman perintöosansa.”

¹⁰ Selofhadin tyttäret tekivät aivan niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskennyt: ¹¹ Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooga, Selofhadin tyttäret, menivät vaimoiksi setiensä pojille.

¹² He menivät vaimoiksi Joosefin pojan Manassen poikien sukuihin, ja niin heidän perintöosansa jäi heidän isänsä suvun haltuun.

¹³ Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka Herra antoi Mooseksen kautta israelilaisille Mooabin arolla Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

VIIDES MOOSEKSEN KIRJA (DEUTERONOMIUM)

MOOSEKSEN ENSIMMÄINEN PUHE, 1 – 4

Mooses muistuttaa Jumalan lupauksesta

1 ¹Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille autiomaassa Jordanin idänpuoleisella tasangolla Suufia vastapäätä, Paaranin, Toofelin, Laabanin, Haserotin ja Dii-Saahabin seuduilla. ²Hoorebilta on Seirin vuoriston kautta yhdentoista päivän matka Kaades-Barneaan.

³Neljännenkymmenennen vuoden yhdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä Mooses puhui israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käskenyt hänen puhua. ⁴Tämä tapahtui sen jälkeen, kun hän oli lyönyt Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka hallitsi Hesbonissa, ja Oogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä. ⁵Jordanin itäpuolella, Mooabin maassa, Mooses alkoi selittää tätä lakia. Hän sanoi:

⁶”Herra, meidän Jumalamme, puhui meille Hoorebilla: ‘Te olette jo kyllin kauan viipyneet tämän vuoren vaiheilla. ⁷Kääntykää ja lähtekää liikkeelle. Menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkien heidän naapuriensa

luo aromaahan, vuoristoon, alankomaahan, Etelämaahan ja meren rannikolle. Menkää kanaanilaisten maahan ja Libanoniin ja aina suurelle virralle, Eufratvirralle, saakka. ⁸Katso, minä olen antanut maan teidän valtaanne. Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka Herra on valalla vannoen luvannut antaa teidän isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille ja heidän siemenelleen.’”

Mooses asettaa kansalle päämiehiä

⁹”Siihen aikaan minä sanoin teille: ‘Minä en jaksa kantaa teitä yksin. ¹⁰Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teidät monilukuisiksi, ja teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin tähtiä taivaalla. ¹¹Lisätköön Herra, teidän isienne Jumala, teidän lukunne vielä tuhatkertaiseksi ja siunatkoon teitä, niin kuin hän on teille puhunut. ¹²Mutta kuinka minä voin yksin kantaa sitä kuormaa ja taakkaa, joka minulla on teistä ja teidän riidoistanne? ¹³Tuokaa tänne jokaisesta heimostanne viisaita, taitavia ja tunnettuja miehiä, niin minä asetan heidät teidän johtajiksenne.’

¹⁴Te vastasitte minulle: ‘Se, mitä

sinä ehdotat tehtäväksi, on oikein.’ ¹⁵ Silloin minä otin teidän heimojenne johtomiehiä, viisaita ja tunnettuja miehiä, ja asetin heidät teidän päälliköiksenne, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi ja heimojenne johtomiehiksi.

¹⁶ Minä annoin silloin teidän tuomareillenne tämän käskyn: ‘Kuunnelkaa veljienne väliset riita-asiat ja tuomitkaa oikeudenmukaisesti jokainen veljien välinen asia ja jokainen veljen ja muukalaisen välinen asia. ¹⁷ Älkää katsoko henkilöön tuomitessanne, vaan kuunnelkaa yhtä hyvin alhaista kuin ylhäistäkin. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Jos jokin asia on teistä liian vaikea, tuokaa se minun kuultavakseni.’ ¹⁸ Minä annoin silloin teille ohjeet kaikesta, mitä teidän oli tehtävä.”

Kansa kapinoi Kaades-Barneassa

¹⁹ “Sitten me lähdimme liikkeelle Hoorebilta ja kuljimme Herran, meidän Jumalamme, meille antaman käskyn mukaan amorilaisten vuoriston tietä koko sen suuren ja pelottavan autiomaan halki, jonka te olette nähneet. Kun tulimme Kaades-Barneaan, ²⁰ minä sanoin teille: ‘Te olette tulleet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille. ²¹ Ymmärrä, että Herra, sinun Jumalasi, on

antanut maan sinun valtaasi. Mene ja ota se omaksesi, niin kuin Herra, isiesi Jumala, on sinulle puhunut. Älä pelkää äläkä kauhistu.’

²² Te tulitte silloin kaikki minun luokseni ja sanoitte: ‘Lähetetään miehiä edellämme, että he tutkisivat puolestamme maata ja toisivat meille tietoja tiestä, jota meidän on sinne kuljettava, ja kaupungeista, joihin menemme.’

²³ Tämä oli mielestäni hyvä ajatus, ja minä otin keskuudestanne kaksitoista miestä, yhden jokaisesta heimosta. ²⁴ He lähtivät matkaan, nousivat vuoristoon ja tulivat Rypälelaaksoon. Vakoiltuaan maata ²⁵ he ottivat mukaansa maan hedelmiä ja toivat meille. He tekivät meille selkoa matkastaan ja sanoivat: ‘Maa, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.’

²⁶ Te ette kuitenkaan tahtoneet lähteä sinne, vaan kapinoitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan. ²⁷ Te nurisitte teltoissanne ja sanoitte: ‘Koska Herra vihaa meitä, hän toi meidät pois Egyptin maasta antaakseen meidät amorilaisten käsiin ja tuhotakseen meidät. ²⁸ Minne tässä ollaan menossa? Veljemme ovat saaneet sydämemme raukeamaan sanoes-
saan: Siellä on meitä suurempi ja kookkaampi kansa sekä suuria, taivaaseen asti linnoitettuja

kaupunkeja. Me näimme siellä anakilaisiakin.’

²⁹ Minä vastasin teille: ‘Älkää kauhistuko älkääkä pelätkö heitä. ³⁰ Herra, teidän Jumalanne, kulkee teidän edellänne. Hän itse taistelee teidän puolestanne, aivan niin kuin hän taisteli puolestanne Egyptissä teidän silmienne nähden. ³¹ Te olette myös nähneet autiomaassa, kuinka Herra, teidän Jumalanne, on kantanut teitä niin kuin mies poikaansa koko sen matkan, jonka te olette kulkeneet, kunnes tulitte tähän paikkaan.’ ³² Tästäkään huolimatta te ette ole uskoneet Herraan, teidän Jumalaanne, ³³ joka on kulkenut tiellä teidän edellänne, yöllä tulleessa ja päivällä pilvessä, etsiäkseen teille leiripaikkaa ja osoittaakseen teille tien, jota teidän on kuljettava.”

Herra rankaisee Israelia

³⁴ “Kun Herra kuuli teidän puheenne, hän vihastui ja vannoi: ³⁵ ‘Totisesti, ei yksikään näistä miehistä, tästä pahasta sukupolvesta, saa nähdä sitä hyvää maata, jonka minä olen vannonut antavani teidän isillenne, ³⁶ ei kukaan paitsi Kaaleb, Jefunnen poika. Hän saa sen nähdä. Hänelle ja hänen lapsilleen minä annan sen maan, johon hän on jalallaan astunut, koska hän on seurannut koko sydämes-tään Herraa.’ ³⁷ Herra vihastui myös minuun teidän vuoksenne ja sanoi:

‘Et sinäkään sinne pääse. ³⁸ Mutta Joosua, Nuunin poika, joka palvelee sinua, saa mennä sinne. Vahvista häntä, sillä hän jakaa sen maan Israelille perintöösiksi. ³⁹ Myös teidän lapsenne, joiden te sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä erota hyvää pahasta, pääsevät sinne. Heille minä annan sen maan, ja he saavat ottaa sen omakseen. ⁴⁰ Mutta te, kääntykää takaisin ja lähtekää autiomaahan Kaislameren tietä.”

Tappio Horman luona

⁴¹ “Silloin te vastasitte minulle: ‘Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Me lähdemme tais-telemaan, aivan niin kuin Herra, meidän Jumalamme, on meitä käsenyt.’ Ja te vyöttäydyitte kaikki sota-aseisiinne ja lähditte kevyt-mielisesti nousemaan vuoristoon. ⁴² Mutta Herra sanoi minulle: ‘Sano heille: Älkää nousko sinne, älkää ryhtykö taisteluun, ettette joutuisi tappiolle vihollistenne edessä, sillä minä en ole teidän keskellänne.’ ⁴³ Minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet, vaan kapinoitte Herran käskyä vastaan ja nousitte ylimielisesti vuoristoon. ⁴⁴ Silloin vuoristossa asuvat amorilaiset lähtivät teitä vastaan, ajoivat teitä takaa kuin mehiläisparvi, löivät teidät halle Seirissä ja jatkoivat Hormaan

asti. ⁴⁵Te palasitte ja itkitte Her-
ran edessä, mutta Herra ei kuul-
lut teidän huutoanne eikä kuunnel-
lut teitä, ⁴⁶ja teidän täytyi jäädä
Kaadekseen ja viipyä siellä pitkän
aikaa.”

Edom, Mooab ja Ammon jätetään rauhaan

2¹”Sitten me käännyimme
toisaalle ja lähdimme
Kaislameren tietä autiomaahan,
niin kuin Herra oli minulle puhunut,
ja kiertelimme kauan aikaa Seirin
vuoristossa. ²Sitten Herra sanoi
minulle: ³’Te olette jo kyllin kauan
kiertäneet tätä vuoristoa. Lähtekää
nyt pohjoista kohti. ⁴Anna kansalle
tämä käsky: Te tulette kulkemaan
Seirissä asuvien veljienne, Eesaun
jälkeläisten, alueen halki. He
pelkäävät teitä, mutta pitääkö silti
varanne. ⁵Älkää ryhtykö taisteluun
heidän kanssaan, sillä minä en
anna teille jalan leveyttäkään
heidän maastaan, koska minä olen
antanut Seirin vuoriston perinnöksi
Eesaulle. ⁶Ostakaa rahalla heiltä
ruokaa syödäksenne ja hankkikaa
vesikin rahalla juodaksenne.
⁷Onhan Herra, sinun Jumalasi,
siunannut sinua kaikessa mitä
teet. Hän tuntee vaelluksesi
tässä suuressa autiomaassa. Jo
neljäkymmentä vuotta on Herra,
sinun Jumalasi, ollut sinun kanssasi,
eikä sinulta ole puuttunut mitään.’

⁸Niinpä me lähdimme Seirissä
asuvien veljienne, Eesaun

jälkeläisten, luota ja kuljimme
aromaan tietä, joka tulee Eelatista
ja Esjon-Geberistä. Sitten me
käännyimme ja lähdimme
kulkemaan Mooabin autiomaan
tietä. ⁹Herra sanoi minulle: ‘Älä
ahdista mooabilaisia äläkä ryhdy
taisteluun heidän kanssaan, sillä
minä en anna sinulle perintöosaa
heidän maastaan. Minä olen näet
antanut Aarin perinnöksi Lootin
jälkeläisille.’ – ¹⁰Aikaisemmin siellä
asuivat eemiläiset, suuri ja lukuisa
kansa. He olivat yhtä kookkaita
kuin anakilaiset, ¹¹ja anakilaisten
tavoin heitäkin pidettiin refalaisina,
mutta mooabilaiset kutsuivat heitä
eemiläisiksi. ¹²Seirissä asuivat
aikaisemmin hoorilaiset, mutta
Eesaun jälkeläiset ottivat haltuunsa
heidän maansa, hävittivät heidät
tieltään ja asettuivat asumaan
heidän tilalleen. He tekivät samalla
tavoin kuin Israel siinä maassa,
jonka Herra heille antoi. –

¹³Herra sanoi: ‘Lähtekää nyt
liikkeelle ja kulkekaa Seredin
joenuoman poikki.’ Niin me
kuljimme Seredin joenuoman
poikki. ¹⁴Aika, joka kului siitä,
kun lähdimme Kaades-Barneasta,
siihen, kun ylitimme Seredin
joenuoman, oli 38 vuotta. Sinä
aikana Israelin leiristä oli hävinnyt
koko se sukupolvi, joka oli lähtenyt
Egyptistä, kaikki sotakuntoiset
miehet, niin kuin Herra oli heille

vannonut. ¹⁵ Herran käsi oli heitä vastaan, ja hän hävitti heidät leiristä viimeiseen mieheen.

¹⁶ Kun kaikki nuo sotakuntoiset miehet olivat kuolleet kansan keskuudesta viimeistä myöten, ¹⁷ Herra sanoi minulle: ¹⁸ 'Sinä kuljet nyt Mooabin alueen kautta Aarin suunnalla ¹⁹ ja tulet lähelle ammonilaisten rajaa. Älä kuitenkaan ahdistaa heitä äläkä ryhdy sotaan heitä vastaan, sillä minä en anna sinulle perintöosaa ammonilaisten maasta, koska minä olen antanut sen Lootin jälkeläisten perinnöksi.' – ²⁰ Sitäkin pidetään refalaisten maana. Aikaisemmin siellä asuivat refalaiset, joita ammonilaiset kutsuivat samsumilaisiksi. ²¹ Nämä olivat suuri ja lukuisa kansa, yhtä kookkaita kuin anakilaiset, mutta Herra tuhosi heidät ammonilaisten tieltä. Ammonilaiset karkottivat heidät ja asettuivat asumaan heidän tilalleen. ²² Samalla tavalla Herra oli tehnyt Seirissä asuville Eesaun jälkeläisille, kun hän tuhosi hoorilaiset heidän tieltään. Karkotettuaan hoorilaiset he asettuivat asumaan näiden tilalle, ja siellä he asuvat vielä tänäkin päivänä. ²³ Avvilaiset, jotka asuivat kylissä Gassaan asti ulottuvalla alueella, joutuivat kaftorilaisten tuhoamiksi. Nämä olivat lähtöisin

Kaftorista ja asettuivat asumaan avvilaisten tilalle."

Amorilaisten kuningas Siihon voitetaan

²⁴ "Herra sanoi: 'Nouskaa, lähtekää liikkeelle ja menkää Arnonjoen yli. Minä annan sinun valtaasi amorilaisen Siihonin, Hesbonin kuninkaan, ja hänen maansa. Lähde valloittamaan sitä, ryhdy taisteluun häntä vastaan. ²⁵ Tästä päivästä alkaen minä saatan kansat kaikkialla taivaan alla sellaisen kauhun ja pelon valtaan sinun edessäsi, että kun ne vain kuulevatkin puhuttavan sinusta, ne pelkäävät ja vapisevat sinun vuoksesi.'

²⁶ Niin minä lähetin sanansaattajat Kedemotin autiomaasta viemään rauhantoivotuksen Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja sanomaan: ²⁷ 'Tahtoisimme kulkea maasi kautta. Me kulkisimme koko ajan tietä pitkin, emme poikkeaisi oikealle emmekä vasemmalle. ²⁸ Myy meille rahasta ruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. Salli meidän vain kulkea jalkaisin maasi kautta – ²⁹ niin kuin Seirissä asuvat Eesaun jälkeläiset sallivat meidän tehdä, samoin Aarissa asuvat mooabilaiset – kunnes pääsemme Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille.'

³⁰ Mutta Hesbonin kuningas Siihon ei halunnut päästää meitä kulkemaan maansa kautta, sillä Herra,

sinun Jumalasi, kovetti hänen mielensä ja paadutti hänen sydämensä antaakseen hänet sinun käsiisi, niin kuin sitten tapahtuikin. ³¹Herra sanoi minulle: 'Katso, nyt aloitan luovuttamaan Siihonin ja hänen maansa sinun käsiisi. Ryhdy valloittamaan hänen maataan ja ota se omaksesi.' ³²Sitten Siihon kaikkine sotajoukkoineen tuli Jahasiin taistelemaan meitä vastaan. ³³Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet kuitenkin meidän käsiimme, ja me löimme hänet, hänen poikansa ja koko hänen sotaväkensä.

³⁴Me valtasimme kaikki hänen kaupunkinsa ja vihimme tuhon omaksi jokaisen kaupungin, miehet, naiset ja lapset, jättämättä eloon ainoatakaan. ³⁵Me ryöstimme itsellemme vain eläimet ja valloittamistamme kaupungeista saatavan saaliin. ³⁶Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson kaupungista aina Gileadiin saakka ei ollut ainoatakaan kaupunkia, joka olisi ollut meiltä turvassa. Herra, meidän Jumalamme, antoi ne kaikki meidän käsiimme. ³⁷Vain ammonilaisten maahan sinä et koskenut, et mihinkään, mikä on Jabbokjoen varrella, et vuoriston kaupunkeihin etkä mihinkään muuhun, mistä Herra, meidän Jumalamme, oli niin määrännyt."

Baasanin kuningas Oog voitetaan

3¹"Sitten me käännyimme toisaalle ja kuljimme Baasanin tietä. Silloin Oog, Baasanin kuningas, tuli koko sotaväkensä kanssa Edreihin taistelemaan meitä vastaan. ²Mutta Herra sanoi minulle: 'Älä pelkää häntä, sillä minä annan sinun käsiisi hänet ja koko hänen kansansa ja maansa. Tee hänelle samoin kuin teit amorilaisten kuninkaalle Siihonille, joka asui Hesbonissa.' ³Niin Herra, meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme myös Baasanin kuninkaan Oogin ja koko hänen sotaväkensä, ja me löimme hänet, niin ettei hänen joukoistaan jäänyt eloon ketään. ⁴Me valtasimme siihen aikaan kaikki hänen kaupunkinsa, kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin seudun, Oogin valtakunnan Baasanissa. Ei ollut ainoatakaan kaupunkia, jota emme olisi heiltä vallanneet. ⁵Kaikki nämä kaupungit olivat korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla varustettuja. Lisäksi valtasimme vielä hyvin suuren joukon linnoittamattomia kaupunkeja. ⁶Me vihimme ne tuhon omiksi, niin kuin olimme tehneet Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnalle. Me vihimme tuhon omiksi jokaisessa kaupungissa miehet, naiset ja lapset. ⁷Mutta kaikki eläimet ja

kaupungeista saatavan saaliin me ryöstimme itsellemme.

⁸Näin me siihen aikaan valloitimme kahdelta amorilaisten kuninkaalta maan, jota he hallitsivat Jordanin tällä puolen, Arnonjoesta Hermoninvuoreen asti. – ⁹Siidonilaiset kutsuvat Hermonia Sirjoniksi, kun taas amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi. – ¹⁰Me valtasimme kaikki tasangon kaupungit ja koko Gileadin sekä koko Baasanin aina Salkaan ja Edreihin, Baasanissa oleviin Oogin valtakunnan kaupunkeihin, saakka. ¹¹Vain Baasanin kuningas Oog oli näet enää jäljellä viimeisistä refalaisista. Hänen rautainen vuoteensa on vieläkin ammonilaisten Rabbassa. Se on tavallisella kyynärämitalla mitattuna yhdeksän kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä.”

Jordanin itäpuolelta valloitettu maa jaetaan

¹²”Kun olimme ottaneet omaksemme tämän maan Arnonjoen varrella olevasta Aroerista alkaen sekä puolet Gileadin vuoristosta kaupunkeineen, minä annoin sen ruubenilaisille ja gaadilaisille. ¹³Loput Gileadista ja koko Baasanin, Oogin valtakunnan, minä annoin toiselle puolelle Manassen heimoa. Argobin seutua, koko tuota osaa Baasanista, kutsutaan myös refalaisten maaksi.

¹⁴Manassen poika Jaair valtasi koko Argobin seudun gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka ja nimesi tämän osan Baasania Jaairin leirikyliksi oman nimensä mukaan. Se nimi niillä on tänäkin päivänä.

¹⁵Gileadin minä annoin Maakirille.

¹⁶Ruubenilaisille ja gaadilaisille minä annoin alueen, joka ulottuu Gileadista aina rajana olevan Arnonin jokilaakson keskikohtaan saakka ja toisaalla Jabbokjokeen, ammonilaisten rajaan, saakka, ¹⁷sekä aromaan, jonka rajana on Jordan Kinneretistä Aromaan mereen, Suolamereen, saakka. Sieltä raja kulkee itään Pisgan rinteiden juurelle.

¹⁸Silloin minä annoin teille, manasselaiset, ruubenilaiset ja gaadilaiset, tämän käskyn: ‘Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan, ja te saatte ottaa sen omaksenne. Mutta kaikki te sotakuntoiset miehet, teidän tulee lähteä aseistautuneina liikkeelle israelilaisten veljienne edellä. ¹⁹Ainoastaan vaimonne, lapsenne ja karjanne – minä tiedän, että teillä on paljon karjaa – jääkööt kaupunkeihinne, jotka minä olen teille antanut. ²⁰Kun Herra on antanut rauhan veljillenne, samoin kuin teillekin, ja kun he ovat ottaneet omakseen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa heille Jordanin länsipuolelta, jokainen teistä

saa palata takaisin perintömaalleen, jonka minä olen teille antanut.’

²¹ Joosualle minä annoin siihen aikaan tämän käskyn: ‘Sinä olet omin silmin nähnyt kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Samalla tavoin Herra tekee kaikille valtakunnille, joihin sinä menet. ²² Älkää pelätkö niitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, sotii teidän puolestanne.”’

Mooses ei pääse luvattuun maahan

²³ “Minä anoin siihen aikaan armoa Herralta näillä sanoilla: ²⁴ ‘Herra, Herra, sinä olet alkanut näyttää palvelijallesi valtasuuruuttasi ja kätesi voimaa. Kuka on se jumala taivaassa tai maan päällä, joka voisi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä? ²⁵ Salli minun nyt mennä katsomaan sitä hyvää maata, joka on Jordanin toisella puolella, tuota ihanaa vuoristoa ja Libanonia.’ ²⁶ Mutta Herra oli vihastunut minuun teidän tähtenne. Hän ei kuunnellut minua, vaan sanoi minulle: ‘Riittää jo! Älä puhu minulle enää tästä asiasta. ²⁷ Nouse Pisgan huipulle ja kohota katseesi länteen ja pohjoiseen, etelään ja itään, sillä Jordanin yli sinä et mene. ²⁸ Anna ohjeet Joosualle ja vahvista ja rohkaise häntä. Hän kulkee tämän kansan edellä Jordanin yli, ja hän jakaa heille perinnöksi maan, jonka näet.’

²⁹ Silloin me jäimme laaksoon, joka on vastapäätä Beet-Peoria.”

Jumalan laissa on viisaus ja ymmärrys

4 ¹ “Ja nyt, Israel, kuule ne määräykset ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudattakaa niitä, että eläisitte ja voisitte ottaa omaksenne maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, antaa teille. ² Älkää lisätkö mitään siihen saanaan, jonka minä teille säädän, älkääkään ottako siitä mitään pois, vaan noudattakaa Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille. ³ Te olette omin silmin nähneet, mitä Herra teki Baal-Peorin takia, kun Herra, teidän Jumalanne, hävitti keskuudestanne jokaisen, joka lähti seuraamaan Baal-Peoria. ⁴ Mutta te, jotka riipuitte kiinni Herrassa, Jumalassanne, olette kaikki elossa vielä tänäkin päivänä.

⁵ Ymmärtäkää, että minä olen opettanut teille määräykset ja säädökset, niin kuin Herra, minun Jumalani, käski minua, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne. ⁶ Noudattakaa niitä ja tehkää niiden mukaan, sillä se on muiden kansojen silmissä osoitus teidän viisaudestanne ja ymmärryksestänne. Kun he kuulevat kaikki nämä määräykset, he sanovat: ‘Totisesti, tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa.’ ⁷ Sillä onko toista suurta kansaa,

jonka jumalat ovat niin lähellä sitä kuin Herra, meidän Jumalamme, on lähellä meitä aina, kun me huudamme häntä avuksi? ⁸ Ja minkä muun suuren kansan määräykset ja säädökset ovat yhtä vanhurskaat kuin koko tämä laki, jonka minä tänä päivänä asetan teidän eteenne?

⁹ Ole vain varuillasi ja pidä tarkasti huoli siitä, ettet unohda asioita, jotka olet nähnyt, ja etteivät ne lähde sydäimestäsi koko elinaikanasi vaan että teet ne tiettäväksi lapsillesi ja lastesi lapsille. ¹⁰ Muista päivä, jona seisoi Herran, sinun Jumalasi, edessä Hoorebilla, kun Herra sanoi minulle: 'Kutsu kansa koolle, niin minä annan heidän kuulla sanani, että he oppisivat pelkäämään minua niin kauan kuin elävät maan päällä ja että he opettaisivat lapsiaankin.'

¹¹ Te tulitte lähemmäksi ja jätte seisomaan vuoren juurelle. Vuori paloi liekeissä aina taivaaseen asti pimeyden ja synkkien pilvien keskellä ¹² ja Herra puhui teille tulen keskeltä. Te kuulitte sanat, mutta ette nähneet mitään hahmoa, kuulitte vain äänen. ¹³ Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitää, ne kymmenen käskyä, ja hän kirjoitti ne kahteen kivitauluun. ¹⁴ Herra käski silloin minun opettaa teille määräykset ja säädökset, että te noudattaisitte niitä maassa, jota te menette ottamaan omaksenne."

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

¹⁵ "Sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoorebilla, te ette nähneet hänestä minkäänlaista hahmoa. Pitäkää siis tarkoin huolta itsestänne, ¹⁶ ettette menetelisi kelvottomasti ja tekisi itsellenne veistettyä jumalankuvaa, ette minkään muotoista kuvaa, ette miehen ettekä naisen, ¹⁷ ette maan päällä liikkuvan eläimen, ette taivaalla lentävän siivekkään linnun, ¹⁸ ette maan matelijan ettekä alhaalla vesissä uivan kalan kuvaa. ¹⁹ Kun nostatte katseenne taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet, kaiken taivaan joukon, älkää antautuko palvomaan ja palvelemaan niitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille koko taivaan alla. ²⁰ Mutta teidät Herra on valinnut ja tuonut pois sulatusuunista, Egyptistä, että teistä tulisi hänen omaisuuskansansa, joka te nyt olette."

Mooses ei pääse luvattuun maahan

²¹ "Herra kuitenkin vihastui minuun teidän puheittenne tähden ja vannoi, etten minä saa mennä Jordanin yli enkä pääse siihen hyvään maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi. ²² Minä kuolen tässä maassa enkä mene Jordanin yli, mutta te menette

sen yli ja otatte omaksenne tuon hyvän maan. ²³ Pitäkää huoli siitä, etlette unohda Herran, teidän Jumalanne, liittoa, jonka hän on tehnyt teidän kanssanne, ettekä tee itsellenne veistettyä jumalankuvaa, mitään sellaista kuvaa, jota Herra, teidän Jumalanne, on kieltänyt teitä tekemästä. ²⁴ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on kuluttava tuli; hän on kiivas Jumala.”

Tuomio ja paluu Jumalan yhteyteen

²⁵ “Kun teille on syntynyt lapsia ja lastenlapsia ja te olette vanhentuneet asuessanne siinä maassa ja te silloin menettelette kelvottomasti ja teette itsellenne veistetyn kuvan, minkä kuvan hyvänsä, ja näin teette pahaa Herran, teidän Jumalanne, silmissä, niin te vihoitate hänet. ²⁶ Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että silloin te häviätte pian siitä maasta, johon te nyt menette Jordanin yli ottaaksenne sen omaksenne. Te ette saa elää siellä kauan, vaan teidät tosisesti tuhotaan. ²⁷ Herra hajottaa teidät kansojen sekaan, ja teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko niiden kansojen keskuuteen, joiden luo Herra teidät kuljettaa. ²⁸ Siellä te palvelette ihmiskäsin tehtyjä jumalia, puuta ja kiveä, jotka eivät näe, eivät kuule, eivät syö eivätkä tunne hajua.

²⁹ Siellä sinä etsit Herraa, Jumalaasi, ja sinä löydät hänet, kun etsit häntä koko sydämestäsi ja koko sielustasi. ³⁰ Kun sinulla on ahdistus ja kun kaikki tämä kohtaa sinua aikojen lopussa, sinä palaat Herran, sinun Jumalasi, luo ja kuuntelet hänen ääntään. ³¹ Sillä Herra, sinun Jumalasi, on armollinen Jumala. Hän ei hylkää sinua eikä anna sinun tuhoutua. Hän ei unohda isiesi kanssa tekemäänsä liittoa, jonka hän on heille vannomallaan valalla vahvistanut.”

Israelin kansan erityisasema

³² “Kysele menneistä ajoista, jotka ovat olleet ennen sinua. Onko mitään näin suurta tapahtunut tai onko mitään tällaista kuultu koko taivaan alla sen päivän jälkeen, jona Jumala loi ihmiset maan päälle? ³³ Onko mikään kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niin kuin sinä olet kuullut, ja jäänyt eloon? ³⁴ Tai onko mikään jumala koettanut mennä ottaamaan itselleen kansaa toisen kansan keskuudesta koettelemuksilla, tunnusteoilla ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella sekä suurilla, pelottavilla teoilla, minkä kaiken Herra, teidän Jumalanne, on sinun nähtesi tehnyt teille Egyptissä?

³⁵ Sinun on annettu nähdä se, jotta tietäisit, että Herra on Jumala eikä

muista ole. ³⁶ Taivaasta hän antoi sinun kuulla äänensä ojentaakseen sinua, ja maan päällä hän näytti sinulle suuren tulensa. Sinä kuulit hänen sanansa tulen keskeltä. ³⁷ Koska hän rakasti isiäsi, hän valitsi heidän jälkeläisensä ja vei itse sinut suurella voimallaan pois Egyptistä ³⁸ ja karkotti edeltäsi sinua suuremmat ja väkevämmät kansat viedäkseen sinut heidän maahansa ja antaakseen sen sinulle perintöosaksi, niin kuin nyt on tapahtunut. ³⁹ Tiedä siis tänä päivänä ja paina sydämeesi, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä eikä toista ole. ⁴⁰ Noudata hänen säädöksiään ja käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että sinä ja sinun lapsesi menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle ainiaaksi.”

Jordanin itäpuolen turvakaupungit

⁴¹ Sitten Mooses erotti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolelta, ⁴² että niihin voisi paeta sellainen, joka on tappanut toisen vahingossa, tätä ennestään vihaamatta. Hän voisi paeta johonkin näistä kaupungeista ja jäädä eloon. ⁴³ Ruubenilaisilla oli turvakaupunkina Beser autiomaan tasangolla, gaadilaisilla Raamot Gileadissa ja manasselaisilla Goolan Baasanissa.

MOOSEKSEN TOINEN PUHE, 4 – 11

Lain julistaminen

⁴⁴ Tämä on se laki, jonka Mooses antoi israelilaisten noudatettavaksi, ⁴⁵ ja nämä ne todistukset, määräykset ja säädökset, jotka Mooses julisti israelilaisille heidän tultuaan Egyptistä ⁴⁶ Jordanin itäpuolella vastapäätä Beet-Peorin olevaan laaksoon. Tuo maa oli kuulunut Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka oli hallinnut Hesbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset Egyptistä tultuaan olivat kukistaneet. ⁴⁷ He ottivat omakseen Siihonin maan ja Baasanin kuninkaan Oogin maan, kahden amorilaisten kuninkaan maat, jotka olivat Jordanin itäpuolella ⁴⁸ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista Siioninvuoreen eli Hermoniin saakka, ⁴⁹ sekä koko Jordanin itäpuolella olevan tasangon aina Aromaanmereen ja Pisgan rinteiden juurelle asti.

Kymmenen käskyä

5 ¹ Mooses kutsui Israelin koolle ja sanoi kansalle: “Kuule, Israel, nämä määräykset ja säädökset, jotka minä tänä päivänä julistan teille, että oppisitte ne ja noudattaisitte niitä tarkoin. ² Herra, meidän Jumalamme, teki meidän kanssamme liiton Hoorebilla. ³ Herra ei tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka olemme tässä tänä päivänä,

kaikkien meidän, jotka nyt elämme.

⁴ Herra puhui kasvokkain teidän kanssanne vuorelta, tulen keskeltä.

⁵ Minä seisoin silloin Herran ja teidän välillänne ilmoittaakseni teille Herran sanan, sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Hän sanoi:

⁶ 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ⁷ Älköön sinulla olko muita jumalia minun rinnallani.

⁸ Älä tee itsellesi veistettyä kuvaa äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on ylhäällä taivaalla tai alhaalla maan päällä tai vesissä maan alla. ⁹ Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Minä vaadin isien pahoista teoista tilille heidän lapsensa kolmanteen ja neljanteen polveen asti, ne, jotka vihaavat minua, ¹⁰ mutta osoitan armoani tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni.

¹¹ Älä lausu turhaan Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka lausuu turhaan hänen nimensä.

¹² Pidä huoli siitä, että pyhität lepopäivän, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt. ¹³ Kuutena päivänä tee työsi ja toimita kaikki askareesi, ¹⁴ mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Älä tee silloin mitään työtä, älä sinä, älköön poikasi tai tyttäresi, palvelijasi tai palvelijattaresi,

härkäsi, aasisi tai juhtasi älköönkä muuriasi sisällä asuva muukalainen, että palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, niin kuin sinäkin. ¹⁵ Muista, että olit itse orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen tähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun viettää sapatinpäivää.

¹⁶ Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että eläisit kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

¹⁷ Älä tapa.

¹⁸ Älä tee aviorikosta.

¹⁹ Älä varasta.

²⁰ Älä anna väärää todistusta lähimmäisestäsi.

²¹ Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä tavoittele itsellesi lähimmäisesi taloa tai peltoa, älä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkänsä, aasiaan äläkä mitään, mikä kuuluu hänelle.'

²² Nämä sanat Herra puhui voimakkaalla äänellä koko teidän seurakunnallenne vuorelta tulen ja synkkien pilvien keskeltä eikä lisännyt niihin mitään. Hän kirjoitti sanansa kahteen kivिताuluun ja antoi taulut minulle."

Kansa pyytää Moosesta välittäjäksi

²³ "Kun te kuulitte äänen pimeyden keskeltä vuoren leimutessa

tulessa, te tulitte minun luokseni, kaikki teidän heimojenne päämiehet ja teidän vanhimpanne, ²⁴ja sanoitte: 'Katso, Herra, meidän Jumalamme, on näyttänyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet hänen äänensä tulen keskeltä. Tänä päivänä me olemme nähneet, että Jumala puhuu ihmisen kanssa ja kuitenkin ihmisen jää henkiin. ²⁵Miksi meidän nyt siis pitäisi kuolla? Tämä suuri tulihan kuluttaa meidät. Jos me vielä joudumme kuulemaan Herran, Jumalamme, ääntä, me kuolemme. ²⁶Onko koskaan kukaan ihmisen kuullut elävän Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä ja jäänyt henkiin, niin kuin me? ²⁷Mene sinä siis ja kuuntele, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo. Puhu sinä meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, puhuu sinulle. Me teemme sen mukaan, mitä kuulemme sinulta.'

²⁸Herra kuuli, mitä te puhuitte, ja Herra sanoi minulle: 'Minä kuulin, mitä tämä kansa puhui sinulle. Kaikki, mitä he ovat puhuneet, on oikein. ²⁹Olisipa heillä sellainen sydän, että he aina pelkäisivät minua ja noudattaisivat kaikkia minun käskyjäni. Silloin heidän ja heidän lastensa kävisi aina hyvin! ³⁰Mene ja sano heille: Palatkaa teltoillemme. ³¹Seiso sinä kuitenkin tässä minun kanssani. Minä

tahdon ilmoittaa sinulle kaikki ne käskyt, määräykset ja säädökset, jotka sinun on opetettava heille, että he noudattaisivat niitä siinä maassa, jonka minä annan heidän perintömaakseen.'

³²Pitäkää siis huoli, että toimitte niiden mukaan, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käkenyt. Älkää poiketko niistä oikealle älkääkä vasemmalle. ³³Kulkekaa kaikessa sitä tietä, jota Herra, teidän Jumalanne, on käkenyt teidän vaeltaa, että saisitte elää ja menestyisitte ja eläisitte kauan siinä maassa, jonka saatte omaksenne."

Suurin käsky

6 ¹"Nämä ovat ne käskyt, määräykset ja säädökset, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käkenyt opettaa teille, että te noudattaisitte niitä siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne. ²Minä olen antanut ne teille sitä varten, että sinä ja myös poikasi ja pojanpoikasi pelkäisitte Herraa, Jumalaanne, ja noudattaisitte koko elinaikanne kaikkia hänen lakejaan ja säädöksiään, jotka minä sinulle annan, ja saisitte elää kauan. ³Kuule siis, Israel, ja noudata niitä tarkoin, että menestyisit ja lisääntyisit runsaasti siinä maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut.

⁴ Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. ⁵ Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja kaikella voimallasi. ⁶ Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, olkoot sinun sydämelläsi. ⁷ Teroita niitä lapsillesi ja puhu niistä kotona ollessasi ja tiellä kulkiessasi, makuulle käydessäsi ja ylös noustessasi. ⁸ Sido ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne nauhassa otsallasi. ⁹ Kirjoita ne talosi ovenpieliin ja portteihisi.”

Varoitus tottelemattomuudesta ja kehoitus kuuliaisuuteen

¹⁰ “Kun Herra, sinun Jumalasi, on vienyt sinut siihen maahan, jonka hän on isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille vannomallaan valalla luvannut antaa sinulle, sinä saat omaksesi suuret ja kauniit kaupungit, joita sinä et ole rakentanut, ¹¹ kaikkea hyvää täynnä olevat talot, joita sinä et ole täyttänyt, kallioon louhitut vesisäiliöt, joita sinä et ole louhinut, ja viinitarhat ja öljypuut, joita sinä et ole istuttanut. Kun sinä sitten saat syödä kylliksesi, ¹² niin pidä huoli, ettet unohda Herraa, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ¹³ Pelkää Herraa, Jumalaasi, palvele häntä ja vanno valasi hänen nimessään. ¹⁴ Älkää lähtekö seuraamaan muita jumalia, ympärillänne asuvien kansojen jumalia, ¹⁵ ettei Herran, Jumalasi, viha

syttyisi sinua vastaan ja ettei hän hävittäisi sinua maasta, sillä Herra, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala sinun keskelläsi.

¹⁶ Älkää kiusatko Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin kiusasitte häntä Massassa. ¹⁷ Noudattakaa tarkoin Herran, teidän Jumalaanne, käskyjä, todistuksia ja säädöksiä, joita hän on käskenyt teidän noudattaa. ¹⁸ Tee sitä, mikä on oikein ja hyvää Herran silmissä, että menestyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen hyvän maan, josta Herra vannoni valan isillesi ¹⁹ työntääkseen tieltäsi kaikki vihollisesi, niin kuin Herra on puhunut.

²⁰ Kun poikasi tulevaisuudessa kysy sinulta: ‘Mitä oikein ovat nämä todistukset, määräykset ja säädökset, jotka Herra, meidän Jumalamme, on antanut teille?’ ²¹ Vastaa silloin pojallasi: ‘Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta Herra vei meidät väkevällä kädellään pois Egyptistä. ²² Herra teki Egyptissä meidän silmiemme nähden suuria ja tuhoisia tunnustekoja ja ihmeitä faraolle ja koko hänen hovilleen, ²³ mutta meidät hän toi sieltä pois tuodakseen meidät tänne ja antaakseen meille maan, josta hän oli vannonut valan isillemme. ²⁴ Herra käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä Herraa, meidän Jumalaamme, että aina menestyisimme ja että hän pitäisi

meidät elossa, niin kuin tänä päivänä. ²⁵Jos me tarkoin noudattamme kaikkia näitä käskyjä Herran, meidän Jumalamme, edessä, niin kuin hän on meitä käsenyt, se koituu meille vanhurskaudeksi.”

Kanaanilaiset on hävitettävä

7 ¹“Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut maahan, jonka menet ottamaan omaksesi, hän raivaa tieltäsi monia kansoja: heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, nuo seitsemän sinua suurempaa ja väkevämpää kansaa. ²Herra, sinun Jumalasi, antaa ne sinun käsiisi, ja sinä voitat ne. Sinun on vihittävä ne silloin tuhon omiksi. Älä tee liittoa niiden kanssa äläkä osoita niille armoa. ³Älä ryhdy sukulaissuhteisiin heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään vaimoiksi pojillesi, ⁴sillä he käännyttävät poikasi luopumaan minusta, ja niin nämä palvelevat muita jumalia. Silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän tekee teistä pian lopun. ⁵Tehkää sen sijaan heille näin: repikää hajalle heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, hakatkaa maahan heidän aseransa ja polttakaa heidän veistetyt jumalankuvansa. ⁶Sillä sinä olet

Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Sinut on Herra, sinun Jumalasi, valinnut kaikista maan päällä olevista kansoista, että olisit hänen omaisuuskansansa.”

Israel, Jumalan valitsema kansa

⁷“Ei Herra sen vuoksi mieltynyt teihin ja valinnut teitä, että te olisitte kaikkia muita kansoja lukuisammat – tähän olette kaikkia muita kansoja vähälukuisemmat – ⁸vaan koska Herra rakasti teitä ja tahtoi pitää vallan, jonka hän oli vannonut teidän isillenne. Sen vuoksi Herra vei teidät pois väkevällä kädellä ja lunasti teidät orjuuden pesästä, faraon, Egyptin kuninkaan, käsistä. ⁹Tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, hän on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa voimassa tuhansiin polviin asti niille, jotka rakastavat häntä ja pitävät hänen käskynsä, ¹⁰mutta maksaa viipymättä niille, jotka vihaavat häntä, ja tuhoaa heidät. Hän ei vitkastele, vaan kostaa viipymättä sille, joka vihaa häntä. ¹¹Noudata siis niitä käskyjä, määräyksiä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, ja toimi niiden mukaan.”

Kuuliaisuuden siunaukset

¹²“Jos noudatat näitä säädöksiä ja toimit tarkoin niiden mukaan, niin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja armonsa voimassa, niin kuin hän

on vannonut isillesi. ¹³ Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja tekee sinusta monilukuisen kansan. Hän siunaa kohtusi hedelmän ja maasi sadon, viljasi, viinisi ja öljysi. Hän siunaa nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat siinä maassa, jonka hän isillesi vannomallaan valalla on luvannut antaa sinulle.

¹⁴ Sinä tulet olemaan siunatumpi kuin kaikki muut kansat. Maassanne ei tule olemaan yhtäkään hedelmätöntä miestä tai naista eikä yhtäkään hedelmätöntä eläintä. ¹⁵ Herra poistaa sinusta kaikki sairaudet. Hän ei anna yhdenkään tuntemistasasi Egyptin pahoista taudeista tulla sinuun, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin vihollisiisi. ¹⁶ Tuhoa kaikki kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun valtaasi. Älä sääli niitä äläkä palvele niiden jumalia, sillä ne ovat sinulle ansa.

¹⁷ Sanot ehkä sydämessäsi: 'Nämä kansat ovat minua suurempia. Kuinka minä voisin ne karkottaa?' ¹⁸ Älä kuitenkaan pelkää niitä! Pidä mielessäsi, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki faraolle ja koko Egyptille. ¹⁹ Muista ne suuret koettelemukset, tunnusteot ja ihmeet, jotka olet omin silmin nähnyt, ja se voimallinen käsi ja ojennettu käsivarsi, jolla Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä. Samalla tavoin

Herra, sinun Jumalasi, tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää. ²⁰ Herra, sinun Jumalasi, lähettää niiden kimppuun myös herhiläisiä, kunnes ne, jotka ovat jäljellä ja piilossa sinulta, on tuhottu. ²¹ Älä kauhistu niitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on suuri ja pelottava Jumala.

²² Herra, sinun Jumalasi, raivaa nämä kansat sinun tieltäsi vähitellen. Sinä et voi tehdä niistä loppua nopeasti, muuten metsän pedot tulisivat liian lukuisiksi sinun alueellasi. ²³ Herra, Jumalasi, antaa nuo kansat sinun valtaasi ja saattaa ne suureen sekasortoon, kunnes ne tuhoutuvat. ²⁴ Hän antaa niiden kuninkaat sinun käsiisi, ja sinä hävität heidän nimensä taivaan alta. Ei kukaan kestä sinun edessäsi vaan sinä tuhoat heidät viimeiseen mieheen.

²⁵ Polta heidän jumaliensa veistetyt kuvat. Älä himoitse niiden päällysteenä olevaa hopeaa tai kultaa äläkä ota niitä itsellesi, ettet joutuisi niiden vuoksi ansaan. Ne ovat iljetys Herralle, sinun Jumalallesi. ²⁶ Älä myöskään vie taloosi mitään iljetystä, ettet tulisi vihityksi tuhon omaksi, niin kuin se. Pidä sellaista iljettävänä ja kauhistavana, sillä se on tuhon omaksi vihitty."

Herra kasvattaa kansaansa

8¹ "Noudata tarkoin kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että eläisit, lisääntyisit ja pääsisit ottamaan omaksesi sen maan, jonka Herra valalla vanhojen on luvannut teidän isillenne.² Muista koko se tie, jolla Herra, sinun Jumalasi, on kuljettanut sinua autiomaassa näinä neljänäkymmenenä vuotena nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua sekä tullakseen tuntemaan, mitä sinun sydämessäsi on, tahdotko noudattaa hänen käskyjään vai et.³ Hän nöyryytti sinua ja antoi sinun nähdä nälkää. Hän antoi sinulle syötäväksi mannaa, jota et tuntenut eivätkä isäsiäkään tunteneet. Näin hän teki sinulle tietäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Herran suusta.⁴ Vaatteesi eivät kuluneet yltäsi eivätkä jalkasi turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena.⁵ Tiedä siis sydämessäsi, että Herra, sinun Jumalasi, kasvattaa sinua niin kuin isä kasvattaa poikaansa.⁶ Noudata Herran, Jumalasi, käskyjä, vaella hänen teitään ja pelkää häntä.

⁷ Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan. Siinä maassa on vesipuroja ja lähteitä, jotka kumpuavat maan uumenista laaksoissa ja vuorilla,⁸ Se on vehnän ja ohran, viiniköynnöksen, viikunapuiden

ja granaattiomenapuiden maa, oliiviöljyn ja hunajan maa.⁹ Siinä maassa sinun ei tarvitse syödä leipääsi köyhyydessä eikä kärsiä puutetta mistään. Sen maan kivissä on rautaa, ja sen vuorista voit louhia kuparia."

Varoitusta ylipistymisestä

¹⁰ "Kun sitten olet syönyt kylliksesi, kiitä Herraa, Jumalaasi, siitä hyvästä maasta, jonka hän on antanut sinulle.¹¹ Pidä huoli, ettet unohda Herraa, Jumalaasi, niin että lyöt laimin hänen käskynsä, säädöksensä ja lakinsa, jotka minä tänä päivänä annan sinulle.

¹² Kun olet syönyt kylliksesi ja rakentanut kauniita taloja ja asut niissä¹³ ja kun nautasi ja lampaasi lisääntyvät, ja sinulle kertyy lisää hopeaa, kultaa ja kaikkea muuta mitä sinulla on,¹⁴ älä anna sydämesi ylipistyä, niin että unohdat Herran, Jumalasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.¹⁵ Hän kuljetti sinua suuressa ja pelottavassa autiomaassa myrkyllisten käärmeiden ja skorpionien keskellä. Kuivassa ja vedettömässä maassa hän antoi veden virrata sinulle kovasta kalliosta.¹⁶ Hän ruokki sinua autiomaassa mannalla, jota isäsi eivät tunteneet. Hän teki näin nöyryyttääkseen ja koetellakseen sinua ja lopulta tehdäkseen sinulle hyvää.¹⁷ Älä ajattele sydämessäsi: 'Omalla voimallani ja

vahvoilla käsilläni olen hankkinut itselleni tämän rikkauten.’

¹⁸ Muista sen sijaan Herraa, Jumalasi, sillä hän antaa sinulle kyvyn hankkia rikkautta pitääkseen voimassa liittonsa, josta hän vanhoi valan sinun isillesi. Se on voimassa yhä tänään. ¹⁹ Jos sinä kuitenkin unohdat Herran, Jumalasi, ja seuraat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, minä valkuutan sinulle tänä päivänä, että sinä tuhoudut kokonaan. ²⁰ Sinä tuhoudut samalla tavoin kuin ne kansat, jotka Herra tuhoaa sinun edeltäsi, koska et kuuntele Herran, sinun Jumalasi, ääntä.”

Luvattu maa, Jumalan lahja

9 ¹ “Kuule, Israel! Sinä menet nyt Jordanin yli karkottamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevämpiä ja joilla on suuria, taivaaseen asti linnoitettuja kaupunkoja. ² Sinä tunnet anakilaisten suuren ja kookkaan kansan, josta olet kuullut sanottavan: ‘Kuka kestää anakilaisten edessä?’ ³ Tiedä siis tänä päivänä, että Herra, sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi kuluttavana tulena. Hän hävittää heidät ja nujertaa heidät sinun edessäsi, ja sinä voit karkottaa ja tuhota heidät nopeasti, niin kuin Herra on sinulle puhunut. ⁴ Kun Herra, sinun Jumalasi, työntää kansat pois edeltäsi, älä ajattele sydämessäsi: ‘Minun vanhurskauteni

tähden Herra on tuonut minut tänne, niin että voin ottaa tämän maan omakseni.’ Ei, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra karkottaa heidät sinun tieltäsi.

⁵ Et sinä suinkaan vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan niiden maata omaksesi, vaan noiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa ne sinun edeltäsi toteuttaakseen sen, mitä Herra on vannonut sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. ⁶ Tiedä siis, ettei Herra, Jumalasi, sinun vanhurskautesi tähden anna tätä hyvää maata sinun omaksesi, sillä sinä olet niskurikansa.”

Israel on niskurikansa

⁷ “Muista, älä unohda, kuinka sinä vihoitit Herran, Jumalasi, autio- maassa. Te olette kapinoineet Herraa vastaan siitä päivästä alkaen, jona te lähditte Egyptin maasta, aina siihen asti, kun saavuitte tähän paikkaan. ⁸ Myös Hoorebilla te vihoititte Herran, ja Herra vihastui teihin, niin että aikoi tuhota teidät. ⁹ Kun minä olin noussut vuorelle ottaakseni vastaan kivitalut, sen liiton taulut, jonka Herra oli tehnyt teidän kansanne, minä viivysin vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä leipää syömättä ja vettä juomatta. ¹⁰ Herra antoi minulle kaksi kivitalua, joihin oli kirjoitettu Jumalan sormella. Niissä olivat kaikki ne

sanat, jotka Herra oli puhunut teille vuorelta tulen keskeltä seurakunnan ollessa koolla. ¹¹ Niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön kuluttua Herra antoi minulle ne kaksi kivitaulua, liitontaulut.

¹² Herra sanoi silloin minulle: 'Nouse ja lähde nopeasti alas täältä, sillä kansasi, jonka veit pois Egyptistä, on tehnyt turmiollisen teon. Pian he poikkesivat tieltä, jota minä käskin heidän vaeltaa. He ovat tehneet itselleen valetun jumalankuvan.' ¹³ Herra sanoi minulle vielä: 'Minä olen katsellut tätä kansaa ja nähnyt, että se on niskurikansa. ¹⁴ Jätä minut rauhaan. Minä tuhoan heidät ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta, mutta sinusta minä teen heitä väkevämmän ja lukuisamman kansan.'

¹⁵ Silloin minä käännyin ja laskeuduin alas vuorelta. Vuori leimusi liekeissä, ja minulla oli ne kaksi liitontaulua käsissäni. ¹⁶ Minä näin, että te olitte tehneet syntiä Herraa, Jumalaanne, vastaan. Te olitte tehneet itsellenne valetun mullikan. Te poikkesitte pian tieltä, jonka Herra oli teille määrännyt. ¹⁷ Silloin minä tartuin molempiin tauluihin, heitin ne käsistäni ja murskasin ne teidän nähtenne.

¹⁸ Minä heittäydyin Herran eteen neljäksikymmeneksi päiväksi ja neljäksikymmeneksi yöksi, niin kuin ensimmäiselläkin kerralla. Olin leipää syömättä ja vettä juomatta kaiken sen synnin tähden, jota te olitte tehneet. Te teitte sitä, mikä on paha Herran silmissä, ja niin vihoititte hänet. ¹⁹ Minä pelkäsin Herran vihaa ja kiivautta, sillä Herra oli niin vihastunut teihin, että aikoi tuhota teidät. Mutta Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa. ²⁰ Herra vihastui myös Aaroniin niin ankarasti, että aikoi tuhota hänet, mutta minä rukoilin silloin myös Aaronin puolesta. ²¹ Minä otin teidän syntisen tekeleenne, mullikan, poltin sen tulessa, murskasin sen ja jauhoin hyvin, kunnes siitä tuli hienoa kuin tomu. Tomun minä viskasin puroon, joka virtaa vuorelta. ²² Vielä Tabeerassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassakin te yhä uudelleen vihoititte Herran. ²³ Herra tahtoi lähettää teidät matkaan Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja otakaa omaksenne maa, jonka minä teille annan.' Mutta te kapinoitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan, ette uskoneet häntä ettekä kuunnelleet hänen ääntään. ²⁴ Te olette kapinoineet Herraa vastaan niin kauan kuin olen tuntenut teidät.

²⁵ Niin minä heittäydyin Herran eteen ja olin hänen edessään neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, sillä Herra oli sanonut tuhoavansa teidät. ²⁶ Minä rukoilin Herraa ja sanoin: Herra, Herra, älä tuhoa kansaasi ja perintöosaasi, jonka sinä suuruudessasi lunastit ja veit pois Egyptistä väkevällä kädelläsi. ²⁷ Muista palvelijoitasi Abrahamia, lisakia ja Jaakobia! Älä katso tämän kansan kovuutta, jumalattomuutta ja syntiä, ²⁸ ettei siinä maassa, josta sinä veit meidät pois, sanottaisi: ‘Koska Herra ei kyenyt viemään heitä siihen maahan, josta oli heille puhunut ja koska hän vihasi heitä, hän vei heidät autiomaahan surmatakseen heidät siellä.’ ²⁹ Ovathan he sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä veit pois Egyptistä suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi.”

Uudet laintaulut

10 ¹ “Sitten Herra sanoi minulle: ‘Veistä itsellesi kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nouse vuorelle minun luokseni. Tee myös puinen arkku. ² Minä kirjoitan tauluihin sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, niissä, jotka sinä murskasit. Pane taulut arkkuun.’ ³ Niin minä tein arkun akasiapuusta, veistin kaksi entisten kaltaista kivitaulua ja nousin vuorelle ne kaksi taulua kädessäni. ⁴ Herra kirjoitti tauluihin saman kuin

edelliselläkin kerralla, ne kymmenen käskyä, jotka hän oli puhunut teille vuorelta, tulen keskeltä, kun seurakunta oli koolla. Sitten Herra antoi ne minulle. ⁵ Minä käännyin, laskeuduin alas vuorelta ja panin taulut tekemääni arkkuun, niin kuin Herra oli käskenyt minua, ja siellä ne ovat.”

Leeviläisten valitseminen

⁶ “Israelilaiset lähtivät liikkeelle Bene-Jaakanin kaivoilta ja vaelsivat Mooseraan. Siellä Aaron kuoli, ja sinne hänet haudattiin. Hänen pojastaan Eleasarista tuli ylioppi hänen sijaansa. ⁷ Sieltä israelilaiset lähtivät Gudgodaan ja Gudgodasta Jotbataan, seudulle, jossa on vesipuroja.

⁸ Siihen aikaan Herra erotti Leevin heimon kantamaan Herran liitonarkkua, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan hänen nimessään. Näin he ovat tehneet tähän päivään saakka. ⁹ Sen tähden Leevi ei saanut osuutta eikä perintöosaa veljiensä kanssa. Herra on hänen perintöosansa, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on hänelle puhunut.

¹⁰ Minä viivysin vuorella saman ajan kuin edellisellä kerralla, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Herra kuuli minua vielä silläkin kertaa; Herra ei tahtonut tuhota sinua. ¹¹ Sitten Herra sanoi minulle: ‘Nouse ja lähde kulkemaan kansan

edellä, että he menisivät ottamaan omakseen maan, jonka minä olen heidän isilleen vannomallani valalla luvannut antaa heille.”

Herra vaatii kansaltaan kuuliaisuutta

¹² “Ja nyt, Israel, mitä muuta Herra, sinun Jumalasi, sinulta pyytää kuin että pelkää Herra, sinun Jumalaasi, vaellat kaikessa hänen teitään ja rakastat häntä ja palvelet Herra, Jumalaasi, koko sydämes-täsi ja koko sielustasi. ¹³ Noudata Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, että menestyisit.

¹⁴ Herralle, sinun Jumalallesi, kuuluvat taivaat ja taivaitten taivaat ja maa ja kaikki, mitä siinä on. ¹⁵ Kuitenkin ainoastaan sinun isiisi Herra mieltä, ja heitä hän rakasti. Heidän jälkeensä hän on valinnut teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien kansojen joukosta. Näin on yhä tänäänkin. ¹⁶ Ympärileikatkaa sen tähden sydämenne älkääkään enää olko niskureita, ¹⁷ sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra. Hän on suuri, väkevä ja pelottava Jumala. Hän ei katso henkilöön eikä ota lahjuksia. ¹⁸ Hän hankkii oikeuden orvolle ja leskelle. Hän rakastaa muukalaista ja antaa hänelle ruuan ja vaatteet. ¹⁹ Niin teidänkin tulee rakastaa muukalaista, olettehan itsekkin olleet muukalaisina Egyptin maassa.

²⁰ Pelkää Herra, Jumalaasi, palvele häntä, riipu hänessä kiinni ja vanno valasi hänen nimessään.

²¹ Hän on sinun ylistyksesi aihe, hän on sinun Jumalasi. Hän on tehnyt sinun puolestasi ne suuret ja pelottavat teot, jotka olet nähnyt omin silmin. ²² Teidän isiänne oli seitsemänkymmentä, kun he menivät alas Egyptiin, mutta nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt teidät lukuisiksi kuin taivaan tähdet.”

Mooses muistuttaa kansaa

Herran suurista teoista

11 ¹ “Rakasta siis Herra, Jumalaasi, ja noudata aina hänen määräyksiään, lakejaan, säädöksiään ja käskyjään. ² Tietäkää tänä päivänä, etteivät teidän lapsenne ole kokeneet eivätkä nähneet Herran, teidän Jumalanne, antamaa kuritusta, eivät hänen suuruuttaan, hänen voimallista kättään tai ojennettua käsivarttaan, ³ eivät hänen tunnustekojaan ja ihmetöitään, jotka hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen, ⁴ eivätkä sitä, mitä hän teki egyptiläisten sotajoukolle, heidän hevosilleen ja vaunuilleen. Hän vyörytti egyptiläisten päälle Kaislameren vedet, kun he ajoivat teitä takaa. Herra tuhosi heidät, niin ettei heitä enää ole.

⁵ Lapsenne eivät ole nähneet myöskään sitä, mitä hän teki teille autiomaassa matkallanne tähän paikkaan, ⁶ eivätkä sitä, mitä hän teki Daatanille ja Abiramille, Ruubenin pojan Eliabin pojille, kun maa avasi kitansa koko Israelin kansan keskellä ja nielaisi heidät ja heidän perheensä, telttansa ja kaiken, mitä heillä oli mukanaan. ⁷ Te sen sijaan olette omin silmin nähneet kaikki Herran tekemät suuret teot.”

Herra antaa kansalleen hyvän maan

⁸ ”Noudattakaa siis kaikkia käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, että teistä tulisi vahvoja ja että saisitte haltuunne maan, jota nyt menette ottamaan omaksenne, ⁹ ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra on teidän isillenne vannomallaan valalla luvannut antaa heille ja heidän siemenelleen. Se on maa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

¹⁰ Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, ei ole niin kuin Egyptin maa, josta te olette lähteneet ja jota kastelitte jalalla polkien kuin vihannestarhaa, kun olitte kylväneet siihen siemenen. ¹¹ Maa, jota menette ottamaan omaksenne, on vuorien ja laaksojen maa, joka juo taivaan sadetta. ¹² Se on maa, josta Herra, sinun Jumalasi, pitää huolen ja jota Herran, sinun Jumalasi, silmät aina tarkkaavat vuoden alusta sen loppuun saakka. ¹³ Jos

te siis tarkoin noudatatte Herran käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa, Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne, ¹⁴ Herra antaa teidän maallenne sateen ajallaan, syyssateen ja kevätsateen. Silloin te saatte korjata viljanne, viininne ja öljynne ¹⁵ ja te saatte syödä kylliksenne. Karjanne syötäväksi hän antaa ruohoa niityillenne.

¹⁶ Pitäkää huoli siitä, ettei sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että käännytte pois palvelemaan muita jumalia ja palvomaan niitä. ¹⁷ Jos teette niin, Herra vihastuu teihin ja sulkee taivaan, niin ettei sadetta tule eikä maa anna satoaan. Silloin te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa.

¹⁸ Painakaa siis nämä minun sanani mieleenne ja sydämeenne. Sitokaa ne merkiksi käteenne, ja olkoot ne nauhassa otsallanne.

¹⁹ Opettakaa ne myös lapsillenne: puhukaa niistä kotona istuessanne, tiellä kulkiessanne, makuulla ollessanne ja ylös noustessanne.

²⁰ Kirjoittakaa ne myös talonne ovenpieliin ja portteihinne, ²¹ että te ja teidän lapsenne saisitte elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannomallaan valalla lupasi antaa heille niin kauaksi aikaa kuin taivas on maan yllä.

²² Jos te noudatatte tarkoin koko tätä lakia, jonka minä teille annan, ja teette sen mukaan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne, vaellatte kaikessa hänen teitään ja riiputte hänessä kiinni, ²³ Herra karkottaa kaikki nämä kansat teidän edeltänne, ja te saatte periä maan kansoilta, jotka ovat teitä suurempia ja mahtavampia. ²⁴ Jokainen paikka, johon jalallanne astutte, on oleva teidän. Teidän alueenne ulottuu autiomaasta, Libanonista ja Eufratvirrasta Länsimereen saakka. ²⁵ Kukaan ei kestä teidän edessänne. Herra, teidän Jumalanne, saattaa teidän edessänne pelon ja kauhun valtaan koko sen maan, johon te astutte, niin kuin hän on teille puhunut.”

Siunaus ja kirous

²⁶ “Katsokaa, minä asetan tänä päivänä teidän eteenne siunauksen ja kirouksen: ²⁷ siunauksen, jos tottelette Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan, ²⁸ mutta kirouksen, jos ette tottele Herran, teidän Jumalanne, käskyjä vaan poikkeatte siltä tieltä, jota minä tänä päivänä käsken teidän vaeltaa, ja seuraatte muita jumalia, joita ette tunne.

²⁹ Kun Herra, teidän Jumalanne, vie teidät maahan, jota te menette ottamaan omaksenne, niin tehkää Garissiminvuoresta siunauksen ja Eebalinvuoresta kirouksen

julistamisen paikka.” ³⁰ Ne ovat Jordanin tuolla puolen, lännessä kulkevan tien takana, aromaassa asuvien kanaanilaisten maassa, lähellä Gilgalia ja Mooren tammistoa.

³¹ “Te kuljette pian Jordanin poikki mennäksenne ottamaan omaksenne maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille. Kun olette ottaneet sen omaksenne ja asettuneet sinne asumaan, ³² noudattakaa tarkoin kaikkia niitä määräyksiä ja säädöksiä, jotka minä tänä päivänä teille annan.”

LAIN KÄSKYT JA SÄÄDÖKSET, 12 – 26

Oikea uhripaikka

12 ¹ “Nämä ovat ne määräykset ja säädökset, joita teidän tulee tarkoin noudattaa siinä maassa, jonka Herra, teidän isienne Jumala, antaa perintöomaisuudeksenne. Noudattakaa niitä niin kauan kuin elätte maan päällä.

² Hävittäkää perin pohjin kaikki korkeilla vuorilla, kukkuloilla tai minkä tahansa vehreän puun alla olevat paikat, joissa karkottamanne kansat ovat palvelleet jumaliaan.

³ Repikää hajalle heidän alttarinsa, murskatkaa heidän patsaansa, polttakaa heidän aseransa, hakatkaa palasiksi heidän jumaliensa patsaat ja hävittäkää niiden nimet noista paikoista.

⁴Palvellessanne Herra, teidän Jumalaanne, älkää tehkö niin kuin he, ⁵vaan etsikää se paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee teidän heimojenne alueelta asettaakseen sinne nimensä ja asuakseen siellä, ja mene sinne. ⁶Viekää sinne polttouhrinne ja teurasuhrinne, kymmenyksenne, kätenne anti, vapaaehtoiset uhrinne, lupausuhrinne sekä nautojenne ja lampaittenne esikoiset. ⁷Syökää siellä, Herran, teidän Jumalanne, edessä ja iloitkaa perheinenne kaikesta, mitä olette saaneet hankittua ja millä Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

⁸Älkää tehkö niin kuin me täällä tänä päivänä teemme, jokainen sitä, mikä hänen omasta mielestään on oikein. ⁹Ettehan te vielä ole päässeet lepoon etkä siihen perintömaahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa. ¹⁰Mutta te saatte mennä Jordanin yli ja asua siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi. Hän antaa teidän päästä rauhaan kaikista ympärillänne olevista vihollisista, ja te saatte asua turvassa. ¹¹Viekää silloin siihen paikkaan, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, kaikki, mitä minä teille säädän: polttouhrinne ja

teurasuhrinne, kymmenyksenne ja uhrilahjanne, niin myös kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka lupaatte Herralle. ¹²Iloitkaa siellä, Herran, teidän Jumalanne, edessä, te ja teidän poikanne ja tyttärenne, palvelijanne ja palvelijattarenne sekä leeviläiset, jotka asuvat muurienne sisällä. Leeviläisillä ei näet ole osuutta eikä perintöosaa teidän keskuudessanne.

¹³Pidä huoli siitä, ettet uhraa polttouhrejasi missä tahansa paikassa, jonka satut näkemään, ¹⁴vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jonkin heimonne alueelta. Uhraa siellä polttouhri ja tee kaikki, mitä minä käsken sinun tehdä.”

Teurastus ja veri

¹⁵”Saat kuitenkin teurastaa eläimiä ja syödä lihaa mielin määrin kaikkialla muuriesi sisällä sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, sinua siunaa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä sitä niin kuin syödään gasellia tai peuraa. ¹⁶Ainoastaan verta te ette saa syödä, teidän on vuodatettava se maahan kuin vesi.

¹⁷Sinä et saa syödä muuriesi sisällä jyviesi, viinisi tai öljysi kymmenyksiä, nautojesi tai lampaittesi esikoisia etkä mitään lupausuhrejasi tai vapaaehtoisia lahjojasi tai

antejasi. ¹⁸Syö niitä, sinä ja sinun poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä leeviläinen, joka asuu muuriasi sisällä, Herran, Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Iloitse Herran, Jumalasi, edessä kaikesta, mitä olet saanut hankituksi. ¹⁹Pidä huoli siitä, ettet jätä osattomaksi leeviläistä, niin kauan kuin elät maassasi.

²⁰Kun Herra, teidän Jumalanne, on laajentanut alueenne, niin kuin hän on teille luvannut, ja kun sinä haluat syödä lihaa ja sanot: ‘Minä tahdon syödä lihaa’, niin syö lihaa mielin määrin. ²¹Jos se paikka, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee asettaakseen sinne nimensä, on liian kaukana sinun alueestasi, niin teurasta sillä tavoin kuin minä olen teitä käsenyt, nautojasi, lampaitasi ja vuohiasi, joita Herra on sinulle antanut, ja syö niitä muuriasi sisällä mielin määrin. ²²Sinä saat syödä niitä, kunhan vain syöt niitä niin kuin gasellia ja peuraa. Sekä saastainen että puhdas voivat syödä niitä. ²³Mutta pysy lujana siinä, ettet syö verta, sillä veri on sielu, etkä sinä saa syödä sielua lihan mukana. ²⁴Älä syö sitä, vaan vuodata se maahan kuin vesi. ²⁵Älä syö sitä. Kun teet niin kuin on oikein Herran silmissä, sinun ja lastesi käy hyvin.

²⁶Pyhittämäsi lahjat sekä lupausuhri sinun on kuitenkin

vietävä siihen paikkaan, jonka Herra on valinnut. ²⁷Uhraa polttouhri, sekä liha että veri, Herran, teidän Jumalanne, alttarilla. Teurasuhriesi veri valutettakoon Herran, Jumalasi, alttarille, mutta lihan sinä saat syödä. ²⁸Noudata ja tottele kaikkia näitä käskyjä, jotka minä sinulle annan, että sinun ja jälkeläistesi kävisi aina hyvin, kun teette sitä, mikä on hyvää ja oikein Herran, Jumalanne, silmissä.”

Varoitus epäjumalanpalveluksesta

²⁹“Herra, sinun Jumalasi, hävittää ne kansat, joiden maan sinä menet ottamaan omaksesi. Sinä saat heidän maansa omaksesi ja asetut siihen asumaan. ³⁰Kun nuo kansat sitten on hävitetty sinun tieltäsi, niin varo, ettet joudu heidän ansoihinsa etkä seuraa heidän tapojaan ja etsi heidän jumaliaan kysyen: ‘Kuinka nämä kansat palvelivat jumaliaan? Minäkin tahdon tehdä niin.’ ³¹Älä tee niin palvellessasi Herraa, teidän Jumalanne. Nuo kansat ovat palvellessaan jumaliaan tehneet kaikkea, mitä Herra inhoaa ja mitä hän vihaa. He ovat polttaneet tulesa jumalilleen jopa omia poikiaan ja tyttäriään.”

13 ¹“Pitäkää huoli siitä, että noudatatte kaikkea, mitä minä käsen. Älkää lisätkö siihen mitään alkääkää ottako siitä mitään pois.”

Väärät profeetat ja eksyttäjät surmattava

² "Jos kansasi keskuudesta nousee profeetta tai unennäkijä, joka lupaa sinulle tunnusteon tai ihmeen, ³ ja jos tuo tunnusteko tai ihme tapahuu, josta hän on puhunut sinulle: 'Lähtekäämme seuraamaan ja palvelemaan muita jumalia', joita sinä et tunne, ⁴ niin älä kuuntele sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää. Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä saadakseen tietää, rakastatteko te Herraa, teidän Jumalanne, koko sydämeštänne ja koko sielustanne. ⁵ Seuratkaa Herraa, teidän Jumalanne, pelätkää häntä ja noudattakaa hänen käskyjään. Kuunnelkaa hänen ääntään, palvelkaa häntä ja riippukaa hänessä kiinni. ⁶ Mutta tuo profeetta tai unennäkijä on surmattava, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta, Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja lunasti sinut orjuuden pesästä. Hän tahtoi vietellä sinut pois siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi, käski sinun vaeltaa. Poista paha keskuudestasi.

⁷ Vaikka veljesi, oman äitisi poika, tai poikasi, tyttäresi tai vaimosi, joka on rinnallasi, tai sydänystäväsi yllyttäisi sinua salaa ja sanoisi: 'Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia', joita sinä et tunne eivätkä isäsi tunteneet, ⁸ niiden kansojen jumalia, jotka asuvat teidän ympärillänne maan äärestä toiseen,

lähellä sinua tai kaukana sinusta, ⁹ älä suostu hänen pyyntöönsä äläkä kuuntele häntä. Älä sääli äläkä armahda häntä, älä salaa hänen rikostaan ¹⁰ vaan surmaa hänet. Sinun oma kätesi kohotkoon ensimmäisenä häntä vastaan surmaamaan hänet, sitten koko kansan käsi. ¹¹ Kivitä hänet kuoliaaksi, sillä hän yritti vietellä sinut luopumaan Herrasta, Jumalastasi, joka vei sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. ¹² Koko Israel saakoon kuulla sen ja pelätköön, niin ettei kukaan keskuudestanne enää tekisi sellaista pahaa."

Herrasta luopunut kaupunki tuhottava

¹³ "Jos kuulet, että jossakin kaupungeistasi, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle asuinpaikoiksi, ¹⁴ on keskuudestanne lähtenyt kelvottomia miehiä, jotka johtavat harhaan kaupunkinsa asukkaita sanomalla: 'Ryhtykäämme palvelemaan muita jumalia', jumalia, joita te ette tunne, ¹⁵ niin tutki, tiedustele ja kysele asiasta tarkoin. Jos on varmasti totta, että sellainen iljettävä teko on tehty teidän keskuudestanne, ¹⁶ sinun on surmattava tuon kaupungin asukkaat miekalla. Vihkikää kaupunki tuhon omaksi ja kaikki, mitä siinä on. Tappakaa sen eläimetkin miekalla. ¹⁷ Kokoa kaikki sieltä saatu saalis keskelle sen toria ja polta sekä kaupunki että kaikki

sieltä saatu saalis kokonaisuhrina Herralle, Jumalallesi. Tulkoon siitä ikuinen rauniokumpu, älköön sitä koskaan enää rakennettako. ¹⁸ Älköön käsiisi tarttuko mitään tuhon omaksi vihitystä, että Herra leppyisi palavasta vihastaan, antaisi sinulle armon, armahtaisi sinua ja tekisi sinusta monilukuisen kansan, niin kuin hän on vannonut isillesi. ¹⁹ Sinun on vain kuunneltava Herran, Jumalasi, ääntä, niin että pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein Herran, Jumalasi, silmissä.”

Kielletyt surumerkit

14 ¹ “Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapsia. Älkää viillelkö ihoanne älkääkä ajako otsapuoltanne kaljuksi vainajan tähden, ² sillä te olette Herralle, Jumalallenne, pyhitetty kansa. Herra on valinnut teidät omaksi kansakseen kaikkien maan päällä asuvien kansojen joukosta.”

Puhtaat ja saastaiset eläimet

³ “Älkää syökö mitään iljettävää. ⁴ Nämä ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: nauta, lammas ja vuohi, ⁵ peura, gaselli, metsäkauris, vuorikauris, antilooppi, puhveli ja villivuohi. ⁶ Te saatte syödä kaikkia eläimiä, joilla on kokonaan halkinaiset, kaksivarpaiset sorkat ja jotka märehivät. ⁷ Niistä, jotka märehivät tai joilla on kokonaan

halkinaiset sorkat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä ja tamaania, jotka kyllä märehivät mutta joilla ei ole sorkkia. Ne ovat teille saastaisia. ⁸ Saastainen on teille myös sika, jolla kyllä on sorkat mutta joka ei märehdi. Näiden lihaa älkää syökö älkääkä koskeko niiden raatoihin.

⁹ Vesieläimistä te saatte syödä kaikkia niitä, joilla on evät ja suomet, ¹⁰ mutta älkää syökö mitään niistä, joilta puuttuvat evät tai suomet. Ne ovat teille saastaisia.

¹¹ Te saatte syödä kaikkia puhtaita lintuja. ¹² Mutta näitä lintuja älkää syökö: kotka, partakorppikotka, harmaa korppikotka, ¹³ haarahaukka ja suohaukat, ¹⁴ kaikki korpit, ¹⁵ strutsi, pääskynen, kalalokki, jalohaukat, ¹⁶ huuhkaja, kissapöllö, sarvipöllö, ¹⁷ pelikaani, likakorppikotka, kalasääski, ¹⁸ kattohaikara ja muut haikaralajit, harjalintu ja lepakko. ¹⁹ Myös kaikki siivelliset pikkueläimet ovat teille saastaisia, eikä niitä saa syödä. ²⁰ Kaikkia puhtaita siivekkäitä te kuitenkin saatte syödä.

²¹ Älkää syökö minkään eläimen raatoa. Voitte kuitenkin antaa sellaisen syötäväksi alueellanne asuvalle muukalaiselle tai myydä sen vierasmaalaiselle. Sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa. Älä keitä kiliä emänsä maidossa.”

Laki kymmenyksistä

²² “Erota joka vuosi kymmenykset kylvösi tuottamasta sadosta, kaikesta, mitä kasvaa pelloillasi, ²³ ja syö ne Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee nimensä asuinsijaksi. Anna kymmenykset viljastasi, viinistäsi ja öljystäsi sekä nautojesi, lampaittesi ja vuohiesi esikoiset, että oppisit pelkäämään Herraa, sinun Jumalasi, koko elinaikasi. ²⁴ Mutta jos matka siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut asettaakseen sinne nimensä, on sinulle liian pitkä voidaksesi viedä kymmenyksesi sinne, kun Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua runsaasti, ²⁵ muuta kymmenyksesi rahaksi, ota rahakukkaro käteesi ja mene paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut. ²⁶ Osta rahalla kaikkea, mitä haluat, nautoja, lampaita tai vuohia, viiniä tai väkijuo-maa, kaikkea, mitä mielesi tekee. Syö sitten siellä Herran, Jumalasi, edessä ja iloitse, sinä ja perheesi. ²⁷ Älä myöskään jätä osattomaksi muuriesi sisällä asuvaa leeviläistä, sillä hänellä ei ole maaomaisuutta eikä perintömaata niin kuin sinulla.

²⁸ Joka kolmas vuosi ota kaikki kymmenykset sinä vuonna saamastasi sadosta ja pane ne talteen muuriesi sisälle, ²⁹ niin että leeviläinen, jolla ei ole osuutta eikä perintömaata niin kuin sinulla,

sekä muukalainen, orpo ja leski, jotka asuvat alueellasi, voivat tulla ja syödä kylkilikseen. Silloin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.”

Laki velkojen anteeksiannosta

15 ¹ “Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus. ² Vapautus olkoon tällainen: Jokainen, jolla on jotakin saatavaa, luopukoon vaatimasta takaisin sitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut. Hän ei saa periä sitä lähimmäiseltään eikä veljeltään, sillä Herran kunniaksi on julistettu vapautus. ³ Vierasmaalaiselta voit periä saatavasi, mutta luovu siitä, minkä veljesi on sinulle velkaa. ⁴ Herra siunaa sinua runsaasti siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi ja jonka saat ottaa omaksesi. Siksi keskuudessasi ei tule olemaankaan köyhiä, ⁵ jos vain kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat tarkoin koko tätä lakia, jonka minä tänä päivänä annan sinulle. ⁶ Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua, niin kuin hän on sinulle puhunut. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse ottaa lainaa. Sinä hallitset monia kansoja, mutta ne eivät hallitse sinua.”

Köyhien auttaminen

⁷ “Jos keskuudessanne siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on jollakin

paikkakunnalla köyhä veli, älä ole kovasydäminen äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi. ⁸Avaa hänelle auliisti kätesi ja lainaa mielelläsi hänelle riittävästi, niin paljon kuin hän puutteessaan tarvitsee. ⁹Varo, ettei sydämeesi nouse tämä kelvoton ajatus: 'Seitsemäs vuosi, velallisten vapautusvuosi, lähestyy'. Jos sen vuoksi katsot karsaasti köyhää veljeäsi etkä anna hänelle mitään, hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen ja sinä tulet syynalaiseksi. ¹⁰Sinun on annettava hänelle omastasi, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen antaessasi, sillä sen seurauksena Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mihin ryhdyt. ¹¹Koska köyhät eivät koskaan lopu maasta, minä käsken sinua avaamaan auliisti kätesi veljillesi, kurjille ja köyhille, joita maassasi on."

Laki orjien vapauttamisesta

¹²"Jos joku veljesi, heprealainen mies tai nainen, myy itsensä sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin päästä hänet seitsemäntenä vuotena vapaaksi. ¹³Kun päästät hänet lähtemään luotasi, älä lähetä häntä tyhjin käsin. ¹⁴Anna hänelle runsaasti lahjoja pikkukarjastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Koska Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut, niin anna omastasi hänelle.

¹⁵Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut. Sen tähden minä tänään annan sinulle tämän käskyn.

¹⁶Hän saattaa kuitenkin sanoa sinulle: 'En tahdo lähteä luotasi', sillä hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänen on sinun luonasi hyvä olla. ¹⁷Ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovea vasten. Näin hänestä tulee sinun elinikäinen orjasi. Tee samoin myös orjattarellesi. ¹⁸Älköön sinusta olko vaikeaa päästää orjaasi vapaaksi, onhan hän kuutena vuotena ollut sinulle kaksin verroin palkkalaisen arvoinen. Silloin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet."

Laki karjan esikoisista

¹⁹"Pyhitä Herralle, Jumalallesi, kaikki nautakarjaasi ja pikkukarjaasi syntyvät urospuoliset esikoiset. Älä käytä nautakarjasi esikoismullikkaa työssä äläkä keritse lampaasi tai vuohesi esikoista. ²⁰Syö ne perheinesi Herran, sinun Jumalasi, edessä joka vuosi siinä paikassa, jonka Herra valitsee.

²¹Jos esikoiseläimellä on jokin vamma – jos se ontuu tai on sokea tai jos sillä on jokin muu paha vamma, mikä tahansa – niin älä uhraa sitä Herralle, Jumalallesi. ²²Syö se muuriasi sisällä. Niin hyvin saat tainen kuin puhdas saakoon syödä sitä niin kuin gasellia tai peuraa.

²³ Sen verta älä kuitenkaan syö; vuodata se maahan niin kuin vesi.”

Pääsiäinen ja happamatonta leivän juhla

16 ¹”Muista, että aabib-kuussa sinun tulee viettää Herran, sinun Jumalasi, pääsiäistä, sillä aabib-kuussa Herra, sinun Jumalasi, vei sinut yöllä pois Egyptistä. ² Teurasta silloin Herralle, Jumalallesi, pääsiäisuhriksi lampaista, vuohia ja nautoja siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi. ³ Älä syö pääsiäisuhrin kanssa mitään hapatettua. Seitsemänä päivänä sinun on syötävä sen kanssa happamatonta leipää, kurjuuden leipää, että muistaisit aina sen päivän, jona lähdit Egyptin maasta. Sinunhan oli lähdettävä kiireesti pois Egyptin maasta. ⁴ Seitsemään päivään ei hapantaikinaa saa näkyä missään sinun alueellasi, eikä ensimmäisen päivän iltana teurastamasi uhrin lihaa saa jäädä yön yli seuraavaan aamuun.

⁵ Sinä et saa teurastaa pääsiäisuhria millään muulla niistä paikkakunnista, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ⁶ kuin siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. Teurasta siellä pääsiäisuhri auringon laskiessa, siihen aikaan illasta, jolloin lähdit Egyptistä.

⁷ Keitä ja syö se paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, on

valinnut. Seuraavana aamuna saat lähteä paluumatkalle kotiisi.

⁸ Kuutena päivänä sinun on syötävä happamatonta leipää. Seitsemäntenä päivänä on Herran, Jumalasi, juhla kokous. Älä tee silloin työtä.”

Viikkojuhla

⁹ ”Sinun on laskettava seitsemän viikkoa siitä lähtien, kun sirpillä aloitetaan viljankorjuu. Laske seitsemän viikkoa ¹⁰ ja vietä sitten Herran, Jumalasi, viikkojuhla. Anna vapaaehtoisia lahjoja sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut. ¹¹ Iloitse Herran, Jumalasi, edessä, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi ja myös muurienne sisällä asuva leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, orpo ja leski. Iloitse siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi. ¹² Muista, että itse olit orjana Egyptissä. Noudata siis tarkoin näitä käskyjä.”

Lehtimajanjuhla

¹³ ”Kun olet korjannut sadon puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi, vietä seitsemän päivää lehtimajanjuhlaa. ¹⁴ Iloitse juhlapäivinäsi, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi ja palvelijattaresi sekä muuriesi sisällä asuva leeviläinen, muukalainen, orpo ja leski. ¹⁵ Seitsemän päivää vietä juhlaa Herran, Jumalasi,

kunniaksi siinä paikassa, jonka Herra valitsee. Herra, sinun Jumalasi, siunaa kaikki sinun satosi ja kaikki kättesi työt, ja sinä saat iloita!

¹⁶ Kolme kertaa vuodessa, happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajanjuhlanan, koko sinun miesväkesi tulee näyttäytyä Herran, sinun Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka hän valitsee. Tyhjin käsin älköön kukaan näyttäytykö Herran edessä. ¹⁷ Jokainen tuokoon lahjansa sen siunauksen mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on hänelle antanut.”

Tuomarien velvollisuudet

¹⁸ “Aseta eri heimoja varten tuomarit ja johtomiehet kaikkiin kaupunkeihisi, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. Heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti. ¹⁹ Älä vääristä oikeutta, älä katso henkilöön äläkä ota lahjusta, sillä lahjus sokaisee viisaiden silmät ja vääristää oikeassa olevien asiat. ²⁰ Vanhurskautta noudata, ainoastaan vanhurskautta, että saisit elää ja ottaa omaksesi maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.”

Epäjumalanpalvelijat tuomitaan

²¹ “Älä istuta itsellesi aseraa äläkä mitään puuta Herran, Jumalasi, alttarin viereen, jonka olet tehnyt itseäsi varten. ²² Älä myöskään pystytää

itsellesi patsaita, sillä Herra, sinun Jumalasi, vihaa niitä.”

17 ¹ “Älä uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, härkää tai lamasta, jossa on jokin vamma, mikä tahansa paha vika, sillä Herra, sinun Jumalasi, inhoaa sellaista.

² Jos keskuudessanne jossakin niiden kaupunkien muurien sisällä, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, on mies tai nainen, joka tekee sellaista, mikä on pahaa Herran, Jumalasi, silmissä, ja rikkoo hänen liittonsa ³ ja vastoin minun kieltoani alkaa palvella muita jumalia ja palvoa niitä, aurinkoa, kuuta tai kaikkea taivaan joukkoa, ⁴ ja siitä kerrotaan sinulle, niin tutki asia tarkoin. Jos on varmasti totta, että Israelissa on tehty sellainen iljettävä teko, ⁵ sinun on vietävä se mies tai nainen, joka on tehnyt sen pahan teon, kaupungin portin edustalle ja kivitettävä hänet kuoliaaksi. ⁶ Kuolemaan voi tuomita vain kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla. Yhden todistajan todistuksen perusteella ketään ei saa surmata. ⁷ Todistajien käsi kohotkoon ensimmäisenä surmaamaan tuomittua, sitten koko kansan käsi. Poistakaa paha keskuudestanne.”

Laki korkeimmasta tuomioistuimesta

⁸ “Jos sinusta on liian vaikeaa ratkaista murhaan, riita-asiaan tai pahoinpitelyyn liittyviä asioita, jotka

ovat kiistakysymyksinä muuriesi sisällä, lähde paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut.⁹ Mene leeviläisten pappien luo ja siihen aikaan virassa olevan tuomarin luo ja pyydä heiltä ratkaisua, niin he ilmoittavat sen sinulle.¹⁰ Toimi sen ohjeen mukaan, jonka he sinulle ilmoittavat paikassa, jonka Herra on valinnut. Tee juuri niin kuin he sinua neuvovat.¹¹ Toimi sen opetuksen mukaan, jonka he sinulle antavat, ja sen päätöksen mukaan, jonka he julistavat sinulle. Älä poikkeaa oikealle äläkä vasemmalle siitä, mitä he ilmoittavat sinulle.¹² Ihminen, joka on niin julkea, ettei kuuntele tuomaria eikä pappia, joka palvelee temppelissä Herraa, sinun Jumalaasi, on surmattava. Poista paha Israelista.¹³ Koko kansa saakoon kuulla tämän ja pelätköön, niin ettei kukaan enää olisi niin julkea.”

Laki kuninkuudesta

¹⁴ “Kun olet saapunut maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen omaksesi ja asettunut siihen asumaan, sinä sanot: ‘Minä asetan itselleni kuninkaan, jollainen on kaikilla kansoilla, jotka asuvat ympärilläni.’¹⁵ Aseta silloin kuninkaaksesi se, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta kuninkaaksesi joku veljistäsi; et saa tehdä hallitsijaa muukalaisesta, joka ei ole sinun

veljesi.¹⁶ Älköön kuningas hankkiko itselleen paljon hevosia älköönkä viekö kansaa takaisin Egyptiin hankkiakseen paljon hevosia. Onhan Herra sanonut teille: ‘Te ette saa enää palata takaisin tätä tietä.’¹⁷ Älköön hän myöskään ottako itselleen monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois Herasta. Älköön hän kootko itselleen kovin paljon hopeaa ja kultaa.¹⁸ Kun hän on noussut valtaistuimelleen, hänen pitää kirjoituttaa itselleen kirjaan jäljennös tästä laista, joka on leeviläisten pappien hallussa.¹⁹ Olkoon se hänellä ja lukekoon hän sitä kaikkina elämänsä päivinä, että hän oppisi pelkäämään Herraa, Jumalaansa, noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja ja näitä säädöksiä ja toimimaan niiden mukaan,²⁰ ettei hänen sydämensä ylpistyisi hänen veljiään kohtaan ja ettei hän kääntyisi pois näistä käskyistä oikealle eikä vasemmalle. Silloin hän ja hänen jälkeläisensä saavat hallita kauan Israelia.”

Pappien ja leeviläisten oikeudet

18¹ “Leeviläisillä papeilla ja koko Leevin heimolla ei ole osuutta eikä perintömaata Israelissa. He saavat elantonsa Herran tuliuhreista ja siitä, mikä hänen osakseen tulee.² Heillä ei ole perintöosaa veljiensä keskuudessa. Herra itse on heidän perintöosansa, niin kuin hän on heille puhunut.

³ Papeille kuuluva osuus kansan uhraamista teurasuhreista, olipa kyseessä härkä tai lammas, on tämä: lapa, poskilihat ja juoksutusmaha. Ne annettakoon papille. ⁴ Anna papeille viljasi, viiniköynnösesi ja öljyjuittesi ensihedelmät sekä lampaistasi kerityt ensimmäiset villat. ⁵ Herra, sinun Jumalasi, on näet valinnut Leevin kaikista heimoistasi, että hän ja hänen poikansa seisoisivat aina palvelemassa Herran nimessä.

⁶ Jos leeviläinen haluaa tulla jostakin kaupungistasi, mistä hyvänsä, missä hän asuu muukalaisena Israelissa, hän tulkoon vapaasti mielensä mukaan siihen paikkaan, jonka Herra valitsee, ⁷ ja toimittakoon palvelusta Herran, Jumalansa, nimessä, niin kuin kaikki hänen veljensä, leeviläiset, jotka palvelevat siellä Herran edessä. ⁸ Heidän tulee saada yhtäläinen osuus elatuksesta, lukuun ottamatta sitä, minkä he saavat myymällä perheomaisuuttaan.”

Noituus kielletään

⁹ ”Kun menet maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opettele noiden kansojen iljettäviä tekoja. ¹⁰ Keskuudessanne ei saa olla ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekee taikoja, ennustaa

merkeistä tai enteistä tai harjoittaa noituutta, ¹¹ lukee loitsuja, kysyy neuvoa vainaja- ja tietäjähengiltä tai kääntyy vainajien puoleen. ¹² Herra inhoaa jokaista, joka sellaista tekee. Tällaisten iljettävien tekojen tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa nuo kansat sinun tieltäsi. ¹³ Ole nuhteen Herran, sinun Jumalasi, edessä. ¹⁴ Nuo kansat, joiden maan sinä saat perinnöksesi, kyllä kuuntelevat merkeistä ennustajia ja taikuuden harjoittajia, mutta sinulle Herra, sinun Jumalasi, ei sitä salli.”

Herran lupaama profeetta

¹⁵ ”Herra, sinun Jumalasi, antaa nousta sinulle profeetan, minun kaltaiseni, sinun omasta keskuudestasi, veljiesi joukosta. Kuunnelkaa häntä. ¹⁶ Juuri tätähän sinä pyysit Herralta, Jumalaltasi, kun seurakunta oli koolla Hoorebilla. Sinä sanoit: ‘En voi enää kuunnella Herran, Jumalani, ääntä enkä nähdä tätä suurta tulta. Pelkään, että kuolen.’ ¹⁷ Silloin Herra sanoi minulle: ‘He ovat puhuneet oikein. ¹⁸ Minä annan nousta heille sinun kaltaisesi profeetan heidän veljiensä keskuudesta ja panen sanani hänen suuhunsa. Hän puhuu heille kaiken, mitä minä käskän hänen puhua. ¹⁹ Ja jokaisen, joka ei kuule minun sanojani, jotka hän puhuu minun nimessäni, minä vaadin tilille.’”

Väärä profeetta on surmattava

²⁰ “Mutta jos joku profeetta julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, mitä minä en ole käskenyttä hänen puhua, tai puhuu muiden jumalien nimessä, tuon profeetan on kuoltava. ²¹ Kysyt ehkä mielessäsi, kuinka voidaan tietää, mikä sanoma ei ole Herran puhetta. ²² Jos se, mitä profeetta puhuu Herran nimessä, ei tapahdu eikä käy toteen, Herra ei ole puhunut sitä sanaa. Julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä.”

Turvakaupungit

19 ¹ “Kun Herra, sinun Jumalasi, hävittää kansat, joiden maan Herra, Jumalasi, antaa sinulle, ja kun sinä olet ottanut sen omaksesi ja asettunut asumaan heidän kaupunkeihinsa ja heidän taloihinsa, ² niin erota kolme kaupunkia turvakaupungeiksi siinä maassa, jonka Herra, Jumalasi, antaa sinun omaksesi. ³ Tee teitä ja jaa kolmeen osaan sen maan alue, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi. Jokainen tappaja saa paeta turvakaupunkiin.

⁴ Sinne pakenevan tappajan asia on ratkaistava näin: Jos joku tappaa lähimmäisensä vahingossa ja tätä ennestään vihaamatta, hän saa jäädä eloon. ⁵ Jos joku menee lähimmäisensä kanssa metsään puita hakkaamaan ja heilauttaa kirvestä kaataakseen puun ja

terä irttaa varresta ja osuu lähimmäiseen, niin että tämä kuolee, surmaaja voi paeta johonkin näistä kaupungeista ja saa elää. ⁶ Muuten verenkostaja, joka sydämensä kiihkossa ajaa häntä takaa, voisi saavuttaa hänet pitkällä matkalla ja surmata hänet, vaikka hän ei ole ansainnut kuolemaa, koska ei ennestään vihannut lähimmäistään. ⁷ Sen tähden minä käsken sinua: ‘Erota kolme kaupunkia.’

⁸ Herra, sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, niin kuin hän on vannonut sinun isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän on luvannut isillesi antaa, ⁹ jos noudatat koko tätä lakia, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit sen mukaan, niin että aina rakastat Herra, Jumalaasi, ja vaellat hänen teitään. Lisää silloin vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen. ¹⁰ Viatonta verta ei saa vuodattaa maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ettet joutuisi verivelan alaiseksi.

¹¹ Jos joku vihaa lähimmäistään, väijyy häntä, käy hänen kimpuunsa, lyö hänet kuoliaaksi ja sitten pakenee johonkin näistä kaupungeista, ¹² hänen kotikaupunkinsa vanhimpien on lähetettävä noutajat hakemaan hänet sieltä ja annettava hänet verenkostajan käsiin. Hänen on kuoltava. ¹³ Älä sääli häntä. Poista

viattoman veren velka Israelista, niin sinun käy hyvin.”

Rajojen loukkaamattomuus

¹⁴ “Älä siirrä lähimmäisesi rajaa. Sen ovat aikaisemmat sukupolvet määränneet rajaksi perintöösällesi maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun ottaa haltuusi.”

Laki todistajista

¹⁵ “Yksi todistaja ei ole pätevä todistamaan ketään syylliseksi mihinkään rikkomukseen tai mihinkään syntiin. Asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla.

¹⁶ Jos väärä todistaja nousee syyttämään jotakuta rikkomuksesta, ¹⁷niiden kahden, joilla on keskenään riita-asia, on tultava Herran eteen pappien ja siihen aikaan tuomareina olevien läsnä ollessa. ¹⁸Tuomarit tutkikoot asian tarkoin, ja jos todistaja osoittautuu vääräksi todistajaksi, joka on antanut valheellisen todistuksen veljestään, ¹⁹niin tee hänelle samoin kuin hän aikoi tehdä veljelleen. Poistakaa paha keskuudestanne. ²⁰Saakoot muut kuulla sen, että he pelkäisivät ja ettei kukaan keskuudessanne enää tekisi sellaista paha. ²¹Älä sääli häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.”

Sotalakeja

20 ¹“Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja näet

hevosia, vaunuja ja sotajoukon, joka on sinua suurempi, älä pelkää sitä joukkoa, sillä Herra, sinun Jumalasi, joka johdatti sinut Egyptin maasta, on sinun kanssasi. ²Kun olette ryhtymässä taisteluun, papin tulee astua esiin puhumaan kansalle ³ja sanoa heille: ‘Kuule, Israel! Te ryhdytte nyt taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää arkailko, älkää pelätkö, älkää hätääntykö älkääkään kauhistuko heitä. ⁴Herra, teidän Jumalanne, kulkee kanssanne sotiakseen puolestanne vihollisianne vastaan ja pelastaakseen teidät.’

⁵Johtomiehet puhukoot kansalle näin: ‘Se, joka on rakentanut uuden talon mutta ei ole vielä sitä vihkinyt, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sitä.

⁶Jokainen, joka on istuttanut viinitarhan mutta ei vielä ole korjannut sen ensihedelmää, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen korjaisi ensihedelmää.

⁷Jokainen, joka on kihlannut naisen mutta ei vielä ole ottanut häntä vaimokseen, saa palata kotiinsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen ottaisi hänen morsiantaan vaimokseen.’ ⁸Lisäksi johtomiesten tulee sanoa kansalle: ‘Kuka tahansa, joka pelkää ja arkailee, saa palata kotiinsa, etteivät hänen veljensäkin menettäisi rohkeuttaan niin kuin

hän.’⁹ Kun johtomiehet ovat puhuneet kansalle, heidän tulee asettaa sotaväen johtoon päälliköt.

¹⁰ Kun lähestyt jotakin kaupunkia sotiaksesi sitä vastaan, sinun tulee tarjota sille rauhaa. ¹¹ Jos se suostuu rauhaan kanssasi ja avaa sinulle porttinsa, koko siellä oleva kansa olkoon työvelvollinen sinulle ja palvelkoon sinua. ¹² Mutta jos se ei tee rauhaa sinun kanssasi vaan ryhtyy taisteluun sinua vastaan, piiritä sitä. ¹³ Herra, sinun Jumalasi, antaa sen sinun käsiisi, ja sinun on surmattava kaikki sen miehet miekalla. ¹⁴ Voit kuitenkin ryöstää itsellesi naiset, lapset, eläimet ja kaiken muun, mitä kaupungissa on, kaiken saaliin. Pidä omanasi vihollisiltasi saatu saalis, jonka Herra, Jumalasi, antaa sinulle.

¹⁵ Tee näin kaikille niille kaupungeille, jotka ovat sinusta hyvin kaukana eivätkä ole näiden kansojen kaupungeja. ¹⁶ Mutta niiden kansojen kaupungeissa, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, et saa jättää ketään henkiin. ¹⁷ Sinun on vihittävä tuhon omiksi nuo kansat, heettiläiset ja amorilaiset, kanaanilaiset ja perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, niin kuin Herra, sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, ¹⁸ etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia

niitä iljettäviä tekoja, joita he ovat tehneet palvellessaan jumaliaan, ettekä te tekisi syntiä Herraa, Jumalaanne, vastaan.

¹⁹ Jos joudut kauan piirittämään kaupunkia ja sotimaan sitä vastaan valloittaaksesi sen, älä hävitä ympäristön puita äläkä heiluta kirvestäsi niitä vastaan, vaan syö niiden hedelmiä. Älä kaada puita; eiväthän kedon puut ole ihmisiä, että niiden pitäisi joutua sinun piirittämiksesi. ²⁰ Saat hävittää ja kaataa ainoastaan ne puut, joista tiedät, etteivät ne ole hedelmäpuita. Niistä voit rakentaa piirityslaitteet kanssasi sodassa olevaa kaupunkia vastaan, kunnes se kukistuu.”

Selvittämättömän veriteon sovittaminen

21¹ “Jos joku löydetään maakaamassa surmattuna kedolla siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa omaksesi, eikä tiedetä, kuka hänet on surmannut, ² tulee vanhimpiesi ja tuomariesi lähteä paikalle ja mitata matkat surmatusta ympärillä oleviin kaupunkeihin. ³ Surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan kaupungin vanhimmat ottakoot hiehon, jota ei ole käytetty työjuhtana ja joka ei ole kantanut iestä. ⁴ Kaupungin vanhinten on vietävä hieho aina virtaavan joen uomaan, paikkaan, jossa ei ole kynnety eikä kylvetty. Siellä heidän

on taitettava hieholta niska. ⁵ Sit-
ten astukoot esiin leeviläiset pa-
pit, sillä heidät Herra, sinun Jumalasi,
on valinnut toimittamaan palvelusta
ja siunaamaan Herran nimessä. Heidän
sanansa mukaan ratkaistakoon jokainen
riita ja jokainen pahoinpitely. ⁶ Kaikki
surmatun löytöpaikkaa lähinnä olevan
kaupungin vanhimmat peskööt kätensä
sen hiehon päällä, jolta taitettiin niska
joenuomassa, ⁷ ja vastatkoot näin:
‘Meidän kätemme eivät ole tätä verta
vuodattaneet eivätkä silmämme ole
tapausta nähneet. ⁸ Herra, toimita
sovitus kansallesi Israelille, jonka
lunastit, äläkä vaadi kansaasi Israelia
tilille viattoman veren vuodattamisesta.’
Näin heille toimitetaan sovitus verivelan
vuoksi. ⁹ Poista keskuudestasi viattoman
veren velka. Sinun tulee tehdä niin kuin
on oikein Herran silmissä.”

Avioliittoa ja perhettä koskevia lakeja

¹⁰ “Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan
ja Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät
sinun käsiisi ja sinä otat heistä sotavankeja,
¹¹ näet ehkä vankien joukossa kaunisvartaloisen
naisen, johon mielistyt ja jonka tahdot
ottaa vaimoksesi. ¹² Sinä voit viedä
hänet kotiisi, ja hänen tulee ajattaa
hiuksensa ja leikata kyntensä. ¹³ Riisukoon
hän päältään vaatteet, jotka olivat hänen
yllään, kun hänet vangittiin. Asukoon hän

kodissasi ja saakoon itkeä kuukauden
päivät isäänsä ja äitiään. Sen jälkeen
saat yhtyä häneen ja ottaa hänet omaksesi.
Hänestä on tullut sinun vaimosi. ¹⁴ Jos
hän ei kuitenkaan enää miellytä sinua,
päästä hänet menemään, minne hän haluaa.
Et saa myydä häntä rahasta etkä kohdella
häntä tylysti, koska olet nöyryyttänyt häntä.

¹⁵ Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa,
yksi jota hän rakastaa, ja toinen jota
hän hylkii, ja jos he molemmat, sekä
rakastettu että hyljeksitty, synnyttävät
hänelle lapsia ja esikoinen on hyljeksityn
poika, ¹⁶ mies ei saa jakaessaan pojille
perinnöksi omaisuuttaan antaa esikoisoikeutta
rakastamansa vaimon pojalle ja syrjäyttää
hylkimänsä vaimon poikaa, joka on
esikoinen. ¹⁷ Miehen on tunnustettava
hylkimänsä vaimon poika esikoiseksi ja
annettava hänelle kaksinkertainen osuus
kaikesta, mitä omistaa, sillä tuo poika on
hänen miehuutensa ensihedelmä, jolle
esikoisoikeus kuuluu.

¹⁸ Jos jollakin miehellä on uppiniskainen
ja kapinallinen poika, joka ei kuuntele
isäänsä eikä äitiään eikä tottele heitä,
vaikka he kurittavat häntä, ¹⁹ hänen
isänsä ja äitinsä on otettava hänet kiinni
ja vietävä hänet kaupunkinsa vanhinten
luo kaupungin portille. ²⁰ Heidän tulee
sanoa kaupunkinsa vanhimmille:

‘Tämä meidän poikamme on uppiniskainen ja kapinallinen eikä ota kuullakseen, mitä me sanomme. Hän on kemuilija ja juomari.’ ²¹ Silloin kaikkien hänen kaupunkinsa miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi. Poista paha keskuudestasi. Koko Israel kuulkoon sen ja pelätköön.”

Erinäisiä muita lakeja

²² “Jos joku on tehnyt synnin, josta rangaistaan kuolemalla, ja hänet surmataan ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun, ²³ ruumis ei saa jäädä riippumaan puuhun yöksi, vaan sinun on haudattava hänet samana päivänä. Joka on puuhun ripustettu, on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.”

22 ¹ “Älä jää toimeettomaksi, jos näet veljesi härän tai lampaan olevan eksyksissä, vaan vie se takaisin veljellesi. ² Ellei veljesi asu lähelläsi tai jos et tunne häntä, vie eläin talteen taloosi ja pidä sitä huostassasi, kunnes veljesi tiedustele sitä. Palauta se silloin hänelle. ³ Tee samoin veljesi aasille, viitalle tai mille muulle hyvänsä löytämällesi, joka on kadonnut häneltä. Et saa jäädä toimeettomaksi. ⁴ Älä katsele toimeettomana, jos näet veljesi aasin tai härän kaatuvan tielle. Sinun on autettava häntä nostamaan se jaloilleen.

⁵ Nainen ei saa pitää yllään miehen kampeita eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä jokainen, joka niin tekee, on iljetys Herralle, sinun Jumalallesi.

⁶ Jos tiellä kulkiessasi eteesi osuu linnunpesä puussa tai maassa ja siinä on poikaset tai munat ja emo makaa niiden päällä, älä ota emoa poikasineen, ⁷ vaan päästä emo menemään ja ota vain poikaset. Näin sinä menestyt ja saat elää kauan.

⁸ Kun rakennat uuden talon, tee kaide reunustamaan kattoasi, ettet saattaisi taloasi verivelan alaiseksi, jos joku putoaa sen katolta.

⁹ Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisia siemeniä. Muuten kylvämäsi siemen ja myös viinitarhan sato tulee kokonaan pyhäkölle pyhitetyksi. ¹⁰ Älä kynnä yhtä aikaa härällä ja aasilla. ¹¹ Älä pue yllesi vaatetta, joka on kudottu kahdenlaisista langoista, villasta ja pellavasta.

¹² Viittaasi, johon verhoudut, tee tupsut neljään kulmaan.”

Sukupuolisuhteita koskevia lakeja

¹³ “Jos mies ottaa vaimon ja yhtyy häneen, mutta alkaa sitten vihata häntä ¹⁴ ja esittää häntä vastaan syytöksiä ja saattaa hänet huonoon maineeseen sanomalla: ‘Minä otin tämän naisen vaimokseni, mutta yhtyessäni häneen en havainnut häntä neitsyeksi’, ¹⁵ niin tytön isän ja äidin on tuotava

todiste tytön neitsyydestä kaupungin vanhimmille kaupungin porttiin.

¹⁶ Tytön isä sanokoon vanhimmille: ‘Minä annoin tyttäreni vaimoksi tälle miehelle, mutta mies alkoi vihata häntä. ¹⁷ Nyt mies esittää syytöksiä häntä vastaan ja sanoo, ettei ole havainnut tytärtäni neitsyeksi. Tässä on kuitenkin todistus tyttäreni neitsyydestä.’ Tytön vanhemmat levittäkööt vaatteen kaupungin vanhinten eteen. ¹⁸ Silloin sen kaupungin vanhimpien on otettava mies kiinni ja kuritettava häntä. ¹⁹ Heidän on määrättävä miehen maksettavaksi sakkoa sata sekeliä hopeaa ja annettava ne tytön isälle, koska mies saattoi israelilaisen neitsyen huonoon maineeseen. Tyttö pysyy edelleen hänen vaimonaan, eikä mies saa hylätä häntä koko elinaikanaan.

²⁰ Mutta jos syytös on tosi eikä tyttöä havaittu neitsyeksi, ²¹ tyttö on vietävä isänsä talon ovelle ja kaupungin miesten on kivitettävä hänet kuoliaaksi, koska hän on tehnyt Israelissa häpeällisen teon harjoittamalla haureutta isänsä kodissa. Poista paha keskuudestasi.

²² Jos mies tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen vaimo, heidän molempien on kuoltava, sekä miehen, joka makasi naisen kanssa, että naisen. Poista paha Israelista.

²³ Jos tyttö, neitsyt, on kihlattu miehelle ja toinen mies tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan, ²⁴ teidän on vietävä molemmat sen kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, ettei hän huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä kihlatulle. Poista paha keskuudestasi.

²⁵ Mutta jos mies tapaa kihlatun tytön kedolla, käy häneen käsiksi ja makaa hänet, vain miehen, joka makasi tytön, on kuoltava. ²⁶ Tytölle et saa tehdä mitään. Hän ei ole syyllistynyt syntiin, josta ansaitsisi kuoleman. Tämä on samanlainen tapaus kuin jos mies käy toisen kimppeun ja tappaa hänet. ²⁷ Mies näet tapasi tytön kedolla, ja kihlattu tyttö huusi apua, mutta ei ollut ketään, joka olisi pelastanut hänet.

²⁸ Jos mies tapaa tytön, neitsyen, jota ei ole kihlattu, ottaa hänet kiinni ja makaa hänet ja heidät tavataan siitä, ²⁹ on miehen, joka makasi hänet, annettava tytön isälle viisikymmentä sekeliä hopeaa, ja työstä tulee hänen vaimonsa, koska hän oli tehnyt tälle väkivaltaa. Mies ei saa hylätä häntä koko elinaikanaan.”

23 ¹ “Mies ei saa ottaa vaimoksi äitipuoltaan eikä häpäistä isänsä vuodetta.”

Herran seurakuntaan kelpaamattomat

² “Kukaan, joka on kuohittu musertamalla tai leikkaamalla, ei

voi päästä Herran seurakuntaan.³ Kukaan kielletystä suhteesta syntynyt ei voi päästä Herran seurakuntaan. Hänen jälkeläisensä ei voi päästä Herran seurakuntaan edes kymmenennessä polvessa.⁴ Yksikään ammonilainen tai mooabilainen ei voi päästä Herran seurakuntaan. Heidän jälkeläisensä eivät voi koskaan päästä Herran seurakuntaan, eivät edes kymmenennessä polvessa,⁵ koska he eivät tulleet teitä vastaan leipää ja vettä mukanaan, kun Egyptistä lähdettyänne olitte matkalla, ja koska Baalak palkkasi Bileamin, Beorin pojan Mesopotamian Petorista, kiroamaan sinua.⁶ Herra, sinun Jumalasi, ei kuitenkaan tahtonut kuulla Bileamia, vaan Herra muutti kirouksen sinulle siunaukseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, rakasti sinua.⁷ Älä milloinkaan koko elinaikanasi etsi heidän hyvinvointiaan ja menestystään.

⁸ Älä inhoa edomilaista, sillä hän on sinun veljesi, äläkä inhoa egyptiläistä, sillä sinä olet asunut muukalaisena hänen maassaan.⁹ Lapset, jotka syntyvät heille kolmannessa polvessa, voivat päästä Herran seurakuntaan.”

Sotalleirin puhtaus

¹⁰ “Kun lähdette sotajoukkona vihollisianne vastaan, karttakaa kaikkea siivottomuutta.¹¹ Jos keskuudessanne on mies, joka ei ole puh-

das sen vuoksi, mitä hänelle on yöllä tapahtunut, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle eikä hän saa tulla leiriin.¹² Illansuussa hänen on peseydyttävä vedessä, ja auringon laskettua hän voi palata leiriin.

¹³ Sinulla tulee olla leirin ulkopuolella merkitty paikka, johon voit mennä tarpeellesi.¹⁴ Varusteissasi sinulla tulee olla pieni lapio, ja kun menet ulos tarpeellesi, kaiva sillä kuoppa ja peitä sitten ulosteesi.¹⁵ Kulkeehan Herra, sinun Jumalasi, leirissäsi auttaakseen sinua ja antaakseen vihollisesi sinun käsiisi. Leirisi tulee olla pyhä, ettei hän näkisi keskuudessasi mitään häpeällistä ja kääntyisi pois sinusta.”

Erinäisiä velvollisuuksia ja oikeuksia

¹⁶ “Älä luovuta isännälleen orjaa, joka on paennut isäntänsä luota sinun luoksesi.¹⁷ Hän saa asua sinun luonasi valitsemassaan paikassa josakin kaupungeistasi, missä tahansa hän haluaa. Sinä et saa sortaa häntä.

¹⁸ Israelin tyttäristä ei saa tulla pyhäkköporttoja eikä Israelin pojista pyhäkköpoikia.¹⁹ Älä tuo Herran, Jumalasi, temppeliin porton palkkaa äläkä koiran hintaa minkään lupauksen täyttämiseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, inhoaa molempia.

²⁰ Älä peri veljeltäsi korkoa rahasta, elintarpeista tai mistään muusta, mitä lainataan korkoa vastaan.²¹ Muukalaiselta voit periä

korkoa, mutta et veljeltäsi. Jos toimit näin, Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mihin ryhdyt siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi.

²² Kun teet lupauksen Herralle, Jumalallesi, älä viivyttelä sen täyttämässä, sillä Herra, sinun Jumalasi, vaatii sinut siitä tilille, ja sinä joudut syynalaiseksi. ²³ Jos sen sijaan jätät lupauksen tekemättä, et joudu syynalaiseksi. ²⁴ Pidä lupaus, joka on lähtenyt huuliltasi. Täytä Herralle, Jumalallesi, vapaaehtoisesti antamasi lupaus, se, mitä suusi on puhunut.

²⁵ Kun tulet lähimmäisesi viinitarhaan, saat syödä rypäleitä kyllicksesi, niin paljon kuin haluat, mutta älä pane mitään astiaasi. ²⁶ Kun tulet lähimmäisesi viljapellolle, saat katkoa kädelläsi tähkähäitä, mutta sirppiä et saa heiluttaa lähimmäisesi viljapellolla.”

Avioliittolakeja

24 ¹ “Jos mies ottaa naisen vaimokseen, mutta lakkaa pitämästä hänestä, koska huomaa hänessä jotakin häpeällistä, mies voi kirjoittaa vaimolleen erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan. ² Jos nainen miehen talosta lähdettyään menee vaimoksi toiselle miehelle ³ ja myös tämä mies alkaa viero-

häntä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan tai jos tämä jälkimmäinen mies, joka on ottanut hänet vaimokseen, kuolee, ⁴ hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ei voi ottaa häntä uudestaan vaimokseen, koska nainen on saastunut. Se olisi Herran edessä iljettävä teko. Älä aiheuta syntivelkaa maalle, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

⁵ Jos joku on juuri ottanut vaimon, hänen ei tarvitse lähteä sotaan eikä häntä saa velvoittaa millään muullakaan asialla. Hän saa olla vuoden ajan vapaana perhettään varten ja iloksi vaimolleen, jonka hän on ottanut.”

*Inhimillisyyttä ja oikeudenmukaisuutta
tähdentäviä lakeja*

⁶ “Käsitäviä ei saa ottaa pantiksi, ei päällimmäistäkään kiveä, sillä se olisi hengen ottamista pantiksi.

⁷ Jos jonkun havaitaan ryöstäneen israelilaisen veljensä, kohdelleen häntä tylästi tai myyneen hänet, ryöstäjän on kuoltava. Poista paha keskuudestasi.

⁸ Varo spitaalitautilia, niin että noudatat tarkoin kaikkea, mitä leeviläiset papit sinulle opettavat. Pitäkää huoli siitä, että teette niiden käskyjen mukaan, jotka minä olen heille antanut. ⁹ Muista, mitä Herra, sinun

Jumalasi, teki Mirjamille matkalla Egyptistä lähtönne jälkeen.

¹⁰ Kun lainaat jotakin lähimmäisesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan häneltä panttia.

¹¹ Odota ulkona, ja mies, jolle olet lainaamassa, tuokoon pantin sinulle ulos. ¹² Jos kyseessä on köyhä mies, et saa käydä levolle, jos hänen panttinsa on sinun hallussasi. ¹³ Sinun on annettava se hänelle takaisin auringon laskiessa, että hän voisi maata viitassaan ja siunaisi sinua. Tämä koituu sinulle vanhurskaudeksi Herran, sinun Jumalasi, edessä.

¹⁴ Älä sorra kurjaa ja köyhää palkkatyöläistä, olipa hän veljiäsi tai muukalainen, joka asuu jollakin paikkakunnallasi maassasi. ¹⁵ Maksa hänelle hänen palkkansa päivittäin ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja odottaa palkkaansa kaikesta sielustaan. Muuten hän huutaa sinun vuoksesi Herran puoleen, ja sinä joudut synnalaiseksi.

¹⁶ Isiä ei saa surmata lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kukaan surmattakoon oman syntinsä tähden.

¹⁷ Älä vääristä muukalaisen tai orvon oikeutta äläkä ota pantiksi lesken vaatteita. ¹⁸ Muista, että itse olit orjana Egyptissä ja että Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä. Sen tähden minä käsken sinun tehdä näin.

¹⁹ Kun korjaat satoa pelloltasi ja unohdat pellolle lyhteen, älä palaa sitä hakemaan. Jääköön se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa toimissasi.

²⁰ Kun olet ravistanut öljyvuusi, älä poimi puihin jääneitä marjoja. Oikoot ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle. ²¹ Kun olet korjannut sadon viinitarhastasi, älä poimi rypäleitä, jotka jäivät jälkeesi. Jääkööt ne muukalaiselle, orvolle ja leskelle. ²² Muista, että itse olit orjana Egyptin maassa. Sen tähden minä käsken sinua tekemään näin.”

25 ¹ “Jos miesten välillä syntyy riita ja he astuvat oikeuden eteen, jaettakoon heille oikeutta. Syytön on julistettava syyttömäksi ja syyllinen syylliseksi. ² Jos syyllisen katsotaan ansainneen lyönnejä, tuomari käsketään hänen laskeutua maahan makaamaan ja hänelle annettakoon tuomarin edessä hänen rikostaan vastaava määrä lyönnejä. ³ Hänelle saa antaa neljäkymmentä lyöntiä, mutta ei enempää. Jos veljeäsi lyödään tätä enemmän, vielä useammilla lyönneillä, hän tulee häväistyksi sinun silmiesi edessä.

⁴ Älä sido puivan härän suuta.”

Lankousavioliitto

⁵ “Kun veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee eikä hänellä ole poikaa, älköön vainajan

leski menkö naimisiin vieraan miehen kanssa, miehensä suvun ulkopuolelle. Hänen lankonsa yhtyköön häneen, ottakoon hänet vaimokseen, ja täyttäköön häntä kohtaan langon velvollisuuden.⁶ Hänen synnyttämänsä esikoinen nousee kantamaan kuolleen veljen nimeä, ettei veljen nimeä pyyhittäisi pois Israelista.⁷ Mutta jos mies ei suostu ottamaan kälyään vaimokseen, käly menköön kaupungin portille vanhinten luo ja sanokoon: 'Minun lankoni kieltäytyy pysyttämästä veljensä nimeä Israelissa. Hän ei tahdo täyttää langon velvollisuutta minua kohtaan.'⁸ Kaupungin vanhimpien tulee silloin kutsua mies puheilleen. Jos hän pysyy päätöksessään ja sanoo: 'En halua ottaa häntä vaimokseni',⁹ kälyn on mentävä miehen luo vanhinten nähden, vedettävä kenkä hänen jalastaan, syljettävä häntä silmille ja lausuttava: 'Näin tehdään miehelle, joka ei rakenna veljensä huonetta.'¹⁰ Miehen sukua kutsuttakoon sitten Israelissa 'paljasjalan suvuksi'."

Erinäisiä määräyksiä

¹¹ "Jos kaksi miestä tappelee keskenään ja toisen vaimo tulee autamaan miestänsä sen käsistä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu tämän sukupuolielimiin,

¹² niin hakkaa säälimättä naisen käsi ranteesta poikki.

¹³ Älköön laukussasi olko kahdenlaisia punnuksia, suurempia ja pienempiä.¹⁴ Älköön talossasi olko kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.¹⁵ Olkoon sinulla täsmälleen oikeat punnukset ja täsmälleen oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.¹⁶ Jokainen, joka tekee vääryyttä näissä asioissa, jokainen, joka tekee vääryyttä, on iljetys Herralle, Jumalallesi."

Amalekin muisto on pyyhittävä pois

¹⁷ "Muista, mitä Amalek teki sinulle matkalla, kun olitte lähteneet Egyptistä.¹⁸ Hän tuli sinua vastaan matkalla, kun olit väsynyt ja uuvuksissa, ja hyökkäsi Jumalaa pelkäämättä kaikkien heikkojen kimppuun, jotka olivat jääneet teistä jälkeen.¹⁹ Sen tähden sinun on pyyhittävä pois Amalekin muisto taivaan alta, kun Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun päästä rauhaan kaikista ympärilläsi olevista vihollisista siinä maassa, jonka hän antaa sinulle perintöosaksi ja omaisuudeksi. Älä unohda tätä."

Maan ensihedelmät pyhäkölle

26 ¹ "Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja sinä

otat sen omaksesi ja asetut asumaan siihen,² ota ensihedelmät kaikesta sadosta, jonka saat maastasi, siitä maasta, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle. Pane ne koriin ja mene paikkaan, jonka Herra, Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.³ Mene siihen aikaan virassa olevan papin luo ja sano hänelle: 'Minä ilmoitan tänä päivänä Herralle, Jumalallesi, että olen tullut siihen maahan, jonka Herra isillemme vannomallaan valalla on luvannut antaa meille.'

⁴Pappi ottakoon korin kädestäsi ja asettakoon sen Herran, sinun Jumalasi, alttarin eteen.⁵ Lausu silloin Herran, Jumalasi, edessä: 'Minun isäni oli harhaileva aramilainen, joka meni Egyptiin vähäinen joukko mukanaan ja asui siellä muukalaisena. Hänestä tuli siellä suuri, väkevä ja lukuista kansa.⁶ Egyptiläiset kohtelivat meitä pahoin, nöyryyttivät meitä ja teettivät meillä raskasta työtä.⁷ Silloin me huusimme Herran, isiemme Jumalan, puoleen, ja Herra kuuli meidän huutomme ja näki meidän kurjuutemme ja vaivamme ja kärsimämme sorron.⁸ Herra vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella aiheuttaen suurta kauhua ja tehden tunnustekoja ja ihmeitä.⁹ Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi

meille tämän maan – maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.¹⁰ Nyt minä tuon ensihedelmät sen maan sadosta, jonka sinä, Herra, annoit minulle.' Laske ne Herran, Jumalasi, eteen ja kumarru palvomaan Herraa, Jumalaasi.¹¹ Iloitkaa, sinä ja leeviläinen sekä keskuudessanne asuva muukalainen, kaikesta hyvästä, minkä Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi."

Kymmenykset

¹²"Kun olet suorittanut kaikki kymmenykset saamastasi sadosta kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, ja olet antanut ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle ja he ovat saaneet syödä kyllikseen muuriasi sisällä,¹³ sano Herran, Jumalasi, edessä: 'Olen vienyt pois talostani sen, mikä on pyhitettyä, ja antanut sen leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, aivan niin kuin olet minua käskenyt. En ole rikkonut käskyjäsi enkä unohtanut niitä.¹⁴ En ole syönyt kymmenyksistä mitään suruaikanani, en ole vienyt niistä mitään pois saastuneena ollessani enkä ole antanut niistä mitään vainajille. Olen kuunnellut Herran, Jumalani, ääntä. Olen tehnyt aivan niin kuin olet minua käskennyt.¹⁵ Katso alas taivaasta, pyhästä asunnostasi, ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille

antanut, niin kuin vanhoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.”

Israel on Herran omaisuuskansa

¹⁶ “Tänä päivänä Herra, sinun Jumalasi, käskee sinun noudattaa näitä määräyksiä ja säädöksiä. Elä niiden mukaan, noudata niitä koko sydäimestäsi ja koko sielustasi. ¹⁷ Sinä olet tänään vakuuttanut, että Herra on sinun Jumalasi ja että sinä vaellat hänen teitään, noudatat hänen määräyksiään, käskyjään ja säädöksiään ja kuuntelet hänen ääntään. ¹⁸ Herra on puolestaan tänään vakuuttanut sinulle, että sinä olet hänen omaisuuskansansa, niin kuin hän on sinulle puhunut, ja että sinun tulee noudattaa kaikkia hänen käskyjään. ¹⁹ Silloin hän nostaa sinut kaikkien luomiensa kansojen yläpuolelle, ylistetyksi, kunniakkaaksi ja loistavaksi, ja sinä olet Herralle, Jumalallesi, pyhitetty kansa, niin kuin hän on puhunut.”

MOOSEKSEN KOLMAS PUHE, 27 – 30

Muistokivet ja alttari Eebalin vuorella

27 ¹ Mooses ja Israelin vanhimmat antoivat kansalle tämän käskyn: “Noudattakaa kaikkia niitä käskyjä, jotka minä tänä päivänä teille annan. ² Kun menet Jordanin yli siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, pystytä itsellesi suuria kiviä ja sivele ne

kalkilla. ³ Kirjoita kiviin kaikki tämän lain sanat, sen jälkeen kun olet mennyt Jordanin yli asettuaksesi asumaan maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra, sinun isiesi Jumala, on sinulle puhunut. ⁴ Kun siis olette menneet Jordanin yli, pystyttäkää Eebalin vuorelle ne kivet, joista minä tänä päivänä annan teille käskyn, ja sivelkää ne kalkilla. ⁵ Rakenna sinne alttari Herralle, Jumalallesi. Tee alttari kivistä, joihin et ole koskenut rautaisella työkalulla. ⁶ Herran, sinun Jumalasi, alttari on rakennettava kokonaisista kivistä. Uhraa sen päällä polttouhreja Herralle, Jumalallesi. ⁷ Teurasta myös yhteysuhreja, syö siellä ja iloitse Herran, Jumalasi, edessä. ⁸ Kirjoita kiviin kaikki tämän lain sanat hyvin selvästi.”

Lainrikkokat kirotaan

⁹ Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille: “Vaikene Israel ja kuuntele. Tänä päivänä sinusta on tullut Herran, sinun Jumalasi, kansa. ¹⁰ Kuuntele siis Herran, Jumalasi, ääntä ja noudata hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan.”

¹¹ Mooses antoi kansalle sinä päivänä tämän käskyn:

¹² “Kun olette menneet Jordanin yli, niin Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin

asettukoot Garissiminvuorelle siunaamaan kansaa. ¹³ Ruuben, Gaad, Asser, Sebulon, Daan ja Naftali puolestaan asettukoot Eebalinvuorelle lausumaan kirouksen. ¹⁴ Leeviläiset julistakoot kovalla äänellä kaikille israelilaisille:

¹⁵ ‘Kirottu olkoon se, joka tekee veistetyin tai valetuin jumalankuvan, taitajan kätten työn, ja salaa asettaa sen palvottavakseen. Se on iljetys Herralle.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

¹⁶ ‘Kirottu olkoon se, joka häpäisee isäänsä tai äitiään.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

¹⁷ ‘Kirottu olkoon se, joka siirtää lähimmäisensä rajan.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

¹⁸ ‘Kirottu olkoon se, joka johtaa sokean harhaan tiellä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

¹⁹ ‘Kirottu olkoon se, joka vääristää muukalaisen, orvon tai lesken oikeuden.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁰ ‘Kirottu olkoon se, joka makaa isänsä vaimon kanssa, sillä hän häpäisee isänsä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²¹ ‘Kirottu olkoon se, joka sekaantuu eläimeen.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²² ‘Kirottu olkoon se, joka makaa sisarensa tai sisarpuolensa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²³ ‘Kirottu olkoon se, joka makaa anoppinsa kanssa.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁴ ‘Kirottu olkoon se, joka murhaa salaa lähimmäisensä.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁵ ‘Kirottu olkoon se, joka ottaa lahjuksen surmataksien viatoman.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’

²⁶ ‘Kirottu olkoon se, joka ei noudata tämän lain sanoja eikä tee niiden mukaan.’ Koko kansa vastatkoon: ‘Aamen.’”

Kuuliaisuuden siunaukset

28 ¹ “Jos sinä todella kuuntelet Herran, Jumalasi, ääntä, niin että noudatat tarkoin kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja toimit niiden mukaan, niin Herra, sinun Jumalasi, korottaa sinut kaikkien maan päällä olevien kansojen yläpuolelle. ² Jos kuuntelet Herran, Jumalasi, ääntä, kaikki nämä siunaukset tulevat sinun osaksesi ja saavuttavat sinut:

³ Siunattu olet sinä kaupungissa ja siunattu kedolla.

⁴ Siunattu on kohtusi hedelmä ja maasi sato, karjasi hedelmä, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

⁵ Siunattu on korisi ja taikinakaukalosi.

⁶ Siunattu olet sisään tullessasi ja siunattu ulos lähtiessäsi.

⁷ Kun vihollisesi nousevat sinua vastaan, Herra antaa heidän kaatua lyötyinä eteesi. Yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, mutta seitsemää tietä he pakenevat sinua.

⁸ Herra kääkee siunauksen tulla osaksesi, hän siunaa viljavarastosi ja kaiken, mihin ryhdyt. Hän siunaa sinua siinä maassa, jonka hän antaa sinulle.

⁹ Herra tekee sinusta hänelle pyhitetyn kansan, niin kuin hän on sinulle vannonut, kunhan vain noudatat Herran, sinun Jumalasi, käskyjä ja vaellat hänen teitään.

¹⁰ Kaikki kansat maan päällä näkevät, että Herra on ottanut sinut nimiinsä, ja ne pelkäävät sinua. ¹¹ Herra antaa sinulle runsain määrin kaikkea hyvää, hän siunaa sinun kohtusi hedelmän, karjasi hedelmän ja maasi sadon siinä maassa, jonka Herra on isillesi vannonmallaan valalla luvannut antaa sinulle. ¹² Herra avaa sinulle taivaan, runsaan aarrekammionsa, antaakseen maallesi sateen aikaan ja siunatakseen kaiken, mitä teet. Sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun itsesi ei tarvitse lainaa ottaa. ¹³ Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi. Sinä vain ylenet etkä koskaan alene, jos tottelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä annan

noudatettaviksesi. ¹⁴ Älä poikkea oikealle äläkä vasemmalle yhdestäkään käskystä, jonka minä tänä päivänä annan teille. Älä seuraa muita jumalia äläkä palvele niitä.”

Tottelemattomuuden kiroukset

¹⁵ ”Mutta jos sinä et kuuntele Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä annan sinulle, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut:

¹⁶ Kirottu olet sinä kaupungissa ja kirottu kedolla.

¹⁷ Kirottuja ovat sinun korisi ja taikinakaukalosi.

¹⁸ Kirottuja ovat kohtusi hedelmä ja maasi sato, nautojesi vasikat ja lampaittesi karitsat.

¹⁹ Kirottu olet sisään tullessasi ja kirottu ulos lähtiessäsi.

²⁰ Herra lähettää keskuuteesi kirousta, hämminkiä ja uhkaa, mihin ikinä ryhdytkin, kunnes tuhoudut ja hukut äkisti pahojen tekojesi tähden, koska olet hylännyt Herran. ²¹ Herra antaa ruton tarttua sinuun, ja se hävittää sinut tyystin siitä maasta, jota nyt menet ottamaan omaksesi. ²² Herra lyö sinua hivuttavalla taudilla, kuumeella, poltteella ja tulehduksilla, kuivuudella, nokitähkällä ja viljanruosteella. Nämä vainoavat sinua, kunnes tuhoudut. ²³ Taivas pääsi päällä

on kuin vaskea ja maa allasi kuin rautaa. ²⁴ Sateen sijaan Herra antaa sinun maahasi tomua ja tuhkaa. Sitä sataa taivaasta päällesi, kunnes tuhoudut.

²⁵ Herra antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heitä vastaan, mutta seitsemää tietä sinä heitä pakenet. Sinua kauhistellaan kaikissa valtakunnissa maan päällä. ²⁶ Vainajiesi ruumiit ovat ruokana kaikille taivaan linnuille ja maan eläimille, joita kukaan ei säikytä pois.

²⁷ Herra lyö sinua Egyptin paiseilla, ajoksilla, ihottumalla ja syyhyllä, joista et voi parantua. ²⁸ Herra lyö sinua hulluudella ja sokeudella, ja sinun mielesi vauhkoontuu. ²⁹ Sinä haparoit keskellä päivää, niin kuin sokea haparoi pimeydessä, etkä sinä menesty toimissasi. Sinä olet koko elinaikasi aina vain sorretty ja ryöstetty, eikä pelastajaa ole.

³⁰ Sinä kihlaat naisen, mutta toinen makaa hänet. Sinä rakennat talon, mutta et saa asua siinä. Sinä istutat viinitarhan, mutta et saa korjata siitä ensimmäistäkään satoa. ³¹ Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta sinä et saa syödä sitä. Aasisi ryöstetään sinun silmiesi edestä, etkä sinä saa sitä takaisin, ja lampaasi luovutetaan vihollisillesi.

Ei ole ketään, joka auttaisi sinua. ³² Poikasi ja tyttäresi anetaan vieraan kansan käsiin, ja sinä näet sen omin silmin. Silmäsi raukeavat ikävöidessäsi heitä herkeämättä, mutta sinä et voi tehdä sille mitään. ³³ Kansa, jota et tunne, käyttää hyväkseen maasi sadon ja kaiken, minkä olet vaivalla hankkinut. Koko elinaikasi sinä olet sorretty ja riistetty. ³⁴ Sinä menetät järkesi siitä, mitä silmäsi näkevät. ³⁵ Herra lyö sinua pahoilla paiseilla, joista et voi parantua. Niitä on polvissasi ja reisissäsi ja kaikkialla ruumiissasi jalkapohjista päälakeen asti. ³⁶ Herra vie sinut ja kuninkaan, jonka olet asettanut itsellesi, keskelle kansaa, jota sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet. Siellä sinä palvelet muita jumalia, puuta ja kiiveä. ³⁷ Sinusta tulee kauhistuksen, sananparsien ja irvailun aihe kaikille kansoille, joiden keskuuteen Herra sinut kuljettaa.

³⁸ Siementä sinä viet pellolle paljon, mutta satoa korjaat vain vähän, sillä heinäsiirkat ahmivat sen. ³⁹ Viinitarhoja sinä istutat ja näet vaivaa, mutta viiniä et saa juodaksesi etkä voi korjata rypäleitä, sillä madot syövät ne. ⁴⁰ Öljypuita on kaikkialla alueellasi, mutta öljyllä et voi itseäsi voidella, sillä oliivi si varisevat maahan. ⁴¹ Poikia ja tyttäriä sinulle syntyy, mutta et saa

pitää heitä luonasi, sillä he joutuvat vankeuteen. ⁴² Kaikki sinun puusi ja koko maasi sadon valtaavat tuhoojasirkat. ⁴³ Keskuudessanne asuva muukalainen kohooa yhä ylemmäs sinun yläpuolellesi, mutta sinä painut alemmas ja alemmas. ⁴⁴ Hän lainaa sinulle, mutta sinä et kykene lainaamaan hänelle. Hänestä tulee pää ja sinusta häntä.

⁴⁵ Kaikki nämä kiroukset kohtaavat sinua. Ne vainoavat sinua ja saavuttavat sinut, niin että tuhoudut, koska et kuunnellut Herran, Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän on sinulle antanut. ⁴⁶ Nämä kiroukset tulevat ikuisesti olemaan merkkeinä ja ihmeinä sinun ja jälkeläistesi osana, ⁴⁷ koska et palvellut Herraa, Jumalaasi, iloiten ja hyvällä mielellä, kun sinulla oli yllin kyllin kaikkea. ⁴⁸ Siksi sinun on nälkäisenä ja janoisena, alastomana ja kaiken puutteessa palveltava vihollisiasi, jotka Herra lähettää sinun kimppuusi. Hän panee sinun niskaasi rautaisen ikeen ja viimein tuhoaa sinut.

⁴⁹ Herra nostattaa sinua vastaan kaukaa, maan äärestä, kansan, joka syöksyy kimppuusi kuin kotka, kansan, jonka kieltä sinä et ymmärrä. ⁵⁰ Se on röyhkeä kansa, joka ei kunnioita vanhusta eikä sääli nuorta. ⁵¹ Se syö, mitä karjasi tuottaa ja mitä maasi kasvaa, kunnes

tuhoudut. Se ei jätä sinulle viljaa, viiniä eikä öljyä, ei nautojesi vasikoita eikä lampaittesi karitsoita. Lopulta se tuhoaa sinut. ⁵² Se kansa piirittää kaikkia kaupunkjesi, kunnes korkeat ja linnoitetut muurisi, joihin sinä luotit, ovat luhistuneet maahan kaikkialla maassasi. Se piirittää jokaista kaupunkiasi koko siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle. ⁵³ Kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua, sinä joudut syömään poikiesi ja tyttäriesi lihaa, omia lapsiasi, jotka Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle.

⁵⁴ Jopa keskuudessanne elävä hienostunut ja ylellisyyteen tottunut mies katselee silloin karsain silmin veljeään, omaa vaimoaan ja jäljellä olevia lapsiaan, jotka hän on jättänyt henkiin. ⁵⁵ Hän ei anna kenellekään heistä lastensa lihaa, jota hän syö, koska hänellä ei ole mitään muuta jäljellä, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua jokaisessa kaupungissasi. ⁵⁶ Keskuudessanne elävä nainen, joka oli niin hienostunut ja ylellisyyteen tottunut, ettei edes aikonut laskea jalkaansa maahan hienostuneessa ylellisyydessään, katselee silloin karsain silmin omaa miestänsä, poikaansa ja tytärtään ⁵⁷ eikä anna heille jälkeisiä, jotka tulevat hänen kohdustaan, eikä lapsia, jotka hän synnyttää. Kaiken puutteessa

hän syö ne salaa itse, kun vihollisesi piirittää ja ahdistaa sinua kaupungeissasi.

⁵⁸ Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, etkä pelkää Herran, sinun Jumalasi, kunnioitettavaa ja pelättävää nimeä, ⁵⁹ Herra lyö sinua ja jälkeläisiäsi erityisen ankarilla ja pitkällisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkällisillä sairauksilla. ⁶⁰ Hän tuo takaisin keskuuteesi kaikki Egyptin taudit, joita sinä kammoat, ja ne tarttuvat sinuun. ⁶¹ Herra antaa tulla päällesi myös kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja, joista ei ole kirjoitettu tässä lain kirjassa, ja lopulta sinä tuhoudut. ⁶² Koska et kuunnellut Herran, sinun Jumalasi, ääntä, teistä jää jäljelle vain vähäinen joukko, vaikka te ennen olitte monilukuisia kuin taivaan tähdet. ⁶³ Ja niin kuin Herra ennen iloitsi teistä tehdessään teille hyvää ja enentäessään teidän lukuanne, niin Herra silloin iloitsee teistä hävittäessään ja tuhotessaan teidät. Silloin teidät temmataan irti siitä maasta, jota te nyt menette ottamaan omaksenne.

⁶⁴ Herra hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan kautta koko maailman, ja sinä palvelet siellä muita jumalia, joita sinä et tunne eivätkä isäsikään tunteneet, puuta ja kiveä. ⁶⁵ Niiden kansojen seassa sinä et saa lepoa eikä jaloillesi löydy lepoaikkaa. Herra antaa sinulle siellä

vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun. ⁶⁶ Elämäsi näyttää sinusta olevan hiuskarvan varassa, yöt ja päivät sinä olet pelon vallassa etkä voi olla varma hengestäsi. ⁶⁷ Aamulla sinä sanot: 'Jospa olisi ilta', ja illalla: 'Jospa olisi aamu!' Sellaista pelkoa sinä tunnet sydämessäsi, ja sellaisia asioita sinä näet silmilläsi. ⁶⁸ Herra kuljettaa sinut laivoilla takaisin Egyptiin, josta minä sanoin sinulle: 'Sinun ei enää tarvitse nähdä sitä.' Siellä te kaupittelette itseänne orjiksi ja orjattariksi vihollisillesi, mutta ostajaa ei ole."

Herra uudistaa liittonsa Mooabin maassa

⁶⁹ Nämä ovat sen liiton sanat, jonka Herra käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Mooabin maassa sen liiton lisäksi, jonka Herra oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla.

29 ¹ Mooses kutsui koko Israelin koolle ja sanoi kansalle: "Te olette nähneet omin silmin kaiken, mitä Herra teki Egyptin maassa faralle, kaikille hänen palvelijoilleen ja koko hänen maalleen – ² nuo suuret koettelemukset, jotka te näitte omin silmin, nuo suuret tunnusteot ja ihmeet. ³ Tähän päivään mennessä Herra ei kuitenkaan ole suonut teille ymmärtävää sydäntä, näkeviä silmiä eikä kuulevia korvia. ⁴ Minä

kuljetin teitä autiomaassa neljäkymmentä vuotta, mutta vaatteet eivät kuluneet yltänne eivätkä kengät jaloistanne. ⁵ Te ette saaneet leipää syödäkseenne ettekä viiniä tai väkijuomaa juodakseenne, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁶ Kun tulimme tähän paikkaan, Siihon, Hesbonin kuningas, ja Oog, Baasanin kuningas, lähtivät sotimaan meitä vastaan, mutta me löimme heidät. ⁷ Me otimme haltuumme heidän maansa ja annoimme sen perintöösaksi ruubenilaisille ja gaadilaisille sekä toiselle puolelle Manassan heimoa. ⁸ Noudattakaa siis tämän liiton sanoja ja toimikaa niiden mukaan, että menestyisitte kaikessa, mitä teette.

⁹ Te kaikki seisotte tänä päivänä Herran, Jumalanne, edessä, kaikki te israelilaiset heimoittain: päämiehenne, vanhimpanne, johtomiehenne, ¹⁰ lapsenne ja vaimonne sekä myös muukalaiset, puunhakkaajat ja vedenkantajat, jotka ovat leirissäsi. ¹¹ Sinä olet astumassa Herran, Jumalasi, liittoon, hänen valaliittoonsa. Herra, sinun Jumalasi, tekee sen tänään sinun kanssasi ¹² korottaakseen sinut kansakseen ja ollakseen sinun Jumalasi, niin kuin hän on sinulle puhunut ja niin kuin hän on vannonut isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. ¹³ Minä en tee tätä liittoa, tätä

valaliittoa, ainoastaan teidän kansanne, ¹⁴ jotka tänä päivänä olette tässä meidän kanssamme, Herran, meidän Jumalamme, edessä, vaan yhtä hyvin niiden kanssa, jotka eivät ole tänä päivänä tässä meidän joukossamme.

¹⁵ Te tiedätte, että me asuimme Egyptin maassa ja että me kuljimme niiden kansojen keskitse, joiden alueiden kautta te olette kulkeneet. ¹⁶ Te näitte ne iljettävät puiset, kiviset, hopeiset ja kultaiset jumalankuvat, joita heillä on. ¹⁷ Ettei vain teidän joukossanne olisi miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän on tänä päivänä kääntynyt pois Herrasta, meidän Jumalastamme, niin että he ryhtyvät palvelemaan noiden kansojen jumalia. Varokaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa ¹⁸ ja ettei kukaan tämän valan sanat kuullessaan siunaisi itseään sydämessään ja ajattelisi: 'Minun käy hyvin, vaikka vaellankin paatunein sydämin.' Näin hän tuhoaa sekä runsaasti kastellun että kuivan maan. ¹⁹ Herra ei tahdo antaa hänelle anteeksi, vaan Herran viha ja kiivaus syttyvät silloin sitä miestä vastaan. Kaikki kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, lankeavat hänen päälle, ja Herra pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta. ²⁰ Herra erottaa hänet kaikista Israelin heimoista

ja tuottaa hänelle onnettomuuden, kaikki ne liiton kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan.

²¹ Tulevat sukupolvet kysyvät – teidän lapsenne, jotka nousevat teidän tilallenne, ja kaukaisesta maasta tulevat muukalaiset, jotka näkevät sen maan vitsaukset ja sairaudet, joilla Herra sitä rasittaa, ²² tulikiven ja suolan, koko maan kuin poltettuna, niin ettei siihen kylvetä eikä se kasva enää ruohoa; käy niin kuin silloin, kun Sodoma ja Gomorra, Adma ja Seboim hävitettiin, kun Herra vihassaan ja kiivaudessaan ne hävitti – ²³ niin silloin kaikki kansat kysyvät: ‘Minkä vuoksi Herra on tehnyt tälle maalle näin? Miksi tämä hänen suuren vihansa hehku?’ ²⁴ Heille vastataan: ‘Sen tähden, että he hylkäsivät liiton, jonka Herra, heidän isiensä Jumala, teki heidän kanssaan viedessään heidät pois Egyptin maasta, ²⁵ ja alkoivat palvella muita jumalia ja palvoa niitä, jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita hän ei ollut heidän osakseen jakanut. ²⁶ Siksi Herran viha syttyi tätä maata kohtaan, niin että hän antoi kaikkien kirousten, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohdata sitä. ²⁷ Herra tempasi heidät pois heidän omasta maastaan vihassaan, kiivaudessaan ja suuressa suuttumuksessaan ja heitti heidät toiseen maahan, jossa he ovat tänäkin päivänä.’

²⁸ Salatut asiat ovat Herran, meidän Jumalamme, mutta ne, jotka on ilmoitettu, ovat meitä ja meidän lapsiamme varten ikuisesti, että me toimisimme kaikkien tämän lain sanojen mukaan.”

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

30 ¹ “Kun kaikki tämä kohtaa sinua, siunaus niin kuin kirouskin, jotka minä olen asettanut sinun eteesi, niin silloin sinä menet itseesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra, sinun Jumalasi, on sinut karkottanut. ² Sinä palaat Herran, Jumalasi, luo, ja sinä itse ja sinun lapsesi kuuntelette kaikessa hänen ääntään koko sydämeštänne ja koko sielustanne, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsen. ³ Silloin Herra, sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua. Herra, Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden keskuuteen hän on sinut hajottanut. ⁴ Vaikka sinut olisi karkotettu taivaitten ääriin, Herra, sinun Jumalasi, kokoaa ja noutaa sinut sieltäkin. ⁵ Herra, Jumalasi, tuo sinut siihen maahan, jonka sinun isäsi ottivat omakseen, ja sinä saat ottaa sen omaksesi. Hän tekee teille hyvää ja antaa teidän lisääntyä lukuisammiksi kuin isänne olivat. ⁶ Herra, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja jälkeläistesi sydämet, niin että sinä rakastat Herraa, Jumalaasi, koko sydämeštäsi ja koko sielustasi. Niin

sinä saat elää. ⁷ Herra, sinun Jumalasi, antaa kaikkien näiden kirousten kohdata vihollisiasi ja vihamiehiäsi, jotka vainosivat sinua.

⁸ Silloin sinä kuuntelet jälleen Herran ääntä ja teet kaikkien hänen käskyjensä mukaan, niin kuin minä tänä päivänä sinua käsen. ⁹ Herra, sinun Jumalasi, siunaa runsain mitoin kaiken, mitä teet. Hän tekee ruumiisi hedelmän ja karjasi jälkikasvun hyvin lukuisaksi ja maasi sadon hyvin runsaaksi. Herra iloitsee sinusta jälleen, sinun parhaaksesi, niin kuin hän iloitsi isistäsi, ¹⁰ kun sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on kirjoitettu tähän lain kirjaan, ja kun sinä palaat Herran, Jumalasi, luo koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.

¹¹ Tämä käsky, jonka minä tänä päivänä sinulle annan, ei ole sinulle liian vaikea täyttää eikä liian etäinen. ¹² Se ei ole taivaassa, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka nousee meidän puolestamme taivaaseen noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?' ¹³ Se ei ole myöskään meren takana, niin että sinun tarvitsisi sanoa: 'Kuka menee puolestamme meren taakse noutamaan sen ja julistaa sen meille, että voisimme noudattaa sitä?' ¹⁴ Sana on aivan lähellä

sinua, sinun suussasi ja sydämesäsi, niin että voit sen täyttää."

Valitse siis elämä!

¹⁵ "Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan, ¹⁶ kun minä käsen sinun rakastaa Herraa, Jumalaasi, vaeltaa hänen teitään ja noudattaa hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, että saisit elää ja lisääntyisit ja Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi. ¹⁷ Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä ole kuuliainen vaan annat vietellä itsesi palvomaan muita jumalia ja palvelemaan niitä, ¹⁸ niin minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te totisesti tuhoudutte ettekä elä kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.

¹⁹ Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää. ²⁰ Rakasta Herraa, Jumalaasi, kuuntele hänen ääntään ja riipu hänessä kiinni. Siinä on sinun elämäsi, ja niin tehden sinä elät vanhaksi asuessasi maassa, jonka Herra vanhoi antavansa sinun isillesi Abrahamille, lisakille ja Jaakobille."

MOOSEKSEN JÄÄHYVÄISET, 31 – 34*Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen*

31 ¹Kun Mooses oli puhunut koko Israelille nämä sanat, ²hän sanoi heille: ”Minä olen nyt sadankahdenkymmenen vuoden vanha. En voi enää kulkea teidän edellänne, sillä Herra on sanonut minulle: ‘Sinä et mene tämän Jordandin yli.’ ³Mutta Herra, sinun Jumalasi, kulkee itse sinun edelläsi ja tuhoaa nämä kansat sinun tieltäsi, niin että voit ottaa haltuusi niiden maan. Myös Joosua kulkee edelläsi, niin kuin Herra on puhunut. ⁴Herra tekee noille kansoille niin kuin hän teki Siihonille ja Oogille, amorilaisten kuninkaille. Hän tuhosi heidät ja heidän maansa. ⁵Herra antaa nuo kansat teidän valtaanne. Tehkää niille aivan sen käskyn mukaan, jonka minä olen teille antanut. ⁶Olkaa lujia ja rohkeita! Älkää pelätkö älkääkään säikykö heitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, kulkee itse teidän kanssanne. Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä.”

⁷Mooses kutsui Joosuan esiin ja sanoi hänelle koko Israelin edessä: ”Ole luja ja rohkea, sillä sinä saat mennä tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka Herra on heidän isilleen vannomallaan valalla luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi. ⁸Herra itse kulkee edelläsi. Hän on sinun kanssasi, hän ei jätä eikä hylkää sinua. Älä pelkää äläkä kauhistu.”

Määräys lain lukemisesta kansalle

⁹Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen papeille, Leevin jälkeläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkua, ja kaikille Israelin vanhimmille. ¹⁰Mooses antoi heille tämän käskyn: ”Joka seitsemäs vuosi, määräaikaan vapautusvuotena, lehtimajanjuhlassa, ¹¹kun koko Israel tulee koolle Herran, sinun Jumalasi, eteen siihen paikkaan, jonka hän valitsee, lukekaa tämä laki Israelin edessä koko kansan kuullen. ¹²Kootkaa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä muurisi sisällä asuvat muukalaiset, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, Jumalaanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja. ¹³Näin myös heidän lapsensa, jotka eivät vielä sitä tunne, kuulevat sen ja oppivat pelkäämään Herraa, Jumalaanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jota te nyt menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen.”

Viimeiset ohjeet Moosekselle

¹⁴Herra sanoi Moosekselle: ”Katso, se aika lähestyy, jolloin sinun on kuoltava. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä annan hänelle käskyni.” Niin Mooses ja Joosua menivät ilmestysmajaan ja asettuivat sinne seisomaan. ¹⁵Herra

ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvipatsas seisahtui majan ovelle.

¹⁶ Herra sanoi Moosekselle: "Sinä menet lepoon isiesi luo, mutta tämä kansa nousee ja lähtee haureudessa seuraamaan vieraita jumalia siinä maassa, johon se menee. Se hylkää minut ja rikkoo liiton, jonka minä olen tehnyt sen kanssa." ¹⁷ Sinä päivänä minun vihani syttyy sitä vastaan, minä hylkään heidät ja peitän heiltä kasvoni. Se joutuu riistettäväksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sitä. Sinä päivänä se sanoo: 'Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua siksi, ettei Jumalani ole keskelläni?' ¹⁸ Mutta silloin minä peitän kasvoni kokonaan kaiken sen pahan tähden, mitä se on tehnyt kääntymällä muiden jumalien puoleen.

¹⁹ Kirjoita nyt itsellesi tämä laulu ja opeta se israelilaisille, niin että se on heidän huulillaan. Näin tämä laulu on minun todistajani israelilaisia vastaan. ²⁰ Minä vien Israelin siihen maahan, josta minä vannoin valan heidän isilleen, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. He saavat syödä kyllikseen ja lihovat. Kuitenkin he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä. He halveksivat minua ja rikkovat minun liiton. ²¹ Kun suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat heitä, tämä

laulu on todistajana heitä vastaan, sillä se ei unohdu heidän jälkipolviensa huulilta. Minä tiedän heidän taipumuksensa, jotka heillä on tänä päivänä, jo ennen kuin minä olen vienyt heidät siihen maahan, josta minä olen vannonut heille valan." ²² Mooses kirjoitti laulun samana päivänä ja opetti sen israelilaisille.

²³ Sitten Herra antoi Joosualle, Nuunin pojalle, tämän käskyn: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka minä valalla vannon olen heille luvannut. Minä olen sinun kanssasi."

Lain kirjan säilyttäminen

²⁴ Kun Mooses oli kirjoittanut loppuun asti kirjaan tämän lain sanat, ²⁵ hän antoi Herran liitonarkkua kantaville leeviläisille tämän käskyn:

²⁶ "Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkun viereen. Se on oleva siellä todistajana sinua vastaan, Israel. ²⁷ Minä tunnen teidän kapinallisuutenne ja uppiniskaisuutenne. Kun minun vielä eläessäni teidän keskellänne te jatkuvasti kapinoitte Herraa vastaan, kuinka paljon enemmän te kapinoittekaan minun kuolemani jälkeen!

²⁸ Kootkaa luokseni kaikki heimojenne vanhimmat ja johtomiehenne. Minä tahdon puhua heille nämä sanat ja ottaa

taivaan ja maan todistajiksi heitä vastaan, ²⁹ sillä minä tiedän, että minun kuoltuani te vaellatte kelvottomasti ja käännytte pois siltä tieltä, jota minä käskin teidän vaeltaa. Aikojen lopulla teitä kohtaa onnettomuus, koska te teette sellaista, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoitatte hänet teoillanne.”

Mooseksen laulu

³⁰ Sitten Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen alusta loppuun asti tämän laulun sanat:

32 ¹ ”Kunnetkaa, taivaat, kun minä puhun, ja kuulkuoon maa minun suuni sanat. ² Pisaroikoon sateena opetukseni, valukoon kasteena puheeni niin kuin vihma vihannalle, kuin sadekuurot nurmikolle, ³ sillä minä julistan Herran nimeä. Kuuluttakaa meidän Jumalamme suuruutta!

⁴ Kallio hän on, hänen tekonsa ovat täydelliset, kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Hän on uskollinen Jumala, hänessä ei ole vääryyttä, hän on vanhurskas ja oikeamielinen. ⁵ Kelvottomasti rikkovat häntä vastaan nuo, jotka eivät ole hänen lapsiaan vaan ovat häpeätahra, tuo nurja ja kiero sukupolvi. ⁶ Näinkö sinä menettelet Herraa kohtaan, sinä houkkamainen ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti.

⁷ Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän kertoo sen sinulle, vanhuksiltasi, niin he sen sinulle sanovat. ⁸ Kun Korkein jakoi kansoille perinnöt, kun hän erotteli ihmiset, hän määräsi kansojen rajat Israelin poikien luvun mukaan. ⁹ Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. ¹⁰ Herra löysi hänet autiomaasta, autiosta, ulvovasta erämaasta. Herra otti hänet hoiviinsa ja opetti häntä, suojeli häntä kuin silmäteräänsä. ¹¹ Niin kuin kotka houkuttelee pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, levittää siipensä, ottaa poikasensa ja kantaa niitä siivillään, ¹² niin Herrakin johdatti kansaansa, hän yksin, hänen kanssaan ei ollut vierasta jumalaa. ¹³ Herra kuljetti häntä vaunuilla maan kukkuloiden yli, ja hän sai syödä pellon antimia. Herra antoi hänen imeä hunajaa kalliosta, öljyä kovasta kivistä. ¹⁴ Herra antoi heille voita lehmistä ja maitoa lampaista, karitsojen rasvaa, Baasanin pässejä ja pukkeja ja vehnän parasta ydintä. Sinä sait juoda viiniä, rypälelen verta.

¹⁵ Mutta Jesurun lihoi ja alkoi potkia, ja hänestä tuli lihava, paksu ja äksy. Hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksi pelastuksensa kalliota. ¹⁶ Hän herätti Jumalan kiivauden vierailla jumalillaan,

vihoitti hänet iljetyksillään. ¹⁷ He uhrasivat riivaajille, eivät Jumalalle, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille, äsken löytämilleen, joita teidän isänne eivät tunteneet. ¹⁸ Kalliota, joka sinut synnytti, sinä et muistanut, sinä unohdit Jumalan, joka antoi sinulle elämän.

¹⁹ Herra näki sen ja hylkäsi heidät, hänen poikansa ja tyttärensä vihastuttivat hänet. ²⁰ Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, tahdon nähdä, mikä heidän lopunsa on. He ovat kiero sukupolvi, lapsia vailla uskollisuutta. ²¹ He ovat kiivastuttaneet minut jumalilla, jotka eivät jumalia ole, vihoittaneet minut turhuuksillaan. Niinpä minäkin kiivastutan heidät kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkkamaisella kansalla. ²² Sillä minun vihani tuli on syttynyt, se leimuaa alimpaan tuonelaan asti. Se ahmii maan satoineen ja polttaa vuorten perustukset. ²³ Minä kasaan heidän päälleen onnettomuuksia, ammun heihin kaikki nuoleni, ²⁴ nälän näännytystä, kuumetaudin poltetta ja ruton hävitystä. Raatelevat pedot minä lähetän heidän kimppuunsa ja maassa matelevat myrkkykäärmeet. ²⁵ Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu. Nuorukaiset ja neitsyet kuolevat, niin myös imeväiset ja harmaapäät.

²⁶ Minä olisin tuhonnut heidät ja hävittänyt heidän muistonsa ihmisten mielestä, ²⁷ ellen olisi varonut vihollisen pilkkaa ja sitä, että vastustajat sanovat vääristellen: 'Meidän kätemme oli voitokas, ei Herra ole tehnyt mitään tästä kaikesta.' ²⁸ Israel on kansa, joka on hukannut neuvot, eikä sillä ole ymmärrystä. ²⁹ Jos he olisivat viisaita, he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä on heidän tulevaisuutensa.

³⁰ Kuinka yksi voisi ajaa takaa tuhatta, kuinka kaksi saisi pakenemaan kymmenentuhatta, ellei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä! ³¹ Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän kalliomme. Näin vihollisemmekin päättelevät.

³² Sodoman viiniköynnöksiä ovat heidän köynnöksensä, Gomorran pengermien perua. Heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän rypäleterttunsa ovat karvaita. ³³ Lohikäärmeitten myrkkyyä on heidän viininsä, kyykäärmeitten kauheaa myrkkyyä. ³⁴ Eikö tämä kaikki ole minulla tallessa, sinetöitynä varastoissani? ³⁵ Minun on kosto ja palkanmaksu, se odottaa aikaa, jolloin heidän jalkansa horjuu. Heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, heidän määräaikansa tulee rientäen.'

³⁶ Herra tuomitsee kansansa ja säälii palvelijoitaan. Hän näkee, että heidän voimansa on ehtynyt ja kaikki on tyystin lopussa. ³⁷ Hän sanoo: 'Missä ovat heidän jumalansa, missä kallio, johon he turvasivat?' ³⁸ Missä ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin? Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne kätköpaikkana teille. ³⁹ Nähkää nyt, että minä, minä se olen, eikä minun rinnallani ole yhtäkään jumalaa. Minä surmaan ja herätän eloon, minä muserran ja minä parannan, eikä ole ketään, joka pelastaa minun käsistäni. ⁴⁰ Minä kohotan käteni tavasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti, ⁴¹ minä teroitan salamoivan miekkani ja käteni ryhtyy toteuttamaan tuomiota. Minä kosten vastustajilleni, maksan takaisin vihamiehilleni. ⁴² Minä annan nuolteni juopua verestä – minun miekkani syö lihaa – kaatuneiden ja vangittujen verestä, vihollispäällikköjen päistä.'

⁴³ Riemuitkaa kansat hänen kansansa kanssa, sillä hän kostaa palvelijoihensa veren. Hän antaa koston kohdata vastustajiaan ja toimittaa sovituksen maalleen ja kansalleen."

⁴⁴ Mooses lausui Joosuan, Nuunin pojan, kanssa kaikki tämän laulun sanat kansan kuullen.

Mooses päättää puheensa

⁴⁵ Kun Mooses oli puhunut kaikki nämä sanat koko Israelille, ⁴⁶ hän sanoi heille: "Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, joilla minä tänä päivänä todistan teitä vastaan, niin että voitte käskää lapsianne noudattamaan kaikkia tämän lain sanoja ja tekemään niiden mukaan. ⁴⁷ Ne eivät ole teille turhia sanoja, vaan niissä on teidän elämänne. Näiden sanojen varassa te elätte kauan siinä maassa, jota menette ottamaan omaksenne Jordanin tuolta puolen."

Mooses saa katsella Kanaaninmaata

⁴⁸ Herra puhui Moosekselle sinä samana päivänä ja sanoi: ⁴⁹ "Nouse tuonne Abarimin vuoristoon Nebonvuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaaninmaata, jonka minä annan israelilaisten omaisuudeksi. ⁵⁰ Sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut otetaan heimosi luo, niin kuin veljesi Aaron kuoli Hoorinvuorella ja hänet otettiin heimonsa luo, ⁵¹ koska te olitte uskottomia minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden luona Kaadeksessa Siinin autiomaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä. ⁵² Kaukaa saat sinä katsella tuota maata, mutta sinne sinä et pääse, maahan, jonka minä annan israelilaisille."

Mooses siunaa Israelin

33¹Tämä on siunaus, jolla Mooses, Jumalan mies, siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa. ²Hän sanoi: "Herra tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille, ilmestyi kirkkaudessaan Paaranin vuorilta. Hän tuli esiin kymmentuhantisten pyhien joukosta, hänen oikealla puolellaan leimusi lain tuli.

³Herra rakastaa kansoja, kaikki niiden pyhät ovat hänen kädessään. He laskeutuvat maahan sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi. ⁴Mooses antoi meille lain, perinnön Jaakobin seurakunnalle. ⁵Jesurun sai kuninkaan, kun kansan päämiehet kokoontuivat yhdessä Israelin heimojen kanssa.

⁶Saakoon Ruuben elää, älköön hän kuolko, mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko."

⁷Juudasta hän sanoi: "Kuule, Herra, Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Omin käsin hän taisteli sen puolesta; ole sinä apuna hänen vihollisiaan vastaan."

⁸Leevistä hän sanoi: "Sinun tummimisi ja uurimisi kuuluvat hänelle, joka on sinulle uskollinen, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa riitelit Meribanveden luona. ⁹Hän sanoi isästään ja äidistään: 'En ole heitä nähnyt.' Hän ei tunnustanut veljiään omikseen eikä tuntenut omia lapsiaan. He

noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liittossasi. ¹⁰He opettavat säädöksiäsi Jaakobille ja lakiasi Israelille. He tuovat eteesi suitsukkeen savua, alttarillesi kokonaisuhreja. ¹¹Siunaa, Herra, hänen voimansa ja ole suosiollinen hänen kätensä työlle. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä, niin etteivät he enää nouse."

¹²Benjaminista hän sanoi: "Herran rakkaana hän asuu hänen turvissaan. Herra suojelee häntä lakkaamatta, hän saa asua Herran hartioilla."

¹³Joosefista hän sanoi: "Hänen maansa on Herran siunaama kasteella, kalleimmalla, mitä tulee taivaasta, ja mitä tulee maan syvyyksistä alhaalta, ¹⁴kalleimmalla, mitä aurinko antaa, kalleimmalla, mitä kuun vaiheet tuottavat, ¹⁵kalleimmalla, mitä tulee ikiaikaisten vuorten huipuilta, kalleimmalla, mitä tulee ikikukkuloilta, ¹⁶kalleimmalla, mitä maa kasvaa ja mitä siinä on. Hänen suosionsa, hänen, joka asui piikkisessä pensaassa, laskeutukoon Joosefin pään päälle, veljiensä ruhtinaan pääläelle. ¹⁷Hänen sonniensa esikoinen on kunniaksi hänelle, sillä on sarvet kuin villihärällä. Niillä se puskee kumoon kansat, kaikki kansat maan ääriin saakka. Sellaisia ovat

Efraimin kymmenettuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.”

¹⁸ Sebulonista ja Isaskarista hän sanoi: “Iloitse, Sebulon, kun lähdet liikkeelle, ja sinä, Isaskar, majoissasi.

¹⁹ He kutsuvat kansoja vuorelle, siellä he uhraavat vanhurskauden uhreja. He imevät merten rikkauden ja hiekkaan kätkeytyt aarteet.”

²⁰ Gaadista hän sanoi: “Kiitetty olkoon hän, joka laajentaa Gaadin alueen. Niin kuin leijona Gaad asettuu paikoilleen; se raatelee käsivarren ja päälaenkin. ²¹ Hän katsoi itselleen parhaan osuuden, sillä sinne oli kätkeyty hänelle johtajan osa. Hän tuli kansan päämiesten kanssa ja toteutti Herran vanhurskauden ja hänen Israelia koskevat päätöksensä.”

²² Daanista hän sanoi: “Daan on leijonanpentu, joka loikkaa esiin Baasanista.”

²³ Naftalista hän sanoi: “Naftali on kylläinen suosiosta ja täynnä Herran siunausta. Hän saa periä lännen ja etelän.”

²⁴ Asserista hän sanoi: “Pojista siunatuin on Asser. Olkoon hän veljiensä suosiossa, kastakoon hän jalansa öljyyn. ²⁵ Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi, ja niin kuin ovat päiväsi, niin olkoon voimasikin.

²⁶ Ei kukaan ole niin kuin Jesurunin Jumala, joka ratsastaa avuksesi taivaasta, majesteettiudessaan pilvien päältä. ²⁷ Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat

iankaikkiset käsivarret. Hän kar-kotti viholliset sinun tieltäsi ja sanoi: ‘Hävitä heidät!’ ²⁸ Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillään viljan ja viinin maassa. Siellä taivaskin pisaroi kastetta. ²⁹ Onnelinen olet sinä, Israel – kuka on sinun kaltaisesi! Sinä olet Herran pelastama kansa! Hän on sinun kilpesi ja apusi, ja majesteettinen miekkasi. Sinun vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä tallaat heidän kukkuloitaan.”

Mooseksen kuolema ja jälkimaine

34 ¹ Mooses nousi Mooabin arolta Nebonvuorelle, Pisgan huipulle, joka on vastapäätä Jerikoa. Herra näytti hänelle koko maan: Gileadin aina Daaniin asti, ² koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan Länsimereen asti, ³ Etelämaan ja tasangon, Jerikon eli Palmukaupungin laakson, aina Sooariin asti. ⁴ Herra sanoi Moosekselle: “Tämä on se maa, josta minä vannoin Abrahamille, lisakille ja Jaakobille valan: ‘Sinun siemenellesi minä annan tämän maan.’ Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinne sinä et pääse.”

⁵ Mooses, Herran palvelija, kuoli Herran sanan mukaan siellä, Mooabin maassa. ⁶ Herra hautasi hänet Mooabin maassa laaksoon, joka on vastapäätä

Beet-Peoria, mutta kukaan ei ole tähän päivään mennessä saanut tietää hänen hautapaikkaansa.

⁷ Mooses oli kuollessaan sadankahdenkymmenen vuoden ikäinen. Hänen silmänsä eivät kuitenkaan olleet hämärtyneet eikä hänen elinvoimansa ehtynyt.

⁸ Israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää. Sitten Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika päättyi.

⁹ Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat Joosuaa ja

tekivät sen mukaan kuin Herra oli Moosesta käskenyt.

¹⁰ Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka Herra tunsikin kasvoista kasvoihin. ¹¹ Ei ole ollut ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, joita hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faarolle ja kaikille hänen palvelijoilleen sekä koko hänen maalleen, ¹² ei ketään, jolla olisi ollut niin suuri voima ja joka olisi tehnyt sellaisia suuria ja pelottavia tekoja, joita hän teki koko Israelin nähden.

JOOSUAN KIRJA

SAAPUMINEN KANAANIN MAAHAN, 1 – 4

Herra puhuu Joosualle

1 ¹Kun Herran palvelija Mooses oli kuollut, Herra sanoi Joosualle, Nuunin pojalle, Mooseksen palvelijalle: ²“Minun palvelijani Mooses on kuollut. Nouse siis nyt ja mene tämän Jordanin yli yhdessä koko tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille. ³Jokaisen paikan, jota jalkanne tallaa, minä annan teille, niin kuin olen Moosekselle puhunut. ⁴Teidän alueenne ulottuu autiomaasta ja Libanonilta suureen virtaan, Eufratvirtaan, saakka – se käsittää koko heettiläisten maan. Auringonlaskun suunnalla se ulottuu Suureenmereen asti. ⁵Kukaan ei kestä sinun edessäsi koko sinun elinaikanasi. Niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi. Minä en jätä enkä hylkää sinua. ⁶Ole luja ja rohkea, sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi maan, jonka minä heidän isilleen vannomallani valalla olen luvannut antaa heille. ⁷Ole vain luja ja täysin rohkea ja noudata kaikessa toiminnassasi tarkoin sitä opetusta, jonka palvelijani Mooses on sinulle antanut. Älä poikkeaa siitä oikealle

äläkä vasemmalle, jotta menestyisit, missä ikinä kuljetkin. ⁸Älköön tämä lain kirja väistykö suustasi, vaan mietiskele sitä päivin ja öin, että noudattaisit tarkoin kaikkea, mitä siihen on kirjoitettu, sillä silloin sinä onnistut toimissasi ja silloin sinä menestyt. ⁹Enkö minä olekin käskennyt sinua: Ole luja ja rohkea! Älä säiky äläkä kauhistu, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin.”

Valmistuminen Jordanin ylitykseen

¹⁰Niin Joosua käski kansan johtomiehiä näin: ¹¹“Kulkekaa leirin halki ja antakaa kansalle tämä käsky: ‘Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kuluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi.’”

¹²Ruubenilaisille, gaadilaisille ja puolelle Manassen heimoa Joosua sanoi: ¹³“Muistakaa se käsky, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille sanoessaan: ‘Herra, teidän Jumalanne, suo teidän päästä rauhaan ja antaa teille tämän maan.’ ¹⁴Vaimonne, lapsenne ja karjanne jääkööt siihen maahan, jonka Mooses antoi teille Jordanin tältä puolen. Mutta teidän, kaikkien sotakuntoisten, on mentävä

taisteluvالميina virran yli veljienne edellä ja autettava heitä, ¹⁵ kunnes Herra suo veljienne päästä rauhaan niin kuin teidänkin ja hekin ottavat omakseen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa heille. Sitten te voitte palata takaisin perintömaallenne ja ottaa omakseen sen alueen, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille Jordanin tältä puolelta, auringonnousun puolelta.”

¹⁶ Niin he vastasivat Joosualle: ”Kaiken, mitä olet käskennyt meidän tehdä, me teemme, ja mihin meidät lähetätkin, sinne me menemme. ¹⁷ Niin kuin me olemme kaikessa totelleet Moosesta, niin me tottelemme sinuakin. Kunhan vain Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi, niin kuin hän oli Mooseksen kanssa. ¹⁸ Jokainen, joka niskoittelee käskyjäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä käsket hänen tehdä, surmattakoon. Ole vain luja ja rohkea.”

Jerikon vakoilijat ja Raahab

2 ¹ Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoilijaa ja sanoi: ”Menkää ottamaan selvää maasta ja Jerikosta.” He lähtivät matkaan ja tulivat Raahabnimisen porton taloon ja kävivät siellä levolle. ² Jerikon kuninkaalle ilmoitettiin: ”Tänne on yöllä tullut israelilaisia miehiä tarkkailemaan

tätä maata.” ³ Silloin Jerikon kuninkas lähetti sanan Raahabille: ”Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi ja ovat talossasi, sillä he ovat tulleet tarkkailemaan koko tätä maata.” ⁴ Mutta nainen oli ottanut mukaansa molemmat miehet ja piilottanut heidät. Hän sanoi: ”On totta, että miehet tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. ⁵ Pimeän tullen, kun kaupungin portteja suljettiin, miehet lähtivät ulos, enkä tiedä, minne he menivät. Lähtekää nopeasti ajamaan heitä takaa, niin saavutatte heidät.” ⁶ Mutta hän oli vienyt vakoilijat katolle ja piilottanut heidät pellavanvarsien alle, jotka hän oli sinne asetellut. ⁷ Jerikon miehet ajoivat heitä takaa Jordanin tietä ylityspaikoille saakka. Portti suljettiin heti, kun takaa-ajajat olivat lähteneet heidän peräänsä.

⁸ Mutta ennen kuin vakoilijat olivat käyneet levolle, Raahab nousi katolle heidän luokseen ⁹ ja sanoi heille: ”Minä tiedän, että Herra on antanut teille tämän maan. Kahuu teitä kohtaan on vallannut meidät, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessä. ¹⁰ Me olemme kuulleet, miten Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä. Tiedämme myös, mitä te teitte Jordanin toisella puolella niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle,

Siihonille ja Oogille: te vihitte heidät tuhon omiksi. ¹¹ Kun me sen kuulimme, sydämemme raukesi pelosta, eikä kenelläkään ole enää rohkeutta käydä teitä vastustamaan, sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. ¹² Vannokaa nyt minulle Herran kautta, että osoitatte laupeutta isäni perheelle, koska minä olen osoittanut laupeutta teille. Antakaa minulle varma merkki siitä, ¹³ että jätätte henkiin minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaiken heidän väkensä. Pelastakaa meidät kuolemasta.” ¹⁴ Niin miehet sanoivat hänelle: ”Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, kunhan vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta.”

¹⁵ Sitten Raahab laski heidät köydellä alas ikkunasta. Hänen talonsa oli näet kiinni kaupungin muurissa; hän asui muurilla. ¹⁶ Hän sanoi heille: ”Menkää vuorille, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä. Olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet. Sitten voitte jatkaa matkaanne.” ¹⁷ Miehet sanoivat hänelle: ”Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meillä vannotit, ellet tee näin: ¹⁸ Kun huomaat, että me tulemme tähän maahan, sido tämä punainen nauha

siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa sitten isäsi, äitisi, veljesi ja isäsi koko perhe luoksesi taloon. ¹⁹ Jos joku lähtee talosi ovesta ulos, hänen verensä tulokoon hänen itsensä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat. Jos taas meistä jonkun käsi sattuu keneen tahansa, joka on sinun kanssasi talossa, hänen verensä tulkoon meidän päällemme. ²⁰ Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän asiaamme, me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit.” ²¹ Raahab sanoi: ”Olkoon niin kuin sanotte”, ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Sitten Raahab satoi punaisen nauhan ikkunaan.

²² Niin miehet lähtivät, tulivat vuoristoon ja viipyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat palanneet. Nämä etsivät heitä kaikkialta tien varrelta, mutta eivät löytäneet. ²³ Sitten nuo kaksi miestä kääntyivät paluumatkalle. He laskeutuivat alas vuorilta, menivät virran yli ja tulivat Joosuan, Nuunin pojan, luo. He kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut, ²⁴ ja sanoivat Joosualle: ”Herra on todellakin antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon edessämme.”

Jordanin ylitys

3 ¹ Joosua ja kaikki israelilaiset nousivat ylös varhain aamulla, lähtivät liikkeelle Sittimistä ja tulivat

Jordanille. Siellä he yöpyivät ennen kuin menivät virran yli.

² Kolmen päivän kuluttua johtomiehet kulkivat leirin halki ³ ja antoivat kansalle käskyn: ”Kun näette Herran, teidän Jumalanne, liitonarkun ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekin paikoiltanne liikkeelle ja kulkekaa sen jäljessä. ⁴ Teidän ja arkun välillä on kuitenkin oltava noin kahdentuhannen kyynärän välimatka. Älkää menkö lähelle arkkua, että tietäisitte tien, jota teidän on kuljettava, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä.”

⁵ Joosua sanoi kansalle: ”Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra tekee ihmeitä teidän keskuudessanne.” ⁶ Papeille hän sanoi: ”Ottakaa liitonarkku ja kulkekaa kansan edellä.” Niin he ottivat liitonarkun ja kulkivat kansan edellä.

⁷ Herra sanoi Joosualle: ”Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että minä olen sinun kanssasi niin kuin minä olin Mooseksen kanssa. ⁸ Sinun on annettava liitonarkkua kantaville papeille tämä käsky: ’Kun tulette Jordanin veden ääreen, menkää Jordanin veteen seisomaan.’”

⁹ Joosua sanoi israelilaisille: ”Tulkaa tänne ja kuulkaa Herran, teidän Jumalanne, sanat.” ¹⁰ Joosua

sanoi vielä: ”Siitä, mitä nyt tapahtuu, te tiedätte, että elävä Jumala on teidän keskellänne, ja hän karkottaa varmasti teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset, perissiläiset, gargasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset. ¹¹ Katsokaa, kaiken maan Herran liitonarkku kulkee teidän edellänne Jordaniin. ¹² Valitkaa nyt kaksitoista miestä Israelin heimoista, kustakin heimosta yksi mies. ¹³ Niin pian kuin papit, jotka kantavat Herran, kaiken maan Herran, arkkua, laskevat jalkansa Jordanin veteen, ylhäältä päin tulevan veden virtaus katkeaa ja vesi pysähtyy yhtenäiseksi muuriksi.”

¹⁴ Niin kansa lähti liikkeelle teltoistaan mennäkseen Jordanin poikki, ja liitonarkkua kantavat papit kulkivat kansan edellä. ¹⁵ Kun arkun kantajat tulivat Jordanille ja arkkua kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, niin – vaikka Jordan koko elonleikkuuajan tulvii yli kaikkien äyräittensä – ¹⁶ ylhäältä päin virtaava vesi pysähtyi. Se seisoi yhtenäisenä muurina hyvin kaukana Aadamin luona, sen kaupungin, joka on Saaretanin vieressä. Vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi näkyvistä, ja kansa kulki Jordanin yli Jerikon kohdalta. ¹⁷ Koko Israel kulki kuvaa myöten, ja Herran liitonarkkua

kantavat papit seisoivat paikoillaan kuivalla pohjalla Jordanin uomassa, kunnes koko kansa oli ehtinyt kulkea Jordanin yli.

Kaksitoista muistokiveä

4¹ Kun koko kansa oli kulkenut Jordanin yli, Herra sanoi Joosualle: ² ”Ottakaa kansan keskuudesta kaksitoista miestä, yksi mies kustakin heimosta,³ ja antakaa heille tämä käsky: ‘Ottakaa tuolta Jordanin pohjalta, aivan pappien jalkojen juuresta, kaksitoista kiveä. Viekää ne mukanne ja asettakaa ne siihen paikkaan, johon jääte ensi yöksi.’” ⁴ Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli israelilaisista määrännyt tähän tehtävään, yhden miehen kustakin heimosta. ⁵ Hän sanoi heille: ”Menkää Herran, Jumalanne, liitonarkun eteen Jordanin uomaan, ja nostakaa kukin kivi olallenne, israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan,⁶ jotta niistä tulisi muistomerkki teidän keskellenne. Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät, mitä nämä kivet teille merkitsevät,⁷ vastatkaa heille: ‘Sitä, että Jordanin vesien virtaus katkesi Herran liitonarkun edessä, kun se kulki virran poikki. Jordanin vesien virtaus katkesi, ja siitä nämä kivet ovat israelilaisille ikuisena muistona.’” ⁸ Israelilaiset tekivät juuri niin kuin Joosua oli

käskinnyt. Jordanin uomasta otettiin israelilaisten heimojen lukumäärän mukaan kaksitoista kiveä, joista Herra oli puhunut Joosualle. Ne vietiin yöpymispaikkaan ja asetettiin sinne. ⁹ Joosua pystytti kaksitoista kiveä myös Jordanin uomaan sille kohdalle, jossa liitonarkkua kantavat papit seisoivat. Ne ovat siellä vielä tänäkin päivänä.

¹⁰ Arkkua kantavat papit seisoivat Jordanin uomassa, kunnes kaikki, mitä Herra oli käskinnyt Joosuan puhua kansalle, oli tehty aivan niin kuin Mooses oli Joosuaa käskinnyt. Sitten kansa kiirehti Jordanin yli. ¹¹ Kun koko kansa oli kulkenut yli, Herran liitonarkku ja papit siirtyivät kansan eteen. ¹² Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa kulkivat taisteluvälineinä israelilaisten etujoukkona, niin kuin Mooses oli heille puhunut. ¹³ Noin nelikymmentuhantinen sotaan varustettu joukko kulki Herran kasvojen edessä välineinä taisteluun Jerikon aroille.

¹⁴ Sinä päivänä Herra teki Joosuan suureksi kaikkien israelilaisten silmissä, ja he pelkäsivät häntä koko hänen elinaikansa niin kuin olivat pelänneet Moosesta.

¹⁵ Herra sanoi Joosualle: ¹⁶ ”Käskä todistuksen arkkua kantavien pappien nousta Jordanista.” ¹⁷ Niin Joosua käski pappeja: ”Nouskaa

ylös Jordanista.” ¹⁸ Tuskin Herran liitonarkkua kantavat papit olivat nousseet ylös Jordanista ja heidän jalkansa astuneet kuivalle maalle, kun Jordanin vesi palasi paikoilleen ja virtasi niin kuin ennenkin yli kaikkien äyräittänsä.

¹⁹ Kansa nousi ylös Jordanista ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä ja leiriytyi Gilgaliin, Jerikon alueen itälaidalle. ²⁰ Ne kaksitoista kiveä, jotka oli otettu Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin. ²¹ Hän sanoi israelilaisille: ”Kun lapsenne vastaisuudessa kysyvät isiltään, mitä nämä kivet ovat, ²² niin kertokaa heille: ’Israel kulki kuivaa myöten tämän Jordanin poikki, ²³ kun Herra, teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet meidän tieltämme, kunnes olimme kulkeneet yli. Samoin Herra, teidän Jumalanne, oli tehnyt Kaislamerelle, jonka hän kuivasi meidän edeltämme, kunnes olimme kulkeneet sen yli. ²⁴ Näin hän teki, jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, kuinka väkevä on Herran käsi, ja jotta te aina pelkäisitte Her-
raa, teidän Jumalaanne.”

KANAAININ MAAN VALTAAMINEN, 5 – 12

Kansa ympärileikataan Gilgalissa

5 ¹ Kaikki amorilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin länsipuolella, ja kaikki meren rannikon kanaanilaisten ku-

ninkaat kuulivat, kuinka Herra oli kuivannut Jordanin vedet israelilaisten tieltä, kunnes nämä olivat kulkeneet yli. Silloin kuninkaiden sydämet raukesivat pelosta eikä heillä enää ollut rohkeutta vastustaa israelilaisia.

² Siihen aikaan Herra sanoi Joosualle: ”Tee itsellesi kiviveitsiä ja tee israelilaisista jälleen ympärileikattu kansa.” ³ Niin Joosua teki itselleen kiviveitsiä ja ympärileikkasi israelilaiset Esinakkakukkulan luona. ⁴ Syy siihen, miksi Joosua ympärileikkasi heidät, oli tämä: Kaikki Egyptistä lähteneen kansan miespuoliset jäsenet, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat olleet ympärileikattuja, olivat kuolleet matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen. ⁵ Koko se kansa, joka oli lähtenyt Egyptistä, oli ympärileikattu, mutta ketään niistä israelilaisista, jotka olivat syntyneet matkalla autiomaassa Egyptistä lähdön jälkeen, ei ollut ympärileikattu. ⁶ Israelilaiset näet vaelsivat autiomaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes hävisi koko se kansa, kaikki sotakuntoiset miehet, jotka olivat lähteneet Egyptistä. He eivät kuunnelleet Herran ääntä. Siksi Herra vannoi heille, ettei hän antaisi heidän nähdä sitä maata, jonka Herra heidän isilleen vannomallaan

valalla oli luvannut antaa heille, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.⁷ Mutta Herra nosti heidän tilalleen heidän poikansa, jotka Joosua nyt ympärileikkasi. Nämä olivat ympärileikkaamattomia, sillä heitä ei ollut matkalla ympärileikattu.⁸ Kun koko kansa oli saatu ympärileikatuksi, he pysyivät paikallaan leirissä, kunnes olivat toipuneet.⁹ Sitten Herra sanoi Joosualle: ”Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häpeän.” Sen vuoksi sitä paikkaa kutsutaan vielä nytkin Gilgaliksi.

Pääsiäisen vietto

¹⁰ Kun israelilaiset olivat leiriytyneet Gilgaliin, he viettivät pääsiäistä sen kuukauden neljännen toista päivän iltana Jerikon arolla.¹¹ Pääsiäisen jälkeisenä päivänä, juuri sinä päivänä, he söivät sen maan tuotteita, happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä.¹² Seuraavana päivänä loppui mannan tulo, koska he söivät sen maan tuotteita. Israelilaiset eivät enää saaneet mannaa vaan söivät sinä vuonna Kanaaninmaan satoa.

Herran sotajoukon ylipäällikkö

¹³ Joosuan ollessa Jerikon luona tapahtui, että kun hän kohotti katseensa, hän näki miehen seisovan

edessään, paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?”¹⁴ Mies sanoi: ”En, vaan minä olen Herran sotajoukon ylipäällikkö ja olen juuri nyt tullut.” Silloin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti hänelle kunnioitusta ja sanoi: ”Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?”¹⁵ Herran sotajoukon ylipäällikkö sanoi Joosualle: ”Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä.” Ja Joosua teki niin.

Jerikon valloitus

6¹ Jeriko piti porttinsa tiukasti suljettuina israelilaisten vuoksi. Kukaan ei päässyt ulos eikä sisälle.² Niin Herra sanoi Joosualle: ”Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon kuninkaineen ja sotaurhoinen.³ Kulkekaa kaupungin ympäri, kaikki sotakuntoiset miehet. Kiertäkää kaupunki kuutena päivänä, joka päivä yhden keran.⁴ Seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa liitonarkun edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja pa-pit puhaltakoot pasuunoihin.⁵ Kun oinaansarviin puhalletaan pitkään ja te kuulette pasuunan äänen, koko kansa huutakoon suureen ääneen. Silloin kaupungin muuri sortuu paikkaansa ja kansa voi nousta sen yli, kukin kohdaltaan.”

⁶Joosua, Nuunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: "Lähtekää kantamaan liitonarkkua, ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran arkun edellä." ⁷Kansalle hän sanoi: "Lähtekää liikkeelle ja kulkekaa kaupungin ympäri. Aseellinen etujoukko kulkekoon Herran arkun edellä."

⁸Ja tapahtui niin kuin Joosua oli kansalle sanonut. Ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran edessä, lähtivät kulkemaan ja puhalsivat pasuunoihin, ja Herran liitonarkku tuli heidän jäljessään. ⁹Etujoukko kulki pasuunaa puhaltavien pappien edellä, ja jälkijoukko kulki arkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta. ¹⁰Joosua oli antanut kansalle tämän käskyn: "Älkää huutako älkääkään antako äänenne kuulua. Älkää päästäkö sanaakaan suustanne ennen sitä päivää, jona sanon teille: 'Nostakaa sotahuuto!' Silloin huutakaa." ¹¹Näin hän käski kuljettaa Herran liitonarkkua yhden kierroksen kaupungin ympäri. Sitten kansa palasi leiriin ja jäi sinne yöksi.

¹²Varhain seuraavana aamuna Joosua nousi ja papit lähtivät kantamaan Herran liitonarkkua, ¹³ja ne seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvista pasuunaa Herran liitonarkun edellä,

puhalsivat pasuunoihin kulkiessaan. Etujoukko kulki heidän edellään, ja jälkijoukko Herran arkun jäljessä, samalla kun pasuunoihin puhallettiin taukoamatta. ¹⁴Myös toisena päivänä he kiersivät kerran kaupungin ympäri ja palasivat sitten leiriin. Näin he tekivät kuutena päivänä.

¹⁵Mutta seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamun sarastessa ja kulkivat samalla tavoin kaupungin ympäri, mutta nyt seitsemän kertaa. Ainoastaan sinä päivänä he kulkivat seitsemän kertaa kaupungin ympäri. ¹⁶Kun papit seitsemännellä kerralla puhalsivat pasuunoihin, Joosua sanoi kansalle: "Kohottakaa sotahuuto, sillä Herra on antanut teille tämän kaupungin. ¹⁷Olkoon kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihitty tuhon omaksi Herran kunniaksi. Ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan samassa talossa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka olimme lähettäneet. ¹⁸Mutta pysykää te erossa tuhon omaksi vihitystä, ettette itse joudu tuhon omiksi ottamalla tuhon omaksi vihittyä ja siten saata Israelin leiriä tuhon omaksi ja syökse sitä onnettomuuteen. ¹⁹Kaikki hopea ja kulta sekä kupari- ja rautaesineet ovat Herralle pyhitettyjä. Ne on tuotava Herran aarteistoon."

²⁰Pasuunoihin puhallettiin, ja kansa nosti sotahuudon. Kun kansa

kuuli pasuunan äänen, se kohotti kovan sotahuudon. Silloin muuri sortui paikkaansa, ja kansa ryntäsi ylös kaupunkiin, kukin suoraan eteensä. Niin he valloittivat kaupungin ²¹ ja vihkivät miekalla tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli: miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, härät, lampaat ja aasit.

²² Joosua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata: ”Menkää sen porttonaisen taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen väkensä sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet.” ²³ Silloin nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaiken hänen väkensä. He toivat ulos kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. ²⁴ Mutta kaupunki ja kaikki, mitä siellä oli, poltettiin tulella. Ainoastaan hopea ja kulta sekä kupari- ja rautaesineet annettiin Herran huoneen aarteistoon. ²⁵ Portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaiken hänen väkensä Joosua jätti kuitenkin henkiin. Raahab asuu israelilaisten keskuudessa vielä tänäkin päivänä, koska hän piilotti ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa.

²⁶ Siihen aikaan Joosua lausui tämän kirouksen: ”Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia. Sen perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja porttien pystyttämisestä nuorimpansa.”

²⁷ Herra oli Joosuan kanssa, ja Joosuan maine levisi kautta maan.

Tappio Ain luona

7 ¹ Israelilaiset menettelivät kuitenkin uskottomasti tuhon omaksi vihityn suhteen. Aakan, jonka isä oli Karmi, Serahin pojan Sabdin poika Juudan heimosta, otti itselleen tuhon omaksi vihittyä. Silloin Herran viha syttyi israelilaisia kohtaan.

² Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Beet-Aavenia, Beetelin itäpuolella. Hän sanoi heille: ”Menkää vakoilemaan maata.” Niin miehet menivät ja vakoilivat Aita. ³ Palattuaan Joosuan luo he sanoivat hänelle: ”Älköön koko kansa lähtekö sinne ylös. Menköön kaksi- tai kolmetuhatta miestä. He kyllä kukistavat Ain. Älä vaivaa sinne koko kansaa, sillä ailaisia on vähän.” ⁴ Niin kansasta lähti sinne noin kolmetuhatta miestä, mutta he kääntyivät pakoon Ain miesten edessä.

⁵ Ain miehet löivät heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentäkuusi miestä. He ajoivat israelilaisia takaa kaupungin portilta Sebarimiin

asti ja löivät rinteessä kuoliaaksi nuo kolmekymmentäkuusi. Silloin kansan sydän raukesi pelosta ja muuttui kuin vedeksi.

Joosuan valitus

⁶ Joosua repäisi vaatteensa ja heittäytyi kasvoilleen maahan Herran liitonarkun eteen. Hän ja Israelin vanhimmat olivat siinä iltaan saakka ja heittivät tomua päänsä päälle. ⁷ Joosua sanoi: "Voi, Herra, Herra, miksi ollenkaan toit tämän kansan Jordanin yli antaaksesi meidät amorilaisten käsiin, jotta he tuhoaisivat meidät? Voi, jospa olisimme päättäneet jäädä Jordanin toiselle puolelle! ⁸ Voi, Herra, mitä voin enää sanoa, kun Israel on kääntynyt pakoon vihollistensa edessä! ⁹ Kun kanaanilaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, he saartavat meidät ja hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä sinä teet suuren nimesi puolesta?"

Herra vastaa Joosualle

¹⁰ Herra sanoi Joosualle: "Nouse! Miksi makaat kasvoillasi? ¹¹ Israel on tehnyt syntiä. He ovat rikoneet minun liittoni, jonka olen heille säättänyt, ja ovat ottaneet tuhon omaksi vihittyä. He ovat sekä varastaneet että valehdelleet ja sitten panneet varastamansa tavarat omien tavaroittensa joukkoon. ¹² Sen vuoksi israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä.

He kääntyvät pakoon vihollistensa edessä, sillä heistä itsestään on tullut tuhon omaksi vihittyjä. Minä en ole enää teidän kanssanne, ellette hävitä keskuudestanne tuhon omaksi vihittyä. ¹³ Nouse siis ja pyhitä kansa. Sano heille: Pyhittäytykää huomiseksi, sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sinun keskelläsi, Israel, on tuhon omaksi vihittyä. Sinä et voi kestää vihollistesi edessä, ennen kuin olet poistanut keskuudestasi sen, mikä on tuhon omaksi vihittyä. ¹⁴ Astukaa siis huomenaamuna esiin heimoittain. Se heimo, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin suvuittain. Se suku, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin perhekunnittain, ja se perhekunta, jonka Herra osoittaa, astukoon esiin mies mieheltä. ¹⁵ Tehtäköön näin: Se, joka jää kiinni tuhon omaksi vihityn ottamisesta, poltettakoon tuleessa, hänet ja kaikki hänelle kuuluva, sillä hän on rikkonut Herran liiton ja tehnyt häpeällisen teon Israelissa."

Aakanin synty ja rangaistus

¹⁶ Varhain seuraavana aamuna Joosua käski Israelin astua esiin heimoittain ja kiinni jäi Juudan heimo. ¹⁷ Hän käski Juudan heimon astua esiin, ja kiinni jäi serahilaisten suku. Sitten hän käski serahilaisten suvun astua esiin mies mieheltä, ja kiinni jäi Sabdi. ¹⁸ Joosua käski Sabdin perhekunnan astua esiin

mies mieheltä. Kiinni jäi Aakan, Karmin poika Juudan heimosta. Karmi oli serahilaisen Sabdin poika.

¹⁹Joosua sanoi Aakanille: ”Poikani, anna nyt kunnia Herralle, Israelin Jumalalle, ja anna hänelle ylisyys. Ilmoita minulle, mitä olet tehnyt, mitään salaamatta.” ²⁰Aakan vastasi Joosualle: ”Minä olen todella tehnyt syntiä Herraa, Israelin Jumalaa, vastaan. Näin minä tein: ²¹Kun huomasiin saaliin joukossa yhden kauniin sinearilaisen viitan, kaksisataa sekeliä hopeaa ja kultapalan, jonka paino oli viisikymmentä sekeliä, aloin himoita niitä ja otin ne. Ne on kätkeyty maahan minun telttaani, hopea alimmaisena.”

²²Niin Joosua lähetti miehiä teltalle. He juoksivat sinne, ja todellakin kätkö oli teltassa, hopea alimpana. ²³He ottivat tavarat teltasta, veivät ne Joosuan ja kaikkien israelilaisten luo ja levittivät ne Herran eteen. ²⁴Sitten Joosua yhdessä koko Israelin kanssa otti mukaansa serahilaisen Aakanin ja kaiken, mikä oli hänelle kuuluvaa – hopean, viitan ja kultapalan, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkänsä, aasinsa, lampaansa ja vuohensa sekä telttansa – ja vei ne Aakorinlaaksoon.

²⁵Joosua sanoi: ”Miksi olet syössyt meidät onnettomuuteen? Herra syöksee sinut tänä päivänä

onnettomuuteen.” Sitten koko Israel kivitti kuoliaaksi Aakanin ja hänen perheensä ja poltti heidät tulella. Heidät kivitettiin kuoliaaksi. ²⁶Hänen päälleen kasattiin suuri kiviröykkiö, joka on olemassa vielä tänäkin päivänä. Silloin Herra leppyi vihansa hehkusta. Näiden tapahtumien vuoksi sitä paikkaa alettiin nimittää Aakorinlaaksoksi, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

Ain valloitus ja hävitys

8 ¹Sitten Herra sanoi Joosualle: ”Älä pelkää äläkä kauhistu. Ota mukaasi koko sotaväki ja mene Aihin. Katso, minä olen antanut sinun käsiisi Ain kuninkaan ja hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja maansa. ²Tee Aille ja sen kuninkaalle, niin kuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle. Saatte kuitenkin ryöstää itsellenne sieltä saalista ja karjaa. Aseta väijytys kaupungin taakse.”

³Niin Joosua ja koko sotaväki lähtivät liikkeelle mennäkseen Aihin. Joosua valitsi 30 000 valiosoturia ja lähetti heidät matkaan yöllä. ⁴Hän antoi heille tämän käskyn: ”Kuunnelkaa tarkoin! Te asetutte väijyksiin kaupungin taakse. Älkää menkö kovin kauas kaupungista, että olisitte kaikki valmiina. ⁵Minä ja koko se väki, joka on kanssani, lähestymme kaupunkia. Kun he sitten lähtevät

ulos meitä vastaan niin kuin ensimmäiselläkin kerralla, me käännymme pakoon heidän edestään.⁶ He lähtevät seuraamaan meitä, ja me saamme heidät siten pois kaupungista, sillä he luulevat meidän pakenevan niin kuin edelliselläkin kerralla. Me siis pakenemme heidän edellään,⁷ mutta silloin te nousette väijyksistä ja otatte kaupungin haltuunne. Herra, teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne.⁸ Kun olette saaneet kaupungin vallatuksi, sytyttäkää se palamaan, niin kuin Herra on käskennyt. Huomatkaa: minä olen antanut siitä teille käskyn.”⁹ Joosua lähetti heidät, ja he menivät ja asettuivat väijyksiin Beetelin ja Ain välille, länteen päin Aista. Joosua vietti sen yön kansan parissa.

¹⁰Varhain seuraavana aamuna Joosua tarkasti väen ja lähti Israelin vanhinten kanssa nousemaan Aihin väen kärjessä.¹¹ Koko sotaväki, joka oli hänen kanssaan, lähti etenemään ja saapui kaupungin edustalle. He leiriytyivät Ain pohjoispuolelle, niin että heidän ja Ain väliin jäi laakso.¹² Joosua oli ottanut noin viisituhatta miestä ja asettanut heidät väijyksiin Beetelin ja Ain välille, kaupungin länsipuolelle.¹³ Näin asetettiin asemiinsa kaupungin pohjoispuolella oleva pääleiri

ja kaupungin länsipuolella oleva erillinen joukko. Joosua itse meni siksi yöksi keskelle laaksoa.

¹⁴Kun Ain kuningas näki israelilaiset, niin kaupungin miehet, hän ja koko hänen joukkonsa, kiiruhtivat varhain aamulla taisteluun Israelia vastaan määrättyyn paikkaan, joka oli aromaan suunnalla. Hän ei näet tiennyt, että kaupungin taakse oli järjestetty häntä vastaan väijytys.¹⁵ Niin Joosua ja koko Israel olivat joutuviinaan tappiolle ja pakenivat autiomaan suuntaan.¹⁶ Silloin kaupungin koko väki kutsuttiin ajamaan heitä takaa. He ajoivat Joosuaa takaa ja joutuivat etäälle kaupungista.¹⁷ Aihin ja Beeteliin ei jäänyt ainoatakaan miestä, vaan kaikki lähtivät israelilaisten perään. He jättivät kaupungin avoimeksi ja ajoivat Israelia takaa.

¹⁸Herra sanoi Joosualle: ”Ojenna kädessäsi oleva keihäs Aita kohti, sillä minä annan sen sinun käsiisi.” Niin Joosua ojensi kädessään olevan keihään kaupunkia kohti.¹⁹ Kun Joosua oli ojentanut kätensä, väijyksissä olevat nousivat nopeasti paikaltaan ja lähtivät juoksemaan. He menivät kaupunkiin, valloittivat sen ja sytyttivät sen heti palamaan.²⁰ Ain miehet kääntyivät katsomaan taakseen ja näkivät savun nousevan kaupungista taivasta kohti. He eivät kyenneet pakenemaan minnekään,

sillä se väki, joka oli paennut autio-
maahan päin, kääntyi takaa-ajajiaan
kohti.

²¹ Kun Joosua ja koko Israel näki-
vät, että väijyksissä ollut joukko oli
valloittanut kaupungin ja että kau-
pungista nousi savu, he kääntyivät
takaisin ja löivät Ain miehet. ²² Myös
kaupungin valtaajat lähtivät ailaista
vastaan, joten nämä joutuivat israe-
lilaisten väliin edestä ja takaa. Israe-
lilaiset löivät heidät kuoliaaksi jättä-
mättä jäljelle ainoatakaan; yksikään
ei pelastunut eikä päässyt pakoon.
²³ Mutta Ain kuninkaan he ottivat
kiinni elävänä ja toivat hänet Joo-
suan eteen.

²⁴ Kun israelilaiset olivat
surmanneet kaikki Ain miehet
kedolla – autiomaassa, jonne nämä
olivat ajaneet heitä takaa – ja kun
nämä kaikki viimeiseen mieheen
olivat kaatuneet miekkaan, kaikki
israelilaiset palasivat Aihin ja
tappoivat sinne jääneet miekalla.

²⁵ Niitä, jotka sinä päivänä
kaatuivat, miehiä ja naisia, oli
kaikkiaan 12 000, kaikki Ain
asukkaat. ²⁶ Joosua ei vetänyt
takaisin kättään, jossa hänellä oli
keihäs ojennettuna, ennen kuin oli
vihkinyt tuhon omaksi kaikki Ain
asukkaat. ²⁷ Ainoastaan karjan ja
kaupungista saatavan saaliin Israel
ryösti itselleen Herran Joosualle
antaman käskyn mukaan. ²⁸ Joosua
poltti Ain ja teki siitä ikiajoiksi

rauniokummun; se on autio vielä
tänäkin päivänä. ²⁹ Ain kuninkaan
hän ripusti puuhun, ja siinä
tämä riippui iltaan asti. Auringon
laskiessa Joosua käski ottaa ruumiin
alas puusta ja heittää kaupungin
portin edustalle. Ruumiin päälle
kasattiin suuri kivistä, joka on
siellä vielä tänäkin päivänä.

Joosua lukee lain Eebalinvuorella

³⁰ Sitten Joosua rakensi
Eebalinvuorelle alttarin Herralle,
Israelin Jumalalle, ³¹ sillä tavoin
kuin Herran palvelija Mooses
oli käkenyt israelilaisten tehdä.
Altтари oli tehtävä kokonaisista
kivistä, joihin ei ollut koskettu
rauta-aseella, niin kuin on
kirjoitettu Mooseksen lain
kirjassa. Sen päällä he uhrasivat
polttouhreja Herralle ja teurastivat
myös yhteysuhreja. ³² Siellä,
israelilaisten edessä, Joosua kirjoitti
kiviin Mooseksen lain jäljennöksen.

³³ Koko Israel, niin muukalaiset
kuin syntyperäisetkin,
vanhimpineen, johtomiehineen ja
tuomareineen, seisoivat vastapäätä
Herran liitonarkkua kantavia
leeviläisiä pappeja, arkun
molemmiin puolin. Puolet kansasta
oli kääntyneenä Garissiminvuorta
kohti, puolet Eebalinvuorta kohti,
niin kuin Herran palvelija Mooses
oli alkujaan käkenyt tehdä Israelin
kansaa siunattaessa. ³⁴ Sen jälkeen
Joosua luki kaikki lain sanat, sekä

siunauksen että kirouksen, aivan sen mukaan kuin lain kirjaan on kirjoitettu. ³⁵ Hän ei jättänyt lukematta sanaakaan siitä, mitä Mooses oli käskennyt, vaan luki kaiken koko Israelin seurakunnan edessä. Myös naiset, lapset ja kansan keskuudessa kulkevat muukalaiset olivat läsnä.

Gibeonilaisten juoni

9 ¹ Kun kaikki heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten kuninkaat, jotka asuivat Jordanin tällä puolella, vuoristossa, alankomaalla ja pitkin Suurenmeren koko rannikkoa Libanoniin päin, kuulivat, mitä oli tapahtunut, ² he kokoontuivat yhteen sotiakseen yksissä tuumin Joosuaa ja Israelia vastaan.

³ Mutta kun Gibeonin asukkaat kuulivat, mitä Joosua oli tehnyt Jerikolle ja Aille, ⁴ hekin menettelivät viekkaasti. He tekeytyivät lähettiläiksi ja ottivat aasiensa selkään kuluneita säkkejä sekä kuluneita, repeytyneitä ja paikattuja viinileilejä, ⁵ panivat jalkaansa kuluneet, paikatut kengät ja ylleen kuluneet vaatteet. Kaikki heidän eväisleipänsä olivat kuivia ja murentuneita.

⁶ Sitten he menivät Joosuan luo Gilgalin leiriin ja sanoivat hänelle ja Israelin miehille: "Me olemme

tulleet kaukaisesta maasta. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme." ⁷ Mutta Israelin miehet vastasivat hivviläisille: "Kenties te asuttekin täällä keskellämme. Kuinka me voisimme tehdä liiton teidän kanssanne?" ⁸ He sanoivat Joosualle: "Me olemme sinun palvelijoitasi." Joosua sanoi heille: "Keitä te olette ja mistä tullette?" ⁹ He vastasivat hänelle: "Palvelijasi tulevat hyvin kaukaisesta maasta Herran, sinun Jumalasi, nimen tähden. Me olemme kuulleet hänestä ja kaikesta, mitä hän teki Egyptissä, ¹⁰ ja kaikesta, mitä hän teki niille kahdelle Jordanin tuolla puolen asuneelle amorilaisten kuninkaalle, Siihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Oogille, Baasanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa. ¹¹ Sen tähden meidän vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat sanoivat meille: 'Ottakaa evästä mukaan matkalle, menkää israelilaisia vastaan ja sanokaa heille: Me olemme teidän palvelijoitanne. Tehkää nyt liitto meidän kanssamme.' ¹² Tämä leipämme oli vielä lämmintä, kun lähdimme kotoa matkalle teidän luoksenne ja otimme sen evääksi. Mutta katsokaa, nyt se on kuivaa ja murentunutta. ¹³ Nämä viinileilit, jotka uusina täytimme, ovat nyt repaleisia. Myös nämä vaatteemme ja kenkämme ovat kuluneet tällä sangen pitkällä matkalla." ¹⁴ Israelin miehet maistoivat

heidän eväitään mutta eivät kysyneet neuvoa Herralta.¹⁵ Niin Joosua teki rauhan ja solmi heidän kanssaan liiton luvaten jättää heidät henkiin. Seurakunnan päämiehet vannoivat heille valan.

Gibeonilaiset jätetään henkiin

¹⁶ Mutta kolmen päivän kuluttua siitä, kun liitto gibeonilaisten kanssa oli tehty, saatiin kuulla, että he olivatkin lähiseudulta ja asuivat israelilaisten keskellä.¹⁷ Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka olivat Gibeon, Kefira, Beerot ja Kirjat-Jearim.¹⁸ Israelilaiset eivät kuitenkaan surmanneet heitä, sillä seurakunnan päämiehet olivat vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta. Mutta koko seurakunta nurisi päämiehiä vastaan.¹⁹ Silloin kaikki päämiehet sanoivat seurakunnalle: ”Me olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta. Sen tähden emme voi koskea heihin,²⁰ vaan me teemme heille näin: me jätämme heidät henkiin, ettei viha kohtaisi meitä valan tähden, jonka olemme heille vannoneet.”²¹ Päämiehet sanoivat heistä: ”Jääkööt henkiin, niin kuin olemme heistä sanoneet, mutta tulkoon heistä halonhakkaajia ja vedenkantajia koko seurakunnalle.”

²² Silloin Joosua kutsui gibeonilaiset ja puhui heille: ”Miksi

olette pettäneet meidät sanomalla: ‘Me asumme hyvin kaukana teistä’? Tehän asutte meidän keskellämme!²³ Sen tähden te olette kirottuja! Teidän joukostanne eivät tule koskaan loppumaan orjat, minun Jumalani huoneen halonhakkaajat ja vedenkantajat.”²⁴ Gibeonilaiset vastasivat Joosualle: ”Palvelijoillesi kerrottiin vakuuttavasti, että Herra, sinun Jumalasi, oli käskennyt palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko tämän maan ja hävittämään kaikki maan asukkaat teidän tieltänne. Sen tähden me pelkäsimme teitä henkemme puolesta ja teimme tämän.”²⁵ Tässä me nyt olemme sinun käsissäsi. Tee meille, mikä mielestäsi on hyvin ja oikein.”²⁶ Niin Joosua teki heille näin: hän pelasti heidät israelilaisten käsistä, eivätkä nämä surmanneet heitä,²⁷ mutta hän määräsi heidät sinä päivänä vedenkantajiksi ja halonhakkaajiksi seurakuntaa ja Herran alttaria varten siinä paikassa, jonka Herra tulisi valitsemaan. Näin on vielä tänäkin päivänä.

Amorilaisten tappio

10¹ Jerusalemin kuningas Adonisedek kuuli, että Joosua oli valloittanut Ain, vihkinyt sen tuhon omaksi ja tehnyt Aille ja sen kuninkaalle saman minkä oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle ja että Gibeonin asukkaat olivat

tehneet rauhan Israelin kanssa ja jääneet heidän keskuuteensa.² Silloin hän ja hänen kansansa pelästyivät kovin. Olihan Gibeon suuri kaupunki, aivan kuin jokin kuninkaankaupunki, suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat sotaurhoja.

³ Niin Jerusalemin kuningas Adonisedek lähetti Hebronin kuninkaalle Hoohamille, Jarmutin kuninkaalle Piramille, Laakiksen kuninkaalle Jaafialle ja Eglonin kuninkaalle Debirille sanan: ⁴ "Tulkaa minun luokseni ja auttakaa minua. Kukistakaamme Gibeon, koska se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa." ⁵ Silloin nuo viisi amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Laakiksen kuningas ja Eglonin kuningas, kokoontuivat ja lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. He leiriytyivät Gibeonin edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.

⁶ Mutta Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin: "Älä vedä kättäsi pois auttamasta palvelijoitasi. Tule nopeasti luoksemme, pelasta meidät ja auta meitä, sillä kaikki vuoristossa asuvien amorilaisten kuninkaat ovat kokoontuneet meitä vastaan." ⁷ Niin Joosua lähti Gilgalista, hän ja koko

sotaväki sekä kaikki valiosoturit hänen kanssaan.⁸ Silloin Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi. Ei kukaan heistä kestä sinun edessäsi."

⁹ Kuljettuaan kaiken yötä Gilgalista Joosua kävi yllättäen amorilaisten kimppuun. ¹⁰ Herra saattoi heidät hämminkiin Israelin edessä, ja Joosua tuotti heille suuren tappion Gibeonissa, ajoi heitä takaa pitkin Beet-Hooroniin nousevaa tietä ja surmasi heitä Asekaan ja Makkedaan asti. ¹¹ Kun he olivat pakenemassa Israelia Beet-Hooronin rinteessä, Herra heitti taivaasta heidän päälleen isoja kiviä koko matkan aina Asekaan asti. Niitä, jotka kuolivat raekiviin, oli useampia kuin niitä, jotka israelilaiset surmasivat miekalla.

Aurinko pysyy aloillaan

¹² Sinä päivänä, jona Herra antoi amorilaiset israelilaisten valtaan, Joosua puhui Herralle ja sanoi Israelin kansan edessä: "Aurinko, pysy aloillasi Gibeonissa ja kuu Aijalonin laaksossa!" ¹³ Niin aurinko pysyi aloillaan ja kuu oli liikkumatta, kunnes kansa oli kostanut vihollisilleen. Eikö näin olekin kirjoitettuna Oikeamielisen kirjassa? Niin seiso! siis aurinko paikoillaan keskitaivaalla koko päivän kiirehtimättä laskemaan. ¹⁴ Eikä ole ollut sen päivän vertaista, ei ennen

eikä jälkeen, jona Herra olisi näin kuullut ihmisen ääntä. Herra soti silloin Israelin puolesta. ¹⁵ Sen jälkeen Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

¹⁶ Mutta nuo viisi kuningasta pakenivat ja piiloutuivat Makedan luolaan. ¹⁷ Joosua ilmoitettiin: "Ne viisi kuningasta on löydetty; he ovat piiloutuneet Makedan luolaan." ¹⁸ Silloin Joosua sanoi: "Vierittäkää isoja kiviä luolan suulle ja asettakaa sen eteen miehiä vartioimaan heitä, ¹⁹ mutta älkää te muut pysähtykö, vaan ajakaa takaa vihollisianne ja käykää heidän jälkijoukkonsa kimppuun. Älkää päästäkö heitä menemään kaupunkeihinsa, sillä Herra, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne."

²⁰ Kun Joosua ja israelilaiset olivat tuottaneet amorilaisille hyvin suuren tappion ja lyöneet heidät perusteellisesti, ne harvat amorilaiset, jotka olivat pelastuneet, palasivat varustettuihin kaupunkeihinsa. ²¹ Sitten koko kansa palasi rauhassa takaisin leiriin, Joosuan luo Makedaan, eikä kukaan uskaltanut enää hiiskua sanaakaan ketään israelilaista vastaan.

²² Sitten Joosua sanoi: "Avatkaa luolan suu ja tuokaa luokseni ne viisi kuningasta." ²³ He tekivät niin

ja toivat luolasta hänen luokseen ne viisi kuningasta: Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Laakiksen kuninkaan ja Eglonin kuninkaan. ²⁴ Kun he olivat tuoneet kuninkaat Joosuan eteen, hän kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi sotaväen päälliköille, jotka olivat seuranneet häntä: "Tulkaa tänne ja laskekaa jalkanne näiden kuninkaiden niskalle." Niin he tulivat ja laskivat jalkansa kuninkaiden niskan päälle. ²⁵ Joosua sanoi päälliköille: "Älkää pelätkö älkääkää kauhistuko, vaan olkaa lujat ja rohkeat, sillä näin Herra tekee kaikille teidän vihollisillenne, joita vastaan te soditte." ²⁶ Sen jälkeen Joosua löi kuninkaat kuoli-aaksi ja ripusti ruumiit viiteen puuhun, joissa ne riippuivat iltaan asti. ²⁷ Mutta auringonlaskun aikaan Joosua käski ottaa ruumiit alas puista ja heittää ne luolaan, jossa kuninkaat olivat piileskelleet. Sitten luolan suulle pantiin isoja kiviä, ja siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä.

Eteläisen Kanaaninmaan valloitus

²⁸ Samana päivänä Joosua valloitti Makedan ja hävitti sen miekalla. Hän vihki tuhon omaksi sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Hän teki Makedan kuninkaalle niin kuin oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. ²⁹ Makedasta Joosua meni Libnaan

koko Israel mukanaan ja ryhtyi taisteluun Libnaa vastaan.³⁰ Herra antoi myös Libnan ja sen kuninkaan Israelin käsiin, ja kansa valloitti sen miekalla ja tappoi kaikki siellä olevat ihmiset eikä jättänyt jäljelle ainoatakaan. Israel teki Libnan kuninkaalle samoin kuin se oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

³¹ Sitten Joosua meni koko Israel mukanaan Libnasta Laakikseen, leiriytyi sen edustalle ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan.³² Herra antoi Laakiksen Israelin käsiin. He valloittivat sen toisena päivänä ja hävittivät sen ja tappoivat miekalla kaikki siellä olevat ihmiset, aivan samoin kuin he olivat tehneet Libnalle.³³ Silloin Hooram, Geserin kuningas, tuli auttamaan Laakista, mutta Joosua löi hänet ja hänen kansansa eikä jättänyt heistä jäljelle ainoatakaan.

³⁴ Laakiksesta Joosua ja koko Israel hänen kanssaan menivät Egloniin, leiriytyivät sen edustalle ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.³⁵ He valloittivat Eglonin samana päivänä ja hävittivät sen ja tappoivat miekalla kaikki sen asukkaat. Joosua vihki sinä päivänä tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli, aivan samoin kuin hän oli tehnyt Laakikselle.

³⁶ Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan nousivat Eglonista Hebroniin ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.³⁷ He valloittivat kaupungin ja hävittivät sen ja surmasivat

miekalla sen kuninkaan ja jokaisen, joka siellä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Myös kaikki Hebronin alaiset kaupungit he samalla tavoin hävittivät. Joosua teki Hebronille samoin kuin oli tehnyt Eglonille: hän vihki tuhon omaksi kaupungin ja jokaisen, joka siellä oli.

³⁸ Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät kohti Debiriä ja ryhtyivät taisteluun sitä vastaan.³⁹ He saivat valtaansa Debirin ja sen kuninkaan ja sen alaiset kaupungit. He hävittivät ne miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka niissä oli, jättämättä jäljelle ainoatakaan. Joosua teki Debirille ja sen kuninkaalle samoin kuin oli tehnyt Hebronille ja Libnalle ja niiden kuninkaille.

⁴⁰ Joosua alisti valtaansa koko maan: vuoriston, Etelämaan, alankomaan ja rinnemaat. Hän surmasi kaikki näiden alueiden kuninkaat jättämättä jäljelle ainoatakaan ja vihki tuhon omaksi jokaisen elävän olennon, niin kuin Herra, Israelin Jumala, oli käskenyt.

⁴¹ Joosua alisti valtaansa alueet Kaades-Barneasta Gassaan saakka ja koko Goosenin maan Gibeoniin asti.⁴² Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua sai valtaansa yhdellä kertaa, sillä Herra, Israelin Jumala, soti Israelin puolesta.

⁴³ Sen jälkeen Joosua palasi Gilgalin leiriin koko Israel mukanaan.

Joosua voittaa Haasorin kuninkaan

11 ¹Kun Jaabin, Haasorin kuningas, kuuli näistä tapahtumista, hän lähetti sanan Maadonin kuninkaalle Joobabille, Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle, ²samoin niille kuninkaille, joiden alueet olivat pohjoisessa vuoristossa, Kinneretin eteläpuolisella arolla, alankomaalla ja Doorin harjanteilla lännessä. ³Sanan saivat myös kanaanilaiset idässä ja lännessä, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset ja jebusilaiset vuoristossa sekä hivviläiset Hermonin juurella Mispan maassa. ⁴Nämä lähtivät liikkeelle kaikkine joukkoineen. Väkeä oli paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. Myös hevosia ja sotavaunuja oli hyvin paljon. ⁵Kaikki nämä kuninkaat liittyivät yhteen, tulivat Meerominveden rannalle ja leiriytyivät yhdessä sinne sotiakseen Israelia vastaan.

⁶Silloin Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidän kaikkien kaatua kuolleina Israelin eteen. Heidän hevostensa vuohisjanteet sinä katkot, ja heidän sotavaununsa sinä poltat tulessa."

⁷Niin Joosua, koko sotaväki mukanaan, yllätti kuninkaat tulemalla

heitä vastaan Meerominveden rannalla. Hän hyökkäsi heidän kimppuunsa, ⁸ja Herra antoi heidät Israelin käsiin, ja israelilaiset voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa aina suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja idässä Mispelaaksoon asti. Israelilaiset surmasivat heitä, kunnes heistä ei ollut elossa ainoatakaan. ⁹Joosua teki heille niin kuin Herra oli hänelle sanonut: hän katkoi heidän ratsujensa vuohisjanteet ja poltti heidän sotavaununsa tulella.

¹⁰Sitten Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haasorin ja surmasi miekalla sen kuninkaan. Haasor oli nimittäin entisinä aikoina kaikkien näiden kuningaskuntien pääkaupunki.

¹¹Israelilaiset surmasivat miekalla ja vihkivät tuhon omaksi jokaisen, joka siellä oli; yhtään elävää olentoa ei jätetty henkiin. Haasorin kaupungin Joosua poltti tulella.

¹²Kaikki nämä kuninkaat ja heidän kaupunkinsa Joosua sai valtaansa. Hän surmasi miekalla niiden asukkaat ja vihki heidät tuhon omiksi, niin kuin Herran palvelija Mooses oli käsenyt. ¹³Mutta kummuillaan seisovista kaupungeista Israel ei polttanut ainoatakaan. Ainoastaan Haasorin Joosua poltti. ¹⁴Kaiken näistä kaupungeista saatavan saaliin ja eläimet israelilaiset ryöstivät itselleen, mutta kaikki ihmiset he surmasivat miekalla ja löivät heidät jättämättä ainoatakaan henkiin. ¹⁵Niin

kuin Herra oli antanut käskyn palvelijalleen Moosekselle, niin oli Mooses antanut käskyn Joosualle, ja sen mukaan Joosua toimi. Hän ei jättänyt tekemättä mitään kaikesta siitä, mistä Herra oli antanut Moosekselle käskyn.

Pohjoisen Kanaaninmaan valloitus

¹⁶ Niin Joosua valloitti koko tämän maan: vuoriston, koko Etelämaan ja koko Goosenin maan, alankomaan ja aromaan, Israelin vuoriston ja sen alankomaan, ¹⁷ Seiriin päin kohoavasta Sileästävuoresta aina Baal-Gaadiin saakka, joka on Libanoninlaaksossa Hermonvuoren juurella. Kaikkien näiden alueiden kuninkaat hän otti kiinni ja löi kuoliaaksi. ¹⁸ Joosua kävi pitkän aikaa sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan. ¹⁹ Ei ollut yhtään kaupunkia, joka olisi tehnyt rauhan israelilaisten kanssa, paitsi Gibeon, jonka asukkaat olivat hivviläisiä. Kaikki muut kaupungit valloitettiin sotimalla, ²⁰ sillä Herra kovetti niiden asukkaiden sydämet, niin että he kävivät taisteluun Israelia vastaan, jotta heidät vihittäisiin tuhon omiksi eikä heille annettaisi armoa, vaan heidät hävitettäisiin sen käskyn mukaisesti, jonka Herra oli Moosekselle antanut.

²¹ Samoihin aikoihin Joosua meni ja hävitti anakilaiset vuoristosta, Hebronista, Debiristä ja Anabista,

koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta. Joosua vihki heidät ja heidän kaupunkinsa tuhon omiksi. ²² Israelilaisten maahan ei jäänyt anakilaisia; heitä jäi ainoastaan Gassaan, Gatiin ja Asdodiin.

²³ Näin Joosua valloitti koko maan, aivan niin kuin Herra oli Moosekselle puhunut. Joosua antoi sen perinnöksi Israelille, sen heimoille, niiden osastojen mukaan. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

Mooseksen voittamat kuninkaat

12 ¹ Nämä olivat ne maan kuninkaat, jotka israelilaiset voittivat ja joiden maan he ottivat omakseen Jordanin toiselta, itäiseltä puolelta, maan Arnonjoesta Hermonvuoreen saakka ja koko itäisen aromaan. ² Siihon, amorilaisten kuningas, asui Hesbonissa. Hän hallitsi maata Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalta alkaen sekä puolta Gileadia aina ammonilaisten rajana olevaan Jabbokjokeen saakka. ³ Hän hallitsi myös aromaata Kinneretinjärven itärantaan saakka ja aromaan meren, Suolameren, itärantaan saakka, Beet-Jesimotin tienoille, ja etelään päin Pisan rinteiden juurelle asti. ⁴ Myös Oogin, Baasanin kuninkaan, alueen israelilaiset valloittivat. Hän oli viimeisiä refalaisia, jotka asuivat Astarotissa ja Edreissä. ⁵ Hän

hallitsi Hermonvuorta, Salkaa ja koko Baasania gesurilaisten ja maakatilaisten alueeseen saakka sekä toista puolta Gileadia Hesbonin kuninkaan Siihonin alueeseen asti. ⁶Herran palvelija Mooses ja israelilaiset olivat voittaneet heidät, ja Herran palvelija Mooses oli antanut maan omaksi ruubenilaisille, gaadilaisille ja toiselle puolelle Manassen heimoa.

Joosuan voittamat kuninkaat

⁷Nämä olivat ne Kanaaninmaan kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat Jordanin länsipuolella, Libanoninlaaksossa olevasta Baal-Gaadista Seirin suunnalla kohoavaan Sileäänvuoreen saakka. Heidän maansa Joosua antoi Israelin heimojen omaksi sen mukaan, mikä kunkin osuus oli, ⁸niin vuoristossa kuin alankomaalla, aromaassa, rinnemailla, autiomaassa ja Etelämaassa, maan, joka kuului heettiläisille, amorilaisille, kanaanilaisille, perissiläisille, hivviläisille ja jebusilaisille: ⁹Jerikon kuningas oli niistä yksi, Beetelin vieressä olevan Ain kuningas yksi, ¹⁰Jerusaleminkin kuningas yksi, Hebronin kuningas yksi, ¹¹Jarmutin kuningas yksi, Laakiksen kuningas yksi, ¹²Eglonin kuningas yksi, Geserin kuningas yksi, ¹³Debirin kuningas yksi,

Gederin kuningas yksi, ¹⁴Horman kuningas yksi, Aradin kuningas yksi, ¹⁵Libnan kuningas yksi, Adullamin kuningas yksi, ¹⁶Makkedan kuningas yksi, Beetelin kuningas yksi, ¹⁷Tappuahin kuningas yksi, Heeferin kuningas yksi, ¹⁸Afeekin kuningas yksi, Saaronin kuningas yksi, ¹⁹Maadonin kuningas yksi, Haasorin kuningas yksi, ²⁰Simron-Meronin kuningas yksi, Aksafin kuningas yksi, ²¹Taanakin kuningas yksi, Megiddon kuningas yksi, ²²Kedeksen kuningas yksi, Karmelin juurella olevan Jokneamin kuningas yksi, ²³Doorin kukkuloilla olevan Doorin kuningas yksi, Gilgalin seudun Goojimin kuningas yksi ²⁴ja Tirsan kuningas yksi. Kuninkaita oli kaikkiaan kolmekymmentäyksi.

KANAANIN MAAN JAKAMINEN, 13–21

Herra käskee jakaa maan Israelin heimoille

13 ¹Kun Joosua oli tullut vanhaksi ja ikääntynyt, Herra sanoi hänelle: ”Sinä olet tullut vanhaksi ja olet ikääntynyt, mutta maata on vielä jäänyt hyvin paljon valloittamatta. ²Tämä on se jäljellä oleva maa: kaikki filistealaisten alueet ja koko gesurilaisten maa, ³alkaen Siihorista, joka on Egyptistä itään päin, ja ulottuen pohjoisessa aina Ekronin alueeseen asti – se lue-taan kanaanilaisten alueeseen – samoin viiden filistealaisen ruhtinaan

alueet, nimittäin Gassa, Asdod, Askelon, Gat ja Ekron ja avvilaiset⁴ etelässä, koko kanaanilaisten maa ja siidonilaisille kuuluva Meara, aina amorilaisten rajalla olevaan Afekiin asti,⁵ samoin gebalilaisten maa ja koko Libanon idässä Hermonvuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin.⁶ Minä karkotan israelilaisten tieltä kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, kaikki siidonilaiset. Jaa siis arpomalla maa Israelille perintöosiksi, niin kuin minä olen sinua käsenyt.⁷ Jaa nyt tämä maa perintöosiksi yhdeksälle heimolle ja puolelle Manassan heimoa.”

Jordanin itäpuoliset alueet

⁸Manassan heimon toinen puoli ja myös ruubenilaiset ja gaadilaiset olivat saaneet perintöosansa, jonka Mooses oli antanut heille Jordanin takaa, idän puolelta. Herran palvelija Mooses oli antanut sen heille.⁹ Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaakson keskikohdalla olevasta kaupungista alkaen ja koko Meedeban tasangon Diiboniin saakka¹⁰ ja kaikki Siihonin, Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan, kaupungit aina ammonilaisten rajalle asti.¹¹ Alueeseen kuuluivat myös Gileadin, gesurilaisten ja maakatilaisten alueet sekä koko Hermonvuori ja koko Baasan

Salkaan saakka,¹² koko Oogin valtakunta Baasanissa, hänen, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä ja oli viimeisiä refalaisia. Nämä Mooses voitti ja karkotti.¹³ Mutta israelilaiset eivät karkottaneet gesurilaisia ja maakatilaisia, vaan gesurilaiset ja maakatilaiset asuvat Israelin keskuudessa vielä tänäkin päivänä.¹⁴ Ainoastaan Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöosaa. Herran, Israelin Jumalan, tuliuhrit ovat heidän perintöosansa niin kuin hän on heille puhunut.

Ruubenin heimo

¹⁵Mooses antoi perintöosan myös ruubenilaisten heimolle, heidän suvuilleen.¹⁶ Heidän osakseen tuli alue Arnonjoen rannalla olevasta Aroerista ja jokilaaksossa olevasta kaupungista pohjoiseen, koko tasanko Meedeban luona,¹⁷ Hesbon sekä kaikki sen alaiset kaupungit, jotka ovat tasangolla: Diibon, Baamot-Baal, Beet-Baal-Meon,¹⁸ Jahas, Kedemot, Meefaat,¹⁹ Kirjataim, Sibma, Seret-Sahar Laaksovuorella,²⁰ Beet-Peor ja Pisgan rinteet sekä Beet-Jesimot.²¹ He saivat kaikki tasangon kaupungit ja Hesbonissa hallinneen amorilaisten kuninkaan Siihonin koko valtakunnan. Mooses voitti hänet ja Midianin ruhtinaat Evin, Rekemin, Suurin, Huurin ja

Reban, jotka olivat Siihonin alaisia ruhtinaita ja asuivat siinä maassa. ²² Muiden surmaamiensa lisäksi israelilaiset surmasivat miekalla myös Bileamin, Beorin pojan, joka oli ennustaja. ²³ Ruubenilaisten rajaksi tuli Jordan. Tämä on ruubenilaisten sukujen perintöosa, sen kaupungit kylineen.

Gaadin heimo

²⁴ Mooses antoi perintöosan myös Gaadin heimolle, gaadilaisille, heidän suvuilleen. ²⁵ Heidän alueekseen tulivat Jaeser ja kaikki Gileadin kaupungit sekä puolet ammonilaisten maasta Aroeriin asti, joka on lähellä Rabbaa, ²⁶ Hesbonista Raamat-Mispeen ja Betonimiin saakka ja Mahanaimista Debirin raja saakka. ²⁷ Laaksossa alueeseen kuuluivat Beet-Raam, Beet-Nimra, Sukkot ja Saafon, loput Hesbonin kuninkaan Siihonin valtakunnasta, rajana Jordan Kinneretinjärven rantaan saakka, Jordanin toisella eli itäisellä puolella. ²⁸ Tämä on gaadilaisten sukujen perintöosa, heidän kaupunkinsa ja kylänsä.

Toinen puoli Manassen heimoa ja Leevin heimo

²⁹ Mooses antoi perintöosan myös toiselle puolelle Manassen heimoa, Manassen heimon toisen puolen suvuille. ³⁰ Heidän alueekseen tuli Mahanaimista alkaen koko Baasan, Baasanin kuninkaan Oogin koko

valtakunta, kaikki Jaairin leirikylät Baasanissa, 60 kaupunkia. ³¹ Puolet Gileadista sekä Astarot ja Edrei, Oogin valtakunnan pääkaupungit Baasanissa, annettiin Manassen pojan Maakirin jälkeläisille, toiselle puolelle maakirilaisia, heidän suvuilleen. ³² Nämä ovat ne alueet, jotka Mooses jakoi perintöösiksi Mooabin arolla, Jordanin toisella, itäisellä puolella, Jerikon kohdalla.

³³ Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösaa. Herra, Israelin Jumala, on heidän perintöösansa, niin kuin hän oli heille puhunut.

Kanaaninmaa jaetaan arvalla

14 ¹ Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset saivat perinnökseen Kanaaninmaassa ja jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, ja israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat heille perintöösiksi. ² Heidän perintöösansa määrättiin arvalla, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskyn antanut yhdeksästä ja puolesta heimosta. ³ Kahdelle ja puolelle heimolle Mooses oli antanut perintöösat Jordanin toiselta puolelta, mutta leeviläisille hän ei antanut perintöösaa israelilaisten keskuudesta. ⁴ Joosefilaisia oli kaksi heimoa, Manasse ja Efraim. Leeviläisille ei annettu osuutta maahan, vaan he saivat ainoastaan kaupunkeja asuttavikseen sekä

niiden laidunmaat karjaansa ja omaisuuttaan varten. ⁵ Israelilaiset tekivät Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan ja jakoivat maan.

Kaaleb saa perinnökseen Hebronin

⁶ Juudan jälkeläiset tulivat Joosuan luo Gilgalissa, ja kenissiläinen Kaaleb, Jefunnen poika, sanoi hänelle: ”Sinä tunnet sen sanan, jonka Herra puhui Jumalan miehelle Moosekselle minusta ja sinusta Kaades-Barneassa. ⁷ Minä olin neljäkymmenen vuoden ikäinen, kun Herran palvelija Mooses lähetti minut Kaades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä toin hänelle parhaan ymmärrykseni mukaisen sanoman. ⁸ Vaikka veljeni, jotka olivat käyneet siellä minun kanssani, saivat kansan sydämen raukeamaan, minä seurasin täydestä sydäimestäni Herraa, Jumalaani. ⁹ Sinä päivänä Mooses vanhoi sanoen: ’Totisesti, maa, jota jalkasi on tallannut, on oleva sinun ja lastesi perintöosa ikaikoihin asti, koska olet täydestä sydäimestäsi seurannut Herraa, minun Jumalaani.’ ¹⁰ Ja nyt, katso! Herra on antanut minun elää niin kuin hän sanoi. Siitä on neljäkymmentäviisi vuotta, kun Herra puhui Moosekselle tämän sanan Israelin vaeltaessa autiomaassa. Ja tässä minä nyt olen, kahdeksankymmenenviiden vuoden ikäisenä. ¹¹ Minä olen vielä tänäänkin yhtä voimakas kuin olin

sinä päivänä, jona Mooses minut lähetti. Voimani ovat yhtä suuret kuin silloin. Kykenen sotimaan, lähemään ja tulemaan. ¹² Anna siis minulle tämä vuorimaa, josta Herra puhui sinä päivänä. Sinähän kuulit silloin, että siellä asuu anakilaisia ja että siellä on suuria, varustettuja kaupunkeja. Kenties Herra on minun kanssani, niin että saan heidät karkotetuksi, niin kuin Herra on puhunut.”

¹³ Silloin Joosua siunasi Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle perintöosaksi Hebronin. ¹⁴ Niin Hebronista tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen pojan, perintöosa aina tähän päivään asti, koska hän oli täydestä sydäimestään seurannut Herraa, Israelin Jumalaa. ¹⁵ Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat Arba. Arba oli mahtavin mies anakilaisten joukossa. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

Juudan heimo

15 ¹ Juudan jälkeläisten heimolle, heidän suvuilleen, arpa määräsi alueen, joka ulottui etelässä Edomin rajalle ja Siinin autiomaahan, etäisintä etelää myöten.

² Heidän eteläinen rajansa alkaa Suolameren päästä, sen eteläisimmästä pohjukasta, ³ kulkee Skorpionisolan eteläpuolitse ja sieltä edelleen Siiniin, nousee Kaades-Barnean eteläpuolitse

Hesroniin, nousee Addariin ja kääntyy Karkaan päin. ⁴Sitten raja kulkee Asmoniin, jatkuu Egyptinpuroon ja päättyy mereen. Tämä on teidän eteläinen rajanne.

⁵Itäisenä rajana on Suolameri Jordanin suulle saakka. Pohjoinen raja alkaa meren pohjukasta, Jordanin suulta. ⁶Sieltä raja nousee Beet-Hoglaan ja kulkee edelleen Beet-Araban pohjoispuolitse ja nousee Boohanin, Ruubenin jälkeläisen, kiveen. ⁷Sitten raja nousee Aakorinlaaksosta Debiriin ja kääntyy pohjoiseen kohti Gilgalia, joka on vastapäätä joenuoman eteläpuolella olevaa Adummimin rinnettä. Sieltä raja kulkee Een-Semeksen veteen ja päättyy Roogelinlähteeseen. ⁸Edelleen raja nousee Ben-Hinnomin laaksoon Jebusilaisharjanteen eli Jerusalemin eteläpuolitse. Sitten raja nousee sen vuoren laelle, joka on vastapäätä Hinnominlaaksoa, lännen suunnalla, Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa. ⁹Tämän vuoren laelta raja kaartuu Neftoahinveden lähteelle ja jatkuu Efronin vuoriston kaupunkeihin. Sieltä raja kaartuu Baalaan eli Kirjat-Jearimiin. ¹⁰Baalasta raja kääntyy länteen kohti Seirinvuorta, kulkee Jearimin vuorenharjanteen eli Kesalonin pohjoispuolitse, laskeutuu Beet-Semekseen ja kulkee sieltä Timnaan. ¹¹Raja

jatkuu pohjoiseen Ekronin harjanteelle ja kaartuu Sikkeroniin, kulkee Baalanvuoreen ja jatkuu sieltä Jabneeliin. Sitten raja päättyy mereen. ¹²Länsirajana on Suurimeri.

Tämä on Juudan jälkeläisten, heidän sukujensa, aluetta ympäröivä raja.

Kaaleb valloittaa Hebronin ja Debirin

¹³Kaalebille, Jefunnen pojalle, Joosua antoi Herralta saamansa käskyn mukaisesti osuuden Juudan jälkeläisten keskuudessa: Kirjat-Arban, anakilaisten kantaisän Arban kaupungin eli Hebronin. ¹⁴Kaaleb karkotti sieltä kolme anakilaista, Anakin jälkeläiset Seesain, Ahimanin ja Talmain, ¹⁵ja lähti sieltä Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer. ¹⁶Kaaleb sanoi: "Sille, joka kukistaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi." ¹⁷Otniel, Kaalebin veljen Kenaksen poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi. ¹⁸Kun Aksa tuli, hän yllytti miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältään peltomaata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: "Mikä sinun on?" ¹⁹Hän vastasi: "Anna minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet naittanut minut kuivaan maahan. Anna minulle myös

vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alalähteet.

Juudan kaupungit

²⁰ Tämä on Juudan jälkeläisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa.

²¹ Juudan jälkeläisten heimon etäisimmät kaupungit Edomin rajalla Etelämaassa ovat Kabseel, Eeder, Jaagur, ²² Kiina, Diimona, Adada, ²³ Kedes, Haasor, Jitnan, ²⁴ Siif, Telem, Bealot, ²⁵ Haasor-Hadatta, Kerijot-Hesron eli Haasor, ²⁶ Amam, Sema, Moolada, ²⁷ Hasar-Gadda, Hesmon, Beet-Pelet, ²⁸ Hasar-Suual, Beerseba, Bisjotja, ²⁹ Baala, Ijjim, Esem, ³⁰ Eltolad, Kesil, Horma, ³¹ Siklag, Madmanna, Sansanna, ³² Lebaot, Silhim, Ain ja Rimmon – kaikkiaan 29 kaupunkia kylineen. ³³ Alangolla ovat Estaol, Sora, Asna, ³⁴ Saanoah, Een-Gannim, Tappuah, Eenam, ³⁵ Jarmut, Adullam, Sooko, Aseka, ³⁶ Saaraim, Aditaim, Gederä ja Gederotaim – 14 kaupunkia kylineen; ³⁷ Senan, Hadasa, Migdal-Gaad, ³⁸ Dilan, Misper, Jokteel, ³⁹ Laakis, Boskat, Eglon, ⁴⁰ Kabbon, Lahmas, Kitlis, ⁴¹ Gederot, Beet-Daagon, Naema ja Makkeda – 16 kaupunkia kylineen; ⁴² Libna, Eter, Aasan, ⁴³ Jiftah, Asna, Nesib, ⁴⁴ Kegila, Aksib ja Maaresa – 9 kaupunkia kylineen; ⁴⁵ Ekron tytärkaupunkeineen ja kylineen, ⁴⁶ Ekronista länteen koko Asdodin lähellä oleva alue kylineen, ⁴⁷ Asdod

tytärkaupunkeineen ja kylineen ja Gassa tytärkaupunkeineen ja kylineen Egyptinpuroon asti, rajana Suurimeri.

⁴⁸ Vuoristossa ovat Saamir, Jattir, Sooko, ⁴⁹ Danna, Kirjat-Sanna eli Debir, ⁵⁰ Anab, Estemo, Aanin, ⁵¹ Goosen, Hoolon ja Giilo – 11 kaupunkia kylineen; ⁵² Arab, Ruuma, Esan, ⁵³ Jaanum, Beet-Tappuah, Afeka, ⁵⁴ Humta, Kirjat-Arba eli Hebron ja Siior – 9 kaupunkia kylineen; ⁵⁵ Maaon, Karmel, Siif, Jutta, ⁵⁶ Jisreel, Jokdeam ja Saanoah, ⁵⁷ Kain, Gibeä ja Timna – 10 kaupunkia kylineen; ⁵⁸ Halhul, Beet-Suur, Gedor, ⁵⁹ Maarat, Beet-Anot ja Eltekon – 6 kaupunkia kylineen; ⁶⁰ Kirjat-Baal eli Kirjat-Jearim ja Rabba – 2 kaupunkia kylineen.

⁶¹ Autiomaassa ovat Beet-Araba, Middin, Sekaka, ⁶² Nibsan, Iir-Melah ja Een-Gedi – 6 kaupunkia kylineen.

⁶³ Juudan jälkeläiset eivät kyenneet karkottamaan Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia asuu Jerusalemissa Juudan jälkeläisten kanssa vielä tänäkin päivänä.

Joosefin heimot

16 ¹ Joosefilaisille arpa määräsi rajan kulkemaan idässä Jordanista Jerikon kohdalta Jerikonveteen ja sieltä autiomaahan, joka kohoaa Jerikosta vuoristoon Beeteliä kohti.

²Beetelistä raja jatkuu Luusiin ja kulkee arkilaisten alueelle Atarotiin. ³Sitten se laskeutuu länteen päin jafletilaisten alueelle, Ala-Beet-Hooronin rajalle ja Geseriin asti ja päättyy mereen.

⁴Näin saivat perintöosansa Manasse ja Efraim, Joosefin pojat.

Efraimin heimo

⁵Efraimilaisille, heidän suvuilleen, tuli seuraava alue: Heidän perintöosansa itäinen raja kulkee Aterot-Addarista Ylä-Beet-Hooroniin. ⁶Sitten raja päättyy mereen. Pohjoisessa raja kulkee Mikmetatin kautta. Sieltä raja kääntyy itään Taanat-Siiloon ja menee sen itäpuolitse Jaanohaana. ⁷Jaanohasta se laskeutuu Atarotiin ja Naaraan, sivuaa Jerikoa ja päättyy Jordaniin. ⁸Tappuahista raja kulkee länteen Kaanajoen uomaan ja päättyy mereen. Tämä on efraimilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa. ⁹Lisäksi efraimilaisille erotettiin kaupunkoja manasselaisten perintöosasta, kaikki ne kaupungit kytettiin.

¹⁰Mutta he eivät karkottaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä. Niinpä kanaanilaisia asuu Efraimin keskuudessa vielä tänäkin päivänä, mutta he joutuvat tekemään pakkotyötä.

Manassen heimo

17¹Manassen heimo sai myös arpaosansa, sillä Manasse

oli Joosefin esikoinen. Manassen esikoinen Maakir, Gileadin isä, sai Gileadin ja Baasanin, sillä hän oli soturi. ²Myös muut manasselaiset saivat osuutensa suvuittain: Abieserin, Heelekin, Asrielin, Sekemin, Heeferin ja Semidan jälkeläiset. Nämä ovat Joosefin pojan Manassen miespuoliset jälkeläiset suvuittain.

³Mutta Selofhadilla, Heeferin pojalla, joka oli Gileadin poika, tämä Maakirin ja tämä Manassen poika, ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänen tyttäriensä nimet olivat Mahla, Nooga, Hogla, Milka ja Tirsa.

⁴He tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, ja päämiesten eteen ja sanoivat: ”Herra käski Mooksen antaa meille perintöosan veljimmme keskuudesta.” Silloin Joosua antoi heille perintöosan heidän isänsä veljien keskuudesta Heran käskyn mukaisesti. ⁵Manassen heimon osuudeksi arvottiin kymmenen osaa sen lisäksi, mitä he olivat saaneet Jordanin tuolta puolelta Gileadin ja Baasanin maasta.

⁶Manassen tyttäret saivat perintöosan hänen poikiensa keskuudesta, mutta Gileadin maa joutui Manassen muille jälkeläisille.

⁷Manassen alueen raja kulkee Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin itäpuolella. Sitten raja menee etelään Een-Tappuahin asukkaiden seudulle. ⁸Tappuahin

maa joutui Manasselle, mutta Tappuahin kaupunki, Manassen rajalla, efraimilaisille. ⁹Sitten raja laskeutuu Kaanajoen uomaan. Jokuoman eteläpuolella Manassen kaupunkien lomassa olevat kaupungit kuuluvat Efraimille. Sen jälkeen Manassen raja kulkee jokuoman pohjoispuolitse ja päättyy mereen. ¹⁰Eteläpuolinen maa tuli Efraimille ja pohjoispuolinen Manasselle, lännessä rajana on meri. Pohjoisessa Manassen alue rajoittuu Asseriin ja idässä Isaskariin. ¹¹Isaskarista ja Asserista Manasselle tulivat Beet-Sean ja sen tytärkaupungit, Jibleam ja sen tytärkaupungit, Doorin asukkaat ja sen tytärkaupungit, edelleen Een-Doorin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Taanakin asukkaat ja sen tytärkaupungit, Megiddon asukkaat ja sen tytärkaupungit, kolme kukkulaa.

¹²Manasselaiset eivät kyenneet ottamaan haltuunsa näitä kaupunkeja, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan tälle alueelle. ¹³Kun israelilaiset voimistuivat, he määrasivät kanaanilaiset työvelvollisiksi mutta eivät karkottaneet heitä.

Joosefin aluetta laajennetaan

¹⁴Joosefilaiset sanoivat Joosualle: ”Miksi olet antanut meille perintöosaksi vain yhden arpaosan ja yhden alueen? Mehän olemme suuri kansa, sillä Herra on

siunannut meitä aina tähän asti.”

¹⁵Joosua sanoi heille: ”Kun te kerran olette niin suuri kansa, niin menkää metsiin ja raivatkaa itsellenne paikka perissiläisten ja refalaisten maasta, jos Efraimin vuoristo on teille ahdas.” ¹⁶Mutta joosefilaiset vastasivat: ”Vuoristo ei riitä meille. Sitä paitsi kaikilla alatasangolla asuvilla kanaanilaisilla on raudoitettuja sotavaunuja, sekä niillä, jotka asuvat Beet-Seanissa ja sen tytärkaupungeissa, että niillä, jotka asuvat Jisreelinlaaksossa.”

¹⁷Silloin Joosua sanoi Joosefin heimolle, Efraimille ja Manasselle: ”Sinä olet lukuisa kansa, ja sinun voimasi on suuri. Ei sinua jätetä yhdelle ainoalle arpaosalle, ¹⁸vaan myös vuoristo tulee sinun omaksesi. Koska se on metsäistä seutua, sinun on raivattava se. Se tulee sinun omaksesi reunojaan myöten, kun karkotat kanaanilaiset, vaikka heillä on raudoitettuja sotavaunuja ja vaikka he ovat voimakkaita.”

Joosua arpoo seitsemän heimon alueet Siilossa

18 ¹Valloitetuanaan maan koko israelilaisten seurakunta koontui Siiloon ja pystytti sinne ilmestysmajan.

²Mutta vielä oli israelilaisista jäljellä seitsemän heimoa, joille ei ollut jaettu perintöosaa. ³Silloin Joosua sanoi israelilaisille: ”Kuinka kauan te velttoilette ettekä mene

ottamaan omaksenne maata, jonka Herra, teidän isienne Jumala, on teille antanut? ⁴Nimetkää jokaisesta heimosta kolme miestä, niin minä lähetän heidät kulkemaan kaikkialla maassa ja merkitsemään sen muistiin perintöosien mukaan. Tulkoot sitten takaisin minun luokseni. ⁵Jakakoot he maan seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimo pysyköön alueellaan pohjoisessa. ⁶Merkitkää muistiin maa, ne seitsemän osaa, ja tuokaa selvitys tänne minulle, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa täällä Herran, meidän Jumalamme, edessä. ⁷Mutta Leevin jälkeläisillä ei ole maaosuutta teidän keskuudessanne, vaan heidän perintöosansa on Herran pappeus. Gaad ja Ruuben ja toinen puoli Manassan heimoa ovat saaneet perintöosansa idästä, Jordanin toiselta puolelta; Herran palvelija Mooses antoi ne heille.”

⁸Miesten noustessa lähtemään Joosua käski heidän merkitä maa-alueet muistiin. Hän sanoi: ”Menkää ja kierrelkää maata ja merkitkää se muistiin. Palatkaa sitten minun luokseni, niin minä heitän teidän puolestanne arpaa Herran edessä täällä Siilossa.” ⁹Niin miehet lähtivät ja kulkivat ympäri maata. He merkitsivät sen kaupunkien mukaan seitsemänä osana kirjaan ja tulivat takaisin Joosuan luo Siilon leiriin.

¹⁰Joosua heitti heidän puolestaan arpaa Siilossa Herran edessä ja jatkoi siellä maan israelilaisille heidän osastojensa mukaan.

Benjaminin heimo

¹¹Ensimmäinen arpa nousi benjaminilaisten heimon suvuille. Heidän arvalla saamansa alue oli Juudan jälkeläisten ja joosefilaisten alueiden välissä.

¹²Heidän pohjoisen puoleinen rajansa lähtee Jordanista, nousee Jerikon pohjoispuolella olevalle harjanteelle ja edelleen lännen puolella olevaan vuoristoon ja päättyy Beet-Aavenin autiomaahan.

¹³Sieltä raja kulkee Luusiin, Luusin eli Beetelin eteläpuolella olevaan harjanteeseen. Sitten raja laskeutuu Aterot-Addariin lähellä vuorta, joka on Ala-Beet-Hooronin eteläpuolella. ¹⁴Raja kaartuu ja kääntyy lännen puolella etelään päin vuoresta, joka on vastapäätä Beet-Hooronia, sen eteläpuolella, ja päättyy Kirjat-Baaliin eli Kirjat-Jearimiin, Juudan jälkeläisten kaupunkiin. Tämä on länsiraja.

¹⁵Eteläraja lähtee Kirjat-Jearimin laidasta kohti merta ja jatkuu Neftoahinveden lähteelle. ¹⁶Sitten raja laskeutuu sen vuoren rinteeseen, joka on vastapäätä Ben-Hinnomin laaksoa Refaiminlaakson pohjoisessa laidassa. Sieltä se laskeutuu Hinnominlaaksoon Jebusilaisharjanteen eteläpuolitse

ja edelleen Roogelin lähteelle.
¹⁷ Pohjoisessa raja kaartuu ja jatkuu Een-Semekseen ja edelleen Gelilotiin, joka on vastapäätä Adummimin solaa, ja laskeutuu Ruubenin jälkeläisen Boohanin kiveen. ¹⁸ Sieltä se kulkee aromaata vastapäätä olevan harjanteen pohjoispuolitse ja laskeutuu aromaahan. ¹⁹ Raja kulkee edelleen Beet-Hoglan harjanteen pohjoispuolitse ja päättyy Suolameren pohjoiseen pohjukkaan, Jordanin eteläpäähän. Tämä on eteläraja. ²⁰ Idässä rajana on Jordan. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa, ja nämä ovat sen ympäri kulkevat rajat.

²¹ Benjaminin heimon sukujen kaupungit ovat Jeriko, Beet-Hogla, Eemek-Kesis, ²² Beet-Araba, Semaraim, Beetel, ²³ Avvim, Paara, Ofra, ²⁴ Kefar-Ammoni, Ofni ja Geba – 12 kaupunkia kylineen; ²⁵ Gibeon, Raama, Beerot, ²⁶ Mispe, Kefira, Moosa, ²⁷ Rekem, Jirpeel, Tarala, ²⁸ Seela, Elef, Jebus eli Jerusalem, Gibeat ja Kirjat – 14 kaupunkia kylineen. Tämä on benjaminilaisten sukujen perintöosa.

Simeonin heimo

19 ¹ Toinen arpa osui Simeonille, simeonilaisten heimon suvuille. Heidän perintöosansa oli Juudan jälkeläisten perintöosan keskellä.

² Heidän perintöosakseen tulivat Beerseba, Seba, Moolada, ³ Hasar-Suual, Baala, Esem, ⁴ Eltolad, Betul, Horma, ⁵ Siklag, Beet-Markabot, Hasar-Suusa, ⁶ Beet-Lebaot ja Saaruhen – 13 kaupunkia kylineen; ⁷ Ain, Rimmon, Eeter ja Aasan – 4 kaupunkia kylineen; ⁸ lisäksi kaikki ne kylät, jotka ovat näiden kaupunkien ympärillä aina Baalat-Beeriin, Etelämaan Raamaan, saakka. Tämä on simeonilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa. ⁹ Simeonilaiset saivat perintöosansa Juudan jälkeläisten osuudesta, sillä Juudan jälkeläisten osuus oli heille itselleen liian suuri, joten simeonilaiset saivat perintöosan heidän perintöosansa alueelta.

Sebulonin heimo

¹⁰ Kolmas arpa nousi sebulonilaisille, heidän suvuilleen. Heidän perintöosansa alue ulottui Saaridiin saakka. ¹¹ Heidän rajansa nousee länteen päin Maralaan, sivuaa Dabbesetia ja Jokneamin itäpuolella olevaa joki-uomaa. ¹² Saaridista raja lähtee itään, auringonnousuun päin, Kislot-Taaborin alueelle, jatkuu Daaberatiin ja nousee Jaafiaan. ¹³ Sieltä se kulkee edelleen itään, auringonnousuun päin, Gat-Heeferiin ja Eet-Kasiniin, jatkuu Rimmoniin ja kääntyy Neeaan.

¹⁴ Sen jälkeen raja kiertää Neean pohjoispuolitse Hannatoniin ja päättyy Jiftah-Eelin laaksoon.

¹⁵ Alueeseen kuuluvat lisäksi Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Beetlehem; kaikkiaan oli 12 kaupunkia kylineen. ¹⁶ Tämä on sebulonilaisten, heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Isaskarin heimo

¹⁷ Neljäs arpa osui isaskarilaisille, heidän suvuilleen. ¹⁸ Heidän alueellaan olivat Jisreel, Kesullot, Suunem, ¹⁹ Hafaraim, Siion, Anaharat, ²⁰ Rabbit, Kisjon, Ebes, ²¹ Remet, Een-Gannim, Een-Hadda ja Beet-Passes. ²² Raja sivuaa Taaboria, Sahasimia, Beet-Semestä, ja sitten raja päättyy Jordaniin. Alueeseen kuului kaikkiaan 16 kaupunkia kylineen. ²³ Tämä on isaskarilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa, kaupungit kylineen.

Asserin heimo

²⁴ Viides arpa osui asserilaisten heimolle, heidän suvuilleen. ²⁵ Heidän alueellaan olivat Helkat, Hali, Beten ja Aksaf, ²⁶ Alammelek, Amad ja Misal. Lännessä raja sivuaa Karmelia ja Siihor-Libnatia, ²⁷ kääntyy sitten auringonnousuun päin Beet-Daagoniin. Raja sivuaa Sebulonia ja Jiftah-Eelin laaksoa pohjoisessa sekä Beet-Eemekia ja Negieliä ja jatkuu Kaabulin

pohjoispuolitse ²⁸ Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kaanaan ja aina suureen Siidoniin saakka.

²⁹ Sitten raja kääntyy Raamaan ja kulkee Tyron linnoitettuun kaupunkiin saakka. Sieltä raja kääntyy Hoosaan ja päättyy mereen Aksibin seudulla. ³⁰ Alueeseen kuuluvat lisäksi Umma, Afek ja Rehob; kaikkiaan 22 kaupunkia kylineen. ³¹ Tämä on asserilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Naftalin heimo

³² Kuudes arpa osui naftalilaisille, heidän suvuilleen. ³³ Heidän rajansa kulkee Heelefistä, Saanannimin tammesta, Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin asti ja päättyy Jordaniin. ³⁴ Raja kääntyy länteen Asnot-Taaboriin, jatkuu sieltä Hukkokiin ja sivuaa etelässä Sebulonia, lännessä Asseria ja idässä Jordania. ³⁵ Linnoitettuja kaupunkeja ovat Siddim, Seer, Hammat, Rakkat, Kinneret, ³⁶ Adama, Raama, Haasor, ³⁷ Kedes, Edrei, Een-Haasor, ³⁸ Jireon, Migdal-Eel, Horem, Beet-Anat ja Beet-Semes, 19 kaupunkia kylineen. ³⁹ Tämä on naftalilaisten heimon, heidän sukujensa, perintöosa, kaupungit kylineen.

Daanin heimo

⁴⁰ Seitsemäs arpa osui daanilaisten heimolle, heidän

suvuilleen. ⁴¹ Heidän perintöösansa alueella olivat Sora, Estaol, Iir-Semes, ⁴² Saalabbin, Aijalon, Jitla, ⁴³ Eelon, Timna, Ekron, ⁴⁴ Elteke, Gibbeton, Baalat, ⁴⁵ Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon, ⁴⁶ Mee-Jarkon ja Rakkon sekä Jaafoon päin oleva alue.

⁴⁷ Daanilaiset kuitenkin menettivät alueensa. Siksi he lähtivät taistelemaan Lesemiä vastaan ja valloittivat sen. He surmasivat miekalla sen asukkaat, ottivat kaupungin omakseen ja asettuivat sinne asumaan. Kantaisänsä Daanin mukaan he antoivat Lesemille nimen Daan. ⁴⁸ Tämä on daanilaisten heimon, heidän sukujensa perintöosa, nämä kaupungit kylineen.

Joosuan perintöosa

⁴⁹ Kun israelilaiset olivat saaneet maan jaetuksi perintöösiin sen rajoja myöten, he antoivat Joosualle, Nuunin pojalle, perintöosan keskuudestaan. ⁵⁰ Herran käs-kyn mukaisesti he antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi, Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi kaupungin uudelleen ja asettui sinne asumaan.

⁵¹ Nämä ovat ne perintöosat, jotka pappi Eleasar ja Joosua, Nuunin poika, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiehet jakoivat

arvalla Herran edessä ilmestysma-jan ovella Siilossa. Näin he veivät päätökseen maan jakamisen.

Kuusi turvakaupunkia

20 ¹ Sitten Herra puhui Joosualle: ² ”Sano israelilaisille: Määrätkää itsellenne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta. ³ Niihin voisi paeta tappaja, joka vahingossa, tahtomattaan, on surmannut jonkun. Olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta. ⁴ Kun joku pakenee johonkin näistä kaupungeista, pysähtyköön hän kaupungin portille ja puhukoon asiansa kaupungin vanhimmille. Heidän on otettava hänet luokseen kaupunkiin ja annettava hänelle paikka, jossa hän voi asua heidän luonaan. ⁵ Jos verenkostaja ajaa häntä takaa, älkööt he luovuttako tappajaa tämän käsiin, koska hän tappoi lähimmäisensä tahtomattaan, tätä ennestään vihaamatta. ⁶ Asukoon hän siinä kaupungissa, kunnes on ollut tuomiolla seurakunnan edessä ja aina silloisen virassa olevan ylipapin kuolemaan saakka. Sitten tappaja saa palata omaan kaupunkiinsa ja kotiinsa, siihen kaupunkiin, josta oli paennut.”

⁷ Niin israelilaiset pyhittivät Kedeksen Galileasta, Naftalin vuoristosta, Sikemin Efraimin

vuoristosta ja Kirjat-Arban eli Hebronin Juudan vuoristosta.

⁸Jordanin toiselta puolelta, itään päin Jerikosta, he määräsivät turvakaupungeiksi Ruubenin heimon alueelta Baserin autiomaan tasangolta, Gaadin heimon alueelta Gileadista Raamotin ja Manassen heimon alueelta Baasanista Goolanin.

⁹Nämä olivat kaikille israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuvalle muukalaiselle tarkoitetut turvakaupungit. Niihin voi paaeta jokainen, joka vahingossa oli surmannut jonkun, ja niin hän ei joutunut kuolemaan verenkostajan käden kautta vaan sai olla tuomiolla seurakunnan edessä.

Leeviläisten kaupungit

21 ¹Leevin jälkeläisten perhekuntapäämiehet tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, sekä israelilaisten heimojen perhekuntapäämiesten eteen ²Siilossa, Kanaaninmaassa, ja sanoivat heille: ”Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkoja asuaksemme niissä ja niiden laidunmaat karjaamme varten.” ³Niin israelilaiset antoivat Leevin jälkeläisille perintöosastaan Herran käskyn mukaan seuraavat kaupungit laidunmaineen:

⁴Ensimmäinen arpa osui kehatilaisten suvulle, niin että Leevin jälkeläisistä pappi Aaronin

jälkeläiset saivat Juudan heimolta, Simeonin heimolta ja Benjaminin heimolta kolmetoista kaupunkia.

⁵Muut kehatilaiset saivat arvalla Efraimin heimon suvuilta, Daanin heimolta ja puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

⁶Geersonilaiset saivat arvalla kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimon suvuilta, Asserin heimolta ja Naftalin heimolta sekä Manassen heimon toiselta puoliskolta Baasanista. ⁷Merarilaiset, heidän sukunsa, saivat Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia.

⁸Nämä kaupungit laidunmaineen israelilaiset antoivat arvalla leeviläisille, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

⁹Juudan jälkeläisten heimon ja simeonilaisten heimon alueelta annettiin seuraavat nimeltä mainitut kaupungit:

¹⁰Kehatilaisten sukuihin kuuluville Leevin jälkeläisille, Aaronin jälkeläisille – arpa tuli heille ensin – ¹¹annettiin anakilaisten kantaisän Arban kaupunki Hebron Juudan vuoristosta, ja sen ympärillä olevat laidunmaat.

¹²Mutta kaupungin peltomaat kylineen annettiin Kaalebin, Jefunnen pojan, omaisuudeksi.

¹³Pappi Aaronin jälkeläisille annettiin tappajan turvakaupunki Hebron laidunmaineen,

Libna laidunmaineen,
¹⁴ Jattir laidunmaineen,
 Estemoa laidunmaineen,
¹⁵ Hoolon laidunmaineen,
 Debir laidunmaineen,
¹⁶ Ain laidunmaineen, Jutta
 laidunmaineen ja Beet-Semes
 laidunmaineen – yhdeksän
 kaupunkia näiltä kahdelta
 heimolta. ¹⁷ Benjaminin heimon
 alueelta heille annettiin
 Gibeon laidunmaineen, Geba
 laidunmaineen, ¹⁸ Anatot
 laidunmaineen ja Almon
 laidunmaineen – neljä kaupunkia.
¹⁹ Pappien, Aaronin jälkeläisten,
 kaupunkeja oli kaikkiaan
 kolmetoista ja niiden laidunmaat.
²⁰ Muut kehatilaiset, leeviläisiin
 kuuluvat kehatilaissuvut, saivat
 arvalla kaupunkeja Efraimin
 heimolta. ²¹ Heille annettiin
 tappajan turvakaupunki
 Sikem laidunmaineen Efraimin
 vuoristosta, Geser laidunmaineen,
²² Kibsaim laidunmaineen ja
 Beet-Hooron laidunmaineen –
 neljä kaupunkia, ²³ Daanin heimon
 alueelta Elteke laidunmaineen,
 Gibbeton laidunmaineen, ²⁴ Aijalon
 laidunmaineen ja Gat-Rimmon
 laidunmaineen – neljä kaupunkia,
²⁵ Manassen heimon toisen puolen
 alueelta Taanak laidunmaineen
 ja Gat-Rimmon laidunmaineen
 – kaksi kaupunkia. ²⁶ Kaikki
 nämä kymmenen kaupunkia

laidunmaineen annettiin lopuille
 kehatilaissuvuille.

²⁷ Leeviläisten sukuihin kuuluvat
 geersonilaiset saivat toiselta
 puolelta Manassen heimoa
 tappajan turvakaupungin Goolanin
 laidunmaineen Baasanista ja
 Beesteran laidunmaineen –
 kaksi kaupunkia, ²⁸ Isaskarin
 heimolta Kisjonin laidunmaineen,
 Daaberatin laidunmaineen,
²⁹ Jarmutin laidunmaineen ja
 Een-Gannimin laidunmaineen
 – neljä kaupunkia, ³⁰ Asserin
 heimolta Misalin laidunmaineen,
 Abdonin laidunmaineen,
³¹ Helkatin laidunmaineen ja
 Rehobin laidunmaineen – neljä
 kaupunkia, ³² Naftalin heimolta
 tappajan turvakaupungin Kedeksen
 laidunmaineen Galileasta,
 Hammot-Doorin laidunmaineen ja
 Kartanin laidunmaineen – kolme
 kaupunkia. ³³ Geersonilaisten,
 heidän sukujensa, kaupunkeja oli
 kaikkiaan kolmetoista kaupunkia
 laidunmaineen.

³⁴ Merarilaisten suvut, jotka
 myös kuuluivat leeviläisiin,
 saivat Sebulonin heimolta
 Jokneamin laidunmaineen,
 Kartan laidunmaineen, ³⁵ Dimnan
 laidunmaineen ja Nahalalin
 laidunmaineen – neljä kaupunkia;
³⁶ [Ruubenin heimon alueelta
 Beserin laidunmaineen, Jahasin
 laidunmaineen, ³⁷ Kedemotin

laidunmaineen ja Meefaatin
laidunmaineen – neljä kaupunkia;]
³⁸ Gaadin heimolta tappajan
turvakaupungin Raamotin
laidunmaineen Gileadista,
Mahanaimin laidunmaineen,
³⁹ Hesbonin laidunmaineen
ja Jaeserin laidunmaineen –
yhteensä neljä kaupunkia. ⁴⁰ Näitä
kaupunkeja, jotka arvottiin jäljellä
oleville merarilaisten sukuun
kuuluville leeviläisille, oli kaikkiaan
kaksitoista.

⁴¹ Kaikkiaan Leevin jälkeläisten
kaupunkeja oli israelilaisten
hallussa olevalla alueella
neljäkymmentäkahdeksan
kaupunkia laidunmaineen.
⁴² Näihin kaupunkeihin kuuluivat
itse kaupunki ja sen ympärillä
olevat laidunmaat. Sellaisia olivat
kaikki nämä kaupungit.

Herran lupaukset toteutuvat

⁴³ Näin Herra antoi Israelille koko
sen maan, jonka hän oli vannonut
antavansa heidän isilleen. He otti-
vat sen omakseen ja asettuivat sii-
hen asumaan. ⁴⁴ Herra antoi heidän
päästä rauhaan kaikkialla, aivan niin
kuin hän valalla vannonen oli luvan-
nut heidän isilleen. Yksikään hei-
dän vihollisistaan ei kestänyt heidän
edessään, vaan Herra antoi kaikki
heidän vihollisensa heidän käsiinsä.

⁴⁵ Eikä yksikään niistä lupauksista,

jotka Herra oli antanut Israelin kan-
salle, jäänyt täyttymättä, vaan ne
kaikki toteutuivat.

LOPPUKEHOTUKSIA, 22 – 24

Joosua lähettää itäiset heimot kotiin

22 ¹ Sitten Joosua kutsui koolle
ruubenilaiset, gaadilaiset ja
toisen puolen Manassen heimoa ² ja
sanoi heille: ”Te olette noudatta-
neet kaikkea, mitä Herran palve-
lija Mooses käski teidän noudattaa,
ja olette totelleet minua kaikessa,
mitä olen käkenyt teidän tehdä.
³ Te ette ole jättäneet veljiänne koko
tänä pitkänä aikana tähän päivään
asti vaan olette noudattaneet Her-
ran, Jumalanne, käskyä. ⁴ Nyt Herra,
teidän Jumalanne, on suonut velji-
enne päästä rauhaan, niin kuin hän
heille puhui. Palatkaa nyt ja men-
kää teltoillenne, perintömaahanne,
jonka Herran palvelija Mooses an-
toi teille Jordanin toiselta puolelta.
⁵ Pitäkää vain tarkoin huoli siitä,
että noudatatte Herran palvelijan
Mooseksen teille antamia käskyjä ja
opetusta: Rakastakaa Herraa, teidän
Jumalaanne, vaeltakaa kaikessa hä-
nen teitään, noudattakaa hänen käs-
kyjään, riippukaa hänessä kiinni ja
palvelkaa häntä kaikesta sydämes-
tänne ja kaikesta sielustanne.” ⁶ Sit-
ten Joosua siunasi heidät ja päästi
heidät menemään, ja he menivät
teltoilleen.

⁷Toiselle puolelle Manassen heimoa Mooses oli antanut maata Baasanista ja toiselle puolelle Joosua antoi maata Jordanin länsipuolelta, samoin kuin muille israelilaisille, heidän veljilleen. Ennen kuin Joosua päästi heidät menemään teltoilleen, hän siunasi heidät ⁸ja sanoi heille: "Kun te nyt palaatte teltoillenne ja viette mukanne suuret rikkaudet ja suuret määrät karjaa, hopeaa, kultaa, kuparia, rautaa ja vaatteita, jakakaa veljienne kanssa vihollisilta saamanne saalis."

⁹Ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa lähtivät paluumatkalle israelilaisten luota Siilosta, joka on Kanaaninmaassa, mennäkseen Gileadin maahan, perintömaahan, jonka he olivat saaneet omakseen Herran Moosekselle antaman käskyn mukaan.

Altari Jordanin rannalla

¹⁰Kun ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa tulivat Jordanin Gelilotiin, joka on Kanaaninmaassa, he rakensivat sinne Jordanin rannalle alttarin, suuren alttarin, joka näkyi kauas. ¹¹Israelilaiset kuulivat puhuttavan, että ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa olivat rakentaneet alttarin Kanaaninmaan rajalle Jordanin Gelilotiin, israelilaisten puolelle. ¹²Sen kuultuaan

koko israelilaisten seurakunta koontui Siiloon lähteäkseen sotaan näitä heimoja vastaan.

¹³Israelilaiset lähettivät pappi Piinehaan, Eleasarin pojan, ruubenilaisten ja gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan. ¹⁴Hänen kanssaan lähti kymmenen ruhtinasta, yksi ruhtinas kustakin sukukunnasta, kaikista Israelin heimoista. Kukin heistä oli perhekuntapäämies Israelin tuhansien joukossa.

¹⁵Nämä tulivat ruubenilaisten, gaadilaisten ja Manassen heimon toisen puolen luo Gileadin maahan ja sanoivat heille: ¹⁶"Näin sanoo koko Herran seurakunta: Mitä onkaan tämä uskottomuus, jota te harjoitatte Israelin Jumalaa kohtaan, kun te tänä päivänä kääntytte pois Herrasta rakentamalla itsellenne alttarin kapinoidaksenne Herraa vastaan. ¹⁷Oliko meille liian vähäinen Peorin rikos, josta emme ole puhdistautuneet vielä tänäkään päivänä ja jonka vuoksi rangastus kohtasi Herran seurakuntaa? ¹⁸Siitä huolimatta te nyt kääntytte pois Herrasta! Ja kun te tänään kapinoitte Herraa vastaan, niin huomenna hän vihastuu koko Israelin seurakuntaan. ¹⁹Mutta jos teidän perintömaanne on saastainen, tulkaa Herran perintömaahan, jossa

on Herran asumus, ja ottakaa itsellenne perintömaa meidän keskuudestamme. Älkää kapinoiko Herra vastaan älkääkään meitä vastaan rakentamalla itsellenne toisen alttarin Herran, meidän Jumalamme, alttarin rinnalle. ²⁰ Eikö silloin, kun Aakan, Serahin poika, oli uskon ja anasti tuhon omaksi vihittyä, viha kohdannut koko Israelin seurakuntaa, vaikka Aakan oli vain yksi mies? Eikö hän tuhoutunut oman rikoksensa tähden!”

²¹ Silloin ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen heimoa vastasivat Israelin heimojen päämiehille: ²² ”Jumala, Herra Jumala, Jumala, Herra Jumala, hän tietää, ja myös Israel saakoon tietää! Älköön Herra pelastako meitä tänä päivänä, jos kapinamielessä tai uskottomuudesta Herraa kohtaan ²³ olemme rakentaneet tämän alttarin kääntyäksemme pois Herrasta, uhraaksemme sen päällä polttouhreja ja ruokauhreja tai toimittaaksemme sen päällä yhteysuhreja. Herra itse vaatikoon meidät siitä tilille. ²⁴ Totisesti, me olemme tehneet tämän sen vuoksi, että olimme huolissamme siitä, että teidän lapsenne vastaisuudessa voisivat sanoa meidän lapsillemme: ‘Mitä teillä on tekemistä Herran, Israelin Jumalan, kanssa? ²⁵ Herra on pannut Jordanin rajaksi meidän

välillemme, te ruubenilaiset ja gaadilaiset. Teillä ei ole mitään osuutta Herraan.’ Ja niin teidän lapsenne voisivat saada meidän lapsemme luopumaan Herran pelosta.

²⁶ Siksi me sanoimme: Ryhdytään rakentamaan alttaria, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, ²⁷ vaan olemaan todistajana meidän ja teidän sekä myös meidän jälkipolvien välillä siitä, että me palvelemme Herraa hänen edessään polttouhreillamme, teurasuhreillamme ja yhteysuhreillamme. Silloin teidän lapsenne vastaisuudessa eivät voisi sanoa meidän lapsillemme: ‘Teillä ei ole mitään osuutta Herraan.’ ²⁸ Sen tähden me sanoimme: ‘Jos he vastaisuudessa sanovat näin meille ja meidän jälkipolvillemme, me vastaamme: Katsokaa Herran alttarin mallia, jonka meidän esi-isämme ovat tehneet, ei polttouhria eikä teurasuhria varten, vaan olemaan todistajana välillämme, teidän ja meidän.’

²⁹ Pois se meistä, että kapinoisimme Herraa vastaan ja kääntyisimme tänä päivänä pois Herrasta rakentamalla toisen alttarin polttouhria, ruokauhria ja teurasuhria varten Herran, meidän Jumalamme, alttarin, rinnalle, sen alttarin, joka on hänen asumuksensa edessä!”

³⁰Kun pappi Piinehas ja kansan ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet, jotka olivat hänen kanssaan, kuulivat, mitä ruubenilaiset, gaadilaiset ja manasselaiset puhuivat, se oli heille mieleen.

³¹Pappi Piinehas, Eleasarin poika, sanoi ruubenilaisille, gaadilaisille ja manasselaisille: ”Nyt me tiedämme, että Herra on meidän keskellämme, koska te ette olekaan menetelleet sillä tavoin uskottomasti Herraa kohtaan. Näin te olette pelastaneet israelilaiset Herran vihalta.” ³²Sen jälkeen pappi Piinehas, Eleasarin poika, ja ruhtinaat palasivat Gileadin maasta, ruubenilaisten ja gaadilaisten luota, takaisin Kanaaninmaahan israelilaisten luo ja toivat heille tämän tiedon. ³³Se oli israelilaisille mieleen, ja he ylistivät Jumalaa eivätkä enää sanoneet lähtevänsä sootaan veljiään vastaan hävittämään sitä maata, jossa ruubenilaiset ja gaadilaiset asuivat. ³⁴Ruubenilaiset ja gaadilaiset antoivat alttarille nimen ”Todistaja meidän välillämme siitä, että Herra on Jumala”.

Joosuan jäähyväispuhe

23 ¹Pitkän ajan kuluttua, kun Herra oli suonut Israelille rauhan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta ja kun Joosua oli jo vanha ja ikääntynyt, ²hän kutsui koko Israelin, sen vanhimmat,

päämiehet, tuomarit ja johtomiehet, ja sanoi heille:

”Minä olen tullut vanhaksi ja iäkkääksi. ³Te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille noille kansoille teidän tähtenne, sillä Herra, teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne. ⁴Katsokaa, minä olen arponut teille perintöosaksi ne kansat alueineen, jotka vielä ovat jääneet jäljelle teidän heimojenne alueelle, ja kaikki ne kansat alueineen, jotka minä hävitin Jordanin ja Suurenmeren väliltä, auringonlaskun suunnalta. ⁵Herra, teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edellänne ja karkottaa ne teidän tieltänne, niin että te saatte omaksenne heidän maansa, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut.

⁶Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle, ⁷niin ettette sekaannu noihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin. Älkää mainitko heidän jumaliensa nimiä, älkää vannoko niiden nimeen, älkää palvelko älkääkä palvoko niitä, ⁸vaan riippukaa kiinni Herrassa, Jumalassanne, niin kuin olette tehneet aina tähän päivään asti. ⁹Herra on karkottanut teidän tieltänne suuret

ja mahtavat kansat. Tähän päivään asti kukaan ei ole kestänyt teidän edessänne. ¹⁰Yksi ainoa mies teistä ajaa pakoon tuhat, sillä Herra, teidän Jumalanne, sotii itse teidän puolestanne, niin kuin hän on teille puhunut. ¹¹Pitäkää siis tarkoin huoli itsestänne, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne.

¹²Jos te kuitenkin käännytte hännestä pois ja liitytte näiden kansojen rippeisiin, niihin, jotka ovat jääneet jäljelle teidän keskuuteenne, avioidutte heidän kanssaan ja sekaannutte heihin ja he teihin, ¹³niin saatte olla varmat, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää karkota näitä kansoja teidän tieltänne. Niistä tulee teille paula ja ansa, kylkienne ruoska ja okaat silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut.

¹⁴Minä lähden nyt pois kaiken maailman tietä, mutta tietäkää koko sydämellänne ja koko sielullanne, ettei ainoakaan teitä koskevista hyvistä asioista, joista Herra, teidän Jumalanne, on puhunut, ole jäänyt täyttymättä. Kaikki ne ovat toteutuneet; ainoakaan niistä ole jäänyt täyttymättä.

¹⁵Mutta samoin kuin kaikki hyvä, josta Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut, on toteutunut, samoin Herra antaa toteutua myös kaiken pahan, kunnes hän

on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. ¹⁶Jos te rikotte Herran, Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säätänyt, ja menette palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä, niin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte nopeasti siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut.”

Liitto uudistetaan Sikemissä

24 ¹Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin heimot Sikemiin ja kutsui mukaansa Israelin vanhimmat, sen päälliköt, tuomarit ja johtomiehet, ja he asettuivat Jumalan eteen. ²Joosua sanoi koko kansalle:

“Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ‘Ikimuistoisista ajoista teidän isänne – myös Terah, Abrahamin ja Naahorin isä – asuivat Eufratvirran tuolla puolen ja palvelivat muita jumalia. ³Mutta minä otin teidän isänne Abrahamin virran tuolta puolelta ja kuljetin häntä kaikkialla Kanaaninmaassa ja tein hänen jälkeläistensä määrän suurenksi. Minä annoin hänelle lisäksi, ⁴ja lisäkille minä annoin Jaakobin ja Eesaun. Eesaulle minä annoin omaksi Seirin vuoriston, mutta Jaakob ja hänen poikansa menivät Egyptiin.

⁵Minä lähetin Mooseksen ja Aaronin ja löin Egyptiä rangaistuksilla, jotka panin toimeen sen keskellä, ja sen jälkeen toin teidät sieltä pois.

⁶ Kun minä olin tuonut teidän isänne Egyptistä, he tulivat meren rantaan. Egyptiläiset ajoivat vaunuineen ja ratsumiehineen teidän isänne takaa Kaislamerelle saakka. ⁷ Silloin isänne huusivat Herraa, ja hän asetti pimeyden teidän isienne ja egyptiläisten välille ja antoi meren tulla egyptiläisten ylitse, ja se peitti heidät. Te näitte omin silmin, mitä minä tein egyptiläisille.

Kun te sitten olitte asuneet autiomaassa kauan aikaa, ⁸ minä toin teidät niiden amorilaisten maahan, jotka asuivat Jordanin tuolla puolen, ja he taistelivat teitä vastaan. Mutta minä annoin heidät teidän käsiinne, ja te otitte omaksenne heidän maansa, ja minä tuhosin heidät teidän tieltänne. ⁹ Silloin nousi Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, ja taisteli Israelia vastaan. Hän lähetti myös kutsumaan Bileamin, Beorin pojan, että tämä kiroaisi teidät. ¹⁰ Mutta minä en tahtonut kuulla Bileamia, ja niin hän joutui siunaamaan teidät, ja minä pelastin teidät Baalakkin käsistä.

¹¹ Kun te olitte kulkeneet Jordanin yli ja tulleet Jerikoon, teitä vastaan taistelivat Jerikon miehet sekä amorilaiset, perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, girkasilaiset, hivviläiset ja jebusilaiset, mutta minä annoin heidät teidän käsiinne.

¹² Minä lähetin herhiläiset teidän

edellänne, ja ne karkottivat teidän tieltänne kaksi amorilaisten kuningasta; sinä et sitä miekallasi ja jousellasi tehnyt. ¹³ Minä annoin teille maan, josta ette olleet vaivaa nähneet, ja kaupunkeja, joita ette olleet rakentaneet, ja niihin te asetuitte asumaan. Te saitte syödä hedelmiä viinitarhoista ja öljypuista, joita ette olleet istuttaneet.'

¹⁴ Ja nyt, pelätkää Herraa, palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita isänne palvelivat virran tuolla puolen ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa! ¹⁵ Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella: niitä jumaliako, joita teidän isänne palvelivat virran tuolla puolen, vai amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa."

¹⁶ Silloin kansa vastasi: "Pois se, että me hylkäisimme Heran ja palvelisimme muita jumalia! ¹⁷ Herra on meidän Jumalamme, hän, joka johdatti meidät ja meidän isämme pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Hän teki meidän silmiemme edessä suuret tunnus-teot ja varjeli meitä aina tiellä, jota me vaelsimme, ja kaikkien niiden kansojen keskellä, joiden alueiden kautta me kuljimme. ¹⁸ Herra karkotti meidän tieltämme kaikki ne

kansat, amorilaisetkin, jotka asuivat tässä maassa. Myös me palvelemme Herraa, sillä hän on meidän Jumalamme.”

¹⁹ Mutta Joosua sanoi kansalle: ”Ette te pysty palvelemaan Herraa, sillä hän on pyhä Jumala. Hän on kiivas Jumala. Hän ei voi sietää teidän rikoksianne ja syntejanne. ²⁰ Jos te hylkääte Herran ja palvelette vieraita jumalia, hän kääntyy pois, tuottaa teille onnettomuutta ja tekee teistä lopun sen sijaan, että hän on ennen tehnyt teille hyvää.”

²¹ Kansa vastasi Joosualle: ”Ei niin, vaan me palvelemme Herraa.” ²² Silloin Joosua sanoi kansalle: ”Te olette itse todistajia itseänne vastaan, että olette valinneet Herran palvellaksenne häntä.” He vastasivat: ”Me olemme todistajia.” ²³ Hän sanoi: ”Ja nyt, poistakaa vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa sydämenne Herran, Israelin Jumalan, puoleen.”

²⁴ Kansa vastasi Joosualle: ”Herraa, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen ääntään me kuuntelemme.”

²⁵ Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan puolesta ja antoi heille Sikemissä lait ja säädökset. ²⁶ Joosua kirjoitti nämä sanat Jumalan lain kirjaan. Sitten hän otti suuren kiven ja pystytti sen Herran pyhäkön

alueella kasvavan tammen juurelle. ²⁷ Hän sanoi kaikelle kansalle: ”Katsokaa! Tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut. Se on todistajana teitä vastaan, ettette kieltäisi Jumalaanne.” ²⁸ Tämän jälkeen Joosua päästi kansan lähtemään, kunkin perintöosalleen.

Joosuan ja Eleasarin kuolema

²⁹ Näiden tapahtumien jälkeen Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä. ³⁰ Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Gaasvuoren pohjoispuolelle Timnat-Serahiin, joka on Efraimin vuoristossa. ³¹ Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne Herran teot, jotka hän oli tehnyt Israelin hyväksi.

³² Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, haudattiin Sikemiin sille maa-alueelle, jonka Jaakob oli ostanut Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. Se kuului joosefilaisten perintöosaan.

³³ Sitten kuoli Eleasar, Aaronin poika, ja israelilaiset hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehaan kaupunkiin, jonka tämä oli saanut Efraimin vuoristosta.

TUOMARIEN KIRJA

JOOSUAN JÄLKEINEN AIKA, 1 – 2

Juudan ja Simeonin heimojen voitto Besekissä

1 ¹ Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysivät Herralta: “Kenen meistä on ensimmäisenä lähdettävä sotimaan kanaanilaisia vastaan?” ² Herra sanoi: “Lähteköön Juuda. Katso, minä olen antanut maan hänen käsiinsä.” ³ Mutta Juuda sanoi veljelleen Simeonille: “Lähde minun kanssani sotimaan kanaanilaisia vastaan alueelle, jonka sain arvalla, niin minä tulen sinun kanssasi sinun arpaosuudellesi.” Niin Simeon lähti Juudan kanssa.

⁴ Juudan miehet lähtivät matkaan, ja Herra antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä, ja he voittivat nämä Besekissä, kymmenentuhatta miestä.

⁵ He kohtasivat Besekissä Adoni-Besekin, taistelivat häntä vastaan ja voittivat kanaanilaiset ja perissiläiset. ⁶ Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa, ottivat hänet kiinni ja löivät häneltä poikki peukalot ja isotvarpaat. ⁷ Silloin Adoni-Besek sanoi: “Seitsemänkymmentä kuningasta kokosi muruja minun pöytäni alta peukalot ja isotvarpaat poikki lyötyinä. Niin kuin minä olen tehnyt, niin on Jumala minulle

maksanut.” Sitten hänet vietiin Jerusaleemiin, ja siellä hän kuoli.

Juuda valloittaa Jerusalemin ja Hebronin

⁸ Juudan miehet ryhtyivät taisteluun Jerusalemia vastaan, valloittivat sen, surmasivat miekalla sen asukkaat ja sytyttivät kaupungin tuleen. ⁹ Sen jälkeen Juudan miehet lähtivät sotimaan niitä kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat vuoristossa, Etelämaassa ja alangolla. ¹⁰ Sitten Juuda hyökkäsi Hebronissa asuvia kanaanilaisia vastaan ja löi Seesain, Ahimanin ja Talmain. Hebronin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Arba.

Otniel ja Aksa

¹¹ Hebronista Juudan miehet lähtivät ja hyökkäsivät Debirin asukkaita vastaan. Debirin nimi oli aikaisemmin Kirjat-Seefer. ¹² Kaaleb sanoi: “Sille, joka kukistaa Kirjat-Seeferin ja valloittaa sen, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi.” ¹³ Otniel, Kaalebin nuoremman veljen Kenaksen poika, valloitti kaupungin, ja Kaaleb antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi. ¹⁴ Kun Aksa tuli, hän ylltyi miestänsä, että tämä pyytäisi hänen isältään peltomaata. Aksa pudottautui aasin selästä, ja Kaaleb kysyi häneltä: “Mikä sinun on?” ¹⁵ Hän vastasi: “Anna minulle jäähyväislahja, sillä sinä olet

naittanut minut kuivaan maahan. Anna siis minulle vesilähteitä.” Silloin Kaaleb antoi hänelle Ylälähteet ja Alälähteet.

Juudan heimon valloittamat alueet

¹⁶ Keeniläiset, Mooseksen apen jälkeläiset, olivat lähteneet Juudan jälkeläisten kanssa Palmukaupungista Aradin eteläpuolella olevaan Juudan autiomaahan. He menivät sinne ja asettuivat asumaan kansan keskuuteen.

¹⁷ Juuda hyökkäsi veljensä Simeonin kanssa Sefatissa asuvia kanaanilaisia vastaan. He voittivat nämä, vihkivät kaupungin tuhon omaksi ja nimittivät sen Hormaksi. ¹⁸ Juuda valloitti Gassan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen. ¹⁹ Herra oli Juudan kanssa, ja Juuda sai haltuunsa vuoriston, mutta ei kyennyt karkottamaan laakson asukkaita, koska näillä oli raudoitettuja sotavaunuja. ²⁰ Kaalebille annettiin Hebron, niin kuin Mooses oli määrännyt, ja hän karkotti sieltä kolme Anakin jälkeläistä.

Muiden heimojen valloitusretket

²¹ Benjaminilaiset eivät karkottaneet Jerusalemissa asuvia jebusilaisia, ja niin jebusilaisia on asunut Jerusalemissa benjaminilaisten keskellä tähän päivään asti.

²² Myös Joosefin heimon miehet lähtivät liikkeelle. He lähtivät Beeteliin, ja Herra oli heidän kanssaan. ²³ Joosefin heimon miehet vakoilivat Beeteliä – kaupungin nimi oli aikaisemmin Luus. ²⁴ Tiedustelijat näkivät miehen tulevan kaupungista. He sanoivat hänelle: ”Näytäpä meille, mistä pääsee kaupunkiin, niin me olemme sinulle armollisia.” ²⁵ Mies näytti heille pääsytien kaupunkiin, ja Joosefin heimon miehet surmasivat miekalla kaupungin asukkaat, mutta miehen ja koko hänen perheensä he päästivät menemään. ²⁶ Mies lähti heettiläisten maahan, rakensi sinne kaupungin ja antoi sille nimen Luus. Se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

²⁷ Manasse ei saanut haltuunsa Beet-Seania ja sen tytärkaupunkeja eikä Taanakia ja sen tytärkaupunkeja. Manasse ei myöskään karkottanut Doorin ja sen tytärkaupunkien asukkaita, ei Jibleamin ja sen tytärkaupunkien asukkaita eikä Megiddon ja sen tytärkaupunkien asukkaita, vaan kanaanilaisten onnistui jäädä asumaan tuolle alueelle. ²⁸ Kun Israel sitten voimistui, se määräsi kanaanilaiset työveron alaisiksi mutta ei karkottanut heitä.

²⁹ Efraim ei karkottanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, ja niin kanaanilaiset

jäivät asumaan sen keskuuteen Geseriin.

³⁰ Sebulon ei karkottanut Kitronin eikä Nahalolin asukkaita. Niin kanaanilaisia jäi asumaan sen keskuuteen, mutta heistä tuli työveron alaisia.

³¹ Asser ei karkottanut Akkon asukkaita eikä Siidonin asukkaita, eikä myöskään Ahlabin, Aksibin, Helban, Afikin eikä Rehobin asukkaita. ³² Niinpä asserilaiset joutuivat asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuudessa, koska eivät karkottaneet heitä.

³³ Naftali ei karkottanut Beet-Semeksien asukkaita eikä Beet-Anatin asukkaita vaan asettui asumaan maan asukkaiden, kanaanilaisten, keskuuteen. Beet-Semeksien ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat kuitenkin Naftalin työveron alaisiksi.

³⁴ Amorilaiset työnsivät daanilaiset vuoristoon eivätkä sallineet näiden laskeutua laaksoon. ³⁵ Amorilaisten onnistui jäädä asumaan Har-Herekseen, Aijaloniin ja Saalbimiin. Mutta Joosefin heimon käsi painoi heitä yhä raskaammin, ja niin amorilaiset joutuivat työveron alaisiksi. ³⁶ Amorilaisten alue ulottui Skorpionisolasta, Selasta, ylöspäin.

Herran enkeli nuhtelee israelilaisia

2 ¹ Herran enkeli tuli Gilgalista ylös Bookimiin ja sanoi: "Minä

johdatin teidät Egyptistä ja toin teidät maahan, jonka olin valalla vannonen luvannut teidän isillenne. Minä sanoin: 'Minä en koskaan riko teidän kanssanne tekemääni liittoa. ² Älkää te puolestanne tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa, vaan hajottakaa heidän alttarinsa.' Mutta te ette ole kuunnelleet minun ääntäni. Mitä olettekaan tehneet! ³ Nyt minä sanon: Minä en karkota heitä teidän tieltänne, vaan he tulevat ahdistamaan teitä, ja heidän jumalistaan tulee teille ansa." ⁴ Kun Herran enkeli oli puhunut nämä sanat koko Israelille, kansa alkoi itkeä ääneen. ⁵ Siksi israelilaiset antoivat paikalle nimen Bookim. Ja he uhrasivat siellä Herralle.

Joosuan kuolema

⁶ Kun Joosua oli päästänyt kansan menemään, israelilaiset menivät kukin perintöosalleen ottaakseen maan omakseen. ⁷ Kansa palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä Joosuan jälkeen ja olivat nähneet kaikki Herran Israelille tekemät suuret teot. ⁸ Herran palvelija Joosua, Nuunin poika, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä. ⁹ Israelilaiset hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle Efraimin vuoristossa olevaan Timnat-Heresiin, Gaasinvuoren pohjoispuolelle. ¹⁰ Kun koko tuo

sukupolvi oli koottu isiensä luo, nousi toinen sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä tekoja, jotka hän oli tehnyt Israelille.

Israelin luopumus

¹¹ Israelilaiset tekivät sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja palvelivat baaleja.

¹² He hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli tuonut heidät pois Egyptin maasta, ja lähtivät seuraamaan muita jumalia, ympärillä asuvien kansojen jumalia. He kumarsivat ja palvoivat niitä ja niin vihoittivat Herran. ¹³ Koska he hylkäsivät Herran ja palvelivat Baalia ja astarteja, ¹⁴ Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien valtaan, jotka ryöstelivät heitä. Hän luovutti israelilaiset ympärillä asuvien vihollisten valtaan, eivätkä he enää voineet kestää vihollistensa edessä. ¹⁵ Mihin ikinä he lähtivätkin, Herran käsi oli heitä vastaan ja tuotti onnettomuutta, niin kuin Herra oli puhunut ja niin kuin Herra oli heille vannonut. Näin he joutuivat suureen ahdinkoon.

TUOMARIEN AIKA, 2 – 16

Herra antaa israelilaisille tuomareita

¹⁶ Silloin Herra nosti esiin tuomareita, jotka pelastivat israelilaiset heidän ryöstäjiensä käsistä.

¹⁷ Mutta israelilaiset eivät kuunnelleet tuomareitaankaan vaan seurasivat haureudessaan muita jumalia ja palvoivat niitä. He poikkesivat pian siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat kulkeneet Herran käskyjä totellen, eivätkä tehneet niin kuin heidän isänsä. ¹⁸ Kun Herra asetti heille tuomareita, Herra oli kunkin tuomarin kanssa ja pelasti israelilaiset heidän vihollistensa käsistä niin kauaksi aikaa kuin tuomari eli. Herran kävi sääliksi, kun he voihkivat sortajiensa ja ahdistajiensa vuoksi. ¹⁹ Mutta kun tuomari kuoli, he seurasivat jälleen muita jumalia ja olivat vielä kelvottomampia kuin isänsä palvellessaan ja palvoessaan niitä. He eivät luopuneet pahoista teoistaan ja paatuneesta vaelluksestaan. ²⁰ Sen tähden Herran viha syttyi Israelia kohtaan, ja hän sanoi: "Tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä säädin heidän isilleen. Koska he eivät ole kuunnelleet minun ääntäni, ²¹ en minäkään enää karkota heidän tieltään ainoatakaan niistä kansoista, jotka Joo-sua kuollessaan jätti jäljelle. ²² Niiden kautta voin koetella Israelia nähdäkseni, noudattavatko he Herran tietä, niin kuin heidän isänsä noudattivat, vaeltavatko he sitä vai eivätkö vaella." ²³ Tämän vuoksi Herra jätti nämä kansat paikoilleen eikä karkottanut niitä heti. Hän ei

myöskään ollut antanut niitä Joo-
suan käsiin.

Kansat, jotka Herra jätti koetukseksi Israelille

3¹Nämä kansat Herra jätti paikoilleen koetellakseen niiden kautta Israelia, kaikkia niitä, jotka eivät olleet kokeneet yhtäkään Kanaanin sodista. ²Hän teki niin ainoastaan siksi, että myös ne israelilaisten sukupolvet, jotka eivät olleet kokeneet sotaa, oppisivat sotimaan. ³Paikoilleen jäivät viisi filistealaisten ruhtinasta ja kaikki kanaanilaiset, siidonilaiset ja hivviläiset, jotka asuivat Libanonin vuoristossa, Baal-Hermonin vuoresta siihen asti, mistä mennään Hamatiin. ⁴Nämä Herra jätti koetellakseen Israelia ja saadakseen tietää, tottelisivatko israelilaiset Herran käskyjä, jotka hän oli Mooseksen kautta antanut heidän isilleen. ⁵Jouduttuaan asumaan kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskuuteen ⁶israelilaiset ottivat heidän tyttäriään vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriään heidän pojilleen ja palvelivat heidän jumaliaan.

Otniel voittaa Aramin kuninkaan

⁷Näin israelilaiset tekivät sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, unohtivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat baaleja ja aseroita. ⁸Silloin Herran viha syttyi Israelia kohtaan,

ja hän luovutti heidät Kaksoisvirran aramilaisten kuninkaan, Kuusan-Risataimin, käsiin, ja israelilaiset palvelivat Kuusan-Risataimia kahdeksan vuotta. ⁹Mutta israelilaiset huusivat avukseen Herraa, ja Herra nosti israelilaisille pelastajan, Otnielin, Kaalebin nuoremman veljen Kenaksen pojan, ja hän pelasti heidät. ¹⁰Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hän toimi tuomarina Israelissa. Hän lähti sotaan, ja Herra antoi Aramin kuninkaan Kuusan-Risataimin hänen käsiinsä, ja hän nujersi Kuusan-Risataimin. ¹¹Maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta. Sitten Otniel, Kenaksen poika, kuoli.

Eehud voittaa Mooabin

¹²Mutta israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Silloin Herra vahvisti Mooabin kuninkaan Eglonin Israelia vahvemmaksi, koska israelilaiset tekivät sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹³Eglon kokosi luokseen ammonilaiset ja amalekilaiset. Hän lähti liikkeelle ja voitti Israelin, ja he valtasivat Palmukaupungin. ¹⁴Israelilaiset joutuivat palvelemaan Mooabin kuningasta Eglonia kahdeksantoista vuotta.

¹⁵Mutta israelilaiset huusivat avukseen Herraa, ja Herra nosti heille pelastajan, benjaminilaisen Eehudin, Geeran pojan,

vasenkätisen miehen. Kun israelilaiset lähettivät hänet viemään veroa Mooabin kuninkaalle Eglonille, ¹⁶ hän teki itselleen kaksiteräisen miekan, jalan pituisen, ja sitoi sen oikealle kupeelleen vaatteittensa alle. ¹⁷ Hän toi veron Mooabin kuninkaalle Eglonille. Eglon oli hyvin lihava mies. ¹⁸ Kun Eehud oli saanut veron luovutetuksi, hän saattoi verolahjoja kantaneen väen kotimatkalle. ¹⁹ Itse hän kuitenkin palasi takaisin Gilgalin luona olevien jumalankuvien luota ja sanoi Eglonille: ”Minulla on salaista asiaa sinulle, kuningas.” Tämä sanoi: ”Hys, hiljaa!” Silloin kaikki hänen palvelijansa poistuivat hänen luotaan. ²⁰ Eglonin istuessa yksin viileässä yläsalissaan Eehud meni hänen luokseen ja sanoi: ”Minulla on sinulle sana Jumalta.” Eglon nousi istuimeltaan, ²¹ ja silloin Eehud ojensi vasemman kätensä, otti miekan oikealta kupeeltaan ja työnsi sen Eglonin vatsaan ²² niin että kahvakin upposi vatsaan terän mukana. Ihra peitti miekan kokonaan, sillä hän ei vetänyt miekkaa ulos Eglonin vatsasta, ja sisälmykset valuivat ulos. ²³ Eehud meni pylväskäytävään, sulki yläsalin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

²⁴ Hänen mentyään kuninkaan palvelijat palasivat. Kun he näkivät, että yläsalin ovet olivat lukossa, he sanoivat: ”Varmaankin hän on

tarpeellaan viileässä huoneessa.”

²⁵ He odottivat kyllästymiseen asti, mutta yläsalin ovet eivät auenneet. Vihdoin he ottivat avaimen, avasivat oven ja näkivät, että heidän herransa makasi kuolleena lattialla. ²⁶ Heidän vitkastellessaan Eehud oli paennut. Hän ohitti jumalankuvat ja pakeni Seiraan.

²⁷ Saavuttuaan Efraimin vuoristoon hän puhalsi pasuunaan, ja israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuoristosta, hän heidän edellään. ²⁸ Eehud sanoi heille: ”Seuratkaa minua, sillä Herra on antanut vihollisenne, mooabilaiset, teidän käsiinne.” Niin he laskeutuivat hänen jäljessään ja valtasivat Mooabiin vievät Jordanin kahlauspaikat eivätkä päästäneet ketään yli. ²⁹ He voittivat sinä päivänä Mooabin, noin 10 000 miestä, kaikki tanakoita ja urheita miehiä; kukaan ei päässyt pakoon. ³⁰ Sinä päivänä Mooab joutui alistumaan Israelin käden alle, ja maassa oli rauha kahdeksankymmentä vuotta.

Samgar tuomarina

³¹ Eehudin jälkeen oli tuomarina Samgar, Anatin poika. Hän surmasi häränpistimellä filistealaisia, kuusisataa miestä. Myös hän pelasti Israelin.

Debora ja Baarak voittavat Siiseran

4 ¹ Eehudin kuoltua israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä

on pahaa Herran silmissä.
² Silloin Herra luovutti heidät kanaanilaiskuningas Jaabinin valtaan. Jaabin hallitsi Haasorissa, ja hänen sotapäällikkönsä oli Siisera, joka asui Haroset-Goojimissa.
³ Israelilaiset huusivat avukseen Herraa, sillä Siiseralla oli 900 raudoitettua sotavaunua ja hän sortti ankarasti israelilaisia kaksikymmentä vuotta.

⁴ Siihen aikaan oikeutta Israelille jakoi naisprofeetta Debora, Lappidotin vaimo. ⁵ Hänellä oli tapana istua Deboran palmun alla Raaman ja Beetelin välillä Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset menivät sinne hänen luokseen saamaan oikeutta. ⁶ Hän lähetti kutsumaan Naftalin Kedeksestä Baarakin, Abinoamin pojan, ja sanoi tälle: "Eikö Herra, Israelin Jumala, ole käskennyt sinua: Lähde Taaborin vuorelle ja ota mukaasi 10 000 miestä naftalilaisia ja sebulonilaisia, ⁷ niin minä vedän sinun luoksesi Kiisonin purolle Jaabinin sotapäällikön Siiseran sotavaunuineen ja joukkoineen ja annan hänet sinun käsiisi."
⁸ Mutta Baarak vastasi Deboralle: "Jos sinä lähdet minun kanssani, minäkin lähden, mutta jos sinä et lähde kanssani, minäkään en lähde." ⁹ Debora sanoi: "Kyllä minä lähden sinun kanssasi, mutta kunnia tästä retkestä, jolle lähdet,

ei tule sinulle, sillä Herra luovuttaa Siiseran naisen käsiin." Niin Debora nousi ja lähti Baarakin kanssa Kedekseen. ¹⁰ Baarak kutsui koolle Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi ylös vuorelle 10 000 miestä. Myös Debora lähti hänen mukaansa.

¹¹ Keeniläinen Heber oli eronnut keeniläisistä, Mooseksen apen Hoobabin jälkeläisistä. Hän oli pystyttänyt telttansa Saanannimin tammen luo Kedeksen lähelle.

¹² Kun Siiseralle ilmoitettiin, että Baarak, Abinoamin poika, oli noussut Taaborinvuorelle, ¹³ Siisera kokosi Haroset-Goojimista kaikki sotavaununsa, 900 raudoitettua sotavaunua, ja kaiken väen, joka seurasi häntä, ja lähti Kiisoninpurolle.

¹⁴ Silloin Debora sanoi Baarakille: "Nouse, sillä tämä on se päivä, jona Herra antaa Siiseran sinun käsiisi. Etkö ymmärrä, että Herra on jo lähettänyt edelläsi!" Niin Baarak laskeutui Taaborin vuorelta 10 000 miestä jäljessään. ¹⁵ Herra saattoi Baarakin miekan edessä hämminkiin Siiseran, koko hänen sotavaunuosastonsa ja koko hänen leirinsä. Siisera laskeutui vaunuistaan ja pakeni jalkaisin.
¹⁶ Mutta Baarak ajoi takaa Siiseran sotavaunuja ja joukkoja Haroset-Goojimiin saakka, ja koko joukko kaatui miekkaan; yksikään ei jäänyt henkiin.

Siiseran kuolema

¹⁷ Siisera pakeni jalkaisin keeniläisen Heberin vaimon Jaaelin teltalle, sillä Haasorin kuninkaan Jaabinin ja keeniläisen Heberin suvun välillä oli rauha. ¹⁸ Jaael meni Siiseraa vastaan ja sanoi hänelle: ”Herrani, poikkea minun luokseni. Älä pelkää.” Siisera poikkesi hänen luokseen telttaan, ja Jaael peitteli hänet peitteellä. ¹⁹ Siisera sanoi Jaaelille: ”Anna minun juoda vähän vettä, sillä minun on jano.” Jaael avasi maitoleilin, antoi Siiseran juoda ja peitti hänet jälleen. ²⁰ Sitten Siisera sanoi hänelle: ”Asetu teltan ovelle, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta, onko täällä ketään, niin vastaa, ettei ole.” ²¹ Siisera oli väsynyt ja vaipui sikeään uneen. Silloin Jaael, Heberin vaimo, otti telttavaarnan ja vasaran käsiinsä, meni hiljaa hänen luokseen ja löi vaarnan hänen ohimoonsa, niin että se tunkeutui maahan asti, ja Siisera kuoli.

²² Kun Baarak, joka oli ajamassa Siiseraa takaa, tuli paikalle, Jaael meni häntä vastaan ja sanoi hänelle: ”Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit.” Baarak meni hänen luokseen, ja siellä Siisera makasi kuolleena vaarna ohimossaan.

²³ Näin Jumala sinä päivänä nöyryytti kanaanilaiskuningas Jaabinin israelilaisten edessä. ²⁴ Israelilais-
ten käsi painoi yhä raskaammin

kanaanilaiskuningas Jaabinia, ja lopulta he tuhosivat hänet.

Deboran ja Baarakin voittolaulu

5 ¹ Sinä päivänä Debora lauloi Baarakin, Abinoamin pojan kanssa näin:

² ”Israelin sankarien uljuudesta ja kansan alttiudesta kiittäkää Herraa!

³ Kuulkaa, kuninkaat, kuunnelkaa, ruhtinaat!

Herralle minä laulan, minä
laulan ylistystä Herralle,
Israelin Jumalalle.

⁴ Kun sinä, Herra, lähdit
Seiristä, kun sinä astelit
Edomin maasta,
silloin maa järisi ja taivaat valuivat,
pilvet valuivat vettä.

⁵ Vuoret järkkyivät Herran edessä,
jopa Siinai Herran, Israelin
Jumalan, edessä.

⁶ Samgarin, Anatin pojan, päivinä,
Jaaelin päivinä,
karavaanit olivat poissa ja
teiden kulkijat kiertelivät
mutkaisia polkuja.

⁷ Avoimet kylät hävisivät Israelista,
niitä ei enää ollut,
kunnes minä, Debora, nousin,
nousin äidiksi Israelissa.

⁸ Valittiin uusia jumalia; silloin
sota oli porteilla.

Tuskin näkyi kilpeä tai
keihästä Israelin
neljäntuhannen
joukossa.

⁹ Sydämeni on kiintynyt Israelin johtajiin, niihin, jotka ovat kansan joukossa alttiita. Kiittäkää Herraa!

¹⁰ Te, jotka ratsastatte valkoisilla aasintammoilla, te, jotka istutte matoilla, ja te, jotka kuljette teitä pitkin, puhukaa tästä.

¹¹ Vedenjakajien ääniä ammennuspaikoilta! Siellä he kertovat Herran vanhurskaista teoista, hänen vanhurskaista teoistaan Israelin kylien asukkaita kohtaan.

Silloin Herran kansa laskeutui porteille.

¹² Herää, herää, Debora, herää, herää, laula laulu!

Nouse, Baarak, vangitse vangitsijasi, Abinoamin poika!

¹³ Silloin jäljelle jääneet laskeutuivat kansan ylhäisten luo, Herran kansa laskeutui luokseni, sankarien joukko.

¹⁴ Efraimista tulivat ne, joiden juuret olivat Amalekissa, sinun jäljessäsi, Benjamin, sinun joukkojesi mukana.

Maakirista laskeutuivat johtomiehet, Sebulonista päällikönsauvan kantajat.

¹⁵ Isaskarin ruhtinaat tulivat Deboran kanssa. Isaskar oli kuin Baarak, hän kiiti Baarakin jäljessä laaksoon. Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

¹⁶ Miksi jäit istumaan tarhojen välille, kuuntelemaan paimenpillin soittoa? Ruubenin suvuissa käytiin suuria neuvotteluja.

¹⁷ Gilead pysyi tuolla puolen Jordanin, ja Daan, miksi hän viipyi laivoilla? Asser jäi istumaan meren rannalle ja pysyi lahtiensa luona.

¹⁸ Sebulon on kansa, joka antaa henkensä alttiiksi kuolemaan, samoin Naftali kedon kummuilla.

¹⁹ Silloin kuninkaat tulivat ja taistelivat, Kanaanin kuninkaat taistelivat Taanakissa, Megiddon vesien äärellä, mutta eivät saaneet hopeaa saaliikseen.

²⁰ Tähdet taivaalta sotivat, radoiltaan ne sotivat Siiseraa vastaan.

²¹ Kiisonin virta vei heidät mukanaan, Kiisonin virta, ikiaikojen virta.

Sieluni, astu eteenpäin voimassa!

²² Silloin hevosten kaviot tömistivät maata, kun urhot laskivat, laskivat laukkaa.

²³ Kirotkaa Meeros, sanoo Herran enkeli, kiroamalla kirotkaa sen asukkaat, koska he eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankarien joukossa.

²⁴ Siunatuin naisista olkoon Jaael, keeniläisen Heberin vaimo, siunatuin telttoissa asuvista naisista.

²⁵ Vettä toinen pyysi, maitoa hän antoi, juhlamaljassa hän toi kermaa.

²⁶ Hän ojensi kätensä ottamaan vaarnaa, oikean kätensä työmiesten vasaraa, ja iski Siiseraa, murskasi hänen päänsä, museri ja lävisti hänen ohimonsa.

²⁷ Jaaelin jalkojen juureen hän vaipui, kaatui ja makasi siinä, hänen jalkojensa juureen hän vaipui ja kaatui. Hän makasi surmattuna siinä, mihin vaipui.

²⁸ Ikkunasta katselee Siiseran äiti ja huutaa ristikon läpi: 'Miksi viipyvät hänen sotavaununsa tulemasta? Miksi ovat hitaat hänen vaunuhevostensa askeleet?'

²⁹ Viisaimmat hänen ruhtinatтарыstaan vastaavat, hän itsekin vastaa itselleen omin sanoin:

³⁰ 'Ovat varmaan saaneet saalista ja nyt jakavat sitä: tytön, kaksikin mieheen, värikästä kangasta saaliiksi Siiseralle, värikästä kangasta saaliiksi, kirjailtuja, värikkäitä huiveja saaliiksi saatujen kaulaan.'

³¹ Näin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, Herra. Mutta ne, jotka häntä rakastavat, ovat voimassaan kuin auringonnousu."

Ja maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

Midianilaiset hävittivät maata

6 ¹ Israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät Midianin valtaan seitsemäksi vuodeksi.

² Israel sai tuntea Midianin käden voiman, ja midianilaisten vuoksi israelilaiset tekivät suojikseen onkaloita vuoristoon sekä luolia ja vuorilinnoja.

³ Aina kun israelilaiset olivat kylväneet, tulivat midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa.

⁴ He leiriytyivät israelilaisia vastaan ja hävittivät maan sadon aina Gassaa myöten jättämättä jäljelle mitään elintarpeita Israeliin, eivät myöskään lampaita, härkiä eivätkä aaseja.

⁵ He lähtivät liikkeelle laumoineen ja telttoineen monilukuisina kuin heinäsiirakat;

heillä ja heidän kameleillaan ei ollut määrää. He tulivat maahan hävittämään sitä.⁶ Niin Israel joutui midianilaisten tähden suureen kurjuuteen, ja israelilaiset huusivat Herraa avukseen.

⁷ Kun israelilaiset huusivat Midianin vuoksi Herraa avukseen, ⁸ Herra lähetti israelilaisten luo profeetan, joka sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä johdatin teidät Egyptistä ja vein teidät pois orjuuden pesästä.⁹ Minä vapautin teidät egyptiläisten vallasta ja kaikkien teidän sortajienne vallasta. Minä karkotin viholliset teidän tieltänne ja annoin teille heidän maansa.¹⁰ Minä sanoin teille: Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Älkää kunnioittako amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta te ette kuunnelleet minun ääntäni."

Gideonin kutsuminen

¹¹ Herran enkeli tuli Ofran tammen luo ja istuutui sen alle. Tammi kuului abieserilaiselle Jooakselle, jonka poika Gideon oli juuri puimassa vehnää viinikuurnassa pitääkseen ne piilossa midianilaisilta.¹² Herran enkeli näyttäytyi hänelle ja sanoi: "Herra on kanssasi, sinä urhea soturi!"¹³ Gideon sanoi hänelle: "Voi, herrani? Jos kerran Herra on meidän kanssamme, niin miksi kaikki tämä on kohdannut meitä? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeensä, joista isämme ovat meille

kertoneet ja sanoneet: 'Eikö Herra johdattanut meidät tänne Egyptistä?' Mutta nyt Herra on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin käsiin."¹⁴ Herra kääntyi hänen puoleensa ja sanoi: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista. Minä lähetän sinut!"¹⁵ Mutta Gideon vastasi hänelle: "Voi, herrani, millä minä vapautan Israelin? Minun sukunihan on vähäisin Manassessa, ja minä olen nuorin isäni perheessä."¹⁶ Herra sanoi hänelle: "Minä olen sinun kanssasi, ja niin sinä voitat midianilaiset kuin yhden miehen."¹⁷ Gideon vastasi Herralle: "Jos olen saanut osakseni suosiosi, anna minulle merkki, että sinä itse puhut minun kanssani."¹⁸ Ethän poistu täältä, ennen kuin palaan luoksesi, tuon uhrilahjani ja panen sen eteesi." Herra sanoi: "Minä istun tässä, kunnes tulet takaisin."

¹⁹ Gideon meni, valmisti ruuaksi nuoren vuohen ja leipoi happamatomia leipiä eefa-mitallisesta jauhoja, pani lihan koriin ja liemen pataan. Sitten hän vei ne enkelin luokse tammen alle ja pani tarjolle.²⁰ Jumalan enkeli sanoi hänelle: "Ota liha ja happamatomat leivät ja pane ne tälle kalliolle ja kaada liemi päälle." Gideon teki niin.²¹ Herran enkeli ojensi kädessään olevan sauvan ja kosketti sen kärjellä

lihaa ja happamattomia leipiä. Silloin kalliosta nousi tuli, joka kulutti lihan ja happamattomat leivät. Samassa Herran enkeli katosi Gideonin näkyvistä. ²² Nyt Gideon ymmärsi, että se oli Herran enkeli, ja hän sanoi: "Voi, Herra, Herra! Minä olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" ²³ Mutta Herra sanoi hänelle: "Rauha sinulle! Älä pelkää, et sinä kuole." ²⁴ Silloin Gideon rakensi siihen Herralle alttarin ja pani sen nimeksi "Herra on rauha". Se alttari on vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa.

²⁵ Sinä yönä Herra sanoi Gideonille: "Ota isäsi härkämullikka ja toinen, seitsenvuotias härkä, hajota isällesi kuuluva Baalin alttari ja kaada sen vieressä oleva asera-paalu." ²⁶ Rakenna sitten kivistä latomalla alttari Herralle, Jumalallesi, tämän vuorenkukkulan laelle. Ota se toinen härkä ja uhraa se polttouhriksi asera-paalusta hakkaamiesi halkojen päällä." ²⁷ Niin Gideon otti palvelijoistaan mukaan kymmenen miestä ja teki niin kuin Herra oli hänelle puhunut. Mutta koska hän pelkäsi isänsä sukua ja kaupungin miehiä, hän ei uskaltanut tehdä sitä päivällä vaan teki sen yöllä.

²⁸ Kun kaupungin miehet nousivat varhain seuraavana aamuna, he huomasivat että Baalin alttari oli hajotettu, asera-paalu sen

vierestä kaadettu ja se toinen härkä uhrattu polttouhriksi äsken rakennetulla alttarilla. ²⁹ He kysyivät toisiltaan: "Kuka tämän on tehnyt?" He tutkivat ja tiedustelivat asiaa, ja heille kerrottiin: "Sen on tehnyt Gideon, Jooaksen poika." ³⁰ Silloin kaupungin miehet sanoivat Jooakselle: "Tuo poikasi tänne! Hänen on kuoltava, sillä hän on hajottanut Baalin alttarin ja kaatanut asera-paalun sen vierestä." ³¹ Mutta Jooas sanoi kaikille ympärillään seisoville: "Tekö ajatte Baalin asiaa, tekö pelastatte hänet? Se, joka ajaa hänen asiaansa, surmattakoon ennen huomisaamua. Jos Baal on jumala, ajakoon itse asiansa; hänen omansahan oli alttari, jonka Gideon hajotti." ³² Sinä päivänä Jooas antoi Gideonille nimen Jerubbaal sanoen: "Baal ajakoon asiansa Gideonia vastaan, koska tämä on hajottanut hänen alttarinsa."

³³ Sitten kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja idän miehet kokoontuivat yhteen, tulivat virran yli ja leiriytyivät Jisreelin laaksoon. ³⁴ Silloin Herran Henki puki Gideonin voimalla. Gideon puhalsi pasuunaan, ja abieserilaiset kutsuttiin koolle seuraamaan häntä. ³⁵ Hän lähetti sanansaattajia myös koko Manasseen, ja manasselaisetkin kutsuttiin seuraamaan häntä. Samoin hän lähetti sanansaattajat Asseriin,

Sebuloniin ja Naftaliin, ja nämäkin lähtivät vihollisia vastaan.

³⁶ Gideon sanoi Jumalalle: ”Aiotko sinä pelastaa Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut?”

³⁷ Katso, minä panen kerittyjä villoja puimatantereelle. Jos kastetta tulee ainoastaan villoihin ja maa jää muuten kokonaan kuivaksi, niin siitä minä tiedän, että sinä pelastat Israelin minun käteni kautta, niin kuin olet puhunut.” ³⁸ Niin myös tapahtui. Noustuaan varhain seuraavana aamuna Gideon puristi villoista kastetta ja sai niistä valumaan täyden maljan vettä. ³⁹ Silloin Gideon sanoi Jumalalle: ”Älköön vihasi syttykö minua kohtaan, jos minä vielä tämän kerran puhun. Salli minun kerran vielä tehdä koe villoilla. Jääkööt ainoastaan villat kuiviksi, mutta tulokoon kastetta kaikkialle muualle maahan.” ⁴⁰ Ja Jumala teki sinä yönä niin. Ainoastaan villat jäivät kuiviksi, ja kastetta tuli kaikkialle muualle maahan.

Herra valitsee Gideonin väen

7 ¹ Varhain seuraavana aamuna Jerubbaal, toiselta nimeltään Gideon, ja kaikki hänen kanssaan oleva väki kokoontuivat Harodinlähteelle. Midianilaisten leiri oli laaksossa, Harodinlähteeltä ja Moorenkukkulasta pohjoiseen. ² Herra sanoi Gideonille: ”Sinun kanssasi on liikaa väkeä. Minä en voi antaa Midiania heidän käsiinsä,

ettei Israel ylvästelisi minua vastaan ja sanoisi: ’Oma käteni pelasti minut.’” ³ Kuuluta siis kansalle näin: ’Joka pelkää ja vapisee, kääntyköön takaisin ja lähteköön Gileadin vuorilta.’” Silloin kansasta palasi takaisin 22 000, jäljelle jäi 10 000 miestä.

⁴ Herra sanoi Gideonille: ”Väkeä on vieläkin liian paljon. Vie heidät alas veden ääreen, niin minä valikoin siellä heistä osan sinulle. Jokainen, josta minä sanon sinulle: ’Tämä lähteköön kanssasi’, lähtee kanssasi, mutta josta minä sanon sinulle: ’Tämä älköön lähtekö kanssasi’, se ei lähde.” ⁵ Gideon vei väen alas veden ääreen, ja Herra sanoi hänelle: ”Erota toisistaan ne, jotka latkivat vettä kielellään kuin koira, ja ne, jotka laskeutuvat polvilleen juomaan.” ⁶ Niiden miesten luku, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa. Kaikki muu väki oli laskeutunut polvilleen juomaan vettä. ⁷ Silloin Herra sanoi Gideonille: ”Niillä kolmellasadalla miehellä, jotka latkivat, minä pelastan teidät ja annan Midianin sinun käsiisi. Kaikki muu väki menköön kotiinsa.” ⁸ Sitten tuo joukko otti mukaansa eväät ja pasuunansa. Kaikki muut Israelin miehet Gideon päästi menemään koteihinsa ja piti ainoastaan ne kolmesataa miestä. Midianilaisten leiri oli hänen alapuolellaan laaksossa.

Herra rohkaisee Gideonia

⁹ Sinä yönä Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene alas vihollisen leiriin, sillä minä olen antanut sen sinun käsiisi. ¹⁰ Mutta jos sinä pelkää mennä yksin alas leiriin, mene palvelijasi Puuran kanssa, ¹¹ ja kuuntele, mitä siellä puhutaan, niin saat rohkeutta hyökätä leiriin." Niin Gideon meni palvelijansa Puuran kanssa alas leirin laitaan asti etuvartijoiden luo. ¹² Laaksoon oli leiriytynyt midianilaisia, amalekilaisia ja kaikkia idän miehiä kuin heinäsiirakoja, eikä heidän kameleillaan ollut määrrää, niitä oli kuin hiekkaa meren rannalla. ¹³ Gideonin tullessa muuan mies oli kertomassa toiselle untaan. Mies sanoi: "Kuule, minä näin unta. Pyöreä ohraleipä kieri midianilaisten leiriin. Se tuli yhtä telttaa kohti ja törmäsi siihen, niin että teltta kaatui. Ohraleipä käänsi teltan ylösalaisin, ja se jäi kumoon." ¹⁴ Toinen sanoi: "Se ei ole mikään muu kuin israelilaisen Gideonin, Jooaksen pojan, miekka. Jumala antaa hänen käsiinsä Midianin ja koko tämän leirin."

Pasuunat, ruukut ja tulisoihdut

¹⁵ Kun Gideon oli kuullut kertomuksen unesta ja sen selityksen, hän kumartui maahan palvomaan Herraa. Sitten hän palasi Israelin leiriin ja sanoi: "Nouskaa, sillä Herra on antanut

midianilaisten leirin teidän käsiinne." ¹⁶ Gideon jakoi ne kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi jokaiselle miehelle pasuunan ja tyhjän saviruukun sekä tulisoihdun ruukkuun. ¹⁷ Hän sanoi heille: "Katsokaa minua ja tehkää samoin kuin minä. Kun minä olen tullut leirin laitaan, tehkää niin kuin minä teen. ¹⁸ Kun minä ja kaikki minun kanssani ovat miehet puhallamme pasuunoihin, puhaltakaa tekin pasuunoihin kaikkialla leirin ympärillä ja huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'"

¹⁹ Niin Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat leirin laitaan keskimmäisen yövartion alussa, juuri kun vartijat oli asetettu paikoilleen. Silloin he puhalsivat pasuunoihin ja särkivät saviruukut, jotka heillä oli käsissään. ²⁰ Ne kolme joukkoa puhalsivat myös pasuunoihin ja murskasivat saviruukut. Miehet pitivät vasemmassa kädessään tulisoihdun ja oikeassa pasuunaa. He puhalsivat pasuunoihin ja huusivat: "Herran ja Gideonin miekka!" ²¹ Kukin heistä seisoi paikallaan leirin ympärillä, mutta koko leiri lähti liikkeelle ja kaikki juoksivat huutaen pakoon.

Gideon voittaa midianilaiset

²² Kun noihin kolmeensataan pasuunaan puhallettiin, Herra käänsi

midianilaisten miekat toisiaan vastaan koko leirissä, ja he pakenivat Beet-Sittaan asti Sereraan päin, Tabbatin luona olevan Aabel-Meholan rantaan saakka. ²³Siloin Israelin miehet kutsuttiin koolle Naftalista, Asserista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa.

²⁴Gideon oli myös lähettänyt sanansaattajia kaikkialle Efraimin vuoristoon sanomaan: ”Tulkaa alas taistelemaan midianilaisia vastaan ja vallatkaa heiltä vedet Beet-Baaraan asti sekä Jordan.” Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat vedet Beet-Baaraan asti sekä Jordanin. ²⁵He ottivat vangiksi kaksi midianilaisten ruhtinasta, Oorebin ja Seebin. Oorebin he surmasivat Oorebin kalliolla, ja Seebin he surmasivat Seebin viinikuurnan luona. Sitten he ajoivat midianilaisia takaa. Oorebin ja Seebin päät he toivat Gideonille Jordanin toiselle puolen.

Efraimilaisten tyytymättömyys

8 ¹Efraimin miehet sanoivat Gideonille: ”Miksi teit meille näin etkä kutsunut meitä, kun lähdit taistelemaan midianilaisia vastaan?” He riitelivät kovasti Gideonin kanssa. ²Mutta Gideon sanoi heille: ”Mitä minä muka olen tehnyt teihin verrattuna? Eikö Efraimin jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin viininkorjuu?

³Teidän käsiinnehän Jumala antoi midianilaisten ruhtinaat Oorebin ja Seebin. Olenko minä kyennyt tekemään mitään sellaista kuin te?” Kun hän puhui näin, heidän suuttumuksensa häntä kohtaan lauhtui.

Veljestaistelut

⁴Kun Gideon tuli Jordanille, hän meni sen yli niiden kolmensadan miehen kanssa. He olivat uuvuksissa, mutta jatkoivat takaa-ajoa. ⁵Gideon sanoi Sukkotin miehille: ”Antakaa leipiä väelle, joka seuraa minua, sillä se on uuvuksissa. Minä näet ajan takaa midianilaisten kuninkaita Sebahia ja Salmunnaa.” ⁶Mutta Sukkotin päämiehet vastasivat: ”Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää sotajoukollesi?” ⁷Gideon vastasi: ”Hyvä on! Kun Herra antaa Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, minä pehmitän teidän lihanne autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensaila.”

⁸Hän lähti sieltä Penueliin ja puhui samalla tavoin Penuelin miehille. Nämä vastasivat hänelle samoin kuin Sukkotin miehet olivat vastanneet. ⁹Penuelin miehille Gideon sanoi: ”Kun palaan voittajana, minä hajotan maahan tämän tornin.”

¹⁰Mutta Sebah ja Salmunna olivat Karkorissa joukkojensa kanssa. Koko

idän miesten sotajoukosta oli jäljellä noin 15 000 miestä; miekkamiehiä oli kaatunut 120 000. ¹¹ Gideon kulki teltoissa asuvien tietä Noobahin ja Jogbehan itäpuolitse ja voitti joukon, kun se oli huolettomana leirissään. ¹² Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta Gideon ajoi heitä takaa. Hän otti vangiksi molemmat midianilaisten kuninkaat, Sebahin ja Salmunnan, ja saattoi koko leirin pakokauhun valtaan.

¹³ Kun Gideon, Jooaksen poika, palasi taistelusta Hereksen solalta, ¹⁴ hän otti kiinni erään nuorukaisen, joka oli Sukkotin miehiä, ja kuulusteli häntä. Nuorukainen kirjoitti hänelle Sukkotin päämiesten ja vanhinten nimet; heitä oli 77 miestä. ¹⁵ Kun Gideon tuli Sukkotin miesten luo, hän sanoi: "Tässä ovat Sebah ja Salmunna, joiden vuoksi te pilkkasitte minua ja kysyitte: 'Onko Sebahin ja Salmunnan koura jo kädessäsi, niin että antaisimme leipää uupuneille miehillesi?'" ¹⁶ Gideon otti kiinni kaupungin vanhimmat ja antoi autiomaan orjantappuroilla ja piikkipensaille opetuksen Sukkotin miehille. ¹⁷ Hän myös hajotti Penuelin tornin ja surmasi kaupungin miehet.

Gideon surmaa Midianin kuninkaat

¹⁸ Sitten hän sanoi Sebahille ja Salmunnalle: "Millaisia olivat ne miehet, jotka te tapoitte

Taaborilla?" Nämä vastasivat: "He olivat samanlaisia kuin sinä, jokainen näöltään kuin kuninkaan poika." ¹⁹ Gideon sanoi: "He olivat minun veljiäni, äitini poikia. Niin totta kuin Herra elää: jos te olisitte jättäneet heidät henkiin, minä en surmaisi teitä." ²⁰ Hän sanoi Jeterille, esikoiselleen: "Nouse ja surmaa heidät." Mutta nuorukainen ei paljastanut miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska oli vielä nuori. ²¹ Silloin Sebah ja Salmunna sanoivat: "Nouse sinä ja surmaa meidät, sillä miehellä on miehen voimat." Gideon nousi ja surmasi Sebahin ja Salmunnan ja otti heidän kameliensa kaulasta puolikuukurut.

Gideon ei suostu Israelin hallitsijaksi

²² Israelin miehet sanoivat Gideonille: "Hallitse sinä meitä, sinä itse, sinun poikasi ja pojanpoikasi, sillä sinä olet pelastanut meidät Midianin käsistä." ²³ Mutta Gideon vastasi: "En minä aio teitä hallita, eikä minun poikanikaan tule hallitsemaan teitä. Teitä hallitsee Herra." ²⁴ Gideon sanoi heille vielä: "Pyytäisin kuitenkin teiltä yhtä asiaa: antakoon jokainen teistä minulle saaliistaan korurenkiaan." Voitetuilla oli näet kultaisia korurenkaita, koska he olivat ismaeililaisia. ²⁵ Israelilaiset sanoivat: "Annamme mielellämme." He levittivät viitan ja jokainen heitti sen päälle

yhden korurenkaan saaliistaan.²⁶ Gideonin pyytämät kultaiset korurenkaat painoivat 1 700 sekeliä. Tähän eivät sisältyneet midianilaisten kuninkaiden yllä olleet puolikuukorut, korvarenkaat ja purppuravaatteet eivätkä heidän kameliensa kaulaketjut.²⁷ Gideon valmisti niistä kasukan, jonka hän sijoitti kaupunkiinsa Ofraan, ja koko Israel kävi haureudessaan palvomassa sitä siellä. Siitä tuli ansa Gideonille ja hänen perheelleen.

²⁸ Näin Midian joutui nöyrytymään israelilaisten edessä eikä enää nostonut päätään. Gideonin päivinä maassa oli rauha neljäkymmentä vuotta.

²⁹ Sotien jälkeen Jerubbaal, Jooaksen poika, palasi asumaan kotiinsa.³⁰ Gideonilla oli 70 poikaa, hänen siittämiään; hänellä oli nimittäin monta vaimoa.³¹ Myös hänen sikemiläinen sivuvaimonsa synnytti hänelle pojan, ja Gideon antoi pojalle nimen Abimelek.³² Päästyään korkeaan ikään Gideon, Jooaksen poika, kuoli, ja hänet haudattiin isänsä Jooaksen hautaan abieserilaisten Ofraan.

Israel luopuu Jumalasta

³³ Kun Gideon oli kuollut, israelilaiset lähtivät jälleen haureudessaan seuraamaan baaleja. He ottivat jumalakseen Baal-Beritin³⁴ eivätkä enää muistaneet Herraa, Jumalaansa, joka oli pelastanut

heidät kaikkien ympärillä asuvien vihollisten käsistä.³⁵ He eivät myöskään osoittaneet uskollisuutta Jerubbaalin eli Gideonin perhettä kohtaan huolimatta kaikesta hyvästä, mitä hän oli tehnyt Israelille.

Abimelek nousee kuninkaaksi

9¹ Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljien luo ja sanoi heille sekä äitinsä isän koko suvulle: ² ”Puhukaa kaikille Sikemin johtomiehille näin: ‘Kumpi teistä on parempi, sekö että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai se että teitä hallitsee yksi mies?’ Ja muistakaa, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne.” ³ Abimelekin äidin veljet puhuivat kaikille Sikemin johtomiehille hänen puolestaan kaiken tämän, ja näiden sydän taipui Abimelekin puolelle. He näet sanoivat: ”Hän on meidän veljemme.” ⁴ He antoivat Abimelekin Baal-Beritin temppelistä seitsemänkymmentä sekeliä hopeaa. Niillä hän palkkasi tyhjäntoimittajia, häikäilemättömiä miehiä, jotka seurasivat häntä. ⁵ Sitten hän lähti isänsä taloon Ofraan ja surmasi saman kiven päällä kaikki veljensä, seitsemänkymmentä Jerubbaalin poikaa. Vain Jerubbaalin nuorin poika Jootam jäi henkiin, sillä hän oli piiloutunut. ⁶ Sitten kaikki Sikemin johtomiehet ja koko Beet-Millon väki kokoontuivat, menivät Sikemissä olevan

muistomerkkitammen luo ja tekivät Abimelekista kuninkaan.

Jootamin vertaus

⁷ Kun Jootamille kerrottiin tästä, hän meni Garissimin vuoren laelle, asettui seisomaan ja huusi heille kovalla äänellä: "Kuulkaa minua, te Sikemin johtomiehet, niin Jumalakin kuulee teitä.

⁸ Kerran lähtivät puut voitelemaan itselleen kuningasta.

Ne sanoivat öljypuulle: 'Ole sinä meidän kuninkaamme.'

⁹ Mutta öljypuu vastasi puille: 'Lakkaisinko antamasta öljyäni, josta jumalat ja ihmiset minua ylistävät, ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?'

¹⁰ Sitten puut sanoivat viikunapuulle: 'Tule sinä kuninkaaksemme.'

¹¹ Mutta viikunapuu vastasi puille: 'Lakkaisinko antamasta makeuttani ja hyvää satoani ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?'

¹² Sitten puut sanoivat viiniköynnökselle: 'Tule sinä meidän kuninkaaksemme.'

¹³ Mutta viiniköynnös vastasi puille: 'Lakkaisinko antamasta viiniäni, joka saa jumalat ja ihmiset iloisiksi, ja menisin huojumaan muiden puiden yläpuolelle?'

¹⁴ Silloin kaikki puut sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä kuninkaaksemme.'

¹⁵ Orjantappura vastasi puille: 'Jos te todella tahdotte voidella minut kuninkaaksenne, etsikää suojaa varjostani. Mutta jos ette, lähtee orjantappurasta tuli, joka kuluttaa Libanonin setrit.'

¹⁶ Oletteko te nyt menetelleet uskollisesti ja nuhteettomasti tehdessänne Abimelekista kuninkaan? Oletteko kohdelleet hyvin Jerubbaalia ja hänen perhettään? Oletteko palkinneet hänet sen mukaan, mitä hän on tehnyt? ¹⁷ Sotihan minun isäni teidän puolestanne, pani henkensä alttiiksi ja pelasti teidät Midianin käsistä. ¹⁸ Kuitenkin te olette tänä päivänä nousseet minun isäni perhettä vastaan ja surmanneet saman kiven päällä kaikki hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, ja tehneet Abimelekista, isäni orjattaren pojasta, Sikemin miesten kuninkaan, koska hän on teidän veljenne. ¹⁹ Jos te siis olette tänä päivänä kohdelleet uskollisesti ja nuhteettomasti Jerubbaalia ja hänen perhettään, niin iloitkaa Abimelekista, ja iloitkoon myös hän teistä. ²⁰ Mutta jos ette ole, lähteköön Abimelekista tuli ja kuluttakoon Sikemin johtomiehet sekä Beet-Millon. Samoin lähteköön

tuli Sikemin johtomiehistä ja Beet-Millosta ja kuluttakoon Abimelekin.”²¹ Sitten Jootam lähti kiireesti pakoon. Hän tuli Beeriin ja asettui sinne asumaan veljensä Abimelekin tähden.

Abimelekin taistelut ja kuolema

²² Kun Abimelek oli hallinnut Israelia kolme vuotta, ²³ Jumala lähetti pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten väliin, ja Sikemin johtomiehet pettivät Abimelekia. ²⁴ Tämä tapahtui, jotta Jerubbaalin seitsemällekymmenelle pojalle tehty väkivalta tulisi kostetuksi, ja heidän verensä tulisi heidän veljensä Abimelekin päälle, joka oli surmannut heidät, ja Sikemin johtomiesten päälle, jotka olivat auttaneet häntä surmaamaan veljensä. ²⁵ Sikemin johtomiehet asettivat Abimelekin kiusaksi miehiä väijymään vuorten harjanteille, ja nämä ryöstivät jokaisen, joka kulki tiellä heidän ohitse. Tästä kerrottiin Abimelekille.

²⁶ Sitten Gaal, Ebedin poika, tuli veljineen Sikemiin. Sikemin johtomiehet luottivat hänen. ²⁷ He lähtivät ulos viinitarhoilleen ja korjasivat niiden sadon, polkivat rypäleet ja pitivät ilojuhlia. Sitten he menivät jumalansa tempeliin, söivät ja joivat ja kirosivat Abimelekia. ²⁸ Gaal, Ebedin poika,

sanoi: ”Mikä on Abimelek, että me häntä palvelisimme, ja mikä on Sikem? Eikö Abimelek ole Jerubbaalin poika ja Sebul hänen käskyläisensä? Palvelkaa Sikemin isän Hamorin miehiä. Miksi me palvelisimme Abimelekia?”²⁹ Olisipa minulla tämä kansa vallassani, niin minä toimittaisin Abimelekin pois. Abimelekista hän sanoi: ”Hanki itsellesi lisää sotajoukkoja ja lähde liikkeelle!”

³⁰ Kun kaupungin päällikkö Sebul kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, hän vihastui ³¹ ja lähetti salaa sanansaattajia Abimelekin luo sanomaan: ”Tiedätkö, että Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, ja nyt he yllyttävät kaupunkia sinua vastaan.”³² Nouse siis yöllä, sinä ja väki, joka on kanssasi, ja asetu kedolle väijyksiin. ³³ Hyökkää varhain aamulla, auringon noustessa, kaupungin kimppuun. Kun Gaal lähtee joukkoineen sinua vastaan, tee hänelle silloin, mitä kykenet.”³⁴ Niin Abimelek ja kaikki hänen kanssaan oleva väki nousivat yöllä ja asettuivat väijyksiin Sikemiä vastaan neljänä joukkona.

³⁵ Gaal, Ebedin poika, tuli ulos ja asettui kaupungin portille. Silloin Abimelek ja hänen kanssaan oleva väki nousivat väijyksistä.

³⁶ Gaal näki väen ja sanoi Sebulille:

“Katso, vuorten harjanteilta laskeutuu väkeä.” Mutta Sebul vastasi hänelle: “Vuorten varjot näyttävät sinusta miehiltä.” ³⁷ Gaal sanoi taas: “Katso! Maannavalta laskeutuu väkeä, ja toinen joukko tulee Ennustajientammelta päin.” ³⁸ Silloin Sebul sanoi hänelle: “Missä on nyt sinun suuri suusi, joka sanoi: ‘Mikä on Abimelek, että me häntä palvelisimme?’ Eikö tämä ole sitä väkeä, jota olet halveksinut. Mene nyt ja taistele sitä vastaan.” ³⁹ Niin Gaal lähti Sikemin miesten edellä ja taisteli Abimelekia vastaan. ⁴⁰ Mutta Abimelek ajoi Gaalia takaa, ja tämä pakeni häntä. Monet kaatuivat surmattuina, ennen kuin ennättivät portille asti. ⁴¹ Abimelek jäi Arumaan, ja Sebul karkotti Gaalin ja hänen veljensä pois Sikemistä.

⁴² Seuraavana päivänä kansa oli lähdössä ulos kedolle. Kun siitä kerrottiin Abimelekille, ⁴³ hän otti väkensä, jakoi sen kolmeen joukkoon ja asettui kedolle väijyksiin. Kun hän näki miesten lähtevän kaupungista, hän hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heidät. ⁴⁴ Abimelek ja hänen kanssaan oleva joukko ryntäsi esiin ja seisahtui kaupungin portille. Toiset kaksi joukkoa hyökkäsivät kaikkien niiden kimppuun, jotka olivat kedolla, ja surmasivat heidät. ⁴⁵ Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti kaupungin ja surmasi siellä

olevan väen. Kaupungin hän hajotti maan tasalle ja kylvi sen paikalle suolaa.

⁴⁶ Kun kaikki Sikemintornin miehet saivat kuulla siitä, he menivät Eel-Beritin temppelin holviin. ⁴⁷ Mutta kun Abimelekille kerrottiin, että kaikki Sikemintornin miehet olivat tulleet koolle, ⁴⁸ Abimelek nousi kaiken väkensä kanssa Salmonin vuorelle. Hän otti kirveen käteensä ja löi poikki puunoksan, nosti sen olalleen ja sanoi mukanaan olevalle väelle: “Näittekö, mitä minä tein? Tehkää tekin kiireesti samalla tavoin.” ⁴⁹ Niin jokainen mies katkaisi oksan.

Sitten he seurasivat Abimelekia, pakenivat oksat holvin päälle ja sytyttivät ihmisten päällä olevan holvin palamaan. Niin kuolivat myös kaikki Sikemintornin asukkaat, noin tuhat miestä ja naista. ⁵⁰ Sitten Abimelek meni Teebekseen, leiriytyi Teebestä vastapäätä ja valloitti sen. ⁵¹ Mutta kaupungin keskellä oli luja torni, ja kaikki miehet ja naiset sekä kaikki kaupungin johtomiehet pakenivat sinne. He sulkivat oven jälkeensä ja nousivat tornin katolle. ⁵² Abimelek tuli tornin luo ja ryhtyi taisteluun sitä vastaan. Mutta kun hän meni tornin ovelle polttaakseen sen tulella, ⁵³ eräs nainen heitti jauhinkiven Abimelekin päähän ja murskasi hänen kallonsa. ⁵⁴ Abimelek huusi heti palvelijalle, aseenkantajalleen, ja sanoi hänelle: “Vedä esiin miekkasi

ja surmaa minut, ettei minusta sa-
nottaisi: 'Nainen tappoi hänet.'" Sil-
loin hänen palvelijansa lävisti hänet
ja hän kuoli. ⁵⁵ Kun Israelin miehet
näkivät, että Abimelek oli kuollut, he
menivät kukin kotiinsa.

⁵⁶ Näin Jumala maksoi
Abimelekillä takaisin sen
pahan, minkä tämä oli tehnyt
isäänsä kohtaan surmatessaan
seitsemänkymmentä veljeään.
⁵⁷ Myös kaiken Sikemin miesten
tekemän pahan Jumala antoi
kohdata heitä itseään. Näin
Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirous
tuli heidän päälleen.

Toola ja Jaair tuomareina

10 ¹ Abimelekin jälkeen nousi
Israelia pelastamaan
isaskarilainen Toola, Doodon
pojan Puuan poika, joka asui
Saamirissa, Efraimin vuoristossa.
² Hän jakoi Israelille oikeutta
kaksikymmentäkolme vuotta.
Sitten hän kuoli, ja hänet haudattiin
Saamiriin.

³ Hänen jälkeensä nousi
gileadilainen Jaair ja jakoi Israelille
oikeutta kaksikymmentäkaksi
vuotta. ⁴ Hänellä oli kolmekym-
mentä poikaa, jotka ratsastivat
kolmellakymmenellä aasilla. Heillä
oli kolmekymmentä kaupunkia,
joita vielä tänäkin päivänä
kutsutaan Jaairin leirikyliksi. Ne
ovat Gileadin maassa. ⁵ Sitten

Jaair kuoli, ja hänet haudattiin
Kaamoniin.

Ammonilaiset ahdistavat Israelia

⁶ Mutta israelilaiset tekivät jäl-
leen sitä, mikä on pahaa Her-
ran silmissä. He palvelivat baaleja
ja astarteja sekä Aramin juma-
lia, Siidonin jumalia, Mooabin ju-
malia, ammonilaisten jumalia ja
filistealaisten jumalia. He hyl-
käsivät Herran eivätkä palvel-
leet häntä. ⁷ Silloin Herran viha
syttyi Israelia kohtaan, ja hän
luovutti heidät filistealaisten ja
ammonilaisten valtaan. ⁸ Nämä
raastoivat ja runtelivat israelilai-
sia tuosta vuodesta alkaen kahdek-
santoista vuotta, kaikkia israelilai-
sia, jotka asuivat Jordanin toisella
puolella Gileadissa, amorilaisten
maassa. ⁹ Ammonilaiset tulivat
myös Jordanin yli taistelemaan
Juudaa, Benjaminia ja Efraimin hei-
moa vastaan, ja Israel joutui suureen
ahdinkoon.

¹⁰ Silloin israelilaiset huusivat
Herraa avukseen ja sanoivat:
"Me olemme tehneet syntiä
sinua vastaan, sillä me olemme
hylänneet oman Jumalamme ja
palvelleet baaleja." ¹¹ Mutta Herra
sanoi israelilaisille: "Enkö minä
pelastanut teidät egyptiläisten,
amorilaisten, ammonilaisten
ja filistealaisten käsistä?" ¹² Ja
silloinkin, kun siidonilaiset,
amalekilaiset ja maaonilaiset

sortivat teitä ja te huusitte minua avuksi, minä pelastin teidät heidän käsistään. ¹³ Mutta te hylkäsitte minut ja palvelitte muita jumalia. Sen tähden minä en enää pelasta teitä. ¹⁴ Menkää ja huutakaa avuksenne niitä jumalia, jotka olette valinneet. Pelastakoot ne teidät ahdinkonne aikana.” ¹⁵ Israelilaiset sanoivat Herralle: “Me olemme tehneet syntiä. Tee sinä meille aivan niin kuin hyväksi näet, kunhan vain tänä päivänä vapautat meidät.” ¹⁶ Niin he poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herra. Silloin hän ei enää kärsinyt nähdä Israelin kurjuutta.

¹⁷ Sitten ammonilaiset kutsuttiin koolle, ja he leiriytyivät Gileadiin. Myös israelilaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Mispaan. ¹⁸ Niin Gileadin kansa ja ruhtinaat sanoivat toisilleen: “Kuka on se mies, joka alkaa taistelun ammonilaisia vastaan? Hänestä tulee kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.”

Jefta asetetaan Gileadin päämieheksi

11 ¹ Gileadilainen Jefta oli urhea soturi, mutta hän oli porton poika. Jeftan isä oli Gilead. ² Myös Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia. Kun vaimon pojat kasvoivat suuriksi, he karkottivat Jeftan ja sanoivat hänelle: “Sinä et perittää meidän isämme talossa, sillä

sinä olet toisen naisen poika.” ³ Silloin Jefta pakeni veljiensä luota ja asettui asumaan Toobin maahan. Jeftan luo kerääntyi joutilaita miehiä, ja nämä kulkivat hänen mukanaan.

⁴ Jonkin ajan kuluttua ammonilaiset lähtivät sotaan Israelia vastaan. ⁵ Kun ammonilaiset sotivat Israelia vastaan, Gileadin vanhimmat lähtivät noutamaan Jeftaa Toobin maasta ⁶ ja sanoivat Jeftalle: “Tule meidän päälliköksemme, että voimme sotia ammonilaisia vastaan.” ⁷ Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: “Ettekö te vihanneet minua ja karkottaneet minut isäni kotoa? Miksi tulette minun luokseni nyt, kun teillä on hätä?” ⁸ Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: “Juuri siksi olemme nyt kääntyneet sinun puoleesi, että sinä tulisit meidän kanssamme taistelemaan ammonilaisia vastaan ja että sinä olisit meidän kaikkien Gileadin asukkaiden päämies.” ⁹ Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: “Jos te viette minut takaisin, taistelemaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antaa heidät minun käsiini, niin tuleeko minusta todella teidän päämiehenne?” ¹⁰ Niin Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: “Herra kuulee meidän sopimuksemme. Totisesti, me teemme kaiken, mitä sinä sanoit.” ¹¹ Niin Jefta lähti

Gileadin vanhinten mukaan. Kansa asetti hänet päämieheekseen ja päälliköksi, ja Jefta toisti Herran edessä Mispassa kaiken, mitä oli puhunut vanhimmille.

Jeftan sanoma ammonilaisten kuninkaalle

¹² Sitten Jefta lähetti sanansaattajia sanomaan ammonilaisten kuninkaalle: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, kun tulet tänne sotimaan maatani vastaan?"

¹³ Ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: "Ottihan Israel Egyptistä tullessaan minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti. Anna se nyt hyvällä takaisin."

¹⁴ Jefta lähetti vielä toistamiseen sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo ¹⁵ sanomaan hänelle: "Näin sanoo Jefta: Ei Israel ole ottanut Mooabin maata eikä ammonilaisten maata.

¹⁶ Egyptistä tullessaan Israel kulki autiomaan kautta Kaislamerelle ja tuli Kaadekseen. ¹⁷ Sieltä Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo sanomaan: 'Sallithan minun kulkea maasi läpi', mutta Edomin kuningas ei kuunnellut heitä. Israel lähetti sanan myös Mooabin kuninkaalle, mutta hänkään ei suostunut. Niin Israel jäi Kaadekseen. ¹⁸ Sitten he kulkivat autiomaan kautta, kiersivät Edomin maan sekä Mooabin

maan, kulkivat Mooabin maan itäpuolitse ja leiriytyivät Arnonin toiselle puolelle, mutta eivät tulleet Mooabin alueelle. Arnon on nimittäin Mooabin raja.

¹⁹ Silloin Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan Siihonin luo Hesboniin. Israel sanoi hänelle: 'Sallithan minun kulkea maasi läpi määränpäähäni.' ²⁰ Mutta Siihon ei luottanut Israeliin eikä antanut sen kulkea alueensa läpi vaan kokosi kaiken väkensä, leiriytyi Jahasiin ja ryhtyi taisteluun Israelia vastaan. ²¹ Mutta Herra, Israelin Jumala, antoi Siihonin ja kaiken hänen väkensä Israelin käsiin, ja Israel löi heidät. Niin Israel otti omakseen kaiken siinä maassa asuvien amorilaisten maan. ²² Israelilaiset ottivat omakseen amorilaisten koko alueen Arnonista Jabbokiin asti ja autiomaasta Jordaniin saakka.

²³ Näin on siis Herra, Israelin Jumala, karkottanut amorilaiset kansansa Israelin tieltä. Sinäkö ottaisit nyt omaksesi heidän maansa? ²⁴ Eikö ole näin: minkä sinun jumalasi Kemos sinulle antaa, sen sinä otat omaksesi, ja kenet Herra, meidän Jumalamme, karkottaa meidän edeltämme, sen maan me otamme omaksemme? ²⁵ Oletko sinä jotenkin parempi kuin Baalak, Sipporin poika, Mooabin kuningas?

Rakensiko hän millään tavoin riitaa Israelin kanssa? Ryhtyikö hän milloinkaan sotimaan sitä vastaan? ²⁶ Israel on nyt asunut Hesbonissa ja sen tytärkaupungeissa, Aroerissa ja sen tytärkaupungeissa ja kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa kolmesataa vuotta. Miksi te ette ole sinä aikana ottaneet niitä pois? ²⁷ Minä en ole tehnyt syntiä sinua vastaan, mutta sinä teet pahasti minua kohtaan, kun ryhdyt sotimaan minua vastaan. Jakakoon Herra, joka on tuomari, tänä päivänä oikeutta israelilaisten ja ammonilaisten välillä.” ²⁸ Mutta ammonilaisten kuningas ei ottanut kuullakseen viestiä, jonka Jefta lähetti hänelle.

Jeftan lupaus ja voitto

²⁹ Silloin Herran Henki tuli Jeftan ylle, ja hän kulki Gileadin ja Manassen kautta ohi Gileadin Mispen, ja sieltä hän jatkoi matkaa ammonilaisten maahan. ³⁰ Jefta teki lupauksen Herralle ja sanoi: ”Jos sinä todella annat ammonilaiset minun käsiini, ³¹ niin kuka tahansa tuleekin taloni ovesta minua vastaan palatessani voittajana ammonilaisten luota, hän on oleva Herran, ja minä uhraan hänet polttouhriksi.” ³² Sitten Jefta lähti sotimaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä. ³³ Hän löi heidät kahdessakymmenessä kau-

pungissa Aroerista Minnitiin ja Aabel-Keramimiin asti tuottaen heille hyvin suuren tappion. Näin ammonilaiset joutuivat nöyrytymään israelilaisten edessä.

Jeftan tytär

³⁴ Kun Jefta oli palaamassa kotiinsa Mispaan, hänen tyttärensä tuli ulos häntä vastaan rumpua lyöden ja karkeloiden. Tytär oli hänen ainoa lapsensa, Jeftalla ei ollut muita poikia eikä tyttäriä kuin tämä. ³⁵ Nähdessään hänet Jefta repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Voi tyttäreni, sinä saat minut todella sortumaan maahan, sinä syökset minut onnettomuuteen, sillä minä olen tehnyt lupauksen Herralle enkä voi sitä peruuttaa.” ³⁶ Tytär vastasi Jeftalle: ”Isäni, sinä olet tehnyt lupauksen Herralle! Tee minulle niin kuin olet puhunut, koska Herra on costanut puolestasi vihollisillesi ammonilaisille.” ³⁷ Hän sanoi vielä isälleen: ”Tehtäköön kuitenkin niin, että jätät minut rauhaan kahdeksi kuukaudeksi. Minä tahdon mennä vuorille ja itkeä neitsyyttäni yhdessä ystävättärieni kanssa.” ³⁸ Jefta sanoi: ”Mene!”

Hän päästi tyttärensä lähtemään kahdeksi kuukaudeksi, ja tämä meni ystävättäriineen ja itki neitsyyttään vuorilla. ³⁹ Mutta kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä toteutti Herralle antamansa lupauksen. Hän ei miehestä tiennyt.

Israelissa tuli tavaksi, ⁴⁰ että Israelin tyttäret menivät muistelemaan gileadilaisen Jeftan tytärtä neljän päivän ajaksi joka vuosi.

Jefta voittaa efraimilaiset

12 ¹Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he lähtivät Saafoniin ja sanoivat Jeftalle: ”Miksi sinä menit sotimaan ammonilaisia vastaan etkä kutsunut meitä mukaasi? Me poltamme sinut ja talosi.” ²Mutta Jefta sanoi heille: ”Minulla ja minun väelläni oli kova riita ammonilaisten kanssa. Silloin minä kutsuin teitä, mutta te ette tulleet pelastamaan minua heidän käsistään. ³Kun minä näin, että te ette auttais minua, panin henkeni vaaralle alttiiksi ja lähdin ammonilaisia vastaan. Herra antoi heidät minun käsiini. Miksi te nyt olette tulleet tänne sotimaan minua vastaan?”

⁴Sitten Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja ryhtyi taisteluun efraimilaisia vastaan, koska nämä olivat sanoneet: ”Te olette Efraimin karkureita, onhan Gilead Efraimin ja Manassen keskellä.” Mutta Gileadin miehet löivät efraimilaiset ⁵ja valtasivat efraimilaisten käyttämät Jordanin kahlauspaiikat. Kun sitten Efraimin pakolaiset sanoivat: ”Antakaa meidän mennä yli”, Gileadin miehet kysivät jokaiselta: ”Oletko efraimilainen?” Jos hän vastasi: ”En”, ⁶ he sanoivat hänelle:

”Sanopas ‘shibbolet.’” Jos hän sanoi ”sibbolet”, kun ei osannut ääntää oikein, he ottivat hänet kiinni ja tappoivat. Niin efraimilaisia kaatui niinä päivinä Jordanin kahlauspaiikoilla 42 000.

⁷Jefta jakoi Israelille oikeutta kuusi vuotta. Sitten gileadilainen Jefta kuoli, ja hänet haudattiin erääseen Gileadin kaupunkiin.

Ibsan, Eelon ja Abdon tuomareina

⁸Jeftan jälkeen Israelille jakoi oikeutta beetlehemiläinen Ibsan. ⁹Hänellä oli kolmekymmentä poikaa ja kolmekymmentä tytärtä, jotka hän naitti muualle ja toi muualta kolmekymmentä tyttöä pojilleen vaimoiksi. Hän jakoi Israelille oikeutta seitsemän vuotta. ¹⁰Sitten Ibsan kuoli, ja hänet haudattiin Beetlehemiin.

¹¹Hänen jälkeensä Israelille jakoi oikeutta sebulonilainen Eelon. Hän oli Israelin tuomarina kymmenen vuotta. ¹²Sitten sebulonilainen Eelon kuoli, ja hänet haudattiin Aijaloniin, Sebulonin maahan.

¹³Hänen jälkeensä Israelille jakoi oikeutta piratonilainen Abdon, Hillelin poika. ¹⁴Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat seitsemälläkymmenellä aasilla. Hän toimi Israelin tuomarina kahdeksan vuotta. ¹⁵Sitten piratonilainen Abdon, Hillelin poika, kuoli, ja hänet haudattiin

Amalekilaisvuoristossa olevaan Piratoniin, Efraimin maahan.

Simsonin syntymä

13¹ Israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät filistealaisten valtaan neljäksikymmeneksi vuodeksi.

² Sorassa oli eräs mies Daanin heimosta, nimeltään Maanoah. Hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt. ³ Herran enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle: "On totta, että sinä olet hedelmätön etkä ole synnyttänyt. Kuitenkin sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan." ⁴ Varo siis nyt, ettet juo viiniä tai väkijuomaa etkä syö mitään saastaista, ⁵ sillä sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älköön partaveitsi koskettako hänen päätänsä, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri kohdusta asti. Hän aloittaa Israelin pelastamisen filistealaisten valasta." ⁶ Vaimo meni ja sanoi miehelleen: "Minun luokseni tuli Jumalan mies. Hän oli näöltään kuin Jumalan enkeli, hyvin pelottava. Minä en kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän sanonut minulle nimeään." ⁷ Hän sanoi minulle: 'Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan. Älä juo viiniä äläkä väkijuomaa; älä myöskään syö mitään saastaista, sillä poika on oleva Jumalan nasiiri äidinkohdusta kuolinpäiväänsä asti.'

⁸ Maanoah rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, tulkoon Jumalan mies, jonka lähetit, vielä luoksemme ja opettakoon hän meille, mitä meidän on tehtävä pojalle, joka syntyy." ⁹ Jumala kuuli Maanoahin rukouksen, ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon luo tämän istuessa kedolla. Maanoah, hänen miehensä, ei ollut hänen kanssaan. ¹⁰ Silloin vaimo juoksi nopeasti kertomaan miehelleen ja sanoi hänelle: "Kuule, sama mies, joka sinä päivänä kävi luonani, näyttäytyi taas minulle." ¹¹ Maanoah nousi ja seurasi vaimoaan. Kun hän tuli miehen luo, hän sanoi tälle: "Sinäkö olet se mies, joka puhui vaimoni kanssa?" Mies vastasi: "Minä." ¹² Maanoah sanoi: "Kun nyt sanasi käy toteen, niin mitä sääntöjä pojan tulee noudattaa ja mikä on hänen tehtävänsä?" ¹³ Herran enkeli vastasi Maanoahille: "Noudattakoon vaimo kaikkea, mistä olen hänelle puhunut. ¹⁴ Hän ei saa syödä mitään, mikä on lähtöisin viiniköynnöksestä, ei juoda viiniä tai väkijuomaa eikä syödä mitään saastaista. Hänen tulee noudattaa kaikkea, mitä minä olen käskennyt hänen noudattaa."

¹⁵ Maanoah sanoi Herran enkelille: "Salli meidän pidätellä sinua luonamme valmistaaksemme sinulle ruuaksi kilin." ¹⁶ Mutta Herran enkeli vastasi Maanoahille:

“Vaikka pidättelisitkin minua luonasi, en minä kuitenkaan söisi ruokaasi. Mutta jos tahdot valmistaa polttouhrin, uhraa se Herralle.” Maanoah ei tiennyt, että mies oli Herran enkeli. ¹⁷Maanoah kysyi Herran enkeliltä: “Mikä on sinun nimesi, sillä me tahdomme osoittaa sinulle kunnioitusta, kun sanasi käy toteen.” ¹⁸Herran enkeli sanoi hänelle: “Minkä tähden kysyt nimeäni? Se on ihmeellinen.”

¹⁹Sitten Maanoah otti kilin sekä ruokauhrin ja uhrasi ne kalliolla Herralle. Herra teki ihmeen Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden: ²⁰liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti Herran enkeli kohosi alttarin liekissä ylös. Sen nähdessään Maanoah ja hänen vaimonsa heittäytyivät kasvoilleen maahan. ²¹Herran enkeli ei enää näyttäytynyt Maanoahille ja hänen vaimolleen. Silloin Maanoah ymmärsi, että mies oli ollut Herran enkeli. ²²Maanoah sanoi vaimolleen: “Me olemme kuuleman omat, sillä me olemme nähneet Jumalan!” ²³Mutta hänen vaimonsa vastasi hänelle: “Jos Herra tahtoisu surmata meidät, hän ei olisi ottanut meiltä vastaan polttouhria ja ruokauhria eikä antanut meidän nähdä tätä kaikkea ja kuulla sitä, mitä nyt olemme kuulleet.”

²⁴Sitten vaimo synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson. Poika kasvoi, ja Herra siunasi häntä.

²⁵Herran Henki alkoi vaikuttaa hänessä Daanin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

Simson ja timnalainen nainen

14 ¹Kerran Simson meni alas Timnaan ja näki Timnassa naisen, joka oli filistealaisten tyttäriä. ²Hän palasi sieltä ja kertoi isälleen ja äidilleen: “Minä näin Timnassa naisen, joka on filistealaisten tyttäriä. Ottakaa hänet minulle vaimoksi.” ³Hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: “Eikö veljiesi tyttärien joukossa tai meidän koko kansassame ole yhtään naista, kun menet ottaamaan vaimon ympärileikkaamattomien filistealaisten joukosta?” Mutta Simson sanoi isälleen: “Ota hänet minulle, sillä hän on miehuinen minun silmissäni.” ⁴Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tieneet, että tämä tuli Herralta, sillä hän etsi aihetta filistealaisia vastaan. Filistealaiset näet hallitsivat siihen aikaan Israelia.

Simson tappaa leijonan

⁵Sitten Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan. Kun he saapuivat Timnan viinitarhoille, yhtäkkiä Simsonia vastaan tuli karjuva nuori leijona. ⁶Silloin Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hän repi leijonan kappaleiksi paljain käsin niin kuin olisi repinyt kilin. Isälleen tai äidilleen hän ei kertonut, mitä oli tehnyt. ⁷Sitten hän meni naisen luo

ja puhui tämän kanssa. Nainen oli mieluinen Simsonin silmissä.

⁸Jonkin ajan kuluttua Simson palasi Timnaan ottaakseen naisen vaimokseen. Matkalla hän poikkesi katsomaan leijonan raatoa ja huomasi, että siinä oli mehiläisparvi ja hunajaa. ⁹Hän kaapi hunajaa kouriinsa ja söi sitä kulkiessaan eteenpäin. Kun hän tuli isänsä ja äitinsä luo, hän antoi hunajaa heillekin, ja hekin söivät. Simson ei kuitenkaan kertonut heille, että oli kaapinut hunajan leijonan raadosta.

Simsonin häät ja arvoitus

¹⁰Sitten Simsonin isä meni naisen luo, ja Simson järjesti siellä pidot, niin kuin nuorten miesten oli tapana tehdä. ¹¹Kun timnalaiset näkivät Simsonin, he valitsivat kolmekymmentä sulhaspoikaa olemaan hänen kanssaan. ¹²Simson sanoi sulhaspojille: "Tahdon esittää teille arvoituksen. Jos te keksitte oikean ratkaisun seitsemän pitopäivän kuluessa ja ilmoittatte sen minulle, minä annan teille kolmekymmentä pellavapaitaa ja kolmekymmentä juhlapukua. ¹³Mutta ellette voi ilmoittaa sitä minulle, te annatte minulle kolmekymmentä pellavapaitaa ja kolmekymmentä juhlapukua." He sanoivat hänelle: "Esitä arvoituksesi, että saamme kuulla sen." ¹⁴Niin Simson sanoi heille: "Lähti syömäristä syötävää, lähti väkevästä makeaa."

Kolme päivää kului, eivätkä he kyenneet selittämään arvoitusta.

¹⁵Mutta neljäntenä päivänä he sanoivat Simsonin vaimolle: "Viekoittele miehesi selittämään meille tämä arvoitus. Muuten me poltamme sinut ja isäsi talon. Oletteko te kutsuneet meidät tänne riistääksenne omaisuutemme, vai kuinka?" ¹⁶Simsonin vaimo itki ja sanoi miehelleen: "Sinähän vihaat minua! Et sinä minua rakasta! Olet esittänyt arvoituksen kansani miehille etkä ole selittänyt sitä minulle." Mutta Simson sanoi hänelle: "Edes isälleni tai äidilleni en ole sitä selittänyt, sinulleko selittäisin?"

¹⁷Vaimo itki tämän asian vuoksi ne seitsemän päivää, jotka heidän pitonsa kestivät. Mutta seitsemäntenä päivänä Simson selitti arvoituksen vaimolleen, koska tämä ahdisti häntä, ja vaimo selitti sen kansa miehille. ¹⁸Kaupungin miehet sanoivat Simsonille seitsemäntenä päivänä ennen auringonlaskua: "Mikä on makeampaa kuin hunaja ja mikä väkevämpi kuin leijona?" Simson sanoi heille: "Ellette olisi kyntäneet minun hiehollani, ette olisi keksineet arvoitukseni ratkaisua."

¹⁹Silloin Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hän meni alas Askeloniin, löi siellä kuoliaaksi kolmekymmentä miestä, otti heiltä vaatteet ja antoi

juhlapuvut arvoituksen selittäjille. Vihaisena hän meni isänsä kotiin. ²⁰ Mutta Simsonin vaimo joutui sille sulhaspojalle, joka oli ollut sulhasen ystävänä.

Simsonin kosto

15 ¹Jonkin ajan kuluttua, vehnänkorjuun aikaan, Simson otti mukaan kilin ja meni katsomaan vaimoaan ja sanoi: ”Minä tahdon mennä sisään vaimoni luo.” Vaimon isä ei kuitenkaan sallinut hänen mennä ²vaan sanoi: ”Minä tosiaankin luulin, että sinä olit ruvennut vihaamaan häntä, ja annoin hänet sinun sulhaspojallesi. Mutta eikö nuorempi sisar ole vielä kauniimpi? Voisit ottaa hänet tuon toisen tilalle.” ³Simson sanoi heille: ”Tällä kertaa en tule syylliseksi filistealaisten vuoksi, vaikka teenkin heille pahaa.”

⁴Sitten Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua. Hän otti tulisohtuja, sitoi aina kaksi häntää yhteen ja asetti tulisoihdun kunkin häntäparin väliin. ⁵Sitten hän sytytti tulisoihdut ja päästi ketut menemään filistealaisten viljapeltoihin. Näin hän sytytti palamaan sekä kuhilaat että pystyssä olevan viljan, viinitarhat ja öljypuut.

⁶Filistealaiset kysyivät: ”Kuka tämän on tehnyt?” Heille

sanottiin: ”Simson, timnalaisen vävy, koska hänen appensa otti hänen vaimonsa ja antoi tämän hänen sulhaspojalleen.” Silloin filistealaiset menivät ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä tulessa. ⁷Mutta Simson sanoi heille: ”Jos te kerran tällaista teette, minä en hellitä, ennen kuin olen kostanut teille.” ⁸Hän pieksi heitä säälimättä ja tuotti heille suuren tappion. Sitten hän meni Eetamin kallioluolaan ja jäi sinne asumaan.

Simson voittaa filistealaiset Lehissä

⁹Filistealaiset lähtivät liikkeelle, leiriytyivät Juudaan ja levittäytyivät Lehin tienoille. ¹⁰Juudan miehet kysyivät: ”Miksi hyökkäätte meitä vastaan?” Filistealaiset sanoivat: ”Olemme tulleet sitomaan Simsonin tehdäksemme hänelle niin kuin hän teki meille.” ¹¹Silloin kolmetuhatta miestä Juudasta meni Eetamin kallioluolalle, ja he sanoivat Simsonille: ”Etkö tiedä, että filistealaiset hallitsevat meitä? Mitä oletkaan meille tehnyt!” Hän vastasi heille: ”Niin kuin he tekivät minulle, niin tein minäkin heille.”

¹²He sanoivat hänelle: ”Me tulimme sitomaan sinut antaaksemme sinut filistealaisten käsiin.” Mutta Simson sanoi heille: ”Vannokaa minulle, etette itse lyö minua kuoliaaksi.”

¹³He vastasivat: ”Emme, me vain sidomme sinut lujasti ja annamme

sinut heidän käsiinsä. Emme me sinua surmaa.” He sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet pois kalliolta.

¹⁴ Kun hän tuli Lehiin, filistealaiset riensivät häntä vastaan riemusta huutaen. Silloin Herran Henki tuli Simsonin päälle, ja köydet, joilla hänen käsivartensa oli sidottu, olivat kuin tulen polttamia pellavalankoja, ja hänen siteensä irtosivat hänen käsistään. ¹⁵ Hän huomasi aasin tuoreen leukaluun, otti sen käteensä ja löi sillä kuoliaaksi tuhat miestä ¹⁶ ja sanoi: ”Aasin leukaluulla, löin läjään, löin kahteen, aasin leukaluulla löin tuhat miestä.” ¹⁷ Sen sanottuaan Simson heitti leukaluun kädestään ja antoi sen paikan nimeksi Raamat-Lehi.

¹⁸ Simson oli kovin janoissaan. Hän huusi avukseen Herraa ja sanoi: ”Sinä annoit palvelijasi käden kautta tämän suuren voiton, mutta nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomien käsiin.” ¹⁹ Silloin Jumala avasi kuopan Lehissä, ja siitä virtasi vettä. Simson joi, hänen henkensä elpyi ja hän virkistyi. Siksi hän antoi lähteelle nimen Een-Hakkore. Se on Lehissä vielä tänäkin päivänä.

²⁰ Simson jakoi Israelille oikeutta kaksikymmentä vuotta filistealaisten aikana.

Simson Gassassa

16 ¹ Kerran Simson meni Gassaan. Hän näki siellä porton ja meni hänen luokseen.

² Kun gassalaisille kerrottiin, että Simson oli tullut sinne, he piirittivät talon ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla. He olivat koko yön hiljaa ja tuumailivat: ”Odotamme aamunkoittoon asti ja sitten surmaamme hänet.”

³ Simson makasi puoliyöhön asti. Puolenyön aikaan hän nousi, tarttui kaupunginportin oviin ja molempiin portinpylväisiin, tempaisi ne salpoineen paikoiltaan, nosti hartioilleen ja vei ylös Hebronin lähellä olevan vuoren laelle.

Simson ja Delila

⁴ Jonkin ajan kuluttua Simson rakastui Soorekin laaksossa eräiseen naiseen, jonka nimi oli Delila.

⁵ Filistealaisten ruhtinaat tulivat naisen luo ja sanoivat hänelle: ”Viekoittele hänet ja ota selvää, mihin hänen suuri voimansa perustuu ja miten voimme voittaa hänet, niin että saamme hänet sidotuksi ja lannistetuksi. Palkaksi jokainen meistä antaa sinulle tuhat sata sekeliä hopeaa.”

⁶ Niin Delila sanoi Simsonille: ”Ilmoita minulle, mihin sinun suuri voimasi perustuu ja millä sinut voidaan sitoa ja lannistaa.” ⁷ Simson vastasi hänelle: ”Jos minut sidotaan seitsemällä janteella, jotka eivät ole

kuivuneet vaan ovat tuoreita, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa mies.”

⁸Niin filistealaisten ruhtinaat toivat naiselle seitsemän jännettä, jotka eivät olleet kuivuneet vaan olivat tuoreita, ja niillä hän sitoi Simsonin. ⁹Sisähuoneessa oli miehiä väijymässä. Delila sanoi Simsonille: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson katkaisi jänteet; ne katkesivat niin kuin katkeaa tulen kärventämä rohdinlanka, eikä hänen voimansa salaisuus paljastunut. ¹⁰Delila sanoi Simsonille: ”Sinä olet petkuttanut minua ja puhunut minulle valheita! Kertoisit nyt minulle, miten sinut voidaan sitoa.” ¹¹Simson vastasi hänelle: ”Jos minut sidotaan lujasti uusilla köysillä, joita ei ole käytetty työssä, minä tulen heikoksi ja olen kuin kuka tahansa ihminen.”

¹²Niinpä Delila otti uudet köydet, sitoi hänet niillä ja sanoi hänelle: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Sisähuoneessa oli miehiä väijyksissä. Mutta Simson katkaisi köydet käsivarsiensa ympäriltä kuin langan. ¹³Delila sanoi Simsonille: ”Tähän asti olet petkuttanut minua ja puhunut minulle valheita. Kerro minulle, miten sinut voidaan sitoa.” Simson vastasi: ”Kutomalla pääni seitsemän palmikkoa kankaan loimiin.” ¹⁴Delila löi ne lujaan iskulastalla ja sanoi: ”Filistealaiset

ovat kimpussasi, Simson!” Silloin Simson heräsi unestaan ja repäisi irti iskulastan ja loimet. ¹⁵Delila sanoi hänelle: ”Kuinka sinä saatat sanoa: ‘Minä rakastan sinua’, vaikka sydämesi ei ole minun kanssani? Jo kolme kertaa olet petkuttanut minua etkä ole ilmoittanut minulle, mihin suuri voimasi perustuu.”

¹⁶Kun Delila joka päivä ahdisti Simsonia sanoillaan ja painosti häntä, Simson kiusaantui kuollakseen, ¹⁷avasi hänelle koko sydämensä ja sanoi: ”Partaveitsi ei ole milloinkaan koskettanut päätäni, sillä minä olen Jumalan nasiiri äitini kohdusta asti. Jos hiukseni ajetaan, voimani poistuu minusta ja minä tulen heikoksi ja olen kuin kaikki muutkin miehet.”

¹⁸Silloin Delila näki, että Simson oli avannut hänelle koko sydämensä. Hän lähetti kutsumaan filistealaisten ruhtinaat ja käski sanoa heille: ”Tulkaa nyt, sillä hän on avannut minulle koko sydämensä.” Niin filistealaisten ruhtinaat tulivat Delilan luo hopea mukanaan. ¹⁹Delila nukutti Simsonin syliinsä ja kutsui miehen leikkaamaan pois Simsonin seitsemän palmikkoa. Näin Delila alkoi saada Simsonin lannistetuksi, ja tämän voimat katosivat. ²⁰Sitten Delila sanoi: ”Filistealaiset ovat kimpussasi, Simson!” Simson heräsi unestaan ja ajatteli: ”Minä lähden tästä niin kuin

aina ennenkin ja ravistan itseni irti.” Mutta hän ei tiennyt, että Herra oli poistunut hänestä. ²¹ Filistealaiset ottivat hänet kiinni ja puhkaisivat hänen silmänsä. He veivät hänet alas Gassaan ja kytkivät hänet vaskikahleisiin. Hänen piti vääntää jauhinkiviä vankilassa. ²² Mutta hänen hiuksensa alkoivat leikkaamisen jälkeen kasvaa uudelleen.

Simsonin kuolema

²³ Sitten filistealaisten ruhtinaat kokoontuivat uhraamaan suurta uhria jumalalleen Daagonille ja iloitsemaan. He sanoivat: “Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme Simsonin.” ²⁴ Kun filistealaiset näkivät Simsonin, he ylistivät jumalaansa ja sanoivat: “Meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, maamme hävittäjän, joka surmasi meistä niin monta.”

²⁵ Kun he olivat tulleet hilpeälle tuulelle, he sanoivat: “Kutsukaa Simson huvittamaan meitä.” Niin Simson noudettiin vankilasta, ja hän huvitti heitä. Kun hänet oli asetettu seisomaan pylväiden väliin, ²⁶ hän sanoi palvelijalle, joka piti kiinni hänen kädestään: “Päästä minut tunnustelemaan pylväitä, joiden varassa rakennus on, että voin nojata niihin.” ²⁷ Rakennus oli

täynnä miehiä ja naisia, ja siellä olivat myös kaikki filistealaisten ruhtinaat. Katolla oli lisäksi noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kuinka Simson huvitti heitä.

²⁸ Silloin Simson huusi avukseen Herraa ja sanoi: “Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua vielä tämän kerran, oi Jumala, että saisin kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni yhdellä kertaa!” ²⁹ Sitten Simson kiersi käsivartensa molempien rakennusta kannattavien keskipylväiden ympäri, toisen ympäri oikean käsivartensa ja toisen ympäri vasemman, ja nojautui pylväitä vasten. ³⁰ Simson sanoi: “Menköön oma henkeni yhdessä filistealaisten kanssa!” Ja hän taivutti pylväitä niin voimakkaasti, että rakennus luhistui ruhtinaiden ja kaiken sisällä olevan kansan päälle. Niitä, jotka hän surmasi kuollessaan, oli enemmän kuin niitä, jotka hän oli surmannut eläessään.

³¹ Simsonin veljet ja koko hänen isänsä perhe kävivät hakemassa hänet ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille isänsä Maanoahin hautaan. Simson oli ollut Israelin tuomarina kaksikymmentä vuotta.

SEKASORRON AIKA, 17 – 21

Miikan temppeli Efraimin vuoristossa

17 ¹ Efraimin vuoristossa oli mies nimeltä Miika. ² Hän sanoi äidilleen: “Se hopea, tuhat sata

sekeliä, joka sinulta vietiin ja jonka tähden sinä lausuit vannotuksen minunkin kuulteni, se hopea on minulla. Minä sen otin.” Silloin hänen äitinsä sanoi: ”Sinä olet Herran siunaama, poikani.” ³ Miika antoi ne tuhat sata sekeliä hopeaa takaisin äidilleen, ja hänen äitinsä sanoi: ”Minä pyhitin tämän hopean kokonaan Herralle. Nyt minä annan sen takaisin sinulle, poikani, valetun jumalankuvan teettämistä varten.”

⁴ Kun Miika oli antanut hopean takaisin äidilleen, tämä otti kaksisataa sekeliä hopeaa ja antoi sen kultasepälle, joka teki siitä veistetyin ja valetun jumalankuvan. Se oli siitä lähtien Miikan talossa. ⁵ Tällä miehellä, Miikalla, oli siis jumalan temppeli, ja hän teetti kasukan ja kotijumalia ja vihki yhden pojistaan itselleen papiksi. ⁶ Siihen aikaan Israelissa ei ollut kuningasta, ja jokainen toimi niin kuin hänen omasta mielestään oli oikein.

Miika palkkaa papikseen leeviläisen

⁷ Juudan Beetlehemissä, Juudan heimolle kuuluvalla alueella, oli nuori mies, joka oli leeviläinen ja asui siellä muukalaisena. ⁸ Tämä mies lähti siitä kaupungista, Juudan Beetlehemistä, asuakseen jossakin, mistä vain löytäisi asuinpaikan. Tietä kulkiessaan hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan talolle asti. ⁹ Miika kysyi häneltä: ”Mistä sinä tulet?” Mies vastasi: ”Minä olen

leeviläinen Juudan Beetlehemistä ja kuljen löytääkseni paikan, missä asua.” ¹⁰ Miika sanoi hänelle: ”Asu minun luonani. Ole minulle isänä ja pappina, niin minä annan sinulle vuosittain kymmenen sekeliä hopeaa sekä vaatetuksen ja elatuksen.” Niin leeviläinen jäi Miikan luo.

¹¹ Leeviläinen suostui asumaan hänen luonaan, ja tämä kohteli nuorta miestä kuin ketä tahansa pojistaan.

¹² Miika asetti leeviläisen virkaan, ja niin nuoresta miehestä tuli hänen pappinsa, ja hän jäi Miikan taloon.

¹³ Silloin Miika sanoi: ”Nyt minä tiedän, että Herra suo minulle hyvää, kun minulla on pappina leeviläinen.”

Daanilaisten heimo etsii itselleen perintöösaa

18 ¹ Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, daanilaisten heimo etsi itselleen perintöösaa asuttavakseen, sillä siihen päivään mennessä se ei ollut saanut perintöösaa Israelin heimojen keskuudesta. ² Daanilaiset lähettivät sukujensa keskuudesta Sorasta ja Estaolista viisi väkevää soturia vakoilemaan maata ja tutkimaan sitä. He sanoivat näille: ”Menkää tutkimaan maata.” Miehet tulivat Efraimin vuoristoon Miikan talolle ja yöpyivät siellä. ³ Ollessaan Miikan talon luona he tunnistivat nuoren leeviläisen äänen. He poikkesivat taloon ja kysyivät häneltä: ”Kuka sinut on tänne tuonut? Mitä sinä täällä teet ja mitä varten olet täällä?”

⁴ Hän vastasi heille: "Miika teki minulle niin ja niin. Hän palkkasi minut, ja minusta tuli hänen pappinsa."

⁵ He sanoivat hänelle: "Kysyisitkö Jumalalta, onnistuuko matka, jolla olemme? Haluamme tietää sen."

⁶ Pappi vastasi heille: "Menkää rauhassa. Herran edessä te kuljette matkallanne."

⁷ Ne viisi miestä jatkoivat matkaansa ja tulivat Laikseen. He näkivät, että siellä oleva kansa asui siidonilaisten tavoin, turvassa, rauhassa ja luottavaisena, eikä yksikään vallanpitäjä toiminut siinä maassa millään lailla häpeällisesti. He olivat kaukana siidonilaisista eivätkä olleet tekemisissä muidenkaan ihmisten kanssa. ⁸ Kun vakoilijat palasivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, nämä kysyivät heiltä: "Mitä teillä on kerrottavaa?" ⁹ He sanoivat: "Lähtekää liikkeelle, hyökätään heidän kimppuunsa. Me olemme katselleet maata, ja se on todellakin oikein hyvä. Ja tekö jäisitte toimeettomiksi! Älkää kuhnailko vaan lähtekää liikkeelle ja menkää ottamaan se maa omaksenne. ¹⁰ Saapuessanne sinne tulette luottavaisen kansan luo ja avaraan maahan, jonka Jumala on antanut teidän käsiinne. Siinä paikassa ei ole puutetta mistään, mitä maan päällä on."

¹¹ Niin Sorasta ja Estaolista lähti liikkeelle kuusisataa sota-asein varustettua daanilaisten heimon miestä. ¹² He tulivat Juudan Kirjat-Jearimiin ja leiriytyivät sinne. Sen tähden sitä paikkaa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Daanin leiriksi. Se on Kirjat-Jearimista länteen. ¹³ Sieltä he menivät Efraimin vuoristoon ja tulivat Miikan talolle asti.

Miikan pappi lähtee daanilaisten mukaan

¹⁴ Silloin ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa Laiksen maata, sanoivat heimolaisilleen: "Tiedättekö, että noissa taloissa on kasukka ja kotijumalia sekä veistetty ja valettu jumalankuva? Miettikää siis, mitä teidän on tehtävä!" ¹⁵ He poikkesivat sinne ja tulivat Miikan taloon nuoren leeviläisen asunnolle ja tervehtivät häntä. ¹⁶ Ne kuusisataa sota-asein varustettua daanilaista asetuivat seisomaan portille, ¹⁷ ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, menivät sisälle taloon ja ottivat veistetyn jumalankuvan, kasukan, kotijumalat sekä valetun jumalankuvan. Mutta pappi seisoj portilla niiden kuudensadan sota-asein varustetun miehen kanssa. ¹⁸ Kun ne viisi menivät Miikan taloon ja ottivat veistetyn jumalankuvan, kasukan, kotijumalat ja valetun jumalankuvan, pappi kysyi heiltä: "Mitä te teette?" ¹⁹ He

sanoivat hänelle: “Vaikene ja pidä suusi kiinni! Lähde meidän mukaamme ja tule meidän isäksemme ja papiksemme. Onko sinun parempi olla pappina yhden miehen talossa kuin kokonaisen heimon ja suvun pappina Israelissa?”

²⁰ Silloin pappi tuli hyvälle mielin, otti kasukan, kotijumalat ja veistetyin jumalankuvan ja meni väen joukkoon.

²¹ Sitten he kääntyivät jatkamaan matkaansa ja panivat naiset, lapset, karjan ja kuormaston kulkemaan edellään. ²² He olivat ehtineet jo kauas Miikan talosta, kun Miikan talon lähiympäristössä asuvat miehet kutsuttiin koolle. Nämä pääsivät daanilaisten kintereille ²³ ja huusivat heille. Daanilaiset kääntyivät ja kysyivät Miikalta: “Mikä sinulla on hätänä, kun olet kutsunut väkesi koolle?” ²⁴ Miika vastasi: “Te olette ottaneet jumalani, jotka olen tehnyt, ja papin, ja läheneet matkoihinne. Mitä minulla enää on jäljellä? Ja sitten te vielä sanotte minulle: ‘Mikä sinulla on hätänä!’” ²⁵ Mutta daanilaiset sanoivat hänelle: “Lakkaa huutamasta meille, etteivät miehet ärtyisi ja kävisi kimppuunne ja ettette menettäisi henkeänne, sekä sinä että perheesi.” ²⁶ Daanilaiset jatkoivat matkaansa. Kun Miika näki, että he olivat häntä voimakkaampia, hän kääntyi ja palasi kotiinsa.

Daanilaisten epäjumalanpalvelus

²⁷ Otettuaan Miikan teettämät jumalat sekä hänen pappinsa daanilaiset tulivat Laikseen, rauhassa ja luottavaisena elävän kansan luo, ja surmasivat kansan miekalla ja polttivat kaupungin. ²⁸ Kuukaan ei tullut auttamaan, sillä Lais oli kaukana Siidonista, Beet-Rehobin tasangolla, eikä kansa ollut tekemisissä muiden ihmisten kanssa. Daanilaiset rakensivat kaupungin uudestaan ja asettuivat siihen asumaan. ²⁹ He antoivat kaupungille nimen Daan isänsä Daanin, Israelin pojan, nimen mukaan, mutta alun perin kaupungin nimi oli Lais.

³⁰ Sitten daanilaiset pystyttivät itselleen jumalankuvan. Joonatan, Mooseksen pojan Geersomin poika, sekä hänen jälkeläisensä olivat daanilaisten heimon pappeina, kunnes maan väestö vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

³¹ Daanilaiset pystyttivät itselleen Miikan teettämän jumalankuvan, ja se oli paikallaan koko sen ajan, jonka Jumalan huone oli Siilossa.

Gibelaisten ilkityö

19 ¹ Siihen aikaan, kun Israelissa ei ollut kuningasta, eräs leeviläinen mies asui muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla. Hän otti itselleen sivuvaimon Juudan Beetlehemistä. ² Mutta hänen sivuvaimonsa petti häntä ja lähti

hänen luotaan isänsä kotiin Juudan Beetleheemiin. Kun nainen oli ollut siellä nelisen kuukautta, ³ hänen miehensä lähti hänen jälkeensä suostutellakseen häntä ja saadakseen hänet palaamaan. Miehellä oli mukanaan palvelija ja aasipari. Nainen vei miehen isänsä kotiin, ja kun isä näki miehen, hän iloitsi tavatessaan tämän. ⁴ Appi, naisen isä, pidätteli häntä, ja mies viipyi appensa luona kolme päivää. He söivät ja joivat ja yöpyivät siellä.

⁵ Neljäntenä päivänä he nousivat varhain aamulla. Mies teki lähtöä, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi leipäpalalla. Sen jälkeen voitte lähteä." ⁶ Niin he istuivat, söivät ja joivat yhdessä. Sitten naisen isä sanoi miehelle: "Jää vielä yöksi, ja olkoon mielesi iloinen." ⁷ Mies nousi taas lähteäkseen, mutta kun hänen appensa pyytämällä pyysi häntä, hän palasi ja jäi sinne vielä seuraavaksi yöksi.

⁸ Viidennen päivän aamuna mies nousi varhain lähteäkseen matkaan, mutta naisen isä sanoi hänelle: "Vahvista itseäsi ruualla. Viipykää iltapäivään asti." Ja niin he aterioivat yhdessä. ⁹ Sitten mies aikoi lähteä sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, naisen isä, sanoi hänelle: "Katso nyt, päivä kallistuu jo iltaan. Jääkää yöksi, minä pyydän. Katsokaa, päivä on menossa mailleen. Jää tänne yöksi

ja ole hyvillä mielin. Nouskaa huomenna varhain ja lähtekää sitten kotimatalle." ¹⁰ Mutta mies ei enää tahtonut jäädä yöksi, vaan lähti matkaan ja tuli Jebuksen eli Jerusalemin kohdalle mukanaan satuloitu aasipari ja sivuvaimonsa.

¹¹ Kun he olivat Jebuksen kohdalla ja aurinko oli jo laskemaisillaan, palvelija sanoi herralleen: "Tule, poiketaan tuohon jebusilaiskaupunkiin ja yövytään siellä." ¹² Mutta hänen herransa vastasi: "Ei, emme poikkea muukalaisten kaupunkiin, jonka asukkaat eivät ole israelilaisia, vaan menemme Gibeaan asti." ¹³ Hän sanoi vielä palvelijalleen: "Tule, mennään yöksi johonkin muuhun paikkaan, Gibeaan tai Raamaan."

¹⁴ He jatkoivat matkaansa, ja auringon laskiessa he tulivat lähelle Gibeaa, joka on Benjaminissa. ¹⁵ He poikkesivat Gibeaan yöpyäkseen siellä. He menivät kaupungin torille ja istuutuivat, mutta kukaan ei ottanut heitä yöksi taloonsa.

¹⁶ Illalla eräs vanha mies tuli työstään pelloilta. Tämä mies oli Efraimin vuoristosta ja asui muukalaisena Gibeassa, kun taas paikkakuntalaiset olivat benjaminilaisia. ¹⁷ Kun vanha mies kohotti katseensa ja näki matkamiehen kaupungin torilla hän kysyi: "Minne olet matkalla ja mistä tulet?" ¹⁸ Leeviläinen vastasi

hänelle: “Me olemme matkalla Juudan Beetlehemistä Efraimin vuoriston perukoille. Sieltä minä olen lähtenyt ja olen käynyt Juudan Beetlehemissä asti. Olen matkalla Herran huoneeseen, mutta kukaan ei ota minua kotiinsa.” ¹⁹ Meillä on sekä olkia että rehua aaseillemme, ja minulla on myös leipää ja viiniä palvelijattarellesi ja nuorelle miehelle, joka on palvelijasi kanssa. Ei ole puutetta mistään.” ²⁰ Vanha mies sanoi: “Rauha sinulle! On täysin minun asiani, jos sinulta jotakin puuttuu. Älä missään tapauksessa jää yöksi tähän torille.” ²¹ Hän vei leeviläisen taloonsa ja teki aaseille appeen. Sitten he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

²² He viettivät iltaa iloisesti, mutta yhtäkkiä kaupungin keltottomat miehet piirittivät talon. He kolkuttivat ovelle ja sanoivat vanhalle miehelle, talon isännälle: “Tuo ulos se mies, joka tuli taloosi, että saamme yhtyä häneen.” ²³ Silloin talon isäntä meni ulos heidän luokseen ja sanoi heille: “Älkää, veljeni, älkää ihmeessä tehkö niin pahoin! Kun kerran tämä mies on tullut minun talooni, niin älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.” ²⁴ Täällä on tyttäreni, joka on neitsyt, ja tämän miehen sivuvaimo. Minä tuon heidät tänne. Tehkää heille väkivaltaa, tehkää heille, mitä hyväksi näette, mutta tälle miehelle

älkää tehkö sellaista häpeällistä tekoa.” ²⁵ Mutta miehet eivät tahtoneet kuulla häntä. Silloin leeviläinen tarttui sivuvaimoonsa ja vei hänet ulos heidän luokseen. Miehet yhtyivät häneen ja pitelivät häntä pahoin koko yön aamuun asti. Vasta aamun sarastaessa he päästivät hänet.

²⁶ Aamuhämärissä nainen tuli ja kaatui sen talon ovelle, jossa hänen herransa oli. Siinä hän makasi päivän valkenemiseen asti. ²⁷ Kun hänen herransa aamulla nousi, avasi talon oven ja tuli ulos lähteäkseen matkalle, hän näki sivuvaimonsa maakaamassa talon oven edessä, kädet kynnyksellä. ²⁸ Hän sanoi naiselle: “Nouse, lähdetään!” Mutta vastausta ei kuulunut. Silloin mies nosti hänen ruumiinsa aasin selkään ja lähti kotiinsa.

²⁹ Kotiin tultuaan hän otti veitsen, tarttui sivuvaimoonsa, paloitteli hänet luineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israeliin. ³⁰ Jokainen, joka näki sellaisen, sanoi: “Mitään tällaista ei ole tapahtunut eikä ole nähty siitä päivästä lähtien, kun israelilaiset tulivat Egyptin maasta, tähän päivään mennessä. Harkitkaa tätä, neuvotelkaa ja puhukaa keskenänne.”

Israel päättää kostaa benjaminilaisille

20 ¹ Sitten kaikki israelilaiset Daanista Beersebaan asti lähtivät liikkeelle, myös Gileadin

maasta tuli väkeä, ja seurakunta kokoontui yhtenä miehenä Heran eteen Mispaan.² Kaikki kansan päämiehet kaikista Israelin heimoista astuivat esiin Jumalan kansan kokouksessa, jossa oli 400 000 miekoin varustettua jalkamiestä.³ Benjaminilaiset saivat kuulla, että israelilaiset olivat menneet Mispaan.

Israelilaiset sanoivat: "Kertokaa, kuinka tämä paha teko tapahtui."⁴ Silloin se leeviläinen, murhatun naisen mies, vastasi: "Minä ja sivuvaimoni olimme tulleet Benjaminin Gibeaan yöpyäksemme siellä.⁵ Silloin Gibeän miehet nousivat minua vastaan ja piirittivät yöllä talon, jossa minä olin. Minut he aikoivat tappaa, ja sivuvaimolleni he tekivät väkivaltaa, niin että hän kuoli.⁶ Minä tartuin sivuvaimooni, paloittelin hänet ja lähetin kappaleet kaikkialle Israelin perintömaan alueelle, koska gibealaiset olivat tehneet Israelissa ilkityön ja häpeällisen teon.⁷ Kaikki te israelilaiset! Esittäkää mielipiteenne tästä asiasta ja antakaa neuvonne."

⁸Silloin koko kansa nousi yhtenä miehenä ja sanoi: "Kukaan meistä ei mene telttaansa eikä yksikään poistu kotiinsa.⁹ Tämän me nyt teemme Gibealle: hyökkäämme sitä vastaan arvan mukaan.¹⁰ Me otamme jokaisesta Israelin heimosta kymmenen miestä

sadasta, sata tuhannesta ja tuhat kymmenestä tuhannesta hankimaan muonaa kansalle, niin että se voi mennä kostamaan Benjaminin Gibealle sen häpeällisen teon, jonka se on tehnyt Israelissa."¹¹ Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat yhtenä miehenä kaupunkia vastaan.

¹²Israelin heimot lähettivät miehiä kaikkiin Benjaminin sukuihin sanomaan: "Mikä paha teko teidän keskuudessanne onkaan tehty!"¹³ Luovuttakaa nyt ne miehet, nuo kelvottomat gibealaiset, surmataksemme heidät ja poistaaksemme pahan Israelista." Mutta benjaminilaiset eivät tahtoneet kuulla israelilaisia veljiään,¹⁴ vaan kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan lähteäkseen sotaan israelilaisia vastaan.¹⁵ Sinä päivänä pidettiin benjaminilaisten katselmus. Kaupungeista tuli 26 000 miekkamiestä. Sen lisäksi katselmuksessa oli Gibeän asukkaita 700 valiomiestä.¹⁶ Koko tässä joukossa oli 700 vasenkätistä valiomiestä. Jokainen heistä osasi lingota kiven erehtymättä, hiuskarvan tarkkuudella.¹⁷ Myös Israelin miehet, benjaminilaisia lukuun ottamatta, katsastettiin. Heitä oli 400 000 miekkamiestä, kaikki harjaantuneita sotureita.

Veljessota

¹⁸ Israelilaiset nousivat ja lähtivät Beeteliin kysymään neuvoa Jumalta. He sanoivat: "Kenen on lähdeittävä ensimmäisenä taistelemaan meidän puolestamme benjaminilaisia vastaan?" Herra vastasi: "Juuda ensimmäisenä." ¹⁹ Aamulla israelilaiset lähtivät liikkeelle ja leiriytyivät Gibeon edustalle. ²⁰ Sitten Israelin miehet lähtivät taistelemaan benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeon edustalle. ²¹ Mutta benjaminilaiset hyökkäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista 22 000 miestä. ²² Kansa, Israelin miehet, kokosi kuitenkin voimansa, ja he asettuivat jälleen rintamaan samalle paikalle, mihin olivat asettuneet ensimmäisenä päivänä. ²³ Israelilaiset olivat näet menneet ja itkeneet Herran edessä iltaan asti. He kysyivät Herralta: "Onko meidän vielä ryhdyttävä taisteluun veljämme, benjaminilaisia, vastaan?" Herra vastasi: "Lähtekää taistelemaan heitä vastaan."

²⁴ Kun israelilaiset toisena päivänä lähenivät benjaminilaisia, ²⁵ nämä lähtivät jälleen Gibeasta heitä vastaan ja löivät maahan vielä 18 000 israelilaista miestä, kaikki miekkamiehiä. ²⁶ Silloin kaikki israelilaiset, koko kansa, lähtivät Beeteliin. He itkivät ja istuivat siellä

Herran edessä, paastosivat sen päivän iltaan asti ja uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Herran edessä. ²⁷ Israelilaiset pyysivät sanaa Herralta; Jumalan liitonarkku oli näet siihen aikaan Beetelissä. ²⁸ Piinehas, Aaronin pojan Eleasarin poika, palveli siihen aikaan Herran edessä. Israelilaiset kysyivät: "Lähdemmekö vielä taisteluun veljämme, benjaminilaisia, vastaan vai luovutammeko?" Herra vastasi: "Lähtekää, sillä huomenna minä annan heidät teidän käsiinne." ²⁹ Sitten Israel asetti miehiä väijymään Gibeon ympärille.

³⁰ Kolmantena päivänä israelilaiset lähtivät taisteluun benjaminilaisia vastaan ja asettuivat rintamaan Gibeaa vastaan niin kuin edellisilläkin kerroilla. ³¹ Benjaminilaiset lähtivät kansaa vastaan, mutta joutuivat etäälle kaupungista. Kuten edellisilläkin kerroilla he saivat aluksi lyötyä kuoliaaksi noin kolmekymmentä Israelin miestä valtateillä, joista toinen vie Beeteliin, toinen kedon yli Gibeaan. ³² Silloin benjaminilaiset sanoivat: "He joutuvat tappiolle meidän edessämme niin kuin ennenkin." Mutta Israelilaiset sanoivat: "Paetaan ja vedetään heidät kaupungista valtateille." ³³ Niin kaikki Israelin miehet nousivat paikoiltaan, asettuivat

rintamaan Baal-Taamariin, samalla kun väijyksissä oleva Israelin joukko syöksyi esiin paikaltaan Geban aukealta. ³⁴ Kun 10 000 valiomiestä koko Israelista tuli Gibeaa vastaan, syntyi ankara taistelu, eivätkä benjaminilaiset huomanneet, että onnettomuus oli kohtaamassa heitä. ³⁵ Herra löi Benjaminin Israelin edessä, ja israelilaiset surmasivat sinä päivänä Benjaminista 25 100 miestä, kaikki miekkamiehiä.

³⁶ Nyt benjaminilaiset näkivät tulleen lyödyiksi. Israelin miehet olivat vetäytyneet benjaminilaisten edeltä, sillä he luottivat väijytykseen, jonka olivat asettaneet Gibeaa luo. ³⁷ Silloin väijytysjoukko nousi kiireesti ja ryntäsi Gibeaa, valtasi sen ja surmasi kaikki kaupungin asukkaat miekalla. ³⁸ Israelin miehet olivat sopineet väijyjien kanssa, että nämä panisivat sakean savun nousemaan kaupungista. ³⁹ Israelin miehet siis kääntyivät pakoon taistelusta. Kun benjaminilaiset olivat aluksi lyöneet heitä kuoliaaksi noin kolmekymmentä miestä, he sanoivat: "Varmasti he joutuvat tappiolle meidän edessämme, niin kuin ensimmäisessäkin taistelussa." ⁴⁰ Samassa alkoi kaupungista nousta savupatsas. Kun benjaminilaiset kääntyivät katsomaan taakseen, he näkivät

koko kaupungin nousevan savuna taivasta kohti. ⁴¹ Israelilaiset kääntyivät takaisin, mutta Benjaminin miehet kauhistuivat, sillä he näkivät, että onnettomuus oli kohdannut heitä. ⁴² He kääntyivät Israelin miesten edestä pakoon autiomaahan päin, mutta sota seurasi heidän kintereillään. Lähikaupunkien asukkaat tuhosivat heitä alueillaan.

⁴³ Israelilaiset saartoivat benjaminilaiset, ajoivat heitä takaa levähdyspaikkaan ja tallasivat heitä maahan lähellä Gibeaa, sen itäpuolella. ⁴⁴ Näin kaatui Benjaminista 18 000 miestä, kaikki väkeviä sotureita. ⁴⁵ Muut benjaminilaiset kääntyivät ja pakenivat autiomaahan Rimmonin kalliolle päin, mutta israelilaiset tappoivat heitä valtateillä ja surmasivat 5 000 miestä. He seurasivat benjaminilaisten kintereillä Gideomiin asti ja surmasivat heistä vielä 2 000 miestä. ⁴⁶ Sinä päivänä kaatui Benjaminista kaikkiaan 25 000 miekkamiestä, kaikki urheita miehiä. ⁴⁷ Kuusisataa benjaminilaista kääntyi ja pakeni autiomaahan Rimmonin kalliolle. He jäivät sinne neljäksi kuukaudeksi. ⁴⁸ Mutta Israelin miehet palasivat vielä takaisin benjaminilaisten maahan ja surmasivat miekalla kaikki ihmiset kaupungeista ja myös

eläimet, jokaisen, jonka tapasivat. Kaikki alueen kaupungit he polttivat tulella.

Israel valittaa Benjaminin heimon häviötä

21¹ Israelin miehet olivat vaneet Mispassa ja sanoivat: "Kukaan meistä ei anna tyytärtään benjaminilaiselle vaimoksi." ² Sitten kansa tuli Beeteliin ja istui iltaan asti Jumalan edessä, korotti äänensä ja itki katkerasti. ³ He sanoivat: "Miksi, oi Herra, Israelin Jumala, tällaista on tapahtunut Israelissa? Nyt puuttuu Israelista yksi heimo."

⁴ Varhain seuraavana aamuna kansa nousi, rakensi Beeteliin alttarin ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. ⁵ Israelilaiset kysyivät: "Onko yhdenkään Israelin heimon keskuudessa joku, joka ei ole tullut tänne Herran luo kansankokoukseen?" Oli näet vannottu ankara vala, että jokainen, joka ei tulisi Herran luo Mispaan, oli surmattava. ⁶ Israelilaisten tuli sääli veljeään Benjaminia, ja he sanoivat: "Tänä päivänä on yksi heimo häkattu pois Israelista. ⁷ Mitä meidän on tehtävä, että jäljelle jääneet saivat vaimoja? Olemmehan vannoneet Herran kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi."

Benjaminin heimo pelastetaan häviämästä

⁸ Israelilaiset kysyivät: "Onko Israelin heimoissa ketään, joka ei ole tullut Herran luo Mispaan?" Silloin huomattiin, ettei Gileadin

Jaabeksesta ollut tullut ketään leiriin kansankokoukseen. ⁹ Kansasta pidettiin katselmus ja silloin huomattiin, ettei paikalla ollut ketään Gileadin Jaabeksen asukkaista.

¹⁰ Niin seurakunta lähetti sinne 12 000 soturia ja antoi heille käskyn: "Menkää ja surmatkaa miekalla Gileadin Jaabeksen asukkaat, myös naiset ja lapset. ¹¹ Näin teidän on tehtävä: vihkikää tuhon omaksi kaikki miespuoliset ja kaikki naiset, jotka ovat maanneet miehen kanssa." ¹² Miehet löysivät Gileadin Jaabeksen asukkaiden joukosta neljäsataa nuorta naista, jotka olivat neitsyitä eivätkä olleet maanneet miehen kanssa. Heidät tuotiin Siilon leiriin, joka on Kanaaninmaassa.

¹³ Sitten koko kansa lähetti miehiä puhumaan Rimmonin kalliolla oleville benjaminilaisille ja julistamaan heille rauhaa. ¹⁴ Benjaminilaiset palasivat silloin takaisin, ja heille annettiin ne Gileadin Jaabeksen eloon jätetyt naiset. Mutta naisia ei ollut heille tarpeeksi. ¹⁵ Niin kansan tuli sääli Benjaminia, koska Herra oli murtanut aukon Israelin heimoihin. ¹⁶ Seurakunnan vanhimmat kysyivät: "Mitä voimme tehdä, että jäljelle jääneet saisivat vaimoja. Naisethan on hävitetty Benjaminista." ¹⁷ He sanoivat: "Benjaminin perintöosa kuuluu eloonjääneille, ettei yhtäkään heimoa pyyhittäisi pois Israelista.

¹⁸ Mutta itse me emme voi antaa heille tyttäriämme vaimoiksi.” Israelilaiset olivat näet vannoneet valan: ”Kirottu olkoon jokainen, joka antaa vaimon benjaminilaiselle.”

¹⁹ He sanoivat: ”Kuulkaa, joka vuosi vietetään Siilossa Herran juhlaa. Se sijaitsee Beetelistä pohjoisen suuntaan, itään päin Beetelin ja Sikemin välisestä valtatiestä ja etelään Lebonasta.”

²⁰ Vanhimmat kehottivat benjaminilaisia: ”Menkää väijymään viinitarhoihin, ²¹ ja kun näette Siilon tyttären tulevan ulos karkeloimaan, rynnätkää viinitarhoista, kaapatkaa jokainen itsellenne vaimo Siilon tyttäristä ja lähtekää Benjaminin maahan. ²² Ja kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, me

sanomme heille: ‘Armahtakaa heitä meidän vuoksemme, sillä emme voineet saada heille jokaiselle vaimoa sodassa. Ettehan te itse ole antaneet niitä heille, muuten olisitte nyt syyllisiä.’”

²³ Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat itselleen vaimoja lukumääränsä mukaan ryöstämällä heidät karkeloivien joukosta. Sitten he palasivat perintöosalleen, rakensivat kaupungit uudelleen ja asettuivat niihin asumaan. ²⁴ Myös israelilaiset vaelsivat sieltä kukin heimonsa ja sukunsa pariin, jokainen perintöosalleen.

²⁵ Siihen aikaan ei Israelissa ollut kuningasta, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein.

RUUTIN KIRJA

Elimelekin perhe Mooabissa

1 ¹ Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli maahan nälänhätä. Silloin eräs mies Juudan Beetlehemistä lähti sieltä asuakseen muukalaisena Mooabin maassa vaimonsa ja kahden poikansa kanssa. ² Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon; he olivat efratilaista Juudan Beetlehemistä. He tulivat Mooabin maahan ja jäivät sinne.

³ Sitten Noomin mies Elimelek kuoli, ja nainen jäi yksin kahden poikansa kanssa. ⁴ Pojat ottivat itselleen mooabilaiset vaimot. Toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut. Kun he olivat asuneet siellä noin kymmenen vuotta, ⁵ kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja Noomi jäi yksin jäljelle miehensä ja kahden poikansa kuoltua.

Noomi, Orpa ja Ruut

⁶ Silloin Noomi nousi miniöineen palatakseen Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut siellä, että Herra oli pitänyt huolta kansastaan ja antanut sille leipää. ⁷ Hän lähti yhdessä molempien miniöittänsä kanssa paikasta, jossa oli asunut. Kun Noomi miniöineen kulki tietä palatakseen Juudan maahan, ⁸ hän sanoi heille: "Lähtekää kumpikin takaisin äitinne

kotiin. Herra osoittakoon teille laupeutta, niin kuin te olette osoittaneet vainajille ja minulle. ⁹ Herra suokoon, että saisitte kumpikin turvan miehenne kodissa." Sitten hän suuteli heitä, mutta he alkoivat itkeä äänekkäästi ¹⁰ ja sanoivat hänelle: "Me tulemme sinun mukanas kansasi luo."

¹¹ Mutta Noomi vastasi: "Kääntykää takaisin, tyttäreni! Miksi te lähtisitte minun kanssani? Voinko minä enää synnyttää poikia miehiksi teille? ¹² Kääntykää takaisin, tyttäreni, sillä minä olen liian vanha menemään kenenkään vaimoksi. Vaikka ajattelisinkin, että minulla olisi vielä toivoa lapsista, ja vaikka vielä tänä yönä olisin miehen kanssa ja synnyttäisin sitten poikia, ¹³ jaksaisitteko te kuitenkin odottaa, kunnes he kasvavat suuriksi? Pidätyisittekö te sen vuoksi menemästä naimisiin? Ei, tyttäreni! Minulla on hyvin paha mieli teidän vuoksenne, sillä Herran käsi on ollut minua vastaan." ¹⁴ Orpa ja Ruut itkivät yhä äänekkäämmin. Sitten Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut pysyi tämän seurassa.

Noomi palaa Ruutin kanssa Beetlehemiin

¹⁵ Noomi sanoi Ruutille: "Katso, kälysi palaa takaisin oman kansansa

ja jumalansa luo! Palaa sinäkin kälysi kanssa.” ¹⁶ Mutta Ruut vastasi: “Älä vaadi minua jättämään sinua ja lähemään pois luotasi, sillä minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja missä sinä yövyt, siellä yövyn minäkin. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.” ¹⁷ Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vastakin, jos muu kuin kuolema erottaa meidät.” ¹⁸ Kun Noomi näki, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän lakkasi puhumasta Ruutille siitä asiasta.

¹⁹ He jatkoivat matkaa yhdessä, kunnes tulivat Beethoveniin. Heidän tultuaan Beethoveniin koko kaupunki alkoi kohista heidän vuokseen, ja naiset kyselivät: “Onko tämä Noomi?” ²⁰ Hän vastasi heille: “Älkää kutsuko minua Noomiksi. Kutsukaa minua Maaraksi, sillä Kaikkivaltias on aiheuttanut minulle paljon katkeraa murhetta.” ²¹ Rikkaana minä lähdin, mutta nyt Herra on antanut minun tulla tyhjin käsin takaisin. Miksi te kutsutte minua Noomiksi, vaikka Herra on nöyryyttänyt minua ja Kaikkivaltias tuottanut minulle onnettomuutta?” ²² Näin Noomi palasi Mooabin maasta Beethoveniin miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa. He saapuivat sinne ohranleikkuun alussa.

Ruut poimii tähtiä Booaksen pellolla

2 ¹ Noomilla oli miehensä Elimelekin puolelta sukulainen, nimeltä Boos, vaikutusvaltainen ja rikas mies. ² Mooabilainen Ruut sanoi Noomille: “Voisinko mennä pellolle poimimaan tähtiä jonkun jäljessä, joka olisi minulle suosiollinen?” Noomi vastasi hänelle: “Mene, tyttäreni!” ³ Ruut lähti ja meni poimimaan tähtiä eräälle pellolle sadonkorjaajien jäljessä. Sattumalta hän joutui peltopalstalle, joka kuului Elimelekin sukua olevalle Booakselle. ⁴ Myös Boos tuli Beethoveniin ja sanoi sadonkorjaajille: “Herra olkoon teidän kanssanne!” He vastasivat hänelle: “Herra siunatkoon sinua!”

⁵ Boos kysyi palvelijaltaan, joka oli leikkuuväen työnjohtajana: “Kenen väkeä tuo nuori nainen on?” ⁶ Leikkuuväen työnjohtajana toimiva palvelija vastasi: “Hän on se nuori mooabilaisnainen, joka tuli Noomin mukana Mooabin maasta.” ⁷ Hän pyysi: “Salli minun poimia ja koota tähtiä lyhteiden väliltä sadonkorjaajien jäljessä. Niin hän tuli ja on ollut liikkeellä aamusta tähän saakka. Vasta äskен hän vähän istahti tuolla majassa.”

⁸ Boos sanoi Ruutille: “Kuule, tyttäreni! Älä mene poimimaan toisten pelloille äläkä lähde pois vaan

pysyttele täällä minun palvelijattarieni mukana. ⁹Pidä silmällä, millä pellolla leikataan, ja kulje sadonkorjaajien jäljessä. Minä olen kielittänyt palvelijoitani koskemasta sinuun. Kun sinun tulee jano, mene astioiden luo ja juo palvelijoiden ammentamaa vettä.” ¹⁰Silloin Ruut heittäytyi kasvoilleen osoittamaan kunnioitustaja sanoi hänelle: ”Mistä syystä olen saanut armon sinun silmissäsi ja sinä osoitat minulle huomiota, vaikka olen muukalainen?” ¹¹Booas vastasi hänelle: ”Minulle on tarkkaan kerrottu kaikki, mitä olet tehnyt anoppisi hyväksi miehesi kuoltua ja kuinka jätit isäsi, äitisi ja synnyinmaasi ja lähdit kansan luo, jota et ennen tuntenut. ¹²Herra palkitkoon sinulle tekosi, ja tulkoon sinulle täysi palkka Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut etsimään suoja.” ¹³Ruut sanoi: ”Minä olen saanut armon sinun silmissäsi, herrani. Sinä olet lohduttanut minua ja puhutellut palvelijatartasi ystävällisesti, vaikka minä en ole yhdenkään palvelijattaresi vertainen.”

Booas pitää huolta Ruutista

¹⁴Ruoka-ajan tultua Booas sanoi Ruutille: ”Tule tänne, ota leipää syödäksesi ja kasta palasesi hapanviihiin.” Ruut istui leikkuuväen viereen, ja Booas tarjosi hänelle paahdettuja jyviä. Hän söi kyllikseen, ja ruokaa jäi tähteeksikin. ¹⁵Kun hän

sitten nousi poimimaan, Booas käski palvelijoitaan sanoen: ”Antakaa hänen poimia myös lyhteiden välistä, ettekä te saa loukata häntä. ¹⁶Voittepa vetää lyhteistäkin tähkiä ja jättää ne hänen poimittavikseen. Ette saa moittia häntä.”

¹⁷Ruut poimi pellolla iltaan asti. Sitten hän pui, mitä oli saanut poimituksi, ja ohria tuli noin eefa-mitan verran. ¹⁸Hän kantoi ne kaupunkiin ja näytti anopilleen, mitä oli poiminut. Ruut otti esille ja antoi anopilleen myös sen, mitä oli jäänyt jäljelle hänen syötyään kyllikseen. ¹⁹Tämä sanoi hänelle: ”Missä olet tänään poiminut? Missä teit työtä? Siunattu olkoon se, joka on pitänyt huolta sinusta.” Ruut kertoi anopilleen, mitä hän oli tehnyt ja kenen luona. Hän sanoi: ”Mies, jonka luona olin tänään työssä, on nimeltään Booas.” ²⁰Noomi sanoi miniälleen: ”Siunatkoon häntä Herra, joka ei ole lakannut osoittamasta uskollisuuttaan eläviä ja kuolleita kohtaan.” Noomi sanoi hänelle vielä: ”Se mies on sukulaisemme ja yksi sukunastajistamme.”

²¹Mooabilainen Ruut sanoi: ”Mies sanoi minulle myös: ‘Pysyttele minun palvelijoitteni mukana siihen asti, että he saavat leikatuksi kaiken viljan, mitä minulla on.’”

²²Noomi sanoi miniälleen Ruutille: ”Hyvä on, tyttäreni, lähde hänen

palvelijattariensa mukaan, niin sinua ei ahdistella toisten pelloilla.”
²³ Ruut pysytteli Booaksen palvelijattarien seurassa poimien tähkiä, kunnes ohran ja vehnän leikkuu oli lopussa. Hän asui edelleen anoppinsa luona.

Noomi neuvoa Ruutia

3¹ Ruutin anoppi Noomi sanoi miniälleen: ”Tyttäreni, minäpä hankin sinulle turvapaikan, että sinun kävisi hyvin. ² Kuulehan nyt! Booas, jonka palvelijattarien kanssa olit, on sukulaisemme. Tänä iltana hän viskaa ohria puimatantereella. ³ Peseydy siis, voitele itsesi, pukeudu ja mene puimatantereelle. Älä kuitenkaan anna miehen huomata itseäsi, ennen kuin hän on syönyt ja juonut. ⁴ Kun hän käy levolle, pane merkille paikka, johon hän käy makaamaan. Mene sitten, nosta peitettä hänen jalkopäästään ja käy siihen makaamaan. Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.” ⁵ Ruut vastasi hänelle: ”Minä teen kaiken, mitä minulle sanot.”

*Ruut vetoaa Booaksen
sukulunastusoikeuteen*

⁶ Ruut meni alas puimatantereelle ja teki aivan niin kuin hänen anoppinsa oli häntä käsenyt. ⁷ Booas söi ja joi ja tuli hyvälle mieleen. Sitten hän meni maata viljakasan viereen. Ruut tuli vaivihkaa, nosti peitettä hänen jalkojensa kohdalta

ja kävi siihen makuulle. ⁸ Puoliyön aikaan mies säpsähti, hapuili ympärilleen ja havaitsi naisen makaamassa jalkopäässään. ⁹ Booas kysyi: ”Kuka sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen Ruut, palvelijattaresi. Levitä viit-täsi liepeet palvelijattaresi yli, sillä sinä olet minun sukulunastajani.”

¹⁰ Booas vastasi: ”Herra siunatkoon sinua, tyttäreni! Sinä olet osoittanut uskollisuuttasi sukuasi kohtaan nyt vielä kauniimmin kuin aikaisemmin, kun et ole kulkenut nuorten miesten jäljessä, et köyhien etkä rikkaitten. ¹¹ Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! Minä teen sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä kansani keskuudessa kaupungissani jokainen pitää sinua kelpo naisena. ¹² Totta on, että minä olen sukulunastaja, mutta on toinenkin sukulunastaja, joka on lähempää sukua kuin minä. ¹³ Jää tähän yöksi. Jos hän huomenna lunastaa sinut, niin hyvä, lunastakoon. Ellei hän kuitenkaan halua lunastaa sinua, niin minä lunastan sinut, niin totta kuin Herra elää. Lepää siinä aamuun asti.”

¹⁴ Ruut lepäsi hänen jalkopäässään aamuun asti, mutta nousi ennen kuin kukaan saattoi vielä tuntea toistaan. Booas ajatteli: ”Kunpa kukaan ei saisi tietää, että tämä nainen on tullut puimatantereelle.” ¹⁵ Hän sanoi: ”Tuo tänne viitta, joka on ylläsi, ja pitele sitä.” Ruut piteli viittaa, ja

Booas mittasi siihen kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä. Sitten Booas meni kaupunkiin.

Noomi rohkaisee Ruutia

¹⁶ Kun Ruut tuli anoppinsa luo, tämä kysyi: "Oletko se sinä, tyttäreni?" Ruut kertoi hänelle kaiken, mitä mies oli hänelle tehnyt. ¹⁷ Hän sanoi: "Nämä kuusi mittaa ohria hän antoi minulle ja sanoi: 'Et saa mennä tyhjin käsin anoppisi luo.'" ¹⁸ Silloin Noomi sanoi: "Odota, tyttäreni, kunnes saat tietää, kuinka asia ratkeaa. Se mies ei suo itselleen lepoa vaan saattaa asian päätökseen vielä tänä päivänä."

Booas käyttää sukulunastusoikeuttaan

4 ¹ Booas meni kaupungin porttiin ja istuutui sinne. Silloin sukulunastaja, josta hän oli puhunut, kulki siitä ohitse. Booas sanoi: "Sinä siellä, poikkea tänne istumaan." Mies poikkesi sinne ja istuutui. ² Sitten Booas haki kymmenen miestä, kaupungin vanhimpia, ja sanoi: "Istukaa tähän." Kun he olivat istuutuneet, ³ Booas sanoi sukulunastajalle: "Noomi, joka on palannut Mooabin maasta, on myymässä peltopalstaa, joka kuului veljellemme Elimelekin. ⁴ Minä ajattelin ilmoittaa siitä sinulle ja pyytää, että ostaisit sen tässä istuvien ja kansani vanhimpien läsnäollessa. Jos tahdot sen lunastaa, niin lunasta. Mutta jos et

tahdo lunastaa sitä, ilmoita minulle, niin että saan tietää sen, sillä ei ole muita sukulunastajia kuin sinä ja sinun jälkeesi minä." Mies sanoi: "Minä lunastan sen."

⁵ Silloin Booas sanoi: "Sinä päivänä, jona ostat pellon Noomilta ja mooabilaiselta Ruutilta, sinä ostat myös vainajan lesken, jotta säilyttäisit vainajan nimen hänen perintöosassaan." ⁶ Sukulunastaja sanoi: "Sitten en voi lunastaa sitä itselleni, etten turmelisi omaa perintöosaani. Lunasta sinä itsellesi, mitä minun olisi lunastettava, sillä minä en voi sitä tehdä."

⁷ Aikaisemmin oli Israelissa kaikkia lunastus- ja vaihtokauppoja vahvistettaessa sellainen tapa, että mies riisui kenkäänsä ja antoi sen toiselle. Tämä oli todistuksena kaupanteosta Israelissa. ⁸ Sukulunastaja sanoi Booakselle: "Osta sinä se itsellesi", ja veti kengän jalastaan.

Booas ottaa Ruutin vaimokseen

⁹ Silloin Booas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: "Te olette tänään todistajina siitä, että minä olen ostanut Noomilta kaiken Elimelekin, Kiljonin ja Mahlonin omaisuuden. ¹⁰ Olen ostanut myös mooabilaisen Ruutin, Mahlonin lesken, vaimokseni, säilyttääkseni vainajan nimen hänen perintöosassaan. Näin vainajan nimi ei häviä hänen

veljiensä keskuudesta eikä hänen kotipaikkansa portista. Te olette tänä päivänä tämän todistajia.”

¹¹ Kaikki portilla oleva kansa ja vanhimmat sanoivat: “Me olemme sen todistajia. Suokoon Herra, että vaimo, joka tulee taloosi, on kuin Raakel ja kuin Leea, jotka molemmat rakensivat Israelin huoneen. Tee väkeviä tekoja Efratassa, ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä.”
¹² Tulkoon jälkeläisistä, jotka Herra antaa sinulle tästä nuoresta naisesta, Pereksen suvun kaltainen suku, hänen, jonka Taamar synnytti Juudalle.”

¹³ Boas otti Ruutin vaimokseen ja yhtyi häneen. Herra antoi Ruutin tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan. ¹⁴ Naiset sanoivat Noomille: “Kiitetty olkoon Herra, joka ei

ole tänä päivänä jättänyt sinua ilman sukulunastajaa. Pojan nimi tulee kuuluisaksi Israelissa. ¹⁵ Hän virvoittaa sinua ja huolehtii sinusta vanhuudessasi. Onhan hänet synnyttänyt miniäsi, joka rakastaa sinua ja joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.” ¹⁶ Niin Noomi otti lapsen syliinsä, ja hänestä tuli sen hoitaja. ¹⁷ Naapuritalojen naiset antoivat lapselle nimen ja sanoivat: “Noomille on syntynyt poika.” He kutsuivat poikaa nimellä Oobed. Hänestä tuli Daavidin isän lisain isä.

Pereksen sukuluettelo

¹⁸ Tämä on Pereksen sukuluettelo: Perekselle syntyi Hesron, ¹⁹ Hesronille Raam, Raamille Amminadab, ²⁰ Amminadabille Nahson, Nahsonille Salma, ²¹ Salmalle Boas, Boakselle Oobed, ²² Oobedille lisai, ja lisaille syntyi Daavid.

ENSIMMÄINEN SAMUELIN KIRJA

TUOMARIEN KAUSI, 1 – 8

Elkanan perhe

1¹ Raamataim-Soofimissa, Efraimin vuoristossa, asui eräs efraimilainen mies nimeltään Elkana. Hänen isänsä oli Jeroham, Elihun poika; Elihu oli Toohun poika ja tämä Suufin.² Elkanalla oli kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Hanna ja toisen Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton.³ Tämä mies lähti kotikaupungistaan joka vuosi Siiloon palvomaan Herraa Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Siellä oli Herran pappeina kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas.⁴ Kun tuli päivä, jona Elkana uhrasi, hän antoi vaimolleen Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille heidän osuutensa uhrilihasta.⁵ Hannalle hän kuitenkin antoi kaksinkertaisen osuuden, sillä Hannaa hän rakasti, vaikka Herra oli sulkenut Hannan kohdun.⁶ Koska Herra oli sulkenut Hannan kohdun, hänen kilpailijattarensa kiusasi häntä jatkuvasti saadakseen hänet raivostumaan.⁷ Näin tapahtui joka vuosi. Aina kun Hanna meni Herran huoneeseen, Peninna kiusasi häntä, ja Hanna itki eikä syönyt mitään.⁸ Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Hanna, miksi itket etkä syö mitään? Miksi olet noin

pahoillasi? Enkö minä ole sinulle enemmän kuin kymmenen poikaa?”

Hannan rukous ja lupaus

⁹ Kerran, kun Hanna oli syönyt ja juonut Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan Herran huoneen ovenpielessä, Hanna nousi¹⁰ ja rukoili Herraa mieli murheellisena, itkien katkerasti.¹¹ Hän teki lupauksen ja sanoi: ”Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta ja muistat minua etkä unohda palvelijatartasi vaan annat minulle poikalapsen, niin minä annan hänet Herralle koko hänen elinajakseen eikä partaveitsi koskaan kosketa hänen päätään.”

¹² Kun Hanna rukoili kauan Herran edessä, Eeli tarkkaili hänen suutaan.¹³ Hanna näet puhui sydämessään; vain hänen huulensa liikkuvat, mutta ääntä ei kuulunut. Eeli luuli hänen olevan juovuksissa¹⁴ ja sanoi hänelle: ”Kuinka kauan sinä olet siinä juovuksissa? Haihduta humalasi.”¹⁵ Hanna vastasi: ”Ei, herrani, minä olen murheen murtama nainen. En ole juonut viiniä enkä väkijuomaa vaan olen vuodattanut sieluni Herran eteen.¹⁶ Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä huoleni ja suruni suuruuden tähden minä olen näin kauan puhunut.”¹⁷ Eeli

vastasi: ”Mene rauhassa. Israelin Jumala suokoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt.” ¹⁸ Hanna sanoi: ”Salli palvelijattaresi saada suosio sinun silmissäsi.” Sitten hän meni pois ja söi, eivätkä hänen kasvonsa enää näyttäneet murheellisilta.

Samuelin syntymä

¹⁹ Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja rukoilivat Herraa kumartuneina maahan hänen eteensä. Sen jälkeen he palasivat kotiinsa Raamaan. Elkana yhtyi vaimonsa Hannaan, ja Herra muisti Hannaa. ²⁰ Jonkin ajan kuluttua Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Samuel sanoen: ”Herralta minä häntä pyysin.”

²¹ Kun Elkana ja hänen perheensä lähtivät jälleen uhraamaan Herralle jokavuotista teurasuhria ja omaa lupausuhriaan, ²² Hanna ei lähtenyt vaan sanoi miehelleen: ”Kun poika on vieroitettu, minä vien hänet sinne. Hän saa tulla Herran kasvojen eteen ja jäädä sinne aini-aaksi.” ²³ Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: ”Tee niin kuin hyväksi näet. Pysy kotona, kunnes olet vieroittanut hänet. Antakoon Herra sanansa toteutua.” Niin vaimo jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes vieroitti hänet.

Hanna vie Samuelin Herran huoneeseen Siiloon

²⁴ Vieroitettuaan Samuelin Hanna otti mukaansa hänet sekä kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja viinileilin. Hän vei pojan Herran huoneeseen Siiloon, vaikka tämä oli vielä pieni. ²⁵ Sitten he teurastivat härän ja toivat pojan Eelin luo, ²⁶ ja Hanna sanoi: ”Oi herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se nainen, joka seisoj tässä sinun luonasi rukoillen Herraa. ²⁷ Tätä poikaa minä rukoilin, ja Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. ²⁸ Sen tähden minä luovutan hänet Herralle koko hänen eliniäkseen. Olkoon hän Herralle annettu.” Ja Samuel palvoi siellä Herraa.

Hannan kiitosvirsi

2 ¹ Hanna rukoili ja sanoi:
 ”Minun sydämeni riemuitsee
 Herrassa,
 minun sarveni kohoaa korkealle
 Herrassa.
 Minun suuni on avautunut
 vihollisiani vastaan,
 sillä minä iloitsen sinun
 valmistamastasi
 pelastuksesta.

² Ei kukaan ole pyhä niin
 kuin Herra,
 ei ole ketään muuta kuin sinä,
 eikä ole kalliota, meidän
 Jumalamme vertaista.

³ Älkää enää puhuko ylpeästi,

älkөөn suustanne lähtekö
julkeita sanoja,
sillä Herra on kaikkietävä Jumala,
hänen edessään punnitaan teot.

⁴ Sankarien jouset on särjetty,
kompastelijat vyöttäytyvät
voimalla.

⁵ Kylläisinä olleet käyvät
palvelukseen leipäpalkalla,
nälkäiset lakkaavat näkemästä
nälkää.

Hedelmätön synnyttää
seitsemän lasta,
mutta se, jolla on monta
lasta, kuihtuu.

⁶ Herra lähettää kuoleman ja
antaa elämän,
hän vie alas tuonelaan ja
nostaa sieltä ylös.

⁷ Herra köyhdyttää ja rikastuttaa,
hän alentaa ja ylentää.

⁸ Hän nostaa tomusta alhaisen,
korottaa tunkiolta köyhän
asettaakseen heidät ylhäisten
rinnalle.

Hän antaa heidän periä
kunniaistuimen.

Maan pylväät ovat Herran,
hän on asettanut maanpiirin
niiden päälle.

⁹ Hän varjelee hurskaittensa jalat,
mutta jumalattomat vaiennetaan
pimeyteen,
sillä kukaan ei voita omalla
voimallaan.

¹⁰ Ne, jotka riitelevät Herraa
vastaan, murskaantuvat.

Hän jylisee taivaasta heidän
ylitseän,
Herra tuomitsee maan ääret.
Hän antaa kuninkaalleen voiman
ja korottaa korkealle voideltunsa
sarven.”

¹¹ Sitten Elkana meni kotiinsa
Raamaan, mutta poika jäi palvele-
maan Herraa pappi Eelin johdolla.

Eelin pojat

¹² Eelin pojat olivat kelvottomia
miehiä, he eivät tunteneet Herraa.

¹³ Pappina he menettelivät kan-
saa kohtaan näin: Aina kun joku
uhrasi teurasuhria, papin palvelija
tuli kolmipiikkinen haarukka kä-
dessään lihan vielä kiehuessa ¹⁴ ja
iski haarukan kattilaan, ruukkuun,
pannuun tai pataan. Kaiken, minkä
haarukka toi mukanaan, pappi otti
itselleen. Näin he tekivät kaikille
israelilaisille, jotka tulivat Siloon.

¹⁵ Papin palvelija tuli jopa ennen
kuin rasva oli poltettu ja sanoi mie-
helle, joka uhrasi: ”Anna liha papille
paistettavaksi, sillä hän ei ota sinulta
keitettyä lihaa vaan raakaa.” ¹⁶ Jos
mies sanoi hänelle: ”Rasvahan täy-
tyy polttaa ensin, sitten saat ottaa
itsellesi, mitä haluat”, palvelija vas-
tasi: ”Ei, vaan anna se nyt heti. Ellet
anna, minä otan väkisin.” ¹⁷ Nuorten
miesten synty oli Herran edessä hy-
vin suuri, koska he suhtautuivat
halveksien Herran uhrilahjoihin.

Samuel Siilossa

¹⁸ Samuel palveli Herran edessä pellavakasukkaan puettuna, vaikka oli pieni poika.

¹⁹ Hänen äitinsä teki joka vuosi pienen viitan ja toi sen hänelle tullessaan miehensä kanssa uhraamaan vuotuista teurasuhria. ²⁰ Eeli siunasi joka kerta Elkanan ja hänen vaimonsa sanoen: "Herra antakoon sinulle jälkeläisen tästä vaimosta sen lapsen tilalle, jonka hän on luovuttanut Herralle." Sitten he menivät kotiinsa.

²¹ Herra piti huolen Hannasta, niin että hän tuli raskaaksi ja synnytti vielä kolme poikaa ja kaksi tytärtä. Mutta Samuel-poika kasvoi Herran edessä.

Eeli nuhtelee poikiaan

²² Eeli oli jo hyvin vanha ja hän sai kuulla kaikesta, mitä hänen poikansa tekivät israelilaisille. Hän kuuli myös sen, että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka toimittivat palvelusta ilmestysmajan ovella. ²³ Silloin hän sanoi pojilleen: "Miksi te tuollaista teette? Minähän kuulen teidän pahoista teoistanne kaikelta kansalta. ²⁴ Älkää, poikani! Ei ole hyvä se huhu, jota kuulen Herran kansan levittävän. ²⁵ Jos ihminen tekee syntiä ihmistä vastaan, Jumala voi olla hänen välittäjänään, mutta jos ihminen rikkoo Herraa vastaan, kuka voi toimia välittäjänä hänen puolestaan?" Pojat eivät kuitenkaan

totelleet isäänsä, sillä Herra tahtoi surmata heidät.

²⁶ Mutta Samuel-poika kasvoi ja oli sekä Herralle että ihmisille mieluinen.

Tuomion julistus Eelin suvulle

²⁷ Eelin luo tuli Jumalan mies, joka sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Enkö minä ilmestynyt sinun isäsi suvulle, kun se oli Egyptissä faraon vallassa? ²⁸ Minä valitsin heidät kaikista Israelin heimoista olemaan pappeinani, nousemaan alttarini ääreen, polttamaan suitsuketta ja kantamaan kasukkaa minun edessäni. Minä annoin sinun isäsi suvulle kaikki israelilaisten tuliuhrit. ²⁹ Miksi tallaatte jalkoihinne minun teurasuhrini ja ruokauhrini, jotka minä olen säätänyt asumukseeni? Miksi sinä kunnioitat poikiasi enemmän kuin minua, niin että lihotatte itseänne parhaalla osalla jokaisesta kansani Israelin uhrilahjasta?

³⁰ Sen tähden sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä olen tosin sanonut, että sinun sukusi ja sinun isäsi suku saavat aina vaeltaa minun edessäni. Mutta nyt Herra sanoo: Pois se minusta, sillä minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat, mutta ne, jotka minua halveksivat, joutuvat halveksituiksi. ³¹ Katso, tulee aika, jolloin minä katkaisen sinun käsivartesi ja sinun isäsi suvun käsivarren, niin ettei kukaan sinun suvussasi elä vanhaksi. ³² Sinä

saat nähdä minun asumukseni olevan ahdingossa, huolimatta kaikesta siitä hyvästä, mikä tulee Israelille, eikä kukaan sinun suvussasi koskaan elä vanhaksi. ³³ En minä kuitenkaan hävitä kaikkia jälkeläisiäsi alttarini luota, niin että sammuttaisin silmäsi ja näännyttäisin sielusi, mutta useimmat suvustasi kuolevat miehuusiässä. ³⁴ Merkinä tästä sinulle tulee olemaan se, mitä tapahtuu kahdelle pojallesi, Hofnille ja Piinehaalle: he kuolevat molemmat samana päivänä.

³⁵ Mutta minä nostan itselleni uskollisen papin, joka toimii minun sydämeni ja mieleni mukaan. Hänelle minä rakennan pysyvän huoneen, ja hän vaeltaa minun voideltuni edessä koko elinaikansa. ³⁶ Jokainen suvustasi jäljelle jäänyt tulee ja kumartuu hänen eteensä hopeanpalasen ja pyöreän leivän tähden ja sanoo: 'Salli minun päästä johonkin papintehtävään, että saisin palasen leipää syödäkseni.'

Herra kutsuu Samuelia

3 ¹ Samuel-poika palveli Herraa Eelin johdolla. Herran sana oli siihen aikaan harvinainen, eivätkä näyt olleet tavallisia. ² Kerran tuohon aikaan Eeli makasi vuoteellaan. Hänen silmänsä olivat alkaneet hämärtyä, eikä hän nähnyt kunnolla. ³ Jumalan lamppu ei

ollut vielä sammunut, ja Samuel makasi vuoteellaan Herran huoneessa, jossa Jumalan liitonarkku oli.

⁴ Silloin Herra kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen." ⁵ Samuel juoksi Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen. Sinä kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En ole kutsunut, mene takaisin makuulle." Samuel meni ja asettui makuulle. ⁶ Herra kutsui Samuelia uudelleen. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen, sinähän kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En kutsunut, poikani, mene takaisin makuulle." ⁷ Samuel ei vielä silloin tuntenut Herraa, eikä Herran sanaa ollut vielä ilmoitettu hänelle.

⁸ Herra kutsui Samuelia vielä kolmannen kerran. Samuel nousi, meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen. Sinä kutsuit minua." Silloin Eeli ymmärsi, että Herra oli kutsunut poikaa. ⁹ Hän sanoi Samuelille: "Mene makuulle, ja jos sinua vielä kutsutaan, sano: 'Puhu, Herra, palvelijasi kuulee.'" Ja Samuel meni ja asettui vuoteelleen makaamaan. ¹⁰ Sitten Herra tuli, seisautui ja kutsui häntä niin kuin edellisilläkin kerroilla: "Samuel, Samuel!" Samuel vastasi: "Puhu, palvelijasi kuulee."

Herran sanoma Eelille

¹¹ Herra sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa sellaisen teon, että joka siitä kuulee, sen molemmat korvat soivat. ¹² Sinä päivänä minä

annan toteutua Eelille alusta loppuun asti kaiken, mitä olen hänen suvustaan puhunut. ¹³ Minä olen ilmoittanut hänelle, että minä tuomitsen ikuisiksi ajoiksi hänen sukusensa sen rikoksen tähden, ettei hän pitänyt kurissa poikiaan, vaikka tiesi heidän häpäisevän Jumalaa. ¹⁴ Sen tähden minä olen vannonut Eelin suvulle, ettei sen rikosta koskaan soviteta, ei teurasuhrilla eikä ruokauhrilla.”

¹⁵ Samuel makasi aamuun asti ja avasi sitten Herran huoneen ovet. Hän pelkäsi kertoa saamaansa näkyä Eelille. ¹⁶ Mutta Eeli kutsui Samuelia ja sanoi: “Poikani Samuel!” Hän vastasi: “Tässä olen.” ¹⁷ Eeli sanoi: “Mikä on se sana, jonka hän sinulle puhui? Älä vain salaa sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua nyt ja vastakin, jos salaat minulta mitään siitä, mitä hän sinulle puhui.” ¹⁸ Niin Samuel kertoi hänelle kaiken salaamatta häneltä mitään. Eeli sanoi: “Hän on Herra. Hän tekee, mitä hyväksi näkee.”

Samuel varttuu Herran edessä

¹⁹ Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssaan eikä antanut yhdenkään sanoistaan jäädä toteutumatta. ²⁰ Näin koko Israel Daanista Beersebaan asti tiesi, että Samuelille oli uskottu Herran profeetan tehtävä. ²¹ Siitä lähtien Herra ilmestyi jatkuvasti Siilossa. Siellä Herra ilmestyi Samuelille

Herran sanassa. ^{4:1} Samuelin sana tuli koko Israelille.

Filistealaiset ryöstävät liitonarkun

4 ¹ Sitten Israel lähti sotaan filistealaisia vastaan ja leiriytyi Eben-Eserin luo. Filistealaiset olivat leiriytyneet Afekiin, ² ja he järjestivät joukkonsa Israelia vastaan. Taistelu levisi laajalle, ja filistealaiset löivät Israelin ja surmasivat taistelukentällä noin neljätuhatta miestä. ³ Kun väki palasi leiriin, Israelin vanhimmat sanoivat: “Miksi Herra on tänä päivänä lyönyt meidät filistealaisten edessä? Haetaan Herran liitonarkku Siilosta luoksemme! Tulkoon se keskellemme ja pelastakoon meidät vihollistemme kädestä.” ⁴ Niin kansa lähetti miehiä Siiloon tuomaan sieltä Herran Sebotin liitonarkkua, hänen, joka istuu kerubien keskellä. Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, seurasivat sieltä Jumalan liitonarkun mukana.

⁵ Kun Herran liitonarkku saapui leiriin, koko Israel nosti suuren riemuhuudon, niin että maa raikui. ⁶ Filistealaiset kuulsivat riemuhuudon ja sanoivat: “Mitä tuo suuri riemuhuuto heprealaisten leirissä merkitsee?” Saatuaan tietää, että Herran arkku oli tullut leiriin, ⁷ filistealaiset pelästivät, sillä he ajattelivat: “Jumala on tullut leiriin!” He sanoivat: “Voi meitä! Tällaista ei ole milloinkaan ennen tapahtunut. ⁸ Voi meitä! Kuka pelastaa

meidät näiden mahtavien jumalien kädestä? Nämähän ovat juuri ne jumalat, jotka löivät egyptiläisiä kaimenlaisilla vitsauksilla autiomaassa.”

⁹ ”Rohkaiskaa itsenne ja olkaa miehiä, filistealaiset, ettette joutuisi heprealaisten orjiksi, niin kuin he ovat olleet teidän orjianne. Olkaa miehiä ja taistelkaa!” ¹⁰ Filistealaiset ryhtyivät taisteluun, ja israelilaiset kärsivät tappion ja pakenivat kukin kotiinsa. Tappio oli hyvin suuri: Israelista kaatui 30 000 jalkamiestä. ¹¹ Myös Jumalan liitonarkku ryöstettiin, ja Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Piinehas, saivat surmansa.

Eelin kuolema

¹² Eräs benjaminilainen mies lähti juosten taistelukentältä ja tuli samana päivänä Siiloon, vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä. ¹³ Tultuaan perille hän näki Eelin istuvan tien vieressä istuimellaan tähystellen tien suuntaan, sillä hänen sydämensä oli levoton Jumalan liitonarkun tähden. Kun mies meni kaupunkiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut, koko kaupunki puhkesi valitushuutoon. ¹⁴ Kuultuaan valitushuudon Eeli kysyi: ”Mitä tämä meteli on?” Niin mies riensi kertomaan asian Eelille. ¹⁵ Eeli oli jo 98 vuoden ikäinen. Hänen silmänsä olivat hämärtyneet, eikä hän enää voinut nähdä. ¹⁶ Mies sanoi Eelille:

”Minä tulen taistelukentältä, olen tänään paennut sieltä.” Eeli kysyi: ”Miten asiat ovat, poikani?”

¹⁷ Sanansaattaja vastasi: ”Israel on paennut filistealaisia, ja kansa on kärsinyt suuret tappiot. Myös sinun molemmat poikasi, Hofni ja Piinehas, ovat saaneet surmansa, ja Jumalan liitonarkku on ryöstetty.”

¹⁸ Kun mies mainitsi Jumalan arkun, Eeli kaatui istuimeltaan taaksepäin portinpieleen. Hänen niskansa murtui, ja hän kuoli, sillä hän oli vanha ja painava mies. Eeli oli jakanut Israelille oikeutta neljäkymmentä vuotta.

likabodin syntymä

¹⁹ Eelin miniä, Piinehaan vaimo, oli viimeisillään raskaana. Kun hän kuuli sanoman Jumalan liitonarkun ryöstöstä ja appensa ja miehensä kuolemasta, hän lyyhistyi maahan. Poltot yllättivät hänet, ja hän synnytti. ²⁰ Kun hän oli kuolemaisillaan, hänen luonaan olevat naiset sanoivat: ”Älä pelkää, sillä sinä olet synnyttänyt pojan!” Mutta hän ei vastannut eikä kiinnittänyt puheisiin mitään huomiota. ²¹ Vaan sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia.” Ja hän nimitti pojan likabodiksi, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet. ²² Hän sanoi: ”Israelilta on mennyt kunnia”, koska Jumalan liitonarkku oli ryöstetty.

Liitonarkku Daagonin temppelissä

5¹ Kun filistealaiset olivat ottaneet Jumalan liitonarkun, he veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin.² Sitten he veivät sen Daagonin temppeliin ja asettivat sen Daagonin patsaan rinnalle.³ Kun asdodilaiset nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli kaatunut kasvoilleen maahan Herran arkun eteen. He ottivat Daagonin ja asettivat sen takaisin paikalleen.⁴ Mutta kun he nousivat varhain seuraavana aamuna, he näkivät, että Daagon oli jälleen kaatunut kasvoilleen maahan Herran liitonarkun eteen. Daagonin pää ja molemmat kädet olivat katkenneina kynnyksellä, ja huoneessa oli jäljellä pelkkä torso.⁵ Tämän vuoksi Daagonin papit eikä kukaan, joka menee Daagonin temppeliin, vielä tänäkään päivänä astu sen kynnykselle Asdodissa.

Herran käsi painaa filistealaisia

⁶ Mutta Herran käsi painoi raskaasti asdodilaisia. Hän saattoi heidät kauhun valtaan ja löi paiseita sekä Asdodin että sen ympäristön asukkaisiin.⁷ Kun Asdodin miehet näkivät, miten asiat olivat, he sanoivat: "Israelin Jumalan arkku ei saa enää jäädä meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on ankara

meitä ja meidän jumalaamme Daagonia kohtaan."⁸ Niin he lähettivät sanan, kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja kysyivät: "Mitä me teemme Israelin Jumalan arkulle?" Nämä vastasivat: "Siirtyköön Israelin Jumalan arkku Gatiin." Niin he siirsivät Israelin Jumalan liitonarkun sinne.⁹ Mutta kun he olivat siirtäneet sen Gatiin, Herran käsi sai aikaan kaupungissa hyvin suuren hämmingin. Hän löi kaupungin asukkaita sekä ylhäisiä että alhaisia, niin että heihin puhkesi paiseita.¹⁰ Silloin Jumalan arkku lähetettiin Ekroniin. Mutta kun Jumalan arkku tuli Ekroniin, ekronilaiset huusivat: "He ovat siirtäneet Israelin Jumalan arkun meidän luoksemme surmaamaan meidät ja koko kansamme!"¹¹ Niin he lähettivät sanan, kutsuivat koolle kaikki filistealaisten ruhtinaat ja sanoivat: "Lähetäkää Israelin Jumalan arkku pois! Palatkoon se omaan paikkaansa, ettei se enää surmaisi meitä ja kansaamme." Koko kaupungissa oli näet kuolemankauhu, koska Jumalan käsi painoi sitä hyvin raskaasti.¹² Ne ihmiset, jotka eivät olleet kuolleet, olivat paiseiden runteleimia, ja kaupungista nousi avunhuuto ylös taivaaseen.

Filistealaiset palauttavat liitonarkun

6¹ Kun Herran liitonarkku oli ollut filistealaisten maassa seitsemän kuukautta, ² filistealaiset kutsuivat papit ja ennustajat ja kysyivät heiltä: "Mitä me teemme Herran arkulle? Ilmoittakaa meille, millä tavoin me lähetämme sen omaan paikkaansa." ³ Nämä vastasivat: "Jos lähetätte Israelin Jumalan arkun, älkää lähettäkö pelkästään sitä, vaan lähettäkää Jumalalle myös vikauhri. Silloin te paranette ja saatte tietää, miksi hänen kätensä ei käänny pois teistä." ⁴ Filistealaiset kysyivät: "Mikä on se vikauhri, joka meidän on annettava hänelle?" Heille vastattiin: "Viisi kultapaisetta ja viisi kultahiirtä filistealaisten ruhtinaiden luvun mukaan, sillä sama vitisaus on kohdannut kaikkia, myös teidän ruhtinaitanne." ⁵ Tehkää siis kuvat paiseistanne, samoin hiiristä, jotka hävittävät maata, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Kenties hän silloin hellittää kätensä teistä sekä teidän jumalistanne ja maastanne. ⁶ Miksi paadutatte sydämenne, niin kuin egyptiläiset ja farao tekivät? Eivätkö he, sen jälkeen kun Herra oli nöyryyttänyt heitä, päästäneet israelilaiset menemään? ⁷ Tehkää siis uudet vaunut ja ottakaa kaksi imettävää lehmää, joiden niskassa ei ole ollut iestä. Valjastakaa lehmät vaunujen eteen, mutta viekää vasikat kotiin,

pois niiden jäljestä. ⁸ Ottakaa sitten Herran liitonarkku ja asettakaa se vaunuihin. Pankaa sen viereen lippaaseen kultaesineet, jotka annatte hänelle vikauhrina, ja lähettäkää se menemään. ⁹ Katsokaa sitten arkkua: Jos se menee omaa aluettaan kohti, ylös Beet-Semekseen, niin Herra on tuottanut meille tämän suuren onnettomuuden. Mutta jos ei, niin siitä me tiedämme, ettei hänen kätensä ole koskenut meihin, vaan tämä on tapahtunut meille sattumalta."

¹⁰ Miehet tekivät niin. He otivat kaksi imettävää lehmää ja valjastivat ne vaunujen eteen, mutta niiden vasikat he sulkiivat sisälle. ¹¹ He panivat vaunuihin Herran liitonarkun sekä lippaan, jossa olivat kultahiiret ja paiseitten kuvat. ¹² Lehmät oikaisivat suoraan Beet-Semekseen johtavalle tielle. Ne kulkivat koko ajan samaa tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle ammuen lakkaamatta, ja filistealaisten ruhtinaat seurasivat niitä Beet-Semeksien rajalle asti.

¹³ Beet-Semeksien asukkaat olivat korjaamassa vehnää laaksossa. Kun he kohottivat katseensa, he näkivät arkun ja ilahtuivat nähdessään sen.

¹⁴ Vaunut tulivat beet-semesläisen Joosuan pellolle ja pysähtyivät suuren kiven luo. Siellä vaunut hakattiin polttopuiksi ja lehmät uhrattiin

polttouhriksi Herralle. ¹⁵ Leeviläiset olivat ottaneet alas vaunuista Herran liitonarkun ja sen vieressä olevan lippaan, jossa kultaesineet olivat, ja panneet ne sille suurelle kivelle. Sinä päivänä Beet-Semeksen miehet uhrasivat Herralle polttouhreja ja teurasuhreja. ¹⁶ Nähtyään kaiken tämän, ne viisi filistealaisten ruhtinasta palasivat samana päivänä Ekroniin.

¹⁷ Kultapaiseet, jotka filistealaiset antoivat Herralle vikauhriksi, olivat yksi Asdodin puolesta, yksi Gassan, yksi Askelonin, yksi Gatin ja yksi Ekronin puolesta. ¹⁸ Kultahiiriä oli yhtä monta kuin oli näiden viiden filistealaisruhtinaan hallitsemia kaupunkeja, varustetuista kaupungeista muurittomiin kyliin. Alue ulottui siihen suureen Aabel-kiveen asti, jolle Herran liitonarkku laskettiin. Kivi on vielä tänäkin päivänä beet-semesläisen Joosuan pellolla.

¹⁹ Mutta Herra löi Beet-Semeksen miehiä sen tähden, että he olivat katsoneet Herran arkkuun. Hän surmasi kansasta 70 miestä, joista 50 johtomiestä. Kansa suri sitä, että Herra oli lyönyt kansaa niin raskaasti. ²⁰ Silloin Beet-Semeksen miehet sanoivat: "Kuka voi kestää Herran, tämän pyhän Jumalan, edessä? Kenen luo hän voisi mennä meidän luotamme?" ²¹ He lähettivät sanansaattajia Kirjat-Jearimin asukkaiden luo sanomaan:

"Filistealaiset ovat tuoneet Herran liitonarkun takaisin. Tulkaa ja hakekaa se luoksenne."

7 ¹ Niin Kirjat-Jearimin miehet tulivat, ottivat Herran liitonarkun ja veivät sen mäelle Abinadabin taloon. He pyhittivät hänen poikansa Eleasarin pitämään huolta Herran arkusta.

Israel kääntyy Herran puoleen

² Siitä päivästä, jona arkku tuotiin Kirjat-Jearimiin, oli kulunut pitkä aika, kaksikymmentä vuotta, ja koko Israelin kansa huokaili Herran puoleen. ³ Niin Samuel sanoi koko Israelin kansalle: "Jos te kaikesta sydämeštänne käännytte Herran puoleen, poistakaa keskuudestanne vieraat jumalat ja astartet. Valmistakaa sydämenne Herralle ja palvelkaa ainoastaan häntä, niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä." ⁴ Silloin israelilaiset poistivat baalit ja astartet ja alkoivat palvella ainoastaan Herraa.

⁵ Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, niin minä rukoulen teidän puolestanne Herraa." ⁶ Israelilaiset kokoontuivat Mispaan. Siellä he ammensivat vettä, valoivat sitä maahan Herran edessä ja paastosivat sen päivän. He sanoivat: "Me olemme tehneet syntiä Herraa vastaan." Ja Samuel jakoi israelilaisille oikeutta Mispassa.

Filistealaisten tappio

⁷ Kun filistealaiset kuulivat, että israelilaiset olivat kokoontuneet Mispaan, heidän ruhtinaansa lähitivät Israelia vastaan. Sen kuultuaan israelilaiset alkoivat pelätä filistealaisia⁸ ja sanoivat Samuelille: “Älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme avuksi Herra, meidän Jumalaamme, että hän pelastaisi meidät filistealaisten kädestä.”⁹ Niin Samuel otti imevän karitsan ja uhrasi sen polttouhrina, kokonaisuhrina, Herralle. Samuel huusi Herra avuksi Israelin puolesta, ja Herra vastasi hänelle.¹⁰ Samuelin uhratessa polttouhria filistealaiset lähestyivät israelilaisia käydäkseen taisteluun heitä vastaan. Mutta Herra nostatti sinä päivänä kovan ukkosenjyrinän filistealaisia vastaan ja saattoi heidät hämminkiin, niin että he kärsivät tappion Israelin edessä.¹¹ Israelin miehet lähtivät Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa surmaten heitä Beet-Kaarin alapuolelle asti.¹² Samuel otti kiven ja pystytti sen Mispan ja Seenin välille. Hän antoi kivelle nimen Eben-Eser ja sanoi: “Tähän asti on Herra meitä auttanut.”

¹³ Näin filistealaiset lannistettiin, eivätkä he enää tulleet Israelin alueelle. Herran käsi oli filistealaisia vastaan Samuelin koko elinajan.

¹⁴ Kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, palautettiin takaisin Israelille, Ekronista Gatiin saakka, ja niiden ympärillä olevat alueetkin Israel vapautti filistealaisten vallasta. Myös amorilaisten ja Israelin välillä vallitsi rauha.

Samuel tuomarina

¹⁵ Samuel jakoi oikeutta Israelille koko elämänsä ajan.¹⁶ Hän teki joka vuosi kiertomatkan Beeteliin, Gilgaliin ja Mispaan ja jakoi Israelille oikeutta kaikissa näissä paikoissa.¹⁷ Sitten hän palasi jälleen Raamaan, sillä hänen kotinsa oli siellä, ja sielläkin hän jakoi oikeutta Israelille. Sinne hän myös rakensi alttarin Herralle.

Samuelin pojat tuomareina

8¹ Kun Samuel oli tullut vanhaksi, hän asetti poikansa Israelin tuomareiksi.² Hänen esikoispoikansa nimi oli Joel ja toisen poikansa nimi Abia. He toimivat tuomareina Beersebassa.³ Samuelin pojat eivät kuitenkaan vaeltaneet isänsä teitä vaan taipuivat hankkimaan väärää voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

ISRAEL HALUAA KUNINKAAN, 8 – 12*Israel pyytää itselleen kuningasta*

⁴ Sen tähden kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat

Samuelin luo Raamaan ⁵ ja sanoivat hänelle: "Kuule, sinusta on tullut vanha, eivätkä poikasi vaella sinun teitäsi. Aseta nyt meille kuningas jakamaan oikeutta, niin kuin kaikilla muillakin kansoilla on." ⁶ Mutta Samuel piti pahana sitä, että he sanoivat: "Anna meille kuningas jakamaan oikeutta." Samuel rukoili Herraa, ⁷ ja Herra sanoi Samuelille: "Kuule kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat, sillä eivät he ole sinua hylänneet, vaan minut he ovat hylänneet olemasta heidän kuninkaansa. ⁸ He tekevät nyt sinulle samoin kuin he ovat tehneet minulle siitä päivästä lähtien, jona minä johdatin heidät pois Egyptistä, aina tähän päivään asti: he ovat hylänneet minut ja palvelleet muita jumalia. ⁹ Kuule heitä, mutta varoita heitä vakavasti ja ilmoita heille, millaiset oikeudet on kuninkaalla, joka hallitsee heitä."

¹⁰ Samuel puhui kaikki Herran sanat kansalle, joka oli pyytänyt häneltä kuningasta. ¹¹ Hän sanoi: "Nämä oikeudet ovat kuninkaalla, joka tulee hallitsemaan teitä: Hän ottaa poikanne ja tekee heistä vaunu- ja ratsumiehiään ja vaunujensa edelläjuoksijoita. ¹² Hän tekee heistä tuhannen- ja viidenkymmenenpäälliköitä, kyntömiehiä omiin kyntöihinsä ja korjuumiehiä omaan sadonkorjuuseensa sekä

sotatarvikkeiden ja vaunukaluston valmistajia. ¹³ Hän ottaa teidän tyttärenne voiteenvalmistajiksi, keittäjiksi ja leipojiksi. ¹⁴ Hän ottaa parhaat peltonne, viinitarhanne ja öljypuunne ja antaa ne palvelijoilleen. ¹⁵ Hän kerää kymmenykset siemenviljastanne sekä viinitarhojenne sadosta ja antaa ne hoviherroilleen ja palvelijoilleen. ¹⁶ Hän ottaa myös teidän parhaat palvelijanne ja palvelijattarenne ja parhaat nuoret miehenne sekä aasinne ja teettää niillä työnsä. ¹⁷ Hän ottaa kymmenykset lampaistanne ja vuohistanne. Teistä tulee hänen orjiaan. ¹⁸ Silloin te huudatte Herraa kuninkaanne vuoksi, jonka olette itsellenne valinneet, mutta Herra ei enää vastaa teille."

¹⁹ Mutta kansa kieltäytyi kuuntelemasta Samuelia ja sanoi: "Ei, kuningas meillä pitää olla! ²⁰ Me tahdomme olla kaikkien muiden kansojen kaltaisia, niin että kuningas jakaa meille oikeutta, kulkee edellämme ja johtaa sotiamme."

²¹ Kun Samuel oli kuullut kaiken, mitä kansa oli puhunut, hän ilmoitti sen Herralle. ²² Herra vastasi Samuelille: "Kuule heitä ja aseta heille kuningas." Silloin Samuel sanoi Israelin miehille: "Menkää kukin kaupunkiinne."

Saul tulee Samuelin luo

9¹ Benjaminin heimossa oli mah-tava mies nimeltään Kiis. Hänen isänsä oli Abiel, benjaminilaisen Serorin poika; Seror oli Bekoratin poika ja tämä Afiahin. ²Kiisillä oli poika nimeltä Saul. Hän oli nuori ja komea, eikä israelilaisten joukossa ollut häntä komeampaa miestä. Hän oli päättään pitempi muuta kansaa.

³Kerran Saulin isältä Kiisiltä katosi aasintammoja. Hän sanoi pojalleen Saulille: "Ota yksi palvelijoista mukaasi ja lähde etsimään aasintammoja." ⁴Niin Saul kulki palvelijansa kanssa Efraimin vuoriston ja Salisan maan halki, mutta he eivät löytäneet aaseja. He kulkivat Saalimin maan halki, mutta niitä ei ollut sielläkään. He jatkoivat kulkuaan benjaminilaisten maan halki löytämättä niitä sieltäkään. ⁵Kun he tulivat Suufin maahan, Saul sanoi mukanaan olevalle palvelijalle: "Tule, palataan kotiin. Muuten isäni huolestuu meidän tähtemme ja jättää mielestään aasintammat." ⁶Mutta palvelija sanoi hänelle: "Kuule, tuossa kaupungissa on kunnioitettu Jumalan mies. Kaikki, mitä hän sanoo, toteutuu varmasti. Mennään sinne, kenties hän ilmoittaa meille jotakin matkastamme." ⁷Saul sanoi palvelijalleen: "Jos menemme sinne, mitä viemme sille miehelle, sillä leipä on loppunut repuistamme, eikä meillä

ole lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle. Vai onko meillä mitään?" ⁸Palvelija vastasi vielä Saulille: "Minulla on neljännessekeli hopeaa. Minä annan sen Jumalan miehelle, että hän ilmoittaisi meille jotakin matkastamme." – ⁹Muoin Israelissa sanottiin, kun mentiin kysymään neuvoa Jumalalta: "Tulkaa, mennään näkijän luo." Sitä, jota nyt sanotaan profeetaksi, kutsuttiin muoin näkijäksi. – ¹⁰Saul sanoi palvelijalleen: "Puhut oikein. Tule, mennään." Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

¹¹Noustessaan rinnettä ylös kaupunkiin he kohtasivat tyttöjä, jotka olivat menossa ammentamaan vettä. He kysyivät näiltä: "Onko näkijä täällä?" ¹²Tytöt vastasivat heille: "Kyllä hän on, tuolla edessäpäin. Pitäkää kiirettä, sillä hän on tänään tullut kaupunkiin, koska kansalla on teurasuhrit uhrikukkulalla. ¹³Kun menette kaupunkiin, voitte tavata hänet ennen kuin hän lähtee uhrikukkulalle aterioimaan. Kansa ei näet aterioi ennen kuin hän tulee ja siunaa uhrin. Vasta sen jälkeen kutsuvieraat aterioivat. Menkää siis sinne, sillä nyt te löydätte hänet." ¹⁴He lähtivät ylös kaupunkiin. Kun he olivat menossa sisälle kaupunkiin, Samuel tuli heitä vastaan, sillä hän oli menossa uhrikukkulalle.

¹⁵ Mutta jo päivää aikaisemmin Herra oli ilmoittanut Samuelille Saulin tulon ja sanonut: ¹⁶ “Huomenna tähän aikaan minä lähetän luoksesi miehen Benjaminin maasta. Voitele hänet kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän pelastaa kansani filistealaisten käsistä, sillä minä olen nähnyt kansani ahdistuksen. Sen huuto on tullut eteeni.” ¹⁷ Kun Samuel näki Saulin, Herra ilmoitti hänelle: “Katso, tässä on mies, josta minä puhuin sinulle. Hän pitää kurissa minun kansaani.”

¹⁸ Saul lähestyi Samuelia porttiholvissa ja sanoi: “Voisitko sanoa minulle, missä on näkijän talo?” ¹⁹ Samuel vastasi Saulille: “Minä olen näkijä. Mene edelläni uhrikukkulalle, niin saatte syödä tänään minun kanssani. Aamulla minä päästän sinut lähtemään ja ilmoitan sinulle vastauksen kaikkeen, mitä sinulla on sydämelläsi.” ²⁰ Älä enää ole huolissasi aasintammoista, jotka ovat olleet sinulta kateissa kolme päivää, sillä ne ovat löytyneet. Sitä paitsi kenelle kuuluu kaikki, mikä on kallisarvoisinta Israelissa, ellei sinulle ja isäsi koko perheelle?” ²¹ Mutta Saul vastasi: “Minähän olen benjaminilainen, heimosta, joka on Israelin pienimpiä. Ja eikö minun sukuni ole vähäisin kaikista Benjaminin heimon suvuista? Miksi siis puhut minulle näin?”

²² Samuel otti mukaansa Saulin ja hänen palvelijansa, vei heidät ruokailuhuoneeseen ja antoi heille kunniapaikan kutsuvieraiden joukossa, joita oli noin kolmekymmentä miestä. ²³ Sitten Samuel sanoi keittäjälle: “Tuo tänne se lihapala, jonka minä annoin sinulle ja josta sanoin: ‘Pane se syrjään.’” ²⁴ Niin keittäjä otti reiden ja kaiken, mitä siihen kuului, ja pani ne Saulin eteen. Samuel sanoi: “Katso, tässä on se, mikä on varattu sinua varten. Ota se ja syö, sillä se säästettiin sinulle juuri tähän juhlaan, johon olen kutsunut kansan.” Niin Saul aterioi Samuelin kanssa sinä päivänä.

²⁵ Kun he palasivat uhrikukkulalta alas kaupunkiin, Samuel keskusteli Saulin kanssa katolla. ²⁶ He nousivat varhain, ja aamun sarastaessa Samuel kutsui Saulia alas katolta sanoen: “Nouse, minä lähdän saattamaan sinua.” Niin Saul nousi, ja hän ja Samuel menivät yhdessä ulos. ²⁷ Kun he tulivat alas kaupungin laitaan, Samuel sanoi Saulille: “Sano palvelijalle, että hän menee meidän edellämme.” Palvelijan mentyä Samuel sanoi Saulille: “Pysähdy sinä hetkeksi tähän, niin minä ilmoitan sinulle Jumalan sanan.”

Samuel voitelee Saulin kuninkaaksi

10 ¹ Samuel otti öljyastian, vuo-
datti Saulin päähän öljyä,

suuteli häntä ja sanoi: "Ymmärättkö, Herra on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi!"² Kun nyt lähdet luotani, kohtaat kaksi miestä Raakelin haudan luona Selsahissa, Benjaminin rajalla. He sanovat sinulle: 'Aasintammat, joita olet lähtenyt etsimään, ovat löytyneet, ja isäsi on jo heittänyt ne mielestään, mutta hän on huolissaan teidän tähtenne ja kyselee: Mitä vois sin tehdä poikani hyväksi?'³ Kun menet siitä eteenpäin ja tulet Taaborin tammelle, sinua vastaan tulee kolme miestä, jotka ovat menossa Jumalan eteen Beeteliin. Yksi kantaa kolmea kiliä, toinen kolmea leipää ja kolmas viiniruukkuu.⁴ He tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää. Ota ne vastaan.⁵ Sen jälkeen tulet Jumalan Gibeaan, jossa on filistealaisten vartiosto. Tullessasi kaupunkiin kohtaat joukon profeettoja, jotka tulevat alas uhrikukkulalta. Heidän edellään soitetaan harppua, rumpua, huilua ja lyyraa, ja he ovat hurmoksissa.⁶ Herran Henki tulee sinun yllesi, ja sinä joudut hurmoksiin heidän kanssaan ja muutut toiseksi mieheksi.⁷ Kun nämä merkit käyvät kohdallasi toteen, niin tee, mitä tehtäväksesi tulee, sillä Jumala on sinun kanssasi.⁸ Mene sitten minun edelläni alas Gilgaliin. Minä tulen sinne luoksesi uhraamaan polttouhreja ja

yhteyshreja. Odota seitsemän päivää, kunnes tulen luoksesi ja ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä."

Jumala muuttaa Saulin sydämen

⁹ Kun Saul kääntyi lähteäkseen Samuelin luota, Jumala muutti hänen sydämensä, ja kaikki nämä merkit kävivät sinä päivänä toteen.¹⁰ Kun he saapuivat Gibeaan, he näkivät joukon profeettoja tulevan heitä vastaan. Silloin Jumalan Henki tuli Saulin ylle, ja hän joutui hurmoksiin heidän keskellään.¹¹ Kun kaikki, jotka tunsivat hänet ennestään, näkivät hänen olevan hurmoksissa profeettojen joukossa, he sanoivat toisilleen: "Mikä Kiisin pojalle on tullut? Onko Saulkin profeettojen joukossa?"¹² Eräs heistä sanoi vielä: "Entä kuka on heidän isänsä?" Näin sai alkunsa sananlasku: "Onko Saulkin profeettojen joukossa?"

¹³ Hurmostilan mentyä ohi Saul lähti uhrikukkulalle.¹⁴ Saulin setä kysyi häneltä ja hänen palvelijaltaan: "Missä olette käyneet?" Hän vastasi: "Aasintammoja etsimässä, mutta kun emme nähneet niitä missään, menimme Samuelin luo." ¹⁵ Saulin setä sanoi: "Kerrohan minulle, mitä Samuel teille sanoi." ¹⁶ Saul vastasi sedälleen: "Hän vakuutti meille aasintammojen löytyneen." Mutta mitä Samuel oli sanonut kuninkuudesta, sitä hän ei sedälleen kertonut.

Saul julistetaan kuninkaaksi

¹⁷ Sitten Samuel kutsui kansan koolle Herran eteen Mispaan ¹⁸ ja sanoi israelilaisille: “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ‘Minä johdatin Israelin Egyptistä ja vapautin teidät egyptiläisten vallasta sekä kaikkien niiden valtakuntien vallasta, jotka teitä sortivat.’ ¹⁹ Nyt te olette kuitenkin ylenkatsooneet Jumalaanne, joka on auttanut teidät kaikista onnettomuuksista ja ahdingoista, ja olette sanoneet hänelle: ‘Aseta meille kuningas.’ Tulkaa siis Herran eteen heimoittain ja suvuittain.”

²⁰ Samuel antoi kaikkien Israelin heimojen astua esiin, ja arpa osui Benjaminin heimolle. ²¹ Sitten hän antoi Benjaminin heimon astua esiin suvuittain, ja arpa osui Matrin suvulle. Sen jälkeen arpa osui Sauliin, Kiisin poikaan. Mutta kun häntä etsittiin, ei häntä löytynyt. ²² Israelilaiset kysyivät vielä Herralta: “Onko se mies tullut tänne?” Herra vastasi: “Hän on piiloutunut kuormastoon.” ²³ He juoksivat hakemaan hänet sieltä, ja kun hän asettui seisomaan kansan keskelle, hän oli päättään pitempi kaikkia muita. ²⁴ Samuel sanoi kansalle: “Oletteko nähneet, kenet Herra on valinnut? Hänen vertaistaan ei ole koko kansan joukossa.” Silloin kaikki kansa huusi riemuiten: “Eläköön kuningas!”

²⁵ Sitten Samuel puhui kansalle kuninkuutta koskevista säädöksistä, kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen Herran eteen. Sen jälkeen Samuel päästi koko kansan menemään, jokaisen kotiinsa. ²⁶ Myös Saul meni kotiinsa Gibeaan, ja hänen kanssaan lähtivät ne soturit, joiden sydämiä Jumala oli kosketanut. ²⁷ Mutta kelvottomat miehet sanoivat: “Miten tämä muka pelastaisi meidät?” He halveksivat Saulia eivätkä tuoneet hänelle lahjoja, mutta Saul oli vaiti niin kuin ei olisi kuullut mitään.

Saul voittaa ammonilaiset

11 ¹ Ammonilainen Naahas lähti piirittämään Gileadin Jaabesta. Silloin kaikki Jaabeksen miehet sanoivat Naahakselle: “Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua.” ² Ammonilainen Naahas vastasi heille: “Minä teen liiton teidän kanssanne sillä ehdolla, että saan puhkaista jokaiselta teistä oikean silmän ja siten häväistä koko Israelin.” ³ Jaabeksen vanhimmat sanoivat hänelle: “Jätä meidät rauhaan seitsemäksi päiväksi, niin lähetämme sanansaattajia kaikkialle Israelin alueelle. Ellei kukaan auta meitä, me antaudumme sinulle.”

⁴ Kun sanansaattajat tulivat Saulin Gibeaan ja puhuivat asiasta kansalle, kaikki puhkesivat äänekkääseen itkuun. ⁵ Juuri silloin

Saul tuli pellolta härkien jäljessä ja kysyi: "Mikä kansalla on, kun kaikki itkevät?" Hänelle kerrottiin Jaabeksen miesten asiasta. ⁶ Kun Saul kuuli tämän, Jumalan Henki tuli hänen päälleen ja hänessä syttyi viha. ⁷ Hän otti härkäparin, paloitteli härät ja lähetti kappaleet kaikkialle Israelin alueelle sanansaattajien mukana ja käski sanoa: "Näin tehdään jokaisen härille, joka ei lähde seuraamaan Saulia ja Samuelia." Silloin Herran pelko valtasi kansan, ja kaikki lähtivät liikkeelle yhtenä miehenä. ⁸ Kun hän katsasti heidät Besekissä, oli israelilaisia 300 000 ja Juudan miehiä 30 000.

⁹ Gileadista tulleille sanansaattajille sanottiin: "Ilmoittakaa tämä Gileadin Jaabeksen miehille: 'Teille tulee pelastus huomenna, kun aurinko on polttavimmillaan.'" Kun sanansaattajat menivät ja kertoivat tämän Jaabeksen miehille, nämä ilostuivat. ¹⁰ Jaabeksen miehet sanoivat ammonilaisille: "Huomenna me tulemme luoksenne, ja te teette meille, mitä hyväksi näette."

¹¹ Seuraavana päivänä Saul ja koi kansan kolmeen joukkoon. He tunkeutuivat ammonilaisten leiriin aamuvartion aikaan ja surmasivat heitä, kunnes päivä oli

kuumimmillaan. Jäljelle jääneet haajaantuivat, niin ettei heistä edes kahta jäänyt yhteen.

Saulin kuninkuus vahvistetaan Gilgalissa

¹² Silloin kansa sanoi Samuelille: "Keitä olivat ne, jotka sanoivat: 'Saulistako tulisi meidän kuninkaamme?' Luovuttakaa ne miehet, niin surmaamme heidät." ¹³ Mutta Saul sanoi: "Tänä päivänä ei surmata ketään, sillä Herra on tänään antanut pelastuksen Israelille." ¹⁴ Samuel sanoi kansalle: "Tulkaa, menkäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkuus." ¹⁵ Niin koko kansa meni Gilgaliin ja teki siellä Herran edessä Saulista kuninkaan. He uhrasivat yhteysuhreja Herran edessä, ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat siellä suuresti.

Samuelin jäähyväispuhe kansalle

12 ¹ Samuel sanoi koko Israelille: "Katsokaa, minä olen kuunnellut teitä kaikessa, mitä olette minulle puhuneet, ja olen asettanut teille kuninkaan. ² Tässä on nyt kuningas, joka johtaa teitä, kun minä olen tullut vanhaksi ja harmaaksi ja poikanikin ovat jo joukossanne. Minä olen johtanut teitä nuoruudestani alkaen tähän päivään asti. ³ Tässä minä olen. Vastatkaa minulle Herran ja hänen voideltunsa edessä: Kenen härän olen ottanut, kenen aasin olen ottanut, kenelle olen tehnyt vääryyttä tai ketä olen sortanut? Keneltä olen ottanut

lahjuksia ummistaakseni silmäni hänen hyväkseen? Minä korvaan sen teille.”

⁴He vastasivat: “Et ole tehnyt meille vääryyttä, et sortanut etkä ole keneltäkään ottanut mitään.” ⁵Silloin hän sanoi heille: “Herra todistaa teitä vastaan, ja hänen voideltunsa todistaa tänä päivänä, että ette ole löytäneet mitään minun kädestäni.” Kansa vastasi: “Herra on todistajana.”

⁶Samuel sanoi kansalle: “Todistajana on Herra, joka asetti tehtävään Mooseksen ja Aaronin ja johdatti teidän isänne Egyptin maasta. ⁷Astukaa nyt esiin, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne Herran edessä kaikkien Herran vanhurskaiden tekojen tähden, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne.

⁸Kun Jaakobin suku oli mennyt Egyptiin ja teidän isänne huusivat Herraa avukseen, Herra lähetti Mooseksen ja Aaronin. He johtivat isänne pois Egyptistä ja toivat heidät asumaan tähän paikkaan. ⁹Mutta kun isänne unohtivat Herran, Jumalansa, hän luovutti heidät Haasorin sotapäällikön Siiseran käsiin, filistealaisten käsiin ja Mooabin kuninkaan käsiin, ja nämä sotivat heitä vastaan. ¹⁰Silloin he huusivat Herraa avukseen ja sanoivat: ‘Me olemme tehneet syntiä, kun hylkäsimme Herran ja palvelimme baaleja ja astarteja. Mutta pelasta

nyt meidät vihollistemme käsistä, niin me palvelemme sinua.’ ¹¹Silloin Herra lähetti Jerubbaalin, Bedanin, Jeftan ja Samuelin ja pelasti teidät ympärillä asuvien vihollistenne käsistä, ja te saitte jälleen asua turvassa.

¹²Mutta kun te näitte Naahaksen, ammonilaisten kuninkaan, hyökkäävän teitä vastaan, te sanoitte minulle: ‘Ei, kuningas hallitkoon meitä’, vaikka Herra, teidän Jumalanne, on kuninkaanne.

¹³Tässä on nyt kuningas, jonka te valitsitte ja jota anoitte. Katsokaa, Herra on antanut teille kuninkaan.

¹⁴Jos te pelkäätte Herraa, palvelette häntä, kuuntelette hänen ääntään ettekä kapinoi hänen käskyjään vastaan, te olette Herran, Jumalanne, seuraajia, sekä te että kuningas, joka teitä hallitsee. ¹⁵Mutta ellette kuuntele Herran ääntä, vaan kapinoitte Herran käskyjä vastaan, Herran käsi on oleva teitä vastaan, niin kuin se oli isiänne vastaan.

¹⁶Seisokaa vielä aloillanne ja katsokaa tätä ihmeellistä asiaa, jonka Herra tekee silmienne edessä.

¹⁷Eikö nyt ole vehnänkorjuun aika? Kuitenkin, kun huudan Herraa, hän antaa tulla ukkosenjylinän ja sateen, että tietäisitte ja näkisitte, kuinka suuri on teidän pahuutenne Herran silmissä, kun anoitte itsellenne kuningasta.” ¹⁸Sitten Samuel huusi

Herraa, ja Herra antoi sinä päivänä tulla ukkosenjylinän ja sateen. Silloin koko kansa pelkäsi suuresti Herraa ja Samuelia, ¹⁹ ja he sanoivat Samuelille: ”Rukoile palvelijoitasi puolesta Herraa, Jumalaasi, ettemme kuolisi, sillä me olemme tehneet kaikkien syntiemme lisäksi senkin pahan teon, että anoimme itsellemme kuningasta.”

²⁰ Samuel sanoi kansalle: ”Älkää pelätkö. Te tosin olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta älkää kuitenkaan kääntykö pois seuraamasta Herraa vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämeštänne. ²¹ Älkää siis kääntykö seuraamaan tyhjämpäiväisiä jumalia, joista ei ole hyötyä ja jotka eivät pelasta, sillä tyhjämpäiväisiä ne ovat. ²² Suuren nimensä tähden Herra ei hylkää kansaansa, sillä Herra on tahtonut tehdä teistä oman kansansa. ²³ Pois se minusta, että tekisin syntiä Herraa vastaan ja lakkaisin rukoilemasta teidän puolestanne ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä. ²⁴ Pelätkää vain Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti koko sydämeštänne. Näettehän, kuinka suuria tekoja hän on teille tehnyt. ²⁵ Mutta jos teette pahaa, te tuhoudutte, sekä te itse että teidän kuninkaanne.”

SAUL ISRAELIN KUNINKAANA, 13 – 31

Sota syttyy filistealaisia vastaan

13 ¹ Saul oli ollut vuoden kuninkaana. Toisena hallitusvuotenaan ² hän valitsi itselleen Israelista 3 000 miestä. Näistä 2 000 oli Saulin kanssa Mikmasissa ja Beetelin vuoristossa ja 1 000 Joonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun väen Saul lähetti koteihinsa.

³ Joonatan löi Gebassa olevan filistealaisten vartioston, ja filistealaiset saivat kuulla siitä. Silloin Saul antoi puhaltaa pasuunaan kaikkialla maassa ja käski sanoa: ”Kuulkoot heprealaiset tämän!” ⁴ Koko Israel kuuli sanoman siitä, että Saul oli lyönyt filistealaisten vartioston ja että Israel oli joutunut filistealaisten vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Gilgaliin seuraamaan Saulia.

⁵ Filistealaiset kokoontuivat sotiin Israelia vastaan. Heillä oli 30 000 sotavaunua, 6 000 ratsu miestä sekä jalkaväkeä niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. Nämä tulivat ja leiriytyivät Mikmasiin, vastapäätä Beet-Aavenia. ⁶ Kun Israelin miehet näkivät joutuneensa hätään ja kansaa ahdistettiin, he piiloutuivat luoliin, tiheikköihin, kallionrotkoihin, hautaluoliin ja kuoppiin. ⁷ Heprealaisia meni myös Jordanin yli Gaadiin ja Gileadin maahan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa,

ja koko sotaväki seurasi häntä peloissaan.

Saulin tottelemattomuus

⁸ Kun Saul oli odottanut Samuelin määrämien ajan, seitsemän päivää, eikä Samuel tullutkaan Gilgaliin, kansa alkoi hajaantua hänen luotaan. ⁹ Silloin Saul sanoi: "Tuokaa minulle polttouhri ja yhteysuhri." Niin hän uhrasi polttouhriin. ¹⁰ Mutta juuri kun hän oli saanut polttouhriin uhratuksi, Samuel tuli. Saul meni Samuelia vastaan tervehtimään häntä, ¹¹ mutta Samuel kysyi: "Mitä olet tehnyt?" Saul vastasi: "Kun näin, että kansa alkoi hajaantua luotani etkä sinä tullut määräämälläni, vaikka filistealaiset olivat kokoon-tuneet Mikmasiin, ¹² minä ajattelin: nyt filistealaiset hyökkäävät minua vastaan alas Gilgaliin, enkä minä ole lepyttänyt Herran kasvoja. Silloin minä rohkaisin mieleni ja uhrasin polttouhriin." ¹³ Samuel sanoi Saulille: "Sinä olet tehnyt tyhmästi. Et ole noudattanut Herran, Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle. Muuten Herra olisi vahvistanut sinun kuninkuutesi Israelissa ikuisiksi ajoiksi. ¹⁴ Mutta nyt sinun kuninkuutesi ei tule kestävään. Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen, ja hänet Herra on määrännyt kansansa ruhtinaaksi, koska sinä et noudattanut käskyä, jonka Herra sinulle antoi." ¹⁵ Sitten

Samuel lähti Gilgalista ja meni Benjaminin Giberaan.

Valmistautuminen sotaan

Saul tarkasti luonaan olevan väen, ja sitä oli noin 600 miestä. ¹⁶ Saul, hänen poikansa Joonatan sekä väki, joka oli heidän kanssaan, olivat Benjaminin Gebassa. Filistealaiset taas olivat leiriytyneinä Mikmasissa. ¹⁷ Filistealaisten leiristä lähti kolme joukkoa ryöstöretkelle. Yksi joukko kääntyi Ofran tielle Suualin maahan päin, ¹⁸ yksi kääntyi Beet-Hooronin tielle ja yksi tielle, joka vie autio-maahan päin, Seboimin laakson yli kohoavalle alueelle.

¹⁹ Koko Israelin maassa ei ollut yhtään seppää, sillä filistealaiset pelkäsivät, että heprealaiset tekisivät miekkoja tai keihäitä. ²⁰ Siksi israelilaisten oli mentävä alas filistealaisten luo teroituttamaan auransa terää, lapiotaan, kirvestään ja kuokkaansa. ²¹ Auranterän, lapion, kolmipiikkisen hangon ja kirveen teroittaminen sekä häränpistimen oikaiseminen maksoi kaksi kolmannessekeliä. ²² Niinpä taistelupäivänä ei kenelläkään siitä väestä, joka oli Saulin ja Joonatanin kanssa, ollut kädessään miekkaa eikä keihästä. Ainoastaan Saulilla ja hänen pojallaan Joonatanilla oli. ²³ Filistealaisten vartiosto lähti Mikmasin solaan.

Joonatanin sankariteko

14¹ Eräänä päivänä Saulin poika Joonatan sanoi nuorukaiselle, joka oli hänen aseenkantajansa: "Tule, mennään filistealaisten vartioston luo, joka on tuolla vastapäätä." Mutta isälleen hän ei kertonut asiasta mitään.² Saul istui silloin granaattimenapuun juurella Migronissa Gibeon laitamilla, ja hänen kanssaan oli väkeä noin 600 miestä.³ Kasukankantajana oli Ahia, likabodin veljen Ahitubin poika. Ahitub oli Piinehaan, Eelin pojan, poika – Eelin, joka oli ollut Herran pappina Siilossa. Mutta kansa ei tiennyt, että Joonatan oli lähtenyt.

⁴ Kummallakin puolella solatietä, jota pitkin Joonatan koetti lähestyä filistealaisten vartiostoa, oli jyrkkä kallionkieleke; toisen nimi oli Booses ja toisen Sennee.⁵ Toinen kallionkieleke kohosi kuin pylväs, pohjoisen puolella Mikmasiin päin, toinen etelän puolella Gebaan päin.

⁶ Joonatan sanoi nuorukaiselle, aseenkantajalleen: "Tule, mennään noiden ympärileikkaamattomien vartioston luo. Ehkä Herra tekee jotakin meidän puolestamme, sillä mikään ei estä Herra antamasta voittoa yhtä hyvin harvojen kuin monien kautta."

⁷ Aseenkantaja vastasi hänelle: "Tee kaikki, mitä mielessäsi on. Lähde,

minä olen kanssasi, mitä teetkin."

⁸ Joonatan sanoi: "Katso, tuonne me menemme, lähelle noita miehiä, ja näyttäydymme heille."⁹ Jos he sanoivat meille: 'Olkaa aloillanne, kunnes tulemme luoksesse', niin me seisomme paikallamme emmekä nouse heidän luokseen.¹⁰ Mutta jos he sanovat: 'Nouskaa tänne luoksemme', silloin me nousemme, sillä se on meille merkki siitä, että Herra on antanut heidät meidän käsiimme."

¹¹ Sitten he molemmat näyttäytyivät filistealaisten vartiostolle, ja filistealaiset sanoivat: "Katsokaa, heprealaiset tulevat esiin koloistaan, joihin ovat piiloutuneet."¹² Vartioston miehet kutsuivat Joonatania ja hänen aseenkantajaansa ja sanoivat: "Nouskaa tänne meidän luoksemme, niin me ilmoitamme teille jotakin." Silloin Joonatan sanoi aseenkantajalleen: "Nouse perässäni, sillä Herra on antanut heidät Israelin käsiin."

¹³ Joonatan kiipesi käsin ja jaloin ylöspäin aseenkantaja perässään. Filistealaiset kaatuivat Joonatanin edessä, ja aseenkantaja, joka tuli hänen jäljessään, surmasi heidät.

¹⁴ Tässä ensimmäisessä iskussaan Joonatan ja hänen aseenkantajansa surmasivat parisenkymmentä miestä noin puolen auranalan suuruisella maa-alueella.¹⁵ Silloin

syntyi kauhu filistealaisten leirissä ja sen ulkopuolella, koko sotaväessä. Myös vartiosto ja ryöstelemässä olevat osastot joutuivat kauhun valtaan. Maa järisi, ja syntyi Jumalan lähettämä kauhu.

Filistealaiset voitetaan

¹⁶ Saulin tähystäjät Benjaminin Gibeassa huomasivat väkijoukon hajaantuvan ja juoksevan sinne tänne. ¹⁷ Silloin Saul sanoi välle, joka oli hänen kanssaan: "Pitäkää tarkastus ja katsokaa, kuka on poistunut joukostamme." Kun tarkastus pidettiin, huomattiin, etteivät Joonatan ja hänen aseenkantajansa olleet läsnä. ¹⁸ Saul sanoi Ahialle: "Tuo tänne Jumalan arkku." Jumalan liiton-arkku oli näet silloin israelilaisten hallussa. ¹⁹ Mutta kun sekasorto filistealaisten leirissä kävi yhä kovemmaksi Saulin vielä puhuessa papille, Saul sanoi hänelle: "Jätä se sikseen."

²⁰ Sitten Saul ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, kokoontuivat ja lähtivät taistelutantereelle. He näkivät, että vihollisten miekat olivat toinen toistaan vastaan ja että vallitsi mitä suurin hämminki. ²¹ Myös ne heprealaiset, jotka vanhastaan olivat eläneet filistealaisten parissa ja jotka olivat tulleet heidän kanssaan leiriin joka puolelta, menivät

Saulin ja Joonatanin mukana olevien israelilaisten puolelle. ²² Kuultuaan filistealaisten pakenemisesta lähtivät myös Efraimin vuoristoon piiloutuneet Israelin miehet mukaan taisteluun ja filistealaisten takaa-ajoon. ²³ Näin Herra pelasti sinä päivänä Israelin, ja taistelu laajeni ohi Beet-Aavenin.

Joonatan rikkoo tietämättään Saulin valan

²⁴ Israelin miehet olivat sinä päivänä hyvin uupuneita, sillä Saul oli vannottanut kansaa ja sanonut: "Kirottu olkoon se mies, joka syö mitään ennen iltaa, ennen kuin minä olen kostanut vihollisilleni." Eivätkä he syöneet mitään.

²⁵ Sitten koko kansa tuli metsään, ja maassa oli hunajaa. ²⁶ Kun he tulivat hunajakennojen luo, he näkivät, että niistä valui hunajaa, mutta kukaan ei vienyt sitä kädellään suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa. ²⁷ Mutta Joonatan ei ollut kuulemassa, kun hänen isänsä vannotti kansaa. Niinpä hän ojensi kädessään olevan sauvan, pisti sen kärjen hunajakennoon ja pani hunajaa kädellään suuhunsa. Silloin hänen silmänsä kirkastuivat. ²⁸ Eräs mies kansasta sanoi: "Sinun isäsi vannotti väkeä ja sanoi: 'Kirottu olkoon se mies, joka tänä päivänä syö mitään.' Sen vuoksi väki on nälänsyönsissä." ²⁹ Joonatan vastasi: "Isäni on saattanut maan onnettomuuteen. Katsokaa, kuinka

minun silmäni kirkastuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.³⁰ Jos myös väki olisi tänä päivänä saanut syödä vihollisilta ottamaansa saalista, niin eikö filistealaisten tappio olisi ollut paljon suurempi?”

Sotaväki syö lihaa verineen

³¹ Israelilaiset löivät sinä päivänä filistealaiset Mikmasin ja Aijalonin välillä. Väki oli kovin nälkännyksissä³² ja syöksyi sen vuoksi saaliin kimppuun. Se otti lampaista, nautoja ja vasikoita, teurasti niitä maassa ja söi lihaa, jossa oli vielä verta.³³ Mutta Saulille kerrottiin: “Katso, väki tekee syntiä Herraa vastaan, kun se syö lihaa, jossa on vielä verta.” Saul sanoi: “Te olette menetelleet uskottomasti. Vierittäkää nyt tänne minun eteeni suuri kivi.”³⁴ Saul sanoi vielä: “Hajaantukaa kansan sekaan ja sanokaa heille: ‘Tuokaa kukin härkänne ja lampaanne tänne, teurastakaa ne täällä ja sitten syökää. Älkää tehkö syntiä Herraa vastaan syömällä lihaa, jossa on vielä verta.’” Niin jokainen toi itse härkänsä yöllä ja teurasti sen siellä.³⁵ Näin Saul rakensi alttarin Herralle – se oli ensimmäinen alttari, jonka hän Herralle rakensi.

Kansa pelastaa Joonatanin

³⁶ Saul sanoi: “Ajetaan filistealaisia takaa yöllä ja ryöstetään heitä aamun valkenemiseen asti. Eikä jätetä heistä jäljelle ainoatakaan.” He

vastasivat: “Tee kaikki, mitä hyväksi näet.” Mutta pappi sanoi: “Ensin meidän tulee lähestyä Jumalaa tässä paikassa.”³⁷ Niin Saul kysyi Jumalalta: “Ajanko minä filistealaisia takaa? Annatko sinä heidät Israelin käsiin?” Mutta Jumala ei sinä päivänä vastannut Saulille.

³⁸ Silloin Saul sanoi: “Kaikki kansan päämiehet, tulkaa tänne, että saatte tietää ja nähdä, mikä synti on tähän syynä.”³⁹ Niin totta kuin Herra, Israelin pelastaja, elää: vaikka syy olisi poikani Joonatanin, on hänen kuoltava.” Mutta kukaan kansasta ei vastannut hänelle.⁴⁰ Hän sanoi koko Israelille: “Olkaa te toisella puolella, minä ja poikani Joonatan olemme toisella puolella.” Kansa vastasi Saulille: “Tee niin kuin hyväksi näet.”⁴¹ Saul sanoi Herralle, Israelin Jumalalle: “Anna oikea arpa.” Niin arpa osui Joonataniin ja Sauliin, ja kansa pääsi vapaaksi.⁴² Saul sanoi: “Heittäkää arpaa minun ja poikani Joonatanin välillä.” Niin arpa osui Joonataniin.

⁴³ Silloin Saul sanoi Joonatanille: “Sano minulle, mitä olet tehnyt.” Joonatan sanoi hänelle: “Minä maistoin vähän hunajaa kädessäni olevan sauvan kärjellä. Minä olen valmis kuolemaan.”⁴⁴ Saul sanoi: “Jumala rangaiskoon minua nyt ja vastakin, ellet sinä nyt kuole, Joonatan.”⁴⁵ Mutta kansa sanoi

Saulille: ”Onko Joonatanin kuoltava, vaikka hän on hankkinut tämän suuren voiton Israelille? Ei ikinä! Niin totta kuin Herra elää: ei hiuskarvakaan saa pudota maa-han hänen päästään, sillä Jumalan avulla hän on sen tänä päivänä tehnyt.” Näin kansa pelasti Joonatanin, eikä hänen tarvinnut kuolla. ⁴⁶ Saul luopui ajamasta filistealaisia takaa, ja filistealaiset menivät omalle alueelleen.

Saulin kuninkuus ja perhe

⁴⁷ Otettuaan haltuunsa Israelin kuninkuuden Saul soti kaikkia ympärillä asuvia vihollisiaan vastaan: moobilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, Sooban kuninkaita ja filistealaisia vastaan. Hän oli voittoisa, minne tahansa hän kääntyikin. ⁴⁸ Hän teki väkeviä tekoja, voitti amalekilaiset ja vapautti Israelin sen ryöstäjien käsistä.

⁴⁹ Saulin pojat olivat Joonatan, Jisvi ja Malkisua. Hänellä oli myös kaksi tyttärtä; vanhemman nimi oli Meerab ja nuoremman Miikal. ⁵⁰ Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimaasin tytär. Saulin sotapäällikön nimi oli Abner. Hän oli Neerin, Saulin sedän, poika. ⁵¹ Kiis, Saulin isä, ja Neer, Abnerin isä, olivat Abielin poikia.

⁵² Filistealaisia vastaan käytiin kiivasta sotaa Saulin koko elinajan, ja Saul kokosi kaikki näkemänsä

urhoolliset ja sotakuntoiset miehet luokseen.

Saul saa käskyn tuhota amalekilaiset

15 ¹ Samuel sanoi Saulille: ”Herra lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis, mitä Herra sanoo. ² Näin sanoo Herra Sebaot: ’Minä vaadin Amalekin tilille siitä, mitä se teki Israelille asettuessaan sen tielle, kun se tuli Egyptistä. ³ Mene nyt, lyö amalekilaiset ja vihi tuhon omaksi kaikki, mitä heillä on, äläkä säästä heitä. Surmaa miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, naudat ja lampaat, kamelit ja aasit.’”

⁴ Silloin Saul kutsui väen kokoon ja tarkasti sen Telaimissa. Väkeä oli 200 000 jalkamiestä ja lisäksi 10 000 Juudan miestä. ⁵ Kun Saul tuli lähelle amalekilaisten kaupunkia, hän asettui väijyksiin joenuomaan. ⁶ Saul käski sanoa keeniläisille: ”Tulkaa, väistykkää syrjään ja lähtekää pois amalekilaisten joukosta, etten minä hävittäisi teitä heidän kanssaan, sillä te olitte ystävällisiä kaikille israelilaisille, kun he tulivat Egyptistä.” Niin keeniläiset lähtivät pois amalekilaisten joukosta.

Saulin tottelemattomuus

⁷ Sitten Saul löi amalekilaiset alueella, joka ulottuu Havilasta lähelle Suuria, Egyptistä itään. ⁸ Hän otti elävänä vangiksi Agagin, Amalekin kuninkaan, mutta kansan hän vihki

miekalla tuhon omaksi. ⁹ Saul ja väki kuitenkin säästivät Agagin sekä parhaimmat lampaat ja vuohet, lihavimmat naudat ja karitsat sekä kaiken, mikä oli hyvää. Niitä he eivät tahtoneet vihkiä tuhon omaksi, mutta kaiken karjan, mikä oli halpaa ja arvotonta, he vihkivät tuhon omaksi.

Herra hylkää Saulin kuninkuuden

¹⁰ Silloin Samuelille tuli tämä Herran sana: ¹¹ "Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut minun sanojani." Samuel vihastui, ja hän huusi Herran puoleen koko sen yön. ¹² Varhain aamulla Samuel lähti tapaamaan Saulia, mutta Samuelille kerrottiin: "Saul lähti Karmeliin ja pystytti sinne itselleen muistomerkin. Sieltä palattuun hän meni alas Gilgaliin."

¹³ Kun Samuel tuli Saulin luo, Saul sanoi hänelle: "Herra siunatkoon sinua! Minä olen toteuttanut Herran sanan." ¹⁴ Mutta Samuel sanoi: "Mitä sitten on tämä lampaiden määkiminen, joka kuuluu korviini, ja nautojen ammuminen, jonka kuulet?" ¹⁵ Saul vastasi: "Ne on tuotu amalekilaisilta. Kansa säästi parhaat lampaat, vuohet ja naudat uhrataksseen ne Herralle, sinun Jumalallesi. Loput me olemme vihkineet tuhon omiksi." ¹⁶ Silloin Samuel sanoi Saulille: "Lopeta! Minä kerron

sinulle, mitä Herra puhui minulle viime yönä." Saul sanoi hänelle: "Puhu." ¹⁷ Samuel sanoi: "Eikö sinusta tullut Israelin heimojen päämies ja eikö Herra voidellut sinut Israelin kuninkaaksi, vaikka olitkin vähäinen omissa silmissäsi?" ¹⁸ Herra lähetti sinut matkaan ja sanoi: 'Mene ja vihi tuhon omiksi nuo syntiset amalekilaiset ja sodi heitä vastaan, kunnes olet tehnyt heistä lopun.' ¹⁹ Miksi et siis kuunnellut Herran ääntä vaan syöksyt saaliin kimppuun ja teit sitä, mikä on pahaa Herran silmissä?" ²⁰ Saul vastasi Samuelille: "Minähän olen kuunnellut Herran ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle Herra minut lähetti. Minä olen tuonut Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt Amalekin tuhon omaksi, ²¹ mutta väki otti parhaan osan tuhon omaksi vihitystä saaliista, lampaita, vuohia ja nautoja, uhrataksseen ne Gilgalissa Herralle, sinun Jumalallesi."

²² Silloin Samuel sanoi: "Ovatko polttouhrit ja teurasuhrit Herralle yhtä mieluisia kuin kuuliaisuus Herran äänelle? Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, tottelevaisuus parempi kuin pässien rasva. ²³ Kapinointi on taikuuden syntiä ja niskoittelu syntiä ja kotijumalien palvelusta. Koska sinä olet hylännyt Herran sanan, myös hän on hylännyt sinun kuninkuutesi."

²⁴ Saul sanoi Samuelille: ”Minä olen tehnyt syntiä. Minä rikoin Herran käskyä ja sinun sanaasi vastaan, kun pelkäsin kansaa ja kuuntelin sen ääntä. ²⁵ Antaisitko nyt kuitenkin syntini anteeksi ja palaisit minun kanssani, niin minä palvon Herraa maahan kumartuneena?” ²⁶ Samuel sanoi Saulille: ”Minä en palaa sinun kanssasi, koska sinä olet hylännyt Herran sanan. Siksi myös Herra on hylännyt sinut, niin ettet sinä saa olla Israelin kuninkaana.”

²⁷ Kun Samuel kääntyi lähteäkseen pois, Saul tarttui hänen viittansa liepeeseen, niin että se repesi. ²⁸ Samuel sanoi hänelle: ”Herra on tänä päivänä repäissyt Israelin kuninkuuden sinulta ja antanut sen toiselle, joka on sinua parempi. ²⁹ Hän, joka on Israelin kunnia, ei valehtele eikä kadu, sillä ei hän ole ihminen, että hän katuisi.” ³⁰ Saul sanoi: ”Minä olen tehnyt syntiä, mutta suo minulle kuitenkin se kunnia kansani vanhimpien ja Israelin edessä, että palaat kanssani, niin minä rukoulen Herraa, sinun Jumalaasi, maahan kumartuen.” ³¹ Silloin Samuel palasi Saulin jäljessä, ja Saul rukoili Herraa maahan kumartuneena.

Samuel surmaa Agagin

³² Samuel sanoi: ”Tuokaa minun luokseni Agag, Amalekin kuningas.” Agag tuli iloisena hänen luokseen ja sanoi: ”Totisesti, katkera kuolema

on väistynyt.” ³³ Samuel sanoi: ”Niin kuin sinun miekkasi on tehnyt naisia lapsettomiksi, niin tulee sinunkin äitisi naisten joukossa lapsettomaksi.” Sitten Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi Herran edessä Gilgalissa.

³⁴ Sen jälkeen Samuel lähti Raamaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin Gibeaan. ³⁵ Eikä Samuel enää mennyt tapaamaan Saulia koko elinaikanaan, sillä hän murehti Saulin vuoksi. Ja Herra katui sitä, että oli tehnyt Saulin Israelin kuninkaaksi.

Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi

16 ¹ Herra sanoi Samuelille: ”Kuinka kauan sinä suret Saulia? Minähän olen hylännyt hänet, niin ettei hän saa olla Israelin kuninkaana. Täytä öljysarvesi ja mene. Minä lähetän sinut beetlehemiläisen lisain luo, sillä hänen poikiensa joukosta minä olen katsonut itselleni kuninkaan.” ² Mutta Samuel sanoi: ”Kuinka minä voisin mennä sinne? Jos Saul saa kuulla siitä, hän tappaa minut.” Herra vastasi: ”Ota mukaasi vasikka ja sano: ‘Minä tulin uhraamaan Herralle.’” ³ Kutsu sitten lisai uhriaterialle, niin minä ilmoitan sinulle, mitä sinun on tehtävä. Voitele minulle se, jonka minä sinulle osoitan.”

⁴ Samuel teki niin kuin Herra oli puhunut. Kun hän saapui

Beetleheimiin, kaupungin vanhimmat tulivat vavisten häntä vastaan ja kysyivät: "Tietääkö tulosi rauhaa?" ⁵ Hän vastasi: "Rauhaa. Minä olen tullut uhraamaan Herralle. Pyhittäytykää ja tulkaa minun kanssani uhriaterialle." Hän pyhitti lisain ja tämän pojat ja kutsui heidät uhriaterialle.

⁶ Kun he tulivat ja Samuel näki Eliabin, hän ajatteli: "Varmaan nyt on Herran edessä hänen voideltunsa." ⁷ Mutta Herra sanoi Samuelille: "Älä katso hänen ulkonäköään äläkä kookasta vartaloaan, sillä minä olen hänet hylännyt. Ei ole niin kuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen." ⁸ Sitten lisai kutsui Abinadabin ja toi hänet Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi: "Tätäköän Herra ei ole valinnut." ⁹ Lisai toi nähtäväksi vielä Samman, mutta Samuel sanoi: "Tätäköän Herra ei ole valinnut."

¹⁰ Lisai toi seitsemän poikaansa Samuelin eteen, mutta Samuel sanoi hänelle: "Herra ei ole valinnut ketään näistä." ¹¹ Silloin Samuel sanoi lisaille: "Tässäkö ovat kaikki nuorukaiset?" Lisai vastasi: "Vielä on jäljellä nuorin, mutta hän on paimentamassa lampaita." Samuel sanoi lisaille: "Lähetä noutamaan hänet. Me emme käy aterialle, ennen kuin hän tulee tänne." ¹² Lisai lähetti hakemaan hänet. Hän oli verevä,

kaunissilmäinen ja hyvännäköinen. Herra sanoi: "Nouse ja voitele hänet, sillä hän se on." ¹³ Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä keskellä. Silloin Herran Henki tuli Daavidiin ja vaikutti hänessä siitä päivästä alkaen. Sitten Samuel nousi ja meni Raamaan.

Daavid tulee Saulin luo

¹⁴ Herran Henki poistui Saulista, ja Herran lähettämä paha henki ahdisti häntä. ¹⁵ Saulin palvelijat sanoivat hänelle: "Huomaathan, että Jumalan lähettämä paha henki ahdistaa sinua." ¹⁶ Antakoon siis heramme käskyn palvelijoilleen, jotka ovat edessäsi, että he etsivät miehen, joka osaa soittaa lyyraa. Kun Jumalan lähettämä paha henki tulee päällesi, mies soittaa lyyraa, ja niin sinulle tulee parempi olo." ¹⁷ Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: "Etsikää vain minulle mies, joka osaa soittaa hyvin, ja tuokaa hänet minun luokseni." ¹⁸ Eräs palvelijoista vastasi: "Minä olen nähnyt beetlehemiläisellä lisailta pojan, joka osaa soittaa. Hän on urhea mies ja soturi, ymmärtäväinen puheisaan ja komeannäköinen, ja Herra on hänen kanssaan."

¹⁹ Saul lähetti sanansaattajat sanomaan lisaille: "Lähetä luokseni poikasi Daavid, joka paimentaa lampaita ja vuohia." ²⁰ Silloin lisai otti aasin ja leipää, viinileilin sekä kilin ja lähetti ne poikansa Daavidin mukana

Saulille.²¹ Niin Daavid tuli Saulin luo ja jäi hänen palvelukseensa. Saul kiintyi suuresti Daavidiin, ja Daavidista tuli hänen aseenkantajansa.²² Saul lähetti lisaille tämän sanan: ”Anna Daavidin jäädä minua palvelemaan, sillä hän miellyttää minua.”²³ Aina kun Jumalan lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti lyyran ja soitti sitä. Silloin Saulille tuli helpompi ja parempi olo, ja paha henki jätti hänet.

Daavid ja Goljat

17¹ Filistealaiset kokosivat taas joukkonsa sotaan. He kokoontuivat Juudalle kuuluvan Sookon lähelle ja leiriytyivät Sookon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin.² Myös Saul ja Israelin miehet kokoontuivat. He leiriytyivät Eelanlaaksoon ja asettuivat rintamaan sotiakseen filistealaisia vastaan.³ Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli laakso. Filistealaiset seisoivat vuorella laakson toisella puolella ja israelilaiset toisella puolella olevalla vuorella.

⁴ Filistealaisten joukoista tuli esiin Gatista kotoisin oleva kaksintaistelija nimeltään Goljat. Hän oli kuuden kyynärän ja vaaksan pituinen.⁵ Hänellä oli päässään vaskikypärä ja yllään vaskinen suomushaarniska, joka painoi viisituhatta sekeliä.⁶ Jalkojensa suojana hänellä oli vaskiset

säärystimet ja selässään vaskinen heittokeihäs.⁷ Hänen peitsensä varsi oli kuin kangastukki, ja sen rautakärki painoi kuusisataa sekeliä. Hänen edellään kulki kilvenkantaja.⁸ Goljat seisahtui ja huusi Israelin taisteluriveille: ”Miksi te kaikki lähtisitte taistelemaan? Enkö minä ole filistealainen ja te Saulin palvelijoita? Valitkaa joukostanne mies, joka tulee tänne alas minun luokseni.⁹ Jos hän kykenee taistelemaan minua vastaan ja surmaa minut, meistä tulee teidän orjianne. Jos taas minä voitan ja surmaan hänet, teistä tulee meidän orjiamme ja te palvelette meitä.”¹⁰ Filistealainen sanoi vielä: ”Minä olen tänään häpäissyt Israelin taistelurivit. Antakaa minulle mies, niin että voimme taistella!”¹¹ Kun Saul ja koko Israel kuulivat nämä filistealaisen sanat, he kauhistuivat ja joutuivat pelon valtaan.

¹² Daavid oli Juudan Beetlehe- mistä kotoisin olevan lisai-nimisen efratalaisen miehen poika. Lisaila oli kahdeksan poikaa, ja hän oli Saulin aikana jo vanha mies, iäkkäimpiä miesten joukossa.¹³ Lisain kolme vanhinta poikaa olivat seuranneet Saulia sotaan. Kolmesta sotaan lähteneestä pojasta vanhin oli nimeltään Eliab, toinen Abinadab ja kolmas Samma.¹⁴ Daavid oli nuorin. Kolme vanhinta olivat siis seuranneet Saulia,¹⁵ mutta Daavid lähti

silloin tällöin Saulin luota Beetleheemiin paimentamaan isänsä lampaita ja vuohia.

¹⁶ Filistealainen astui esiin joka aamu ja ilta neljäkymmenen päivän ajan.

¹⁷ Eräänä päivänä lisai sanoi pojalleen Daavidille: "Ota veljiesi varten tämä eefa-mitallinen paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää ja vie ne kiireesti veljillesi leiriin." ¹⁸ Nämä kymmenen juustoa vie tuhannenpäämiehelle. Tiedustele veljiesi vointia ja tuo heiltä varmistus siitä, että lähetys on saapunut perille. ¹⁹ He ovat Saulin ja kaikkien Israelin miesten kanssa Eelanlaaksossa sotimassa filistealaisia vastaan."

²⁰ Varhain aamulla Daavid nousi, jätti lampaat vartijan haltuun, nosti viemiset selkäänsä ja lähti, niin kuin lisai oli häntä käskenyt. Kun hän tuli leiriin, sotaväki lähti taisteluasemiin ja nosti sotahuudon. ²¹ Israel ja filistealaiset asettuivat rintamaan toisiaan vastaan. ²² Daavid heitti kantamuksen selästään kuormaston vartijalle ja riensi taistelukentälle. Sinne tultuaan hän tervehti veljiään. ²³ Daavidin puhuessa heidän kanssaan filistealaisten taisteluriveistä tuli Goljat-niminen filistealainen kaksintaistelija, joka oli kotoisin

Gatista. Tämä puhui niin kuin ennenkin, ja Daavid kuuli sen. ²⁴ Nähdessään tuon miehen kaikki Israelin miehet pakenivat kauhuissaan ²⁵ ja puhuivat keskenään: "Näetkö miehen, joka tuolta tulee? Taas hän tulee häpäisemään Israelia. Sen miehen, joka surmaa hänet, kuningatasee tekee hyvin rikkaaksi, antaa hänelle tyttärensä ja vapauttaa hänen perhekuntansa veroista Israelissa."

²⁶ Daavid kysyi miehiltä, jotka seisovat hänen luonaan: "Mitä tehdään sen miehen hyväksi, joka surmaa tuon filistealaisen ja poistaa häpeän Israelin päältä? Mikä tuo ympärileikkaamaton filistealainen on häpäisemään elävän Jumalan taistelurivejä?" ²⁷ Väki kertoi hänelle saman, minkä ennenkin: "Niin ja niin tehdään sen hyväksi, joka surmaa hänet." ²⁸ Kun Eliab, Daavidin vanhin veli, kuuli hänen puhuvan miesten kanssa, hän vihastui Daavidille ja sanoi hänelle: "Miksi sinä olet tullut tänne, ja kenelle olet jättänyt sen pienen lauman siellä autiomaassa? Minä kyllä tunnen sinun julkeutesi ja pahan sisusi. Sinä olet tullut tänne katsomaan sotaa." ²⁹ Daavid vastasi: "Mitä minä nyt olen tehnyt? Eikö tuon vertaa voi kysyä?" ³⁰ Hän kääntyi Eliabin luota toisten puoleen ja kysyi samaa asiaa. Väki vastasi hänelle samoin kuin aikaisemminkin.

³¹Se, mitä Daavid oli puhunut, kuultiin, ja se kerrottiin Saulille. Tämä antoi noutaa hänet, ³²ja Daavid sanoi Saulille: "Kenenkään ei pidä masentua tuon filistealaisen vuoksi. Palvelijasi käy taistelemaan häntä vastaan." ³³Mutta Saul sanoi Daavidille: "Et sinä voi mennä taistelemaan tuon filistealaisen kanssa. Sinähän olet vain nuorukainen, mutta hän on mies, joka on sotinut nuoruudestaan saakka." ³⁴Daavid vastasi Saulille: "Palvelijasi on paimentanut isänsä lampaita. Jos leijona tai karhu tuli ja vei lampaan laumasta, ³⁵minä lähdin sen perään, löin sen maahan ja tempasin saaliin sen suusta. Jos se hyökkäsi kimppuuni, minä tartuin sitä parrasta, löin sen maahan ja tapoin sen. ³⁶Palvelijasi on siis lyönyt kuoliaaksi sekä leijonan että karhun. Tuolle ympärileikkaamattomalle filistealaiselle tulee käymään samoin kuin niille, sillä hän on häpäissyt elävän Jumalan taistelurivejä." ³⁷Daavid sanoi vielä: "Herra, joka on pelastanut minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut myös tuon filistealaisen käsistä." Silloin Saul sanoi Daavidille: "Mene sitten, Herra olkoon sinun kanssasi."

³⁸Saul puki omat varusteensa Daavidin ylle, pani vaskikypärän hänen

päähänsä ja haarniskan hänen ylleen. ³⁹Daavid vyötti Saulin miekan haarniskan päälle ja yritti kävellä, sillä hän ei ollut koskaan kokeillut sellaisia. Daavid sanoi Saulille: "En minä voi kävellä näissä, koska en ole tottunut tällaisiin." Niinpä hän riisui ne yltään. ⁴⁰Hän otti käteen sauvansa, valitsi purosta viisi sileää kiveä ja pani ne paimenlaukkuun, johon hän keräsi linkokiviä. Sitten hän otti lingon käteensä ja lähestyi filistealaista. ⁴¹Tämä puolestaan tuli yhä lähemmäksi Daavidia kilvenkantaja edellään.

⁴²Kun filistealainen katseli ympärilleen ja näki Daavidin, hän halveksi tätä, koska Daavid oli vielä nuorukainen, verevä ja kaunis näöltään. ⁴³Filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koira, kun tulet keppi kädessä minua vastaan?" Ja hän kirosi Daavidia jumaliensa kautta. ⁴⁴Sitten hän sanoi Daavidille: "Tule tänne, niin minä annan lihasi taivaan linnuille ja metsän eläimille." ⁴⁵Mutta Daavid vastasi filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään kanssa, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin, Israelin taistelurivien Jumalan, nimessä, jota sinä olet häpäissyt." ⁴⁶Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini ja minä surmaan sinut, irrotan sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänään taivaan

linnuille ja metsän pedoille. Silloin koko maailma tulee tietämään, että Israelilla on Jumala. ⁴⁷ Koko tämä joukko tulee tietämään, ettei Herra pelasta miekan eikä keihään avulla, sillä sota on Herran ja hän antaa teidät meidän käsiimme.”

⁴⁸ Kun filistealainen lähti liikkeelle ja tuli lähemmäksi Daavidia, tämä juoksi nopeasti aseisiin häntä vastaan. ⁴⁹ Daavid pisti kätensä laukkuun ja otti sieltä kiven, linkosi sen ja osui filistealaista otsaan. Kivi upposi otsaan, ja filistealainen kaatui maahan kasvoilleen. ⁵⁰ Näin Daavid voitti filistealaisen vain linko ja kivi apunaan. Daavid löi filistealaisen maahan, vaikka hänellä ei ollut miekkaa kädessään. ⁵¹ Daavid juoksi ja seisahdutti filistealaisen viereen, otti hänen miekkansa, veti sen tupesta, tappoi hänet sillä ja löi häneltä pään poikki. Kun filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, he pakenivat.

⁵² Silloin Israelin ja Juudan miehet nousivat, nostivat sotahuudon ja ajoivat filistealaisia takaa laakson suulle ja Ekronin porteille saakka, ja filistealaisia kaatui surmattuina Saaraimin tiellä Gatiin ja Ekroniin asti. ⁵³ Sen jälkeen israelilaiset lopettivat kiivaan takaa-ajonsa ja palasivat ryöstämään filistealaisten leirin. ⁵⁴ Daavid otti filistealaisen pään

ja vei sen Jerusalemiin, mutta hänen varusteensa Daavid pani telttaansa.

⁵⁵ Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, hän kysyi sotapäälliköltään Abnerilta: “Kenen poika tuo nuorukainen on, Abner?” Abner vastasi: “Niin totta kuin sinä, kuningas, elät, minä en tiedä.” ⁵⁶ Niin kuningas sanoi: “Ota sinä selvää, kenen poika tuo nuori mies on.” ⁵⁷ Kun Daavid palasi takaisin surmattuaan filistealaisen, Abner otti hänet mukaansa ja vei Saulin eteen. Daavidilla oli kädessään filistealaisen pää. ⁵⁸ Saul kysyi Daavidilta: “Kenen poika sinä olet, nuorukainen?” Hän vastasi: “Olen palvelijasi beetlehemiläisen lisain poika.”

Joonatanin ja Daavidin ystävyys alku

18 ¹ Daavidin ja Saulin keskustelun jälkeen Joonatan kiintyi Daavidiin koko sielustaan ja rakasti häntä kuin omaa sieluaan. ² Tuona päivänä Saul otti Daavidin luokseen eikä sallinut hänen enää palata isänsä kotiin. ³ Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti tätä kuin omaa sieluaan. ⁴ Hän riisui viitan yltään ja antoi sen Daavidille, samoin muut vaatteensa, vieläpä miekkansa, jousensa ja vyönsä. ⁵ Daavid meni kaikkialle, minne Saul hänet lähetti, ja hän menestyi. Niinpä Saul asetti hänet sotilaiden

päälliköksi, ja se miellytti koko kansaa ja myös Saulin palvelijoita.

Saulin kateus ja viha

⁶Kun sotajoukko palasi takaisin Daavidin surmattua filistealaisen, naiset lähtivät kaikista Israelin kauptungeista kuningas Saulia vastaan laulaen ja karkeloiden. He löivät riemuiten rumpuja ja soittivat kolmikielisiä soittimia. ⁷Riemuittesivat naiset lauloivat vuoroin toisilleen: "Saul kaatoi tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia."

⁸Silloin Saul vihastui kovin. Hän pani asian pahakseen ja sanoi: "Daavidille he antavat kymmeniätuhansia mutta minulle vain tuhansia. Enää häneltä puuttuu vain kuninkuus." ⁹Siitä päivästä alkaen Saul katsoi Daavidia karsaasti.

¹⁰Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki tuli Sauliin, ja hän raivosi kotonaan. Daavid soitti lyyrää, kuten hän teki joka päivä, mutta Saulin kädessä oli keihäs. ¹¹Saul heitti keihänsä ajatellen: "Minä keihästän Daavidin seinään." Mutta Daavid väisti häntä kaksi kertaa.

¹²Saul pelkäsi Daavidia, koska Herra oli Daavidin kanssa mutta oli poistunut hänestä. ¹³Siksi Saul toimitti Daavidin pois luotaan ja teki hänestä tuhannenpäällikön, joka johti sotajoukkoa. ¹⁴Daavid toimi

viisaasti menestyen kaikilla teillä, sillä Herra oli hänen kanssaan. ¹⁵Kun Saul näki Daavidin menestyvän ja toimivan hyvin viisaasti, hän kammosi Daavidia. ¹⁶Mutta koko Israelin ja Juudan kansa rakasti Daavidia, koska hän sekä lähti että tuli heidän edellään.

Saul naittaa tyttärensä Daavidille

¹⁷Saul sanoi Daavidille: "Tässä on vanhempi tyttäreni Meerab; minä annan hänet sinulle vaimoksi. Ole vain urhoollinen, poikani, ja käy Herran sotia." Saul näet ajatteli: "Älköön minun käteni sattuko häneen, vaan surmatkoon hänet filistealaisen käsi." ¹⁸Daavid vastasi Saulille: "Mikä minä olen tai mitä minun elämäni tai isäni suku merkitsee Israelissa, että minusta tulisi kuninkaan vävy?" ¹⁹Kun sitten tuli aika, jolloin Saulin tytär Meerab piti antaa Daavidille, hänet annettiinkin vaimoksi meholalaiselle Adrielille.

²⁰Mutta Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia, ja kun se kerrottiin Saulille, se oli hänelle mieleen. ²¹Saul näet ajatteli: "Minä annan hänet Daavidille, että hänestä tulisi tälle ansa ja filistealaiset tappaisivat Daavidin." Daavidille Saul sanoi: "Nyt sinulla on toinen mahdollisuus tulla minun vävykseni." ²²Saul käski palvelijoitaan: "Kertokaa tämä Daavidille salaisuutena: 'Kuule, kuninkas on mieltynyt sinuun, ja kaikki

hänen palvelijansa rakastavat sinua. Tule nyt kuninkaan vävyksi.”

²³ Saulin palvelijat kuiskivat näin Daavidin korvaan, mutta Daavid sanoi: “Onko teidän mielestänne pikkuasia tulla kuninkaan vävyksi? Minähän olen köyhä ja mitätön mies.” ²⁴ Palvelijat kertoivat asiasta Saulille ja sanoivat: “Näin on Daavid puhunut.” ²⁵ Saul sanoi: “Sanokaa Daavidille: ‘Kuningas ei halua muuta morsiamenhintaa kuin sata filistealaisten esinahkaa, jotta kuninkaan vihollisille kostettaisiin.’” Saul näet ajatteli kaataa Daavidin filistealaisten käden kautta.

²⁶ Hänen palvelijansa kertoivat tämän Daavidille, ja Daavidia miellytti ajatus tulla kuninkaan vävyksi. Jo ennen määrääjän kulumista umpeen ²⁷ Daavid nousi, lähti miehineen ja kaatoi filistealaisia kaksisataa miestä. Daavid toi näiden esinahat täysimääräisenä kuninkaalle päästäkseen hänen vävykseen, ja Saul antoi hänelle tyttärensä Miikalin vaimoksi. ²⁸ Kun Saul näki ja ymmärsi, että Herra oli Daavidin kanssa ja että Saulin tytär Miikal rakasti Daavidia, ²⁹ Saul pelkäsi Daavidia vielä enemmän, ja hänestä tuli Daavidin ainainen vihollinen.

³⁰ Filistealaisten ruhtinaat lähtivät sotaan, mutta aina kun he lähtivät,

Daavid toimi viisaammin ja menestyi paremmin kuin kaikki muut Saulin palvelijat, ja hänen nimensä tuli hyvin kuuluisaksi.

Joonatan puhuu Daavidin puolesta

19 ¹ Saul puhui pojalleen Joonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid oli surmattava. Saulin poika Joonatan oli kuitenkin hyvin kiintynyt Daavidiin ² ja kertoi hänelle: “Isäni Saul aikoo surmata sinut. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa. ³ Minä tulen kedolle, jossa sinä olet, seison isäni vieressä ja puhun sinusta hänelle. Jos huomaan jotakin, kerron sen sinulle.”

⁴ Joonatan puhui Daavidista hyvää isälleen Saulille ja sanoi hänelle: “Älköön kuningas tehkö syntiä palvelijaansa Daavidia kohtaan, koska hän ei ole tehnyt syntiä sinua vastaan, vaan hänen tekonsa ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi. ⁵ Hän pani henkensä vaaralle alttiiksi ja surmasi sen filistealaisen, ja Herra antoi suuren voiton koko Israelille. Sinä itse näit sen ja iloitsit. Miksi siis tekisit syntiä vuodattamalla viatonta verta ja surmaamalla Daavidin syytöelmästä?” ⁶ Saul kuunteli Joonatania ja vannoni: “Niin totta kuin Herra elää, häntä ei surmata.”

⁷Sitten Joonatan kutsui Daavidin ja kertoi hänelle kaiken tämän. Joonatan vei Daavidin Saulin luo, ja Daavid palveli Saulia niin kuin ennenkin. ⁸Kun sota alkoi uudestaan, Daavid lähti taistelemaan filistealaisia vastaan ja tuotti heille suuren tappion, niin että he pakenivat häntä.

Miikal auttaa Daavidin pakoon

⁹Mutta Herran lähettämä paha henki tuli taas Sauliin. Kun Saul istui kotonaan keihäs kädessä ja Daavid soitti, ¹⁰Saul yritti jälleen keihästää Daavidin seinään, mutta Daavid väistyi Saulin edestä, ja keihäs iskeytyi seinään. Daavid pääsi pakoon ja pelastui sinä yönä. ¹¹Saul lähetti miehiä Daavidin taloon pitämään häntä silmällä ja surmaamaan hänet aamulla. Mutta Daavidin vaimo Miikal kertoi siitä miehelleen ja sanoi: "Ellet tänä yönä pakene henkesi edestä, niin huomenna sinut surmataaan." ¹²Miikal laski Daavidin alas ikkunasta, ja tämä pakeni ja pelastui.

¹³Sitten Miikal otti kotijumalan ja asetti sen vuoteeseen, pani vuohenkarvoista tehdyn peitteen pääpuoleen ja peitti ne vaatteella. ¹⁴Saul lähetti miehiä hakemaan Daavidia, mutta Miikal sanoi: "Hän on sairaana." ¹⁵Mutta Saul lähetti miehet uudelleen katsomaan Daavidia ja sanoi: "Tuokaa hänet vuoteessa luokseni, niin että voin

surmata hänet." ¹⁶Kun miehet saapuivat, he näkivät, että vuoteessa olikin kotijumala ja vuohenkarvoista tehty peite pääpuolella. ¹⁷Silloin Saul sanoi Miikalille: "Miksi petit minua näin ja päästit viholliseni pakenemaan?" Miikal vastasi Saulille: "Hän sanoi minulle: 'Päästä minut lähtemään! Miksi minun pitäisi surmata sinut?'"

Samuel, Daavid ja Saul Naajotissa

¹⁸Päästyään pakoon Daavid meni Samuelin luo Raamaan ja kertoi hänelle kaiken, mitä Saul oli tehnyt hänelle. Sitten hän ja Samuel menivät Naajotiin ja oleskelivat siellä.

¹⁹Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli Raaman Naajotissa, ²⁰hän lähetti miehiä hakemaan Daavidia. Mutta kun miehet näkivät joukon hurmostilassa olevia profeettoja ja Samuelin seisovan heitä johtamassa, Jumalan Henki tuli heidänkin päälleen, ja hekin joutuivat hurmoksiin. ²¹Kun tästä kerrottiin Saulille, hän lähetti toiset lähettiläät, mutta hekin joutuivat hurmoksiin. Saul lähetti vielä kolmannet lähettiläät, mutta nämäkin joutuivat hurmoksiin.

²²Lopulta hän lähti itsekin Raamaan. Hän tuli Seekussa olevan suuren vesisäiliön luo ja kysyi: "Missä ovat Samuel ja Daavid?" Hänelle vastattiin: "He ovat Raaman Naajotissa." ²³Hän lähti Raaman Naajotiin, ja Jumalan

Henki tuli myös hänen päälleen, ja hän kulki hurmoksissa, kunnes tuli perille Raaman Naajotiin. ²⁴ Siellä hänkin riisui vaatteensa ja joutui hurmoksiin Samuelin edessä. Hän kaatui maahan ja makasi alastomana koko sen päivän ja yön. Siksi on tapana sanoa: ”Onko Saulkin profeettojen joukossa?”

Joonatanin ja Daavidin liitto

20 ¹ Daavid pakeni Raaman Naajotista. Hän meni Joonatanin luo ja sanoi: ”Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt isääsi vastaan, kun hän tavoittelee henkeäni?” ² Joonatan vastasi hänelle: ”Ei suinkaan! Et sinä kuole. Isäni ei varmasti tee mitään, ei suurta eikä pientä, paljastamatta sitä minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän asian? Ei se niin ole.” ³ Mutta Daavid vakuutti vielä ja sanoi: ”Isäsi tietää hyvin, että olen saanut sinun suosiosi, ja siksi hän ajattelee: ‘Joonatan ei saa tietää tätä, ettei hän tulisi murheelliseksi.’ Mutta niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä.” ⁴ Joonatan vastasi Daavidille: ”Minä teen hyväksesi kaiken, mitä vain toivot.”

⁵ Daavid sanoi Joonatanille: ”Huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istua aterioimassa kuninkaan kanssa. Salli minun kuitenkin jäädä pois, niin kätkeydyn kedolle

ylihuomisiltaan asti. ⁶ Jos isäsi kuitenkin kaipaa minua, sano: ‘Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä kiireesti kaupunkiinsa Beetlehemiin, sillä koko suvulla on siellä vuotuinen uhrijuhla.’ ⁷ Jos hän sanoo: ‘Hyvä on’, voi palvelijasi olla rauhassa, mutta jos hän vihastuu kovin, niin tiedä, että hän on päättänyt tehdä minulle pahaa. ⁸ Osoita siis uskollista ystävyyttä palvelijallesi, koska olet ottanut palvelijasi Herran liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on vääryys, surmaa sinä minut! Miksi veisit minut isäsi eteen?” ⁹ Joonatan sanoi: ”En missään tapauksessa! Mutta jos saan tietää, että isäni on päättänyt tehdä sinulle pahaa, minä ilmoitan sen sinulle.” ¹⁰ Daavid sanoi Joonatanille: ”Kuka tuo minulle tiedon, jos isäsi antaa sinulle tylyn vastauksen?” ¹¹ Joonatan vastasi: ”Tule, mennään kedolle.” He menivät molemmat kedolle.

¹² Joonatan sanoi Daavidille: ”Herra, Israelin Jumala olkoon todistajani, että huomenna tai ylihuomenna tähän aikaan minä otan selvää isäni aikeista. Varmaan Daavidin asiat ovat hyvin, mutta jos ei, niin silloin lähetän siitä tiedon ja paljastan sen sinulle. ¹³ Herra rangaiskoon Joonatania nyt ja vastakin, jos isäni mieltä tehdä sinulle pahaa enkä minä paljasta sitä sinulle ja päästä

sinua menemään rauhassa. Herra olkoon sinun kanssasi, niin kuin hän on ollut isäni kanssa. ¹⁴ Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, osoita minulle laupeutta Herran tähden, ettei minun tarvitse kuolla? ¹⁵ Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun Herra hävittää kaikki Daavidin viholliset maan päältä?”

¹⁶ Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa ja sanoi: “Herra vaatikoon tilille Daavidin vihamiehet.” ¹⁷ Joonatan pyysi vielä Daavidia vannomaan, koska hän rakasti tätä niin kuin omaa sieluaan.

¹⁸ Sitten Joonatan sanoi hänelle: “Huomenna on uusikuu, ja jos paikkasi on tyhjä, sinua kaivataan. ¹⁹ Mene ylihuomenna nopeasti siihen paikkaan, johon kätkeydyit silloin, kun tuo teko tapahtui, ja jää Esel-kiven viereen. ²⁰ Minä ammun kolme nuolta sen kylkeä kohti, niin kuin ampuisin maaliin. ²¹ Sitten lähetän palvelijan ja sanon: ‘Mene ja hae nuolet.’ Jos minä silloin sanon palvelijalle: ‘Katso, nuolet ovat takanasi, tännempänä, ota ne’, niin tule esiin. Silloin voit olla rauhassa, eikä ole mitään hätää, niin totta kuin Herra elää. ²² Mutta jos sanon nuorukaiselle: ‘Katso, nuolet ovat edessäsi, tuonnempana’, niin mene, sillä Herra lähettää sinut pois. ²³ Herra on ikuisesti välillämme

sen todistajana, mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet.”

Joonatan saa selville Saulin aikeet

²⁴ Sitten Daavid kätkeytyi kedolle. Kun uudenkuun päivä tuli, kuningas istuutui aterialle. ²⁵ Kuningas istui, kuten tavallista, omalla paikallaan, seinän vieressä olevalla istuimella. Joonatan nousi seisomaan, ja Abner istuutui Saulin viereen, mutta Daavidin paikka oli tyhjä. ²⁶ Saul ei kuitenkaan puhunut mitään sinä päivänä, sillä hän ajatteli: “Jotain hänelle on tapahtunut. Hän ei liene puhdas. Varmaankaan hän ei ole puhdas.”

²⁷ Tuli seuraava päivä, uudenkuun toinen päivä, mutta Daavidin paikka oli edelleen tyhjä. Silloin Saul kysyi pojaltaan Joonatanilta: “Miksi lisain poika ei ole tullut aterialle, ei eilen eikä tänään?” ²⁸ Joonatan vastasi Saulille: “Daavid pyytämällä pyysi minulta, että saisi mennä Beetleheemiin. ²⁹ Hän sanoi: ‘Sallithan minun mennä, sillä meillä on suvun teurasuhrit siinä kaupungissa, ja veljeni itse on käsenyt minua. Jos minä siis olen saanut armon sinun silmissäsi, päästä minut katsomaan veljiäni.’ Tämän vuoksi hän ei ole tullut kuninkaan pöytään.”

³⁰ Silloin Saul vihastui Joonataniin ja sanoi hänelle: “Sinä kieroutuneen ja kapinallisen naisen poika! Tiesinhän minä, että sinä valitset ystäväksesi lisain pojan, häpeäksi itsellesi ja häpeäksi äitisi hävyille.

³¹ Niin kauan kuin lisain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman oma!” ³² Joonatan vastasi isälleen Saulille: ”Miksi hänet olisi surmattava? Mitä hän on tehnyt?” ³³ Silloin Saul heitti keihään Joonatania kohti surmataakseen hänet. Siitä Joonatan tiesi, että hänen isänsä oli päättänyt tappaa Daavidin. ³⁴ Joonatan nousi pöydästä vihasta hehkuen eikä syönyt mitään toisena uudenkuun päivänä. Hän oli murheissaan Daavidin tähden, koska hänen isänsä oli häpäissyt tätä.

Joonatanin ja Daavidin tapaaminen

³⁵ Aamulla Joonatan lähti kedolle paikkaan, josta oli sopinut Daavidin kanssa, ja hänellä oli mukanaan pieni palveluspoika. ³⁶ Hän sanoi palveluspojalleen: ”Juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun.” Pojan juostessa Joonatan ampui nuolen hänen ylitseen. ³⁷ Kun poika oli tulossa paikkaan, johon Joonatan oli ampunut nuolen, Joonatan huusi pojan perään: ”Nuoli on edessäsi, tuonnempana.” ³⁸ Joonatan huusi vielä pojan perään: ”Riennä nopeasti, älä seisahtele!” Niin Joonatanin palveluspoika keräsi nuolet ja tuli herransa luo. ³⁹ Poika ei tiennyt asiasta mitään, vain Joonatan ja Daavid tiesivät.

⁴⁰ Sitten Joonatan antoi aseensa palveluspojalleen ja sanoi hänelle: ”Mene ja vie nämä kaupunkiin.”

⁴¹ Kun poika oli mennyt, Daavid nousi ylös etelän puolelta. Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa osoittaakseen kunnioitusta Joonatanille. He suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä, Daavid vielä enemmän kuin Joonatan. ⁴² Sitten Joonatan sanoi Daavidille: ”Mene rauhassa. Olkoon Herra aina todistajana meidän välillämme, minun ja sinun, minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä, siitä mitä olemme molemmat vannoneet Herran nimessä.”

Daavid pappi Ahimelekin luona Noobissa

21 ¹ Sitten Daavid nousi ja lähti, mutta Joonatan palasi kaupunkiin. ² Daavid tuli pappi Ahimelekin luo Noobiin. Ahimelek tuli vavisten Daavidia vastaan ja kysyi häneltä: ”Miksi tulet yksin eikä ketään ole kanssasi?” ³ Daavid vastasi pappi Ahimelekillä: ”Kuningas käski minut asialle ja sanoi minulle: ‘Kukaan ei saa tietää mitään asiasta, jolle minä sinut lähetän, tai käskystä, jonka olen sinulle antanut.’ Palvelijat minä olen määrännyt siihen ja siihen paikkaan. ⁴ Anna nyt minulle, mitä sinulla on – viisi leipää tai mitä sitten löytyykin.” ⁵ Pappi vastasi Daavidille: ”Tavallista leipää minulla ei ole, on vain pyhää leipää.

Kai palvelijat ovat karttaneet naisia?”⁶ Daavid vastasi papille: “Varmasti ovat, sillä naiset ovat olleet meistä erossa niin kuin aina ennenkin lähtiessämme matkalle. Ovatpa palvelijoiden laukutkin olleet aina pyhät, vaikka matka olisi ollut tavallinen. Eikö sitten nyt leipä laukuissa pysyisi pyhänä.”⁷ Silloin pappi antoi hänelle pyhää leipää, sillä siellä ei ollut muuta kuin pyhiä leipiä. Ne oli siirretty pois Herran edestä, jotta sinne samana päivänä, jona ne oli otettu pois, pantaisiin tuoreet leivät.

⁸ Mutta siellä oli tuona päivänä eräs mies, Saulin palvelija nimeltä Dooeg, edomilainen, eristäytyneenä Herran edessä. Hän oli Saulin paimenten päämies.⁹ Daavid kysyi vielä Ahimelekiltä: “Eikö sinulla ole täällä yhtään keihästä tai miekkaa? Minä en näet ottanut mukaani miekkaa enkä muita aseita, koska kuninkaan asia oli kiireellinen.”¹⁰ Pappi vastasi: “On, Goljatin miekka, filistealaisen, jonka sinä surmasit Eelanlaaksossa. Se on viittaan käärittynä tuolla kasukan takana. Jos tahdot ottaa sen itsellesi, niin ota, sillä täällä ei ole muuta kuin se.” Daavid sanoi: “Ei ole sen vertaista. Anna se minulle.”

Daavid tekeytyy mielipuleksi

¹¹ Daavid lähti sinä päivänä Saulia pakoon ja tuli Gatin kuninkaan Aakiksen luo.¹² Mutta

Aakiksen palvelijat sanoivat herralleen: “Eikö tämä ole Daavid, tuon maan kuningas? Eivätkö he karkeloiden laulaneet hänelle näillä sanoilla: ‘Saul voitti tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia?’”

¹³ Daavid pani mieleensä nämä sanat ja alkoi pelätä kovin Aakista, Gatin kuningasta.¹⁴ Hän tekeytyi mielipuleksi heidän edessään ja riehui heidän käsissään, piirteli portin oviin ja valutti sylkeä partaansa.¹⁵ Silloin Aakis sanoi palvelijoilleen: “Katsokaa nyt! Näettehän, että mies on hullu. Miksi toitte hänet minun luokseni?”¹⁶ Puuttuuko minulta hulluja, kun toitte tämän hulluttelemaan minun eteeni? Tämäkö saisi tulla minun hoviini?”

Daavid Adullamissa ja Mooabissa

22¹ Daavid lähti sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuolivat sen, he tulivat sinne hänen luokseen.² Hänen luokseen kokoontui myös kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä, ja hänestä tuli heidän päämiehensä. Näin hänen kanssaan oli noin neljäsataa miestä.

³ Sieltä Daavid meni Mooabin Mispeen ja sanoi Mooabin kuninkaalle: “Sallithan isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes saan tietää, mitä Jumala aikoo minulle tehdä.”⁴ Hän vei heidät

Mooabin kuninkaan eteen, ja he jäivät tämän luo koko siksi ajaksi, jonka Daavid oli vuorilinnassa. ⁵ Mutta profeetta Gaad sanoi Daavidille: "Älä jää vuorilinnaan, vaan lähde täältä ja mene Juudan maahan." Niin Daavid lähti sieltä ja saapui Heretin metsään.

Dooeg antaa Daavidin ilmi

⁶ Saul kuuli, että Daavid ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, oli havaittu. Tuolloin Saul istui keihäs kädessään tamariskipuun alla Gibeassa olevalla kummulla, ja kaikki hänen palvelijansa seisoi-
vat hänen ympärillään. ⁷ Saul sanoi heille: "Kuulkaa, benjaminilaiset! Antaako lisain poika kaikille teillekin pellot ja viinitarhat, ja tekeekö hän teistä kaikista tuhannen- ja sadanpäälliköitä?" ⁸ Tehän olette kaikki salaliitossa minua vastaan, eikä kukaan ole ilmaissut minulle, että poikani on tehnyt liiton lisain pojan kanssa. Ei kukaan teistä välitä minusta sen vertaa, että olisi ilmaissut minulle, että poikani on yllättänyt palvelijani väijymään minua, niin kuin nyt tapahtuu."

⁹ Silloin edomilainen Dooeg, joka seiso i Saulin palvelijoiden joukossa, vastasi: "Minä näin lisain pojan tulevan Noobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo. ¹⁰ Ahimelek kysyi Herralta neuvoa Daavidia varten ja antoi hänelle evästä sekä filistealaisen Goljatin miekan."

Dooeg tappaa Noobin papit ja asukkaat

¹¹ Silloin kuningas lähetti kutsu-
maan pappi Ahimelekin, Ahitubin pojan, ja koko hänen isänsä su-
vun, Noobin papit, ja he kaikki tu-
livat kuninkaan luo. ¹² Saul sanoi: "Kuule, Ahitubin poika!" Tämä vas-
tasi: "Tässä olen, herrani." ¹³ Saul sanoi hänelle: "Miksi te olette salaliitossa minua vastaan, sinä ja lisain poika? Sinähän olet an-
tanut hänelle leipää ja miekan sekä kysynyt häntä varten Juma-
lalta neuvoa, jotta hän nousisi mi-
nua vastaan ja väijyisi minua, niin
kuin nyt tapahtuu?" ¹⁴ Ahimelek
vastasi kuninkaalle: "Kuka kaikista
palvelijoistasi on niin luotettava
kuin Daavid? Onhan hän kunin-
kaan vävy, henkivartiostosi pääl-
likkö ja kunnioitettu sinun hovissasi.
¹⁵ Vastako nyt olen alkanut kysyä
häntä varten Jumalta neuvoa? Ei
asia niin ole! Älköön kuningas lukeko
mitään viaksi minulle, palvelijalleen,
tai koko isäni suvulle, sillä palve-
lijasi ei ole tiennyt kaikesta tästä
yhtään mitään." ¹⁶ Mutta kuningas
sanoi: "Sinun on totisesti kuoltava,
Ahimelek, sinun ja koko isäsi suvun."

¹⁷ Sitten kuningas sanoi
henkivartijoille, jotka seisoi-
vat hänen luonaan: "Menkää ja
surmatkaa Herran papit, sillä hekin
pitävät Daavidin puolta. Vaikka
he tiesivät hänen paenneen, he
eivät ilmoittaneet sitä minulle."

Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa kättään ja käydä käsiksi Herran pappeihin.¹⁸ Silloin kuningas sanoi Dooegille: "Astu sinä esiin ja lyö papit kuoliaaksi." Niin edomilainen Dooeg astui esiin ja löi papit kuoliaaksi. Hän tappoi sinä päivänä kahdeksankymmentäviisi miestä, jotka käyttivät pellavakasukkaa.¹⁹ Myös pappiskaupungin Noobin asukkaat hän surmasi miekalla, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset. Hän tappoi miekalla myös härät, aasit ja lampaat.

Ebjatar pakenee Daavidin luo

²⁰ Ainoastaan yksi Ahitubin pojan Ahimelekin poika, nimeltään Ebjatar, pelastui ja pakeni Daavidin luo.²¹ Ebjatar kertoi Daavidille, että Saul oli tappanut Herran papit.²² Silloin Daavid sanoi Ebjatarille: "Minä tiesin jo silloin, kun edomilainen Dooeg oli siellä, että hän varmasti kertoisi kaiken Saulille. Minä olen aiheuttanut jokaisen sinun isäsi suvun jäsenen kuoleman.²³ Jää minun luokseni, älä pelkää, sillä joka tavoittelee sinun henkeäsi, se tavoittelee myös minun henkeäni. Minun luonani sinä olet turvassa."

Daavid voittaa filistealaiset Kegilassa

23¹ Daavidille kerrottiin: "Tiedätkö, että filistealaiset ovat taistelemassa Kegilaa vastaan ja ryöstävät puimatantereita?"

² Silloin Daavid kysyi Herralta:

"Menenkö minä lyömään nämä filistealaiset?" Herra vastasi Daavidille: "Mene, lyö filistealaiset ja pelasta Kegila."³ Mutta Daavidin miehet sanoivat hänelle: "Näethän, että saamme pelätä jo täällä Juudassa, saati sitten, jos menemme Kegilaan filistealaisten taistelurivejä vastaan!"⁴ Daavid kysyi vielä uudestaan Herralta, ja Herra vastasi hänelle: "Nouse ja mene alas Kegilaan, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi."⁵ Niin Daavid meni miehineen Kegilaan, ryhtyi taisteluun filistealaisia vastaan, vei heidän karjansa pois ja aiheutti heille suuren tappion. Näin Daavid pelasti Kegilan asukkaat.⁶ Kun Ebjatar, Ahimelekin poika, oli paennut Daavidin luo Kegilaan, hän oli tuonut mukanaan kasukan.

Saul ajaa takaa Daavidia

⁷ Saulille kerrottiin, että Daavid oli mennyt Kegilaan. Silloin Saul sanoi: "Jumala on luovuttanut hänet minun käsiini. Hän on sulkenut itsensä sisälle mentyään kaukunkiin, jossa on kaksoisportit ja salvat."⁸ Sitten Saul kuulutti koko väkensä lähtemään sotaan Kegilaa vastaan, piirittämään Daavidia ja hänen miehiään.

⁹ Mutta kun Daavid sai tietää, että Saulilla oli paha mielessä häntä vastaan, hän sanoi pappi Ebjatarille:

“Tuo tänne kasukka.” ¹⁰ Sitten Daavid sanoi: “Herra, Israelin Jumala! Sinun palvelijasi on saanut varman tiedon, että Saul aikoo tulla Kegilaan hävittämään kaupungin minun vuokseni. ¹¹ Luovuttavatko Kegilan johtomiehet minut hänen käsiinsä? Tuleeko Saul, niin kuin palvelijasi on kuullut? Herra, Israelin Jumala, ilmoita se palvelijallesi.” Herra sanoi: “Tulee.” ¹² Daavid kysyi vielä: “Luovuttavatko Kegilan johtomiehet minut ja mieheni Saulin käsiin?” Herra vastasi: “Luovuttavat.”

¹³ Silloin Daavid nousi miehineen, joita oli noin 600, ja he lähtivät Kegilasta ja kuljeskelivat paikasta toiseen. Kun Saulille kerrottiin, että Daavid oli päässyt pakoon Kegilasta, hän luopui retkestä. ¹⁴ Daavid oleskeli autiomaassa vuorilainnoissa ja pysyi Siifin autiomaan vuoristossa. Saul etsi häntä kaiken aikaa, mutta Jumala ei antanut häntä Saulin käsiin. ¹⁵ Kun Daavid huomasi, että Saul oli lähtenyt väijymään hänen henkeään, hän pysytteli Hooresassa, Siifin autiomaassa.

Joonatan rohkaisee Daavidia

¹⁶ Saulin poika Joonatan nousi ja meni Daavidin luo Hooresaan ja vahvisti häntä Jumalassa. ¹⁷ Joonatan sanoi hänelle: “Älä pelkää, sillä isäni Saul ei saa sinua käsiinsä, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minusta tulee sinun lähin miehesi.

Jopa isäni Saul tietää sen.” ¹⁸ Sittem he tekivät keskenään liiton Heran edessä. Daavid jäi edelleen Hooresaan, mutta Joonatan palasi kotiinsa.

Siifiläiset antavat Daavidin ilmi

¹⁹ Saulin luo Gibeaan tuli siifiläisiä, ja he sanoivat: “Daavid piileksii meidän luonamme, vuorilainnoissa Hooresassa, Gibeat-Hakilassa, Jesimonista etelään. ²⁰ Sinä, kuningas, voit tulla sinne, milloin vain haluat. Meidän velvollisuutemme on luovuttaa hänet kuninkaan käsiin.” ²¹ Saul sanoi: “Herra siunatkoon teitä, kun säälitte minua. ²² Menkää vielä, tiedustelkaa tarkemmin ja ottakaa selvää, missä päin hän liikkuu ja kuka hänet on siellä nähnyt, sillä minulle on kerrottu, että hän toimii hyvin viekkaasti. ²³ Tutkikaa ja tiedustelkaa kaikki piilopaikat, joihin hän voisi kätkeytyä. Palatkaa minun luokseni, kun teillä on varma tieto, niin minä lähden teidän kanssanne. Jos hän on siinä maassa, minä etsin hänet kaikkien Juudan tuhansien joukosta.” ²⁴ He lähtivät Saulin edellä Siifiin; Daavid taas oli miehineen Maaonin autiomaassa, aromaassa, Jesimonista etelään.

²⁵ Saul miehineen lähti etsimään Daavidia, mutta Daavid sai siitä tiedon ja meni eräälle kalliolle ja jäi Maaonin autiomaahan. Sen kuultuaan Saul lähti ajamaan

Daavidia takaa Maaonin autiomaahan. ²⁶Saul kulki vuoren toista puolta ja Daavid miehineen vuoren toista puolta. Daavid kiirehti päästäkseen Saulia pakoon. Saul miehineen pyrki saartamaan Daavidin ja hänen miehensä ottaakseen heidät kiinni. ²⁷Silloin Saulin luo tuli sanansaattaja, joka sanoi: "Tule kiireesti, sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan." ²⁸Niin Saul lopetti Daavidin takaa-ajon ja lähti filistealaisia vastaan. Tämän tapauksen vuoksi tuo paikka sai nimekseen Sela-Hammahleket.

Daavid säästää Saulin hengen luolassa

24 ¹Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin vuorilainnoissa. ²Kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, hänelle kerrottiin, että Daavid oli Een-Gedin autiomaassa. ³Silloin Saul otti 3 000 valiomiestä koko Israelista ja lähti etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden lähistöltä. ⁴Hän tuli tien varrella olevien lammasaitausten luo. Siellä oli luola, ja Saul meni sinne tarpeilleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä. ⁵Daavidin miehet sanoivat hänelle: "Nyt, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: 'Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, ja sinä saat tehdä hänelle, mitä hyväksi näet.'" Silloin Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen

Saulin viitan liepeestä. ⁶Mutta sen jälkeen Daavidin sydän soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä. ⁷Hän sanoi miehilleen: "Herra varjelkoon minua tekemästä herralleni, Herran voidellulle, sitä, että ojentaisin käteni häntä vastaan, sillä hän on Herran voideltu." ⁸Näillä sanoilla Daavid hillitsi miehensä eikä antanut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Saul nousi luolasta ja jatkoi matkaansa.

Daavid puhuu Saulille

⁹Sen jälkeen myös Daavid nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: "Herrani, kuningas!" Saul katsoi taakseen, ja Daavid kumartui kasvoilleen maahan osoittamaan kunnioitusta. ¹⁰Daavid sanoi Saulille: "Miksi sinä uskot niiden puheita, jotka sanovat: 'Daavid haluaa sinulle pahaa'?" ¹¹Näet hän nyt omin silmin, kuinka Herra antoi sinut tänään minun käsiini luolassa. Minua neuvottiin tappaamaan sinut, mutta minä säästin henkesi ja sanoin: 'Minä en ojenna kättäni herraani vastaan, sillä hän on Herran voideltu.' ¹²Katso, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta minun kädessäni. Siitä, että minä leikkasin sen viittasi liepeestä enkä tappanut sinua, voit nähdä ja ymmärtää, ettei käsiäni tahraa mikään paha teko tai rikos. En minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä

vainoat minua riistääksesi minulta hengen. ¹³ Herra tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun, ja Herra kostakoon sinulle minun puolestani, mutta minun käteni ei sinuun koske. ¹⁴ Niin kuin vanha sananlasku sanoo: 'Jumalattomuus tulee jumalattomista', mutta minun käteni ei sinuun koske. ¹⁵ Kenen perään Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua! ¹⁶ Herra olkoon tuomari, hän tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun! Hän nähköön ja ajakoon asiani ja auttakoon minut oikeuteeni sinun käsistäsi."

Saul luopuu takaa-ajosta

¹⁷ Kun Daavid oli puhunut nämä sanat Saulille, tämä sanoi: "Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?" Ja Saul purskahti äänekkääseen itkuun. ¹⁸ Hän sanoi Daavidille: "Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä sinä olet tehnyt minulle hyvää, vaikka minä olen tehnyt sinulle paha. ¹⁹ Sinä olet tänään osoittanut hyvyyttäsi minua kohtaan. Sinä et tappanut minua, vaikka Herra oli luovuttanut minut sinun käsiisi. ²⁰ Kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän tämän menemään rauhasa? Herra palkitkoon sinulle hyvällä sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle. ²¹ Nyt minä todella tiedän, että sinusta tulee kuningas ja että Israelin valtakunta

pysyy sinun käsissäsi. ²² Vanno nyt minulle Herran nimessä, ettet tuohoa jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni suvusta." ²³ Niin Daavid vannoi tämän Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa, mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

Samuelin kuolema

25 ¹ Tämän jälkeen Samuel kuoli. Koko Israel kokoon tui pitämään hänen valittajaisiaan, ja hänet haudattiin kotipaikkaansa Raamaan. Sitten Daavid lähti Paaranin autiomaahan.

Daavid ja Naabal

² Maanossa oli hyvin rikas mies, jolla oli laumoja Karmelissa, 3 000 lammasta ja 1 000 vuolta. Hän oli taas kerran keritsemässä lampaitaan Karmelissa. ³ Miehen nimi oli Naabal, ja hän oli kaalebilainen. Hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Vaimo oli hyvin ymmärtäväinen ja kaunis, mies sen sijaan oli tyly ja toimitaan raaka.

⁴ Kun Daavid kuuli autiomaassa, että Naabal keritsi lampaitaan, ⁵ hän lähetti matkaan kymmenen nuorta miestä ja sanoi heille: "Menkää Karmeliin, ja kun tulette Naabalin luo, tervehtikää häntä minun nimissäni. ⁶ Sanokaa näin: 'Tervehdys! Rauhaa sinulle, rauhaa myös perheellesi ja rauhaa kaille, mitä sinulla on. ⁷ Olen juuri kuullut, että sinulla on lampaiden

keritsiäiset. Paimenesi ovat viime aikoina olleet meidän seurassamme. Me emme ole loukanneet heitä, eikä heiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka he ovat olleet Karmelissa.⁸ Kysy vaikka omilta palvelijoiltasi, niin he kertovat sen sinulle. Ole siis suosiollinen näille miehille, olemmehan tulleet luoksesi juhlapäivänä. Anna pojallesi Daavidille ja palvelijoillesi, mitä sinulta löytyy.”

⁹Kun Daavidin miehet tulivat, he puhuivat Daavidin nimissä Naabalille kaiken tämän ja jäivät odottamaan.¹⁰ Mutta Naabal vastasi Daavidin palvelijoille: ”Kuka on Daavid, ja kuka on lisain poika? Tätä nykyä on paljon orjia, jotka karkaavat isäntiensä luota.¹¹ Ottaisinko minä ruokani, juomani ja teuraani, jotka olen teurastanut keritsijöitän varten, ja antaisin ne miehille, joista en tiedä, mistä he ovat?”¹² Niin Daavidin miehet kääntyivät ja menivät pois. Tultuaan takaisin Daavidin luo he kertoivat hänelle kaiken.¹³ Silloin Daavid sanoi miehilleen: ”Sitokoon jokainen miekkansa vyölle.” Ja jokainen satoi miekkansa vyölleen, niin myös Daavid, ja hänen jäljessään lähti liikkeelle noin 400 miestä, mutta 200 jäi kuormaston luo.

Abigail pelastaa Naabalin kuolemasta

¹⁴Mutta eräs palvelijoista kertoi Abigailille, Naabalin vaimolle:

”Daavid lähetti sanansaattajia autiomaasta tervehtimään isäntäämme, mutta hän vain solvasi heitä.¹⁵ Nämä miehet ovat kuitenkin olleet meille erittäin hyviä. Meitä ei ole loukattu, eikä meiltä ole hävinnyt mitään koko sinä aikana, jonka kuljeskelimme heidän läheisyydessään ollessamme kedolla.¹⁶ Yötä päivää he olivat muurina ympärillämme koko sen ajan, jonka paimensimme lampaista heidän läheisyydessään.¹⁷ Ajattele siis ja katso, mitä voit tehdä, sillä onnettomuus uhkaa isäntäämme ja koko hänen talouttaan. Hän itse on niin kelvoton mies, ettei hänelle kannata puhua.”

¹⁸Silloin Abigail otti kiireesti 200 leipää, kaksi leiliä viiniä, viisi paistettua lammasta, viisi sea-mittaa paahdettuja jyviä, 100 kakkua rusinoita sekä 200 kakkua puristettuja viikunoita ja pani ne aasien selkään.¹⁹ Hän sanoi palvelijoilleen: ”Menkää edelläni, minä tulen jäljessänne”, mutta miehelleen Naabalille hän ei sanonut mitään.

²⁰Kun Abigail sitten ratsasti aasilla rinnettä alas vuoren suojassa, Daavid miehineen tuli yllättäen häntä vastaan, ja hän kohtasi heidät.

²¹Daavid oli sanonut miehilleen:

“Aivan turhaan olen suojellut kaikkea, mitä tällä miehellä on autiomaassa. Kaikesta siitä, mitä hänellä on, ei ole hävinnyt mitään, mutta hän on palkinnut minulle hyvän pahalla.”²² Jumala rangaiskoon Daavidin vihamiehiä nyt ja vastakin. Totisesti, huomisaamuksi minä en jätä koko hänen väestään ketään henkiin, en yhtäkään, joka heittää vetensä seinään.”

²³ Kun Abigail näki Daavidin, hän laskeutui nopeasti aasin selästä, heittäytyi kasvoilleen maahan hänen eteensä osoittamaan kunnioitusta.²⁴ Hän heittäytyi Daavidin jalkojen juureen ja sanoi: “Minun on syy, herrani. Salli kuitenkin palvelijattaresi puhua sinulle ja kuule, mitä palvelijattaresi sanoo.”²⁵ Minä pyydän, älköön herrani välittääkö tuosta kelvottomasta miehestä, Naabalista. Hän on nimensä veroinen – Naabal on hänen nimensä, ja houkka hän on. Minä, palvelijattaresi, en kuitenkaan nähnyt herrani lähettämiä palvelijoita.²⁶ Ja nyt, herrani, niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät, Herra on estänyt sinua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäsi omalla kädelläsi. Käyköön vihamiehillesi ja niille, jotka tahtovat pahaa herralleni, samoin kuin Naabalille.²⁷ Annettakoon

tämä tervehdyslahja, jonka palvelijattaresi on herralleni tuonut, niille miehille, jotka seuraavat herrani.²⁸ Minä pyydän, anna anteeksi palvelijattaresi rikkomus. Herra totisesti rakentaa herrani huoneen pysyväksi, koska sinä, herrani, käyt Herran sotia, eikä sinusta löydetä mitään pahaa koko elinaikanasi.²⁹ Jos joku nousee vainoamaan sinua ja tavoittelee henkeäsi, on herrani henki tallella elävien kukkarossa Herran, sinun Jumalasi luona, mutta vihollistesi hengen hän lingolla linkoaa pois.³⁰ Kun Herra sitten tekee minun herralleni kaikkea hyvää, josta hän on sinulle puhunut, ja asettaa sinut Israelin ruhtinaaksi,³¹ niin ei sinua saata kompastumaan eikä herrani tuntoa vaivaa se, että olisit vuodattanut verta aiheettomasti ja että olisit itse koettanut auttaa itseäsi. Kun Herra siis tekee hyvää herralleni, niin muista palvelijatartasi.”

³² Daavid sanoi Abigailille: “Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka lähetti sinut tänään minua vastaan.”³³ Siunattu olkoon ymmärtäväisyytesi, ja siunattu ole sinä itse, joka olet tänään estänyt minua joutumasta verivelan alaiseksi ja auttamasta itseäni omalla kädelläni.³⁴ Mutta niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän,

joka on estänyt minua tekemästä sinulle pahaa: ellet sinä olisi kiireesti lähtenyt minua vastaan, ei Naabalin väestä totisesti olisi huomenna aamun valjetessa ollut jäljellä yhtäkään, joka heittää vetensä seinään.”³⁵ Sitten Daavid otti Abigaililta, mitä tämä oli hänelle tuonut, ja sanoi: ”Mene rauhassa kotiisi. Niin kuin näet, minä olen kuullut sinua ja tehnyt sinulle mieliksi.”

Naabalin juomingit ja kuolema

³⁶ Kun Abigail tuli Naabalin luo, tällä oli talossaan juomingit, kuin kuninkaan juomingit. Naabal oli hyvillä mielin ja kovin juovuksissa. Siksi Abigail ei kertonut Naabalille mitään, ennen kuin aamu valkeni.³⁷ Mutta seuraavana aamuna, kun Naabalin humala oli haihtunut, hänen vaimonsa kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut. Silloin Naabalin sydän kuoleutui hänen rinnassaan, ja hän muuttui ikään kuin kiveksi.³⁸ Noin kymmenen päivän kuluttua Herra löi Naabalia, ja tämä kuoli.

Abigailista tulee Daavidin vaimo

³⁹ Kun Daavid kuuli, että Naabal oli kuollut, hän sanoi: ”Kiitetty olkoon Herra, joka on vetänyt Naabalin tilille minun häpäisemisestäni! Hän on estänyt palvelijaansa tekemästä pahaa ja kääntänyt Naabalin pahuuden takaisin hänen itsensä päälle.”

Sen jälkeen Daavid lähetti sanomaan Abigailille, että hän halusi tämän vaimokseen.⁴⁰ Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmeliin ja sanoivat hänelle näin: ”Daavid lähetti meidät sinun luoksesi ottamaan sinut hänelle vaimoksi.”⁴¹ Silloin Abigail nousi, kumartui kasvoilleen maahan ja sanoi: ”Katso, palvelijattaresi on valmis ryhtymään orjattareksi ja pesemään herrani palvelijoiden jalat.”⁴² Sitten Abigail nousi kiireesti ja istuutui aasin selkään. Hän otti mukaansa myös viisi palvelijatartaan, jotka seurasivat häntä. Abigail seurasi Daavidin sanansaattajien jäljessä, ja hänestä tuli Daavidin vaimo.

⁴³ Daavid oli ottanut vaimokseen myös jisreeliläisen Ahinoamin, ja niin he molemmat olivat hänen vaimojaan.⁴⁴ Mutta Saul oli antanut tyttärensä Miikalin, Daavidin vaimon, Laiksen pojalle Paltille, joka oli kotoisin Gallimista.

Daavid säästää jälleen Saulin hengen

26¹ Siifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat: ”Daavid piileksii Gibeat-Hakilassa, Jesimonin lähellä.”² Silloin Saul lähti Siifin autiomaahan mukanaan 3 000 Israelin valiomiestä, ja he etsivät sieltä Daavidia.³ Saul leiriytyi Gibeat-Hakilaan, joka on tien varrella Jesimonin lähellä, mutta Daavid oleskeli autiomaassa. Kun Daavid huomasi, että Saul oli tullut hänen

perässään autiomaahan, ⁴ hän lähetti vakoilijoita ja sai varmuuden siitä, että Saul oli todellakin tullut.

⁵ Silloin Daavid nousi ja meni paikkaan, johon Saul oli leiriytynyt. Hän näki paikan, jossa Saul ja hänen sotapäällikkönsä Abner, Neerin poika, makasivat. Saul makasi leirin keskellä, ja väki oli asettunut kehäksi hänen ympärilleen. ⁶ Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekille ja Abisaille, Serujan pojalle, Jooabin veljelle, ja kysyi: "Kuka lähtee minun kanssani Saulin luo leiriin?" Abisai vastasi: "Minä lähden sinun kanssasi." ⁷ Daavid ja Abisai menivät yöllä Saulin väen luo ja näkivät, että Saul makasi piirin keskellä ja nukkui. Hänen keihäänsä oli iskettynä maahan hänen päänsä viereen, ja Abner ja väki makasivat hänen ympärillään. ⁸ Abisai sanoi Daavidille: "Jumala on tänä päivänä antanut vihamiehesi sinun käsiisi. Salli minun nyt keihästää hänet maahan yhdellä iskulla, toista ei tarvita." ⁹ Mutta Daavid vastasi Abisaille: "Älä surmaa häntä, sillä kuka on rankaisematta ojentanut käntensä Herran voideltua vastaan?" ¹⁰ Daavid sanoi vielä: "Niin totta kuin Herra elää: Herra itse lyö häntä, tai hänen aikansa tulee ja hän kuolee, tai hän lähtee sotaan ja kohtaa loppunsa siellä." ¹¹ Herra varjelkoon minua ojentamasta kättäni Herran voideltua vastaan! Ota nyt

kuitenkin keihäs ja vesiastia hänen päänsä vierestä, ja sitten lähdetään." ¹² Daavid otti keihään ja vesiastian Saulin päänsä vierestä, ja he menivät pois. Kukaan ei nähnyt eikä huomannut mitään, eikä kukaan herännyt. He kaikki nukkuivat, sillä Herran lähettämä raskas uni oli vallannut heidät.

¹³ Kun Daavid oli päässyt laakson toiselle puolelle, hän asettui kauas vuoren laelle, pitkän välimatkan päähän leiristä. ¹⁴ Daavid huusi Saulin väelle ja Abnerille, Neerin pojalle: "Etkö vastaa, Abner?" Abner vastasi: "Kuka sinä olet, joka huudat kuninkaalle?" ¹⁵ Daavid sanoi Abnerille: "Etkö sinä ole mies, jonka vertaista ei ole Israelissa? Miksi siis et vartioinut herraasi, kuningasta? Joku kansasta tuli surmatakseen kuninkaan, sinun herrasi." ¹⁶ Et ole tehnyt hyvin. Niin totta kuin Herra elää, teidän pitää kuolla, koska ette vartioineet herraanne, Herran voideltua. Katso nyt! Missä ovat kuninkaan keihäs ja vesiastia, jotka olivat hänen päänsä vieressä?"

Daavid vetoaa Sauliin

¹⁷ Saul tunsu Daavidin äänen ja huusi: "Onko se sinun äänesi, poikani Daavid?" Daavid vastasi: "Minun ääneni, herrani kuningas."

¹⁸ Hän jatkoi: "Miksi herrani ajaa takaa palvelijaansa? Mitä minä olen tehnyt tai mitä pahaa minä muka

suunnittelen? ¹⁹ Kuulkoon nyt her-rani, kuningas, mitä hänen palveli-jansa sanoo! Jos Herra on yllättänyt sinut minua vastaan, saakoon hän tuntea ruokauhrin tuoksun. Mutta jos sen ovat tehneet ihmiset, niin olkoot he kirottuja Herran edessä. Nyt he karkottavat minut pois Her-ran perintöosasta ja sanovat: 'Mene ja palvele muita jumalia.' ²⁰ Älköön kuitenkaan vereni vuotako maa-han kaukana Herran kasvoista. To-tisesti, Israelin kuningas on lähte-nyt liikkeelle etsimään yhtä kirppua, niin kuin ajetaan takaa peltopyytä vuorilla."

Saul katuu ja palaa kotiinsa

²¹ Silloin Saul huusi: "Minä olen tehnyt syntiä. Tule takaisin, poikani Daavid, sillä minä en enää tee sinulle pahaa, koska henkeni on tänään ol-lut kallis sinun silmissäsi. Minä huo-maan, että olen tehnyt tyhmästi ja erehtynyt hyvin pahasti." ²² Daa-vid vastasi: "Tässä on kuninkaan keihäs. Tulkoon joku nuorista miehistä tänne hakemaan sen. ²³ Herra palkitsee jokaisen hänen vanhurs-kautensa ja uskollisuutensa mu-kaan. Vaikka Herra antoi sinut tä-nään käsiini, minä en tahtonut ojen-taa kättäni Herran voideltua vas-taan. ²⁴ Katso, niin kuin sinun hen-kesi on tänään ollut suuriarvoinen minun silmissäni, niin on myös mi-nun henkeni suuriarvoinen Herran

silmissä, ja hän vapauttaa minut kai-kesta ahdistuksesta." ²⁵ Silloin Saul sanoi Daavidille: "Sinä olet siunattu, poikani Daavid! Sinä onnistut siinä, mihin ryhdyt." Sitten Daavid meni pois, ja Saul palasi kotiinsa.

Daavid filistealaisten luona

27 ¹ Daavid ajatteli mielessään: "Varmaan jonakin päivänä saan surmani Saulin kädestä. Mi-nulla ei ole muuta keinoa kuin paeta henkeni edestä filistealaisten maa-han. Silloin Saul huomaa, että mi-nua on turha etsiä mistään Israe-lin alueelta, ja niin minä pelastun hänen käsistään." ² Niin Daavid ja ne 600 miestä, jotka olivat hä-nen kanssaan, lähtivät Gatin ku-ninkaan Aakiksen, Maaokin pojan, luo. ³ Daavid asettui miehineen asu-maan Aakiksen luo Gatiin. Jokaisella oli perheensä mukanaan, Daavidilla molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja karmelilainen Abigail, Naabalin leski. ⁴ Kun Saulille kerrot-tiin, että Daavid oli paennut Gatiin, Saul ei enää etsinyt häntä.

⁵ Daavid sanoi Aakikselle: "Jos olen saanut armon sinun silmissäsi, annettakoon minulle paikka jossakin maaseutukaupungissa, että voin asua siellä. Miksi palvelijasi asuisi sinun luonasi kuninkaankaupungissa?" ⁶ Niin Aakis antoi hänelle sinä päivänä Siklagin. Sen tähden Siklag kuuluu Juudan kuninkaille vielä

nykyäänkin. ⁷ Aika, jonka Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta.

⁸ Sieltä Daavid kävi miehineen ryöstöretkillä gesurilaisten, geresiläisten ja amalekilaisten maassa. Näitä kansoja nimittäin asui vanhastaan alueella, joka ulottuu Suuriin ja Egyptin maahan asti. ⁹ Hävittäessään maata Daavid ei jättänyt henkiin yhtään miestä eikä naista. Hän otti lampaat ja vuohet, naudat, aasit, kamelit ja myös vaatteet ja palasi sitten takaisin Aakiksen luo. ¹⁰ Aakis kysyi: ”Mihin olette tänään tehneet ryöstöretken?” Daavid vastasi: ”Juudan Etelämaahan” tai ”jerahmeelilaisten Etelämaahan” tai ”keeniläisten Etelämaahan”. ¹¹ Daavid ei jättänyt henkiin yhtäkään miestä eikä naista vietäväksi Gatiin, sillä hän ajatteli: ”He voisivat kertoa meistä ja sanoa: ’Näin on Daavid tehnyt.’” Tämä oli hänen tapanaan koko sen ajan, jonka hän asui filistealaisten maassa. ¹² Aakis luotti Daavidiin ja ajatteli: ”Hän on saattanut itsensä niin pahoin kansansa Israelin viihoin, että hän tulee aina olemaan minun palvelijani.”

Filistealaiset varustautuvat sotaan

28 ¹ Siihen aikaan filistealaiset kokosivat joukkonsa sotiakseen Israelia vastaan, ja Aakis

sanoi Daavidille: ”Tiedäthän, että sinun on miehinesi lähdeettävä minun kanssani sotajoukon mukaan.” ² Daavid vastasi: ”Hyvä! Saatpa nähdä, mihin palvelijasi pystyy.” Aakis sanoi Daavidille: ”Niinpä minä asetan sinut vakinaiseksi henkivartijakseni.”

Saul kysyy neuvoa vainajahengiltä

³ Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli pitänyt hänelle valittajaiset, ja hänet oli haudattu kotikaupunkiinsa Raamaan. Saul oli poistanut maasta vainaja- ja tietäjähenkien manaajat.

⁴ Filistealaisten koottua joukkonsa he tulivat Suunemiin ja leiriytyivät sinne. Saul puolestaan kutsui koolle koko Israelin, ja he leiriytyivät Gilboaan. ⁵ Kun Saul näki filistealaisten leirin, hän pelästyi, ja hänen sydämensä vapisi kovin. ⁶ Saul kysyi neuvoa Herralta, mutta Herra ei vastannut hänelle – ei unissa, ei uurimin eikä profeettojen kautta. ⁷ Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: ”Etsikää minulle nainen, jolla on vallassaan vainajahenget, niin menen hänen luokseen ja tiedustelen häneltä.” Palvelijat vastasivat hänelle: ”Een-Doorissa on nainen, jolla on vainajahenget vallassaan.”

⁸ Saul tekeytyi tuntemattomaksi pukeutuen toisiin vaatteisiin ja lähti matkalle mukanaan kaksi miestä. He tulivat yöllä naisen luo, ja

Saul sanoi: "Ota puolestani yhteys vainajahenkiin ja nostata minulle se, jonka minä sinulle sanon." ⁹ Mutta nainen vastasi hänelle: "Kyllä sinä tiedät, mitä Saul on tehnyt. Hänhän on hävittänyt vainaja- ja tietäjähenkien manaajat maasta. Miksi virität minulle ansan tappaaksesi minut?" ¹⁰ Silloin Saul vannoi hänelle Herran nimeen ja sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, tästä asiasta sinua ei syytetä." ¹¹ Nainen kysyi: "Kenet minä nostatan sinulle?" Saul vastasi: "Nostata minulle Samuel."

¹² Kun nainen näki Samuelin, hän huusi kovalla äänellä. Sitten nainen sanoi Saulille: "Miksi olet pettänyt minua? Sinähän olet Saul." ¹³ Kuningas sanoi hänelle: "Älä pelkää vaan sano, mitä näet." Nainen vastasi Saulille: "Minä näen jumalolennon nousevan maasta." ¹⁴ Saul kysyi naiselta: "Minkä näköinen hän on?" Nainen vastasi: "Vanha mies nousee ylös viittaen verhoutuneena." Silloin Saul ymmärsi, että se oli Samuel, ja kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

¹⁵ Samuel sanoi Saulille: "Miksi olet häirinnyt minua ja nostattanut minut?" Saul vastasi: "Minä olen suuressa hädässä. Filistealaiset soitivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut luotani eikä enää vastaa minulle, ei profeettojen kautta

eikä unissa. Minä pyysin kutsu-
maan sinut, että ilmoittaisit minulle,
mitä minun on tehtävä." ¹⁶ Mutta
Samuel vastasi: "Miksi sinä mi-
nulta kysyt, kun Herra on pois-
tunut luotasi ja hänestä on tul-
lut vihamiehesi?" ¹⁷ Herra on tehnyt
sen, minkä hän on minun kauttani
puhunut. Herra on repäissyt valta-
kunnan sinun kädestäsi ja antanut
sen läheiselle miehellesi, Daavidille.
¹⁸ Koska et kuunnellut Herran ääntä
etkä tehnyt Amalekille, mitä Herran
hehkuva viha vaati, Herra on tehnyt
tämän sinulle tänään. ¹⁹ Herra antaa
myös Israelin yhdessä sinun kanssasi
filistealaisten käsiin, ja huomenna
sinä poikinesi olet minun luonani.
Myös Israelin sotajoukon Herra an-
taa filistealaisten käsiin."

²⁰ Silloin Saul kaatui pitkin
pituuttaan maahan, sillä hän
pelästyi kovin Samuelin puheesta.
Hänen voimansa olivat lopussa, sillä
hän ei ollut vuorokauteen syönyt
mitään. ²¹ Silloin nainen meni Saulin
luo ja näki, että tämä oli kauhun
vallassa. Nainen sanoi hänelle:
"Sinä näit, että palvelijattaresi
totteli sinua. Minä panin henkeni
alttiiksi ja suostuin tekemään sen,
mitä käskit. ²² Kuule siis sinäkin
palvelijatartasi ja salli minun
asettaa eteesi palanen leipää. Syö,
että olisit voimissasi, kun lähdet
matkalle." ²³ Mutta Saul kieltäytyi
ja sanoi: "Minä en syö." Mutta

kun hänen palvelijansa ja myös tuo nainen pyytämällä pyysivät häntä, hän suostui, nousi maasta ja istuutui vuoteelle. ²⁴ Naisella oli kotonaan juottovasikka, ja hän teurasti sen kiireesti. Sitten hän otti jauhoja, alusti taikinan ja leipoi siitä happamattomia leipiä. ²⁵ Hän pani ruuan tarjolle Saulin ja hänen palvelijoittensa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät pois vielä samana yönä.

Filistealaiset eivät luota Daavidiin

29 ¹ Filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, ja israelilaiset olivat leiriytyneet Jisreelissä olevan lähteen luo. ² Filistealaisten ruhtinaat tulivat sadanjoukkoineen ja tuhannenjoukkoineen, ja Daavid ja hänen miehensä tulivat Aakiksen kanssa viimeisinä. ³ Silloin filistealaisten päälliköt sanoivat: "Keitä nuo heprealaiset ovat?" Aakis vastasi filistealaisten päälliköille: "Tämähän on Daavid, Israelin kuninkaan Saulin palvelija, joka on ollut minun luonani vuoden tai pari. Minä en ole havainnut hänessä mitään epäilyttävää tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona hän siirtyi luokseni."

⁴ Filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen ja sanoivat: "Lähetä takaisin tuo mies! Hänen on palattava siihen paikkaan, jonka sinä olet hänelle määrännyt. Hän

ei saa tulla meidän kanssamme taisteluun, ettei hän sodassa siirtyisi vastustajan puolelle. Miten hän voisi paremmin hankkia itselleen herransa suosion kuin näiden miesten päillä?" ⁵ Eikö tämä ole se Daavid, jolle karkeloiden laulettiin näin: 'Saul kaatoi tuhansia, Daavid kymmeniätuhansia'?"

⁶ Silloin Aakis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle: "Niin totta kuin Herra elää, sinä olet rehellinen mies, ja minulle olisi mieleen, että lähtisit ja tulisit minun sotaväkeni mukana, sillä siitä päivästä lähtien, jona tulit luokseni, tähän päivään asti, minä en ole havainnut sinussa mitään pahaa. Mutta ruhtinaita sinä et miellytä. ⁷ Lähde siis nyt takaisin ja mene rauhassa, ettet tekisi mitään, mikä ei miellytä filistealaisten ruhtinaita."

⁸ Daavid sanoi Aakikselle: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä pahaa olet havainnut palvelijassasi tähän päivään mennessä siitä päivästä lähtien, jona tulin eteesi, kun en saa tulla taistelemaan herrani, kuninkaan, vihollisia vastaan?" ⁹ Aakis vastasi Daavidille: "Minä tiedän, että sinä olet minulle mieluinen kuin Jumalan enkeli, mutta filistealaisten päälliköt sanovat: 'Hän ei saa lähteä meidän kanssamme taisteluun.'"

¹⁰ Nouse siis varhain aamulla, sinä ja herrasi palvelijat, jotka ovat tulleet kanssasi. Lähtekää varhain aamulla, kun päivä valkenee." ¹¹ Niin Daavid

nousi miehineen aamuvarhaisella ja lähti paluumatkalle filistealaisten maahan, mutta filistealaiset menivät Jisreeliin.

Amalekilaiset ryöstävät Siklagin

30¹Kun Daavid miehineen tuli kolmantena päivänä Siklagiin, amalekilaiset olivat tehneet ryöstöretken Etelämaahan ja Siklagiin. He olivat hävittäneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.² Siellä olevat naiset ja lapset pienimmästä suurimpaan he olivat otaneet vangiksi, mutta he eivät olleet surmanneet ketään. He olivat vieneet nämä pois ja menneet matkoihinsa.³ Kun Daavid ja hänen miehensä tulivat kaupunkiin, he näkivät, että se oli poltettu ja että heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä olivat joutuneet vangeiksi.

⁴ Silloin Daavid ja väki, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät, kunnes he eivät enää jaksaneet itkeä.⁵ Myös Daavidin molemmat vaimot, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski, olivat joutuneet vangeiksi.⁶ Daavid joutui suureen ahdinkoon, sillä kaikki olivat niin katkeroituneita poikiensa ja tyttäriensä tähden, että uhkasivat kivittää hänet. Mutta Daavid rohkaisi mielensä Herrassa, Jumalassaan.

Daavid kostaa amalekilaisille

⁷ Daavid sanoi pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: "Tuo minulle

kasukka." Ebjatar toi kasukan Daavidille,⁸ ja Daavid kysyi Herralta: "Ajanko takaa tuota rosvojoukkoa? Saavutanko minä sen?" Herra vastasi hänelle: "Aja, sillä sinä varmasti saavutat sen ja vapautat kaikki vangit."⁹ Silloin Daavid lähti niiden 600 miehen kanssa, ja he tulivat Besorinpurolle. Sinne pysähtyivät ne, jotka olivat jääneet muista jälkeen.¹⁰ Niitä, jotka pysähtyivät väsyneinä eivätkä menneet Besorinpuron poikki, oli 200 miestä. Mutta Daavid jatkoi takaa-ajoa 400 miehen kanssa.

¹¹ Nämä löysivät kedolta egyptiläisen miehen ja toivat hänet Daavidin luo. He antoivat miehelle leipää syötäväksi ja vettä juotavaksi,¹² antoivatpa hänelle myös palan puristettuja viikunoita ja kaksi kakkua rusinoita. Kun hän söi, hänen henkensä elpyi; hän ei näet ollut syönyt eikä juonut kolmeen vuorokauteen.¹³ Daavid kysyi häneltä: "Kenen miehiä olet ja mistä tulet?" Hän vastasi: "Minä olen egyptiläinen nuorukainen, erään amalekilaisen miehen orja. Minun herrani jätti minut, koska sairastuin kolme päivää sitten."¹⁴ Me teimme ryöstöretken kreettien etelämaahan, Juudan etelämaahan ja Kaalebin etelämaahan ja poltimme Siklagin tulella."¹⁵ Daavid kysyi häneltä: "Vietkö minut sen rosvojoukon

luo?” Hän vastasi: “Vanno minulle Jumalan nimessä, ettet surmaa minua etkä luovuta minua herrani käsiin, niin minä vien sinut sen rosvojoukon luo.”

¹⁶ Mies vei hänet sinne, ja he näkivät amalekilaisten istuvan hajallaan kaikkialla maassa syöden, juoden ja juhlien kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta. ¹⁷ Daavid hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi heitä aamuhämäristä seuraavan päivän iltaan asti, eikä heistä pelastunut kuin 400 nuorta miestä, jotka nousivat kamelien selkään ja pakenivat.

Saaliin jako

¹⁸ Daavid pelasti kaiken, minkä amalekilaiset olivat ottaneet, myös molemmat vaimonsa Daavid pelasti. ¹⁹ Keneltäkään ei jäänyt puuttumaan mitään, ei pientä eikä suurta, ei poikaa eikä tytärtä, ei saalista eikä mitään muutakaan, mitä amalekilaiset olivat ottaneet itselleen. Kaiken Daavid toi takaisin. ²⁰ Hän otti myös kaikki lampaat ja naudat. Niitä ajettiin muun karjan edellä ja sanottiin: “Tämä on Daavidin saalis!”

²¹ Kun Daavid oli tulossa niiden 200 miehen luo, jotka olivat olleet liian väsyneitä seuratakseen häntä ja jotka oli jätetty Besorinpurolle, nämä lähtivät Daavidia ja hänen mukanaan olevaa joukkoa vastaan.

Lähestyessään joukkoa Daavid tervehti heitä. ²² Silloin kaikki pahat ja kelvottomat miehet niiden joukosta, jotka olivat kulkeneet Daavidin mukana, sanoivat: “Koska nämä eivät tulleet meidän mukamme, me emme anna heille mitään saaliista, jonka saimme takaisin, paitsi kunkin vaimon ja lapset. Viekööt ne ja menkööt matkoihinsa.” ²³ Daavid vastasi: “Veljeni, näin ei tule menetellä sen kanssa, minkä Herra on meille antanut! Herra varjeli meidät ja antoi käsiimme rosvojoukon, joka oli hyökännyt kimppuumme. ²⁴ Ja kukapa teitä kuuntelisi tässä asiassa? Taisteluun osallistuneen ja kuormaston luo jääneen osuus on yhtä suuri; saalis on jaettava yhdessä.” ²⁵ Näin asia on ollut siitä päivästä alkaen tähän päivään asti, sillä Daavid teki siitä säädöksen ja lain Israelissa.

²⁶ Tultuaan Siklagiin Daavid lähetti osan saaliista niille Juudan vanhimmille, jotka olivat hänen ystäviään, ja käski sanoa: “Tässä on teille tervehdyslahja saaliista, joka on saatu Herran vihollisilta.” ²⁷ Näin hän lähetti lahjan niille, jotka asuivat Beetelissä, Etelämaan Raamotissa, Jattirissa, ²⁸ Aroerissa, Sifmotissa, Estemoassa, ²⁹ Raakalissa, jerahmeelilaisten kaupungeissa, keeniläisten kaupungeissa, ³⁰ Hormassa, Boor-Aasanissa,

Atakissa, ³¹Hebronissa ja kaikilla muilla paikkakunnilla, joissa hän miehineen oli kulkenut.

Saulin ja hänen poikiensa kuolema

(1Ak 10:1-14)

31 ¹Mutta filistealaiset taistelivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja heitä kaatui surmattuina Gilboanvuorella. ²Filistealaiset seurasivat Saulin ja hänen poikiensa kintereillä ja surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. ³Taistelu Saulia vastaan kiihtyi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet, hän joutui suureen hätään jousimiesten ahdistuksessa. ⁴Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: ”Vedä miekkasi tupesta ja lävistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamattomat tulisi lävistämään minua ja pitämään minua pilkkanaan.” Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti itse miekkansa ja heittäytyi siihen. ⁵Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli yhdessä Saulin kanssa.

⁶Niin kuolivat tuona samana päivänä Saul, hänen kolme poikaansa, hänen aseenkantajansa ja kaikki hänen miehensä. ⁷Kun israelilaiset,

jotka asuivat laakson toisella puolella ja Jordanin toisella puolella, näkivät, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul poikineen oli kuollut, he jättivät kaupunkinsa ja pakenivat. Filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

⁸Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattuja ja löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboanvuorella.

⁹He löivät Saulilta pään poikki, ryöstivät häneltä varusteet ja kulljettivat niitä ympäri filistealaisten maata julistaakseen ilosanomaansa epäjumaliensa temppeleissä ja kansan keskuudessa.

¹⁰Sitten he veivät hänen varusteensa Astarotin temppeliin, mutta hänen ruumiinsa he kiinnittivät Beet-Seanin muurille.

¹¹Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille, ¹²lähtivät kaikki sotakuntoiset miehet liikkeelle. He kulkivat kaiken yönä Beet-Seaniin ja ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit alas muurilta, toivat ne Jaabekseen ja polttivat ne siellä.

¹³Sitten he ottivat heidän luunsa, hautasivat ne tamariskipuun alle Jaabekseen ja paastosivat seitsemän päivää.

TOINEN SAMUELIN KIRJA

DAAVID JUUDAN KUNINKAANA, 1 – 4

Daavid saa sanoman Saulin kuolemasta

1 ¹ Saulin kuoleman jälkeen Daavid palasi Siklagiin voitettuaan amalekilaiset. Kun hän oli ollut siellä kaksi päivää, ² tuli kolmantena päivänä eräs mies Saulin leiristä vaatteet reväistynä ja multaa päänsä päällä. Saavuttuaan Daavidin luo hän heittäytyi maahan osoittamaan kunnioitusta. ³ Daavid kysyi häneltä: ”Mistä tulet?” Mies vastasi: ”Olen paennut Israelin leiristä.” ⁴ Sitten Daavid kysyi häneltä: ”Millainen tilanne oli? Kerro minulle!” Hän vastasi: ”Väki pakeni taistelusta, ja paljon miehiä kaatui. Myös Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet.”

⁵ Daavid kysyi nuorukaiselta, joka kertoi hänelle tämän: ”Kuinka tiedät, että Saul ja hänen poikansa Joonatan ovat kuolleet?” ⁶ Nuorukainen vastasi: ”Minä osuin sattumalta Gilboan vuorelle ja näin siellä Saulin nojaamassa keihääseensä. Sotavaunut ja ratsumiehet ahdistivat häntä. ⁷ Saul kääntyi katsomaan taakseen, näki minut ja kutsui minua. Minä vastasin: ’Tässä olen.’ ⁸ Hän kysyi minulta: ’Kuka sinä olet?’ Minä vastasin: ’Olen amalekilainen.’ ⁹ Sitten hän sanoi

minulle: ’Astu luokseni ja surmaa minut. Minulla on kovat kouristukset, mutta olen vielä täysin tajuissani.’ ¹⁰ Minä menin hänen luokseen ja surmasin hänet, sillä tiesin, ettei hän sortumisensa jälkeen voisi jäädä henkiin. Sitten otin kruunun hänen päästään ja rannerenkaan hänen käsivarresta ja toin ne tänne herralleni.”

¹¹ Silloin Daavid tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne, samoin tekivät kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssaan. ¹² He pitivät valittajaiset ja itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin tähden sekä Herran kansan ja Israelin heimon miesten tähden, jotka olivat kaatuneet miekkaan. ¹³ Daavid kysyi viestin tuoneelta nuorukaiselta: ”Mistä sinä olet?” Hän vastasi: ”Minä olen maassa asuvan amalekilaisen miehen poika.” ¹⁴ Daavid sanoi: ”Kuinka et pelännyt ojentaa kättäsi surmaamaan Herran voideltua?” ¹⁵ Sitten Daavid kutsui yhden palvelijoistaan ja sanoi: ”Tule ja lyö hänet kuoliaaksi.” Niin palvelija iski miehen kuoliaaksi. ¹⁶ Daavid sanoi amalekilaiselle: ”Tulkoon veresi oman pääsi päälle, sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan, kun sanoit: ’Minä olen surmannut Herran voidellun.’”

Daavidin valitusvirsi

¹⁷ Sitten Daavid lauloi Saulista ja hänen pojastaan Joonatanista tämän valitusvirren ¹⁸ ja käski opettaa Juudan heimolaisille tämän Jousilaulun. Se on kirjoitettu Oikeamielisen kirjaan:

¹⁹ ”Sinun kaunistuksesi, Israel, on surmattuna kukkuloillasi.

Kuinka ovatkaan sankarit
sortuneet!

²⁰ Älkää kertoko siitä Gatissa,
älkää kuuluttako voitonsanomaa
Askelonin kaduilla,
etteivät filistealaisten tyttäret
iloitsisi,

etteivät ympärileikkaamattomien
tyttäret riemuitsisi.

²¹ Te Gilboan vuoret!

Älköön teille tulko kastetta,
älköön sadetta,
älköön peltoja, joista anteja
uhrataan.

Siellä on tahrattuna sankarien
kilpi,

Saulin kilpi, vailla öljyllä voitelua.

²² Vihollisten verta, sankarien
rasvaa,

ei kaihtanut Joonatanin jousi,
tyhjiin toimin ei palannut
Saulin miekka.

²³ Saul ja Joonatan, eläessään
rakastetut ja lempeät,
kuolemassa erottamattomat,
olivat nopeampia kuin kotkat,
väkevämpiä kuin leijonat.

²⁴ Israelin tyttäret! Itkekää Saulia,

joka puki teidät purppuraan
ja loistoon,
joka kiinnitti pukuunne
kultakoruja.

²⁵ Kuinka ovatkaan sankarit
kaatuneet taistelussa!
Joonatan on surmattuna
kukkuloillasi!

²⁶ Minä suren sinua syvästi,
veljeni Joonatan.
Sinä olit minulle hyvin rakas,
rakkautesi oli minulle
ihmeellisempi kuin
naisten rakkaus.

²⁷ Kuinka ovatkaan sankarit
kaatuneet,
ja sota-aseet joutuneet tuhoon!”

Daavid voidellaan Juudan kuninkaaksi

2 ¹ Tämän jälkeen Daavid kysyi Herralta: ”Menenkö minä johonkin Juudan kaupunkiin?” Herra vastasi hänelle: ”Mene.” Daavid kysyi: ”Minne menen?” Herra vastasi: ”Hebroniin.” ² Daavid meni sinne mukanaan molemmat vaimonsa, jisreeliläinen Ahinoam ja Abigail, karmelilaisen Naabalin leski. ³ Daavid vei sinne myös miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kunkin perheineen, ja he asettuivat asumaan Hebronin ympärillä oleviin kaupunkeihin.

⁴ Sitten Juudan miehet tulivat Hebroniin ja voitelivat Daavidin Juudan heimon kuninkaaksi. He myös kertoivat Daavidille, että Gileadin Jaabeksen miehet olivat

haudanneet Saulin. ⁵ Silloin Daavid lähetti sanansaattajat sanomaan Gileadin Jaabeksen miehille: ”Herra siunatkoon teitä, koska olette tehneet hyvän teon herrallenne Saulille ja haudanneet hänet. ⁶ Osoittakoon nyt Herra teille laupeutta ja uskollisuutta. Myös minä palkitsen teille tämän hyvän työn, jonka olette tehneet. ⁷ Olkoot kätenne vahvat ja olkaa urhoollisia. Teidän herranne Saul on tosin kuollut, mutta Juudan heimo on voidellut kuninkaakseen minut.”

lisbosetista tulee Israelin kuningas

⁸ Mutta Saulin sotajoukkojen päällikkö Abner, Neerin poika, otti mukaansa Saulin pojan lisbosetin, vei hänet Mahanaimiin ⁹ ja asetti hänet Gileadin, Asurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja koko Israelin kuninkaaksi.

¹⁰ Saulin poika lisboset oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan Israelin kuninkaaksi, ja hän halitsi kaksi vuotta. Ainoastaan Juudan heimo seurasi Daavidia. ¹¹ Aika, jonka Daavid oli Juudan heimon kuninkaana Hebronissa, oli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

Sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä

¹² Abner, Neerin poika, ja Saulin pojan lisbosetin palvelijat lähtivät Mahanaimista Gibeoniin. ¹³ Myös Jooab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät liikkeelle. Joukot kohtasivat toisensa Gibeonin

lammikolla ja asettuivat lammikon rannalle, toinen joukko toiselle ja toinen toiselle puolelle.

¹⁴ Abner sanoi Jooabille: ”Nouskoot nuoret miehet kisailemaan meidän edessämme.” Jooab sanoi: ”Nouskoot vain.”

¹⁵ Miehet nousivat ja astuivat esiin, ja heidät laskettiin: kaksitoista miestä Benjaminin ja Saulin pojan lisbosetin puolelta ja kaksitoista Daavidin palvelijaa. ¹⁶ He tarttuivat toisiaan päästä, pistivät miekkansa toistensa kylkeen ja kaatuivat kaikki yhdellä kertaa. Niin paikka sai nimen Helkat-Suurim. Se sijaitsee Gibeonissa.

¹⁷ Sinä päivänä syntyi hyvin ankara taistelu. Abner ja Israelin miehet joutuivat tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä. ¹⁸ Mukana oli kolme Serujan poikaa: Jooab, Abisai ja Asael. Asael oli nopeajalkainen kuin kedon gaselli. ¹⁹ Hän ajoi takaa Abneria eikä kääntynyt tämän jäljestä oikealle eikä vasemmalle. ²⁰ Abner kääntyi katsomaan taakseen ja kysyi: ”Sinäkö se olet, Asael?” Hän vastasi: ”Minä.” ²¹ Silloin Abner sanoi hänelle: ”Käänny oikealle tai vasemmalle, ota kiinni joku noista nuorista miehistä ja riistä häneltä varusteet.” Mutta Asael ei tahtonut kääntyä hänen kannoiltaan. ²² Abner sanoi vielä Asaelille: ”Käänny jo pois

seuraamasta minua. Muuten minun täytyy lyödä sinut maahan. Kuinka sitten voisin katsoa veljeäsi Jooabia silmiin?”²³ Mutta Asael kieltäytyi kääntymästä. Silloin Abner pisti häntä keihään varsipuolella vatsaan, ja keihäs tuli ulos hänen selästään. Hän kaatui maahan ja kuoli siihen paikkaan. Jokainen, joka tuli paikalle, jossa Asael makasi kuolleena, pysähtyi siihen.

²⁴ Jooab ja Abisai ajoivat Abneria takaa. Auringon laskiessa he tulivat Amman kukkulalle, joka on lähellä Giiahia, Gibeonin autiomaahan johtavan tien varrella.²⁵ Benjaminilaiset kokoontuivat Abnerin taakse yhdeksi joukoksi ja pysähtyivät erään kukkulan laelle.²⁶ Abner huusi Jooabille: ”Pitääkö miekan syödä ikuisesti? Etkö tiedä, että siitä tulee jälkeinpäin vain katkeruutta? Miksi et jo käske väen lakata ajamasta takaa veljiään?”²⁷ Jooab vastasi: ”Niin totta kuin Jumala elää, ellet olisi puhunut, niin vasta aamulla väki olisi lakannut ajamasta takaa veljiään.”²⁸ Sitten Jooab puhalsi pasuunaan, ja koko sotaväki pysähtyi. Se ei ajanut enää takaa Israelia eikä enää taistellut.

²⁹ Abner ja hänen miehensä kulkiivat koko sen yön pitkin aromaata, menivät sitten Jordanin poikki, kulkiivat koko Bitronin läpi ja tulivat Mahanaimiin.³⁰ Palattuuan

ajamasta takaa Abneria Jooab koki kaiken väen. Daavidin palvelijoista puuttui Asaelin lisäksi 19 miestä.³¹ Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet kuoliaaksi benjaminilaisia ja Abnerin miehiä 360 miestä.³² He ottivat mukaansa Asaelin ja hautasivat hänet hänen isänsä hautaan, joka on Beetlehemissä. Sitten Jooab ja hänen miehensä kulkivat koko sen yön ja tulivat aamun valjetessa Hebronin.

3¹ Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä jatkui pitkään. Daavid vahvistui vahvistumistaan, mutta Saulin suku heikkeni heikkenemistään.

Daavidin pojat

² Daavidille syntyi Hebronissa poikia. Hänen esikoisensa oli Amnon, jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam.³ Hänen toinen poikansa oli Kilab, jonka äiti oli Abigail, karmelilaisen Naabalin leski. Kolmas oli Absalom, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären Maakan poika.⁴ Neljäs oli Adonia, Haggitin poika, ja viides Sefatja, Abitalin poika.⁵ Kuudes oli Jitream, Daavidin vaimon Eglan poika. Nämä syntyivät Daavidille Hebronissa.

Abner siirtyy Daavidin puolelle

⁶ Kun sota Saulin ja Daavidin sukujen välillä jatkui, Abner sai yhä vahvemman aseman Saulin suvun keskuudessa.⁷ Saulilla oli ollut sivuvaimo nimeltään Rispa,

Aijan tytär. Kerran lisboset sanoi Abnerille: "Miksi olet käynyt isäni sivuvaimon luona?" ⁸ Abner vihas-tui kovin lisbosetin sanoista ja vas-tasi: "Olenko minä jokin koiranpää Juudasta? Tähän päivään asti olen tehnyt hyvää isäsi Saulin suvulle, hä-nen veljilleen ja ystävilleen, enkä ole antanut sinun joutua Daavidin kä-siin, ja nyt sinä syytät minua naista koskevasta rikoksesta." ⁹ Jumala ran-gaiskoon Abneria nyt ja vastakin, jos en tee Daavidin hyväksi sitä, minkä Herra on hänelle vannonut: ¹⁰ "Minä siirrän kuninkuuden Saulin suvulta ja pystytän Daavidille valtaistuimen Israeliin ja Juudaan, Daanista aina Beersebaan asti." ¹¹ Eikä lisboset kyennyt vastaamaan Abnerille sa-naakaan, sillä hän pelkäsi tätä.

¹² Sitten Abner lähetti omissa ni-missään sanansaattajia Daavidin luo sanomaan: "Kenelle maa kuuluu? Tee liitto minun kanssani, niin näet, että minun käteni tukee sinua ja minä käännän koko Israelin sinun puolellesi." ¹³ Daavid vastasi: "Hyvä, minä teen liiton kanssasi. Mutta yh-den asian minä vaadin sinulta. Sinä et saa nähdä kasvojani, ellet tuo mukanasi Miikalia, Saulin tytärtä, kun tulet luokseni." ¹⁴ Sitten Daavid lähetti sanansaattajat Saulin pojan lisbosetin luo sanomaan: "Anna mi-nulle vaimoni Miikal, jonka olen kih-lannut itselleni sadalla filistealaisten esinahalla." ¹⁵ Niin lisboset lähetti

ottamaan Miikalin tämän mieheltä Paltielilta, Laiksen pojalta. ¹⁶ Mies lähti vaimonsa mukaan ja seurasi häntä itkien lakkaamatta Bahurimiin asti. Lopulta Abner sanoi miehelle: "Mene takaisin!" Silloin tämä palasi takaisin.

¹⁷ Abner oli neuvotellut Israelin vanhinten kanssa ja sanonut: "Te olette jo kauan vaatineet Daavidia kuninkaaksenne." ¹⁸ Pankaa siis nyt toimeksi, sillä Herra on sanonut Daavidille näin: "Palvelijani Daavidin kautta minä vapautan kansani Isra-elin filistealaisten käsistä ja kaikkien sen vihollisten käsistä." ¹⁹ Abner sa-noi tämän myös benjaminilaisille, ja sitten hän meni Hebroniin ker-tomaan Daavidillekin, mitä mieltä Israel ja koko Benjaminin heimo olivat. ²⁰ Kun Abner tuli Daavidin luo Hebroniin mukanaan kaksikym-mentä miestä, Daavid järjesti pidot Abnerille ja hänen kanssaan tulleille miehille. ²¹ Abner sanoi Daavidille: "Minä lähdén nyt kokoamaan kaikki israelilaiset herrani, kuninkaan, luo. He tekevät liiton sinun kanssasi ja sinä voit hallita kuninkaana kaikkia, joita haluat." Daavid lähetti Abnerin matkaan, ja hän lähti rauhassa.

Jooab tappaa Abnerin

²² Juuri silloin Daavidin palveli-jat ja Jooab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista. Abner ei ollut enää Daavidin luona

Hebronissa, sillä Daavid oli päästänyt hänet lähtemään rauhassa. ²³ Kun Jooab tuli yhdessä koko sotaväen kanssa, hänelle kerrottiin: "Abner, Neerin poika, tuli kuninkaan luo. Kuningas lähetti hänet matkaan, ja hän lähti rauhassa." ²⁴ Silloin Jooab meni kuninkaan luo ja sanoi: "Mitä olet tehnyt? Abner on käynyt luonasi! Miksi päästit hänet menemään? ²⁵ Kyllähän sinä tunnet Abnerin, Neerin pojan! Varmasti hän tuli pettääkseen sinut ja saadaakseen tietoa liikkeistäsi ja kaikesta, mitä teet." ²⁶ Sitten Jooab lähti Daavidin luota ja lähetti sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat hänet takaisin Siiran vesisäiliön luota. Mutta Daavid ei tiennyt tästä mitään. ²⁷ Kun Abner tuli takaisin Hebroniiin, Jooab vei hänet syrjään porttihalviin muka puhuakseen hänen kanssaan kahden kesken. Siellä Jooab pisti häntä vatsaan, ja niin Abner kuoli Jooabin veljen Asaelin veren kostoksi.

²⁸ Kun Daavid sai myöhemmin kuulla siitä, hän sanoi: "Minä ja minun kuningassukuni olemme Herran edessä ikuisesti syyttömät Abnerin, Neerin pojan, vereen. ²⁹ Hänen vrensä tulkoon Jooabin päälle ja koko hänen isänsä perheen päälle. Älkööt Jooabin suvusta loppuko vuotoa tai spitaalia sairastavat, sauvaan nojautuvat, miekkaan kaatuvat ja leivän puutteessa olevat." ³⁰ Jooab

ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, koska hän oli surmannut heidän veljensä Asaelin taistelussa Gibeonin luona.

Daavid suree Abneria

³¹ Mutta Daavid sanoi Jooabille ja kaikelle väelle, joka oli tämän kanssa: "Repäiskää vaatteenne, vyöttäytykää säkkeihin ja pitäkää valittajaiset Abnerille." Kuningas Daavid itse kulki ruumispaarien perässä. ³² He hautasivat Abnerin Hebroniiin, ja kuningas itki suureen ääneen Abnerin haudalla. Myös koko kansa itki.

³³ Kuningas lauloi Abnerille tämän valitusvirren:

"Pitkö Abnerin kuolla niin kuin
houkka kuolee?

³⁴ Sinun käsiäsi ei ollut sidottu
eikä jalkojasi pantu
vaskikahleisiin.

Sinä kaaduit niin kuin
kaadutaan väärintekijöiden
käden kautta."

Ja koko kansa itki häntä
yhä enemmän.

³⁵ Kun oli vielä päivä, koko kansa tuli tarjoamaan Daavidille leipää. Mutta Daavid vannoi: "Jumala rangaiskoon minua nyt ja vastakin, jos maistan leipää tai mitään muuta, ennen kuin aurinko laskee." ³⁶ Koko kansa sai tietää tämän. Se miellytti heitä, niin kuin kaikki muukin, mitä kuningas teki. ³⁷ Niin koko kansa ja koko Israel ymmärsivät

sinä päivänä, ettei Abnerin, Nee-
rin pojan, surmaaminen ollut läh-
töisin kuninkaasta.³⁸ Kuningassanoi
palvelijoilleen: ”Ettekö tiedä, että
Israelista on tänä päivänä kaatu-
nut ruhtinas ja suurmies?”³⁹ Minä
olen vielä heikko, vaikka minut on
voideltu kuninkaaksi. Nuo miehet,
Serujan pojat, ovat liian väkivaltai-
sia minun hillitä, mutta Herra mak-
saa pahantekijälle hänen pahuu-
tensa mukaan.”

lisboset murhataan

4¹ Kun Saulin poika kuuli Abnerin
kuolleen Hebronissa, hänen kä-
tensä herposivat, ja koko Is-
rael pelästyi.² Saulin pojalla oli
partiojoukkojen päämiehinä kaksi
beerotilaisen Rimmonin poikaa: toi-
sen nimi oli Baana ja toisen
Reekab. He olivat benjaminilaisia,
sillä myös Beerot luetaan kuuluvaksi
Benjaminiin.³ Beerotilaiset olivat
paenneet Gittaimiin, ja he asuvat
siellä muukalaisina vielä tänäkin
päivänä.

⁴ Saulin pojalla Joonatanilla oli
poika, joka oli jaloistaan rampa. Hän
oli viiden vuoden ikäinen, kun Sau-
lin ja Joonatanin kuolinsanoma tuli
Jisreelistä. Silloin hänen hoitajansa
sieppasi hänet mukaansa ja lähti
pakoon. Mutta kun hän pakeni kii-
reesti, poika putosi ja rampautui. Po-
jan nimi oli Mefiboset.

⁵ Beerotilaisen Rimmonin pojat
Reekab ja Baana lähtivät mat-
kaan ja tulivat päivän ollessa
kuumimmillaan lisbosetin taloon,
kun hän makasi päivälevollaan.⁶ He
menivät sisälle taloon muka nouta-
maan vehnää mutta surmasivatkin
lisbosetin lävistämällä hänen vat-
sansa. Sitten Reekab ja hänen vel-
jensä Baana pakenivat.⁷ He siis me-
nivät taloon, kun lisboset lepäsi
vuoteellaan makuuhuoneessaan,
löivät hänet kuoliaaksi ja iskivät hä-
neltä pään poikki. He ottivat sen
mukaansa, kulkivat tasangon tietä
koko yön⁸ ja toivat lisbosetin pään
Daavidille Hebroniiin ja sanoivat ku-
ninkaalle: ”Katso, tässä on viholli-
sesi Saulin pojan lisbosetin pää, Sau-
lin, joka tavoitteli henkeäsi. Herra
on tänä päivänä kostanut Saulille ja
hänen jälkeläisilleen herrani, kunin-
kaan, puolesta.”

Daavid rankaisee murhaajia

⁹ Mutta Daavid vastasi Reekabille
ja tämän veljelle Baanalle,
beerotilaisen Rimmonin pojille:
”Niin totta kuin Herra elää,
hän, joka on lunastanut sieluni
kaikesta hädästä: ¹⁰sen miehen,
joka luuli tuovansa minulle
ilosanomaa ilmoittaessaan Saulin
kuolemasta, minä otin kiinni ja
surmautin Siklagissa. Näin annoin
hänelle sanantuojan palkan.
¹¹Enkö paljon ennemmin nyt,
kun jumalattomat miehet ovat

murhanneet syyttömän miehen hänen kodissaan, hänen omassa vuoteessaan, vaatisi hänen vertaan heidän kädestään ja hävittäisi heitä pois maan päältä?” ¹² Niin Daavid antoi käskyn palvelijoilleen, ja nämä surmasivat heidät, hakkasivat poikki heidän kätensä ja jalkansa ja ripustivat heidän ruumiinsa Hebronin lammikon rannalle. Sitten he ottivat lisboasetin pään ja hautasivat sen Abnerin hautaan Hebroniiin.

DAAVID KOKO ISRAELIN KUNINKAANA, 5 – 10

Daavid voidellaan Israelin kuninkaaksi

(1Ak 11:1-3)

5 ¹ Kaikki Israelin heimot tulivat Daavidin luo Hebroniiin ja sanoivat: ”Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi. ² Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaanamme, sinä johdit Israelin sotajoukkoja. Sinulle Herra on sanonut: ’Sinä kaitset minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee Israelin ruhtinas.’” ³ Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebroniiin, ja kuningas Daavid teki siellä heidän kanssaan liiton Herran edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi.

⁴ Daavid oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta. ⁵ Seitsemän

vuotta ja kuusi kuukautta hän hallitsi Juudaa Hebronissa, ja kolmekymmentäkolme vuotta hän hallitsi koko Israelia ja Juudaa Jerusalemissa.

Jerusalemistä tulee Daavidin kaupunki

(1Ak 11:4-9)

⁶ Kuningas lähti miehineen Jerusalemiin taistelemaan niitä jebusilaisia vastaan, jotka yhä asuivat maassa. Mutta nämä sanoivat Daavidille: ”Tänne sinä et tule, vaan sokeat ja ontuvat karkottavat sinut.” He näet ajattelivat: ”Daavid ei pääse tänne.” ⁷ Mutta Daavid valloitti Sii-onin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin. ⁸ Daavid sanoi sinä päivänä: ”Jokainen, joka haluaa lyödä jebusilaiset, tunkeutukoon kaupunkiin vesijohdon kautta voittaakseen ne sokeat ja ontuvat, joita Daavid vihaa.” Sen tähden sanotaan: ”Sokea tai ontuva älköön tulko taloon.”

⁹ Sitten Daavid asettui asumaan vuorilinnaan ja nimesi sen Daavidin kaupungiksi. Hän rakensi sen ympäristöä Millosta kaupunkiin päin. ¹⁰ Daavid tuli yhä mahtavammaksi, sillä Herra, sotajoukkojen Jumala, oli hänen kanssaan.

Tyyron kuninkaan Hiiramin

ystävyyden osoitus

(1Ak 14:1-2)

¹¹ Tyyron kuningas Hiiram lähetti Daavidin luo lähettiläitä sekä toimitti setripuuta, puuseppiä ja

kiviseinän rakentajia. Nämä miehet rakensivat Daavidille linnan.¹² Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa ja korottanut hänen kuninkuutensa kansansa Israelin tähden.

Jerusalemossa syntyneet Daavidin pojat

(1Ak 14:3-7)

¹³ Sen jälkeen, kun Daavid oli muuttanut Hebronista Jerusalemiin, hän otti vielä sivuvaimoja ja vaimoja ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.¹⁴ Nämä ovat hänen Jerusalemissa syntyneiden poikiensa nimet: Sammu, Soobab, Naatan, Salomo,¹⁵ Jibhar, Elisua, Nefeg, Jaafia,¹⁶ Elisama, Eljada ja Elifelet.

Daavid voittaa filistealaiset

(1Ak 14:8-17)

¹⁷ Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, he kaikki lähtivät etsimään Daavidia. Daavid sai kuulla tästä ja meni alas vuorilinnahan.¹⁸ Filistealaiset tulivat ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.¹⁹ Silloin Daavid kysyi Herralta: ”Lähdenkö minä filistealaisia vastaan? Annatko sinä heidät minun käsiini?” Herra vastasi Daavidille: ”Lähde, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi.”²⁰ Daavid tuli Baal-Perasimiin, voitti filistealaiset siellä ja sanoi: ”Herra on murtanut viholliseni minun edessäni, niin kuin vedet murtavat esteensä.” Siksi

hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim.²¹ Filistealaiset

jättivät epäjumalansa sinne, ja Daavid miehineen vei ne pois.

²² Mutta filistealaiset tulivat vielä kerran ja levittäytyivät Refaiminlaaksoon.²³ Daavid

kysyi taas Herralta neuvoa, ja Herra vastasi: ”Älä mene heitä vastaan vaan kierrä heidät takaapäin ja hyökkää heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta.”²⁴ Kun kuulet askelten äänen balsamipuiden latvoista, toimi nopeasti, sillä silloin Herra on lähtenyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten joukot.”²⁵ Daavid teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt, ja hän löi filistealaiset ja ajoi heitä takaa Gebasta Geseriin saakka.

Liitonarkkua kuljetetaan vaunuilla

(1Ak 13:1-14)

6¹ Daavid kokosi jälleen kaikki valiomiehet Israelista, 30 000 miestä.² Sitten Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät hakemaan Juudan Baalasta Jumalan liitonarkkua, jonka Herra Sebaot oli ottanut nimiinsä, hän, joka asuu kerubien keskellä.³ He panivat Jumalan arkun uusiin vaunuihin ja veivät sen pois Abinadabin talosta, joka oli mäellä. Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat uusia vaunuja.⁴ Abinadabin pojat kuljettivat Jumalan arkun pois mäellä olevasta

Abinadabin talosta. He kulkivat Jumalan arkun mukana; Ahjo kulki arkun edellä. ⁵ Daavid ja koko Israelin heimo karkeloivat Herran edessä kaikenlaisten sypressipuisten soittimien, lyyrojen, harppujen, rumpujen, helistimien ja symbaalien säestyksellä.

⁶ Mutta kun he tulivat Naakonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä Jumalan arkkua kohti ja tarttui siihen, koska härät alkoivat vikuroida. ⁷ Silloin Herra vihastui Ussaan. Jumala surmasi hänet siinä paikassa hänen hairahduksensa tähden, ja Ussa kuoli Jumalan liitonarkun viereen.

⁸ Mutta Daavid vihastui siitä, että Herra oli niin murtanut Ussan. Hän antoi paikalle nimen Peres-Ussa, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä. ⁹ Daavid pelkäsi sinä päivänä Herraa ja sanoi: "Kuinka Herran arkku voisi tulla minun luokseni?" ¹⁰ Eikä Daavid tahtonut siirtää Herran arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin vaan siirrätti sen gatilaisen Oobed-Edomin taloon. ¹¹ Niin Herran liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi gatilaisen Oobed-Edomin taloon, ja Herra siunasi Oobed-Edomia ja koko hänen perhettään.

Liitonarkku kannetaan Jerusalemiin

(1Ak 15:25-29, 16:1-6)

¹² Kun kuningas Daavidille kerrottiin, että Herra oli Jumalan arkun vuoksi siunannut Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli, Daavid lähti iloiten hakemaan Jumalan arkkua Oobed-Edomin talosta ylös Daavidin kaupunkiin. ¹³ Kun Herran arkun kantajat olivat astuneet kuusi askelta, Daavid uhrasi härän ja syöttövasikan. ¹⁴ Sittem hän karkeloi kaikin voimin Herran edessä pellavakasukkaan vyötäytyneenä. ¹⁵ Näin Daavid ja koko Israelin heimo saattoivat Herran liitonarkkua riemuhuudoin pasuunan pauhatessa.

¹⁶ Kun Herran arkku tuli Daavidin kaupunkiin, Miikal, Saulin tytär, katseli ikkunasta. Nähdessään kuningas Daavidin hyppivän ja karkeloivan Herran edessä hän halveksi Daavidia sydämessään. ¹⁷ Herran arkku asetettiin paikalleen teltaan, jonka Daavid oli sitä varten pystyttänyt, ja Daavid uhrasi Herran edessä polttouhreja ja yhteysuhreja. ¹⁸ Kun Daavid oli uhrannut polttouhrit ja yhteysuhrit, hän siunasi kansan Herran Sebaotin nimessä ¹⁹ ja jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin kansanpaljoudelle, sekä miehille että naisille, kullekin leivän, kappaleen lihaa ja kakun rusinoita.

Sitten jokainen heistä, koko kansa, lähti kotiinsa.

Miikal soimaa Daavidia

²⁰ Kun Daavid sen jälkeen palasi tervehtimään perhettään, Miikal, Saulin tytär, lähti Daavidia vastaan ja sanoi: ”Kuinka kunnioitettava Israelin kuningas onkaan nyt ollut, kun on tänään paljastanut itsensä palvelijoittensa orjattarien silmien edessä niin kuin joku tyhjäntoimittaja voi paljastaa itsensä!” ²¹ Mutta Daavid sanoi Miikalille: ”Herran edessä, joka on valinnut minut ohi sinun isäsi ja koko hänen sukunsa ja asettanut minut Herran kansan, Israelin, ruhtinaaksi – Herran edessä minä iloitsin. ²² Vieläkin alhaisemmaksi minä voin tulla ja olen halpa omissa silmissäni, mutta ne orjattaret, joista sinä puhuit, tulevat kunnioittamaan minua.” ²³ Eikä Miikal, Saulin tytär, saanut lasta koko elinaikanaan.

Naatan ilmoittaa Daavidille

Herran lupauksen

(1Ak 17:1-15)

7 ¹ Kerran, kun kuningas istui linnassaan, sen jälkeen kun Herra oli suonut hänen päästä rauhaan kaikista ympärillä olevista vihollisista, ² hän sanoi profeetta Naatanille: ”Näethän, että minä asun setripuisessa linnassa, mutta Jumalan liitonarkku on telttakankaan suojassa.” ³ Naatan sanoi kuninkaalle: ”Mene ja tee

kaikki, mitä on mielessäsi, sillä Herra on sinun kanssasi.”

⁴ Mutta sinä yönä kävikin niin, että Naatanille tuli tämä Herran sana: ⁵ ”Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: ‘Näin sanoo Herra: Sinäkö rakentaisit minulle huoneen asuakseni?’ ⁶ Enhän minä ole asunut huoneessa siitä päivästä lähtien, jona johdatin israelilaiset Egyptistä, tähän päivään saakka, vaan olen vaeltanut teltta-asumuksen mukana. ⁷ Olenko minä koskaan, missä sitten olenkin vaeltanut kaikkien israelilaisten keskuudessa, sanonut yhdelekään Israelin heimolle, jonka olen asettanut kaitsemaan kansaani Israelia: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

⁸ Sano siis palvelijalleni Daavidille: ‘Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut laitumelta, lampaiden jäljestä, kansani Israelin ruhtinaaksi. ⁹ Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt tieltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen nimesi suureksi, maan suurimpien nimien vertaiseksi. ¹⁰ Minä määrään paikan kansalleni Israelille ja juurrutan sen niin, että se saa asua paikallaan eikä enää ole levoton. Vääryyden tekijät eivät sitä enää sorra niin kuin ennen, ¹¹ siitä ajasta lähtien, kun minä asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä annan sinun päästä rauhaan kaikista

vihollisistasi, ja Herra ilmoittaa sinulle, että hän itse rakentaa sinulle huoneen.¹² Kun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepää isiesi luona, minä nostan seuraajaksesi jälkeläisesi, joka on lähtöisin sinun ruumiistasi, ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.¹³ Hän rakentaa huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.¹⁴ Minä olen hänen isänsä, ja hän on minun poikani. Jos hän tekee väärin, minä kuritan häntä ihmisvitsalla, ihmisten antamalla lyönneillä.¹⁵ Armoani minä en kuitenkaan ota häneltä pois, niin kuin otin sen pois Saulilta, jonka minä poistin sinun tieltäsi.¹⁶ Sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät aina minun edessäni, ja sinun valtaistuimesi on oleva ikuisesti luja.”

¹⁷ Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitosrukous

(1Ak 17:16-27)

¹⁸ Silloin kuningas Daavid meni Herran eteen, istuutui ja sanoi: ”Mikä minä olen, Herra, Herra, ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut tähän asti?”¹⁹ Mutta tämä on vielä pientä sinun silmissäsi, Herra, Herra, sillä sinä olet puhunut myös palvelijasi suvun kaukaisesta

tulevaisuudesta. Tämä on opetuksiksi ihmiselle, Herra, Herra.²⁰ Mitäpä Daavid enää sinulle puhuisi? Sinähän tunnet palvelijasi, Herra, Herra.²¹ Sanasi tähden ja oman mielesi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot saattaaksesi ne palvelijasi tietoon.²² Sen tähden sinä, Herra, Herra, olet suuri. Kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi eikä muuta jumalaa kuin sinä.

²³ Mikä kansa on sinun kansasi Israelin vertainen? Se on maan päällä ainoa kansa, jota Jumala itse on tullut lunastamaan kansakseen, tehdäkseen sen kuuluisaksi ja tehdäkseen meille ja sinun maallesi suuria ja pelottavia tekoja. Näin sinä teit kansasi vuoksi, jonka sinä lunastit itsellesi Egyptistä, pakanoiden ja heidän jumaliensa vallasta!²⁴ Sinä olet valmistanut kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi, ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalakseen.

²⁵ Ja nyt, Herra Jumala, vahvista ikuisiksi ajoiksi se, mitä olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee niin kuin olet puhunut.²⁶ Näin sinun nimesi – Herra Sebaot, Israelin Jumala – on suuri iankaikkisesti, ja palvelijasi Daavidin suku pysyy sinun edessäsi.²⁷ Olethan sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, ilmoittanut

salaisuuden palvelijallesi ja sanonut: 'Minä rakennan sinulle huoneen.' Siitä palvelijasi sai rohkeuden rukoilla sinua tämän rukouksen sanoin. ²⁸Niin, Herra, Herra, sinä olet Jumala, sinun sanasi ovat totuus ja sinä olet puhunut palvelijallesi kaikesta tästä hyvästä. ²⁹Ja nyt, ole suosiollinen ja siunaa palvelijasi sukua, niin että se pysyy ikuisesti sinun edessäsi. Olethan sinä, Herra, Herra, niin luvannut, ja sinun siunauksestasi palvelijasi suku saa iankaikkisen siunauksen."

Daavidin voitot

(1Ak 18:1-13)

8¹Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, nujersi heidät ja otti vallan ohjat heidän käsistään. ²Hän löi myös mooabilaiset ja pani heidät maahan makaamaan sekä mittasi heitä nuoralla; aina kaksi nuoranpituutta hän mittasi surmatavaksi ja yhden nuoranpituuden henkiin jätettäväksi. Mooabilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa. ³Daavid löi myös Sooban kuninkaan Hadadeserin, Rehobin pojan, kun tämä oli menossa palauttamaan valtaansa Eufratvirran suunnalla. ⁴Daavid otti hänet vangiksi 1 700 ratsumiestä ja 20 000 jalkamiestä. Hän katkoi vuohisjanteet vaunuhevosilta paitsi sadalta, jotka hän säästi.

⁵Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadadeseria, Sooban

kuningasta, mutta Daavid voitti heidätkin ja surmasi 22 000 miestä. ⁶Daavid sijoitti varuskuntia Damaskon Aramiin, ja aramilaisista tuli Daavidin palvelijoita, jotka maksoivat veroa. Näin Herra antoi Daavidille voiton kaikkialla minne hän menikin. ⁷Hadadeserin palvelijoilla oli kultakilvet, ja Daavid otti ne ja toi Jerusalemiin. ⁸Hadadeserin kaupungeista, Betahista ja Beerotaista, kuningas Daavid otti hyvin paljon vaskea.

⁹Kun Hamatin kuningas Tooi kuuli, että Daavid oli voittanut Hadadeserin koko sotajoukon, ¹⁰hän lähetti poikansa Jooramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut Hadadeseria vastaan ja lyönyt hänet. Tooi oli näet usein sotinut Hadadeserin kanssa. Jooram toi mukanaan hopea-, kulta- ja vaskiesineitä. ¹¹Myös ne kuningas Daavid pyhitti Herralle, samoin kuin hän oli pyhittänyt sen hopean ja kullan, jonka hän oli ottanut kaikilta kukistamiltaan kansoilta, ¹²aramilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta, sekä saaliin, jonka hän oli saanut Hadadeserilta, Rehobin pojalta, Sooban kuninkaalta.

¹³Daavidin nimi tuli kuuluisaksi, kun hän palasi voitettuaan

Suolalaaksossa edomilaiset, 18 000 miestä. ¹⁴ Hän sijoitti varuskuntia Edomiin. Koko Edomiin hän sijoitti varuskuntia, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Näin Herra antoi Daavidille voiton kaikkialla, minne hän meni.

Daavidin korkeimmat virkamiehet

(1Ak 18:14-17)

¹⁵ Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia, ja hän toimi aina oikein ja vanhurskaasti koko kansaansa kohtaan. ¹⁶ Jooab, Serujan poika, oli sotajoukon ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri. ¹⁷ Saa-dok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Ebjatarin poika olivat pappeina, ja Seraja oli kirjurina. ¹⁸ Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö. Myös Daavidin pojat olivat pappeina.

Daavid ja Mefiboset

9 ¹ Daavid kysyi: "Onko Saulin suvusta enää jäljellä ketään, jolle minä voisin Joonatanin tähden osoittaa ystävällisyyttä?" ² Saulin perheessä oli palvelija nimeltä Siiba, ja hänet kutsuttiin Daavidin luo. Kuningas kysyi häneltä: "Oletko sinä Siiba?" Tämä vastasi: "Kyllä palvelijasi on." ³ Kuningas kysyi: "Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin osoittaa Jumalan laupeutta?" Siiba vastasi kuninkaalle: "On vielä Joonatanin poika, joka on rampa jaloistaan." ⁴ Kuningas kysyi häneltä: "Missä hän

on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän on Maakirin, Ammielin pojan, talossa Loodebarissa." ⁵ Silloin kuningas Daavid lähetti noutamaan hänet Maakirin talosta Loodebarista.

⁶ Tultuaan Daavidin luo Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, heittäytyi kasvoilleen osoittamaan kunnioitusta. Daavid sanoi: "Mefiboset!" Tämä vastasi: "Tässä on palvelijasi." ⁷ Daavid sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä minä haluan osoittaa sinulle ystävällisyyttä isäsi Joonatanin tähden. Minä palautan sinulle isoisäsi Saulin koko maaomaisuuden, ja sinä saat aina aterioda minun pöydässäni." ⁸ Mefiboset kumartui osoittamaan kunnioitusta ja sanoi: "Mikä palvelijasi on, että sinä käännyt minunlaiseni koiranraadon puoleen?" ⁹ Kuningas kutsui Saulin palvelijan Siiban ja sanoi hänelle: "Minä annan herrasi pojalle kaiken, mikä on kuulunut Saulille ja koko hänen suvulleen. ¹⁰ Viljele sinä poikinesi ja palvelijoinesi hänen puolestaan sitä maata ja korjaa sato, että herrasi pojalla olisi leipää syödä. Mefiboset, herrasi poika, saa silti aina aterioda minun pöydässäni." Siiballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa. ¹¹ Siiba sanoi kuninkaalle: "Palvelijasi tekee kaiken niin kuin herrani, kuningas, käskee palvelijaansa." Daavid

sanoi: ”Mefiboset saa syödä minun pöydässäni niin kuin kuka tahansa kuninkaan pojista.”

¹² Mefibosetilla oli pieni poika nimeltä Miika. Kaikki Siiban talon asukkaat olivat Mefibosetin palvelijoita. ¹³ Mefiboset itse asui Jerusalemissa, koska hän söi aina kuninkaan pöydässä. Hän ontui kumpaakin jalkaansa.

Daavidin lähettäjiä häväästään

(1Ak 19:1-5)

10 ¹ Kun ammonilaisten kuningas kuoli, hänen poikansa Haanun tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ² Daavid sanoi: ”Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, niin kuin hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle.” Niin Daavid lähetti palvelijoitaan lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman johdosta. Daavidin palvelijoiden tultua ammonilaisten maahan ³ ammonilaisten päämiehet sanoivat herralleen Haanunille: ”Luuletko, että Daavid kunnioittaa isääsi, kun hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi? Eiköhän Daavid lähettänyt palvelijansa luoksesi tutkiakseen ja vakoillakseen kaupunkia ja voidakseen sitten hävittää sen?” ⁴ Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä toisen puolen partaa, leikkautti heidän vaatteensa poikki takamuksen kohdalta ja

päästi heidät menemään. ⁵ Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän lähetti sananviejän miehiä vastaan, koska heitä oli pahoin häväistyt. Kuningas käski sanoa: ”Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin.”

Daavid voittaa ammonilaiset ja aramilaiset

(1Ak 19:6-19)

⁶ Kun ammonilaiset näkivät joutuneensa Daavidin vihoihin, he lähettivät palkkaamaan 20 000 jalkamiestä Beet-Rehobin ja Sooban aramilaisista, tuhat Maakan kuninkaan miestä ja 12 000 Toobin miestä. ⁷ Tämän kuultuaan Daavid lähetti matkaan Jooabin ja koko sotajoukon, kaikki soturit. ⁸ Ammonilaiset lähtivät ulos kaupungista ja asettuivat rintamaan portin edustalle, mutta Sooban ja Rehobin aramilaiset sekä Toobin ja Maakan miehet olivat eri joukkona kedolla.

⁹ Kun Jooab näki, että häntä vastassa oli rintama edessä ja takana, hän valitsi osan kaikista Israelin valiomiehistä ja asetti heidät rintamaan aramilaisia vastaan.

¹⁰ Muun väen hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja tämä asettui rintamaan ammonilaisia vastaan.

¹¹ Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset ovat minulle ylivoimaisia, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset ovat sinulle ylivoimaisia, minä autan sinua. ¹² Ole luja! Pysykäämme

lujina kansamme vuoksi ja Jumalamme kaupunkien vuoksi. Tehkoon sitten Herra, mitä hyväksi näkee.”¹³ Sitten Jooab ryhtyi väkensä kanssa taisteluun aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat hänen edeltään.¹⁴ Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, hekin pakenivat Abisaita ja menivät kaupunkiin. Silloin Jooab lakkasi ahdistamasta ammonilaisia ja palasi Jerusalemiin.

¹⁵ Huomattuaan joutuneensa tappiolle Israelin edessä aramilaiset kokoontuivat yhteen.¹⁶ Hadadeser lähetti noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, ja nämä tulivat Heelamiin Soobakin, Hadadeserin sotapäällikön, johtaessa heitä.¹⁷ Kun tästä kerrottiin Daavidille, hän kutsui koolle koko Israelin, meni Jordanin yli ja tuli Heelamiin. Aramilaiset asettuivat rintamaan Daavidia vastaan ja ryhtyivät taisteluun.¹⁸ He joutuivat kuitenkin pakenemaan Israelia, ja Daavid surmasi heiltä 700 vaunuhevosta ja 40 000 ratsumiestä. Myös heidän sotapäällikkönsä Soobakin hän löi siellä kuoliaaksi.¹⁹ Kun kaikki Hadadeseria palvelevat kuninkaatt huomasivat kärsineensä tappion Israelin edessä, he tekivät rauhan Israelin kanssa ja alkoivat palvella sitä. Tämän jälkeen aramilaiset

eivät enää uskaltaneet auttaa ammonilaisia.

DAVIDIN SYNTI JA SEN SEURAUKSET, 11 – 20

Daavid ja Batseba

11¹ Vuoden vaihteessa, kuninkaiden sotaanlähtöaikaan, Daavid lähetti Jooabin palvelijoiheen ja koko Israelin sotaretkelle. He hävittivät ammonilaisten maata ja piirittivät Rabbaa; Daavid itse jäi Jerusalemiin.² Eräänä iltana, kun Daavid oli noussut vuoteeltaan ja käveli kuninkaanlinnan katolla, hän näki sieltä naisen, joka oli peseytymässä. Nainen oli hyvin kaunis.³ Daavid lähetti hankkimaan tietoja naisesta, ja hänelle kerrottiin: ”Hän on Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo.”⁴ Silloin Daavid lähetti sanansaattajat noutamaan naista, ja tämä tuli hänen luokseen. Nainen oli juuri puhdistautunut saastaisuudestaan, ja Daavid makasi hänen kanssaan. Sitten nainen palasi kotiinsa.

⁵ Nainen tuli raskaaksi, ja hän lähetti Daavidille sanan: ”Minä olen raskaana.”

Daavid yrittää peitellä lankeemustaan

⁶ Silloin Daavid lähetti Jooabille viestin: ”Lähetä heettiläinen Uuria minun luokseni.” Niin Jooab lähetti Uurian Daavidin luo.⁷ Kun

Uuria tuli Daavidin luo, tämä kysyi, kuinka Jooab ja väki voivat ja mitä sotaan kuului. ⁸ Sitten Daavid sanoi Uurialle: "Mene kotiisi ja pese jalkasi." Uuria lähti kuninkaanlinnasta, ja kuningas lähetti lahjan hänen jälkeensä. ⁹ Mutta Uuria kävikin makuulle kuninkaanlinnan porttiin kaikkien herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

¹⁰ Kun Daavidille kerrottiin, ettei Uuria ollutkaan mennyt kotiinsa, Daavid sanoi Uurialle: "Etkö sinä tullut matkalta, miksi et mennyt kotiisi?" ¹¹ Uuria vastasi Daavidille: "Liitonarkku, Israel ja Juuda asuvat lehtimajoissa, herrani Jooab ja herrani palvelijat ovat leiriytyneinä kedolla. Menisinkö minä kotiin syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Niin totta kuin sinä elät ja sielusi elää, sitä minä en tee."

¹² Daavid sanoi Uurialle: "Jää tänne vielä täksi päiväksi. Huomenna minä lähetän sinut takaisin." Niin Uuria jäi Jerusalemiin vielä siksi päiväksi. Seuraavana päivänä ¹³ Daavid kutsui hänet luokseen syömään ja juomaan ja juotti hänet juovuksiin. Ilalla Uuria kävi kuitenkin makuulle vuoteelleen herransa palvelijoiden joukkoon eikä mennyt kotiinsa.

Daavid surmauttaa Uurian

¹⁴ Seuraavana aamuna Daavid kirjoitti kirjeen Jooabille ja lähetti sen Uurian mukana. ¹⁵ Hän kirjoitti

kirjeeseen näin: "Sijoittakaa Uuria eturintamaan, kiivaimpaan taisteluun, ja vetäytykää hänen luotaan, että hänet lyötäisiin kuoli-aaksi." ¹⁶ Piirittäessään kaupunkia Jooab sijoitti Uurian paikkaan, jossa tiesi vihollisen urheimpien miesten olevan. ¹⁷ Kaupungin miehet tulivat portista ulos ja ryhtyivät taistelemaan Jooabia vastaan, ja väkeä, Daavidin palvelijoita, kaatui. Myös heettiläinen Uuria sai surmansa.

¹⁸ Jooab lähetti kertomaan Daavidille kaiken, mitä taistelussa oli tapahtunut. ¹⁹ Hän antoi sanansaattajalle tällaisen käskyn: "Kun olet kertonut kuninkaalle kaiken, mitä sodassa on tapahtunut, ²⁰ kuningas ehkä kiivastuu ja sanoo sinulle: 'Miksi menitte niin lähelle kaupunkia taistelemaan? Ettekö tienneet, että he ampuvat muurilta?' ²¹ Kuka surmasi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö nainen heittänyt muurilta jauhinkiven hänen päälleen, niin että hän kuoli Teebeksessä? Miksi menitte niin lähelle muuria?' Sano silloin: 'Myös palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.'"

²² Sanansaattaja lähti matkaan. Perille tultuaan hän kertoi Daavidille kaiken, mitä Jooab oli lähettänyt hänet kertomaan. ²³ Hän sanoi Daavidille: "Nuo miehet olivat pääsemässä meistä voitolle

ja ryntäsivät meitä vastaan ulos kedolle, mutta me työnsimme heidät portinaukolle saakka. ²⁴ Silloin jousimiehet ampuivat muurilta sinun palvelijoitasi. Kuninkaan palvelijoita kuoli; myös palvelijasi heettiläinen Uuria sai surmansa.” ²⁵ Daavid sanoi sanansaattajalle: ”Sano Jooabille näin: ’Älköön tämä asia pahoittako mieltäsi, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen. Taistele yhä kiivaammin kaupunkia vastaan ja hävitä se.’ Rohkaise häntä näin.”

Daavid ottaa Batseban vaimokseen

²⁶ Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, hän piti puolisolleen valittajaiset. ²⁷ Suruajan mentyä Daavid lähetti noutamaan Batseban linnaansa. Batsebast tuli Daavidin vaimo, ja hän synnytti tälle pojan. Mutta se, mitä Daavid oli tehnyt, oli paha Herran silmissä.

Naatan nuhtelee Daavidia

12 ¹ Herra lähetti Naatanin Daavidin luo. Tultuaan Daavidin luo hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä. ² Rikkaalla oli hyvin paljon lampaita ja nautakarjaa, ³ mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut. Hän elätti sitä, ja se kasvoi hänen luonaan yhdessä hänen lastensa kanssa. Se söi hänen leipäpalastaan,

joi hänen maljastaan, makasi hänen sylissään ja oli hänelle kuin tytär. ⁴ Rikkaalle miehelle tuli kerran vieras. Rikas ei raskinut ottaa omia lampaitaan eikä nautojaan valmistaakseen ruokaa matkamiehelle, joka oli tullut hänen luokseen, vaan hän otti köyhän miehen karitsan ja valmisti sen ruuaksi miehelle, joka oli tullut hänen vieraakseen.”

⁵ Daavid vihastui ankarasti tuohon mieheen ja sanoi Naatanille: ”Niin totta kuin Herra elää, se mies, joka on noin tehnyt, on kuoleman oma. ⁶ Karitsa hänen on korvattava nelin kertaisesti, koska hän teki noin eikä tuntenut sääliä.”

⁷ Silloin Naatan sanoi Daavidille: ”Sinä olet se mies. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: ’Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin käsistä. ⁸ Minä olen antanut sinulle herrasi linnan ja syliisi herrasi vaimot. Myös Israelin ja Juudan heimot minä olen myös antanut sinulle. Ja jos tämä olisi vähän, minä antaisin sinulle vielä paljon muutakin. ⁹ Miksi sinä olet halveksinut Herran sanaa ja tehnyt sellaista, mikä on paha hänen silmissään? Heettiläisen Uurian sinä olet surmannut miekalla ja hänen vaimonsa olet ottanut vaimoksesi. Sinä tapoit hänet ammonilaisten miekalla. ¹⁰ Tästä lähtien ei miekka tule milloinkaan väistymään suvustasi, koska sinä olet halveksinut

minua ja ottanut vaimoksesi heettiläisen Uurian vaimon.’¹¹ Näin sanoo Herra: ‘Katso, minä nostan sinulle onnettomuuden omasta perheestäsi ja otan sinun silmiesi edessä vaimosi ja annan heidät toiselle, ja hän makaa sinun vaimojesi kanssa päivänvalossa.’¹² Sinä olet tehnyt tekosi salassa, mutta minä teen tämän koko Israelin nähden ja päivänvalossa.”

Daavid tunnustaa syntinsä

¹³ Silloin Daavid sanoi Naatanille: “Minä olen tehnyt syntiä Herraa vastaan.” Naatan sanoi Daavidille: “Niin on myös Herra ottanut pois sinun syntisi, etkä sinä kuole.”¹⁴ Mutta koska sinä näin olet antanut Herran vihollisille aiheen pilkata, kuolee poika, joka sinulle on syntynyt.”

Daavidin ja Batseban lapsi kuolee

¹⁵ Sitten Naatan meni kotiinsa. Herra löi lasta, jonka Uurian vaimo oli Daavidille synnyttänyt, ja lapsi sairastui pahoin.¹⁶ Silloin Daavid etsi pojan vuoksi Jumalaa ja paastosi. Aina kun hän meni kotiinsa, hän vietti yönsä maaten lattialla.¹⁷ Hänen hovinsa vanhimmat menivät hänen luokseen saadakseen hänet nousemaan ylös lattialta, mutta hän ei tahtonut, eikä hän syönyt mitään heidän kanssaan.

¹⁸ Seitsemäntenä päivänä lapsi kuoli. Daavidin palvelijat pelkäsivät kertoa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he ajattelivat: “Hän

ei kuunnellut meitä, kun me puhuimme hänelle lapsen vielä eläessä. Kuinka sitten voisimme sanoa hänelle, että lapsi on kuollut? Hän voisi tehdä jotakin kauheaa.”¹⁹ Kun Daavid näki, että hänen palvelijansa kuiskailivat keskenään, hän ymmärsi, että lapsi oli kuollut. Daavid kysyi palvelijoiltaan: “Onko lapsi kuollut?” He vastasivat: “On.”

²⁰ Silloin Daavid nousi maasta, pe-seytyi, voiteli itsensä ja vaihtoi vaatteensa. Sitten hän meni Herran huoneeseen ja kumartui rukoilemaan. Tultuaan kotiin hän pyysi ruokaa. Sitä tarjottiin hänelle, ja hän söi.²¹ Hänen palvelijansa kysyivät: “Miksi toimit tällä tavalla? Lapsen vielä eläessä sinä paastosit ja itkit hänen vuokseen, mutta lapsen kuoltua sinä nouset syömään.”²² Hän vastasi: “Kun lapsi vielä eli, minä paastosin ja itkin, sillä minä ajattelin: kenties Herra on minulle armollinen ja lapsi jää eloon.”²³ Nyt hän on kuollut. Miksi minä enää paastoaisin? Voisinko enää saada häntä takaisin? Minä menen hänen luokseen, mutta hän ei palaa minun luokseni.”

Salomon syntymä

²⁴ Daavid lohdutti vaimoaan Batsebaa. Hän meni tämän luokse ja makasi hänen kanssaan. Batseba synnytti pojan, ja Daavid antoi pojalle nimen Salomo. Herra rakasti Salomoa²⁵ ja lähetti profeetta

Naatanin kautta sanoman, että poikaa oli Herran vuoksi kutsuttava nimellä Jedidja.

Daavid valloittaa Rabban

(1Ak 20:1-3)

²⁶ Jooab ryhtyi taas taistelemaan ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valloitti kuninkaankaupungin. ²⁷ Hän lähetti Daavidin luo sanansaattajia sanomaan: "Olen taistellut Rabbaa vastaan ja olen jo valloittanut Vesikaupungin. ²⁸ Kokoa nyt jäljellä oleva väki, leiriidy kaupungin edustalle ja valloita se, etten minä valloittaisi sitä ja ettei sitä kutsuttaisi minun nimelläni." ²⁹ Silloin Daavid kokosi kaiken väen ja lähti Rabbaan, ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen. ³⁰ Hän otti heidän kuninkaansa päästä talentin painoisen kultakruunun, jossa oli kallis kivi, ja kruunu pantiin Daavidin päähän. Hän vei kaupungista hyvin paljon saalista. ³¹ Myös kaupungin kansan hän vei pois ja pani toiset heistä tekemään työtä kivisahoilla, rautahakuilla ja rautakirveillä ja siirsi toiset tiiliuuneille. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja koko sotaväki palasivat Jerusalemiin.

Amnon tekee väkivaltaa Taamarille

13 ¹ Sen jälkeen tapahtui näin: Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar nimeltä Taamar, ja

Daavidin poika Amnon rakastui häneen. ² Asia ahdisti Amnonia, sillä Taamar oli neitsyt ja Amnonista näytti mahdottomalta tehdä hänelle mitään. Amnon tuli aivan sairaaksi sisarensa tähden. ³ Mutta Amnonilla oli ystävä nimeltä Joonadab, joka oli Daavidin veljen Simean poika. Joonadab oli hyvin ovela mies. ⁴ Hän sanoi Amnonille: "Miksi sinä, kuninkaan poika, näytät joka aamu yhtä surkealta? Etkö kertoisi minulle?" Amnon vastasi: "Minä rakastan veljeni Absalommin sisarta Taamaria." ⁵ Joonadab sanoi hänelle: "Käy makaamaan vuoteeseesi, tekeydy sairaaksi, ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, sano hänelle: 'Salli sisareni Taamarin tulla antamaan minulle jotakin syötävää. Hän voisi valmistaa ruuan minun silmiäni edessä, minun nähteni, ja minä söisin hänen kädestään.'"

⁶ Niin Amnon kävi makuulle ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli katsomaan häntä, Amnon sanoi kuninkaalle: "Tulisipa sisareni Taamar valmistamaan kaksi leivonnaista minun nähteni, niin minä söisin hänen kädestään." ⁷ Silloin Daavid lähetti Taamarille linnaan sanan: "Mene veljesi Amnonin taloon ja valmista hänelle syötävää." ⁸ Kun Taamar tuli veljensä Amnonin taloon, tämä oli makuulla. Taamar otti taikinan, alusti sen ja teki leivonnaisia Amnonin nähden ja

kypsensi ne.⁹ Sitten hän otti pannun ja laittoi leivonnaiset Amnonin eteen. Tämä ei kuitenkaan tahtonut syödä vaan sanoi: "Lähtekää kaikki ulos luotani." Kun kaikki olivat menneet ulos hänen luotaan,¹⁰ Amnon sanoi Taamarille: "Tuo ruoka sisähuoneeseen, niin minä syön sinun kädestäsi." Taamar otti tekemänsä leivonnaiset ja vei ne veljelleen Amnonille sisähuoneeseen¹¹ ja tarjosi niitä hänelle syötäväksi. Silloin Amnon tarttui Taamariin ja sanoi hänelle: "Tule makaamaan kanssani, sisareni!"¹² Taamar sanoi: "Älä, veljeni, älä häpäise minua, sillä sellaista ei saa tehdä Israelissa. Älä tee niin häpeällistä tekoa."¹³ Mihin minä joutuisin häpeäni kanssa? Ja sinua pidettäisiin Israelissa houkkana. Puhuisit nyt kuninkaan kanssa, ei hän kiellä minua sinulta."¹⁴ Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella häntä vaan nujersi hänet ja makasi hänet väkisin.

¹⁵ Sitten Amnonin valtasi hyvin suuri vastenmielisyys häntä kohtaan. Vastenmielisyys, jota hän tunsikin Taamaria kohtaan, oli suurempi kuin hänen aiemmin tuntemansa rakkaus. Amnon sanoi hänelle: "Nouse, mene tiehesi!"¹⁶ Taamar vastasi: "Eikö se, että ajat minut pois, ole vielä suurempi rikos kuin se toinen, jonka äsken teit minulle?"

Mutta Amnon ei tahtonut kuunnella Taamaria¹⁷ vaan kutsui palvelijansa, nuoren miehen, ja sanoi: "Aja tämä ulos minun luotani ja lukitse ovi hänen jälkeensä."¹⁸ Palvelija vei Taamarin ulos ja lukitsi oven hänen jälkeensä. Taamarilla oli yllään monivärinen mekko, sillä sellaisia viitan kaltaisia vaatteita kuninkaan tyttäret käyttivät neitsyinä ollessaan.¹⁹ Taamar sirotteli tomua päähänsä ja repäisi rikki monivärisen mekon, joka hänellä oli yllään, pani käden päänsä päälle ja meni pois huutaen lakkaamatta.²⁰ Hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: "Onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Vaikene nyt, sisareni, onhan hän veljesi. Älä ota tätä asiaa niin vakavasti." Ja Taamar jäi asumaan hyllätyinä veljensä Absalomin taloon.

Absalomin kosto

²¹ Kun kuningas Daavid kuuli kaiken tämän, hän vihastui kovin.²² Absalom taas ei puhunut Amnonille sanaakaan, ei pahaa eikä hyvää, sillä Absalom vihasi Amnonia, koska tämä oli tehnyt väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.

²³ Kahden vuoden kuluttua Absalomilla oli Baal-Haasorissa, lähellä Efraimia, lampaiden keritsiäiset, joihin hän kutsui kaikki kuninkaan pojat.²⁴ Absalom meni kuninkaan luo ja sanoi: "Palvelijallasi on nyt lampaiden

keritsiäiset. Jospa myös kuningas palvelijoineen tulisi sinne palvelijansa luo!”²⁵ Mutta kuningas sanoi Absalomille: “Ei, poikani, emmehan me kaikki voi tulla, ettemme olisi sinulle vaivaksi.” Absalom pyytämällä pyysi häntä, mutta kuningas ei tahtonut lähteä vaan hyvästeli hänet.²⁶ Silloin Absalom sanoi: “Jos et itse lähde, niin salli kuitenkin veljeni Amnonin tulla meidän kanssamme.” Kuningas vastasi hänelle: “Miksi hänen pitäisi tulla sinun kanssasi?”²⁷ Mutta kun Absalom pyysi pyytämistään, Daavid päästi Amnonin ja kaikki muutkin kuninkaan pojat lähtemään hänen kanssaan.²⁸ Absalom antoi palvelijoilleen käskyn: “Pitäkää silmällä, milloin Amnon tulee viinistä hilpeälle tuulelle, ja kun minä sanon teille: ‘Lyökää Amnon kuoliaaksi’, tappakaa hänet. Älkää pelätkö, minähän olen teitä käsenyt. Olkaa lujia ja urhoollisia.”²⁹ Absalomin palvelijat tekivät Amnonille niin kuin Absalom oli käsenyt. Silloin kaikki kuninkaan pojat nousivat muuliensa selkään ja pakenivat.

³⁰ Heidän vielä ollessaan matkalla tuli Daavidin korviin huhu, että Absalom oli lyönyt kuoliaaksi kaikki kuninkaan pojat eikä heistä ollut jäänyt jäljelle ainoatakaan.³¹ Silloin kuningas nousi,

repäisi rikki vaatteensa ja asettui maahan makaamaan, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen vieressään vaatteet reväistynä.³² Mutta Joonadab, Daavidin veljen Simean poika, alkoi puhua ja sanoi: “Älköön herrani ajatelko, että kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat, on tapettu, sillä ainoastaan Amnon on kuollut. Absalom on suunnitellut tätä siitä päivästä lähtien, jona Amnon teki väkivaltaa hänen sisarelleen Taamarille.³³ Älköön siis herrani, kuningas, ajatelko, että kaikki kuninkaan pojat olisivat kuolleet, sillä ainoastaan Amnon on kuollut.”

Absalomin pako

³⁴ Mutta Absalom pakeni. Kun tähyttämässä oleva palvelija nosti katseensa, hän näki, että hänen takanaan olevan vuoren rinnettä pitkin tuli paljon väkeä.³⁵ Silloin Joonadab sanoi kuninkaalle: “Katso, kuninkaan pojat tulevat. On tapahtunut niin kuin palvelijasi sanoi.”³⁶ Kun hän oli saanut tämän sanotuksi, kuninkaan pojat saapuivat. He puhkesivat kovaääniseen itkuun, ja myös kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät hyvin katkerasti.

³⁷ Absalom pakeni Gesurin kuninkaan Talmain, Ammihudin pojan, luo. Mutta Daavid suri poikaansa Amnonia kaiken aikaa.³⁸ Absalom meni Gesuriin ja oleskeli siellä kolme

vuotta. ³⁹ Mutta kuningas Daavid alkoi ikävöidä Absalomien luo, sillä hän oli lohduttautunut Amnonin kuolemasta.

Jooabin juoni

14 ¹ Kun Jooab, Serujan poika, ymmärsi, että kuningas sydämessään kaipasi Absalomia, ² hän lähetti noutamaan Tekoasta viisaan naisen ja sanoi tälle: "Ole surevinasi ja pukeudu suruvaatteisiin äläkä voitele itseäsi öljyllä, vaan ole niin kuin nainen, joka on jo kauan surrut vainajaa. ³ Mene sitten kuninkaan eteen ja puhu hänelle näin ja näin." Ja Jooab pani sanat naisen suuhun.

⁴ Niin tekoalainen nainen meni kuninkaan puheille. Hän heittäytyi kasvoilleen maahan osoittamaan kunnioitusta ja sanoi: "Auta, kuningas!" ⁵ Kuningas kysyi naiselta: "Mikä sinun on?" Tämä vastasi: "Voi, minä olen leskivaimo, mieheni on kuollut. ⁶ Palvelijattarellasi oli kaksi poikaa. He joutuivat riitaan kedolla, eikä ollut ketään erottamassa heitä toisistaan. Silloin toinen löi toista ja tappoi hänet. ⁷ Nyt koko suku on nousut palvelijatartasi vastaan ja sanoo: 'Anna tänne veljensä surmaaja, niin me surmaamme hänet kostoksi hänen tapetun veljensä hengestä ja hävitämme samalla perillisenkin.' Näin he sammuttaisivat sen kipinän, joka minulla vielä on jäljellä, niin ettei miehestäni jäisi nimeä eikä jälkeläistä maan päälle."

⁸ Kuningas sanoi naiselle: "Mene kotiisi, minä annan käskyn sinusta."

⁹ Tekoalainen nainen sanoi kuninkaalle: "Herrani, kuningas, tulkoon tämä rikos minun ja minun isäni perheen kannettavaksi, mutta kuningas ja hänen valtaistuimensa olkoon syillisyydestä vapaa." ¹⁰ Kuningas sanoi: "Tuo minun eteeni se, joka puhuu sinulle tuollaisia. Sen jälkeen hän ei koske sinuun." ¹¹ Nainen sanoi: "Muistakoon kuningas Herra Jumalaansa, ettei verenkostaja tuottaisi vielä suurempaa turmiota ja ettei poikaani tuhottaisi." Kuningas sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, hiuskarvaakaan ei putoa maahan poikasi päästä."

¹² Mutta nainen sanoi: "Salli palvelijattaresi sanoa vielä sananen herralleni, kuninkaalle." Daavid vastasi: "Puhu." ¹³ Nainen sanoi: "Miksi sinä aiot tehdä samalla tavoin Jumalan kansaa kohtaan? Noin puhuessaan kuningas tulee ikään kuin sylliseksi, kun ei kutsu takaisin miestä, jonka on karkottanut. ¹⁴ Me kuolemme ja meistä tulee kuin maahan kaadettu vesi, jota ei voi koota takaisin. Jumala ei kuitenkaan halua ottaa pois elämää, vaan hän kantaa huolta siitä, ettei karkotettu vain joutuisi eroon hänestä. ¹⁵ Minä tulin puhumaan tätä herralleni, kuninkaalle, koska kansa sai minut pelkäämään."

Palvelijattaresi ajatteli: minä puhun kuninkaalle, ehkä kuningas tekee palvelijattarensa sanan mukaan. ¹⁶ Kuningas varmasti kuulee palvelijatartaan ja pelastaa minut sen miehen kourista, joka tahtoo hävittää sekä minut että poikani Jumalan antamasta perintöosasta. ¹⁷ Palvelijattaresi ajatteli: rauhoittakoon herrani ja kuninkaani sana tilanteen, sillä herrani, kuningas, on kuin Jumalan enkeli ja ymmärtää, mikä on hyvää ja mikä pahaa. Herra, sinun Jumalasi, olkoon kanssasi.”

¹⁸ Kuningas vastasi naiselle: “Älä salaa minulta mitään, mitä sinulta kysyn.” Nainen sanoi: “Herrani, kuningas, puhukoon.” ¹⁹ Kuningas kysyi: “Onko Jooab pannut sinut puhumaan kaiken tämän?” Nainen vastasi: “Niin totta kuin sinä, herrani kuningas, elät: siitä, mitä herrani ja kuninkaani puhuu, ei pääse oikeaan eikä vasempaan. Palvelijasi Jooab on todellakin käskenyt minua ja pannut kaikki nämä sanat palvelijattaresi suuhun. ²⁰ Antaakseen asialle toisen muodon on palvelijasi Jooab tehnyt näin. Mutta herrani on viisas kuin Jumalan enkeli ja tietää kaiken, mitä maan päällä tapahtuu.”

²¹ Silloin kuningas sanoi Jooabille: “Hyvä on, minä teen niin. Mene ja tuo takaisin nuorukainen Absalom.”

²² Jooab heittäytyi kasvoilleen maahan osoittamaan kunnioitusta ja siunasi kuningasta. Sitten Jooab sanoi: “Herrani, kuningas, nyt palvelijasi tietää, että olen saanut osakseni suosiosi, kun kuningas tekee palvelijansa sanan mukaan.” ²³ Tämän jälkeen Jooab lähti Gesuriin ja toi Absalomia Jerusalemiin. ²⁴ Mutta kuningas sanoi: “Menköön hän omaan taloonsa; minun kasvojani hän ei saa nähdä.” Niin Absalom siirtyi omaan taloonsa eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

Daavid armahtaa Absalomia

²⁵ Koko Israelissa ei ollut toista niin kaunista miestä kuin Absalom, yhtä ylistettyä. Kantapäästä päälakeen asti hänestä ei löytynyt yhtään virhettä. ²⁶ Kun hän leikkautti hiuksensa – ja hän leikkautti ne vuosittain, kun ne alkoivat tuntua hänestä painavilta – ne painoivat punnittaessa kaksisataa sekeliä kuninkaan painomittojen mukaan. ²⁷ Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar. Hän oli kaunis nainen.

²⁸ Absalom asui kaksi vuotta Jerusalemissa mutta ei saanut nähdä kuninkaan kasvoja. ²⁹ Sitten Absalom kutsui Jooabin lähettääkseen hänet kuninkaan luo, mutta Jooab ei tahtonut tulla hänen luokseen. Hän lähetti sanan vielä toistamiseen, mutta Jooab ei sittenkään halunnut tulla. ³⁰ Silloin Absalom

sanoi palvelijoilleen: ”Tiedättehän, että Jooabin pelto on minun peltoni vieressä ja hänellä on siinä ohraa. Menkää ja sytyttäkää se tuleen.” Ja Absalomien palvelijat sytyttivät pelton palamaan. ³¹ Silloin Jooab lähti Absalomien taloon ja kysyi häneltä: ”Miksi palvelijasi ovat sytyttäneet tuleen minun peltoni?” ³² Absalom vastasi Jooabille: ”Minähän lähetin sinulle sanan: ‘Tule tänne, niin minä lähetän sinut kuninkaan luo kysymään, mitä varten olen tullut kotiin Gesurista.’ Olisi parempi, jos vielä olisin siellä. Nyt minä tahdon nähdä kuninkaan kasvot. Jos minussa on vääryyttä, surmatkoon hän minut.”

³³ Niin Jooab meni kuninkaan luo ja kertoi hänelle tämän. Silloin kuningas kutsui Absalomien luokseen. Tämä tuli kuninkaan luo ja kumartui kasvoilleen maahan hänen eteensä, ja kuningas suuteli Absalomia.

Absalomien salaliitto

15 ¹ Sen jälkeen Absalom hankki itselleen vaunut ja hevosia sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. ² Absalomilla oli tapana varhain aamulla seisoa kaupungin portille vievän tien vieressä. Aina kun joku oli tulossa kuninkaan eteen saamaan oikeutta riita-asiassa, Absalom kutsui hänet luokseen ja kysyi: ”Mistä kaupungista sinä olet?” Kun tämä vastasi: ”Palvelijasi on siitä ja siitä Israelin heimosta”,

³ Absalom sanoi hänelle: ”Asiasi on kyllä hyvä ja oikea, mutta kuninkaan luona ei ole ketään, joka kuuntelisi sinua.” ⁴ Absalomilla oli tapana lisätä: ”Jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan! Silloin jokainen, jolla on riita- tai oikeusasias, voisi tulla minun eteeni, ja minä hankkisin hänelle oikeuden.” ⁵ Kun joku lähestyi kumartuakseen hänen eteensä, Absalom ojensi kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä. ⁶ Näin Absalom teki kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan eteen saamaan oikeutta, ja tällä tavoin hän varasti Israelin miesten sydämet.

⁷ Neljän vuoden kuluttua Absalom sanoi kuninkaalle: ”Salli minun mennä Hebroniin täyttämään lupaus, jonka olen tehnyt Herralle, ⁸ sillä asuessaan Aramin Gesurissa palvelijasi teki tämän lupauksen: ‘Jos Herra tuo minut takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen Herraa.’” ⁹ Kuningas sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.” Niin Absalom lähti Hebroniin. ¹⁰ Mutta hän oli lähettänyt salaa lähettejä kaikkiin Israelin heimoihin sanomaan: ”Kun kuulette pasuunan äänen, sanokaa: ‘Absalomista on Hebronissa tullut kuningas.’” ¹¹ Lisäksi Absalom oli kutsunut Jerusalemistä mukaansa kaksisataa miestä, ja nämä lähtivät matkaan pahaa aavistamatta, tietämättä asiasta mitään. ¹² Uhratesaan teurasuhreja Absalom lähetti

noutamaan giilolaisen Ahitofelin, Daavidin neuvonantajan, tämän kotikaupungista Giilosta. Salaliitosta tuli vahva, ja yhä enemmän kansaa meni Absalomien puolelle.

Daavid pakenee Jerusalemistä

¹³ Daavidin luo tuli sanantuoja, joka ilmoitti: "Israelin miesten sydämet ovat kääntyneet Absalomien puolelle." ¹⁴ Silloin Daavid sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka olivat hänen kanssaan Jerusalemissa: "Nouskaa, paetaan, sillä muuten emme voi pelastua Absalomien käsistä. Lähtekää kiireesti, ettei hän yhtäkkiä saavuttaisi meitä, tuottaisi meille onnettomuutta ja surmaisi kaupungin asukkaita miekalla." ¹⁵ Kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: "Palvelijasi ovat valmiit kaikkeen, minkä herramme ja kuninkaamme harkitsee parhaaksi." ¹⁶ Sitten kuningas lähti, ja koko hänen perheensä seurasi häntä. Kymmenen sivuvaimoaan hän kuitenkin jätti pitämään huolta linnasta.

¹⁷ Kuningas lähti, ja kaikki väki seurasi häntä. He pysähtyivät kaukaisimman talon kohdalle, ¹⁸ ja kaikki kuninkaan palvelijat kulkivat hänen ohitse. Myös kaikki kreetit ja pleetit sekä kaikki gatilaiset, kuusisataa miestä, jotka olivat seuranneet Daavidia Gatista, kulkivat kuninkaan ohi. ¹⁹ Daavid sanoi

gatilaiselle Ittaille: "Miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Käänny takaisin ja jää kuninkaan luo, sillä sinä olet muukalainen ja lisäksi maanpaossa omalta kotiseudultasi.

²⁰ Eilen sinä tulit. Ottaisinko minä jo tänään sinut harhailemaan kanssamme, kun minä itsekin menen ties minne? Käänny takaisin ja vie veljesi mukasi. Armo ja uskollisuus olkoot kanssasi!" ²¹ Mutta Ittai vastasi kuninkaalle: "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin herrani, kuningas, elää: siellä missä herrani, kuningas, on, siellä tahtoo myös palvelijasi olla, olkoonpa se elämäksi tai kuolemaksi." ²² Daavid sanoi Ittaille: "Tule sitten ja kulje ohitseni." Niin gatilainen Ittai ja kaikki miehet, jotka olivat hänen kanssaan, kulkivat ohitse perheineen.

Daavid lähettää liitonarkun takaisin Jerusalemiin

²³ Koko maa itki suureen ääneen, kun väkijoukko kulki ohi. Kuningas kulki Kidronin laakson poikki, ja koko joukko kulki hänen jäljessään autiomaahan johtavaa tietä. ²⁴ Hänen kanssaan olivat myös Saadok ja kaikki leeviläiset, jotka kantoivat Jumalan liitonarkkua. He laskivat Jumalan arkun maahan, ja Ebjatar uhraisi polttouhreja, kunnes kaikki kaupungista lähtenyt väki oli ehtinyt kulkea ohi.

²⁵ Sitten kuningas sanoi Saadokille: "Vie Jumalan arkku takaisin

kaupunkiin. Jos saan armon Herran silmissä, hän tuo minut takaisin ja antaa minun vielä nähdä arkun ja sen olinpaikan. ²⁶ Jos hän kuitenkin sanoo: 'Minä en ole mieltynyt sinuun', niin tässä olen, tehköö'n hän minulle, mitä hyväksi näkee.' ²⁷ Kuningas sanoi vielä pappi Saadokille: "Sinähän olet näkijä! Palaa rauhassa kaupunkiin. Myös poikasi Ahimaas ja Ebjatarin poika Joonatan, teidän molempien pojat, lähtekööt teidän mukaanne. ²⁸ Katsokaa, minä viivyn autiomaassa ylimenopaikoilla, kunnes saan teiltä tietoja." ²⁹ Niin Saadok ja Ebjatar veivät Jumalan liitonarkun takaisin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

*Daavid lähettää ystävänsä
Huusain Jerusalemiin*

³⁰ Mutta Daavid nousi Öljymäen rinnettä, nousi ja itki. Hän kulki pää peitettynä ja paljain jaloin. Myös kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, jokainen heistä, oli peittänyt päänsä, ja he nousivat rinnettä itkien lakkaamatta.

³¹ Daavidille kerrottiin, että Ahitofel oli salaliittolaisten joukossa Absalomien puolella. Silloin Daavid rukoili: "Herra, käännä hulluudeksi Ahitofelin neuvot." ³² Kun Daavid oli tullut vuoren laelle, jossa palvottiin Jumalaa, arkilainen Huusai tuli häntä vastaan paita reväistynä ja multaa päänsä päällä. ³³ Daavid sanoi hänelle:

"Jos tulet minun kanssani, olet minulle taakaksi. ³⁴ Palaa sen sijaan kaupunkiin ja sano Absalomille: 'Minä tahdon olla sinun palvelijasi, kuningas. Olen ennen ollut isäsi palvelija, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi.' Sillä tavoin voit tehdä puolestani tyhjäksi Ahitofelin neuvot. ³⁵ Ovathan siellä myös papit, Saadok ja Ebjatar, sinun kanssasi. Ilmoita heille kaikki, mitä kuulet kuninkaanlinnasta. ³⁶ Heillä on siellä mukanaan myös molempien pojat, Saadokilla Ahimaas ja Ebjatarilla Joonatan. Heidän kauttaan voitte lähettää minulle tiedon kaikesta, mitä kuulette." ³⁷ Niin Daavidin ystävä Huusai palasi kaupunkiin. Pian myös Absalom saapui Jerusalemiin.

Daavid ja Siiba

16 ¹ Kun Daavid oli kulkenut väkensä matkaa vuoren laelta, häntä vastaan tuli Mefibosetin palvelija Siiba mukanaan satuloitu aasipari. Aaseilla oli kuormana kaksisataa leipää, sata kakkua rusinoita, sata kesähedelmää ja leili viiniä. ² Kuningas kysyi Siibalta: "Mitä varren sinulla on nämä?" Siiba vastasi: "Aasit ovat kuninkaan perheen ratsuiksi, leipä ja hedelmät palvelijoille syötäviksi ja viini uupuneille juotavaksi autiomaassa." ³ Kuningas sanoi: "Missä sinun herrasi poika on?" Siiba vastasi kuninkaalle: "Hän jäi Jerusalemiin, sillä hän ajatteli:

‘Nyt Israelin heimo palauttaa minulle isäni kuninkuuden.’”⁴ Kuningas sanoi Siiballe: “Sinulle kuuluu nyt kaikki, mitä Mefibosetilla on.” Siiba vastasi: “Minä kumarrun eteesi; kunpa vain saisin herrani, kuninkaan, suosion.”

Sime i kiroaa Daavidia

⁵ Kun kuningas Daavid tuli Bahurimin kohdalle, kylästä tuli mies, joka oli Saulin sukua. Hänen nimensä oli Sime i, Geeran poika. Tullessaan hän kirosi⁶ ja viskeli kivillä kuningas Daavidia ja hänen palvelijoitaan, vaikka koko kansa ja kaikki soturit olivat kuninkaan oikealla ja vasemmalla puolella.⁷ Näin Sime i kirosi Daavidia: “Mene pois, mene pois, sinä murhamies, sinä kelvoton!”⁸ Herra on kostanut sinulle koko Saulin suvun veren, hänen, jonka sijaan sinusta on tullut kuningas. Nyt Herra antaa kuninkuuden pojallasi Absalomille. Tämä onnettomuus on kohdannut sinua, koska olet murhamies.”

⁹ Silloin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: “Miksi tuo koiranraato saa kirotta herraani, kuningasta? Salli minun mennä ja lyödä häneltä pää poikki.”¹⁰ Mutta kuningas vastasi: “Mitä teillä on minun kanssani tekemistä, te Serujan pojat? Kirotkoon vain, sillä ehkä Herra on käskennyt häntä: ‘Kiroa Daavidia.’ Kuka voi silloin sanoa:

‘Miksi teet niin?’”¹¹ Daavid sanoi vielä Abisaille ja kaikille palvelijoilleen: “Jos kerran oma poikani, omasta ruumiistani lähtenyt, tavoittelee henkeäni, miksi ei sitten tämä benjaminilainen? Antakaa hänen olla, kirotkoon vain, sillä Herra on häntä käskennyt.”¹² Ehkä Herra näkee kurjuuteni ja Herra korvaa minulle hyvyydellä sen, että tämä mies tänään kiroaa minua.”

¹³ Niin Daavid kulki miehineen tietä eteenpäin, ja Sime i kulki pitkin vuoren rinnettä samaan suuntaan, kirosi kulkiessaan, viskeli kiviä häntä kohti ja heitteli soraa.¹⁴ Sitteen kuningas ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, tulivat Ajefimiin ja levähtivät siellä.

Absalom makaa isänsä sivuvaimojen kanssa

¹⁵ Sillä välin Absalom ja koko kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin. Myös Ahitofel oli hänen kanssaan.¹⁶ Kun arkilainen Huusai, Daavidin ystävä, tuli Absalomien luo, hän huusi: “Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!”¹⁷ Absalom sanoi Huusaille: “Tällaistaako on uskollisuutesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi mukana?”¹⁸ Huusai vastasi Absalomille: “En mennyt, koska minä jään sen luokse, jonka Herra, tämä kansa ja kaikki Israelin miehet ovat valinneet. Hänen puolellaan minä olen.”¹⁹ Ja toisekseen, ketä minä palvelisin, ellen hänen poikaansa? Niin kuin olen

palvellut isääsi, samoin tahdon palvelella sinuakin.”

²⁰ Sitten Absalom sanoi Ahitofelille: ”Antakaapa nyt neuvo, mitä meidän on tehtävä.”

²¹ Ahitofel vastasi Absalomille: ”Mene isäsi sivuvaimojen luo, jotka hän on jättänyt pitämään huolta linnasta. Silloin koko Israel saa kuulla, että sinä olet tehnyt itsesi vastenmieliseksi isällesi, ja kaikki, jotka ovat kanssasi, saavat rohkeutta.” ²² Niin Absalomille pystytettiin telta katolle, ja hän meni isänsä sivuvaimojen luo koko Israelin nähden. ²³ Ahitofelin antama neuvo oli siihen aikaan niin kuin olisi kysytty Jumalan sanan neuvoa. Sen arvoisena pitivät sekä Daavid että Absalom jokaista Ahitofelin neuvoa.

Ahitofelin ja Huusain neuvot

17 ¹ Ahitofel sanoi Absalomille: ”Anna minun valita 12 000 miestä ja lähteä ajamaan Daavidia takaa tänä yönä. ² Minä hyökkään hänen kimppuunsa, kun hän on uupunut ja hänen kätensä ovat heronneet, ja saatan hänet kauhun valtaan. Silloin kaikki väki, joka on hänen kanssaan, pakenee, ja minä surmaan ainoastaan kuninkaan. ³ Näin saan koko kansan palaamaan luoksesi. Kaikkien palaaminen riippuu tuosta miehestä, jota et sit. Silloin koko kansa saa rauhan.”

⁴ Tämä neuvo oli hyvä Absalomin

ja kaikkien Israelin vanhimpien mielestä. ⁵ Mutta Absalom sanoi vielä: ”Kutsukaa myös arkilainen Huusai, niin saamme kuulla myös sen, mitä hänellä on sanottavaa.”

⁶ Kun Huusai tuli Absalomin luo, Absalom sanoi hänelle: ”Näin ja näin puhui Ahitofel. Onko meidän tehtävä hänen sanansa mukaan? Jos ei, puhu sinä.” ⁷ Huusai vastasi Absalomille: ”Ahitofelin neuvo ei tällä kertaa ole hyvä.” ⁸ Huusai sanoi vielä: ”Sinähän tiedät, että isäsi ja hänen miehensä ovat urheita sotureita ja vihaisia kuin karhu, jolta on kedolla riistetty poikaset. Isäsi on myös kokenut sotilas, joka väkineen ei lepää yöllä. ⁹ Varmasti hän on nyt piiloutunut johonkin onkaloon tai muuhun paikkaan. Jos sinun miehiäsi kaatuisi jo alussa ja se saataisiin kuulla, sanottaisiin: ‘Väelle, joka seuraa Absalomia, on tullut tappio.’ ¹⁰ Silloin urhoollisinkin, jolla on sydän kuin leijonalla, menettäisi rohkeutensa. Tietäähän koko Israel, että isäsi on sankari ja että ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat urhoollisia miehiä.

¹¹ Siksi minä annan tämän neuvon: Koottakoon koko Israel Daanista Beersebaan asti sinun luoksesi, niin että väkeä on yhtä paljon kuin hiekkaa meren rannalla, ja lähde sinä itsekin taisteluun. ¹² Kun me siten tavoitamme hänet, missä hän

onkaan, me käymme hänen päälle niin kuin kaste laskeutuu maahan. Silloin ei hänestä eikä kaikista niistä miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, jää jäljelle ainoatakaan. ¹³ Ja jos hän vetäytyisi johonkin kaupunkiin, koko Israel panisi köydet sen kaupungin ympärille ja me kiskoisimme sen alas laaksoon, niin ettei siitä jää kivensiruakaan.”

¹⁴ Silloin Absalom ja kaikki Israelin miehet sanoivat: ”Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo.” Herra oli näet päättänyt tehdä tyhjäksi Ahitofelin hyvän neuvon, jotta Herra syöksisi Absalomien onnettomuuteen.

Daavid saa Huusain lähettämän sanoman ja pakenee

¹⁵ Sitten Huusai sanoi Saadokille ja Ebjatarille, papeille: ”Sen ja sen neuvon on Ahitofel antanut Absalomille ja Israelin vanhimmille, ja sen ja sen neuvon olen minä antanut. ¹⁶ Lähettäkää pian Daavidille tällainen sana: Älä jää yöksi autiomaan aroille, vaan mene virran yli. Muuten kuningas ja kaikki väki, joka on hänen kanssaan, joutuu surman suuhun.”

¹⁷ Joonatan ja Ahimaas olivat asettuneet Roogelin lähteelle, sillä he eivät uskaltaneet näyttäytyä kaupungissa. Muuan palvelijatar toi heille

sanan, ja he menivät ja ilmoittivat sen kuningas Daavidille. ¹⁸ Kieran eräs poika näki heidät ja ilmoitti siitä Absalomille. Silloin molemmat sananviejät lähtivät kiireesti pois ja tulivat Bahurimiin erään miehen taloon. Tällä oli pihallaan kaivo, ja he laskeutuivat siihen. ¹⁹ Miehen vaimo otti peitteen, levitti sen kaivon suulle ja sirotti jyviä sen päälle, niin ettei kukaan voinut huomata mitään. ²⁰ Absalomien palvelijat tulivat vaimon luo taloon ja kysyivät: ”Missä ovat Ahimaas ja Joonatan?” Vaimo vastasi heille: ”He ovat menneet veden suuntaan.” Miehet etsivät, mutta eivät löytäneet ja palasivat Jerusalemiin.

²¹ Miesten mentyä Joonatan ja Ahimaas nousivat kaivosta ja veivät sanan kuningas Daavidille. He sanoivat: ”Nouskaa ja menkää kiireesti veden yli, sillä sen ja sen neuvon Ahitofel on antanut teidän tuhoksenne.” ²² Silloin Daavid ja kaikki väki, joka oli hänen kanssaan, lähtivät liikkeelle ja ylittivät Jordanin. Kun aamu valkeni, ei ollut ainoatakaan, joka ei olisi mennyt Jordanin yli.

²³ Kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvoaan noudatettu, hän satuloi aasinsa ja lähti kotiin omaan kaupunkiinsa. Annettuaan määräykset talonsa asioista hän hirttäytyi. Niin

hän kuoli, ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

Daavid tulee Mahanaimiin

²⁴ Daavid oli jo tullut Mahanaimiin, kun Absalom meni kaikkien Israelin miesten kanssa Jordannin yli. ²⁵ Absalom oli asettanut Amasan Jooabin sijaan sotajoukon ylipäälliköksi. Amasan isä oli Jitraniminen ismaelilainen, joka oli yhtynyt Abigailiin, Naahaksen tyttäreeseen, Jooabin äidin Serujan sisareen. ²⁶ Israelilaiset ja Absalom leiriytyivät Gileadin maahan.

²⁷ Kun Daavid oli tullut Mahanaimiin, Naahaksen poika Soobi ammonilaisten Rabbasta, Ammielin poika Maakir Loodebarista ja gileadilainen Barsillai Roogelimista ²⁸ toivat vuoteita, vateja ja saviastioita sekä vehnää, ohraa, jauhoja, paahdettuja jyviä, papuja, linssejä, ²⁹ hunajaa, voita, lampaita ja juustoja ruuaksi Daavidille ja välle, joka oli hänen kanssaan. He näet ajattelivat: ”Kansa on uuvuksissa, nälkäisenä ja janoisena autiomaassa.”

Absalomin kapina kukistetaan

18 ¹ Daavid katsasti mukanaan olevan sotaväen ja asetti sille tuhannen- ja sadanpäämiehet. ² Sitten hän lähetti väen taisteluun, kolmanneksen Jooabin johdolla, kolmanneksen Jooabin veljen Abisain, Serujan pojan, joh-

dolla ja kolmanneksen gatilaisen Ittain johdolla. Kuningas sanoi kansalle: ”Minäkin lähdän teidän kanssanne.” ³ Mutta kansa vastasi: ”Et lähde. Jos me joutuisimme pakenemaan, ei meihin kiinnitettäisi huomiota, ja jos puolet meistä saisi surmansa, ei meihin silloinkaan kiinnitettäisi huomiota. Mutta sinä vastaat kymmentätuhatta meistä. Siksi on nyt parempi, että sinä olet meille avuksi kaupungista käsin.” ⁴ Kuningas sanoi heille: ”Minä teen, mitä te hyväksi näette.” Ja kuningas jäi seisomaan portin pieleen, kun kaikki väki lähti liikkeelle sadan ja tuhannen joukkoina. ⁵ Mutta kuningas antoi Jooabille, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: ”Kohdelkaa minun vuokseni varoen nuorta Absalomia.” Koko kansa kuuli, kuinka kuningas antoi kaikille päälliköille käskyn Absalomista.

⁶ Väki lähti ulos kaupungista Israelia vastaan, ja Efraimin metsässä alkoi taistelu. ⁷ Israelin väki joutui tappiolle Daavidin palvelijoiden edessä, ja siellä oli sinä päivänä suuri mieshukka, 20 000 miestä. ⁸ Taistelu levisi koko sille seudulle, ja metsä söi sinä päivänä enemmän väkeä kuin miekka.

Jooab tappaa Absalomin

⁹ Absalom, joka ratsasti muulilla, osui vastakkain Daavidin palvelijoiden kanssa. Kun muuli tuli suuren, tiheäoksaisen tammen alle,

Absalom tarttui päästään kiinni tammeen ja hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille muulin mennessä menojaan hänen altaan.¹⁰ Eräs mies näki tämän ja kertoi Jooabille: "Minä näin Absalomon riippuvan tammessa." ¹¹Jooab sanoi miehelle, joka ilmoitti tämän hänelle: "Jos kerran näit, niin miksi et lyönyt häntä siinä paikassa maahan? Silloin minun olisi ollut annettava sinulle kymmenen sekeliä hopeaa ja vyö." ¹²Mutta mies vastasi Jooabille: "Vaikka käsiini punnittaisiin tuhat sekeliä hopeaa, en sittenkään kävisi käsiksi kuninkaan poikaan, sillä kuningas antoi meidän kuultemme sinulle, Abisaille ja Ittaille tämän käskyn: 'Pitäkää minun vuokseni huoli nuoresta Absalomista.' ¹³Olisinko kavaltanut oman henkeni? Ja häneltähän ei mikään pysy salassa, mutta sinä kyllä olisit pysytellyt syrjässä." ¹⁴Silloin Jooab sanoi: "Minä en enää kuluta aikaa sinun kanssasi." Sitten hän otti kolme keihästä käteensä ja iski ne Absalomon rintaan, kun tämä vielä oli elossa tammessa. ¹⁵Kymmenen nuorta miestä, Jooabin varusteiden kantajaa, meni Absalomon luo, ja he löivät hänet kuoliaaksi.

¹⁶Sitten Jooab puhalsi pasuunaan pysäyttääkseen väen, ja väki palasi ajamasta takaa Israelia. ¹⁷He ottivat Absalomon ruumiin, heittivät sen metsässä suureen kuoppaan ja

kasasivat sen päälle hyvin suuren kivistä kiviä. Mutta koko Israel pakeni, jokainen kotiinsa.

¹⁸Absalom oli eläessään hankkinut itselleen patsaan ja pysyttänyt sen Kuninkaanlaaksoon. Hän oli näet sanonut: "Minulla ei ole poikaa, joka säilyttäisi nimeni muiston." Patsaalle hän oli antanut oman nimensä, ja sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä Absalomon muistomerkeksi.

Daavid saa tiedon Absalomon kuolemasta

¹⁹Ahimaas, Saadokin poika, sanoi: "Minä juoksen viemään kuninkaalle ilosanoman, että Herra on auttanut hänet oikeuteensa kaikkien hänen vihollistensa käsistä." ²⁰Mutta Jooab sanoi hänelle: "Tänään et ole ilosanoman viejä. Voit viedä ilosanoman jonakin muuna päivänä mutta et tänään. Onhan kuninkaan poika kuollut." ²¹Sitten Jooab sanoi eräälle kuusilaiselle: "Mene ja kerro kuninkaalle, mitä olet nähnyt." Kuusilainen kumartui Jooabin eteen ja lähti sitten juoksemaan. ²²Ahimaas, Saadokin poika, sanoi taas Jooabille: "Käyköön miten tahansa, minä juoksen kuusilaisen perään." Jooab sanoi: "Miksi sinä juoksisit, poikani? Eihän sinulla ole vietävänä ilosanomaa." ²³Ahimaas jatkoi: "Käyköön miten tahansa, minä juoksen." Silloin Jooab sanoi hänelle: "Juokse sitten." Ahimaas

lähti juoksemaan tasankoa myöten ja ohitti kuusilaisen.

²⁴ Daavid istui kahden portin välissä, ja tähystäjä meni portin katolle muurin päälle. Kun hän kohotti katseensa, hän näki yksinään juoksevan miehen. ²⁵ Tähystäjä huusi ja ilmoitti siitä kuninkaalle. Kuningas sanoi: "Jos hän on yksin, hänellä on hyviä uutisia." Miehen tullessa yhä lähemmäksi ²⁶ tähystäjä näki toisenkin juoksevan miehen ja huusi portinvartijalle: "Minä näen toisenkin yksinään juoksevan miehen." Kuningas sanoi: "Hänkin tuo hyviä uutisia." ²⁷ Tähystäjä sanoi: "Ensimmäinen näyttää minusta juoksevan niin kuin Ahimaas, Saadokin poika." Kuningas sanoi: "Hän on hyvä mies, hän tuo tullessaan hyviä uutisia."

²⁸ Ahimaas huusi kuninkaalle: "Rauhaa!" Sitten hän heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani, kuningasta, vastaan." ²⁹ Kuningas kysyi: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Ahimaas vastasi: "Kun kuninkaan palvelija Jooab lähetti minut, palvelijasi, minä näin suuren väkijoukon, mutta en tiedä, mistä oli kysymys." ³⁰ Kuningas sanoi: "Siirry syrjään ja seiso siellä." Ahimaas astui syrjään ja jäi sinne seisomaan.

³¹ Sitten kuusilainen tuli perille ja sanoi: "Ilosanoma herralleni, kuninkaalle! Herra on tänä päivänä auttanut sinut oikeuteesi kaikkien niiden käsistä, jotka ovat nousseet sinua vastaan." ³² Kuningas kysyi kuusilaiselta: "Voiko nuorukainen Absalom hyvin?" Kuusilainen vastasi: "Käyköön herrani ja kuninkaani vihollisille ja kaikille, jotka nousevat sinua vastaan tehdäkseen sinulle paha, niin kuin on käynyt sille nuorukaiselle."

Daavid suree Absalomia

19 ¹ Kuningas järkyttyi kovin ja nousi itkien portin yläpuolella olevaan huoneeseen. Mennessään hän sanoi: "Poikani Absalom, minun poikani, oma poikani Absalom! Jospa minä olisin kuollut sinun sijastasi! Absalom, poikani, oma poikani!"

² Jooabille kerrottiin, että kuningas itki ja suri Absalomia. ³ Voitto muuttui sinä päivänä suruksi koko kansalle, koska se kuuli kerrottavan, että kuningas oli murheissaan poikansa tähden. ⁴ Ja kansa tuli sinä päivänä kaupunkiin kuin varkain, niin kuin tulee varkain väki, joka on häpeissään paettuaan taistelusta. ⁵ Mutta kuningas oli peittänyt kasvonsa ja huusi kovalla äänellä: "Poikani Absalom! Absalom, poikani, oma poikani!"

Jooab moittii Daavidia

⁶Silloin Jooab meni sisälle kuninkaan luo ja sanoi: "Sinä olet nyt nostanut häpeän kaikkien palveli-joittesi kasvoille, vaikka he ovat tänään pelastaneet sekä sinun oman henkesi että poikiesi, tyttäriesi, vaimojesi ja sivuvaimojesi hengen. ⁷Sinähän rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat, sillä sinä olet nyt antanut ymmärtää, ettei sinulla olekaan päälliköitä eikä palvelijoita. Nyt minä tiedän, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki olisimme tänään kuolleita, se olisi sinulle mieleen. ⁸Nouse nyt, mene ulos ja puhu ystävällisesti palvelijoillesi. Minä vannon Herran nimessä: jollet mene, totisesti, ei yksikään mies jää luoksesi tänä yönä. Se olisi sinulle suurempi onnettomuus kuin mikään muu, mikä on kohdannut sinua nuoruudestasi tähän päivään saakka." ⁹Silloin kuningas nousi ja meni istumaan porttiin. Kun välle kerrottiin: "Nyt kuningas istuu portissa", koko väki tuli kuninkaan eteen.

Daavid kutsutaan takaisin Jerusalemiin

Kun Israelin miehet olivat paenneet, kukin kotiinsa, ¹⁰alettiin kaikkien Israelin heimojen keskuudessa kiistellä ja sanoa: "Kuningas on vapauttanut meidät vihollistemme käsistä, hän on vapauttanut meidät filistealaisten

käsistä. Nyt hän on joutunut pakenemaan maasta Absalomien vuoksi, ¹¹mutta Absalom, jonka me voitelimme kuninkaaksemme, on kuollut taistelussa. Miksi ette tee mitään tuodaksenne kuninkaan takaisin?"

¹²Kuningas Daavid puolestaan lähetti pappi Saadokille ja pappi Ebjatarille sanan: "Puhukaa Juudan vanhimmille näin: 'Miksi te olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin linnaansa? Se, mitä koko Israel puhuu, on tullut kuninkaan tietoon hänen olinpaikassaan. ¹³Te olette veljiäni, te olette luutani ja lihaani. Miksi siis olisitte viimeiset tuomaan kuningasta takaisin?' ¹⁴Amasalle sanokaa: 'Etkö sinä ole luutani ja lihaani? Jumala rangaiskoon minua nyt ja vastakin, ellei sinusta tule pysyvästi minun sotaväkeni päällikkö Jooabin sijaan.'"

¹⁵Näin hän taivutti kaikkien Juudan miesten sydämet puolelleen, niin että he yhtenä miehenä lähettivät kuninkaalle sanoman: "Palaa takaisin kaikkien palvelijoittesi kanssa." ¹⁶Kuningas lähti paluumatkalle ja saapui Jordanille. Juudan miehet olivat tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan tuodakseen hänet Jordanin yli.

Daavid armahtaa Simein

¹⁷Myös Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista, kiirehti Juudan miesten kanssa alas

kuningas Daavidia vastaan. ¹⁸ Hänen kanssaan oli tuhat miestä Benjaminista sekä Siiba, Saulin perheen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa. He tulivat kiireesti Jordanille ennen kuningasta ¹⁹ kuljettaakseen hänet perheineen virran yli lautalla ja tehdäkseen kaiken, mitä hän näkisi hyväksi. Simeij, Geeran poika, heittäytyi kuninkaan eteen, kun tämä oli lähdössä ylittämään Jordania, ²⁰ ja sanoi kuninkaalle: "Älköön herrani syyttäkö minua pahasta teostani älköönkä muistelko, kuinka väärin palvelijasi teki sinä päivänä, jona herrani, kuningas, lähti Jerusalemissa. Älköön kuningas panko sitä sydämelleen. ²¹ Palvelijasi tietää tehneensä syntiä, ja siksi olen tänä päivänä ensimmäisenä koko Joosefin suvusta tullut tänne herraani, kuningasta, vastaan." ²² Abisai, Serujan poika, puuttui puheeseen ja sanoi: "Eikö Simeij ole kuoltava, koska hän on kironnut Herran voideltua?" ²³ Mutta Daavid vastasi: "Mitä teillä on minun kansani tekemistä, te Serujan pojat? Miksi ryhdytte tänä päivänä minulle vastustajiksi? Olisiko tänään ketään surmattava Israelissa? Minähän tiedän, että tänä päivänä minä olen Israelin kuningas." ²⁴ Sitten kuningas sanoi Simeijlle: "Sinä et kuole." Ja kuningas vannoi sen hänelle.

Daavid kohtaa Mefibosetin

²⁵ Myös Mefiboset, Saulin pojanpoika, oli tullut kuningasta vastaan. Hän ei ollut pessyt jalkojaan eikä siistinyt partaansa eikä pesettänyt vaatteitaan kuninkaan lähdestä siihen päivään asti, jona tämä palasi rauhassa takaisin. ²⁶ Kun hän tuli Jerusalemissa kuningasta vastaan, kuningas kysyi häneltä: "Miksi et tullut minun mukaani, Mefiboset?" ²⁷ Hän vastasi: "Herrani, kuningas, palvelijani petti minut. Minä sanoin hänelle: 'Minä tahdon satuloidun aasin ratsastaakseni sillä ja lähteäkseni kuninkaan mukaan' – palvelijasihan ontuu. ²⁸ Mutta hän olikin panetellut palvelijaasi herralleni, kuninkaalle. Herrani, kuningas, on kuitenkin kuin Jumalan enkeli. Tee siis, mitä hyväksi näet. ²⁹ Olihan koko minun isäni suku kuoleman oma herrani ja kuninkaani edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydästäsi. Olisiko minulla enää oikeutta muuhun tai mitään valittamista kuninkaalle?" ³⁰ Kuningas vastasi hänelle: "Mitä tuosta enää puhut! Minä määrään, että sinä ja Siiba saatte jakaa maaomaisuuden." ³¹ Mefiboset sanoi kuninkaalle: "Ottakoon hän sen vaikka kokonaan, kun kerran

herrani, kuningas, on palannut rauhassa kotiinsa.”

Daavid ja Barsillai

³² Myös gileadilainen Barsillai oli tullut Roogelimista ja meni kuninkaan mukana Jordanille saattaakseen hänet sen yli. ³³ Barsillai oli hyvin vanha, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Hän oli huolehtinut kuninkaan ylläpidosta tämän ollessa Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin varakas mies. ³⁴ Kuningas sanoi Barsillaille: ”Tule sinäkin mukaani, niin minä tarjoan sinulle ylläpidon luonani Jerusalemissa.” ³⁵ Mutta Barsillai vastasi kuninkaalle: ”Montakohan elinvuotta minulla enää lienee, että tulisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin? ³⁶ Minä olen nyt kahdeksankymmentä vuotta vanha. Osaisinko enää erottaa hyvää huonosta tai maistuisiko palvelijastasi miltään se, mitä hän syö tai juo? Kuuluisiko minusta enää miltään laulajien tai laulajattarien laulu? Miksi palvelijasi vielä tulisi taakaksi herralleni, kuninkaalle? ³⁷ Palvelijasi seuraa kuningasta vain vähän matkaa tuolle puolelle Jordanin. Miksi kuningas antaisi minulle sellaisen korvauksen? ³⁸ Salli palvelijasi palata takaisin, niin että saan kuolla omassa kaupungissani, siellä, missä on isäni

ja äitini hauta. Katso, tässä on palvelijasi Kimham. Lähteköön hän herrani, kuninkaan, kanssa. Tee hänelle, mitä hyväksi näet.” ³⁹ Kuningas vastasi: ”Tulkoon siis Kimham minun mukaani. Minä teen hänelle, mitä sinä näet hyväksi, ja kaiken, mitä minulta toivot, minä teen sinun hyväksesi.”

⁴⁰ Sitten koko kansa ylitti Jordanin, myös kuningas itse. Kuningas suuteli Barsillaita ja hyvästeli hänet, ja Barsillai palasi takaisin kotiinsa. ⁴¹ Kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen mukanaan. Koko Juudan kansa ja puolet Israelin kansasta saattoivat kuninkaan sinne.

Israelin ja Juudan miesten riita

⁴² Silloin kaikki Israelin miehet tulivat kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Miksi veljemme, Juudan miehet, ovat tuoneet kuninkaan ja hänen perheensä kuin varkain Jordanin yli, samoin kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?” ⁴³ Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: ”Onhan kuningas meille läheisempi. Miksi te tämän vuoksi vihastutte? Olemmeko me muka syöneet kuninkaan tai ryöstäneet hänet itsellemme?” ⁴⁴ Israelin miehet vastasivat Juudan miehille: ”Meillä on kymmenen kertaa suurempi osuus kuninkaaseen, myös Daavidiin, kuin teillä. Miksi olette siis ylenkatsooneet meitä? Ja emmekö me puhuneet

ensimmäisinä, että kuninkaamme on tuotava takaisin?” Mutta Juudan miesten sanat olivat vielä jyrkempiä kuin Israelin miesten.

Seban kapina

20¹ Paikalla sattui olemaan keltavoton benjaminilainen mies nimeltä Seba, Bikrin poika. Hän puhalsi pasuunaan ja sanoi: ”Ei meillä ole osaa Daavidiin eikä perintöosaa lisain poikaan. Joka mies majalleen, Israel!”² Silloin kaikki Israelin miehet lakkasivat seuraamasta Daavidia ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa, mutta Juudan miehet pysyivät uskollisina kuninkaalleen ja seurasivat häntä Jordanilta Jerusalemiin.

³ Kun kuningas Daavid tuli Jerusalemiin linnaansa, hän otti ne kymmenen sivuvaimoaan, jotka oli jättänyt pitämään huolta palatsista, ja sulki heidät vartioituun taloon. Hän elätti heitä mutta ei käynyt heidän luonaan, ja he olivat eristettyinä kuolinpäiväänsä asti elävän miehen leskinä.

⁴ Kuningas sanoi Amasalle: ”Kutsu koolle Juudan miehet kolmen päivän kuluessa ja ole silloin itsekin paikalla.”⁵ Amasa meni kutsumaan koolle Juudaa mutta viipyi ohi sen ajan, jonka Daavid oli määrännyt.⁶ Silloin Daavid sanoi Abisaille: ”Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän pahaa kuin Absalom. Ota sinä herrasi palvelijat mukaasi ja

aja häntä takaa, ettei hän saisi haltuunsa varustettuja kaupunkeja ja pääsisi meiltä pakoon.”

Jooab tappaa Amasan

⁷ Jooabin miehet sekä kreetit ja pleetit ja kaikki muutkin soturit lähtivät ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.⁸ Kun he olivat ehtineet Gibeonissa olevan suuren kiven luo, Amasa tuli heitä vastaan. Jooabin yllä oli takki ja sen päällä oli vyötetty miekka tupessaan. Kun hän lähti liikkeelle, miekka putosi.⁹ Jooab sanoi Amasalle: ”Onko kaikki hyvin, veljeni?” Samalla hän tarttui oikealla kädellään Amasaa partaan muka suudellakseen häntä.¹⁰ Mutta kun Amasa ei varonut miekkaa, joka Jooabilla oli kädessään, tämä pisti häntä sillä vatsaan, niin että hänen sisälmyksensä valuivat maahan. Toista pistoa ei tarvittu, vaan hän kuoli heti. Sitten Jooab ja hänen veljensä Abisai jatkoivat Seban, Bikrin pojan, takaa-ajoa.¹¹ Eräs Jooabin miehistä jäi seisomaan Amasan viereen ja huusi: ”Jokainen joka kannattaa Jooabia ja on Daavidin puolella, seuratkoon Jooabia!”¹² Amasa virui verissään keskellä tietä. Kun mies huomasi, että kaikki kansa pysähtyi siihen, hän vei Amasan tieltä syrjään ja heitti vaatteen hänen päälleen. Kaikki ohikulkijat nimitäin pysähtyvät nähdessään ruumiin.¹³ Kun Amasa oli viety pois

tieltä, kaikki menivät ohi ja seurasi-
vat Jooabia ajaakseen takaa Sebaa,
Bikrin poikaa.

Jooab kukistaa Seban kapinan

¹⁴ Seba kulki kaikkien Israelin
heimojen kautta Aabeliin, Beet-
Maakaan. Kaikki beeriläiset ko-
koontuivat ja seurasivat häntä.

¹⁵ Jooabin joukot tulivat Aabeliin,
Beet-Maakaan, saartoivat Seban ja
loivat kaupunkia vastaan vallin, joka
ulottui ulkomuurin tasalle. Koko
väki, joka oli Jooabin kanssa, hajotti
muuria saadakseen sen sortumaan.

¹⁶ Silloin eräs viisas nainen huusi
kaupungista: ”Kuulkaa! Kuulkaa!
Sanoisitteko Jooabille, että hän tu-
lisi lähemmäksi? Haluan puhua
hänelle.” ¹⁷ Kun Jooab tuli lä-
helle, nainen kysyi: ”Sinäkö olet
Jooab?” Tämä vastasi: ”Minä.”
Nainen sanoi hänelle: ”Kuule
palvelijattaresi sanoja.” Hän vas-
tasi: ”Minä kuuntelen.” ¹⁸ Nainen
sanoi: ”Muinoin oli tapana sanoa:
’On kysyttävä neuvoa Aabelista’, ja
niin asia tuli selväksi. ¹⁹ Minä olen
rauhallisimpia ja uskollisimpia kau-
punkeja Israelissa, ja sinä koetat
tuhota kaupungin, joka on äiti Is-
raelissa. Miksi sinä hävität Herran
perintöosaa?”

²⁰ Jooab vastasi: ”Pois se, pois se
minusta, että haluaisin hävittää tai
tuhota! ²¹ Niin ei asia ole, vaan eräs
mies Efraimin vuoristosta, Seba,
Bikrin poika, on nostanut kätensä

kuningas Daavidia vastaan. Kunhan
vain luovutatte hänet, minä läh-
den pois kaupungin kimpusta.” Nai-
nen vastasi Jooabille: ”Hyvä on, hä-
nen päänsä heitetään sinulle muurin
yli.” ²² Sitten nainen meni koko kan-
san luo ja puhui heille viisaasti. He
löivät Sebalta, Bikrin pojalta, pään
poikki ja heittivät sen Jooabille. Sil-
loin Jooab puhalsi pasuunaan, ja
hänen miehensä hajaantuivat kau-
pungin edustalta, jokainen kotiinsa.
Jooab itse palasi Jerusalemiin kunin-
kaan luo.

Daavidin ylimmät virkamiehet

²³ Jooab oli koko Israelin
sotajoukon ylipäällikkönä, ja
Benaja, Joojadan poika, oli
kreettien ja pleettien päällikkönä.

²⁴ Adoram oli työvelvollisten
valvojana, ja Joosafat, Ahiludin
poika, oli kanslerina. ²⁵ Seva oli
kirjurina, ja Saadok ja Ebjatar olivat
pappeina. ²⁶ Myös jaairilainen lira
oli Daavidilla pappina.

DAVIDIN AJAN HISTORIAA, 21 – 24

Saulin tekemä rikos sovitetaan

21 ¹ Daavidin päivinä oli nä-
länhätä, jota kesti kolme
peräkkäistä vuotta. Daavid etsi sil-
loin Herran kasvoja, ja Herra vastasi:
”Tämä on Saulin tähden ja verivelan
alaisen suvun tähden, koska hän
surmasi gibeonilaisia.” ² Silloin ku-
ningas kutsui gibeonilaiset luok-
seen ja puhui heidän kanssaan.

Gibeonilaiset eivät olleet israelilaisia vaan jäljelle jääneitä amorilaisia, joille israelilaiset olivat vannoneet valan. Saul oli kuitenkin koettanut hävittää heidät kiivaillaessaan israelilaisten ja Juudan puolesta. ³ Daavid kysyi gibeonilaisilta: "Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne? Millä voin sovittaa tämän asian, niin että te siunaisitte Herran perintöösaa?"

⁴ Gibeonilaiset vastasivat hänelle: "Ei meidän ja Saulin sekä hänen sukunsa välillä ole kyse hopeasta eikä kullasta, eikä meillä ole valtaa surmata ketään Israelissa." Hän kysyi: "Mitä te siis vaaditte minua tekemään hyväksenne?" ⁵ He vastasivat kuninkaalle: "Se mies tuhosi meitä ja aikoi hävittää meidät kaikkialta Israelin alueelta. ⁶ Annettakoon meille sen miehen jälkeläisistä seitsemän miestä lävistääksemme heidät paaluihin Herran edessä Saulin, Herran valitun, Gibeassa." Kuningas sanoi: "Minä annan."

⁷ Kuningas säästi kuitenkin Mefibosetin, Saulin pojan Joonatanin pojan, Herran nimeen vannotun valan tähden, joka oli heidän välillään, Daavidin ja Joonatanin, Saulin pojan, välillä. ⁸ Niin hän otti Aijan tyttären Rispan kaksi poikaa, Armonin ja Mefibosetin, jotka tämä oli synnyttänyt Saulille, sekä Saulin tyttären Meerabin viisi poikaa,

jotka tämä oli synnyttänyt Adrielille, meholalaisen Barsillain pojalle. ⁹ Heidät hän luovutti gibeonilaisten käsiin, ja nämä lävistivät heidät vuorella Herran edessä. Nuo seitsemän sortuivat kaikki yhdessä. Heidät surmattiin elonleikkuun ensimmäisinä päivinä, ohranleikkuun alussa.

¹⁰ Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen kalliolle vuoteekseen ja makasi sen päällä elonleikkuun alusta siihen asti, kunnes sade taivaasta valui ruumiiden päälle. Hän ei sallinut taivaan lintujen laskeutua niiden päälle päivällä eikä metsän eläinten tulla niiden kimp- puun yöllä. ¹¹ Kun Daavidille kerrottiin, mitä Saulin sivuvaimo Rispa, Aijan tytär, oli tehnyt, ¹² hän meni ja otti Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut Gileadin Jaabeksen miehiltä. Nämä olivat vieneet heidän ruumiinsa varkain Beet-Seanin torilta, jonne filistealaiset olivat ripustaneet ne voitettuaan Saulin Gilboassa. ¹³ Daavid toi sieltä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luut. Myös paaluihin lävistettyjen luut koottiin ¹⁴ ja haudattiin yhdessä Saulin ja hänen poikansa Joonatanin luiden kanssa Benjaminin maahan Seelaan, Saulin isän Kiisin hautaan. Kaikki tehtiin kuninkaan käskyn mukaisesti, ja sen jälkeen Jumala leppyi maalle.

Daavidin miesten urotöitä

(1Ak 20:4-8)

¹⁵ Filistealaisten ja Israelin välille syttyi jälleen sota. Daavid lähti palvelijoineen sotimaan filistealaisia vastaan, mutta hän väsyi. ¹⁶ Silloin Jisbi-Benob, joka oli Raafan jälkeläisiä, aikoi surmata Daavidin. Hänellä oli kolmesataa sekeliä painava vaskipeitsi ja vyöllään uusi miekka. ¹⁷ Abisai, Serujan poika, tuli kuitenkin Daavidin avuksi ja löi filistealaisen kuoliaaksi. Silloin Daavidin miehet vannottivat kuningasta sanoen: ”Sinä et saa enää lähteä meidän kanssamme taisteluun, ettei Israelin lamppu sammuisi.”

¹⁸ Sen jälkeen syttyi taistelu filistealaisten kanssa Goobissa. Huusalainen Sibbekai surmasi Safin, joka oli Raafan jälkeläisiä. ¹⁹ Jälleen syttyi taistelu filistealaisia vastaan Goobissa. Beetlehemiläinen Elhanan, Jare-Ooregimin poika, surmasi gatilaisen Goljatin, jonka peitsen varsi oli kuin kangastukki. ²⁰ Vielä syttyi taistelu Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta. ²¹ Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet. ²² Näin nämä

neljä Gatissa syntyynyttä Raafan jälkeläistä kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoittensa surmaamina.

Daavidin ylistyslaulu

(Ps 18:1-51)

22 ¹ Daavid lausui Herralle tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra oli pelastanut hänet kaikkien hänen vihollistensa ja Saulin käsistä. ² Hän sanoi:

”Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani!

³ Jumala, minun kallioni, sinun turviisi minä pakenen!

Sinä olet kilpeni ja pelastukseni sarvi,

vuorilinnani ja pakopaikkani.

Sinä olet pelastajani, sinä pelastat minut väkivallasta!

⁴ Minä huudan: ’Ylistetty olkoon Herra!’,

ja minä pelastun vihollisteni käsistä.

⁵ Kuoleman aallot piirittivät minut, turmion virrat pelästyttivät minut.

⁶ Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut.

⁷ Ahdistuksessani minä huusin Herraa,

Jumalaani minä huusin.

Hän kuuli temppelistään minun ääneni,

minun avunhuutoni kohosi hänen korviinsa.

⁸ Silloin maa huojuu ja järisi, taivaan perustukset järkkäyivät.

Ne horjuivat, sillä hänen
 vihansa syttyi.

⁹ Savu nousi hänen sieraimistaan,
 kuluttava tuli hänen suustaan,
 palavat hiilet hehkuivat hänestä.

¹⁰ Hän taivutti taivaat ja astui alas
 synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹¹ Hän ratsasti kerubilla lentäen,
 hän kiiti tuulen siivillä.

¹² Hän pani pimeyden majaksi
 ympärilleen,
 synkät vedet, paksut pilvet.

¹³ Hohteesta, joka kävi hänen
 edellään, hehkuivat
 palavat hiilet.

¹⁴ Herra jylisi taivaasta, Korkein
 antoi äänensä kaikua.

¹⁵ Hän lennätti nuolia ja hajotti
 viholliset,
 salamoita ja hämmensi heidät.

¹⁶ Vetten syvänteet tulivat
 näkyviin,
 maanpiirin perustukset
 paljastuivat Herran
 nuhtelusta,

hänen vihansa hengen
 puhalluksesta.

¹⁷ Hän ojensi kätensä korkeudesta
 ja tarttui minuun,
 hän veti minut ylös syvästä vesistä.

¹⁸ Hän vapautti minut väkevän
 viholliseni käsistä,
 vihamiehistäni, jotka olivat
 minua vahvempia.

¹⁹ He nousivat minua vastaan
 hätäni päivänä,
 mutta Herra tuli minun tuekseni.

²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan,
 hän pelasti minut, sillä hän on
 mieltynyt minuun.

²¹ Herra palkitsee minut
 vanhurskauteni mukaan,
 kätteni puhtauden mukaan hän
 maksaa minulle.

²² Sillä minä olen noudattanut
 Herran teitä,
 en ole luopunut Jumalastani
 ja ollut jumalaton.

²³ Kaikki hänen säädöksensä
 ovat edessäni,
 hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴ Olen nuhteeton häntä kohtaan
 ja varon tekemästä pahaa.

²⁵ Herra maksaa minulle
 vanhurskauteni mukaan,
 sen mukaan kuin olen puhdas
 hänen silmiensä edessä.

²⁶ Uskollista kohtaan sinä olet
 uskollinen,
 nuhteetonta sankaria kohtaan
 nuhteeton.

²⁷ Puhdasta kohtaan sinä
 olet puhdas,
 mutta kieroa kohtaan nurja.

²⁸ Sinä pelastat nöyrän kansan,
 mutta sinun silmäsi ovat ylpeitä
 vastaan, sinä alennat heidät.

²⁹ Sillä sinä, Herra, olet minun
 lamppunni.

Herra valaisee minun pimeyteni.

³⁰ Sinun avullasi minä juoksen
 kiinni rosvojoukon,
 Jumalani avulla hyppään
 yli muurin.

³¹ Jumalan tie on täydellinen,
 Herran sana tulessa koeteltu.
 Hän on kilpenä kaikille, jotka
 häneen turvaavat.
³² Sillä kuka on Jumala paitsi Herra
 ja kuka on kallio paitsi meidän
 Jumalamme?
³³ Hän on Jumala, minun
 vahva turvani,
 joka tekee tieni nuhteettomaksi.
³⁴ Hän tekee jalkani nopeiksi
 kuin peuran jalat
 ja asettaa minut kukkuloilleni.
³⁵ Hän opettaa käteni sotimaan
 ja käsivarteni vaskijousta
 jännittämään.
³⁶ Sinä annat minulle pelastuksesi
 kilven,
 sinä vastaat minulle ja teet
 minut suureksi.
³⁷ Sinä annat askeleilleni
 avaran tilan,
 eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.
³⁸ Minä ajan vihollisiani takaa
 ja tuhoan heidät
 enkä palaa, ennen kuin olen
 tehnyt heistä lopun.
³⁹ Minä teen heistä lopun ja
 murskaan heidät, eivätkä
 he enää nouse.
 He sortuvat minun jalkojeni alle.
⁴⁰ Sinä vyötät minut voimalla
 sotaan,
 vastustajani sinä painat alleni.
⁴¹ Sinä ajat minun viholliseni
 pakoon,
 vihamieheni minä tuhoan.

⁴² He huutavat apua, mutta
 pelastajaa ei ole,
 huutavat Herraa, mutta hän
 ei vastaa heille.
⁴³ Minä survon heidät kuin
 maan tomuksi,
 kuin katujen lokaa minä heitä
 poljen ja tallaan.
⁴⁴ Sinä vapautat minut kansani
 riidoista,
 sinä varjelet minua, ja minusta
 tulee kansakuntien pää.
 Kansat, joita en tuntenut,
 palvelevat minua.
⁴⁵ Muukalaiset mielistelevät
 minua.
 Heti kun he kuulevat käskyni,
 he tottelevat minua.
⁴⁶ Muukalaiset menettävät
 rohkeutensa,
 he tulevat vavisten
 varustuksistaan.
⁴⁷ Herra elää! Kiitetty olkoon
 kallioni,
 ylistetty olkoon Jumala,
 pelastukseni kallio!
⁴⁸ Hän on Jumala, joka kostaa
 puolestani
 ja saattaa kansat valtani alle.
⁴⁹ Hän pelastaa minut vihollisteni
 käsistä.
 Sinä korotat minut vastustajieni
 ylitse,
 vapautat minut väkivaltaisesta
 miehestä.
⁵⁰ Sen tähden minä kiitän
 sinua, Herra,

ja laulan kiitosta nimellesi
kansojen keskuudessa.

⁵¹ Hän antaa kuninkaalleen
suuria voittoja
ja osoittaa laupeutta voidellulleen,
Daavidille ja hänen siemenelleen
ikuisesti.”

Daavidin viimeiset sanat

23 ¹ Nämä ovat Daavidin viimeiset sanat:

”Näin puhuu Daavid, lisain poika,
näin puhuu korkealle korotettu
mies,

Jaakobin Jumalan voideltu, ihana
Israelin ylistyslauluissa:

² Herran Henki puhuu minun
kauttani,
hänen sanansa on minun
kielelläni.

³ Israelin Jumala on sanonut,
Israelin kallio on puhunut
minulle:

’Joka hallitsee ihmisiä
vanhurskaasti, joka hallitsee
Jumalan pelossa,

⁴ hän on kuin aamun valo
auringon noustessa, kuin
pilvetön aamu,
kun maa viheriöi kirkkaassa
valossa sateen jälkeen.’

⁵ Eikö minun sukuni ole tällainen
Jumalan edessä?

Hän on tehnyt minun kanssani
ikuisen liiton,
kaikin puolin taatun ja vakaan.

Hän antaa versoa minulle kaiken
pelastuksen ja täyttää
kaikki toiveeni.

⁶ Mutta kelvottomat ovat kuin
orjantappurat.

Ne on kaikki viskattu pois, ei
niihin tartuta käsin.

⁷ Joka aikoo koskea niihin, hän
varustautuu raudalla ja
keihään varrella.

Totisesti, ne poltetaan siinä,
missä ovat.”

Daavidin sankarit

(1Ak 11:10-47)

⁸ Nämä ovat Daavidin sankarien
nimet: Jooseb-Bassebet,
tahkemonilainen, oli päälliköiden
esimies. Hän oli sama mies kuin
esniläinen Adino, joka löi kuoliaaksi
kahdeksansataa yhdellä kertaa.

⁹ Hänestä seuraava oli Eleasar,
ahohilaisen Doodon poika, yksi
niistä kolmesta sankarista. Nämä
haastoivat yhdessä Daavidin kanssa
taisteluun filistealaiset, jotka olivat
kokoontuneet Pas-Dammimiin. Kun
Israelin miehet vetäytyivät, ¹⁰ Eleasar
pysyi paikallaan ja surmasi
filistealaisia, kunnes hänen kätensä
väsyi niin, että se kouristui kiinni
miekkaan. Herra antoi sinä päivänä
suuren voiton, ja väki palasi
Eleasarin urotyön jälkeen vain
ryöstämään.

¹¹ Hänestä seuraava oli Samma,
hararilaisen Aagen poika. Kerran

filistealaiset olivat kokoontuneet yhdeksi joukoksi lähelle peltopalstaa, jossa kasvoi linssiä. Israelin väki pakeni filistealaisia, ¹² mutta Samma asettui keskelle palstaa, sai sen pelastetuksi ja voitti filistealaiset. Näin Herra antoi suuren voiton.

¹³ Kerran kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä tuli elonleikkuun aikaan Daavidin luo Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli leiriytyneenä Refaiminlaaksossa. ¹⁴ Daavid oli silloin vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beetlehemissä. ¹⁵ Daavidin teki mieli raikasta vettä, ja hän sanoi: "Toisipa joku minulle vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta!" ¹⁶ Silloin nuo kolme sankaria tunkeutuivat filistealaisten leiriin, ammensivat vettä Beetlehemin portilla olevasta kaivosta ja toivat sen Daavidille. Hän ei kuitenkaan tahtonut juoda sitä vaan vuodatti sen juomauhriksi Herralle. ¹⁷ Hän sanoi: "Herra varjelkoon minua tekemästä niin. Onhan se niiden miesten veri, jotka menivät sinne oman henkensä uhalla." Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tämän tekivät nuo kolme sankaria.

¹⁸ Abisai, Jooabin veli, Serujan poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihänsä

kolmensadan kaatuneen yli, ja hänet mainittiin niiden kolmen rinnalla. ¹⁹ Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä, ja hänestä tuli heidän päällikkönsä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

²⁰ Benaja, Joojadan poika, urhoollisen miehen poika, joka teki monia sankaritekoja, oli kotoisin Kabseelistä. Hän surmasi kaksi mooabilaista sotasankaria, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan. ²¹ Hän surmasi myös isokokoisen egyptiläisen miehen. Egyptiläisellä oli keihäs kädessä, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessä. Hän tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään. ²² Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika. Hänen nimensä mainittiin niiden kolmen sankarin rinnalla. ²³ Hän oli kunnioitetumpi kuin ne kolmekymmentä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Hänet Daavid asetti henkivartiostonsa päälliköksi.

²⁴ Kolmenkymmenen joukkoon kuuluivat Asael, Jooabin veli, ja beetlehemiläinen Elhanan, Doodon poika, ²⁵ harodilainen Samma, harodilainen Elikä, ²⁶ palttilainen Heles, tekoalainen lira, Ikkeksen poika, ²⁷ anatotilainen Abieser, huusalainen Mebunnai, ²⁸ ahohilainen Salmon, netofalainen

Mahrai, ²⁹netofalainen Heeleb, Baanan poika, Ittai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta, ³⁰piratonilainen Benaja, Hiddai Nahale-Gaasista, ³¹arabalainen Abi-Albon, barhumilainen Asmavet, ³²saalbonilainen Eljahba, Joonatan, Jaasenin poika, ³³hararilainen Samma, hararilainen Ahiam, Saararin poika, ³⁴Elifelet, Ahasbain poika, maakalaisen poika, giilolainen Eliam, Ahitofelin poika, ³⁵karmelilainen Hesrai, arbilainen Paarai, ³⁶Jigal, Naatanin poika, Soobasta, gaadilainen Baani, ³⁷ammonilainen Selek, beerotilainen Naharai, joka oli Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja, ³⁸jeteriläinen lira, jeteriläinen Gaareb ³⁹ja heettiläinen Uuria, kaikkiaan kolmekymmentäseitsemän.

Israelin ja Juudan väestönlaskenta

(1Ak 21:1-6)

24 ¹Herran viha syttyi taas Israelia kohtaan, ja se yllytti Daavidin kansaa vastaan sanoen: ”Mene ja laske Israel ja Juuda.” ²Kuningas sanoi Jooabille, sotajoukon päällikölle, joka oli hänen luonaan: ”Kiertele kaikki Israelin heimot Daanista Beersebaan asti. Laskekaa kansa, niin että saan tietää sen lukumäärän.” ³Jooab vastasi kuninkaalle: ”Herra, sinun Jumalasi, lisätköön kansaa kuinka paljon tahansa, vaikka satakertaisesti,

ja saakoot herrani ja kuninkaani silmät nähdä sen. Mutta miksi herrani, kuningas, haluaa tehdä näin?”

⁴Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia ja sotapäälliköitä, ja niin he lähtivät kuninkaan luota laskemaan Israelin kansaa.

⁵He menivät Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, Gaadin jokilaaksossa olevan kaupungin eteläpuolelle, Jaeseriin päin.

⁶Sieltä he menivät Gileadiin ja Tahtim-Hodsin maahan. Sitten he menivät Daan-Jaaniin ja kiersivät sieltä Siidoniin. ⁷Käytyään vielä Tyyron linnoituksessa ja kaikissa hivviläisten ja kanaanilaisten kaupungeissa he lähtivät Juudan Etelämaahan, Beersebaan.

⁸He kiersivät koko maan ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua takaisin Jerusalemiin. ⁹Jooab antoi kuninkaalle tiedoksi lasketun kansan lukumäärän: Israelissa oli sotakuntoisia miekkamiehiä 800 000, ja Juudan miehiä oli 500 000.

Rutto

(1Ak 21:7-17)

¹⁰Kun Daavid oli laskenut kansan, hänen sydämensä soimasi häntä. Hän sanoi Herralle: ”Minä olen tehnyt hyvin suuren synnin tässä asiassa. Anna nyt, Herra, anteeksi palvelijasi rikos, sillä minä olen menettänyt hyvin tyhmästi.”

¹¹ Kun Daavid aamulla nousi, oli profeetta Gaadille, Daavidin näkijälle, jo tullut tämä Herran sana: ¹² "Mene ja puhu Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Minä asetan eteesi kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.'" ¹³ Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: "Haluatko, että maahasi tulee nälkä seitsemäksi vuodeksi vai että joudut pakenemaan kolme kuukautta vihollisiasi, jotka ajavat sinua takaa? Vai haluatko, että maahasi tulee rutto kolmeksi päiväksi? Mieti nyt ja päättä, mitä minun tulee vastata lähettäjälleni." ¹⁴ Daavid vastasi Gaadille: "Olen suuressa ahdingossa. Heittäytykäämme kuitenkin Herran käsiin, sillä hänen armonsa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua."

¹⁵ Niin Herra antoi ruton tulla Israeliin aamulla, ja se raivosi määrättyyn aikaan asti. Kansaa kuoli Daanista aina Beersebaan asti, 70 000 henkeä. ¹⁶ Mutta kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti tuhotakseen sen, Herra katui onnettomuutta ja sanoi enkelille, joka tuhosi kansaa: "Jo riittää, laske kätesi alas." Herran enkeli oli silloin jebusilaisen Araunan puimatantereen luona.

Daavid rakentaa alttarin Herralle

(1Ak 21:18-30)

¹⁷ Nähdessään enkelin surmaavan kansaa Daavid sanoi Herralle: "Minä olen tehnyt syntiä, minä olen tehnyt väärin. Mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Olkoon siis sinun kätesi minua ja minun isäni sukua vastaan." ¹⁸ Gaad tuli Daavidin luo samana päivänä ja sanoi hänelle: "Mene ja pystytä Herralle alttari jebusilaisen Araunan puimatantereelle." ¹⁹ Daavid teki Gaadin sanan mukaan ja meni sinne, niin kuin Herra oli käskenyt.

²⁰ Kun Arauna nosti katseensa, hän näki kuninkaan palvelijoiheen tulevan luokseen. Silloin hän meni ja heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen. ²¹ Arauna sanoi: "Miksi herrani, kuningas, tulee palvelijansa luo?" Daavid vastasi: "Ostamaan sinulta puimatannerta rakentaakseni Herralle alttarin, jotta kansaa vaivaava vitsaus loppuisi."

²² Silloin Arauna sanoi Daavidille: "Herrani, kuningas, ottakoon ja uhratkoon, mitä hyväksi näkee. Katso, tässä on härät polttouhriksi ja puimaäkeet sekä härkien ikeet polttopuiksi. ²³ Tämän kaiken, oi kuningas, Arauna antaa kuninkaalle." Arauna sanoi vielä kuninkaalle: "Olkoon Herra, sinun Jumalasi, sinulle suosiollinen." ²⁴ Mutta kuningas sanoi Araunalle: "Ei, minä

ostan ne sinulta täydestä hinnasta. Minä en uhraa Herralle, Jumalalleni, ilmaisia polttouhreja.” Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä sekelillä ho-

peaa.²⁵ Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Niin Herra leppyi maalle, ja Israelia vaivaava vitsaus loppui.

ENSIMMÄINEN KUNINKAIDEN KIRJA

SALOMON HALLITUSKAUSI, 1 – 11

Abisag hoitaa Daavidia

1¹ Kun kuningas Daavid oli tullut vanhaksi, hän ei enää pysynyt lämpimänä, vaikka häntä peiteltiin vaatteilla. ² Silloin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Etsittäköön herrallemme, kuninkaalle, tyttö, neitsyt, palvelemaan kuningasta ja hoitamaan häntä. Maatkoon hän sylissäsi, niin herrallamme, kuninkaalla, on lämmin." ³ Niin he etsivät kaunista tyttöä koko Israelin alueelta ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja toivat hänet kuninkaan luo. ⁴ Tyttö oli hyvin kaunis. Hänestä tuli kuninkaan hoitaja, ja hän palveli kuningasta. Kuningas ei kuitenkaan yhtynyt häneen.

Adonian vallankaappausyritys

⁵ Siihen aikaan Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä ja sanoi: "Minä haluan kuninkaaksi." Hän hankki itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä sekä viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellään. ⁶ Hänen isänsä Daavid ei ollut koskaan pahoittanut hänen mieltään sanomalla: "Miksi olet tehnyt noin?" Adonia oli syntynyt Absalomin jälkeen, ja hän oli myös hyvin komea mies. ⁷ Adonia neuvotteli Jooabin, Serujan pojan, ja pappi Ebjatarin

kanssa, ja nämä ryhtyivät tukemaan häntä. ⁸ Mutta pappi Saadok ja Benaja, Joojadan poika, sekä profeetta Naatan, Simei, Rei ja Daavidin sankarit eivät olleet Adonian puolella.

⁹ Adonia teurasti lampaita, vuohia, härkiä ja juottovasikoita Soothelet-kiven luona, joka on Roogelin lähteen äärellä. Hän kutsui paikalle kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki kuninkaan palveluksessa olevat Juudan miehet. ¹⁰ Mutta profeetta Naatania, Benajaa, satureita ja veljeään Salomoa hän ei kutsunut.

Salaliitto paljastuu

¹¹ Silloin Naatan sanoi Batseballe, Salomon äidille: "Etkö ole kuullut, että Adoniasta, Haggitin pojasta, on tullut kuningas eikä herramme Daavid tiedä sitä?" ¹² Ja nyt, tule! Minä annan sinulle sellaisen neuvon, että sinä pelastat henkesi ja poikasi Salomon hengen. ¹³ Mene nyt heti kuningas Daavidin luo ja sano hänelle: 'Herrani, kuningas, etkö sinä itse ole vannonut palvelijattarellesi näin: sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani? Miksi siis Adoniasta on tullut kuningas?' ¹⁴ Ja kun sinä vielä puhut siellä kuninkaan kanssa, minä tulen sinun

jälkeesi sisään ja vahvistan sen, mitä sinä sanot.”

¹⁵ Niin Batseba meni kuninkaan luo makuuhuoneeseen. Kuningas oli hyvin vanha, ja suunemilainen Abisag palveli häntä. ¹⁶ Batseba kumartui ja osoitti kuninkaalle kunioitusta. Kuningas kysyi: “Mitä asiaa sinulla on?” ¹⁷ Batseba vastasi hänelle: “Herrani, sinä olet vannonut palvelijattarellesi Herran, Jumalasi, kautta: ‘Sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’” ¹⁸ Nyt kuitenkin Adoniasta on tullut kuningas, etkä sinä, herrani, kuningas, tiedä sitä. ¹⁹ Hän on teurastanut paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, pappi Ebjatarin ja sotaväen päällikön Jooabin, mutta palvelijaasi Salomoa hän ei ole kutsunut. ²⁰ Sinuun, herrani, kuningas, kiinnittyvät nyt kaikkien israelilaisien katseet, että ilmoittaisit heille, kuka tulee istumaan herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä. ²¹ Muuten käy niin, että kun herrani, kuningas, on mennyt lepoon isiensä luo, minua ja minun poikaani Salomoa pidetään syyllisinä.”

²² Kun Batseba vielä puhui kuningas Daavidin kanssa, saapui profeetta Naatan. ²³ Kuninkaalle ilmoitettiin: “Täällä on profeetta Naatan.”

Hän tuli kuninkaan eteen ja kumartui hänen edessään kasvoilleen maahan. ²⁴ Naatan sanoi: “Herrani, kuningas, sinäkö olet sanonut: ‘Adoniasta tulee kuningas minun jälkeeni, ja hän saa istua minun valtaistuimellani.’?” ²⁵ Hän on näet mennyt tänään alas lähteelle ja teurastanut uhriksi paljon härkiä, juottovasikoita sekä lampaita ja vuohia ja kutsunut luokseen kaikki kuninkaan pojat, sotapäälliköt sekä pappi Ebjatarin. Nyt he syövät ja juovat hänen kanssaan ja huutavat: ‘Eläköön kuningas Adonia!’” ²⁶ Minua, palvelijaasi, hän ei kuitenkaan ole kutsunut, ei myöskään pappi Saadokia eikä Benajaa, Joojadan poikaa, eikä sinun palvelijaasi Salomoa. ²⁷ Onko näin tapahtunut herrani, kuninkaan, tahdosta, ilman että olet antanut palvelijoittesi tietää, kuka istuu herrani, kuninkaan, valtaistuimella hänen jälkeensä?”

Daavid määrää Salomon seuraajakseen

²⁸ Kuningas Daavid vastasi: “Kutsukaa Batseba minun luokseni.” Hän tuli kuninkaan eteen ja jäi siihen seisomaan. ²⁹ Kuningas vannoi sanoen: “Niin totta kuin Herra elää, hän, joka on lunastanut minun sieluni kaikesta ahdingosta, ³⁰ minä teen tänä päivänä aivan niin kuin vannoin sinulle Herran, Israelin Jumalan, kautta sanoessani, että sinun pojastasi Salomosta tulee kuningas minun jälkeeni ja että hän

saa istua valtaistuimellani minun sijastani.”³¹ Silloin Batseba kunni-
oitusta osoittaen kumartui kasvoil-
leen maahan ja sanoi: “Eläköön her-
rani, kuningas Daavid, ikuisesti!”

³² Kuningas Daavid sanoi: “Kutsu-
kaa luokseni pappi Saadok, pro-
feetta Naatan ja Benaja, Joojadan
poika.” Kun he olivat tulleet ku-
ninkaan eteen, ³³ kuningas sanoi
heille: “Ottakaa mukaan herranne
palvelijat, pankaa poikani Salomo
minun muulini selkään ja vie-
kää hänet alas Giihonin lähteelle.”
³⁴ Voidelkoot pappi Saadok ja pro-
feetta Naatan hänet siellä Israe-
lin kuninkaaksi. Puhaltakaa sitten
pasuunaan ja huutakaa: ‘Eläköön
kuningas Salomo!’³⁵ Seuratkaa sit-
ten häntä tänne ylös. Hän saa is-
tua minun valtaistuimellani ja hal-
lita kuninkaana minun sijastani. Hä-
net minä olen määrännyt Israelin ja
Juudan ruhtinaaksi.”

³⁶ Benaja, Joojadan poika, vastasi
kuninkaalle ja sanoi: “Aamen! Niin
sanokoon myös Herra, minun her-
rani ja kuninkaani Jumala.”³⁷ Niin
kuin Herra on ollut herrani, kunin-
kaan, kanssa, hän olkoon myös Sa-
lomon kanssa ja tehköön hänen val-
taistuimensa vielä mahtavammaksi
kuin on herrani, kuningas Daavidin,
valtaistuin.”

Salomo voidellaan kuninkaaksi

(1Ak 29:21-22)

³⁸ Sitten pappi Saadok, profeetta
Naatan ja Benaja, Joojadan poika,
sekä kreetit ja pleetit lähtivät liik-
keelle. He nostivat Salomon ku-
ningas Daavidin muulin selkään ja
saattoivat hänet Giihonille.³⁹ Pappi
Saadok oli ottanut öljysarven
pyhäkköteltasta. Hän voiteli Salo-
mon, pasuunoihin puhallettiin, ja
koko kansa huusi: “Eläköön kunin-
gas Salomo!”⁴⁰ Koko kansa seu-
rasi häntä ylös kaupunkiin huiluja
soittaen ja valtavasti riemuiten,
niin että maa oli haljeta heidän
huudostaan.

⁴¹ Adonia ja kaikki hänen kans-
saan olevat kutsuvieraat kuulivat
sen juuri kun olivat lopettaneet
ateriointinsa. Kun Jooab kuuli pa-
suunan äänen, hän kysyi: “Miksi
kaupungissa on tuollainen meteli?”
⁴² Hänen vielä puhuessaan saapui
paikalle Joonatan, pappi Ebjatarin
poika. Adonia sanoi: “Tule, sillä sinä
olet kunnon mies ja tuot hyviä
sanomia.”

⁴³ Joonatan vastasi Adonialle:
“Päinvastoin! Herramme, kuningas
Daavid, on tehnyt Salomosta
kuninkaan.”⁴⁴ Kuningas lähetti
hänen mukaansa pappi Saadokin,
profeetta Naatanin ja Benajan,
Joojadan pojan, sekä kreetit
ja pleetit, ja he nostivat hänet
kuninkaan muulin selkään.

⁴⁵ Pappi Saadok ja profeetta Naatan voitelivat hänet Giihonilla kuninkaaksi. He tulivat sieltä riemuiten, ja koko kaupunki raikui. Siitä johtui ääni, jonka te kuulitte.

⁴⁶ Onpa Salomo jo istunut kuninkaalliselle valtaistuimellekin.

⁴⁷ Myös kuninkaan palvelijat ovat tulleet onnittelemaan herraamme, kuningas Daavidia, ja sanoneet: ‘Sinun Jumalasi antakoon Salomon nimen tulla vielä maineikkaammaksi kuin sinun nimesi ja tehköön hänen valtaistuimensa vielä mahtavammaksi kuin sinun valtaistuimesi.’ Ja kuningas on kumartunut palvomaan Herraa vuoteellaan. ⁴⁸ Kuningas on sanonut vielä näin: ‘Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on tänä päivänä antanut minulle seuraajan valtaistuimelleni. Silmäni ovat saaneet sen nähdä.’” ⁴⁹ Silloin kaikki Adonian kutsuvieraat joutuivat kauhun valtaan. He nousivat, ja kukin lähti omalle taholleen.

Adonia anoo armoa

⁵⁰ Adonia alkoi pelätä Salomoa. Hän nousi ja meni alttarin luo ja tarttui sen sarviin. ⁵¹ Tämä kerrottiin Salomolle. Hänelle sanottiin: “Adonia on kuningas Salomoa peläten tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: ‘Vannokoon kuningas Salomo vielä tänään minulle, ettei hän surmaa miekalla palvelijaansa.’” ⁵² Salomo

sanoi: “Jos hän osoittautuu kunnan mieheksi, häneltä ei putoa hiuskarvaakaan maahan, mutta jos hänessä havaitaan pahuutta, hänen on kuoltava.” ⁵³ Kuningas Salomo lähetti miehiä hakemaan Adonian alttarin luota. Adonia tuli ja heittäytyi maahan kuningas Salomon eteen, ja Salomo sanoi hänelle: “Mene kotiisi.”

Daavidin viimeiset ohjeet Salomolle

2 ¹ Kun lähestyi aika, jolloin Daavidin oli kuoltava, hän antoi pojalleen Salomolle käskyn sanoen: ² “Minä menen tietä, jota koko maailman on kuljettava. Ole luja ja ole mies. ³ Noudata Herran, Jumalasi, tahtoa, niin että vaellat hänen teitään ja pidät hänen lakinsa, käskynsä, säädöksensä ja todistuksensa, niin kuin ne on kirjoitettu Mooseksen laissa, että menestyisit kaikessa, mitä teet, ja kaikkialla, minne käännyt. ⁴ Silloin Herra toteuttaa sanansa, jonka hän on minusta puhunut: ‘Jos poikasi pitävät huolen tiestään, niin että vaeltavat minun edessäni totuudessa kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan, on sinun suvustasi aina oleva mies Israelin valtaistuimella.’

⁵ Sinä tiedät myös, mitä Jooab, Serujan poika, on tehnyt minulle, ja mitä hän teki kahdelle Israelin sotapäällikölle, Abnerille, Nee-rin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle. Hän tappoi heidät vuodattaen sotaverta rauhan aikana ja tahrasi

verellä vyönsä, joka hänellä oli vyötäisillään, ja kenkensä, jotka hänellä oli jalassaan.⁶ Tee nyt viisautesi mukaan äläkä anna hänen harmaan päänsä mennä rauhassa alas tuone- laan.⁷ Gileadilaisen Barsillain pojille sinun on osoitettava ystävällisyyttä. Olkoot he niiden joukossa, jotka syövät sinun pöydästäsi, sillä hekin tulivat minun avukseni, kun minä pakenin veljeäsi Absalomia.

⁸Luonasi on vielä Simei, Geeran poika, benjaminilainen Bahurimista. Hän kirosi minua hirvittäville kirouksilla, kun menin Mahanaimiin. Mutta kun hän sitten tuli minua vastaan alas Jordanille, minä vannoin hänelle Herran kautta: 'Minä en surmaa sinua miekalla.'⁹ Mutta älä sinä jätä häntä rankaisematta, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä sinun on tehtävä hänelle saattaaksesi hänen harmaan päänsä verisenä alas tuonelaan."

Daavidin kuolema

(1Ak 29:26-30)

¹⁰Sitten Daavid meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. ¹¹Aika, jonka Daavid hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta. ¹²Salomo nousi isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen kuninkuutensa tuli hyvin vahvaksi.

Adonian juonittelu ja kuolema

¹³Tämän jälkeen Adonia, Haggitin poika, tuli Batseban, Salomon äidin luo. Batseba kysyi: "Tietääkö tulosi rauhaa?" "Rauhaa", hän vastasi ¹⁴ja jatkoi: "Minulla on sinulle asiaa." Batseba sanoi: "Puhu." ¹⁵Adonia sanoi: "Sinä tiedät, että kuninkuus oli minun ja koko Israel oli kääntänyt katseensa minuun, jotta minusta tulisi kuningas. Mutta sitten kuninkuus meni veljelleni, sillä se tuli hänelle Herralta. ¹⁶On kuitenkin yksi asia, jota minä sinulta pyydän. Älä kiellä sitä minulta." Batseba vastasi: "Puhu." ¹⁷Adonia sanoi: "Puhu kuningas Salomolle – sinultahan hän ei sitä kiellä – että hän antaisi minulle suunemilaisen Abisagin vaimoksi." ¹⁸Batseba vastasi: "Hyvä on. Minä puhun sinusta kuninkaalle."

¹⁹Sitten Batseba meni kuningas Salomon luo puhumaan hänelle Adoniasta. Kuningas nousi ja meni häntä vastaan, kumartui hänen edessään ja istui sitten valtaistuimelleen. Myös kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui Salomon oikealle puolelle. ²⁰Batseba sanoi: "Pyydän sinulta yhtä pientä asiaa, älä kiellä sitä minulta." Kuningas sanoi hänelle: "Pyydä, äiti, minä en kiellä sitä sinulta." ²¹Hän sanoi: "Annettakoon suunemilainen Abisag veljellesi Adoniale vaimoksi."

²² Kuningas Salomo vastasi äidilleen: "Miksi pyydät vain suunemilaista Abisagia Adoniale? Pyydä hänelle myös kuninkuutta – onhan hän minun vanhempi veljeni – hänelle, pappi Ebjatarille ja Jooabille, Serujan pojalle."

²³ Kuningas Salomo vannoi Herran kautta: "Rangaiskoon minua Jumala nyt ja vastakin, ellei Adonia saa maksaa hengellään sitä, että on puhunut näin. ²⁴ Niin totta kuin Herra elää, hän, joka on vahvistanut minun asemani ja asettanut minut isäni Daavidin valtaistuimelle ja joka lupauksensa mukaan on rakentanut minulle huoneen, vielä tänään on Adonian kuoltava." ²⁵ Sitten kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, surmaamaan Adonian, ja niin Adonia kuoli.

Ebjatarin rangaistus

²⁶ Pappi Ebjatarille kuningas sanoi: "Mene Anatotiin pelloillesi, sillä sinä olet kuoleman oma. Minä en kuitenkaan surmaa sinua nyt, koska olet kantanut Herran, Herran, liitonarkkua isäni Daavidin edessä ja koska olet kärsinyt kaikkea, mitä isäni on kärsinyt." ²⁷ Näin Salomo karkotti Ebjatarin, niin ettei tämä saanut toimia Herran pappina. Salomo toteutti sanan, jonka Herra oli Siilossa puhunut Eelin suvusta.

Jooabin rangaistus

²⁸ Kun sanoma tästä tuli Jooabille – hän oli näet mennyt Adonian puolelle, vaikka ei ollutkaan mennyt Absalomien puolelle – Jooab pakeni Herran teltaan ja tarttui alttarin sarviin. ²⁹ Kuningas Salomolle ilmoitettiin, että Jooab oli paennut Herran teltaan ja oli alttarin ääressä. Silloin Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, ja käski: "Mene ja lyö hänet kuoliaaksi."

³⁰ Benaja meni Herran teltaan ja sanoi Jooabille: "Näin sanoo kuningas: 'Lähde ulos!'" Mutta hän vastasi: "En, tässä minä kuolen." Benaja toi vastauksen kuninkaalle ja sanoi: "Näin Jooab minulle puhui, ja näin hän vastasi." ³¹ Kuningas sanoi hänelle: "Tee niin kuin hän on puhunut. Lyö hänet kuoliaaksi ja hautaa hänet. Siten poistat minun päältäni ja isäni suvun päältä sen viatoman veren, jonka Jooab on vuodattanut." ³² Herra antakoon Jooabin vuodattaman veren tulla hänen itsensä päälle, koska hän kävi kahden miehen kimppuun, jotka olivat häntä oikeamielisempiä ja parempia, ja tappoi heidät miekalla isäni Daavidin tietämättä: Abnerin, Neerin pojan, Israelin sotaväen päällikön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan sotaväen päällikön. ³³ Tuokoon heidän verensä Jooabin ja hänen jälkeläistensä päälle ikuisiksi ajoiksi. Mutta Daavidille, hänen

jälkeläisilleen, suvulleen ja valtaistuimelleen tulkoon Herralta rauha ikuisiksi ajoiksi.”

³⁴ Niin Benaja, Joojadan poika, meni ja löi Jooabin kuoliaaksi, ja hänet haudattiin kotipaikalleen autiomaahan. ³⁵ Kuningas asetti Benajan, Joojadan pojan, Jooabin tilalle sotaväen päälliköksi, ja pappi Saadokin kuningas asetti Ebjatarin tilalle.

Simein rangaistus

³⁶ Sen jälkeen kuningas lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä äläkä lähde sieltä minnekään. ³⁷ Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet ja ylität Kidroninpuron, sinun totisesti on kuoltava; sinun veresi tulee sinun itsesi päälle.” ³⁸ Simei sanoi kuninkaalle: ”Sana, jonka herrani, kuningas, on puhunut, on hyvä. Palvelijasi tekee sen mukaan.” Simei asui sen jälkeen kauan Jerusalemissa. ³⁹ Mutta kolmen vuoden kuluttua kävi niin, että Simeiltä karkasi kaksi orjaa Gatin kuninkaan Aakiksen, Maakan pojan, luo. Simeille ilmoitettiin: ”Orjasi ovat Gatissa.” ⁴⁰ Silloin Simei nousi, satuloi aasinsa ja lähti Aakiksen luo Gatiin etsimään orjiaan. Hän meni ja toi orjansa Gatista.

⁴¹ Kun Salomolle kerrottiin, että Simei oli mennyt Jerusalemistä Gatiin ja palannut takaisin, ⁴² hän lähetti palvelijansa kutsumaan Simein luokseen ja sanoi hänelle: ”Enkö minä vannottanut sinua Herran kautta ja varoittanut sinua sanoen: ’Tiedä se, että sinä päivänä, jona lähdet sinne tai tänne, sinun on kuolemalla kuoltava’? Ja sinä sanoit minulle: ’Hyvä on, olen ymmärtänyt.’” ⁴³ Miksi et siis ole noudattanut Herran nimeen vannomaasi valaa etkä käskyä, jonka minä sinulle annoin?” ⁴⁴ Kuningas sanoi vielä Simeille: ”Sinä tiedät sisimmässäsi kaiken sen pahan, minkä olet tehnyt minun isälleni Daavidille. Herra kääntää sinun pahat tekosi sinun itsesi päälle. ⁴⁵ Mutta kuningas Salomo on siunattu, ja Daavidin valtaistuini on oleva ikuisesti vahva Herran edessä.” ⁴⁶ Sitten kuningas antoi käskyn Benajalle, Joojadan pojalle, ja tämä meni ja löi Simein kuoliaaksi. Näin kuninkuus vahvistui Salomon käsissä.

Salomo nai faraon tyttären

3 ¹ Salomosta tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävy, kun hän otti faraon tyttären vaimokseen ja toi hänet Daavidin kaupunkiin siksi aikaa, että sai valmiiksi oman linnansa, Herran temppelin ja Jerusalemin ympärismuurin.

Uhripalvelus Gibeonissa

² Kansa uhrasi yhä uhrikukkuloilla, koska vielä ei ollut rakennettu temppeleä Herran nimelle. ³ Salomo rakasti Herraa ja vaelsi isänsä Daavidin käskyjen mukaan. Kuitenkin hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla. ⁴ Kuningas Salomo meni uhraamaan Gibeoniin, koska siellä oli suurin uhrikukkula. Hän uhrasi sen alttarilla tuhat polttouhria.

*Salomo anoo ymmärrystä**(2Ak 1:7-12)*

⁵ Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa. Jumala sanoi: "Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle." ⁶ Salomo vastasi: "Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta palvelijallesi, isälleni Daavidille, koska hän vaelsi sinun edessäsi totuudessa ja vanhurskautessa, vilpittömin sydämin sinua kohtaan. Sinä olet säilyttänyt suuren armosi häntä kohtaan ja antanut hänelle pojan, joka istuu hänen valtaistuimellaan, niin kuin tänä päivänä on. ⁷ Ja nyt, Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt palvelijasi kuninkaaksi isäni Daavidin sijaan. Mutta minä olen kuin pieni poika, en osaa lähteä enkä tulla. ⁸ Palvelijasi on keskellä kansaa, jonka olet valinnut, suurta kansaa, jota ei voi laskea eikä lukea sen paljouden vuoksi. ⁹ Anna siis palvelijallesi kuuleva sydän, jotta voisin jakaa oikeutta kansallesi ja erottaa hyvän pahasta, sillä

kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle suurelle kansallesi?"

¹⁰ Herraa miellytti se, mitä Salomo anoi. ¹¹ Jumala sanoi hänelle: "Koska sinä pyysit tätä etkä anonut itsellesi pitkää ikää, et rikkautta etkä vihamiestesi henkeä, vaan anoit itsellesi ymmärrystä kuulla, mikä on oikein, ¹² minä teen sanojesi mukaan. Minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi. ¹³ Lisäksi minä annan sinulle, mitä et anonutkaan: sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei kuninkaiden joukossa koko elinaikanasi ole sinun vertaistasi. ¹⁴ Ja jos vaellat minun teitäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi noudattaen minun lakejani ja käskyjäni, minä suon sinulle pitkän iän."

¹⁵ Siihen Salomo heräsi; hän oli nähnyt unta. Kun Salomo palasi Jerusalemiin, hän astui Herran liitonarkun eteen ja uhrasi polttouhreja ja yhteyshreja ja järjesti pidot kaikille palvelijoilleen.

Salomon viisas tuomio

¹⁶ Siihen aikaan kuninkaan luo tuli kaksi porttoa. Kun he seisoivat hänen edessään, ¹⁷ toinen naisista sanoi: "Oi herrani, minä ja tämä nainen asumme samassa talossa. Kun minä synnytin siinä talossa, hän oli kanssani. ¹⁸ Kolmantena päivänä

sen jälkeen, kun minä olin synnyttänyt, myös tämä nainen synnytti. Me olimme yhdessä, eikä talossa ollut ketään vierasta meidän kanssamme, ainoastaan me kaksi. ¹⁹ Tämän naisen poika kuoli yöllä, sillä hän oli nukkunut sen päällä. ²⁰ Sitten hän nousi keskellä yötä, nosti minun poikani viereltäni palvelijattaresi nukuessa ja otti sen syliinsä, mutta kuolleen poikansa hän asetti minun syliini. ²¹ Kun minä aamulla nousin imettämään poikaani, se oli-kin kuollut. Katsoessani sitä tarkasti aamun valjettua huomasi, ettei se ollutkaan se poika, jonka minä olin synnyttänyt.” ²² Toinen nainen sanoi: ”Ei, elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun.” Toinen vastasi: ”Ei! Kuollut on sinun poikasi, ja elossa oleva on minun.” Näin he väittelivät kuninkaan edessä.

²³ Silloin kuningas sanoi: ”Toinen sanoo: ‘Tämä elossa oleva on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi.’ Toinen taas sanoo: ‘Ei, vaan kuollut on sinun poikasi, ja elävä on minun poikani.’” ²⁴ Kuningas jatkoi: ”Hakekaa minulle miekka.” Miekka tuotiin kuninkaan eteen. ²⁵ Hän sanoi: ”Halkaiskaa elossa oleva lapsi kahtia ja antakaa toinen puoli toiselle ja toinen toiselle.” ²⁶ Silloin se nainen, jonka oma elossa oleva poika oli, tunsu sydämessään tuskaa poikansa tähden ja

sanoi kuninkaalle: ”Oi herrani, antakaa hänelle elossa oleva lapsi. Älkää vain surmatko sitä!” Mutta toinen sanoi: ”Ei minulle eikä sinulle. Halkaiskaa!” ²⁷ Silloin kuningas sanoi: ”Älkää surmatko lasta. Antakaa elossa oleva lapsi tälle toiselle, sillä hän on sen äiti.”

²⁸ Koko Israel kuuli tuomiosta, jonka kuningas oli langettanut. Ja kaikki pelkäsivät ja kunnioittivat kuningasta, sillä he näkivät, että hänen sisimmässään oli Jumalan antama viisaus jakaa oikeutta.

Salomon ylimmät virkamiehet

4 ¹ Kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas. ² Nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asarja, Saadokin poika, oli pappina. ³ Elihoref ja Ahia, Siisan pojat, olivat kirjureina, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kanslerina. ⁴ Benaja, Joojadan poika, oli sotavaen ylipäällikkönä, ja Saadok ja Ebjatar olivat pappeina. ⁵ Asarja, Naatanin poika, oli ylimaaherrana, ja Saabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan ystävänä. ⁶ Ahisar oli linnanpäällikkönä, ja Adoniram, Abdan poika, oli työvelvollisten valvojana.

⁷ Salomolla oli kaikkialla Israelissa maaherroja, kaikkiaan kaksitoista, jotka hankkivat elintarpeet kuninkaalle, hänen talouteensa. Kun-kin oli hankittava elintarpeet yhtenä kuukautena vuodessa. ⁸ Nämä

olivat heidän nimensä: Huurin poika oli maaherrana Efraimin vuoristossa ⁹ ja Dekerin poika Maakasissa, Saalbimissa, Beet-Semeksessä, Eelonissa ja Beet-Haananissa. ¹⁰ Hesedin poika hallitsi Arubbotia. Hänelle kuuluivat Sooko ja koko Heeferin maa. ¹¹ Abinadabin poika oli maaherrana koko Doorin kukkuala-alueella. Hänellä oli vaimona Taafat, Salomon tytär. ¹² Baana, Ahiludin poika, hallitsi Taanakia ja Megiddoa ja koko Beet-Seania, joka sijaitsee lähellä Saaretania Jisreelin alapuolella, ja aluetta Beet-Seanista Jokmeamin toiselle puolelle aina Aabel-Meholaan asti. ¹³ Geberin poika hallitsi Gileadin Raamotia. Hänelle kuuluivat Jaairin, Manassen pojan, leirikylät Gileadissa ja Argobin seutu Baasanissa, kuusikymmentä suurta, muureilla ja vaskisalvoilla varustettua kaupunkia. ¹⁴ Ahinadab, Iddon poika, hallitsi Mahanaimia. ¹⁵ Ahimaas hallitsi Naftalia. Hänkin oli ottanut vaimokseen Salomon tyttären, nimittäin Baasematin. ¹⁶ Baana, Huusain poika, hallitsi Asseria ja Aalotia, ¹⁷ Joosafat, Paaruahin poika, Isaskaria ¹⁸ ja Simei, Eelan poika, Benjaminia. ¹⁹ Geber, Uurin poika, hallitsi Gileadin maata, joka oli ollut amorilaisten kuninkaan Siihonin ja Baasanin kuninkaan

Oogin maata. Siinä maassa oli yksi maaherra.

²⁰ Juudan heimoa ja israelilaisia oli paljon, kuin hiekkaa meren rannalla. He söivät, joivat ja elivät onnellisina.

Salomon rikkaus

5 ¹ Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. Niistä tuotiin Salomolle lahjoja, ja ne palvelivat häntä niin kauan kuin hän eli. ² Salomon hovin yhtenä päivänä tarvitsema ruoka oli kolmekymmentä koor-mittaa hienoja vehnäjuuhoja ja kuusikymmentä koor-mittaa muita jauhoja, ³ kymmenen syöttönautaa, kaksikymmentä nautaa laitumelta ja sata lammasta ja näiden lisäksi peuroja, gaselleja, metsäkauriita ja syötettyjä hanhia. ⁴ Hän nimittäin hallitsi koko Eufratvirran tällä puolella olevaa maata Tifsahista Gassaan saakka, kaikkia kuninkaita Eufratvirran tällä puolella. Salomolla oli rauha joka taholta. ⁵ Näin Juuda ja Israel asuivat turvallisesti Daanista Beersebaan asti, jokainen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, niin kauan kuin Salomo eli. ⁶ Salomolla oli 40 000 pilttuuta vaunuhevosiaan varten ja 12 000 ratsumiestä.

⁷ Edellä mainitut maaherrat hankkivat, jokainen kuukautenaan, elintarpeet kuningas Salomolle ja

kaikille, joilla oli pääsy kuninkaan pöytään. He eivät antaneet minkään puuttua. ⁸ Saamiensa määräysten mukaan he toimittivat myös ohrat ja oljet vaunuhevosille ja ratsuille paikkoihin, missä ne olivat.

Salomon viisaus

⁹ Jumala antoi Salomolle viisautta, ylen määrin käsityskykyä ja monipuolista ymmärrystä, niin paljon kuin on hiekkaa meren rannalla. ¹⁰ Salomon viisaus oli kaikkien idän miesten ja koko Egyptin viisautta suurempi. ¹¹ Hän oli viisain kaikista ihmisistä, viisaampi kuin esrahilainen Eetan tai Maaholin pojat, Heeman, Kalkol ja Darda, ja hänen nimensä tuli tunnetuksi kaikkien ympärillä olevien kansojen keskuudessa. ¹² Salomo sepitti kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujaan oli tuhatviisi. ¹³ Hän puhui myös puista, aina Libanonin setripuusta seinustalla kasvavaan iisoppiin asti. Hän puhui myös isoista ja pienistä eläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista. ¹⁴ Salomon viisautta tultiin kuulemaan kaikista kansoista, kaikkien maan kuninkaiden luota, kaikkien, jotka olivat kuulleet hänen viisaudesta.

Salomon ja Hiiramin yhteistyö

(2Ak 2:1-17)

¹⁵ Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti palvelijoitaan Salomon luo, sillä hän oli kuullut, että Salomo oli voideltu

kuninkaaksi isänsä sijaan. Hiiram oli näet aina ollut Daavidin läheinen ystävä.

¹⁶ Salomo lähetti Hiiramille tämän sanan: ¹⁷ "Sinä tiedät, että isäni Daavid ei voinut rakentaa temppeeliä Herran, Jumalansa, nimelle sotien tähden, jotka ahdistivat häntä joka puolelta, kunnes Herra oli saattanut viholliset hänen jaljojensa alle. ¹⁸ Mutta nyt Herra, minun Jumalani, on suonut minun päästä rauhaan joka taholla: ei ole vastustajaa eikä vaaran uhkaa. ¹⁹ Siksi minä aion rakentaa temppelin Herran, Jumalani, nimelle, niin kuin Herra puhui isälleni Daavidille: 'Sinun poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun sijaasi, rakentaa temppelin minun nimelleni.' ²⁰ Käske siis hakata minua varten setripuita Libanonilta. Palvelijani olkoot sinun palvelijoittesi apuna, ja minä maksan sinun palvelijoillesi palkkaa aivan sen mukaan kuin sinä määrääät. Sinähän tiedät, ettei meillä ole täällä ketään, joka osaisi hakata puita niin kuin siidonilaiset osaavat."

²¹ Kun Hiiram kuuli Salomon sanat, hän tuli hyvin iloiseksi ja sanoi: "Kiitetty olkoon tänä päivänä Herra, joka on antanut Daavidille viisaan pojan tuon suuren kansan hallitsijaksi." ²² Hiiram lähetti Salomolle tämän sanan: "Olen kuullut viestin, jonka minulle lähetit. Minä täytän toivomuksesi

kaikessa, mitä tulee setripuihin ja sypressipuihin. ²³ Palvelijani vievät ne Libanonilta alas mereen, ja minä kuljetan ne meritse lauttoina paikkaan, jonka minulle määrää, ja puran lautat siellä. Saat noutaa ne sieltä. Mutta täytä sinä minun toivomukseni ja anna hovilleni ruokaa.” ²⁴ Niin Hiiram antoi Salomolle setripuita ja sypressipuita niin paljon kuin tämä toivoi. ²⁵ Salomo puolestaan antoi Hiiramille 20 000 koormittaa vehnää ravinnoksi hänen hovilleen ja kaksikymmentä koormittaa survomalla saatua öljyä. Tämän Salomo antoi Hiiramille joka vuosi.

²⁶ Herra antoi Salomolle viisautta, niin kuin hän oli luvannut. Hiiramin ja Salomon välillä vallitsi rauha, ja he tekivät keskenään liiton.

²⁷ Kuningas Salomo määräsi miehiä työvelvollisiksi kaikkialta Israelista. Työvelvollisia oli 30 000. ²⁸ Hän lähetti heitä Libanonille kuukausittain, 10 000 kerrallaan. He olivat yhden kuukauden Libanonilla ja kaksi kuukautta kotonaan. Työvelvollisten valvojana oli Adoniram. ²⁹ Salomolla oli myös 70 000 taakankantajaa ja 80 000 kivenhakkaajaa vuoristossa. ³⁰ Töitä valvomassa oli Salomon maaherrojen virkamiehiä, 3 300. He johtivat työtä tekevää väkeä. ³¹ Kuningas käski louhia suuria, kallisarvoisia kiviä, voidakseen

laskea temppelin perustuksen hakatuista kivistä. ³² Salomon ja Hiiramin rakentajat ja gebalilaiset veistivät puut, hakkasivat kivet ja valmistivat ne temppelin rakentamista varten.

Temppelin rakentaminen

6 ¹ Kun oli kulunut 480 vuotta siitä, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptin maasta, neljäntenä vuotena siitä, kun Salomosta oli tullut Israelin kuningas, hän alkoi rakentaa temppeleä Herralle siiv-kuussa, joka on toinen kuukausi.

² Temppele, jonka kuningas Salomo rakensi Herralle, oli 60 kyynärää pitkä, 20 kyynärää leveä ja 30 kyynärää korkea. ³ Tempppelin itäpäässä oleva temppelisalin eteishalli oli 20 kyynärää pitkä, ja sen leveys temppelin itäiseen suuntaan oli kymmenen kyynärää. ⁴ Salomo teetti temppeleihin sisäänpäin avartuvat ikkuna-aukot. ⁵ Hän rakensi kylkirakennuksen kiinni temppelin ulkoseinään temppeleirakennuksen ympäri – sekä temppelisalin että sisäkammion ympäri – ja teki siihen joka puolelle sivukammioita. ⁶ Kylkirakennuksen alin kerros oli viisi kyynärää leveä, keskimäinen kuusi kyynärää leveä ja kolmas seitsemän kyynärää leveä. Hän näet teki temppelin ulkoseinän kauttaaltaan porrastetuksi, ettei parruja tarvitsisi upottaa

temppelin seiiniin. ⁷ Kun temppeliä rakennettiin, se tehtiin kivistä, jotka oli hakattu valmiiksi louhoksella, niin ettei vasaran, taltan tai minkään rauta-aseen ääntä kuulunut temppeliä rakennettaessa. ⁸ Alimman kerroksen ovi oli temppelin eteläsivulla. Kesimmäiseen kerrokseen noustiin portaita, samoin kesimmäisestä kolmanteen. ⁹ Näin hän rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi. Hän päällysti sen sisältä setripuisilla parruilla ja laudoilla. ¹⁰ Hän rakensi temppelin ympäri kylkirakennuksen, jonka kerrokset olivat viiden kyynärän korkuiset. Se oli liitetty temppeliin setripalkeilla.

Herran lupaus Salomolle

¹¹ Salomolle tuli tämä Herran sana: ¹² ”Tälle temppelille, jota sinä rakennat, käy näin: jos sinä vaellat minun lakieni mukaan, noudatat säädöksiäni, pidät kaikki käskyni ja vaellat niiden mukaan, niin minä täytän sinulle sanani, jonka olen puhunut isällesi Daavidille, ¹³ ja asun israelilaisten keskellä enkä hylkää kansaani Israelia.”

Temppelin rakenne

(2Ak 3:8-14)

¹⁴ Niin Salomo rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi. ¹⁵ Hän laudoitti temppelin seinät sisäpuolelta setrilaudoilla. Lattiasta

katonrajaan asti hän päällysti seinät sisäpuolelta puulla. Lattian hän päällysti syypessilaudoilla. ¹⁶ Hän rakensi setrilaudoista väliseinän, kaksikymmentä kyynärää temppelin peräosasta, lattiasta kattopalkkeihin asti. Näin hän rakensi temppeliin sisäkammion, kaikkeinpyhimmän. ¹⁷ Sen edessä oleva temppelisali oli neljäkymmentä kyynärää pitkä. ¹⁸ Temppeli oli sisäpuolelta setripuuta, johon oli kaiverrettu kurpitsoita ja auenneita kukkia. Kaikki oli setripuuta, kiveä ei näkynyt.

¹⁹ Hän rakensi temppeliin sisäkammion Herran liitonarkkua varten. ²⁰ Sisäkammio oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea, ja hän päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla. Samalla tavalla hän päällysti setripuisen alttarin. ²¹ Salomo päällysti temppelin sisältä puhtaalla kullalla, ja kullalla päällystämänsä sisäkammion hän sulki kultaketjuilla. ²² Hän päällysti koko temppelin sisältä kullalla, koko temppelin kauttaaltaan. Myös koko sen alttarin, joka oli sisäkammion edessä, hän päällysti kullalla.

²³ Sisäkammioon hän teetti öljypuusta kaksi kymmenen kyynärän korkuista kerubia. ²⁴ Kerubin toinen

siipi oli viisi kyynärää pitkä, samoin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä, joten siiven kärjestä toisen siiven kärkeen oli kymmenen kyynärää. ²⁵ Myös toisen kerubin siipien mitta oli kymmenen kyynärää. Nämä kaksi kerubia olivat kooltaan ja muodoltaan samanlaiset. ²⁶ Toisen kerubin korkeus oli kymmenen kyynärää, samoin toisen kerubin. ²⁷ Hän asetti kerubit temppelin sisäkammioon. Niiden siivet olivat levällään, niin että toisen kerubin siipi kosketti toista seinää ja toisen siipi kosketti toista seinää, ja niiden huoneen keskustaa kohti olevat siivet koskettivat toisiaan. ²⁸ Myös kerubit hän päällysti kullalla.

²⁹ Hän leikkautti kaikkiin temppelin seiniin kauttaaltaan kaiverruksia – kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia – sekä etu- että peräosaan. ³⁰ Temppelin lattian hän päällysti kullalla, niin etuosan kuin peräosankin puolelta. ³¹ Sisäkammion oviaukkoon hän teetti ovet öljypuusta. Ovien pielet ja yläkarmit muodostivat viisikulmion. ³² Molemmat ovet olivat öljypuusta, ja hän leikkautti niihin kaiverruksia: kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia. Hän päällysti ne kullalla levittäen kullan kerubien ja palmujen päälle. ³³ Samalla tavoin hän teki myös temppelisalın nelikulmaiseen

oviaukkoon öljypuusta pielet ³⁴ ja kaksi ovea syypressipuusta. Toisen oven molemmat puoliskot olivat kääntyviä, samoin toisen oven kaksi puoliskoa. ³⁵ Hän leikkautti niihin kerubeja, palmuja ja auenneita kukkia ja päällysti kaiverrukset silaamalla ne kullalla.

³⁶ Sitten hän rakensi sisemmän esipihan muurin, jossa oli kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiiä.

³⁷ Herran temppelin perustus laskettiin neljäntenä vuotena siivkuussa. ³⁸ Yhdentenätoista vuotena buul-kuussa, joka on kahdeksas kuukausi, temppeli oli kaikilta osiltaan valmis ja kaikkien sitä koskevien määräysten mukainen. Salomo rakensi temppeliä seitsemän vuotta.

Salomon palatsi

7 ¹ Omaa palatsiaan Salomo rakensi kolmetoista vuotta, kunnes sai sen täysin valmiiksi. ² Hän rakensi Libanoninmetsätalon, sata kyynärää pitkän, viisikymmentä kyynärää leveän ja kolmekymmentä kyynärää korkean, kolmen setripylväsrivin varaan. Pylväiden päällä oli setripalkit. ³ Ylhäällä oli setripuukatto palkkien päällä neljänkymmenenviiden pylvään varassa, joita oli viisitoista kussakin rivissä. ⁴ Ikkunoita oli kolmessa rivissä, ikkuna-aukot vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa. ⁵ Kaikki oviaukot ja ovien pielet olivat

suorakulmion muotoiset, ja ikkuna-aukot olivat vastakkain kussakin kolmessa kerroksessa.

⁶Hän teki myös pylvässalin, viisikymmentä kyynärää pitkän ja kolmekymmentä kyynärää leveän, ja sen eteen eteishallin pylväineen sekä pylväiden eteen porraskatoksen.

⁷Vielä hän teki valtaistuinsalin, oikeussalin, jossa hän jakoi oikeutta. Se oli päällystetty setripuulla lattiasta kattoon asti. ⁸Hänen linnansa, jossa hän asui, oli toisen esipihan puolella kuin valtaistuinsali, ja se oli tehty samalla tavoin. Samanlaisen talon Salomo teki myös faraon tyttärelle, jonka hän oli ottanut vaimokseen.

⁹Kaikki nämä oli rakennettu kallisarvoisista, mitan mukaan hakatuista, sisä- ja ulkosivultaan kivisahalla sahatuista kivistä, perustuksesta katonrajaan ja ulkopuolella suureen esipihaan saakka. ¹⁰Perustus oli laskettu kallisarvoisista kivistä, suurista kymmenen ja kahdeksan kyynärän mittaisista kivistä. ¹¹Sen päällä oli kallisarvoisia mitan mukaan hakattuja kiviä sekä setripuuta. ¹²Suurta esipihaa ympäröi kolme kerrosta hakattuja kiviä ja kerros setrihirsiiä, Samanlainen muuri ympäröi myös Herran temppelin sisempää esipihaa ja palatsin eteishallia.

Temppelin pylväät

(2Ak 3:15-17)

¹³Kuningas Salomo lähetti hakemaan Tyrosta Hiiramin, ¹⁴joka oli leskivaimon poika Naftalin heimosta. Hänen isänsä oli ollut tyrolainen kuparityön taitaja. Hiiram oli täynnä viisautta, ymmärrystä ja taitoa tehdä kaikenlaisia kuparitöitä. Hän tuli kuningas Salomon luo ja teki kaikki hänen määräämänsä työt.

¹⁵Hiiram valoi kuparista kaksi pylvästä. Kummankin pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja pylväiden ympäryksen mittaamiseksi tarvittiin kahden-toista kyynärän pituinen nuora. ¹⁶Hän teki myös pylväiden päälle pantavaksi kaksi kuparista valettua pylväskruunua. Molempien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää. ¹⁷Hän teki verkon kaltaisia ristikkokoristeita ja ketjun kaltaisia köynnöskoristeita pylväskruunuihin, seitsemän toiseen pylväskruunuun ja seitsemän toiseen. ¹⁸Hiiram teki pylväät siten, että granaattiomenakoristeita oli kahdessa rivissä ristikkokoristeen yläpuolella, ja ne peittivät pylväskruunuja. Näitä hän teki molempiin pylväskruunuihin. ¹⁹Eteishallissa olevat pylväskruunut olivat liljanmuotoisia, neljä kyynärää korkeita. ²⁰Ylhäällä molemmissa pylväskruunuissa

oli kuperat alaosat, joihin ristikkokoriste ei ulottunut. Granaattiomenakoristeita oli riveittäin kaksisataa kummassakin pylväskruunussa.

²¹ Hän pystytti pylväät temppelin eteishalliin. Oikealle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi hän antoi Jaakin ja vasemmalle puolelle pystytetyn pylvään nimeksi Boos. ²² Pylväskruunut tehtiin liljankukan muotoisiksi. Niin päättyi pylväiden valmistustyö.

Vaskimeri

(2Ak 4:2-5)

²³ Hiiram valoi myös ympyränmuotoisen altaan, meren. Se oli kymmenen kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää ja ympärysmitaltaan kolmekymmentä kyynärää. ²⁴ Meren reunan alla oli ympäriinsä kurpitsakoristeita, kymmenen joka kyynärällä. Kurpitsakoristeita oli kaksi riviä, yhtä valua meren kanssa. ²⁵ Meri seisoj kahdentoista kuparisen härän varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin. Meri oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takamukset olivat sisäänpäin. ²⁶ Meri oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Meri oli kahdentuhannen bat-mitan vetoinen.

Alustat ja altaat

²⁷ Hiiram teki myös kymmenen kuparialustaa. Kukin alusta oli neljä kyynärää pitkä, neljä kyynärää leveä ja kolme kyynärää korkea. ²⁸ Tällainen oli alustojen rakenne: Niissä oli laidat ja laitojen välissä tangot. ²⁹ Tankojen yhdistämissä laidoissa oli leijonia, härkiä ja kerubeja. Leijonien ja härkien ylä- ja alapuolella sekä tangoissa oli pakottamalla tehtyjä kukkaköynnöskoristeita. ³⁰ Kussakin alustassa oli neljä kuparipyörää ja kupariakselit. Kaikkiin neljään kulmaan oli valettu kannattimet allasta varten, ja kullakin sivulla oli kukkaköynnöskoristeita. ³¹ Alustan yläreunan sisäpuolella oli kehikko, ja sen reuna oli kyynärän korkuinen. Kehikko oli pyöreä, tehty alustan tapaan, halkaisijaltaan puolitoista kyynärää. Myös kehikon reunassa oli leikkauksia. Laidat olivat nelikulmaiset eivätkä pyöreät. ³² Laitojen alla oli neljä pyörää, ja pyörien akselit olivat kiinni alustassa. Kukin pyörä oli puolitoista kyynärää korkea. ³³ Pyörät oli tehty samalla tavoin kuin vaununpyörät, ja niiden akselit, kehät, puolat ja navat olivat kaikki valettuja. ³⁴ Kussakin alustassa oli neljä kannatinta, yksi jokaisessa kulmassa. Kannattimet olivat alustan kanssa samaa kappaletta. ³⁵ Alustan yläosaa

ympäröi puolen kyynärän korkuinen pyöreä reunus, ja alustan yläosan kädensijat olivat laitojen kanssa samaa kappaletta.³⁶ Alustan laitojen ja kädensijojen pintoihin Hiiram kaiversi kerubeja, leijonia ja palmuja, sen mukaan kuin tilaa oli, sekä kukkaköynnöskoristeita niiden ympärille.³⁷ Näin hän teki kaikki kymmenen alustaa. Ne oli valettu samalla tavoin, yhtä suuriksi ja samanmuotoisiksi.

³⁸ Hiiram teki myös kymmenen kupariallasta. Jokainen allas oli neljänkymmenen bat-mitan vetoinen, läpimitaltaan neljä kyynärää. Jokaisella kymmenestä alustasta oli oma altaansa.³⁹ Hän asetti viisi alustaa temppelin oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle. Meren hän asetti temppelin oikealle sivulle, kaakkoiskulmaan.⁴⁰ Hän teki myös tuhka-astiat, tuhkalapiot ja vihmontamaljat.

Temppelin esineet valmistuvat

(2Ak 4:11–5:1)

Näin Hiiram sai suoritetuksi kaiken työn, mikä hänen oli määrä tehdä kuningas Salomolle Herran temppeliä varten:⁴¹ kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päällä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,⁴² neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen,

kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua,⁴³ kymmenen alustaa, kymmenen allasta alustojen päälle,⁴⁴ yhden meren, kaksitoista härkää meren alle⁴⁵ sekä tuhka-astiat, tuhkalapiot ja vihmontamaljat. Kaikki nämä esineet, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle Herran temppeliä varten, olivat kiillotettua kuparia.⁴⁶ Kuningas antoi valaa ne kovaan maahan kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Saaretanin välillä.

⁴⁷ Koska esineitä oli erittäin paljon, Salomo jätti ne kaikki punnitsematta, eikä kuparin painoa selvitetty.⁴⁸ Salomo teetti myös kaikki Herran temppelissä tarvittavat esineet: kultaisen alttarin, kultaisen pöydän, jolla pidettiin Jumalan eteen asetettuja leipiä,⁴⁹ lampunjalat puhtaasta kullasta, viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle sisäkammion eteen, kultaisine kukkalehtineen, lamppuineen ja lamppusaksineen,⁵⁰ vadit, veitset, vihmontamaljat, kupit ja hiilipannut, kaikki puhtaasta kullasta, sekä kultasaranat niihin temppelin sisäosan oviin, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja niihin temppelin oviin, jotka veivät temppelisiin.

⁵¹ Kun kaikki työ, minkä kuningas Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhittämät esineet – hopean ja kullan sekä astiat – ja luovutti ne Herran temppelin aarekammioihin.

Liitonarkku tuodaan temppeliin

(2Ak 5:2–6:2)

8 ¹ Sitten kuningas Salomo kutsui luokseen Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen ruhtinaat ja israelilaisten perhekuntien päämiehet, jotta he toisivat Herran liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista. ² Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon luo juhlaan eetanin-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi.

³ Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, papit lähtivät kantamaan liitonarkkua. ⁴ He veivät ylös temppeliin Herran arkun ja ilmestysmajan sekä kaiken majassa olevan pyhän kaluston. Tämän suorittivat papit ja leeviläiset. ⁵ Kuningas Salomo seisoi arkun edessä ja hänen kanssaan koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen. He uhrasivat lampaista, vuohia ja nautoja niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

⁶ Papit veivät Herran liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. ⁷ Kerubit levittivät siipensä sen paikan

yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkua ja sen kantotankoja. ⁸ Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden päät voitiin nähdä pyhäköstä aivan sisäkammion edestä, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä. ⁹ Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, kun Herra teki liiton israelilaisten kanssa heidän lähdettyään Egyptin maasta.

¹⁰ Kun papit lähtivät pyhäköstä, pilvi täytti Herran temppelin, ¹¹ eivätkä he voineet pilven vuoksi toimittaa palvelustehtäviään, sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin.

Salomon puhe

(2Ak 6:3–11)

¹² Silloin Salomo sanoi: ”Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä. ¹³ Minä olen rakentanut sinulle temppelin asunnoksi, asuinsijan asuaksesi siinä ikuisesti.”

¹⁴ Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa ¹⁵ hän sanoi: ”Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä on suullaan luvannut sanoessaan minun isälleni Daavidille: ¹⁶ ‘Siitä päivästä lähtien, jona vein kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole milloinkaan valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia,

jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. Mutta Daavidin minä valitsin kansani Israelin hallitsijaksi.’

¹⁷ Isäni Daavidin sydämellä oli rakentaa temppeli Herran, Israelin Jumalan, nimelle. ¹⁸ Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: ‘Sydämelläsi on ollut rakentaa temppeli minun nimelleni, ja olet tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut. ¹⁹ Sinä et kuitenkaan temppeliä rakenna, vaan poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi, rakentaa temppelin minun nimelleni.’

²⁰ Herra on pitänyt antamansa lupauksen. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on puhunut, ja olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle. ²¹ Minä olen valmistanut sinne paikan arkulle, jossa ovat Herran liiton taulut. Tämän liiton hän teki meidän isiemme kanssa viedessään heidät pois Egyptin maasta.”

Salomon rukous

(2Ak 6:12-42)

²² Salomo seisoi Herran alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti ²³ ja sanoi: “Herra, Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi kokosydämisesti. ²⁴ Sinä pidit,

mitä olit luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen sinä kädelläsi toteutit. Niin on nyt tapahtunut. ²⁵ Oi Herra, Israelin Jumala! Pidä se, minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni: ‘Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että he vaeltavat minun edessäni, niin kuin sinä olet vaeltanut minun edessäni.’ ²⁶ Sen tähden, Israelin Jumala, käyköön toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille, minun isälleni.

²⁷ Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä talo, jonka minä olen rakentanut! ²⁸ Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra, minun Jumalani, niin että kuulet palvelijasi avunhuudon ja rukouksen, jonka hän tänä päivänä rukoilee sinun edessäsi. ²⁹ Olkoot silmäsi avoinna tätä temppeliä kohti öin ja päivin, tätä paikkaa kohti, josta olet sanonut: ‘Minun nimeni on oleva siellä’, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä. ³⁰ Kuule palvelijaasi ja kansaasi Israelia, kun he anovat armoa tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule

asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

³¹Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja hänet pannaan valalle ja häntä vannotetaan ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppe-lissä, ³²niin kuule taivaassa ja auta palvelijasi oikeuteen tuomitsemalla syyllinen syylliseksi. Anna syyllisen tekojen tulla hänen itsensä päälle, mutta julista syytön syyttömäksi ja tee hänelle hänen syyttömyytensä mukaan.

³³Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat sinulta armoa tässä temppe-lissä, ³⁴niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heidän isilleen antanut.

³⁵Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä, ³⁶niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijointesi ja kansasi Israelin synti. Osoita heille hyvä tie, jota heidän tulee kulkea, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

³⁷Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsiirakat tai tuhosirakat, jos kansasi vihollinen ahdistaa sitä maassa, jossa sen portit ovat – olkoonpa kyseessä mikä tahansa vit-saus tai vaiva – ³⁸ja jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, siksi että he kukin tuntevat sydämessään tuskaa ja ojentavat kätensä tätä temppe-liä kohti, ³⁹niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, kaikki rukoukset ja anomiset ja anna anteeksi. Tee niin, että annat kul-lekin hänen vaelluksensa mukaan – sinä tunnet jokaisen sydämen, sinä yksin tunnet kaikkien ihmisten sydämet – ⁴⁰jotta he pelkäisivät sinua niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

⁴¹Myös jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden, ⁴²koska sielläkin ihmiset kuulevat sinun suuresta nimestäsi, väkevästi kädestäsi ja ojennetusta käsivarrestasi, niin, jos hän tulee ja rukoilee kääntyneenä tähän temppe-liin päin, ⁴³niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi. Tee kaikki se, minkä vuoksi muukalainen sinua avukseen huutaa, että kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulisivat tietämään, että

tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

⁴⁴ Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät lähetät, ja he rukoilevat Herraa kääntyneinä kohti kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi, ⁴⁵ niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

⁴⁶ Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi vihollismaahan, kauaksi tai lähelle, ⁴⁷ ja jos he menevät itseensä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, kääntyvät ja anovat sinulta armoa vangitsijoittensa maassa, sanoen: ‘Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomia’, kuule heidän rukouksensa.

⁴⁸ Jos he palaavat sinun luoksesi kaikesta sydäimestään ja kaikesta sie lustaan vihollistensa maassa, jonne nämä veivät heidät vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut, ⁴⁹ niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

⁵⁰ Anna anteeksi kansallesi synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan, ja kaikki heidän rikkomuksensa, joilla he ovat rikkoneet sinua vastaan. Suo, että heidän vangitsijansa olisivat heille armollisia ja säälisivät heitä, ⁵¹ sillä he ovat sinun kansasi ja perintöosasi, jonka toit pois Egyptistä, keskeltä sulatusuunia.

⁵² Olkoot siis silmäsi avoinna, kun palvelijasi ja kansasi Israel anovat armoa, niin että kuulet heitä kaikessa, minkä vuoksi he huutavat sinua avukseen. ⁵³ Sillä sinä, Herra, Herra, olet erottanut heidät perintöosaksesi kaikista maan kansoista, niin kuin olet puhunut palvelijasi Mooseksen kautta, kun veit isämme pois Egyptistä.”

Temppelin vihkiminen

(2Ak 7:4-10)

⁵⁴ Kun Salomo oli lakannut rukoulemasta ja anomasta Herralta kaikkea tätä, hän nousi Herran alttarin edestä, jossa hän oli ollut polvillaan kädet ojennettuina vastasta kohti, ⁵⁵ ja siunasi seisten koko Israelin seurakunnan kuuluvalla äänellä. Hän sanoi: ⁵⁶ “Kiitetty olkoon Herra, joka on antanut levon kansalleen Israelille, aivan niin kuin hän on puhunut. Kaikista hyvistä lupauksista, jotka Herra on puhunut palvelijansa Mooseksen kautta, yksikään ei ole jäänyt toteutumatta. ⁵⁷ Olkoon Herra,

meidän Jumalamme, meidän kanssamme, niin kuin hän on ollut meidän isiemme kanssa. Älköön hän jättäkö meitä älköönkään hylätkö meitä, ⁵⁸vaan kääntäköön hän meidän sydämemme puoleensa, niin että vaeltaisimme kaikkia hänen teitään ja noudattaisimme hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka hän on isillemme antanut. ⁵⁹Olkoot nämä minun sanani, joilla olen anonut armoa Herran edessä, päivin ja öin lähellä Herraa, meidän Jumalamme, niin että hän hankkisi oikeuden palvelijalleen ja kansalleen Israelille, kunkin päivän tarpeen mukaan, ⁶⁰jotta kaikki maan kansat tulisivat tietämään, että Herra on Jumala eikä toista ole. ⁶¹Olkoon sydämenne ehyesti antautunut Herralle, Jumalallemme, niin että vaellatte hänen lakiensa mukaan ja noudatatte hänen käskyjään niin kuin teette tänä päivänä.”

⁶²Sitten kuningas ja koko Israel hänen kanssaan uhrasivat teurasuhrin Herran edessä. ⁶³Salomo uhrasi yhteysuhrina Herralle 22 000 nautaa ja 120 000 lammasta ja vuolta. Näin kuningas ja kaikki israelilaiset vihkivät Herran temppelin. ⁶⁴Sinä päivänä kuningas pyhitti Herran temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrin ja ruokauhrin ja yhteysuhrin rasvat. Kuparialttari, joka oli Herran edessä, oli näet niin

pieni, etteivät polttouhri, ruokauhri ja yhteysuhrin rasvat olisi mahtuneet siihen.

⁶⁵Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa Herran, meidän Jumalamme, edessä seitsemän päivää ja vielä toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. Se oli suuri kokous, johon tultiin kaikkialta, aina Hamatin rajalta Egyptinpurolle asti. ⁶⁶Kahdeksantena päivänä hän päästi kansan menemään, ja kansa toivotti kuninkaalle siunausta. Sitten israelilaiset lähtivät kotiinsa iloitellen ja hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt palvelijalleen Daavidille ja kansalleen Israelille.

Herra ilmestyy Salomolle uudelleen

(2Ak 7:11-22)

9¹Kun Salomo oli saanut rakennetuksi Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja kaiken, mitä hän oli halunnut tehdä, ²Herra ilmestyi Salomolle toisen kerran, samalla tavoin kuin oli ilmestynyt hänelle Gibeonissa, ³ja sanoi hänelle: “Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, kun anoit armoa minun edessäni. Minä olen pyhittänyt temppelin, jonka sinä olet rakentanut, asettaakseni nimeni siihen ikuisiksi ajoiksi. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siellä kaikkina päivinä. ⁴Ja jos sinä vaellat minun edessäni niin kuin isäsi Daavid vaelsi, vilpittömin

sydämin ja oikeamielisesti, niin että teet kaiken, mitä olen käskennyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni, ⁵ minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi Israelissa ainiaaksi, niin kuin puhuin isällesi Daavidille, kun sanoin: 'Aina on mies sinun suvustasi oleva Israelin valtaistuimella.'

⁶ Mutta jos te ja teidän lapsenne kuitenkin käännytte pois minusta ettekä noudata minun käskyjäni ja lakejani, jotka minä olen pannut teidän eteenne, vaan menette ja palvelette muita jumalia ja palvelotte niitä, ⁷ minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka olen heille antanut, ja heitän pois kasvojeni edestä huoneen, jonka olen pyhittänyt nimelleni. Silloin Israelista tulee sananparsien ja irvailun aihe kaikkien kansojen keskuudessa. ⁸ Vaikka tämä rakennus nyt on mahtava, niin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy, viheltää ja kysyy: 'Minkä vuoksi Herra on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?' ⁹ Silloin vastataan: 'Siitä syystä, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, joka oli vienyt heidän isänsä pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, palvoivat ja palvelivat niitä. Sen tähden Herra on antanut kaiken tämän pahan kohdata heitä.'"

Hiiramin saama korvaus

(2Ak 8:1,2)

¹⁰ Kun kaksikymmentä vuotta oli kulunut, oli Salomo saanut rakennetuksi ne kaksi rakennusta, Herran temppelin ja kuninkaanlinnan. ¹¹ Hiiram, Tyyron kuningas, oli avustanut Salomoa toimittamalla setripuita, syressipuita ja kultaa niin paljon kuin Salomo halusi. Siksi kuningas Salomo antoi Hiiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean alueelta. ¹² Hiiram lähti Tyyrosta katsomaan kaupunkeja, jotka Salomo oli hänelle antanut, mutta ne eivät miellyttäneet häntä. ¹³ Silloin hän sanoi: "Mitä kaupunkeja nämä ovat, jotka olet antanut minulle, veljeni?" Ja hän antoi alueelle nimen Kaabul, joka sillä on vielä tänäkin päivänä. ¹⁴ Hiiram oli kuitenkin lähettänyt kuninkaalle 120 talenttia kultaa.

Salomon ajan tapahtumia

(2Ak 8:3-18)

¹⁵ Tämä on selonteko työvelvollisista, jotka kuningas Salomo määräsi rakentamaan Herran temppelin, omaa linnaansa, Milloa ja Jerusalemin muuria sekä Haasoria, Megiddoa ja Geseriä. ¹⁶ Farao, Egyptin kuningas, oli tullut ja valloittanut Geserin, polttanut sen tulella ja surmannut kaupungissa asuvat kanaanilaiset ja antanut kaupungin myötäjäisiksi

tyttäreilleen, Salomon puolisolle.

¹⁷ Salomo linnoitti Geserin ja alemman Beet-Hooronin ¹⁸ sekä Baalatin ja Tadmorin, jotka sijaitsivat autiomaa-alueella.

¹⁹ Hän linnoitti kaikki omistamansa varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit sekä kaikki muut kaupungit, jotka hän näki hyväksi linnoittaa Jerusalemin ympäristössä, Libanonilla ja koko maassa, jota hän hallitsi.

²⁰ Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle amorilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia – ²¹ nimittäin heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kyenneet vihkimään tuhon omiksi – heidät Salomo määräsi pakkotyöläisiksi, niin kuin on ollut aina tähän päivään asti. ²² Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi, vaan he olivat sotilaita, hänen virkamiehiiään, päälliköitään, upseereitaan ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päälliköitä. ²³ Niitä esimiehiä, jotka maaherrojen alaisina valvoivat Salomon töitä, oli 550, ja he johtivat työtä tekevää väkeä.

²⁴ Faraon tytär muutti Daavidin kaupungista omaan taloonsa, jonka

Salomo oli hänelle rakentanut. Sit-
ten Salomo rakensi Millon.

²⁵ Salomo uhraisi kolme kertaa vuodessa polttouhreja ja yhteysuhreja alttarilla, jonka hän oli rakentanut Herralle, ja poltti suitsutusta sillä alttarilla, joka oli Herran edessä. Hän oli silloin jo saanut temppelin valmiiksi.

²⁶ Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Esjon-Geberissä, joka on lähellä Eelatia Kaislameren rannalla Edomin maassa. ²⁷ Tähän laivastoon Hiiram lähetti Salomon palvelijoiden mukaan omia palvelijoitaan, merimiehiä, jotka tunsivat merenkulun. ²⁸ Nämä menivät Oofiriin ja hakivat sieltä kultaa 420 talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

Saban kuningatar Salomon luona

(2Ak 9:1-12)

10 ¹ Kun Saban kuningatar sai kuulla, mitä Salomosta kerrottiin Herran nimen kunniaksi, hän tuli koettelemaan Salomoa arvoituksilla. ² Hän tuli Jerusalemiin mukanaan hyvin suuri seurue. Kamelit kantoivat tuoksuaineita, hyvin paljon kultaa ja myös jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän esitti tälle kaiken, mitä hänellä oli sydä-mellään. ³ Salomo antoi vastauksen kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän olisi kyennyt siihen vastaamaan.

⁴Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka hän oli rakentanut, ⁵ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoitensa asunnot, sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja polttouhrit, jotka hän uhraisi Herran tempelissä. Silloin kuningatar meni miltei hengettömäksi ⁶ja sanoi kuninkaalle: "Totta oli puhe, jonka kuulin maassani sinusta ja sinun viisaudestasi. ⁷Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan ollut minulle kerrottua! Sinulla on viisautta ja kaikkea hyvää enemmän kuin olen kuulut puhuttavan. ⁸Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka seisovat aina edessäsi ja kuulevat viisauttasi! ⁹Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut Israelin valtaistuimelle. Koska Herra rakastaa ikuisesti Israelia, hän on asettanut sinut kuninkaaksi tekemään sitä, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii."

¹⁰Saban kuningatar antoi Salomolle 120 talenttia kultaa ja suuret määrät tuoksuaineita ja jalokiviä. Sellaista määrää tuoksuaineita kuin hän antoi kuningas Salomolle ei ole tuotu sen jälkeen.

¹¹Myös Hiiramin laivat, jotka kuljettivat kultaa Oofirista, toivat sieltä

suuret määrät santelipuuta ja jalokiviä. ¹²Salomo teetti santelipuusta kalustoa Herran temppeliin ja omaan linnaansa sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaista määrää santelipuuta ei ole tuotu eikä maassa nähty tähän päivään asti.

¹³Kuningas Salomo puolestaan antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, ja sen lisäksi vielä muutakin kuninkaallisessa avokätisyydessään. Sitten kuningatar lähti ja meni palvelijoiheen omaan maahansa.

Salomon valtakunnan loisto

(2Ak 9:13-28, 1:14-17)

¹⁴Yhden vuoden aikana Salomolle tuodun kullan paino oli 666 talenttia. ¹⁵Sen lisäksi kulti tuli kauppamatkustajilta ja kierteleviltä kaupustelijoilta sekä kaikilta Arabian kuninkailta ja oman maan käskynhaltijoilta.

¹⁶Kuningas Salomo teetti taotusta kullasta 200 suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen 600 sekeliä kultaa. ¹⁷Samoin hän teetti taotusta kullasta 300 pienempää kilpeä ja käytti jokaiseen kolme minaa kultaa. Kilvet hän sijoitti Libanoninmetsätaloon.

¹⁸Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla. ¹⁹Valtaistuimelle johti kuusi porrasta, ja valtaistuimen selusta oli ylhäältä kaareva. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja,

ja käsinojien vieressä seisoi kaksi leijonaa.²⁰ Kuudella portaalla seisoi kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

²¹ Kaikki kuningas Salomon juomastiinat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsätalon astiat olivat puhdasta kultaa. Siellä ei ollut hopeaa, eikä sitä Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena.²² Kuninkaalla oli näet merellä Tarsiin-laivasto, jossa oli mukana myös Hiiramin laivoja. Kerran kolmessa vuodessa se toi kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

²³ Kuningas Salomosta tuli rikkaampi ja viisaampi kuin yksikään kuningas maan päällä,²⁴ ja koko maailma halusi nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut.²⁵ Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, tuoksuaineita, hevosia ja muuleja.

²⁶ Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli 1 400 sotavaunua ja 12 000 ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo.²⁷ Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on

alankomaassa.²⁸ Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiaat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan.²⁹ Egyptistä tuodut vaunut maksoivat 600 hopeasekeliä ja hevonen 150. Kauppiaat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

Salomo palvelee epäjumalia

11¹ Faraon tyttären lisäksi kuningas Salomo rakasti monia muita vierasheimoisia naisia: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, siidonilaisia ja heettiläisiä.² He kuuluivat kansoihin, joista Herra oli sanonut israelilaisille: "Älkää liittykö heihin, älköötäkään heidän liittykö teihin. Muuten he taivuttavat teidän sydämenne omien jumaliensa puoleen." Näihin naisiin Salomo kiintyi rakkaudessa.³ Hänellä oli 700 kuninkaallista vaimoa ja 300 sivuvaimoa, ja hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä.⁴ Kun Salomo oli tullut vanhaksi, hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä seuraamaan muita jumalia, eikä hänen sydämensä enää ollut kokonaan antautunut Herralle, Jumalalleen, niin kuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut.⁵ Salomo lähti seuraamaan Astartea, siidonilaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilaisten iljetystä.

⁶ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, eikä kaikessa seurannut uskollisesti Herraa niin kuin hänen isänsä Daavid. ⁷ Siihen aikaan Salomo rakensi Kemokselle, Mooabin iljetykselle, uhripaikan vuorelle, joka on itään päin Jerusalemistä. Samoin hän teki Moolokille, ammonilaisten iljetykselle. ⁸ Näin hän teki kaikkien vierasheimoisten vaimojensa vuoksi, jotka suitsuttivat ja uhrasivat jumalilleen.

Herra vihastuu Salomoon

⁹ Herra vihastui Salomoon, koska tämän sydän oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka kahdesti oli ilmestynyt hänelle ¹⁰ ja nimenomaan kieltänyt häntä seuraamasta muita jumalia. Mutta Salomo ei noudattanut sitä, mitä Herra oli käkenyt. ¹¹ Niin Herra sanoi Salomolle: "Koska olet tehnyt näin etkä ole pitänyt minun liittoani etkä noudattanut minun lakejani, jotka minä olen sinulle määrännyt, minä toisesti repäisen valtakunnan sinulta ja annan sen palvelijallesi. ¹² Isäsi Daavidin tähden minä en kuitenkaan tee sitä sinun päivinäsi. Poikasi kädestä minä sen repäisen, ¹³ en kuitenkaan koko valtakuntaa. Yhden heimon minä annan sinun pojallesi palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, jonka olen valinnut."

Hadad

¹⁴ Herra nosti Salomolle vastustajaksi edomilaisen Hadadin, joka oli Edomin kuninkaan jälkeläisiä.

¹⁵ Kun Daavid oli sodassa Edomia vastaan, sotapäällikkö Jooab lähti hautaamaan kaatuneita. Samalla hän surmasi kaikki miespuoliset edomilaiset. ¹⁶ Jooab ja koko Israel viipyivät Edomissa kuusi kuukautta, kunnes olivat hävittäneet kaikki miespuoliset edomilaiset.

¹⁷ Hadad pakeni silloin joidenkin edomilaisten miesten, isänsä palvelijoiden, kanssa ja meni Egyptiin. Hadad oli silloin vielä pieni poika. ¹⁸ He lähtivät Midianista ja tulivat Paaraniin. Sieltä he ottivat mukaansa miehiä ja tulivat Egyptiin faraon, Egyptin kuninkaan, luo. Farao antoi Hadadille talon, määräsi hänelle elatuksen ja antoi hänelle maata. ¹⁹ Hadad saavutti suuren suosion faraon silmissä, ja faraon antoi hänelle vaimoksi vaimonsa, kuningatar Tahpeneen, sisaren. ²⁰ Tahpeneen sisar synnytti hänelle pojan, Genubatin. Tahpenes antoi vieroittaa pojan äidinmaidosta faraon palatsissa, ja Genubat jäi palatsiin faraon lasten joukkoon.

²¹ Kun Hadad sai kuulla Egyptissä, että Daavid oli mennyt lepoon isänsä luo ja sotapäällikkö Jooab oli kuollut, hän sanoi faraolle: "Päästä minut lähtemään omaan maahani."

²² Farao kysyi häneltä: "Mitä sinulta puuttuu minun luonani, kun nyt sitten pyydät lupaa lähteä omaan maahasi?" Hadad vastasi: "Ei mitään, mutta päästä minut kuitenkin lähtemään."

Reson

²³ Jumala nosti Salomolle vastustajaksi myös Resonin, Eljadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadeserin, Sooban kuninkaan, luota. ²⁴ Reson kokosi miehiä ympärilleen ja toimi rosvojoukon päällikkönä silloin, kun Daavid surmasi Hadadeserin joukkoja. He menivät Damaskoon, asettuivat sinne asumaan ja pitivät sitä vallassaan. ²⁵ Reson oli Israelin vastustaja niin kauan kuin Salomo eli. Hän teki Hadadin tavoin pahaa Israelille ja inhosi sitä. Resonista tuli Aramin kuningas.

Jumalan lupaus Jerobeamille

²⁶ Myös Salomon palvelija, Seredasta kotoisin oleva efraimilainen Jerobeam, Nebatin poika, nosti kätensä kuningas Salomoa vastaan. Hänen äitinsä oli leski, nimeltään Serua. ²⁷ Seuraavassa kerrotaan, miksi hän nosti kätensä kuningasta vastaan.

Salomo oli rakentamassa Milloa sulkeakseen repeämän, joka oli hänen isänsä Daavidin kaupungissa. ²⁸ Jerobeam oli kyvykäs mies. Kun Salomo näki, miten nuorukainen

teki työnsä, hän määräsi hänet kaiken sen työn valvojaksi, mikä kuului Joosefin heimolle.

²⁹ Kun Jerobeam kerran siihen aikaan lähti Jerusalemistä, hänet kohtasi tiellä siilolainen profeetta Ahia, jolla oli yllään uusi viitta. Heidän ollessaan kedolla kahden kesken ³⁰ Ahia tarttui uuteen viittaan, joka oli hänen yllään, ja repi sen kahdeksitoista kappaleeksi. ³¹ Hän sanoi Jerobeamille: "Ota itsellesi kymmenen kappaletta, sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä ja annan sinulle kymmenen heimoa.' ³² Jääköön hänelle kuitenkin yksi heimo palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä. ³³ Näin tapahtuu siksi, että israelilaiset ovat hylänneet minut ja palvoneet Astartea, siidonilaisten jumalatarta, Kemosta, Mooabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa. He eivät ole vaeltaneet minun teitäni, eivät ole tehneet sitä, mikä on oikein minun silmissäni eivätkä ole noudattaneet minun lakejani ja määräyksiäni, kuten Daavid, Salomon isä, teki.

³⁴ Minä en kuitenkaan ota Salomolta koko valtakuntaa, vaan annan hänen olla ruhtinaana koko hänen elinaikansa palvelijani Daavidin tähden, jonka minä

valitsin ja joka noudatti minun käskyjäni ja lakejani. ³⁵ Mutta hänen pojaltaan minä otan kymmenen heimon kuninkuuden ja annan sen sinulle. ³⁶ Hänen pojalleen minä annan yhden heimon, jotta palvelijani Daavidin lamppu palaisi aina minun edessäni Jerusalemissa, kaupungissa, jonka olen valinnut itselleni asettaakseni nimeni sinne.

³⁷ Sinun minä annan hallita kaikkea, mitä haluat, ja sinusta tulee Israelin kuningas. ³⁸ Jos olet kuuliainen kaikessa, mitä minä käsken sinun tehdä, vaellat minun teitäni ja teet sitä, mikä on oikein minun silmissäni, ja noudatat lakejani ja käskyjäni, niin kuin palvelijani Daavid teki, niin minä olen sinun kansasi ja rakennan sinulle pysyvän huoneen, niin kuin rakensin Daavidille, ja annan sinulle Israelin. ³⁹ Tämä on syy, minkä takia minä nöyryytän Daavidin jälkeläisiä, en kuitenkaan ainaisesti.”

⁴⁰ Salomo koetti surmauttaa Jerobeamin, mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin Siisakin, Egyptin kuninkaan, luo ja oli siellä Salomon kuolemaan asti.

Salomon kuolema

(2Ak 9:29-31)

⁴¹ Muista Salomoa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen viisaudestaan on kirjoitettu Salomon historian kirjaan.

⁴² Aika, jonka Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. ⁴³ Sitten Salomo meni lepoon isänsä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

JAKAUTUNUT VALTAKUNTA, 12 – 22

Valtakunta jakautuu kahtia

(2Ak 10:1-19)

12 ¹ Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi. ² Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan vielä Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa. Jerobeam asui siis Egyptissä, ³ mutta hänelle lähetettiin kutsu, ja Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tulivat Rehabeamin luo. He sanoivat hänelle: ⁴ ”Sinun isäsi teki ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä, jota isäsi teetti, ja raskasta iestä, jonka hän pani meidän päällemme, niin me palvelemme sinua.” ⁵ Hän vastasi heille: ”Menkää pois kolmeksi päiväksi ja palatkaa sitten luokseni.” Niin kansa lähti.

⁶ Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhemmilta miehiltä, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän eläessä. Hän kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?” ⁷ He vastasivat hänelle: ”Jos sinä tänä päivänä ryhdyt

tämän kansan palvelijaksi ja palvelet sitä, jos vastaat sille puhuen hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.”⁸ Mutta Rehabeam hylkäsi vanhojen hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorilta miehiltä, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan.⁹ Hän kysyi heiltä: ”Miten te neuvotte meitä vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ‘Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme?’”¹⁰ Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Puhu tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ‘Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme.’ Vastaa heille näin: ‘Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio.’”¹¹ Jos isäni pani teidän päällenne raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni kuritti teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla.”

¹² Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.”¹³ Kuningas vastasi kansalle kovin sanoin ja hylkäsi neuvon, jonka vanhat miehet olivat hänelle antaneet.¹⁴ Hän puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan ja sanoi: ”Jos isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, minä

teen ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla.”

¹⁵ Kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä Herra salli asian kääntyä näin, että toteutuisi se sana, jonka Herra oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

¹⁶ Kun koko Israelin kansa huomas, ettei kuningas kuunnellut heitä, he sanoivat kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa lisäin poikaan. Majoillesi, Israel! Pidä itse huolta huoneestasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.

Rehabeam Juudan kuninkaana

¹⁷ Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

¹⁸ Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Adoramin kansan luo, koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

¹⁹ Näin Israel luopui Daavidin suvusta, ja näin on ollut aina tähän päivään asti.

Jerobeam Israelin kuninkaana

(2Ak 11:1-4)

²⁰ Kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli tullut takaisin, hänelle lähetettiin kutsu saapua kansankokoukseen ja hänestä tehtiin koko Israelin kuningas. Daavidin

sukua ei seurannut mikään muu kuin Juudan heimo yksin.

²¹ Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle koko Juudan heimon ja Benjaminin heimon, 180 000 sotakuntoista miestä, sotaan Israelin kuningashuonetta vastaan palauttaakseen kuninkuuden Rehabeamille, Salomon pojalle. ²² Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Jumalan sana: ²³ ”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, ja Juudan ja Benjaminin heimoille ja muulle kansalle: ²⁴ ”Näin sanoo Herra: Älkää lähtekö sotimaan veljiänne israelilaisia vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä se, mikä on tapahtunut, on lähtöisin minusta.” He tottelivat Herran sanaa, kääntyivät takaisin ja menivät pois Herran sanan mukaisesti.

Jerobeam aloittaa epäjumalanpalvonnan

²⁵ Jerobeam linnoitti Sikemin, joka on Efraimin vuoristossa, ja asetti sinne asumaan. Sitten hän lähti sieltä ja linnoitti Penuelin. ²⁶ Jerobeam ajatteli sydämessään: ”Nyt valtakunta joutuu takaisin Daavidin suvulle. ²⁷ Jos tämä kansa menee Jerusalemiin uhraamaan teurasuhreja Herran temppelissä, sen sydän kääntyy jälleen heidän herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen. He tappavat minut ja palaavat takaisin Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo.” ²⁸ Kysyttyään

neuvoa kuningas teetti kaksi kultaista sonnimullikkaa ja sanoi kansalle: ”Te olette jo tarpeeksi kauan kulkeneet Jerusalemissa. Katso, Israel, tässä on sinun Jumalasi, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta.” ²⁹ Toisen mullikoista hän asetti Beeteliin ja toisen sijoitti Daaniin. ³⁰ Tämä koitui synniksi, ja kansa kulki sen toisen eteen aina Daaniin saakka.

³¹ Hän rakensi myös pyhäkköjä uhrikukkuloille ja asetti kansan keskuudesta papeiksi kaikenlaisia miehiä, jotka eivät olleet leeviläisiä. ³² Jerobeam teki kahdeksannen kuun viidennestätoista päivästä juhlan, sen juhlan kaltaisen, jota vietetään Juudassa, ja nousi silloin itse alttarille. Näin hän teki Beetelissä ja uhrasi mullikoille, jotka oli teettänyt. Nimittämänsä uhrikukulapapit hän asetti Beeteliin. ³³ Hän nousi Beeteliin teettämälleen alttarille kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, ajankohtana, jonka hän oli omasta päästään keksinyt. Hän järjesti silloin israelilaisille juhlan ja nousi alttarille suitsuttamaan.

Jumalan mies varoittaa Jerobeamia

13 ¹ Silloin Juudasta tuli Beeteliin Herran käskystä Jumalan mies, juuri kun Jerobeam seisoj alttarin ääressä suitsuttamassa. ² Herran käskystä

hän huusi alttaria kohti ja sanoi: "Alttari, alttari! Näin sanoo Herra: 'Katso, Daavidin sukuun syntyy poika, nimeltään Joosia. Hän teurastaa sinun päälläsi uhrikukkulapapit, jotka polttavat suitsuketta siinä. Ihmisten luita tullaan polttamaan päälläsi.'" ³ Hän antoi sinä päivänä ennusmerkin sanoen: "Ennusmerkki siitä, että Herra on puhunut, on tämä: alttari halkeaa ja tuhka, joka on sen päällä, valuu maahan."

⁴ Kun kuningas Jerobeam kuuli Jumalan miehen sanoman, jonka tämä huusi Beetelin alttaria vastaan, hän ojensi kätensä alttarilta ja sanoi: "Ottakaa hänet kiinni!" Silloin hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut Jumalan miestä kohti, kuivettui, eikä hän enää voinut vetää sitä takaisin. ⁵ Samalla alttari halkesi ja tuhka valui alttarilta sen ennustuksen mukaisesti, jonka Jumalan mies oli Herran käskystä antanut.

⁶ Silloin kuningas sanoi Jumalan miehelle: "Lepytä Herraa, Juma-laasi, ja rukoile minun puolestani, että käteni tulisi entiselleen." Kun Jumalan mies rukoili Herraa, kuningas pystyi vetämään kätensä takaisin ja se tuli entiselleen. ⁷ Kuningas sanoi Jumalan miehelle: "Tule minun kanssani kotiini virkistäytymään, niin annan sinulle lahjan." ⁸ Mutta Jumalan mies vastasi kuninkaalle: "Vaikka antaisit minulle puolet

linnastasi, en lähtisi sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä tällä paikkakunnalla, ⁹ sillä näin on Herra käskennyt minua: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaa samaa tietä, jota tulit.'" ¹⁰ Niin hän lähti pois toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota oli tullut Beeteliin.

Vanha profeetta pettää Jumalan miestä

¹¹ Beetelissä asui vanha profeetta. Hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaiken, mitä Jumalan mies sinä päivänä oli Beetelissä tehnyt ja mitä hän oli puhunut kuninkaalle. Kun he olivat kertoneet sen isälleen, ¹² tämä kysyi heiltä, mitä tietä Jumalan mies oli kulkenut. Hänen poikansa kertoivat nähneensä, mitä tietä Juudasta tullut mies oli kulkenut. ¹³ Silloin hän sanoi pojilleen: "Satuloikaa minulle aasi." Kun he olivat satuloineet aasin, hän istui sen selkään. ¹⁴ Hän lähti Jumalan miehen perään ja tapasi tämän istumassa tammen alla. Hän kysyi mieheltä: "Sinäkö olet se Juudasta tullut Jumalan mies?" Tämä vastasi: "Minä." ¹⁵ Vanha profeetta sanoi hänelle: "Tule kanssani kotiini syömään leipää." ¹⁶ Hän vastasi: "En voi palata enkä tulla sinun kanssasi. En syö leipää enkä juo vettä kanssasi tällä paikkakunnalla, ¹⁷ sillä minulle on tullut sana, Herran sana: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä. Älä myöskään palaa takaisin samaa tietä, jota olet mennyt.'" ¹⁸ Vanha

profeetta sanoi hänelle: "Myös minä olen profeetta niin kuin sinäkin, ja Herran käskystä enkeli on puhunut minulle: 'Tuo hänet kanssasi kotiisi syömään leipää ja juomaan vettä.'" Mutta sen hän valehteli.¹⁹ Jumalan mies palasi takaisin vanhan profeetan kanssa ja söi leipää ja joi vettä hänen kodissaan.

Jumalan miehen kuolema

²⁰ Kun he istuivat pöydässä, tuli Herran sana profeetalle, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin.²¹ Profeetta julisti Juudasta tulleele Jumalan miehelle: "Näin sanoo Herra: 'Sinä olet niskoitellut Herran sanaa vastaan etkä ole noudattanut käskyä, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antoi,²² vaan olet palannut, ja olet syönyt leipää ja juonut vettä paikkakunnalla, josta Herra sinulle puhui: Älä syö siellä leipää äläkä juo vettä. Tämän vuoksi ruumiisi ei pääse isiesi hautaan.'"

²³ Syötyään leipää ja juotuaan hän satuloi aasin profeetalle, jonka oli saanut palaamaan takaisin.²⁴ Kun Jumalan mies oli lähtenyt, leijona tuli häntä vastaan tiellä ja tappoi hänet. Hänen ruumiinsa jäi lojumaan tielle, ja aasi seisoj sen vieressä. Myös leijona seisoj ruumiin vieressä.²⁵ Ihmisiä kulki siitä ohi, ja he näkivät ruumiin lojumassa tiellä ja leijonan seisomassa ruumiin vieressä. He menivät ja kertoivat siitä

kaupungissa, jossa vanha profeetta asui.

²⁶ Kun profeetta, joka oli saanut miehen palaamaan takaisin, kuuli sen, hän sanoi: "Se on Jumalan mies, joka niskoitteli Herran sanaa vastaan. Sen tähden Herra on antanut hänet leijonalle, ja se on ruhjonut ja tappanut hänet Herran sanan mukaan, joka hänelle puhuttiin."²⁷ Hän sanoi pojilleen: "Satuloikaa minulle aasi", ja he satuloivat.²⁸ Hän lähti ja löysi ruumiin lojumasta tiellä, ja aasi ja leijona seisoivat ruumiin vieressä. Leijona ei ollut syönyt ruumista eikä myöskään raadellut aasia.²⁹ Profeetta otti Jumalan miehen ruumiin, pani sen aasin selkään ja vei mukanaan. Sitten hän tuli kaupunkiin pitämään valittajaisia ja hautaamaan hänet.³⁰ Hän pani ruumiin omaan hautaansa. Jumalan miehelle pidettiin valittajaiset ja huudettiin: "Voi, minun veljeni!"

³¹ Myöhemmin, kun profeetta oli haudannut ruumiin, hän sanoi pojilleen: "Kun minä kuolen, pankaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu. Pankaa minun luuni hänen luittensa viereen."³² Se sana toteutuu, jonka hän Herran käskystä huusi Beetelissä olevaa alttaria vastaan ja kaikkia Samarian kaupungeissa olevia uhrikukkulatemppeleitä vastaan."

Jerobeam ei luovu synnistään

³³ Tämänkään jälkeen Jerobeam ei kääntynyt pahalta tieltään vaan asetti yhä uhrikukkulapapeiksi kaikenlaisia miehiä kansan keskuudesta. Jokaisen, joka vain halusi, hän vihki papin virkaan, ja niin tästä tuli uhrikukkulapappi. ³⁴ Tämä koi-
tui synniksi Jerobeamin suvulle, ja siksi se tuhottiin ja hävitettiin maan päältä.

Ahian ennustus Jerobeamin suvulle

14 ¹ Siihen aikaan Abia, Jerobeamin poika, sairastui.

² Jerobeam sanoi vaimolleen: "Nouse ja pukeudu niin, ettei sinua tunneta Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siiloon. Siellä on profeetta Ahia, joka ilmoitti, että minusta tulee tämän kansan kuningas. ³ Ota mukaasi kymmenen leipää ja pieniä kakkuja sekä ruukullinen hunajaa ja mene hänen luokseen. Hän ilmoittaa sinulle, kuinka pojan käy."

⁴ Jerobeamin vaimo teki niin. Hän nousi ja meni Siiloon ja tuli Ahian taloon. Ahia ei voinut nähdä kunnolla, sillä hänen silmänsä olivat vanhuuttaan hämärtyneet.

⁵ Mutta Herra oli sanonut Ahialle: "Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta pojastaan, sillä tämä on sairaana. Niin ja niin on sinun puhuttava hänelle. Kun hän tulee, hän on tekeytynyt tuntemattomaksi."

⁶ Kun Ahia kuuli Jerobeamin vaimon askelten äänen tämän tullessa ovesta, hän sanoi: "Tule sisään, Jerobeamin vaimo. Miksi tekeydyt tuntemattomaksi? Minä olen saanut ankan sanoman sinua var-
ten. ⁷ Mene ja sano Jerobeamille: 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä olen korottanut sinut kansan keskeltä ja asettanut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi. ⁸ Minä olen repäissyt valtakunnan Daavidin suvulta ja antanut sen sinulle. Mutta sinä et ole ollut niin kuin minun palvelijani Daavid, joka noudatti minun käskyjäni. Hän seurasi minua kaikesta sydäimestään, niin että teki ainoastaan sitä, mikä on oikein minun silmissäni. ⁹ Sinä sen sijaan olet tehnyt enemmän paha kuin kaikki edeltäjäsi. Sinä olet mennyt tekemään itsellesi muita jumalia ja valettuja kuvia, niin että sait minut vihastumaan. Sinä heitit minut selkäsi taakse. ¹⁰ Sen tähden minä tuotan onnettomuuden Jerobeamin suvulle ja hävitän Israelista Jerobeamin jälkeläiset, jotka heittävät vetensä seinään, niin orjat kuin vapaatkin. Minä lakaisen pois Jerobeamin suvun niin kuin saasta lakaistaan viimeistä myöten. ¹¹ Sen Jerobeamin jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut, sillä Herra on puhunut.'

¹² Ja sinä, nouse ja lähde kotiisi. Sillä hetkellä kun jalallasi astut kaupunkiin, lapsi kuolee. ¹³ Koko Israel pitää hänelle valittajaiset, ja hänet haudataan. Hän on näet Jerobeamin jälkeläisistä ainoa, joka pannaan hautaan, koska Jerobeamin suvusta vain hänessä on havaittu jotakin Herralle, Israelin Jumalalle, mie-luista. ¹⁴ Mutta Herra herättää tah-tonsaa mukaan Israeliin kuninkaan, joka hävittää Jerobeamin suvun. Se on se päivä, ja mitä tapahtuukaan jo nyt! ¹⁵ Herra lyö Israelia, ja se huojuu kuin ruoko vedessä. Hän kiskaisee Israelin irti tästä hyvästä maasta, jonka hän on antanut hei-dän isilleen, ja hajottaa heidät tuolle puolelle Eufratvirran, koska he ovat tehneet itselleen asera-paaluja ja siten vihoittaneet Her-ran. ¹⁶ Hän antaa Israelin alttiiksi sen vihollisille niiden syntien täh-den, jotka Jerobeam on tehnyt ja joilla hän on saattanut Israelin teke-mään syntiä.”

¹⁷ Jerobeamin vaimo nousi ja lähti matkaan. Hän saapui Tirsaan, ja juuri kun hän astui kotinsa kynnykselle, poika kuoli. ¹⁸ Hänet haudattiin ja koko Israel piti hänelle valittajaiset sen sanan mu-kaan, jonka Herra oli puhunut pal-velijansa, profeetta Ahian, kautta.

¹⁹ Muista Jerobeamia koskevista asioista, siitä, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi, on kirjoitettu

Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ²⁰ Aika, jonka Jerobeam hallitsi, oli kaksikymmentäkaksi vuotta. Sitten hän meni lepoon isiensä luo, ja hän-nen poikansa Naadab tuli kunin-kaaksi hänen sijaansa.

Rehabeamin hallituskausi

(2AK 11:5–12:16)

²¹ Rehabeam, Salomon poika, oli kuninkaana Juudassa. Hän oli neljäkymmenenyhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jeru-salemossa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikkien Israelin hei-mojen keskeltä asettaakseen ni-mensä sinne. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema.

²² Juuda teki sitä, mikä on pa-haa Herran silmissä. Synneillään, joita he tekivät, he vihoittivat Her-ran vielä enemmän kuin heidän isänsä olivat tehneet. ²³ Hekin teki-vät itselleen uhripaikkoja, patsaita ja asera-paaluja kaikille korkeille kuk-uloille ja jokaisen lehtevän puun alle. ²⁴ Maassa oli myös haureel-lisia pyhäkköpoikia. Juudan kansa teki kaikkia samoja iljettäviä te-koja kuin ne kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä.

²⁵ Kuningas Rehabeamin viiden-tenä hallitusvuotena Siisak, Eryp-tin kuningas, hyökkäsi Jerusalemiin.

²⁶ Hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan linnan aarteet ja vei

ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet.²⁷ Niiden tilalle kuningas Rehabeam teetti kuparikilvet ja uskoi ne niiden henkivartijoiden päälliköille, jotka vartioivat kuninkaanlinnan ovella.²⁸ Niin usein kuin kuningas meni Herran temppeliin, henkivartijat kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

²⁹ Muista Rehabeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.³⁰ Rehabeamin ja Jerobeamin välillä vallitsi kaiken aikaa sotatila.³¹ Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen äitinsä oli ammonilainen, nimeltään Naema. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Abiam.

Abiam Juudan kuninkaana

(2Ak 13:1-23)

15¹ Kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abiam tuli Juudan kuninkaaksi.² Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär.

³ Abiam vaelsi samoissa synneissä, joita hänen isänsä oli tehnyt ennen häntä. Hänen sydämensä ei ollut ehyesti antautunut Herralle, hänen

Jumalalleen, niin kuin hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut.⁴ Mutta Daavidin vuoksi Herra, hänen Jumalansa, antoi hänen lampunsa palaa Jerusalemissa nostamalla hänen seuraajakseen hänen poikansa ja antamalla Jerusalemin säilyä,⁵ koska Daavid oli tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, eikä ollut koko elinaikanaan poikennut mistään, mitä Herra oli käskennyt, paitsi heettiläisen Uurian asiassa.⁶ Rehabeamin ja Jerobeamin sukujen välillä vallitsi sotatila koko Abiamin elinajan.

⁷ Muista Abiamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Abiamin ja Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.⁸ Sitten Abiam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Aasa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Aasa Juudan kuninkaana

(2Ak 14:1-14, 15:8-19)

⁹ Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena Aasasta tuli Juudan kuningas.¹⁰ Hän hallitsi neljäkymmentäyksi vuotta Jerusalemissa. Hänen isoäitinsä oli nimeltään Maaka, Abisalomin tytär.

¹¹ Aasa teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

¹² Hän karkotti maasta haureelliset

pyhäkköpojat ja hävitti kaikki isiensä tekemät jumalankuvat. ¹³ Hän jopa erotti isoäitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt iljetyksen Aseralle. Aasa hakkasi iljetyksen maahan ja poltti sen Kidroninlaaksossa. ¹⁴ Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, mutta Aasan sydän oli ehyesti antautunut Herralle koko hänen elinaikansa. ¹⁵ Hän vei Herran temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja astiat.

Aasan ja Baesan vihallisuus

(2Ak 16:1-6,11-14)

¹⁶ Aasan ja Baesan, Israelin kuninkaan, välillä vallitsi sotatila koko heidän elinaikansa. ¹⁷ Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään pääsemästä Juudan kuninkaan Aasan luota tai hänen luokseen. ¹⁸ Silloin Aasa otti kaiken hopean ja kullan, mikä oli jäljellä Herran tempelin aarrekammioissa, sekä kuninkaan linnan aarteet ja antoi ne palvelijoittensa haltuun. Kuningas Aasa lähetti heidät Aramin kuninkaan Benhadadin, Tabrimmonin pojan, Hesjonin pojanpojan, luo, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle: ¹⁹ "Olkoon meidän välillämme liitto, niin kuin oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle lahjana hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liitto, jonka

olet tehnyt Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän lähtisi minua ahdistamasta."

²⁰ Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin, Aabel-Beet-Maakan ja koko Kinnerotin sekä koko Naftalin maan. ²¹ Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja palasi Tirsaan. ²² Mutta kuningas Aasa kullutti koko Juudan heimon koolle ketään vapauttamatta. He veivät pois kivet ja puut, joilla Baesa oli linnoittanut Raamaa. Niillä kuningas Aasa linnoitti Geban, joka on Benjaminin alueella, ja Mispan.

²³ Kaikista muista Aasaa koskevista asioista, kaikesta hänen mahdollistaan ja kaikesta, mitä hän teki, sekä kaupungeista, jotka hän rakensi, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. Vanhuutensa päivinä hän oli sairas jaloistaan. ²⁴ Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Joosafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Naadab Israelin kuninkaana

²⁵ Naadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Juudan kuninkaan Aasan toisena hallitusvuotena ja hallitsi Israelia kaksi vuotta. ²⁶ Hän

teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja kulki isänsä teitä, siinä synnissä, jolla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

Baesa hävittää Jerobeamin suvun

²⁷ Baesa, Ahian poika, joka oli Isaskarin heimoa, teki salaliiton Naadabia vastaan ja surmasi hänet Gibbetonissa, joka oli filistealaisten hallussa. Naadab ja koko Israel olivat silloin piirittämässä Gibbetonia.

²⁸ Baesa tappoi hänet Aasan, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ²⁹ Kuninkaaksi tultuaan Baesa surmasi koko Jerobeamin suvun. Hän ei jättänyt Jerobeamin suvusta henkiin ketään vaan hävitti koko suvun. Tämä tapahtui sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijansa, siilolaisen Ahian, kautta. ³⁰ Syynä olivat ne synnit, jotka Jerobeam oli tehnyt ja joilla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä, ja oli siten vihoittanut Herran, Israelin Jumalan.

³¹ Muista Naadabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ³² Aasan ja Israelin kuninkaan Baesan välillä vallitsi sotatila niin kauan kuin he elivät.

Baesa Israelin kuninkaana

³³ Juudan kuninkaan Aasan kolmantena hallitusvuotena Baesa,

Ahian poika, tuli koko Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksikymmentäneljä vuotta. ³⁴ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän kulki Jerobeamin tietä, hänen synnissään, jolla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

Jeehun ennustus Baesan suvulle

16 ¹ Jeehulle, Hananin pojalle, tuli tämä Herran sana Baesaa vastaan: ² ”Minä olen korottanut sinut tomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi. Mutta sinä olet kulkenut Jerobeamin tietä ja saattanut kansani Israelin tekemään syntiä, niin että se on vihoittanut minut synneillään. ³ Tämän vuoksi minä lakaisen pois Baesan ja hänen sukunsa. Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle. ⁴ Sen Baesan jälkeläisen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat, ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.”

⁵ Muista Baesaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, ja hänen mahdistaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ⁶ Sittem Baesa meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Tirsaan. Hänen poikansa Eela tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

⁷ Profeetta Jeehun, Hananin pojan, kautta oli tullut Herran sana Baesaa ja hänen sukuaan vastaan kaiken sen pahan vuoksi, mitä Baesa oli tehnyt Herran edessä. Baesa oli

vihoittanut Herran samalla tavoin kuin Jerobeamin suku oli tehnyt ja myös siksi, että hän oli hävittänyt Jerobeamin suvun.

Eela Israelin kuninkaana

⁸Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäkuudentena hallitusvuotena tuli Eela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta. ⁹Mutta hänen palvelijansa Simri, jolla oli johdossaan puolet sotavaunuista, teki salaliiton häntä vastaan. Eela oli Tirsassa juonut itsensä humalaan Arsan, Tirsan linnanpäällikön, luona. ¹⁰Silloin Simri tuli sisään ja löi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena. Simri tuli kuninkaaksi Eelan sijaan.

¹¹Kun hänestä oli tullut kuningas ja hän oli istunut valtaistuimelleen, hän surmasi Baesan koko suvun eikä jättänyt siitä eloon ainoatakaan, joka heittää vetensä seinään, ei sukulunastajaa eikä ystävää. ¹²Simri tuhosi Baesan koko suvun sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Baesaa vastaan profeetta Jeehun kautta. ¹³Tämä tapahtui kaikkien Baesan ja hänen poikansa Eelan tekemien syntien tähden, joilla he olivat saattaneet Israelin tekemään syntiä ja siten vihoittaneet Herran,

Israelin Jumalan, tyhjänpäiväisillä epäjumalillaan.

¹⁴Muista Eelaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Simri Israelin kuninkaana

¹⁵Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Simri hallitsi Tirsassa kuninkaana seitsemän päivää. Sotaväki oli silloin leiriytyneenä Gibbetonin edustalla, joka oli filistealaisten hallussa. ¹⁶Kun leiriin asettunut väki kuuli kerrottavan, että Simri oli tehnyt salaliiton ja surmannut kuninkaan, koko Israel asetti samana päivänä sotapäällikön. ¹⁷Sitten Omri lähti koko Israel mukanaan Gibbetonista, ja he saartoivat Tirsan.

¹⁸Kun Simri näki kaupungin tulleen valloitetuksi, hän meni kuninkaanlinnan sisäosaan, sytytti linnan tuleen, niin että se romahti hänen päälleen. Näin hän kuoli ¹⁹syntiensä tähden. Hän oli tehnyt syntiä, tehnyt sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän oli myös kulkenut Jerobeamin tietä, synnissä, jota tämä oli tehnyt, ja niin saattanut Israelin tekemään syntiä.

²⁰Muista Simriä koskevista asioista ja salaliitosta, jonka hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Omri Israelin kuninkaana

²¹ Israelin kansa jakaantui kah-
tia. Puolet kansasta seurasi Tibniä,
Giinatin poikaa, ja halusi tehdä hä-
net kuninkaaksi, ja puolet seurasi
Omria. ²² Se osa kansaa, joka seu-
rasi Omria, osoittautui kuitenkin
vahvemmaksi kuin se osa kansaa,
joka seurasi Tibniä, Giinatin poikaa.
Tibni sai surmansa, ja Omrista tuli
kuningas.

²³ Juudan kuninkaan Aasan
kolmantenakymmenentenäyhden-
tenä hallitusvuotena Omrista tuli Israelin
kuningas. Hän hallitsi kaksitoista
vuotta. Hallittuaan Tirsassa kuusi
vuotta ²⁴ hän osti Semeriltä
Samarianvuoren kahdella talentilla
hopeaa. Hän rakensi vuorelle
kaupungin ja antoi sille nimeksi
Samaria, vuoren entisen omistajan
Semerin nimen mukaan.

²⁵ Omri teki sitä, mikä on pa-
haa Herran silmissä, enemmän kuin
kaikki edeltäjänsä. ²⁶ Hän vaelsi kai-
kessa Jerobeamin, Nebatin pojan,
tietä, hänen synneissään, joilla hän
oli saattanut Israelin tekemään syn-
tiä, niin että he tyhjänpäiväisillä
epäjumalillaan vihoittivat Herran,
Israelin Jumalan.

²⁷ Muista Omria koskevista asi-
oista, siitä, mitä hän teki, ja hä-
nen mahdistaan, on kirjoitettu Isra-
elin kuninkaiden aikakirjaan. ²⁸ Sit-
ten Omri meni lepoon isiensä luo,

ja hänet haudattiin Samariaan. Hä-
nen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi
hänen sijaansa.

Ahab Israelin kuninkaana

²⁹ Ahab, Omrin poika,
tuli Israelin kuninkaaksi
Juudan kuninkaan Aasan
kolmantenakymmenentenäkahdeksantena
hallitusvuotena. Hän hallitsi Israelia
Samariassa kaksikymmentäkaksi
vuotta.

³⁰ Ahab, Omrin poika, teki sitä,
mikä on pahaa Herran silmissä,
enemmän kuin kaikki edeltäjänsä.

³¹ Hänelle ei riittänyt, että hän kulki
Jerobeamin, Nebatin pojan, syn-
neissä, vaan hän otti myös vaimok-
seen Isebelin, siidonilaisten kunin-
kaan Etbaalin tyttären, ja ryhtyi pal-
velemaan Baalia ja kumartamaan
sitä. ³² Hän pystytti Baalille alta-
rin Baalin temppeliin, jonka hän
oli rakentanut Samariaan. ³³ Ahab
pystytti myös paalun Aseralle, ja
paljon muutakin hän teki. Näin
hän vihoitti Herran, Israelin Juma-
lan, pahemmin kuin yksikään Israe-
lin kuninkaista ennen häntä. ³⁴ Hä-
nen aikanaan beeteliläinen Hiïel
rakensi uudelleen Jerikon muurit.
Perustusten laskeminen maksoi hä-
nelle hänen esikoisensa Abiramin
hengen ja porttien pystyttäminen
hänen nuorimpansa Segubin hen-
gen, sen sanan mukaan, jonka Herra
oli puhunut Joosuan, Nuunin pojan,
kautta.

Korpit ruokkivat profeetta Eliaa

17¹Tisbeläinen Elia, Gileadin siirtolainen, sanoi Ahabille: "Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, hän, jota minä palvelen, näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta."

²Sitten Elialle tuli tämä Herran sana: ³"Lähde täältä, mene itään päin ja kätkeydy Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella." ⁴Saat juoda purosta, ja minä olen käskennyt korppien elättää sinua siellä." ⁵Elia lähti matkaan ja teki Herran sanan mukaan. Hän meni ja asettui asumaan Keritinpurolle, joka on Jordanin itäpuolella. ⁶Korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin ja leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

Elia Sarpatin lesken luona

⁷Jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska maassa ei ollut satanut. ⁸Silloin Elialle tuli tämä Herran sana: ⁹"Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne asumaan. Minä olen käskennyt erään leskivaimon elättää sinua siellä."

¹⁰Elia nousi ja meni Sarpatiin. Kun hän tuli kaupungin portille, hän näki leskivaimon keräämässä puita. Elia huusi hänelle: "Tuo minulle vähän vettä astiassa, että saisin juoda." ¹¹Kun nainen lähti sitä hakemaan, Elia huusi hänelle: "Tuo minulle samalla myös palanen leipää."

¹²Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin

Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipää, ei palastakaan, ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Kerättyäni pari puuta menen leipomaan leivän itselleni ja pojalleni. Syömme sen ja sitten kuolemme."

¹³Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää. Mene ja tee niin kuin olet sanonut, mutta tee ensin pieni leipä ja tuo se minulle. Leivo sen jälkeen itsellesi ja pojallesi, ¹⁴sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jauhot eivät lopu ruukusta eikä öljyä puutu astiasta. Näin on aina siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle.'"

¹⁵Nainen meni ja teki Elian sanan mukaan, ja hänellä ja hänen perheellään ja myös Elialla oli syötävää pitkäksi aikaa. ¹⁶Jauhot eivät loppuneet ruukusta eikä öljyä puutunut astiasta sen sanan mukaisesti, jonka Herra oli Eliaa kautta puhunut.

Elia herättää lesken pojan henkiin

¹⁷Näiden tapahtumien jälkeen talon emännän poika sairastui. Pojan sairaus paheni niin vaikeaksi, että hän lopulta lakkasi hengittämästä. ¹⁸Silloin nainen sanoi Elialle: "Mitä minulla on sinun kanssasi tekemistä, Jumalan mies? Sinä olet tullut minun luokseni vetämään esiin minun pahat tekoni ja tuottamaan pojalleni kuoleman!" ¹⁹Elia vastasi hänelle: "Anna poikasi minulle." Hän otti pojan naisen sylistä, vei hänet ylös kattohuoneeseen, jossa itse asui,

ja laski hänet vuoteelleen. ²⁰ Elia huusi Herraa ja sanoi: ”Herra, minun Jumalani, oletko todella tehnyt niin pahoin tälle leskelle, jonka luona asun, että olet antanut hänen poikansa kuolla?” ²¹ Sitten hän ojentautui pojan yli kolme kertaa, huusi Herraa ja sanoi: ”Herra, minun Jumalani, anna tämän pojan sielun tulla häneen takaisin.” ²² Herra kuuli Eliaa. Pojan sielu tuli häneen takaisin, ja hän heräsi eloon. ²³ Elia otti pojan, toi hänet kattohuoneesta alas taloon, antoi hänet hänen äidilleen ja sanoi: ”Katso, poikasi elää.” ²⁴ Nainen sanoi Elialle: ”Nyt minä tiedän, että sinä olet Jumalan mies ja että Herran sana sinun suussasi on tosi.”

Elia näyttäytyy Ahabille

18 ¹ Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, Elialle tuli tämä Herran sana: ”Mene ja näyttäydy Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle.” ² Elia meni näyttäytymään Ahabille; Samariassa oli silloin kova nälänhätä. ³ Ahab kutsui luokseen Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Obadja oli Herraa suuresti pelkäävä mies. ⁴ Kun lisebel tuhosi Herran profeettoja, Obadja otti sata profeettaa ja piilotti heidät luoliin, viisikymmentä miestä yhtä luolaa kohti, ja elätti heitä leivällä ja vedellä. ⁵ Ahab sanoi Obadjalle: ”Mene ja tutki kaikki maan vesilähteet ja joenuomat.

Kenties löydämme ruohoa, niin että voimme pitää hevoset ja muulit hengissä eikä meidän tarvitse lopettaa kaikkia eläimiä.” ⁶ He jakoivat maan keskenään kulkeakseen sen halki. Ahab kulki yksinään tietä toiseen suuntaan ja Obadja toiseen.

⁷ Kun Obadja oli matkalla, Elia tuli yllättäen häntä vastaan. Tuntiessaan hänet Obadja heittäytyi kasvoilleen ja sanoi: ”Sinäkö se olet, herrani Elia?” ⁸ Elia vastasi: ”Minä. Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.” ⁹ Obadja sanoi: ”Mitä syntiä minä olen tehnyt, kun luovutat palvelijasi Ahabin käsiin surmattavaksi?” ¹⁰ Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähettänyt etsimään sinua. Jos he ovat sanoneet: ’Ei hän ole täällä’, hän on pannut sen valtakunnan ja sen kansan valalla vannomaan, ettei sinua ole löydetty. ¹¹ Ja nyt sinä sanot: ’Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.’ ¹² Kun lähden luotasi, niin Herran Henki vie sinut, en tiedä minne, ja kun menen kertomaan sinusta Ahabille eikä hän sitten löydä sinua, hän tappaa minut. Kuitenkin palvelijasi on pelännyt Herraa nuoruudestaan asti. ¹³ Eikö herraleni ole kerrottu, mitä tein, kun lisebel tappoi Herran profeettoja? Minä piilotin sata Herran profeettaa luoliin, viisikymmentä miestä luolaa

kohti, ja elätin heitä leivällä ja vedellä. ¹⁴ Nyt sinä sanot: 'Mene ja sano herrallesi, että Elia on täällä.' Hänhän tappaa minut!" ¹⁵ Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, hän, jota minä palvelen, tänä päivänä minä näyttäydyn Ahabilille."

¹⁶ Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti tämän hänelle. Ahab lähti silloin tapaamaan Eliaa. ¹⁷ Nähdessään Eliaa Ahab sanoi hänelle: "Sinäkö se olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?" ¹⁸ Elia vastasi: "En minä ole syössyt Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, kun olette hylänneet Herran käskyt ja kun sinä seuraat baaleja. ¹⁹ Mutta nyt, lähetä kutsu ja kokoa luokseni Karmelinvuorelle koko Israel, myös neljäsataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja neljäsataa Aseran profeettaa, jotka syövät liisebelin pöydästä." ²⁰ Ahab lähetti kutsun kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorelle.

Eliaa voitto Karmelinvuorella

²¹ Elia astui koko kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, mutta jos Baal, seuratkaa häntä." Kansa ei vastannut hänelle mitään. ²² Silloin Elia sanoi kansalle: "Minä

yksin olen jäljellä Herran profeetoista, mutta Baalin profeettoja on neljäsataaviisikymmentä miestä. ²³ Antakaa meille kaksi sonnimullikkaa. Valitkoot he itselleen niistä toisen, paloittelkoot sen ja pankoot kappaleet puiden päälle, mutta älkööt sytyttäkö tulta. Minä valmistan toisen mullikan ja asetan sen puiden päälle mutta en sytytä tulta. ²⁴ Huutakaa sitten jumalanne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä. Olkoon niin, että se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala." Koko kansa vastasi: "Niin on hyvä."

²⁵ Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne mullikoista toinen ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää sytyttäkö tulta." ²⁶ He ottivat mullikan, joka heille annettiin, ja valmistivat sen. Aamusta puoleenpäivään asti he huusivat Baalin nimeä: "Baal, vastaa meille!" Mutta ei ääntä, ei vastausta! Siinä he hyppelivät tekemänsä alttarin ääressä.

²⁷ Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä sanoen: "Huutakaa kovalla äänellä. Onhan hän tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tai ehkä hän on poistunut jonnekin tai on matkalla. Kenties hän nukkuu, ja hänet täytyy herättää." ²⁸ Baalin profeetat huusivat yhä kovemmin ja

viittelivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta. ²⁹ Puolenpäivän jälkeen he joutuivat hurmoksiin ja olivat hurmoksissa aina ruokauhrin toimittamisen aikaan asti. Mutta ei ääntä, ei vastausta, kukaan ei kuullut heitä.

³⁰ Silloin Elia sanoi koko kansalle: "Tulkaa minun luokseni." Niin kaikki tulivat hänen luokseen. Sitten hän korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu. ³¹ Elia otti kaksitoista kivettä, Jaakobin poikien heimojen luvun mukaan, hänen, jolle oli tullut tämä Herran sana: "Sinun nimesi on oleva Israel." ³² Hän rakensi kivistä alttarin Herran nimelle ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyviä. ³³ Hän latoi puut, paloitteli mullikan ja pani kappaleet puiden päälle. ³⁴ Sen jälkeen hän sanoi: "Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja kaatakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle." Sitten hän sanoi: "Tehkää se toistamiseen." He tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: "Tehkää se kolmannen kerran." Ja he tekivät niin kolmannen kerran. ³⁵ Vesi valui alttarin ympärille, ja ojakin täyttyi vedellä.

³⁶ Kun ruokauhrin aika oli tullut, profeetta Elia astui esiin ja sanoi: "Herra, Abrahamin, lisakin ja Israelin

Jumala. Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja minä olen sinun palvelijasi ja että olen tehnyt kaiken tämän sinun käskystäsi. ³⁷ Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä, Herra, olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin puoleesi."

³⁸ Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin sekä puut, kivet ja mullan ja nuoli veden, joka oli ojassa. ³⁹ Kun koko kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!" ⁴⁰ Elia sanoi heille: "Ottakaa kiinni Baalin profeetat, alkoon yksikään pääskö pakoon." Heidät otettiin kiinni, ja Elia vei heidät Kiisoninpurolle ja surmasi heidät siellä.

Elia rukous ja sateen tulo

⁴¹ Sitten Elia sanoi Ahabile: "Lähde syömään ja juomaan, sillä sateen kohina kuuluu jo." ⁴² Ahab lähti syömään ja juomaan, mutta Elia kiipesi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvot polviensa väliin. ⁴³ Hän sanoi palvelijalleen: "Mene katsomaan merelle päin." Tämä meni, katseli ja sanoi: "Ei näy mitään." Elia sanoi: "Mene uudelleen." Tämä toistui seitsemän kertaa. ⁴⁴ Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä." Silloin Elia sanoi:

“Mene sanomaan Ahabille: Valjasta hevosesi ja lähde alas, ettei sade estäisi sinua.” ⁴⁵ Kohta tämän jälkeen mustat pilvet peittivät taivaan, nousi tuuli ja tuli rankkasade. Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin. ⁴⁶ Mutta Herran käsi tuli Elian päälle, hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin saakka.

Elia pakenee Iisebeliä

19 ¹ Ahab kertoi Iisebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, myös sen, kuinka tämä oli tappanut miekalla kaikki profeetat. ² Silloin Iisebel lähetti sanansaattajan Elian luo sanomaan: “Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vastakin, ellen minä huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle itsellesi samaa, mitä jokaiselle heistä on tehty.”

³ Tämän kuullessaan Elia pelästyti, nousi ja lähti matkaan pelastaakseen henkensä. Hän tuli Beersebaan, joka on Juudan aluetta, ja jätti palvelijansa sinne. ⁴ Itse hän meni autiomaahan päivänmatkan päähän, tuli kinsteripensaan luo ja istuutui sen juurelle. Hän toivoi itselleen kuolemaa ja sanoi: “Jo riittää, Herra! Ota minun henkeni, sillä en ole isiäni parempi.”

⁵ Hän paneutui makuulle ja nukkui kinsteripensaan alla. Yhtäkkiä enkeli kosketti häntä ja sanoi: “Nouse ja syö!” ⁶ Elia katseli ympärilleen ja huomasi pääpuolessaan hiiloksella paistetun ohuen leivän ja vesiastian.

Hän söi ja joi ja paneutui jälleen makuulle. ⁷ Mutta Herran enkeli tuli uudelleen, kosketti häntä ja sanoi: “Nouse ja syö, sillä muuten matka käy sinulle liian pitkäksi.” ⁸ Silloin Elia nousi, söi ja joi. Sen ruuan voimalla hän kulki neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Jumalan vuorelle, Hoorebille, asti.

Herra ilmestyy Elialle Hoorebilla

⁹ Hoorebilla Elia meni luolaan ja oli siellä yötä. Silloin hänelle tuli Herran sana. Herra kysyi: “Mitä sinä täällä teet, Elia?” ¹⁰ Hän vastasi: “Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.”

¹¹ Herra sanoi: “Mene seisomaan vuorelle Herran eteen.” Silloin Herra kulki ohitse, ja Herran edellä kävi voimakas tuuli, raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot. Mutta Herra ei ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys, mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. ¹² Maanjäristystä seurasi tuli, mutta Herra ei ollut tulesakaan. Tulen jälkeen kuului hiljainen, kuiskaava ääni.

¹³ Kun Elia kuuli sen, hän peitti kasvonsa viitallaan, meni ulos ja asettui

luolan suulle. Silloin hän kuuli äänen, joka sanoi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?” ¹⁴ Hän vastasi: ”Minä olen kiivailemalla kiivaillut Herran, sotajoukkojen Jumalan, puolesta, sillä israelilaiset ovat hylänneet sinun liittosi. He ovat hajottaneet sinun alttarisi ja tappaneet miekalla sinun profeettasi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minuakin he etsivät riistääkseen minun henkeni.” ¹⁵ Herra sanoi hänelle: ”Lähde takaisin kulkemaasi tietä. Mene Damaskoon autiomaan kautta, ja kun saavut sinne, voi-tele Hasael Aramin kuninkaaksi. ¹⁶ Jeehu, Nimsin poika, sinun on voideltava Israelin kuninkaaksi ja Elisa, Saafatin poika Aabel-Meholasta, sijaasi profeetaksi. ¹⁷ Ja tapahtuu niin: joka välttää Hasaelin miekan, sen surmaa Jeehu, ja joka välttää Jeehun miekan, sen surmaa Elisa. ¹⁸ Minä olen jättänyt jäljelle Israeliin seitsemäntuhatta miestä, kaikki ne, joiden polvet eivät ole notkistuneet Baalille ja joiden suut eivät ole häntä suudelleet.”

Elisa kutsutaan Elian seuraajaksi

¹⁹ Lähdettyään sieltä Elia kohtasi Elisan, Saafatin pojan, tämän ollessa kyntämässä. Kaksitoista härkäparia kulki hänen edellään, ja itse hän ajoi kahdettatoista. Kulkiessaan hänen ohitseen Elia heitti viittansa hänen päälleen. ²⁰ Elisa jätti härät, juoksi Elian perään ja sanoi: ”Salli

minun suudella hyvästiksi isääni ja äitiäni, sitten minä seuraan sinua.” Elia sanoi: ”Mene, mutta tule takaisin. Tiedäthän, mitä minä olen sinulle tehnyt.” ²¹ Elisa palasi hänen luotaan, otti härkäparin ja teurasti sen. Härkien ikeestä ja aurasta tekemällään tulella hän keitti lihat ja antoi ne väelle, ja he söivät. Sit-ten hän nousi, seurasi Eliaa ja palveli häntä.

Benhadad hyökkää Israeliin

20 ¹ Aramin kuningas Benhadad kutsui koolle koko sotajoukkonsa. Hänen kanssaan oli kolmekymmentäkaksi kuningasta hevosineen ja sotavaunuineen, ja hän ryhtyi piirittämään Samariaa ja taistelemaan sitä vastaan. ² Benhadad lähetti sanansaattajia kaupunkiin Ahabin, Israelin kuninkaan, luo ³ sanomaan hänelle: ”Näin sanoo Benhadad: ‘Sinun hopeasi ja kultasi kuuluvat minulle, samoin parhaimmat vaimosi ja lapsesi kuuluvat minulle.’” ⁴ Israelin kuningas vastasi: ”Niin kuin olet sanonut, her-rani, kuningas, minä kuulun sinulle, samoin kaikki, mitä minulla on.”

⁵ Mutta sanansaattajat tulivat uudesta ja sanoivat: ”Näin sanoo Benhadad: ‘Minä lähetin sinulle sanan, että sinun on annettava minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi. ⁶ Huomenna tähän aikaan minä siis lähetän palvelijani luoksesi

tutkimaan sinun talosi ja palvelijoitasi talot. Kaiken, mikä on silmiesi ihaustus, he ottavat haltuunsa ja vievät.”⁷ Silloin Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: ”Ymmärtäkää ja nähkää, että hän hankkii meille onnettomuutta. Kun hän lähetti vaatimaan minulta vaimojani ja lapsiani, hopeaani ja kultaani, minä en kieltänyt niitä häneltä.”⁸ Kaikki vanhimmat ja koko kansa sanoivat hänelle: ”Älä kuuntele äläkä suostu.”⁹ Niin hän vastasi Benhadadin sanansaattajille: ”Sanokaa herralleni, kuninkaalle: ‘Kaiken, mitä ensimmäisellä kerralla käskit palvelijasi tehdä, minä teen, mutta tätä minä en voi tehdä.’” Sanansaattajat veivät tämän vastauksen Benhadadille.

¹⁰ Benhadad lähetti hänelle sanan: ”Jumalat rangaiskoot minua nyt ja vastakin, jos Samarian tomu riittää täyttämään kaiken sen väen kourat, joka minua seuraa.”¹¹ Mutta Israelin kuningas vastasi: ”Sanokaa hänelle: ‘Älköön se, joka vasta paisee miekan vyölleen, kerskuko niin kuin se, joka riisuu miekan.’”¹² Kun Benhadad kuuli tämän vastauksen ollessaan kuninkaiden kanssa juomassa lehtimajoissa, hän sanoi palvelijoilleen: ”Valmistautukaa!” Ja he valmistautuivat hyökkäämään kaupunkia vastaan.

Ahab voittaa Benhadadin kahdesti

¹³ Silloin eräs profeetta astui Israelin kuninkaan Ahabin eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Herra: ‘Näetkö koko tuon suuren joukon? Katso, minä annan sen tänä päivänä sinun käsiisi, jotta tietäisit, että minä olen Herra.’”¹⁴ Ahab kysyi: ”Kenen avulla?” Profeetta vastasi: ”Näin sanoo Herra: ‘Maaherrojen palvelijoiden avulla.’” Ahab kysyi vielä: ”Kuka aloittaa taistelun?” Hän vastasi: ”Sinä.”¹⁵ Ahab katsasti maaherrojen palvelijat, ja heitä oli 232. Sen jälkeen hän katsasti koko väen, kaikki israelilaiset. Heidä oli 7 000.

¹⁶ He lähtivät hyökkäykseen puolenpäivän aikaan, kun Benhadad oli juopottelemassa lehtimajoissa yhdessä niiden 32 kuninkaan kanssa, jotka olivat hänen apunaan.¹⁷ Maaherrojen palvelijat lähtivät ensimmäisinä. Kun Benhadad lähetti tiedustelijoita, nämä ilmoittivat hänelle, että Samariasta oli lähtenyt miehiä.¹⁸ Hän sanoi: ”Jos he ovat lähteneet liikkeelle rauhanomaisesti, ottakaa heidät kiinni elävinä. Ja jos he ovat lähteneet taistelemaan, ottakaa heidät silloinkin elävinä kiinni.”¹⁹ Maaherrojen palvelijat ja heitä seuraava sotajoukko lähtivät kaupungista,²⁰ ja kukin heistä surmasi miehen. Silloin aramilaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa. Mutta Benhadad, Aramin kuningas,

pääsi pakoon ratsain muutamien ratsumiesten kanssa. ²¹ Israelin kuningaskin lähti liikkeelle. Hän löi hevoset ja vaunujoukot ja tuotti näin aramilaisille suuren tappion.

²² Silloin profeetta tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi hänelle: "Mene ja varustaudu! Tiedä ja ymmärrä, mitä sinun on tehtävä, sillä vuoden kuluttua Aramin kuningas hyökkää kimppuusi."

²³ Aramin kuninkaan palvelijat sanoivat herralleen: "Heidän jumalansa on vuorten jumala. Sen tähden he olivat meitä vahvempia. Mutta taistelkaamme heitä vastaan tasangolla, niin olemme varmasti heitä vahvempia. ²⁴ Tee siis näin: Pane pois kaikki kuninkaat paikoiltaan ja aseta käskynhaltijat heidän tilalleen. ²⁵ Hanki sitten itsellesi yhtä suuri sotajoukko kuin se, jonka menetit, yhtä monta hevosta ja yhtä monet vaunut. Taistelkaamme heitä vastaan tasangolla. Varmasti saamme heistä voiton." Kuningas kuuli heitä ja teki niin.

²⁶ Kun vuosi oli vaihtunut, Benhadad katsasti aramilaiset ja lähti Afekiin taistelemaan Israelia vastaan. ²⁷ Myös israelilaiset katsastettiin ja muonitettiin, ja he lähtivät aramilaisia vastaan. Israelilaiset olivat leiriytyneinä heitä vastapäätä kuin kaksi pientä vuohilaumaa, mutta aramilaisia oli maan täydeltä. ²⁸ Silloin Jumalan

mies tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi: "Näin sanoo Herra: 'Koska aramilaiset ovat sanoneet, että Herra on vuorten jumala eikä laaksojen jumala, minä annan koko tämän suuren väenpaljouden sinun käsiisi, jotta te tulisitte tietämään, että minä olen Herra.'"

²⁹ Joukot olivat leiriytyneinä vastakkain seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä syttyi taistelu, ja israelilaiset surmasivat aramilaisia 100 000 jalkamiestä yhtenä päivänä. ³⁰ Jäljelle jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin, mutta sen muuri sortui näiden 27 000 miehen päälle. Myös Benhadad pakeni, hän tuli kaupunkiin ja piiloutui sisimpään kammioon.

Ahab säästää Benhadadin hengen

³¹ Benhadadin palvelijat sanoivat hänelle: "Kuulehan! Me olemme kuulleet, että Israelin kuningashuoneen kuninkaat ovat armollisia. Pannaan säkit lanteillemme ja nuorat kaulaamme ja mennään Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän säästää sinun henkesi."

³² He vyöttivät säkit lanteilleen, panivat nuorat kaulaansa, tulivat Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: "Palvelijasi Benhadad sanoo: 'Anna minun jäädä henkiin.'" Kuningas Ahab kysyi: "Vieläkö hän elää? Hän on minun veljeni."

³³ Miehet katsoivat sen hyväksi enteeksi, tarttuivat kiireesti hänen

sanaansa ja vastasivat: "Benhadad on sinun veljesi." Ahab sanoi: "Menkää noutamaan hänet." Silloin Benhadad tuli Ahabin luo, ja Ahab antoi hänen nousta vaunuihinsa. ³⁴ Benhadad sanoi hänelle: "Minä palautan sinulle kaupungit, jotka isäni otti sinun isältäsi. Laita itsellesi kauppakatuja Damaskoon, niin kuin minun isäni laittoi Samariaan." Ahab vastasi: "Minä päästän sinut menemään tällä sopimuksella." Hän teki liiton Benhadadin kanssa ja päästi hänet menemään.

Profeetan ennustus Ahabista

³⁵ Muuan profeetanoppilas sanoi Herran käskystä toverilleen: "Lyö minua." Mutta mies kieltäytyi lyömästä häntä. ³⁶ Niin profeetanoppilas sanoi hänelle: "Koska et totellut Herran ääntä, sinut tappaa leijona, kun olet lähtenyt luotani." Kun mies sitten lähti hänen luotaan, leijona tuli häntä vastaan ja tappoi hänet.

³⁷ Profeetanoppilas tapasi toisen miehen ja sanoi: "Lyö minua." Niin mies löi hänet haavoille. ³⁸ Sen jälkeen profeetta meni seisomaan tien viereen ja odottamaan kuningasta. Hän tekeytyi tuntemattomaksi pakenemalla siteen silmilleen. ³⁹ Kun kuningas kulki ohi, hän huusi kuninkaalle ja sanoi: "Palvelijasi oli lähtenyt keskelle taistelua. Siellä eräs mies tuli luokseni, toi mukanaan toisen miehen ja sanoi: 'Vartioi tätä

miestä. Jos hän katoaa, sinun henkesi vaaditaan hänen hengestään tai joudut maksamaan talentin hopeaa.' ⁴⁰ Mutta palvelijallasi oli tehtävää siellä ja täällä, ja niin miestä ei enää löytynyt." Israelin kuningas sanoi hänelle: "Tuomiosi on se, minkä itse olet julistanut." ⁴¹ Silloin hän poisti nopeasti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunsu hänet ja tiesi, että hän oli yksi profeetoista. ⁴² Profeetta sanoi kuninkaalle: "Näin sanoo Herra: 'Koska sinä päästit käsistäsi miehen, jonka minä olin vihkinyt tuhon omaksi, sinun henkesi menee hänen hengestään ja sinun kansasi hänen kansastaan.'" ⁴³ Pahantuulisena ja vihoissaan Israelin kuningas lähti kotiinsa ja tuli Samariaan.

Naabotin viinitarha

21 ¹ Tämän jälkeen sattui seuraava tapaus. Jisreeliläisellä Naabotilla oli viinitarha Jisreelissä Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä. ² Ahab sanoi Naabotille: "Anna minulle viinitarhasi vihannestarhaksi, kun se on niin lähellä minun taloani. Minä annan sinulle sen tilalle paremman viinitarhan, tai jos tahdot, annan sinulle sen hinnan rahana." ³ Mutta Naabot vastasi Ahabille: "Herra varjeltakoon minua antamasta sinulle isieni perintöosaa." ⁴ Ahab meni kotiinsa pahantuulisena ja

vihoissaan vastauksesta, jonka jisreeliläinen Naabot oli antanut sanoessaan: "En minä anna sinulle isieni perintöösä." Ahab paneutui makuulle vuoteelleen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt mitään.

⁵ Hänen vaimonsa lisebel tuli hänen luokseen ja kysyi: "Miksi olet niin pahoilla mielin etkä syö mitään?" ⁶ Ahab vastasi: "Siksi, että puhuin jisreeliläisen Naabotin kanssa. Minä sanoin hänelle: 'Anna minulle viinitarhasi rahasta, tai jos haluat, annan sinulle toisen viinitarhan sen tilalle', mutta hän vastasi: 'En anna sinulle viinitarhaani.'" ⁷ Hänen vaimonsa lisebel sanoi: "Sinäkö muka käytät kuninkaanvaltaa Israelissa? Nouse ja syö, ja olkoon sydämesi iloinen. Minä kyllä toimitan sinulle jisreeliläisen Naabotin viinitarhan."

Lisebel surmauttaa Naabotin

⁸ lisebel kirjoitti Ahabin nimissä kirjeitä, sinetöi ne hänen sinetillään ja lähetti ne vanhimmille ja ylimyksille, jotka asuivat Naabotin kanssa samassa kaupungissa. ⁹ Kirjeissä hän kirjoitti: "Kuuluttakaa paasto ja asettakaa Naabot istumaan etumaiseksi kansan eteen. ¹⁰ Asettakaa kaksi kelvotonta miestä istumaan häntä vastapäätä ja todistamaan hänestä: 'Sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta.' Viekää hänet sitten ulos kaupungista ja kivittäkää kuoliaaksi."

¹¹ Kaupungin miehet, vanhimmat ja ylimykset, jotka asuivat samassa kaupungissa kuin Naabot, tekivät lisebelin antaman käskyn mukaan, juuri niin kuin hän oli heille lähettämissään kirjeissä kirjoittanut. ¹² He kuuluttivat paaston ja asettivat Naabotin etumaiseksi kansan joukkoon. ¹³ Kaksi kelvotonta miestä tuli ja istuutui Naabotia vastapäätä. He todistivat häntä vastaan kansan edessä ja sanoivat: "Naabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta." Silloin Naabot vietiin kaupungin ulkopuolelle ja kivitettiin kuoliaaksi.

¹⁴ Sitten he lähettivät lisebelille sanan: "Naabot on kivitetty kuoliaaksi." ¹⁵ Kun lisebel kuuli, että Naabot oli kivitetty, hän sanoi Ahabille: "Nouse ja ota haltuusi jisreeliläisen Naabotin viinitarha, jota hän ei halunnut antaa sinulle rahasta. Naabot ei ole enää elossa. Hän on kuollut." ¹⁶ Kun Ahab kuuli, että Naabot oli kuollut, hän lähti jisreeliläisen Naabotin viinitarhalle ottaakseen sen haltuunsa.

Elia julistaa tuomion Ahabille ja lisebelille

¹⁷ Silloin tisbeläiselle Elialle tuli tämä Herran sana: ¹⁸ "Nouse ja mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka asuu Samariassa. Hän on nyt Naabotin viinitarhassa, jota hän on mennyt ottamaan haltuunsa. ¹⁹ Sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Murhaatko sinä miehen ja anastat hänen perintönsäkin!'

Puhu hänelle vielä: ‘Näin sanoo Herra: Samassa paikassa, missä koirat nuolivat Naabotin verta, ne nuolevat sinunkin vertasi.’”

²⁰ Ahab sanoi Elialle: “Sinä siis löysit minut, vihamieheni!” Tämä vastasi: “Niin löysin. Näin sanoo Herra: Koska olet myynyt itsesi tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ²¹ minä tuotan onnettomuuden sinulle, lakaisen sinut pois ja hävitän Israelista Ahabin jälkeläiset, jotka heittävät vetensä seinään, niin orjat kuin vapaatkin. ²² Minä teen sinun suvullesi niin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja Baesan, Ahian pojan, suvulle, koska olet vihoittanut minut ja vietellyt Israelin tekemään syntiä. ²³ Isebelistä Herra on puhunut näin: ‘Koirat syövät Isebelin Jisreelin muurin luona. ²⁴ Ja Ahabin jälkeläisistä sen, joka kuolee kaupungissa, syövät koirat ja sen, joka kuolee kedolla, syövät taivaan linnut.’”

²⁵ Totisesti, ei ole ollut ketään Ahabin kaltaista! Hän myi itsensä tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, kun hänen vaimonsa Isebel yllytti häntä. ²⁶ Hän teki kauhistuttavan teon lähtiessään seuraamaan jumalankuvia aivan samoin kuin amorilaiset, jotka Herra karkotti israelilaisten tieltä.

Ahab nöyrytyy ja armahdetaan

²⁷ Kun Ahab kuuli Elian sanat, hän repäisi vaatteensa, puki säkin paljaalle iholleen ja paastosi. Hän makasi säkki yllään ja liikkui hiljaksiin. ²⁸ Silloin tiseläiselle Elialle tuli tämä Herran sana: ²⁹ “Oletko nähnyt, kuinka Ahab on nöyrytynyt minun edessäni? Koska hän on nöyrytynyt minun edessäni, minä en anna onnettomuuden tulla hänen elinpäivinä. Hänen poikansa päivinä minä annan onnettomuuden kohdata hänen sukuaan.”

Väärien profeettojen neuvot Ahaille

(2Ak 18:2-11)

22 ¹ Aram ja Israel olivat kolme vuotta aloillaan sotimatta keskenään. ² Kolmantena vuotena Joosafat, Juudan kuningas, tuli Ahabin, Israelin kuninkaan, luo. ³ Israelin kuningas sanoi palvelijoilleen: “Tiedättehän, että Gileadin Raamot kuuluu meille? Silti me olemme toimettomia emmekä ota sitä pois Aramin kuninkaan kädestä.” ⁴ Sitten hän kysyi Joosafatilta: “Lähdetkö kanssani sotaan Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi Israelin kuninkaalle: “Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!”

⁵ Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: “Kysy kuitenkin ensin, mitä Herra sanoo.” ⁶ Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja,

noin neljäsataa miestä, ja kysyi heiltä: "Lähdenkö sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai enkö lähde?" He vastasivat: "Lähde! Herra antaa sen kuninkaan käsiin." ⁷ Mutta Joosafat sanoi: "Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?" ⁸ Israelin kuningas vastasi Joosafatille: "On vielä yksi mies, Miika, Jimlan poika, jonka kautta voisimme kysyä Herran tahtoa. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa." Joosafat sanoi: "Älköön kuningas puhuko noin." ⁹ Israelin kuningas kutsui erään hoviheraan ja sanoi: "Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!"

¹⁰ Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin kuninkaallisiin vaatteisiin puettuina valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään. ¹¹ Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo Herra: 'Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.'" ¹² Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: "Mene Gileadin Raamotiin ja ole voitokas, niin Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin."

Miikan neuvoja ei kuunnella

(2Ak 18:12-27)

¹³ Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle:

"Kuule, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanomasi heidän sanomansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää." ¹⁴ Mutta Miika vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, minkä Herra minulle sanoo, sen minä puhun."

¹⁵ Kun hän tuli kuninkaan eteen, kuningas kysyi häneltä: "Miika, lähdemmekö sotaan Gileadin Raamotiin vai emmekö lähde?" Miika vastasi: "Lähde ja ole voitokas, niin Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin."

¹⁶ Mutta kuningas sanoi hänelle: "Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totta Herran nimessä?" ¹⁷ Miika vastasi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.'" ¹⁸ Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!"

¹⁹ Mutta Miika sanoi: "Kuule siis Herran sana! Minä näin Herran istuvan istuimellaan ja kaikki tai vaan joukot seisomassa hänen luonaan, hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan. ²⁰ Ja Herra kysyi: 'Kuka viekoittelisi Ahabin lähemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Yksi sanoi

yhtä, toinen toista. ²¹Silloin tuli esiin eräs henki, joka asettui seisomaan Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet.' Herra kysyi siltä: 'Miten?' ²²Henki vastasi: 'Minä lähden sinne ja menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.' Silloin Herra sanoi: 'Saat viekoitella, sinä pystyt siihen. Mene ja tee niin!' ²³Ja nyt, katso, Herra on antanut mennä valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. Herra on päättänyt, että sinun osaksesi tulee onnettomuus."

²⁴Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: "Mitä tietä Herran Henki on muka poistunut minusta puhuakseen sinun kanssasi?" ²⁵Miika vastasi: "Sen saat nähdä sinä päivänä, jona menet piiloon sisimpään kammioon." ²⁶Israelin kuningas sanoi: "Ota Miika ja vie hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo" ²⁷ja sano: 'Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes palaan voittajana takaisin.'" ²⁸Miika vastasi: "Jos sinä todella palaat voittajana takaisin, silloin Herra ei ole puhunut minun kauttani." Ja vielä hän sanoi: "Kuulkaa tämä, kaikki kansat!"

Ahab kuolee taistelussa

(2Ak 18:28-34)

²⁹Sitten Israelin kuningas ja Jooasafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. ³⁰Israelin kuningas sanoi Joosafatille: "Minä pukeudun tuntemattomaksi ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi." Niin Israelin kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja lähti taisteluun. ³¹Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille, joita hänellä oli kolmekymmentäkaksi: "Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, olkoon alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa." ³²Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: "Tuo on varmaankin Israelin kuningas", ja kääntyivät hyökkämään hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi apua. ³³Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei hän ollutkaan Israelin kuningas, he lakasivat ahdistamasta häntä.

³⁴Mutta eräs mies, joka jännitti jousensa ja ampui umpimähkään, osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi vaunujensa ohjaajalle: "Käännä vaunut ja vie minut pois taistelusta. Minä olen haavoittunut." ³⁵Mutta kun taistelu tuona päivänä kävi yhä kiivaammaksi, kuningas

jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia. Hänen vertaan vuoti haavasta vaunujen pohjalle, ja illalla hän kuoli.³⁶ Auringon laskiessa kaikui huuto kautta koko sotajoukon: "Joka mies kaupunkiinsa! Joka mies maahansa!"

³⁷ Näin kuningas kuoli. Hänet vietiin Samariaan ja haudattiin sinne.

³⁸ Hänen vaununsa huuhdottiin Samarian lammikolla, jossa porttojen oli tapana peseytyä, ja koirat nuolivat hänen vertaan, sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut.

³⁹ Muista Ahabia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, norsunluupalatsista, jonka hän rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän linnoitti, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

⁴⁰ Ahab meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Joosafat Juudan kuninkaana

(2Ak 17:1-13, 20:31-21:1)

⁴¹ Aasan poika Joosafat tuli Juudan kuninkaaksi Israelin kuninkaan Ahabin neljäntenä hallitusvuotena. ⁴² Joosafat oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Asuba, Silhin tytär.

⁴³ Joosafat vaelsi kaikessa isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja

teki sitä, mikä on oikein Herra silmissä. ⁴⁴ Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla. ⁴⁵ Joosafat teki rauhan Israelin kuninkaan kanssa.

⁴⁶ Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen urotöistään ja sodistaan, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ⁴⁷ Hän hävitti maasta viimeisetkin niistä haureellisista pyhäkköpojista, jotka olivat jääneet jäljelle hänen isänsä Aasan ajoilta. ⁴⁸ Edomissa ei tuolloin ollut kuningasta, vaan sitä hallitsi maaherra. ⁴⁹ Joosafat oli teettänyt Tarsiin-laivoja, joiden oli määrä purjehtia Oofiriin noutamaan kultaa, mutta ne eivät päässeet perille, sillä ne kärsivät haaksirikon Esjon-Geberissä. ⁵⁰ Silloin Ahasja, Ahabin poika, sanoi Joosafatille: "Anna palvelijoitteni purjehtia samoilla laivoilla sinun palvelijoittesi kanssa." Joosafat ei kuitenkaan suostunut siihen.

⁵¹ Sitten Joosafat meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen sijaansa tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jooram.

Ahasja Israelin kuninkaana

⁵² Ahabin poika Ahasja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Juudan kuninkaan Joosafatin

seitsemäntenätoista hallitus-
vuotena, ja hän hallitsi Israelia
kaksi vuotta.

⁵³ Hän teki sitä, mikä on pahaa Her-
ran silmissä, ja kulki isänsä ja äitinsä
tietä sekä Jerobeamin, Nebatin po-

jan, tietä, hänen, joka oli saattanut
Israelin tekemään syntiä. ⁵⁴ Ahasja
palveli Baalia ja palvoi sitä. Näin hän
vihoitti Herran, Israelin Jumalan, ai-
van niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

TOINEN KUNINKAIDEN KIRJA

JAKAUTUNEEN VALTAKUNNAN AIKA, 1 – 16

Ahasjan sairaus ja kuolema

1 ¹Ahabin kuoleman jälkeen Mooab luopui Israelista.

²Ahasja putosi Samariassa yläsalinsa ikkunaristikon läpi ja loukkaantui. Silloin hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: "Menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin jumalta, toivunko minä tästä vammastani." ³Mutta Herran enkeli oli sanonut tisbeläiselle Elialle: "Nouse ja mene Samarian kuninkaan lähettiläitä vastaan ja sano heille: 'Senkö vuoksi, ettei Israelissa muka ole Jumalaa, te menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalta?' ⁴Sen tähden Herra sanoo näin: Vuoteesta, johon olet noussut, sinä et enää astu alas, sillä sinun on kuoltava.'" Sitten Elia lähti pois.

⁵Kun lähettiläät sitten palasivat kuninkaan luo, hän kysyi heiltä: "Miksi te palaatte takaisin?" ⁶He vastasivat hänelle: "Meitä vastaan tuli mies, joka sanoi meille: 'Menkää takaisin kuninkaan luo, joka lähetti teidät, ja sanokaa hänelle: Näin sanoo Herra: Eikö Israelissa muka ole Jumalaa, kun menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalta? Sen tähden sinä et enää

astu alas vuoteesta, johon olet noussut, sillä sinun on kuoltava.'" ⁷Kuningas kysyi heiltä: "Minkä näköinen oli se mies, joka tuli teitä vastaan ja puhui teille tällaisia sanoja?" ⁸He vastasivat: "Hänellä oli yllään karvainen viitta ja vyötäisillään nahkainen lannevaate." Silloin kuningas sanoi: "Se on tisbeläinen Elia."

⁹Kuningas lähetti Elian luo viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö meni Elian luo, kun tämä oli istumassa vuoren laella, ja sanoi hänelle: "Jumalan mies! Kuningas sanoo: 'Tule alas.'" ¹⁰Elia vastasi viidenkymmenenpäällikölle: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja kuluttakoon sinut ja viisikymmentä miestäsi." Silloin tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestään.

¹¹Kuningas lähetti Elian luo toisen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Päällikkö sanoi Elialle: "Jumalan mies! Näin sanoo kuningas: 'Tule kiireesti alas.'" ¹²Elia vastasi heille: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkoon taivaasta tuli ja kuluttakoon sinut ja viisikymmentä miestäsi." Silloin Jumalan tuli lankesi taivaasta ja kulutti päällikön ja hänen viisikymmentä miestään.

¹³ Kuningas lähetti vielä kolmannen viidenkymmenenpäällikön miehineen. Tämä kolmas viidenkymmenenpäällikkö meni ylös Elia eteen, polvistui ja anoi häneltä armoa sanoen: ”Jumalan mies, olkoon minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki sinun silmissäsi kallis.” ¹⁴ Tuli on langennut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenenpäällikköä miehineen. Olkoon minun henkeni kuitenkin sinun silmissäsi kallis.” ¹⁵ Herran enkeli sanoi Elialle: ”Mene alas hänen kanssaan, älä pelkää häntä.” Silloin Elia nousi ja meni päällikön kanssa kuninkaan luo. ¹⁶ Elia sanoi kuninkaalle: ”Näin sanoo Herra: Koska lähetit sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalta, ikään kuin Israelissa ei olisi Jumalaa, jolta voisi pyytää sanaa, sinä et enää astu alas vuoteesta, johon olet asettunut, vaan sinun on kuoltava.”

¹⁷ Niin Ahasja kuoli Herran sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Koska Ahasjalla ei ollut poikaa, Jooramista tuli kuningas hänen sijaansa. Tämä tapahtui Juudan kuninkaan Jooramin, Joosafatin pojan, toisena hallitusvuotena. ¹⁸ Muista Ahasjaa koskevista asioista, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Elia otetaan taivaaseen

2 ¹ Tämä tapahtui siihen aikaan, kun Herra otti Elia myrskytuulella ylös taivaaseen. Kun Elia ja Elisa olivat lähdössä Gilgalista, ² Elia sanoi Elisalle: ”Jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Beeteliin.” Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he menivät Beeteliin. ³ Beetelissä olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että Herra ottaa tänään herrasi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Tiedän kyllä, olkaa vaiti.” ⁴ Elia sanoi hänelle: ”Elisa, jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Jerikoon.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Ja he tulivat Jerikoon. ⁵ Jerikossa olevat profeetanoppilaat tulivat Elisan luo ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö, että Herra ottaa tänään herrasi pois sinun pääsi ylitse?” Hän vastasi: ”Tiedän kyllä, olkaa vaiti.” ⁶ Elia sanoi hänelle: ”Jää sinä tänne, sillä Herra on lähettänyt minut Jordanille.” Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Niin he kulkivat molemmat yhdessä.

⁷ Viisikymmentä miestä profeetanoppilaiden joukosta lähti myös, ja he jäivät seisomaan jonkin matkan päähän, kun nuo kaksi seisahtuivat Jordanin rannalle. ⁸ Elia

otti viittansa, kääri sen kokoon ja löi sillä vettä. Vesi jakaantui kahtia, ja he molemmat kulkivat virran yli kuivaa myöten. ⁹ Kun he olivat menneet yli, Elia sanoi Elisalle: ”Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennen kuin minut otetaan pois luotasi.” Elia sanoi: ”Tulkoon minulle kaksinkertainen osa sinun hengestäsi.” ¹⁰ Elia vastasi: ”Teitpä vaikean pyynnön! Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois luotasi, niin se täytetään, mutta ellet näe, sitä ei täytetä.”

¹¹ Kun he näin kulkivat ja puhelivat, yhtäkkiä ilmestyivät tuliset vauvat ja tuliset hevoset, jotka erottivat heidät toisistaan, ja Elia nousi myrskytuulella taivaaseen. ¹² Sen nähdessään Elia huusi: ”Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!” Eikä hän enää nähnyt Eliaa. Sitten hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia.

Elisa Elian seuraajana

¹³ Elisa nosti maasta Elian viitan, joka oli pudonnut tämän päältä, palasi takaisin ja pysähtyi Jordanin rannalle. ¹⁴ Sitten hän otti viitan, joka oli pudonnut Elian päältä, löi sillä vettä ja sanoi: ”Missä on Herra, Elian Jumala?” Kun hän näin löi vettä, se jakaantui kahtia, ja Elisa kulki virran yli.

¹⁵ Kun Jerikosta tulleet profeetanoppilaat näkivät tämän jonkin matkan päästä,

he sanoivat: ”Elian henki lepää Elisan yllä.” He menivät häntä vastaan ja kumartuivat maahan hänen edessään ¹⁶ ja sanoivat Elisalle: ”Katso, palvelijointesi joukossa on viisikymmentä urheaa miestä. Menköt he etsimään sinun herraasi. Ehkä Herran Henki on temmannut hänet ja heittänyt jollekin vuorelle tai johonkin laaksoon.” Hän vastasi: ”Älkää lähettäkö.” ¹⁷ Mutta kun he pyytämällä pyysivät häntä, hän lopulta kyllästyi ja sanoi: ”Lähettäkää sitten.” He lähettivät viisikymmentä miestä. Nämä etsivät kolme päivää mutta eivät löytäneet Eliaa. ¹⁸ Kun he tulivat takaisin Elisan luo tämän ollessa vielä Jerikossa, Elia sanoi heille: ”Enkö minä kieltänyt teitä menemästä?”

Jerikon vesi paranee

¹⁹ Kaupungin miehet sanoivat Elisalle: ”Katso, kaupunki sijaitsee hyvällä paikalla, niin kuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa ja maassa syntyy keskosia.” ²⁰ Elisa sanoi: ”Tuokaa minulle uusi malja ja pankaa siihen suolaa.” He toivat hänelle maljan. ²¹ Hän meni lähteelle, heitti suolan siihen ja sanoi: ”Näin sanoo Herra: Minä olen parantanut tämän veden. Se ei enää aiheuta kuolemaa eikä keskenmenoja.” ²² Vesi parani ja on ollut terveellistä tähän päivään asti

sen sanan mukaan, jonka Elisa oli puhunut.

Pojat pilkkaavat Elisaa

²³ Sitten Elisa lähti Jerikosta ylös Beeteliin. Hänen kulkiessaan tietä tuli kaupungista nuoria poikia. He pilkkasivat häntä ja sanoivat: ”Mene ylös, kaljupää! Mene ylös, kaljupää!” ²⁴ Elisa kääntyi ympäri, katsoi poikiin ja kirosi heidät Herran nimessä. Silloin metsästä tuli kaksi naaraskarhua, ja ne raatelivat neljäkymmentäkaksi poikaa kuoliaaksi. ²⁵ Sieltä Elisa meni Karmelinvuorelle ja palasi sieltä Samariaan.

Jooram Israelin kuninkaana

3 ¹ Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta. ² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan isänsä ja äitinsä tavoin. Hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli teettänyt, ³ mutta piti kuitenkin kiinni Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

Elisa ennustaa Mooabin tappion

⁴ Meesa, Mooabin kuningas, omisti lammaslauvoja ja maksoi vuotuisena verona Israelin kuninkaalle 100 000 karitsaa ja 100 000 pässin villat. ⁵ Mutta Ahabin kuoltua Mooabin kuningas

luopui Israelin kuninkaan alaisuudesta. ⁶ Siihen aikaan kuningas Jooram lähti Samariasta ja katsasti koko Israelin. ⁷ Palattuaan hän lähetti Joosafatille, Juudan kuninkaalle, sanan: ”Mooabin kuningas on luopunut minusta. Lähdetkö kanssani sotaan Mooabia vastaan?” Hän vastasi: ”Lähden. Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi!” ⁸ Joosafat kysyi: ”Mitä tietä meidän on mentävä?” Jooram vastasi: ”Edomin autiomaan tietä.”

⁹ Niin Israelin kuningas, Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Kun he olivat kierrellen kulkeneet seitsemän päivän matkan, ei ollut enää vettä sotajoukolle eikä kuormajuhdille, jotka kulkivat heidän mukanaan. ¹⁰ Silloin Israelin kuningas sanoi: ”Voi! Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta kokoon antaakseen meidät Mooabin käsiin!” ¹¹ Mutta Joosafat sanoi: ”Eikö täällä ole ketään Herran profeettaa, jonka kautta voisimme kysyä neuvoa Herralta?” Silloin eräs Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi: ”On täällä Elisa, Saafatin poika, joka valoi vettä Elían käsille.” ¹² Joosafat sanoi: ”Hänellä on Herran sana.” Niin Israelin kuningas ja Joosafat ja Edomin kuningas menivät hänen luokseen.

¹³ Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi? Mene isäsi profeettojen ja äitisi profeettojen luo." Israelin kuningas vastasi hänelle: "Ei, sillä Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta kokoon antaakseen heidät Mooabin käsiin." ¹⁴ Elisa sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, hän, jota minä palvelen: ellen tahtoisi tehdä Joosafatille, Juudan kuninkaalle, mieliksi, en edes katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua." ¹⁵ Mutta tuokaa minulle nyt soittaja." Soittajan soittaessa Herran käsi tuli Elisan päälle ¹⁶ ja hän sanoi: "Näin sanoo Herra: Kaivakaa tämä joenuoma kuoppia täyteen, ¹⁷ sillä näin sanoo Herra: Te ette tule näkemään tuulta ettekä sadetta, ja kuitenkin tuo joenuoma tulee vettä täyteen. Te saatte juoda itse, samoin teidän karjanne ja kuormajuhtanne." ¹⁸ Tämä on kuitenkin Herran silmissä pieni asia. Hän antaa Mooabin teidän käsiinne. ¹⁹ Te valloitatte kaikki linnoitetut kaupungit ja kaikki vuraat kaupungit, kaadatte kaikki hedelmäpuut, tukitte kaikki vesilähteet ja turmelette kivillä kaikki hyvät peltopalstat." ²⁰ Seuraavana aamuna, ruokauhrin uhraamisen aikaan, tuli vettä Edomista päin, ja vesi peitti maan.

Mooabilaiset voitetaan

²¹ Kun mooabilaiset saivat kuulla, että nuo kuninkaasivat olivat lähteneet sotaan heitä vastaan, he kutsuivat koolle kaikki, jotka kykenivät pukemaan taisteluvälineiden ylleen, nuorukaisista kokeneisiin saakka, ja nämä asettuivat rajalle. ²² Mooabilaiset nousivat varhain aamulla. Kun aurinko nousi ja paistoi veteen, he näkivät edessään olevan veden punaisena kuin veri. ²³ Silloin he sanoivat: "Se on verta! Varmaan kuninkaasivat ovat joutuneet taisteluun keskenään ja surmanneet toisensa. Nyt saaliille, Mooab!" ²⁴ Mutta kun he tulivat Israelin leiriin, israelilaiset nousivat ja voittivat mooabilaiset. Nämä pakenivat, ja israelilaiset löivät Mooabin täydellisesti. ²⁵ He hävittivät kaupungit, ja kukin heistä heitti kiven kaikille hyville peltopalstoille, niin että ne tulivat täyteen kiviä. He tukkivat kaikki vesilähteet ja kaatoivat kaikki hedelmäpuut, niin että lopulta vain Kiir-Haresetin muurin kivet olivat paikoillaan, mutta linkomiehet piirittivät kaupungin ja ampuivat sitä. ²⁶ Kun Mooabin kuningas näki, että taistelu kävi hänelle ylivoimaiseksi, hän otti mukaansa seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen läpi Edomin kuninkaan kohdalta, mutta he eivät onnistuneet. ²⁷ Silloin hän otti esikoispoikansa, josta oli määrä

tulla kuningas hänen jälkeensä, ja uhrasi hänet polttouhriksi muurilla. Silloin israelilaisia kohtasi suuri viha, ja he lähtivät sieltä ja palasivat omaan maahansa.

Öljyihme

4¹ Eräs nainen, profeetanoppilaan vaimo, huusi Elisalle: ”Minun mieheni, sinun palvelijasi, on kuollut. Sinä tiedät, että palvelijasi oli Herraa pelkäävä mies. Nyt velkoja tulee ottamaan molemmat poikani orjikseen.”² Elisa sanoi hänelle: ”Mitä minä voin tehdä sinun hyväksesi? Sano minulle, mitä sinulla on talossasi.” Nainen vastasi: ”Palvelijattarellasi ei ole talossaan muuta kuin pieni pullollinen öljyä.”³ Silloin Elisa sanoi: ”Mene ja lainaa kylästä astioita, tyhjiä astioita, kaikilta naapureiltasi. Älä tyydy vähään.”⁴ Mene sitten sisään poikiesi kanssa ja sulje ovi jälkeesi. Kaada öljyä kaikkiin astioihin, ja aina kun astia tulee täyteen, siirrä se syrjään.”

⁵ Nainen lähti hänen luotaan, meni poikiensa kanssa sisään ja sulki oven jälkeensä. Pojat toivat hänelle astioita, ja hän kaatoi niihin öljyä.⁶ Kun astiat olivat täynnä, nainen sanoi pojalleen: ”Tuo minulle vielä astia.” Mutta tämä vastasi: ”Astioita ei enää ole.” Silloin öljy tyrehtyi.⁷ Nainen meni ja kertoi sen Jumalan miehelle. Tämä sanoi: ”Mene ja myy öljy ja

maksa velkasi. Sinä ja poikasi elätte sillä, mikä jää jäljelle.”

Suunemilaisen nainen saa pojan

⁸ Eräänä päivänä Elisa meni Suunemiin. Siellä oli arvossa pidetty nainen, joka vaati häntä ateri-alle. Niin usein kuin Elisa kulki sitä kautta, hän poikkesi sinne aterioimaan.⁹ Nainen sanoi miehelleen: ”Katsohan, minä tiedän, että mies, joka aina kulkee meidän kauttamme, on pyhä Jumalan mies.”¹⁰ Tekisimmekö pienen kattohuoneen ja sijoittaisimme sinne vuoteen, pöydän, tuolin ja lampun häntä varten, niin että hän tullessaan luoksemme voisi vetäytyä sinne?”

¹¹ Kun Elisa eräänä päivänä tuli sinne, hän vetäytyi kattohuoneeseen ja asettui makuulle.¹² Hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Kutsu tänne se suunemilainen nainen.” Geehasi kutsui hänet, ja nainen astui Geehasin eteen.¹³ Elisa pyysi palvelijaansa sanomaan naiselle: ”Sinä olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän vuoksemme. Mitä voisimme tehdä hyväksesi? Onko sinulla jotakin asiaa kuninkaalle tai sotapäällikölle?” Nainen vastasi: ”Ei, minähän asun heimoni keskellä.”¹⁴ Elisa kysyi: ”Eikö siis ole mitään tehtävissä hänen hyväkseen?” Geehasi vastasi: ”On kyllä! Hänellä ei ole poikaa,

ja hänen miehensä on vanha.”
¹⁵ Silloin Elisa sanoi: ”Kutsu hänet.” Geehasi kutsui naisen, ja tämä seisahtui ovelle. ¹⁶ Elisa sanoi: ”Tähän aikaan tulevana vuonna sinulla on poika sylissäsi.” Nainen vastasi: ”Ei, herrani, Jumalan mies, älä uskottele turhia palvelijattarellesi.” ¹⁷ Nainen tuli kuitenkin raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna, niin kuin Elisa oli hänelle sanonut.

*Elisa herättää henkiin
 suunemilaisen naisen pojan*

¹⁸ Kun poika oli varttunut, hän lähti eräänä päivänä isänsä luo, joka oli leikkuuväen luona. ¹⁹ Hän sanoi isälleen: ”Voi päätäni! Voi päätäni!” Isä sanoi palvelijalle: ”Kanna hänet äitinsä luo.” ²⁰ Palvelija otti pojan ja vei hänet äidin luo. Poika istui äitinsä sylissä keskipäivään asti, ja sitten hän kuoli. ²¹ Äiti meni ylös ja laski pojan Jumalan miehen vuoteelle. Sitten hän sulki oven, lähti pois, ²² kutsui miehensä ja sanoi: ”Lähetä luokseni joku palvelijoista ja aasintamma. Minä riennän Jumalan miehen luo ja tulen pian takaisin.” ²³ Mies sanoi: ”Miksi menet hänen luokseen tänään? Eihän nyt ole uusikuu eikä sapatti.” Hän vastasi: ”Ole huoleti.” ²⁴ Nainen satuloi aasin ja sanoi palvelijalleen: ”Aja eteenpäin äläkä keskeytä matkaa, ennen kuin sanon sinulle.”

²⁵ Niin hän lähti ja tuli Jumalan miehen luo Karmelinvuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, hän sanoi palvelijalleen Geehasille: ”Katso, hän on se suunemilainen nainen. ²⁶ Juokse häntä vastaan ja kysy häneltä: Onko sinulla kaikki hyvin? Voiko miehesi hyvin? Voiko poikasi hyvin?” Nainen vastasi: ”Hyvin.” ²⁷ Tultuaan vuorelle Jumalan miehen luo nainen tarttui hänen jalkoihinsa. Geehasi astui esiin työntääkseen naisen pois, mutta Jumalan mies sanoi: ”Anna hänen olla, sillä hänen sielunsa on murheelinen. Herra on salannut sen minulta eikä ole kertonut sitä minulle.” ²⁸ Nainen sanoi: ”Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö minä sanonut: Älä uskottele minulle turhia?”

²⁹ Silloin Elisa sanoi Geehasille: ”Vyötä itsesi, ota minun sauvani käteesi ja mene. Kun kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa. Aseta sitten sauvani pojan kasvoille.” ³⁰ Pojan äiti sanoi: ”Niin totta kuin Herra elää ja sinä itse elät, minä en jätä sinua.” Silloin Elisa nousi ja seurasi häntä.

³¹ Geehasi oli mennyt heidän edellään ja asettanut sauvan pojan kasvoille, mutta ei kuulunut ääntä eikä näkynyt mitään elonmerkkiä. Geehasi palasi Elisan luo ja sanoi hänelle: ”Poika ei herännyt.” ³² Kun Elisa tuli taloon, poika makasi siellä

hänen vuoteellaan kuolleen. ³³ Tultuaan sisään huoneeseen hän sulki oven, niin että he jäivät kahden, ja sitten hän rukoili Herraa. ³⁴ Sen jälkeen hän nousi vuoteelle ja laskeutui pojan ylle. Hän pani suunsa hänen suunsa päälle, silmänsä hänen silmiensä päälle ja kädet hänen käsiensä päälle. Kun hän näin kumartui pojan ylitse, tämän ruumis alkoi lämmetä. ³⁵ Sitten hän käveli huoneessa kerran edestakaisin, nousi taas vuoteelle ja kumartui pojan ylle. Silloin poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä. ³⁶ Elisa kutsui Geehasin ja sanoi: "Kutsu tänne se suunemilainen nainen." Geehasi kutsui naisen, ja tämä tuli Elisan luo. Elisa sanoi: "Ota poikasi." ³⁷ Nainen heittäytyi Elisan jalkojen juureen ja kumartui maahan. Sitten hän otti poikansa ja meni ulos.

Padassa on kuolema!

³⁸ Elisan palatessa Gilgaliin maassa oli nälänhätä. Kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, hän sanoi palvelijalleen: "Pane suuri pata tulelle ja keitä keitto profeetanoppilaille." ³⁹ Eräs oppilaista meni niitylle poimimaan malvoja. Hän löysi villin köynnöskasvin ja poimi siitä villikurpitsoja viittansa täyteen. Takaisin tultuaan hän leikkeli ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä. ⁴⁰ Kun keittoa ammennettiin miehille syötäväksi,

ja nämä maistoivat sitä, he huusivat: "Jumalan mies, padassa on kuolema!" Eivätkä he voineet syödä. ⁴¹ Silloin Elisa sanoi: "Tuokaa jauhoja." Sitten hän heitti jauhot pataan ja sanoi: "Ammentakaa välle syötäväksi." Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

Sata miestä ravitaan

⁴² Eräs mies tuli Baal-Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraleipää ja uuden sadon jyviä repussaan. Silloin Elisa sanoi palvelijalleen: "Anna ne välle syötäväksi." ⁴³ Mutta palvelija kysyi: "Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?" Hän vastasi: "Anna välle syötäväksi, sillä näin sanoo Herra: 'He syövät, ja ruokaa jää tähteeksikin.'" ⁴⁴ Hän pani ruuan heidän eteensä, ja he söivät. Ruokaa jäi tähteeksikin Herran sanan mukaan.

Naeman puhdistuu spitaalista

5 ¹ Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli kunnioitettu ja herransa arvossa pitämä mies, sillä hänen kauttaan Herra oli antanut Aramille voiton. Tämä mies oli sotasankari mutta hän sairasti spitaalia. ² Kun aramilaiset kerran olivat käyneet ryöstöretkellä, he olivat tuoneet Israelin maasta vanha pienen tytön. Hän oli joutunut Naemanin vaimon palvelukseen. ³ Tyttö sanoi emännälleen: "Jospa herrani menisi Samariassa asuvan

profeetan luo! Tämä voisi vapauttaa hänet spitaalista.”⁴ Naeman meni ja kertoi tämän herralleen sanoen: ”Niin ja niin puhui Israelin maasta tuotu tyttö.”⁵ Aramin kuningas vastasi: ”Mene vain sinne. Minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle.” Naeman lähti ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua.

⁶ Hän vei Israelin kuninkaalle myös kirjeen, jossa sanottiin: ”Tämän kirjeen tuo sinulle palvelijani Naeman. Olen lähettänyt hänet luoksesi, jotta päästäisit hänet spitaalista.”⁷ Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Olenko minä Jumala, joka voi ottaa ja antaa elämän? Hän lähettää minulle käskyn, että minun on päästettävä tämä mies spitaalista! Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii aihetta minua vastaan.”

⁸ Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti tälle sanan: ”Miksi olet repäissyt vaatteesi? Tulokoon hän minun luokseni, niin hän saa tietää, että Israelissa on profeetta.”⁹ Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisautui Elisan talon oven eteen.¹⁰ Elisa lähetti hänen luokseen sananviejän ja käski sanoa: ”Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin ruumiisi paranee entiselleen, ja sinä

puhdistut.”¹¹ Silloin Naeman vihas-tui, lähti pois ja sanoi: ”Minä ajattelin hänen edes tulevan luokseni, seisovan ja huutavan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättään sairaan paikan yllä ja näin poistavan spitaalin.”¹² Eivätkö Damaskon virrat Abana ja Parpar ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi.” Sitten hän kääntyi ja lähti raivoissaan tiehensä.

¹³ Mutta Naemanin palvelijat menivät hänen luokseen ja sanoivat hänelle: ”Isäni, jos profeetta olisi käsenyt sinun tehdä jokin suurenmoista, etkö tekisi sitä? Saati sitten nyt, kun hän sanoi sinulle vain: ‘Peseydy ja puhdistu!’”

¹⁴ Niin Naeman meni ja upottautui Jordaniin seitsemän kertaa Jumalan miehen sanan mukaan. Silloin hän puhdistui, ja hänen ihonsa tuli entiselleen, pienen pojan ihon kaltaiseksi.

Elisa kieltäytyy Naemanin lahjasta

¹⁵ Naeman palasi koko seurueensa kanssa Jumalan miehen luo, jäi seisomaan hänen eteensä ja sanoi: ”Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis kiitoslahja palvelijaltasi.”¹⁶ Mutta Elisa vastasi: ”Niin totta kuin Herra, jota minä palvelen, elää, minä en ota sitä.” Ja vaikka Naeman pyytämällä pyysi, hän kieltäytyi.¹⁷ Naeman sanoi: ”Jos

et lahjaa otakaan, salli kuitenkin palvelijasi saada sen verran maata kuin muulipari voi kantaa. Palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle. ¹⁸ Herra antakoon kuitenkin anteeksi palvelijallesi sen, että kun kuningas, minun herrani, menee Rimmonin temppeliin ja kumartaen rukoilee minun käteeni nojaten, niin minäkin kumarrun siellä. Antakoon siis Herra palvelijallesi anteeksi sen, että minä kumarrun Rimmonin temppelissä.” ¹⁹ Elisa sanoi hänelle: ”Mene rauhassa.”

Geehasin ahneus ja rangaistus

Kun Naeman oli lähtenyt Elisan luota ja kulkenut jonkin matkaa, ²⁰ ajatteli Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija: ”Kas vain! Herrani säästi tuota aramilaista Naemia eikä ottanut häneltä mitään siitä, mitä hän oli tuonut mukanaan. Niin totta kuin Herra elää, minä juoksen hänen jälkeensä saadakseni häneltä jotakin.” ²¹ Niin Geehasi lähti Naemanin perään. Kun Naeman näki tämän juoksevan jäljessään, hän hyppäsi alas vaunuista, meni häntä vastaan ja kysyi: ”Onko kaikki hyvin?” ²² Geehasi vastasi: ”Kaikki on hyvin, mutta herrani lähetti minut sanoen: ‘Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta miestä, profeetanoppilaita. Antaisitko heille talentin hopeaa ja

kaksi juhlapukua?’” ²³ Naeman vastasi: ”Salli minun antaa kaksi talenttia.” Ja hän pyytämällä pyysi häntä. Sitten Naeman sitoi kaksi talenttia hopeaa kahteen pussiin ja antoi ne sekä kaksi juhlapukua kahdelle palvelijalleen, ja nämä kantoivat niitä Geehasin edellä. ²⁴ Kun hän tuli linnoitettuun kaupunkiin, hän otti ne heiltä ja antoi ne säilytettäväksi erääseen taloon. Sitten hän päästi miehet menemään.

²⁵ Kun Geehasi meni herransa eteen, Elisa kysyi häneltä: ”Mistä tulet, Geehasi?” Hän vastasi: ”Palvelijasi ei ole käynyt missään.” ²⁶ Elisa sanoi hänelle: ”Eikö henkeni kulkenut kanssasi, kun eräs mies lähti vaunuistaan sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa vastaan hopeaa ja vaatteita ja hankkia öljytarhoja ja viinitarhoja, lampaita ja nautoja, orjia ja orjattaria?” ²⁷ Niinpä Naemanin spitaali tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi.” Ja Geehasi lähti hänen luotaan lumivalkeana spitaalista.

Kirves nousee vedenpinnalle

6 ¹ Profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: ”Näetkö? Huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas. ² Mennään siis Jordanille ja otetaan sieltä kukin yksi hirsi ja rakennetaan sinne paikka kokoontumista varten.” Hän sanoi: ”Menkää.” ³ Eräs heistä kysyi: ”Suostuthan

tulemaan palvelijoittesi kanssa?” Elisa vastasi: “Minä tulen.” ⁴Elisa lähti heidän kanssaan, ja Jordanille tultuaan he kaatoivat puita.

⁵Kun eräs heistä kaatoi puuta, kirveenterä irtosi ja kimposi veteen. Mies huusi hädissään: “Voi, herrani, se oli vielä lainattukin!” ⁶Jumalan mies kysyi: “Mihin se putosi?” Mies näytti hänelle paikan. Silloin Elisa veisti puukappaleen, heitti sen siihen paikkaan ja sai kirveenterän nousemaan pintaan. ⁷Sitten hän sanoi: “Ota se ylös.” Mies kurotti käntensä ja otti kirveenterän.

Herra sokaisee aramilaisten sotajoukon

⁸Kun Aramin kuningas oli sodassa Israelia vastaan, hän neuvotteli palvelijoihinsa kanssa ja sanoi: “Minä asetan joukkoni siihen ja siihen paikkaan.” ⁹Silloin Jumalan mies lähetti Israelin kuninkaalle sanan: “Varo, ettet kulje sen paikan kautta, sillä aramilaiset ovat asettuneet sinne väijyksiin.” ¹⁰Israelin kuningas lähetti miehiä paikkaan, josta Jumalan mies oli häntä varoittanut. Niin hän oli siellä varuillaan. Eikä näin tapahtunut ainoastaan kerran tai kahdesti.

¹¹Aramin kuninkaan sydän tuli tästä levottomaksi. Hän kutsui palvelijansa ja sanoi: “Ettekö voisi sanoa minulle, kuka meidän joukossamme on Israelin kuninkaan puolella?” ¹²Silloin eräs hänen palvelijoistaan sanoi: “Ei kukaan,

herrani kuningas, vaan profeetta Elisa, joka on Israelissa, ilmoittaa Israelin kuninkaalle nekin sanat, jotka sinä puhut makuuhuoneessasi.”

¹³Kuningas sanoi: “Menkää ja otakaa selvää, missä hän on, niin minä lähetän miehiä ottamaan hänet kiinni.” Kuninkaalle kerrottiin: “Hän on Dootanissa.” ¹⁴Silloin Aramin kuningas lähetti sinne hevosia ja sotavaunuja ja suuren sotajoukon. Joukot tulivat sinne yöllä ja saartoivat kaupungin.

¹⁵Kun Jumalan miehen palvelija nousi varhain aamulla ja meni ulos, hän näki, että sotajoukko hevosineen ja sotavaunuineen piiritti kaupunkia. Palvelija sanoi Elisalle: “Voi, herrani, mitä me nyt teemme!” ¹⁶Elisa vastasi: “Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan.” ¹⁷Elisa rukoili sanoen: “Herra, avaa hänen silmänsä, että hän näkisi.” Herra avasi palvelijan silmät, ja silloin tämä näki, että vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja joka puolella Elisan ympärillä.

¹⁸Kun vihollisia sitten tuli Elisaa kohti, hän rukoili Herraa ja sanoi: “Sokaise tämä väki.” Niin Herra sokaisi heidät Elisan sanan mukaan.

¹⁹Elisa sanoi heille: “Ei tämä ole oikea tie, eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin minä vien teidät sen miehen luo, jota te

etsitte.” Ja hän vei heidät Samariaan.

²⁰ Heidän tultuaan Samariaan Elisa sanoi: ”Herra, avaa heidän silmänsä, että he näkisivät.” Herra avasi heidän silmänsä, ja he huomasivat olevansa keskellä Samariaa.

²¹ Kun Israelin kuningas näki heidät, hän kysyi Elisalta: ”Surmaanko minä heidät, isäni, surmaanko heidät?” ²² Elisa vastasi: ”Älä surmaa. Surmaisitko sinä ne, jotka olet ottanut vangiksi miekallasi ja jousellasi? Pane heidän eteensä leipää ja vettä. Syökööt ja juokoot ja menkööt siten herransa luo.” ²³ Silloin kuningas valmisti heille suuret pidot. Kun he olivat syöneet ja juoneet, hän päästi heidät menemään, ja he menivät herransa luo. Eikä aramilaisia rosvojoukkoja enää tullut Israelin maahan.

Samarian piiritys ja nälänhätä

²⁴ Sen jälkeen tapahtui, että Benhadad, Aramin kuningas, kokosi kaiken sotajoukkonsa ja alkoi piirittää Samariaa. ²⁵ Heidän ahdistaaessaan Samariaa kaupungissa syntyi suuri nälänhätä. Aasinpää maksoi silloin kahdeksankymmentä hopeasekeliä ja neljännes kab-mittaa kyyhkysensontaa viisi hopeasekeliä.

²⁶ Kun Israelin kuningas kerän siihen aikaan käveli muurin päällä, muuan nainen huusi hänelle: ”Auta, herrani, kuningas.”

²⁷ Kuningas vastasi: ”Ellei Herra sinua auta, niin mistä minä hankin sinulle apua? Puimatantereeltako vai viinikuurnasta?” ²⁸ Kuningas kysyi vielä: ”Mikä sinun on?” Nainen vastasi: ”Tuo nainen sanoi minulle: ‘Anna tänne poikasi, niin syömme hänet tänään. Huomenna syömme minun poikani.’” ²⁹ Me keitimme minun poikani ja söimme hänet. Toisena päivänä minä sanoin hänelle: ‘Anna tänne poikasi, niin syömme hänet.’ Mutta hän oli piilottanut poikansa.”

³⁰ Kun kuningas kuuli naisen sanat, hän repäisi vaatteensa. Koska hän silloin oli kävelemässä muurin päällä, kansa näki, että hänellä oli vaatteiden alla säkki paljaalla iholla. ³¹ Kuningas sanoi: ”Jumala rangaiskoon minua nyt ja vastakin, ellei Elisan, Saafatin pojan, pää putoa tänään.”

³² Elisa istui talossaan, ja vanhimmat istuivat hänen kanssaan. Kuningas lähetti miehen edellään, mutta ennen kuin lähetetty mies tuli Elisan luo, Elisa sanoi vanhimmille: ”Näetkö, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt miehen hakkaamaan minulta pään poikki? Kun hän tulee, katsokaa, että suljette oven ja pidättelette häntä ovella. Eivätkö jo hänen herransakin askeleet kuulu hänen jäljessään?” ³³ Elisan vielä puhuessa heidän kanssaan lähetetty

mies tuli hänen luokseen ja sanoi: "Tämä vitsaus tulee Herralta! Miksi panisin enää mitään toivoa Herraan?"

Elisa ennustaa nälänhädän loppuvan

7¹Elisa vastasi: "Kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra: Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin."² Silloin vaunupseeri, jonka käsivarresta kuningas otti tukea, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: "Vaikka Herra tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?" Elisa vastasi: "Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä et siitä saa."

Aramilaisten äkkilähtö

³Kaupungin portin edustalla oleskeli neljä spitaalista miestä. He sanoivat toisilleen: "Mitä me tässä istumme ja odotamme kuolemaa!"⁴ Jos päätämme mennä kaupunkiin, jossa on nälänhätä, me kuolemme. Jos jäämme tähän, me kuolemme. Tulkaa, siirrytään aramilaisten leiriin. Jos he jättävät meidät eloon, me jäämme eloon, mutta jos he surmaavat meidät, me kuolemme."⁵ Iltahämärissä he nousivat mennäkseen aramilaisten leiriin, mutta kun he tulivat leirin laitaan, siellä ei ollutkaan ketään.⁶ Herra oli näet antanut aramilaisten sotajoukon kuulla sotavaunujen, hevosten ja suuren sotajoukon

ryskettä. Silloin aramilaiset olivat sanoneet toisilleen: "Nyt Israelin kuningas on palkannut heettiläisten kuninkaat ja Egyptin kuninkaat hyökkäämään meidän kimppuumme."⁷ Siksi he olivat nousseet ja paenneet hämärissä. Telttansa, hevosensa, aasinsa ja leirinsä he olivat jättäneet niille sijoilleen ja paenneet henkensä edestä.

Spitaaliset tuovat hyvän sanoman

⁸Tultuaan leirin laitaan spitaaliset menivät erääseen telttaan, söivät ja joivat, ottivat sieltä hopeaa, kultaa ja vaatteita, menivät pois ja kätkivät ne. Sitten he tulivat takaisin, menivät toiseen telttaan ja ottivat sieltäkin saalista, menivät pois ja kätkivät myös sen.⁹ Mutta sitten he sanoivat toisilleen: "Emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä. Jos olemme vaiti ja odotamme aamun valkenemiseen asti, me joudumme syyllisiksi. Tulkaa, mennään ilmoittamaan tästä kuninkaanlinnaan."

¹⁰Sitten he menivät, kutsuivat kaupungin portinvartijat ja kertoivat heille: "Me menimme aramilaisten leiriin, mutta siellä ei ollut ketään, eikä kuulunut ihmisten ääniä. Siellä oli vain hevosia ja aaseja kytkettyinä, ja teltat olivat paikoillaan."¹¹ Portinvartijat huusivat ja ilmoittivat tämän kuninkaan palatsiin.

¹² Kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: ”Minäpä sanon teille, mitä aramilaiset aikovat tehdä. He tietävät meidän kärsivän nälkää ja ovat poistuneet leiristään ja piiloutuneet kedolle. He ajattelevat: Kun he lähtevät ulos kaupungista, me otamme heidät elävinä kiinni ja menemme sisälle kaupunkiin.”

¹³ Mutta eräs hänen palvelijoistaan vastasi: ”Voimmehan me ottaa viisi jäljellä olevista hevosista. Niillehän käy muutenkin samoin kuin kaikelle Israelin joukolle, joka on jäljellä kaupungissa, ja samoin kuin on käynyt kaikelle Israelin joukolle, joka on jo tuhoutunut. Lähetetään heidät matkaan, niin saamme nähdä.” ¹⁴ Niin he ottivat kahdet vaunut hevosineen, ja kuningas lähetti ne aramilaisten sotajoukon jälkeen sanoen vaunusotureille: ”Menkää katsomaan!” ¹⁵ He menivät aramilaisten jäljessä Jordanille asti ja näkivät, että koko tie oli täynnä vaatteita ja varusteita, jotka aramilaiset olivat heittäneet pois hädissään. Miehet palasivat ja kertoivat kaiken kuninkaalle. ¹⁶ Silloin kansa lähti ja ryösti aramilaisten leirin. Ja niin sea-mitta hienoja vehnäjauhoja maksoi sekelin ja kaksi sea-mittaa ohria sekelin, Herran sanan mukaan.

Epäuskoinen upseeri saa surmansa

¹⁷ Kuningas oli asettanut porttia valvomaan sen upseerin, jonka

käsivarteen hän nojautui, mutta kansa tallasi hänet portin luona kuoliaaksi. Kävi juuri niin kuin Jumalan mies oli puhunut silloin, kun kuningas oli tullut hänen luokseen. ¹⁸ Jumalan mies oli nimittäin sanonut kuninkaalle: ”Huomenna tähän aikaan maksaa Samarian portilla kaksi sea-mittaa ohria sekelin ja yksi sea-mitta hienoja vehnäjauhoja sekelin.” ¹⁹ Mutta vaunupseeri oli vastannut Jumalan miehelle: ”Vaikka Herra tekisi luukut taivaaseen, voisiko sellaista tapahtua?” Silloin Elisa oli vastannut: ”Sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta syödä et siitä saa.” ²⁰ Niin hänen myös kävi. Kansa tallasi hänet portin luona jalkoihinsa, ja hän kuoli.

Elisa auttaa suunemilaista naista

8 ¹ Elisa puhui naiselle, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, ja sanoi: ”Nouse, sinä ja perheesi, ja mene muualle asumaan, missä vain voit asua, sillä Herra on kutsunut tähän maahan nälänhädän, ja se myös tulee seitsemäksi vuodeksi.” ² Nainen nousi ja teki Jumalan miehen sanan mukaan. Hän lähti perheineen ja asui muukalaisena filistealaisten maassa seitsemän vuotta.

³ Niiden seitsemän vuoden kuluessa nainen palasi filistealaisten maasta. Hän meni kuninkaan luo ja äänekkäästi valittaen vetosi tähän

saadakseen talonsa ja peltonsa takaisin. ⁴Kuningas oli silloin puhumassa Geehasin, Jumalan miehen palvelijan, kanssa ja oli pyytänyt häneltä: "Kerro minulle kaikista niistä suurista teoista, jotka Elisa on tehnyt." ⁵Juuri kun Geehasi oli kertomassa kuninkaalle, kuinka Elisa oli herättänyt kuolleen henkiin, tuli kuninkaan luo nainen, jonka pojan Elisa oli herättänyt henkiin, ja anoi äänekkäästi valittaen takaisin taloaan ja peltoaan. Silloin Geehasi sanoi: "Herrani, kuningas, tämä on se nainen, ja tuo on hänen poikansa, jonka Elisa herätti henkiin." ⁶Kuningas tiedusteli naiselta asiaa, ja tämä kertoi hänelle kaiken. Silloin kuningas lähetti erään hoviherren hänen mukaansa ja sanoi: "Järjestä hänelle takaisin kaikki, mikä hänelle kuuluu, ja korvaa kaikki pellon sadot siitä päivästä alkaen, jona hän lähti maasta, tähän päivään asti."

Elisa ennustaa Hasaelin kuninkuuden

⁷Kun Elisa kerran tuli Damaskoon, Aramin kuningas Benhadad oli sairaana. Hänelle ilmoitettiin: "Jumalan mies on tullut tänne." ⁸Silloin kuningas sanoi Hasaelille: "Ota mukaasi lahja, mene tapaamaan Jumalan miestä ja kysy hänen kauttaan Herralta, toivunko minä tästä taudista." ⁹Hasael meni tapaamaan Elisaa ja otti mukaansa lahjaksi neljäkymmentä kamelinkuormaa kaikkea, mikä Damaskossa oli parasta.

Hän tuli ja astui Elisan eteen ja sanoi: "Poikasi Benhadad, Aramin kuningas, lähetti minut sinun luoksesi kysymään: Toivunko minä tästä taudista." ¹⁰Elisa sanoi: "Mene ja sano hänelle: 'Sinä toivut.' Herra on kuitenkin näyttänyt minulle, että hänen on kuoltava."

¹¹Jumalan mies tuijotti häntä kauan ilmeettömänä, kunnes lopulta alkoi itkeä. ¹²Hasael kysyi: "Minkä tähden herrani itkee?" Elisa vastasi: "Koska minä tiedän, kuinka paljon pahaa sinä tulet tekemään israelilaisille. Sinä sytytät tuleen heidän varustetut kaupunkinsa, surmaat miekalla heidän nuoret miehensä, murskaat heidän pienet lapsensa ja halkaiset heidän raskaana olevat vaimonsa." ¹³Hasael sanoi: "Mikä on palvelijasi, tällainen koira, että hän voisi tehdä näin suuria asioita?" Elisa vastasi: "Herra on antanut minun nähdä sinut Aramin kuninkaana."

¹⁴Hasael lähti Elisan luota ja tuli herransa luo. Kuningas kysyi häneltä: "Mitä Elisa sanoi sinulle?" Hasael vastasi: "Hän sanoi minulle, että sinä toivut." ¹⁵Mutta seuraavana päivänä Hasael otti peitteen, kastoi sen veteen ja piti sitä levitettynä Benhadadin kasvoilla, kunnes tämä kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Jooram Juudan kuninkaana

(2Ak 21:1-20)

¹⁶ Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, viidentenä hallitusvuotena, Joosafatin vielä ollessa Juudan kuninkaana, tuli Jooramista, Juudan kuninkaan Joosafatin pojasta, kuningas. ¹⁷ Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen ja hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta.

¹⁸ Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹⁹ Palvelijansa Daavidin tähden Herra ei kuitenkaan tahtonut tuhota Juudaa, koska hän oli luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

²⁰ Jooramin päivinä edomilaiset luopuivat Juudan alaisuudesta ja asettivat itselleen kuninkaan. ²¹ Jooram meni kaikkine sotavaunuineen rajan yli Saairiin. Hän nousi yöllä ja voitti häntä ja sotavaunujen päälliköitä piirittäneet edomilaiset, mutta hänen sotaväkinsä pakeni koteihinsa. ²² Edomilaiset luopuivat Juudan alaisuudesta, ja näin on ollut tähän päivään asti. Samaan aikaan myös Libna luopui.

²³ Muista Jooramia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden

aikakirjaan. ²⁴ Jooram meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Ahasja Juudan kuninkaana

(2Ak 22:1-6)

²⁵ Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Ahasja, Juudan kuninkaan Jooramin poika, kuninkaaksi. ²⁶ Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Israelin kuninkaan Omrin tytär.

²⁷ Ahasja vaelsi Ahabin suvun tietä ja teki tämän suvun tavoin sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, sillä hän oli äidin puolelta Ahabin sukua.

²⁸ Ahasja lähti Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia. ²⁹ Kuningas Jooram palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat iskeneet häneen Raamassa, kun hän oli taistellut Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

Jeehu voidellaan Israelin kuninkaaksi

9¹Profeetta Elisa kutsui erään profeetanoppilaan ja sanoi hänelle: ”Vyötä itsesi, ota tämä öljyastia mukaasi ja mene Gileadin Raamotiin. ²Kun tulet sinne, etsi sieltä käsiisi Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika. Mene sisään, käske hänen nousta toveriensä keskeltä ja vie hänet sisähuoneeseen. ³Ota öljyastia, vuodata öljy hänen päähänsä ja sano: ‘Näin sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’ Avaa sitten ovi ja pakene viivyttelemättä.”

⁴Niin nuorukainen, profeetan palvelija, meni Gileadin Raamotiin. ⁵Kun hän tuli sinne, hän näki sotaväen päälliköt istumassa. Hän sanoi: ”Minulla on asiaa sinulle, päällikkö.” Jeehu kysyi: ”Kenelle meistä kaikista?” Hän vastasi: ”Sinulle, päällikkö.” ⁶Silloin Jeehu nousi ja meni sisähuoneeseen. Profeetanoppilas vuodatti öljyn hänen päähänsä ja sanoi hänelle: ”Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä olen voidellut sinut Herran kansan, Israelin, kuninkaaksi. ⁷Sinä surmaat herrasi Ahabin suvun, sillä minä kosten Isebelille palvelijoitteni profeettojen veren ja kaikkien Herran palvelijoiden veren. ⁸Koko Ahabin suku tuhoutuu. Minä hävitän Israelista Ahabin jälkeläiset, jotka heittävät vetensä seinälle, niin orjat kuin vapaatkin. ⁹Minä teen

Ahabin suvulle samoin kuin tein Jerobeamin, Nebatin pojan, suvulle ja samoin kuin Baesan, Ahian pojan, suvulle. ¹⁰Isebelin syövät koirat Jisreelin vainiolla, eikä kukaan hauata häntä.” Sitten profeetanoppilas avasi oven ja pakeni.

¹¹Jeehu tuli ulos herransa palvelijoiden luo, ja häneltä kysyttiin: ”Onko kaikki hyvin? Miksi tuo hullu tuli luoksesi?” Hän vastasi heille: ”Tehän tunnette sen miehen ja hänen puheensa.” ¹²Mutta he sanoivat: ”Valetta! Kerro meille totuus!” Hän vastasi: ”Niin ja niin hän puhui minulle ja sanoi: ‘Näin sanoo Herra: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.’” ¹³Silloin jokainen riisui heti viittansa, ja he panivat ne hänen alleen paljaille portaille. He puhalsivat pasuunaan ja huusivat: ”Jeehusta on tullut kuningas!”

Jeehu surmaa Jooramin ja Ahasjan

¹⁴Jeehu, Nimsin pojan Joosafatin poika, teki salaliiton Jooramia vastaan. Jooram oli ollut koko Israelin kanssa puolustamassa Gileadin Raamotia Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. ¹⁵Hän oli palannut Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita aramilaiset olivat iskeneet häneen hänen taistellessaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Jeehu sanoi: ”Jos olette samaa mieltä, alkää päästääkö lähtemään kaupunkista ketään, joka menisi Jisreeliin kertomaan tästä asiasta.” ¹⁶Sitten

Jeehu nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin, koska Jooram makasi siellä sairaana. Ahasja, Juudan kuningas, oli myös tullut sinne katsomaan Jooramia.

¹⁷ Tähystäjä seiso i Jisreelin tornissa ja näki Jeehun joukon tulevan ja sanoi: "Minä näen väkijoukon." Jooram sanoi: "Ota ratsumies ja lähetä hänet heitä vastaan kysymään, onko kaikki hyvin." ¹⁸ Ratsumies lähti Jeehua vastaan ja sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua." Tähystäjä ilmoitti siitä sanoen: "Sanansaattaja tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin." ¹⁹ Silloin kuningas lähetti toisen ratsumiehen. Kun tämä tuli heidän luokseen, hän sanoi: "Näin kysyy kuningas: 'Onko kaikki hyvin?'" Jeehu vastasi: "Mitä se sinulle kuuluu, onko kaikki hyvin? Käänny ja seuraa minua." ²⁰ Tähystäjä ilmoitti: "Hän tuli heidän luokseen mutta ei palaa takaisin. Ja ajotapa muistuttaa Jeehun, Nimsin pojan, ajoa, sillä hän ajaa kuin hurja."

²¹ Silloin Jooram sanoi: "Valjastakaa!" Hänen vaununsa valjastettiin, ja Jooram, Israelin kuningas, sekä Ahasja, Juudan kuningas, lähtivät kumpikin vaunuissaan Jeehua vastaan ja

kohtasivat hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalla. ²² Kun Jooram näki Jeehun, hän kysyi: "Onko kaikki hyvin, Jeehu?" Tämä vastasi: "Kuinka kaikki voisi olla hyvin, kun äitisi Iisebelin haureudet ja hänen monet noituutensa saavat yhä jatkua?" ²³ Silloin Jooram käänsi vaununsa, pakeni ja huusi Ahasjalle: "Petos, Ahasja!" ²⁴ Mutta Jeehu jännitti jousen kaikin voimin ja ampui Jooramia hartioiden väliin. Nuoli lävisti hänen sydämensä, ja hän vaipui vaunuihinsa.

²⁵ Sitten Jeehu sanoi Bidkarille, vaunu-upseerilleen: "Ota ja heitä hänet jisreeliläisen Naabotin maapalstalle. Muistathan sinä niin kuin minäkin, että kun ratsastimme rinnakkain hänen isänsä Ahabin jäljessä, Herra lausui hänestä tämän ennustuksen: ²⁶ 'Totisesti, minä näin eilen Naabotin ja hänen poikiensa veren, sanoo Herra. Minä kosten sinulle tällä samalla maapalstalla, sanoo Herra.' Ota hänet nyt ja heitä tälle maapalstalle Herran sanan mukaan."

²⁷ Kun Ahasja, Juudan kuningas, näki mitä tapahtui, hän pakeni Beet-Gaaniin päin. Mutta Jeehu ajoi häntä takaa ja sanoi: "Ampukaa hänetkin vaunuihinsa." He ampuivat häntä Guurin solassa, joka on Jibleamin luona. Ahasja pääsi kuitenkin pakenemaan Megiddoon, mutta hän kuoli siellä. ²⁸ Hänen palvelijansa

veivät hänet vaunuissa Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa, hänen isiensä viereen, Daavidin kaupunkiin. ²⁹ Ahasja oli tullut Juudan kuninkaaksi Ahabin pojan Joorammin yhdentenätoista hallitusvuotena.

lisebelin kuolema

³⁰ Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun lisebel kuuli siitä, hän maalasi ihomaalilla silmäluomensa, koristeli hiuksensa ja katseli ulos ikkunasta. ³¹ Jeehun tullessa portista sisään lisebel kysyi: ”Onko kaikki hyvin, Simri, sinä herrasi murhaaja?” ³² Jeehu kohotti katseensa ikkunaa kohti ja kysyi: ”Kuka on minun puolellani? Kuka?” Niin pari kolme hoviheraa katsoi alas häneen. ³³ Jeehu sanoi: ”Heittäkää hänet alas.” He heittivät lisebelin alas, ja hänen vertaan roiskui seinään ja hevosiin, ja ne tallasivat hänet jalkoihinsa. ³⁴ Jeehu meni sisään ja söi ja joi. Sitten hän sanoi: ”Pitäkää huolta, että se kirottu nainen tulee haudatuksi. Olihan hän sentään kuninkaan tytär.” ³⁵ Mutta kun he menivät hautaamaan häntä, he eivät löytäneet muuta kuin pääkallon, jalat ja kädet. ³⁶ He palasivat ja ilmoittivat sen Jeehulle. Silloin Jeehu sanoi: ”Tässä on toteutunut Herran sana, jonka hän puhui palvelijansa, tisbeläisen Elían, kautta: ’Jisreelin vainiolla koirat syövät lisebelin lihan, ³⁷ ja lisebelin ruumis on niin kuin

lanta pellolla Jisreelin vainiolla, niin ettei voida sanoa: Tämä on lisebel.’”

Jeehu hävittää Ahabin ja Ahasjan suvun

10 ¹ Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Jeehu kirjoitti kirjeet ja lähetti ne Samariaan Jisreelin päämiehille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille. Hän kirjoitti näin: ² ”Hetimit, kun tämä kirje tulee teille, joiden luona herranne pojat ovat ja joiden hallussa ovat vaunut, hevoset, varustettu kaupunki ja aseet, ³ valitkaa silloin herranne pojista paras ja oikeamielisin ja asettakaa hänet isänsä valtaistumelle ja sotikaa herranne suvun puolesta.”

⁴ He kauhistuivat kovasti ja sanoivat: ”Kun ne kaksi kuningasta eivät kestäneet hänen edessään, kuinka me kestäisimme?” ⁵ Niinpä linnan päällikkö ja kaupungin päällikkö sekä vanhimmat ja holhoojat lähettivät Jeehulle sanan: ”Me olemme sinun palvelijoitasi ja teemme kaiken, mitä sinä meille määrää. Emme me tee ketään kuninkaaksi. Tee, mitä hyväksi näet.”

⁶ Jeehu kirjoitti heille toisen kirjeen, joka kuului näin: ”Jos olette minun puolellani ja haluatteotella minua, ottakaa mukaanne herranne poikien päät ja tulkaa huomenna tähän aikaan minun luokseni Jisreeliin.” Kuninkaan seitsemänkymmentä poikaa

asuivat näet kaupungin ylimysten luona, jotka kasvattivat heitä. ⁷ Kun kirje saapui, he ottivat kuninkaan pojat kiinni ja tappoivat kaikki seitsemänkymmentä miestä, pänivät heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne Jeehulle Jisreeliin. ⁸ Kun sanansaattaja tuli ja ilmoitti Jeehulle, että kuninkaan poikien päät on tuotu, Jeehu sanoi: "Pan-kaa ne kahteen rökkiöön portille, ja olkoot ne siinä aamuun asti."

⁹ Aamulla Jeehu meni ulos, asetui portille ja puhui kaikelle kansalle: "Te olette syyttömiä. Minä olen se, joka tein salaliiton herraani vastaan ja tapoin hänet, mutta kuka on surmannut kaikki nämä?" ¹⁰ Tietäkää siis, ettei yksikään Herran sana, jonka hän on puhunut Ahabin sukua vastaan, jää toteutumatta. Herra on tehnyt sen, minkä hän on puhunut palvelijansa Elian kautta." ¹¹ Niin Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Jisreelissä sekä kaikki hänen ylimyksensä, uskottunsa ja pappinsa, kunnes Ahabin kannattajista ei jäänyt jäljellä ainoatakaan.

¹² Sitten Jeehu nousi ja lähti Samariaan. Tultuaan tien varrella olevan paimenten Beet-Eekedin luo ¹³ hän kohtasi Juudan kuninkaan Ahasjan veljet ja kysyi: "Keitä te olette?" He vastasivat: "Olemme

Ahasjan veljiä ja menemme tervehtimään kuninkaan poikia ja kuninkaan äidin poikia." ¹⁴ Jeehu sanoi: "Ottakaa heidät elävinä kiinni." He ottivat heidät kiinni elävinä ja tappoivat heidät Beet-Eekedin vesisäiliön luona, neljäkymmentäkaksi miestä. Hän ei jättänyt heistä eloon ainoatakaan.

¹⁵ Kun Jeehu lähti sieltä, hän kohtasi Joonadabin, Reekabin pojan, joka tuli häntä vastaan. Jeehu tervehti häntä ja sanoi: "Onko sydämesi yhtä vilpitön minua kohtaan kuin minun sydämeni on sinua kohtaan?" "Kyllä on", vastasi Joonadab. Jeehu sanoi: "Jos niin on, ojenna tänne kätesi." Joonadab ojensi kätensä Jeehulle, ja tämä otti hänet vaunuihinsa. ¹⁶ Jeehu sanoi: "Tule mukaani katsomaan, kuinka minä kiivailen Herran puolesta." Niin Joonadab sai ajaa hänen vaunuisaan. ¹⁷ Tultuaan Samariaan Jeehu surmasi kaikki, jotka Ahabin suvusta olivat jäljellä Samariassa. Hän hävitti heidät Herran sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Elialle.

Jeehu surmaa Baalin palvelijat

¹⁸ Sitten Jeehu kutsui kansan koolle ja sanoi: "Ahab on palvellut Baalia vähän, mutta Jeehu palvelee häntä paljon. ¹⁹ Kutsukaa nyt luokseni kaikki Baalin profetat, kaikki hänen palvelijansa ja pappinsa. Kukaan ei saa jäädä pois, sillä minä järjestän suuren

uhrijuhlan Baalin kunniaksi. Eloon ei jää yksikään, joka jää pois.” Mutta Jeehu menetteli näin tuhotakseen juonen avulla Baalin palvelijat. ²⁰ Jeehu sanoi: ”Kuuluttakaa pyhä juhla kokous Baalin kunniaksi.” Ja kokous kutsuttiin koolle. ²¹ Jeehu lähetti sanan kaikkialle Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat. Kukaan ei jäänyt saapumatta. Kaikki menivät Baalin temppeliin, ja se täyttyi ääriään myöten. ²² Jeehu sanoi vaatekammion hoitajalle: ”Tuo puvut kaikille Baalin palvelijoille.” Tämä toi heille puvut. ²³ Kun Jeehu tuli Joonadabin, Reekabin pojan, kanssa Baalin temppeliin, hän sanoi Baalin palvelijoille: ”Tutkikaa ja katsokaa tarkoin, ettei täällä teidän joukossanne ole yhtään Herran palvelijaa vaan ainoastaan Baalin palvelijoita.”

²⁴ Sitten he menivät uhraamaan teurasuhreja ja polttouhreja. Jeehu oli kuitenkin asettanut ulkopuolelle kahdeksankymmentä miestä ja sanonut: ”Jos yksikään niistä miehistä, jotka minä tuon teidän käsiinne, pääsee pako, menee henki hengestä.” ²⁵ Kun he olivat saaneet päätökseen polttouhrin toimittamisen, Jeehu sanoi henkivartijoille ja vaunusotureille: ”Menkää sisään ja surmatkaa heidät. Yksikään ei saa päästä ulos.” Niin heidät surmattiin miekalla, ja henkivartijat ja vaunusoturit heittivät ulos heidän

ruumiinsa. Sitten he menivät Baalin temppelisaliin, ²⁶ veivät ulos Baalin temppelin pylväät ja polttivat ne. ²⁷ He murskasivat Baalin patsaan, hävittivät Baalin temppelin ja tekivät sille paikalle käymälöitä, jotka ovat vieläkin käytössä. ²⁸ Näin Jeehu hävitti Baalin Israelista.

Jeehu ei palvele Herraa kokosydämisestä

²⁹ Mutta Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä, Jeehu ei luopunut. Hän ei luopunut kultaisista sonnimullikoista, jotka olivat Beetelissä ja Daanissa. ³⁰ Herra sanoi Jeehulle: ”Koska olet hyvin toteuttanut sen, mikä oli oikein minun silmissäni, ja koska teit Ahabin suvulle aivan sen mukaan, mitä oli sydämelläni, sinun poikasi saavat istua Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.” ³¹ Jeehu ei kuitenkaan vaeltanut tarkoin, kaikesta sydämestään, Herran, Israelin Jumalan, lain mukaan. Hän ei kääntynyt pois Jerobeamin synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

Hasaelin valloitukset

³² Niihin aikoihin Herra alkoi pirstoa Israelia. Hasael voitti israelilaiset kaikkialla Israelin raja-alueilla ³³ ja valloitti Jordanista auringonnousuun päin koko Gileadin maan, joka kuului gaadilaisille, ruubenilaisille ja manasselaisille, Arnonjoen rannalla

sijaitsevasta Aroerista alkaen. Hän valloitti sekä Gileadin että Baasanin.

Jeehun kuolema

³⁴ Muista Jeehua koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, kaikista hänen urotöistään, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ³⁵ Sitten Jeehu meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁶ Aika, jonka Jeehu hallitsi Israelia Samariassa, oli kaksikymmentäkahdeksan vuotta.

Ataljan hirmuvalta ja Joojadan salaliitto

(2Ak 22:10–23:15)

11 ¹ Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko kuningassuvun. ² Kuningas Jooramin tytär Jooseba, Ahasjan sisar, oli kuitenkin ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä salaa makuuhuoneeseen. Jooasta pidettiin Ataljalta piilossa, eikä hän joutunut surmatuksi. ³ Poika oli piilotettuna Jehoseban luona Herran temppelissä kuusi vuotta, sen ajan, jonka Atalja hallitsi maata.

⁴ Seitsemäntenä vuotena Joojada lähetti hakemaan kaarialaisten palkkasoturien ja henkivartijoiden sadanpäälliköt ja käski tuoda heidät luokseen Herran temppeliin.

Tehtyään heidän kanssaan liiton ja vannotettuaan heitä Herran temppelissä hän näytti heille kuninkaan pojan. ⁵ Sitten hän käski heitä sanoen: ”Teidän tulee tehdä näin: Yksi kolmannes teistä, joiden on mentävä vartioon sapattina, vartioikoon kuninkaan palatsia. ⁶ Toinen kolmannes olkoon Suurinportilla ja kolmas henkivartijoiden takana olevalla portilla. Vartioikaa linnaa vuorotellen. ⁷ Kaksi kolmasosaa teistä – kaikki, jotka ovat vapaavuorossa tänä sapattina – vartioikoot Herran temppeliä kuninkaan luona. ⁸ Asettukaa kuninkaan ympärille, kukin ase kädessään. Se, joka lähestyy rivejä, surmattakoon. Olkaa kuninkaan lähellä, menipä hän ulos tai sisään.”

⁹ Sadanpäälliköt tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskennyt. Kukin heistä otti miehensä – sekä ne, joiden oli mentävä vartioon sapattina, että ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina – ja he tulivat pappi Joojadan luo. ¹⁰ Pappi antoi sadanpäälliköille Herran temppelistä keihäät ja kilvet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille. ¹¹ Henkivartijat asettuivat kuninkaan ympärille kukin ase kädessään. Heitä seisoi alttarin luota katsoen temppelin oikealta sivulta sen vastemmalle sivulle saakka. ¹² Sitten Joojada toi esiin kuninkaan pojan,

pani kruunun hänen päähänsä ja antoi hänelle lain kirjan. He julistivat hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet öljyllä. Sitten he taputtivat käsiään ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

¹³ Kun Atalja kuuli henkivartijoiden ja kansan huudon, hän meni kansan luo Herran temppeliin. ¹⁴ Siellä hän näki kuninkaan seisomassa pylvään vieressä, niin kuin tapa oli. Pääliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko maan kansa riemuitsi ja puhalsi torviin. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

¹⁵ Mutta pappi Joojada käski sadanpäälliköitä, sotajoukon johtajia, ja sanoi heille: ”Viekää hänet pois rivistöjen välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä.” Joojada oli näet sanonut: ”Älköön häntä surmattako Herran temppelissä!” ¹⁶ He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu tielle, jota myöten hevosia kuljetettiin kuninkaan palatsiin, hänet surmattiin siellä.

Ataljan hirmuvalta päättyy

(2Ak 23:16-21)

¹⁷ Joojada teki liiton Herran, kuninkaan ja kansan välillä, jotta he olisivat Herran kansa. Hän teki myös liiton kuninkaan ja kansan välille. ¹⁸ Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelin alttarit ja kuvat särjettiin perusteellisesti, ja

Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä. Pappi Joojada asetti vartiotot Herran temppelin ympärille. ¹⁹ Hän otti mukaansa sadanpäälliköt, kaarialaiset soturit ja henkivartijat sekä koko kansan, ja he veivät kuninkaan Herran temppelistä ja tulivat henkivartijoiden portin kautta kuninkaan palatsiin. Siellä Jooas istuutui kuninkaalliselle valtaistuimelle. ²⁰ Koko kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Atalja oli surmattu miekalla kuninkaanlinnan luona.

Jooas Juudan kuninkaana

(2Ak 24:1-13)

12 ¹ Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi. ² Hän tuli kuninkaaksi Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena ja hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, kotoisin Beersebasta.

³ Jooas teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, koko sen ajan, jona pappi Joojada oli häntä neuvomassa. ⁴ Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.

⁵ Jooas sanoi papeille: ”Kaikki käypä raha, joka tuodaan Herran temppeliin pyhinä lahjoina – arvion mukaan suoritettavat ihmisten lunastusmaksut ja kaikki raha, jonka joku sydämensä vaatimuksesta

tuo Herran temppeliin – ⁶papit ottakoot ne rahat haltuunsa kukin tuttavaltaan ja korjatkoot niillä temppelin vauriot kaikkialta, mistä vaurioita löytyy.”

⁷Mutta vielä kuningas Jooaksen kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena papit eivät olleet korjanneet temppelin vaurioita. ⁸Silloin kuningas Jooas kutsui pappi Joojadan ja muut papit ja sanoi heille: ”Miksi te ette ole korjanneet mitään temppelin vaurioita? Nyt te ette enää saa ottaa rahaa tuttaviltanne, vaan teidän on annettava rahat temppelin vaurioiden korjaamiseen.” ⁹Papit suostuivat siihen, etteivät enää ottaisi rahaa kansalta eivätkä myöskään korjaisi temppelin vaurioita.

¹⁰Pappi Joojada otti arkun, kaiversi reiän sen kanteen ja asetti arkun alttarin viereen, oikealle puolelle siitä katsoen, mistä tullaan Herran temppeliin. Ovenvartijoina toimivat papit panivat siihen kaiken rahan, joka tuotiin Herran temppeliin. ¹¹Aina kun nähtiin, että arkussa oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri tuli yhdessä ylipapin kanssa, ja he kokosivat Herran temppelissä olevat rahat ja laskivat ne. ¹²Sitten he antoivat punnitut rahat työn valvojille, joille työt Herran temppelissä oli uskottu, ja nämä maksoivat niillä

palkan Herran temppeliä korjaaville puusepille, rakennusmiehille, ¹³muurareille ja kivenhakkaajille. Rahoilla ostettiin myös puutavaraa ja hakattuja kiviä Herran temppelin vaurioiden korjaamiseksi ja ~~annaksettiin~~ kaikki temppelin korjausmenot. ¹⁴Herran temppeliin tuoduilla rahoilla ei kuitenkaan teetetty temppelin hopeavateja, veitsiä, vihmontamaljoja, torvia eikä mitään muita kulta- tai hopeaesineitä. ¹⁵Rahat annettiin työn valvojille, että nämä teettäisivät niillä Herran temppelin korjaustyöt. ¹⁶Tilintekoa ei niiltä miehiltä vaadittu, joille rahat luovutettiin työmiehille annettaviksi; he toimivat luottomiehinä. ¹⁷Vikauhri- ja syntiuhrirahoja ei tuotu Herran temppeliin, vaan ne tulivat papeille.

Hasaelin sotaretki

¹⁸Siihen aikaan Aramin kuningas Hasael ryhtyi sotimaan Gatia vastaan ja valloitti sen. Sitten hän suuntasi katseensa Jerusalemia kohti hyökätäkseen sinne. ¹⁹Silloin Juudan kuningas Jooas otti kaikki pyhät lahjat, jotka hänen isänsä, Juudan kuninkaat Joosafat, Jooram ja Ahasja, olivat pyhittäneet, sekä omat pyhät lahjansa ja kaiken kultan, joka oli Herran temppelin aarrekammiossa ja kuninkaanlinnassa, ja lähetti ne

Aramin kuninkaalle Hasaelille. Silloin tämä luopui aikeistaan hyökätä Jerusalemiin.

Jooas surmataaan

²⁰ Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ²¹ Hänen palvelijansa nousivat häntä vastaan, tekivät salaliiton ja surmasivat hänet Millon linnoituksessa, siinä, mistä mennään alas Sillaan. ²² Jooaksen palvelijat Joosabad, Simeatin poika, ja Joosabad, Soomerin poika, löivät hänet kuoliaaksi. Hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Jooahas Israelin kuninkaana

13 ¹ Juudan kuninkaan Jooaksen, Ahasjan pojan, kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena tuli Jooahas, Jeehun poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa seitsemäntoista vuotta. ² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. Niistä hän ei luopunut.

³ Niin Herran viha syttyi israelilaisia kohtaan, ja hän antoi heidät yhä uudestaan Hasaelin, Aramin kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin. ⁴ Mutta Jooahas etsi Herran kasvoja, ja Herra kuuli häntä, sillä

hän näki israelilaisten kurjuuden Aramin kuninkaan sortaessa heitä.

⁵ Herra antoi israelilaisille pelastajan, ja he pääsivät Aramin vallan alta. He asuivat rauhassa kodeissaan niin kuin ennenkin. ⁶ He eivät kuitenkaan kääntyneet pois Jerobeamin suvun synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsivat niissä. Myös asera-tarha jäi paikoilleen Samariaan. ⁷ Herra ei jättänyt Jooahakselle väkeä enempää kuin viisikymmentä ratsu miestä, kymmenet sotavaunut ja kymmenentuhatta jalkamiestä, sillä Aramin kuningas oli hävittänyt Israelin joukot. Niistä oli tullut kuin tomua, jota tallataan.

⁸ Muista Jooahasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ⁹ Sitä Jooahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan. Hänen poikansa Jooas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Jooas Israelin kuninkaana

¹⁰ Juudan kuninkaan Jooaksen kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas, Jooahaksen poika, Israelin kuninkaaksi. Hän hallitsi Samariassa kuusitoista vuotta. ¹¹ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla

tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä.

¹² Muista Jooasta koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, sekä hänen urotöistään, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, niistä on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ¹³ Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänen valtaistuimelleen istui Jerobeam. Jooas haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen.

Elisan viimeinen ennustus

¹⁴ Kun Elisa sairasti kuolintautiaan, Israelin kuningas Jooas tuli hänen luokseen. Kuningas itki hänen edessään ja sanoi: "Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja ratsumiehet!"

¹⁵ Elisa sanoi hänelle: "Nouda jousi ja nuolia." Israelin kuningas haki hänelle jousen ja nuolia, ¹⁶ ja Elisa sanoi: "Laske kätesi jousen päälle." Kun hän oli laskenut kätensä jousen päälle, Elisa pani omat kätensä kuninkaan käsien päälle. ¹⁷ Sitten Elisa sanoi: "Avaa idänpuoleinen ikkuna." Kun Jooas oli avannut ikkunan, Elisa sanoi: "Ammu." Ja hän ampui. Niin Elisa sanoi: "Herran voitonnuoli, voitonnuoli Aramia vastaan! Sinä voitat aramilaiset Afekissa perin pohjin." ¹⁸ Sitten hän sanoi: "Ota nuolet." Kun Israelin kuningas oli ottanut nuolet, Elisa sanoi: "Lyö niillä maata." Hän löi kolme kertaa ja lopetti. ¹⁹ Mutta Jumalan

mies vihastui häneen ja sanoi: "Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai kuusi kertaa. Silloin olisit voittanut aramilaiset perin pohjin. Nyt sinä voitat aramilaiset vain kolme kertaa."

Elisan kuolema ja viimeinen ihme

²⁰ Sitten Elisa kuoli, ja hänet hautattiin. Aina alkuvuodesta tuli maa-han mooabilaisten partiojoukkoja. ²¹ Kerran, kun erästä miestä oltiin hautaamassa, hautaajat huomasivat partiojoukon. Silloin he heittivät miehen ruumiin Elisan hautaan ja pakenivat. Mutta kun ruumis kosketti Elisan luita, mies heräsi henkiin ja nousi jaloilleen.

Jooas voittaa aramilaiset

²² Aramin kuningas Hasael ahdisti Israelia niin kauan kuin Jooahas eli. ²³ Mutta Herra oli laupias israelilaisille, armahti heitä ja kääntyi heidän puoleensa sen liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. Hän ei halunnut tuhota israelilaisia eikä ollut vielä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä.

²⁴ Sitten Aramin kuningas Hasael kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ²⁵ Jooas, Jooahaksen poika, otti Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin ne kaupungit, jotka Hasael oli valloittanut hänen isältään Jooahakselta. Kolme kertaa Jooas voitti hänet ja otti takaisin Israelille kuuluvat kaupungit.

Amasja Juudan kuninkaana

(2Ak 25:1-4)

14 ¹Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, toisena vuotena tuli Amasja, Jooaksen poika, Juudan kuninkaaksi. ²Hän oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jehoaddan, ja hän oli kotoisin Jerusalemista.

³Amasja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan niin kuin hänen isänsä Daavid. Hän teki kaikessa niin kuin hänen isänsä Jooas oli tehnyt. ⁴Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

⁵Kun kuninkuus oli vahvistunut Amasjan käsissä, hän surmautti ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. ⁶Mutta murhaajien lapset hän jätti surmaamatta, sen mukaisesti kuin on kirjoitettu Mooseksen lain kirjaan, jossa Herra on käkenyt: ”Älköön isä rangaistako kuolemalla lasten tähden eikä lapsia isien tähden. Kutakin rangaistakoon kuolemalla hänen oman syntinsä tähden.”

⁷Amasja voitti edomilaiset Suolalaaksossa, kymmenentuhatta

miestä, ja valloitti Seelan asevoimin ja antoi sille nimen Jokteel, ja se nimi sillä on vielä tänäkin päivänä.

Jooas ja Amasja sotivat

(2Ak 25:11-24)

⁸Sitten Amasja lähetti sanansaattajat Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, Jeehun pojanpojan, luo ja käski sanoa hänelle: ”Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.” ⁹Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle tämän sanan: ”Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ‘Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan. ¹⁰Sinä olet kyllä voittanut Edomin, ja siitä sydämesi on ylpistynyt. Tyydy siihen kunniaan ja pysy kotonasi. Miksi haastaisit riitaa onnettomuudeksesi? Sinä sorrut itse ja Juuda sinun kanssasi.”

¹¹Mutta Amasja ei kuunnellut. Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta. ¹²Juudan miehet joutuivat tappiolla Israelin edessä ja pakenivat kukin kotiinsa. ¹³Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Ahasjan pojan Jooaksen poika. Kun

Jooas tuli Jerusalemiin, hän revitti Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka. ¹⁴ Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki Herran temppelissä ja kuninkaanlinnan aarrekammioissa olevat esineet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Jooaksen kuolema

¹⁵ Muista Jooasta koskevista asioista, siitä mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän soti Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ¹⁶ Sitten Jooas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen. Hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Amasjan kuolema

(2Ak 25:25-28)

¹⁷ Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta. ¹⁸ Muista Amasjaa koskevista asioista on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ¹⁹ Häntä vastaan tehtiin Jerusalemissa salaliitto, ja hän pakeni Laakikseen. Mutta Laakikseen lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä. ²⁰ Hänet nostettiin hevosten selkään ja vietiin

haudattavaksi isiensä viereen Jerusalemiin, Daavidin kaupunkiin.

²¹ Sitten koko Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan sijaan. ²² Asarja linnoitti Eelatin palautettuaan sen Juudalle, sitten kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

Jerobeam Israelin kuninkaana

²³ Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaksen pojan, viidentenätoista hallitusvuotena tuli Jerobeam, Jooaksen poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa neljäkymmentäyksi vuotta. ²⁴ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

²⁵ Hän palautti entiselleen Israelin alueen, Hamatin rajalta Aroomaanmereen saakka, sen sanan mukaan, jonka Herra, Israelin Jumala, oli puhunut palvelijansa, profeetta Joonan, Amittain pojan, kautta, joka oli kotoisin Gateeferistä. ²⁶ Sillä Herra oli nähnyt, että Israelin kurjuus oli hyvin katkeraa, että kaikki tyynni oli lopussa, eikä Israelilla ollut yhtään auttajaa. ²⁷ Herra ei ollut myöskään vielä sanonut, että hän pyyhkii Israelin nimen pois taivaan alta, ja

niin hän pelasti heidät Jerobeamin, Jooaksen pojan, kautta.

²⁸ Muista Jerobeamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän kävi sotaa ja palautti Israelille Damaskolta ja Hamatilta ne alueet, jotka olivat kuuluneet Juudalle, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ²⁹ Sitten Jerobeam meni lepoon isiensä, Israelin kuninkaiden, luo, ja hänen poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

Asarja Juudan kuninkaana

(2Ak 26:1-23)

15 ¹ Jerobeamin, Is-
raelin kuninkaan, kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena tuli Asarja, Amasjan poika, Juudan kuninkaaksi. ² Hän oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemista.

³ Asarja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan kuin hänen isänsä Amasja oli tehnyt. ⁴ Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti edelleen uhrikukkuloilla.

⁵ Herra löi kuningasta, niin että hän sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui eri talossa tehtävistään vapautettuna, ja Jootam, kuninkaan poika, oli linnan

päällikkönä ja tuomitsi maan kansaa. ⁶ Muista Asarjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ⁷ Sitten Asarja meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaukunkiin. Hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Sakarja Israelin kuninkaana

⁸ Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenakymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena tuli Sakarja, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kuusi kuukautta. ⁹ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä olivat tehneet. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. ¹⁰ Sallum, Jaabeksen poika, teki salaliiton häntä vastaan, löi hänet kuoliaaksi kansan nähden ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

¹¹ Muista Sakarjaa koskevista asioista on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ¹² Näin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeehulle sanoen: ”Sinun poikasi istukoot Israelin valtaistuimella neljänteen polveen.” Niin myös tapahtui.

Sallum Israelin kuninkaana

¹³ Sallum, Jaabeksen poika, tuli kuninkaaksi Ussian, Juudan kuninkaan,

kolmantenäkymmenentenäyhdeksäntenä miehiltä. Jokaisen tuli antaa Assurin hallitusvuotena, ja hän hallitsi Samariassa kuukauden päivät. ¹⁴ Menahem, Gaadin poika, lähti liikkeelle Tirsasta ja tuli Samariaan. Hän löi siellä kuoliaaksi Sallumin, Jaabeksen pojan, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ¹⁵ Muista Sallumia koskevista asioista ja hänen tekemästään salaliitosta on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

¹⁶ Siihen aikaan Menahem hävitti Tifsahin ja kaiken, mitä siellä oli, sekä siihen liittyvän alueen Tirsaan saakka. Koska kaupungin portteja ei avattu hänelle, hän hävitti kaupungin ja viilsi vatsan auki kaikilta raskaina olevilta naisilta.

Menahem Israelin kuninkaana

¹⁷ Juudan kuninkaan Asarjan kolmantenäkymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena tuli Menahem, Gaadin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kymmenen vuotta. ¹⁸ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Koko elinaikanaan hän ei luopunut mistään Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

¹⁹ Kun Puul, Assurin kuningas, hyökkäsi maahan, Menahem antoi Puulille tuhat talenttia hopeaa, että tämä auttaisi häntä vahvistamaan kuninkuutensa. ²⁰ Menahem otti rahat kaikilta Israelin varakkailta

²¹ Muista Menahemia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ²² Sitten Menahem meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Pekahja Israelin kuninkaana

²³ Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenä hallitusvuotena tuli Pekahja, Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksi vuotta. ²⁴ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

²⁵ Pekah, Remaljan poika, yksi Pekahjan upseereista, teki salaliiton häntä vastaan. Pekah otti mukaansa viisikymmentä Gileadin miestä ja tappoi Pekahjan sekä Argobin ja Arjen Samariassa kuninkaanlinnan sisimmässä linnoituksessa. Hän surmasi Pekahjan ja tuli kuninkaaksi hänen tilalleen.

²⁶ Muista Pekahjaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Pekah Israelin kuninkaana

²⁷ Juudan kuninkaan Asarjan viidentenäkymmenentenäkahdentena hallitusvuotena Pekah, Remaljan poika, tuli Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta. ²⁸ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä.

²⁹ Israelin kuninkaan Pekahin aikana tuli Tiglat-Pileser, Assurin kuningas, ja valloitti Iijonin, Aabel-Beet-Maakan, Jaanoahin, Kedeksen, Haasorin, Gileadin ja Galilean, koko Naftalin maan, ja vei kansan pakko-siirtolaisuuteen Assuriin. ³⁰ Hoosea, Eelan poika, teki salaliiton Pekahia, Remaljan poikaa, vastaan ja löi hänet kuoliaaksi. Hän tuli kuninkaaksi Pekahin sijaan Jootamin, Ussian pojan, kahdentenäkymmenentenä hallitusvuotena.

³¹ Muista Pekahia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan.

Jootam Juudan kuninkaana

(2Ak 27:1-9)

³² Israelin kuninkaan Pekahin, Remaljan pojan, toisena hallitusvuotena tuli Jootam, kuningas Ussian poika, Juudan kuninkaaksi.

³³ Hän oli kahdenkymmenenviiden

vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jerusa, Saadokin tytär.

³⁴ Jootam teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. ³⁵ Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä uhrikukkuloilla. Jootam rakennutti Herran temppeliin Yläportin.

³⁶ Muista Jootamia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

³⁷ Niihin aikoihin Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, alkoivat Herran lähettäminä ahdistella Juudaa. ³⁸ Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Aahas Juudan kuninkaana

(2Ak 28:1-27)

16 ¹ Pekahin, Remaljan pojan, seitsemäntenätoista

hallitusvuotena tuli Aahas, kuningas Jootamin poika, Juudan kuninkaaksi. ² Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran, hänen Jumalansa,

silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. ³Hän kulki Israelin kuninkaiden tietä. Hän pani jopa poikansakin kulkemaan tulen läpi, niiden kansojen iljettävien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä. ⁴Hän uhraisi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen lehtevän puun alla.

*Aram ja Israel sotivat Juudaa vastaan
(2Ak 28:16-21)*

⁵Siihen aikaan Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, lähtivät sotimaan Jerusalemia vastaan. He saartoivat Aahaksen mutta eivät kyenneet valloittamaan kaupunkia. ⁶Samaan aikaan Resin, Aramin kuningas, palautti Eelatin Aramille ja karkotti Juudan miehet kaupungista. Näin Eelatiin tuli aramilaisia, ja he asettuivat sinne ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti.

⁷Aahas lähetti sanansaattajat Assurin kuninkaan Tiglat-Pileserin luo sanomaan hänelle: "Minä olen sinun palvelijasi ja poikasi. Tule ja pelasta minut Aramin kuninkaan ja Israelin kuninkaan käsistä. He ovat hyökänneet kimppuuni." ⁸Aahas otti Herran temppelissä ja kuninkaanlinnan aarrekammioissa olevan hopean ja kullan ja lähetti sen lahjaksi Assurin kuninkaalle. ⁹Assurin kuningas kuuli häntä ja lähti sotimaan Damaskoa vastaan.

Hän valloitti kaupungin ja vei sen asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin, mutta kuningas Resinin hän surmasi.

*Kuningas Aahas ja pappi Uuria
(2Ak 28:22-27)*

¹⁰Silloin kuningas Aahas lähti Damaskoon kohtaamaan Assurin kuningasta Tiglat-Pileseriä. Damaskossa kuningas Aahas näki alttarin, ja hän lähetti pappi Uurialle kuvauksen alttarista ja siitä tehdyn tarkan mallin. ¹¹Pappi Uuria rakensi alttarin aivan sen kuvauksen mukaan, jonka kuningas Aahas oli hänelle lähettänyt Damaskosta ja sai sen valmiiksi jo ennen kuin kuningas Aahas oli palannut. ¹²Kun kuningas palasi Damaskosta ja näki alttarin, hän lähestyi sitä ja nousi sen äärelle. ¹³Hän poltti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, vuodatti juomauhrinsa ja vihmoi yhteysuhriensa veren alttarille. ¹⁴Vaskialttarin, joka oli Herran edessä, hän siirsi pois temppelin edustalta, uuden alttarin ja Herran temppelin välistä. Hän siirsi vaskialttarin uuden alttarin pohjoispuolelle.

¹⁵Kuningas Aahas antoi pappi Uurialle käskyn sanoen: "Polta suuremmalla alttarilla aamun polttouhri, illan ruokauhri, kuninkaan polttouhri sekä hänen ruokauhrinsa, samoin myös koko kansan polttouhri sekä sen ruoka-

ja juomauhrit. Vihmo kaikki polttouhrin ja teurasuhrin veri alttarille. Vaskialttarin käyttämistä minä vielä harkitsen.” ¹⁶Pappi Uuria teki kaiken aivan niin kuin kuningas Aahas oli käskenyt.

¹⁷Kuningas Aahas leikkautti irti alustojen laidat ja otti altaat pois niiden päältä. Hän antoi nostaa meren pois sen alla olevien kuparisten härkien päältä ja asettaa sen kivialustalle. ¹⁸Temppeliin rakennetun sapattikatoksen ja ulkopuolella olevan kuninkaan sisäänkäynnin hän siirsi Herran temppelealueen sisäpuolelle. Näin hän teki Assurin kuninkaan vuoksi.

¹⁹Mitä muuta kerrottavaa on Aahaksesta, siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ²⁰Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaukunkiin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

ISRAELIN JA JUUDAN LOPPUVAIHEET, 17 – 25

Hoosea Israelin kuninkaana

17 ¹Juudan kuninkaan Aahaksen kahdentenatoista hallitusvuotena tuli Hoosea, Eelan poika, Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi Samariassa yhdeksän vuotta. ²Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan samalla tavoin kuin

ennen häntä hallinneet Israelin kuninkaas.

³Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Hooseaa vastaan, ja Hooseasta tuli hänen palvelijansa, joka maksoi hänelle veroa. ⁴Assurin kuningas huomasi kuitenkin, että Hoosea oli ryhtynyt salahankkeisiin lähettämällä sanansaattajia Soon, Egyptin kuninkaan, luo eikä suorittanut enää Assurin kuninkaalle vuotuista veroa niin kuin ennen. Silloin Assurin kuningas otti hänet kiinni ja sulki hänet vankilaan.

Israelin valtakunnan tuho

⁵Sitten Assurin kuningas valtasi koko maan. Hän hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sitä kolme vuotta. ⁶Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assurin kuningas valloitti Samarian ja vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin. Hän asetti heidät asumaan Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin.

⁷Näin tapahtui, koska israelilaiset olivat tehneet syntiä Her-
raa, Jumalaansa, vastaan, joka oli johdattanut heidät Egyptin maasta, pois faraon, Egyptin kuninkaan, käsi-
stä, ja koska he olivat palvoneet muita jumalia. ⁸He vaelsivat niiden kansojen säädösten mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten edeltä, ja tehneet samoin kuin Israelin kuninkaatkin. ⁹Israelilaiset olivat

salaa tehneet Herraa, Jumalaansa, vastaan sellaista, mikä ei ole oikein. He olivat rakentaneet itselleen uhrikukkuloita kaikkiin kaupunkeihinsa, olivatpa ne vartiotorneilla varustettuja tai linnoitettuja kaupunkeja. ¹⁰ He pystyttivät itselleen patsaita ja aseratarhoja jokaiselle korkealle kummulle ja jokaisen lehtevän puun alle. ¹¹ He suitsuttivat kaikilla uhrikukkuloilla niin kuin ne kansat, jotka Herra oli karkottanut heidän edeltään. Näin he vihoittivat Herran pahoilla teoillaan. ¹² He palvelivat epäjumalia, vaikka Herra oli heille sanonut: "Älkää tehkö sellaista."

¹³ Herra oli varoittanut Israelia ja Juudaa kaikkien profeettojensa, kaikkien näkijöiden, kautta ja sanonut: "Palatkaa pahoilta teiltänne ja noudattakaa minun käskyjäni ja lakejani, kaikkea sitä opetusta, jota minä käskin teidän isienne noudattaa ja jonka minä olen lähettänyt teille palvelijoitteni, profeettojen, kautta." ¹⁴ Mutta he eivät kuulleet vaan olivat uppiniskaisia niin kuin isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa. ¹⁵ He pitivät halpana hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän oli tehnyt heidän isiensä kanssa, ja hänen varoituksensa, jotka hän oli heille antanut. He vaelsivat turhuuksien perässä ja tulivat turhanpäiväisiksi

seuratessaan ympärillään asuvia pakanakansoja, joiden tekojen mukaan Herra oli kieltänyt heitä tekemästä. ¹⁶ He hylkäsivät kaikki Herran, Jumalansa, käskyt ja tekivät itselleen valettuja kuvia, kaksi sonnimullikkaa. He tekivät itselleen myös asera-tarhoja, kumarsivat kaikkea taivaan joukkoa ja palvelivat Baalia. ¹⁷ He panivat poikansa ja tyttärensä kulkemaan tulen läpi, tekivät taikoja ja harjoittivat noituutta. He antautuivat tekemään sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja vihoittivat hänet. ¹⁸ Niin Herra vihasi kovin Israeliin ja siirsi sen pois kasvojensa edestä. Jäljelle ei jäänyt muita kuin Juudan heimo yksin.

¹⁹ Myöskään Juuda ei noudattanut Herran, Jumalansa, käskyjä vaan vaelsi niiden lakien mukaan, jotka Israel oli itselleen säätänyt. ²⁰ Niin Herra hylkäsi kaikki Israelin jälkeläiset, nöyryytti heitä ja antoi heidät ryöstäjien käsiin, kunnes viimein heitti heidät pois kasvojensa edestä. ²¹ Kun Herra oli repäissyt Israelin pois Daavidin suvulta, israeliläiset tekivät kuninkaaksi Jerobeamin, Nebatin pojan. Jerobeam käänsi israeliläiset pois Herrasta ja sai heidät tekemään suuren synnin.

²² Israeliläiset vaelsivat kaikissa Jerobeamin synneissä. He eivät luopuneet niistä, ²³ kunnes Herra viimein siirsi Israelin pois kasvojensa edestä, niin kuin hän oli puhunut

kaikkien palvelijoittensa, profeettojen, kautta. Näin israelilaiset joutuivat pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen Assuriin, jossa he ovat asuneet tähän päivään asti.

Samarian uudet asukkaat ja sekauskonto

²⁴ Sen jälkeen Assurin kuningas antoi tuoda siirtolaisia Baabelista, Kuutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista ja asetti heidät asumaan Samarian kaupunkeihin israelilaisten tilalle. He ottivat Samarian haltuunsa ja asettuivat asumaan sen kaupunkeihin. ²⁵ Kun he alkuai-koina siellä asuessaan eivät pelänneet Herraa, Herra lähetti heidän keskuuteensa leijonia, jotka tappoivat heitä. ²⁶ Assurin kuninkaalle kerrottiin: "Kansat, jotka sinä veit pakkosiirtolaisuuteen ja asetit asumaan Samarian kaupunkeihin, eivät tunne sen maan jumalan lakeja. Siksi hän on lähettänyt leijonia heidän keskelleen, ja ne surmaavat heitä, koska he eivät tunne sen maan jumalan lakeja." ²⁷ Silloin Assurin kuningas antoi käskyn ja sanoi: "Vie-kää sinne joku niistä papeista, jotka toitte sieltä pakkosiirtolaisuuteen. Asukoon kansa siellä, ja pappi opet-takoon heille sen maan jumalan lakeja." ²⁸ Silloin yksi papeista, joka oli viety Samariasta pakkosiirtolai-suuteen, tuli ja asettui asumaan Beeteliin. Hän opetti heille, miten heidän oli pelättävä Herraa.

²⁹ Kukin kansa teki kuitenkin itselleen omat jumalansa ja asetti ne samarialaisten rakentamiin uhrikukkulatemppelisiin, kukin kansa niissä kaupungeissa, joissa asui. ³⁰ Baabelin miehet tekivät itselleen Sukkot-Benotin, Kuutin miehet tekivät Neergalin, Hamatin miehet Asiman, ³¹ ja avvalaiset tekivät Nibhasin ja Tartakin. Sefarvaimilaiset polttivat poikiaan tullessa Adrammelekille ja Anammelekille, Sefarvaimin jumalille. ³² He pelkäsivät kyllä Herraa mutta asettivat keskuudestaan itselleen uhrikukkulapappeja, jotka uhrasivat heidän puolestaan uhrikukkuloilla. ³³ He olivat pelkäävinään Herraa mutta palvelivat omia jumaliaan niiden kansojen tapojen mukaan, joiden keskuudesta heidät oli tuotu. ³⁴ Vielä tänäkin päivänä he teke-vät vanhojen tapojensa mukaan. He eivät pelkää Herraa eivätkä nou-data saamiaan lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Herra antoi Jaakobin pojille, hä-nen, jolle hän antoi nimen Israel. ³⁵ Herra oli tehnyt liiton israelilais-ten kanssa ja käskenyt heitä sanoen: "Älkää pelätkö muita jumalia, älkää palvoko älkääkään palvelko niitä, älkää myöskään uhratko niille, ³⁶ vaan pe-lätkää Herraa, joka johdatti teidät Egyptin maasta suurella voimalla ja

ojennetulla käsivarrella. Häntä pelättä, häntä palvokaa ja hänelle uhratkaa! ³⁷ Noudattakaa aina tarkoin niitä lakeja ja säädöksiä, sitä opetusta ja niitä käskyjä, jotka Mooses on teitä varten kirjoittanut, älkääkä pelätkö muita jumalia. ³⁸ Älkää unohtako liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne, älkääkä pelätkö muita jumalia. ³⁹ Pelättä ainoastaan Herraa, teidän Jumalaanne, niin hän pelastaa teidät kaikkien vihollistenne käsistä.”

⁴⁰ Mutta samarialaiset eivät totelleet vaan tekivät vanhojen tapojensa mukaan. ⁴¹ Näin nämä kansat pelkäsivät Herraa mutta palvelivat samalla omia jumalankuviaan. Myös heidän lapsensa ja lastensa lapset ovat tähän päivään asti tehneet samoin kuin heidän isänsä.

Hiskia Juudan kuninkaana

(2Ak 29:1,2, 31:1)

18 ¹ Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, kolmantena hallitusvuotena tuli Juudan kuninkaaksi Hiskia, kuningas Aahaksen poika. ² Hän oli kahdenkymmenen viiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abi, Sakarjan tytär.

³ Hiskia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin

kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. ⁴ Hän hävitti uhrikukkulat, murskasi patsaat, hakkasi maahan asera-tarhan ja löi palasiksi vaskikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt. Niihin aikoihin asti israelilaiset olivat näet polttaneet uhreja sille ja kutsuneet sitä nimellä Nehustan. ⁵ Hiskia turvasi Herraan, Israelin Jumalaan. Yksikään hänen jälkeensä tulleista Juudan kuninkaista ei ollut hänen vertaisensa, ei myöskään kukaan niistä, jotka olivat olleet ennen häntä. ⁶ Hän pitäytyi tarkoin Herraan eikä luopunut hänestä vaan noudatti hänen käskyjään, jotka Herra oli antanut Moosekselle. ⁷ Niin Herra oli Hiskian kanssa, ja hän menestyi kaikessa, mihin ryhtyi. Hän nousi kapinaan Assurin kuningasta vastaan eikä enää palvelut häntä. ⁸ Hän löi filistealaiset aina Gassaa ja sen lähialueita myöten ja kukisti sekä vartiotorilla varustetut että linnoitetut kaupungit.

Israel joutuu pakkosiirtolaisuuteen

⁹ Kuningas Hiskian neljäntenä hallitusvuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean, Eelan pojan, seitsemäs vuosi, Salmaneser, Assurin kuningas, hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sitä. ¹⁰ Kolmen vuoden kuluttua hän valloitti sen. Samaria valloitettiin Hiskian kuudentena vuotena, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs

hallitusvuosi. ¹¹ Sitten Assurin kuningas vei israelilaiset pakkosiirtolaisuuteen Assuriin ja sijoitti heidät Halahiin ja Goosanissa olevan Haaborjoen rannoille sekä Meedian kaupunkeihin. ¹² Näin tapahtui, koska he eivät olleet kuunnelleet Herran, Jumalansa, ääntä. He olivat rikkoneet hänen liittonsa, kaikki Herran palvelijan Mooseksen antamat käskyt, eivätkä totelleet eivätkä noudattaneet niitä.

Sanherib ja Hiskia

(2Ak 32:1-8; Jes 36:1)

¹³ Kuningas Hiskian neljäntenätoista hallitusvuotena Sanherib, Assurin kuningas, hyökkäsi kaikkia Juudan linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne. ¹⁴ Silloin Juudan kuningas Hiskia lähetti Assurin kuninkaalle Laakikseen sanan: "Minä olen tehnyt väärin. Vetäydy pois minun kimpustani, niin minä teen, mitä tehtäväkseni panet." Assurin kuningas määräsi Hiskian, Juudan kuninkaan, maksamaan kolmesataa talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa. ¹⁵ Hiskia antoi hänelle kaiken hopean, mitä Herran temppelissä ja kuninkaanlinnan aarrekammioissa oli. ¹⁶ Siihen aikaan hän leikkautti Herran temppelin ovista ja ovenpielistä kullan, jolla hän oli ne päällystänyt, ja antoi sen Assurin kuninkaalle.

Jerusalemien piiritys

(2Ak 32:9-19; Jes 36:2-22)

¹⁷ Assurin kuningas lähetti Laakiksesta tartanin, ylimmän hoviheransa ja rabsaken suuren sotajoukon kanssa Jerusalemiin kuningas Hiskiaa vastaan. He lähtivät liikkeelle ja tultuaan Jerusalemiin he pysähtyivät Yläaltaan vesijohdon luo, joka on Pyykinpesijänkedolle vievän tien varrella. ¹⁸ He kutsuivat kuningasta, mutta linnan päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät heidän luokseen.

¹⁹ Rabsake sanoi heille: "Ilmoittakaa Hiskialle: Näin sanoo suurmunkas, Assurin kuningas: Mikä on tuo luottamus, joka sinulla on? ²⁰ Luuletko, että pelkästä huulten puheesta tulee neuvo ja voima sodankäyntiin? Keneen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? ²¹ Nyt sinä luotat Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat. ²² Ja jos te sanotte minulle: 'Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme', niin eikö hän ole se, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskia hävitti? Eikö Hiskia sanonut Juudalle ja Jerusalemile:

‘Tämän alttarin edessä Jerusalemissa teidän on maahan kumartuen rukoiltava’?

²³ Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa. Minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit hankkia niille ratsastajat. ²⁴ Kuinka sitten voisit torjua yhdenkään käskynhaltijan, herrani vähimmän palvelijan, hyökkäyksen? Mutta sinä luotatkin Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin! ²⁵ Olenko minä siis Herran sallimatta hyökännyt tätä paikkaa vastaan hävittämään sitä? Herra on sanonut minulle: ‘Hyökkää tuohon maahan ja hävitä se.’”

²⁶ Eljakim, Hilkian poika, ja Sebna ja Jooah sanoivat rabsakelle: “Ole hyvä ja puhu palvelijoillesi aramean kieltä, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meidän kanssamme juudan kieltä muurilla olevan kansan kuullen.” ²⁷ Mutta rabsake vastasi heille: “Onko herrani lähettänyt minut puhumaan näitä sanoja sinun herrallesi ja sinulle? Eikö juuri noille miehille, jotka istuvat muurilla ja joutuvat teidän kanssanne syömään omia ulosteitaan ja juomaan omaa virtsaansa!”

²⁸ Rabsake astui esiin ja huusi kovalla äänellä juudan kielellä nämä sanat: “Kuulkaa suurkuninkaan, Assurin kuninkaan, sana! ²⁹ Näin sanoo kuningas: ‘Älkää antako Hiskian

pettää itseänne! Hän ei voi pelastaa teitä minun käsistäni. ³⁰ Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Hermaan sanomalla: ‘Totisesti Herra pelastaa meidät. Tätä kaupunkia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.’” ³¹ Älkää uskoko Hiskiaa, sillä näin sanoo Assurin kuningas: Tehkää sovinto minun kanssani ja tulkaa minun luokseni. Silloin kukin teistä saa syödä omasta viiniköynnöksestään ja viikunapuustaan ja juoda vettä omasta kaivostaan, ³² kunnes minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen. Se on viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa, jalon öljypuun ja hunajan maa. Silloin te saatte elää ettekä kuole. Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä hän johtaa teidät harhaan sanoessaan: Herra pelastaa meidät. ³³ Onko yksikään muiden kansojen jumalista kyennyt pelastamaan maataan Assurin kuninkaan käsistä? ³⁴ Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvän jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni? ³⁵ Kuka kaikkien maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Voisiko sitten Herra pelastaa Jerusalemin minun käsistäni?”

³⁶ Mutta kansa oli vaiti eikä vastannut hänelle mitään, sillä kuningas oli antanut käskyn: “Älkää vastatko hänelle.”

³⁷ Sitten linnan päällikkö Eljakim, Hilkian poika, ja kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, tulivat Hiskian luo vaatteen repäistynä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli sanonut.

Jesajan ennustus

(Jes 37:1-7)

19 ¹ Kun kuningas Hiskia kuuli sen, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkiin ja meni Heran huoneeseen. ² Sitten hän lähetti linnan päällikön Eljakimin, kirjuri Sebnan ja pappien vanhimmat säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo ³ ja käski heidän sanoa hänelle: ”Näin sanoo Hiskia: ‘Tämä päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä, sillä lapset ovat tulleet kohdun suulle, mutta ei ole voimaa synnyttää.’ ⁴ Jospa Herra, sinun Jumalasi, on kuullut kaikki rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet herjaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee häntä sanoista, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Kohota nyt rukous sen jäännöksen puolesta, joka vielä on olemassa.’”

⁵ Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo, ⁶ Jesaja sanoi heille: ”Sanokaa herrallenne: ‘Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja,

jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat herjanneet minua.’ ⁷ Minä annan häneen sellaisen hengen, että kun hän kuulee sanoman, hän palaa omaan maahansa. Ja minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.’”

Sanheribin sanoma Hiskialle

(Jes 37:8-13)

⁸ Kun rabsake palasi takaisin, hän tapasi Assurin kuninkaan sotimassa Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt Laakiksesta. ⁹ Sanherib oli kuullut Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: ”Hän on lähtenyt sotimaan sinua vastaan.” Sanherib lähetti kuitenkin sanansaattajat uudelleen Hiskian luo ja käski näiden sanoa ¹⁰ Hiskialle, Juudan kuninkaalle: ”Älä anna Jumalasi, johon sinä luotat, pettää itseäsi äläkä sano: ‘Jerusalemia ei anneta Assurin kuninkaan käsiin.’ ¹¹ Olethan kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Sinäkö muka pelastuisit? ¹² Ovatko kansojen jumalat pelastaneet niitä, jotka minun isäni ovat tuhonneet, nimittäin Goosania, Harrania, Resefiä ja Telassarin edeniläisiä? ¹³ Missä on Hamatin kuningas ja missä on Arpadin kuningas, ja missä ovat Sefarvaimin, Heenan ja Ivvän kaupunkien kuninkaat?”

Hiskian rukous

(Jes 37:14-20)

¹⁴ Hiskia otti kirjeen sanansaattajilta ja luki sen. Sitten hän meni Herran temppeliin, levitti kirjeen Herran eteen, ¹⁵ rukoili Herran edessä ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, sinä, joka istut kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. ¹⁶ Herra, kallista korvasi ja kuule! Herra, avaa silmäsi ja katso! Kuule Sanheribin sanat, joilla hän käski herjata elävää Jumalaa. ¹⁷ On totta, Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja niiden maat. ¹⁸ He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen, koska ne eivät olleet jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä. Sen tähden he ovat voineet hävittää ne. ¹⁹ Mutta nyt, Herra, meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että vain sinä, Herra, olet Jumala."

Herran vastaus Hiskialle

(Jes 37:21-35)

²⁰ Silloin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä olen kuullut, mitä olet rukoillut minulta Sanheribin, Assurin kuninkaan, vuoksi. ²¹ Tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä:

'Sinua halveksii ja pilkkaa neitsyt, tytär Siion, sinun perääsi nyökyttää ilkkuen päättään tytär Jerusalemla. ²² Ketä olet herjannut ja häväissyt, ketä vastaan olet korottanut äänesi? Korkealle olet kohottanut katseesi Israelin Pyhää vastaan. ²³ Sanansaattajiesi kautta sinä herjasit Herraa ja sanoi: 'Minä monine vaunuineni nousin vuorten harjalle, Libanonin ääriin saakka. Hakkasin maahan sen korkeat setrit, sen parhaat sypressit ja tunkeuduin sen etäisimpään yöpymispaikkaan, sen rehevimpään metsään. ²⁴ Minä kaivoin kaivoja ja join vierasta vettä, kuivasin jalkapohjillani kaikki Egyptin virrat.' ²⁵ Etkö ole kuullut? Jo kauan sitten minä olen tätä valmistanut, jo muinaisuudesta asti sitä muovannut! Nyt olen sen toteuttanut, ja varustetuista kaupungeista on tullut autioita rauniokumpuja. ²⁶ Niiden asukkaat olivat voimattomia, he kauhistuivat ja joutuivat häpeään.

Heidän kävi kuin kedon ruohon,
 kuin viheriöivän heinän,
 kuin katolla kasvavien korsien
 ja keskenkasvuisena
 kulottuneen viljan.

²⁷ Istuitpa sinä tai lähdit tai tulit,
 minä sen tiedän,
 ja myös sen, että raivoat
 minua vastaan.

²⁸ Koska sinä raivoat minua
 vastaan ja koska ylpeytesi
 on tullut minun korviini,
 minä panen koukkuni sinun
 nenääsi ja suitseni
 sinun suuhusi
 ja vien sinut takaisin samaa tietä,
 jota olet tullut.’

²⁹ Tämä on merkinä sinulle: Tänä
 vuonna syödään jälkikasvua, seu-
 raavana kesantoviljaa, mutta kol-
 mantena kylväkää ja leikatkaa,
 istuttakaa viinitarhoja ja syökää ni-
 den hedelmää. ³⁰ Ja Juudan hei-
 mon jäännös, pelastuneiden joukko,
 kasvattaa juurta alaspäin ja he-
 delmää ylöspäin. ³¹ Sillä Jerusale-
 mista lähtee kasvamaan jäännös,
 pelastuneiden joukko Siionin vuo-
 relta. Herran Sebaotin kiivaus saa
 sen aikaan.

³² Mutta Assurin kuninkaasta
 Herra sanoo näin:
 Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä
 ammu sinne yhtään nuolta,
 ei tuo sitä vastaan kilpeä eikä
 luo sitä vastaan vallia.

³³ Samaa tietä, jota hän tuli,
 hän palaa takaisin,
 tähän kaupunkiin hän ei tule,
 sanoo Herra.

³⁴ Minä suojelen tätä kaupunkia ja
 pelastan sen itseni tähden
 ja palvelijani Daavidin tähden.”

Assurin tappio ja Sanheribin kuolema
 (Jes 37:36-38)

³⁵ Sinä yönä Herran enkeli lähti
 liikkeelle ja löi kuoliaaksi Assurin
 leirissä 185 000 miestä. Kun aa-
 mulla varhain noustiin, kaikkialla
 lojui kuolleita ruumiita. ³⁶ Silloin
 Sanherib, Assurin kuningas, lähti
 pois, palasi takaisin Niiniveen ja
 jäi sinne. ³⁷ Mutta kun hän oli ku-
 martuneena rukoukseen jumalansa
 Nisrokin temppelissä, hänen poi-
 kansa Adrammelek ja Sareser sur-
 masivat hänet miekalla ja pakenivat
 Araratın maahan. Sanheribin poika
 Eesarhaddon tuli kuninkaaksi hänen
 sijaansa.

Hiskian sairaus ja Herran lupaus Hiskialle
 (2Ak 32:24-26; Jes 38:1-8,21,22)

20 ¹ Niihin aikoihin Hiskia sai-
 rastui ja oli kuolemaisil-
 laan. Profeetta Jesaja, Aamok-
 sen poika, tuli hänen luokseen
 ja sanoi hänelle: “Näin sanoo
 Herra: Anna määräykset talosi ja
 kuningashuoneesi asioista, sillä sinä
 kuolet etkä enää parane.”

² Silloin Hiskia käänsi kasvonsa
 seinään päin ja rukoili Herraa sa-
 noen: ³ “Oi Herra, muista, kuinka

minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!” Ja hän itki katkerasti.

⁴Jesaja ei ollut vielä lähtenyt keskimmäiseltä esipihalta, kun hänelle tuli tämä Herran sana: ⁵”Palaa takaisin ja sano Hiskialle, kansani hallitsijalle: Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyyneliesi. Minä parannan sinut. Kolmantena päivänä sinä voit mennä Herran temppeliin. ⁶Minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta ja pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kuninkaan käsistä. Minä suojelen tätä kaupunkia itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.”

⁷Jesaja sanoi: ”Tuokaa kakku viikunoita.” Palvelijat toivat kakun, ja kun he panivat sen paiseen päälle, Hiskia parani.

Parantumisen merkki

⁸Hiskia kysyi silloin Jesajalta: ”Mikä on merkinä siitä, että Herra parantaa minut ja voin kolmantena päivänä mennä Herran temppeliin?” ⁹Jesaja vastasi: ”Tämä on sinulle merkinä Herralta siitä, että Herra tekee, minkä on luvannut: varjo kulkee joko kymmenen askelmaa eteenpäin tai palaa kymmenen askelmaa takaisin.” ¹⁰Hiskia sanoi: ”Hoppohan varjon on pidentyä kymmenen

askelmaa eteenpäin. Ei, vaan palatkoon varjo kymmenen askelmaa takaisinpäin.” ¹¹Silloin profeetta Jesaja huusi Herraa, ja Herra antoi varjon Aahaksen portaikossa palata takaisinpäin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo siirtynyt.

Baabelin kuninkaan lähettiläät

(Jes 39:1-8)

¹²Siihen aikaan Berodak-Baladan, Baladanin poika, Baabelin kuninkas, lähetti kirjeen ja lahjoja Hiskialle, sillä hän oli kuullut, että Hiskia oli ollut sairaana. ¹³Kuultuaan lähettiläitä Hiskia näytti heille kaikki varastohuoneensa, hopean ja kullin, tuoksuaineet ja kalliin öljyn, asehuoneensa ja kaiken, mitä hänen aarrekammioissaan oli. Ei ollut mitään Hiskian talossa eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä hän ei olisi heille näyttänyt.

¹⁴Mutta profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi häneltä: ”Mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun luoksesi?” Hiskia vastasi: ”He ovat tulleet kaukaisesta maasta, Baabelista.” ¹⁵Jesaja kysyi: ”Mitä he ovat nähneet sinun talossasi?” Hiskia vastasi: ”He ovat nähneet kaiken, mitä talossani on. Aarrekammioissani ei ole mitään, mitä en olisi heille näyttänyt.”

¹⁶Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule Herran sana: ¹⁷Päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä talossasi on

ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra. ¹⁸ Sinun poikasi, jotka sinusta polveutuvat ja jotka sinulle syntyvät, viedään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.” ¹⁹ Hiskia sanoi Jesajalle: ”Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän sanoi vielä: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni!”

Hiskian kuolema

(2Ak 32:32-33)

²⁰ Muista Hiskiaa koskevista asioista, kaikista hänen urotöistään ja siitä, kuinka hän rakensi altaan ja vesijohdon ja johti veden kaupunkiin, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ²¹ Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Manasse Juudan kuninkaana

(2Ak 33:1-9)

21 ¹ Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefsibah. ² Manasse teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. Hän teki samoja iljettäviä tekoja kuin kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten edeltä. ³ Hän rakensi jälleen uhrikukkulat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti

alttareita Baalille ja teki aseratarhan, kuten Israelin kuningas Ahab oli tehnyt. Manasse palvoi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa ⁴ ja rakensi alttareita myös Herran temppeliin, josta Herra oli sanonut: ”Jerusalemiin minä asetan nimeni.” ⁵ Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin molempiin esipihoihin.

⁶ Hän pani myös poikansa kulkemaan tulen läpi, ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja hankki itselleen vainaja- ja tietäjähenkien manaajia. Hän teki paljon sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja niin vihoitti hänet. ⁷ Manasse asetti teettämänsä Aseran kuvan temppeliin, josta Herra oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: ”Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen alueelta, minä asetan nimeni ikiajoiksi. ⁸ Minä en enää anna Israelin harhailla pois siitä maasta, jonka minä olen antanut heidän isilleen, jos he vain noudattavat kaikkea, mitä minä olen käkenyt heidän noudattaa, koko sitä lakia, jonka palvelijani Mooses on heille antanut.”

⁹ Mutta he eivät totelleet, ja Manasse eksytti heidät, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten edeltä.

Ennustus Juudan valtakunnan tuhosta

¹⁰ Silloin Herra puhui palvelijoitensa, profeettojen, kautta ja sanoi: ¹¹ "Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä iljettävät teot ja siten tehnyt pahaa enemmän kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä. Jumalankuvillaan hän on saattanut myös Juudan tekemään syntiä. ¹² Sen tähden, näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä tuotan sellaisen onnettomuuden Jerusalemile ja Juudalle, että joka sen kuulee, sen molemmat korvat soivat. ¹³ Minä mittaan Jerusalemin samalla mittanuoralla kuin Samarian ja punnitsen sen samalla vaa'alla kuin Ahabin suvun. Minä pyyhkäisen Jerusalemin, niin kuin vati pyyhkäistään, se pyyhitään ja käännetään kumolleen. ¹⁴ Minä hylkään perintöosani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin. He joutuvat kaikkien vihollistensa saaliiksi ja ryöstettäväiksi, ¹⁵ koska he ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. Näin he ovat vihoittaneet minut siitä päivästä asti, jona heidän isänsä lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään saakka."

Manassen synnit

¹⁶ Manasse vuodatti myös hyvin paljon viatonta verta, kunnes oli

täyttännyt sillä Jerusalemin ääriään myöten. Tämän hän teki sen syntinsä lisäksi, jolla hän saattoi Juudan tekemään syntiä, sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹⁷ Muista Manassea koskevista asioista, kaikesta, mitä hän teki, ja synnistä, jota hän harjoitti, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ¹⁸ Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin linnansa puutarhaan, Ussan puutarhaan. Hänen poikansa Aamon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Aamon Juudan kuninkaana

(2Ak 33:21-23)

¹⁹ Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Mesullemet. Hän oli Haaruksen tytär, kotoisin Jotbasta.

²⁰ Aamon teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. ²¹ Hän vaelsi kaikessa samaa tietä, jota hänen isänsä oli vaeltanut. Hän palveli jumalankuvia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä. ²² Hän hylkäsi Herran, isiensä Jumalan, eikä vaeltanut Herran tietä.

Salaliitto Aamonია vastaan

(2Ak 33:24-25)

²³ Aamonin palvelijat tekivät salaliiton kuningasta vastaan ja tapoivat hänet hänen omassa talossaan. ²⁴ Maan kansa surmasi kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonია vastaan, ja kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen sijaansa.

²⁵ Muista Aamonია koskevista asioista ja siitä, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ²⁶ Hänet haudattiin omaan hautaansa Ussan puutarhaan, ja hänen poikansa Joosia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Joosia Juudan kuninkaana

(2Ak 34:1-2)

22 ¹ Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. Hänen äitinsä oli Adajan tytär, nimeltään Jedida, kotoisin Boskatista. ² Joosia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi kaikessa isänsä Daavidin tietä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

³ Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan kuningas Joosia lähetti kirjuri Saafanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojanpojan, Herran temppeliin ja sanoi: ⁴ ”Mene ylipappi Hilikian luo ja käske häntä laskemaan kaikki Herran temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijat

ovat koonneet kansalta. ⁵ Hän antakoon rahat työn valvojille, joille työt Herran temppelissä on uskottu. Nämä maksakoot niillä työntekijät, jotka korjaavat Herran temppelin vaurioita – ⁶ puusepät, rakennusmiehet ja muurarit – sekä temppelin korjaamiseksi hankittavan puutavaran ja hakatut kivet. ⁷ Älköön heiltä kuitenkaan vaadittako tilintekoa rahoista, jotka heille luovutetaan, sillä he toimivat luottomiehinä.”

Temppelistä löytyy lain kirja

(2Ak 34:8-21)

⁸ Ylipappi Hilkia sanoi kirjuri Saafanille: ”Minä löysin Herran temppelistä lain kirjan.” Hilkia antoi kirjan Saafanille, ja tämä luki sen. ⁹ Kirjuri Saafan meni kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa korjaustöistä sanoen: ”Palvelijasi ovat ottaneet arkusta rahat, jotka olivat temppelissä, ja antaneet ne työn valvojille, joille työt Herran temppelissä on uskottu.” ¹⁰ Kirjuri Saafan kertoi vielä kuninkaalle: ”Pappi Hilkia antoi minulle erään kirjan.” Ja Saafan luki kirjan kuninkaan edessä.

¹¹ Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, hän repäisi vaatteensa.

¹² Sitten kuningas antoi pappi Hilkialle, Ahikamille, Saafanin pojalle, Akborille, Miikajan pojalle, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen:

¹³ “Menkää ja kysykää minun puolestani ja kansan ja koko Juudan puolesta Herralta neuvoa tämän löydetyn kirjan vuoksi. Herran viha on suuri, ja se on syttynyt meitä vastaan, koska isämme eivät ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä ole tehneet sen mukaan, mitä siihen on kirjoitettu meitä varten.”

Naisprofeetta Huldin vastaus

(2Ak 34:22-28)

¹⁴ Pappi Hilkiä, Ahikam, Akbor, Saafan ja Asaja menivät naisprofeetta Huldin luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin vaimo ja asui Jerusalemin toisessa kaupunginosassa. Sallum oli Tikvan poika ja Harhaksen pojanpoika. He puhuivat Huldalle asiasta, ¹⁵ ja hän sanoi heille: “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni: ¹⁶ Näin sanoo Herra: Minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita, kaiken sen, mitä sanotaan siinä kirjassa, jonka Juudan kuningas on lukenut. ¹⁷ He ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla. Minussa on syttynyt viha tätä paikkaa kohtaan, eikä se sammuu. ¹⁸ Mutta Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa Herralta, sanokaa: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, sanoista, jotka sinä olet kuullut: ¹⁹ Koska sydämesi on

pehmennyt ja sinä olet nöyrytynyt Herran edessä kuullessasi, mitä minä olen puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan – että he tulevat kauhistukseksi ja kiroukseksi – ja koska olet repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo Herra. ²⁰ Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tuotan tälle paikalle.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

Joosia puhdistaa jumalanpalveluksen

(2Ak 34:3-7,29-33)

23 ¹ Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat. ² Kuningas meni Herran temppeliin, samoin kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat, papit ja profeetat, koko kansa pienimmästä suurimpaan. Hän luki heille kaikki Herran temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat.

³ Kuningas seisoi pylvään vieressä ja teki Herran edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata Her-raa, noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydäimestään ja kaikesta sie-lustaan ja pitää liiton sanat, jotka olivat kirjoitettuina siinä kirjassa. Koko kansa yhtyi tähän liittoon.

⁴Sitten kuningas käski ylipappi Hilikiaa ja häntä arvossa lähimpiä pappeja sekä ovenvartijoita vie-
mään Herran temppelistä pois kaikki
esineet, joita oli tehty Baalille,
Aseralle ja kaikelle taivaan jou-
kolle. Hän poltti ne Jerusalemin
ulkopuolella Kidroninlaaksossa ja
vei niiden tuhkan Beeteliin. ⁵Joo-
sia pani viralta epäjumalien pa-
pit, jotka Juudan kuninkaat oli-
vat asettaneet polttamaan uh-
reja uhrikukkuloilla Juudan kau-
pungeissa ja Jerusalemin ympäri-
tössä ja jotka polttivat uhreja Baa-
lille, auringolle, kuulle, eläinradan
tähtikuviolle ja kaikelle taivaan
joukolle. ⁶Hän vei Aseran kuvan
pois Herran temppelistä Jerusale-
min ulkopuolelle Kidroninlaaksoon
ja poltti sen siellä, murskasi
tomuksi ja heitti tomun yleiselle
hautausmaalle. ⁷Hän hajotti hau-
reellisten pyhäkköpoikien huoneet,
jotka olivat Herran temppelissä
ja joissa naiset kutoivat vaatteita
Aseralle.

⁸Kuningas poisti kaikki papit
Juudan kaupungeista ja saastutti
Gebasta Beersebaan asti kaikki
uhrikukkulat, joilla papit olivat
polttaneet uhreja. Hän hajotti
uhrikukkulat, joita oli kaupungin
päällikön Joosuan portin
edustalla, vasemmalla puolella
mentäessä sisään kaupungin
portista. ⁹Uhrikukkulapapit eivät

saaneet nousta Herran alttarille
Jerusalemista, mutta he saivat
syödä happamatonta leipää
pappisveljiensä kanssa.

¹⁰Joosia saastutti myös Toofetin,
joka oli Ben-Hinnomin laaksossa, et-
tei kukaan enää voisi siellä panna
poikaansa tai tyttärtään kulkemaan
tulen läpi Molokin kunniaksi. ¹¹Hän
poisti hevoset, jotka Juudan ku-
ninkaat olivat pystyttäneet au-
ringon kunniaksi Herran tempe-
lin sisäänkäynnin luo pylväikköön,
hovihera Netan-Melekin huoneen
viereen. Auringonvaunut hän poltti
tulessa. ¹²Kuningas hajotti alttarit,
jotka Juudan kuninkaat olivat
teettäneet Aahaksen yläsalin ka-
tolle, ja ne alttarit, jotka Ma-
nasse oli teettänyt Herran temp-
pelin molempiin esipihoihin. Sitten
Joosia riensi Kidroninlaaksoon ja
heitti niiden tomun sinne.

¹³Kuningas saastutti uhrikukkulat,
jotka olivat Jerusalemissa itään ja
Turmiovuoresta etelään. Israelin
kuningas Salomo oli rakentanut ne
Astartelle, siidonilaisten iljetykselle,
ja Kemokselle, mooabilaisten
iljetykselle, sekä Milkomille,
ammonilaisten inhotukselle.

¹⁴Hän murskasi patsaat ja hakkasi
maahan asera-tarhan, ja sitten hän
täytti niiden paikan ihmisten luilla.

¹⁵Joosia hajotti myös Beetelissä
olevan alttarin ja sen uhrikukkulat,
jonka Jerobeam, Nebatin poika, oli

teettänyt, hän, joka saattoi Israelin tekemään syntiä. Senkin alttarin ja uhrikukkulan Joosia hajotti. Sitten hän poltti uhrikukkulan ja murskasi sen tomuksi sekä poltti asera-tarhan.

¹⁶Kun Joosia sitten kääntyi ja näki haudat, jotka olivat vuorella, hän lähetti miehiä ottamaan luut haudoista. Hän poltti luut alttarilla ja näin saastutti alttarin Herran sanan mukaan, jonka Jumalan mies oli julistanut, se, joka ilmoitti nämä asiat. ¹⁷Sitten Joosia kysyi: "Mikä on tuo hautamerkki, jonka minä näen?" Kaupungin miehet vastasivat hänelle: "Se on sen Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta ja julisti sen, minkä sinä nyt olet tehnyt Beetelin alttarille." ¹⁸Joosia sanoi: "Antakaa hänen olla. Älköön kukaan koskeko hänen luihinsa." Niin he jättivät Jumalan miehen luut rauhaan, samoin sen profeetan luut, joka oli tullut Samariasta.

¹⁹Myös Samarian kaupungeista Joosia hävitti kaikki uhrikukkulatemppeilit, jotka Israelin kuninkaat olivat rakentaneet ja näin vihoittaneet Herran. Hän teki niille aivan samoin kuin oli tehnyt Beetelissä. ²⁰Kaikki siellä olevat uhrikukkulapapit hän teurasti heidän alttareillaan ja poltti ihmisten luita niiden päällä. Sitten kuningas palasi takaisin Jerusalemiin.

Pääsiäisen vietto

(2Ak 35:1-19)

²¹Joosia antoi koko kansalle käskyn sanoen: "Viettäkää pääsiäistä Herran, teidän Jumalanne, kunniaksi niin kuin on kirjoitettu tässä liiton kirjassa." ²²Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty sen ajan jälkeen, jona tuomarit tuomitsivat Israelia, ei ollenkaan Israelin ja Juudan kuninkaiden aikoina. ²³Vasta kuningas Joosian kahdeksantenatoista vuotena vietettiin Jerusalemissa Herran pääsiäistä tällä tavoin.

Joosian loppuvaiheet

(2Ak 35:20-36:1)

²⁴Joosia hävitti myös vainaja- ja tietäjähenkien manaajat, kotijumalat, jumalankuvat ja kaikki muut iljetykset, joita vielä löytyi Juudan maasta ja Jerusalemistä. Näin hän toteutti lain sanat, jotka oli kirjoitettu pappi Hilkian Herran temppeleistä löytämään kirjaan.

²⁵Ennen Joosiaa ei ole ollut hänen kaltaistaan kuningasta, ei ketään, joka kaikesta sydäimestään, kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan olisi kääntynyt Herran puoleen ja seurannut Mooseksen koko lakia, eikä hänen jälkeensä ole tullut hänen kaltaistaan.

²⁶Herra ei kuitenkaan kääntynyt hehkuvasta vihastaan, joka oli sytynyt Juudaa vastaan kaiken sen vuoksi, millä Manasse oli vihoittanut

hänet. ²⁷ Herra sanoi: ”Minä siirrän myös Juudan pois kasvojeni edestä, niin kuin siirsin Israelin. Minä hylkään Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka valitsin, ja tempelin, josta sanoin: Minun nimeni on oleva siellä.”

²⁸ Muista Joosiaa koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan.

²⁹ Hänen aikanaan farao Neko, Egyptin kuningas, lähti Assurin kuninkaan luo Eufratvirralle. Kuningas Joosia lähti faraota vastaan, mutta farao surmasi hänet Megiddossa heti, kun näki hänet. ³⁰ Joosian palvelijat veivät hänet kuolleena vaunuissa Megiddosta, toivat hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa. Sitten maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen, voiteli hänet ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä sijaan.

Jooahas Juudan kuninkaana

(2Ak 36:2-4)

³¹ Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär Libnasta. ³² Jooahas teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet. ³³ Farao Neko vangitutti Jooahaksen Riblassa,

Hamatin maassa, estääkseen häntä hallitsemasta Jerusalemissa ja määräsi maalle rangaistuksena sakkoa sata talenttia hopeaa ja kymmenen talenttia kultaa.

Joojakim Juudan kuninkaana

(2Ak 36:5-8)

³⁴ Farao Neko teki Joosian pojan Eljakimin kuninkaaksi hänen isänsä Joosian tilalle ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Jooahaksen hän vei mukanaan Egyptiin, ja siellä Jooahas kuoli. ³⁵ Joojakim antoi faraolle hopean ja kullan, mutta voidakseen maksaa rahat faraon käskyn mukaan hän verotti maata. Hän otti maan kansalta hopeaa ja kultaa sen mukaan kuin kullakin arvioitiin olevan varallisuutta, antaakseen sen farao Nekolle.

³⁶ Joojakim oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sebida, Pedajan tytär Ruumasta. ³⁷ Joojakim teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä olivat tehneet.

Nebukadnessar hyökkää Juudaan

(2Ak 36:6-8)

24 ¹ Joojakimin aikana Nebukadnessar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, ja Joojakimista tuli hänen palvelijansa. Kolmen vuoden

kuluttua hän kuitenkin nousi kapinaan Nebukadnessaria vastaan. ²Silloin Herra lähetti Joojakimia vastaan kaldealaisten, aramilaisten, mooabilaisten ja ammonilaisten rosvojoukkoja. Hän lähetti ne Juudan kimppuun hävittämään sitä sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut palvelijoittensa, profeettojen, kautta. ³Tämä tapahtui Juudalle Herran käskystä. Näin hän poisti Juudan kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, kaiken sen tähden, mitä hän oli tehnyt, ⁴ja myös sen viattoman veren tähden, jonka hän oli vuodattanut, kun hän oli täyttänyt Jerusalemin viattomalla verellä. Sitä Herra ei tahtonut antaa anteeksi.

⁵Muista Joojakimia koskevista asioista ja kaikesta, mitä hän teki, on kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan. ⁶Sitten Joojakim meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁷Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastaan, sillä Baabelin kuningas oli vallannut Egyptinpurosta Eufratvirtaan saakka kaiken, mikä oli kuulunut Egyptin kuninkaalle.

Joojakin Juudan kuninkaana

(2Ak 36:9,10)

⁸Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme

kuukautta. Hänen äitinsä oli nimeltään Nehusta, Elnatanin tytär, kohtaisin Jerusalemistä. ⁹Joojakin teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

¹⁰Siihen aikaan Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin joukot kävivät Jerusalemin kimppuun, ja kaupunki joutui saarroksiin. ¹¹Myös itse Nebukadnessar, Baabelin kuningas, saapui paikalle, kun hänen joukkonsa olivat jo piirittämässä kaupunkia.

¹²Silloin Joojakin, Juudan kuningas, ja hänen äitinsä, palvelijansa, päällikkönsä ja hoviheransa antautuivat Baabelin kuninkaalle. Baabelin kuningas otti Joojakinin vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan ¹³ja vei pois Jerusalemistä kaikki Herran temppelin ja kuninkaanlinnan aarteet. Hän särki kaikki kultaesineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Tapahtui niin kuin Herra oli puhunut. ¹⁴Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin, kaikki päälliköt ja kaikki väkevät soturit, kymmenentuhatta pakkosiirtolaista, samoin kaikki ammattimiehet ja sepät. Jäljelle jäivät vain maaseudun köyhimmät.

¹⁵Hän siirsi Joojakinin vankina Baabeliin, samoin kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja

hänen hoviherransa sekä muut maan mahtavat. Hän vei heidät pakkosiirtolaisina Jerusalemissa Baabeliin, ¹⁶ samoin kaikki sotilaat, luvultaan seitsemäntuhatta, ja ammattimiehet ja sepät, luvultaan tuhat, kaikki väkeviä sotureita. Baabelin kuningas vei heidät pakkosiirtolaisina Baabeliin. ¹⁷ Baabelin kuningas asetti Joojakinin sedän Mattanjan kuninkaaksi hänen sijaansa ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi.

Sidkiasta tulee Juudan kuningas

(2Ak 36:11,12; Jer 52:1-3)

¹⁸ Sidkia oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Hamutal, Jeremian tytär, kotoisin Libnasta. ¹⁹ Sidkia teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoin kuin Joojakim oli tehnyt. ²⁰ Herran vihan vuoksi kävi näin Jerusalemile ja Juudalle, ja lopulta hän heitti heidät pois kasvojensa edestä. Sidkia nousi kapinaan Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemin valloitus ja Sidkian tuomio

(Jer 52:3-11)

25 ¹ Sidkian yhdeksäntenä hallitusvuotena, sen kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, Nebukadnessar, Baabelin kuningas,

ja koko hänen sotajoukkonsa hyökkäsivät Jerusalemin kimppuun ja leiriytyivät sitä vastaan. He rakensivat piiritysvallit sen ympärille. ² Kaupunkia piirrettiin kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen asti. ³ Neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä nälänhätä kaupungissa oli jo niin ankara, ettei maan kansalla ollut leipää.

⁴ Silloin kaupungin puolustus murtui, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä muurien välissä olevaa porttitieta, joka oli kuninkaan puutarhan puolella. Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, mutta kuningas miehineen pakeni Aromaahan päin. ⁵ Kaldealaisten sotajoukko lähti ajamaan kuningasta takaa ja saavutti hänet Jerikon aroilla. Koko hänen sotaväkensä oli hajaantunut hänen luotaan. ⁶ Sidkia otettiin kiinni ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen Riblaan ja hänelle julistettiin tuomio. ⁷ Sidkian pojat teurastettiin hänen silmiensä edessä, ja sen jälkeen Baabelin kuningas sokaisi hänen silmänsä. Hän kytki Sidkian vaskikahleisiin ja vei hänet Baabeliin.

Jerusalemin hävitys

(2Ak 36:19; Jer 52:12-14)

⁸ Viidennessä kuussa, kuukauden seitsemäntenä päivänä, Baabelin kuninkaan Nebukadnessarin

yhdentenätoista hallitusvuotena, tuli Baabelin kuninkaan palvelija Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Jerusalemiin. ⁹ Hän poltti Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja kaikki Jerusalemin talot, jokaisen suuren talon hän poltti maan tasalle. ¹⁰ Kaldealaisten sotajoukko, joka oli henkivartijoiden päällikön mukana, repi Jerusalemin muurit kauttaaltaan maahan.

*Loput kansasta viedään
pakkosiirtolaisuuteen*

(Jer 52:15-27)

¹¹ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen loput kansasta, joka oli jäljellä kaupungissa, ja ne, jotka olivat menneet Baabelin kuninkaan puolelle sekä muun kansan. ¹² Mutta osan maaseudun köyhistä henkivartijoiden päällikkö jätti jäljelle viinitarhureiksi ja peltomiehiksi.

¹³ Herran temppelissä olleet vaskipylväät, altaiden telineet ja Herran temppelissä olleen vaskimeren kaldealaiset särkivät ja veivät kuparin Baabeliin. ¹⁴ He veivät pois myös kattilat, lapiot, veitset, kupit ja kaikki kupariesineet, joita oli käytetty uhripalveluksessa. ¹⁵ Henkivartijoiden päällikkö vei myös hiilipannut ja vihmontamalat, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa. ¹⁶ Molempien pylväiden ja

meren ja jalustojen, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeliin, näiden kaikkien esineiden kuparimäärä ei ollut punnittavissa. ¹⁷ Yhden pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päässä oli kuparinen pylväskruunu, jonka korkeus oli kolme kyynärää. Pylväskruunua ympäröi ristikkokoriste, ja granaattiomienia oli yltympäri, kaikki kuparia. Samanlaisia oli toisessa pylväässä ristikkokoristeen päällä.

¹⁸ Henkivartijoiden päällikkö otti mukaansa ylipappi Serajan ja häntä arvossa lähimmän papin, Sefanjan, sekä kolme ovenvartijaa. ¹⁹ Kaupungista hän otti yhden hoviheraan, joka oli sotaväen tarkastaja, viisi kuninkaan lähimmistä miehistä, jotka tavattiin kaupungista, sotapäällikön kirjurin, jonka tehtävänä oli ottaa maan kansaa sotapalvelukseen, sekä kuusikymmentä kaupungista tavattua miestä maan kansasta. ²⁰ Nämä Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, otti kiinni ja vei Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. ²¹ Baabelin kuningas löi heidät kuoliaaksi Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda kulki pois maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

Gedalja käskynhaltijana

(Jer 40:7-9, 41:1-3)

²² Juudan maassa olevalle välle, jonka Nebukadnessar,

Baabelin kuningas, oli jättänyt sinne, hän asetti käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan. ²³ Kun kaikki sotaväen päälliköt miehineen kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan käskynhaltijaksi, he tulivat Gedaljan luo Mispaan: Ismael, Netanjan poika, Joohanin, Kaareahin poika, netofalainen Seraja, Tanhumetin poika, ja Jaasanja, maakatilaisen miehen poika. ²⁴ Gedalja vannoi heille ja heidän miehilleen ja sanoi: "Älkää pelätkö kaldealaisten palvelijoita. Jääkää maahan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin."

²⁵ Mutta seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua, mukanaan kymmenen miestä, ja he löivät kuoliaaksi Gedaljan ja ne Juudan miehet ja kaldealaiset, jotka olivat hänen kanssaan Mispassa. ²⁶ Silloin kaikki kansa, pienimmästä suu-

rimpaan, sotaväen päälliköt mukaan lukien, nousi ja meni Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia.

Kuningas Joojakin armahdetaan

(Jer 52:31-34)

²⁷ Kolmantenäkymmenentenäseitsemäntenä vuotena siitä, kun Joojakin, Juudan kuningas, oli viety pakkosiirtolaisuuteen, kahdennentoista kuukauden kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä, Evil-Merodak, Baabelin kuningas – samana vuonna, jona hän tuli kuninkaaksi – korotti Juudan kuninkaan Joojakinin ja vapautti hänet vankilasta. ²⁸ Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi muiden luonaan Baabelissa olevien kuninkaiden istuimia. ²⁹ Joojakin sai vaihtaa pois vangin puvun ja aterioida aina Baabelin kuninkaan edessä, niin kauan kuin eli. ³⁰ Hän sai kuninkaalta elatuksensa, mitä kunakin päivänä tarvitsi, vakinaisen elatuksen, niin kauan kuin eli.

ENSIMMÄINEN AIKAKIRJA

SUKULUETTELOITA, 1 – 10

Aadamın jälkeläiset

(1Ms 5:1-32)

1 ¹Adam, Seet, Enos, ²Keenan, Mahalalel, Jered, ³Hanok, Metusalah, Lemek, ⁴Nooa, Seem, Haam ja Jaafet.

Jaafetin suku

(1Ms 10:1-5)

⁵Jaafetin pojat olivat Goomer, Maagog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiiras. ⁶Goomerin pojat olivat Askenas, Diifat ja Toogarma. ⁷Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisa ja Tarsisa, kittiläiset ja roodanilaiset.

Haamin suku

(1Ms 10:6-20)

⁸Haamin pojat olivat Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan. ⁹Kuusin pojat olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman pojat olivat Seba ja Dedan. ¹⁰Kuusille syntyi Nimrod. Hän oli ensimmäinen mahtimies maan päällä.

¹¹Misraimin jälkeläisiä olivat luudilaiset, anamilaiset, lehabilaiset, naftuhilaiset, ¹²patrokselaiset ja kasluhilaiset, joista filistealaiset ovat lähtöisin, sekä kaftorilaiset.

¹³Kanaanin jälkeläisiä olivat Siidon, hänen esikoisensa, ja Heet ¹⁴sekä jebusilaiset, amorilaiset,

girgasilaiset, ¹⁵hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, ¹⁶arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset.

Seemin suku

(1Ms 10:21-31)

¹⁷Seemin pojat olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Uus, Huul, Geter ja Mesek. ¹⁸Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber. ¹⁹Eeberille syntyi kaksi poikaa. Toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikanaan maa jakaantui. Hänen veljensä nimi oli Joktan. ²⁰Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah, ²¹Hadoram, Uusal, Dikla, ²²Eebal, Abimael, Saba, ²³Oofir, Havila ja Joobab. Kaikki nämä olivat Joktanin poikia.

Seemistä Abrahamiin

(1Ms 11:10-26)

²⁴Seem, Arpaksad, Selah, ²⁵Eeber, Peleg, Regu, ²⁶Serug, Naahor, Terah ²⁷ja Abram eli Abraham.

Ismaelin jälkeläiset

(1Ms 25:12-18)

²⁸Abrahamin pojat olivat lisak ja Ismael. ²⁹Tämä on heidän sukuluettelonsa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, ³⁰Misma, Duuma, Massa, Hadad, Teema, ³¹Jetur, Naafis ja Keedema. Nämä olivat Ismaelin pojat.

*Keturan jälkeläiset**(1Ms 25:1-6)*

³² Keturan, Abrahamin sivuvaimon, synnyttämät pojat olivat Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat Saba ja Dedan. ³³ Midianin pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Kaikki nämä olivat Keturan jälkeläisiä.

*Eesaun jälkeläiset**(1Ms 36:1-19)*

³⁴ Abrahamille syntyi Iisak. Iisakin pojat olivat Eesau ja Israel. ³⁵ Eesaun pojat olivat Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Koorah. ³⁶ Elifaksen pojat olivat Teeman, Oomar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek. ³⁷ Reguelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa.

*Hoorilaisen Seirin jälkeläiset**(1Ms 36:20-30)*

³⁸ Seirin pojat olivat Lootan, Soobal, Sibon, Ana, Diison, Eeser ja Diisan. ³⁹ Lootanin pojat olivat Hoori ja Hoomam. Lootanin sisar oli Timna. ⁴⁰ Soobalin pojat olivat Aljan, Maanahat, Eeбал, Sefi ja Oonan. Sibonin pojat olivat Aija ja Ana. ⁴¹ Anan poika oli Diison, ja Diisonin pojat olivat Hamran, Esban, Jitran ja Keran. ⁴² Eeserin pojat olivat Bilhan, Saavan ja Jaakan. Diisanin pojat olivat Uus ja Aran.

*Edomin hallitsijat**(1Ms 36:31-43)*

⁴³ Nämä olivat ne kuninkaats, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas oli hallinnut israelilaisia. Ensimmäinen oli Bela, Beorin poika. Hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. ⁴⁴ Kun Bela kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi bosralainen Joobab, Serahin poika. ⁴⁵ Kun Joobab kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Huusam teemanilaisten maasta. ⁴⁶ Kun Huusam kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, hän, joka voitti midianilaiset Mooabin tasangolla. Hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. ⁴⁷ Kun Hadad kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi masrekalainen Samla. ⁴⁸ Kun Samla kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Saul Rehobotista, joka on virran varrella. ⁴⁹ Kun Saul kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Baal-Haanan, Akborin poika. ⁵⁰ Kun Baal-Haanan kuoli, hänen sijaansa tuli kuninkaaksi Hadad. Hänen kaupunkinsa nimi oli Paagi. Hänen vaimonsa oli Mee-Saahabin tyttären Matredin tytär, nimeltään Mehetabel. ⁵¹ Sitten Hadad kuoli.

Edomin sukuruhtinaats olivat ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet, ⁵² ruhtinas Oholibama, ruhtinas Eela, ruhtinas Piion, ⁵³ ruhtinas Kenas, ruhtinas Teeman, ruhtinas Mibsar, ⁵⁴ ruhtinas Magdiel ja

ruhtinas Iram. Nämä olivat Edomin heimojen suku ruhtinaat.

Israelin pojat

2¹ Nämä olivat Israelin pojat: Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon, ² Daan, Joosef ja Benjamin, Naftali, Gaad ja Asser.

Juudan jälkeläiset

³ Juudan pojat olivat Eer, Oonan ja Seela. Kanaanilainen Suuahin tytär synnytti hänelle nämä kolme poikaa. Eer, Juudan esikoinen, oli kuitenkin Herran silmissä kelvoton, ja Herra antoi hänen kuolla. ⁴ Taamar, Juudan miniä, synnytti Juudalle Pereksen ja Serahin. Juudan poikia oli kaikkiaan viisi. ⁵ Pereksen pojat olivat Hesron ja Haamul. ⁶ Serahin pojat olivat Simri, Eetan, Heeman, Kalkol ja Daara, kaikkiaan viisi. ⁷ Karmin poika oli Aakar, joka syöksi Israelin onnettomuuteen, kun hän menetteli uskottomasti anastamalla tuhon omaksi vihittyä. ⁸ Eetanin poika oli Asarja.

⁹ Hesronin pojat, jotka hänelle syntyivät, olivat Jerahmeel, Raam ja Kelubai. ¹⁰ Raamille syntyi Amminadab ja Amminadabille Nahson, Juudan jälkeläisten ruhtinas. ¹¹ Nahsonille syntyi Salma ja Salmalle Boas. ¹² Boakselle syntyi Oobed ja Oobedille lisä. ¹³ Lisaille syntyi esikoisena Eliab, toisena Abinadab, kolmantena Simea, ¹⁴ neljäntenä Netanel, viidentenä Raddai, ¹⁵ kuudentena Oosem ja seitsemäntenä Daavid.

¹⁶ Heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan pojat olivat Abisai, Jooab ja Asael, kaikkiaan kolme.

¹⁷ Abigail synnytti Amasan, jonka isä oli ismaeilainen Jeter.

¹⁸ Kaaleb, Hesronin poika, sai lapsia vaimonsa Asuban kanssa ja Jeriotin kanssa. Nämä olivat Asuban pojat: Jeaser, Soobab ja Ardon.

¹⁹ Kun Asuba kuoli, Kaaleb otti vaimokseen Efratin, ja tämä synnytti hänelle Huurin. ²⁰ Huurille syntyi Uuri ja Uurille Besalel. ²¹ Sen jälkeen Hesron meni Maakirin, Gileadin isän, tyttären luo ja otti tämän vaimokseen. Hesron oli silloin kuudenkymmenen vuoden ikäinen. Maakirin tytär synnytti hänelle Segubin. ²² Segubille syntyi Jaair, jonka hallinnassa oli kaksikymmentäkolme kaupunkia Gileadin maassa. ²³ Mutta gesurilaiset ja aramilaiset ottivat heiltä Jaairin leirikylät ja Kenatin ja sen tytärkaupungit, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikissa näissä asui Maakirin, Gileadin isän, jälkeläisiä. ²⁴ Hesronin kuoltua Kaaleb-Efratassa Abia, Hesronin vaimo, synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.

²⁵ Hesronin esikoisen Jerahmeelin pojat olivat Raam, esikoinen, Buuna, Ooren, Oosem ja Ahia.

²⁶ Jerahmeelilla oli toinen vaimo, jonka nimi oli Atara. Hän oli Oonamin äiti. ²⁷ Raamin, Jerahmeelin esikoisen, pojat olivat

Maas, Jaamin ja Eeker.²⁸ Oonamin pojat olivat Sammai ja Jaada. Sammain pojat olivat Naadab ja Abisur.²⁹ Abisurin vaimon nimi oli Abihail, ja tämä synnytti hänelle Ahbanin ja Moolidin.³⁰ Naadabin pojat olivat Seled ja Appaim. Seled kuoli lapsettomana.³¹ Appaimin poika oli Jisi, Jisin poika Seesan ja Seesanin Ahlai.³² Sammain veljen Jaadan pojat olivat Jeter ja Joonatan. Jeter kuoli lapsettomana.³³ Joonatanin pojat olivat Pelet ja Saasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä.

³⁴ Seesanilla ei ollut poikia vaan ainoastaan tyttäriä. Hänellä oli egyptiläinen orja, jonka nimi oli Jarha,³⁵ ja tälle Jarhalle Seesan antoi vaimoksi tyttärensä, joka synnytti Attain.³⁶ Attaille syntyi Naatan ja Naatanille Saabad.³⁷ Saabadille syntyi Eflal ja Eflalille Oobed.³⁸ Oobedille syntyi Jeehu ja Jeehulle Asarja.³⁹ Asarjalle syntyi Heles ja Helekselle Eleasa.⁴⁰ Eleasalle syntyi Sismai ja Sismaille Sallum.⁴¹ Sallumille syntyi Jekamja ja Jekamjalle Elisama.

⁴² Kaalebin, Jerahmeelin veljen, jälkeläisiä olivat Meesa, hänen esikoisensa, joka oli Siifin isä, ja Hebronin isän Maaresan pojat.⁴³ Hebronin pojat olivat Koorah, Tappuah, Rekem ja Sema.⁴⁴ Semalle syntyi Raham, Jorkeamin isä, ja Rekemille syntyi Sammai.⁴⁵ Sammain poika oli Maaon, ja

Maaon oli Beet-Suurin isä.⁴⁶ Eefa, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Haaranin, Moosan ja Gaaseksen. Haaranille syntyi Gaases.⁴⁷ Jahdain pojat olivat Regem, Jootam, Geesan, Pelet, Eefa ja Saaf.⁴⁸ Maaka, Kaalebin sivuvaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.⁴⁹ Hän synnytti myös Saafin, Madmannan isän, ja Seban, Makbenan ja Gibeana isän. Kaalebin tytär oli Aksa.⁵⁰ Nämä olivat Kaalebin jälkeläisiä.

Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, pojat olivat Soobal, Kirjat-Jearimin isä,⁵¹ Salma, Beetlehemin isä, ja Haaref, Beet-Gaaderin isä.⁵² Soobalin, Kirjat-Jearimin isän, jälkeläisiä olivat Rooe ja puolet manahatilaista.⁵³ Kirjat-Jearimin suvut olivat jeteriläiset, puutilaiset, suomalaiset ja misrailaiset. Heidän keskuudestaan ovat lähteneet soralaiset ja estaolilaiset.⁵⁴ Salmasta saivat alkunsa Beetlehem ja netofalaiset, Atrot-Beet-Jooab ja toinen puoli manahatilaista, nimittäin soralaiset.⁵⁵ Jaebeksessa asuneiden kirjureiden suvut olivat tiratilaiset, simatilaiset ja sukatilaiset. He olivat keeniläisiä, jotka polveutuivat Hammatista, Reekabin suvun kantaisästä.

Daavidin pojat

3¹ Nämä olivat Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa. Esikoinen oli Amnon,

jonka äiti oli jisreeliläinen Ahinoam, toinen oli Daniel, jonka äiti oli karmelilainen Abigail, ² kolmas oli Absalom, jonka äiti oli Maaka, Gesurin kuninkaan Talmain tytär, neljäs oli Adonia, jonka äiti oli Haggit, ³ viides oli Sefatja, jonka äiti oli Abital, ja kuudes oli Jitream, jonka äiti oli Daavidin vaimo Eglä. ⁴ Nämä kuusi poikaa syntyivät hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuu-kautta. Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta.

⁵ Jerusalemissa Daavidille syntyivät nämä neljä poikaa: Simea, Soobab, Naatan ja Salomo. Heidän äitinsä oli Bat-Suua, Ammielin tytär. ⁶ Myös Jibhar, Elisama, Elifelet, ⁷ Noogah, Nefeg, Jaafia, ⁸ Elisama, Eljada ja Elifelet, nämä yhdeksän, ⁹ olivat kaikki Daavidin poikia, sivuvaimojen poikia mainitsematta. Taamar oli heidän sisarensa.

Salomon jälkeläiset

¹⁰ Salomon poika oli Rehabeam, tämän poika oli Abia, tämän Aasa, tämän Joosafat, ¹¹ tämän Jooram, tämän Ahasja, tämän Jooas, ¹² tämän Amasja, tämän Asarja, tämän Jootam, ¹³ tämän Aahas, tämän Hiskia, tämän Manasse, ¹⁴ tämän Aamon ja tämän Joosia. ¹⁵ Joosian pojat olivat Joohanan, joka oli esikoinen, toinen oli Joojakim, kolmas Sidkia ja neljäs Sallum. ¹⁶ Joojakimin

jälkeläisiä olivat hänen poikansa Jekonja ja tämän poika Sidkia.

¹⁷ Vangitun Jekonjan pojat olivat Sealtiel, ¹⁸ Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja. ¹⁹ Pedajan pojat olivat Serubbaabel ja Simeï. Serubbaabelin pojat olivat Mesullam ja Hananja – heidän sisarensa oli Selomit – ²⁰ ja vielä viisi: Hasuba, Oohel, Berekja, Hasadja ja Juusab-Hesed. ²¹ Hananjan jälkeläisiä olivat Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat ja Sekanjan pojat. ²² Sekanjan poika oli Semaja, ja Semajan pojat olivat Hattus, Jigal, Baariah, Nearja ja Saafat, kuusi poikaa. ²³ Nearjan pojat olivat Eljoenai, Hiskia ja Asrikam, kolme poikaa. ²⁴ Eljoenain pojat olivat Hoodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joohanan, Delaja ja Anani, seitsemän poikaa.

Muita Juudan jälkeläisiä

4 ¹ Juudan jälkeläisiä olivat Peres, Hesron, Karmi, Huur ja Soobal. ² Reajalle, Soobalin pojalle, syntyi Jahat, ja Jahatille syntyivät Ahumai ja Lahad. Nämä olivat soralaisten suvut. ³ Eetamin isän pojat olivat Jisreel, Jisma ja Jidbas. Heidän sisarensa nimi oli Haslelponi. ⁴ Penuel oli Gedorin ja Eeser Huusan isä. Nämä olivat Huurin, äitinsä Efratan esikoisen, Beetlehemin isän, jälkeläiset.

⁵ Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi vaimoa, Hela ja Naara. ⁶ Naara synnytti hänelle Ahussamin, Heeferin, Teemenin ja Ahastarin. Nämä olivat Naaran pojat. ⁷ Helan pojat olivat Seret, Soohar ja Etnan. ⁸ Koosin jälkeläisiä olivat Aanub ja Soobeba sekä Aharhelin, Haarumin pojan, suvut.

⁹ Jabesta pidettiin suuremmassa arvossa kuin veljiään. Hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Jabes, sanoen: "Olen synnyttänyt hänet kivulla." ¹⁰ Jabes huusi avukseen Israelin Jumalaa ja sanoi: "Jospa sinä siunaisit minua runsaasti ja laajentaisit alueeni! Jospa kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit minut pahasta, niin ettei minun tarvitsisi kärsiä kipuja!" Ja Jumala teki, mitä hän pyysi.

¹¹ Kelubille, Suuhan veljelle, syntyi Mehiri, joka oli Estonin isä. ¹² Estonille syntyivät Beet-Raafa, Paaseah ja Tehinna, Iir-Naahaksen isä. Nämä olivat reekalaisia.

¹³ Kenasin pojat olivat Otniel ja Seraja ja Otnielin pojat olivat Hatat ja Meonotai. ¹⁴ Meonotaille syntyi Ofra, Serajalle syntyi Jooab, Seppienlaakson isä. Siellä näet asui seppiä. ¹⁵ Kaalebin, Jefunnen pojan, jälkeläisiä olivat Iiru, Eela ja Naam, Eelan pojat ja Kenas.

¹⁶ Jehallelelin pojat olivat Siifi, Siifa, Tiireja ja Asarel. ¹⁷ Esran pojat olivat Jeter, Mered, Eefer ja Jaalon.

Bitjalle syntyivät Mirjam, Sammai ja Jisbah, Estemoan isä. ¹⁸ Nämä olivat Bitjan, faraon tyttären jälkeläisiä, jonka Mered oli ottanut vaimokseen. Meredin Juudan heimoa oleva vaimo synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sookon isän, ja Jekutielin, Saanoahin isän.

¹⁹ Hoodian vaimon, Nahamin sisaren, pojat olivat garmilaisen Kegilan isä ja maakatilainen Estemoa. ²⁰ Siimonin pojat olivat Amnon ja Rinna, Ben-Haanan ja Tiilon. Jisin jälkeläisiä olivat Soohet ja Ben-Soohet.

²¹ Juudan pojan Seelan jälkeläisiä olivat Eer, Leekan isä, Lada, Maaresan isä, ja pellavakankaiden kutojien suvut Beet-Asbeasta.

²² Seelan jälkeläisiä olivat myös Jookim ja koosebalaiset sekä Jooas ja Saaraf, jotka hallitsivat Mooabissa ja Jaasubi-Lehemissä. Mutta nämä ovat vanhoja asioita. ²³ He olivat savenvalajia ja asuivat Netaimissa ja Gederassa kuninkaan luona. He tekivät työtä hänelle ja asuivat siellä.

Simeonin jälkeläiset

²⁴ Simeonin pojat olivat Nemuel ja Jaamin, Jaarib, Serah ja Saul. ²⁵ Saulin poika oli Sallum, tämän poika oli Mibsam ja tämän Misma. ²⁶ Misman jälkeläisiä olivat hänen poikansa Hammuel, tämän poika Sakkur ja tämän Simei. ²⁷ Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillään ei

ollut monta lasta. Heidän heimonsa ei ollut yhtä suuri kuin Juudan heimo. ²⁸ Heitä asui Beersebassa, Mooladassa, ²⁹ Bilhassa, Esemissä, Tooladissa, ³⁰ Betuelissa, Hormassa, Siklagissa, ³¹ Beet-Markabotissa, Hasar-Suusimissa, Beet-Birissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa Daavidin hallitusajaksi asti. ³² Heidän asuma-alueitaan olivat myös Eetam, Ain, Rimmon, Tooken ja Aasan, viisi kaupunkia ³³ sekä kylät, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä, Baaliin asti. Nämä olivat heidän asuinpaikkansa, ja heillä oli omat sukuluettelonsa.

³⁴ Mesobab, Jamlek ja Joosa, Amasjan poika, ³⁵ Joel ja Jeehu, Joosibjan poika – tämä oli Serajan poika ja tämä Asielin poika – ³⁶ Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja ³⁷ ja Siisa, Sifin poika – tämä oli Allonin poika, tämä Jedajan, tämä Simrin ja tämä Semajan poika – ³⁸ nämä nimeltä mainitut olivat sukujensa ruhtinaita, ja heidän perhekuntansa lisääntyivät suuresti. ³⁹ He menivät Gedoriin päin, laakson itäiseen osaan saakka, etsimään laidunta pikkukarjalleen. ⁴⁰ He löysivät vihannan ja hyvän laitumen. Maa oli avara joka suuntaan, ja se oli myös rauhallinen ja levollinen,

sillä sen aikaisemmat asukkaat olivat Haamin jälkeläisiä. ⁴¹ Nämä nimeltä mainitut simeonilaiset tulivat Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä, tuhosivat heidän asuinpaikkansa ja löivät siellä olleet meunilaiset. He vihkivät heidät tuhon omiksi, niin kuin on nähtävissä tänäkin päivänä, ja asettuivat sinne heidän sijaansa, koska siellä oli laidunta heidän pikkukarjalleen.

⁴² Simeonilaisista viisisataa miestä meni Seirin vuoristoon Pelatjan, Nearjan, Refajan ja Ussielin, Jisin poikien, johdolla. ⁴³ He surmasivat loput sinne paenneista amalekilaisista ja ovat siitä lähtien asuneet siellä aina tähän päivään asti.

Ruubenin jälkeläiset

5 ¹ Seuraavat olivat Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiä. Hän tosin oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, hänen esikoisuutensa annettiin Israelin pojan Joosefin pojille. Häntä ei siis merkitty sukuluetteloon esikoisena. ² Juudasta tuli kuitenkin veljiään mahtavampi, ja hänen jälkeläisistään nousi hallitsija, vaikka esikoisuus kuuluiikin Joosefille.

³ Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. ⁴ Joaelin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Semaja, tämän poika oli Goog, tämän Simei, ⁵ tämän Miika, tämän Reaja,

tämän Baal ⁶ja tämän Beera, jonka Assurin kuningas Tillegat-Pilneser vei pakkosiirtolaisuuteen. Beera oli ruubenilaisten ruhtinas. ⁷Hänen veljensä, merkittyinä sukuuetteloihinsa suvuittain, olivat päämies Jegiel, Sakarja ⁸ja Bela, Aasaksen poika – tämä oli Seman poika ja tämä Joelin poika. Ruubenilaisia asui Aroerissa aina Neboon ja Baal-Meoniin asti. ⁹Idässä heitä asui Euftratvirrasta autiomaan laitamille asti, sillä heillä oli suuria karjalaumoja Gileadin maassa. ¹⁰Saulin päivinä he kävivät sotaa hagrilaisia vastaan ja kukistivat heidät. He asettuivat asumaan näiden telttaleireihin Gileadin koko itäistä rajaseutua myöten.

Gaadin jälkeläiset

¹¹Gaadilaiset asuivat ruubenilaisten rajanaapureina Baasanin maassa Salkaan saakka. ¹²Joel oli päämies ja Saafam häntä lähinnä, sitten tulivat Janai ja Saafat Baasanissa. ¹³Heidän veljensä, perhekunnittain, olivat Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jakan, Siia ja Eeber, kaikkiaan seitsemän. ¹⁴Nämä olivat Abihailin poikia. Abihail oli Huurin poika, tämä oli Jaaroahin poika, tämä Gileadin, tämä Miikaelin, tämä Jesisain, tämä Jahdon ja tämä Buusin poika. ¹⁵Ahi, Guunin pojan Abdielin poika, oli heidän perhekuntansa päämies. ¹⁶He asuivat Gileadissa,

Baasanissa ja siihen kuuluvissa kaupungeissa sekä kaikilla Saaronin laidunalueilla niin kauas kuin ne ulottuivat. ¹⁷Kaikki nämä merkittiin sukuuetteloihin Juudan kuninkaan Jootamin ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä.

*Jordanin itäpuolella
asuvien heimojen taistelut*

¹⁸Ruubenilaisilla ja gaadilaisilla sekä toisella puolella Manassen heimoa oli 44 760 sotakelpoista miestä – kilven ja miekan käyttäjiä, jousen jännittäjiä, taisteluun harjaantuneita sotureita. ¹⁹He kävivät sotaa hagrilaisia sekä Jeturia, Naafista ja Noodabia vastaan, ²⁰ja kun he saivat apua, niin hagrilaiset ja kaikki, jotka olivat näiden kanssa, joutuivat heidän käsiinsä. He näet huusivat taistelussa Jumalan puoleen, ja Jumala kuuli heidän rukouksensa, koska he turvasivat häneen. ²¹He veivät saaliinaan vihollistensa karjan, 50 000 kamelia, 250 000 lammasta ja 2 000 aasia, sekä lisäksi 100 000 ihmistä. ²²Surmattuja oli paljon, sillä sota oli Jumalan sota. Voittajat asettuivat asumaan vihollistensa alueille, kunnes heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

Toinen puoli Manassen heimoa

²³Toinen puoli Manassen heimosta asui Baasanista Baal-Hermoniin, Seniriin ja Hermonvuoreen saakka ulottuvalla

alueella, ja he lisääntyivät suuresti. ²⁴ Nämä olivat heidän perhekuntiansa päämiehet: Eefer, Jisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hoodavja ja Jahdiel, urheita sotureita, kuuluisia miehiä, perhekuntiansa päämiehiä.

²⁵ He olivat kuitenkin uskottomia isiensä Jumalaa kohtaan ja kulkiivat haureudessa sen maan kansojen jumalien jäljessä, kansojen, jotka Jumala oli hävittänyt heidän tieltään. ²⁶ Silloin Israelin Jumala herrätti Assurin kuninkaan Puulin eli Tillegat-Pilneserin hengen ja antoi viedä ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen heimoa pakkosiirtolaisuuteen. Heidät vietiin Halahiin, Haaboriin ja Haaraan sekä Goosanvirran rannoille. Siellä he ovat tänäkin päivänä.

Leevin jälkeläiset

²⁷ Leevin pojat olivat Geerson, Kehat ja Merari. ²⁸ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ²⁹ Amramin lapset olivat Aaron, Mooses ja Mirjam. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja Iitamar. ³⁰ Eleasarille syntyi Piinehas ja Piinehaalle Abisua. ³¹ Abisualle syntyi Bukki ja Bukkille Ussi. ³² Ussille syntyi Serahja ja Serahjalle Merajot. ³³ Merajotille syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub. ³⁴ Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Ahimaas. ³⁵ Ahimaasille syntyi Asarja ja Asarjalle Joohan.

³⁶ Joohananille syntyi Asarja, hän, joka toimitti papinvirkkaa siinä temppelissä, jonka Salomo rakennutti Jerusalemiin. ³⁷ Asarjalle syntyi Amarja ja Amarjalle Ahitub. ³⁸ Ahitubille syntyi Saadok ja Saadokille Sallum. ³⁹ Sallumille syntyi Hilkia ja Hilkialle Asarja. ⁴⁰ Asarjalle syntyi Seraja ja Serajalle Jehosadak. ⁴¹ Jehosadakin oli lähdeittävä mukaan, kun Herra antoi Nebukadnessarin viedä Juudan ja Jerusalemin pakkosiirtolaisuuteen.

6 ¹ Leevin pojat olivat Geersom, Kehat ja Merari. ² Nämä olivat Geersomin poikien nimet: Libni ja Simei. ³ Kehatin pojat olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ⁴ Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Nämä olivat leeviläisten suvut heidän isiensä mukaan.

⁵ Geersomista polveutuivat hänen poikansa Libni, tämän poika Jahat, tämän Simma, ⁶ tämän Jooah, tämän Iddo, tämän Serah ja tämän Jeatrai.

⁷ Kehatin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Amminadab, tämän poika Koorah, tämän Assir, ⁸ tämän Elkana, tämän Ebjasaf, tämän Assir, ⁹ tämän Tahat, tämän Uuriel, tämän Ussia ja tämän Saul. ¹⁰ Elkanan pojat olivat Amasai ja Ahimot. ¹¹ Ahimotin poika oli Elkana, tämän poika Suufai, tämän Nahat, ¹² tämän Eliab, tämän Jeroham ja tämän Elkana.

¹³ Samuelin pojat olivat esikoinen Jooel ja toisena syntynyt Abia.

¹⁴ Merarin jälkeläiset olivat Mahli, tämän poika Libni, tämän Simei, tämän Ussa, ¹⁵ tämän Simea, tämän Haggia ja tämän Asaja.

Temppeilaulajat ja -palvelijat

¹⁶ Nämä ovat ne, jotka Daavid asetti laulunjohtajiksi Herran huoneeseen, sen jälkeen kun liitonarkku oli asetettu paikoilleen. ¹⁷ He palvelivat laulajina Jumalan asumuksen, ilmestysmajan, edessä, kunnes Salomo rakensi Herran tempelin Jerusalemiin. He hoitivat palvelustehtävänsä niin kuin oli säädetty. ¹⁸ Ja nämä ovat ne, jotka palvelivat, ja heidän poikansa:

Kehatilaista olivat laulaja Heeman, Jooelin poika, tämä oli Samuelin poika, ¹⁹ tämä Elkanan, tämä Jerohamin, tämä Elielin, tämä Tooahin, ²⁰ tämä Suufin, tämä Elkanan, tämä Mahatin, tämä Amasain, ²¹ tämä Elkanan, tämä Jooelin, tämä Asarjan, tämä Sefanjan, ²² tämä Tahatin, tämä Assirin, tämä Ebjasafin, tämä Koorahin, ²³ tämä Jisharin, tämä Kehatin, tämä Leevin ja tämä Israelin.

²⁴ Heemanin oikealla puolella seisoi hänen kumppaninsa Aasaf, Berekjan poika, tämä oli Simean poika, ²⁵ tämä Miikaelin, tämä Baasejan, tämä Malkian, ²⁶ tämä Etnin, tämä Serahin, tämä Adajan,

²⁷ tämä Eetanin, tämä Simman, tämä Simein, ²⁸ tämä Jahatin, tämä Geersomin ja tämä Leevin.

²⁹ Heidän veljensä, Merarin jälkeläiset, seisivat vasemmalla puolella: Eetan, joka oli Kiisin poika, tämä oli Abdin poika, tämä Mallukin, ³⁰ tämä Hasabjan, tämä Amasjan, tämä Hilcian, ³¹ tämä Amsin, tämä Baanin, tämä Semerin, ³² tämä Mahlin, tämä Muusin, tämä Merarin ja tämä Leevin. ³³ Heidän veljensä, muut leeviläiset, oli määrätty kaikkiin muihin palvelutehtäviin asumuksessa, Jumalan huoneessa.

Aaronin jälkeläiset

³⁴ Aaron ja hänen jälkeläisensä uhrasivat polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla ja hoitivat kaikki tehtävät kaikkeinpyhimmässä sekä toimittivat Israelin sovituksen, aivan niin kuin Jumalan palvelija Mooses oli käskennyt. ³⁵ Nämä olivat Aaronin jälkeläiset. Hänen poikansa oli Eleasar, tämän poika oli Piinehas, tämän Abisua, ³⁶ tämän Bukki, tämän Ussi, tämän Serahja, ³⁷ tämän Merajot, tämän Amarja, tämän Ahitub, ³⁸ tämän Saadok ja tämän Ahimaas.

Leeviläisten asuinpaikat

³⁹ Nämä olivat leeviläisten asuinpaikat ja alueet heidän leiripaikkojensa mukaan. Aaronin jälkeläisille – he olivat kehatilaisia – annettiin arpaosana ⁴⁰ Hebron Juudan maasta ympärillä olevine

laidunmaineen. ⁴¹ Kaupungin peltomaat kylineen annettiin kuitenkin Kaalebille, Jefunnen pojalle. ⁴² Aaronin jälkeläisille annettiin turvakaupunki Hebron sekä Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa laidunmaineen, ⁴³ Hiilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen, ⁴⁴ Aasan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen. ⁴⁵ Benjaminin heimon alueelta annettiin Geba laidunmaineen, Aalemet laidunmaineen ja Anatot laidunmaineen. Aaronin jälkeläisten kaupunkeja oli kaikkiaan kolmetoista heidän sukujensa mukaan. ⁴⁶ Loput kehatilaiset saivat sukujensa mukaan arvalla toiselta puolelta Manassen heimoa kymmenen kaupunkia.

⁴⁷ Geersomilaisten suvut saivat kolmetoista kaupunkia Isaskarin heimolta, Asserin heimolta ja Naf-talin heimolta sekä Baasanista Ma-nassen heimolta.

⁴⁸ Merarilaisten suvut saivat arvalla Ruubenin heimolta, Gaadin heimolta ja Sebulonin heimolta kaksitoista kaupunkia. ⁴⁹ Israelilaiset antoivat leeviläisille vielä seuraavat kaupungit laidunmaineen. ⁵⁰ Juudan heimon, simeonilaisten heimon ja benjaminilaisten heimon alueilta

he arpoivat nimeltä mainitut kaupungit.

⁵¹ Jotkut kehatilaisten suvuista saivat kaupunkeja Efraimin heimon alueelta. ⁵² Heille annettiin turvakaupunki Sikem laidunmaineen Efraimin vuoristosta sekä Geser laidunmaineen, ⁵³ Jokmeam laidunmaineen, Beet-Hooron laidunmaineen, ⁵⁴ Aijalon laidunmaineen ja Gat-Rimmon laidunmaineen. ⁵⁵ Manassen heimon toisen puolen alueelta he saivat Aanerin laidunmaineen ja Bileamin laidunmaineen. Nämä tulivat lopuille kehatilaisten suvuista.

⁵⁶ Geersomilaiset suvut saivat toiselta puolelta Manassen heimoa Goolanin laidunmaineen Baasanista ja Astarotin laidunmaineen.

⁵⁷ Isaskarin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen, Dovratin laidunmaineen, ⁵⁸ Raamotin laidunmaineen ja Aanemin laidunmaineen. ⁵⁹ Asserin heimolta he saivat Maasalin laidunmaineen, Abdonin laidunmaineen, ⁶⁰ Huukokin laidunmaineen ja Rehobin laidunmaineen. ⁶¹ Naftalin heimolta he saivat Kedeksen laidunmaineen Galileasta, Hammonin laidunmaineen ja Kirjataimin laidunmaineen.

⁶² Loput merarilaiset saivat Sebulonin heimolta Rimmonin laidunmaineen ja Taaborin

laidunmaineen. ⁶³ Ruubenin heimolta he saivat Jerikon kohdalta Jordanin toiselta puolelta, Jordanista itään, Beserin autiomaasta laidunmaineen, Jahasin laidunmaineen, ⁶⁴ Kedemotin laidunmaineen ja Meefaatin laidunmaineen. ⁶⁵ Gaadin heimolta he saivat Gileadista Raamotin laidunmaineen, Mahanaimin laidunmaineen, ⁶⁶ Hesbonin laidunmaineen ja Jaeserin laidunmaineen.

Isaskarin jälkeläiset

7 ¹ Isaskarin pojat olivat Toola, Puua, Jaasub ja Simron, kaikkiaan neljä. ² Toolan pojat olivat Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel. He olivat perhekuntiansa päämiehiä ja urheita sotureita, Toolan jälkeläisiä. Daavidin aikana heidän lukumääränsä oli sukuuetteloiden mukaan 22 600. ³ Ussin poika oli Jisrahja, ja Jisrahjan pojat olivat Miikael, Obadja, Jooel ja Jissia, kaikkiaan viisi, kaikki päämiehiä. ⁴ Heidän lisäksi oli sukuuetteloiden mukaan perhekunnittain taisteluun valmiina sotajoukkoina 36 000 miestä. Toolan jälkeläisillä oli nimittäin paljon vaimoja ja lapsia. ⁵ Heidän veljensä kaikissa Isaskarin suvuissa olivat urheita sotureita. Sukuuetteloihin merkittyjä oli kaikkiaan 87 000.

Benjaminin jälkeläiset

⁶ Benjaminin pojat olivat Bela, Beker ja Jediael, kaikkiaan kolme. ⁷ Belan pojat olivat Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iiri, kaikkiaan viisi, perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita. Heitä oli sukuuetteloihin merkittyinä 22 034. ⁸ Bekerin pojat olivat Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Aalemet. Kaikki nämä olivat Bekerin poikia. ⁹ Sukuuetteloittensa mukaan merkittyjä perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita, oli 22 200. ¹⁰ Jediaelin jälkeläiset olivat hänen poikansa Bilhan ja Bilhanin pojat Jeus, Benjamin, Eehud, Kenaana, Seetan, Tarsis ja Ahisahar. ¹¹ Kaikki nämä 17 200 olivat Jediaelin jälkeläisiä, perhekuntiansa päämiehiä, urheita sotureita, sotakelpoisia miehiä valmiina taisteluun. ¹² Suppim ja Huppim olivat lirin poikia, ja Huusim oli Aherin poika.

Naftalin jälkeläiset

¹³ Naftalin, Bilhan pojan, pojat olivat Jahatsiel, Guuni, Jeaser ja Sallum.

Manassen jälkeläiset

¹⁴ Manassen poika oli Asriel, jonka synnytti Manassen aramilainen sivuvaimo. Hän synnytti myös Maakirin, Gileadin isän. ¹⁵ Maakir otti vaimoksi Huppimin ja Suppimin sisaren, jonka nimi oli Maaka.

Hänen toisen poikansa nimi oli Selofhad, ja Selofhadille syntyi tyttöä. ¹⁶ Maaka, Maakirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän antoi nimen Peres. Pereksen veljen nimi oli Seres, ja tämän pojat olivat Uulam ja Rekem. ¹⁷ Uulamin poika oli Bedan. Nämä olivat Manassen pojan Maakirin pojan Gileadin pojat. ¹⁸ Gileadin sisar Mooleket synnytti lishodin, Abieserin ja Mahlan. ¹⁹ Semidan pojat olivat Ahjan, Sekem, Likhi ja Aniam.

Efraimin jälkeläiset

²⁰ Efraimin poika oli Suutelah, tämän poika oli Bered, tämän Tahat, tämän Elada, tämän Tahat, ²¹ tämän Saabad ja tämän Suutelah. Efraimin poikia olivat myös Eser ja Elead, mutta siinä maassa syntyneet Gatin miehet surmasivat heidät, koska he olivat lähteneet ryöstämään Gatin miesten karjaa. ²² Heidän isänsä Efraim suri kauan, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä. ²³ Sitten Efraim yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi pojalle nimen Beria, koska tämän syntymä oli tapahtunut perhettä kohdanneen onnettomuuden aikana. ²⁴ Hänen tyttärensä oli Seera. Tämä rakensia Ala- ja Ylä-Beet-Hooronin sekä Ussen-Seeran. ²⁵ Berian pojat olivat Refah ja Resef. Resefin poika oli

Telah, tämän poika oli Tahan, ²⁶ tämän Ladan, tämän Ammihud, tämän Elisama, ²⁷ tämän Nuun ja tämän Joosua.

²⁸ Heidän omistamansa maat ja asuinpaikat olivat Beetel ja sen tytärkaupungit, idässä Naaran ja lännessä Geser ja sen tytärkaupungit sekä Sikem ja sen tytärkaupungit Aijaan ja sen tytärkaupunkeihin asti. ²⁹ Lisäksi heille kuuluivat manasselaisten rajalla olevat Beet-Sean ja sen tytärkaupungit, Taanak ja sen tytärkaupungit, Megiddo ja sen tytärkaupungit ja Door ja sen tytärkaupungit. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, jälkeläiset.

Asserin jälkeläiset

³⁰ Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria. Heidän sisarensa oli Serah. ³¹ Berian pojat olivat Heber ja Malkiel, joka oli Birsaitin isä. ³² Heberille syntyi Jaflet, Soomer, Hootam ja heidän sisarensa Suua. ³³ Jafletin pojat olivat Paasak, Bimhal ja Asva. Nämä olivat Jafletin pojat. ³⁴ Semerin pojat olivat Ahi, Rohga, Hubba ja Aram. ³⁵ Hänen veljensä Heelemin pojat olivat Soofah, Jimna, Seeles ja Aamal. ³⁶ Soofahin pojat olivat Suuah, Harnefer, Suual, Beer, Jimra, ³⁷ Beser, Hood, Samma, Silsa, Jiträn ja Beera. ³⁸ Jeterin pojat olivat Jefunne, Pispa ja Ara. ³⁹ Ullan pojat olivat Aarah, Hanniel ja Risja.

⁴⁰ Kaikki nämä olivat Asserin jälkeläisiä, perhekuntiansa päämiehiä, valittuja urheita sotureita, ruhtinaista ensimmäisiä. Sukuluetteloiden mukaan Asserin heimon sotakelpoisten miesten lukumäärä oli 26 000.

Benjaminin jälkeläiset

8 ¹ Benjaminille syntyi esikoisena Bela, toisena Asbel, kolmantena Ahrah, ² neljäntenä Nooha ja viidentenä Raafa. ³ Belan pojat olivat Addar, Geera, Abihud, ⁴ Abisua, Naaman, Ahoah, ⁵ Geera, Sefufan ja Huuram. ⁶ Eehudin pojat, Gebassa asuvien perhekuntien päämiehet, jotka joutuivat siirtymään Manahatiin, ⁷ olivat Naaman, Ahia ja Geera, jonka johdolla he siirtyivät. Geeralle syntyivät Ussa ja Ahihud.

⁸ Saharaimille syntyi jälkeläisiä Mooabin maassa sen jälkeen, kun hän oli hylännyt vaimonsa Huusimin ja Baaran. ⁹ Hänen vaimonsa Hoodes synnytti hänelle Joobabin, Sibjan, Meesan, Malkamin, ¹⁰ Jeutsin, Sokjan ja Mirman. Nämä olivat hänen poikiaan, perhekuntien päämiehiä. ¹¹ Huusim oli synnyttänyt hänelle Abitubin ja Elpaalin. ¹² Elpaalin pojat olivat Eeber, Misam ja Semed. Semed rakensi Oonon ja Loodin sekä sen tytärkaupungit. ¹³ Beria ja Sema olivat Aijalonin asukkaiden perhekuntien päämiehiä. He karkottivat Gatin asukkaat. ¹⁴ Ahjo,

Saasak, Jeremot, ¹⁵ Sebadja, Arad, Eder, ¹⁶ Miikael, Jispa ja Jooha olivat Berian poikia. ¹⁷ Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber, ¹⁸ Jismerai, Jislia ja Joobab olivat Elpaalin poikia.

¹⁹ Jaakim, Sikri, Sabdi, ²⁰ Elienai, Silletai, Eliel, ²¹ Adaja, Beraja ja Simrat olivat Simein poikia. ²² Jispan, Eder, Eliel, ²³ Abdon, Sikri, Haanan, ²⁴ Hananja, Eelam, Antotia, ²⁵ Jifdeja ja Penuel olivat Saasakin poikia. ²⁶ Samserai, Seharja, Atalja, ²⁷ Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia. ²⁸ Nämä olivat perhekuntiansa päämiehiä, päämiehiä sukuluetteloittensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

(1Ak 9:35-44)

²⁹ Gibeonissa asui Gibeonin isä Jegiel. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka, ³⁰ ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Naadab, ³¹ Gedor, Ahjo ja Seker. ³² Miklotille syntyi Simea. Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina.

³³ Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal. ³⁴ Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika. ³⁵ Miikan pojat olivat Piiton, Melek, Tarea ja Aahas. ³⁶ Aahakselle syntyi Jooadda, Jooaddalle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri.

Simrille syntyi Moosa,³⁷ ja Moosalle syntyi Binea – tämän poika oli Raafa, tämän Elasa ja tämän Aasel.³⁸ Aaselilla oli kuusi poikaa, ja nämä olivat heidän nimensä: Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Kaikki nämä olivat Aaselin poikia.³⁹ Hänen veljensä Eesekin pojat olivat Uulam, hänen esikoisensa, toinen oli Jeus ja kolmas Elifelet.⁴⁰ Uulamin pojat olivat urheita sotureita, jousen jännittäjiä, ja heillä oli paljon poikia ja pojanpoikia, sataviisikymmentä. Nämä kaikki olivat benjaminilaisia.

Jerusalem asukkaat

9¹ Koko Israel merkittiin sukuluetteloihin, ja nimet kirjoitettiin Israelin kuninkaiden kirjaan.

Juuda vietiin uskottomuutensa tähden pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin.² Ensimmäiset asukkaat, jotka asettuivat perintömailleen kaupunkeihinsa, olivat Israelin kansaa, pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita.

³ Jerusalemissa asui Juudan jälkeläisiä, benjaminilaisia, efraimilaisia ja manasselaisia, nimittäin ⁴ Uutai, Ammihudin poika, joka oli Omrin poika, tämä Imrin ja tämä Baanin poika, joka oli Pereksen, Juudan pojan, jälkeläisiä.⁵ Seelalaisia olivat Asaja, esikoinen, ja hänen poikansa.⁶ Serahilaisia olivat Jeguel ja hänen veljensä. Juudan heimoa oli 690 miestä.

⁷ Benjaminilaisia olivat Sallu, Mesullamin poika, Senuan pojan Hoodavjan pojanpoika,⁸ Jibneja, Jerohamin poika, ja Eela, Mikrin pojan Ussin poika, Mesullam, Sefatjan poika, joka oli Jibninan pojan Reguelin poika⁹ sekä heidän veljensä sukuluettelointensa mukaan, yhteensä 956. Kaikki nämä miehet olivat perhekuntiansa päämiehiä.

Jerusalemissa asuvat papit ja leeviläiset

¹⁰ Pappeja olivat Jedaja, Joojarib, Jaakin¹¹ ja Jumalan temppelin esimies Asarja, Hilkian poika – tämä oli Mesullamin poika, tämä Saadokin, tämä Merajotin ja tämä Ahitubin poika.¹² Pappeja olivat myös Adaja, Jerohamin poika – tämä oli Pashurin poika ja tämä Malkian, Maesai, Adielin poika – tämä oli Jahseran poika, tämä Mesullamin, tämä Mesillemitin ja tämä Immerin poika.¹³ Lisäksi tulivat heidän veljensä, perhekuntiansa päämiehet, 1 760 miestä, jotka olivat Jumalan temppelin palvelutyöhön kelvollisia miehiä.

¹⁴ Leeviläisiä olivat Semaja, Hassubin poika – tämä oli Asrikamin poika ja tämä Hasabjan poika, Merarin jälkeläisiä –¹⁵ Bakbakkar, Heres, Gaalal ja Mattanja, Miikan poika – tämä oli Sikrin poika ja tämä Aasafin poika –¹⁶ Obadja, Semajan poika – tämä oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin – ja Berekja, Aasan

poika, tämä oli Elkanan poika, hänen, joka asui netofalaisten kylissä.

¹⁷ Portinvartijoita olivat Sallum, Akkub, Talmon ja Ahiman veljineen. Sallum oli päällikkö, ¹⁸ ja aina tähän päivään asti he ovat vartioineet Kuninkaanportilla, idän puolella. Nämä olivat olleet leeviläisten leirin portinvartijoita. ¹⁹ Sallum, Kooren poika – tämä oli Ebjasafin poika ja tämä Koorahin poika – ja hänen veljensä, jotka olivat Koorahin perhekuntaa, saivat palvelustehtäväkseen telttamajan kynnyksen vartioimisen. Heidän isänsä olivat aikoinaan vartioineet Herran leirin sisäänkäyntiä.

²⁰ Piinehas, Eleasarin poika, oli silloin heidän esimiehenään, ja Herra oli hänen kanssaan.

²¹ Sakarja, Meselemjan poika, oli vartijana ilmestysmajan portilla. ²² Kynnyksenvartijoiksi valittuja oli kaikkiaan 212. Heidät oli merkitty sukuluetteloon kyliensä mukaan. Daavid ja Samuel, näkijä, olivat asettaneet heidät luottamustehtäviinsä.

²³ Näin he ja heidän poikansa toimivat vartiovuoroissa Herran temppelin, telttamajan, portilla. ²⁴ Portinvartijoita oli neljällä puolella: idässä, lännessä, pohjoisessa ja etelässä. ²⁵ Heidän veljiensä oli tultava kylistään

määräaikoina seitsemäksi päiväksi heidän avukseen.

²⁶ Näistä leeviläisistä portinvartijoista neljällä ylimmällä oli pysyvä luottamustehtävä, ja heidän vastuullaan olivat myös Jumalan temppelin sivuhuoneet ja aarrekammiot.

²⁷ He yöpyivät Jumalan temppelin läheisyydessä, sillä heidän vastuullaan oli vartioiminen ja ovien avaaminen joka aamu.

²⁸ Muutamat heistä olivat vastuussa jumalanpalveluksessa tarvittavista esineistä, sillä ne laskettiin aina, kun ne tuotiin sisälle ja vietiin pois. ²⁹ Toiset heistä oli määrätty pitämään huolta esineistä, kaikista pyhistä esineistä, sekä hienoista vehnä jauhoista, viinistä, öljystä, suitsukkeista ja tuoksuaineista.

³⁰ Muutamat pappien pojista valmistivat voiteita tuoksuaineista.

³¹ Mattitjalla, joka oli leeviläinen ja koorahilaisen Sallumin esikoinen, oli luottamustehtävänä valmistaa pannulla paistettavia leivonnaisia.

³² Muutamien kehatilaisista, heidän veljistään, oli pidettävä huoli leivistä, jotka asetettiin Herran eteen. Heidän oli valmistettava uudet leivät joka sapatiksi.

³³ Laulajat, leeviläisten perhekuntien päämiehet, asuivat temppelin sivuhuoneissa, ja heidät oli vapautettu muusta palveluksesta, sillä he olivat

toimessaan sekä päivällä että yöllä. ³⁴ Nämä olivat leeviläisten perhekuntien päämiehiä, päämiehiä sukuluetteloittensa mukaan. He asuivat Jerusalemissa.

Saulin suku

(1Ak 8:29-38)

³⁵ Gibeonissa asui Gibeonin isä Jegiel. Hänen vaimonsa oli nimeltään Maaka, ³⁶ ja hänen poikansa olivat Abdon, esikoinen, sitten Suur, Kiis, Baal, Neer, Naadab, ³⁷ Gedor, Ahjo, Sakarja ja Miklot. ³⁸ Miklotille syntyi Simeam. Nämäkin asuivat veljineen Jerusalemissa, sukulaistensa naapureina. ³⁹ Neerille syntyi Kiis, Kiisille syntyi Saul, ja Saulille syntyivät Joonatan, Malkisua, Abinadab ja Esbaal. ⁴⁰ Joonatanin poika oli Meribbaal, ja Meribbaalille syntyi Miika. ⁴¹ Miikan pojat olivat Piiton, Melek ja Tahrea. ⁴² Aahakselle syntyi Jaera, Jaeralle syntyivät Aalemet, Asmavet ja Simri. Simrille syntyi Moosa. ⁴³ Moosalle syntyi Binea, tämän poika oli Refaja, tämän Elasa ja tämän Aasel. ⁴⁴ Aaselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet olivat Asrikam, Bookeru, Jismael, Searja, Obadja ja Haanan. Nämä olivat Aaselin poikia.

Saulin kuolema

(1Sm 31:1-13)

10 ¹ Filistealaiset sotivat Israelia vastaan. Israelin miehet pakenivat filistealaisia, ja paljon israelilaisia kaatui surmattuina

Gilboanvuorella. ² Filistealaiset ajoivat takaa Saulia ja hänen poikiaan ja tavoittivat heidät. He surmasivat Joonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. ³ Taistelu Saulia vastaan kävi ankaraksi, ja kun jousimiehet havaitsivat hänet, he haavoittivat häntä nuolillaan. ⁴ Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: "Vedä esiin miekkasi ja läivistä minut, etteivät nuo ympärileikkaamat tomat tulisi ja pitäisi minua pilkkanaan." Hänen aseenkantajansa ei kuitenkaan tahtonut tehdä sitä, sillä hän pelkäsi kovin. Silloin Saul otti miekan ja heittäytyi siihen. ⁵ Kun aseenkantaja näki, että Saul oli kuollut, heittäytyi hänkin miekkaansa ja kuoli.

⁶ Näin Saul ja hänen kolme poikaansa kuolivat, ja yhdessä hänen kanssaan kuoli koko hänen kuningassukunsa. ⁷ Kun kaikki laaksossa asuvat israelilaiset huomasivat, että sotajoukko oli paennut ja että Saul poikineen oli kuollut, he jättivät kaupunkinsa ja pakenivat. Filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin asumaan.

⁸ Seuraavana päivänä filistealaiset tulivat ryöstämään surmattujen varusteita ja löysivät Saulin ja hänen poikansa kaatuneina Gilboanvuorelta. ⁹ He ryöstivät hänet, ottivat hänen päänsä ja varusteensa ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata julistaakseen

voitonsanomaa epäjumalilleen ja kansalle. ¹⁰ Filistealaiset asettivat Saulin aseet omien jumaliensa temppeliin; hänen pääkallonsa he kiinnittivät Daagonin temppeliin.

¹¹ Kun Gileadin Jaabeksen asukkaat saivat kuulla, mitä kaikkea filistealaiset olivat tehneet Saulille, ¹² he lähtivät, kaikki asekuntoiset miehet, ottivat Saulin ja hänen poikiensa ruumiit ja toivat ne Jaabekseen. Siellä he hautasivat heidän luunsa tammen alle ja paastosivat seitsemän päivää. ¹³ Näin Saul kuoli uskottomuutensa tähden. Hän oli ollut uskoton Herralle eikä ollut noudattanut Herran käskyä. Hän oli myös kysynyt neuvoa vainajahengeltä ¹⁴ eikä Herralta. Siksi Herra surmasi hänet ja siirsi kuninkuuden Daavidille, lisäin pojalle.

DAVIDIN HALLITUSKAUSI, 11 – 29

Daavid voidellaan kuninkaaksi
(2Sm 5:1-5)

11 ¹ Koko Israel kokoontui Daavidin luo Hebroniin ja sanoi: "Me olemme sinun luutasi ja lihaasi. ² Jo kauan sitten, Saulin vielä ollessa kuninkaana, sinä johdit Israelin sotajoukkoa. Sinulle Herra, sinun Jumalasi, on sanonut: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinusta tulee minun kansani Israelin ruhtinas.'" ³ Myös kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet kuninkaan luo

Hebroniin, ja siellä Daavid teki heidän kanssaan liiton Herran edessä. Sitten he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi sen sanan mukaan, jonka Herra oli puhunut Samuelin kautta.

Jerusalemien valloitus
(2Sm 5:6-10)

⁴ Daavid ja kaikki israelilaiset menivät Jerusalemiin eli Jebukseen, jossa asui jebusilaisia, sen maan asukkaita. ⁵ Jebuksen asukkaat sanoivat Daavidille: "Tänne sinä et tule." Mutta Daavid valloitti Siionin vuorilinnan eli Daavidin kaupungin. ⁶ Daavid sanoi: "Siitä, joka ensimmäisenä surmaa jebusilaisen, tulee päällikkö ja ruhtinas." Jooab, Serujan poika, nousi ensimmäisenä kaupunkiin, ja hänestä tuli päällikkö.

⁷ Daavid asettui asumaan vuorilinnaan, ja sen tähden sitä ruvettiin kutsumaan Daavidin kaupungiksi. ⁸ Hän laajensi kaupunkia Millosta alkaen joka suuntaan ja linnoitti sen. Jooab puolestaan rakensi entiselleen muun osan kaupunkia. ⁹ Daavid tuli aina vain mahtavammaksi, ja Herra Sebaot oli hänen kanssaan.

Daavidin sotasankarit
(2Sm 23:8-39)

¹⁰ Nämä olivat Daavidin sotasankareista merkittävimmät, jotka yhdessä koko Israelin kanssa tukivat häntä kaikin voimin tehdäkseen hänestä

Israelin kuninkaan Herran sanan mukaisesti.

¹¹Tässä on luettelo Daavidin sankareista: Jaasobeam, hakmonilaisen miehen poika, oli niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan ja surmasi heidät yhdellä kertaa. ¹²Hänestä seuraava oli Eleasar, Doodon poika, ahohilainen. Hän oli yksi kolmesta sankarista. ¹³Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa, kun filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Siellä oli peltopalsta täynnä ohraa. Väki pakeni filistealaisten edellä, ¹⁴mutta Eleasar tovereineen asettui keskelle peltoa, sai sen pidettyä hallussaan ja voitti filistealaiset. Näin Herra antoi suuren voiton.

¹⁵Kerran nuo kolme niistä kolmestakymmenestä päälliköstä menivät kallioharjanteen yli Daavidin luo, Adullamin luolalle. Filistealaisten joukko oli silloin leiriytyneenä Refaiminlaaksossa. ¹⁶Daavid oli vuorilinnassa, ja filistealaisten vartiosto oli Beethlehemissä. ¹⁷Daavidin teki mieli raikasta vettä ja sanoi: "Jospa joku toisi minulle juotavaksi vettä kaivosta, joka on Beethlemin portilla!" ¹⁸Silloin nämä kolme tunkeutuivat filistealaisten leiriin ja ammensivat vettä Beethlemin

portilla olevasta kaivosta, ottivat sitä mukaansa ja toivat Daavidille. Mutta Daavid ei tahtonut juoda sitä vaan vuodatti veden juomauhriksi Herralle. ¹⁹Hän sanoi: "Jumala varjelkoon minua tekemästä sitä! Joisinko minä näiden miesten verta, heidän henkensä hintaa, sillä henkensä uhalla he toivat tämän veden." Eikä hän tahtonut juoda sitä. Tällaisia tekoja tekivät nämä kolme sankaria.

²⁰Absai, Jooabin veli, oli niiden kolmen päällikkö. Hän nosti keihäänsä kolmeasataa miestä vastaan ja surmasi heidät. Hän oli maineikas niiden kolmen rinnalla. ²¹Häntä pidettiin kaksinkertaisessa arvossa näihin kolmeen verrattuna, ja hän oli heidän päällikkönsä mutta ei vetänyt vertoja niille kolmelle.

²²Benaja, Joojadan poika, joka teki monia sankaritekoja, oli urhoollisen miehen poika Kabseelistä. Hän surmasi kaksi mooabilaista sotasankaria, ja kerran lumituiskun aikana hän laskeutui kaivoon ja tappoi siellä leijonan. ²³Hän surmasi myös suurikokoisen egyptiläisen, viisi kyynärää pitkän miehen. Egyptiläisellä oli kädessään keihäs, joka oli kuin kutojien kangastukki, mutta Benaja meni häntä vastaan sauva kädessään, tempasi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi miehen tämän omalla keihäällä.

²⁴Tällaisia tekoja teki Benaja, Joojadan poika, joka oli kuuluisa niiden kolmen rinnalla. ²⁵Häntä pidettiin suuremmassa arvossa kuin niitä kolmekymmentä, mutta hän ei vetänyt vertoja niille kolmelle. Daavid asetti hänet henkivartiostonsa päälliköksi.

²⁶Muut sankarit olivat Asael, Jooabin veli, Elhanan, Doodon poika, Beetlehemistä, ²⁷harorilainen Sammot, pelonilainen Heeles, ²⁸tekoalainen lira, Ikkeksen poika, anatotilainen Abieser, ²⁹huusalainen Sibbekai, ahohilainen lilai, ³⁰netofalainen Maharai, netofalainen Heeled, Baanan poika, ³¹litai, Riibain poika, benjaminilaisten Gibeasta, piratonilainen Benaja, ³²Huurai Nahale-Gaasista, arabalainen Abiel, ³³baharumilainen Asmavet, saalbonilainen Eljahba, ³⁴gisonilaisen Haasemin pojat, hararilainen Joonatan, Saagen poika, ³⁵hararilainen Abiam, Saakaran poika, Elifal, Uurin poika, ³⁶mekeralainen Heefer, pelonilainen Ahia, ³⁷karmelilainen Hesro, Naarai, Esbain poika, ³⁸Joel, Naatanin veli, Mibhar, Hagrin poika, ³⁹ammonilainen Selek, beerotilainen Nahrai, Jooabin, Serujan pojan, aseenkantaja, ⁴⁰jeteriläinen lira, jeteriläinen Gaareb, ⁴¹heettiläinen Uuria, Saabad, Ahlain poika,

⁴²ruubenilainen Adina, Siisan poika, ruubenilaisten päämies, ja hänen kanssaan kolmekymmentä muuta, ⁴³Haanan, Maakan poika, mitniläinen Joosafat, ⁴⁴astarotilainen Ussia, aroerilaisen Hootamin pojat Saama ja Jegiel, ⁴⁵tisiläiset Jediael, Simrin poika, ja hänen veljensä Jooha, ⁴⁶mahavimilainen Eliel, Elnaamin pojat Jeribai ja Joosavja, mooabilainen Jitma, ⁴⁷Eliel, Oobed ja mesobajalainen Jaasiel.

Daavidin ensimmäiset kannattajat

12 ¹Nämä miehet tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun hän ei vielä voinut liikkua vapaasti Saulin, Kiisin pojan, takia. He kuuluivat niiden soturien joukkoon, jotka auttoivat häntä sodassa. ²He olivat jousimiehiä, taitavia linkoamaan kiviä sekä oikealla että vasemmalla kädellä ja ampumaan nuolia jousella. Saulin heimolaisia, benjaminilaisia olivat ³gibealaisen Semaan pojat päämies Ahieser ja Jooas, Asmavetin pojat Jesiel ja Pelet, Beraka, anatotilainen Jeehu, ⁴gibeonilainen Jismaja, yksi niistä kolmestakymmenestä sankarista ja niiden kolmenkymmenen päällikkö, ⁵Jeremia, Jahasiel, Joohanen, gederalainen Joosabad, ⁶Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, harufilainen Sefatja, ⁷koorahilaiset Elkana, Jissia, Asarel, Jooeser ja

Jaasobeam ⁸ sekä Jerohamin pojat Jooela ja Sebadja Gedorista.

⁹ Myös gaadilaisista siirtyi Daavidin puolelle autiomaan vuorilinnan urheita satureita, taisteluun harjaantuneita miehiä, kilven ja keihään käyttäjiä, nälältään hurjia kuin leijonat ja ketteriä kuin gasellit vuorilla. ¹⁰ Eeser oli päällikkö, Obadja oli toinen, Eliab kolmas, ¹¹ Mismanna neljäs, Jeremia viides, ¹² Attai kuudes, Eliel seitsemäs, ¹³ Joohanan kahdeksas, Elsabad yhdeksäs, ¹⁴ Jeremia kymmenes ja Makbannai yhdestoista. ¹⁵ Nämä olivat gaadilaisia, sotajoukon päälliköitä. Vähäisin heistä johti sadan, ja paras tuhannen miehen joukkoa. ¹⁶ Nämä miehet olivat menneet Jordanin yli ensimmäisessä kuussa, kun joki tulvi yli kaikkien äyräittänsä, ja he olivat karkottaneet kaikki laaksojen asukkaat sekä itä- että länsirannalta.

¹⁷ Kun Benjaminin ja Juudan heimoista tuli miehiä Daavidin vuorilinnan, ¹⁸ Daavid meni ulos heitä vastaan ja sanoi: "Jos te tullette minun luokseni rauha mielessä auttaaksenne minua, sydämeni on yhtä kanssanne. Mutta jos te tullette kavaltaamaan minut ahdistajilleni, vaikka väkivalta ei tahraa käsiäni, nähköön isiemme Jumala sen ja rangaiskoon teitä." ¹⁹ Silloin Henki

puki voimalla Amasain, niiden kolmenkymmenen päällikön, ja hän sanoi: "Sinun puolellasi, Daavid, me olemme, sinun kanssasi, lisain poika. Rauha, rauha sinulle ja rauha auttajillesi, sinun Jumalasi auttaa sinua!" Niin Daavid otti heidät vastaan ja asetti heidät partiojoukkojen päälliköiksi.

²⁰ Myös Manassen heimosta siirtyi joitakin miehiä Daavidin puolelle, kun hän lähti sotaan Saulia vastaan filistealaisten kanssa. He eivät kuitenkaan joutuneet auttamaan filistealaisia, sillä filistealaisten päälliköt olivat neuvoteltuaan päättäneet lähettää Daavidin pois, sanoen: "Meidän päämme on vaarassa, jos hän siirtyy herransa Saulin puolelle." ²¹ Kun Daavid lähti Siklagiin, hänen puolelleen siirtyivät Manassen heimosta Adna, Joosabad, Jediael, Miikael, Joosabad, Elihu ja Silletai. Nämä olivat Manassen tuhannenpäälliköitä. ²² Nämä auttoivat Daavidia rosvojoukkoja vastaan, sillä he olivat kaikki urheita satureita, ja heistä tuli sotajoukon päälliköitä. ²³ Päivä päivältä tuli lisää miehiä Daavidin puolelle hänen avukseen, kunnes hänen sotajoukkonsa oli suuri kuin Jumalan sotajoukko.

Daavidista tulee koko Israelin kuningas

²⁴ Nämä ovat sotaan varustautuneiden joukkojen lukumäärät, niiden, jotka tulivat

Daavidin luo Hebroniin siirtääkseen kuninkuuden Saulilta Daavidille Herran käskyn mukaan. ²⁵ Juudan miehiä, kilven ja keihään kantajia, oli sotaan varustettuina 6 800, ²⁶ simeonilaisia oli 7 100 urheaa soturia, ²⁷ leeviläisiä 4 600, ²⁸ lisäksi Joojada, Aaronin suvun päämies, ja hänen kanssaan 3 700 miestä ²⁹ sekä nuorukainen Saadok, urhea soturi, ja lisäksi kaksikymmentäkaksi perhekuntansa päämiestä. ³⁰ Benjaminilaisia, Saulin veljiä, oli 3 000. Suurin osa benjaminilaisista palveli vielä siihen aikaan uskollisesti Saulin kuningashuonetta. ³¹ Efraimilaisia oli 20 800, urheita satureita, perhekuntiansa kuuluisia miehiä. ³² Manassen heimon toisesta puoliskosta oli 18 000 miestä. Heidät oli nimeltä mainiten valittu, jotta he menisivät tekemään Daavidin kuninkaaksi. ³³ Isaskarilaisia, jotka ymmärsivät, mitä aika vaati, ja tiesivät, mitä Israelin oli tehtävä, oli kaksisataa päällikköä ja kaikki heidän veljensä heidän johdollaan. ³⁴ Sebulonilaisia oli 50 000 miestä, jotka olivat varustautuneet sotaan kaikin asein. He olivat yksimielisesti valmiita järjestäytymään taisteluun. ³⁵ Naftalilaisia oli tuhat päällikköä ja heidän kanssaan 37 000 miestä, kullakin kilpi ja keihäs varusteinaan. ³⁶ Daanilaisia oli

28 600 sotaan varustautunutta miestä ³⁷ ja asserilaisia 40 000 taisteluun valmista sotilasta. ³⁸ Jordanin toisella puolella asuvia ruubenilaisia, gaadilaisia ja Manassen heimon toista puoliskoa oli 120 000 kaikin sota-asein varustautunutta miestä.

³⁹ Kaikki nämä sotilaat tulivat Hebroniin kaikesta sydäimestään kuin taisteluun järjestäytyneinä tehdäkseen Daavidin koko Israelin kuninkaaksi. Myös kaikki muut israelilaiset olivat yksimielisiä Daavidin kuninkuudesta. ⁴⁰ Miehet olivat siellä Daavidin kanssa kolme päivää syöden ja juoden eväitä, joita heidän veljensä olivat heille valmistaneet. ⁴¹ Myös ne, jotka asuivat Hebronin lähellä ja aina Isaskarin, Sebulonin ja Naftalin alueille asti, toivat ruokaa aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härillä. He toivat ruokatavaroita, jauhoja, kuivattuja viikunoita ja rusinoita, viiniä ja öljyä, nautakarjaa ja pikkukarjaa runsaasti, sillä Israelissa vallitsi ilo.

Liitonarkku tuodaan Kirjat-Jearimista

(2Sm 6:1-5)

13 ¹ Sitten Daavid neuvotteli tuhannen- ja sadanpäällikköiden, kaikkien johtomiesten kanssa. ² Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle: "Jos se on teistä hyvä ja jos se on Herrasta, meidän Jumalastamme, niin lähettäkäämme kutsu

joka taholle veljillemme, jotka ovat jääneet kaikkiin Israelin maakuntiin ja heidän lisäksi papeille ja leeviläisille, jotka asuvat laidunmaiden ympäröimissä kaupungeissa, että he kokoontuisivat meidän luoksemme. ³Siirtäkäämme sitten Jumalamme liitonarkku luoksemme. Mehän emme välittäneet siitä Saulin päivinä.”

⁴Koko seurakunta vastasi, että näin oli tehtävä, sillä kaikkien mielestä se oli oikein.

⁵Niin Daavid kutsui koko Israelin koolle, aina Egyptin Siihorista asti ja sieltä, mistä mennään Hamatiin, tuomaan Jumalan arkkua Kirjat-Jearimista. ⁶Daavid ja koko Israel menivät ylös Baalatiin eli Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, hakemaan sieltä Jumalan arkkua, jonka Herra, joka istuu kerubien keskellä, oli ottanut nimiinsä. ⁷He asettivat Jumalan arkun uusiin vaunuihin ja lähtivät kuljettamaan sitä Abinadabin talosta. Ussa ja Ahjo ohjasivat vaunuja. ⁸Daavid ja koko Israel riemuitsivat Jumalan edessä kaikin voimin laulaen ja lyyroja, harppuja, rumpuja, symbaaleja ja torvia soittaen.

Ussan kuolema

(2Sm 6:6-11)

⁹Kun he tulivat Kiidonin puimatantereen luo, Ussa ojensi kätensä pitääkseen arkusta kiinni,

sillä härät alkoivat vikuroida. ¹⁰Silloin Herra vihastui Ussaan ja surmasi hänet, koska tämä oli ojentanut kätensä ja tarttunut arkkuun. Niin Ussa kuoli siihen paikkaan, Jumalan eteen.

¹¹Daavid vihastui, koska Herra oli murtanut Ussan. Siksi paikan nimenä on Peres-Ussa vielä tänäkin päivänä. ¹²Sinä päivänä Daavidissa heräsi pelko Jumalaa kohtaan ja hän sanoi: ”Kuinka minä voisin tuoda Jumalan arkun luokseni?”

¹³Eikä Daavid siirtänyt arkkua luokseen Daavidin kaupunkiin, vaan kuljetti sen syrjään gatilaisen Oobed-Edomin taloon. ¹⁴Jumalan liitonarkku jäi kolmeksi kuukaudeksi Oobed-Edomin perheen haltuun hänen taloonsa. Ja Herra siunasi Oobed-Edomin perhettä ja kaikkea, mitä hänellä oli.

Hiiramin ystävyysdenosoitus

(2Sm 5:11-16)

14 ¹Hiiram, Tyyron kuningas, lähetti Daavidin luo lähetti-läitä. Hän lähetti myös setripuuta sekä kivenhakkaajia ja puuseppiä rakentamaan Daavidille linnaa. ²Tästä Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänen kuninkuutensa Israelissa, koska hänen kuninkuutensa oli korotettu korkealle Herran kansan Israelin tähden.

Daavidille Jerusalemissa syntyneet lapset

³Daavid otti lisää vaimoja Jerusalemissa, ja hänelle syntyi vielä

poikia ja tyttöjä. ⁴ Niiden poikien nimet, jotka syntyivät hänelle Jerusalemissa, olivat Samua, Soobab, Naatan, Salomo, ⁵ Jibhar, Elisua, Elpelet, ⁶ Noogah, Nefeg, Jaafia, ⁷ Elisama, Beeljada ja Elifelet.

*Daavid voittaa filistealaiset
(2Sm 5:17-25)*

⁸ Kun filistealaiset kuulsivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, he lähtivät kaikki etsimään Daavidia. Sen kuultuaan Daavid lähti heitä vastaan. ⁹ Kun filistealaiset olivat tulleet ja tehneet ryöstöretken Refaiminlaaksoon, ¹⁰ Daavid kysyi Jumalta: "Menenkö filistealaisia vastaan? Annatko heidät minun käsiini?" Herra sanoi hänelle: "Mene, minä annan heidät sinun käsiisi." ¹¹ Filistealaiset menivät Baal-Perasimiin, ja Daavid löi heidät siellä. Silloin Daavid sanoi: "Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni niin kuin vedet murtavat padon." Siksi hän antoi sen paikan nimeksi Baal-Perasim. ¹² Filistealaiset jättivät siihen jumalansa, ja Daavidin käskystä ne poltettiin.

¹³ Mutta filistealaiset tekivät vielä kerran ryöstöretken laaksoon. ¹⁴ Daavid kysyi taas Jumalta, ja Jumala vastasi: "Älä lähde heidän peräänsä, vaan kierrä heidät ja käy heidän kimppuunsa balsamipuiden puolelta. ¹⁵ Kun kuulet askelten

kahinan balsamipuiden latvoista, lähde silloin taisteluun, sillä Jumala käy sinun edelläsi ja tuhoaa filistealaisten sotajoukon." ¹⁶ Daavid teki niin kuin Jumala oli häntä käsenyt, ja israelilaiset voittivat filistealaisten sotajoukon ja ajoivat heitä takaa Gibeonista aina Geseriin saakka. ¹⁷ Daavidin maine levisi kaikkiin maihin, ja Herra saattoi kaikki kansat pelkäämään häntä.

Leeviläisten palvelutehtävät

15 ¹ Daavid rakensi itselleen taloja Daavidin kaupunkiin ja valmisti paikan Jumalan liitonarkulle ja pystytti sitä varten telttama-
jan. ² Sitten Daavid sanoi: "Jumalan arkkua eivät saa kantaa muut kuin leeviläiset, sillä heidät Herra on valinnut kantamaan Herran arkkua ja palvelemaan häntä ikuisesti." ³ Daavid kutsui koko Israelin koolle Jerusalemiin tuomaan Herran arkkua paikkaan, jonka hän oli sitä varten valmistanut. ⁴ Daavid kutsui koolle myös Aaronin jälkeläiset ja leeviläiset: ⁵ Kehatin jälkeläisistä suvun päämiehen Uurielin ja hänen veljensä, 120 miestä, ⁶ Merarin jälkeläisistä päämies Asajan ja hänen veljensä, 220 miestä, ⁷ Geersomin jälkeläisistä päämies Joelin ja hänen veljensä, 130 miestä, ⁸ Elisafanin jälkeläisistä päämies Semajan ja hänen veljensä, 200 miestä, ⁹ Hebronin jälkeläisistä päämies Elielin ja hänen

veljensä, 80 miestä,¹⁰ ja Ussielin jälkeläisistä päämies Amminadabin ja hänen veljensä, 112 miestä.

¹¹Sitten Daavid kutsui papeista Saadokin ja Ebjatarin sekä leeviläisistä Uurielin, Asajan, Joelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin¹² ja sanoi heille: "Te olette leeviläisten perhekuntien päämiehet. Pyhittäytykää, te ja teidän veljenne, ja tuokaa Herran, Israelin Jumalan, arkku siihen paikkaan, jonka minä olen sitä varten valmistanut."¹³ Koska te ette ensimmäisellä kerralla olleet mukana, niin Herra, meidän Jumalamme, mursi meidät, sillä me emme etsineet häntä oikealla tavalla."¹⁴ Silloin papit ja leeviläiset pyhittäytyivät tuomaan Herran, Israelin Jumalan, arkkua.¹⁵ Leeviläiset kantoivat Jumalan arkkua kantotankojen varassa olkapäillään, niin kuin Mooses oli Herran sanan mukaan käsenyt.

¹⁶Daavid käski leeviläisten päämiesten valita veljiensä keskuudesta laulajia korottamaan äänensä riemullisesti harppujen, lyyrojen ja symbaalien säestyksellä.¹⁷ Silloin leeviläiset asettivat tähän tehtävään veljiensä keskuudesta Heemanin, Joelin pojan, Aasafin, Berekjan pojan, ja Merarin jälkeläisistä Eetanin, Kuusajan pojan.¹⁸ Heidän kanssaan arvossa

seuraavina olivat heidän veljensä Sakarja, Ben, Jaasiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Oobed-Edom ja Jegiel, jotka olivat portinvartijoita.¹⁹ Laulajista Heemanin, Aasafin ja Eetanin tuli soittaa vaskisymbaaleja.²⁰ Sakarjan, Asielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Maasejan ja Benajan tuli harppujen säestyksellä laulaa korkeassa äänialassa.²¹ Mattitjan, Elifelehun, Miknejan, Oobed-Edomin, Jegielin ja Asasjan tuli lyyrojen säestyksellä johtaa laulua matalassa äänialassa.²² Kenanja, leeviläisten johtaja kantamistehtävässä, valvoi pyhien esineiden kantamista, sillä hänellä oli siihen taitoa.²³ Berekja ja Elkana olivat liitonarkun vartijoina.²⁴ Papit, Sebanja, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser, puhalsivat torviin Jumalan arkun edellä. Myös Oobed-Edom ja Jehia olivat arkun vartijoina.

Liitonarkku tuodaan Jerusalemiin

(2Sm 6:12-16)

²⁵Sitten Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhannenpäälliköt lähtivät liikkeelle ja toivat riemuiten Herran liitonarkun Oobed-Edomin talosta.²⁶ Kun leeviläiset Jumalan auttaessa heitä kantoivat Herran liitonarkkua, uhrattiin seitsemän sonnimullikkaa

ja seitsemän pässiä.²⁷ Daavid oli pu-
keutunut hienosta pellavasta teh-
tyyn viittaan. Samoin olivat pu-
keutuneet kaikki leeviläiset, jotka
kantoivat arkkua, ja laulajat sekä
Kenanja, joka johti kantamista ja
laulajia. Daavidilla oli yllään myös
pellavainen kasukka.

²⁸Näin koko Israel toi Her-
ran liitonarkun ylös Jerusale-
miin. Pasuunoihin puhallettiin, ja
riemuhuudot raikuivat torvien,
symbaalien, harppujen ja lyyrojen
soidessa.²⁹ Kun Herran liitonarkku
oli tulossa Daavidin kaupunkiin,
Saulin tytär Miikal katseli ikku-
nasta. Nähdessään kuningas Daavi-
din hyppivän ja karkeloivan hän hal-
veksi tätä sydämessään.

Liitonarkku sijoitetaan telttamajaan
(2Sm 6:17-22)

16¹ Jumalan liitonarkku tuotiin
ja asetettiin telttamajaan,
jonka Daavid oli sitä varten pys-
yttänyt. Sitten uhrattiin polttouh-
reja ja yhteysuhreja Jumalan edessä.
² Kun Daavid oli suorittanut lop-
puun polttouhrien ja yhteysuhrien
uhraamisen, hän siunasi kansan
Herran nimessä.³ Sitten hän jakoi
kaikille israelilaisille, miehille ja nai-
sille, kullekin leivän, kappaleen lihaa
ja kakun rusinoita.

⁴ Daavid asetti leeviläisiä Her-
ran liitonarkun eteen palvelemaan
ja kunnioittamaan, kiittämään ja

ylistämään Herraa, Israelin Juma-
laa.⁵ Heidän johtajanaan oli Aasaf
ja hänestä seuraavana Sakarja.
Harppuja ja lyyroja soittivat Jegiel,
Semiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab,
Benaja, Oobed-Edom ja Jegiel.
Symbaaleja helisyytti Aasaf,⁶ ja pa-
pit, Benaja ja Jahasiel, puhalsi-
vat lakkaamatta torviin Jumalan
liitonarkun edessä.

Daavidin ylistyslaulu

(Ps 105:1-15, 96:1-13, 106:1,47-48)

⁷ Silloin, sinä päivänä, Daavid asetti
ensimmäistä kertaa Aasafin ja hä-
nen veljensä kiittämään Herraa
näin:

⁸ “Kiittäkää Herraa, huutakaa
avuksi hänen nimeään,
tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi
kansojen keskuudessa!

⁹ Laulakaa hänelle, laulakaa
hänelle ylistystä,
kertokaa kaikista hänen
ihmeistään!

¹⁰ Kerskatkaa hänen pyhästä
nimestään!
Iloitkoon niiden sydän, jotka
etsivät Herraa.

¹¹ Etsikää Herraa ja hänen
voimaansa,
etsikää alati hänen kasvojaan.

¹² Muistakaa hänen ihmeitään,
jotka hän on tehnyt,
hänen tunnustekojaan ja hänen
suunsa tuomioita,

¹³ te Israelin, hänen palvelijansa,
siemen,
te Jaakobin lapset, hänen
valittunsa.
¹⁴ Hän on Herra, meidän
Jumalamme.
Hänen tuomionsa kohtaavat
koko maata.
¹⁵ Muistakaa ikuisesti hänen
liittonsa,
sana, jonka hän sääti tuhansia
sukupolvیا varten,
¹⁶ liitto, jonka hän teki Abrahamin
kanssa,
ja vala, jonka hän vannoi lisakille.
¹⁷ Hän vahvisti sen laiksi Jaakobille,
Israelille ikuisiksi liitoksi,
¹⁸ sanoen: 'Sinulle minä annan
Kanaanin maan,
se on teidän perintöosanne.'
¹⁹ Teitä oli vähäinen joukko,
vain muutamia,
ja te olitte muukalaisia
siinä maassa.
²⁰ He vaelsivat kansan luota
toisen luo
ja valtakunnasta toisen
kansakunnan luo.
²¹ Hän ei sallinut kenenkään
heitä sortaa,
hän nuhteli kuninkaita heidän
vuokseen:
²² 'Älkää koskeko minun
voideltuihini,
älkää tehkö pahaa minun
profeetoilleni.'
²³ Laulakaa Herralle, kaikki maa!

Julistakaa päivästä päivään hänen
pelastussanomaansa.
²⁴ Kertokaa kansojen keskuudessa
hänen kunniastaan,
hänen ihmeistään kaikkien
kansojen keskellä,
²⁵ sillä Herra on suuri ja sangen
ylistettävä,
hän on kaikkia jumalia
pelättävämpi.
²⁶ Kaikki kansojen jumalat ovat
epäjumalia,
mutta Herra on tehnyt taivaat.
²⁷ Kunnia ja loisto on hänen
edessään,
voima ja riemu hänen
asuinpaikassaan.
²⁸ Antakaa Herralle, te kansojen
heimot,
antakaa Herralle kunnia ja voima.
²⁹ Antakaa Herralle hänen
nimensä kunnia,
tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa
hänen eteensä.
Kumartukaa Herran eteen
pyhyyden kauneudessa,
³⁰ vaviskaa hänen kasvojensa
edessä, kaikki maa.
Maanpiiri pysyy lujana,
horjumatta.
³¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon
maa!
Sanokaa kansojen keskuudessa:
'Herra on kuningas!'
³² Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on!

Riemuitkoot kedot ja kaikki,
mitä niillä kasvaa!

³³ Kaikki metsän puut huutavat
riemusta Herran edessä,
sillä hän on tullut tuomitsemaan
maata.

³⁴ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä,

hänen armonsa pysyy ikuisesti.

³⁵ Sanokaa: ‘Pelasta meidät,
pelastuksemme Jumala!

Vapauta ja kokoa meidät
kansojen seasta,

että kiittäisimme sinun
pyhää nimeäsi

ja pitäisimme kunnianamme
sinun ylistystäsi.’

³⁶ Kiitetty olkoon Herra, Israelin
Jumala,

ikuisuudesta ikuisuuteen!”

Ja kaikki kansa sanoi: “Aamen”,
ja ylisti Herraa.

Pappien ja leeviläisten tehtävät

³⁷ Daavid asetti Aasafin ja hänen
veljensä telttamajaan Herran
liitonarkun eteen suorittamaan
vakituista palvelusta arkun
edessä, sen mukaan kuin kullekin
päivälle oli määrätty, ³⁸ samoin
Oobed-Edomin ja hänen veljensä,
kuusikymmentäkahdeksan
miestä. Oobed-Edomin, Jeditunin
pojan, ja Hoosan hän asetti
portinvartijoiksi. ³⁹ Pappi Saadokin
ja hänen veljensä, papit, hän
asetti palvelukseen Herran
asumuksen eteen kukkulalle,

joka on Gibeonissa. ⁴⁰ Heidän
tuli uhrata säännöllisesti aamuin
ja illoin polttouhreja Herralle
polttouhrialttarilla, niin kuin on
kirjoitettuna Herran laissa, jonka
Herra antoi Israelille. ⁴¹ Heeman
ja Jedutun sekä muut nimeltä
mainitut oli valittu heidän kanssaan
kiittämään Herraa laululla:
“Hänen armonsa pysyy ikuisesti”.
⁴² Heemanin ja Jedutunin hallussa
olivat torvet ja symbaalit soittajia
varten sekä säestyssoittimet
jumalanpalveluslauluja
varten. Jedutunin pojat olivat
portinvartijoita.

⁴³ Sitten koko kansa lähti, ja kukin
palasi kotiinsa. Daavidkin meni ter-
vehtimään perhettään.

Daavidille annettu lupaus

(2Sm 7:1-17)

17 ¹ Kerran, kun Daavid oli
kotonaan, hän sanoi pro-
feetta Naatanille: “Katso, minä asun
setripuisessa palatsissa, mutta Her-
ran liitonarkku on telttakankaan
alla.” ² Naatan sanoi Daavidille: “Tee
kaikki, mitä sydämelläsi on, sillä Ju-
mala on sinun kanssasi.”

³ Mutta sinä yönä Naatanille tuli
tämä Jumalan sana: ⁴ “Mene ja sano
palvelijalleni Daavidille: ‘Näin sa-
noo Herra: Et sinä rakenna mi-
nulle huonetta asuakseni siinä.
⁵ Minä en ole asunut huoneessa
siitä päivästä alkaen, jolloin lähdin
johdattamaan Israelia, aina tähän

päivään saakka, vaan olen siirtynyt teltasta telttaan ja asumuksesta toiseen. ⁶ Olenko minä missään niistä paikoista, joissa olen vaeltanut Israelin kanssa, sanallakaan sanonut yhdellekään Israelin tuomareista, jotka olin asettanut kaitsemaan kansani: Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuista huonetta?’

⁷ Sano siis nyt palvelijalleni Daavidille: ‘Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen ottanut sinut kansani Israelin hallitsijaksi laitumelta, lampaiden jäljestä. ⁸ Minä olen ollut sinun kanssasi kaikkialla, missä olet vaeltanut, ja olen hävittänyt edeltäsi kaikki vihollisesi. Minä teen sinun nimesi suureksi, maan mahtavimpien nimien vertaiseksi. ⁹ Minä myös valmistan sijan kansalleni Israelille ja istutan sen siihen. Se asettuu paikoilleen eikä ole enää levoton, eivätkä vääryyden tekijät enää tuhoa sitä niin kuin ennen, ¹⁰ siitä lähtien kun asetin tuomareita kansalleni Israelille. Minä alistan valtaasi kaikki sinun vihollisesi ja ilmoitan sinulle, että Herra rakentaa sinulle huoneen.

¹¹ Kun päiväsi ovat täyttyneet ja menet isiesi luo, minä nostan seuraajaksesi sinun siemenesi, yhden jälkeläistesi joukosta, ja vahvistan hänen kuninkuutensa. ¹² Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

¹³ Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani. Minä en ota häneltä pois armoani, niin kuin otin häneltä, joka oli ennen sinua. ¹⁴ Minä pidän hänen asemansa ikuisesti lujana huoneessani ja valtakunnassani, ja hänen valtaistuimensa pysyy vahvana ikuisesti.”

¹⁵ Juuri näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

Daavidin kiitosrukous

(2Sm 7:18-29)

¹⁶ Silloin kuningas Daavid meni, asettui Herran eteen ja sanoi: “Oi Herra, Jumala! Mikä olen minä, tai mikä on minun sukuni, kun olet tuonut minut tähän asti?

¹⁷ Mutta tämäkin on ollut vähäistä sinun silmissäsi, Jumala, ja niin sinä olet puhunut palvelijasi suvun kaukaisesta tulevaisuudesta, ja sinä, oi Herra, Jumala, olet nähnyt minut nousevina ihmissukupolvina.

¹⁸ Mitä voisi Daavid vielä sanoa sinulle siitä kunniasta, jota olet osoittanut palvelijallesi! Sinähän tunnet palvelijasi.

¹⁹ Herra, palvelijasi tähden ja oman tahtosi mukaan sinä olet tehnyt kaikki nämä suuret teot ja ilmoittanut kaikki nämä suuret asiat. ²⁰ Herra, kaiken sen mukaan, mitä olemme korvillamme kuulleet, ei ole sinun vertaistasi, ei ole muuta Jumalaa kuin sinä.

²¹ Mikä muu kansa maan päällä

on sinun kansasi Israelin kaltainen, jota Jumala itse on lähtenyt lunastamaan omaksi kansakseen. Sinä teit itsellesi suuren ja pelottavan nimen karkottamalla muut kansat oman kansasi edeltä, jonka lunastit Egyptistä. ²² Sinä olet tehnyt kansasi Israelin ikuisiksi ajoiksi omaksi kansaksesi, ja sinä, Herra, tulit tämän kansan Jumalaksi.

²³ Herra, olkoon nyt ikuisesti luja se sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan. Tee, niin kuin olet puhunut. ²⁴ Olkoon sinun nimesi ikuisesti vahva ja suuri, niin että voidaan sanoa: 'Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Jumala Israelissa.' Ja pysyköön palvelijasi Daavidin suku ikuisesti sinun edessäsi. ²⁵ Sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi rakentavasi hänelle huoneen. Siksi palvelijasi on saanut rohkeuden ruukoilla edessäsi. ²⁶ Ja nyt, Herra, sinä, joka olet tosi Jumala, sinä, joka olet ilmoittanut palvelijallesi kaiken tämän hyvän, ²⁷ ole suosiollinen ja siunaa palvelijasi sukua, että se saisi ikuisesti olla sinun edessäsi, sillä se, mitä sinä, Herra, siunaat, on oleva ikuisesti siunattu."

Daavidin voitot

(2Sm 8:1-14)

18 ¹ Sen jälkeen Daavid voitti filistealaiset, nujersi heidät ja otti heidän käsistään Gatin ja sen tytärkaupungit. ² Hän

voitti myös mooabilaiset, ja heistä tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa. ³ Samoin Daavid voitti Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, Hamatin suunnalla, kun tämä oli menossa lujittamaan valtaansa Eufratvirralla. ⁴ Daavid otti häneltä tuhat vaunuhevosta, 7 000 ratsumiestä ja 20 000 jalkamiestä. Daavid katkaisi kaikilta vaunuhevosilta vuohisjänteet, ai-noastaan sata vaunuhevosta hän säästi.

⁵ Kun Damaskon aramilaiset tulivat auttamaan Hadad-Eseriä, Sooban kuningasta, Daavid löi aramilaisista kuoliaaksi 22 000 miestä. ⁶ Daavid sijoitti varuskuntia Damaskon Aramiin, ja aramilaisista tuli Daavidin alamaisia, jotka maksoivat veroa. Herra antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni. ⁷ Daavid otti kultakilvet, jotka Hadad-Eserin palvelijoilla oli, ja vei ne Jerusalemiin. ⁸ Hän otti myös suuret määrät kuparia Tibhatista ja Kuunista, Hadad-Eserin kaupungeista. Siitä Salomo teetti vaskimeren, pylväät ja muut kupariesineet.

⁹ Kun Toou, Hamatin kuningas, kuuli, että Daavid oli voittanut Hadad-Eserin, Sooban kuninkaan, koko sotajoukon, ¹⁰ hän lähetti poikansa Hadoramin tervehtimään kuningas Daavidia ja onnittelemaan häntä siitä, että hän oli taistellut

Hadad-Eseriä vastaan ja voittanut hänet. Hadad-Eser oli näet ollut usein sodassa Tooun kanssa. Hän lähetti Daavidille kaikenlaisia kulta-, hopea- ja kupariesineitä. ¹¹ Myös ne kuningas Daavid pyhitti Herralle sen hopean ja kullan lisäksi, minkä hän oli ottanut muilta kansoilta, nimitäin edomilaisilta, mooabilaisilta, ammonilaisilta, filistealaisilta ja amalekilaisilta.

¹² Abisai, Serujan poika, voitti Suolalaaksossa edomilaiset, 18 000 miestä. ¹³ Hän sijoitti Edomiin varuskuntia, ja kaikista edomilaisista tuli Daavidin alamaisia. Näin Herra antoi Daavidille voiton, minne tahansa hän meni.

*Daavidin korkeimmat virkamiehet
(2Sm 8:15-18)*

¹⁴ Daavid hallitsi kuninkaana koko Israelia ja teki kaikelle kansalleen sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta. ¹⁵ Jooab, Serujan poika, oli sotaväen ylipäällikkö, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kansleri. ¹⁶ Papeja olivat Saadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, Ebjatarin poika. Savsa oli kirjuri. ¹⁷ Benaja, Joojadan poika, oli kreettien ja pleettien päällikkö, ja Daavidin pojat olivat kuninkaan ylimpiä virkamiehiä.

*Haanun häpäisee Daavidin sanansaattajat
(2Sm 10:1-5)*

19 ¹ Näiden tapahtumien jälkeen ammonilaisten kuningas Naahas kuoli, ja hänen poikansa

tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. ² Daavid sanoi: "Minä osoitan ystävällisyyttä Haanunille, Naahaksen pojalle, sillä hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle." Niin Daavid lähetti sanansaattajat lohduttamaan Haanunia hänen isänsä kuoleman tähden.

Mutta kun Daavidin palvelijat tulivat Haanunin luo ammonilaisten maahan lohduttamaan häntä, ³ ammonilaisten päälliköt sanoivat Haanunille: "Luuletko, että Daavid tahtoo kunnioittaa isääsi, kun hän lähettää lohduttajia luoksesi? Varmaankin hänen palvelijansa ovat tulleet luoksesi tutkimaan, hävittämään ja vakoilemaan maata." ⁴ Silloin Haanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajatti heiltä parran ja leikkautti heidän vaatteistaan puolet pois, takamuksia myöten. Sitten hän päästi heidät menemään.

⁵ Kun Daavidille tultiin kertomaan miehistä, hän lähetti sananviejän heitä vastaan, sillä heitä oli pahoin häväisty. Kuningas käski sanoa: "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne on kasvanut, ja tulkaa sitten takaisin."

*Daavid voittaa ammonilaiset ja aramilaiset
(2Sm 10:6-19)*

⁶ Kun ammonilaiset huomasivat joutuneensa Daavidin vihoihin, Haanun ja ammonilaiset lähettivät tuhat talenttia hopeaa palkataksaan Mesopotamiasta, Maakan Aramista

ja Soobasta itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä. ⁷ He palkkasivat 32 000 sotavaunua sekä Maakan kuninkaan ja hänen väkensä. Nämä tulivat ja leiriytyivät Meedeban edustalle. Myös ammonilaiset tulivat kaupungeistaan, kokoontuivat yhteen ja lähtivät sotaan.

⁸ Kun Daavid kuuli sen, hän lähetti sinne Jooabin ja koko sotajoukon, kaikki soturit. ⁹ Ammonilaiset tulivat ulos kaupungista ja asettuivat taistelujärjestykseen kaupungin portin edustalle, ja paikalle saapuneet kuninkaat olivat joukkoineen erillään kedolla. ¹⁰ Kun Jooab näki, että häntä uhkasi hyökkäys edestä ja takaa, hän valitsi Israelin valiomiehistä joukon, jonka hän asetti rintamaan aramilaisia vastaan. ¹¹ Loput väestä hän antoi veljensä Abisain johtoon, ja ne asettuivat taistelujärjestykseen ammonilaisia vastaan. ¹² Jooab sanoi: ”Jos aramilaiset osoittautuvat minulle ylivoimaisiksi, tule sinä minun avukseni. Jos taas ammonilaiset osoittautuvat sinulle ylivoimaisiksi, minä autan sinua. ¹³ Ole luja! Pysykäämme lujina kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta. Tehköön sitten Herra, minkä hyväksi näkee.” ¹⁴ Sitten Jooab ja sotaväki, joka oli hänen kanssaan, ryhtyi taisteluun

aramilaisia vastaan, ja nämä pakenivat. ¹⁵ Kun ammonilaiset näkivät aramilaisten pakenevan, myös he pakenivat Jooabin veljeä Abisaita ja vetäytyivät kaupunkiin. Sitten Jooab palasi Jerusalemiin.

¹⁶ Kun aramilaiset huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he lähettivät sanansaattajia noutamaan Eufratvirran toisella puolella asuvia aramilaisia, joita johti Soofak, Hadad-Eserin sotaväen päällikkö. ¹⁷ Siitä ilmoitettiin Daavidille, ja hän kokosi koko Israelin sotaväen ja meni Jordanin yli. Kohdattuaan aramilaiset hän asettui rintamaan heitä vastaan. Kun Daavid oli asettunut rintamaan aramilaisia vastaan, nämä ryhtyivät taistelemaan hänen kanssaan ¹⁸ mutta joutuivat pakenemaan Israelia. Daavid surmasi aramilaisilta 7 000 vaunusoturia ja 40 000 jalkamiestä. Hän surmasi myös heidän päällikkönsä Soofakin. ¹⁹ Kun Hadad-Eserin miehet huomasivat, että Israel oli voittanut heidät, he tekivät rauhan Daavidin kanssa, ja heistä tuli hänen alamaisiaan. Tämän jälkeen aramilaiset eivät enää tahtoneet auttaa ammonilaisia.

Daavid valloittaa Rabban

(2Sm 11:1, 12:26-31)

20 ¹ Kun vuosi oli vaihtunut ja oli kuninkaiden sotaanlähdön aika, Jooab johti joukot taisteluun. Hän hävitti ammonilaisten

maata ja piiritti Rabbaa, kun Daavid itse oli Jerusalemissa. Jooab valtasi Rabban ja hävitti sen. ² Daavid otti ammonilaisten kuninkaan päästä kultakruunun. Se osoittautui talentin painoiseksi, ja siinä oli kallisarvoinen jalokivi. Kruunu pantiin Daavidin päähän, ja hän vei kaupungista hyvin paljon saalista. ³ Kaupungin kansan hän vei pois ja pani sen tekemään kivityötä sahoilla, rautaisilla taltoilla ja hakuilla. Näin hän teki kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid palasi Jerusalemiin mukanaan koko sotaväkensä.

Taisteluluja filistealaisia vastaan

(2Sm 21:15-22)

⁴ Sen jälkeen syntyi Geserissä taistelu filistealaisia vastaan. Huusalainen Sibbekai surmasi Sippain, joka oli Raafan jälkeläisiä, ja niin heidät nujerrettiin. ⁵ Kun taas syntyi taistelu filistealaisia vastaan, Elhanan, Jaaorin poika, surmasi Lahmin, joka oli gatilaisen Goljatin veli ja jonka peitsen varsi oli kuin kangaspuiden tukki. ⁶ Vielä syttyi taistelu, nyt Gatissa. Siellä oli kookas mies, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä. Myös hän polveutui Raafasta. ⁷ Hän häpäisi Israelia, mutta Joonatan, Daavidin veljen Simean poika, surmasi hänet. ⁸ Nämä polveutuivat

Gatissa asuneesta Raafasta, ja he kaatuivat Daavidin ja hänen palvelijoittensa surmaamina.

Israelin ja Juudan väestönlaskenta

(2Sm 24:1-9)

21 ¹ Saatana nousi Israelia vastaan ja yllytti Daavidin laskemaan Israelin. ² Daavid sanoi Jooabille ja kansan johtomiehille: ”Menkää ja laskekaa israelilaiset Beersebasta Daaniin asti ja tuokaa sitten minulle tiedo heidän lukumäärästään.” ³ Jooab vastasi: ”Herra lisätköön kansansa satakertaiseksi, olkoon se kuinka suuri tahansa. Eivätkö he, herrani, kuningas, kaikki ole herrani palvelijoita? Miksi herrani pyytää tätä? Miksi Israelin näin pitäisi joutua syylliseksi?”

⁴ Kuninkaan sana kuitenkin velvoitti Jooabia, ja niin Jooab lähti ja kulki kaikkialla Israelissa. Sitten hän tuli takaisin Jerusalemiin ⁵ ja ilmoitti kuninkaalle väestönlaskennan tuloksen: koko Israelissa oli 1 100 000 miekkamiestä ja Juudassa 470 000 miekkamiestä. ⁶ Leevin ja Benjaminin heimoja Jooab ei kuitenkaan laskenut muiden joukkoon, sillä kuninkaan käsky kauhistutti Jooabia.

Rutto

(2Sm 24:10-17)

⁷ Tämä västöenlaskenta oli Jumalan silmissä paha asia, ja hän löi

Israelia. ⁸ Silloin Daavid sanoi Jumalalle: "Minä olen tehnyt suuren synnin tehdessäni näin. Anna nyt anteeksi palvelijasi rikos. Minä olen menetellyt hyvin tyhmästi."

⁹ Herra puhui Gaadille, Daavidin näkijälle: ¹⁰ "Mene ja puhu Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Minä annan sinulle kolme vaihtoehtoa. Valitse niistä yksi, niin minä teen sinulle sen mukaan.'" ¹¹ Gaad meni Daavidin luo ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: 'Voit valita ¹² joko kolmeksi vuodeksi nälänhädän tai kolmeksi kuukaudeksi hävityksen ahdistajiesi vainotessa, vihollistesi miekka kintereilläsi, tai kolmeksi päiväksi maahan Herran miekan ja ruton, Herran enkelin tuottaman tuhon koko Israelin alueelle.' Harkitse nyt, mitä minä vastaan lähettäjälleni." ¹³ Daavid vastasi Gaadille: "Olen suuressa ahdingossa. Mutta minä tahdon jättäytyä Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on hyvin suuri. Ihmisten käsiin en tahdo joutua."

¹⁴ Niin Herra salli ruton puhjeta Israelissa, ja kansaa kuoli 70 000 miestä. ¹⁵ Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tekemään siellä tuhoa. Kun enkeli oli tekemässä tuhotyötään, Herra katsoi sitä, katui onnettomuutta ja sanoi tuhoojaenkelille: "Jo riittää, laske kätesi alas." Herran enkeli

oli silloin jebusilaisen Ornanin puimatantereeseen luona.

¹⁶ Daavid kohotti katseensa ja näki Herran enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, kädessään paljastettu miekka ojennettuna Jerusalemin yli. Silloin Daavid ja vanhimmat, säkkeihin pukeutuneina, heittäytyivät kasvoilleen. ¹⁷ Daavid sanoi Jumalalle: "Minä käskin laskea kansan. Minä olen se, joka olen tehnyt syntiä ja menetellyt väärin. Mutta nämä minun lampaani, mitä he ovat tehneet? Herra, minun Jumalani, minä pyydän, olkoon sinun kätesi minua ja minun isäni perhettä vastaan, mutta ei kansaasi vastaan sille vitsaukseksi."

Daavid rakentaa alttarin Herralle

(2Sm 24:18-25)

¹⁸ Silloin Herran enkeli käski Gaadin sanoa Daavidille, että hänen oli mentävä pystyttämään Herralle alttari jebusilaisen Ornanin puimatantereelelle. ¹⁹ Daavid lähti sen sanan mukaan, jonka Gaad oli Herran nimessä puhunut.

²⁰ Ornan oli juuri puimassa vehnää. Kun hän kääntyi katsomaan, hän näki enkelin. Silloin hänen neljä poikaansa, jotka olivat hänen kanssaan, menivät piiloon. ²¹ Daavid meni Ornanin luo. Kun Ornan katsoi ja huomasi Daavidin, hän lähti puimatantereelta ja kumartui Daavidin eteen kasvoilleen maahan.

²² Daavid sanoi Ornanille: "Anna

puimatanner minulle, niin minä rakennan siihen alttarin Herralle. Myy se minulle täydestä hinnasta, että vitsaus lakkaisi vaivaamasta kansaa.”²³ Ornan vastasi Daavidille: “Ota se itsellesi. Tehköön herrani ja kuninkaani, mitä hyväksi näkee. Minä annan härät polttouhriksi, puimaäkeet haloiksi ja vehnän ruokauhriksi. Minä annan ne kaikki.”²⁴ Mutta kuningas Daavid sanoi Ornanille: “Ei, minä ostan sen täydestä hinnasta. Minä en voi viedä Herralle sitä, mikä on sinun, enkä uhrata ilmaisia polttouhreja.”²⁵ Niin Daavid maksoi Ornanille siitä paikasta kuusisataa sekeliä kultaa.²⁶ Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Hän huusi avuksi Herraa, ja Herra vastasi hänelle tullella, jonka hän lähetti taivaasta polttouhrialttarille.²⁷ Ja Herra käski enkelin panna miekkansa tuppeen.

²⁸ Noina aikoina, kun Daavid näki, että Herra oli vastannut hänelle jebusilaisen Ornanin puimatantereella, hän alkoi uhrata siellä.²⁹ Herran asumus ja polttouhrialttari, jotka Mooses oli teettänyt autiomaassa, olivat kuitenkin siihen aikaan Gibeonin uhrikukkulalla.³⁰ Mutta Daavid ei voinut mennä sinne kysymään neuvoa Jumalta, koska hän pelkäsi Herran enkelin miekkaa.

Temppelin rakennustöiden valmistelut

22¹ Daavid sanoi: “Tässä olkoon Herran, Jumalan, temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten.”

² Niin Daavid käski koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa, ja pani heidät kivenhakkaajiksi louhimaan ja hakkaamaan kiviä Jumalan temppelin rakentamista varten.

³ Daavid hankki paljon rautaa, josta tehtiin portinoviekset naulat ja tukiraudat, sekä niin paljon kuparia, ettei sitä voitu punnita,⁴ ja setripuuta niin paljon, ettei sen määrää voitu mitata. Siidonilaiset ja tyrolaiset toimittivat hänelle runsaasti setripuuta.⁵ Daavid sanoi: “Poikani Salomo on nuori ja hento. Temppelin, joka rakennetaan Herralle, on oltava suuri ja mahtava, ja sen nimen ja loiston on tultava tunnetuksi kaikissa maissa. Sitä varten tahdon tehdä valmisteluja.” Niin Daavid teki paljon valmisteluja ennen kuolemaansa.

Daavidin ohjeet Salomolle

⁶ Daavid kutsui poikansa Salomon luokseen ja käski hänen rakentaa temppelin Herralle, Israelin Jumalalle.⁷ Hän sanoi Salomolle: “Poikani, minun sydämelläni oli ajatus rakentaa temppeli Herran, Jumalani, nimelle,⁸ mutta minulle tuli

tämä Herran sana: ‘Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia. Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet vuodattanut maahan paljon verta minun edessäni. ⁹ Mutta sinulle on syntyy poika. Hänestä tulee rauhan mies, ja minä annan hänen päästä rauhaan kaikilta vihollisilta, jotka asuvat hänen ympärillään. Hänen nimekseen tulee Salomo, ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen päivinään. ¹⁰ Hän rakentaa temppelin minun nimelleni. Hän on oleva minun poikani, ja minä olen hänen isänsä, ja minä vahvistan hänen kuninkaallisen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi Israelissa.’

¹¹ Olkoon siis Herra sinun kansasi, poikani, että menestyisit ja saisit rakennetuksi temppelin Herralle, Jumalallesi, niin kuin hän on sinusta puhunut. ¹² Herra antakoon sinulle viisautta ja ymmärrystä, kun hän asettaa sinut Israelin hallitsijaksi, niin että voit noudattaa Herran, sinun Jumalasi, lakia. ¹³ Sinä menestyt, jos tarkoin noudatat niitä lakeja ja säädöksiä, jotka Herra antoi Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä arkaile. ¹⁴ Katso, vaikeuksienkin keskellä olen hankkinut Herran temppelinä varten satatuhatta talenttia kultaa, miljoona talenttia hopeaa sekä kuparia ja rautaa niin paljon, ettei sitä ole voitu punnita. Olen

hankkinut myös puuta ja kiveä, ja sinä saat hankkia niitä vielä lisää. ¹⁵ Sinulla on käytössäsi paljon työmiehiä, kivenhakkaajia, muurareita, puuseppiä ja kaikenlaisen työn taitajia. ¹⁶ Kultaa, hopeaa, kuparia ja rautaa on ylen määrin. Nouse ja ryhdy työhön. Herra olkoon kanssasi!”

Daavidin ohjeet Israelin johtomiehille

¹⁷ Daavid käski kaikkien Israelin johtomiesten auttaa poikaansa Salomoa. Hän sanoi heille: ¹⁸ “Onhan Herra, teidän Jumalanne, ollut teidän kanssanne ja suonut teidän päästä joka taholla rauhaan. Hän on antanut maan asukkaat minun käsiini, ja maa on alistettu Herran ja hänen kansansa vallan alle. ¹⁹ Kääntäkää siis sydämenne ja sielunne etsimään Herraa, Jumalaanne! Nouskaa ja rakentakaa Herran, Jumalan, pyhäkkö, että Herran liitonarkku ja Jumalan pyhät esineet voitaisiin viedä Herran nimelle rakennettuun temppeliin.”

Leeviläiset ja heidän tehtävänsä

23 ¹ Kun Daavid oli tullut vanhaksi ja saanut elämästä kyllänsä, hän teki pojastaan Salomosta Israelin kuninkaan. ² Hän kutsui kokoon kaikki Israelin johtomiehet, papit ja leeviläiset. ³ Kolmikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset laskettiin, ja miesten lukumäärä oli yhteensä 38 000. ⁴ Daavid sanoi:

“Näistä 24 000 johtakoon töitä Herran temppelissä, 6 000 olkoon johtomiehinä ja tuomareina,⁵ 4 000 olkoon portinvartijoina ja 4 000 ylistäköön Herraa soittimilla, jotka olen teettänyt ylistämistä varten.”

⁶ Daavid jakoi heidät osastoihin Leevin poikien Geersonin, Kehatin ja Merarin mukaan. ⁷ Geersonilaisia olivat Ladan ja Simei. ⁸ Ladanin poikia olivat Jehiel, joka oli päämies, ja Seetam ja Joel, nämä kolme. ⁹ Simein poikia olivat Selomit, Hasiel ja Haaran, nämä kolme. Nämä olivat Ladanin perhekuntien päämiehiä. ¹⁰ Simein poikia olivat myös Jahat, Siisa, Jeus ja Beria. Nämäkin olivat Simein poikia, nämä neljä. ¹¹ Jahat oli päämies, ja toinen poika oli Siisa. Jeuksella ja Berialla ei ollut monta poikaa, ja heidät laskettiin yhdeksi perhekunnaksi, yhdeksi palvelusvuoroksi.

¹² Kehatin poikia oli neljä: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ¹³ Amramin pojat olivat Aaron ja Mooses. Aaron, hän ja hänen poikansa, erotettiin ikuisesti toimittamaan kaikkein pyhintä palvelusta, suituttamaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja siunaamaan kansaa hänen nimessään ikuisesti. ¹⁴ Jumalan miehen Mooseksen pojat luettiin kuuluviksi Leevin heimo. ¹⁵ Mooseksen pojat olivat Geersom ja Elieser. ¹⁶ Geersomin

poika oli Sebucl, päämies. ¹⁷ Elieserin poika oli Rehabja, päämies. Elieserillä ei ollut muita poikia, mutta Rehabjalla oli hyvin monta poikaa. ¹⁸ Jisharin poika oli Selomit, päämies. ¹⁹ Hebronin pojista ensimmäinen oli Jeria, päämies, toinen poika oli Amarja, kolmas Jahasiel ja neljäs Jekamam. ²⁰ Ussielin pojat olivat Miika, päämies, ja toinen poika Jissia.

²¹ Merarin pojat olivat Mahli ja Muusi. Mahlin pojat olivat Eleasar ja Kiis. ²² Eleasar kuoli, eikä häneltä jäänyt poikia vaan ainoastaan tyttäriä, jotka heidän serkkunsa, Kiisin pojat, ottivat vaimoikseen. ²³ Muusin poikia oli kolme: Mahli, Eeder ja Jeremot. ²⁴ Nämä olivat Leevin pojat perhekuntiansa mukaan, perhekuntien päämiehet, niin monta kuin heitä oli ollut katselmuksessa, nimien lukumäärän mukaan, pääluvun mukaan. Heistä kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat toimittivat palvelustehtäviä Herran temppelissä.

²⁵ Daavid sanoi: “Herra, Israelin Jumala, on suonut levon kansalleen, ja hän on asuva Jerusalemissa ikuisesti. ²⁶ Leeviläisten ei tarvitse enää kantaa asumusta eikä sen välineitä, joita palveluksessa käytetään.”

²⁷ Daavidin viimeisten määräysten mukaan leeviläisten lukumäärään

laskettiin kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat. ²⁸ Heidän tehtävänään oli avustaa Aaronin jälkeläisiä Herran temppelin palvelusmenoissa, pitää huolta esipihoista ja sivuhuoneista, pitää kaikki pyhät esineet puhtaina ja huolehtia Jumalan temppelin palvelustehtävistä, ²⁹ Herran eteen asetettavista leivistä, ruokauhrijauhoista, ohuista happamattomista leivistä, paistolevyllä paistetuista leivistä ja öljyyn leivotuista leivistä sekä tilavuus- ja pituusmitoista. ³⁰ Heidän tuli seisoa joka aamu kiittämässä ja ylistämässä Herraa, samoin joka ilta, ³¹ ja uhrata kaikki polttouhrit Herralle sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhla-aikoina, joka kerta sen mukaan kuin niitä oli määrätty uhrattavaksi Herran edessä. ³² Näin heidän oli pidettävä huolta ilmestysmajasta ja pyhäköstä ja avustettava palvelustehtävissä veljiään, Aaronin jälkeläisiä, Herran temppelissä.

Aaronin jälkeläisten osastot

24 ¹ Myös Aaronin jälkeläiset jaettiin omiin osastoihinsa. Aaronin pojat olivat Naadab, Abihu, Eleasar ja litamar. ² Naadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut poikia. Sen vuoksi pappeina palvelivat ainoastaan Eleasar ja litamar. ³ Daavid jakoi

heidät yhdessä Saadokin, Eleasarin jälkeläisen, ja Ahimelekin, litamarin jälkeläisen, kanssa, osastoihin palvelusvuoroja varten. ⁴ Kun Eleasarin jälkeläisillä havaittiin olevan enemmän päämiehiä kuin litamarin jälkeläisillä, heidät jaettiin niin, että Eleasarin jälkeläiset saivat perhekunnilleen kuusitoista päämiestä ja litamarin jälkeläiset kahdeksan. ⁵ Heidät jaettiin arvalla, molemmat suvut keskenään, ja niin sekä Eleasarin että litamarin jälkeläisiä oli pyhäkköruhtinaina ja Jumalan ruhtinaina.

⁶ Semaja, Netanelin poika, kirjuri, joka oli Leevin sukua, kirjoitti heidän nimensä muistiin kuninkaan, päämiesten, pappi Saadokin, Ahimelekin, Ebjatarin pojan, sekä pappien ja leeviläisten perhekuntien päämiesten läsnäollessa. Arvalla valittiin vuorotellen yksi Eleasarin ja yksi litamarin perhekunnasta.

⁷ Ensimmäinen arpa tuli Joojaribille, toinen Jedajalle, ⁸ kolmas Haarimille, neljäs Seoromille, ⁹ viides Malkialle, kuudes Mijjaminille, ¹⁰ seitsemäs Koosille, kahdeksas Abialle, ¹¹ yhdeksäs Jeessualle, kymmenes Sekanjalle, ¹² yhdestoista Eljasibille, kahdestoista Jaakimille, ¹³ kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille, ¹⁴ viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

¹⁵ seitsemästoista Heesirille,
kahdeksastoista Pissekselle,
¹⁶ yhdeksästoista Petahjalle,
kahdeskymmenes Hesekielille,
¹⁷ kahdeskymmenesyhdes
Jaakinille, kahdeskymmeneskahdes
Gaamulille,
¹⁸ kahdeskymmeneskolmas
Delajalle ja kahdeskymmenesneljäs
Maasjalle. ¹⁹ Nämä olivat heidän
palvelusvuoronsa, kun he menivät
Herran temppeliin. Näin heidän
isänsä Aaron oli heille säätänyt sen
mukaan kuin Herra, Israelin Jumala
oli häntä käskenyt.

Muut Leevin jälkeläiset

²⁰ Muita Leevin jälkeläisiä olivat
Amramin poika Suubael, Suubaelin
poika Jehdeja, ²¹ Rehabjan poika
Jissia, joka oli päämies, ²² ja
jisharilaiset Selomot ja Selomotin
poika Jahat. ²³ Hebronin poikia oli-
vat: Jeria, toinen Amarja, kol-
mas Jahasiel ja neljäs Jekamam.
²⁴ Ussielin poika oli Miika, ja Miikan
poika oli Saamir. ²⁵ Miikan veli oli
Jissia, ja Jissian poika oli Sakarja.
²⁶ Merarin poikia olivat Mahli ja
Muusi ja hänen poikansa Jaasian
pojat. ²⁷ Merarin pojalle Jaasialle
syntyivät Sooham, Sakkur ja Ibri.
²⁸ Mahlin jälkeläinen oli Eleasar,
jolla ei ollut poikia. ²⁹ Kiisin jälkeläi-
nen oli Jerahmeel. ³⁰ Muusin poikia
olivat Mahli, Eeder ja Jerimot.

Nämä olivat leeviläisten jälkeläisiä
perhekuntiansa mukaan. ³¹ Myös

nämä heittivät arpaa samoin
kuin heidän veljensä, Aaronin
jälkeläiset, perhekuntapäämiehet
tasavertaisina nuorimpien
veljiensä kanssa, kuningas
Daavidin, Saadokin, Ahimelekin
sekä pappien ja leeviläisten
perhekuntapäämiesten
läsnä ollessa.

Temppelilaulajien osastot

25 ¹ Daavid ja sotapäälliköt
erottivat palvelukseen
Aasafin, Heemanin ja Jedutunin
pojat, jotka soittivat profeetallisessa
hengessä lyyroilla, harpuilla
ja symbaaleilla. Seuraavassa
luetellaan palveluksessa
olleet miehet:

² Aasafin poikia olivat Sakkur, Joo-
sef, Netanja ja Asarela. Heitä johti
Aasaf, joka profeetallisessa hen-
gessä soitti kuninkaan antamien
ohjeiden mukaan. ³ Jedutunilaisia
olivat Jedutunin kuusi poikaa,
Gedalja, Seri, Jesaja, Hasabja ja
Mattitja. Heitä johti heidän isänsä
Jedutun, joka profeetallisessa hen-
gessä lyyraa soittaen lauloi kiitosta
ja ylistystä Herralle. ⁴ Heemanilaisia
olivat Heemanin pojat Bukkia,
Mattanja, Ussiel, Sebucl, Jerimot,
Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti,
Roomamti-Eser, Josbekasa, Malloti,
Hootir ja Mahasiot. ⁵ Nämä kaikki
olivat Heemanin, kuninkaan näkijän,
poikia. Jumala oli näet luvannut
korottaa korkealle hänen sarvensa

ja oli antanut hänelle neljätoista poikaa ja kolme tytärtä. ⁶Kaikki nämä pojat lauloivat isiensä johdolla Herran temppelissä symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä, kun Jumalan temppelipalvelusta toimitettiin kuninkaan, Aasafin, Jedutunin ja Heemanin antamien määräysten mukaan.

⁷Temppelilaulajien ja heidän veljensä lukumäärä – kaikkien taitajien, jotka oli opetettu laulamaan Herralle – oli 288. ⁸He heittivät arpaa palvelusvuoroista, niin nuoret kuin vanhat, taitajat yhdessä oppilaiden kanssa.

⁹Ensimmäinen arpa lankesi Aasafin suvulle, Joosefille. Toinen arpa lankesi Gedaljalle, hänelle ja hänen veljilleen ja pojilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁰kolmas Sakkurille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹¹neljäs Jisrille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹²viides Netanjalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹³kuudes Bukkialle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁴seitsemäs Jesarelalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁵kahdeksas Jesajalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁶yhdeksäs Mattanjalle ja hänen pojilleen ja

veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁷kymmenes Simeille, hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁸yhdestoista Asarelille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ¹⁹kahdestoista Hasabjalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁰kolmastoista Suubaelille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²¹neljästoista Mattitjalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²²viidestoista Jeremotille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²³kuudestoista Hananjalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁴seitsemästoista Josbekasalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁵kahdeksastoista Hananille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁶yhdeksästoista Mallotille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁷kahdeskymmenes Elijatalle ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁸kahdeskymmenesyhdes Hootirille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ²⁹kahdeskymmeneskahdes Giddaltille ja hänen pojilleen ja veljilleen, yhteensä kahdelletoista, ³⁰kahdeskymmeneskolmas Mahasiotille ja hänen pojilleen ja

veljilleen, yhteensä kahdelletoista,
³¹ ja kahdeskymmenesneljäs
 Roomanti-Eserille ja hänen
 pojilleen ja veljilleen, yhteensä
 kahdelletoista.

Portinvartijoiden osastot

26 ¹Portinvartijoiden osastot
 olivat: Koorahilainen
 Meselemja, Kooren poika, oli
 Aasafin jälkeläisiä. ²Meselemjan
 pojista Sakarja oli esikoinen,
 toinen oli Jediael, kolmas Sebadja,
 neljäs Jatniel, ³viides Eelam,
 kuudes Joohanen ja seitsemäs
 Eljoenai. ⁴Oobed-Edomin pojista
 esikoinen oli Semaja, toinen oli
 Joosabad, kolmas Jooah, neljäs
 Saakar, viides Netanel, ⁵kuudes
 Ammiel, seitsemäs Isaskar ja
 kahdeksas Peulletai. Näin Jumala
 oli Oobed-Edomia siunannut.
⁶Hänen pojalleen Semajalle syntyi
 poikia, jotka hallitsivat isänsä
 sukua, sillä he olivat erityisen
 kyvykkäitä miehiä. ⁷Semajan
 pojat olivat Otni, Refael, Oobed,
 Elsabad ja hänen veljensä Elihu
 ja Semakja, kyvykkäitä miehiä.
⁸Kaikki nämä Oobed-Edomin
 jälkeläiset, he ja heidän poikansa ja
 veljensä, olivat kyvykkäitä miehiä
 ja tarmokkaita palveluksessa.
 Oobed-Edomin jälkeläisiä oli
 kaikkiaan kuusikymmentäkaksi.
⁹Meselemjalla oli kahdeksantoista
 poikaa ja veljeä, kyvykkäitä miehiä.

¹⁰Myös Hoosalla, joka oli Merarin
 jälkeläisiä, oli poikia. Päämies oli
 Simri, jonka hänen isänsä asetti
 päämieheksi, vaikka hän ei ollut
 esikoinen. ¹¹Toinen oli Hilikia,
 kolmas Tebalja ja neljäs Sakarja.
 Hoosan poikia ja veljiä oli kaikkiaan
 kolmetoista.

¹²Näiden portinvartijaosastojen
 päälliköiden, samoin kuin
 heidän veljiensä, tehtävänä oli
 palvella kukin vuorollaan Herran
 temppelissä. ¹³He heittivät arpaa
 kustakin portista, niin nuoremmat
 kuin vanhemmatkin, perhekuntien
 mukaan. ¹⁴Itäpuolen arpa lankesi
 Selemjalle. Sitten heitettiin arpaa
 hänen pojalleen Sakarjalle, joka
 oli viisas neuvonantaja. Hänelle
 lankesi pohjoispuolen arpa.
¹⁵Oobed-Edomille tuli eteläpuoli
 ja hänen pojilleen varastohuone.
¹⁶Suppimille ja Hoosalle tuli
 länsipuoli, Salleketportti, josta
 tie lähtee nousemaan ylöspäin.
 Vartiopaikat olivat toinen toisensa
 vieressä. ¹⁷Idän puolella oli joka
 päivä kuusi miestä, pohjoisen
 puolella neljä ja etelän puolella
 neljä. Varastohuoneiden luona
 oli kaksi parivartiota. ¹⁸Lännessä
 Parbarin luona oli tiellä neljä
 miestä ja lähempänä Parbaria
 kaksi. ¹⁹Nämä olivat koorahilaisten
 ja merarilaisten portinvartijoiden
 osastot.

Temppelin aarrekammioiden valvojat

²⁰ Leeviläisistä Ahian tehtävänä oli valvoa Jumalan temppelin ja pyhien lahjojen aarrekammioita. ²¹ Ladanin pojat, geersonilaisten jälkeläiset, nimittäin geersonilaisen Ladanin perhekuntien päämiehet, jotka polveutuivat Ladanista, olivat Jehieliläisiä. ²² Jehielin pojat olivat Seetam ja hänen veljensä Jooel. He valvoivat Herran temppelin aarrekammioita.

²³ Mitä tulee amramilaisiin, jisharilaisiin, hebronilaisiin ja ossielilaisiin, ²⁴ niin Sebuël, Mooseksen pojan Geersomin jälkeläinen, oli aarrekammioiden esimies. ²⁵ Geersomin veljet, jotka polveutuivat Elieseristä, olivat Elieserin poika Rehabja, tämän poika Jesaja, tämän Jooram, tämän Sikri ja tämän Selomot. ²⁶ Selomotin ja hänen veljiensä vastuulla olivat kaikki ne pyhät lahjat, jotka kuningas Daavid, perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja muut sotapäälliköt olivat pyhittäneet. ²⁷ He olivat pyhittäneet sodista saamaansa saalista Herran temppelin ylläpitoa varten. ²⁸ Samoin kaikki, mitä näkijä Samuel, Saul, Kiisin poika, Abner, Neerin poika, ja Jooab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, kaikki, mikä pyhitettiin, jätettiin Selomotin ja hänen veljiensä valvontaan.

Virkamiehet ja tuomarit

²⁹ Jisharilaisista määrättiin Kenanja ja hänen poikansa toimimaan johtomiehinä ja tuomareina temppelin ulkopuolisissa hallintotehtävissä Israelissa. ³⁰ Hebronin jälkeläisistä määrättiin Hasabja ja hänen veljensä, 1 700 kyvykästä miestä, hallintotehtäviin Israelissa Jordanin länsipuolella, kaikkinaisiin Herran palvelusta koskeviin toimiin ja myös kuninkaan palvelukseen. ³¹ Hebronilainen Jeria oli isiensä sukuuetteloiden mukaan hebronilaisten päämies. Daavidin neljäntenäkymmenentenä hallitusvuotena hebronilaiset tutkittiin, ja Gileadin Jaeserissa heidän joukostaan löytyi erittäin kyvykkäitä miehiä. ³² Jerian sukua oli 2 700 kyvykästä miestä, perhekuntiansa päämiehiä. Heidät kuningas Daavid määräsi johtamaan ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta Manassen heimoa kaikissa Jumalan ja kuninkaan asioissa.

Sotaväen osastojen päälliköt

27 ¹ Israelilaiset, mukaan lukien perhekuntien päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt sekä johtomiehet, palvelivat kuningasta kaikessa, mikä koski osastoja. Nämä osastot vaihtuivat kuukausittain, vuoden jokaisena kuukautena. Kussakin

osastossa oli 24 000 miestä.² Ensimmäisen osaston päällikkönä, ensimmäisenä kuukautena, oli Jaasobeam, Sabdielin poika. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.³ Hän kuului Pereksen jälkeläisiin ja oli ensimmäisenä kuukautena kaikkien osastojen päälliköiden komentaja.⁴ Toisen kuukauden osaston päällikkönä oli ahohilainen Doodai, ja osastossa oli myös päällikkö Miklot. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.⁵ Kolmas sotapäällikkö, kolmantena kuukautena, oli Benaja, ylipappi Joojadan poika. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.⁶ Tämä Benaja oli niiden kolmenkymmenen joukkoon kuuluva sotasankari ja niiden kolmenkymmenen päällikkö. Hänen osastossaan oli myös hänen poikansa Ammisabad.⁷ Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asael, Jooabin veli, ja hänen jälkeensä hänen poikansa Sebadja. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.⁸ Viides, viidentenä kuukautena, oli päällikkö Samhut, jisrahilainen. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.⁹ Kuudes, kuudentena kuukautena, oli tekoalainen lira, Ikkeksen poika. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹⁰ Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli pelonilainen Heeles, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹¹ Kahdeksas,

kahdeksantena kuukautena, oli huusalainen Sibbekai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹² Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli anatotilainen Abieser, Benjaminin heimoa. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹³ Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli netofalainen Mahrai, Serahin sukua. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹⁴ Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli piratonilainen Benaja, Efraimin heimoa. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.¹⁵ Kahdestoista, kahdentenatoista kuukautena, oli netofalainen Heldai, Otnielin sukua. Hänen osastossaan oli 24 000 miestä.

Israelin heimojen päämiehet

¹⁶ Israelin heimojen päämiehet olivat seuraavat: ruubenilaisten päämies oli Elieser, Sikrin poika, simeonilaisten Sefatja, Maakan poika,¹⁷ leeviläisten Hasabja, Kemuelin poika, Aaronin suvun Saadok,¹⁸ Juudan heimon Elihu, yksi Daavidin veljistä, Isaskarin Omri, Miikaelin poika,¹⁹ Sebulonin heimon Jismaja, Obadjan poika, Naftalin Jerimot, Asrielin poika,²⁰ efraimilaisten Hoosea, Asasjan poika, Manassen heimon toisen puolen päämies oli Jooel, Pedajan poika,²¹ ja Manassen toisen puolen Jiddo, Sakarjan poika, Gileadissa,

Benjaminin heimon Jaasiel, Abnerin poika, ²² ja Daanin heimon Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin heimojen päämiehet.

²³ Daavid ei ottanut luetteloon mukaan kaksikymmenvuotiaita tai sitä nuorempia, sillä Herra oli luvannut tehdä Israelin monilukaiseksi kuin taivaan tähdet. ²⁴ Jooab, Serujan poika, oli aloittanut väestönlaskennan mutta ei saanut sitä valmiiksi. Laskennan vuoksi viha kohtasi Israelia, eikä lukumäärää kirjoitettu kuningas Daavidin aikakirjaan.

Kuninkaan taloudenhoitajat

²⁵ Kuninkaan aarrekkamioista vastasi Asmavet, Adielin poika, ja maaseudulla, kaupungeissa, kylissä ja linnakkeissa olevista varastoista Joonatan, Ussian poika. ²⁶ Maatöitä tekeviä peltomiehiä valvoi Esri, Kelubin poika, ²⁷ viinitarhoja raamatilainen Simej, ja siitä, mitä tarhat tuottivat viinikellareihin, vastasi sifmiläinen Sabdi. ²⁸ Öljypuista ja Alankomaan metsäviikunapuista vastasi gaderilainen Baal-Haanan ja öljyvarastoista Jooas. ²⁹ Saaronissa laiduntavasta nautakarjasta vastasi saaronilainen Sitrai ja laaksojen nautakarjasta Saafat, Adlain poika. ³⁰ Kameleista vastasi ismaeililainen Oobil, aasintammoista meeronotilainen

Jehdeja ³¹ ja lammaslaumoista hagrilainen Jaasis. Nämä kaikki olivat kuningas Daavidin omaisuuden ylihoitajia.

Daavidin lähimmät miehet

³² Daavidin setä Joonatan, viisas ja kirjanoppinut, oli neuvonantajana. Jehiel, Hakmonin poika, piti huolta kuninkaan pojista. ³³ Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja ja arkilainen Huusai kuninkaan ystävä. ³⁴ Ahitofelin jälkeen neuvonantajiksi tulivat Joojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Kuninkaan sotapäällikkö oli Jooab.

Daavidin puhe Israelin johtomiehille

28 ¹ Daavid kutsui koolle Jeru-salemiin kaikki Israelin johtomiehet: heimojen päämiehet, kuningasta palvelevat osastojen päälliköt, tuhannen- ja sadanpäälliköt, kuninkaan ja hänen poikiensa kaiken omaisuuden ja karjan ylihoitajat, hovimiehet, sotasankarit ja urheat soturit. ² Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan ja sanoi: "Kuulkaa minua, veljeni ja kansani! Sydämelläni oli aikomus rakentaa temppeli Herran liitonarkun leposijaksi ja meidän Jumalamme jalkojen astinlaudaksi, ja olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi. ³ Mutta Jumala sanoi minulle: 'Sinä et saa rakentaa temppeliä minun nimelleni, koska olet sotinut paljon ja vuodattanut verta.' ⁴ Herra,

Israelin Jumala, oli kuitenkin valinnut minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti. Juudan hän oli valinnut ruhtinaaksi, Juudan heimosta hän valitsi minun isäni suvun, ja isäni poikien joukosta hän tahtoi tehdä minusta koko Israelin kuninkaan. ⁵Ja kaikkien minun poikieni joukosta – Herra on antanut minulle monta poikaa – hän valitsi poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan valtaistuimella ja hallitsemaan Israelia. ⁶Herra sanoi minulle: ‘Sinun poikasi Salomo rakentaa minulle temppelin ja esipihan, sillä minä olen valinnut hänet pojakseni ja minä olen oleva hänen isänsä. ⁷Minä vahvistan hänen kuninkuutensa ikuisiksi ajoiksi, jos hän pysyy lujana ja noudattaa minun lakejani ja säädöksiäni, niin kuin hän nyt tekee.’

⁸Ja nyt, minä sanon koko Israelin, Herran seurakunnan, edessä ja meidän Jumalamme kuullen: Noudattakaa ja tutkikaa kaikkia Herran, Jumalanne, käskyjä, että saisitte pitää omananne tämän hyvän maan ja saisitte jättää sen jälkeenne ikuisiksi perinnöksi lapsillenne.

*Daavidin ohjeet Salomolle ja
temppelin rakenne*

⁹Ja sinä, poikani Salomo, opi tuntemaan isäsi Jumala ja palvele häntä ehyellä sydämellä ja alttiilla mielellä, sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja

ymmärtää kaikki ajatukset ja aikomukset. Jos etsit häntä, löydät hänet, mutta jos luovut hänestä, hän hylkää sinut ikuisiksi ajoiksi. ¹⁰Huomaa siis nyt, että Herra on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole luja ja ryhdy työhön!”

¹¹Sitten Daavid antoi pojalleen Salomolle mallin temppelin eteishallista ja sen sivuhuoneista, aarrekammioista, yläsaleista, sisähuoneista ja siitä huoneesta, jossa armoistuin oli. ¹²Hän antoi myös määräyksen kaikesta, mitä hänellä oli mielessään Herran huoneen esipihoista ja kaikista niistä ympäröivistä huoneista – Jumalan temppelin ja pyhien esineiden aarrekammioista – ¹³pappien ja leeviläisten osastoista, kaikesta Herran temppelissä toimitettavasta jumalanpalveluksesta ja kaikista Herran temppelin esineistä, ¹⁴kaikkien jumalanpalveluksessa käytettävien kultaesineiden kullan painosta ja kaikkien hopeaesineiden painosta, joita kussakin palvelustehtävässä tarvittiin. ¹⁵Hän antoi määräyksen kultaisten, seitsenhaaraisten lampunjalkojen ja niiden kultaisten lamppujen painosta, erikseen kunkin lampunjalan ja sen lamppujen painosta, samoin hopeisten lampunjalkojen painosta, erikseen kaikkien lampunjalkojen ja niiden lamppujen painosta,

jokaisen lampunjalan käytön mukaan, ¹⁶ edelleen sen kullan painosta, joka käytettiin niihin pöytiin, joille asetettiin leivät Herran eteen erikseen kunkin pöydän, samoin hopeisten pöytien hopeasta, ¹⁷ haarukoiden, maljojen ja kannujen valmistukseen käytetyn puhtaan kullan painosta, samoin kultapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta, ja hopeapikareista, erikseen kunkin pikarin painosta, ¹⁸ sekä suitsutusalttariin käytetyn puhdistetun kullan painosta. Samoin hän antoi määräyksen vaunujen mallista ja kultakerubeista, joiden tuli levittää siipensä ja peittää Herran liitonarkku. ¹⁹ Daavid sanoi: ”Tämä kaikki on kirjoituksessa, joka on lähtenyt Herran kädestä. Hän on opettanut minulle kaikki tämän mallin mukaan tehtävät työt.”

²⁰ Daavid sanoi pojalleen Salomolle: ”Ole luja ja rohkea! Ryhdy työhön, älä pelkää äläkä arkaile, sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, niin että saat valmiiksi kaikki Herran temppelissä tehtävät työt. ²¹ Pappien ja leeviläisten osastot ovat valmiina kaikkeen palvelukseen Jumalan temppelissä, ja sinulla on kaikkiin töihin käytössäsi niitä, jotka alttiisti ja taitavasti tekevät kaikenlaista työtä. Niin myös päälliköt ja koko

kansa noudattavat kaikessa sinun käskyjäsi.”

Lahjat temppelin rakentamiseen

29 ¹ Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle: ”Poikani Salomo, hän jonka Jumala on valinnut, on nuori ja hento, ja tehtävä on suuri, sillä tätä rakennusta ei ole tarkoitettu ihmiselle vaan Herralle Jumalalle. ² Siksi minä olen parhaan kykyni mukaan hankkinut Jumalani huonetta varten kultaa kultatöihin, hopeaa hopeatöihin, kuparia kuparitöihin, rautaa rautatöihin, ja puuta puutöihin, sekä onyksi-kiveä ja muita jalokiviä, mustankiiltävää ja kirjavaa kiveä, kaikenlaista kallista kiveä ja marmorikiveä suuret määrät. ³ Ja vielä, koska Jumalani temppeli on minulle rakas, minä luovutan omistamani kulta- ja hopea-aarteet Jumalani temppeliä varten, kaiken sen lisäksi, minkä olen jo hankkinut pyhää temppeliä varten: ⁴ 3 000 talenttia kultaa, Oofirin kultaa, 7 000 talenttia puhdistettua hopeaa huoneiden seinien päällystämiseen, ⁵ kultaa kultatöihin ja hopeaa hopeatöihin, kaikenlaisiin taitavien mestarien töihin. Kuka muu haluaa tänään tuoda runsaskätisesti lahjoja Herralle?”

⁶ Silloin perhekuntien päämiehet, Israelin heimojen päämiehet, tuhannen- ja sadanpäälliköt ja

kuninkaan töiden ylivalvojat toivat vapaaehtoisia lahjoja. ⁷ He antoivat Jumalan temppelin rakennustyötä varten 5 000 talenttia ja 10 000 dareikkia kultaa, 10 000 talenttia hopeaa, 18 000 talenttia kuparia ja 100 000 talenttia rautaa. ⁸ Ne, joilla oli jalokiviä, antoivat ne Herran temppelin aarrekammioon geersonilaisen Jehielin huostaan. ⁹ Kansa iloitsi heidän alttiudesta, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoisesti Herralle. Myös kuningas Daavid iloitsi suuresti.

Daavidin kiitosrukous

¹⁰ Daavid ylisti Herraa koko seurakunnan nähdessä ja sanoi: "Ole ylistetty, Herra, meidän isämme Israelin Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen!" ¹¹ Sinun, Herra, on suuruus ja voima, kunnia, kirkkaus ja majesteettisuus, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja sinä olet korkein, yli kaiken ja kaikkien. ¹² Rikkaus ja kunnia ovat sinulta, ja sinä hallitset kaikkea. Sinun kädessäsi on voima ja valta, sinun vallassasi on tehdä mikä tahansa suureksi ja vahvaksi.

¹³ Nyt me kiitämme sinua, Jumalamme, ja ylistämme sinun ihanaa nimeäsi. ¹⁴ Mikä minä olen, tai mikä on minun kansani, kyetäksemme antamaan vapaaehtoisesti tällaisia lahjoja? Sinulta tämä kaikki on tullut, ja omasta kädestäsi me

olemme ne sinulle antaneet. ¹⁵ Mehän olemme muukalaisia ja vieraita sinun edessäsi kuten kaikki isämmekin, ja meidän päivämme maan päällä ovat kuin varjo, ilman toivoa.

¹⁶ Herra, meidän Jumalamme, sinun kädestäsi on kaikki tämä runsaus, jonka olemme tuoneet rakentaaksemme temppelin sinulle, sinun pyhälle nimellesi, ja sinulle kuuluu tämä kaikki. ¹⁷ Mutta minä tiedän, Jumalani, että sinä koettelet sydämen ja miellyt vilpittömyyteen. Vilpittömällä sydämellä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat ja nyt olen ilolla nähnyt, kuinka tänne kokoontunut kansasi on antanut sinulle vapaaehtoiset lahjansa. ¹⁸ Herra, isiemme Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, säilytä aina kansasi sydämen ajatukset ja aikomukset tällaisina ja ohjaa heidän sydämensä sinun puoleesi. ¹⁹ Anna pojalleni Salomolle ehyt sydän, että hän noudattaisi sinun käskyjäsi, todistuksiasi ja säädöksiäsi ja toimisi niiden kaikkien mukaan ja että hän myös rakentaisi tämän temppelin, jota varten minä olen tehnyt valmisteluja."

²⁰ Sitten Daavid sanoi koko seurakunnalle: "Ylistäkää Herraa, Jumalaanne!" Niin koko seurakunta ylisti Herraa, isiensä Jumalaa, ja kumartui maahan osoittamaan kunni-
oitusta Herralle ja kuninkaalle.

Salomo voidellaan kuninkaaksi

²¹ Seuraavana päivänä he uhrasivat teurasuhreja ja toivat polttouhreina Herralle tuhat sonnimullikkaa, tuhat pässiä ja tuhat karitsaa sekä niihin kuuluvat juomauhrit. He uhrasivat myös paljon teurasuhreja koko Israelin puolesta. ²² He söivät ja joivat Herran edessä sinä päivänä suuren ilon vallitessa. Sitten he toistamiseen asettivat Salomon, Daavidin pojan, kuninkaaksi ja voitelivat hänet Herran ruhtinaaksi. Saadokin he voitelivat ylipapiksi.

²³ Salomo istui kunikaana isänsä Daavidin sijasta Herran valtaistuimella. Hän menestyi, ja koko Israel oli hänelle kuuliainen. ²⁴ Samoin kaikki päälliköt ja sotasankarit ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat vanhoivat kättä lyöden uskollisuutta kuningas Salomolle. ²⁵ Herra teki Salomon hyvin suureksi koko Israelin

silmissä ja antoi hänelle kuninkaallisen loiston, jonka kaltaista ei ollut yhdelläkään Israelin kuninkaalla ollut ennen häntä.

Daavidin kuolema

²⁶ Daavid, Iisain poika, oli hallinnut koko Israelia. ²⁷ Aika, jonka hän hallitsi Israelia, oli neljäkymmentä vuotta. Hebronissa hän hallitsi seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta. ²⁸ Sitten hän kuoli korkeassa iässä, elämästä, rikkaudesta ja kunniasta kyllänsä saaneena, ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ²⁹ Daavidin vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, on kirjoitettu näkijä Samuelin, profeetta Naatanin ja näkijä Gaadin aikakirjoihin. ³⁰ Niissä kerrotaan kaikesta, mitä tapahtui hänen hallituskaudellaan, hänen sankariteoistaan sekä tapahtumista, jotka kohtasivat häntä, Israelia ja kaikkien maiden valtakuntia.

TOINEN AIKAKIRJA

SALOMON HALLITUSKAUSI, 1 – 9

Salomon uhri

1¹ Salomo, Daavidin poika, vahvistui kuninkuudessaan, ja Herra, hänen Jumalansa oli hänen kanssaan ja teki hänet hyvin mahtavaksi.

² Salomo puhui koko Israelille, tuhannen- ja sadanpäälliköille sekä tuomareille ja kaikille Israelin ruhtinaille ja perhekuntien päämiehille. ³ Sitten Salomo lähti yhdessä koko seurakunnan kanssa Gibeonissa olevalle uhrikukkulalle, sillä siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka Herran palvelija Mooses oli tehnyt autiomaassa.

⁴ Jumalan liitonarkun Daavid oli kuitenkin tuonut Kirjat-Jearimista Jerusalemiin, paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut ja johon hän oli pystyttänyt teltan sitä varten. ⁵ Sen sijaan vaskialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Huurin pojanpoika, oli rakentanut, oli Herran asumuksen edessä Gibeonissa. Siellä Salomo ja seurakunta etsivät Herraa. ⁶ Salomo uhrasi siellä Herran edessä ilmestysmajan edustalla vaskialttarin ääressä. Hän uhrasi alttarilla tuhat polttouhria.

Jumala ilmestyy Salomolle

(1Kn 3:5-15)

⁷ Yöllä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi hänelle: "Pyydä, mitä tahdot, niin minä annan sen sinulle."

⁸ Salomo vastasi Jumalalle: "Sinä olet osoittanut suurta armollisuutta isälleni Daavidille ja olet tehnyt minusta kuninkaan hänen sijaansa. ⁹ Toteutukoon nyt, Herra Jumala, lupaus, jonka olet antanut isälleni Daavidille! Olethan sinä pannut minut hallitsemaan kansaa, jota on niin paljon kuin tomua maassa. ¹⁰ Anna siis minulle viisaus ja ymmärrys, jotta voisin johtaa tätä kansaa, sillä kuka voi muuten jakaa oikeutta tälle sinun suurelle kansallesi?"

¹¹ Jumala sanoi Salomolle: "Koska sinulla on tämä mieli etkä pyytänyt rikkautta, omaisuutta tai kunniaa, et vihamiestesi henkeä etkä myöskään pitkää ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja ymmärrystä jakaaksesi oikeutta kansalleni, jonka kuninkaaksi minä olen sinut tehnyt, ¹² sinulle annetaan viisautta ja ymmärrystä. Lisäksi minä annan sinulle enemmän rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, kuin kenelläkään kuninkaalla on ollut ennen sinua tai tulee olemaan sinun jälkeesi."

¹³ Kun Salomo oli käynyt Gibeonin uhrikukkulalla ilmestysmajan luona,

hän palasi Jerusalemiin ja alkoi hal-
lita Israelia.

Salomo vaurastuu

(1Kn 10:26-29)

¹⁴Salomo kokosi sotavaunuja ja ratsumiehiä, niin että hänellä oli 1 400 sotavaunua ja 12 000 ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo. ¹⁵Kuningas hankki Jerusalemiin hopeaa ja kultaakin kiviä, ja setripuuta niin paljon kuin on metsäviikunapuita Alankomaassa. ¹⁶Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja Kuvesta. Kuninkaan kauppiat noutivat niitä Kuvesta maksua vastaan. ¹⁷Egyptistä tuodut vaunut maksoivat 600 sekeliä hopeaa ja hevonen 150. Kauppiat välittivät niitä myös kaikille heettiläisten kuninkaille ja aramilaisten kuninkaille.

¹⁸Salomo käski rakentaa temppelin Herran nimelle ja kuninkaallisen linnan itselleen.

Temppelin rakennustyön valmistelut

2¹Salomo määräsi 70 000 miestä taakankantajiksi, 80 000 miestä kivenlouhijoiksi vuoristoon ja heille 3 600 työnjohtajaa.

²Sitten Salomo lähetti Huuramille, Tyyron kuninkaalle, sanan: ”Tee minulle, niin kuin teit isälleni Daavidille, jolle lähetit setripuuta, jotta hän rakentaisi itselleen linnan asuakseen siinä. ³Minä rakennan temppelin Herran, Jumalani,

nimelle ja pyhitän sen hänelle, että siellä poltettaisiin hyvänhajuista suitsuketta hänen edessään ja että siellä pyhät leivät olisivat aina asetettuina paikalleen ja polttouhreja uhrattaisiin aamuin ja illoin, sapatteina, uudenkuun päivinä ja Herran, meidän Jumalamme, juhlina. Tämä on Israelin ikuinen velvollisuus. ⁴Temppelistä, jonka rakennan, tulee suuri, sillä meidän Jumalamme on suurin kaikista jumalista. ⁵Mutta kuka kykenisi rakentamaan hänelle huoneen, kun taivaat ja taivasten taivaatkaan eivät riitä hänen asumukseksensa? Ja mikä minä olen rakentamaan hänelle huonetta muuta varten kuin uhratakseni hänen edessään.

⁶Lähetä siis minulle mies, joka on taitava tekemään kulta-, hopea-, kupari- ja rautatöitä ja myös tekemään kudontatöitä purppuranpunaisista, helakanpunaisista ja sinipunaisista langoista ja joka osaa tehdä myös kaiverrustöitä. Hän saa työskennellä yhdessä niiden taitajien kanssa, joita minulla on Juudassa ja Jerusalemissa ja jotka minun isäni Daavid on tehtäviin hankkinut. ⁷Lähetä minulle Libanonilta setri-, sypressi- ja santelipuuta, sillä minä tiedän, että palvelijasi ovat taitavia kaatamaan Libanonin puita. Minun palvelijani olkoot yhdessä sinun

palvelijoittesi kanssa ⁸ hankkimassa minulle suuret määrät puuta, sillä temppelistä, jonka minä rakennan, tulee suuri ja ihmeellinen. ⁹ Sinun palvelijoillesi, hakkuumiehille, jotka kaatavat puut, minä annan 20 000 koor-mittaa vehnä jauhoja, 20 000 koor-mittaa ohraa, 20 000 bat-mittaa viiniä ja 20 000 bat-mittaa öljyä.”

¹⁰ Huuram, Tyyron kuningas, vastasi kirjeellä, jonka hän lähetti Salomolle: ”Koska Herra rakastaa kansaansa, hän on asettanut sinut sen kuninkaaksi.” ¹¹ Huuram jatkoi: ”Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan! Hän on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan, jolla on viisautta ja ymmärrystä rakentaa temppeli Herralle ja kuninkaallinen linna itselleen.

¹² Minä lähetän viisaan ja taitavan miehen, Huuram-Aabin. ¹³ Hän on daanilaisen naisen poika, ja hänen isänsä on tyyrolainen. Hän osaa tehdä kulta-, hopea-, kupari-, rauta-, kivi- ja puutöitä, niin myös kutoa purppuranpunaisista ja sinipunaisista langoista, hienosta pellavasta ja helakanpunaisista langoista. Hän osaa tehdä kaikenlaisia kaiverrustöitä ja suunnitella kaikenlaisia teoksia, joita hänen tehtäväkseen annetaan, sinun

taitavien miestesi ja herrani, sinun isäsi Daavidin, taitavien miesten kanssa. ¹⁴ Lähettäköön herrani siis sanansa mukaan palvelijoilleen vehnää, ohraa, öljyä ja viiniä. ¹⁵ Me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon kuin tarvitset ja tuomme ne lauttoina meritse sinulle Jaafoon. Kuljeta sinä ne sitten ylös Jerusalemiin.”

¹⁶ Salomo käski laskea kaikki Israelin maassa asuvat miespuoliset muukalaiset niin kuin hänen isänsä Daavid oli laskenut. Heitä huomattiin olevan 153 600. ¹⁷ Hän asetti näistä 70 000 taakankantajiksi, 80 000 kivenlouhijoiksi vuoristoon ja 3 600 työnjohtajiksi teettämään väellä työtä.

Temppelin rakentaminen

3 ¹ Sitten Salomo alkoi rakentaa Herran temppeliä Jerusalemiin, Moorian vuorelle, jossa Herra oli ilmestynyt hänen isälleen Daavidille, paikkaan, jonka Daavid oli valinnut jebusilaisen Ornanin puimatantereelta. ² Salomo alkoi rakentaa neljäntenä hallitusvuotenaan toisen kuun toisenä päivänä. ³ Tällaisen perustuksen Salomo laski rakennettavalle Jumalan temppelille: sen pituus oli, vanhan mitan mukaan, 60 kyynärää ja leveys 20 kyynärää. ⁴ Tempelin edessä olevan eteishallin pituus oli sama kuin temppelin leveys, 20 kyynärää, ja sen korkeus

oli 120. Salomo päällysti sen sisältä puhtaalla kullalla.⁵ Suuren huoneen hän päällysti syressipuulla, johon hän teki kohokuvina palmuja ja ketjuja, ja silasi sen parhaalla kullalla.⁶ Hän upotti huoneen seiniin kaunistukseksi kalliita kiviä. Kulta oli Parvaimin kultaa.⁷ Huoneen palkit, kynnykset, seinät ja ovet hän silasi kullalla. Seiniin hän oli kaivertanut kerubeja.

⁸Salomo teki huoneen, kaikkeinpyhimmän, jonka pituus oli sama kuin temppelin leveys, 20 kyynärää, ja leveys 20 kyynärää. Hän käytti sen päällystämiseen 600 talenttia parasta kultaa.⁹ Kultanaulojen paino oli 50 sekeliä. Myös yläsalit hän silasi kullalla.¹⁰ Hän teki kaikkeinpyhimpään valutyönä kaksi kerubia, ja ne silattiin kullalla.¹¹ Kerubien siipien pituus oli yhteensä 20 kyynärää. Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja kosketti huoneen seinää, ja sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui toisen kerubin siipeen.¹² Toisen kerubin toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään. Myös sen toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä ja oli kiinni toisen kerubin siivessä.¹³ Näiden kerubien levällään olevien siipien pituudeksi tuli yhteensä 20 kyynärää. Kerubit seisovat jaloillaan, kasvot käännettyinä huoneen keskustaa

kohti.¹⁴ Hän teetti esiripun sinipunaisista, purppuranpunaisista ja helakanpunaisista langoista ja hienosta pellavasta ja teetti siihen kerubeja.

Pylväät

(1Kn 7:15-22)

¹⁵Temppelin eteen Salomo teetti kaksi 35 kyynärän korkuista pylvästä. Niiden päässä olevien pylväskruunujen korkeus oli viisi kyynärää.¹⁶ Hän teetti kaikkeinpyhimpään ketjuja ja laitatti ne pylväiden päähän. Hän teetti sata granaattimenaa ja antoi kiinnittää ne ketjuihin.¹⁷ Pylväät hän pystytti temppelin eteen, toisen oikealle puolelle ja toisen vasemmalle puolelle. Oikeanpuoleiselle hän antoi nimen Jaakin ja vasemmanpuoleiselle nimen Boosas.

Vaskialttari, meri ja altaat

(1Kn 7:23-51)

4¹Salomo teetti vaskialttarin, jonka pituus oli 20 kyynärää, leveys 20 kyynärää ja korkeus 10 kyynärää.² Hän teetti myös ympyränmuotoisen valetun meren. Se oli 10 kyynärää reunasta reunaan, korkeudeltaan viisi kyynärää, ja 30 kyynärän pituinen mittanuora ulottui sen ympäri.³ Sen alaosassa oli ylt ympäri joka puolella häränkuvia, kymmenen kuttakin kyynärää kohti. Häränkuvia

oli kaksi riviä, yhtä valua meren kanssa. ⁴Meri seisoj kahden-toista härkäpatsaan varassa, joista kolme katsoi pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään. Meri oli härkien päällä, ja niiden kaikkien takamukset olivat sisään päin. ⁵Meri oli kämmenenleveyden paksuinen, ja sen reuna oli kuin maljan reuna, auenneen liljankukan muotoinen. Meri oli 3 000 batmitan vetoinen. ⁶Salomo teetti myös kymmenen allasta ja asetti niistä viisi oikealle sivulle ja viisi vasemmalle sivulle pesemistä varten. Niissä huuhdottiin se, mikä kuului polttouhuriin. Meri taas oli pappien peseytymistä varten.

Temppelin muu kalusto

⁷Salomo teetti kymmenen kultaista, seitsenhaaraista lampunjalakaa niistä annettujen säädösten mukaan ja pani ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle. ⁸Hän teetti kymmenen pöytää ja asetti ne temppelisaliin, viisi oikealle ja viisi vasemmalle puolelle. Hän teetti myös sata kultaista vihmontamaljaa.

⁹Salomo teetti pappien esipihan sekä suuren esipihan ja sinne johtavat ovet. Nämä ovet hän päällysti kuparilla. ¹⁰Meren hän asetti oikealle sivulle, kaakkoiskulmaan. ¹¹Huuram teki myös altaat, lapiot ja vihmontamaljat. Näin Huuram

sai suoritetuksi sen työn, mikä hänen oli tehtävä kuningas Salomolle Jumalan temppeliä varten: ¹²kaksi pylvästä, kaksi maljanmuotoista pylväskruunua, jotka olivat pylväiden päissä, kaksi ristikkokoristetta peittämään kahta maljanmuotoista pylväskruunua, ¹³neljäsataa granaattiomenaa kahteen ristikkokoristeeseen, kaksi riviä granaattiomenoita kumpaankin ristikkokoristeeseen peittämään kahta pylväiden päissä olevaa maljanmuotoista pylväskruunua. ¹⁴Hän teki alustat ja altaat alustojen päälle, ¹⁵meren ja kaksitoista härkää meren alle. ¹⁶Kattilat, lapiot ja haarukat sekä kaikki niihin kuuluvat esineet, jotka Huuram-Aabiv teki kuningas Salomolle Herran temppeliin, olivat kiillotettua kuparia. ¹⁷Kuningas antoi valaa ne kovaan maaperään kaivetuissa muoteissa Jordanin tasangolla, Sukkotin ja Seredan välillä. ¹⁸Salomo teetti kaikkia näitä esineitä hyvin paljon, eikä kuparin painoa selvitetty.

¹⁹Salomo teetti myös kaikki esineet, jotka Jumalan temppelissä ovat: kultaisten alttarin ja pöydät, joilla pidettiin Jumalan eteen asetettuja leipiä, ²⁰puhtaasta kullasta kaikkeinpyhimmän edessä olevat lampunjalat lamppuineen, jotka oli sytytettävä säädetyllä tavalla, ²¹kukkakoristeet, lamput

ja lamppusakset, kaikki kultaa, puhtainta kultaa, ²² samoin veitset, maljat, kupit ja hiilipannut, puhdasta kultaa, sekä kultaiset temppelein sisäosan ovet, jotka veivät kaikkeinpyhimpään, ja ne temppelein ovet, jotka veivät temppelisaliin.

5 ¹ Kun koko se työ, jonka Salomo teetti Herran temppeliin, oli valmis, Salomo vei sinne isänsä Daavidin pyhät lahjat: hopean ja kullan sekä kaikki esineet. Ne hän luovutti Jumalan temppelein aarekkammioihin.

Liitonarkku tuodaan temppeliin

(1Kn 8:1-11)

² Sitten Salomo kokosi Jerusalemiin Israelin vanhimmat, kaikki heimojen päämiehet ja israelilaisten perhekuntapä miehet, jotta he toisivat Herran liitonarkun Siionista, Daavidin kaupungista. ³ Niin kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan luo juhlapäivänä, joka on seitsemännessä kuussa.

⁴ Kun kaikki Israelin vanhimmat olivat tulleet, leeviläiset nostivat arkun ⁵ ja veivät arkun ja ilmestysmajan ja kaiken majassa olevan pyhän kaluston ylös temppeliin. Leeviläiset papit veivät ne sinne. ⁶ Kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, uhrasivat liitonarkun edessä lampaita ja vuohia sekä nautaeläimiä niin paljon, ettei niitä voitu lukea eikä laskea.

⁷ Papit veivät Herran liitonarkun paikoilleen temppelin sisäkammioon, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle. ⁸ Kerubit levittivät siipensä sen paikan yli, missä arkku oli, ja peittivät ylhäältäpäin arkkuja ja sen kantotankoja. ⁹ Kantotangot olivat niin pitkät, että niiden arkusta ulkonevat päät voitiin nähdä aivan sisäkammion edustalta, mutta ulos ne eivät näkyneet. Siellä ne ovat vielä tänäkin päivänä. ¹⁰ Arkussa ei ollut muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli pannut sinne Hoorebilla, missä Herra teki liiton israelilaisten kanssa, kun he olivat lähteneet Egyptistä.

¹¹ Kaikki paikalla olevat papit olivat pyhittäytyneet osastoihin katso-matta. Kun papit lähtivät pyhäköstä, ¹² seisoivat kaikki leeviläiset laulajat, Aasaf, Heeman ja Jedutun poikineen ja veljineen alttarin itäpuolella, yllään hienosta pellavasta tehdyt vaatteet, symbaalit, harput ja lyyrat käsissään. Heidän kanssaan oli satakaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat torviin, ¹³ ja niin puhaltajat ja laulajat rupesivat yhteen ääneen ylistämään ja kiittämään Herraa. Kun torvet, symbaalit ja kielisoittimet soivat ja Herraa ylistettiin sanoen: "Hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti", täytti pilvi

Herran huoneen, ¹⁴ niin etteivät papit voineet pilven vuoksi mennä toimittamaan palvelusta, sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelin.

Salomon puhe

(1Kn 8:12-21)

6 ¹ Silloin Salomo sanoi: ”Herra on sanonut haluavansa asua pimeässä. ² Minä olen kuitenkin rakentanut sinulle asumuksen, paikan, jossa voit asua ikuisesti.”

³ Sitten kuningas kääntyi ympäri ja siunasi koko Israelin seurakunnan. Seurakunnan seisoessa ⁴ hän sanoi: ”Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on kädellään toteuttanut sen, minkä suullaan lupasi sanoessaan isälleni Daavidille: ⁵ ‘Siitä päivästä lähtien, jona toin kansani, Israelin, pois Egyptistä, en ole valinnut minkään Israelin heimon alueelta kaupunkia, jotta siihen rakennettaisiin temppeli minun nimeni asuinsijaksi. En ole myöskään valinnut ketään olemaan kansani Israelin ruhtinaana. ⁶ Mutta sitten minä valitsin Jerusalemin nimeni asuinsijaksi ja Daavidin kansani Israelin hallitsijaksi.’

⁷ Isäni Daavidin sydämellä oli aikomus rakentaa temppeli Herran, Israelin Jumalan, nimelle. ⁸ Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: ‘Olet aikonut rakentaa temppelin minun nimelleni. Olet kyllä tehnyt hyvin, kun olet sitä aikonut, ⁹ mutta sinä

et temppeliä rakenna, vaan sen rakentaa poikasi, joka lähtee sinun kupeistasi. Hän rakentaa temppelin minun nimelleni.’

¹⁰ Herra on täyttänyt puhumansa sanan. Minä olen noussut isäni Daavidin paikalle ja istun Israelin valtaistuimella, niin kuin Herra on puhunut, ja olen rakentanut temppelin Herran, Israelin Jumalan, nimelle.

¹¹ Minä olen asettanut sinne arkun, ja arkussa ovat Herran liiton taulut, liiton, jonka hän teki israelilaisten kanssa.”

Salomon rukous

(1Kn 8:22-53)

¹² Salomo seiso i Herran alttarin ääressä koko Israelin seurakunnan edessä ja ojensi kätensä. ¹³ Salomo oli näet teettänyt kuparista lavan, viisi kyynärää pitkän, viisi kyynärää leveän ja kolme kyynärää korkean, ja antanut asettaa sen esipihan keskelle. Hän nousi lavalle, polvistui koko Israelin seurakunnan edessä, ojensi kätensä taivasta kohti ¹⁴ ja sanoi: ”Herra, Israelin Jumala! Ei ole sinun vertaistasi jumalaa taivaassa eikä maan päällä. Sinä pidät liiton ja säilytät laupeuden palvelijoitasi kohtaan, jotka vaeltavat sinun edessäsi koko sydämestään. ¹⁵ Sinä pidit, mitä olit luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni. Mitä suullasi puhuit, sen sinä kädelläsi toteutit, niin kuin nyt on tapahtunut. ¹⁶ Ja nyt, Herra, Israelin Jumala! Pidä se,

minkä olet luvannut palvelijallesi Daavidille, minun isälleni: 'Aina on mies sinun suvustasi istuva minun edessäni Israelin valtaistuimella, jos poikasi vain pitävät huolen tiestään, niin että vaeltavat minun lakini mukaan, niin kuin sinä olet minun edessäni vaeltanut.' ¹⁷ Ja nyt, Herra, Israelin Jumala! Käyköön siis toteen sanasi, jonka puhuit palvelijallesi Daavidille.

¹⁸ Mutta asuisiko Jumala todella maan päällä ihmisten joukossa? Eivät taivaat eivätkä taivasten taivaatkaan riittäisi sinulle asunnoksi, kuinka sitten tämä temppli, jonka minä olen rakentanut! ¹⁹ Käänny kuitenkin palvelijasi rukouksen ja anomisen puoleen, Herra, minun Jumalani, niin että kuulet huudon ja rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee sinun edessäsi. ²⁰ Olkoot silmäsi avoinna päivin ja öin tätä temppeliä kohti, tätä paikkaa kohti, johon sinä olet sanonut asettavasi nimesi, niin että kuulet rukouksen, jonka palvelijasi rukoilee tähän paikkaan päin kääntyneenä. ²¹ Kuule palvelijasi ja kansasi Israelin rukoukset, kun he rukoilevat tähän paikkaan päin kääntyneinä. Kuule asuinpaikassasi taivaassa, ja kun kuulet, anna anteeksi.

²² Jos joku rikkoo lähimmäistään vastaan ja hänet pannaan vannomaan vala ja hän tulee valalle alttarisi eteen tässä temppelissä,

²³ niin kuule taivaassa ja tuomitse palvelijasi ja kosta syylliselle. Anna hänen tekojensa tulla hänen oman päänsä päälle, mutta julista syytön syyttömäksi ja tee hänelle hänen syyttömyytensä mukaisesti.

²⁴ Jos kansasi Israel on kärsinyt tappion vihollisen edessä siksi, että israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten kääntyvät sinun puoleesi, kiittävät sinun nimeäsi, rukoilevat ja anovat armoa kasvojesi edessä tässä temppelissä, ²⁵ niin kuule taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti ja tuo heidät takaisin maahan, jonka olet heille ja heidän isilleen antanut.

²⁶ Jos taivas sulkeutuu eikä tule sadetta, koska israelilaiset ovat tehneet syntiä sinua vastaan, mutta he sitten rukoilevat kääntyneinä tähän paikkaan päin, kiittävät sinun nimeäsi ja kääntyvät synnistään sen tähden, että sinä nöyryytät heitä, ²⁷ niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoihdesi ja kansasi Israelin synti, sinä, joka osoitat heille hyvän tien, jota heidän tulee vaelttaa, ja anna sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

²⁸ Jos maahan tulee nälänhätä, rutto, nokitähkä tai viljanruoste, jos tulevat heinäsirot tai tuhosirokset, jos vihollinen ahdistaa kansaa maassa, jossa sen portit ovat, tai olkoonpa kyseessä mikä tahansa vitsaus tai

vaiva, ²⁹ mutta jos silloin kuka hyvänsä ihminen tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, kun he kukin tuntevat vitsauksensa ja tuskansa ja ojentavat kätensä tätä temppeliä kohti, ³⁰ niin kuule silloin taivaassa, asuinpaikassasi, ja anna anteeksi. Anna kullekin hänen vaeluksensa mukaan – sinähän tunnet jokaisen sydämen, sinä yksin tunnet ihmisten sydämet – ³¹ jotta he pelkäisivät sinua ja vaeltaisivat sinun teitäsi niin kauan kuin elävät tässä maassa, jonka olet meidän isillemme antanut.

³² Samoin, jos joku muukalainen, joka ei kuulu kansaasi Israeliin, tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, väkevän kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden, ja jos hän rukoilee tähän temppeliin päin kääntyneenä, ³³ niin kuule häntä taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki se, mitä muukalainen sinulta rukoilee. Tee sillä tavoin, jotta kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua kansasi Israelin tavoin ja tulisivat tietämään, että tätä temppeliä, jonka minä olen rakentanut, kutsutaan sinun nimesi mukaan.

³⁴ Jos kansasi lähtee sotaan vihollistaan vastaan sitä tietä, jota sinä heidät lähetät, ja he rukoi-levat sinua kääntyneinä kohti tätä

kaupunkia, jonka sinä olet valinnut, ja temppeliä, jonka minä olen rakentanut sinun nimellesi, ³⁵ niin kuule taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus.

³⁶ Jos he tekevät syntiä sinua vastaan – eihän ole ihmistä, joka ei syntiä tee – ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan ja heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi kaukana tai lähellä olevaan maahan, ³⁷ mutta he menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on viety vangeiksi, kääntyvät ja anovat sinulta armoa vankeutensa maassa sanoen: ‘Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin ja olleet jumalattomia’, ³⁸ ja jos he silloin palaavat sinun luoksesi kaikesta sydämestään ja kaikesta sie-lustaan vankeutensa maassa, jonne heidät on viety vangeiksi, ja rukoilevat sinua kääntyneinä kohti maata, jonka sinä olet antanut heidän isilleen, ja kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja kohti temppeliä, jonka minä olen sinun nimellesi rakentanut, ³⁹ niin kuule asuinsijassasi taivaassa heidän rukouksensa ja anomisensa ja hanki heille oikeus ja anna anteeksi kansallesi synnit, joita he ovat tehneet sinua vastaan. ⁴⁰ Olkoot siis, Jumalani, silmäsi avoinna ja tarkatkoot korvasi rukouksia tässä paikassa.

⁴¹Ja nyt: nouse, Herra Jumala, tule leposijaasi, sinä ja sinun voimasi arkku! Olkoon, Herra Jumala, sinun pappiesi pukuna pelastus, ja sinun hurskaasi riemuitkoot siitä, mikä on hyvää. ⁴²Herra Jumala, älä hylkää voideltuasi. Muista armolupauksiasi, jotka annoit palvelijallesi Daavidille.”

Herran kirkkaus täyttää temppelin

7 ¹Kun Salomo oli lakannut rukouksesta, taivaasta lankesi tuli, joka kulutti polttouhriin ja teurasuhrin, ja Herran kirkkaus täytti temppelin, ²niin etteivät papit voineet mennä Herran temppeliin, sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. ³Kun kaikki israelilaiset näkivät tulen lankeavan alas ja Herran kirkkauden olevan temppelin yllä, he polvistuivat kivetyllä pihalla maahan kasvoilleen, palvoivat ja kiittivät Herraa sanoen: ”Hän on hyvä, hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Temppelin vihkimisuhri

(1Kn 8:62-66)

⁴Sitten kuningas ja kaikki kansa uhrasivat teurasuhrin Herran edessä. ⁵Kuningas Salomo uhrasi teurasuhrina 22 000 nautaa ja 120 000 lammasta ja vuohta. Näin kuningas ja koko kansa vihkivät Jumalan temppelin. ⁶Papit seisoivat palveluspaikoillaan. Myös leeviläiset, käsissään kuningas Daavidin teettämät Herran soittimet, seisoivat kiittämässä

Herraa Daavidin ylistyslaulun sanoin: ”Hänen armonsa pysyy ikuisesti.” Heitä vastapäätä papit soittivat torvia, ja koko Israel seisoi.

⁷Salomo pyhitti Herran temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä hän uhrasi siellä polttouhrit ja yhteysuhrien rasvat. Polttouhrit, ruokauhrit ja rasvat eivät näet mahduneet vaskialttarille, jonka Salomo oli teettänyt.

⁸Näin Salomo yhdessä koko Israelin kanssa vietti siihen aikaan juhlaa seitsemän päivää. Se oli hyvin suuri seurakunnankokous, johon tultiin aina sieltä, mistä mennään Hamatiin, Egyptinpurolle asti.

⁹Kahdeksantena päivänä heillä oli juhla kokous, sillä he viettivät alttarin vihkimisjuhlaa seitsemän päivää ja lehtimajanjuhlaa seitsemän päivää. ¹⁰Mutta seitsemännen kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä Salomo päästi kansan menemään koteihinsa. He iloitsivat ja olivat hyvillä mielin kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Daavidille, Salomolle ja kansalleen Israelille.

Herra ilmestyy Salomolle

(1Kn 9:1-9)

¹¹Kun Salomo oli saanut valmiiksi Herran temppelin ja kuninkaanlinnan ja onnistuneesti suorittanut kaiken, mitä oli ajatellut tehdä Herran temppelissä ja omissa linnassaan, ¹²niin Herra

ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: ”Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja valinnut tämän temppelin paikaksi, jossa minulle uhrataan. ¹³Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, tai jos käsken heinäsiirkojen syödä maan kasvun tai jos lähetän ruton kansani keskuuteen, ¹⁴mutta minun kansani, jota kutsutaan minun nimelläni, nöyrytyy ja rukoilee ja etsii minun kasvojani ja palaa pahoilta teiltään, niin minä kuulen taivaassa, annan anteeksi sen synnit ja teen maan jälleen terveeksi.

¹⁵Silmäni ovat avoinna ja korvani kuuntelevat tarkoin rukouksia tässä paikassa. ¹⁶Ja nyt, minä olen valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin, että minun nimeni olisi siinä iäti. Minun silmäni ja sydämeni tulevat olemaan siinä kaikkina päivinä. ¹⁷Jos sinä vaellat minun edessäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä olen käskennyt sinun tehdä, ja noudatat lakejani ja säädöksiäni, ¹⁸minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, niin kuin minä lupasin tehdessäni liiton isäsi Daavidin kanssa: ’Aina on mies sinun suvustasi oleva hallitsijana Israelissa.’

¹⁹Mutta jos te käännytte pois minusta ja hylkäätte lakini ja käskyni, jotka minä olen pannut teidän eteenne, ja menette ja palvelette muita jumalia ja palvotte

niitä, ²⁰minä kiskaisen teidät irti maasta, jonka olen teille antanut, ja tämän temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, minä heitän pois kasvojeni edestä ja teen siitä sananparsien ja pilkkapuheiden aiheen kaikkien kansojen keskuudessa. ²¹Vaikka tämä temppeli nyt on mahtava, niin silloin jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja kysyy: ’Minkä vuoksi Herra on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?’ ²²Silloin vastataan: ’Siitä syystä, että he hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka oli vienyt heidät pois Egyptin maasta, ja turvautuivat muihin jumaliin, palvoivat ja palvelivat niitä. Sen tähden hän on antanut kaiken tämän pahan heitä kohdata.’”

Salomon linnoitukset

(1Kn 9:10-28)

8 ¹Kun kaksikymmentä vuotta oli kulunut ja Salomo oli rakentanut Herran temppelin ja oman linnansa, ²hän ryhtyi linnoittamaan kaupunkeja, jotka Huuram oli antanut hänelle, ja asetti israelilaisia asumaan niihin. ³Sitten Salomo meni Hamat-Soobaan ja valloitti sen. ⁴Hän linnoitti myös Tadmorin autiomaassa ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli rakentanut Hamatiin. ⁵Vielä Salomo linnoitti Ylä-Beet-Hooronin ja Ala-Beet-Hooronin muureilla,

porteilla ja salvoilla varustetuiksi kaupungeiksi, ⁶ samoin Baalatin ja kaikki varastokaupungit, vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit, mitä hänellä oli, sekä kaiken muun haluamansa, kaiken, mitä hän tahtoi linnoittaa, Jerusalemissa, Libanonilla ja koko siinä maassa, jota hän hallitsi.

Salomon työväki

⁷ Kaiken väen, joka oli jäänyt jäljelle heettiläisistä, amorilaisista, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, ne, jotka eivät olleet israelilaisia, ⁸ heidän jälkeläisensä, jotka vielä olivat jäljellä siinä maassa ja joita israelilaiset eivät olleet kokonaan tuhonneet, Salomo määräsi työvelvollisiksi, ja työvelvollisia he ovat tänäkin päivänä. ⁹ Israelilaisista Salomo ei kuitenkaan ottanut ketään orjaksi työhönsä, vaan heitä oli sotilaina sekä hänen vaunusoturiensa ja hänen sotavaunujensa ja ratsumiestensä päällikköinä. ¹⁰ Kuningas Salomolla oli myös 250 israelilaista töiden ylivalvojaa johtamassa työväkeä.

¹¹ Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista taloon, jonka hän oli tälle rakentanut. Salomo näet sanoi: "Älköön nainen, joka minulla on, asuko Daavidin, Israelin kuninkaan, linnassa, sillä se on pyhä paikka, koska Herran liiton-arkku aikoinaan saapui sinne."

Salomon uhrijärjestys

¹² Siihen aikaan Salomo uhrasi Herralle polttouhreja Herran alttarilla, jonka hän oli rakentanut eteishallin edustalle. ¹³ Hän uhrasi kunakin päivänä sen päivän uhrit, niin kuin Mooses oli käskennyt: sapatteina ja uudenkuun päivinä sekä kolme kertaa vuodessa juhla-aikoina, happamattoman leivän juhvana, viikkojuhvana ja lehtimajanjuhvana. ¹⁴ Hän asetti isänsä Daavidin sääntämyksen mukaisesti pappien osastot toimittamaan palvelustyötään ja leeviläiset suorittamaan tehtäviään, laulamaan ylistystä ja palvelemaan pappien rinnalla kunakin päivänä sen päivän tehtävissä. Hän asetti myös portinvartijat osastoittain joka portille, niin kuin Jumalan mies Daavid oli käskennyt. ¹⁵ Missään kohden ei poikettu kuninkaan pappeja ja leeviläisiä ja aarrekammioita koskevista käskyistä. ¹⁶ Näin suoritettiin Salomon kaikki työt Herran temppelin perustamispäivään asti ja aina siihen asti, kunnes temppeli valmistui. Niin oli Herran temppeli valmis.

Salomon laivasto

¹⁷ Siihen aikaan Salomo meni Esjon-Geberiin ja Eelatiin, joka on meren rannalla Edomin maassa. ¹⁸ Huuram lähetti palvelijansa tuomaan hänelle laivoja. Nämä palvelijat tunsivat merenkulun ja menivät Salomon palvelijoiden kanssa

Oofiriin. Sieltä he hakivat kultaa 450 talenttia ja toivat sen kuningas Salomolle.

Saban kuningatar Salomon luona

(1Kn 10:1-13)

9¹Kun Saban kuningatar sai kuulla Salomon maineesta, hän tuli Jerusalemiin koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Hän tuli hyvin suuren seurueen kanssa; kamelienvuormissa oli tuoksuaineita ja hyvin paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän kertoi tälle kaiken, mitä hänellä oli sydämellään.² Salomo vastasi kaikkiin kuningattaren kysymyksiin, eikä mikään asia ollut hänelle niin vaikea, ettei hän kyennyt siihen vastaamaan.³ Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, linnan, jonka hän oli rakentanut,⁴ ruuat hänen pöydällään ja hänen palvelijoihinsa asunnot, ja sen, miten he palvelivat ja olivat pukeutuneet, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatetuksensa sekä portaat, joita pitkin hän nousi Herran temppeliin, hän meni miltei hengettömäksi.⁵ Ja sanoi kuninkaalle: ”Totta on, mitä kuulin maassani puhuttavan sinusta ja sinun viisaudestasi.⁶ Minä en kuitenkaan uskonut niitä puheita ennen kuin tulin ja sain omin silmin nähdä. Todellakin, ei puoltakaan sinun suuresta viisaudestasi ollut minulle kerrottu! Sinä olet paljon suurempi kuin minä olin kuullut

huhuttavan.⁷ Onnellisia ovat sinun miehesi, onnellisia nämä palvelijasi, jotka aina saavat seistä edessäsi ja kuulla viisauttasi!⁸ Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun, niin että on asettanut sinut valtaistuimelleen olemaan kuninkaana Herran, sinun Jumalasi, kunniaksi. Koska Jumalasi rakastaa Israelia, hän tahtoo pitää sen vahvana ikuisesti. Siksi hän on asettanut sinut heille kuninkaaksi, hallitsemaan oikeuden ja vanhurskauden mukaan.”

⁹Saban kuningatar antoi kuninkaalle 120 talenttia kultaa ja suuret määrät tuoksuaineita ja jalokiviä. Kuningas Salomolla ei ollut aikaisemmin ollut sellaisia tuoksuaineita, joita Saban kuningatar hänelle antoi.

¹⁰Tämän lisäksi Huuramin ja Salomon palvelijat, jotka hakivat kultaa Oofirista, toivat myös santelipuuta ja jalokiviä.¹¹ Santelipuusta kuningas teetti portaat Herran temppeliin ja kuninkaanlinnaan sekä lyyroja ja harppuja laulajille. Sellaisia ei ollut ennen nähty Juudan maassa.

¹²Kuningas Salomo antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä tämä halusi ja pyysi, antoi vielä enemmän kuin tämä oli tuonut kuninkaalle. Sitten kuningatar lähti paluumatkalle ja meni palvelijoiheen omaan maahansa.

Salomon rikkaus ja viisaus

(1Kn 10:14-25)

¹³ Yhden vuoden aikana Salomolle tuodun kullan paino oli 666 talenttia, ¹⁴ paitsi mitä kauppamiehet ja kaupustelijat toivat. Sen lisäksi kaikki Arabian kuninkaat ja oman maan käskynhaltijat toivat Salomolle kultaa ja hopeaa.

¹⁵ Kuningas Salomo teetti taotusta kullasta 200 suurta kilpeä ja käytti jokaiseen kilpeen 600 sekeliä kultaa.

¹⁶ Samoin hän teetti 300 pienempää kilpeä taotusta kullasta ja käytti jokaiseen 300 sekeliä kultaa. Kilvet hän asetti Libanoninmetsätaloon.

¹⁷ Vielä kuningas teetti suuren norsunluisen valtaistuimen ja päälysty sen puhtaalla kullalla.

¹⁸ Valtaistuimelle johti kuusi porrasta ja kultainen astinlauta, joka oli kiinnitetty valtaistuimeen. Istuimen kummallakin sivulla oli käsinoja, ja käsinojen vieressä seisojaksi kaksi leijonaa. ¹⁹ Kuudella portaalla seisojaksi kummassakin päässä leijona, kaikkiaan kaksitoista leijonaa. Sen kaltaista ei ole tehty missään muussa valtakunnassa.

²⁰ Kaikki kuningas Salomon juomastiivat olivat kultaa, ja myös kaikki Libanoninmetsätalon astiivat olivat puhdasta kultaa. Hopeaa ei Salomon päivinä pidetty minkään arvoisena. ²¹ Kuninkaalla oli näet laivoja, jotka purjehtivat Tarsiiseen mukanaan Huuramin palvelijoita. Kerran

kolmessa vuodessa nämä Tarsiin laivat palasivat ja toivat kultaa ja hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

²² Kuningas Salomo oli rikkaampi ja viisaampi kuin yksikään kuningas maan päällä, ²³ ja kaikki maan kuninkaat halusivat nähdä Salomon ja kuulla viisautta, jonka Jumala oli hänen sydämeensä antanut. ²⁴ Tulijat toivat kukin vuosi vuodelta lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, tuoksuaineita, hevosia ja muuleja. ²⁵ Salomolla oli 4 000 tallipaikkaa hevosia ja sotavaunuja varten sekä 12 000 ratsumiestä. Ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja Jerusalemiin kuninkaan luo. ²⁶ Hän hallitsi kaikkia kuninkaita Eufratvirrasta filistealaisten maahan ja Egyptin rajaan asti. ²⁷ Hopeaa kuningas hankki Jerusalemiin kuin kiviä ja setripuuta niin paljon kuin metsäviikunapuita on Alankomaassa. ²⁸ Hevosia Salomolle tuotiin Egyptistä ja kaikista muista maista.

Salomon kuolema

(1Kn 11:41-43)

²⁹ Muista Salomoa koskevista asioista, niin hänen aikaisemmista kuin myöhemmistäkin vaiheistaan, on kirjoitettu profeetta Naatanin historiassa, siilolaisen Ahian profetiassa ja näkijä Jeddin näyissä, jotka koskivat Jerobeamia, Nebatin

poikaa. ³⁰ Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta. ³¹ Sitten Salomo meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

JUUDAN VALTAKUNNAN HISTORIA, 10 – 36

Rehabeam kuninkaana

(1Kn 12:1-19)

10 ¹ Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut sinne tehdäkseen hänet kuninkaaksi. ² Kun Jerobeam, Nebatin poika, sai kuulla tästä ollessaan Egyptissä, jonne hän oli paennut kuningas Salomoa, hän palasi Egyptistä. ³ Jerobeamille lähetettiin kutsu, ja niin hän ja kaikki israelilaiset tulivat Rehabeamin luo, ja he sanoivat hänelle: ⁴ ”Sinun isäsi teki ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä kovaa työtä ja raskasta iestä, jonka isäsi pani päällemme, niin me palvelemme sinua.” ⁵ Hän vastasi heille: ”Odottakaa kolme päivää ja tulkaa sitten minun luokseni.” Niin kansa lähti pois.

⁶ Kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhoilta miehiltä, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän vielä eläessä. Hän kysyi: ”Kuinka te neuvotte vastaamaan tälle kansalle?” ⁷ He vastasivat hänelle: ”Jos olet hyvä ja suosiollinen

tätä kansaa kohtaan ja puhut sille hyviä sanoja, niin siitä tulee sinun palvelijasi koko elinajaksesi.” ⁸ Mutta Rehabeam hylkäsi vanhojen hänelle antaman neuvon ja kysyi neuvoa nuorilta miehiltä, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja olivat nyt hänen palveluksessaan. ⁹ Hän kysyi heiltä: ”Mitä te neuvotte vastaamaan tälle kansalle, joka on sanonut minulle: ‘Kevennä iestä, jonka isäsi pani meidän päällemme’?” ¹⁰ Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, sanoivat hänelle: ”Sano näin tälle kansalle, joka on sanonut sinulle: ‘Sinun isäsi teki meidän ikeemme raskaaksi, mutta kevennä sinä sitä meidän päältämme’, sano heille näin: ‘Minun pikkusormeni on paksumpi kuin isäni lantio. ¹¹ Jos isäni on pannut teidän päällemme raskaan ikeen, minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi. Jos isäni on kurittanut teitä raipoilla, minä kuritan teitä piikkiruoskilla.’”

¹² Kolmantena päivänä Jerobeam ja koko kansa tulivat Rehabeamin luo, niin kuin kuningas oli sanonut: ”Palatkaa kolmantena päivänä minun luokseni.” ¹³ Kuningas Rehabeam vastasi israelilaisille kovin sanoin. Hän hylkäsi vanhojen neuvon ¹⁴ ja puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan: ”Minä teen teidän ikeenne vielä raskaammaksi ja lisään sen kuormaa. Jos isäni on

kurittanut teitä raipoilla, minä kurittan teitä piikkiruoskilla.”¹⁵ Kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä Jumala salli tapahtua näin, jotta hän, Herra, toteuttaisi sanansa, jonka hän oli puhunut siilolaisen Ahian kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

*Valtakunta jakautuu kahtia
(1Kn 12:1-19)*

¹⁶ Kun koko Israelin kansa huomasi, ettei kuningas kuunnellut heitä, he sanoivat kuninkaalle: ”Mitä osaa meillä on Daavidiin? Ei meillä ole perintöosaa lisain poikaan. Majoillesi, Israel, joka mies! Pidä huolta huoneestasi, Daavid!” Ja israelilaiset menivät kotiinsa.
¹⁷ Näin Rehabeamista tuli ainoastaan niiden israelilaisten kuningas, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

¹⁸ Kun kuningas Rehabeam lähetti verotöiden valvojan Hadoramin israelilaisten luo, he kivittivät hänet kuoliaaksi. Silloin kuningas Rehabeam nousi kiireesti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.
¹⁹ Näin Israel nousi luopui Daavidin suvun alaisuudesta, ja näin on ollut aina tähän päivään asti.

*Herran sana Rehabeamille
(1Kn 12:21-24)*

11¹ Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kutsui koolle Juudan ja Benjaminin heimot, 180 000

sotakuntoista valiomiestä, sotaan Israelia vastaan palauttaakseen kuninkuuden itselleen.² Mutta Jumalan miehelle Semajalle tuli tämä Herran sana:³ ”Sano Juudan kuninkaalle Rehabeamille, Salomon pojalle, sekä kaikille Juudan ja Benjaminin alueilla asuville israelilaisille:⁴ ”Näin sanoo Herra: Älkää lähtekö sotimaan veljiänne vastaan. Palatkaa kukin kotiinne, sillä tämä asia on lähtöisin minusta.” He tottelivat Herran sanaa, kääntyivät takaisin eivätkä menneet sotimaan Jerobeamia vastaan.

Rehabeam lujittaa valtaansa

⁵ Rehabeam asui Jerusalemissa ja linnoitti Juudan kaupunkoja piirityksen varalle.⁶ Hän linnoitti Beetlehem, Eetanin, Tekoan,⁷ Beet-Suurin, Sookon, Adullamin,⁸ Gatin, Maaresan, Siifin,⁹ Adoraimin, Laakiksen, Asekan,¹⁰ Soran, Aijalonin ja Hebronin. Nämä ovat Juudan ja Benjaminin alueilla olevia linnoitettuja kaupunkoja.¹¹ Hän vahvisti niiden varustuksia, asetti niille päälliköt ja sijoitti niihin ruoka-, öljy- ja viinivarastoja.¹² Jokaiseen kaupunkiin hän sijoitti kilpiä ja keihäitä ja linnoitti kaupungit hyvin lujiksi. Juuda ja Benjamin olivat hänen vallassaan.

¹³ Papit ja leeviläiset kaikkialta Israelista tulivat kukin alueeltaan

ja asettuivat Rehabeamin puolelle. ¹⁴ Leeviläiset näet jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat hylänneet heidät, eivätkä sallineet heidän pappeina palvella Herraa. ¹⁵ Jerobeam oli asettanut omia pappejaan palvelemaan uhrikukkuloilla ja uhraamaan vuohipukeille ja mullikoille, jotka hän oli teettänyt. ¹⁶ Leeviläisiä seurasivat kaikista Israelin heimoista ne, jotka sydäimestään antautuivat etsimään Herraa, Israelin Jumalaa. He tulivat Jerusalemiin uhratakseen Herralle, isiensä Jumalalle. ¹⁷ Näin he vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat kolme vuotta Rehabeamia, Salomon poikaa, sillä kolme vuotta he vaelsivat Daavidin ja Salomon teitä.

Rehabeamin perhe

¹⁸ Rehabeam otti vaimokseen Mahalatin, joka oli Daavidin pojan Jerimotin ja lisain pojan Eliabin tyttären Abihailin tytär. ¹⁹ Mahalat synnytti hänelle poikia: Jeuksen, Semarjan ja Saahamin. ²⁰ Mahalatin jälkeen Rehabeam otti vaimokseen Maakan, Absalommin tyttären, joka synnytti hänelle Abian, Attain, Siisan ja Selomitin. ²¹ Rehabeam rakasti Maakaa, Absalommin tyttärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja sivuvaimojaan.

Hän oli näet ottanut kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä sivuvaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tyttärtä. ²² Rehabeam asetti Abian, Maakan pojan, päämieheksi, ruhtinaaksi veljiensä joukossa, sillä hän aikoi tehdä tästä kuninkaan. ²³ Viisaasti hän jatkoi kaikki Juudan ja Benjaminin maakunnat ja varustetut kaupungit kaikkien poikiensa kesken ja antoi heille runsaasti elintarpeita ja hankki heille paljon vaimoja.

Siisak hyökkää Juudaan

(1Kn 14:26-28)

12 ¹ Kun Rehabeamin kuninkuus oli vakiintunut ja hänestä oli tullut mahtava, hän hylkäsi Herran lain, niin myös koko Israel hänen kanssaan. ² Mutta kuningas Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena Egyptin kuningas Siisak hyökkäsi Jerusalemia vastaan. Näin tapahtui sen vuoksi, että israelilaiset olivat tulleet uskottomiksi Herraa kohtaan. ³ Siisakilla oli mukanaan 1 200 sotavaunua ja 60 000 ratsumiestä. Lisäksi hänen kanssaan tuli Egyptistä suunnaton joukko libyalaisia, sukkilaisia ja kuusilaisia. ⁴ Siisak valloitti Juudan varustetut kaupungit ja tuli Jerusalemiin saakka.

⁵ Profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan päämiesten luo, jotka olivat vetäytyneet

Jerusalemiin Siisakia pakoön, ja sanoi heille: ”Näin sanoo Herra: ‘Te olette hylänneet minut, ja siksi minäkin olen hylännyt teidät ja jättänyt teidät Siisakin käsiin.’”

⁶Silloin Israelin päämiehet ja kuningas nöyrytyivät ja sanoivat: ”Herra on vanhurskas.” ⁷Kun Herra näki heidän nöyrytyvän, tuli Semajalle tämä Herran sana: ”He ovat nöyrytyneet; minä en tuhoa heitä vaan annan heidän juuri ja juuri pelastua, eikä minun vihaani vuodateta Jerusalemin päälle Siisakin käden kautta. ⁸Heistä tulee kuitenkin hänen palvelijoitaan, että he tulisivat tietämään, millaista on palvella minua ja millaista on palvella vieraiden maiden kuninkaita.”

⁹Siisak, Egyptin kuningas, hyökäsi siis Jerusalemiä vastaan. Hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaanlinnan aarteet ja vei ne kaikki. Hän otti myös kaikki Salomon teettämät kultakilvet. ¹⁰Kuningas Rehabeam teetti niiden tilalle kuparikilvet ja uskoi ne kuninkaanlinnan ovella vartioivan henkikaartin päälliköiden haltuun. ¹¹Niin usein kuin kuningas meni Herran temppeliin, henkivartijat seurasivat mukana ja kantoivat kilpiä ja veivät ne sitten takaisin henkivartijoiden huoneeseen.

¹²Kun Rehabeam nöyryyi, Herran viha häntä kohtaan lauhtui

eikä täydellistä tuhoa tullut. Olihan Juudassa vielä jotain hyvääkin.

Rehabeamin kuolema

(1Kn 14:21,30,31)

¹³Kuningas Rehabeamin asema vahvistui Jerusalemissa, ja hän säilytti kuninkuutensa. Hän oli neljäkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikkien Israelin heimojen keskeltä asettaakseen nimensä sinne. Rehabeamin äiti oli ammonilainen, nimeltään Naema.

¹⁴Rehabeam teki sitä, mikä on paha, sillä hän ei kiinnittänyt sydäntään etsimään Herraa. ¹⁵Rehabeamin vaiheet, aikaisemmat ja myöhemmät, on kirjoitettu sukuuetteloiden tapaan profeetta Semajan ja näkijä Iddon historiaan. Rehabeam ja Jerobeam kävivät sotaa kaiken aikaa. ¹⁶Sitten Rehabeam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Abia.

Abia Juudan kuninkaana

(1Kn 15:1-8)

13 ¹Kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena tuli Abia Juudan kuninkaaksi. ²Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Miikaja, Uurielin tytär, kotoisin Gibeasta. Abian ja

Jerobeamin välillä vallitsi sotatila.

³ Abia aloitti sodan kokeneiden soturien sotajoukolla, 400 000 valiomiehellä, mutta Jerobeam asettui rintamaan häntä vastaan 800 000 valiomiehellä, urhealla soturilla.

⁴ Abia nousi Semaraimin vuorelalle Efraimin vuoristossa ja huusi: "Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel!" ⁵ Kyllä teidän pitäisi tietää, että Herra, Israelin Jumala, on antanut Daavidille ja hänen pojilleen ikuisiksi ajoiksi Israelin kuninkuuden, lujan kuin suolaliitto. ⁶ Jerobeam, Nebatin poika, Daavidin pojan Salomon palvelija, nousi kuitenkin kapinaan herraansa vastaan. ⁷ Hänen luokseen kokoontui tyhjäntoimittajia, kelvottomia miehiä, ja he pääsivät voitolle Rehabeamista, Salomon pojasta. Rehabeam oli nuori ja arka eikä voinut vastustaa heitä.

⁸ Nyt te luulette voivanne vastustaa Herran kuninkuutta, joka on Daavidin poikien käsissä, koska teitä on suuri joukko ja teillä on kulta-aiset mullikat, jotka Jerobeam on teettänyt teille jumaliksi. ⁹ Ettekö te karkottaneet Herran pappeja, Aaronin jälkeläisiä ja leeviläisiä, ja asettaneet itsellenne pappeja niin kuin muiden maiden kansat? Kuka tahansa tuli vihittämään itsensä papinvirkaan mullikka ja seitsemän

pässiä mukanaan, hänestä tuli epäjumalan pappi.

¹⁰ Mutta meidän Jumalamme on Herra. Me emme ole hylänneet häntä, ja Aaronin jälkeläiset palvelevat pappeina Her-
raa, ja leeviläiset toimivat omissa palvelutehtävissään. ¹¹ He polttavat joka aamu ja joka ilta polttouhreja ja hyvänhajuista suitsuketta Herralle, järjestävät leivät puhtaalla kullalla päällystetylle pöydälle ja sytyttävät joka ilta kultaisen, seitsenhaaraisen lampunjan lamput. Me näet noudatamme Herran, meidän Jumalamme, sää-döksiä, mutta te olette hylänneet hänet. ¹² Huomatkaa, meidän kanssamme, meidän edellämme, on Jumala, ja hänen pappinsa puhaltavat torvillaan taistelumerkin teitä vastaan. Israelilaiset, älkää sotiko Her-
raa, isienne Jumalaa, vastaan, sillä siinä te ette onnistu!"

¹³ Mutta Jerobeam oli pannut väijytysjoukkoja kiertämään Juudan miesten taakse. Niinpä osa joukoista oli Juudan miesten edessä ja osa väijyksissä heidän takanaan. ¹⁴ Kun Juudan miehet kääntyivät, he näkivät, että heillä oli sota edessä ja takana. Silloin he huusivat Her-
raa, ja papit puhalsivat torviin. ¹⁵ Sitten Juudan miehet nostivat sotahuudon, ja heidän huutaessaan

Jumala löi Jerobeamin ja koko Israelin ja antoi Abian ja Juudan voittoa heidät. ¹⁶Israelilaiset kääntyivät pakoon Juudan miesten edessä, ja Jumala antoi heidät näiden käsiin. ¹⁷Abia joukkoineen tuotti heille suuren tappion. Israelilaisista kaatui surmattuina 500 000 valiomiestä.

¹⁸Näin israelilaiset nöyryytettiin sillä kertaa. Mutta Juudan miehet voimistuivat, koska he turvautuivat Herraan, isiensä Jumalaan. ¹⁹Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä kaupunkeja: Beetelin ja sen tytärkaupungit, Jesanan ja sen tytärkaupungit sekä Efronin ja sen tytärkaupungit. ²⁰Jerobeam ei enää tullut voimiinsa Abian aikana. Herra löi häntä, niin että hän kuoli.

²¹Mutta Abia vahvistui. Hän otti itselleen neljatoista vaimoa, ja hänelle syntyi kaksikymmentäkaksi poikaa ja kuusitoista tyttäret.

²²Muista Abiaa koskevista asioista, hänen vaelluksestaan ja sanoistaan, on kirjoitettu profeetta Iddon selityskirjaan. ²³Sitten Abia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Aasa. Hänen aikanaan maassa oli rauha kymmenen vuotta.

Aasa Juudan kuninkaana

14 ¹Aasa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikein Herran, hänen Jumalansa, silmissä. ²Hän hävitti vieraat alttarit ja

uhrikukkulat, murskasi patsaat ja hakkasi maahan asera-paalut. ³Aasa kehotti Juudaa etsimään Herraa, isiensä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyjä. ⁴Hän hävitti kaikista Juudan kaupungeista uhrikukkulat ja auringonpatsaat, ja hänen hallitessaan valtakunnassa oli rauha.

⁵Aasa rakensi Juudaan linnoitettuja kaupunkeja. Maassa oli näet rauha, eikä hän näinä vuosina joutunut sotaan, sillä Herra oli antanut hänelle levon. ⁶Aasa sanoi Juudalle: ”Linnoittakaamme nämä kaupungit, ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, porteilla ja salvoilla. Maa on vielä vallassamme, koska olemme etsineet Herraa, Jumalaamme. Me olemme etsineet häntä, ja hän on antanut meille levon joka taholla.” Niin he rakensivat ja onnistuivat siinä.

⁷Aasalla oli sotajoukko, Juudan heimosta 300 000 miestä varustettuina kilvillä ja keihäillä ja Benjaminin heimosta 280 000 miestä, jotka kantoivat kilpeä ja jännittivät jousta. Kaikki nämä olivat urheita sotureita.

Aasa voittaa kuusilaisen Serahin

⁸Kuusilainen Serah lähti heitä vastaan sotajoukolla, jossa oli tuhannen tuhatta miestä ja kolmesataa sotavaunua, ja tuli Maaresaan

saakka. ⁹Aasa lähti häntä vastaan, ja he järjestäytyivät taisteluun Sefatan laaksoon lähelle Maaresaa. ¹⁰Silloin Aasa huusi avuksi Herraa, Jumalaansa, ja sanoi: ”Herra, sinä yksin voit auttaa taistelussa vahvan ja heikon välillä. Auta meitä, Herra, meidän Jumalamme, sillä sinuun me turvaamme ja sinun nimesäsi me olemme lähteneet tuota suurta joukkoa vastaan. Herra, sinä olet meidän Jumalamme, älä salli ihmisen päästä voitolle sinusta!”

¹¹Niin Herra löi kuusilaiset Aasan ja Juudan edessä, ja kuusilaiset pakenivat. ¹²Aasa sotajoukkoineen ajoi heitä takaa Gerariin saakka, ja kuusilaisia kaatui niin paljon, ettei heistä jäänyt henkiin ainoatakaan, sillä Herra ja hänen sotajoukkonsa tuhosivat heidät. Aasan joukot saivat hyvin paljon saalista ¹³ja valloittivat kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä, sillä Herran kauhu oli vallannut ne. He ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon ryöstettävää. ¹⁴He valtasivat myös paimentolaisleirit ja ottivat saaliikseen paljon pikkukarjaa ja kameleita. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

Asarjan profetia

15 ¹Jumalan Henki tuli Asarjan, Oodedin pojan, ylle. ²Hän meni Aasan luo ja sanoi hänelle: ”Kuulkaa minua, Aasa ja koko Juuda

ja Benjamin! Herra on teidän kansanne, kun te olette hänen kanssaan. Jos etsitte häntä, te löydätte hänet, mutta jos hylkääte hänet, hän hylkää teidät. ³Kauan aikaa Israel oli ilman oikeaa Jumalaa, ilman opetusta antavaa pappia ja ilman lakia. ⁴Mutta kun he ahdistuksessaan palasivat Herran, Israelin Jumalan, luo ja etsivät häntä, he löysivät hänet. ⁵Tuohon aikaan ei kulkijoilla ollut rauhaa, sillä suuri sekasorto vallitsi kaikkien maiden asukkaiden keskuudessa. ⁶Kansa hyökkäsi kansaa vastaan ja kaupunki kaupunkia vastaan, sillä Jumala saattoi ne kaikenlaisilla ahdistuksilla sekasorron valtaan. ⁷Mutta olkaa te lujia älkääkään antako kätenne vaipua, sillä te saatte teoistanne palkan.”

Aasa puhdistaa jumalanpalveluksen

(1Kn 15:13-15)

⁸Kun Aasa kuuli nämä profeetta Oodedin sanat ja profetian, hän rohkaisi mielensä ja poisti iljetykset kaikkialta Juudan ja Benjaminin alueelta sekä kaupungeista, jotka hän oli valloittanut Efraimin vuoristosta. Sitten hän kunnosti Herran alttarin, joka oli Herran temppelin eteishallin edessä. ⁹Aasa kutsui koolle koko Juudan ja Benjaminin ja niiden keskuudessa asuvat muukalaiset, jotka olivat tulleet Efraimista, Manassesta ja Simeonista. Monet olivat näet siirtyneet Israelista hänen luokseen

nähtyään, että Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan.

¹⁰ He kaikki kokoontuivat Jerusalemiin Aasan viidennentoista hallitusvuoden kolmannessa kuussa. ¹¹ Sinä päivänä he uhrasivat Herralle 700 nautaa ja 7 000 lammasta ja vuohta siitä saaliista, jonka he olivat tuoneet. ¹² He sitoutuivat liittoon etsiäkseen Herraa, isiensä Jumalaa, koko sydämestään ja kaikesta sielustaan, ¹³ ja sopivat, että jokainen, joka ei etsisi Herraa, Israelin Jumalaa, surmattaisiin, olipa hän pieni tai suuri, mies tai nainen. ¹⁴ He vannoiivat valan Herralle suureen ääneen, riemuhuudoin, torvien ja pasuunoiden pauhatessa. ¹⁵ Koko Juuda iloitsi tästä valasta, sillä he olivat vannoneet sen koko sydämestään. Kun he näin vakain mielin etsivät Herraa, he löysivät hänet, ja Herra antoi heidän päästä rauhaan joka taholla.

¹⁶ Kuningas Aasa erotti jopa äitinsä Maakan kuningattaren arvosta, koska tämä oli pystyttänyt Ijetyksen Aseralle. Aasa hakkasi tämän Ijetyksen maahan, rouhensi ja poltti sen Kidroninlaaksossa.

¹⁷ Mutta uhrikukkulat eivät hävinneet Israelista, vaikka Aasan sydän oli koko hänen elinaikansa ehyesti antautunut Herralle. ¹⁸ Hän vei Jumalan temppeliin isänsä pyhät lahjat ja omat

pyhät lahjansa: hopean ja kullan ja esineet. ¹⁹ Sotaa ei ollut Aasan kolmanteenkymmenenteenviidenteen hallitusvuoteen asti.

Aasan ja Benhadadin liitto

(1Kn 15:17-22)

16 ¹ Aasan kolmantenakymmenentenäkuudenten hallitusvuotena Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja linnoitti Raaman estääkseen ketään tulemasta Juudan kuninkaan Aasan luota tai menemästä hänen luokseen. ² Silloin Aasa otti hopeaa ja kultaa Herran temppelin ja kuninkaanlinnan aarrekammioista ja lähetti ne Benhadadille, Aramin kuninkaalle, joka asui Damaskossa. Aasa käski sanoa: ³ ”Olכון liitto meidän välillämme, niin kuin oli minun isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa. Mene ja riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän lähtisi minun kimpustani.”

⁴ Benhadad kuuli kuningas Aasaa. Hän lähetti sotajoukkojensa päälliköt Israelin kaupunkeja vastaan ja valtasi Iijonin, Daanin ja Aabel-Maimin sekä kaikki Naftalin varastokaupungit. ⁵ Kun Baesa kuuli tämän, hän lopetti Raaman linnoittamisen ja jätti työnsä kesken. ⁶ Kuningas Aasa otti mukaansa kaikki Juudan miehet, ja he veivät Raamasta pois kivet ja puut, joilla

Baesa oli kaupunkia linnoittanut. Niillä Aasa linnoitti Geban ja Mispan.

Aasa vihastuu näkijä Hananiin

⁷ Noihin aikoihin näkijä Hanani tuli Aasan, Juudan kuninkaan, luo ja sanoi hänelle: ”Koska olet turvautunut Aramin kuninkaaseen etkä Herraan, Jumalaasi, Aramin kuninkaan sotajoukko on päässyt sinun käsistäsi. ⁸ Eikö kuusilaisia ja libyalaisia ollut suuri sotajoukko, hyvin paljon vaunuja ja ratsumiehiä? Mutta koska sinä turvauduit Herraan, hän antoi heidät sinun käsiisi. ⁹ Sillä Herran silmät tarkkailevat koko maata auttaakseen voimakkaasti niitä, jotka ehyellä sydämellä ovat antautuneet hänelle. Olet nyt tehnyt tyhmästi. Tästä lähtien joudut jatkuvasti käymään sotia.” ¹⁰ Mutta Aasa vihastui näkijään ja heittäi hänet vankilaan, niin vihoissaan hän oli Hananille tästä. Tuohon aikaan Aasa sorti myös muita alamaisiaan.

Aasan sairaus ja kuolema

¹¹ Aasan aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheista on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan. ¹² Kolmantenäkymmenentenäyhdeksänhänne hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja tauti yltyi ankaraksi. Ei edes sairautensa aikana hän etsinyt Herraa vaan lääkäreitä. ¹³ Sitten Aasa meni lepoon isiensä luo. Hän kuoli neljäntenäkymmenentenäyhdeksänhänne

hallitusvuotenaan. ¹⁴ Hänet haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli hakkauttanut itselleen Daavidin kaupunkiin, ja asetettiin leposijalle, joka oli täytetty tuoksuaineilla ja erilaisilla voiteensekoittajan valmistamilla aineilla. Hänen kunniakseen poltettiin hyvin runsas hautajaissuitsutus.

Joosafat Juudan kuninkaana

17 ¹ Kuninkaaksi Aasan sijaan tuli hänen poikansa Joosafat. Hän vahvisti valtansa Israelissa. ² Hän sijoitti sotaväkeä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin ja asetti maaherroja Juudan maahan ja Efraimin kaupunkeihin, jotka hänen isänsä Aasa oli valloittanut.

³ Herra oli Joosafatin kanssa, sillä hän vaelsi samoja teitä, joita hänen isänsä Daavid oli aikaisemmin kulkenut. Hän ei etsinyt baaleja, ⁴ vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyjensä mukaan eikä tehnyt niin kuin Israel teki. ⁵ Siksi Herra vahvisti Joosafatin kuninkuuden, ja koko Juuda antoi hänelle lahjoja. Näin hän sai paljon rikkautta ja kunniaa. ⁶ Hänestä rohkeutensa kasvoi Herran teillä, hän jopa hävitti uhrikukkulat ja asera-paolut Juudasta.

Kansalle opetetaan Herran lakia

⁷ Kolmantena hallitusvuotenaan Joosafat lähetti ylimmät virkamiehensä Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Netanelin ja Miikajan

antamaan opetusta Juudan kaupungeissa. ⁸ Heidän kanssaan hän lähetti leeviläiset Semajan, Netanjan, Sebadjan, Asaelin, Semiramotin, Joonatanin, Adonian, Tobian ja Toob-Adonian, ja näiden kanssa papit Elisaman ja Jooramín. ⁹ Nämä opettivat Juudassa. Heillä oli mukanaan Herran lain kirja, ja he kiersivät kaikissa Juudan kaupungeissa ja opettivat kansaa.

Joosafatin valta kasvaa

¹⁰ Kaikissa Juudaa ympäröivien maitten valtakunnissa syntyi sellainen pelko Herraa kohtaan, etteivät ne uskaltaneet sotia Joosafatia vastaan. ¹¹ Jotkut filistealaisetkin toivat Joosafatille lahjoja ja verona hopeaa. Arabialaiset toivat hänelle pikkukarjaa, 7 700 pässiä ja 7 700 pukkia.

¹² Joosafat tuli yhä mahtavammaksi, ja hän rakensi Juudaan linnoituksia ja varastokaupunkeja. ¹³ Hänellä oli suuria rakennushankkeita Juudan kaupungeissa, ja Jerusalemissa hänellä oli sotaväkeä, urheita sotureita. ¹⁴ Joukot oli järjestetty suvuittain. Juudan heimon tuhannenpäälliköitä olivat päällikkö Adna ja hänen kanssaan 300 000 soturia. ¹⁵ Hänen rinnallaan oli päällikkö Joohanán ja hänen kanssaan 280 000 soturia. ¹⁶ Joohanánin rinnalla

oli Amasja, Sikrin poika, Herralle vapaaehtoisesti antautunut, ja hänen kanssaan 200 000 soturia.

¹⁷ Benjamista oli Eljada, urhea soturi ja hänen kanssaan 200 000 jousella ja kilvellä varustettua miestä, ¹⁸ ja hänen rinnallaan Joosabad ja hänen kanssaan 180 000 sotaan varustettua miestä. ¹⁹ Nämä palvelivat kuningasta niiden rinnalla, jotka kuningas oli sijoittanut kaikkialle Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

Joosafatin ja Ahabin liitto

(1Kn 22:1-4)

18 ¹ Joosafatille kertyi paljon rikkautta ja kunniaa ja hän lankoutui Ahabin kanssa. ² Muutamien vuosien kuluttua hän meni Ahabin luo Samariaan. Ahab teurastutti Joosafatille ja hänen kanssaan olevalle välle paljon pikkukarjaa ja nautoja ja yllytti häntä lähtemään sotaan Gileadin Raamotia vastaan. ³ Ahab, Israelin kuningas, kysyi Joosafatilta, Juudan kuninkaalta: ”Lähdetkö kanssani Gileadin Raamotiin?” Joosafat vastasi hänelle: ”Minä niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi! Minä lähdén kanssasi sotaan.”

Väärien profettojen neuvot Ahabille

(1Kn 22:5-12)

⁴ Joosafat sanoi vielä Israelin kuninkaalle: ”Kysy kuitenkin ensin,

mitä Herra sanoo.” ⁵ Israelin kuningas kutsui koolle profeettoja, neljäsataa miestä, ja kysyi heiltä: “Tuleeko meidän lähteä sotaan Gileadin Raamotia vastaan vai emmekö lähde?” He vastasivat: “Lähde! Jumala antaa sen kuninkaan käsiin.”

⁶ Mutta Joosafat sanoi: “Eikö täällä ole enää ketään muuta Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?” ⁷ Israelin kuningas vastasi Joosafatille: “On vielä yksi mies, jonka kautta voisimme kysyä Herralta. Mutta minä vihaan häntä, sillä hän ei koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa. Hän on Miika, Jimlan poika.” Joosafat sanoi: “Älköön kuningas noin puhuko.” ⁸ Israelin kuningas kutsui erään hoviheraan ja sanoi: “Hae kiireesti Miika, Jimlan poika!”

⁹ Israelin kuningas ja Joosafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellaan Samarian portin aukiolla puettuina kuninkaallisiin vaatteisiin, ja kaikki profeetat olivat hurmoksissa heidän edessään.

¹⁰ Sidkia, Kenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja sanoi: “Näin sanoo Herra: ‘Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes teet heistä lopun.’” ¹¹ Kaikki profeetat profetoivat samoin sanoin: “Mene Gileadin Raamotiin, niin sinä menestyt. Herra antaa kaupungin kuninkaan käsiin.”

Miikan neuvoja ei kuunnella

(1Kn 22:13-28)

¹² Sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: “Katso, kaikki profeetat ovat yhdestä suusta luvanneet kuninkaalle hyvää. Olkoon sinunkin sanasi heidän sanansa kaltainen. Lupaa sinäkin hyvää.” ¹³ Mutta Miika vastasi: “Niin totta kuin Herra elää, minä puhun sen, minkä Jumalani minulle sanoo.”

¹⁴ Miika tuli kuninkaan eteen, ja kuningas kysyi häneltä: “Miika, lähdemmekö sotaan Gileadin Raamotiin vai luovunko ajatuksesta?” Miika vastasi: “Lähtekää, niin te menestytte; heidät annetaan teidän käsiinne.”

¹⁵ Mutta kuningas sanoi hänelle: “Kuinka monta kertaa minun on vannotettava sinua, ettet puhu minulle muuta kuin totta Herran nimessä?” ¹⁶ Miika vastasi: “Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Ja Herra sanoi: ‘Näillä ei ole isäntää. Palatkoon kukin rauhassa kotiinsa.’”

¹⁷ Niin Israelin kuningas sanoi Joosafatille: “Enkö minä sanonut sinulle, ettei hän koskaan profetoi minulle hyvää vaan aina pahaa!”

¹⁸ Mutta Miika sanoi: “Kuulkaa siis Herran sana! Minä näin Herran istuvan istuimellaan ja kaikki taivaan joukot seisomassa hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

¹⁹ Ja Herra kysyi: ‘Kuka viekoittelisi Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?’ Yksi sanoi yhtä, toinen toista. ²⁰ Silloin tuli eräs henki, joka asettui seisomaan Herran eteen ja sanoi: ‘Minä viekoittelen hänet.’ Herra kysyi siltä: ‘Miten?’ ²¹ Henki vastasi: ‘Minä menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettojensa suuhun.’ Silloin Herra sanoi: ‘Saat viekoitella; sinä pystyt siihen. Mene ja tee niin!’ ²² Ja nyt, katso, Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettojesi suuhun. Herra on päättänyt sinun osaksesi onnettomuuden.”

²³ Silloin Sidkia, Kenaanan poika, meni Miikan luo, löi häntä poskelle ja sanoi: “Mitä tietä Herran Henki olisi poistunut minusta puhuakseen sinun kanssasi?” ²⁴ Miika vastasi: “Sen saat nähdä sinä päivänä, jona menet sisimpään kammioon piiloutuaksesi.”

²⁵ Israelin kuningas sanoi: “Ota-kaa Miika kiinni ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Aamonin ja kuninkaan pojan Jooaksen luo ²⁶ ja sanokaa: ‘Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja elättäkää häntä vesitilkalla ja leivänkannikalla, kunnes minä palaan voittajana takaisin.’” ²⁷ Miika vastasi: “Jos sinä todella palaat voittajana takaisin, silloin Herra ei ole

puhunut minun kauttani.” Ja vielä hän sanoi: “Kuulkaa tämä, kaikki kansat!”

Ahab kuolee taistelussa

(1Kn 22:29-35)

²⁸ Sitten Israelin kuningas ja Jooasafat, Juudan kuningas, menivät Gileadin Raamotiin. ²⁹ Israelin kuningas sanoi Joosafatille: “Minäpä pukeudun tuntemattomaksi ennen kuin käyn taisteluun. Ole sinä kuitenkin omissa vaatteissasi.” Niin Israelin kuningas pukeutui tuntemattomaksi ja lähti taisteluun. ³⁰ Mutta Aramin kuningas oli antanut käskyn sotavaunujen päälliköille: “Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kanssa, oli hän alempi tai ylempi, kuin ainoastaan Israelin kuninkaan kanssa.” ³¹ Kun sotavaunujen päälliköt näkivät Joosafatin, he sanoivat: “Tuo on varmaankin Israelin kuningas”, ja piirittivät hänet hyökätäkseen hänen kimppuunsa. Silloin Joosafat huusi apua, ja Herra auttoi häntä. Jumala houkutteli heidät pois hänen luotaan. ³² Kun sotavaunujen päälliköt näkivät, ettei se ollutkaan Israelin kuningas, he vetäytyivät pois.

³³ Mutta eräs mies, joka oli jännittänyt jousensa ja ampui umpimähkään, osui Israelin kuningasta vyöpanssarin ja rintahaarniskan väliin. Kuningas sanoi silloin vaunujensa ohjaajalle: “Käännä vaunut ja vie minut

pois taistelukentältä. Minä olen haavoittunut.” ³⁴ Mutta taistelun käydessä tuona päivänä yhä kiivaammaksi Israelin kuningas jäi seisomaan vaunuihinsa vastapäätä aramilaisia iltaan asti. Auringonlaskun aikaan hän kuoli.

Jeehu nuhtelee Joosafatia

19 ¹ Joosafat, Juudan kuningas, palasi rauhassa takaisin kotiinsa Jerusalemiin. ² Silloin näkijä Jeehu, Hananin poika, meni kuningas Joosafatia vastaan ja sanoi hänelle: ”Oliko sinun autettava jumalatonta? Rakastatko sinä Herran vihamiehiä? Tämän vuoksi sinun päälläsi on Herran viha. ³ Mutta sinussa on myös hyvää. Olethan hävittänyt aserat maasta ja taivuttanut sydämesi etsimään Jumalaa.”

Joosafat järjestää oikeusasioita

⁴ Niin Joosafat jäi Jerusalemiin. Hän kulki jälleen kansan keskuudessa Beersebasta aina Efraimin vuoristoon asti ja sai kansan palaamaan takaisin Herran, isiensä Jumalan, luo. ⁵ Hän asetti tuomareita maahan, kaupunki kaupungilta jokaiseen Juudan linnoitettuun kaupunkiin. ⁶ Hän sanoi tuomareille: ”Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tuomitessanne vastuussa ihmisille vaan Herralle. Hän on teidän kanssanne, kun te tuomitsette. ⁷ Hallitkoon siis teitä Herran pelko. Katsokaa tarkoin, mitä teette, sillä

Herra, meidän Jumalamme, ei ole väärämielinen eikä puolueellinen, eikä hän ota lahjuksia.” ⁸ Myös Jerusalemiin Joosafat asetti leeviläisiä, pappeja ja Israelin perhekuntien päämiehiä jakamaan Herran oikeutta ja ratkaisemaan riita-asioita.

Kun Joosafat oli palannut Jerusalemiin, ⁹ hän antoi tuomareille käskyn: ”Tehkää näin Herran pelossa, uskollisesti ja kokosydämisesti: ¹⁰ Jokaisessa riita-asiaassa, jonka omissa kaupungeissaan asuvat virkaveljenne tuovat teidän eteenne – koskipa asia sitten henkirikosta tai lain, käskyjen, säädöksien tai oikeuksien tulkintaa – varoittakaa heitä, ettei heistä tulisi syyllisiä Herran edessä ja ettei viha kohtaisi teitä ja veljiänne. Tehkää näin, niin ette joudu syyllisiksi. ¹¹ Ylipappi Amarja on esimiehenne kaikissa Herran asioissa ja Sebadja, Ismaelin poika, Juudan heimon päämies, kaikissa kuninkaan asioissa. Leeviläiset ovat teidän johtomiehiänne. Olkaa lujat ja ryhtykää työhön! Herra olkoon sen kanssa, joka on hyvä.”

Joosafat etsii hädässä Herraa

20 ¹ Tämän jälkeen lähtivät mooabilaiset ja ammonilaiset ja heidän kanssaan myös muita kuin ammonilaisia sotimaan Joosafatia vastaan. ² Joosafatille tultiin kertomaan: ”Suuri sotajoukko tulee sinua vastaan meren

toiselta puolelta, Edomista, ja se on jo Hasason-Taamarissa.” Hasason-Taamar tarkoittaa Een-Gediä. ³Joosafat pelästyi ja kääntyi etsimään neuvoa Herralta, ja hän kuulutti paaston koko Juudaan.

⁴Silloin Juuda kokoontui pyytämään apua Herralta, ja kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään Herraa. ⁵Joosafat astui Juudan ja Jerusalemin seurakunnan eteen Herran temppelissä, uuden esipihan edessä, ⁶ja sanoi: ”Herra, meidän isiemme Jumala! Etkö juuri sinä ole Jumala taivaassa? Sinä hallitset kaikkia kansoja ja valtakuntia, sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi. ⁷Etkö sinä, meidän Jumalamme, ole se, joka karkotit tämän maan asukkaat kansasi Israelin edeltä ja annoit maan ystäväsi Abrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi? ⁸He asettuivat siihen asumaan, rakensivat siihen temppelin sinulle, sinun nimellesi, ja sanoivat: ⁹’Jos meitä kohtaa onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tai nälänhätä, niin me astumme tämän temppelin eteen ja sinun eteesi, sillä sinun nimesi on tässä temppelissä. Me huudamme sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja autat.’

¹⁰Ja katso, siinä ovat nyt ammonilaiset, mooabilaiset ja Seirin vuoristolaiset! Sinä et

antanut israelilaisten kulkea näiden kansojen alueiden kautta, kun he tulivat Egyptin maasta, vaan he kulkivat niiden ohi eivätkä tuhonneet niitä. ¹¹Näin he nyt palkitsevat meidät: he ovat tulossa karkottamaan meidät maasta, joka kuuluu sinulle ja jonka olet antanut meille perinnöksi. ¹²Jumalamme, etkö tuomitse heitä? Meillä ei ole voimaa vastustaa tuota suurta joukkoa, joka on tulossa kimppuamme. Me emme tiedä mitä tehdä, ja siksi meidän silmämme katsovat sinuun.”

¹³Kaikki Juudan miehet seisoivat Herran edessä mukanaan vaimot ja lapset, sylivauvatkin.

Herra vastaa Joosafatille

¹⁴Silloin Herran Henki tuli seurakunnan keskellä leeviläisen Jahasielin, Aasafin jälkeläisen päälle. Jahasiel oli Sakarjan poika, tämä Benajan poika, tämä Jegielin ja tämä Mattanjan poika. ¹⁵Hän sanoi: ”Kuunnelkaa tarkasti, kaikki te Juudan ja Jerusalemin asukkaat ja sinä kuningas Joosafat. Näin sanoo teille Herra: ’Älkää pelätkö älkääkä arkailko tuota suurta sotajoukkoa, sillä tämä sota ei ole teidän vaan Jumalan. ¹⁶Menkää huomenna alas vihollisia vastaan. He nousevat silloin Siisin solaa pitkin, ja te kohtaatte heidät sen laakson päässä, joka on itään päin Jeruelin autiomaasta. ¹⁷Mutta

teidän asianne ei ole silloin taistella. Pysykää paikoillanne, seisokaa ja katsokaa, kuinka Herra pelastaa teidät, Juuda ja Jerusalemin. Älkää pelätkö älkääkä arkailko! Menkää huomenna heitä vastaan, ja Herra on teidän kanssanne.”

¹⁸ Silloin Joosafat kumartui maahan kasvoilleen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat heittäytyivät Herran eteen palvomaan häntä. ¹⁹ Kehatin ja Koorahin jälkeläisiin kuuluvat leeviläiset nousivat ylistämään Herraa, Israelin Jumalaa, hyvin voimakkaalla äänellä.

²⁰ Varhain seuraavana aamuna he kaikki nousivat ja lähtivät Tekoan autiomaahan. Kun he olivat lähdessä, Joosafat astui esiin ja sanoi: ”Kuulkaa minua, Juudan ja Jerusalemin asukkaat! Uskokaa Herraan, Jumalaanne, niin te olette turvassa, ja uskokaa hänen profeettojaan, niin te menestytte.”

²¹ Kysyttyään kansalta neuvoa hän asetti laulajat ylistämään Herraa pyhässä kaunistuksessa. Nämä lähtivät liikkeelle sotaan varustautuneen joukon edellä ja lauloivat: ”Kiittäkää Herraa, sillä hänen armonsa pysyy ikuisesti.”

Joosafat voittaa vihollisensa

²² Samalla hetkellä kun he virittivät riemuhuudon ja ylistyslaulun, Herra antoi väijyksissä olleen joukon hyökätä ammonilaisten, mooabilaisten ja

Seirin vuoristolaisten selustaan, niiden, jotka olivat hyökänneet Juudan kimppuun, ja niin heidät lyötiin. ²³ Ammonilaiset ja mooabilaiset asettuivat näet Seirin vuoristolaisia vastaan tuhoamaan ja hävittämään näitä. Lopetettuaan Seirin miehet he auttoivat tuhoamaan toinen toisensa. ²⁴ Kun Juudan miehet tulivat tähystyspaikalle, josta näkyi autiomaahan, ja kääntyivät katsomaan sotajoukkoa, he näkivät maassa vain ruumiita. Yksikään vihollisista ei ollut päässyt pakoon. ²⁵ Silloin Joosafat lähti joukkoineen ryöstämään heiltä saalista. He löysivät ruumiiden seasta paljon tavaraa, vaatteita ja kalliita esineitä ja ottivat itselleen enemmän kuin jaksoivat kantaa. Kolme päivää he ryöstivät saalista, sillä sitä oli paljon. ²⁶ Neljäntenä päivänä he kokoontuivat Berakalaaksoon. Siellä he ylistivät Herraa, ja siksi paikan nimenä on Berakalaakso vielä tänäkin päivänä.

²⁷ Sen jälkeen kaikki Joosafatin johdossa olevat Juudan ja Jerusalemin miehet kääntyivät iloiten paluumatkalle Jerusalemiin, sillä Herra oli antanut heille ilon heidän vihollisistaan. ²⁸ He saapuivat Jerusalemiin ja menivät harppuja, lyyroja ja torvia soittaen Herran temppeliin. ²⁹ Jumalan kauhu valtasi kaikki maat ja valtakunnat, kun

niissä kuultiin Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan. ³⁰Sitten Joosafatin valtakunta sai elää rauhassa, sillä hänen Jumalansa antoi hänen päästä rauhaan joka taholla.

Joosafatin ajan historiaa

(1Kn 22:41-51)

³¹Joosafat hallitsi Juudaa. Hän oli kolmenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli Asuba, Silhin tytär. ³²Joosafat kulki isänsä Aasan tietä, siltä poikkeamatta, ja teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä. ³³Uhrikukkulat eivät kuitenkaan hävinneet, eikä kansa ollut vielääkään taivuttanut sydäntään isiensä Jumalan puoleen.

³⁴Muista Joosafatia koskevista asioista, hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan, on kirjoitettu Jeehun, Hananin pojan, historiassa, joka on otettu Israelin kuninkaiden kirjaan.

Joosafatin liitto Ahasjan kanssa

(1Kn 22:49-50)

³⁵Myöhemmin Juudan kuningas Joosafat liittoutui Israelin kuninkaan Ahasjan kanssa, jonka teot olivat jumalattomia. ³⁶Joosafat liittoutui Ahasjan kanssa rakentaakseen laivoja, joiden oli määrä kulkea Tarsiiseen. Laivat he rakensivat Esjon-Geberissä. ³⁷Mutta Elieser, Doodavahun poika Maaresasta, profetoi Joosafatia vastaan ja sanoi:

”Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, Herra särkee sen, mitä olet rakentanut.” Niin laivat rikkoutuivat eivätkä päässeet Tarsiiseen.

Jooram Juudan kuninkaana

(2Kn 8:17-22)

21 ¹Joosafat meni lepoon isiensä viereen Daavidin kaupunkiin. Hänen sijaansa tuli kuninkaaksi hänen poikansa Jooram. ²Jooramin veljiä olivat Joosafatin pojat Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarjahu, Miikael ja Sefatja. Nämä kaikki olivat Juudan kuninkaan Joosafatin poikia. ³Heidän isänsä oli antanut heille paljon lahjoja: hopeaa, kultaa ja kalleuksia sekä linnoitettuja kaupunkeja Juudassa. Kuninkuuden hän oli kuitenkin antanut Jooramille, sillä tämä oli esikoinen. ⁴Kun Jooram oli noussut isänsä valtaistui-melle ja vahvistanut asemansa, hän tappoi miekalla kaikki veljensä ja eräitä Israelin johtomiehiä.

⁵Jooram oli kuninkaaksi tullessaan kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. ⁶Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä Ahabin suvun tavoin. Hänellä oli näet vaimona Ahabin tytär, ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ⁷Herra ei kuitenkaan tahtonut tuhota Daavidin sukua, koska hän oli tehnyt liiton Daavidin kanssa ja koska hän oli

luvannut antaa Daavidin ja hänen poikiensa lampun palaa ikuisesti.

Edom ja Libna luopuvat Juudan alaisuudesta

⁸Jooramin päivinä edomilaiset luopuivat Juudan alaisuudesta ja asettivat itselleen kuninkaan. ⁹Silloin Jooram lähti liikkeelle päällikköineen ja kaikkine sotavaunuineen. Hän nousi yöllä ja voitti edomilaiset, jotka olivat piirittäneet hänet ja sotavaunujen päälliköt. ¹⁰Edomilaiset kuitenkin luopuivat Juudan alaisuudesta, ja Edom on ollut erillään tähän päivään asti. Myös Libna luopui Jooramin alaisuudesta, koska hän oli hylännyt Herran, isiensä Jumalan. ¹¹Hänkin teetti uhrikukkuloita Juudan vuoristoon, saattoi Jerusalemin asukkaat harjoittamaan haureutta ja vietteli Juudan.

Profeetta Elian kirje

¹²Jooramille tuli profeetta Elialta kirje, jossa sanottiin: "Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Jumala: Sinä et ole kulkenut isäsi Joosafatin teitä etkä Aasan, Juudan kuninkaan, teitä ¹³vaan olet kulkenut Israelin kuninkaiden tietä. Olet saattanut Juudan ja Jerusalemin asukkaat haureuteen niin kuin Ahabin suku saattoi kansansa haureuteen, ja olet myös tappanut veljesi, jotka olivat sinun isäsi perhekuntaa, parempia kuin sinä. ¹⁴Sen tähden

Herra lyö ankaralla vitsauksella sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi ja kaikkea omaisuuttasi. ¹⁵Sinä itse sairastut vaikeaan tautiin, sisusvaivaan, kunnes ajan mittaan sisälmyksesi työntyvät taudin voimasta ulos."

Jooramin rangaistus ja kuolema

¹⁶Sitten Herra herätti Jooramia vastaan filistealaisten hengen ja niiden arabialaisten hengen, jotka asuivat kuusilaisten naapureina. ¹⁷Nämä hyökkäsivät Juudaa vastaan, valloittivat sen ja veivät saaliinaan kaiken omaisuuden, mitä kuninkaanlinnassa oli. He veivät myös hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei hänen pojistaan jäänyt jäljelle kuin Jooahas, hänen nuorin poikansa. ¹⁸Kaiken tämän jälkeen Herra rankaisi häntä parantumattomalla sisusvaivalla. ¹⁹Tauti paheni päivä päivältä, kunnes toisen vuoden lopulla hänen sisälmyksensä työntyvät taudin voimasta ulos, ja hän kuoli koviin tuskiin. Hänen kansansa ei polttanut hänelle kuolinsuitsutusta, niin kuin oli poltettu hänen isilleen.

²⁰Jooram oli kolmenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta. Hän meni pois kenenkään kaipaamatta, ja hänet haudattiin

Daavidin kaupunkiin, ei kuitenkaan kuninkaiden hautoihin.

Ahasja Juudan kuninkaana
(2Kn 8:25-29)

22¹Jerusalemiin asukkaat tekivät Ahasjan, Jooramin nuorimman pojan, kuninkaaksi hänen sijaansa, sillä kaikki vanhemmat pojat oli tappanut rosvojoukko, joka oli tullut arabialaisten kanssa leiriin. Näin Ahasjasta, Jooramin pojasta, tuli Juudan kuningas.² Ahasja oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yhden vuoden. Hänen äitinsä oli nimeltään Atalja, Omrin tytär.

³Myös Ahasja vaelsi Ahabin suvun teitä, sillä hänen äitinsä oli neuvomassa häntä jumalattomuuteen.⁴Ahabin suvun tavoin Ahasja teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, sillä hänen isänsä kuoleman jälkeen Ahabin sukulaiset olivat hänen neuvonantajinaan, hänen turmiokseen.⁵Heidän neuvostaan Ahasja myös lähti Israelin kuninkaan Jooramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Gileadin Raamotiin, mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.⁶Hän palasi Jisreeliin parantuakseen haavoista, joita häneen oli lyöty Raamassa hänen taistellessaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan.

Juudan kuningas Ahasja, Jooramin poika, tuli Jisreeliin katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, koska tämä oli sairaana.

Jeehu surmauttaa Ahasjan

⁷Jumalalta tuli Ahasjan tuhokseksi se, että hän meni Jooramin luo. Sinne tultuaan hän lähti Jooramin kanssa kohtaamaan Jeehua, Nimsin poikaa, jonka Herra oli voidellut hävittämään Ahabin suvun.⁸Kun Jeehu oli toteuttamassa Ahabin suvun tuomiota, hän tapasi Juudan ruhtinaat ja Ahasjan veljenpojat, jotka palvelivat Ahasjaa, ja tappoi heidät.⁹Sitten hän etsi Ahasjaa, ja tämä saatiin kiinni Samariassa, jossa hän piileskeli. Ahasja vietiin Jeehun eteen ja surmattiin. Hänet haudattiin, sillä sanottiin: "Onhan hän Joosafatin poika, hänen, joka etsi koko sydäimestään Herraa." Mutta Ahasjan suvussa ei ollut ketään, joka olisi kyennyt hallitsemaan kuninkaana.

Ataljan hirmuvalta
(2Kn 11:1-16)

¹⁰Kun Atalja, Ahasjan äiti, näki, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi koko Juudan heimon kuningassuvun.¹¹Kuninkaan tytär Joosabat oli kuitenkin salaa ottanut surmattaviksi joutuvien kuninkaan poikien joukosta Ahasjan pojan Jooaksen ja vienyt hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Näin Joosabat,

joka oli kuningas Jooramin tytär, pappi Joojadan vaimo ja Ahasjan sisar, sai Jooaksen kätkeytyksi Ataljalta, niin ettei tämä voinut surmata häntä. ¹²Poika oli piilotettuna heidän luonaan Jumalan temppelissä kuusi vuotta Ataljan hallitessa maata.

Pappi Joojada kukistaa Ataljan

23 ¹Seitsemäntenä vuotena Joojada rohkaisi mielensä ja teki liiton sadanpäällikköiden Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Joohanenin pojan, Asarjan, Oobedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan, kanssa. ²Nämä kiertelivät Juudassa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista sekä Israelin perhekuntien päämiehet. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

³Koko seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan temppelissä. Joojada sanoi: ”Kuulkaa! Kuninkaan pojasta on tuleva kuningas, niin kuin Herra on puhunut Daavidin pojista. ⁴Teidän tulee tehdä näin: Se kolmannes teistä, papeista ja leeviläisistä, jonka on mentävä palvelukseen sapattina, olkoon sisäänkäyntien vartijoina, ⁵kolmannes kuninkaanlinnassa ja kolmannes Jesodportilla. Muu väki olkoon Herran temppelin esipihoilla. ⁶Muut kuin papit ja palvelusta suorittavat leeviläiset

eivät saa mennä Herran temppeliin. Nämä voivat mennä, sillä he ovat pyhiä, mutta muun kansan on noudatettava Herran määräystä. ⁷Leeviläisten on asetettava kuninkaan ympärille kullakin ase kädessään. Jokainen, joka tunkeutuu temppeliin, on surmattava. Olkaa te kuninkaan luona, menipä hän sitten ulos tai sisään.”

⁸Leeviläiset ja koko Juudan kansa tekivät aivan niin kuin pappi Joojada oli heitä käskenyt. Kukin sadanpäällikkö otti ne miehensä, joiden oli mentävä palvelukseen sapattina, ja ne, jotka olivat vapaavuorossa sapattina, sillä pappi Joojada ei ollut vapauttanut osastoja palveluksesta. ⁹Pappi Joojada antoi sadanpäälliköille Jumalan temppelissä olevat keihäät, pienet kilvet ja suuret kilvet, jotka olivat kuuluneet kuningas Daavidille. ¹⁰Hän asetti kaikki miehet seisomaan kuninkaan ympärille kullakin keihäs kädessään. Heitä seisoi temppelin eteläsivulta sen pohjoissivulle saakka alttaria ja temppeliä päin kääntyneinä. ¹¹Sitten tuotiin esiin kuninkaan poika, pantiin kruunu hänen päähänsä ja hänelle annettiin lain kirja. Hänet julistettiin kuninkaaksi, ja Joojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

¹² Kun Atalja kuuli kansan huudonsen juostessa ja ylistäessä kuningasta, hän meni kansan luo Herran temppeliin. ¹³ Siellä hän näki kuninkaan seisomassa pylvään vieressä sisäänkäynnin luona. Päälliköt ja torvensoittajat olivat kuninkaan vierellä, ja koko kansa riemuitsi. Torviin puhallettiin, ja laulajat soittimineen johtivat ylistystä. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: "Salaliitto! Salaliitto!" ¹⁴ Mutta pappi Joojada käski sotajoukkoa komentavia sadanpäälliköitä ja sanoi heille: "Viekkää hänet pois rivien välitse ja surmatkaa miekalla jokainen, joka yrittää seurata häntä." Joojada oli näet sanonut: "Älkää surmatko häntä Herran temppelissä." ¹⁵ He kävivät Ataljaan käsiksi, ja kun hänet oli tuotu kuninkaanlinnan Hevosportille, porttikäytävään, hänet surmattiin siellä.

*Ataljan valta päättyy
(2Kn 11:17-20)*

¹⁶ Joojada teki liiton omasta, koko kansan ja kuninkaan puolesta, että he olisivat Herran kansa. ¹⁷ Sitten koko kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen. Temppelein alttarit ja kuvat murskattiin, ja Mattan, Baalin pappi, tapettiin alttarien edessä.

¹⁸ Joojada asetti Herran temppeliä valvomaan leeviläisiä pappeja, jotka Daavid oli jakanut osastoihin Herran temppeliä varten uhraamaan polttouhreja Herralle, niin kuin on

kirjoitettu Mooseksen laissa, iloiten ja laulaen Daavidin ohjeiden mukaan. ¹⁹ Hän asetti portinvartijat Herran temppelein porteille, ettei sisään pääsisi kukaan, joka oli jollakin tavalla saastainen.

²⁰ Hän otti mukaansa sadanpäälliköt, ylimykset ja kansan johtomiehet sekä koko maan kansan. He veivät kuninkaan Herran temppelistä ja tulivat Yläportin kautta kuninkaanlinnaan ja asettivat kuninkaan istumaan kuninkaalliselle valtaistuimelle. ²¹ Koko maan kansa iloitsi, ja kaupunki pysyi rauhallisena. Atalja oli surmattu miekalla.

*Jooas Juudan kuninkaana
(2Kn 12:1-3)*

24 ¹ Jooas oli seitsemän vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja, kotoisin Beersebasta. ² Niin kauan kuin pappi Joojada eli, Jooas teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä. ³ Joojada otti hänelle kaksi vaimoa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä.

Jooas korjauttaa temppelin

⁴ Sen jälkeen Jooas sai sydämelleen kunnostaa Herran temppelin. ⁵ Hän kutsui kokoon papit ja leeviläiset ja sanoi heille: "Lähtekää Juudan kaupunkeihin ja kootkaa kaikkialta Israelista rahaa vuosittain Jumalanne temppelin

korjaamista varten. Teidän tulee kiirehtiä tätä asiaa.” Leeviläiset eivät kuitenkaan kiirehtineet. ⁶Silloin kuningas kutsui ylipappi Joojadan ja sanoi hänelle: ”Miksi et ole huolehtinut siitä, että leeviläiset toisivat Juudasta ja Jerusalemissa Israelin seurakunnan veron, jonka Herran palvelija Mooses määräsi todistuksen telttamajaa varten? ⁷Jumalaton Atalja ja hänen poikansa ovat näet tunkeutuneet Jumalan temppeliin, ja he ovat käyttäneet kaikkia Herran temppelin pyhiä esineitä baalien palvontaan.”

⁸Kuninkaan käskystä tehtiin arkku ja se asetettiin Herran temppelin portin ulkopuolelle. ⁹Juudassa ja Jerusalemissa kuulutettiin, että Herralle oli tuotava vero, jonka Jumalan palvelija Mooses oli autiomaassa määrännyt Israelille. ¹⁰Kaikki johtomiehet ja koko kansa toivat iloit-
ten verorahan ja heittivät sen arkkuun, kunnes se täyttyi. ¹¹Aina kun leeviläiset toivat arkun kuninkaan asettamien valvojien luo ja näkivät, että siinä oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipapin virkamies tulivat tyhjentämään arkun, ja sitten he kantoivat sen takaisin paikoilleen. Näin he tekivät päivittäin ja kokosivat paljon rahaa.

¹²Sitten kuningas ja Joojada antoivat rahat Herran temppelin työn valvojille, ja nämä palkkasivat

kivenhakkaajia ja puuseppiä kunnostamaan Herran temppeliä, niin myös rauta- ja kupariseppiä korjaamaan sitä. ¹³Työntekijät ahkerivat, ja työ edistyi heidän käsissään. He saattoivat entiselleen Jumalan temppelin sen määramittojen mukaan ja kunnostivat sen. ¹⁴Kun he olivat saaneet työnsä valmiiksi, he veivät loput rahat kuninkaalle ja Joojadalle. Niillä teetettiin kalustoa Herran temppeliin: jumalanpalveluksessa ja uhraamisessa käytettäviä esineitä, kuppeja ja kulta- ja hopeaesineitä. Papit uhrasivat Herran temppelissä säännöllisesti polttouhreja niin kauan kuin Joojada eli.

¹⁵Mutta Joojada tuli vanhaksi ja kuoli elämästä kyllänsä saaneena. Hän oli kuollessaan sadankolmenkymmenen vuoden ikäinen. ¹⁶Hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin kuninkaiden viereen, sillä hän oli tehnyt hyvää Israelissa Jumalan ja hänen temppelinensä puolesta.

Jooas luopuu Herrasta

¹⁷Joojadan kuoleman jälkeen Juudan johtomiehet tulivat kuningas Jooaksen luo ja osoittivat maahan kumartuen hänelle kunnioitustaan. Silloin kuningas kuuli heitä. ¹⁸He hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, temppelin ja palvelivat asera-paaluja ja epäjumalankuvia. Niin

Jumalan viha kohtasi Juudan ja Jerusalemin asukkaita tämän heidän syyllisyytensä tähden.¹⁹ Hän lähetti heidän keskuuteensa profeettoja palauttamaan heidät Herran luo. Nämä varoittivat heitä, mutta he eivät kuunnelleet.

²⁰ Silloin Jumalan Henki puki voimalla Sakarjan, pappi Joojadan pojan, ja hän nousi korokkeelle kansan eteen ja sanoi: ”Näin sanoo Jumala: ‘Miksi te rikotte Herran käskyt? Ette te silloin menesty. Koska olette hylänneet Herran, hänkin hylkää teidät.’”²¹ Mutta he tekivät salaliiton Sakarjaa vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä Herran temppelin esipihalla.²² Kuningas Jooas ei muistanut hyvyttä, jota Sakarjan isä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan surmautti Joojadan pojan. Tämä sanoi kuollessaan: ”Herra nähköön ja kostakoon.”

Jooaksen tuomio ja kuolema

²³ Vuoden vaihteessa aramilaisten sotajoukko hyökkäsi Jooaksen kimppuun. Aramilaiset tulivat Juudaan ja Jerusalemiin ja surmasivat kaikki kansan johtomiehet. Kaiken heiltä saadun saaliin he lähettivät Damaskon kuninkaalle.²⁴ Vaikka aramilaisten sotajoukko tuli vähälukuisena, Herra antoi sen käsiin Juudan valtavan sotajoukon,

koska Juuda oli hylännyt Herran, isiensä Jumalan. Näin aramilaiset pänivät toimeen Jooaksen tuomion.

²⁵ Kun aramilaiset sitten lähtivät Jooaksen kimpusta, he jättivät hänet pahoin haavoittuneena. Hänen palvelijansa tekivät salaliiton häntä vastaan pappi Joojadan pojan murhan tähden ja tappoivat Jooaksen hänen omaan vuoteeseensa. Näin hän kuoli, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, mutta häntä ei haudattu kuninkaiden hautoihin.²⁶ Ne, jotka tekivät salaliiton Jooasta vastaan olivat: Saabad, ammonilaisen naisen Simeatin poika, ja Joosabad, moaabilaisen naisen Simritin poika.²⁷ Jooaksen pojista, monista häntä koskevista ennustuksista ja Jumalan temppelin korjaustöistä on kirjoitettu Kuninkaiden kirjan selityskirjaan. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Amasja.

Amasja Juudan kuninkaana

(2Kn 14:2-6)

25¹ Amasja oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jooaddan, kotoisin Jerusalemista.

² Amasja teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ei kuitenkaan

ehyellä sydämellä. ³ Kun hänen kuninkuutensa oli vahvistunut, hän tappoi ne palvelijansa, jotka olivat murhanneet kuninkaan, hänen isänsä. ⁴ Mutta heidän lapsensa hän jätti surmaamatta, niin kuin on kirjoitettu lakiin, Mooseksen kirjaan, jossa Herra on käskennyt näin: "Älköön isä surmattako lasten tähden älköönkään lapsia isien tähden. Jokainen kuolkoon oman syntinsä tähden."

Amasja voittaa edomilaiset

⁵ Sitten Amasja kokosi Juudan miehet ja jakoi heidät osastoihin, koko Juudan ja Benjaminin perhekunnittain, tuhannen- ja sadanpäällikköiden mukaan. Hän piti heistä katselmuksen, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, ja huomasi heitä olevan 300 000 sotakelpoista, keihästä ja kilpeä käyttävää valiomiestä. ⁶ Lisäksi hän palkkasi Israelista sadalla hopeatalentilla 100 000 soturia. ⁷ Mutta Jumalan mies tuli hänen luokseen ja sanoi: "Kuningas! Älköön Israelin sotajoukko lähtekö sinun kanssasi, sillä Herra ei ole Israelin, ei kenenkään näiden efraimilaisten kanssa. ⁸ Mutta lähde sinä rohkeasti taisteluun. Muuten Jumala kaataa sinut vihollistesi edessä, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa."

⁹ Amasja kysyi Jumalan mieheltä:

"Miten sitten käy niille sadalle talentille, jotka olen antanut Israelin joukolle?" Jumalan mies vastasi: "Herra voi antaa sinulle paljon enemmän kuin ne." ¹⁰ Silloin Amasja erotti sen joukon, joka oli tullut Efraimista hänen luokseen, ja lähetti sen kotiin. Miehet vihastuivat kovin Juudaan ja palasivat kotiinsa vihasta hehkuen.

¹¹ Mutta Amasja rohkaisi mielensä ja johti väkensä Suolalaaksoon. Siellä hän surmasi 10 000 seiriläistä.

¹² Toiset 10 000 Juudan miehet ottivat elävinä vangeiksi. Nämä he veivät kallion laelle ja syöksivät heidät sieltä alas, niin että kaikki ruhjoutuivat. ¹³ Mutta ne, jotka kuuluivat Amasjan takaisin lähettämään joukkoon eivätkä olleet päässeet hänen kanssaan sotaan, tekivät ryöstöretken Juudan kaupunkeihin, Samariasta aina Beet-Hooroniin saakka. He surmasivat niiden asukkaista 3 000 ja ottivat paljon saalista.

¹⁴ Kun Amasja tuli takaisin voitettuaan edomilaiset, hän toi mukanaan seiriläisten jumalat ja asetti ne itselleen jumaliksi. Hän palvoi niitä ja poltti niille uhreja. ¹⁵ Silloin Herran viha syttyi Amasjaa kohtaan, ja hän lähetti tämän luo profeetan, joka sanoi hänelle: "Miksi kysyt neuvoa tuon kansan jumalilta, jotka

eivät voineet pelastaa omaa kansaansa sinun käsistäsi?” ¹⁶ Kun profeetta näin puhui Amasjalle, hän vastasi: “Olemmeko asettaneet sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Lopeta jo, ettei sinua surmattaisi.” Profeetta lopetti ja sanoi: “Minä tiedän, että Jumala on päättänyt tuhota sinut, koska teet näin etkä ole kuunnellut neuvoani.”

Juudan ja Israelin sota

(2Kn 14:8-20)

¹⁷ Keskusteltuaan

neuvonantajijensa kanssa Amasja, Juudan kuningas, lähetti Jooakselle, Jooahaksen pojalle, Jeehun pojanpojalle, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: “Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa.” ¹⁸ Mutta Israelin kuningas Jooas lähetti Juudan kuninkaalle Amasjalle tämän vastauksen: “Libanonin ohdake lähetti Libanonin setrille sanan: ‘Anna tyttäresi vaimoksi pojalleni.’ Mutta Libanonin villieläimet kulkivat ohdakkeen ylitse ja tallasivat sen maahan. ¹⁹ Sinä sanot: ‘Näetkö, minä olen voittanut edomilaiset!’ Sydämesi on ylipistynyt saatuaasi kunniaa. Pysy kotonasi. Miksi haastaisit riitaa onnettomuudeksesi ja sortuisit, sinä itse ja Juuda sinun kanssasi?”

²⁰ Mutta Amasja ei kuunnellut häntä. Se tuli Jumalalta, jotta Jumala voisi antaa Juudan Jooaksen

käsiin, koska Juuda oli kysynyt neuvoa Edomin jumalilta. ²¹ Silloin Israelin kuningas Jooas lähti liikkeelle. Hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa taistelussa Beet-Semeksessä, joka on Juudan aluetta. ²² Juudan miehet joutuivat Israelia vastaan tappiolle ja pakenivat kukin kotiinsa. ²³ Israelin kuningas Jooas otti Beet-Semeksessä vangiksi Juudan kuninkaan Amasjan, joka oli Jooahaksen pojan Jooaksen poika. Kun Jooas tuli Jerusalemiin, hän antoi repiä Jerusalemin muuria neljänsadan kyynärän matkalta Efraiminportilta Kulmaportille saakka. ²⁴ Jooas otti kaiken kullan ja hopean sekä kaikki esineet, jotka olivat Jumalan temppelissä Oobed-Edomin hallussa, sekä kuninkaanlinnan aarteet. Hän otti myös panttivankeja ja palasi sitten Samariaan.

Amasjan kuolema

(2Kn 14:17-20)

²⁵ Juudan kuningas Amasja, Jooaksen poika, eli Israelin kuninkaan Jooaksen, Jooahaksen pojan, kuoleman jälkeen viisitoista vuotta. ²⁶ Muista Amasjaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

²⁷ Siitä ajasta alkaen, jolloin Amasja luopui Herrasta, punottiin

Jerusalemassa salaliittoa häntä vastaan. Hän pakeni Laakikseen, mutta sinne lähetettiin miehiä hänen jälkeensä, ja he surmasivat hänet siellä. ²⁸ Hänet nostettiin hevosten selkään ja vietiin haudattavaksi isiensä viereen Juudan kaupunkiin.

Ussia Juudan kuninkaana

(2Kn 14:21,22, 15:2,3)

26 ¹ Sitten koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli kuudentoista vuoden ikäinen, ja asetti hänet kuninkaaksi hänen isänsä Amasjan sijaan. ² Ussia linnoitti Eelatin ja palautti sen Juudalle, sen jälkeen kun kuningas Amasja oli mennyt lepoon isiensä luo.

³ Ussia oli kuudentoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jekolja, kotoisin Jerusalemistä.

⁴ Ussia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Amasja oli tehnyt. ⁵ Hän etsi Jumalaa niin kauan kuin Jumalan näkyjä ymmärtävä Sakarja eli, ja niin kauan kuin hän etsi Herraa, Jumala antoi hänen menestystä.

Ussian sotajoukko ja mahtavuus

⁶ Ussia lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja antoi repiä Gatin, Jabnen ja Asdodin muurit. Sitteen hän rakennutti kaupunkeja Asdodin alueella ja filistealaisten

maassa. ⁷ Jumala auttoi häntä taisteluissa filistealaisia vastaan ja Guur-Baalissa asuvia arabialaisia vastaan sekä meunilaisia vastaan. ⁸ Ammonilaiset maksoivat veroa Ussialle, ja hänen maineensa levisi aina Egyptiin saakka, sillä hänestä oli tullut hyvin mahtava.

⁹ Ussia rakennutti Jerusalemiin tornit Kulmaportin, Laaksoportin ja Kulmauksen päälle ja varusti ne lujiksi. ¹⁰ Hän rakennutti torneja myös autiomaahan ja hakkautti paljon vesisäiliöitä, sillä hänellä oli paljon karjaa sekä Alankomaassa että ylätasangolla. Vuoristossa ja puutarhamailloilla hänellä oli maanviljelijöitä ja viinitarhureita, sillä hän harrasti maanviljelystä.

¹¹ Ussialla oli sotajoukko, joka suoritti palvelusta ja lähti sotaan osastoittain sen lukumäärän mukaan, miten paljon miehiä oli ollut katselmuksessa, jonka kirjuri Jegiel ja johtomies Maaseja olivat toimittaneet Hananjan, kuninkaallisen päällikön, johdolla. ¹² Perhekuntien päämiesten, urheiden soturien, lukumäärä oli kaikkiaan 2 600. ¹³ Heidän rinnallaan oli 307 500 miehen suuruinen sotajoukko, joka taisteli väellä ja voimalla kuninkaan puolesta vihollista vastaan.

¹⁴ Ussia varusti koko sotajoukon kilvillä, keihäillä, kypärillä, rintahaarniskoilla, jousilla, lingoilla ja linkokivillä. ¹⁵ Hän

teetti Jerusalemiin taitavasti suunniteltuja sotakoneita, jotka asetettiin torneihin ja muurien kulmiin ja joilla ammuttiin nuolia ja suuria kiviä. Hänen maineensa levisi kauas, sillä hän sai ihmeellisesti apua, niin että hänestä tuli mahtava.

Ussian ylpeys ja rangaistus

¹⁶ Kun Ussiasta oli tullut mahtava, hänen sydämensä ylpistyi, niin että hän toimi kelvottomasti. Hänestä tuli uskon Herraa, Jumalaansa, kohtaan, ja hän meni suitsutusalttarin ääreen Herran temppeliin suitsuttamaan. ¹⁷ Mutta pappi Asarja meni sinne hänen jälkeensä mukanaan kahdeksankymmentä Herran pappia, rohkeita miehiä. ¹⁸ He asetuivat seisomaan kuningas Ussian ympärille ja sanoivat hänelle: ”Ei ole sinun asiasi, Ussia, suitsuttaa Herralle. Sen saavat tehdä vain papit, Aaronin jälkeläiset, jotka on pyhitetty suitsuttamaan. Lähde ulos pyhäköstä, sillä sinä olet ollut uskon, ja siitä sinulle ei tule kunniaa Herralta, Jumalalta.” ¹⁹ Silloin Ussia, jolla juuri silloin oli kädesään suitsutusastia suitsuttamista varten, vihastui. Mutta kun hän vihastui pappeihin, hänen otsaansa puhkesi spitaali Herran temppelissä suitsutusalttarin ääressä pappien läsnäollessa.

²⁰ Kun ylipappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät Ussiaan päin,

he näkivät, että hänellä oli spitaali otsassa. Silloin he ajoivat hänet kiireesti ulos, ja itsekin hän lähti sieltä kiireesti pois, sillä Herra oli lyönyt häntä.

²¹ Kuningas Ussia sairasti spitaalia kuolinpäiväänsä saakka. Hän asui spitaalisenä eri talossa, sillä hänet oli estetty menemästä Herran temppeliin. Jootam, hänen poikansa, oli kuninkaanlinnan päällikkönä ja jakoi oikeutta maan kansalle.

²² Muista Ussiaa koskevista asioista, aikaisemmista ja myöhemmistä, on kirjoittanut profeetta Jesaja, Aamoksen poika. ²³ Sitten Ussia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin isiensä viereen, kuninkaiden hautausmaalle. Hänestä sanottiin: ”Hän on spitaalinen.” Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Jootam.

Jootam Juudan kuninkaana

(2Kn 15:33-38)

27 ¹ Jootam oli kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli Saadokin tytär, nimeltään Jerusa. ² Jootam teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan niin kuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt. Hän ei kuitenkaan tunkeutunut Herran temppeliin. Kansa vaelsi silti yhä kelvottomasti.

³Jootam rakennutti Yläportin Heran temppeliin, ja hän rakennutti paljon myös Oofelin muuria. ⁴Hän linnoitti Juudan vuoriston kaupunkoja, ja metsiin hän rakensi linnoja ja torneja. ⁵Jootam kävi sotaa ammonilaisten kuningasta vastaan. Hän voitti ammonilaiset, ja heidän oli maksettava hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeaa, 10 000 koormittaa vehnää ja 10 000 koormittaa ohraa. Tämän ammonilaiset suorittivat hänelle myös toisena ja kolmantena vuotena. ⁶Jootam vahvistui, koska hän vaelsi vakaasti Heran, Jumalansa, edessä.

⁷Muista Jootamia koskevista asioista, kaikista hänen sodistaan ja hänen vaelluksestaan, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan. ⁸Hän oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. ⁹Sitten Jootam meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. Hänen poikansa Aahas tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.

*Aahas Juudan kuninkaana
(2Kn 16:2-4)*

28¹Aahas oli kahdenkymmenen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niin kuin hänen

isänsä Daavid oli tehnyt. ²Hän vaelsi Israelin kuninkaiden teitä ja teki myös valettuja kuvia baaleille. ³Hän suitsutti Ben-Hinnomin laaksossa ja poltti poikiaan tulella niiden kansojen iljettävien tekojen mukaan, jotka Herra oli karkottanut israelilaisten tieltä. ⁴Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla ja kummuilla ja jokaisen lehtevän puun alla.

Aram ja Israel hyökkäävät Juudaan

⁵Siksi Herra, hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan käsiin. Aramilaiset löivät hänet, ottivat häneltä suuren joukon sotilaita vangiksi ja veivät heidät Damaskoon. Hänet annettiin myös Israelin kuninkaan käsiin, ja tämä tuotti hänelle suuren tappion. ⁶Pekah, Remaljan poika, surmasi yhtenä päivänä 120 000 Juudan sotakuntoista miestä, koska Juuda oli hylännyt Herran, isiensä Jumalan. ⁷Sikri, efraimilainen sotasankari, tappoi kuninkaanpojan Maasejan, linnan päällikön Asrikamin ja Elkanan, joka oli arvossa kuninkaasta seuraava. ⁸Israelilaiset ottivat vangiksi heimoveljiensä vaimoja, poikia ja tyttäriä, yhteensä 200 000 ja ryöstivät heiltä myös paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

⁹Siellä oli Herran profeetta nimeltään Ooded. Hän meni sotajoukkoa vastaan, kun se oli tulossa

Samariaan, ja sanoi: "Herra, teidän isienne Jumala, on vihastunut Juudaan ja antanut heidät teidän käsiinne. Te olette tappaneet heitä raivon vallassa, joka on noussut taivaaseen asti.¹⁰ Nyt te aiotte alistaa nämä Juudan ja Jerusalemin asukkaat orjiksenne ja orjattariksenne! Ettekö te itsekkin ole syyllisiä Herran, Jumalanne, edessä?¹¹ Kuulkaa nyt minua ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet veljienne joukosta, sillä Herran vihan hehku on teidän päällänne."

¹² Myös muutamats efraimilaisten johtomiehistä, Asarja, Joohanenin poika, Berekja, Mesillemotin poika, Hiskia, Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika, nousivat vastustamaan sodasta palaavia¹³ ja sanoivat heille: "Älkää tuoko tänne noita vankeja. Niin tehden te saatatte meidät syyllisiksi Herran edessä, kun aiotte entisestään lisätä meidän syntejämme ja syyllisyyttämme. Onhan meidän syyllisyytemme jo nyt suuri, ja vihan hehku on Israelin päällä."

¹⁴ Silloin sotilaat luopuivat vangeista ja saaliista johtomiesten ja koko seurakunnan edessä.¹⁵ Tehtävään nimetyt miehet nousivat, ottivat huostaansa vangit ja antoivat saaliista vaatteet kaikille niille, jotka heidän joukossaan olivat alasti. He antoivat heille vaatteita ja kenkiä, ruokaa ja

juomaa. He voitellivat heidät öljyllä ja toimittivat kaikille uupuneille aasit ja veivät heidät Jerikoon, Palmukaupunkiin, veljiensä luo. Sitten he palasivat Samariaan.

Assur ahdistaa Juudaa

(2Kn 16:7-9)

¹⁶ Siihen aikaan kuningas Aahas lähetti sanansaattajia Assurin kuninkaiden luo saadakseen apua,¹⁷ sillä edomilaisetkin olivat tulleet, voitaneet Juudan ja ottaneet vankeja.¹⁸ Myös filistealaiset olivat tehneet ryöstöretken Alankomaan ja Juudan Etelämaan kaupunkeihin. He olivat valloittaneet Beet-Semexsen, Aijalonin ja Gederotin sekä Sookon ja sen tytärkaupungit, Timnan ja sen tytärkaupungit ja Gimson ja sen tytärkaupungit ja asettuneet niihin asumaan.¹⁹ Näin Herra nöyryytti Juudaa Aahaksen, Israelin kuninkaan, tähden, koska tämä oli harjoittanut kurittomuutta Juudassa ja ollut uskoton Herraa kohtaan.²⁰ Tillegat-Pilneser, Assurin kuningas, tuli Aahasta vastaan, mutta kävikin hänen kimppuunsa sen sijaan että olisi tukenut häntä.²¹ Vaikka Aahas otti osan Herran temppelin, kuninkaanlinnan ja johtomiesten linnojen aarteista ja antoi kaiken Assurin kuninkaalle, siitä ei ollut hänelle apua.

Aahaksen luopumus ja kuolema

²² Ahdinkonsa aikana kuningas Aahas oli entistäkin uskottomampi

Herraa kohtaan. ²³ Hän uhrasi Damaskon jumalille, jotka olivat voittaneet hänet, sillä hän ajatteli: ”Koska Aramin kuninkaiden jumalat ovat auttaneet heitä, uhraan minäkin niille, että ne auttaisivat myös minua.” Mutta ne koituivat hänelle ja koko Israelille lankeemukseksi. ²⁴ Aahas kokosi Jumalan temppelin esineet ja hakkasi ne kappaleiksi. Hän sulki Herran temppelin ovet ja teetti itselleen alttareita joka puolelle Jerusalemiä. ²⁵ Lisäksi hän teetti jokaiseen Juudan kaupunkiin uhrikukkuloita suitsuttaakseen vieraille jumalille. Näin hän vihoitti Herran, isiensä Jumalan.

²⁶ Mitä tulee muihin Aahasta koskeviin asioihin ja koko hänen aikaisempaan ja myöhempään vaellukseensa, niistä on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ²⁷ Sitten Aahas meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin kaupunkiin, Jerusalemiin; häntä ei viety Israelin kuninkaiden hautoihin. Hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

*Hiskia Juudan kuninkaana
(2Kn 18:2,3)*

29 ¹ Hiskia tuli kuninkaaksi kahdenkymmenenviiden vuoden ikäisenä, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär. ² Hiskia teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä,

aivan niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

Hiskian puhe leeviläisille

³ Hiskia avasi ensimmäisen hallitusvuotensa ensimmäisessä kuussa Herran temppelin ovet ja korjasi ne. ⁴ Sitten hän kutsui papit ja leeviläiset ja kokosi heidät itäiselle aukiolle. ⁵ Hän sanoi heille: ”Kuulkaa minua, leeviläiset! Pyhittäytykää nyt ja pyhittäkää Herran, isienne Jumalan, temppeliä ja viekää pyhäköstä pois kaikki saastaisuus. ⁶ Meidän isämme ovat olleet uskottomia ja tehneet sitä, mikä on pahaa Herran, meidän Jumalamme, silmissä. He ovat hylänneet hänet, he ovat kääntäneet kasvonsa pois Herran asumuksesta ja kääntäneet sille selkensä. ⁷ He ovat myös sulkeneet eteishallin ovet ja sammuttaneet lamput. He eivät ole polttaneet suitsuketta eivätkä ole uhranneet polttouhreja pyhäkössä Israelin Jumalalle. ⁸ Sen tähden on Herran viha kohdannut Juudaa ja Jerusalemiä, ja hän on tehnyt ne kauhun, hämmästyksen ja ivan vihellyksen aiheiksi, niin kuin omin silmin näette. ⁹ Sen tähden ovat meidän isämme kaatuneet miekkaan ja meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme joutuneet vankeuteen. ¹⁰ Minä tahdon nyt sydämestäni tehdä liiton Herran, Israelin Jumalan,

kanssa, että hänen vihansa hehku kääntyisi pois meistä. ¹¹ Älkää siis, poikani, enää olko välinpitämättömiä, sillä Herra on valinnut teidät seisomaan hänen edessään ja palvelemaan häntä, olemaan hänen palvelijoinaan ja suitsuttamaan hänelle.”

Herran temppeli puhdistetaan

¹² Silloin nousivat leeviläisistä kehatilaiset Mahat, Amasain poika, ja Jooel, Asarjan poika, merarilaiset Kiis, Abdin poika, ja Asarja, Jehallelelin poika, geersonilaiset Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika, ¹³ Elisafanin jälkeläiset Simri ja Jegiel, Aasafin jälkeläiset Sakarja ja Mattanja, ¹⁴ Heemanin jälkeläiset Jehiel ja Simej, ja Jedutunin jälkeläiset Semaja ja Ussiel. ¹⁵ He kokosivat veljensä, pyhittäytyivät ja menivät puhdistamaan Herran temppelin, niin kuin kuningas oli Herran sanan mukaan käskennyt. ¹⁶ Papit menivät sisälle Herran temppeliin puhdistamaan sitä. He toivat Herran temppelin esipihalle kaiken saastan, minkä löysivät Herran temppelistä. Leeviläiset ottivat sen vastaan ja veivät ulos Kidroninlaaksoon. ¹⁷ He alkoivat pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä. Kuukauden kahdeksantena päivänä he olivat edenneet Herran temppelin eteishalliin asti. Herran temppeliä

he pyhittivät toiset kahdeksan päivää ja saivat työnsä valmiiksi ensimmäisen kuun kuudentenatoista päivänä.

¹⁸ Sitten he menivät sisälle kuningas Hiskian luo ja sanoivat: ”Me olemme puhdistaneet koko Herran temppelin, polttouhrialttarin ja kaikki sen esineet sekä pyhien leipien pöydän ja kaikki sen esineet. ¹⁹ Kaikki esineet, jotka kuningas Aahas hallitusaikanaan oli uskottomuudessaan hylännyt, me olemme kunnostaneet ja pyhittäneet, ja ne ovat nyt Herran alttarin edessä.”

Temppelipalvelus uudistetaan

²⁰ Kuningas Hiskia kutsui varhain aamulla koolle kaupungin johtomiehet ja meni Herran temppeliin. ²¹ He toivat seitsemän sonnimullikkaa, seitsemän pässiä, seitsemän karitsaa ja seitsemän pukkia syntiuhriksi valtakunnan puolesta, pyhäkön puolesta ja koko Juudan puolesta. Hiskia käski pappien, Aaronin jälkeläisten, uhrata ne Herran alttarilla. ²² Papit teurastivat mullikat, ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille. Sitten he teurastivat pässit ja vihmoivat veren alttarille. Vielä he teurastivat karitsat ja vihmoivat veren alttarille. ²³ Lopuksi he toivat syntiuhripukit kuninkaan ja seurakunnan eteen ja laskivat kätensä niiden päälle. ²⁴ Papit teurastivat ne ja uhrasivat niiden veren syntiuhrina

alttarilla koko Israelin sovituksiksi, sillä kuningas oli käskennyt uhrata polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.

²⁵ Kuningas asetti leeviläiset symbaaleineen, harppuineen ja lyyroineen Herran temppeliin, niin kuin Daavid, kuninkaan näkijä Gaad ja profeetta Naatan olivat käskeneet. Tämä oli Herran antama käsky, joka oli tullut hänen profeettojensa kautta.

²⁶ Leeviläiset seisoivat paikoillaan käsissään Daavidin teettämät soittimet, samoin papit torvet käsissään. ²⁷ Sitten Hiskia käski uhrata alttarilla polttouhrin. Kun uhraaminen aloitettiin, alkoi myös laulu Herralle torvien ja Daavidin, Israelin kuninkaan, teettämien soittimien säestyksellä.

²⁸ Koko seurakunta kumartui maahan, ja laulu kaikui ja torvet soivat niin kauan kuin polttouhria uhrattiin. ²⁹ Kun uhraaminen oli päättynyt, kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, kumartuivat palvomaan Herraa. ³⁰ Kuningas Hiskia ja johtomiehet käskivät leeviläisten ylistää Herraa Daavidin ja näkijä Aasafin sanoin. Leeviläiset ylistivät häntä iloiten, kumartuivat maahan ja palvoivat häntä.

³¹ Sitten Hiskia alkoi puhua ja sanoi: "Nyt te olette vihkiytyneet Herralle. Tulkaa ja tuokaa teurasuhreja ja kiitosuhreja Herran temppe-

liin." Silloin seurakunta toi teurasuhreja ja kiitosuhreja, ja jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, toi myös polttouhreja. ³² Seurakunnan tuomien polttouhrien lukumäärä oli seitsemänkymmentä nautaa, sata pässiä ja kaksisataa karitsaa. Kaikki nämä tuotiin polttouhriksi Herralle.

³³ Muita pyhiä lahjoja oli kuusisataa nautaa ja kolmetuhatta lammasta.

³⁴ Pappeja oli kuitenkin niin vähän, etteivät he voineet nylkeä kaikkia polttouhriteuraita. Siksi heidän leeviläiset veljensä auttoivat heitä, kunnes työ oli suoritettu ja muutkin papit olivat pyhittäytyneet. Leeviläiset näet olivat pyhittäytymisessään tunnollisempia kuin papit. ³⁵ Myös polttouhreja, yhteysuhrirasvoja ja polttouhriin kuuluvia juomauhreja oli paljon. Näin järjestettiin palvelus Herran temppelissä. ³⁶ Hiskia ja koko kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut, sillä se oli tapahtunut nopeasti.

Hiskian järjestämä pääsiäisjuhla

30 ¹ Hiskia lähetti sanansaattajia kaikkialle Israeliin ja Juudaan ja kirjoitti myös kirjeet Efraimiin ja Manasseen, että kaikki tulisivat Herran temppeliin Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran, Israelin Jumalan, kunniaksi.

² Kuningas oli näet sopinut yhdessä johtomiestensä ja koko Jerusalemin seurakunnan kanssa, että pääsiäistä vietettäisiin toisessa kuussa. ³ He

eivät nimittäin voineet viettää pääsiäistä ajallaan, koska pappeja ei ollut pyhittäytynyt riittävää määrää eikä kansa vielä ollut kuolla Jerusalemissa. ⁴ Suunnitelma oli kuninkaan ja koko seurakunnan mielestä hyvä. ⁵ Niin he päättivät kuuluttaa kaikkialla Israelissa Beersebasta Daaniin asti, että oli tultava Jerusalemiin viettämään pääsiäistä Herran, Israelin Jumalan, kunniaksi. Sitä ei ollut vietetty joukolla, niin kuin on laissa kirjoitettuna.

⁶ Juoksijat kulkivat kuninkaan ja johtomiesten kirjeet mukanaan halki koko Israelin ja Juudan ja julistivat kuninkaan käskyn mukaisesti: "Israelilaiset! Palatkaa Herran, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan, luo, niin hän palaa teidän luokseen, teidän, jotka olette päässeet pakoon ja pelastuneet Assurin kuninkaiden käsistä. ⁷ Älkää olko niin kuin teidän isänne ja veljenne, jotka olivat uskottomia Herralle, isiensä Jumalalle, ja jotka hän antoi tuhon omiksi, kuten te itse olette nähneet. ⁸ Älkää siis olko niskureita niin kuin teidän isänne. Ojentakaa kätenne Herran puoleen, tulkaa hänen pyhäkköönsä, jonka hän on pyhittänyt ikuisiksi ajoiksi, ja palvelkaa Herraa, teidän Jumalaanne, että hänen vihansa hehku väistyisi teistä.

⁹ Jos palaatte Herran luo, veljenne ja

poikanne saavat vangitsijoiltaan armahduksen ja voivat palata takaisin tähän maahan. Herra, teidän Jumalanne, on armollinen ja laupias eikä käännä kasvojaan pois teistä, kun te palaatte hänen luokseen."

¹⁰ Juoksijat kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen alueella, aina Sebuloniin asti, mutta heille naurettiin ja heitä pilkattiin.

¹¹ Kuitenkin jotkut Asserin, Manassen ja Sebulonin miehistä nöyrytyivät ja tulivat Jerusalemiin. ¹² Myös Juudassa vaikutti Jumalan käsi, ja hän antoi kansalle yksimielisen sydämen, niin että se teki, mitä kuningas ja johtomiehet olivat Herran sanan mukaan määränneet.

¹³ Niin Jerusalemiin kokoontui paljon kansaa viettämään happamattoman leivän juhlaa toisessa kuussa. Kokoontuneita oli hyvin paljon. ¹⁴ He lähtivät liikkeelle ja poistivat Jerusalemissa olleet epäjumalien alttarit. Myös kaikki suitsutusalttarit he poistivat ja heittivät Kidroninlaaksoon. ¹⁵ Toisen kuun neljäntenätoista päivänä he teurastivat pääsiäislampaan. Papit ja leeviläiset olivat häpeissään ja pyhittäytyivät. Sitten he toivat polttouhreja Herran temppeliin. ¹⁶ He asettuivat tavallisille paikoilleen Mooseksen, Jumalan miehen, lain mukaisesti. Papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille.

¹⁷ Koska seurakunnassa oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet pyhittäytyneet, leeviläiset huolehtivat pääsiäislampaiden teurastamisesta ja pyhittämisestä Herralle kaikkien niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaita. ¹⁸ Vaikka kansan joukosta useimmat, varsinkin Efraimista, Manassesta, Isaskarista ja Sebulonista, eivät olleet puhdistautuneet, vaan söivät pääsiäislampaan vastoin sitä, mitä oli kirjoitettu, Hiskia rukoili heidän puolestaan ja sanoi: "Herra, joka on hyvä, antakoon anteeksi ¹⁹ jokaiselle, joka on taivuttanut sydämensä etsimään Herraa, isiensä Jumalaa, vaikka ei olekaan puhdas pyhäkkösäädösten mukaisesti." ²⁰ Herra kuuli Hiskiaa ja antoi kansalle anteeksi.

²¹ Jerusalemissa olevat israelilaiset viettivät seitsemän päivää happamattoman leivän juhlaa iloiten suuresti, ja leeviläiset ja papit ylistivät Herraa joka päivä soittaen voimakkaasti soittimilla. ²² Hiskia puhutteli ystävällisesti leeviläisiä, jotka suorittivat tehtävänsä taitavasti Herran kunniaksi. Seitsemän päivän ajan he söivät juhlahuureja, uhrasivat yhteysuhreja ja ylistivät Herraa, isiensä Jumalaa. ²³ Koko seurakunta päätti vietää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää, ja niin vietettiin ilojuhlaa vielä seitsemän päivää. ²⁴ Hiskia, Juudan

kuningas, oli nimittäin antanut seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja seitsemäntuhatta lammasta. Lisäksi johtomiehet olivat antaneet seurakunnalle tuhat sonnimullikkaa ja kymmenentuhatta lammasta. Suuri joukko pappeja oli pyhittäytynyt. ²⁵ Koko Juudan seurakunta iloitsti, samoin papit, leeviläiset ja koko Israelista tullut väki, niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maasta ja ne, jotka asuivat Juudassa. ²⁶ Jerusalemissa oli suuri ilo. Tämän kaltaista ei Jerusalemissa ollut tapahtunut Israelin kuninkaan Salomon, Daavidin pojan, ajoista asti. ²⁷ Sitten leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan. Heidän äänensä tuli kuulluksi, ja heidän rukouksensa nousi Herran pyhään asumukseen, taivaaseen.

Hiskia järjestää jumalanpalveluksen

31 ¹ Kun kaikki tämä oli päätynyt, kaikki saapuvilla olevat israelilaiset lähtivät Juudan kaupunkiin. He murskasivat patsaat, hakkasivat asera-paalut maahan ja hävittivät uhrikukkulat ja alttarit kaikkialta Juudasta, Benjaminista, Efraimista ja Manassesta. Sitten kaikki israelilaiset palasivat kukin perintömaalleen ja kaupunkiehiinsä.

² Hiskia asetti tehtäviinsä pappien ja leeviläisten osastot. Hän asetti jokaisen osastoonsa ja tehtäviinsä hänen papillisen tai

leeviläisen palvelustehtävänsä mukaan, toimittamaan polttouhreja ja yhteysuhreja sekä suorittamaan palvelusta, kiittämään ja ylistämään Herran leirin porteilla. ³Se osa, jonka kuningas antoi omaisuudestaan, käytettiin polttouhreiksi, aamu- ja ilta polttouhreiksi, sekä sapatteina, uudenkuun päivinä ja muina juhlina toimitettaviksi polttouhreiksi, niin kuin Herran laissa on kirjoitettuna. ⁴Kuningas käski kansan, Jerusalemin asukkaiden, antaa papeille ja leeviläisille heidän osuutensa, jotta nämä pitäsivät kiinni Herran laista.

⁵Kun tämä sana levisi, israelilaiset toivat runsaat ensihedelmät viljasta, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikesta maan sadosta. He toivat lisäksi runsaat kymmenykset kaikesta. ⁶Ne Israelin ja Juudan miehet, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, toivat hekin kymmenykset nautakarjasta, lampaista ja vuohista. Niiden lisäksi he erottivat kymmenykset Herralle, heidän Jumalalleen, muista pyhistä lahjoista ja panivat ne kasoihin. ⁷Kolmannessa kuussa he alkoivat tehdä kasoja ja lopettivat työn seitsemännessä kuussa.

⁸Kun Hiskia ja johtomiehet tulivat ja näkivät kasat, he kiittivät Herraa ja hänen kansaansa Israelia. ⁹Ja kun Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä

näistä kasoista, ¹⁰ylipappi Asarja, joka oli Saadokin sukua, vastasi hänelle: "Siitä asti kun Herran temppeleihin alettiin tuoda uhrilahjoja, olemme syöneet kylliksemme, ja paljon on jäänyt tähteeksikin. Herra on siunannut kansaansa, ja siksi näin paljon on jäänyt tähteeksi."

¹¹Sitten Hiskia käski kunnostaa Herran temppelin sivuhuoneet. Kun ne oli kunnostettu, ¹²niihin tuotiin tunnollisesti uhrilahjat, kymmenykset ja pyhät lahjat. Niitä valvomassa oli leeviläinen Koonanja ja hänen veljensä Simei, joka oli arvossa hänestä seuraava. ¹³Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Joosabad, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat Koonanjan ja hänen veljensä Simein käskyläisinä kuningas Hiskian ja Asarjan, Jumalan temppelin esimiehen, määräyksestä. ¹⁴Leeviläinen

Koore, Jimnan poika, joka oli portinvartijana idän puolella, huolehti Jumalalle annetuista vapaaehtoisista lahjoista ja Herralle tulevista uhrilahjoista ja kaikkein pyhimmistä lahjoista. ¹⁵Hänen alaisinaan olivat Eeden, Minjamin, Jeesua, Semaja, Amarja ja Sekanja, joiden oli tunnollisesti osastoittain suoritettava osuudet veljilleen pappiskaupungeissa, niin pienille kuin suurillekin.

¹⁶ Osuudet suoritettiin kaikille miehille sukuuetteloihin katso-matta, kolmivuotiaille ja sitä vanhemmille, sekä kaikille, jotka menivät joka päivä osastoittain Herran temppeliin tekemään palvelusta vuorollaan. ¹⁷ Papit merkittiin sukuuetteloihin perhekunnittain ja leeviläiset, kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat, osastoittain palvelustehtäviensä mukaan. ¹⁸ Sukuuetteloihin oli merkitty kaikki heidän pikkulapsensa, vaimonsa, poikansa ja tyttärensä koko seurakunnasta, sillä papit pyhittäytyivät palvelustehtäväänsä tunnollisesti. ¹⁹ Niitä Aaronin jälkeläisiä, pappeja varten, jotka asuivat kaupunkiansa laidunmailla, oli kussakin kaupungissa nimeltä mainitut miehet, joiden tehtävänä oli suorittaa osuudet kaikille pappisperheiden miespuolisille jäsenille, samoin kaikille sukuuetteloihin merkityille leeviläisille.

²⁰ Näin Hiskia teki koko Juudassa. Hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeaa ja totta Herran, hänen Jumalansa, edessä. ²¹ Hän etsi Jumalaansa kaikessa, mihin ryhtyi, koskipa se sitten palvelusta Jumalan temppelissä, lakia tai käskyjä. Kaiken tämän hän teki koko sydämeästään, ja niin hän menestyi.

Sanheribin sotaretki Juudaan

(Jes 36:1-22, 37:8-38)

32 ¹ Näiden tapahtumien ja Hiskian uskollisen vaelluksen jälkeen tuli Sanherib, Assurin kuningas, ja hyökkäsi Juudaan, piiritti sen linnoitettuja kaupunkeja ja aikoi valloittaa ne itselleen. ² Kun Hiskia näki, että Sanherib oli tullut sotiakseen Jerusalemia vastaan, ³ hän neuvotteli johtomiesten ja sotasankareiden kanssa kaupungin ulkopuolella olevien vesilähteiden tukkimisesta. He päättivät auttaa häntä. ⁴ Paljon kansaa tuli koolle, ja he tukkivat kaikki lähteet ja puron, joka virtasi sen seudun läpi. He sanoivat: ”Miksi Assurin kuninkaat tultuaan löytäisivät paljon vettä?”

⁵ Hiskia rohkaisi mielensä ja rakensi uudelleen koko revityn osan muuria, korotti torneja ja rakensi muurin ulkopuolelle toisen muurin. Hän vahvisti Millon varustuksia Daa-vidin kaupungissa ja teetti paljon heittoaseita ja kilpiä. ⁶ Hän asetti kansalle sotapäälliköt, kokosi nämä luokseen aukiolle kaupungin portin eteen ja puhui heille rohkaisevasti sanoen: ⁷ ”Olkaa lujat ja rohkeat! Älkää pelätkö alkääkä arkailko Assurin kuningasta ja kaikkea joukkoa, joka on hänen kanssaan. Hän, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssaan. ⁸ Hänen kanssaan on lihan käsivarsi, mutta meidän kanssamme on Herra,

meidän Jumalamme. Hän auttaa meitä ja sotii meidän sotiamme.” Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin.

⁹ Tämän jälkeen Sanherib, Assurin kuningas, joka oli Laakiksen edustalla koko sotajoukkonsa kanssa, lähetti palvelijoitaan Jerusalemiin Hiskian, Juudan kuninkaan, ja kaikkien Jerusalemissa olevien Juudan miesten luo ja käski sanoa: ¹⁰ “Näin sanoo Sanherib, Assurin kuningas: Mihin te luotatte, kun jätte saarroksiin Jerusalemiin? ¹¹ Eikö ole niin, että Hiskia viettelee teitä ja antaa teidän kuolla nälkään ja janoon, kun hän sanoo: ‘Herra, meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assurin kuninkaan käsistä?’ ¹² Eikö juuri Hiskia hävittänyt hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa ja sanonut Juudalle ja Jerusalemlle näin: ‘Yhden ainoan alttarin eteen teidän on kumarruttava palvontaan ja vain sen päällä poltettava uhreja?’ ¹³ Ettekö tiedä, mitä minä ja isäni olemme tehneet kaikkien maiden kansoille? Ovatko näiden kansojen jumalat voineet pelastaa maitaan minun käsistäni? ¹⁴ Onko yksikään minun isieni tuhoamien kansojen kaikkista jumalista voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni? Kuinka sitten teidän jumalanne voisi pelastaa teidät minun käsistäni? ¹⁵ Ja nyt, älkää antako Hiskian pettää ja vietellä itseänne älkääkä uskoko häntä, sillä ei

minkään kansan eikä minkään valtakunnan jumala ole voinut pelastaa kansaansa minun käsistäni tai isieni käsistä, miten sitten teidän jumalanne. Hän ei pelasta teitä minun käsistäni.”

¹⁶ Sanheribin palvelijat puhuivat vielä muutakin Herraa, Jumalaa, ja hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan. ¹⁷ Sanherib kirjoitti myös kirjeitä häpäistäkseen Herraa, Israelin Jumalaa, ja puhuakseen häntä vastaan. Niissä sanottiin: “Niin kuin eivät muiden maiden kansojen jumalat ole pelastaneet kansojaan minun käsistäni, ei Hiskiankaan jumala pelasta kansaansa minun käsistäni.” ¹⁸ Sanheribin palvelijat huusivat kovalla äänellä juudan kielellä jerusalemlaisille, joita oli muurilla, herättääkseen heissä pelkoa ja kauhua ja niin saadakseen kaupungin valloitetuksi. ¹⁹ He puhuivat Jerusalemin Jumalasta niin kuin muiden maiden kansojen jumalista, jotka ovat ihmiskätkten tekoa.

Herra pelastaa Juudan

²⁰ Kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, rukoilivat tämän vuoksi ja huusivat taivaan puoleen. ²¹ Silloin Herra lähetti enkelin, joka tuhosi kaikki soturit, johtomiehet ja päälliköt Assurin kuninkaan leirissä. Kuningas palasi takaisin maahansa häpeä kasvoillaan. Kun hän sitten meni jumalansa temppeliin, hänet surmasivat siellä

miekalla ne, jotka olivat lähteneet hänen omasta ruumiistaan.

²² Näin Herra pelasti Hiskian ja kaikki Jerusalemin asukkaat Assurin kuninkaan Sanheribin käsistä ja kaikkien muidenkin käsistä ja antoi heille rauhan joka taholla. ²³ Monet toivat Herralle lahjoja Jerusalemiin ja kalleuksia Hiskialle, Juudan kuninkaalle. Kaiken tämän jälkeen hän kohosi kaikkien kansojen silmissä suureen arvoon.

Hiskian sairaus ja hänen rikkautensa

(Jes 38:1-3, 39:1-8)

²⁴ Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Hän rukoili Herraa, ja Herra vastasi ja antoi hänelle ennusmerkin. ²⁵ Hiskia ei kuitenkaan palkinnut hyvää hyvällä, sillä hänen sydämensä ylpistyi. Sen tähden hänen niin kuin Juudan ja Jerusalemin osaksi tuli viha. ²⁶ Mutta kun Hiskia nöyrytyi sydämensä ylpeydestä ja myös Jerusalemin asukkaat nöyrytyivät, ei Herra viha kohdannut heitä Hiskian päivinä.

²⁷ Hiskia sai hyvin paljon rikkautta ja kunniaa. Hän teetti itselleen aarrekammioita hopeaa, kultaa, kalliita kiviä, tuoksuaineita, kilpiä ja kaikenlaisia kallisarvoisia esineitä varten, ²⁸ samoin varastoja vilja-, viini- ja öljysatoa varten sekä talleja kaikenlaisille eläimille ja katoksia karjalaumoja varten. ²⁹ Hän

rakennutti myös kaupunkeja itselleen ja hankki suuret laumat lampaita ja vuohia sekä nautakarjaa, sillä Jumala oli antanut hänelle hyvin suuren omaisuuden. ³⁰ Hiskia myös patosi Giihonin ylälähteen veden ja johti sen alas Daavidin kaupunkiin, länteen päin. Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän teki.

³¹ Kun Baabelin johtomiesten lähettiläät, jotka oli lähetetty ottamaan selvää maassa tapahtuneesta ennusmerkistä, tulivat hänen luokseen, Jumala jätti hänet yksin vain koetellakseen häntä ja tullakseen tuntemaan kaiken, mitä hänen sydämessään oli.

Hiskian kuolema

(2Kn 20:20,21)

³² Muista Hiskiaa koskevista asioista ja hänen hurskaista teoista on kirjoitettu profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, näyssä Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa. ³³ Sitten Hiskia meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin siihen, mistä nouseaan Daavidin jälkeläisten haudoille. Hänen kuoltuaan koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat osoittivat hänelle kunnioitustaan. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Manasse.

Manasse Juudan kuninkaana

(2Kn 21:1-9)

33 ¹ Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen tullessaan

kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäviisi vuotta.

²Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, samoja iljettäviä tekoja kuin ne kansat, jotka Herra oli karkottanut israelilaisien edeltä. ³Hän rakensi jälleen uhrikukkulat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt, pystytti alttareita baaleille ja teki aseratarhoja. Hän kumarsi ja palveli kaikkea taivaan joukkoa ⁴ja rakensi alttareita myös Herran temppeliin, josta Herra oli sanonut: "Minun nimeni on oleva Jerusalemissa ikuisesti." ⁵Hän rakensi alttareita kaikelle taivaan joukolle Herran temppelin molempiin esipihoihin.

⁶Poikansakin hän pani kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa, hän ennusti merkeistä, harjoitti noituutta ja velhoutta ja hankki itselleen vainaja- ja tietäjähenkien manaajia. Hän teki paljon sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja niin vihoitti hänet. ⁷Manasse asetti teettämänsä veistetyin kuvapatsaan Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tähän temppeliin ja Jerusalemiin, jonka minä olen valinnut kaikkien Israelin heimojen alueilta, minä asetan nimeni ikiajoiksi. ⁸En minä enää anna israelilaisten jalkojen kulkea pois siitä maasta, jonka minä määräsin teidän isillenne, jos te vain tarkoin

noudatatte kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa, koko sitä lakia ja niitä säädöksiä ja oikeuksia, jotka on annettu Mooseksen kautta."

⁹Mutta Manasse eksytti Juudan ja Jerusalemin asukkaat, niin että he tekivät pahaa enemmän kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten tieltä.

Manassen vankeus ja nöyrytyminen

¹⁰Herra puhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet. ¹¹Silloin Herra toi Assurin kuninkaan sotapäälliköt heidän kimppuunsa. He ottivat Manassen kiinni, panivat hänelle nenärenkaan ja veivät hänet kuparikahleisiin kytkettynä Baabeliin.

¹²Mutta ahdingossa ollessaan Manasse etsi Herran, Jumalansa, mielisuosiota ja nöyrytyi syvästi isänsä Jumalan edessä. ¹³Ja kun hän rukoili Jumalaa, Jumala kuuli hänen rukouksensa ja suostui hänen pyyntöönsä ja toi hänet jälleen kuninkaaksi Jerusalemiin. Silloin hän ymmärsi, että Herra on Jumala.

¹⁴Sen jälkeen Manasse rakennutti Daavidin kaupungin ulomman muurin Giihonin länsipuolisessa laaksossa Kalaporttiin saakka, niin että se ympäröi Oofelin, ja teki siitä hyvin korkean. Hän asetti sotapäälliköitä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.

¹⁵ Hän poisti Herran temppelistä vieraat jumalat ja kuvapatsaan sekä kaikki alttarit, jotka hän oli rakennuttanut Herran temppelin vuorelle ja Jerusalemiin. Hän heitätti ne kaupungin ulkopuolelle. ¹⁶ Sitten hän kunnosti Herran alttarin, uhrasi sillä yhteys- ja kiitosuhreja ja kehotti Juudaa palvelemaan Herraa, Israelin Jumalaa. ¹⁷ Mutta kansa uhrasi edelleen uhrikukkuloilla, kuitenkin ainoastaan Herralle, Jumalalleen.

Manassan kuolema
(2Kn 21:17,18)

¹⁸ Muista Manassea koskevista asioista – siitä, miten hän rukoili Jumalaansa, ja näkijöiden sanoista, jotka hänelle puhuttiin Herran, Israelin Jumalan, nimessä – on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ¹⁹ Myös hänen rukouksestaan ja siitä, kuinka se tuli kuulluksi, ja kaikista hänen synneistään ja uskottomuudestaan sekä paikoista, joihin hän rakensih uhrikukkuloita ja pystytti asera-tarhoja ja jumalankuvia ennen nöyrytymistään, on kirjoitettu Hoosain aikakirjaan. ²⁰ Sitten Manasse meni lepoon isiensä luo, ja hänet haudattiin linnaansa. Kuninkaaksi hänen sijaansa tuli hänen poikansa Aamon.

Aamon Juudan kuninkaana
(2Kn 21:19-24)

²¹ Aamon oli kahdenkymmenen kahden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksi vuotta. ²² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Aamon uhrasi kaikille niille jumalankuville, jotka hänen isänsä Manasse oli teettänyt, ja palveli niitä.

²³ Aamon ei nöyrytynyt Herran edessä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli nöyrytynyt, vaan kartutti itselleen suuren syntivelan. ²⁴ Niin Aamonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa linnassaan. ²⁵ Mutta maan kansa surmasi kaikki, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Aamonin vastaan, ja maan kansa teki hänen poikansa Joosian kuninkaaksi hänen sijaansa.

Joosia Juudan kuninkaana
(2Kn 22:1,2)

34 ¹ Joosia oli kahdeksan vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. ² Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, ja vaelsi kaikessa isänsä Daavidin teitä poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

³ Kahdeksantena hallitusvuotenaan, ollessaan vielä nuorukainen, Joosia alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa. Kahdentenatoista vuotena hän alkoi puhdistaa Juudaa ja Jerusalemia uhrikukkuloista ja asera-tarhoista sekä veistetyistä ja valetuista jumalankuvista. ⁴ Baalin alttarit hajotettiin hänen läsnäollessaan, ja niiden yli kohoavat auringonpatsaat hän hakkasi maahan. Asera-paalut sekä veistetyt ja valetut jumalankuvat hän murskasi ja rouhensi tomuksi ja sirotteli tomun niiden haudoille, jotka olivat niille uhranneet. ⁵ Myös pappien luut hän poltti heidän omilla alttareillaan. Näin hän puhdisti Juudan ja Jerusalemin. ⁶ Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa aina Naftaliin asti, kaikkialla niiden raunioilla ⁷ koko Israelin maassa, hän hajotti alttarit, löi palasiksi ja rouhensi asera-paalut ja jumalankuvat ja hakkasi maahan kaikki auringonpatsaat. Sitten hän palasi Jerusalemiin.

Temppelin korjaus

⁸ Kahdeksantenatoista hallitusvuotenaan, puhdistettuaan maan ja temppelin, Joosia lähetti Saafanin, Asaljan pojan, kaupungin päällikön Maasejan ja kansleri Jooahin, Jooahaksen pojan, korjaamaan Herran, Jumalansa, temppeliä. ⁹ He

tulivat ylipappi Hilkian luo ja antoivat hänelle Jumalan temppeliin tuodut rahat, jotka ovenvartijoina toimivat leeviläiset olivat koonneet Manassesta, Efraimista ja koko muusta Israelista sekä Juudasta, Benjaminista ja Jerusalemin asukkailta. ¹⁰ Rahat annettiin työnjohtajille, jotka oli pantu valvomaan töitä Herran temppelissä, ja he palkkasivat niillä miehiä, jotka työskentelivät Herran temppelissä kunnostaen ja korjaten temppeliä. ¹¹ Osa rahoista annettiin puusepille ja rakennusmiehille, että he voisivat hankkia hakattuja kiviä sekä puutavaraa kiinnitysparruiksi ja kattohirsiksi niihin rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat päästäneet rappeutumaan. ¹² Nämä miehet toimivat siinä työssä luottomiehinä. Heitä valvomaan ja johtamaan oli pantu leeviläiset Merarin jälkeläiset Jahat ja Obadja, sekä Kehatin jälkeläiset Sakarja ja Mesullam, samoin kaikki ne leeviläiset, jotka olivat soittotaitoisia. ¹³ He valvoivat taakankantajia ja johtivat kaikkia työmiehiä eri töissä. Leeviläisiä oli myös kirjureina, johtomiehinä ja portinvartijoina.

Temppelistä löytyy lain kirja

(2Kn 22:8-13)

¹⁴ Kun leeviläiset olivat viemässä pois Herran temppeliin tuotuja rahoja, pappi Hilkia löysi Herran

lain kirjan, joka oli annettu Moosesen kautta. ¹⁵ Silloin Hilkea sanoi kirjuri Saafanille: "Minä löysin Herran temppelistä lain kirjan." Hilkea antoi kirjan Saafanille.

¹⁶ Saafan meni kirja mukanaan kuninkaan luo ja teki hänelle selkoa korjaustoista. Hän sanoi: "Palvelijasi ovat tehneet kaiken, mitä heidän tehtäväkseen annettiin. ¹⁷ He ovat ottaneet esille rahat, jotka olivat Herran temppelissä, ja antaneet ne työnjohtajille ja ammattimiehille."

¹⁸ Kirjuri Saafan sanoi vielä kuninkaalle: "Pappi Hilkea antoi minulle erään kirjan." Ja Saafan luki kirjaa kuninkaan edessä.

¹⁹ Kun kuningas kuuli lain sanat, hän repäisi vaatteensa. ²⁰ Sitten kuningas antoi Hilkialle, Saafanin pojalle Ahikamille, Miikan pojalle Abdonille, kirjuri Saafanille ja kuninkaan palvelijalle Asajalle käskyn sanoen: ²¹ "Menkää ja kysykää tämän löydetyn kirjan vuoksi Herralta neuvoa minun puolestani ja niiden puolesta, jotka ovat jäljellä Israelissa ja Juudassa. Herran viha on näet suuri, ja se on vuodatettu päällemme, koska isämme eivät ole noudattaneet Herran sanaa niin, että olisivat tehneet kaikessa sen mukaisesti, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu."

Naisprofeetta Huldan vastaus

(2Kn 22:14-20)

²² Hilkea ja muut, jotka kuningas määräsi, menivät nais-

profeetta Huldan luo, joka oli vaatevaraston hoitajan Sallumin, Tokhatin pojan, Hasran pojanpojan, vaimo ja asui Jerusalemissa, toisessa kaupunginosassa. He puhuivat Huldalle tästä asiasta, ²³ ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Sanokaa sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni: ²⁴ Näin sanoo Herra: Minä annan onnettomuuden kohdata tätä paikkaa ja sen asukkaita, kaikkien niiden kirousten, jotka on kirjoitettu Juudan kuninkaalle luettuun kirjaan. ²⁵ Koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet uhreja muille jumalille ja vihoittaneet minut kaikilla kättensä teoilla, minun vihani tulvii tämän paikan ylle, eikä se sammu. ²⁶ Mutta sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät kysymään neuvoa Herralta: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka olet kuullut: ²⁷ Koska sydämesi on pehmennyt ja sinä olet nöyrytnyt Jumalan edessä kuultuasi hänen sanansa tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan – koska olet nöyrytnyt minun edessäni, repäissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin olen minäkin kuullut sinua, sanoo Herra. ²⁸ Sen vuoksi minä otan sinut isiesi luo, ja sinut lasketaan rauhassa hautaasi, eivätkä silmäsi tule näkemään mitään siitä onnettomuudesta, jonka minä tuotan tälle paikalle ja sen

asukkaille.” Tämä vastaus tuotiin kuninkaalle.

Liitto Herran kanssa

(2Kn 23:1-20)

²⁹ Sitten kuningas lähetti sanansaattajat kokoamaan luokseen kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat. ³⁰ Kuningas meni Herran temppeliin, samoin kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, myös papit ja leeviläiset, koko kansa suurimmasta pienimpään. Hän luki heille kaikki Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat.

³¹ Kuningas seiso i omalla paikallaan ja teki Herran edessä liiton, jonka mukaan heidän tuli seurata Herraa, noudattaa hänen käskyjään, todistuksiaan ja säädöksiään kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan ja pitää liiton sanat, jotka oli kirjoitettu siihen kirjaan. ³² Hän otti liittoon kaikki, jotka asuivat Jerusalemissa ja Benjaminissa. Jerusalemin asukkaat sitoutuivat Jumalan, isiensä Jumalan, liittoon.

³³ Joosia poisti kaikki iljetykset kailta israelilaisten alueilta ja vaati jokaista Israelissa asuvaa palvelemaan Herraa, hänen Jumalaansa. Niin kauan kuin Joosia eli, he eivät luopuneet Herrasta, isiensä Jumalasta.

Joosia järjestää pääsiäisen vieton

(2Kn 23:21-23)

35 ¹ Sitten Joosia järjesti Jerusalemissa pääsiäisen vieton Herran kunniaksi. Pääsiäislammas teurastettiin ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä. ² Joosia asetti papit palvelustehtäviinsä ja rohkaisi heitä palvelemaan Herran temppelissä. ³ Hän sanoi leeviläisille, jotka opettivat koko Israelia ja olivat Herralle pyhitettyjä: ”Asettakaa pyhä arkku temppeliin, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, on rakentanut. Teidän ei enää tarvitse kantaa sitä olallanne. Palvelkaa Herraa, Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia. ⁴ Valmistautukaa perhekunnittain, osastojenne mukaan, niin kuin Daavid, Israelin kuningas, on määrännyt ja niin kuin on kirjoitettu Salomon, hänen poikansa, käskykirjeessä. ⁵ Asettukaa pyhäkköön veljienne, kansan, perhekuntaosastojen mukaan siten, että jokaista osastoa kohden on yksi leeviläisten perhekuntaryhmä. ⁶ Pyhittäkää itsenne, teurastakaa pääsiäislammas ja valmistakaa se veljillenne. Tehkää tämä sen sanan mukaan, jonka Herra on antanut Mooseksen kautta.”

⁷ Joosia antoi kansalle, kaikille, jotka olivat saapuneet,

pääsiäisuhreiksi karitsoita ja kilejä, pikkukarjaa yhteensä 30 000, ja lisäksi 3 000 nautaa. Nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta. ⁸ Myös päämiehet antoivat vapaaehtoisia lahjoja kansalle, papeille ja leeviläisille. Jumalan temppelin esimiehet Hilkiä, Sakarja ja Jehiel antoivat papeille pääsiäisuhreiksi yhteensä 2 600 karitsaa ja kiliä ja lisäksi 300 nautaa. ⁹ Leeviläisten päämiehet Koonanja, Semaja ja hänen veljensä Netanel sekä Hasabja, Jeiel ja Joosabad antoivat leeviläisille pääsiäisuhreiksi yhteensä 5 000 karitsaa ja kiliä ja lisäksi 500 nautaa.

¹⁰ Kun kaikki oli valmista temppelipalvelusta varten, papit asettuivat paikoilleen, samoin leeviläiset osastojensa mukaan, niin kuin kuningas oli käskenyt. ¹¹ Sitten teurastettiin pääsiäislammasta, ja papit vihmoivat veren, jonka leeviläiset antoivat heille. Leeviläiset nylkivät nahan, ¹² mutta panivat polttouhrikappaleet syrjään, jotta ne annettaisiin kansalle perhekuntaryhmien mukaan Herralle uhrattaviksi, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjaan. Samoin he tekivät naudoille. ¹³ Leeviläiset paistoivat tulella pääsiäislampaan säädetyllä tavalla, mutta pyhät uhrilihat he keittivät

padoissa, ruukuissa ja vadeissa ja veivät ne kiireesti kansalle. ¹⁴ Sitten he valmistivat pääsiäislampaan itselleen ja papeille, sillä papit, Aaronin jälkeläiset, uhrasivat polttouhreja ja rasvoja yöhön asti. Sen tähden leeviläiset valmistivat pääsiäislampaan sekä itselleen että papeille, Aaronin jälkeläisille. ¹⁵ Laulajat, Aasafin jälkeläiset, olivat paikoillaan sen käskyn mukaisesti, jonka Daavid, Aasaf, Heeman ja kuninkaan näkijä Jedutun olivat antaneet, ja portinvartijat vartioivat jokaisella portilla. Koska heillä ei ollut lupa lähteä palveluksestaan, heidän leeviläiset veljensä valmistivat pääsiäislampaan heille.

¹⁶ Näin järjestettiin kaikki Herran palvelus sinä päivänä, pääsiäisen vietto ja polttouhrien uhraaminen Herran alttarilla sillä tavoin kuin kuningas Joosia oli käskenyt. ¹⁷ Paikalla olevat israeliläiset viettivät silloin pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää. ¹⁸ Selasta pääsiäistä ei ollut vietetty Israelissa sitten profeetta Samuelin päivien, eikä yksikään Israelin kuningas ollut viettänyt pääsiäistä niin kuin nyt olivat viettäneet Joosia, papit ja leeviläiset, koko Juuda, saapuvilla olevat israeliläiset ja Jerusalemin asukkaat. ¹⁹ Tämä pääsiäinen vietettiin Joosian kahdeksantenatoista hallitusvuotena.

Joosian kuolema

(2Kn 23:28-30)

²⁰ Kaiken tämän jälkeen, kun Joosia oli kunnostanut temppelin, lähti Egyptin kuningas Neko sotimaan Karkemikseen, joka on Eufratin varrella. Joosia lähti häntä vastaan. ²¹ Mutta Neko lähetti hänen luokseen sanansaattajia sanomaan: ”Mitä sinulla on tekemistä minun kanssani, Juudan kuningas? Enhän minä nyt ole hyökkäämässä sinua vastaan vaan sitä kuningashuonetta vastaan, joka on sodassa minun kanssani. Jumala on käskennyt minun kiiruhtaa. Jätä rauhaan Jumala, joka on minun kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua.”

²² Joosia ei kuitenkaan väistynyt hänen tieltään vaan pukeutui tuntemattomaksi taistellakseen häntä vastaan. Hän ei totellut Nekon sanoja, jotka kuitenkin tulivat Jumalan suusta, vaan ryhtyi taisteluun Megiddon tasangolla. ²³ Mutta jousiampujat osuivat kuningas Joosiaan. Silloin hän sanoi palvelijoilleen: ”Viekkää minut pois, sillä minä olen pahasti haavoittunut.”

²⁴ Kuninkaan palvelijat siirsivät hänet sotavaunuista, panivat hänet hänen toisiin vaunuihinsa ja kuljettivat Jerusalemiin. Näin hän kuoli, ja hänet haudattiin isiensä

hautaan. Koko Juuda ja Jerusalemin surivat Joosiaa. ²⁵ Jeremia sepitti Joosiasta valitusvirren, ja kaikki laulajat ja laulajattaret ovat esittäneet valitusvirsiä Joosiasta tähän päivään asti. Nämä ovat tulleet yleisiksi Israelissa, ja ne on kirjoitettu Valitusvirsiin.

²⁶ Muista Joosiaa koskevista asioista, hänen hurskaista teoistaan, joita hän teki kirjoitetun Heran lain mukaisesti, ²⁷ ja hänen aikaisemmista ja myöhemmistä vaiheistaan on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan.

Jooahas Juudan kuninkaana

(2Kn 23:30-35)

36 ¹ Maan kansa otti Joosian pojan Jooahaksen ja teki hänestä kuninkaan Jerusalemissa hänen isänsä sijaan. ² Jooahas oli kahdenkymmenenkolmen vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi. Hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuu-kautta. ³ Egyptin kuningas pani hänet viralta Jerusalemissa ja otti maasta pakkoverona sata talenttia hopeaa ja yhden talentin kultaa. ⁴ Egyptin kuningas asetti Jooahaksen veljen Eljakimin Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Jooahaksen, hänen veljensä, Neko otti kiinni ja vei Egyptiin.

Joojakim Juudan kuninkaana

(2Kn 23:36–24:7)

⁵ Joojakim oli kahdenkymmenen-viiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä. ⁶ Baabelin kuningas Nebukadnessar hyökkäsi hänen kimppuunsa ja kytki hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin. ⁷ Nebukadnessar vei osan Herran temppelin esineistä Baabeliin ja pani ne Baabelissa olevaan temppeliinsä.

⁸ Muista Joojakimia koskevista asioista ja iljettävyyksistä, joita hän teki ja joita hänessä havaittiin, on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjaan. Hänen poikansa Joojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

Joojakin Juudan kuninkaana

(2Kn 24:8-17)

⁹ Joojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolme kuukautta ja kymmenen päivää. Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä. ¹⁰ Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar lähetti noutamaan hänet sekä Herran temppelin kallisarvoiset esineet Baabeliin. Nebukadnessar asetti Joojakinin veljen Sidkian Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

Sidkia Juudan kuninkaana

(2Kn 24:18-20; Jer 52:1-11)

¹¹ Sidkia oli

kahdenkymmenen-viiden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. ¹² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä, eikä hän nöyrytnyt profeetta Jeremian edessä, jonka sanat tulivat Herran suusta.

¹³ Hän myös kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka oli vannottanut hänellä valan Jumalan nimeen. Hän oli uppiniskainen ja paadutti sydämensä eikä kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen. ¹⁴ Myös kaikki pappien johtomiehet ja kansa harjoittivat paljon uskottomuutta jäljittelemällä kaikkia muiden kansojen iljettävyyksiä. Näin he saastuttivat Herran temppelin, jonka hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

¹⁵ Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti jo varhain ja aina uudestaan heille varoituksia sanansaattajiensa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustaan. ¹⁶ Mutta he ivasivat Jumalan sanansaattajia, halveksivat hänen sanaansa ja pilkkasivat hänen profeettojaan, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei parannuskeinoja enää ollut.

*Jerusalemین hävitys ja
kansan pakkosiirtolaisuus*

(2Kn 25:1-21)

¹⁷ Herra toi Juudan asukkaiden kimppuun kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössään. Hän ei säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä, vaan antoi kaikki kaldealaisten kuninkaan käsiin. ¹⁸ Kaikki Jumalan temppelin esineet, suuret ja pienet, Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen johtomiestensä aarteet, nämä kaikki Nebukadnessar vei Babyloniin. ¹⁹ Jumalan temppele poltettiin, Jerusalemin muurit hajotettiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella ja kaikki sen kalisarvoiset esineet tuhottiin. ²⁰ Ne, jotka olivat säästyneet miekalta, vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin, ja he joutuivat Baabelin kuninkaan ja hänen poikiensa palvelijoiksi siihen asti, kunnes Persian kuningaskunta

sai vallan. ²¹ Näin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta. Maa oli autiona ja lepäsi, kunnes se oli saanut hyvityksen sapateistaan, täydet seitsemänkymmentä vuotta.

Kooreksen käsky

(Esr 1:1-3)

²² Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä vuotena Herra herätti Kooreksen, Persian kuninkaan, hengen täyttääkseen Herran sanan, jonka hän oli puhunut Jeremian suulla. Niin Koores antoi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja julisti myös käskykirjeessä: ²³ "Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Herra, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat. Hän on käkenyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain teidän joukostanne kuuluu hänen kansaansa, olkoon Herra, hänen Jumalansa, hänen kanssaan ja menköön hän sinne."

ESRAN KIRJA

SERUBBAABELIN JA JEESUAN JOHTAMA KOTIINPALUU, 1 – 6

Kooreksen julistus

(2Ak 36:22-23)

1 ¹Persian kuninkaan Kooreksen ensimmäisenä vuotena Herra herätti Persian kuninkaan Kooreksen hengen, jotta toteutuisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta. Niin Koore käksi kuuluttaa koko valtakunnassaan ja ilmoittaa myös kirjallisesti: ²”Näin sanoo Persian kuningas Koore: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on määrännyt minut rakentamaan itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. ³Kuka vain teidän joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän lähteköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. ⁴Kuka vain on jäljellä, missä sitten asuukin muukalaisena, se saakoon paikkakuntansa miehiltä kannatukseksi hopeaa ja kultaa, tavaraa ja karjaa sekä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppeliä varten, joka rakennetaan Jerusalemiin.”

*Herran temppelin esineet
tuodaan Jerusalemiin*

⁵Silloin Juudan ja Benjaminin perhekuntien päämiehet sekä papit ja leeviläiset varustautuivat matkaan, kaikki, joiden hengen Jumala herätti, niin että he päättivät lähteä rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin. ⁶Kaikki, jotka asuivat heidän ympärillään, avustivat heitä hopeaesineillä, kullalla, tavaralla, karjalla ja kalleuksilla – kaiken sen lisäksi, mitä annettiin vapaaehtoisina lahjoina.

⁷Kuningas Koore käksi tuoda esiin Herran temppelin esineet, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemistä ja asettanut oman jumalansa temppeliin.

⁸Koore, Persian kuningas, käksi aarteistonhoitaja Mitredatin tuoda ne esiin, ja tämä teki niistä luettelon Sesbassarille, Juudan ruhtinaalle.

⁹Niiden lukumäärät olivat: 30 kultamaljaa, 1 000 hopeamaljaa, 29 uhriveistä, ¹⁰30 kultapikaria, niiden jäljennöksiä 410 hopeapikaria, 1 000 muuta esinettä. ¹¹Kulta- ja hopeaesineitä oli kaikkiaan 5 400. Nämä kaikki Sesbassar toi mukanaan, kun pakkosiirtolaiset palasivat Baabelista Jerusalemiin.

Kotiin palanneiden luettelo

2¹Nämä ovat ne tämän maakunnan asukkaat, jotka lähtivät pakkosiirtolaisuudesta, Baabelin vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli vienyt heidät pakkosiirtolaisuuteen. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin kaupunkiinsa. ²He tulivat yhdessä Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordekain, Bilsanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baanan kanssa.

Israelin kansan miesten lukumäärä oli: ³Paroksen jälkeläisiä 2 172, ⁴Sefatjan jälkeläisiä 372, ⁵Aarahin jälkeläisiä 775, ⁶Pahat-Mooabin sukua, Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä, 2 812, ⁷Eelamin jälkeläisiä 1 254, ⁸Sattun jälkeläisiä 945, ⁹Sakkain jälkeläisiä 760, ¹⁰Baanin jälkeläisiä 642, ¹¹Beebain jälkeläisiä 623, ¹²Asgadin jälkeläisiä 1 222, ¹³Adonikamin jälkeläisiä 666, ¹⁴Bigvain jälkeläisiä 2 056, ¹⁵Aadinin jälkeläisiä 454, ¹⁶Hiskian sukua olevan Aaterin jälkeläisiä 98, ¹⁷Beesain jälkeläisiä 323, ¹⁸Jooran jälkeläisiä 112, ¹⁹Haasumin jälkeläisiä 223, ²⁰Gibbarin jälkeläisiä 95.

²¹Beetlehemiläisiä 123, ²²Netofan miehiä 56, ²³Anatotin miehiä 128, ²⁴asmavetilaisia 42, ²⁵kirjat-aarimilaisia, kefiralaisia ja beerotilaisia 743, ²⁶raamalaisia ja gebalaisia 621, ²⁷Mikmaan miehiä

122, ²⁸Beetelin ja Ain miehiä 223, ²⁹nebolaisia 52.

³⁰Magbisin jälkeläisiä 156, ³¹toisen Eelamin jälkeläisiä 1 254, ³²Haarimin jälkeläisiä 320.

³³Loodilaisia, haadidilaisia ja oonolaisia 725, ³⁴jerikolaisia 345, ³⁵senaalaisia 3 630.

³⁶Pappeja oli: Jeesuan sukua olevan Jedajan jälkeläisiä 973, ³⁷Immerin jälkeläisiä 1 052, ³⁸Pashurin jälkeläisiä 1 247, ³⁹Haarimin jälkeläisiä 1 017.

⁴⁰Leeviläisiä oli: Hoodavjan jälkeläisten Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä 74.

⁴¹Laulajia oli: Aasafin jälkeläisiä 128.

⁴²Portinvartijoiden jälkeläisiä: Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä oli kaikkiaan 139.

⁴³Temppelipalvelijoita olivat: Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset, ⁴⁴Keeroksen jälkeläiset, Siiahan jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset, ⁴⁵Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Akkubin jälkeläiset, ⁴⁶Haagabin jälkeläiset, Salmain jälkeläiset, Haananin jälkeläiset, ⁴⁷Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset, Reajan jälkeläiset, ⁴⁸Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset, Gassamin jälkeläiset, ⁴⁹Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset, Beesain jälkeläiset,

⁵⁰ Asnan jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusimin jälkeläiset,
⁵¹ Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,
⁵² Baslutin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,
⁵³ Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,
⁵⁴ Nesiahin jälkeläiset, Hatifan jälkeläiset.

⁵⁵ Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat: Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Perudan jälkeläiset, ⁵⁶ Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, ⁵⁷ Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-Sebaimin jälkeläiset, Aamin jälkeläiset.

⁵⁸ Temppeleipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli kaikkiaan 392.

⁵⁹ Nämä ovat ne, jotka olivat lähteneet Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addanista ja Immeristä mutta eivät kenneet ilmoittamaan, olivatko suvultaan ja syntyperältään israelilaisia:
⁶⁰ Delajan jälkeläisiä, Tobian jälkeläisiä ja Nekodan jälkeläisiä 652. ⁶¹ Pappien poikia olivat Hobaijan jälkeläiset, Koosin jälkeläiset ja Barsillain jälkeläiset, nimittäin sen miehen, joka oli ottanut vaimon gileadilaisen

Barsillain tyttäristä ja jota kutsuttiin heidän sukunsa nimellä. ⁶² Nämä etsivät sukuuetteloitaan niitä löytämättä, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi. ⁶³ Maaherra kielsi heitä syömästä pyhistä pyhintä ruokaa, ennen kuin nousisi pappi, joka voi hoitaa uurimia ja tummimia.

⁶⁴ Koko seurakunta oli yhteensä 42 360. ⁶⁵ Sen lisäksi heidän palvelijoitaan ja palvelijattariaan oli 7 337, heihin kuului laulajia ja laulajattaria 200. ⁶⁶ Hevosia heillä oli 736, muuleja 245, ⁶⁷ kameleita 435, aaseja 6 720.

⁶⁸ Muutamat perhekuntien päämiehistä, kun he tulivat Herran temppelin paikalle Jerusalemiin, antoivat vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelille, jotta se voitaisiin pystyttää paikalleen. ⁶⁹ He antoivat rakennusrahastoon sen mukaan kuin pystyivät: 61 000 dareikkia kultaa, 5 000 minaa hopeaa ja 100 papinpaitaa.

⁷⁰ Papit, leeviläiset ja osa kansasta sekä laulajat, ovenvartijat ja temppeleipalvelijat asettuivat asumaan kaupunkeihinsa ja kaikki muut israelilaiset omiinsa.

Altari rakennetaan

3 ¹ Kun tuli seitsemäs kuukausi ja israelilaiset jo asuivat kaupungeissaan, kansa kokoontui

yhtenä miehenä Jerusalemiin. ² Silloin Jeesua, Joosadakin poika, ja hänen pappisveljensä, sekä Serubbaabel, Sealtielin poika, veljineen ryhtyivät rakentamaan Israelin Jumalan alttaria uhratakseen sen päällä polttouhreja, niin kuin on kirjoitettuna Jumalan miehen Mooseksen laissa.

³ He pystyttivät alttarin entiselle paikalleen, sillä he olivat kauhuissaan maan kansojen vuoksi. He uhrasivat alttarilla polttouhreja Herralle, polttouhreja aamuin ja illoin.

⁴ He viettivät myös lehtimajanjuhlaa, niin kuin oli säädetty, ja uhrasivat polttouhreja joka päivä niin paljon, kuin oli säädetty, kunakin päivänä sen päivän uhrin. ⁵ Siitä lähtien papit uhrasivat jokapäiväisen polttouhrin, sekä uudenkuun ja kaikkien muiden Herran pyhien juhlien uhrin ja lisäksi kaikki vapaaehtoisina lahjoina Herralle tuodut uhrin. ⁶ Seitsemännen kuun ensimmäisestä päivästä alkaen he uhrasivat polttouhreja Herralle, vaikka temppelin perustusta ei ollut vielä laskettu.

⁷ He antoivat rahaa kivenhakkaajille ja kirvesmiehille sekä ruokaa, juomaa ja öljyä siidonilaisille ja tyryrolaisille, jotta nämä kuljettaisivat setripuita Libanonilta meritse Jaafoon, sen valtuuden nojalla, jonka Persian kuningas Koores oli heille antanut.

Temppelin perustus lasketaan

⁸ Toisena vuotena siitä, kun he olivat tulleet Jumalan temppelin paikalle Jerusalemiin, sen toisessa kuussa, Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ja heidän muut veljensä – papit ja leeviläiset, ja kaikki, jotka olivat tulleet vankeudesta Jerusalemiin – ryhtyivät työhön, ja he asettivat kaksikymmenvuotiaat ja sitä vanhemmat leeviläiset johtamaan Herran temppelin rakennustyötä. ⁹ Jeesua poikineen ja veljineen ja Kadmiel poikineen, jotka olivat Hoodavjan jälkeläisiä, ryhtyivät yhdessä johtamaan Jumalan temppelin rakennustyötä, samoin kuin leeviläiset Heenadadin pojat poikineen ja veljineen.

¹⁰ Kun rakentajat olivat laskeneet Herran temppelin perustuksen, asetettiin virkapukuiset papit torvineen ja leeviläiset, Aasafin jälkeläiset, symbaaleineen ylistämään Herraa Israelin kuninkaan Daavidin antamien ohjeiden mukaan. ¹¹ He lauloivat ylistystä ja kiitosta Herralle siitä, että hän on hyvä ja että hänen armonsa pysyy ikuisesti Israelia kohtaan. Ja koko kansa kohotti suuren riemuhuudon ylistäen Herraa siitä, että Herran temppelin perustus oli laskettu.

¹² Mutta monet vanhat papit, leeviläiset ja perhekuntien päämiehet,

jotka olivat nähneet edellisen temp-
pelin, itkivät suureen ääneen, kun
tämän temppelin perustus lasket-
tiin heidän silmiensä nähden. Mo-
net taas huusivat ilosta ja riemusta.
¹³ Eikä raikuvaa riemuhuutoa voitu
erottaa kansan äänekkäästä itkusta,
sillä kansa nosti niin suuren huodon,
että ääni kuului kauas.

Vastustajat juonittelevat

4 ¹ Kun Juudan ja Benjaminin vas-
tustajat kuulivat, että pakko-
siirtolaisuudesta palanneet raken-
sivat temppeliä Herralle, Israelin
Jumalalle, ² tulivat he Serubbaa-
belin ja perhekuntien päämiesten
luo ja sanoivat heille: ”Me tah-
domme rakentaa yhdessä teidän
kanssanne, sillä me etsimme tei-
dän Jumalaanne niin kuin tekin.
Hänelle me olemme uhranneet
Assurin kuninkaan Eesarhaddonin
päivistä asti, hänen, joka toi mei-
dät tänne.” ³ Mutta Serubbaa-
bel ja Jeesua ja muut Israelin
perhekuntien päämiehet sanoivat
heille: ”Ei sovi teidän ja meidän
yhdessä rakentaa temppeliä mei-
dän Jumalallemme, vaan me yksin
rakennamme Herralle, Israelin Ju-
malalle, niin kuin kuningas Koores,
Persian kuningas, on meille käskyn
antanut.”

⁴ Mutta maan kansa yritti saada
Juudan kansan kädet herpoamaan,
ja se pelotteli heitä rakentamasta.

⁵ Maan kansa palkkasi heitä vastaan

neuvonantajia, jotta nämä tekisivät
heidän hankkeensa tyhjäksi. Tätä
jatkui niin kauan kuin Persian kunin-
gas Koores eli, ja aina Persian kunin-
kaan Daarejaveksen hallitusaikaan
saakka.

Syytöskirje juutalaisia vastaan

⁶ Ahasveroksen ollessa kunin-
kaana, hänen hallituskautensa
alussa, vastustajat kirjoittivat
syytöskirjeen Juudan ja Jerusalemin
asukkaita vastaan.

⁷ Artahsastan aikana Bislam,
Mitredat ja Taabeel sekä heidän
muut virkatoverinsa kirjoittivat
kirjeen Persian kuninkaalle
Artahsastalle. Se oli kirjoitettu
aramealaisella kirjoituksella ja
käännetty aramean kielelle.

⁸ Käskynhaltija Rehum ja kirjuri
Simsai kirjoittivat kuningas
Artahsastalle Jerusalemia koskevan
kirjeen, joka alkoi näin: ⁹ ”Silloin
ja silloin. Käskynhaltija Rehum
ja kirjuri Simsai sekä muut
heidän virkatoverinsa, tuomarit
ja viranomaiset, tarpelilaiset,
persialaiset, erekiläiset,
baabelilaiset, suusanilaiset,
dehavilaiset, eelamilaiset ¹⁰ ja
muut kansat, jotka suuri ja
kunniakas Aasenappar vei
pakkosiirtolaisuuteen ja sijoitti
Samarian kaupunkiin ja muualle
Eufratvirran tämänpuoleiselle
alueelle” ja niin edelleen.

¹¹Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle: "Kuningas Artahsastalle sinun palvelijasi, miehet Euftratvirran tältä puolelta" ja niin edelleen.

¹²"Tulkoon kuninkaan tietoon, että ne juutalaiset, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat tulleet Jerusalemiin. He ovat nyt rakentamassa tuota kapinallista ja paha kaupunkia. He panevat kuntoon sen muureja ja korjaavat sen perustuksia. ¹³Tulkoon siis kuninkaalle tietoon, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen muurit pannaan kuntoon, he eivät enää suorita rahaveroa, eivät veroa luonnontuotteista eivätkä tiemaksuja, ja siitä kärsivät kuninkaiden tulot. ¹⁴Kun kerran syömme palatsin suolaa, ei meidän ole soveliasta nähdä kuninkaan häpäisemistä. Sen tähden me lähettämme tämän tiedoksi kuninkaalle, ¹⁵että hän antaisi tutkia sinun isiesi aikakirjaa. Siitä aikakirjasta huomaat ja saat tietää, että se kaupunki on ollut kapinallinen kaupunki, joka on aiheuttanut vahinkoa kuninkaille ja maakunnille. Siellä on muinaisista ajoista asti pantu toimeen levottomuuksia. Sen tähden se kaupunki on hävitetty. ¹⁶Me ilmoitamme siis kuninkaalle, että jos se kaupunki rakennetaan ja sen

muurit pannaan kuntoon, ei sinulle jää mitään osaa Euftratvirran tämänpuoleiseen maahan."

Temppelin rakennustyö keskeytetään

¹⁷Kuningas lähetti vastauksen käskynhaltija Rehumille ja kirjuri Simsaille ja muille heidän virkatovereilleen, jotka asuivat Samariassa ja muualla Euftratvirran tällä puolella: "Rauhaa" ja niin edelleen. ¹⁸"Kirjelmä, jonka lähetitte meille, on minulle tarkasti luettu. ¹⁹Minä annoin käskyn tutkia asiaa, ja niin huomattiin, että se kaupunki on muinaisista ajoista asti noussut kuninkaita vastaan ja että siellä on pantu toimeen kapinoita ja levottomuuksia. ²⁰Jerusalemmissä on ollut mahtavia kuninkaita, jotka ovat hallinneet kaikkea Euftratvirran senpuoleista maata ja joille on suoritettu rahaveroa, veroa luonnontuotteista ja tiemaksuja. ²¹Antakaa siis käsky, että niiden miesten on keskeytettävä työnsä eikä sitä kaupunkia saa rakentaa, ennen kuin minulta tulee käsky. ²²Ja varokaa lyömästä laimin mitään tässä asiassa, ettei tästä koituisi vielä suurempaa vahinkoa kuninkaalle."

²³Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjelmän jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, he lähtivät kiireesti Jerusalemiin

juutalaisten luo ja keskeyttivät väkivalloin heidät työnsä.

²⁴ Silloin keskeytyi Jumalan tempelin rakennustyö Jerusalemissa, ja se oli pysähdyksissä Persian kuninkaan Daarejaveksen toiseen hallitusvuoteen asti.

Rakentaminen aloitetaan uudelleen

5 ¹ Mutta profeetta Haggai ja profeetta Sakarja, Iddon poika, profetoivat Juudassa ja Jerusalemissa oleville juutalaisille Israelin Jumalan nimessä. ² Niin Serubbaabel, Sealtielin poika, ja Jeesua, Joosadakin poika, ryhtyivät rakentamaan Jumalan temppeliä Jerusalemissa, ja heidän kanssaan Jumalan profeetat, jotka tukivat heitä.

³ Siihen aikaan heidän luokseen tulivat Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, Setar-Boosenai ja näiden virkatoverit ja sanoivat heille näin: ”Kuka on antanut teille määräyksen ryhtyä rakentamaan tätä temppeliä ja panemaan kuntoon tätä muuria?”

⁴ Niin me kerroimme heille niiden miesten nimet, jotka rakensivat tätä rakennusta. ⁵ Juutalaisten vanhinten yllä oli heidän Jumalansa silmä, niin ettei heitä estetty työstä, vaan asiasta meni selonteko Daarejavekselle. Aikanaan siihen vastattiin kirjelmällä.

⁶ Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka Tattenai, Eufratvirran

tämänpuoleisen maan käskynhaltija, ja Setar-Boosenai sekä tämän virkatoverit, Eufratvirran tällä puolella olevat persialaiset hallintovirkamiehet, lähettivät kuningas Daarejavekselle.

⁷ Selonteko, jonka he lähettivät hänelle, kuului näin: ”Kuningas Daarejavekselle runsasta rauhaa!

⁸ Tulkoon kuninkaalle tietäväksi, että me menimme Juudan maakuntaan suuren Jumalan temppelille. Sitä rakennetaan työstetyistä kivistä, ja seiiniin pannaan hirssiä. Työ tehdään tarkasti, ja se sujuu rakentajien käsissä.

⁹ Sitten me kysyimme vanhimmilta ja sanoimme heille näin: ’Kuka on antanut teille määräyksen ryhtyä rakentamaan tätä temppeliä ja panemaan kuntoon tätä muuria?’

¹⁰ Me kysyimme heiltä myös heidän nimiään ilmoittaaksemme ne sinulle. Niinpä kirjoitimme muistiin niiden miesten nimet, jotka ovat heitä johtamassa.

¹¹ He antoivat meille tämän vastauksen: ’Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja olemme rakentamassa temppeliä, joka oli rakennettu jo monia vuosia sitten. Suuri Israelin kuningas rakensi sitä ja sai sen valmiiksi.

¹² Mutta sen takia, että meidän isämme vihastuttivat taivaan Jumalan, hän antoi heidät kaldealaisen

Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. Nebukadnessar hävitti tämän temppelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. ¹³ Mutta Kooreksen, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn, että tämä Jumalan temppele on rakennettava ennalleen. ¹⁴ Myös ne Jumalan temppelin esineet, jotka olivat kultaa ja hopeaa ja jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemin temppelistä ja tuonut Baabelin temppeliin, kuningas Koores antoi tuoda esiin Baabelin temppelistä, ja ne annettiin Sesbassar-nimiselle miehelle, jonka hän oli asettanut käskynhaltijaksi. ¹⁵ Koores sanoi hänelle: Ota nämä esineet ja mene viemään ne Jerusalemin temppeliin. Jumalan temppele rakennettakoon entiselle paikalleen. ¹⁶ Niin tämä Sesbassar tuli Jerusalemiin ja laski Jumalan temppelin perustuksen. Siitä lähtien aina tähän asti sitä on rakennettu, eikä se vielääkään ole valmis.’

¹⁷ Jos siis kuningas näkee hyväksi, tutkittakoon kuninkaan aarrekammiossa siellä Baabelissa, onko niin, että kuningas Koores on antanut käskyn rakentaa tämän Jumalan temppelin Jerusalemissa. Kuningas lähettäne meille tiedon tahdostaan tässä asiassa.”

Kooreksen käsky vahvistetaan

6 ¹ Niin kuningas Daarejaves antoi käskyn tutkia asiaa Baabelin arkistossa, jonne myös aarteet koottiin. ² Ahmetan linnasta Meedian maakunnasta löydettiin kirjakäärö, johon oli kirjoitettu seuraavasti: “Muistettava tapahtuma: ³ Kuningas Kooreksen ensimmäisenä hallitusvuotena kuningas Koores antoi käskyn: Jumalan temppele Jerusalemissa, se temppele rakennettakoon paikaksi, jossa uhrataan uhreja. Sen perustukset laskettakoon lujiksi, sen korkeus olkoon 60 kyynärää ja leveys 60 kyynärää. ⁴ Siinä olkoon vuorotellen kolme kerrosta työstettyjä kiviä ja yksi kerros hirsä. Kustannukset maksetaan kuninkaan varoista. ⁵ Myös Jumalan temppelin kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar vei pois Jerusalemin temppelistä ja toi Baabeliin, palautettakoon takaisin. Ne vietäköön paikoilleen Jerusalemin temppeliin, ja ne on asetettava Jumalan huoneeseen.”

⁶ Tämän johdosta Daarejaves ilmoitti: “Nyt on sinun Tattenai, joka olet Eufratvirran senpuoleisen maan käskynhaltija, sinun Setar-Boosenai ja teidän virkatoverienne, niiden persialaisten hallintovirkamiesten, jotka ovat Eufratvirran sillä puolella, pysyttävä kaukana sieltä.

⁷Jättäkää Jumalan temppelin rakennustyö rauhaan. Juutalaisten käskynhaltija ja juutalaisten vanhimmat rakentakoot Jumalan temppelin entiselle paikalleen. ⁸Minä annan käskyn, mitä teidän on tehtävä juutalaisten vanhimpien hyväksi heidän rakentaessaan Jumalan temppelinä: Niistä kuninkaan varoista, jotka tulevat Eufratvirran senpuoleisen alueen verotuloista, maksettakoon niille miehille kustannukset tarkasti ja keskeytymättä. ⁹Mitä sitten tarvitaankin – mullikoita, pässejä ja karitsoita polttouhreiksi taivaan Jumalalle, vehnää, suolaa, viiniä ja öljyä – se annettakoon heille Jerusalemin pappien esityksestä joka päivä, mitään laiminlyömättä, ¹⁰että he voisivat uhrata suloisesti tuoksuvia uhreja taivaan Jumalalle ja rukoilla kuninkaan ja hänen poikiensa elämän puolesta. ¹¹Minä annan myös käskyn, että kuka ikinä muuttaa tätä määräystä, hänen talostaan revittäköön hirsi, ja hänet lyötäköön siihen riippumaan, ja hänen talostaan tehtäköön siitä syystä soraläjä. ¹²Jumala, joka on asettanut nimensä asumaan siinä temppelissä, kukistakoon jokaisen kuninkaan ja kansan, joka ojentaa kätensä muuttamaan tätä määräystä ja yrittää hävittää Jerusalemissa olevan Jumalan

temppelin. Minä Daarejaves olen antanut tämän käskyn. Noudatettakoon sitä tarkoin.”

Temppeli valmistuu

¹³Niin Tattenai, Eufratvirran tämänpuoleisen maan käskynhaltija, Setar-Boosenai ja heidän virkatoverinsa tekivät tarkoin sen käskyn mukaan, jonka kuningas Daarejaves oli heille lähettänyt. ¹⁴Juutalaisten vanhimmat jatkoivat rakentamista, ja työ onnistui heiltä profeetta Haggain ja Sakarjan, Iddon pojan, profetoinnin tukemana. He rakensivat temppelin valmiiksi Israelin Jumalan käskystä ja Persian kuninkaiden Kooreksen, Daarejaveksen ja Artahsastan määräyksen mukaan. ¹⁵Tämä temppeli tuli valmiiksi adar-kuun kolmantena päivänä, kuningas Daarejaveksen kuudentena hallitusvuotena.

¹⁶Silloin israelilaiset – papit, leeviläiset ja muut pakkosiirtolaisuudesta palanneet – viettivät Jumalan temppelin vihkiäisjuhlaa iloitellen. ¹⁷He uhrasivat Jumalan temppelin vihkiäisjuhlassa 100 sonnia, 200 pässiä ja 400 karitsaa sekä syntiuhriksi koko Israelin puolesta 12 vuohipukkia Israelin heimojen luvun mukaan.

¹⁸Sitten he asettivat papit ryhmittäin ja leeviläiset osastoittain huolehtimaan

jumalanpalveluksesta Jerusalemissa, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen kirjassa.

Pääsiäisjuhla

¹⁹ Sen jälkeen pakkosiirtolaisuudesta palanneet viettivät pääsiäistä ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä. ²⁰ Papi ja leeviläiset olivat kuin yhtenä miehenä puhdistautuneet, niin että he kaikki olivat puhtaita. He teurastivat pääsiäislampaat kaikille pakkosiirtolaisuudesta palanneille, veljilleen papeille ja itselleen.

²¹ Pääsiäislammasta söivät pakkosiirtolaisuudesta palanneet israelilaiset ja kaikki, jotka olivat erottautuneet maassa asuvien pakanoiden saastaisuudesta ja liittyneet heihin etsiäkseen Herraa, Israelin Jumalaa. ²² Iloiten he viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää, sillä Herra oli ilahduttanut heitä, kun hän oli kääntänyt Assurin kuninkaan sydämen heidän puolelleen tukemaan heitä Jumalan, Israelin Jumalan, temppelin rakentamistyössä.

ESRAN JOHTAMA KOTIINPALUU, 7 – 10

Esra lähtee Jerusalemiin

7 ¹ Näiden tapausten jälkeen, Persian kuninkaan Artahsastan hallitusaikana, lähti Esra, Serajan poika, Baabelista Jerusalemiin. Serajan isä oli Asarja, tämän isä

Hilkia, ² tämän Sallum, tämän Saa-dok, tämän Ahitub, ³ tämän Amarja, tämän Asarja, tämän Merajot, ⁴ tämän Serahja, tämän Ussi, tämän Bukki, ⁵ tämän Abisua, tämän Piinehas, tämän Eleasar ja tämän ylimmäinen pappi Aaron. ⁶ Tämä Esra lähti Baabelista. Hän oli kirjanoppinut, hyvin perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka Herra, Israelin Jumala, oli antanut. Kuningas antoi Esralle kaiken, mitä tämä halusi, koska Esran yllä oli Herran, hänen Jumalansa, käsi.

⁷ Muitakin israelilaisia, myös pappeja, leeviläisiä, laulajia, ovenvartijoita ja temppelipalvelijoita lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan seitsemäntenä hallitusvuotena. ⁸ Esra saapui Jerusalemiin kuninkaan seitsemännen hallitusvuoden viidennessä kuussa. ⁹ Esra oli määrännyt lähdön Baabelista ensimmäisen kuun ensimmäiseksi päiväksi, ja viidennen kuun ensimmäisenä päivänä hän tuli Jerusalemiin Jumalan hyvän käden suojaamana, ¹⁰ koska Esra oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen noudattaakseen sitä ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta.

Kuningas Artahsastan kirje

¹¹ Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka

oli Herran Israelille antamien käskyjen ja säädösten tuntija:

¹² "Artahsasta, kuningasten kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle, täydellistä rauhaa!", ja niin edelleen. ¹³ "Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen, joka on halukas lähtemään Jerusalemiin, lähteköön kansasi, samoin sen papit ja leeviläiset. ¹⁴ Niin ollen kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajansa lähettävät sinut tarkastamaan, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, lain, joka on sinun hallussasi. ¹⁵ Sinun on vietävä mukanas hopea ja kulta, jotka kuningas ja hänen neuvonantajansa ovat antaneet vapaaehtoisena lahjana Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa. ¹⁶ Sinun on vietävä myös kaikki se hopea ja kulta, jonka saat kootuksi koko Baabelin maakunnasta, sekä ne vapaaehtoiset lahjat, jotka kansa ja papit antavat Jumalansa temppeliin Jerusalemiin. ¹⁷ Osta siis näillä rahoilla tunnollisesti sonneja, päsejää ja karitsoita sekä niihin kuuluvia ruokaa ja juomauhreja, ja uhraa ne teidän Jumalanne temppelin alttarilla Jerusalemissa. ¹⁸ Ja mitä sinä ja veljesi näette hyväksi tehdä jäljelle

jääneellä hopealla ja kullalla, teekkää se Jumalanne tahdon mukaisesti. ¹⁹ Ne esineet, jotka sinulle annetaan sinun Jumalasi temppelissä toimitettavaa palvelusta varten, sinun on vietävä täysilukuisina Jerusalemin Jumalan eteen. ²⁰ Muut Jumalasi temppelin kulut, joita sinulle aiheutuu, saat suorittaa kuninkaan aarrekkammion varoista.

²¹ Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille aarteistojen hoitajille Eufratvirran senpuoleisella alueella: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, pyytää teiltä, se täsmällisesti toimitettakoon hänelle: ²² hopeaa aina sataan talenttiin asti, vehnää sataan koormittaan, viiniä sataan batmittaan ja öljyä sataan batmittaan asti sekä suolaa rajoituksetta. ²³ Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön taivaan Jumalan temppelin hyväksi täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa. ²⁴ Vielä tehdään teille tiettäväksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, veroa luonnontuotteina ja tiemaksuja yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, laulajalta, portinvartijalta, temppelipalvelijalta tai keneltäkään muulta, joka toimittaa Jumalan temppelin palvelustehtäviä.'

²⁵ Ja sinun, Esra, tulee asettaa sen viisauden mukaan, jonka Jumalasi on sinulle antanut, tuomareita ja lakimiehiä jakamaan oikeutta kaikelle Eufraatvirran sillä puolella olevalle kansalle, kaikille, jotka tuntevat Jumalasi lain. Niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä. ²⁶ Jokainen, joka ei noudata sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkotukseen, omaisuuden menetykseen tai vankeuteen.”

Esra kiittää Herraa

²⁷ Kiitetty olkoon Herra, meidän isiemme Jumala, joka on antanut kuninkaan sydämeen halun kaunistaa Herran temppeliä Jerusalemissa ²⁸ ja joka on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajiensä ja kaikkien kuninkaan mahtavien ruhtinaiden suosion.

Niin minä rohkaisin mieleni, koska Herran, minun Jumalani, käsi oli minun ylläni, ja minä kokosin Israelista päämiehiä lähtemään kanssani matkaan.

Luettelo Esran kanssa lähteneistä

8 ¹ Nämä olivat ne perhekuntien päämiehet ja heidän sukuuetteloihinsa merkityt, jotka kuningas Artahsastan hallitusaikana lähtivät minun kanssani Baabelista:

² Piinehaan jälkeläisiä Geersom, litamarin jälkeläisiä Daniel,

Daavidin jälkeläisiä Hattus, ³ Paroksen jälkeläisen Sekanjan jälkeläisiä Sakarja ja hänen kanssaan 150 sukuuetteloihin merkittyä miestä, ⁴ Pahat-Mooabin jälkeläisiä Eljoenai, Serahjan poika, ja hänen kanssaan 200 miestä, ⁵ Sekanjan jälkeläisiä Jahasielin poika ja hänen kanssaan 300 miestä, ⁶ Aadinin jälkeläisiä Ebed, Joonatanin poika, ja hänen kanssaan 50 miestä, ⁷ Eelamin jälkeläisiä Jesaja, Ataljan poika, ja hänen kanssaan 70 miestä, ⁸ Sefatjan jälkeläisiä Sebadja, Miikaelin poika, ja hänen kanssaan 80 miestä, ⁹ Jooabin jälkeläisiä Obadja, Jehielin poika, ja hänen kanssaan 218 miestä, ¹⁰ Selomitin jälkeläisiä Joosifjan poika ja hänen kanssaan 160 miestä, ¹¹ Beebain jälkeläisiä Sakarja, Beebain poika, ja hänen kanssaan 28 miestä, ¹² Asgadin jälkeläisiä Joohanin, Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan 110 miestä, ¹³ Adonikamin jälkeläisistä viimeiset, joiden nimet olivat Elifelet, Jegiel ja Semaja, ja heidän kanssaan 60 miestä, ¹⁴ Bigvain jälkeläisiä Uutai ja Sabbud ja heidän kanssaan 70 miestä.

Leeviläisiä etsitään

¹⁵ Minä kokosin heidät joelle, joka virtaa Ahavaan päin, ja me olimme siellä leiriytyneinä kolme päivää. Kun tarkastin kansan ja papit, en

löytänyt sieltä yhtään leeviläistä.

¹⁶ Silloin lähetin päämiehet Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaaribin, Elnatanin, Naatanin, Sakarjan ja Mesullamin sekä Joojaribin ja Elnatanin, jotka olivat oppineita miehiä. ¹⁷ Minä käskin heidän mennä päämies Iddon luo Kaasifjan paikkakunnalle. Panin heidän suuhunsa sanat, jotka heidän oli puhuttava veljelleen Iddolle ja Kaasifjan paikkakunnan temppelipalvelijoille, että he toisivat meille palvelijoita Jumalamme temppeliä varten.

¹⁸ Koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli yllämme, he toivat meille ymmärtäväisen miehen Seerebjan, joka oli Mahlin, Leevin pojan ja Israelin pojanpojan, jälkeläisiä, sekä hänen poikansa ja veljensä, yhteensä 18 miestä. ¹⁹ He toivat myös Hasabjan ja hänen kanssaan Jesajan, joka oli Merarin jälkeläisiä, veljineen ja poikineen, yhteensä 20 miestä, ²⁰ samoin temppelipalvelijoista, jotka Daavid ja päämiehet olivat antaneet leeviläisten palvelukseen, 220 temppelipalvelijaa. Heidän kaikkien nimet merkittiin luetteloon.

Esra kuuluttaa paaston

²¹ Minä kuulutin siellä Ahavajoen rannalla pidettäväksi paaston, että me nöyrytisimme Jumalamme edessä ja anoisimme häneltä suotuisaa matkaa itsellemme,

vaimoillemme ja lapsillemme sekä kaikelle omaisuudellemme.

²² Minua näet hävetti pyytää kuninkaalta sotaväkeä ja ratsumiehiä auttamaan meitä vihollisia vastaan matkalla, koska olimme sanoneet kuninkaalle näin: "Meidän Jumalamme käsi on kaikkien niiden yllä, jotka etsivät häntä, heidän parhaakseen, mutta hänen voimansa ja vihansa on kaikkia niitä vastaan, jotka hylkäävät hänet." ²³ Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

Lahjaksi saatujen kalleuksien hoito

²⁴ Valitsin pappien päämiehistä kaksitoista, nimittäin Seerebjan ja Hasabjan sekä heidän lisäksi kymmenen heidän veljistään, ²⁵ ja punnitsin heille hopean ja kullan ja esineet, sen lahjan, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ja ruhtinaansa sekä kaikki Baabelissa olevat israelilaiset olivat lahjoittaneet meidän Jumalamme temppeliä varten. ²⁶ Punnitsin ja annoin heidän haltuunsa hopeaa 650 talenttia, 100 talentin arvosta hopeaesineitä ja kulta 100 talenttia, ²⁷ kultapikareita 20, arvoltaan 1 000 dareikkia, sekä kaksi hienoa, kullankiiltävää vaskiastiaa, jotka olivat kallisarvoisia kuin kulta. ²⁸ Sanoin heille: "Te olette pyhitettyjä Herralle, ja esineet ovat pyhitettyjä.

Hopea ja kulta on vapaaehtoinen lahja Herralle, teidän isienne Jumalalle. ²⁹Valvokaa ja vartioikaa niitä kunnes punnitsette ne pappien päämiesten, leeviläisten ja Israelin perhekuntien päämiesten edessä Jerusalemissa, Herran temppelein kammioissa.” ³⁰Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan punnitun hopean, kullan ja esineet viedäkseen ne Jerusalemiin Jumalamme temppeliin.

Esra saapuu Jerusalemiin

³¹ Ensimmäisen kuun kahdentenaatoista päivänä lähdimme liikkeelle Ahavajoelta mennäksemme Jerusalemiin. Meidän Jumalamme käsi oli yllämme, ja hän pelasti meidät vihollisten kourista ja väijytyksistä tiellä. ³²Niin saavuimme Jerusalemiin ja lepäsimme siellä kolme päivää. ³³Neljäntenä päivänä punnittiin hopea, kulta ja esineet Jumalamme temppelissä ja luovutettiin pappi Meremotille, Uurian pojalle. Paikalla olivat myös Eleasar, Piinehaan poika, ja leeviläiset Joosabad, Jeesuan poika, ja Noadja, Binnuin poika. ³⁴Kaikki esineet laskettiin ja punnittiin, ja kaikkien niiden painot kirjoitettiin samalla muistiin.

³⁵ Vankeudesta palanneet pakkosiirtolaiset uhrasivat polttouhreiksi Israelin Jumalalle 12 sonnia koko Israelin puolesta,

96 pässiä, 77 karitsaa ja 12 syntiuhripukkia, kaikki polttouhriksi Herralle. ³⁶Sitten he toimittivat kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja Eufratvirran tämänpuolisen alueen käskynhaltijoille, ja nämä antoivat tukensa kansalle ja Jumalan temppelille.

Seka-avioliitot

9 ¹Kun tämä oli suoritettu loppuun, päämiehet tulivat luokseni ja sanoivat: ”Israelin kansa ei ole, eivät edes papit ja leeviläiset, pysyneet erillään näiden maiden kansoista ja niiden iljetyksistä – ei kanaanilaisista, heetiläisistä, perissiläisistä, jebusilaisista, ammonilaisista, mooabilaisista, egyptiläisistä eikä amorilaisista. ²Sillä niiden tyttäriä he ovat ottaneet itselleen ja pojilleen vaimoiksi, ja niin on pyhä siemen sekaantunut maiden kansoihin. Päämiehet ja johtomiehet ovat olleet ensimmäisinä tässä uskottomuudessa.”

³Tämän kuultuani repäisin rikki vaatteeni ja viittani, revin pääni hiuksia ja partaani ja kävin tyrmistyneenä istumaan. ⁴Minun luokseni kokoontuivat kaikki, jotka pelkäsivät sitä, mitä Israelin Jumala oli puhunut pakkosiirtolaisten uskottomuudesta, ja minä istuin tyrmistyneenä iltauhriin asti.

Esran rukous kansan puolesta

⁵ Mutta iltauhrin aikaan nousin nöyryyttämästä itseäni. Revittyäni vaatteeni ja viittani polvistuin ja ojensin käteni Herran, Jumalani, puoleen, ⁶ ja sanoin: "Jumalani, minua hävettää niin, etten ilkeä kohottaakaan kasvojeni sinun puoleesi, Jumalani, sillä meidän pahat tekomme ovat tulvineet päämme yli ja syyllisyytemme on kohonnut tivaaseen asti. ⁷ Isiemme päivistä aina tähän päivään asti on meidän syyllisyytemme ollut suuri, ja pahojen tekojemme takia on meidät, meidän kuninkaamme ja pappimme annettu vieraiden maiden kuninkaiden käsiin miekan, vankeuden, ryöstön ja häpeän alaisiksi, niin kuin on vielä tänäänkin. ⁸ Mutta nyt on meille hetkiseksi tullut armo Heralta, Jumalaltamme, koska hän on sallinut pelastuneen joukon meistä jäädä jäljelle ja antanut meille jalansijan pyhässä paikassaan, että hän, meidän Jumalamme, valaisisi silmämme ja soisi meidän hiukan hengähtää orjuudessamme. ⁹ Sillä orjia me olemme, mutta meidän Jumalamme ei hylännyt meitä orjuuteemme. Hän on suonut meidän saavuttaa Persian kuninkaiden suosion ja jäädä henkiin, jotta voisimme pystyttää Jumalamme tempelin ja kohottaa sen raunioistaan. Hän on antanut meille suojatun paikan Juudassa ja Jerusalemissa.

¹⁰ Ja nyt, Jumalamme, mitä me voimme sanoa kaiken tämän jälkeen? Mehän olemme hylänneet sinun käskysi, ¹¹ jotka sinä olet antanut palvelijoidesi, profeettojen, julistamina: 'Maa, jota te menette ottamaan omaksenne, se maa on saastainen sen kansojen saastaisuuden takia ja niiden iljettävien tekojen takia, joilla he saastaisuudessaan ovat täyttäneet sen äärestä ääreen. ¹² Älkää siis antako tyttäriänne heidän pojilleen älkääkään ottako heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi. Älkää koskaan tavoitelko heidän menestystään ja hyvinvointiaan. Silloin te vahvistutte ja saatte syödä parasta, mitä maassa on, ja voitte jättää sen perinnöksi lapsillenne ikuisiksi ajoiksi.'

¹³ Kaiken sen jälkeen, mikä on meitä kohdannut pahojen tekojemme ja suuren syyllisyytemme takia – ja kuitenkin sinä, Jumalamme, olet jättänyt huomioon ottamatta rikkomuksiamme ja olet sallinut meistä tällaisen joukon pelastua – ¹⁴ kävisimmekö me nyt jälleen rikkomaan sinun käskyjäsi ja liittoutumaan avioliittojen kautta kansojen kanssa, joiden teot ovat iljettäviä? Etkö sinä silloin vihastuisi meihin niin, että tekisit meistä lopun: ketään ei jäisi jäljelle eikä kuukaan pelastuisi?

¹⁵ Herra, Israelin Jumala, sinä olet vanhurskas. Meistä on jäljellä

pelastuneita vain sen verran kuin tänä päivänä on. Tässä me olemme sinun edessäsi syylisyydessämme emmekä sen vuoksi voi kestää sinun edessäsi.”

Kansa kääntyy uskottomuudesta

10¹ Kun Esra rukoili ja tunnusti kansan synnit itkien ja maahan heittäytyneenä Jumalan temppelein edustalla, kokoontui hänen luokseen hyvin suuri joukko Israelin miehiä, naisia ja lapsia. Kansakin itki katkerasti. ² Silloin Sekanja, Jehielin poika, Eelamin jälkeläisiä, alkoi puhua ja sanoi Esralle: “Me olemme olleet uskottomat Jumalaamme kohtaan, kun olemme ottaneet itsellemme vierasheimoisia vaimoja maan kansoista. Israelilla on kuitenkin vielä toivoa. ³ Tehkäämme nyt Jumalamme kanssa liitto, että me Herran neuvon mukaan ja niiden neuvon mukaan, jotka pelkäävät Jumalamme käskyä, lähetämme pois kaikki nämä naiset ja heistä syntyneet lapset. Tehtäköön lain mukaan. ⁴ Nouse, sillä tämä asia on sinun vastuullasi, ja me olemme sinun kanssasi. Ole luja ja ryhdy toimeen.”

⁵ Niin Esra nousi ja vannotti pappeja, leeviläisten ja koko Israelin päämiehiä tekemään näin, ja he vannoinvat. ⁶ Sitten Esra lähti Jumalan temppelein edustalta ja meni Joohanenin, Eljasibin pojan, kammioon. Sinne tultuaan hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä,

koska hän suri pakkosiirtolaisten uskottomuutta.

⁷ Kaikille pakkosiirtolaisille kuulutettiin Juudassa ja Jerusalemissa, että heidän tuli kokoontua Jerusalemiin. ⁸ Päämiesten ja vanhimpien päätös oli, että joka ei tulisi kolmen päivän kuluessa, sen koko omaisuus vihitäisiin tuhon omaksi ja hänet itsensä erotettaisiin pakkosiirtolaisten seurakunnasta. ⁹ Niin kaikki Juudan ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin kolmanneksi päiväksi, joka oli yhdeksännen kuun kahdeskymmenes päivä. Koko kansa asettui Jumalan temppelein aukealle, ja he vapisivat sekä tämän asian että rankkasateen vuoksi.

¹⁰ Pappi Esra astui esiin ja sanoi heille: “Te olette olleet uskottomia, kun olette ottaneet vierasheimoisia vaimoja. Niin te olette lisänneet Israelin syylisyyttä. ¹¹ Mutta nyt antakaa kunnia Herralle, isienne Jumalalle, ja tehkää hänen tahtonsa mukaan: erottautukaa maan kansoista ja vierasheimoisista vaimoista.”

¹² Koko seurakunta vastasi suureen ääneen: “Niin kuin sinä olet puhunut, niin on meidän tehtävä. ¹³ Mutta kansaa on paljon, ja nyt on sadeaika – ei nyt voi seistä ulkona. Eikä tämä ole yhden tai kahden päivän toimitus, sillä me olemme paljon rikkoneet tässä asiassa. ¹⁴ Käykööt päämiehemme

esiin koko seurakunnan puolesta, ja kaikki, jotka kaupungeissamme ovat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, tulkoot tänne määrättyinä aikoina ja heidän kanssaan kunkin kaupungin vanhimmat ja tuomarit. Näin saadaan käännettyä meistä pois Jumalan viha, joka on syttynyt tämän asian takia.”

¹⁵ Ainoastaan Joonatan, Asaelin poika, ja Jahseja, Tikvan poika, asettuivat vastustamaan tätä, ja Mesullam ja leeviläinen Sabbetai kannattivat heitä. ¹⁶ Mutta pakosiirtolaisuudesta palanneet tekivät ehdotuksen mukaan. Pappi Esran johdolla valittiin nimeltään mainiten miehiä, perhekuntien päämiehiä, perhekuntien mukaan. Kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä he istuivat tutkimaan asiaa, ¹⁷ ja ensimmäisen kuun ensimmäiseen päivään mennessä he olivat saaneet selville kaikki ne miehet, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja.

Luettelo syyllisistä miehistä

¹⁸ Pappien poikia, jotka olivat ottaneet vierasheimoisia vaimoja, havaittiin olevan: Jeesian, Joosadakin pojan, jälkeläisiä ja hänen veljiään: Maaseja, Elieser, Jaarib ja Gedalja, ¹⁹ jotka kättä lyöden lupasivat lähettää pois vaimonsa ja syyllisinä uhrata pässin syllisyytensä soveltamiseksi, ²⁰ Immerin jälkeläisiä Hanani ja

Sebadja, ²¹ Haarimin jälkeläisiä Maaseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Usia, ²² Pashurin jälkeläisiä Eljoenai, Maaseja, Ismael, Netanel, Joosabad ja Elasa.

²³ Leeviläisiä: Joosabad, Siimei, Kelaja eli Kelita, Petahja, Juuda ja Elieser.

²⁴ Laulajia: Eljasib.

Ovenvartijoita: Sallum, Telem ja Uuri.

²⁵ Israelilaisia: Paroksen jälkeläisiä Ramja, Jissia, Malkia, Miijamin, Elasar, Malkia ja Benaja, ²⁶ Eelamin jälkeläisiä Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia, ²⁷ Sattun jälkeläisiä Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Saabad ja Asisa, ²⁸ Beebain jälkeläisiä Joohanen, Hananja, Sabbai ja Atlai, ²⁹ Baanin jälkeläisiä Mesullam, Malluk, Adaja, Jaasub, Seal ja Jeramot, ³⁰ Pahat-Mooabin jälkeläisiä Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse, ³¹ Haarimin jälkeläisiä Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon, ³² Benjamin, Malluk ja Semarja, ³³ Haasumin jälkeläisiä Mattenai, Mattatta, Saabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Siimei, ³⁴ Baanin jälkeläisiä Maadai, Amram, Uuel, ³⁵ Benaja, Beedja, Keluhu, ³⁶ Vanja, Meremot, Eljasib, ³⁷ Mattanja, Mattenai, Jaasai, ³⁸ Baani, Binnui, Siimei, ³⁹ Selemja, Naatan, Adaja, ⁴⁰ Maknadbai,

Saasai, Saarai, ⁴¹Asarel, Selemja, Semarja, ⁴²Sallum, Amarja ja Joosef, ⁴³Nebon jälkeläisiä Jegiel, Mattitja, Saabad, Sebina, Jaddai, Jooel ja Benaja.

⁴⁴Nämä kaikki olivat ottaneet muukalaisia vaimoja, ja osa näistä vaimoista oli synnyttänyt lapsia.

NEHEMIAN KIRJA

JERUSALEMIN JÄLLEENRAKENTAMINEN, 1 – 7

Nehemia saa kuulla Jerusalemin kurjuudesta

1¹ Nehemian, Hakaljan pojan, kertomus.

Kahdentenakymmenentenä vuotena kislev-kuussa, kun olin Suusanin linnassa, ²tuli Hanani, eräs veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Minä kyselin heiltä Jerusalemistä ja juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, jäännöksestä, joka oli palannut vankeudesta. ³He sanoivat minulle: ”Ne vankeudesta palanneet, jotka asuvat siinä maakunnassa, ovat suuressa kurjuudessa ja häväistynä. Myös Jerusalemin muurit on hajotettu ja sen portit poltettu.”

Nehemia rukoilee

⁴Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien. Minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä ⁵ja sanoin: ”Oi Herra, taivaan Jumala, suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi. ⁶Kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi rukousta ja olkoot silmäsi avoimina, kun minä nyt päivin ja öin

rukoilen sinun edessäsi palvelijoittesi israelilaisten puolesta ja tunnistan synnit, jotka me israelilaiset olemme tehneet sinua vastaan. Myös minä ja isäni suku olemme tehneet syntiä!

⁷Kovin pahoin olemme tehneet sinua vastaan emmekä ole noudattaneet käskyjä, lakeja ja säädöksiä, jotka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle. ⁸Muista sana, jonka annoit palvelijallesi Moosekselle: ’Jos te olette uskottomia, minä hajotan teidät kansojen sekaan. ⁹Mutta jos te palaatte minun luokseni, noudatatte minun käskyjäni ja teette niiden mukaan, niin vaikka teidän karkotettunne olisivat taivaan ääriässä, minä kokoan heidät sieltäkin ja tuon heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi.’

¹⁰Ovathan he sinun palvelijoitiasi, sinun kansaasi, jonka sinä vapautit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi. ¹¹Oi Herra, kuunnelkoot korvasi tarkoin palvelijasi ja niiden palvelijoittesi rukousta, jotka tahtovat pelätä sinun nimeäsi! Anna nyt palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo sen miehen edessä.” Minä olin näet kuninkaan juomanlaskija.

Nehemia saa luvan lähteä Jerusalemiin

2¹ Niisan-kuussa kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä vuotena, kun viini oli kuninkaan edessä, minä otin viinin ja annoin sen hänelle. Kun en ollut koskaan aikaisemmin ollut murheellinen hänen edessään, ² kuningas kysyi minulta: "Miksi kasvosi ovat murheelliset? Et kai ole sairas? Sinulla on varmaan jokin sydämen suru!" Silloin minä pelästyin kovin, ³ mutta sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas ikuisesti! Kuinka kasvoni eivät näyttäisi murheellisilta, kun se paikka, jossa isieni haudat ovat, on raunioina ja sen portit tulen tuhoamat?"

⁴ Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Minä rukoilin taivaan Jumalaa ⁵ ja vastasin kuninkaalle: "Jos kuninkaalle sopii ja pidät palvelijaasi kelpollisena, niin lähetä minut Juudaan rakentamaan uudelleen kaupunkia, jossa isieni haudat ovat." ⁶ Kuningas kysyi minulta kuningattaren istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan matkasi kestäisi? Milloin voisit palata?" Kuningas siis näki hyväksi lähettää minut, ja minä ilmoitin hänelle arvioimani ajan.

⁷ Sanoin vielä kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon mukaani kirjeet Eufratvirran toisen puolen käskynhaltijoille, että he

sallisivat minun kulkea alueittensa kautta kunnes saavun Juudaan. ⁸ Samoin annettakoon mukaani kirje kuninkaan puistometsän vartijalle Aasafille, että hän antaisi minulle hirsii temppelin linnoituksen porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan." Kuningas antoi ne minulle, koska Jumalani hyvä käsi oli minun ylläni.

⁹ Saavuttuani käskynhaltijoiden luo Eufratvirran toiselle puolelle minä annoin heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli lähettänyt minun kanssani myös ratsumiehiä päällikköineen. ¹⁰ Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Toobia kuulivat tästä, he pahastuivat kovin siitä, että oli tullut joku, joka tahtoi toimia israelilaisten parhaaksi.

Nehemia tarkastaa Jerusalemin muurit

¹¹ Kun olin saapunut Jerusalemiin ja ollut siellä kolme päivää, ¹² minä nousin yöllä muutamien miesten kanssa. En ollut ilmoittanut kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämelleni tehtäväksi Jerusalemin hyväksi. Minulla ei ollut mukanani muita juhtia kuin se, jolla ratsastin. ¹³ Minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärmelähteelle ja Lantaportille päin ja tarkastelin Jerusalemin hajotettuja muureja ja tulen tuhoamia portteja. ¹⁴ Kuljin eteenpäin Lähdeportille ja

Kuninkaanlammikolle, mutta ratsu, jonka selässä istuin, ei päässyt sieltä enää eteenpäin. ¹⁵ Niinpä ratsastin yöllä laaksoa pitkin ylöspäin ja tarkastelin muuria. Sitten palasin Laaksoportin kautta takaisin kaupunkiin.

¹⁶ Johtomiehet eivät tieneet, missä olin käynyt ja mitä olin tehnyt, sillä en ollut kertonut vielä mitään juutalaisille, en papeille, ylimyksille, johtomiehille enkä muillekaan, jotka tulisivat olemaan mukana työssä. ¹⁷ Mutta nyt minä sanoin heille: ”Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalemin on raunioina ja sen portit on poltettu. Ryhtykäämme nyt rakentamaan Jerusalemin muuria, ettemme enää olisi häväistyksen alaisina.” ¹⁸ Kerroin heille myös, kuinka Jumalani hyvä käsi oli ollut minun ylläni ja mitä kuningas oli minulle sanonut. Silloin miehet sanoivat: ”Nouskaamme ja ryhtykäämme rakentamaan.” Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön.

¹⁹ Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Toobia sekä arabialainen Gesem saivat kuulla tästä, he pilkkasivat meitä ja sanoivat meille halveksien: ”Mitä te oikein teette? Kapinoitteko te kuningasta vastaan?” ²⁰ Minä vastasin heille: ”Taivaan Jumala antaa meille menestystä, ja me,

hänen palvelijansa, ryhdymme rakentamaan. Teillä sen sijaan ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teistä jää tänne muistoa.”

Luettelo muurin rakentajista

3 ¹ Ylipappi Eljasib ja hänen pappisveljensä, nousivat ja rakensivat Lammasportin. He pyhittivät sen ja asettivat ovet paikoilleen. Siitä he jatkoivat Sadantorniin saakka, jonka he pyhittivät, ja siitä edelleen Hananelintorniin saakka. ² Eljasibista eteenpäin rakensivat Jerikon miehet, ja heistä eteenpäin rakensi Sakkur, Imrin poika. ³ Kalaportin rakensivat senaalaiset. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. ⁴ Heistä eteenpäin muuria korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, hänen vierellään Mesullam, Berekjan poika, Mesesabelin pojanpoika, ja hänen vierellään Saadok, Baanan poika. ⁵ Näiden vierellä tekivät korjaustyötä tekoalaiset, mutta heidän ylimyksensä eivät taivuttaneet niskaansa Herransa ikeeseen.

⁶ Vanhanportin korjasivat Joojada, Paaseahin poika, ja Mesullam, Besodjan poika. He kattoivat sen ja asettivat paikoilleen ovet, teljet ja salvat. ⁷ Heistä eteenpäin muuria korjasivat gibeonilainen

Melatja ja meeronotilainen Jaadon sekä Gibeonin ja Mispan miehet. He olivat Eufratvirran tämänpuoleisen käskynhaltijan vallan alaisia. ⁸ Heidän vierellään teki korjaustyötä Ussiel, Harhajan poika, yksi kultasepistä, ja hänen vierellään Hananja, yksi voiteensekoittajista. He korjasivat Jerusalemin muuria Leveään muuriin saakka. ⁹ Heistä eteenpäin korjasi Refaja, Huurin poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö. ¹⁰ Hänestä eteenpäin muuria korjasi oman talonsa kohdalta Jedaja, Harumafin poika, ja hänen vierellään Hattus, Hasabnejan poika.

¹¹ Seuraavan osuuden ja Uunitornin korjasivat Malkia, Haarimin poika, ja Hassub, Pahat-Mooabin poika. ¹² Heidän vierellään muuria korjasi tyttäriensä kanssa Sallum, Looheksen poika, Jerusalemin piirin toisen puolen päällikkö. ¹³ Laaksoportin korjasi Haanun yhdessä Saanoahin asukkaiden kanssa. He rakensivat sen ja asettivat paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi he korjasivat muuria tuhat kyynärää Lantaporttiin saakka. ¹⁴ Lantaportin korjasi Malkia, Reekabin poika, Beet-Keremin piirin päällikkö. Hän rakensi sen ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. ¹⁵ Lähdeportin korjasi Sallun, Kolhoosen poika,

Mispan piirin päällikkö. Hän rakensi sen, teki siihen katon ja asetti paikoilleen sen ovet, teljet ja salvat. Sen lisäksi hän korjasi kuninkaan puutarhan luona olevan Vesijohtolammikon muurin Daavidin kaupungista laskeutuviin portaisiin saakka. ¹⁶ Hänestä seuraavana muuria korjasi Nehemia, Asbukin poika, Beet-Suurin piirin toisen puolen päällikkö, Daavidin hautojen kohdalle, tekolammikolle ja Urhojentalolle saakka.

¹⁷ Hänestä seuraavana tekivät korjaustyötä leeviläiset johtajanaan Rehum, Baanin poika, ja siitä eteenpäin oman piirinsä puolesta Hasabja, Kegilan piirin toisen puolen päällikkö. ¹⁸ Hänestä seuraavana muuria korjasivat heidän veljensä johtajanaan Bavvai, Heenadadin poika, Kegilan piirin toisen puolen päällikkö. ¹⁹ Hänestä eteenpäin Eeser, Jeesuan poika, Mispan päällikkö, korjasi toisen osan muuria siltä kohdalta, mistä nousee muurinkulmauksessa olevaan asehuoneeseen.

²⁰ Seuraavan osan muuria korjasi innokkaasti Baaruk, Sabbain poika, muurinkulmauksesta ylipappi Eljasibin talon oveen saakka.

²¹ Seuraavan osan korjasi Meremot, Uurian poika, Koosin pojanpoika, Eljasibin talon ovesta hänen talonsa

päähän asti. ²² Seuraavina muuria korjasivat lähiseutujen papit.

²³ Heistä seuraavina muuria korjasivat Benjamin ja Hassub oman talonsa kohdalta ja heidän vierellään Asarja, Maasejan poika, Ananjan pojanpoika, oman talonsa kohdalta. ²⁴ Seuraavan osan korjasi Binnui, Heenadadin poika Asarjan talosta muurinkulmaukseen saakka. ²⁵ Paalal, Uusain poika, korjasi muuria läheltä kulmausta ja tornia, joka kohoaa ylemmän kuninkaanlinnan vartioston pihasta. Seuraavan osan korjasi Pedaja, Paroksen poika. ²⁶ Oofelissa asuvat temppelipalvelijat kunnostivat muuria itäiseen Vesiporttiin ja sen luona kohoavaan torniin saakka.

²⁷ Seuraavan osan korjasivat tekoalaiset muurista kohoavan suuren tornin kohdalta Oofelin muuriin saakka. ²⁸ Hevosportista eteenpäin muuria korjasivat papit, kukin oman talonsa kohdalta. ²⁹ Seuraavan osan korjasi Saadok, Immerin poika, oman talonsa kohdalta, ja hänestä seuraavana Semaja, Sekanjan poika, Itäportin vartija. ³⁰ Seuraavan osan korjasivat Hananja, Selemjan poika, ja Haanun, Saalafin kuudes poika. Heistä seuraavana muuria korjasi Mesullam, Berekjan poika, oman asuntonsa kohdalta. ³¹ Hänestä eteenpäin korjasi muuria Malkia, yksi kultasepistä, Katselmusportin

kohdalta temppelipalvelijoiden ja kauppiaiden taloon ja kulmauksessa olevaan yläsaliin saakka. ³² Kultasepät ja kauppiat korjasivat kulmauksessa olevan yläsalin ja Lammasportin välisen osan.

Vastustajat juonittelevat

³³ Kun Sanballat sai kuulla meidän rakentavan muuria, hän vihasui ja suuttui kovin. Hän pilkkasi juutalaisia ³⁴ ja sanoi veljiensä ja Samarian sotajoukon edessä: "Mitä nuo kurjat juutalaiset tekevät? Jätetäänkö heidät rauhaan? Tulevatko he uhraamaan? Saavatko he näinä päivinä työnsä valmiiksi? Herättävätkö he eloon tuhkäläjästä kivet, jotka on poltettu?" ³⁵ Hänen vierellään ammonilainen Toobia sanoi: "Rakentakoot vain! Kettukin saa heidän kivimuurinsa hajoamaan, jos kiipeää sen päälle."

Nehemian rukous

³⁶ "Kuule, Jumalamme, kuinka halveksittuja meistä on tullut. Saata heidän häpäisevät sanansa kääntymään heitä itseään vastaan. Anna heidän joutua ryöstetyiksi vankeutensa maassa. ³⁷ Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä pyyhi heidän syntejään pois edestäsi, sillä he ovat loukanneet rakentajia." ³⁸ Me rakensimme muuria, ja muuri tuli yhtenäiseksi koko pituudeltaan puoleen korkeuteensa asti. Siitä kansa sai rohkeutta jatkaa työtä.

Rakennustöitä jatketaan ase kädessä

4¹ Mutta kun Sanballat, Toobia, arabialaiset, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaus edistyi ja niiden aukot alkoivat täyttyä, he suuttuivat kovasti. ² He kaikki liittoutuivat keskenään lähteäkseen taistelemaan Jerusalemia vastaan ja saattaakseen sen sekasortoon. ³ Silloin me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme heidän varaltaan vartijat vartioimaan yötä päivää. ⁴ Juuda sanoi: "Kantajien voimat ehtyvät, ja soraa on vielä paljon. Emme jaksa rakentaa muuria."

⁵ Meidän ahdistajamme sanoivat: "He eivät tiedä eivätkä huomaa mitään, ennen kuin jo olemme heidän keskellään. Silloin me tapamme heidät ja teemme lopun siitä työstä."

⁶ Niin heidän lähellään asuvat juutalaiset tulivat joka taholta ja sanoivat meille kymmenenkin kertaa: "Vetäytykää meidän luoksemme."

⁷ Silloin asetin kansan muurin taakse sen mataliin ja avoimiin kohtiin. Asetin kansan asemiinsa suvuittain miekkoiheen, keihäineen ja jousineen. ⁸ Tarkastettuani kaiken minä nousin ja sanoin ylimyksille, johtomiehille ja muulle kansalle: "Älkää pelätkö heitä! Muistakaa, että Herra on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta."

⁹ Kun vihollisemme olivat kuulleet, että olimme saaneet tietää heidän hankkeestaan ja että Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi, me kaikki palasimme takaisin muurille, jokainen omaan työhönsä. ¹⁰ Siitä päivästä alkaen puolet palvelijoistani teki työtä ja puolet oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja rintahaarniskoilla. Päälliköt olivat taempana johtamassa koko Juudan heimoa ¹¹ sen rakentaessa muuria. Nekin, jotka tekivät taakkoja ja kantoivat niitä, tekivät toisella kädellään työtä, toisessa he pitivät asetta. ¹² Kullakin rakentajalla oli miekka vyöllään työtä tehdessään. Torvensoittaja oli vierelläni. ¹³ Minä sanoin ylimyksille, esimiehille ja muulle kansalle: "Työ on suuri ja laaja, ja me olemme muurilla hajallamme, kaukana toisistamme. ¹⁴ Kun kuulette torven soivan jossakin paikassa, kokoontukaa sinne meidän luoksemme. Meidän Jumalamme sotii puolestamme."

¹⁵ Niin me teimme työtä, ja puolet väestä oli aseistettuna keihäillä aamunkoitosta aina siihen asti, kun tähdet tulivat näkyviin. ¹⁶ Siihen aikaan minä sanoin kansalle myös näin: "Jokainen yöpyköön palvelijoiheen Jerusalemissa, että kaikki voisivat olla apunamme yöllä vartioimassa ja päivällä tekemässä työtä." ¹⁷ Me emme edes riisuneet

vaatteitamme, en minä, eivät veljeni eivätkä palvelijani, eivät myöskään mukanani kulkevat vartijat. Heillä jokaisella oli aseensa sekä vettä.

Kansa valittaa velkojaan

5¹ Mutta kansan keskuudessa miehet vaimoineen alkoivat valittaa äänekkäästi juutalaisia heimoveljiään vastaan. ² Jotkut sanoivat: "Meitä ja meidän poikiamme ja tyttäriämme on paljon. Meidän on saatava viljaa syödäksemme, jotta pysyisimme hengissä." ³ Toiset taas sanoivat: "Meidän on täytynyt pantata peltomme, viinitarhamme ja talomme saadaksemme viljaa nälkäämme." ⁴ Vielä oli niitä, jotka sanoivat: "Meidän on täytynyt lainata rahaa kuninkaan veroihin peltojamme ja viinitarhojamme vastaan." ⁵ Olemmehan me sentään samaa lihaa ja verta kuin veljemme, ja meidän lapsemme ovat heidän lastensa veroisia. Nyt meidän täytyy kuitenkin pakottaa poikamme ja tyttäremme orjiksi. Tyttäriämme on jo pakotettukin, emmekä voi sille mitään, koska peltomme ja viinitarhamme ovat toisten käsissä."

Velkojen anteeksianto

⁶ Kuultuani heidän valituksensa ja nämä puheet minä vihastuin kovin. ⁷ Harkittuani asiaa mielessäni minä nuhtelin ylimyksiä ja johtomiehiä. Minä sanoin

heille: "Te kaikki kiskotte korkoa veljiltänne." Sitten kutsuin koolle suuren kansankokouksen heitä vastaan ⁸ ja sanoin: "Me olemme mahdollisuuksiemme mukaan ostaneet vapaiksi juutalaisia veljiämme, jotka oli myyty vieraisiin kansoihin, ja nyt te sitten myytte veljiänne. Onko meidän lunastettava heidätkin?" He olivat vaiti eivätkä keksineet mitä vastata. ⁹ Minä sanoin: "Se, mitä teette, ei ole oikein. Eikö teidän tulisi vaeltaa Jumalamme pelossa, etteivät viholliskansat saisi aiheutta pilkata meitä?" ¹⁰ Myös minä, veljeni ja palvelijani olemme lainanneet näille veljille rahaa ja viljaa. Luopukaamme nyt vaatimasta näitä saatavia. ¹¹ Palauttakaa tekin heille heti heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuunsa ja talonsa sekä perimänne korko rahasta, viljasta, viinistä ja öljystä."

¹² He vastasivat: "Me palautamme ne emmekä vaadi heiltä mitään. Teemme niin kuin sinä sanot." Niin minä kutsuin papit paikalle ja vannotin kaikkia tekemään tämän sopimuksen mukaan. ¹³ Sitten ravistin viittani helmaa ja sanoin: "Näin ravistakoon Jumala jokaisen tämän sopimuksen rikkojan pois talostaan ja vaivannäkönsä heidelmistä. Näin hänet ravistettakoon tyhjiin." Koko kansankokous sanoi:

“Aamen!” Kansa ylisti Herraa ja teki tämän sopimuksen mukaan.

Nehemia käskynhaltijana

¹⁴ Minä ja veljeni emme syöneet käskynhaltijalle kuuluvaa ruokaa kahtenatoista vuotena siitä päivästä lähtien, jona minut määrättiin käskynhaltijaksi Juudan maahan, siis kuningas Artahsastan kahdennestakymmenennestä hallitusvuodesta aina hänen kolmanteenkymmenenteen kahdenteen hallitusvuoteensa saakka. ¹⁵ Minua aikaisemmat käskynhaltijat olivat rasittaneet kansaa ja ottaneet siltä leipää ja viiniä sekä vielä neljäkymmentä hopeasekeliä, ja myös heidän palvelijansa olivat sortaneet kansaa. Mutta minä en tehnyt niin, koska pelkäsin Jumalaa.

¹⁶ Minä kävin myös itse käsiiksi muurin korjaustyöhön. Kaikki palvelijankin olivat kokoontuneet muurille työhön; peltomaata emme hankkineet. ¹⁷ Minun pöydässäni aterioi sataviisikymmentä juutalaista sekä johtomiehet ja lisäksi ne miehet, jotka ympärilläamme olevista kansoista olivat tulleet luoksemme. ¹⁸ Minun kustannuksellani valmistettiin päivittäin ruuaksi yksi härkä ja kuusi valiolammasta sekä lintuja. Joka kymmenes päivä hankittiin paljon kaikenlaisia viinejä. Siitä huolimatta en vaatinut itselleni käskynhaltijalle

kuuluvaa ruokaa, koska työ painoi kansaa raskaasti.

¹⁹ “Jumalani, muista minun hyväkseni kaikki, mitä olen tehnyt tämän kansan parhaaksi.”

Vastustajat pelottelevat Nehemiaa

6 ¹ Kun Sanballat, Toobia, arabialainen Gesem ja meidän muut vihollisemme kuulivat, että minä olin rakentanut muurin ja ettei siinä enää ollut aukkoja, en tosin en vielä siihen aikaan ollut asettanut porttien ovia paikoilleen, ² Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: “Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oononlaaksossa.” He näet aikoivat tehdä minulle pahaa. ³ Minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat sanomaan: “Minulla on suuri työ tekeillä enkä voi tulla. Miksi työn pitäisi keskeytyä sen vuoksi, että minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne?” ⁴ He lähettivät minulle saman viestin neljä kertaa, mutta minä vastasin heille aina samoin sanoin.

⁵ Sitten Sanballat lähetti viiden kerran luokseni palvelijansa samoissa asioissa, ja tällä oli kädesään avoin kirje. ⁶ Siihen oli kirjoitettu: “Kansojen keskuudessa puhutaan, ja myös Gasmu sanoo, että sinä ja juutalaiset suunnittelette kapinaa ja siitä syystä sinä rakennat muuria ja että sinä olet heidän kuninkaansa. Näiden puheiden

mukaan ⁷ sinä olet myös asettanut profeettoja julistamaan itsensä Jerusalemissa näin: ‘Juudassa on kuningas.’ Nyt kuningaskin saa kuulla nämä puheet. Tule siis, meidän on neuvoteltava yhdessä.” ⁸ Silloin minä lähetin hänelle sanan: “Mitään tuollaista, mistä puhut, ei ole tapahtunut, vaan olet keksinyt sen omasta päästäsi.” ⁹ He kaikki pelottelivat meitä arvellen, että kätemme herpoavat työstä ja työ jää tekemättä. Jumala, vahvista nyt minun käteni!

¹⁰ Minä menin Semajan, Delajan pojan, Mehetabelin pojanpojan, taloon, jonne hän oli eristäytynyt. Hän sanoi: “Mennään yhdessä Jumalan temppeliin, temppelisaliin, ja suljetaan salin ovet, sillä sinut aiotaan tappa. He tulevat yöllä ja tappavat sinut.” ¹¹ Mutta minä sanoin: “Pakenisiko minunlaiseni mies? Tai kuinka voisi minunlaiseni mies mennä temppeliin ja kuitenkin jäädä eloon? Minä en tule.” ¹² Minä näet ymmärsin, ettei Semaja ollut Jumalan lähettämä, vaan hän lausui minulle tämän ennustuksen, koska Toobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet. ¹³ Hänet oli palkattu, jotta minä pelästyisin ja tekisin niin kuin he toivoivat. Näin olisin tehnyt syntiä, ja he olisivat saaneet pilkan aiheen häväistäkseen minua.

¹⁴ “Jumalani, muista Toobian ja Sanballatin teot, niin myös naisprofeetta Nooadjan ja muiden profeettojen, jotka pelottelivat minua.”

Muuri valmistuu

¹⁵ Muuri valmistui elul-kuun kahdentenakymmenentenäviidentenä päivänä, kun työtä oli tehty viisikymmentäkaksi päivää. ¹⁶ Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympärillämme asuvat kansat näkivät sen, he menettivät kokonaan rohkeutensa. He näet ymmärsivät, että työ oli suoritettu meidän Jumalamme avulla.

¹⁷ Niinä päivinä kulki myös lukuisia kirjeitä Juudan ylimyksiltä Toobialle ja Toobialta tuli kirjeitä heille, ¹⁸ sillä Juudassa monet olivat vannonneet hänelle uskollisuudenvalan. Olihan Toobia Sekanjan, Aarahin pojan, vävy, ja hänen poikansa Joohanin oli ottanut vaimokseen Berekjan pojan Mesullamin tyttären. ¹⁹ He myös puhuivat Toobiasta hyvää minun edessäni ja kertoivat sitten hänelle, mitä olin sanonut. Kirjeitäkin Toobia lähetti minulle pelotellakseen minua.

Jerusalem vartiointi järjestetään

7 ¹ Kun muuri oli valmistunut, minä asetin porttien ovet paikoilleen. Sitten portinvartijat, laulajat ja leeviläiset määrättiin tehtäviinsä. ² Jerusalem johtoon minä asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikön Hananjan, sillä hän

oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut.
³ Sanoin heille: "Jerusalemien portteja ei saa avata ennen kuin aurinko paistaa kuumasti, ja ne on suljettava ja teljettävä vartijoiden vielä seistessä paikoillaan. Jerusalemin asukkaat on pantava vartioimaan kukin vartiopaikalleen, kukin oman talonsa kohdalle."
⁴ Kaupunki oli suuri ja laaja, mutta siinä oli vähän väkeä, ja taloja oli vielä rakentamatta.

Luettelo pakkosiirtolaisuudesta palanneista

⁵ Jumala pani sydämelleni, että minun tuli koota ylimykset, johtomiehet ja kansa sukuuetteluihin merkitsemistä varten. Silloin löysin ensimmäisinä palanneiden sukuuettelon ja huomasin, että siihen oli kirjoitettu näin:

⁶ Nämä ovat ne Juudan maakunnan asukkaat, jotka tulivat pakkosiirtolaisuudesta, vankeudesta, jonne Nebukadnessar, Baabelin kuningas, oli heidät vienyt, ja jotka nyt palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa.
⁷ He tulivat Serubbaabelin, Jeesuan, Nehemian, Asarjan, Raamian, Nahamanin, Mordokain, Bilsanin, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baanan kanssa.

Israelin kansan miesten lukumäärä oli: ⁸ Paroksen jälkeläisiä 2 172, ⁹ Sefatjan jälkeläisiä 372, ¹⁰ Aarahin

jälkeläisiä 652, ¹¹ Pahat-Mooabin jälkeläisten Jeesuan ja Jooabin jälkeläisiä 2 818, ¹² Eelamin jälkeläisiä 1 254. ¹³ Sattun jälkeläisiä 845, ¹⁴ Sakkain jälkeläisiä 760, ¹⁵ Binnuin jälkeläisiä 648, ¹⁶ Beevain jälkeläisiä 628, ¹⁷ Asgadin jälkeläisiä 2 322, ¹⁸ Adonikamin jälkeläisiä 667, ¹⁹ Bigvain jälkeläisiä 2 067, ²⁰ Aadinin jälkeläisiä 655, ²¹ Aaterin jälkeläisiä, Hiskian sukua, 98, ²² Haasumin jälkeläisiä 328, ²³ Beesain jälkeläisiä 324, ²⁴ Haarifin jälkeläisiä 112 ²⁵ ja Gibeonin jälkeläisiä 95.

²⁶ Beetlehemin ja Netofan miehiä oli 188, ²⁷ Anatotin miehiä 128, ²⁸ Beet-Asmavetin miehiä 42, ²⁹ Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin miehiä 743, ³⁰ Raaman ja Geban miehiä 621, ³¹ Mikmaan miehiä 122, ³² Beetelin ja Ain miehiä 123 ³³ ja toisen Nebon miehiä 52.

³⁴ Toisen Eelamin jälkeläisiä oli 1 254, ³⁵ Haarimin jälkeläisiä 320, ³⁶ Jerikon miehiä 345, ³⁷ Loodin, Haadidin ja Oonon miehiä 721 ³⁸ ja Senaan miehiä 3 930.

³⁹ Pappeja, Jedajan jälkeläisiä Jeesuan suvusta, oli 973, ⁴⁰ Immerin jälkeläisiä 1 052, ⁴¹ Pashurin jälkeläisiä 1 247 ⁴² ja Haarimin jälkeläisiä 1 017.

⁴³ Leeviläisiä, Hoodevan poikien Jeesuan ja Kadmielin jälkeläisiä, oli 74.

⁴⁴ Laulajia, Aasafin jälkeläisiä, oli 148.

⁴⁵ Portinvartijoita, Sallumin, Aaterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soobain jälkeläisiä, oli 138.

⁴⁶ Temppelipalvelijoita olivat Siihan jälkeläiset, Hasufan jälkeläiset, Tabbaotin jälkeläiset,

⁴⁷ Keeroksen jälkeläiset, Siian jälkeläiset, Paadonin jälkeläiset,

⁴⁸ Lebanan jälkeläiset, Hagaban jälkeläiset, Salmain jälkeläiset,

⁴⁹ Haananin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, Gaharin jälkeläiset,

⁵⁰ Reajan jälkeläiset, Resinin jälkeläiset, Nekodan jälkeläiset,

⁵¹ Gassamin jälkeläiset, Ussan jälkeläiset, Paaseahin jälkeläiset,

⁵² Beesain jälkeläiset, Meunimin jälkeläiset, Nefusesimin jälkeläiset,

⁵³ Bakbukin jälkeläiset, Hakufan jälkeläiset, Harhurin jälkeläiset,

⁵⁴ Baslitin jälkeläiset, Mehidan jälkeläiset, Harsan jälkeläiset,

⁵⁵ Barkoksen jälkeläiset, Siiseran jälkeläiset, Taamahin jälkeläiset,

⁵⁶ Nesiainin jälkeläiset ja Hatifan jälkeläiset.

⁵⁷ Salomon palvelijoiden jälkeläisiä olivat Sootain jälkeläiset, Sooferetin jälkeläiset, Peridan jälkeläiset, ⁵⁸ Jaalan jälkeläiset, Darkonin jälkeläiset, Giddelin jälkeläiset, ⁵⁹ Sefatjan jälkeläiset, Hattilin jälkeläiset, Pookeret-Sebaimin jälkeläiset ja Aamonin jälkeläiset.

⁶⁰ Kaikkiaan temppelipalvelijoita ja Salomon palvelijoiden jälkeläisiä oli 392.

⁶¹ Seuraavat Teel-Melahista, Teel-Harsasta, Kerub-Addonista ja Immeristä lähteneet eivät kenneet ilmoittamaan, olivatko he suvultaan ja syntyperältään israelilaisia: ⁶² Delajan jälkeläiset, Toobian jälkeläiset ja Nekodan jälkeläiset, 642 henkeä. ⁶³ Pappeja olivat Habaijan, Koosin ja Barsillain jälkeläiset. Barsillai oli ottanut itselleen vaimon gileadilaisen Barsillain tyttäristä, ja häntä kutsuttiin heidän sukunsa nimellä. ⁶⁴ Nämä miehet etsivät sukuuetteloitaan, mutta niitä ei löytynyt, ja niin heidät julistettiin pappeuteen kelpaamattomiksi. ⁶⁵ Maaherra sanoi heille, etteivät he saa syödä pyhistä pyhintä ruokaa, ennen kuin nousisi pappi, joka voisi käyttää uurimia ja tummimia.

⁶⁶ Kaiken kaikkiaan seurakuntaa oli 42 360 henkeä ⁶⁷ sekä heidän palvelijansa ja palvelijattarensa, joita oli 7 337. Lisäksi mukana oli 245 laulajaa, miehiä ja naisia. ⁶⁸ Kameleja heillä oli 435 ja aaseja 6 720.

Vapaaehtoisia lahjoja rakennustyötä varten

⁶⁹ Osa perhekuntien päämiehistä antoi lahjoja rakennustyötä varten. Maaherra antoi rahastoon 1 000 dareikkia kultaa, 50 vihmontamaljaa ja 530 papinpaitaa. ⁷⁰ Muutamat

perhekuntien päämiehistä antoivat rakennusrahastoon 20 000 dareikkia kultaa ja 2 200 minaa hopeaa.⁷¹ Muu kansa antoi yhteensä 20 000 dareikkia kultaa ja 2 000 minaa hopeaa sekä 67 papinpaitaa.

⁷² Koko Israel, papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kansa, asettui asumaan kaupunkeihinsa. Kun tuli seitsemäs kuukausi, israelilaiset asuivat jo kaupungeissaan.

USKONNOLLINEN UUDISTUS, 8 – 13

Esra lukee kansalle Jumalan lain kirjaa

8¹ Silloin koko kansa kokoon-tui yhtenä miehenä Vesiportin edustalla olevalle aukiolle ja Esraa, kirjanoppinutta, pyydettiin tuomaan Mooseksen lain kirja, jonka lain Herra oli antanut Israelille.² Seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä pappi Esra toi lain kansankokouksen eteen, miesten ja naisten, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, mitä kuulivat.³ Hän luki sitä Vesiportin edustalla olevalla aukiolla päiväkoitosta puolipäivään saakka miesten ja naisten edessä, kaikkien, jotka kykenivät ymmärtämään, ja koko kansa kuunteli lain kirjan lukemista.⁴ Esra, kirjanoppinut, seisoi puukorokkeella, joka oli tehty tätä tarkoitusta varten. Hänen vierellään oikealla puolella seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilkiä ja

Maaseja ja vasemmalla puolella Pedaja, Miisael, Malkia, Haasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesullam.⁵ Esra avasi kirjan koko kansan nähdessä – hän näet seisoi kansaa ylempanä – ja kun hän avasi sen, koko kansa nousi seisomaan.⁶ Esra ylisti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kansa kohotti kätensä ylös ja vastasi: ”Aamen, aamen!” Sitten he kumartuivat kasvoilleen maahan palvomaan Herraa.⁷ Sitten Jeesua, Baani, Seerebja, Jaamin, Akkub, Sabbetai, Hoodia, Maaseja, Kelita, Asarja, Joosabad, Haanan, Pelaja ja muut leeviläiset opettivat kansaa ymmärtämään lakia, ja kansa seisoi paikoillaan.⁸ He lukivat Jumalan lain kirjaa selkeästi ja selittivät sitä niin, että luettu ymmärrettiin.

⁹ Maaherra Nehemia, pappi Esra, kirjanoppinut, ja leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat koko kansalle: ”Tämä päivä on pyhitetty Herralle, teidän Jumalallenne. Älkää murehtiko älkääkä itkekö.” Koko kansa näet itki kuullessaan lain sanat.¹⁰ Nehemia sanoi vielä: ”Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia. Lähettäkää maistiaisii niillekin, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhitetty meidän Herrallemme. Älkää siis olko murheissanne, sillä ilo Herrassa on teidän voimanne.”

¹¹ Myös leeviläiset rauhoittivat kansaa ja sanoivat: ”Rauhoittukaa, sillä

tämä päivä on pyhä. Älkää enää olko murheissanne.”¹² Niin koko kansa lähti syömään ja juomaan. He lähettivät maistiaisja viettivät suurta ilojuhlaa, sillä he olivat ymmärtäneet, mitä heille oli julistettu.

Lehtimajanjuhla

¹³ Seuraavana päivänä kaikki Israelin perhekuntien päämiehet, myös papit ja leeviläiset, kokoontuivat Esaan, kirjanoppineen, luoppiakseen ymmärtämään lain sanoja. ¹⁴ He huomasivat lakiin kirjoitetun, että Herra oli Mooseksen kautta käsenyt israelilaisten asua lehtimajoissa seitsemännessä kuussa pidettävän juhlan aikana ¹⁵ ja että kaikkiin heidän kaupunkeihinsa, myös Jerusalemiin, oli vietävä sana ja kuulutettava: ”Menkää vuorille ja tuokaa öljypuun, metsäöljypuun, myrtin, palmun ja muiden tuuheiden puiden oksia ja tehkää lehtimajoja, niin kuin on kirjoitettu.”

¹⁶ Niin kansa lähti, toi oksia ja teki lehtimajoja kukin talonsa katonalle ja pihalleen. Niitä tehtiin myös Jumalan temppelin esipihoille sekä Vesiportin aukiolle ja Efraiminportin aukiolle. ¹⁷ Kaikki vankeudesta palanneet, koko seurakunta, tekivät lehtimajoja ja asuivat niissä. Näin israelilaiset eivät olleet tehneet sitten Joosuan, Nuunin pojan, aikojen, ja niin vallitsi hyvin suuri ilo. ¹⁸ Jumalan

lain kirjaa luettiin joka päivä, ensimmäisestä päivästä viimeiseen asti. Juhlaa vietettiin seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä pidettiin juhla kokous säädetyllä tavalla.

Israelilaisten suuri synnintunnustus

9 ¹ Sa-
man kuun kahdentenakymmenentenä neljantenä päivänä israelilaiset kokoontuivat paastoten, säkit yllään ja multaa pään päällä. ² Israelin jälkeläiset erottautuivat kaikista muukalaisista, ja paikoillaan seisten he tunnustivat syntinsä ja isiensä rikkomukset. ³ He seisovat paikoillaan, ja heille luettiin Herran, heidän Jumalansa, lain kirjaa neljännespäivän ajan. Toisen neljänneksen aikana he tunnustivat syntinsä ja palvoivat maahan kumartuneina Herraa, Jumalaansa.

⁴ Jeesua, Baani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Seerebja, Baani ja Kenani nousivat leeviläisten korokkeelle ja huusivat kovalla äänellä avuksi Herraa, Jumalaansa. ⁵ Leeviläiset Jeesua, Kadmiel, Baani, Hasabneja, Seerebja, Hoodia, Sebanja ja Petahja sanoivat:

”Nouskaa ja ylistäkää Herraa,
Jumalaanne:

Ikuisuudesta ikuisuuteen
olkoon sinun kunniakas
nimesi ylistetty
ja korotettu yli kaiken kiitoksen
ja ylistyksen.

⁶ Sinä yksin olet Herra!
Sinä olet tehnyt taivaat ja
taivasten taivaat kaikkine
joukkoineen,
maan ja kaiken, mitä siinä on,
meret ja kaiken, mitä niissä on.
Sinä annat elämän kaikille,
ja taivaan joukot palvovat sinua.
⁷ Sinä olet Herra Jumala, joka
valitsit Abramin.
Sinä veit hänet pois Kaldean
Uurista
ja annoit hänelle nimen Abraham.
⁸ Sinä havaitsit hänen sydämensä
uskolliseksi kasvojesi edessä
ja teit hänen kanssaan
liiton antaaksesi hänen
jälkeläisilleen
kanaanilaisten, heettiläisten,
amorilaisten maan,
perissiläisten, jebusilaisten ja
gargasilaisten maan.
Lupauksesi sinä olet täyttänyt,
sillä sinä olet vanhurskas.
⁹ Sinä näit isiemme kurjuuden
Egyptissä
ja kuulit heidän huutonsa
Kaislameren rannalla.
¹⁰ Sinä teit tunnustekoja ja
ihmeitä faraoille,
kaikille hänen palvelijoilleen
ja koko hänen maansa
kansalle,
sillä sinä tiesit heidän kohdelleen
kansaasi ylimielisesti.
Sinä teit itsellesi nimen, joka on
suuri tänäkin päivänä.

¹¹ Meren sinä halkaisit heidän
edessään,
ja he kulkivat meren poikki
kuivaa myöten,
mutta heidän takaa-ajajansa sinä
syöksit syvyyteen
kuin kiven valtaviin vesiin.
¹² Sinä johdit heitä päivällä
pilvipatsaassa
ja yöllä tulipatsaassa valaisten
heille tien,
jota heidän tuli kulkea.
¹³ Sinä laskeuduit Siinainvuorelle,
puhuit heille korkeuksista ja
annoit heille oikeat tuomiot,
luotettavat lait, hyvät säädökset
ja käskyt.
¹⁴ Pyhän sapattisi sinä ilmoitit
heille
ja annoit heille käskyt, säädökset
ja lain
palvelijasi Mooseksen kautta.
¹⁵ Sinä annoit heille taivaasta
leipää heidän nälkäänsä
ja annoit virrata heille vettä
kalliosta heidän janoonsa.
Sinä käskit heidän mennä ja ottaa
omakseen sen maan,
jonka olit kättä kohottaen
vannonut antavasi heille.
¹⁶ Mutta meidän isämme olivat
ylimielisiä.
He alkoivat niskoitella eivätkä
totelleet sinun käskyjäsi.
¹⁷ He kieltäytyivät olemasta
kuuliaisia
eivätkä muistaneet ihmeitäsi,

jotka sinä olit heidän keskellään
tehnyt.
He olivat niskureita
ja valitsivat kapinallisuudessaan
johtajan
palatakseen takaisin orjuuteensa.
Mutta sinä olet anteeksiantava
Jumala,
armollinen ja laupias,
pitkämielinen ja hyvin
armollinen.
Sinä et hylännyt heitä,
¹⁸ vaikka he tekivät itselleen
valetun mullikan ja sanoivat:
‘Tämä on sinun jumalasi, joka on
johdattanut sinut Egyptistä.’
He pilkkasivat sinua pahoin.
¹⁹ Kuitenkin sinä olit hyvin
armollinen etkä hylännyt
heitä autiomaassa.
Pilvipatsas ei poistunut heidän
luotaan johtamasta heitä
päivisin tiellä,
eikä tulipatsas yöllä valaisemasta
heille tietä,
jota heidän tuli kulkea.
²⁰ Hyvän Henkesi sinä annoit
heitä opettamaan,
manna et heiltä kieltänyt,
ja vettä sinä annoit heidän
janoonsa.
²¹ Neljäkymmentä vuotta sinä
elätit heitä autiomaassa,
heiltä ei puuttunut mitään.
Heidän vaatteensa eivät kuluneet,
eivätkä heidän jalkansa
turvonneet.

²² Sinä annoit heidän haltuunsa
valtakuntia ja kansoja,
ja niiden maat sinä jaoit heille
reunoja myöten.
He ottivat omakseen Siihonin
maan, Hesbonin kuninkaan
maan,
ja Baasanin kuninkaan
Oogin maan.
²³ Sinä teit heidän lapsensa
lukuisiksi kuin taivaan tähdet
ja veit heidät siihen maahan,
jonka olit luvannut heidän isilleen,
että he ottaisivat sen omakseen.
²⁴ Lapset tulivat ja ottivat
maan omakseen.
Sinä nöyryytit heidän
edessään maan asukkaat,
kanaanilaiset.
Sinä annoit nämä heidän käsiinsä
myös heidän kuninkaansa
ja maan kansat,
niin että he voivat tehdä näille,
mitä tahtoivat.
²⁵ He valloittivat linnoitetut
kaupungit ja rehevän maan.
He ottivat omakseen talot, jotka
olivat täynnä kaikkea hyvää,
kallioon hakatut vesisäiliöt,
viinitarhat ja öljypuut
ja suuret määrät hedelmäpuita.
He saivat syödä kyllikseen
ja lihoivat.
He saivat nauttia antimiesi
runsaudesta.
²⁶ Kuitenkin he niskoittelivat ja
kapinoivat sinua vastaan,

heittivät sinun lakisi selkänsä
taakse.

He tappoivat sinun profeettasi,
jotka varoittivat heitä
saadakseen heidät palaamaan
sinun luoksesi.

He pilkkasivat sinua pahoin.

²⁷ Sen tähden sinä annoit heidät
ahdistajien käsiin,
ja nämä ahdistivat heitä.

Mutta ahdinkonsa aikana he
huusivat sinua,
ja sinä kuulit taivaassa
ja suuren laupeutesi tähden
annoit heille vapauttajia,
jotka vapauttivat heidät
ahdistajien käsistä.

²⁸ Kun heillä oli helpompaa,
he tekivät jälleen pahaa
sinun edessäsi.

Silloin sinä jätit heidät vihollisten
käsiin.

Nämä sortivat heitä,
mutta kun he jälleen huusivat
sinua avukseen,

sinä kuulit taivaassa ja pelastit
heidät laupeudessasi
monta kertaa.

²⁹ Sinä varoitit heitä
saadaksesi heidät jälleen
noudattamaan lakiasi,
mutta he olivat ylimielisiä eivätkä
totelleet käskyjäsi.

He tekivät syntiä sädöksiäsi
vastaan,
joita noudattamalla ihminen
saa elää.

He käänsivät uppiniskaisina
selkänsä,
olivat niskureita eivätkä totelleet.

³⁰ Sinä olit kärsivällinen heitä
kohtaan monia vuosia,
ja varoitit heitä Hengelläsi
profeettojesi kautta,
mutta he eivät kuunnelleet.
Siksi sinä annoit heidät vieraiden
maiden kansojen käsiin.

³¹ Suuressa armossasi et
kuitenkaan tehnyt
heistä loppua.
Sinä et hylännyt heitä, sillä
sinä olet laupias ja
armollinen Jumala.

³² Ja nyt, Jumalamme, sinä
suuri Jumala,
väkevä ja pelättävä,
sinä, joka pidät voimassa liittosi
ja laupeutesi:

älä katso vähäksi kaikkea
sitä ahdinkoa,

joka on kohdannut meitä,
kuninkaitamme ja
ruhtinaitamme,

pappejamme, profeettojamme
ja isiämme, koko sinun
kansaasi,

Assurin kuninkaiden ajoista tähän
päivään saakka.

³³ Sinä olet vanhurskas kaikessa,
mikä meitä on kohdannut.
Sinä olet ollut uskollinen teoissasi,
mutta me olemme olleet
jumalattomia.

³⁴ Meidän kuninkaamme,
 ruhtinaamme, pappimme
 ja isämme
 eivät ole toimineet sinun
 lakisi mukaan
 eivätkä kuunnelleet sinun
 käskyjäsi ja todistuksiasi,
 joilla olit varoittanut heitä.
³⁵ Huolimatta suuresta
 hyvyydestäsi valtakunnassa,
 jonka olit heille antanut,
 avarassa ja rehevässä maassa,
 jonka olit heille lahjoittanut,
 he eivät palvelleet sinua eivätkä
 kääntyneet pois pahoista
 teoistaan.
³⁶ Katso, nyt me olemme orjia!
 Siinä maassa, jonka annoit
 isillemme,
 jotta he saisivat syödä sen
 hedelmiä ja antimia,
 siinä meidän täytyy nyt olla orjina.
³⁷ Se tuottaa runsaan sadon
 kuninkaille,
 jotka sinä syntiemme tähden olet
 pannut meitä hallitsemaan.
 He hallitsevat meitä ja karjaamme
 niin kuin tahtovat,
 ja me olemme suuressa
 ahdingossa.”

Kansa sitoutuu noudattamaan lakia

10¹ “Kaiken tämän johdosta
 me teemme sopimuksen,
 kirjallisen sopimuksen. Sinetöidyssä
 asiakirjassa olkoon päämiestemme,

leeviläistemme ja pappiemme ni-
 met. ² Sinetöidyssä asiakirjassa ovat
 nämä nimet:

Maaherra Nehemia, Hakaljan
 poika, ja Sidkia, ³ Seraja, Asarja,
 Jeremia, ⁴ Pashur, Amarja, Malkia,
⁵ Hattus, Sebanja, Malluk, ⁶ Haarim,
 Meremot, Obadja, ⁷ Daniel,
 Ginneton, Baaruk, ⁸ Mesullam,
 Abia, Mijamin, ⁹ Maasja, Bilgai ja
 Semaja, jotka ovat pappeja.

¹⁰ Leeviläisiä ovat Jeesua,
 Asanjan poika, Binnui, Heenadadin
 jälkeläinen, Kadmiel ¹¹ ja heidän
 veljensä Sebanja, Hoodia, Kelita,
 Pelaja, Haanan, ¹² Miika, Rehob,
 Hasabja, ¹³ Sakkur, Seerebja,
 Sebanja, ¹⁴ Hoodia, Baani ja Beninu.

¹⁵ Kansan päämiehiä ovat
 Paros, Pahat-Mooab, Eelam,
 Sattu, Baani, ¹⁶ Bunni, Asgad,
 Beebai, ¹⁷ Adonia, Bigvai, Aadin,
¹⁸ Aater, Hiskia, Assur, ¹⁹ Hoodia,
 Haasum, Beesai, ²⁰ Haarif, Anatot,
 Neebai, ²¹ Magpias, Mesullam,
 Heesir, ²² Mesesabel, Saadok,
 Jaddua, ²³ Pelatja, Haanan, Anaja,
²⁴ Hoosea, Hananja, Hassub,
²⁵ Halloohes, Pilha, Soobek,
²⁶ Rehum, Hasabna, Maaseja,
²⁷ Ahia, Haanan, Aanani, ²⁸ Malluk,
 Haarim ja Baana.

²⁹ Ja muu kansa, papit,
 leeviläiset, portinvartijat,
 laulajat, temppelipalvelijat ja
 kaikki, jotka ovat erottautuneet
 vieraiden maiden kansoista

noudattaakseen Jumalan lakia, sekä heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä, kaikki, jotka pystyvät ymmärtämään,³⁰ kaikki he liittyvät ylhäisiin veljiinsä. He tulevat valalle ja vannovat kirouksen uhalla vaeltavansa Jumalan lain mukaan, joka on annettu Jumalan palvelijan Mooseksen kautta. He vannovat kirouksen uhalla noudattavansa ja seuraavansa kaikkia Herran, meidän Herramme, käskyjä, oikeusperiaatteita ja säädöksiä.

³¹Me emme anna tyttäriämme maan kansoille emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi. ³²Jos maan kansat tuovat sapattina myytäväksi tavaroita tai mitä tahansa viljaa, me emme osta heiltä sapattina emmekä muinakaan pyhäpäivinä. Joka seitsemäs vuosi jätämme maan lepäämään ja kaikki saatavat velkomatta. ³³Me sitoudumme antamaan kolmanneskelin

vuodessa Jumalamme temppelissä suoritettavaa palvelusta varten:

³⁴Herran eteen asetettavia leipiä varten, jokapäiväistä ruokauhria ja polttouhria, sapattiuhreja, uudenkuun uhreja, juhlahuureja, pyhiä lahjoja ja syntiuhreja varten sovituksen toimittamiseksi Israelille sekä kaikkia Jumalamme temppelissä suoritettavia palvelutehtäviä varten.

³⁵Me, papit, leeviläiset ja kansa, olemme heittäneet arpaa siitä, mikä perhekunta tuo Jumalamme temppeliin uhrilahjahalkoja kunakin vuonna määräaikoina poltettaviksi Herran, meidän Jumalamme, alttarilla, niin kuin laissa on kirjoitettuna. ³⁶Me tuomme joka vuosi Herran temppeliin peltojemme ensisadon ja kaikkien hedelmäpuiden ensihedelmät, ³⁷samoin esikoiset pojistamme ja karjastamme, niin kuin laissa on kirjoitettuna. Tuomme esikoiset naudoistamme ja lampaistamme Jumalamme temppeliin papeille, jotka hoitavat virkaansa Jumalamme temppelissä.

³⁸Me tuomme papeille Jumalamme temppelin varastohuoneisiin rouhittujen jyviemme ensisadon ja muut antimme ja kaikkien viiniköynnösten ja öljypuiden ensihedelmät. Me annamme leeviläisille maamme kymmenykset. Leeviläiset itse keräävät kymmenykset kaikista kaupungeista, joiden peltoja me viljelemme. ³⁹Papin, Aaronin pojan, tulee olla leeviläisten mukana heidän ottaessaan vastaan kymmenyksiä, ja leeviläisten tulee viedä kymmenykset saamistaan kymmenyksistä Jumalamme temppelin varastohuoneisiin.

⁴⁰Israelilaisten ja leeviläisten

on vietävä uhraamansa vilja, viini ja öljy huoneisiin, joissa säilytetään pyhäkön esineitä ja joissa oleskelevat palvelusvuorossa olevat papit, portinvartijat ja laulajat. Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä.”

Jerusalem asukkaat

11¹Kansan johtomiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin, mutta muu kansa heitti arpaa saadakseen aina yhden kymmenestä asettumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, yhdeksän jäädessä asumaan muihin kaupunkeihin.²Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat asumaan Jerusalemiin.

³Seuraavat maakunnan päämiehet asettuivat asumaan Jerusalemiin. Juudan kaupungeissa asui israelilaisia, heidän joukossaan pappeja, leeviläisiä ja temppelipalvelijoita sekä Salomon palvelijoiden jälkeläisiä, kukin perintöosallaan ja kaupungissaan.⁴Jerusalemassa asuivat nämä Juudan ja Benjaminin heimojen miehet:

Juudan heimosta: Ataja, Ussian poika – tämä oli Sakarjan poika, tämä Amarjan, tämä Sefatjan ja tämä Mahalalelin. He olivat Perksen jälkeläisiä,⁵ja Maaseja, joka oli Baarukin poika. Baaruk oli Kolhoosen poika, tämä Hasajan, tämä Adajan, tämä Joojaribin ja

tämä Sakarjan poika, Seelan jälkeläisiä.⁶Jerusalemassa asuvia Perksen jälkeläisiä oli kaikkiaan 468 sotakuntoista miestä.

⁷Benjaminin heimoa: Sallu, Mesullamin poika. Mesullam oli Jooedin poika, tämä Pedajan, tämä Koolajan, tämä Maasejan, tämä Iitelin ja tämä Jesajan poika.⁸Hänen lisäksi olivat Gabbai ja Sallai, yhteensä 928.⁹Jooel, Sikrin poika, toimi heidän esimiehenään ja Juuda, Senuan poika, toisena kaupunginpäällikkönä.

¹⁰Pappeja: Jedaja, Joojaribin poika, Jaakin¹¹ja Seraja, Hilkian poika, Jumalan temppelin esimies. Hilkia oli Mesullamin poika, tämä Saadokin, tämä Merajotin ja tämä Ahitubin poika.¹²Lisäksi olivat heidän veljensä, jotka toimittivat palvelusta temppelissä, 822 miestä. Heidä olivat myös Adaja, Jerohamin poika. Jeroham oli Pelaljan poika, tämä Amsin, tämä Sakarjan, tämä Pashurin ja tämä Malkian poika,¹³ja heidän veljensä, jotka olivat perhekuntien päämiehiä, 242 miestä. Lisäksi siellä asui Amassai, Asarelin poika, tämä oli Ahsain poika, tämä Mesillemotin ja tämä Immerin poika,¹⁴sekä heidän veljensä, jotka olivat urheita satureita, 128 miestä. Heidän päällikkönsä oli Sabdiel, Gedolimin poika.

¹⁵ Leeviläisiä: Semaja, Hassubin poika – tämä oli Asrikamin poika, tämä Hasabjan ja tämä Bunnin poika – ¹⁶ sekä Sabbetai ja Joosabad, leeviläisten johtomiehet, jotka valvoivat maallisia töitä Jumalan temppelissä, ¹⁷ lisäksi Mattanja, Miikan poika, joka rukoiltaessa aloitti kiitoksen – tämä oli Sabdin poika ja tämä Aasafin, ensimmäisen ylistyksen johtajan, poika – sekä Bakbukja, Mattanjan nuorempi veli, ja Abda, Sammuan poika – tämä oli Gaalalin poika ja tämä Jedutunin poika. ¹⁸ Leeviläisiä oli pyhässä kaupungissa yhteensä 284.

¹⁹ Portinvartioita olivat Akkub, Talmon ja heidän veljensä, yhteensä 172. He vartioivat portteja.

²⁰ Muut israelilaiset ja papit ja leeviläiset asuivat Juudan muissa kaupungeissa, kukin perintömaallaan.

²¹ Temppelipalvelijat asuivat Oofelissa. Siiha ja Gispa valvoivat temppelipalvelijoita. ²² Leeviläisten esimiehenä Jerusalemissa Jumalan temppelin palvelutehtävissä oli Ussi, Baanin poika – tämä oli Hasabjan poika, tämä Mattanjan ja tämä Miikan poika, Aasafin jälkeläisiä, laulajia. ²³ Laulajista oli kuninkaan käsky, sopimus, joka turvasi heidän päivittäiset tarpeensa. ²⁴ Petahja, Mesesabelin poika, Juudan pojan Serahin

jälkeläisiä, oli lähinnä kuningasta kaikissa kansaa koskevissa asioissa.

Muiden kaupunkien asukkaat

²⁵ Juudan heimon miehiä asui myös seuraavissa kylissä, jotka olivat heidän omien peltomaittensa ympäröimiä: Kirjat-Arbassa ja sen tytärkaupungeissa, Diibonissa ja sen tytärkaupungeissa, Jekabseelissa ja siihen kuuluvissa kylissä ²⁶ sekä Jeesuassa, Mooladassa, Beet-Peletissä, ²⁷ Hasar-Suualissa, Beersebassa ja sen tytärkaupungeissa, ²⁸ Siklagissa, Mekonassa ja sen tytärkaupungeissa, ²⁹ Een-Rimmonissa, Sorassa, Jarmutissa, ³⁰ Saanoahissa, Adullamissa ja niihin kuuluvissa kylissä, Laakiksessa ja sen alueilla, Asekassa ja sen tytärkaupungeissa. Heitä asui Beersebasta Hinnominlaaksoon asti.

³¹ Benjaminin heimon miehiä asui Gebassa, Mikmaassa, Aijassa, Beetelissä ja sen tytärkaupungeissa, ³² Anatotissa, Noobissa, Ananjassa, ³³ Haasorissa, Raamassa, Gittaimissa, ³⁴ Haadidissa, Seboimissa, Neballatissa, ³⁵ Loodissa, Oonossa ja Gee-Harasimissa. ³⁶ Eräitä leeviläisten osastoja siirtyi Juudasta Benjaminiin.

Pappien ja leeviläisten sukuluettelot

12 ¹ Nämä ovat ne papit ja leeviläiset, jotka olivat tulleet

pakkosiirtolaisuudesta Serubbaabelin, Sealtielin pojan, ja ylipappi Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra, ² Amarja, Malluk, Hattus, ³ Sekanja, Rehum, Meremot, ⁴ Iddo, Ginnetoi, Abia, ⁵ Mijjamin, Maadja, Bilga, ⁶ Semaja, Joojarib, Jedaja, ⁷ Sallu, Aamok, Hilkiä ja Jedaja. Nämä olivat pappien ja heidän veljiensä päämiehiä ylipappi Jeesuan aikana.

⁸ Leeviläisiä olivat Jeesua, Binnui, Kadmiel, Seerebja, Juuda ja Mattanja. He johtivat yhdessä veljiensä kanssa kiitoslaulua. ⁹ Heidän veljensä Bakbukja ja Unni hoitivat tehtäviä heidän rinnallaan.

¹⁰ Ylipappi Jeesualle syntyi Joojakim, Joojakimille Eljasib, Eljasibile Joojada, ¹¹ Joojadalle Joonatan ja Joonatanille Jaddua.

¹² Seuraavat papit olivat Joojakimin aikana sukujensa päämiehiä: Meraja oli Serajan suvun päämies, Hananja Jeremian,

¹³ Mesullam Esran, Joohanin Amarjan, ¹⁴ Joonatan Mallukin, Joosef Sebanjan, ¹⁵ Adna Haarimin, Helkai Merajotin, ¹⁶ Sakarja Iddon, Mesullam Ginnetonin, ¹⁷ Sikri Abian, Piltai Minjaminin ja Moodajan, ¹⁸ Sammu Bilgan, Joonatan Semajan, ¹⁹ Mattenai Joojaribin, Ussi Jedajan, ²⁰ Kallai Sallain, Eeber Aamokin, ²¹ Hasabja Hilkiän ja Netanel Jedajan.

²² Ylipappien Eljasibin, Joojadan, Joohanenin ja Jadduan aikana merkittiin leeviläisten perhekuntien päämiehet luetteloihin, samoin papit persialaisen Daarejaveksen hallitusaikana. ²³ Leeviläisten

perhekuntien päämiehet on merkitty aikakirjaan Joohanenin, Eljasibin pojan, aikaan asti.

²⁴ Leeviläisten päämiehet Hasabja, Seerebja ja Jeesua, Kadmielin poika, sekä heidän veljensä heidän rinnallaan lauloivat ylistystä ja kiitosta järjestäytyneinä Daavidin, Jumalan miehen, käskyn mukaan. ²⁵ Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat portinvartijoita, joiden tehtävänä oli vartioida porttien varastohuoneita.

²⁶ Nämä miehet elivät Joojakimin, Jeesuan pojan, Joosadakin pojanpojan, aikana ja käskynhaltija Nehemian ja pappi Esran, kirjanoppineen, aikana.

Muurin vihkimisjuhla

²⁷ Jerusalemin muurin vihkiäisiä varten haettiin leeviläiset kaikista asuinpaikoistaan ja tuotiin Jerusalemiin viettämään iloiten vihkiäisjuhlaa ja laulamaan kiitosvirsiä ja lauluja symbaalien, harppujen ja lyyrojen säestyksellä.

²⁸ Laulajien jälkeläiset koottiin kaikkialta Jerusalemin ympäristön tasangoilta ja netofalaisten kylistä, ²⁹ Beet-Gilgalista sekä Geban

ja Asmavetin alueilta. Laulajat olivat rakentaneet itselleen kylä Jerusalemin ympäristöön.

³⁰ Papit ja leeviläiset puhdistautuivat, ja sitten he puhdistivat kansan sekä portit ja muurin. ³¹ Sen jälkeen minä vein Juudan päämiehet ylös muurin päälle ja järjestin kaksi suurta kiitoskulkuetta. Toinen niistä kulki muuria pitkin oikealle, kohti Lantaporttia. ³² Sen jäljessä kulkivat Hoosaja ja toinen puoli Juudan päämiehistä ³³ sekä Asarja, Esra, Mesullam, ³⁴ Juuda, Benjamin, Semaja, Jeremia ³⁵ ja torvia soittavat papit Sakarja, Joonatanin poika – tämä oli Semajan poika, tämä Mattanjan, tämä Miikajan, tämä Sakkurin ja tämä Aasafin poika – ³⁶ ja hänen veljensä Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani, jotka soittivat Daavidin, Jumalan miehen, soittimia. Heidän edellään kulki Esra, kirjanoppinut. ³⁷ He kulkivat Lähdeportin ohi, jatkoivat suoraan eteenpäin ja nousivat Daavidin kaupungin portaita ylös Daavidin palatsin yläpuolella olevalle muurille. Sieltä he kulkivat itään päin Vesiportille asti.

³⁸ Toinen kiitoskulkue kulki muurilla vastakkaiseen suuntaan, sen jäljessä minä ja toinen puoli kansaa, Uunitornin ohi Leveällemuurille asti,

³⁹ Efraiminportin, Vanhanportin, Kalaportin, Hananelintornin ja Sadantornin ohi Lammasportille. Kulkue pysähtyi Vartioportin luona. ⁴⁰ Sitten molemmat kiitoskulkueet asettuivat Jumalan temppeliin, niin myös minä ja kanssani puolet johtomiehistä, ⁴¹ samoin papit Eljakim, Maaseja, Minjamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, joilla oli torvet, ⁴² sekä Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joohanen, Malkia, Eelam ja Eser. Laulajat aloittivat laulun Jisrahjan johdolla. ⁴³ Tuona päivänä uhrattiin suuret teurasuhrit, ja kansa iloitsi, sillä Jumala oli antanut heille suuren ilon. Myös naiset ja lapset iloitsivat, ja ilonpito kuului Jerusalemistä kauas.

Pappien ja leeviläisten osuudet

⁴⁴ Samana päivänä asetettiin miehiä valvomaan varastohuoneita, joissa säilytettiin lahjoja, ensihedelmiä ja kymmenyksiä. Niihin oli myös kerättävä kaupunkien peltomailta papeille ja leeviläisille lain mukaan kuuluvat osuudet. Juuda näet iloitsi jumalanpalvelusta toimittavista papeista ja leeviläisistä. ⁴⁵ Nämä hoitivat jumalanpalvelustehtävät ja puhdistusmenot tunnollisesti. Myös laulajat ja portinvartijat hoitivat tehtävänsä niin kuin Daavid ja hänen poikansa Salomo olivat käskeneet. ⁴⁶ Olihan jo muinoin,

Daavidin ja Aasafin aikana, ollut laulunjohtajia, jotka johtivat ylistys- ja kiitoslauluja Jumalan kunniaksi. ⁴⁷Koko Israel antoi Serubbaabelin aikana ja Nehemian aikana laulajille ja portinvartijoille heidän jokapäiväiset osuutensa. Israelilaiset pyhittivät osuudet myös leeviläisille, ja leeviläiset pyhittivät osuudet Aaronin jälkeläisille.

Nehemian tekemät uudistukset

13 ¹Tuona päivänä luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen. Siihen havaittiin kirjoitetun, etteivät ammonilaiset eivätkä mooabilaiset pääsisi koskaan Jumalan seurakuntaan, ²sillä he eivät tulleet israelilaisia vastaan leipää ja vettä tuoden vaan palkkasivat Bileamin kiroamaan Israelia. Meidän Jumalamme muutti kuitenkin kirouksen siunaukseksi. ³Kuultuaan tämän säädöksen israelilaiset erottivat keskuudestaan kaiken sekakansan.

⁴Tätä ennen ylipappi Eljasib, Toobian sukulainen, oli asetettu meidän Jumalamme temppelin varastuhuoneiden valvojaksi. ⁵Eljasib oli sisustanut Toobian käyttöön suuren huoneen. Aikaisemmin sinne oli tapana panna ruokauhri, suitsuke, astiat sekä leeviläisille, laulajille ja portinvartijoille säädetyt kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä ja myös pappien osuudet.

⁶Tämän kaiken tapahtuessa minä en ollut Jerusalemissa, sillä Artahsastan, Baabelin kuninkaan, kolmantenakymmenentenäkahdentena hallitusvuotena olin mennyt kuninkaan luo. Jonkin ajan kuluttua pyysin kuninkaalta luvan ⁷ja palasin Jerusalemiin. Kun minä huomasin, millaisen vahingon Eljasib oli tehnyt varatessaan huoneen Toobian käyttöön Jumalan temppelin esipihoilta, ⁸minä suutuin kovasti ja heitin kaikki Toobian suvun esineet ulos huoneesta. ⁹Sitten käskin puhdistaa huoneet ja viedä niihin takaisin Jumalan temppelin esineet, ruokauhrin ja suitsukkeen.

¹⁰Sain myös tietää, ettei leeviläisille ollut annettu heidän osuuksiaan ja että leeviläiset ja laulajat, joiden olisi ollut tehtävä palvelusta, olivat paenneet kukin maatilalleen. ¹¹Minä nuhtelin esimiehiä ja kysyin: ”Miksi Jumalan temppeli on laiminlyöty?” Sitten kokosin leeviläiset ja laulajat ja asetin heidät tehtäviinsä. ¹²Silloin koko Juuda toi kymmenykset viljasta, viinistä ja öljystä varastuhuoneisiin. ¹³Minä asetin ylipappi Selemjan, lainoppineen Saadokin ja leeviläisen Pedajan valvomaan varastuhuoneita sekä heidän kanssaan Haananin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojanpojan. Heidä kaikkia pidettiin

luotettavina, ja heidän tehtävänään oli jakaa osuudet veljilleen.

¹⁴ ”Muista minua tämän tähden, Jumalani, äläkä pyyhi pois uskollisia tekojani, jotka minä olen tehnyt Jumalani temppelin ja sen palveluksen hyväksi.”

¹⁵ Siihen aikaan minä näin, että Juudassa poljettiin sapattina viinikuurnia ja kuljetettiin viljakuormia. Viljaa kuljetettiin aasien selässä samoin kuin viiniä, rypäleitä, viikunoita ja kaikenlaista muuta tavaraa; niitä tuotiin Jerusalemiin sapatinpäivänä. Minä varoitin kauppiaita, kun he myivät elintarvikkeita tuona päivänä. ¹⁶ Kaupungissa asui myös tyyrolaisia, jotka toivat sinne kalaa ja kaikenlaista kauppatavaraa ja myivät sitä Juudan kansalle sapattina, vieläpä Jerusalemissa. ¹⁷ Minä nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin heille: ”Miksi teette näin pahoin ja häpäisette sapatinpäivän?” ¹⁸ Eivätkö teidän isänne tehneet juuri näin? Eikö Jumalamme siksi antanut kaiken tämän pahan kohdata meitä ja tätä kaupunkia? Ja silti te vain lisäätte vihaa Israelin päälle häpäisemällä sapatin.”

¹⁹ Kun Jerusalemin porteilla alkoi hämärtää ennen sapattia, minä käskin sulkea portit ja kielsin avaamasta niitä ennen sapatin päättymistä. Minä asetin palvelijoitani porteille,

ettei yksikään kuorma pääsisi kaupunkiin sapatinpäivänä. ²⁰ Kauppiat ja kaikenlaisten tavaroiden myyjät jäivät kuitenkin yöksi Jerusalemin ulkopuolelle kerran tai kahdesti. ²¹ Silloin minä varoitin heitä ja sanoin heille: ”Miksi te jätte yöksi muurin edustalle? Jos te vielä kerrankin teette sen, minä käyn teihin käsiksi.” Sen jälkeen he eivät enää tulleet sapattina. ²² Sitä sanoin leeviläisille, että heidän oli puhdistauduttava ja tultava vartioimaan portteja, jotta sapatinpäivä pyhitettäisiin. Jumalani, muista hyväkseni myös tämä ja armahda minua suuressa armossasi.

²³ Noina päivinä näin myös juutalaisia, jotka olivat ottaneet vaimoikseen asdodilaisia, ammonilaisia ja moobilaisia naisia. ²⁴ Puolet heidän lapsistaan puhui asdodin kieltä tai jonkin muun kansan kieltä. He eivät osanneet puhua juudan kieltä. ²⁵ Silloin minä nuhtelin heitä ja kirosin heitä. Muutamia heistä minä jopa löin ja revin heitä parrasta. Vannotin heitä Jumalan kautta: ”Älkää antako tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi älkääk ottako heidän tyttäriään vaimoiksi pojillenne tai itsellenne. ²⁶ Eikö Salomo, Israelin kuningas, tehnyt juuri tuollaista syntiä? Hänen vertaistaan kuningasta ei ollut yhdelläkään maan päällä asuvista

monilukuisista kansoista. Hän oli rakas Jumalalleen, ja Jumala asetti hänet koko Israelin kuninkaaksi. Kuitenkin vieraiden kansojen naiset saivat hänetkin tekemään syntiä.²⁷ Pitääkö meidän yhä kuulla teistä, että te harjoitatte kaikkea tätä suurta pahuutta ja olette uskottomia meidän Jumalaamme kohtaan ottamalla vaimoiksenne muukalaisnaisia?”

²⁸Yksi ylipappi Eljasibin pojan Joojadan pojista oli hooronilaisen

Sanballatin vävy. Hänet minä karkotin luotani.²⁹ Jumalani, muista, että he ovat saastuttaneet pappeuden sekä pappeutta ja leeviläisiä koskevan liiton.³⁰ Näin minä puhdistin kansan kaikesta muukalaisuudesta ja asetin papit ja leeviläiset palvelutehtäviin, kunkin omaan tehtäväänsä,³¹ ja määräsin myös ajat, jolloin uhrihalot ja ensihedelmät oli tuotava. Jumalani, muista tämä minun hyväkseni.

ESTERIN KIRJA

PERSIAN KUNINKAAN HOVI, 1 – 2

Kuningas Ahasveroksen pidot

1¹Tämä tapahtui Ahasveroksen aikana, sen Ahasveroksen, joka hallitsi 127 maakuntaa Intiasta Kuusiin saakka. ²Siihen aikaan, kun kuningas Ahasveros istui kuninkaallisella valtaistuimellaan, joka oli Suusanin linnassa, ³hän järjesti kolmantena hallitusvuotenaan pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen. Persian ja Meedian sotavoimien päälliköt, ylimykset ja maaherrat olivat hänen luonaan, ⁴kun hän esitteli heille kunniakkaan valtakuntansa rikkautta ja suuruutensa loistoa ja komeutta – ja sitä kesti kauan, 180 päivää.

⁵Ja kun ne päivät olivat täytty-mässä, järjesti kuningas kaikelle Suusanin linnassa läsnäolevalle väelle, suurimmasta pienimpään, kuninkaan palatsin puutarhan esipihaan seitsenpäiväiset pidot. ⁶Valkoisia ja sinipunaisia pellava- ja puuvillaverhoja oli ripustettu valkoisilla ja purppuranpunaisilla pellavaköysillä katoksiksi hopeatankojen ja valkomarmoripylväiden varaan. Piha-aukiolla, joka oli kivetty mosaiikiksi vihreällä ja valkoisella marmorilla, helmiäisellä ja

kirjavalla marmorilla, oli kultaisia ja hopeisia lepovuoteita. ⁷Juotavaa tarjottiin kulta-astioissa, ja astiat olivat erimuotoisia. Kuninkaallista viiniä oli runsaasti, kuninkaalliseen tapaan. ⁸Juomisessa oli sääntönä, ettei saanut olla mitään pakkoa, sillä kuningas oli antanut kaikille hovimestareilleen sellaisen määräyksen, että oli tehtävä jokaisen oman mieltymyksen mukaan. ⁹Kuningatar Vasti puolestaan laittoi naisille pidot kuningas Ahasveroksen kuninkaalliseen palatsiin.

Kuningatar Vasti on tottelematon

¹⁰Seitsemäntenä päivänä, kun kuningas oli viinistä hilpeällä mielellä, hän käski Mehumanin, Bistan, Harbonan, Bigtan, Abagtan, Seetarin ja Karkasin, niiden seitsemän eunukin, jotka olivat kuningas Ahasveroksen henkilökohtaisia palvelijoita, ¹¹tuoda kuningatar Vastin, kuninkaallinen kruunu päässään, kuninkaan eteen, että hän saisi näyttää kansoille ja ruhtinaille hänen kauneutensa, sillä Vasti oli näöltään hyvin kaunis.

¹²Mutta kuningatar Vasti kieltäytyi tulemasta huolimatta eunukkien tuomasta kuninkaan käskystä. Silloin kuningas suuttui kovin, ja hänen vihansa syttyi.

Vasti hylätään kuninkaallisesta arvosta

¹³ Kuningas puhui viisaille, ajantietäjille – sillä näin oli tapana esittää kuninkaan asia kaikille lain ja oikeuden tuntijoille.

¹⁴ Lähimpänä häntä olivat Karsena, Seetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian ruhtinasta, jotka näkivät kuninkaan kasvot ja istuivat valtakunnan johtopaikoilla.

¹⁵ Kuningas kysyi: ”Mitä on lain mukaan tehtävä kuningatar Vastille, kun hän ei ole noudattanut käskyä, jonka kuningas Ahasveros on antanut eunukkien välityksellä?”

¹⁶ Memukan sanoi kuninkaan ja ruhtinaiden edessä: ”Kuningatar Vasti ei ole rikkonut ainoastaan kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita vastaan ja kaikkia kansoja vastaan kuningas Ahasveroksen kaikissa maakunnissa. ¹⁷ Kun kuningattaren teko leviää kaikkien vaimojen tietoon, se saattaa heidät halveksimaan aviomiehiään, kun voidaan sanoa: ’Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta tämäpä ei tullut!’ ¹⁸ Jo tänä päivänä voivat Persian ja Meedian ruhtinattaret, jotka ovat kuulleet kuningattaren teosta, mainita siitä kaikille kuninkaan ruhtinaille, ja siitä koituu halveksuntaa ja suuttumusta kylliksi asti.

¹⁹ Jos kuningas hyväksi näkee, julkaistakoon kuninkaallinen käsky ja kirjoitettakoon se peruuttamattomana Persian ja Meedian lakeihin, ettei Vasti enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen ja että kuningas antaa hänen kuninkaallisen arvonsa toiselle, häntä paremmalle naiselle. ²⁰ Kun kuninkaan antama säädös tulee tunnetuksi koko hänen valtakunnassaan, vaikka se onkin suuri, niin kaikki vaimot antavat kunnian aviomiehilleen, suurimmasta pienimpään.”

²¹ Tämä puhe miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki Memukanin ehdotuksen mukaan.

²² Hän lähetti kaikkiin kuninkaan maakuntiin – kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä – kirjeet, että jokainen mies olkoon herra talossaan ja saakoon puhua oman kansansa kieltä.

Esteristä tulee kuningatar

2 ¹ Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveroksen viha oli lauhtunut, hän muisti Vastin ja sen, mitä tämä oli tehnyt, ja mitä hänestä oli päätetty. ² Niin nuorukaiset, jotka olivat kuninkaan palveluksessa, sanoivat: ”Etsittäköön kuninkaalle nuoria neitsyitä, näöltään ihania. ³ Määrätköön kuningas kaikkiin valtakuntansa maakuntiin

asiamiehet kokoamaan kaikki nuoret ja näöltään ihanat neitsyet Suusanin linnaan haaremiin, Heegain, kuninkaan eunukin ja vaimojen vartijan, huostaan. Siellä heille annettakoon heidän kauneudenhoitonsa.⁴ Se neitonen, joka kuningasta miellyttää, tulkoon kuningattareksi Vastin sijaan.” Tämä puhe miellytti kuningasta, ja hän teki niin.

⁵Suusanin linnassa oli juutalainen mies nimeltään Mordokai. Hän oli benjaminilainen, ja hänen isänsä oli Jaair, joka oli Kiisin pojan Siimein poika.⁶ Hänet oli viety Jerusalemissa pakkosiirtolaisuuteen siinä joukossa, joka vietiin samalla kertaa kuin Juudan kuningas Jekonja, jonka Baabelin kuningas Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen.⁷ Hänestä oli tullut setänsä tyttären Hadassan, toiselta nimeltään Esterin, kasvatusisä, koska Esterillä ei ollut isää eikä äitiä. Tyttö oli vartaloltaan kaunis ja näöltään ihana, ja hänen isänsä ja äitinsä kuoltua oli Mordokai ottanut hänet tyttäreksensä.

⁸Kun kuninkaan käsky ja laki tuli tunnetuksi ja kun paljon neitosia koottiin Suusanin linnaan Heegain huostaan, otettiin Esterin kuninkaan palatsiin Heegain, vaimojen vartijan, huostaan.⁹ Tyttö miellytti häntä ja pääsi hänen suosioonsa. Heegai järjesti hänelle

kiireesti hänen kauneudenhoitonsa ja määrätyn ravinto-osansa sekä seitsemän valikoitua palvelijataria kuninkaan palatsista ja siirsi hänet palvelijattarineen haaremin parhaaseen paikkaan.¹⁰ Ester ei ilmaissut kansaansa eikä syntyperäänsä, sillä Mordokai oli kieltänyt häntä ilmaisemasta sitä.¹¹ Mutta Mordokai kuljeskeli joka päivä haaremin esipihan edustalla saadakseen tietää, voiko Ester hyvin ja mitä hänelle tapahtui.

¹²Kunkin neitosen vuoro tuli mennä kuningas Ahasveroksen luosen jälkeen, kun hän oli saanut kaksitoista kuukautta kauneudenhoitoa vaimoista annetun määräyksen mukaan. Kuusi kuukautta hoitoa annettiin mirhaöljyllä ja toiset kuusi kuukautta balsamiöljyllä sekä muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla.¹³ Ja tällä tavoin neitonen meni kuninkaan luo: Kaikki, mitä hän pyysi, annettiin hänelle mukaan haaremistakin kuninkaan palatsiin.¹⁴ Illalla hän meni, ja aamulla hän palasi toiseen haaremiin kuninkaan eunukin Saasgasin, sivuvaimojen vartijan, huostaan. Hän ei enää mennyt kuninkaan luo, paitsi jos kuningas oli mieltynyt häneen, ja hänet kutsuttiin nimeltä.

¹⁵Kun Esterin, Mordokain sedän Abihailin tyttären, jonka Mordokai oli ottanut tyttäreksensä, vuoro tuli mennä kuninkaan luo, hän ei

pyytänyt mukaansa muuta kuin sen, mitä kuninkaan eunukki Heegai, vaimojen vartija, neuvoi häntä ottamaan. Ester pääsi kaikkien niiden suosioon, jotka näkivät hänet.

¹⁶ Ester vietiin kuningas Ahasveroksen luo hänen kuninkaalliseen palatsiinsa kymmenennessä kuussa, eli teebet-kuussa, hänen seitsemäntenä hallitusvuotenaan.

¹⁷ Ja kuningas rakastui Esteriin enemmän kuin kaikkiin muihin naisiin, ja hän sai kuninkaan edessä suuremman armon ja suosion kuin muut neitsyet. Ahasveros pani kuninkaallisen kruunun Esterin päähän ja teki hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

¹⁸ Kuningas järjesti suuret pidot kaikille ruhtinailleen ja ylimmille virkamiehilleen, pidot Esterin kunniaksi, myönsi maakunnille verohelpotuksia ja jakeli lahjoja kuninkaalliseen tapaan.

Mordokai paljastaa salaliiton

¹⁹ Kun neitsyitä koottiin toinen kerta, Mordokai istui kuninkaan portissa. ²⁰ Ester ei ollut ilmaissut syntyperäänsä eikä kansaansa niin kuin Mordokai oli häntä kieltänytkin tekemästä sitä. Ester teki yhä sen mukaan kuin Mordokai neuvoi, samoin kuin ollessaan hänen kasvattinaan.

²¹ Siihen aikaan, kun Mordokai jo istui kuninkaan portissa, Bigtan ja Teres, kaksi kuninkaan eunukkia,

ovenvartijoita, suuttuivat ja etsivät tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuninkas Ahasverokseen. ²² Mutta asia tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmoitti sen kuningatar Esterille. Ester kertoi sen kuninkaalle Mordokain nimissä. ²³ Asia tutkittiin, ja kun se havaittiin todeksi, ripustettiin molemmat eunukit hirsipuuhun. Ja se kirjoitettiin kuninkaan aikakirjaan.

JUUTALAISIA UHKAAVA AHDINKO, 3 – 5

Haaman päättää tuhota juutalaiset

3 ¹ Näiden tapausten jälkeen kuningas Ahasveros korotti agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, ylensi hänet ja asetti hänen asemansa kaikkien luonaan olevien ruhtinaiden yläpuolelle. ² Kaikki kuninkaan palvelijat, jotka olivat kuninkaan portissa, polvistuivat ja kumartuivat maahan Haamanin edessä, sillä niin oli kuningas käskennyt häntä kohdella. Mutta Mordokai ei polvistunut eikä kumartunut maahan. ³ Niin kuninkaan palvelijat, jotka olivat kuninkaan portissa, sanoivat Mordokaille: ”Miksi sinä rikot kuninkaan käskyä?” ⁴ Kun he päivästä toiseen sanoivat hänelle näin, eikä hän kuunnellut heitä, he ilmoittivat sen Haamanille nähdäkseen, olivatko Mordokain esittämät syyt päteviä. Hän oli näet ilmoittanut heille olevansa juutalainen.

⁵ Kun Haaman näki, ettei Mordokai polvistunut eikä kumartunut maahan hänen edessään, tuli Haaman kiukkua täyteen. ⁶ Kun hänelle oli ilmoitettu, mitä kansaa Mordokai oli, hän väheksyi käydä käsiksi yksin Mordokaihin. Haaman etsi tilaisuutta hävittääkseen kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, Ahasveroksen koko valtakunnasta.

⁷ Ensimmäisessä kuussa, eli niisan-kuussa, kuningas Ahasveroksen kahdentenatoista vuotena, heitettiin Haamanin edessä puuria, eli arpaa, jokaisesta päivästä ja jokaisesta kuukaudesta, jotta Mordokain kansa tuhottaisiin yhtenä päivänä. Arpa osui kahdennentoista kuukauden, eli adar-kuun, kolmanteentoista päivään. ⁸ Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: "On yksi kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja. Kuninkaan ei sovi jättää heitä rauhaan. ⁹ Jos kuningas hyväksii näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava, ja minä punnitsen 10 000 talenttia hopeaa rahastonhoitajille vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin."

¹⁰ Niin kuningas otti sormestaan sinettisormuksensa ja antoi

sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten vastustajalle. ¹¹ Kuningas sanoi Haamanille: "Hopea olkoon annettu sinulle, ja samoin se kansa, tehdäksesi sille, mitä hyväksi näet."

¹² Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit ensimmäisessä kuussa, sen kolmantenatoista päivänä, ja kirjoitettiin, aivan niin kuin Haaman käski, määräys kuninkaan satraapeille ja kaikkien maakuntien käskynhaltijoille ja kaikkien kansojen ruhtinaille, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä. Kuningas Ahasveroksen nimessä se kirjoitettiin ja sinetöitiin kuninkaan sinettisormuksella. ¹³ Juoksijoiden mukana lähetettiin kaikkiin kuninkaan maakuntiin kirjeet, että oli hävitettävä, tapettava ja tuhottava kaikki juutalaiset, nuorukaisista vanhuksiin, lapset ja naiset, samana päivänä, kahdennentoista kuun, eli adar-kuun, kolmantenatoista päivänä, ja että oli ryöstettävä heiltä saalista. ¹⁴ Kirjoituksen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille kansoille, että ne olisivat valmiit tuona päivänä. ¹⁵ Juoksijat lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti matkaan, kun laki oli annettu Suusanin linnassa. Kuningas ja

Haaman istuivat juomaan, mutta Suusanin kaupungissa vallitsi hämmennys.

Mordokai vaatii apua Esteriltä

4¹Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, repäisi Mordokai vaatteensa, pukeutui säkkiin ja sirotteli päälleen tuhkaa, meni keskelle kaupunkia ja huusi kovia ja katkeria valitushuutoja.²Hän meni kuninkaan portin edustalle asti, sillä sisälle kuninkaan porttiin ei saanut mennä säkkiin puettuna.³Jokaisessa maakunnassa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen määräyksensä saapui, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru: paastottiin, itkettiin ja valitettiin. Monet levittivät alleen säkin ja tuhkaa.

⁴Kun Esterin palvelijattaret ja hänen eunukkinsa tulivat ja kertoivat hänelle tämän, kuningatar oikein vapisi tuskasta. Hän lähetti vaatteita, että Mordokai puettaisiin niihin ja että hän riisuisi säkin yltään, mutta hän ei ottanut niitä vastaan.⁵Niin Ester kutsui Hatakin, joka oli yksi kuninkaan eunukeista ja jonka tämä oli asettanut häntä palvelemaan, ja käski hänen mennä Mordokain luo, saadakseen tietää, mitä tämä kaikki oli ja mistä se johtui.⁶Niin Hatak meni Mordokain luo kaupungin torille, joka on kuninkaan portin

edustalla.⁷Mordokai ilmoitti hänelle kaiken, mitä hänelle oli tapahtunut, ja myös tarkalleen, kuinka paljon hopeaa Haaman oli luvannut punnita kuninkaan aarrekammioihin juutalaisten tuhoamiseksi.⁸Myös jäljennöksen sen lain sanamuodosta, joka Suusanissa oli annettu heidän hävittämisekseen, hän antoi Hatakille, että tämä näyttäisi sen Esterille ja ilmoittaisi asian hänelle sekä velvoittaisi hänet menemään kuninkaan luo anomaan häneltä armoa ja etsimään apua kansalleen.

⁹Niin Hatak meni ja kertoi Esterille Mordokain sanat.¹⁰Mutta Ester puhui Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille:¹¹”Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakuntien kansa tietävät, että jokaiselle miehelle tai naiselle, joka kutsumatta menee kuninkaan luo sisempään esipihaan, on yksi ja sama laki: hänet surmataaan. Ainoastaan se, jota kohti kuningas ojentaa kultavaltikkansa, saa jäädä eloon. Mutta minua ei ole kutsuttu tulemaan kuninkaan luo viimeiseen kolmeen kymmeneen päivään.”

¹²Kun Mordokaille kerrottiin Esterin sanat, ¹³käski Mordokai vastata Esterille: ”Älä kuvittelekaan mielessäsi, että sinä yksin kaikista juutalaisista pelastut sen vuoksi, että asut kuninkaan palatsissa.

¹⁴Jos sinä tänä aikana pysyttelet

vaiti, tulee apu ja pelastus juutalaisille muualta, mutta sinä ja sinun isäsi perhe tuhoudutte. Kenties on niin, että sinä olet päässyt kuninkaalliseen arvoon juuri tällaista aikaa varten?”

¹⁵ Niin Ester käski vastata Mordokaille: ¹⁶ “Mene ja kutsu koolle kaikki juutalaiset, jotka ovat Suusanissa, ja paastotkaa minun puolestani. Älkää syökö ja juoko mitään kolme vuorokauteen – ei yöllä eikä päivällä. Samoin paastoon minäkin palvelijattarieni kanssa. Sitten minä menen kuninkaan luo, vaikka se on vastoin lakia. Jos kerran tuhoudun, niin tuhoudun.”

¹⁷ Niin Mordokai meni pois ja teki, aivan niin kuin Ester oli häntä käsenyt.

*Ester järjestää pidot
kuninkaalle ja Haamanille*

5 ¹ Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaalliseen asuunsa ja meni seisomaan kuninkaan palatsin sisempään esipihaan, kuninkaan linnan eteen. Kuningas istui kuninkaallisella valtaistuimellaan kuninkaallisessa palatsissa vastapäätä palatsin ovea.

² Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan esipihassa, sai tämä armon hänen silmissään, ja kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, joka hänellä oli kädessään. Ester astui esiin ja koskettti valtikkan päätä. ³ Kuningas

sanoi hänelle: “Mitä sinulla on mielessäsi, kuningatar Ester, ja mikä on toiveesi? Olkoon vaikka puoli valtakuntaa, se annetaan sinulle.” ⁴ Niin Ester vastasi: “Jos kuningas hyväksi näkee, tulkoon kuningas ja myös Haaman tänä päivänä pitoihin, jotka olen hänen kunniakseen järjestänyt.” ⁵ Kuningas sanoi: “Kiirehtikää Haamania tekemään Esterin toivomuksen mukaan.”

Kuningas ja Haaman menivät pitoihin, jotka Ester oli järjestänyt. ⁶ Kuningas kysyi viinin juonnin aikana Esteriltä: “Mikä on pyyntösi? Se sinulle annetaan. Ja mikä on toivomuksesi? Se täytetään, olkoon vaikka puoli valtakuntaa.” ⁷ Niin Ester vastasi sanoen: “Tämä on minun pyyntöni ja toivomukseni: ⁸ Jos olen saanut armon kuninkaan silmissä ja jos kuningas näkee hyväksi antaa minulle, mitä pyydän, ja täyttää, mitä toivon, niin tulkoont kuningas ja Haaman vielä pitoihin, jotka minä heille järjestän. Huomenna minä teen kuninkaan toivomuksen mukaan.”

Haaman kerskailee asemallaan

⁹ Haaman lähti sieltä sinä päivänä iloisena ja hyvillä mielin. Mutta kun Haaman näki Mordokain kuninkaan portissa, eikä tämä noussut ylös eikä näyttänyt pelkäävän häntä, täytti Haamanin viha Mordokaita

kohtaan. ¹⁰Haaman hillitsi kuitenkin itsensä ja meni kotiinsa. Sittem hän lähetti noutamaan luokseen lähimmät ystävänsä ja vaimonsa Sereksen. ¹¹Haaman kehuskeli heille rikkautensa loistoa ja poikiensa paljoutta ja kaikkea sitä, millä kuningas oli korottanut hänet ja ylentänyt hänet ruhtinaiden ja kuninkaan palvelijoiden yläpuolelle. ¹²Haaman sanoi: ”Eipä kuningatar Esterkään antanut tulla järjestämiinsä pitoihin kuninkaan kanssa kenenkään muun kuin minun. Ja huomiseksikin minut on kutsuttu hänen luokseen kuninkaan kanssa. ¹³Mutta tämä kaikki ei minua miellytä niin kauan kuin minä näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa.”

¹⁴Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen lähimmät ystävänsä sanoivat hänelle: ”Tehtäköön hirsipuu, 50 kyynärää korkea, ja pyydä huomenaamuna kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen. Silloin voit mennä kuninkaan kanssa pitoihin iloisena.” Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

JUUTALAISTEN RIEMUVOITTO, 6 – 10

Kuningas muistaa Mordokain

6 ¹Sinä yönä uni pakeni kuningasta. Niin hän käski tuoda muistettavien tapahtumien kirjan,

aikakirjan. Kun sitä luettiin kuninkaalle, ²huomattiin kirjoitetun, kuinka Mordokai oli ilmaissut, että Bigtana ja Teres, kaksi kuninkaan eunukkia, ovenvartijoita, oli etsinyt tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuninkas Ahasverokseen. ³Niin kuningas kysyi: ”Mitä kunniaa ja korotusta on Mordokai tästä saanut?” Kuninkaan palvelijat, jotka toimittivat hänelle palvelusta, vastasivat: ”Ei hän ole saanut mitään.” ⁴Kuningas kysyi: ”Kuka on esipihassa?” Haaman oli juuri tullut kuninkaan palatsin ulompaan esipihaan pyytämään kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän oli pystyttänyt Mordokain varalle. ⁵Niin kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: ”Esipihassa seisoo Haaman.” Kuningas sanoi: ”Tulkoon sisään.”

⁶Kun Haaman oli tullut, kysyi kuningas häneltä: ”Mitä on tehtävä miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa?” Niin Haaman ajatteli sydämessään: ”Kenellepä muulle kuningas tahtoisi osoittaa kunniaa kuin minulle?” ⁷Haaman vastasi kuninkaalle: ”Miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, ⁸tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut

ja jonka päähän on pantu kuninkaallinen töyhtö. ⁹ Puku ja hevonen annettakoon jollekin kuninkaan ruhtinaista, ylimyksistä. Se mies, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, puettakoon siihen pukuun ja häntä kuljetettakoon sen hevosen selässä kaupungin torilla ja hänen edellään huudettakoon: ‘Näin tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa.’”

Haamanin nöyryytyä

¹⁰ Kuningas sanoi Haamanille: “Hae kiireesti puku ja hevonen, niin kuin sanoit, ja tee näin juutalaiselle Mordokaille, joka istuu kuninkaan portissa. Älä jätä tekemättä mitään kaikesta siitä, mitä olet puhunut.”

¹¹ Niin Haaman otti puvun ja hevosen, puki Mordokain ja kuljetti häntä hevosen selässä kaupungin torilla ja huusi hänen edellään: “Näin tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa.”

¹² Sitten Mordokai palasi takaisin kuninkaan porttiin, mutta Haaman kiirehti kotiinsa murheellisena ja pää peitettynä. ¹³ Kun Haaman kertoi vaimolleen Serekselle ja kaikille ystävilleen kaiken, mitä hänelle oli tapahtunut, sanoivat hänen viisaansa ja hänen vaimonsa Seres hänelle: “Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut kaatua, on syntyjään juutalainen, et sinä voi hänelle mitään, vaan kaadut hänen eteensä maahan asti.”

¹⁴ Heidän vielä puhuessaan hänen kanssaan, saapuivat kuninkaan eunukit ja veivät kiireesti Haamanin pitoihin, jotka Ester oli laittanut.

Esterin pidot ja pyyntö

7 ¹ Kun kuningas ja Haaman olivat tulleet kuningatar Esterin luo juomaan viiniä, ² sanoi kuningas nytkin, toisena päivänä, viinin juonnin aikana Esterille: “Mikä on pyyntösi, kuningatar Ester? Se sinulle annetaan. Ja mikä on toivomuksesi? Se täytetään, olkoon vaikka puoli valtakuntaa.” ³ Niin kuningatar Ester vastasi ja sanoi: “Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, kuninkas, ja jos kuningas hyväksii näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä pyydän, ja kansani, kun sitä toivon. ⁴ Sillä meidät on myyty, minut ja kansani, hävitettäväksi, tapettaviksi ja tuhottaviksi. Jos meidät olisikin myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin ollut vaiti, sillä sen ahdingon takia ei kannattaisi kuningasta vaivata.”

⁵ Silloin sanoi kuningas Ahasveros ja kysyi kuningatar Esteriltä: “Kuka se on, ja missä se on, joka on rohjentunut tehdä sellaista?” ⁶ Ester vastasi: “Se vastustaja ja vihollinen on tuo paha Haaman.” Niin Haaman pelästyi kuningasta ja kuningatarta.

Haaman hirtetään

⁷ Kuningas nousi vihoissaan kesken viinin juonnin ja meni palatsin puutarhaan, mutta Haaman jäi

siihen seisomaan pyytääkseen kuningatar Esteriä säästämään hänen henkensä, sillä hän näki, että kuninkaalla oli paha mielessä häntä vastaan. ⁸Kun kuningas tuli palatsin puutarhasta takaisin palatsiin, jossa viinijuhlat olivat, oli Haaman juuri heittäytymässä lepovuoteelle, jolla kuningatar Ester oli. Niin kuningas sanoi: "Vai tekee hän vielä väkivaltaa kuningattarelle palatsissa – ja minun läsnäollessani!" Tuskin oli tämä sana lähtenyt kuninkaan suusta, kun jo Haamanin kasvot peitettiin. ⁹Harbona, yksi kuningasta palvelevista eunukeista, sanoi: "Onhan siellä Haamanin talon edessä hirsipuu, 50 kyynärää korkea. Se, jonka Haaman on teettänyt Mordokain varalle, jonka puhe keran koitui kuninkaan hyväksi." Kuningas sanoi: "Ripustakaa hänet siihen." ¹⁰Niin ripustettiin Haaman hirsipuuhun, jonka hän oli pystyttänyt Mordokain varalle. Sitten kuninkaan viha lauhtui.

Mordokai korotetaan

8 ¹Sinä päivänä kuningas Ahasveros lahjoitti kuningatar Esterille Haamanin, juutalaisten vastustajan, talon. Mordokai sai tulla kuninkaan eteen, sillä Ester oli ilmoittanut, mikä Mordokai oli hänelle. ²Kuningas otti kädestään sinettisormuksensa, jonka hän oli ottanut pois Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille. Ester

asetti Mordokain Haamanin talon hoitajaksi.

³Mutta Ester puhui vielä kuninkaan edessä ja heittäytyi hänen jalkojensa juureen, itki ja anoi häneltä armoa, jotta kuningas tekisi tyhjäksi agagilaisen Haamanin pahuuden ja sen juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan. ⁴Niin kuningas ojensi Esteriä kohti kultavaltikan, ja Ester nousi, jäi seisomaan kuninkaan eteen ⁵ja sanoi: "Jos kuningas näkee hyväksi ja jos minä olen saanut armon hänen edessään ja kuningas katsoo sen soveliaaksi ja minä olen hänen silmissään ihana, niin kirjoitettakoon peruutus agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juonelle, niille kirjeille, jotka hän kirjoitutti tuhotakseen juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. ⁶Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä kansaani kohtaavan onnettomuuden ja kuinka jaksaisin nähdä sukuni surman!"

⁷Niin kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Haamanin talon minä olen jo lahjoittanut Esterille, ja Haaman itse on ripustettu hirsipuuhun, koska hän oli käynyt käsiksi juutalaisiin. ⁸Kirjoittakaa nyt kuninkaan nimessä sellainen juutalaisia koskeva määräys kuin hyväksi näette, ja sinetöikää se

kuninkaan sinettisormuksella. Sel-lainen kirjelmä, joka on kirjoitet-tu kuninkaan nimessä ja sine-töity kuninkaan sinettisormuksella on peruuttamaton.”

Juutalaisten sallitaan puolustautua

⁹ Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit, kun oli kolmannen kuun, eli siivan-kuun, kahdeskymmeneskolmas päivä, ja kirjoitettiin, aivan niin kuin Mordokai käski, määräys juutalaisille sekä satraapeille, käskynhaltijoille ja maaherroille 127 maakuntaan, Intiasta Kuusiin saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä, myös juutalaisille heidän omalla kirjoituksellaan ja kielellään. ¹⁰ Hän kirjoitutti kirjeet kuningas Ahasveroksen nimessä ja sinetöi ne kuninkaan sinettisormuksella. Kirjeet lähetettiin ratsulähettien mukana, jotka ratsastivat kuninkaallisilla postihevosilla, jotka olivat juoksijatammojen jälkeläisiä.

¹¹ Kirjeissä kerrottiin, että kuningas sallii juutalaisten kaikissa kaupungeissa, missä heitä onkin, kokoontua puolustamaan henkeään. Heidän sallittiin hävittää, tappaa ja tuhota heitä vainoavan kansan ja maakunnan kaiken aseväen vaimoineen ja lapsineen, ja ryöstää heiltä saatava saalis. ¹² Näin oli lupa tehdä yhtenä päivänä, kahdennentoista

kuukauden eli adar-kuun kolmantenatoista päivänä, kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa. ¹³ Kirjeen jäljennös oli julkaistava säädöksenä jokaisessa maakunnassa, tiedoksi kaikille kansoille, jotta juutalaiset olisivat sinä päivänä valmiita kostamaan vihollisilleen. ¹⁴ Ratsulähetit, jotka ratsastivat kuninkaallisilla postihevosilla, lähtivät kuninkaan käskystä kiireesti ja vauhdilla matkaan heti, kun laki oli annettu Suusanin linnassa.

¹⁵ Mordokai lähti kuninkaan luota puettuna kuninkaalliseen sinipunaiseen pellavapukuun, ja hänellä oli suuri kultakruunu ja viitta, joka oli tehty purppuranpunaisesta pellavakankaasta. Silloin

Suusanin kaupungissa raikuivat riemuhuudot. ¹⁶ Juutalaisille

oli koittanut valo, ilo, riemu ja kunnia. ¹⁷ Jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen säädöksensä saapui, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlapäivä. Monet maan muihin kansoihin kuuluvat kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät.

Juutalaiset tuhoavat vihollisensa

9 ¹ Niin tuli kahdennentoista kuukauden, eli adar-kuun, kolmastoista päivä, se päivä, jolloin kuninkaan käsky ja hänen

lakinsa oli määrä toteuttaa. Tuona päivänä, jona juutalaisten viholliset olivat odottaneet saavansa heidät valtaansa, kävikin juuri päinvastoin, kun juutalaiset saivat valtaansa vihamiehensä.

² Juutalaiset kokoontuivat kaikissa kuningas Ahasveroksen maakuntien kaupungeissa, joissa he asuivat, käydäkseen käsiksi niihin, jotka hankkivat heille onnettomuutta. Eikä kukaan kestänyt heidän edessään, sillä kauhu heitä kohtaan oli vallannut kaikki kansat. ³ Kaikki maaherrat, satraapit ja käskynhaltijat ja kuninkaan virkamiehet kannattivat juutalaisia, sillä kauhu Mordokaita kohtaan oli vallannut heidät. ⁴ Sillä Mordokai oli korkeassa asemassa kuninkaan palatsissa, ja hänen maineensa levisi kaikkiin maakuntiin, koska tuo mies, Mordokai, tuli yhä mahtavammaksi.

⁵ Niin juutalaiset löivät kaikki vihollisensa iskien miekoilla, tappaen ja tuhoten, ja tekivät vihamiehilleen, mitä tahtoivat.

⁶ Suusanin linnassa juutalaiset tappoivat ja tuhosivat 500 miestä. ⁷ Myös Parsandatan, Dalfonin, Aspatan, ⁸ Pooratan, Adaljan, Aridatan, ⁹ Parmastan, Arisain, Aridain ja Vaisatan, ¹⁰ juutalaisten vastustajan Haamanin, Hammedatan pojan, kymmenen poikaa he tappoivat.

Mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi.

¹¹ Samana päivänä tuli Suusanin linnassa tapettujen lukumäärä kuninkaan tietoon. ¹² Niin kuningas sanoi kuningatar Esterille: "Suusanin linnassa juutalaiset ovat tappa- neet ja tuhonneet 500 miestä ja Haamanin kymmenen poikaa. Muissa kuninkaan maakunnissa mitä lienevätkään tehneet! Mitä nyt pyydät? Se sinulle annetaan. Ja mitä vielä haluat? Sekin täytetään."

¹³ Niin Ester sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee, sallittakoon Suusanin juutalaisten huomennakin tehdä saman lain mukaan kuin tänään. Ja ripustettakoon Haamanin kymmenen poikaa hirsipuuhun." ¹⁴ Kuningas käski tehdä niin, ja siitä annettiin laki Suusanissa. Ja Haamanin kymmenen poikaa ripustettiin hirteen. ¹⁵ Suusanin juutalaiset kokoontuivat myös adar-kuun neljäntenätoista päivänä ja tappoivat Suusanissa 300 miestä. Mutta saaliiseen he eivät käyneet käsiksi.

¹⁶ Myös muut juutalaiset, jotka olivat kuninkaan maakunnissa, olivat kokoontuneet puolustamaan henkeään päästäkseen rauhaan vihollisistaan. Tapettuaan vihamiehiään 75 000 – mutta käymättä käsiksi saaliiseen – ¹⁷ adar-kuun kolmantenatoista päivänä he lepäsivät sen kuun neljännentoista päivän viettäen sen juhla- ja

ilopäivänä. ¹⁸ Mutta Suusanin juutalaiset olivat kokoontuneet sekä kuun kolmantenatoista että neljäntenätoista päivänä, ja he lepäsivät sen kuun viidennentoista päivän viettäen sen juhla- ja ilopäivänä. ¹⁹ Sen vuoksi maaseudun juutalaiset, jotka asuvat maaseutukaupungeissa, viettävät adar-kuun neljännentoista päivän iloiten pito- ja juhlapäivänä ja lähettävät toisilleen maistiaisia.

Puurim-juhla

²⁰ Mordokai kirjoitti muistiin nämä tapaukset. Hän lähetti kirjeet kaikille juutalaisille kuningas Ahasveroksen kaikkiin maakuntiin, niin lähellä kuin kaukana oleville, ²¹ velvoittaen heidät viettämään adar-kuun neljättätoista päivää ja saman kuun viidettätoista päivää joka vuosi sen muistoksi, ²² että niinä päivinä juutalaiset olivat päässeet rauhaan vihollisistaan ja siinä kuussa murhe oli kääntynyt heille iloksi ja suru juhlaiksi. Heidän oli vietettävä ne päivät iloisina juhlapäivinä ja lähetettävä toisilleen maistiaisja lahjoja köyhille. ²³ Juutalaiset ottivat pysyväksi tavaksi sen, mitä he olivat jo alkaneet noudattaa ja mistä Mordokai oli heille kirjoittanut.

²⁴ Koska agagilainen Haaman, Hammedatan poika, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli punonut

juonen juutalaisia vastaan tuhotakseen heidät ja oli heittänyt puuria, eli arpaa, saattaakseen heidät hämminkiin ja tuhotakseen heidät, ²⁵ ja koska sen tultua kuninkaan tietoon tämä oli kirjeellisesti määrännyt, että Haamanin katalan juonen, jonka tämä oli punonut juutalaisia vastaan, tuli kääntyä hänen omaan päähänsä ja että hänet ja hänen poikansa oli ripustettava hirsipuuhun. ²⁶ Siksi juutalaiset antoivat näille päiville nimeksi puurim, puur-sanan mukaan. Kaiken sen vuoksi, mitä tuohon käskykirjeeseen oli kirjoitettu, mitä juutalaiset olivat itse nähneet ja mitä heille oli tapahtunut, ²⁷ he vahvistivat ja ottivat itselleen ja jälkeläisilleen ja kaikille heihin liittyville muuttumattomaksi ja pysyväksi tavaksi, että näitä kahta päivää oli vietettävä määräyksen mukaisesti ja määräaikana joka vuosi. ²⁸ Näitä päiviä tuli jokaisen sukupolven ja suvun muistaa ja viettää kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, ettei puurim-päivien vietto katoaisi juutalaisten keskuudesta eikä niiden muisto häviäisi heidän jälkeläistensä mielestä.

²⁹ Kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja juutalainen Mordokai kirjoittivat kaikella arvovallallaan toisen puurim-käskykirjeen vahvistaakseen aikaisemmat määräykset. ³⁰ Mordokai lähetti kirjeitä, ystävällisin ja vilpittömin

sanoin, kaikille juutalaisille Ahasveroksen valtakunnan 127 maakuntaan. ³¹Näin hän saattoi voimaan puurim-päivien vieton niiden määräaikana, niin kuin juutalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat niistä säätäneet ja sillä tavoin kuin juutalaiset itsekin olivat säätäneet niistä itselleen ja jälkeläisilleen. Kirjeissä oli myös määräyksiä puurim-päiviin kuuluvista paastoista ja valitushuudoista.

³²Näin vahvistettiin Esterin käs-
kystä nämä puurim-juhlaa koskevat määräykset ja ne kirjoitettiin kirjaan.

Mordokain korkea arvo

10 ¹Kuningas Ahasveros saat-
toi työveron alaisiksi sekä
mannermaan että merensaaret.
²Koko hänen arvovaltainen ja mah-
tava toimintansa ja tarkka selvitys
Mordokain suuruudesta, johon ku-
ningas hänet korotti, on kirjoitettu
Meedian ja Persian kuninkaiden
aikakirjassa. ³Juutalainen Mordokai
oli kuningas Ahasveroksen lähin
mies ja juutalaiset pitivät häntä
suuressa arvossa. Hän oli lukuisten
heimoveljiensä rakastama, koska
hän toimi kansansa parhaaksi ja
puhui kaikkien sen jälkeläisten
hyvinvoinnin puolesta.

JOBIN KIRJA

JOHDANTOKERTOMUS, 1 – 2

Job ja hänen perheensä

1¹ Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Hän oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. ² Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. ³ Karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa. Palvelusväkeäkin hänellä oli hyvin paljon. Job oli kaikista Idän miehistä mahtavin.

⁴ Hänen pojillaan oli tapana järjestää pitoja; kullakin oli talossaan pidot vuoropäivänään. Silloin he lähettivät sanan kolmelle sisarelleen ja kutsuivat heidät syömään ja juomaan kanssaan. ⁵ Aina kun pitopäivät olivat kierroksensa kiertäneet, Job lähetti pojille sanan ja pyhitti heidät. Varhain aamulla hän nousi ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin poikia oli. Job näet ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään heittäneet hyvästit Jumalalle." Näin Job teki joka kerta.

Saatana saa koetella Jobia

⁶ Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat ja asettuivat Herran eteen, tuli heidän joukossaan myös Saatana. ⁷ Herra kysyi Saatanalta:

"Mistä sinä tulet?" Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta." ⁸ Herra kysyi Saatanalta: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole maan päällä hänen vertaistaan. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

⁹ Saatana vastasi Herralle: "Suottako Job pelkää Jumalaa?" ¹⁰ Olethan itse joka puolelta suojannut hänet, hänen talonsa ja kaiken, mitä hänellä on. Olet siunannut hänen kättensä työn, ja hänen karjalaumansa ovat levinneet ympäri maata. ¹¹ Mutta ojennapa kätesi ja kajoa siihen, mitä hänellä on. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvoja." ¹² Silloin Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on. Kaikki, mitä hänellä on, olkoon sinun vallassasi, mutta häntä itseään vastaan et saa ojentaa kättäsi." Sitten Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä.

Job menettää omaisuutensa ja lapsensa

¹³ Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret taas aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, ¹⁴ Jobin luo tuli sanantuoja, joka sanoi: "Härillä kynnettiin, ja aasintammat olivat laitumella siinä lähellä. ¹⁵ Silloin sabalaiset

hyökkäsivät, ryöstivät eläimet ja surmasivat palvelijat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle.” ¹⁶ Hänen vielä puhuessaan tuli toinen ja sanoi: “Jumalan tuli iski alas taivaasta, sytytti palamaan lampaat, vuohet ja palvelijat ja kulutti kaikki. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle.” ¹⁷ Hänen vielä puhuessaan tuli taas yksi, joka sanoi: “Kaldealaiset jakaantuivat kolmeksi joukoksi, ryntäsivät kamelienvaimon ja ryöstivät ne. Palvelijat he surmasivat miekan terällä. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle.” ¹⁸ Hänen vielä puhuessaan tuli jälleen yksi, joka sanoi: “Poikasi ja tyttäresi aterioivat ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa. ¹⁹ Yhtäkkiä tuli raju myrsky autiomaan toiselta puolelta ja iski talon neljään nurkkaan, ja se luhistui nuorten päälle, niin että he kuolivat. Vain minä yksin pelastuin kertomaan tästä sinulle.”

²⁰ Silloin Job nousi ja repäisi viittansa. Ajettuaan päänsä paljaaksi hän heittäytyi maahan palvomaan Herraa ²¹ ja sanoi:

“Alastomana minä tulin
aitini kohdusta
ja alastomana sinne palaan.
Herra antoi, Herra otti,
kiitetty olkoon Herran nimi!”

²² Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut Jumalasta sopimattomasti.

Saatana saa vielä koetella Jobia

2 ¹ Eräänä päivänä, kun Jumalan pojat taas tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös Saatana tuli heidän joukossaan ja asettui Herran eteen. ² Herra kysyi Saatanalta: “Mistä sinä tulet?” Saatana vastasi Herralle: “Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta.” ³ Niin Herra sanoi Saatanalle: “Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole hänen vertaistaan maan päällä. Hän on nuhteeton ja oikeamielinen mies, hän pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa. Yhä hän pysyy nuhteettomuudessaan, vaikka sinä olet yllyttänyt minut häntä vastaan, tuhoamaan hänet ilman syytä.” ⁴ Saatana vastasi Herralle: “Nahka nahasta! Kaiken, mitä ihmisellä on, hän antaa hengestään. ⁵ Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luihinsa ja lihaansa. Varmasti hän heittää sinulle hyvästit vasten kasvojasi.” ⁶ Herra sanoi Saatanalle: “Katso, hän on käsissäsi. Säästä kuitenkin hänen henkensä.”

Jobin ahdinko pahenee

⁷ Niin Saatana lähti pois Herran kasvojen edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, jalkapohjista päälakeen asti. ⁸ Job otti saviastian palasen ja kaapi sillä itseään tuhkakasassa istuen. ⁹ Hänen vaimonsa sanoi hänelle: “Vieläkö pysyt nuhteettomuudessasi? Heitä hyvästit Jumalalle ja kuole.”

¹⁰ Mutta Job vastasi: ”Sinä puhut kuin mikäkin houkkamainen nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?” Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillaan.

JOB JA HÄNEN KOLME YSTÄVÄÄNSÄ, 2 – 28

Ystävät saapuvat lohduttamaan Jobia

¹¹ Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaikesta siitä onnettomuudesta, joka oli kohdannut Jobia, he tulivat kukin paikkakunnaltaan: teemanilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Soofar. Yhteisestä sopimuksesta he päättivät mennä osoittamaan hänelle myötätuntoa ja lohduttamaan häntä. ¹² Kun he olivat vielä etäällä, he nostivat katseensa mutta eivät voineet tuntea häntä. Silloin he puhkesivat äänekkääseen itkuun, kukin repäisi rikki viittansa ja viskasi tomua päänsä päälle kohti taivasta. ¹³ Sitten he istuivat Jobin kanssa maassa seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan heistä ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, että hänen tuskansa oli hyvin suuri.

JOBIN ENSIMMÄINEN PUHE

Job kiroaa syntymäpäivänsä

3 ¹ Sen jälkeen Job avasi suunsa ja kirosi syntymäpäivänsä. ² Hän sanoi:

³ ”Kadotkoon se päivä,
jona synnyin,

ja yö, joka sanoi: ‘Poika on saanut alkunsa.’

⁴ Muuttukoon pimeydeksi se päivä.

Älköön sitä kysykö Jumala korkeudessa,

älköön sille päivänvalo loistako.

⁵ Vaatikoon sen itselleen pimeys ja kuoleman varjo.

Laskeutukoon pilvi sen päälle, kauhistuttakoon sitä päivän pimeneminen.

⁶ Sen yön vieköön pimeys.

Älköön se iloitko vuoden päivien joukossa, älköön se tulko kuukausien lukuun.

⁷ Hedelmätön olkoon se yö, älköön sinä yönä riemuhuuto raikuko.

⁸ Kirotkoon sen päivienmanaajat, ne, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin.

⁹ Pimentykööt sen aamutähdet. Odottakoon se valoa, joka ei tule, älköön se aamuruskon säteitä nähkö,

¹⁰ sillä se ei sulkenut minulta kohdun ovea eikä kätkenyt vaivaa silmiltäni.”

Kuolema olisi elämää parempi

¹¹ ”Miksi en kuollut heti äidin helmaan,

menehtynyt kohdusta tullessani?

¹² Miksi olivat polvet minua vastaanottamassa, minkä vuoksi rinnat imeäkseni?

¹³ Makaisinhan nyt rauhassa,
 nukkuisin ja saisin levätä
¹⁴ kuninkaiden ja maan
 neuvosmiesten kanssa,
 joiden rakennelmat ovat jo
 raunioina,
¹⁵ tai ruhtinaiden kanssa, joilla
 oli kultaa,
 jotka täyttivät talonsa hopealla.
¹⁶ Tai olisin olematon kuin maahan
 kätkeyty keskonen,
 kuin lapset, jotka eivät ole
 päivänvaloa nähneet.
¹⁷ Siellä lakkaavat jumalattomat
 raivoamasta,
 siellä saavat uupuneet levätä.
¹⁸ Kaikki vangit ovat rauhassa,
 eivät kuule käskijän ääntä.
¹⁹ Samanlaisia ovat siellä
 pieni ja suuri,
 orja on vapaa herrastaan.”
Olemassaolon tuska
²⁰ ”Miksi hän antaa vaivalle
 valoa
 ja elämää murhemielisille?
²¹ Hehän odottavat kuolemaa,
 joka ei tule,
 etsivät sitä enemmän kuin
 aarretta.
²² He iloitsisivat riemusta huutaen,
 jos saisivat osakseen haudan.
²³ Miksi hän antaa valoa miehelle,
 jonka tie on ummessa,
 jonka Jumala on sulkenut
 aitaukseen?
²⁴ Huokaus on tullut leiväkseni,
 valitukseni virtaa kuin vesi.

²⁵ Mitä minä kauhistuin, se
 minua kohtasi,
 mitä pelkäsin, se minulle tapahtui.
²⁶ En ehtinyt tyyntyä, en
 rauhoittua,
 en käydä lepoon, kun tuska
 tuli jälleen.”

ELIFAAN ENSIMMÄINEN PUHE

Miksi tuskastut?

4 ¹ Silloin teemanilainen Elifas vastasi:

² ”Tuskastutko, jos sinulle
 yritetään puhua?
 Kuka voisi pidättääkään sanojaan?
³ Katso, monia sinä olet ojentanut,
 hervonneita käsiä olet
 vahvistanut.
⁴ Sanasi ovat nostaneet
 kompastuneen,
 horjuvia polvia olet tukenut.
⁵ Mutta nyt, kun sinua kohtaa
 onnettomuus, sinä
 tuskastut.
 Kun se itseesi osuu, sinä kauhistut.
⁶ Eikö jumalanpelko ole
 uskalluksesi
 ja nuhteeton vaellus sinun
 toivosi?”

Kärsimyksillä on syynsä

⁷ ”Muistelehan: kuka viaton on
 joskus hukkunut,
 ja missä oikeamieliset ovat
 joutuneet tuhoon?
⁸ Sen mukaan kuin minä
 olen nähnyt:

ne, jotka vääryyttä kyntävät ja
turmiota kylvävät,
ne sitä myös niittävät.

⁹ Jumalan henkäyksestä he
hukkuvat,
hänen vihansa henkäisystä
he häviävät.

¹⁰ Leijonan ärjyntä, jalopeuran
ääni, vaiennetaan,
nuorten leijonien hampaat
murskataan.

¹¹ Vanha leijona menehtyy
saaliin puutteessa,
ja naarasleijonan pennut
joutuvat hajalle.”

Onko ihminen vanhurskas Jumalan edessä?

¹² ”Varkain tuli minulle sana,
korvani kuuli kuiskauksen siitä,
¹³ kun ajatukset häilyivät
öisissä näyissä,
kun raskas uni oli vallannut
ihmiset.

¹⁴ Minut valtasi pelko ja vavistus,
kaikki minun luuni kauhistuivat.

¹⁵ Tuulenhenkäys puhalsi yli
kasvojeni,
ihoni karvat nousivat pystyyn.

¹⁶ Jokin hahmo seisoi silmieni
edessä,
en erottanut, millainen se oli.
Hiljaisuudessa kuulin äänen:
¹⁷ ”Onko ihminen vanhurskaampi
kuin Jumala,
onko mies puhtaampi kuin
hänen Luojansa?

¹⁸ Katso, palvelijoihinsakaan
hän ei luota,

enkeleissäänkin hän näkee vikoja,
¹⁹ saati sitten niissä, jotka asuvat
savimajoissa,

joiden perustukset ovat tomussa!
He rusentuvat kuin koiperhonen;
²⁰ ennen kuin päivä iltaan painuu,
heidät muserretaan.

Kukaan ei kiinnitä huomiota, kun
he hukkuvat ainiaaksi.

²¹ Eikö ole niin, että heidän
telttanuoransa irrotetaan,
ja he kuolevat viisaudesta
osattomina?”

Ihminen on syypää kärsimyksiinsä

5 ¹ ”Huuda vain!
Onko ketään, joka sinulle
vastaisi,

kuka on se pyhä, jonka puoleen
voisit kääntyä?

² Mielettömän tappaa suuttumus,
yksinkertaisen surmaa kiivaus.

³ Minä näin mielettömän
juurtuvan,
mutta äkkiä jouduin kiroamaan
hänen asuinsijaansa.

⁴ Hänen lapsensa jäävät
apua vaille.

Heitä poljetaan portissa, eikä
pelastajaa ole.

⁵ Minkä hän on leikannut, sen
syö nälkäinen,
ottaa vaikka orjantappuroista,
ja janoiset tavoittelevat hänen
omaisuuttaan.

⁶ Eihän onnettomuus kasva
mullasta,
eikä vaiva verso maasta,

⁷ vaan ihminen syntyy vaivaan,
ja kipinät, liekin lapset, lentävät
korkealle.”

Minä ainakin etsisin Jumalaa

⁸ ”Minä ainakin etsisin Jumalaa
ja asettaisin asiani Jumalan eteen,

⁹ hänen, joka tekee suuria,
tutkimattomia tekoja,

ihmeitä ilman määrää,

¹⁰ joka antaa sateen maan päälle
ja lähettää vettä vainioille.

¹¹ Hän korottaa alhaiset,
surevat saavat avun ja turvan.

¹² Hän tekee tyhjäksi viekkaitten
hankkeet,

niin ettei mikään menesty
heidän käsissään.

¹³ Hän vangitsee viisaat heidän
viekkauteensa,

juonittelijoiden suunnitelmat
raukeavat tyhjiin.

¹⁴ Päivällä heidät yllättää pimeys,
keskellä päivää he hapuilevat
kuin yöllä.

¹⁵ Mutta köyhän hän pelastaa
heidän suunsa miekalta,
auttaa väkevän käsistä.

¹⁶ Ja niin on köyhällä toivo,
mutta vääräys joutuu sulkemaan
suunsa.”

Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan kuritusta

¹⁷ ”Katso, autuas se ihminen,
jota Jumala ojentaa!

Älä pidä halpana Kaikkivaltiaan
kuritusta.

¹⁸ Sillä hän haavoittaa ja hän sitoo,
hän lyö murskaksi,
mutta hänen kätensä myös
parantavat.

¹⁹ Kuudesta ahdingosta hän
sinut pelastaa,
seitsemässä paha ei sinua kohtaa.

²⁰ Nälänhädässä hän lunastaa
sinut kuolemasta
ja sodassa miekan vallasta.

²¹ Kielen ruoskalta sinä
olet turvassa
etkä pelkää, kun hävitys tulee.

²² Hävitykselle ja nälänhädälle
sinä naurat,
eikä sinun tarvitse pelätä
metsän petoja.

²³ Kedon kivien kanssa sinä
olet liitossa,
metsän pedot elävät rauhassa
sinun kanssasi.

²⁴ Saat huomata, että majasi
on rauhassa,
ja kun tarkastat asuinsijaasi, ei
sieltä mitään puutu.

²⁵ Saat myös huomata, että
jälkeläisiäsi on paljon
ja vesasi runsaat kuin
ruoho maassa.

²⁶ Ikäsi kypsyydessä sinä
menet hautaan,
niin kuin lyhde korjataan ajallaan.

²⁷ Huomaa: tämän me olemme
tutkineet, ja näin se on.
Kuule se ja ota siitä opiksesi.”

JOBIN TOINEN PUHE*Job toivoo kuolemaa*

- 6** ¹ Job vastasi:
² "Jospa minun suruni
 punnittaisiin
 ja kova onneni pantaisiin samaan
 vaakakuppiin!
³ Ne painavat enemmän kuin
 meren hiekka,
 siksi sanani menevät harhaan.
⁴ Ovathan Kaikkivaltiaan nuolet
 osuneet minuun,
 minun henkeni juo
 niiden myrkyä.
 Jumalan kauhut nousevat
 minua vastaan.
⁵ Huutaako villiaasi vihannassa
 ruohikossa,
 ammuuko härkä rehuviljansa
 ääressä?
⁶ Syödäänkö mautonta
 ilman suolaa,
 onko makua malvan nesteessä?
⁷ Sieluni kieltäytyy koskemasta
 sellaisiin.
 Ne ovat minulle kuin saastainen
 ruoka.
⁸ Kunpa pyyntöni täyttyisi
 ja Jumala antaisi minulle sen,
 mitä toivon.
⁹ Jospa Jumala vain suvaitsisi
 musertaa minut,
 ojentaa kätensä ja leikata
 minut pois!
¹⁰ Silloin minulla olisi vielä
 lohdutuksena se,
 etten ole kieltänyt Pyhän sanoja.

Hypähtäisin ilosta armottoman
 tuskan alla."

Job on pettynyt ystäviinsä

- ¹¹ "Mikä on voimani, että voisin
 enää toivoa,
 mikä loppuni, että voisin olla
 kärsivällinen?
¹² Onko minulla kiven lujuus,
 onko ruumiini vaskea?
¹³ Eikö minulla enää ole
 mitään apua?
 Onko ymmärrys kaikonnut
 minusta?
¹⁴ Tuleehan ystävän olla laupias
 nääntyvälle,
 vaikka tämä olisikin hylännyt
 Kaikkivaltiaan pelon.
¹⁵ Minun veljeni ovat pettäneet
 minut kuin keväinen puro,
 kuin sadepurot, jotka juoksevat
 kuiviin.
¹⁶ Ne ovat jääsohjosta sameita,
 niihin kätkeytyy lumi.
¹⁷ Auringon paahtaessa
 ne ehtyvät.
 Kun tulee helle, ne häviävät
 paikastaan.
¹⁸ Niiden juoksun urat
 mutkistuvat,
 ne haihtuvat tyhjiin ja katoavat.
¹⁹ Teeman karavaanit tähystelivät
 niitä,
 Saban matkalaiset panivat
 toivonsa niihin.
²⁰ He joutuivat häpeään, kun
 luottivat niihin,

perille päästyään he joutuivat
pettymään.

²¹ Samoin tekin olette nyt
tyhjän veroisia.

Te näette kauheita asioita ja
pelästytte.

²² Olenko sanonut: ‘Antakaa
minulle jotakin’

tai ‘Maksakaa varoistanne lahjus
minun puolestani’

²³ tai ‘Pelastakaa minut vihollisen
vallasta

ja lunastakaa minut väkivaltaisten
käsistä’?

²⁴ Opettakaa minua, niin minä
vaikenen.

Osoittakaa minulle, missä
olen erehtynyt.

²⁵ Kuinka tehoaakaan oikea puhe!
Mutta mitä hyötyä teidän
nuhtelustanne on?

²⁶ Aiotteko nuhdella sanoja?
Tuultahan ovat epätoivoisen
sanat.

²⁷ Orvostakin te heittäisitte arpaa
ja hieroisitte kauppaa
ystävästänne.

²⁸ Suvaitkaa nyt kääntyä
minuun päin:

valehtelenko minä vasten
kasvojanne?

²⁹ Perukaa puheenne, älköön
vääryyttä tapahtuko,
perukaa, vielä minä olen oikeassa.

³⁰ Onko kielelläni vääräys?
Eikö suulakeni tuntisi, mikä
on turmiollista?”

Ihmisen elämä on sotapalvelusta

7 ¹ “Eikö ihmisen elämä maan
päällä ole sotapalvelusta,
eivätkö hänen päivänsä ole kuin
palkkalaisen päivät?

² Hän on kuin orja, joka
kaipaa varjoon,
kuin palkkalainen, joka odottaa
työnsä palkkaa.

³ Minä olen saanut perinnöksi
pettymysten kuukaudet,
ja vaivan yöt on annettu osakseni.

⁴ Maata mennessäni ajattelen,
milloin voisin nousta.

Ilta venyy ja tuskastun,
kääntelehdin levottomana
aamuhämärään asti.

⁵ Madot peittävät ruumiini,
rupeni ovat kuin maan kamara,
ihoni halkeilee ja märkii.

⁶ Päiväni kiitävät nopeammin
kuin kutojan sukkula,
ne katoavat vailla toivoa.”

Ihmisen elämä on tuulen henkäys

⁷ “Muista, että elämäni on vain
tuulen henkäys.

Silmäni ei enää saa nähdä onnea.

⁸ Silmä, joka minut näki, ei
enää minua näe.

Sinun silmäsi etsivät minua,
mutta minua ei ole.

⁹ Pilvi häipyä ja häviää,
ei myöskään tuonelaan vaipunut
sieltä nouse.

¹⁰ Taloonsa hän ei enää palaa,
eikä hänen asuinsijansa häntä
enää tunne.

- ¹¹ En minä suitsi suutani,
minä puhun henkeni
ahdistuksessa,
valitan sieluni katkerassa
murheessa.
- ¹² Olenko minä meri tai
lohikäärme,
kun asetat vartioston
minua vastaan?
- ¹³ Kun ajattelen: leposijani
lohduttaa minua,
vuoteeni ottaa kantaakseen
osan tuskaani,
- ¹⁴ niin sinä kauhistutat
minua unilla
ja säikytät minua näyillä.
- ¹⁵ Mieluummin tukehdun,
mieluummin kuolen kuin kidun
luurankona.”

Jätä minut rauhaan

- ¹⁶ “Olen saanut tarpeekseni,
en tahdo elää ikuisesti.
Jätä minut rauhaan,
ovathan päiväni kuin henkäys.
- ¹⁷ Mikä on ihminen,
että pidät häntä niin tärkeänä
ja kiinnität häneen huomiosi,
- ¹⁸ tarkastelet häntä aamu aamulta,
tutkit häntä hetki hetkeltä?
- ¹⁹ Milloin sinä käännät katseesi
minusta?
Etkö hellitä sen vertaa,
että saan sylkeni nielaistuksi?
- ²⁰ Jos olenkin tehnyt syntiä,
niin mitä sillä olen sinulle tehnyt,
sinä ihmisten vartija?

Miksi asetit minut
maalitauluksesi?
Miksi tulit itselleni taakaksi?
²¹ Miksi et anna rikostani anteeksi
etkä ota pois syyllisyyttäni?
Sillä nyt minä menen levolle
maan tomuun.
Sinä etsit minua, mutta minua
ei enää ole.”

BILDADIN ENSIMMÄINEN PUHE

Jumalako vääristäisi oikeuden?

8 ¹ Suuhilainen Bildad vastasi
Jobille:

- ² “Kuinka kauan sinä tuollaisia
puhelet?
Suusi sanat ovat kuin raju tuuli.
- ³ Jumalako vääristäisi oikeuden,
Kaikkivaltiasko vääristäisi
vanhurskauden?
- ⁴ Ehkä lapsesi tekivät syntiä
häntä vastaan,
ja hän hylkäsi heidät heidän
rikkomuksensa valtaan.
- ⁵ Jos sinä etsit Jumalaa
ja anot Kaikkivaltiaalta armoa,
- ⁶ jos olet puhdas ja rehellinen,
silloin hän varmasti herää avuksesi
ja saattaa entiselleen
vanhurskautesi asunnon.
- ⁷ Vaikka alkusi on vähäinen,
lopulta kasvat hyvin suureksi.”

Kuuntele isien viisautta

- ⁸ “Kysypä aikaisemmalta
sukupolvelta;
tarkkaa, mitä heidän isänsä
ovat tutkineet.

⁹ Mehän olemme eilisen lapsia
 emmekä mitään tiedä,
 päivämme ovat vain varjo
 maan päällä.

¹⁰ He opettavat sinua, puhuvat
 sinulle,
 tuovat julki sanat sydäimestään.

¹¹ Kasvaako papyrus siellä, missä
 ei ole rämettä?
 Nostaako ruoko varttaan siellä,
 missä ei ole vettä?

¹² Kun se vielä versoo eikä ole
 valmista korjattavaksi,
 se kuivettuu ennen kaikkia
 muita kasveja.

¹³ Niin käy kaikkien, jotka
 unohtavat Jumalan;
 jumalattoman toivo katoaa.

¹⁴ Hän panee turvansa seittiin,
 etsii tukea hämähäkinverkosta.

¹⁵ Hän nojaa taloonsa, mutta se
 ei pysy pystyssä,
 hän pitää siitä kiinni, mutta
 se ei kestä.

¹⁶ Hän kasvaa rehevänä auringon
 paisteessa,
 ja hänen vesansa leviävät yli
 puutarhan.

¹⁷ Hänen juurensa kietoutuvat
 kiviröykkiöön,
 hän kiinnittää katseensa
 kiviseen taloon.

¹⁸ Kun hänet hävitetään
 asuinsijaltaan,
 se kieltää hänet: 'En ole sinua
 nähnytkään.'

¹⁹ Katso, siinä oli hänen
 vaelluksensa ilo,
 ja tomusta kasvaa toisia.”

Jumala ei hylkää nuhteetonta

²⁰ ”Ei Jumala hylkää nuhteetonta
 eikä tartu pahantekijöiden käteen.

²¹ Vielä hän täyttää suusi naurulla
 ja huulesi riemuhuudolla.

²² Sinun vihamiehesi puetaan
 häpeään,
 eikä jumalattomien majaa
 enää ole.”

JOBIN KOLMAS PUHE

Kuka voi estää Jumalaa?

9 ¹ Job vastasi näin:
² ”Totta kai minä tiedän,
 että asia on niin.
 Kuinka ihminen voisi olla oikeassa
 Jumalaa vastaan!

³ Jos ihminen tahtois käydä
 oikeutta hänen kanssaan,
 hän ei pystyisi vastaamaan hänelle
 edes yhteen kysymykseen
 tuhannesta.

⁴ Hän on viisas sydämeltään ja
 väkevä voimassaan.
 Kuka on niskoitellut häntä vastaan
 joutumatta kärsimään?

⁵ Hän siirtää vuoret
 äkkiarvaamatta,
 hän kukistaa ne vihassaan.

⁶ Hän järkyttää maan paikaltaan,
 ja sen pylväät vapisevat.

⁷ Hän kieltää aurinkoa, eikä
 se nouse,
 hän lukitsee tähdet sinetillään.

⁸Yksinään hän levittää taivaat
ja kulkee meren kuohujen päällä.

⁹Hän teki Leijonan tähdistön
ja Kalevanmiekan,
Seulaset ja etelän tähtitarhat.

¹⁰Hän tekee suuria,
tutkimattomia tekoja,
ihmeitä ilman määrää.

¹¹Katso, hän kulkee ohitseni,
enkä minä häntä näe,
hän kiittää ohi,
enkä minä häntä huomaa.

¹²Kun hän tempaa pois,
kuka voi häntä estää?
Kuka voi sanoa hänelle: 'Mitä
sinä teet?'"

Kuka voi vetää Jumalan tilille?

¹³"Jumala ei lakkaa vihastaan,
hänen alleen vaipuvat Rahabin
auttajat.

¹⁴Kuinka sitten minä voisin
vastata hänelle,
valita sanani hänen edessään?

¹⁵Vaikka olisin oikeassa,
en kykenisi vastaamaan.
Minun täytyisi anoa armoa
tuomariltani.

¹⁶Jos minä huutaisin,
ja hän vastaisi minulle,
en usko, että hän ottaisi korviinsa
valitustani,

¹⁷hän, joka murjoo minua
myrskytuulessa
ja lisää haavojeni lukua
ilman syytä.

¹⁸Hän ei anna minun edes
vetää henkeäni

vaan täyttää minut katkeralla
tuskalla.

¹⁹Jos kysytään vahvaa voimaa,
hän sanoo: 'Tässä!'
Jos oikeutta: 'Kuka vetää
minut tilille?'

²⁰Vaikka olisin oikeassa,
oma suuni tuomitsisi minut
syylliseksi.

Vaikka olisin syytön,
hän kuitenkin julistaisi minut
väärintekijäksi.

²¹Syytön minä olen.
En välitä hengestäni,
inhoan elämääni.

²²Yhdentekevää kaikki!
Sen tähden sanon:
hän tekee lopun niin syyttömästä
kuin syyllisestäkin.

²³Jos ruoska surmaa äkisti,
hän pilkkaa viattomien epätoivoa.

²⁴Maa on jätetty jumalattomien
valtaan,
hän peittää sen tuomarien
kasvot –
ellei hän, kuka sitten?"

Päiväni kiittävät pois

²⁵"Minun päiväni rientävät
juoksijaa nopeammin,
pakenevat onnea näkemättä,
²⁶ne kiittävät kuin ruokoveneet,
kuin kotka, joka iskee saaliiseen.

²⁷Jos ajattelen: 'Tahdon unohtaa
valitukseni,
luopua kasvojeni synkkyyydestä
ja muuttua iloiseksi',

²⁸ niin minä kauhistun kaikkia tuskiani.
 Tiedän, ettet julista minua viattomaksi.
²⁹ Minä olen syyllinen.
 Miksi turhaan vaivaan itseäni?
³⁰ Jos peseytyisin lumessa ja puhdistaisin käteni lipeällä,
³¹ sinä upottaisit minut liejuiseen kuoppaan,
 niin että omat vaatteidenikin inhoaisivat minua.
³² Eihän hän ole ihminen niin kuin minä,
 niin että voisin vastata hänelle ja kävisimme oikeutta keskenämme.
³³ Ei meillä ole riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän molempien päälle
³⁴ ja ottaisi hänen vitsansa pois päältäni,
 niin ettei hänen kauhunsa säikäyttäisi minua.
³⁵ Silloin minä puhuisin enkä pelkäisi häntä.
 Mutta niin ei ole.
 Minä olen yksin.”

Jumala, miksi vaadit minua tilille?

10 ¹ ”Sieluni on kyllästynyt elämään.
 Minä päästän valitukseni valloilleen
 ja puhun sieluni katkeruudessa.
² Minä sanon Jumalalle: Älä tuomitse minua syylliseksi!

Ilmoita minulle, miksi käyt oikeutta minua vastaan.
³ Onko sinulle hyötyä siitä, että sorrat, että hylkää sen, jonka kätesi ovat tehneet, mutta valaiset jumalattomien hankkeet?
⁴ Onko sinulla lihalliset silmät, näetkö niin kuin ihminen näkee?
⁵ Ovatko sinun päiväsi kuin ihmisen päivät, ovatko vuotesi kuin miehen vuodet?
⁶ Sinähän etsit vääryyttä minusta ja otat selvää synneistäni,
⁷ vaikka tiedät, etten ole syyllinen ja ettei ole ketään, joka pelastaa sinun käsistäsi.”
Sinähän olet minut luonut
⁸ ”Sinun kätesi ovat minut muovanneet
 ja valmistaneet kaikin puolin; mutta nyt sinä tuhoat minut.
⁹ Muista, että olet muovannut minua kuin savea, ja nyt sinä muutat minut tomuksi jälleen.
¹⁰ Etkö sinä valuttanut minua kuin maitoa
 ja juoksuttanut kuin juustoa?
¹¹ Sinä puit minut nahkaan ja lihaan,
 kudoit minut kokoon luista ja jäniteistä.
¹² Elämän ja armon sinä minulle soit.

Sinun huolenpitosi on varjellut
henkeni.

¹³ Mutta sinä kätkit sydämeesi
tämän,
minä tiedän, että tämä oli
sinun mielessäsi:

¹⁴ Jos syntiä tein, sinä vartioit
minua,
rikkomustani et jättänyt
rankaisematta.

¹⁵ Jos olisin syyllinen, niin
voi minua!

Ja vaikka olisin oikeassa, en silti
voisi päätäni nostaa,
häpeästä kylläisenä ja kurjuuttani
katsellen.

¹⁶ Jos pääni nousee, sinä metsästät
minua kuin leijona
ja teet yhä ihmeitäsi
minua vastaan.

¹⁷ Sinä hankit yhä uusia todistajia
minua vastaan.

Vihasi minua kohtaan kasvaa,
ja sinä lähetät yhä uusia joukkoja
minun kimppuuni.”

Miksi minun piti syntyä?

¹⁸ “Miksi toit minut ulos äitini
kohdusta?

Olisinpa menehtynyt, ennen kuin
yksikään silmä minua näki!

¹⁹ Olisin niin kuin minua ei
olisi ollutkaan,
minut olisi kannettu kohdusta
hautaan.

²⁰ Eikö elämäni päiviä ole vähän?
Jättäköön hän minut rauhaan,
kääntyköön hän minusta pois,

että hiukan ilahtuisin

²¹ ennen kuin lähden, ikinä
palaamatta,

pimeyden ja kuoleman
varjon maahan,

²² pimeyden maahan, synkkään
maahan,

kuoleman varjon maahan, jossa
vallitsee sekasorto

ja jossa valkeuskin on pimeyttä.”

SOOFARIN ENSIMMÄINEN PUHE

Hillitse kieleäsi, Job

11 ¹ Nyt alkoi puhua
naamalainen Soofar:

² “Jäisikö sanatulva vastausta
vaille?

Olisiko suupaltti oikeassa?

³ Saisivatko tyhjat puheesi miehet
vaikenemaan,

niin että pilkkaisit eikä kukaan
saisi sinua häpeämään?

⁴ Sinähän sanot: ‘Vilpitön olen
puheissani,

ja puhdas minä olen ollut sinun
silmiesi edessä.’

⁵ Toivoisinpa tosiaan, että
Jumala puhuisi,

avaisi huulensa sinua vastaan

⁶ ja ilmaisisi sinulle viisauden
salaisuudet,

sen, että hänellä on monin
verroin ymmärrystä.

Silloin huomaisit, että Jumala on
painanut unhoon montakin
pahaa tekoasi.

⁷ Sinäkö ottaisit selvän Jumalan
syvyyksistä?
Sinäkö pääsisit perille
Kaikkivaltiaan
täydellisyydestä?
⁸ Se on korkea kuin taivas –
mitä voit tehdä?
Se on syvempi kuin tuonela –
mitä voit ymmärtää?
⁹ Se on avarampi kuin maa
ja laajempi kuin meri.
¹⁰ Jos hän kiittää paikalle ja
ottaa vangiksi,
kutsuu oikeuden koolle, kuka
voi häntä estää?
¹¹ Tunteehan hän valheen miehet,
vääryyden hän näkee sitä
tarkkaamattakin.”
Jos nöyrryt, voit olla turvassa
¹² ”Onttopäinen mies voi saada
ymmärrystä
ja villiaasi muuttua ihmiseksi!
¹³ Valmista sinäkin sydämesi
ja ojenna kätesi hänen puoleensa.
¹⁴ Mutta jos kädessäsi on vääräys,
äläkä anna petoksen asua
majoissasi.
¹⁵ Silloin saat kohottaa kasvosi
ilman häpeän tahraa,
olet kuin valettu etkä
pelkää mitään.
¹⁶ Sinä unohdat onnettomuutesi,
muistelet sitä kuin vettä, joka
on virrannut pois.
¹⁷ Elämäsi kirkastuu sydänpäivää
selkeämmäksi,

pimeään aikakin on kuin
aamunkoitto.
¹⁸ Olet luottavalla mielellä, sillä
sinulla on toivo.
Tähystelet ympärillesi ja käyt
turvassa nukkumaan;
¹⁹ käyt levolle, eikä kukaan
sinua säikytä.
Monet etsivät sinun suosiotasi.
²⁰ Mutta jumalattomien silmät
raukeavat.
Turvapaikka on heiltä kadonnut,
ja heidän toivonsa on viimeinen
henkäys.”

JOBIN NELJÄS PUHE

On minullakin ymmärrystä

12 ¹ Job vastasi:
² ”Totisesti, te olette kansa,
ja teidän mukanne
kuolee viisaus!
³ Onhan minullakin ymmärrystä
yhtä hyvin kuin teillä,
en ole teitä huonompi.
Kukapa ei tuollaista tietäisi?
⁴ Minä olen ystäväni pilkattavana,
minä, joka huusin Jumalaa avuksi,
ja hän vastasi minulle.
Hurskas ja nuhteeton on
pilkattavana.
⁵ Turvassa olevan mielestä
onnettomuudelle sopii
ylenkatse;
sehän on valmiina niille, joiden
jalka horjuu.
⁶ Rauhassa ovat rosvojen teltat,

turvassa ne, jotka uhmaavat
 Jumalaa,
 ne, jotka kantavat jumalansa
 kädessään.

⁷ Kysy vaikka eläimiltä, niin ne
 opettavat sinua,
 ja taivaan linnuilta, niin ne
 ilmoittavat sen sinulle.

⁸ Tai tutkistele maata, niin se
 opettaa sinua,
 ja meren kalat kertovat
 siitä sinulle.

⁹ Kuka kaikista näistä ei tietäisi,
 että Herran käsi on tämän tehnyt.

¹⁰ Hänen kädessään on jokaisen
 elävän olennon sielu
 ja jokaisen ihmisen henki.

¹¹ Eikö korva koettele sanoja
 ja suulaki maista ruuan makua?

¹² Vanhuksilla on viisautta
 ja kauan eläneillä ymmärrystä.”

Jumalan viisaus ja voima

¹³ “Jumalalla on viisaus ja voima,
 hänellä on neuvo ja ymmärrys.

¹⁴ Minkä hän hajottaa, sitä ei
 enää rakenneta;
 kenet hän sulkee sisälle, sille
 ei avata.

¹⁵ Katso, hän pidättää vedet,
 ja syntyy kuivuus,
 hän päästää ne irti, ja ne
 myllertävät maan.

¹⁶ Hänellä on voima ja ymmärrys.
 Hänelle kuuluu niin eksyksissä
 kulkeva kuin eksyttäjäkin.

¹⁷ Hän kuljettaa neuvonantajat
 paljasjalkaisina pois

ja tekee tuomareista tyhmiä.

¹⁸ Kuninkaitten kurituksesta
 hän vapauttaa
 ja sitoo köyden heidän omille
 vyötäisilleen.

¹⁹ Hän kuljettaa papit
 paljasjalkaisina pois,
 ja ikimahtavat hän kukistaa.

²⁰ Hän hämmentää luotettavien
 puheen
 ja vie vanhimmilta ymmärryksen.

²¹ Hän vuodattaa halveksuntaa
 ruhtinaiden päälle
 ja avaa virtojen padot.

²² Hän paljastaa syvyydet
 pimeyden peitosta
 ja tuo pilkkopimeän valon piiriin.

²³ Hän antaa kansojen kasvaa,
 mutta hän tekee niistä lopun.
 Hän laajentaa kansojen alueet,
 mutta hän kuljettaa lopulta
 ne pois.

²⁴ Maan kansan päämiehiltä hän
 vie ymmärryksen
 ja saattaa heidät harhailemaan
 tiettömässä autiomaassa.

²⁵ He haparoivat pimeässä,
 valoa vailla,
 hän panee heidät harhailemaan
 kuin juopuneet.”

Jospa edes osaisitte vaieta

13 ¹ “Katso, kaiken tämän
 on silmäni nähnyt,
 korvani kuullut ja sen ymmärtänyt.

² Mitä te tiedätte, sen
 tiedän minäkin,
 en ole teitä huonompi.

³ Minä haluan puhua
Kaikkivaltiaalle,
tahdon ajaa asiaani Jumalan
edessä.
⁴ Tehän voitelette valheella,
olette kelvottomia lääkäreitä,
jokainen teistä.
⁵ Jospa edes osaisitte visusti
vaieta!
Se luettaisiin teille viisaudeksi.
⁶ Kuulkaa siis minun perustelujani
ja kuunnelkaa, mitä huuleni
puhuvat puolestani.
⁷ Puolustattekko te Jumalaa
väärällä puheella
ja puhutte petosta hänen
puolestaan?
⁸ Oletteko te puolueellisia hänen
hyväkseen?
Tekö ajatte Jumalan asiaa?
⁹ Käykö teidän hyvin, kun hän
käy teitä tutkimaan?
Voitteko pettää hänet niin kuin
ihminen petetään?
¹⁰ Hän rankaisee teitä ankarasti,
jos olette salassa puolueellisia.
¹¹ Eikö hänen valtasuuruutensa
pelästyttä teitä?
Eikö teitä valtaa kauhu hänen
edessään?
¹² Tuhkamietelmiä ovat teidän
mietelauseenne,
savivarustuksia teidän
varustuksenne.”

Minä tiedän, että olen oikeassa

¹³ ”Vaietkaa, antakaa minun olla;
minä tahdon puhua,

käyköön minun miten tahansa.
¹⁴ Miksi otan lihani hampaisiini
ja panen henkeni kämmenelleni?
¹⁵ Katso, hän surmaa minut,
en enää toivo mitään.
Tahdon vain puolustaa vaellustani
hänen edessään.
¹⁶ Jo sekin koituu minulle
pelastukseksi,
sillä jumalaton ei voi tulla hänen
kasvojensa eteen.
¹⁷ Kuunnelkaa tarkoin minun
puhettani,
sitä, mitä julistan korvienne
kuullen.
¹⁸ Olenhan esittänyt asiani,
minä tiedän, että olen oikeassa.
¹⁹ Kuka voi käydä oikeutta
minua vastaan?
Silloin minä vaikenen ja kuolen.
²⁰ Kahta vain älä minulle tee,
niin en kätkeydy kasvojesi edestä:
²¹ älä enää pidä kättäsi päälläni,
älköön kauhusi minua säikyttävä.
²² Kutsu sitten minua, niin
minä vastaan.
Tai minä puhun, ja vastaa
sinä minulle.”

Jumala, miksi pidät minua vihollisenasi?

²³ ”Mikä on pahojen tekojeni
ja syntieni määrä?
Ilmoita minulle rikkomukseni
ja syntini.

²⁴ Miksi peität kasvosi
ja pidät minua vihollisenasi?

²⁵ Tuulen lennättämää lehteäkö
sinä säikytät,

kuivunutta korttako vainoat?

²⁶ Sinähän määrää osakseni
katkerat kärsimykset
ja perinnökseni nuoruuteni
pahat teot.

²⁷ Jalkani sinä panet kahleisiin,
kaikkia polkujani sinä vartioit.
Sinä piirrät rajan jalkapohjieni
ääreen.

²⁸ Ihminen hajoaa kuin laho puu,
kuin koinsoymä vaate.”

Ihminen elää vain hetken

14 ¹ ”Ihminen, naisesta
syntynyt,
elää vähän aikaa ja on täynnä
levottomuutta.

² Hän kasvaa ja lakastuu kuin
kukkanen,
hän pakenee kuin varjo,
joka ei pysy.

³ Ja sellaista sinä pidät silmällä!
Sinä viet minut käymään
oikeutta kanssasi.

⁴ Syntyisikö saataisesta
puhdasta?

Ei yhden yhtäkään.

⁵ Hänen päivänsä ovat määrätty,
ja hänen kuukausiensa luku on
sinun tiedossasi.

Sinä olet asettanut hänelle rajat,
joita hän ei voi ylittää.

⁶ Käännä siis katseesi pois hänestä,
että hän pääsisi rauhaan
ja saisi iloita kuin palkkalainen
työpäivän päätettyään.

⁷ Onhan puullakin toivo:
vaikka se kaadetaan maahan,

se kasvaa uudelleen,
eikä siltä vesaa puutu.

⁸ Vaikka sen juuri vanhenee
maassa

ja kanto kuolee mullassa,

⁹ se versoo jälleen veden
tuoksusta

ja työntää oksia kuin istutettu
taimi.

¹⁰ Mutta kun mies kuolee, hänen
voimansa on poissa.

Kun ihminen on menehtynyt,
missä hän on?

¹¹ Vesi juoksee pois järvestä,
joki ehtyy ja kuivuu.

¹² Samoin ihminen käy levolle
eikä enää nouse.

Ennen kuin taivaat katoavat,
he eivät herää,
eivät he havahdu unestaan.”

Jospa muistaisit minua, Jumala

¹³ ”Jospa kätkisit minut tuonelaan,
piilottaisit minut, kunnes vihasi
on asettunut.

Jospa asettaisit minulle määräjän
ja sitten muistaisit minua.

¹⁴ Kun mies on kuollut, virkoaako
hän jälleen eloon?

Minä odottaisin kaikki
sotapalvelukseni päivät,
kunnes tulisi vuoroni päästä
vapaalle.

¹⁵ Sinä kutsuisit minua, ja minä
vastaisin sinulle,

sinä kaipaisit kättesi tekoa.

¹⁶ Silloin sinä kyllä laskisit
askeleeni

mutta et pitäisi kirjaa synneistäni.

¹⁷ Rikokseni olisi sinetillä lukittuna
kukkaroon,

pahat tekoni sinä peittäisit piiloon.

¹⁸ Mutta niin kuin vuori sortuu
ja hajoaa,

ja kallio siirtyy sijaltaan,

¹⁹ vesi kuluttaa kivet

ja rankkasade huuhtoo pois
maan mullan,

niin sinä hävität ihmisen toivon.

²⁰ Sinä nujerrat hänet iäksi,
ja hän lähtee.

Sinä muutat hänen hahmonsa
ja lähetät hänet pois.

²¹ Hänen lapsensa saavat
osakseen kunniaa,

mutta hän ei siitä tiedä.

Heistä tulee halpa-arvoisia,
mutta hän ei sitä huomaa.

²² Hän tuntee vain oman
ruumiinsa kivun,
vain oman sielunsa murheen.”

ELIFAAN TOINEN PUHE

Oma suusi julistaa sinut syylliseksi

15 ¹ Teemanilainen Elifas lausui
näin:

² ”Vastaako viisas tiedolla, joka
on vain tuulta,
täyttääkö hän sisimpänsä
itätuulella?

³ Puolustautuuko hän puheella,
josta ei ole hyötyä,
ja sanoilla, jotka eivät auta?

⁴ Sinähän teet tyhjäksi
jumalanpelonkin

ja häiritset hiljentymistä
Jumalan edessä.

⁵ Pahuutesi panee sanat suuhusi,
sinä valitset viekkaitten kielen.

⁶ Oma suusi julistaa sinut
syylliseksi, en minä,
omat huulesi todistavat
sinua vastaan.

⁷ Synnyitkö sinä ihmisistä
ensimmäisenä,
synnytettiinkö sinut ennen
kukkuloita?

⁸ Oletko ollut kuulemassa Jumalan
neuvonpitoa
ja sieltä siepannut viisauden
itsellesi?

⁹ Mitä sinä tiedät, jota me
emme tietäisi?

Mitä sinä ymmärrät, jota mekin
emme tuntisi?

¹⁰ Onhan joukossamme sekä
harmaapää että vanhus,
iältään isänsikin vanhempi.

¹¹ Väheksytkö Jumalan
lohdutuksia,
sanaa, jonka hän puhui sinulle
lempeästi?

¹² Miksi olet suunniltasi,
miksi pyörivät silmäsi?

¹³ Sinähän käännät kiukkusi
Jumalaa vastaan

ja syydät sanoja suustasi!

¹⁴ Kuinka ihminen voisi
olla puhdas,
kuinka naisesta syntynyt
vanhurskas!

¹⁵ Katso, pyhiinsäkään hän
ei luota,
eivät taivaatkaan ole puhtaat
hänen silmissään,
¹⁶ saati sitten ihminen, inhottava
ja kelvoton,
joka juo vääryyttä kuin vettä.”

Jumalattoman osa

¹⁷ ”Kuuntele minua, minä
ilmoitan sinulle,
minä kerron, mitä olen nähnyt.
¹⁸ Näin viisaat ilmoittavat
eivätkä salaa,
mitä ovat isiltään oppineet,
¹⁹ niiltä, joille yksin maa
oli annettu
ja joiden seassa ei muukalainen
liikkunut:
²⁰ ‘Jumalaton elää pelossa koko
elämänsä ajan,
ne harvat vuodet, jotka
väkivaltaiselle on määrätty.
²¹ Kauhun äänet kuuluvat hänen
korvissaan,
keskellä rauhaakin hävittäjä käy
hänen kimppuunsa.
²² Hän ei usko pääsevänsä
pimeydestä,
hänet on määrätty miekalle.
²³ Hän harhailee etsien leipää:
missä sitä on?
Hän ymmärtää, että hänelle on
valmiina pimeyden päivä.
²⁴ Hätä ja ahdinko kauhistuttavat
häntä,
ne käyvät hänen kimppuunsa
kuin kuningas,

joka on valmiina hyökkäykseen.

²⁵ Hän ojensi kätensä Jumalaa
vastaan,
uhitteli Kaikkivaltiaalle
²⁶ ja ryntäsi häntä vastaan
niska köyryssä,
paksujen kilvenkupujensa
suojassa.
²⁷ Hän peitti kasvonsa ihrallaan
ja kasvatti lanteensa lihaviksi.
²⁸ Hän asui hävitetyissä
kaupungeissa,
taloissa, joissa ei ollut lupa asua,
jotka oli määrätty jäämään
raunioiksi.
²⁹ Ei hän rikastu, eikä hänen
omaisuutensa ole pysyvää.
Hänen tähtänsä eivät taivu
maata kohden.
³⁰ Ei hän pääse pimeydestä,
liekki korventaa hänen vesansa,
Herran suun henkäyksestä
hän häviää.
³¹ Älköön hän luottako tyhjään –
hän tulee pettymään.
Hänen voittonsa häipyä tyhjiin.
³² Mitta täyttyy ennen aikojaan,
hänen lehvänsä ei vihannoi.
³³ Hän on kuin viiniköynnös,
joka pudottaa raakileensa,
kuin öljypuu, joka varistaa
kukkansa.
³⁴ Jumalattoman joukko on
hedelmätön,
tuli kuluttaa lahjustenottajan
teltat.
³⁵ He kantavat sisällään tuhoa

ja synnyttävät turmiota,
heidän kohtunsa valmistaa
petosta.”

JOBIN VIIIDES PUHE

Kurjia lohduttajia olette kaikki

16 ¹Tähän Job vastasi:
²”Tuollaista olen kuullut
paljon,
kurjia lohduttajia te olette kaikki.
³Eikö tule jo loppu sanoista,
jotka ovat pelkkää tuulta,
vai mikä yllyttää sinua
vastaamaan?
⁴Voisinhan minäkin puhua
niin kuin te,
jos te olisitte minun sijassani.
Voisin sommitella sanoja
teitä vastaan
ja nyökytellä teille päätäni,
⁵rohkaista teitä suuni puheella
ja tuottaa huojennusta huulteni
lohduttelulla.”

Jumala asetti minut maalitaulukseen

⁶”Jos puhun, ei tuskani helpota.
Jos vaikenen, lähteekö se
silläkään?
⁷Mutta nyt Jumala on minut
uuvuttanut.
Sinä olet tuhonnut koko
minun joukkoni.
⁸Sinä olet rusikoinut minua –
siitä muka tuli todistaja.
Riutunut olemukseni nousi
minua vastaan
syyttäen minua vasten kasvoja.

⁹Hänen vihansa raateli ja
vainosi minua,
hän kiristeli minulle hampaitaan.
Viholliseni hiovat minua vastaan
katseitaan,
¹⁰avaavat suunsa ammolleen
minua vastaan
ja lyövät minua pilkaten poskille.
Kaikki he lyöttäytyvät yhteen
minua vastaan.
¹¹Jumala jättää minut
väärintekijöiden valtaan
ja syöksee minut jumalattomien
käsiin.
¹²Minä elin rauhassa, mutta
hän ravisteli minua,
tarttui minua niskasta ja
ruhjoi minut.
Hän asetti minut maalitaulukseen.
¹³Hänen jousimiehensä
saartavat minut.
Hän halkaisee munuaiseni
säälimättä
ja vuodattaa sappeni maahan.
¹⁴Hän murtaa minuun aukon
toisensa jälkeen
ja ryntää kimppuuni kuin soturi.
¹⁵Säkipuvun ompelin iholleni,
sarveni painoin tomuun.
¹⁶Minun kasvoni punoittavat
itkusta,
silmluomillani on kuoleman
varjo,
¹⁷vaikka käsissäni ei ole vääryyttä
ja rukoukseni on puhdas.”

Todistaja ja puolustaja

¹⁸”Maa, älä peitä minun vertani!

Älköön huudollani olko
lepopaikkaa!

¹⁹ Katso, nytkin on todistajani
taivaassa,

ja puolustajani korkeuksissa.

²⁰ Minun ystäväni pilkkaavat
minua.

Jumalaan minä katson
kyynelsilmin,

²¹ että hän puolustaisi miestä
Jumalan edessä

ja ihmistä hänen lähimmäistään
vastaan.

²² Sillä vähän on vuosia enää
edessäni,

sitten lähden tielle, jolta en palaa.”

Henkeni on raastettu rikki

17

¹ “Minun henkeni on
riikki raastettu,

minun päiväni sammuvat.

Minua odottaa hauta.

² Totisesti, pilkkaajat piirittävät
minua,

ja silmiäni täytyy alati katsella
heidän töykeätä käytöstään.

³ Aseta pantti talteen puolestani,
Jumala!

Kuka muu rupeaisi kättä lyöden
takaajakseni?

⁴ Sinähän olet sulkenut
ymmärrykseltä heidän
sydämensä,

sen tähden sinä et päästä
heitä voitolle.

⁵ Ystäviä kutsutaan saamaan
osansa,

mutta omilta lapsilta raukeavat
silmät.

⁶ Minut on pantu kansoille
sananparreksi,
kasvoille syljettävä minusta
on tullut.

⁷ Silmäni ovat surusta
hämärtyneet,
kaikki jäseneni ovat varjon
kaltaisia.

⁸ Tästä ovat oikeamieliset
kauhuissaan,
viaton joutuu kuuhuksiin
jumalattoman vuoksi.

⁹ Vanhurskas pitää kiinni tiestään,
ja se, jolla on puhtaat kädet,
kasvaa voimassa.”

Kuolema on ainoa toivoni

¹⁰ “Mutta te kaikki, tulkaa
jälleen tänne!

En löydä viisasta teidän
joukostanne.

¹¹ Päiväni ovat menneet,
suunnitelmani ovat rauenneet,
sydämeni toiveet.

¹² Yön he tekevät päiväksi,
valo muka lähenee pimeydestä.

¹³ Vaikka kuinka toivoisin, tuonela
on asuntoni.

Minä levitän vuoteeni pimeyteen,

¹⁴ minä sanon haudalle: ‘Sinä
olet isäni’,

ja madoille: ‘Äitini ja sisareni.’

¹⁵ Missä on silloin toivoni?

Minun toivoni, kuka sitä näkee?

¹⁶ Tuonelan salvat sulkeutuvat
kiinni,

kun yhdessä käymme levolle
maan tomuun.”

BILDADIN TOINEN PUHE

Jumalattoman valo sammuu

18 ¹ Nyt alkoi suuhilainen Bildad
puhua. Hän lausui näin:

² ”Milloin lopetatte tällaiset
puheet?

Tulkaa järkiinne, sitten
puhelemme.

³ Miksi meitä pidetään eläinten
kaltaisina,
olemmeko teidän silmissänne
tylsimyksiä?

⁴ Sinä, joka raivossasi raatelet
itseäsi –

sinunko tähtesi jätettäisiin
maa autioksi

ja kallio siirtyisi sijaltaan?

⁵ Myös on niin, että jumalattoman
valo sammuu,
hänen tulensa liekki ei loista.

⁶ Valo pimenee hänen majassaan,
hänen lampunsa sammuu.

⁷ Hänen väkevyytensä askeleet
joutuvat ahtaalle,
hänen omat hankkeensa
syöksevät hänet maahan.

⁸ Omat jalat vievät hänet
verkkoon,

hän kävelee pyyntihaudan
katteella.

⁹ Verkko tarttuu hänen
kantapäähänsä,
silmutta kiristyy hänen
ympäriilleen.

¹⁰ Hänelle on viritetty
maahan ansa,
polulle häntä varten pyydys.

¹¹ Joka puolella on kauhuja, jotka
pelottavat häntä;
ne ajavat häntä takaa hänen
kintereillään.

¹² Hänen väkevyytensä nääntyy,
onnettomuus odottaa hänen
vierellään.

¹³ Hänen ruumiinsa jäseniä kalvaa,
hänen jäseniään kalvaa kuoleman
esikoinen.

¹⁴ Hänet temmataan pois
majansa turvasta,
hänet pannaan kulkemaan
kauhujen kuninkaan luo.

¹⁵ Hänen majassaan
asuvat vieraat,
hänen asuinpaikalleen sirotellaan
tulikiveä.

¹⁶ Alhaalta kuivuvat hänen
juurensa,
ylhäältä lakastuvat hänen oksansa.

¹⁷ Hänen muistonsa
katoaa maasta,
hänen nimeään ei tunneta kadulla.

¹⁸ Hänet sysätään valosta
pimeyteen

ja karkotetaan maan piiristä.

¹⁹ Ei jää häneltä vesaa eikä versoa
kansansa keskuuteen,
ketään ei jää jäljelle hänen
asuntoihinsa.

²⁰ Lännen asukkaat kauhistuvat
hänen tuomionsa päivää,
idän asukkaat valtaa vavistus.

²¹ Näin käy väärintekijän
huoneelle,
näin sen asuinpaikalle, joka ei
Jumalaa tunne.”

JOBIN KUODES PUHE

Jumala on tehnyt minulle vääryyttä

19 ¹ Job vastasi näin:
² ”Kuinka kauan te
vaivaatte sieluan
ja runtelette minua sanoillanne?
³ Jo kymmenenkin kertaa te olette
minua häväisseet,
häpeämättä te minua räähkäätte.
⁴ Jos olisinkin erehtynyt,
erehdykseni olisi oma asiani.
⁵ Voitteko todella ylvästellä
minua vastaan?
Voitteko osoittaa minun
ansainneen häpeäni?
⁶ Tietäkää siis, että Jumala on
tehnyt minulle vääryyttä
ja kietonut minut verkkoonsa.
⁷ Minä huudan: ’Väkivaltaa!’
mutta en saa vastausta,
huudan apua, mutta oikeutta
ei ole.
⁸ Hän on aidannut tieni, niin
etten pääse läpi.
Hän on levittänyt pimeyden
poluilleni.
⁹ Hän on riisunut minulta kunniani
ja ottanut päästäni kruunun.
¹⁰ Hän raastaa minua joka
puolelta, olen mennyttä.
Hän repäisi irti toivoni kuin puun.

¹¹ Hän antoi vihansa syttyä
minua vastaan
ja piti minua vihollisenaan.
¹² Yhtenä miehenä tulivat
hänen joukkonsa
ja raivasivat tien hyökätäkseen
minua vastaan.
He leiriytyivät majani ympärille.”

Kaikki inhoavat minua

¹³ ”Veljeni hän on karkottanut
luotani kauas,
tuttavani ovat minusta täysin
vieraantuneet.
¹⁴ Läheiseni ovat minut jättäneet,
uskottuni ovat minut unohtaneet.
¹⁵ Ne, jotka majailevat talossani,
jopa palvelijattareni, pitävät
minua outona.
Minusta on tullut muukalainen
heidän silmissään.
¹⁶ Minä kutsun palvelijaani,
mutta hän ei vastaa.
Suuni rukoilee häneltä sääliä.
¹⁷ Hengitykseni on vastenmielinen
vaimolleni,
äitini poikien mielestä minä
löyhkään.
¹⁸ Poikasetkin halveksivat minua.
Kun nousen seisomaan, he
puhuvat minusta ilkkuen.
¹⁹ Kaikki läheiseni inhoavat minua;
ja ne, joita rakastin, ovat
kääntyneet minua vastaan.
²⁰ Luuni ovat tarttuneet kiinni
nahkaani ja lihaani,
minusta on jäljellä pelkät ikenet.”

Armahtakaa te minua

- ²¹ “Armahtakaa minua,
armahtakaa, te minun
ystäväni,
sillä Jumalan käsi on koskenut
minuun!
²² Miksi te vainoatte minua
samalla tavoin kuin Jumala?
Ettekö saa jo kylliksenne lihani
kalvamisesta?
²³ Oi, jospa minun sanani
kirjoitettaisiin muistiin,
jospa ne piirrettäisiin kirjaan
²⁴ tai hakattaisiin kallioon
ikuisiksi ajoiksi
rautataltalla ja lyijyllä!”

Minä tiedän lunastajani elävän

- ²⁵ “Minä tiedän lunastajani elävän.
Viimeisenä hän seisoo multien
päällä.
²⁶ Kun tämä nahka on raastettu
yltäni
ja olen ruumiistani irti,
minä saan nähdä Jumalan.
²⁷ Hänet minä saan
nähdä apunani.
Silmäni näkevät hänet, eikä hän
ole minulle vieras.
Munuaiseni riutuvat sisälläni,
²⁸ kun sanotte: ‘Ahdistetaan
häntä ankarasti’ –
minusta muka löytyy asian juuri.
²⁹ Pelätkää miekkaa,
sillä viha kohtaa miekan
ansainneita rikoksia,
jotta tietäisitte, että on olemassa
tuomari.”

SOOFARIN TOINEN PUHE

Jumalattomien riemu loppuu lyhyeen

20 ¹ Naamalainen Soofar lausui
näin:

- ² “Tuohon minun ajatukseni
tuovat vastauksen,
moisesta mieleni kuohuu.
³ Häpäisevää nuhdetta minun
täytyy kuunnella,
mutta henkeni ja ymmärrykseni
antaa minulle vastauksen.
⁴ Etkö sitä tiennyt jo vanhastaan,
eikö ole ollut tiedossa siitä asti,
kun ihminen asetettiin
maan päälle,
⁵ että jumalattomien riemu
loppuu lyhyeen
ja riettaan ilo kestää vain hetkisen.
⁶ Vaikka hänen ylväytensä ulottuisi
taivaaseen asti
ja hänen päänsä koskettaisi pilviä,
⁷ hän kuitenkin katoaa ainiaaksi
oman ulosteensa tavoin.
Ne, jotka näkivät hänet, kysyvät:
‘Missä hän on?’
⁸ Unen lailla hän lentää pois, eikä
häntä enää löydetä,
hän häipyä kuin öinen näky.
⁹ Silmä, joka näki hänet, ei
näe häntä enää,
eikä hänen asuinsijansa häntä
enää havaitse.
¹⁰ Hänen poikiensa on hyvitetävä
köyhät,
omin käsin hänen on annettava
pois omaisuutensa.

¹¹ Hänen luunsa olivat täynnä
nuoruuden voimaa,
mutta nyt se on vaipunut multaan
hänen kanssaan.”

Kyyn kieli tappaa jumalattoman

¹² ”Jos paha maistuu makealta
hänen suussaan,
hän kätkee sen kielensä alle.

¹³ Hän säästelee sitä eikä
siitä luovu
vaan pysyttää sen keskellä
suulakeaan.

¹⁴ Mutta tämä ruoka muuttuu
hänen sisuksissaan:
siitä tulee kobran myrkkyä
hänen sisällään.

¹⁵ Hän nieli rikkautta, mutta hänen
on oksennettava se pois.
Jumala ajaa sen ulos hänen
vatsastaan.

¹⁶ Kobran myrkkyä hän imi,
kyyn kieli hänet tappaa.

¹⁷ Ei hän saa ilokseen katsella
puroja,
hunajan ja kerman virtoja ja jokia.

¹⁸ Vaivannäkönsä tulokset hänen
on annettava pois,
hän ei saa niistä itse nauttia.
Voittamastaan rikkaudesta
hän ei voi iloita.

¹⁹ Hän teki väkivaltaa köyhille
ja hylkäsi heidät,
hän ryösti itselleen talon, eikä
rakentanut sitä.

²⁰ Milloinkaan hän ei ole ollut
sisimmässään tyytyväinen,

mutta hänen himoitsemansa
tavara ei häntä pelasta.

²¹ Mikään ei säilynyt hänen
ahminnaltaan,
sen tähden hänen hyvinvointinsa
ei kestä.

²² Yltäkylläisyytensä runsaudessa
hänellä on hätä,
häneen iskevät kaikki kurjien
kourat.

²³ Kun hän on täyttämässä
vatsaansa,
Jumala lähettää hänen
kimppuunsa vihansa hehkun
ja antaa sen sataa hänen päälleen
hänen syödessään.

²⁴ Jos hän pakenee rauta-aseita,
hänet lävistää vaskijousen nuoli.

²⁵ Kun hän vetää nuolen selästään,
hänen sappensa läpi käy salama.

Kauhut valtaavat hänet,
²⁶ pilkkopimeys on varattu
hänen aarteilleen.

Hänet kuluttaa tuli, joka palaa
lietsomatta.

Se tuhoaa, mitä on jäljellä
hänen majassaan.

²⁷ Taivas paljastaa hänen
pahat tekonsa,
maa nousee häntä vastaan.

²⁸ Minkä hän taloonsa kokosi,
se menee menojaan vihan
päivänä kuin tulvavedet.

²⁹ Tämä on jumalattoman ihmisen
osa Jumalalta,
perintöosa, jonka Jumala
hänelle määrää.”

JOBIN SEITSEMÄS PUHE

Kuulkaa minun sanojani!

- 21** ¹ Job vastasi näin:
² "Kuulkaa sentään
minun sanojani!
Olkoon se teidän antamanne
lohdutus!
³ Kärsikää minua sen verran,
että saan puhua.
Kun olen puhunut, pilkatkaa
sitten.
⁴ Ihmisiäkö vastaan minä valitan?
Kuinka en kävisi kärsimättömäksi!
⁵ Kääntykää katsomaan minua
niin tyrmistytte
ja panette käden suullenne.
⁶ Kun käyn ajattelemaan, niin
kauhistun,
ja vavistus valtaa ruumiini."

Miksi jumalattomat saavat elää rauhassa?

- ⁷ "Miksi jumalattomat saavat elää,
päästä korkeaan ikään,
vieläpä lisätä mahtiaan ja
rikkauttaan?
⁸ Heidän sukunsa pysyy vankkana
heidän kanssaan,
ja jälkeläisensä heidän
silmiensä alla.
⁹ Heidän kotinsa ovat rauhassa,
kauhuista kaukana,
ei heihin osu Jumalan vitsa.
¹⁰ Hänen sonninsa astuu
eikä turhaan,
hänen lehmänsä poikii eikä
synnytä kesken.
¹¹ Poikansa he laskevat ulos kuin
lammasmaun,

heidän lapsensa hyppelevät
riemuissaan.

- ¹² He virittävät lauluja rumpua
ja lyyraa soittaen,
he iloitsevat huilunsoitosta.
¹³ He viettävät päivänsä onnessa,
mutta hetkessä heidät syöstään
alas tuonelaan.
¹⁴ Kuitenkin he sanovat Jumalalle:
'Mene pois meidän luotamme,
sinun teistäsi emme tahdo tietää.
¹⁵ Mikä on Kaikkivaltias, että
häntä palvelisimme?
Mitä hyötyä meillä on siitä, että
pyydämme häneltä apua?'
¹⁶ Katso, heidän onnensa ei ole
heidän omissa käsissään.
Jumalattomien neuvo on
kaukana minusta."

Jumalattomille ei kosteta

- ¹⁷ "Sammuuko useinkin
jumalattomien lamppu,
ja tavoittaako heidät
onnettomuus?
Jakeleeko Jumala heille arpaosat
vihassaan?
¹⁸ Ovatko he kuin tuulen
ajamat oljet,
kuin akanat, jotka myrsky on
temmannut mukaansa?
¹⁹ Jumala muka säästää
jumalattoman rangaistuksen
hänen lapsilleen.
Kostakoon hänelle itselleen, niin
että hän sen tuntee.
²⁰ Nähköön hän tuhonsa
omin silmin,

juokoon itse Kaikkivaltiaan vihaa.

²¹ Sillä mitä hän välittää
omaisistaan, jälkeensä
jäävistä,

kun hänen kuukausiensa
luku on täysi?

²² Onko opetettava ymmärrystä
Jumalalle,
hänelle, joka korkeuden
olennotkin tuomitsee?

²³ Toinen kuolee täydessä
onnessaan,
kaikin tavoin rauhassa ja levossa.

²⁴ Hänen astiansa ovat
maitoa täynnä,
ja hänen luittensa ydin on tuore.

²⁵ Toinen kuolee katkeralla
miehellä
saamatta maistaa onnea.

²⁶ Samalla tavoin he käyvät
levolle maahan,
ja madot peittävät heidät.

²⁷ Kuulkaa, minä tunnen teidän
ajatuksenne
ja juonet, joiden avulla te yritätte
nujertaa minut.

²⁸ Te sanotte: 'Missä on nyt
mahtimiehen talo,
missä maja, jossa jumalattomat
asuivat?'

²⁹ Ettekö ole kyselleet tien
kulkijoilta?
Ette voi tehdä tyhjäksi heidän
todistustaan siitä,

³⁰ että paha säästetään
onnettomuuden päivänä,

vihan päivänä hänet viedään
suojaan.

³¹ Kuka syyttää häntä
vasten kasvoja hänen
vaelluksestaan?

Kuka kostaa hänelle sen, mitä
hän on tehnyt?

³² Hänet saatetaan kalmistoon,
ja hänen hautakumpuaan
vaalitaan.

³³ Lempeitä ovat hänelle
laakson turpeet.

Kaikki ihmiset seuraavat hänen
jäljessään,
niin kuin hänen edelläänkin on
mennyt lukematon joukko.

³⁴ Kuinka tarjoatte minulle noin
turhaa lohdutusta?
Vastauksistanne jää pelkkä
petollisuus jäljelle."

ELIFAAN KOLMAS PUHE

Voiko ihminen hyödyttää Jumalaa?

22 ¹ Teemanilainen Elifas lausui
näin:

² "Voiko ihminen hyödyttää
Jumalaa?

Ei, ainoastaan itseään hyödyttää
se, jolla on ymmärrystä.

³ Onko Kaikkivaltiaalle etua siitä,
että olet vanhurskas,
tai voittoa siitä, että vaellat
nuhteettomasti?

⁴ Jumalanpelkosiko vuoksi hän
sinua ojentaa
ja käy kanssasi oikeutta?"

Pahuutesi on suuri, Job

⁵ "Eikö pahuutesi ole suuri,
eikö vääriä tekojasi ole
loputtomasti?

⁶ Sinähän otit veljiltäsi pantin
ilman aihetta

ja riistit vaatteet alastomilta.

⁷ Et antanut nääntyvälle vettä
juotavaksi,

nälkäiseltä kielsit leivän.

⁸ Voimakkaan omaksi tuli maa,
ja vain suosikit saivat asua siinä.

⁹ Lesket sinä lähetit luotasi
tyhjin käsin,
orpojen käsivarret murskattiin.

¹⁰ Sen tähden ympärilläsi on
nyt ansoja,
ja äkillinen kauhu valtaa sinut.

¹¹ Vai etkö näe pimeyttä?
Vesitulva peittää sinut."

Sinä väheksyt Jumalaa

¹² "Eikö Jumala ole korkea
kuin taivas?

Katso ylimpiä tähtiä – kuinka
korkealla ne ovatkaan!

¹³ Ja sinä sanot: 'Mitäpä
Jumala tietää!

Voiko hän tuomita synkkien
pilvien takaa?

¹⁴ Hän on pilvien piilossa,
ei hän näe,
taivaan holvilla hän käyskentelee.'

¹⁵ Seuraatko ikivanhaa polkua,
jota pahantekijät vaelsivat,

¹⁶ nuo, jotka temmattiin pois
ennen aikojaan

ja joiden perustuksen virta
vei mennessään.

¹⁷ He sanoivat Jumalalle: 'Käänny
pois meistä.

Mitä Kaikkivaltias meille
voisi tehdä?'

¹⁸ Kuitenkin hän oli täyttänyt
heidän talonsa kaikella
hyvällä.

Mutta minusta on kaukana
jumalattomien neuvo.

¹⁹ Vanhurskaat näkevät heidän
tuhonsa ja iloitsevat,
nuhteeton pilkkaa heitä:

²⁰ 'Totisesti, vastustajamme
on tuhottu.

Sen, mitä heistä jäi jäljelle,
kulutti tuli."

Tee sovinto Jumalan kanssa

²¹ "Tee siis sovinto ja elä rauhassa
Jumalan kanssa,
niin saavutat onnen.

²² Ota vastaan opetus
hänen suustaan

ja kätke hänen sanansa sydämeesi.

²³ Jos palaat Kaikkivaltiaan luo,
sinun elämäsi rakentuu
uudestaan.

Jos karkotat vääryyden kauas
majastasi,

²⁴ viskaat kultasi tomuun
ja Oofirin kullan jokilaakson
louhikkoon,

²⁵ jos Kaikkivaltiaasta tulee
kulta-aarteesi,

jaloin hopeasi,

²⁶ silloin iloitset Kaikkivaltiaasta

ja nostat kasvosi Jumalan puoleen.

²⁷ Kun rukoilet häntä, hän
kuulee sinua,

ja sinä voit täyttää lupauksesi.

²⁸ Kun jotakin päätät, se
onnistuu sinulle;

sinun teillesi loistaa valo.

²⁹ Jos tie painuu alaspäin, sinä
sanot: ‘Ylös’,

ja hän auttaa nöyrytyvää.

³⁰ Hän pelastaa senkin, joka
ei ole syytön;

sinun kättesi puhtauden tähden
tämä pelastuu.”

JOBIN KAHDEKSAS PUHE

Kuinka voisin löytää Jumalan?

23 ¹ Job vastasi näin:
² “Tänäänkin valitukseni
on kapinaa!

Käteni on raskas huokaukseni
tähden.

³ Jospa tietäisin, kuinka
löytää hänet,
pääsisinpä hänen asunnolleen!

⁴ Minä esittäisin hänelle
riita-asiani

ja täyttäisin suuni todisteilla.

⁵ Tahtoisinpa tietää, mitä hän
minulle vastaisi,

ja ymmärtää, mitä hän minulle
sanoisi.

⁶ Kävisikö hän oikeutta
minua vastaan suurella
voimallaan?

Ei, totisesti hän kuuntelisi
minua tarkasti.

⁷ Silloin olisi hänen
vastapuolenaan
oikeamielinen mies.

Olisin vapaa tuomaristani
ainiaaksi.

⁸ Minä menen itään, mutta ei
hän ole siellä,
menen länteen enkä
häntä huomaa.

⁹ Jos hän toimii pohjoisessa,
en näe häntä,
jos hän kääntyy etelään, en
häntä havaitse.

¹⁰ Hän kyllä tietää kulkemani tien.
Jos hän tutkisi minut,
osoittautuisin kultan
kaltaiseksi.

¹¹ Hänen askeleissaan on
jalkani pysynyt,
hänen tietään olen noudattanut
siltä poikkeamatta.

¹² Hänen huultensa käskystä
en ole poikennut.

Hänen suunsa sanat olen
kätkenyt tarkemmin kuin
omat päätökseni.”

Jumala tekee mitä tahtoo

¹³ “Mutta hän pysyy samassa
päätöksessään,

kuka voi häntä estää?

Mitä hän tahtoo, sen hän tekee.

¹⁴ Hän toteuttaa sen, mikä on
minulle säädetty.

Sellaista hänellä on tallella
vielä paljon.

¹⁵ Sen tähden valtaa minut kauhu
hänen kasvojensa edessä.

Kun sitä ajattelen, pelkään häntä.

¹⁶ Jumala on lannistanut minun rohkeuteni,
Kaikkivaltias on kauhistuttanut minut.

¹⁷ En minä pimeyden tähden menehdy,
en sen vuoksi, että synkeys peittää minut.”

Miksi Jumala sallii jumalattomien pahat teot?

24 ¹ ”Miksi Kaikkivaltias ei ole varannut tuomion aikoja?

Miksi eivät ne, jotka hänet tuntevat,
saa nähdä hänen tilintekonsa päiviä?

² Jumalattomat siirtävät rajoja,
ryöstävät laumoja ja laskevat ne laitumelleen.

³ Orpojen aasin he vievät mennessään,
ottavat pantiksi lesken härän.

⁴ He työntävät köyhät tien sivuun,
kaikkien maan kurjien täytyy piileskellä.

⁵ Nuo köyhät ovat kuin villiaasit autiomaassa:
he lähtevät työhönsä,
purtavaa etsimään,
aro on heidän lastensa leipä.

⁶ Kedolta he korjaavat rehuviljaa ruuakseen,
jumalattoman viinitarhasta he keräävät tähteitä.

⁷ Alastomina he viettävät yönsä,
vailla vaatteita,
ilman peittoa kylmässä.

⁸ Vuorilla vuotavasta sateesta he ovat likomärkiä,
vailla suojaa he syleilevät kalliota.

⁹ Äidin rinnoilta riistetään orpo,
ja kurjalta otetaan pantti.

¹⁰ He kulkevat alastomina,
ilman vaatteita,
nälkäisinä he kantavat lyhteitä.

¹¹ Muurien sisällä he pusertavat öljyä,

polkevat viinikuurnaa ja ovat itse janoissaan.

¹² Kaupungista kuuluu miesten voihkina,
ja haavoille lyötyjen sielu huutaa apua.

Mutta Jumala ei piittaa vääryydestä.

¹³ On niitä, jotka kapinoivat valoa vastaan,
eivät tunne sen teitä
eivätkä pysy sen poluilla.

¹⁴ Ennen päivän valkenemista nousee murhaaja,
tappaa kurjan ja köyhän.

Hän hiipii yöllä kuin varas.

¹⁵ Avionrikkijan silmä tähyilee hämärää,
hän ajattelee: ‘Ei minua näe kenenkään silmä.’

Kasvonsa hän peittää.

¹⁶ Pimeässä murtaudutaan taloihin.

Päiväksi nämä ihmiset sulkeutuvat sisälle
eivätkä tahdo valosta tietää.

¹⁷ Pilkkopimeä on heille kuin
aamunkoitto,
ovathan pimeyden kauhut
heille tuttuja.”

Lopulta vääryys murskataan kuin puu

¹⁸ ”Kevyesti kiittää jumalaton
vetten viemänä.
Kirottu on maassa hänen
peltopalstansa,
ei hän enää poikkea viinitarhojen
tielle.

¹⁹ Kuiva maa ja kuumuus
ahmaisevat lumiveden,
tuonela nielee synnintekijät.
²⁰ Äidin kohtu unohtaa hänet,
madot syövät hänet herkkunaan,
eikä häntä enää muisteta.

Vääryys murskataan kuin puu.

²¹ Hän kohteli pahoin
hedelmätöntä,
joka ei synnyttä lapsia,
leskelle hän ei hyvää tehnyt.

²² Mahtavat Jumala pitää yllä
voimallaan.

He nousevat jälleen,
vaikka olivat jo epätoivoisia
hengestään.

²³ Hän antaa heidän olla turvassa,
heillä on tuki.

Hänen silmänsä valvovat
heidän teitään.

²⁴ Vähäksi aikaa he kohoavat
korkealle,
sitten heitä ei enää ole.
He vaipuvat kuolemaan,
heidät temmataan pois niin
kuin kaikki muutkin,

heidät taitetaan kuin tähkääpää.

²⁵ Eikö näin ole?

Kuka osoittaa minut valehtelijaksi?

Kuka tekee tyhjäksi
minun sanani?”

BILDADIN KOLMAS PUHE

Kukaan ei ole vanhurskas

25 ¹ Sitten lausui suuhilainen
Bildad näin:

² ”Hallitusvalta ja pelättävyys
ovat hänen,

joka luo rauhaa korkeuksissaan.

³ Onko määrää hänen joukoillaan?
Kenelle ei koittaisi hänen valonsa?

⁴ Kuinka ihminen olisi vanhurskas
Jumalan edessä?

Kuinka naisesta syntynyt
olisi puhdas?

⁵ Katso, eihän kuukaan ole kirkas,
eivät tähdetkään ole puhtaat
hänen silmissään.

⁶ Kuinka sitten ihminen, tuo mato,
ja ihmislapsi, tuo toukka!”

JOBIN YHDEKSÄS PUHE

Kuinka oletkaan auttanut voimatonta!

26 ¹ Job vastasi näin:
² ”Kuinka oletkaan auttanut
voimatonta,

tukenut käsivartta, jossa ei
ole voimaa!

³ Kuinka oletkaan neuvonut sitä,
jolta puuttuu viisautta,
ja tuonut julki paljon ymmärrystä!

⁴ Kenelle oikein olet sanasi
osoittanut?

Kenen henki on kauttasi
puhunut?”

Jumalan valtasuuruus

⁵ “Vainajat värisevät vetten
ja niiden asukkaitten alla.

⁶ Paljaana on tuonela Jumalan
edessä,

ei ole manalalla peitettä.

⁷ Pohjoiset taivaat hän levittää
tyhjyyden yli,
ripustaa maan tyhjyyden päälle.

⁸ Hän käärii vedet pilviinsä,
eivätkä pilvet halkea niiden
painosta.

⁹ Hän peittää näkyvistä
valtaistuimensa,
levittää pilvensä sen yli.

¹⁰ Hän on vetänyt vetten
pinnalle piirin,
rajan sinne asti, missä valo
päättyy pimeään.

¹¹ Taivaan pylväät huojuvat,
ne tyrmistyvät hänen
nuhtelustaan.

¹² Voimallaan hän taltutti meren,
ymmärryksensä voimalla hän
murskasi Rahabin.

¹³ Hänen henkäyksestään
taivas kirkastui.

Hänen kätensä lävisti pakenevan
käärmeen.

¹⁴ Katso, nämä ovat ainoastaan
hänen tekojensa ääriviivoja.
Kuinka hiljainen onkaan kuiskaus,
joka hänestä kuulemme!

Kuka sitten voi käsittää hänen
väkevyytensä jyllinän?”

JOBIN KYMMENES PUHE

Omatuntoni ei soimaa minua

27 ¹ Job jatkoi mietelmiensä
lausumista ja sanoi:

² “Niin totta kuin elää Jumala,
joka on riistänyt minulta oikeuteni,
ja Kaikkivaltias,

joka on antanut katkeraa
murhetta sielulleni:

³ niin kauan kuin minussa
vielä on henkeä

ja Jumalan henkäys sieraimissani,

⁴ huuleni eivät totisesti
puhu petosta

eikä kieleni lausu vilppiä.

⁵ Olkoon kaukana minusta,
että myöntäisin teidän olevan
oikeassa.

Niin kauan kuin elän,
en luovu syyttömyydestäni.

⁶ Pidän kiinni vanhurskaudestani
enkä hellitä,

yhdestäkään elämäni päivästä ei
omatuntoni minua soimaa.”

Itätuuli vie jumalattoman

⁷ “Käyköön viholliselleni niin
kuin jumalattomalle
ja vastustajalleni niin kuin
väärintekijälle.

⁸ Mitä toivoo on jumalattomalla,
kun Jumala leikkaa pois hänen
elämänsä,

tempaa pois hänen sielunsa?

⁹ Kuuleeko Jumala hänen
huutonsa,

kun häntä kohtaa ahdinko?

¹⁰ Voiko hän iloita Kaikkivaltiaasta,

huutaa Jumalan puoleen
kaikkina aikoina?

¹¹ Minä opetan teille, millainen
on Jumalan käsi,
en salaa Kaikkivaltiaan ajatuksia.

¹² Olettehan te kaikki sen
itse nähneet,
miksi sitten puhutte turhia?

¹³ Tämä on jumalattoman ihmisen
osa, Jumalan säättämä,
tämä on perintöosa, jonka
väkivaltaiset saavat
Kaikkivaltialta:

¹⁴ Jos hänellä on paljonkin lapsia,
he ovat miekan omia.
Hänen jälkeläisensä eivät saa
kyllyksi leipää.

¹⁵ Jotka heistä jäävät jäljelle, ne
saattaa rutto hautaan;
heidän leskensä eivät itke.

¹⁶ Jos hän kasaa hopeaa
kuin multaa
ja valmistaa vaatteita niin
paljon kuin savea,

¹⁷ niin valmistakoon, mutta
vanhurskas pukee ne ylleen,
ja viattomat jakavat keskenään
hopean.

¹⁸ Hän rakentaa taloaan kuin
koiperhosen toukka,
se on kuin vartijan kyhäämä
maja pellolla.

¹⁹ Rikkaana hän menee levolle;
mitään ei ole hävinnyt.
Kun hän avaa silmänsä, mitään
ei ole jäljellä.

²⁰ Kauhut tavoittavat hänet
kuin tulvavedet,
yöllä varkain yllättää hänet
rajuilma.

²¹ Itätuuli nostaa hänet, hän
menee menojaan.
Tuuli puhaltaa hänet pois
paikaltaan.

²² Jumala heittää sen hänen
päälleen säälimättä,
hädissään on hänen paettava
Jumalan käden voimaa.

²³ Silloin hänelle paukutetaan
käsiä
ja vihelletään hänen omalta
asuipaikaltaan.”

Ihminen etsii maan aarteita

28 ¹ “Hopeallakin on suonensa
ja löytöpaikkansa kullalla,
joka puhdistetaan.

² Rauta otetaan maasta,
kivestä sulatetaan kupari.

³ Pimeydestä tehdään loppu,
pilkkopimeässä ovat kivet
tutkitaan perin pohjin.

⁴ Kaivoskuilu louhitaan syvälle
maan asukkaiden alle.

Unohdettuina, kaukana
kulkuteistä,
miehet siellä riippuvat,
heiluvat kaukana ihmisten
ilmoilta.

⁵ Maasta kasvaa leipä,
mutta maan uumenissa myllertää
kuin tulen voima.

⁶ Sen kivissä on safiirilla sijansa,
siellä on kultahiekkaa.

⁷ Polkua sinne ei tiedä petolintu,
eikä haukan silmä sitä havaitse.

⁸ Sitä eivät astele ylväät eläimet,
leijona ei sitä kulje.

⁹ Siellä käydään käsiksi piikiveen,
vuoret myllerretään
juuria myöten.

¹⁰ Kallioihin murretaan käytäviä.
Silmä näkee kaikenlaiset
kalleudet.

¹¹ Vesisuonet estetään
tihkumasta,
salattu tuodaan päivänvaloon.”

Viisautta ei voi ostaa kullalla

¹² ”Mutta viisaus – mistä se löytyy,
missä on ymmärryksen
asuinpaikka?

¹³ Ihminen ei tiedä sen arvoa,
eikä sitä löydy elävien maasta.

¹⁴ Syvyys sanoo: ’Ei se ole
minussa’,
ja meri sanoo: ’Ei se ole
minun luonani.’

¹⁵ Sitä ei voi ostaa puhtaalla
kullalla,
eikä hopeaa voi punnita sen
hinnaksi.

¹⁶ Sen maksuksi ei riitä
Oofirin kulta,
eivät kalliit onyksi-kivet
eivätkä safiirit.

¹⁷ Ei vedä sille vertaa kulta
eikä lasi,
eivät riitä sen vaihtohinnaksi
aitokultaiset astiat.

¹⁸ Koralleja ja kristalleja ei voi
edes mainita,
viisauden omistaminen on
kalliimpi kuin helmet.

¹⁹ Ei vedä viisaudelle vertaa
Kuusin topaasi,
puhdas kulta ei riitä sen maksuksi.”

Jumala yksin tuntee viisauden lähteen

²⁰ ”Mistä sitten tulee viisaus,
ja missä on ymmärryksen
asuinpaikka?

²¹ Se on kätkeyty kaikkien
elävien silmiltä,
se on salattu taivaan linnuiltakin.

²² Manala ja kuolema sanovat:
’Korvamme ovat kuulleet siitä
kerrottavan.’

²³ Jumala tietää tien sen luokse,
hän tuntee sen asuinpaikan.

²⁴ Hänen katseensa tavoittaa
maan ääret,
hän näkee kaiken, mitä on
taivaan alla.

²⁵ Kun hän antoi tuulelle voiman
ja määräsi mitalla vedet,

²⁶ kun hän säati lain sateelle
ja ukkospilvelle tien,

²⁷ silloin hän sen näki ja
ilmoitti sen,
toi sen esille ja myös tutki sen.

²⁸ Ihmiselle hän sanoi:
’Katso, Herran pelko on viisautta,
pahan karttaminen ymmärrystä.’”

JOB VETOAA JUMALAA, 29 – 31

JOBIN YHDESTOISTA PUHE

Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni

29¹ Job jatkoi mietelmiensä lausumista ja sanoi:

² ”Olisinpa niin kuin olin menneinä kuukausina,

niin kuin niinä päivinä, joina Jumala minua varjeli.

³ Silloin hänen lamppunsa loisti pääni päällä

ja hänen valossaan minä vaelsin pimeyden halki.

⁴ Jospa olisin niin kuin parhaina päivinäni,

kun Jumalan ystävyys oli majani yllä,

⁵ ja Kaikkivaltias oli vielä minun kanssani

ja lapseni olivat ympärilläni.

⁶ Silloin askeleeni kylvivät kermassa

ja kallio vierelläni vuoti öljyvirtoja.

⁷ Kun menin kaupunginportille, kun asetin istuimeni torille,

⁸ nuorukaiset väistyivät nähdessään minut,

vanhukset nousivat ja jäivät seisomaan,

⁹ päämiehet lakkasivat puhumasta ja panivat käden suulleen,

¹⁰ ruhtinaiden ääni vaikeni, ja heidän kielensä tarttui kitalakeen.”

Minä autoin kurjia

¹¹ ”Kenen korva minusta kuuli,

hän ylisti minua onnelliseksi, kenen silmä minut näki, hän antoi minusta hyvän todistuksen.

¹² Sillä minä pelastin kurjan, joka huusi apua, ja orvon, jolla ei ollut auttajaa.

¹³ Menehtyvän siunaus tuli osakseni, lesken sydämen sain riemuitsemaan.

¹⁴ Vanhurskauden puin ylleni, ja se verhosi minut, oikeus oli minulla viittana ja päähineenä.

¹⁵ Minä olin sokean silmä ja ontuvan jalka.

¹⁶ Köyhille minä olin isä, tuntemattomankin asiaa tutkin tarkoin.

¹⁷ Minä murskasin väärintekijän leukaluut ja tempasin saaliin hänen hampaistaan.”

Silloin minua kunnioitettiin

¹⁸ ”Silloin ajattelin:

’Minä saan kuolla omassa pesässäni, ja päiviä minulle lisääntyy kuin hiekanjyviä.

¹⁹ Juureni ovat vedelle avoinna, ja kaste viipyy oksillani.

²⁰ Kunniani uudistuu alati, ja jouseni nuortuu minun kädessäni.’

²¹ Kaikki kuuntelivat minua ja odottivat,

ottivat vaieten vastaan neuvoni.

²² Kun olin puhunut, he eivät sanaakaan sanoneet, vihmana valui puheeni heihin.
²³ He odottivat minua kuin sadetta ja avasivat suunsa kuin kevätkuurolle.

²⁴ Minä hymyilin heille, kun he olivat toivottomia, minun kasvojeni valoisuus ei jättänyt heitä synkiksi.

²⁵ Jos suvaitsin tulla heidän luokseen, minä istuin kunniapaikalla, istuin kuin kuningas sotajoukkonsa keskellä, niin kuin se, joka lohduttaa murheellisia.”

Nyt olen pilkan kohde

30 ¹ “Nyt minulle nauravat elinpäiviltään nuoremmat, joiden isiä pidin arvottomina paimenkoirieni pariin.

² Ja mitäpä minua hyödyttäisi heidän kättensä voima, kun heidän nuoruutensa tarmon on vienyt

³ puute ja kova nälänhätä. He kaluavat kuivaa maata, jo ennestään typötyhjää maata.

⁴ He poimivat suolaheiniä pensaiden ympäriltä, heidän ruokanaan ovat kinsteripensaan juuret.

⁵ Heidät karkotetaan ihmisten parista,

heidän peräänsä huudetaan kuin varkaille.

⁶ Heidän on asuttava rotkojen rinteillä, maakoloissa ja kallioluolissa.

⁷ Pensaiden keskellä he ulisevat, piikkikasvien alle he sulloutuvat,
⁸ nuo houkkien ja halveksittujen jälkeläiset,

jotka on ruoskalla ajettu maasta.

⁹ Nyt minusta on tullut heille pilkkalaulu, olen joutunut heidän sananparrekseen.

¹⁰ He inhoavat minua, pysyttelevät minusta kaukana, mutta eivät häikäile sylkeä silmilleni.

¹¹ Onhan Jumala irrottanut jouseni janteen ja nöyryyttänyt minut, siksi he eivät hillitse kieltään minun edessäni.

¹² Oikealta puoleltani nousee tuo pentulauma.

He lyövät jalat altani, he raivaavat minua vastaan turmion tien.

¹³ He hävittävät minun polkuni, ovat apuna minua tuhottaessa, vaikka itse ovat vailla auttajaa.

¹⁴ Kun leveästä muurinaukosta he tulevat,

raunioiden alta he vyöryvät esiin.

¹⁵ Kauhut käyvät kimppuuni. Kun tuuli sinä pyyhkäiset pois ylhäisen asemani,

ja onneni katoaa kuin pilvi.

¹⁶ Ja nyt, minun sieluni

vuotaa tyhjiin,

kurjuuden päivät ovat

saavuttaneet minut.

¹⁷ Yö kalvaa luut irti ruumiistani,
jäytävät tuskani eivät käy levolle.

¹⁸ Valtava voima on muuttanut
verhoni muodottomaksi,
se kiristyy ympärilleni kuin
paitani päänaukko.

¹⁹ Jumala on paiskannut
minut lokaan,
minusta on tullut kuin tomua
ja tuhkaa.”

Sinä et vastaa minulle, Jumala

²⁰ ”Minä huudan sinua avuksi,
mutta sinä et vastaa!
Tässä seison, mutta sinä vain
tuijotat minua.

²¹ Sinä olet muuttunut julmaksi
minua kohtaan,
sinä vainoat minua väkevällä
kädelläsi.

²² Sinä kohotat minut
myrskytuulen vietäväksi,
annat minun menehtyä rajuilman
pauhinassa.

²³ Minä tiedän, että sinä viet
minua kohti kuolemaa,
majaan, jonne kaikki elävät
kokoontuvat.

²⁴ Eikö kuitenkin saisi raunioista
kättään ojentaa
tai onnettomuudessa
apua huutaa?

²⁵ Vai enkö itkenyt kovaosaisen
kohtaloa,

eikö sieluni säälinyt köyhää?

²⁶ Hyvää minä odotin, mutta
minua kohtasi paha,
ikäväin valoa, mutta tulikin
pimeys.”

Minä kuljen suruasussa

²⁷ ”Sisälläni kuohuu lakkaamatta,
kurjuuden päivät ovat kohdanneet
minua.

²⁸ Minä kuljen suruasussa, vailla
auringonvaloa.
Minä nousen ja huudan apua
väkijoukossa.

²⁹ Minusta on tullut sakaalien veli
ja strutsien toveri.

³⁰ Minun nahkani on mustunut
ja lohkeilee,
luuni ovat kuumeen korventamat.

³¹ Valitukseksi muuttui lyyrani
soitto
ja huiluni sävel itkijöiden ääneksi.”

En ole vaeltanut valheessa

31 ¹ ”Minä olen tehnyt liiton
silmieni kanssa:
kuinka voisinkaan katsoa
neitosen puoleen!

² Minkä osan saisin silloin ylhäältä,
minkä perintöosan Kaikkivaltialta
korkeudesta?

³ Tuleehan väärämielisille turmio
ja väärintekijöille onnettomuus.

⁴ Eikö hän näe minun teitäni
ja laske kaikki askeleeni?

⁵ Vaelsinko valheessa,
kiiruhtiko jalkani petokseen?

⁶ Punnitkoon Jumala minut
oikealla vaa'alla,
niin hän huomaa minun
nuhteettomuuteni.
⁷ Jos askeleeni poikkesivat tieltä
ja sydämeni seurasi silmiäni
mukana,
jos tahra on tarttunut käsiini,
⁸ niin syököön toinen, mitä kylvän,
ja vesani revittäköön juurineen.
⁹ Jos sydämeni hullaantui
toisen vaimoon
ja väijyin lähimmäiseni ovella,
¹⁰ niin jauhakoon oma vaimoni
vieraan jyviä,
vaipukoot toiset hänen
syleilynsä.
¹¹ Sillä tekoni olisi ollut ilkityö,
raskaasti rangaistava rikos,
¹² kuin tuli, joka kuluttaisi kaiken
manalaan saakka,
repisi juurineen kaiken satoni.”
En ole riistänyt palvelijoitani
¹³ “Jos olen halveksinut orjani tai
orjattareni oikeutta,
kun heillä oli riita-asia minun
kanssani,
¹⁴ niin mitä tekisin, jos Jumala
nousisi tuomitsemaan,
mitä vastaisin, jos hän vaatisi
minut tilille?
¹⁵ Eikö hän, joka äidin kohdussa
teki minut, tehnyt heitäkin,
eikö hän valmistanut meidät
molemmat äidin kohdussa?
¹⁶ Olenko kieltänyt vähäosaisilta
sen, mitä he toivoivat,

ja saattanut lesken silmät
sammumaan?
¹⁷ Olenko syönyt leipäpalani yksin,
orvonkin saamatta siitä syödä?
¹⁸ Ei, nuoruudestani asti minä
kasvatin häntä kuin oma isä,
koko elinaikani olen pitänyt
hänestä huolta.
¹⁹ Jos näin jonkun menehtyvän
vaatteiden puutteessa,
köyhän olevan vailla ruumiin
verhoa,
²⁰ niin eivätkö hänen jäsenensä
siunanneet minua,
kun hän sai lämmitellä
karitsoitteni villoilla.
²¹ Puinko nyrkkiä orvolle,
kun huomasin saavani kannatusta
portissa?
²² Jos näin on,
irtaantukoon olkapääni
hartioistani
ja murtukoon käsivarteni
sijoiltaan.
²³ Silloin minun olisi pelättävä
Jumalalta tulevaa
onnettomuutta,
enkä kestäisi hänen
valtasuuruutensa edessä.”
En ole luopunut Jumalasta
²⁴ “Olenko pannut luottamukseni
kultaan,
sanonut puhtaalle kullalle: ‘Sinä
olet turvani’?
²⁵ Iloitsinko siitä, että rikkauteni
oli suuri

ja käteni oli saanut paljon
hankituksi?

²⁶ Kun katselin loistavaa aurinkoa
ja kuuta, joka vaelsi
ylhäisyydessään,

²⁷ antautuiko silloin sydämeni
salassa vieteltäväksi,
heittikö käteni niille suudelmia?

²⁸ Ei, sekin olisi ollut raskaasti
rangaistava rikos,
sillä olisin kieltänyt korkeuden
Jumalan.”

En ole peitellyt rikkomuksiani

²⁹ “Olenko iloinnut vihamieheni
tuhosta,
huutanut riemusta, kun häntä
kohtasi onnettomuus?

³⁰ En ole sallinut suuni
tehdä syntiä,
kiroten vaatia hänen henkeään.

³¹ Eiköhän talonväkeni sanoisi:
‘Kuka ei olisi saanut
lihaa kylliksi?’

³² Muukalaisen ei tarvinnut
viettää yötä ulkona,
minä pidin oveni auki tielle päin.

³³ Olenko Aadamin tavoin peitellyt
rikkomuksiani,
kätkenyt poveeni syyllisyyden?

³⁴ Olenko säikkynyt
suurta joukkoa,
pelännyt sukujen halveksuntaa
ja pysynyt hiljaa, ovesta ulos
menemättä?”

Kaikkivaltias vastatkoon minulle!

³⁵ “Olisipa joku, joka kuuntelisi
minua!

Tuossa on puumerkkini;
Kaikkivaltias vastatkoon minulle!
Vastapuoleni kirjoittakoon kirjaan
syytöksensä!

³⁶ Totisesti, olkapäälläni sitä
kantaisin,
sitoisin sen seppeleeksi päähäni.

³⁷ Tekisin hänelle selkoa jokaisesta
askeleestani,
astuisin hänen eteensä kuin
ruhtinas.

³⁸ Jos peltoni valitti minun tähteni
ja kaikki sen vaot itkivät,

³⁹ jos kulutin sen voiman
korvauksetta
ja saatoin sen oikeat omistajat
huokaamaan,

⁴⁰ niin kasvakoon se vehnän
sijasta piikkipensaita
ja ohran sijasta pahanhajuista
ruohoa.”

Tähän päättyvät Jobin puheet.

ELIHUN PUHEET, 32 – 37

Elihu vihastuu

32 ¹Niin nuo kolme miestä
eivät enää vastanneet
Jobille, hän kun oli omissa
silmissään vanhurskas. ²Silloin
vihastui buusilainen Elihu, Barakelin
poika, Raamin suvusta. Jobiin hän
vihastui, koska tämä piti itseään
Jumalaa vanhurskaampana. ³Myös
tämän kolmeen ystävään hän
vihastui, koska he eivät keksineet
vastausta Jobille ja kuitenkin
syyttivät häntä jumalattomaksi.

⁴ Elihu oli odottanut vuoroa puhuakseen Jobille, koska toiset olivat vuosiltaan häntä vanhempia.
⁵ Mutta kun hän näki, ettei noilla kolmella miehellä enää ollut sanaa suussaan vastaukseksi, hän vihastui.

ELIHUN ENSIMMÄINEN PUHE

Vanhukset eivät ymmärrä kaikkea

⁶ Buusilainen Elihu, Barakelin poika, lausui näin:

”Nuori minä olen vuosiltani, ja te olette vanhoja.
 Sen vuoksi minä arastelin ja pelkäsin ilmoittaa tietoaani teille.
⁷ Minä ajattelin: ‘Puhukoon ikä, ja vuosien paljous tuokoon julki viisautta.’

⁸ Mutta onhan ihmisissä henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys antaa heille ymmärrystä.

⁹ Eivät iäkkäät aina ole viisaimpia, eivätkä ainoastaan vanhukset ymmärrä, mikä on oikein.

¹⁰ Sen vuoksi minä sanon:
 Kuule minua!
 Minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen kuunnellut viisaita puheitanne

¹¹ ”Olen odottanut, mitä te sanoisitte, olen kuunnellut taitavia puheitanne, kun te tutkitte sanoja.
¹² Minä kuuntelin teitä tarkasti, ja katso, kukaan ei kumonnut Jobin sanoja.

Kukaan teistä ei voinut vastata hänen puheisiinsa.

¹³ Älkää vain sanoko: ‘Olemme kohdanneet viisauden, vain Jumala voi voittaa hänet, ei ihminen.’

¹⁴ Minulle hän ei ole sanojaan suunnannut, enkä minä käy hänelle vastaamaan teidän puheillanne.

¹⁵ He ovat kauhuissaan, eivät enää vastaa, sanat ovat heiltä häipyneet.

¹⁶ Odottaisinko vielä, kun he eivät puhu, kun he siinä seisovat vastaamatta enää mitään?

¹⁷ Vastaanpa minäkin osaltani, minäkin ilmoitan, mitä tiedän.”

Olen täynnä sanoja

¹⁸ ”Minä olen täynnä sanoja, henki sisimmässäni ahdistaa minua.

¹⁹ Katso, minun sisimpäni on kuin viini, jolle ei avata ulospääsyä, se on pakahtumaisillaan kuin vasta täytetyt leilit.

²⁰ Tahdon puhua saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata.

²¹ En aio pitää kenenkään puolta enkä liehakoida ketään ihmistä,
²² sillä en osaa liehakoida.

Jos niin tekisin,
 Luojaani ottaisi minut pian pois.”

Vilpittömästä sydäimestä lähtevät sanani

33 ¹”Mutta kuule nyt, Job,
minun puhettani,
ota korviisi kaikki minun sanani.
² Katso, olen avannut suuni,
kieleni puhuu suussani.
³ Vilpittömästä sydäimestä
lähtevät sanani,
huuleni puhuvat puhdasta tietoa.
⁴ Jumalan Henki on minut luonut,
Kaikkivaltiaan henkäys antaa
minulle elämän.
⁵ Vastaa minulle, jos
siihen kykenet!
Varustaudu minua vastaan,
asetu asemiisi!
⁶ Olen Jumalan edessä
samanlainen kuin sinä:
hyppysellinen savea – siitä
minutkin on muovattu.
⁷ Näethän, etten ole niin
kauhistava, että säilyttäisin
sinut.
Minun mahtini ei ole raskaana
ylläsi.”
Sinä sanoit olevasi puhdas
⁸ ”Sinä olet puhunut korvieni
kuullen,
olen kuullut sanojesi äänen:
⁹ ”Puhdas minä olen, en ole
rikkonut.
Olen viaton, eikä minussa
ole vääryyttä.
¹⁰ Katso, hän keksii syitä
minua vastaan,
hän pitää minua vihollisenaan.

¹¹ Hän panee minun jalkani
jalkapuuhun,
vartioi kaikkia polkujani.’

¹² Katso, tässä sinä et ole
oikeassa –
niin minä vastaan sinulle –
sillä Jumala on suurempi
kuin ihminen.

¹³ Miksi riitelet häntä vastaan,
jos hän ei vastaa kaikkiin ihmisen
sanoihin?”

Jumala puhuu monella tavalla

¹⁴ ”Jumala puhuu tavalla ja
puhuu toisella,
sitä vain ei huomata.
¹⁵ Unessa, öisessä näyssä,
kun raskas uni valtaa ihmiset
ja he nukkuvat vuoteillaan,
¹⁶ hän avaa ihmisten korvat
ja vahvistaa sinetillä heille
antamansa varoituksen,
¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois
pahasta teosta,
varjellakseen miestä ylpeydestä,
¹⁸ säästääkseen hänen sielunsa
haudasta
ja elämänsä syöksymästä peitsiin.”

Sairauskin voi puhutella

¹⁹ ”Häntä kuritetaan myös
tuskalla vuoteessa,
kun hänen luissaan on
lakkaamaton kapina.

²⁰ Hänen henkensä inhoaa leipää
ja sielunsa herkkuruokaa.

²¹ Hänen lihansa kuihtuu
olemattomiin,

ja hänen luunsa, ennen
näkymättömät, paljastuvat.

²² Näin hänen sielunsa lähenee
hautaa,
hänen elämänsä kuoleman
lähettiläitä.

²³ Jos hänen puolellaan silloin
on enkeli,
välittäjä, yksi tuhansista,
niistä, jotka ilmoittavat ihmiselle,
mikä on oikein,

²⁴ niin Jumala armahtaa häntä
ja sanoo:

‘Päästä hänet joutumasta
hautaan,
minä olen saanut
lunastusmaksun.’

²⁵ Silloin hänen ruumiinsa uhkuu
nuoruuden voimaa,
hän palaa takaisin nuoruutensa
päiviin.

²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Jumala
on hänelle suosiollinen.
Hän saa riemuiten katsella
Jumalan kasvoja.

Näin Jumala palauttaa ihmiselle
hänen vanhurskautensa.

²⁷ Hän laulaa nyt muille ihmisille:
‘Minä tein syntiä ja vääristin
oikeuden,
mutta minulle ei maksettu
samalla mitalla.’

²⁸ Hän pelasti minut joutumasta
hautaan,

ja henkeni saa katsella valoa.’

²⁹ Kaiken tämän Jumala
tekee miehelle

kaksi, jopa kolmekin kertaa
³⁰ palauttaakseen hänen
sielunsa haudasta
ja antaakseen elämän valon
loistaa hänelle.”

Kuule minua, Job

³¹ “Tarkkaa, Job, kuule minua,
vaikene ja anna minun puhua.

³² Mutta jos löydät sanoja,
vastaa minulle.

Puhu, sillä mielelläni soisin sinun
olevan oikeassa.

³³ Jos et, niin kuule minua,
vaikene, niin minä opetan
sinulle viisautta.”

ELIHUN TOINEN PUHE

Tutkikaamme, mikä on oikein

34 ¹ Elihu jatkoi näin:
² “Kuulkaa minun sanojani,
te viisaat,
kuunnelkaa minua, te tietomiehet.
³ Korvahan koettelee sanat,
suulaki maistaa ruuan maun.
⁴ Tutkikaamme, mikä on oikein,
yrittäkäämme yhdessä ymmärtää,
mikä on hyvää.
⁵ Onhan Job sanonut: ‘Olen
oikeassa,
mutta Jumala on riistänyt
minulta oikeuteni.
⁶ Vaikka puolellani on oikeus,
minua pidetään valehtelijana.
Nuolenhaava minussa on
parantumaton,
vaikka en ole mitenkään rikkonut.’

⁷ Kuka muu mies on sellainen
 kuin Job,
 joka juo pilkkasanoja kuin vettä,
⁸ joka liittyy väärintekijöiden
 seuraan
 ja vaeltaa jumalattomien
 miesten parissa?
⁹ Hänhän sanoo: 'Ei mies
 siitä hyödy,
 että elää Jumalalle mieliksi.'"

Jumalassa ei ole vääryyttä

¹⁰ "Sen tähden kuulkaa minua, te
 ymmärtäväiset miehet!
 Pois se, että Jumalassa olisi
 jumalattomuutta
 tai Kaikkivaltiaassa vääryyttä.
¹¹ Hän maksaa ihmiselle hänen
 tekojensa mukaan
 ja antaa miehen kohdata
 vaelluksensa hedelmät.
¹² Totisesti, Jumala ei tee väärin,
 Kaikkivaltias ei vääristä oikeutta.
¹³ Kuka on asettanut hänet
 hallitsemaan maata?
 Kuka on perustanut koko
 maanpiirin?
¹⁴ Jos hän ajattelisi vain itseään
 ja vetäisi takaisin Henkensä,
 elämänhenkäyksen,
¹⁵ niin kaikki liha menehtyisi
 yhdellä kertaa
 ja ihminen tulisi jälleen tomuksi.
¹⁶ Jos sinulla on ymmärrystä,
 kuule tätä,
 kuuntele tarkoin sanojeni ääntä.
¹⁷ Voisiko todella hallita se, joka
 vihaa oikeutta?

Tuomitsetko sinä syylliseksi
 Vanhurskaan ja Voimallisen,
¹⁸ joka sanoo kuninkaalle:
 'Sinä kelvoton',
 ja ylimyksille: 'Sinä jumalaton',
¹⁹ joka ei pidä päämiesten puolta
 eikä aseta ylhäistä alhaisen
 edelle –
 ovathan he kaikki hänen
 kättensä tekoa.
²⁰ Yhtäkkiä he kuolevat,
 keskellä yötä.
 Ihmiset horjuvat ja menehtyvät,
 mahtava siirretään pois käden
 koskematta.
²¹ Sillä Jumalan silmät valvovat
 ihmisen teitä,
 hän näkee kaikki ihmisen askeleet.
²² Ei ole pimeyttä, ei synkeyttä,
 johon väärintekijät voisivat
 piiloutua.
²³ Jumala ei ilmoita ihmiselle
 määräaikaa,
 jolloin tämän on astuttava
 tuomiolle hänen eteensä.
²⁴ Tutkimatta hän murskaa
 mahtavat
 ja asettaa toiset heidän sijaansa
²⁵ sen tähden, että hän tuntee
 heidän tekonsa.
 Yöllä hän syökee heidät alas,
 ja he musertuvat.
²⁶ Niin kuin jumalattomia
 hän lyö heitä julkisella paikalla,
²⁷ koska he luopuivat seuraamasta
 häntä

eivätkä vähääkään välittäneet
hänen teistään.

²⁸ Vähäosaisen huudon he saivat
kohoamaan hänen eteensä,
ja hän kuulee kurjien huudon.

²⁹ Jos hän on hiljaa,
kuka hänet siitä tuomitsee
sylliseksi?

Jos hän peittää kasvonsa,
kuka voi hänet nähdä?

Niin kansaa kuin ihmistäkin
hän valvoo,

³⁰ ettei jumalaton ihminen pääse
hallitsemaan,
ei kukaan niistä, jotka ovat
kansalle ansaksi.”

*Sinunko mielesi mukaan
Jumalan pitäisi toimia?*

³¹ ”Sanooko hän Jumalalle:
’Olen kärsinyt rangaistuksen,
en enää tee pahaa.

³² Opetä sinä minulle, mitä en
voi ymmärtää.

Jos olen tehnyt vääryyttä, en
sitä enää tee’?

³³ Sinunko mielesi mukaan hänen
pitäisi palkita ja rangaista,
kun olet niin tyytymätön?
Sinunhan on tehtävä valinta
eikä minun.

Puhu, mitä tiedät.

³⁴ Ymmärtäväiset miehet
sanovat minulle,
viisas mies, joka kuuntelee
minua, lausuu:

³⁵ ’Job puhuu taitamattomasti,

hänen sanoistaan puuttuu
ymmärrys.

³⁶ Kunpa Jobia koeteltaisiin
lakkaamatta!

Hänhän vastaa kuin väärintekijät!

³⁷ Syntiinsä hän lisää
kapinallisuuden,
paukuttaa käsiään keskellämme
ja syyttää sanoja Jumalaa vastaan.”

ELIHUN KOLMAS PUHE

Jumala on ihmisen yläpuolella

35 ¹ Elihu lausui näin:
² ”Onko mielestäsi oikein,
että sanot olevasi vanhurskaampi
kuin Jumala?

³ Sinähän kysyt: ’Mitä se minua
hyödyttää?

Hyödyntkö siitä enemmän kuin
synninteosta?’

⁴ Minä vastaan sinulle
ja myös ystävillesi, jotka
ovat luonasi.

⁵ Luo silmäsi taivaalle ja katso,
katsele pilviä, jotka ovat korkealla
yläpuolellasi.

⁶ Jos syntiä teet, mitä sillä
hänelle teet?

Vaikka sinulla olisi paljonkin
rikoksia,

mitä sillä hänelle mahdat?

⁷ Jos olet vanhurskas, mitä
hän siitä saa?

Ottaako hän jotakin sinun
kädestäsi?

⁸ Ihmistä, kaltaistasi, koskee
jumalattomuutesi

ja ihmislasta sinun vanhurskautesi.

⁹ Sorron paljoutta valitetaan,
huudetaan apua mahtavien
käsivartta vastaan.

¹⁰ Ei kysytä: 'Missä on Jumala,
minun Luojaani,
joka yöllä saa viriämään
ylistyslaulut,

¹¹ joka opettaa meille enemmän
kuin maan eläimille
ja antaa meille viisautta enemmän
kuin taivaan linnuille?'

¹² Sitten huudetaan apua, mutta
hän ei vastaa
pahojen ylpeyden tähden."

Asiasi on Jumalan edessä, odota häntä

¹³ "Ei, turhia ei Jumala kuule,
Kaikkivaltias ei sellaista ota
huomioon,

¹⁴ saati jos sanot, ettet voi
häntä nähdä.

Asia on hänen edessään,
odota häntä.

¹⁵ Mutta nyt, kun hän ei vaadi
tilille vihassaan

eikä juuri kiinnitä huomiota
ylimielisyyteen,

¹⁶ niin Job avaa suunsa puhumaan
joutavia

ja syytää suuria sanoja ilman
ymmärrystä."

ELIHUN NELJÄS PUHE

Jumala ei halveksi ketään

36 ¹ Elihu jatkoi puhettaan:
² "Maltahan vähän, niin
ilmoitan sinulle jotakin,

sillä vielä minulla on sanoja
Jumalan puolustukseksi.

³ Minä noudan tietoni kaukaa
ja osoitan Luojaani vanhurskauden.

⁴ Sanani eivät totisesti ole
valhetta,
hän, jolla on täydellinen tieto,
on kanssasi.

⁵ Katso, Jumala on voimallinen
mutta ei halveksi ketään.
Hänen ymmärryksensä voima
on väkevä.

⁶ Jumalattoman hän ei anna elää,
mutta kurjille hän hankkii
oikeuden.

⁷ Hän ei käännä silmiään
vanhurskaista
vaan antaa heidän istua
kuninkaiden kanssa
ikuisesti valtaistuimella;
he kohoavat korkealle.

⁸ Jos heidät kytketäänkin
kahleisiin,
sidotaan kurjuuden köysillä,
⁹ niin hän ilmoittaa heille, mitä
he ovat tehneet
ja miten rikkoneet uhittelullaan.

¹⁰ Hän avaa heidän korvansa
nuhtelulle
ja käskää heidän kääntyä pois
vääryydestä.

¹¹ Jos he tottelevat ja palvelevat
häntä,
he saavat viettää päivänsä
onnessa ja vuotensa
ihanasti.

¹² Mutta jos he eivät tottele,

he syöksyvät pistimiin
ja menehtyvät
ymmärtämättömyyteensä.

¹³ Jumalattomat pysyvät
vihamielisinä
eivätkä huuda apua, kun hän
on heidät vanginnut.

¹⁴ He menettävät henkensä
nuoruudessaan
ja elämänsä pyhäkön
miesportojojen joukossa.

¹⁵ Kurjan Jumala pelastaa hänen
kurjuutensa kautta
ja avaa hänen korvansa
ahdingon aikana.”

*Nautinto ja vääryys on ihmiselle
mieluisampi kuin kärsimys*

¹⁶ ”Sinutkin houkutteli ahdingosta
avara tila, jossa ei ole ahtautta,
ja rasvaisista ruuista notkuvan
ruokapöydän rauha.

¹⁷ Nyt kohtasi sinua täysin määrin
jumalattoman tuomio,
tuomio ja oikeus ovat käyneet
sinuun käsiksi.

¹⁸ Älköön kärsimyksen polte
houkutelko sinua
pilkkamaan,
älköönkä lunastusmaksun suuruus
viekö sinua harhaan.

¹⁹ Voiko avunhuutosi auttaa
ahdingosta
tai kaikki voimasi ponnistukset?

²⁰ Älä ikävöi yötä,
joka siirtää kansat paikoiltaan.

²¹ Varo, ettet käänny vääryyteen;

sehän on sinulle mieluisampi
kuin kärsimys.”

Emme voi käsittää Jumalan suuruutta

²² ”Katso, Jumala on valtava
voimassaan.

Kuka on hänen kaltaisensa
opettaja?

²³ Kuka määrää hänen tiensä?
Kuka sanoo hänelle: ’Sinä olet
tehnyt vääryyttä’?

²⁴ Muista sinäkin ylistää
hänen töitään,
niitä, joiden kiitosta ihmiset
laulavat.

²⁵ Kaikki ihmiset näkevät ne,
kuolevaiset katselevat
niitä kaukaa.

²⁶ Jumala on suuri, emme me
häntä käsitä,
hänen vuosiensa luku on
tutkimaton.

²⁷ Hän vetää ylös vesipisarot,
sade vihmana valuu sumusta alas.

²⁸ Pilvet sitä vuodattavat,
valuttavat ihmispaljouden päälle.

²⁹ Kuka ymmärtää pilvien
leviämisen

ja jyrähdykset hänen majastaan?

³⁰ Katso, hän levittää niiden
yli valonsa

ja peittää meren syvyydet.

³¹ Näin hän tuomitsee kansoja
ja antaa runsaan ravinnon.

³² Hän täyttää molemmat kätensä
leimauksella

ja lähettää salamat hyökkääjää
vastaan.

³³ Hänet ilmoittaa hänen jylinänsä,
karjakin tietää hänen tulonsa.”

Jumala hallitsee luomakuntaa

37 ¹ “Sen vuoksi sydämeni
vapisee

ja hypähtää paikoiltaan.

² Kuulkaa, kuulkaa hänen
äänensä pauhua

ja kohinaa, joka käy ulos hänen
suustaan!

³ Hän antaa sen kaikua vapaasti
kaiken taivaan alla

ja lähettää leimauksensa maan
ääriin asti.

⁴ Heti perään ärjyy ukkonen,
hän antaa ylvään äänensä jylistä.

Ei hän säästele salamoitaan
vaan antaa äänensä raikua.

⁵ Ihmeellisesti jylisee Jumalan
ääni,

hän tekee suuria tekoja,
joita emme voi käsittää.

⁶ Hän sanoo lumelle:

‘Putoa maahan’,

samoin sadekuurolle

ja valtaville rankkasateilleen.

⁷ Näin hän sinetöi jokaiselta kädet,
että hänen luomansa ihmiset
saisivat ymmärrystä.

⁸ Pedot vetäytyvät piiloon
ja pysyvät luolissaan.

⁹ Rajuilma tulee kammiostaan,
pohjatuuli tuo pakkasen.

¹⁰ Jää syntyy Jumalan
henkäyksestä,

ja laajakin ulappa jähmettyy.

¹¹ Hän kuormaa pilvet kosteudella

ja levittää välähtelevät
ukkospilvensä.

¹² Ne vyöryvät sinne tänne hänen
ohjauksessaan
tehdäkseen maanpiirin
päällä kaiken,
mitä hän niille määrää.

¹³ Hän antaa niiden kohdata
maata,

milloin kuritukseksi,
milloin siunaukseksi.

¹⁴ Kuuntele tätä tarkoin, Job,
pysähdy ja tarkkaa Jumalan
ihmetekoja.

¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala antaa
pilville käskynsä

ja kuinka hän saa ne välähtämään?

¹⁶ Käsitätkö pilvien tasapainon
ja Kaikkitietävän ihmeet?

¹⁷ Sinä, jota vaatteet
tukahduttavat,

kun maa on raukeana
etelätuulesta,

¹⁸ sinäkö pingottaisit hänen
kanssaan taivaan,

joka on luja kuin valettu kuvastin?”

Jumalan pelottava valtasuuruus

¹⁹ “Neuvo meille, mitä meidän
on hänelle sanottava.

Pimeydessämme emme voi
tuoda esiin mitään.

²⁰ Olisiko hänelle ilmoitettava,
että tahdon puhua?

Kukapa vaatisi omaa tuhoaan!

²¹ Näin se vaan on: ihmiset eivät
voi katsella valoa,
joka loistaa kirkkaana taivaalla,

kun tuuli on puhaltanut ja
 puhdistanut sen.
²² Pohjoisesta tulee kullanhohde.
 Jumalaa ympäröi pelottava
 majesteettius.
²³ Kaikkivaltiasta emme voi
 tavoittaa,
 häntä, joka on suuri voimassa.
 Oikeamielistä ja täydellisen
 vanhurskasta hän ei vaivaa.
²⁴ Sen tähden ihmiset häntä
 pelkäävät.
 Hän ei katso kehenkään,
 joka on omasta mielestään viisas.”

HERRA VASTAA JOBILLE, 38 – 42

HERRAN ENSIMMÄINEN PUHE

Nyt minä kysyn sinulta, Job

38 ¹ Silloin Herra vastasi Jobille
 myrskyn keskeltä ja sanoi:

² ”Kuka on tämä, joka hämärtää
 minun tarkoitukseni
 ymmärtämättömillä puheillaan?
³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies!
 Minä kyselen sinulta, opeta
 sinä minua.

⁴ Missä olit silloin, kun minä
 maan perustin?
 Ilmoita se, jos ymmärryksesi
 riittää.”

Herra on luonut taivaan ja maan

⁵ ”Kuka määräsi maan mitat –
 sinähän sen tiedät!

Tai kuka veti mittanuoran sen yli?

⁶ Mihin upotettiin sen perustukset,

kuka pani paikoilleen sen
 kulmakiven,

⁷ kun kaikki aamutähdet
 riemuitsivat

ja kaikki Jumalan pojat puhkesivat
 riemuhuutoon?

⁸ Kuka sulki meren ovilla,
 kun se murtautui esiin
 kohdustaan,

⁹ kun minä annoin sille pilven
 vaatteeksi

ja synkän pimeyden kapaloksi,

¹⁰ kun minä määräsin sille rajani,
 asetin paikoilleen sen teljet ja ovet

¹¹ ja sanoin: ’Tähän asti saat tulla
 mutta et pitemmälle,
 tässä täytyy sinun ylväiden
 aaltojesi asettua’?

¹² Oletko milloinkaan eläessäsi
 käskenyt päivän koittaa
 tai osoittanut aamuruskolle
 paikan,

¹³ että se tarttuisi kiinni maan
 liepeisiin
 ja jumalattomat ravistettaisiin
 siitä pois?

¹⁴ Maa muuttaa muotoaan kuin
 savi sinetin alla,
 ja kaikki tulee näkyviin kuin
 vaetetettuna.

¹⁵ Jumalattomilta riistetään
 heidän valonsa,
 ja kohotettu käsivarsi murskataan.

¹⁶ Oletko käynyt meren
 lähteillä asti
 ja kulkenut tutkimassa syvyydet?

¹⁷ Ovatko kuoleman portit
paljastuneet sinulle,
oletko nähnyt kuoleman
varjon portit?
¹⁸ Oletko tutkinut maan koko
laajuudessaan?
Ilmoita, jos kaiken tämän tiedät!
¹⁹ Missä on tie, jolla valo asuu,
ja missä on pimeyden asuinsija,
²⁰ että voisit sen alueelleen
ja tuntisit sen majalle vievät polut?
²¹ Sinähän sen tiedät, kun synnyit
jo siihen aikaan,
ja päiväsi luku on ylen suuri!
²² Oletko käynyt lumen
varastohuoneissa,
oletko nähnyt rakeiden varastot,
²³ jotka minä olen säästänyt
ahdingon ajaksi,
taistelun ja sodan päiväksi?
²⁴ Mitä tietä valo jakaantuu
ja itätuuli leviää yli maan?
²⁵ Kuka on avannut väylän
sadekuurolle
ja ukkospilvelle tien,
²⁶ niin että se sataa maahan,
joka on asumaton,
autiomaahan, jossa ei ihmistä ole?
²⁷ Näin saa autio aavikko vettä
kyllikseen,
ja maa kasvaa vihantaa ruohoa.
²⁸ Onko sateella isää?
Kuka on saanut syntymään
kastepisarat?
²⁹ Kenen kohdusta jää on tullut?
Kuka on synnyttänyt taivaan
huurteen?

³⁰ Vesi kätkeytyy kuin kiven alle,
syvyyden pinta sulkeutuu.
³¹ Pystytkö solmimaan yhteen
Seulasten siteet
tai irrottamaan kahleista
Kalevanmiekan?
³² Voitko tuoda esiin eläinradan
tähdet aikanaan
ja taluttaa Leijonaa pentuineen?
³³ Tunnetko taivaan lait?
Sinäkö säädät, miten se maata
hallitsee?
³⁴ Voitko korottaa äänesi
pilviin asti,
niin että vesimassat peittävät
sinut?
³⁵ Pystytkö lähettämään salamats
matkaan?
Sanovatko ne sinulle: 'Tässä
me olemme'?
³⁶ Kuka on antanut iibis-linnulle
viisauden?
Kuka on antanut kukolle
ymmärryksen?
³⁷ Kuka laskee viisautessaan
pilvien luvun?
Kuka kaataa tyhjiksi taivaan leilit,
³⁸ kun multa on kuin valettua
metallia
ja maakokkareet toisiinsa
takertuneita?
³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle,
tyydytät nuorten leijonien nälän,
⁴⁰ kun ne kyyristelevät luolissaan
ja väijyvät tiheikössä?
⁴¹ Kuka hankkii ravinnon korpeille,

kun niiden poikaset huutavat
Jumalan puoleen
ja harhailevat ympäriinsä
ruokaa vailla?”

Herra on luonut eläinkunnan

- 39** ¹”Tiedätkö sinä
vuorikauristen poikimisajat,
valvotko sinä peurojen
synnytyskipuja?
² Lasketko, milloin niiden
kuukaudet tulevat täyteen?
Tiedätkö ajan, jolloin ne poikivat?
³ Ne kyyristyvät maahan,
synnyttävät vasansa
ja pääsevät synnytystuskistaan.
⁴ Niiden vasat vahvistuvat ja
kasvatvat kedolla.
Ne lähtevät pois eivätkä
enää palaa.
⁵ Kuka on päästänyt villiaasin
vapaaksi,
kuka on irrottanut metsäaasin
siteet,
⁶ sen, jolle minä annoin
asunnoksi aron,
asuinsijaksi suola-aavikon?
⁷ Se nauraa kaupungin hälinälle,
ajajan huutoa se ei kuuntele.
⁸ Se hakee vuorilta laitumensa
ja etsii kaikkea vihantaa.
⁹ Suostuuko villihärkä sinua
palvelemaan?
Yöpyykö se syöttökaukalosi
ääressä?
¹⁰ Voitko ohjaksilla pakottaa
villihärän vaolle?

Äestääkö se laaksonpohjia
sinua seuraten?

- ¹¹ Voitko luottaa siihen, kun sen
voima on niin suuri?
Voitko jättää työsi sen tehtäväksi?
¹² Voitko uskoa, että se tuo
pellolta viljasi
ja kokoaa ne sinun
puimatantereellesi?
¹³ Strutsin siipi lepattaa iloisesti,
mutta asuuko sen sulissa ja
höyhenissä haikaran
hellyys?
¹⁴ Se jättää munansa maahan,
antaa niiden hautua hiekan
lämmössä.
¹⁵ Se unohtaa, että jalka voi
ne murskata,
metsän eläimet voivat polkea
ne rikki.
¹⁶ Se on tyly poikasilleen aivan
kuin ne eivät olisikaan
sen omia.
Hukkaan menee sen vaiva, mutta
sitä se ei pelkää.
¹⁷ Onhan Jumala evännyt
siltä viisauden
ja jättänyt sen ymmärryksestä
osattomaksi.
¹⁸ Kun se kiittää ylväästi
ilmaa piesten,
se nauraa hevoselle ja
ratsumiehelle.
¹⁹ Sinäkö annat hevoselle voiman,
puetat sen kaulaan hulmuavan
harjan?

²⁰ Saatko sinä sen hyppimään
 kuin heinäsiirikka?
 Sen uljas korskunta on pelottavaa.
²¹ Se kuopii lakeuden pintaa
 ja iloitsee,
 voimalla se syöksyy asevarustuksia
 vastaan.
²² Se nauraa pelolle,
 ei se säiky eikä väistä miekkaa.
²³ Sen yllä rämisee nuolikotelo,
 välkehtii keihäs ja peitsi.
²⁴ Käy jyrinä ja jytinä,
 kun se laukaten taivalta ahmii,
 mikään ei sitä pidättele,
 kun sotatorvi soi.
²⁵ Milloin vain sotatorvi soi, se
 hirnuu: iihaha!
 Jo kaukaa se vainuaa taistelun,
 päälliköiden karjunnan ja
 sotahuudon äänen.
²⁶ Sinunko ymmärryksesi voimasta
 haukka korkealle kohoaa,
 kun se levittää siipensä
 etelätuuleen?
²⁷ Sinunko käskystäsi kotka
 lentää korkeuksiin
 ja tekee pesänsä korkealle?
²⁸ Kalliolla se asuu, siellä se yöpyy,
 kallion kielekkeellä
 vuorilinnassaan.
²⁹ Sieltä se tähyilee syötävää,
 kauas katsovat sen silmät.
³⁰ Sen poikaset särpivät verta.
 Missä on kaatuneita, siellä
 on sekin.”

Job nöyrytyy Herran edessä

40 ¹ Herra sanoi vielä Jobille:
² ”Tahtooko vikoilija käydä
 oikeutta Kaikkivalttiasta
 vastaan?

Jumalan nuhtelija vastatkoon
 tähän!”

³ Silloin Job vastasi Herralle:

⁴ ”Siihen minä olen vähäpätöinen,
 mitä voisin sinulle vastata?

Panen käteni suuni eteen.

⁵ Kerran olen puhunut,
 enää en mitään virka,
 kahdestikin, enkä enää sitä tee.”

HERRAN TOINEN PUHE

*Onko sinun käsivartesi niin
 kuin Jumalan käsivarsi?*

⁶ Silloin Herra vastasi Jobille myrs-
 kyn keskeltä näillä sanoilla:

⁷ ”Vyötä nyt kupeesi kuin mies!
 Minä kyselen sinulta, opeta
 sinä minua.

⁸ Teetkö sinä tyhjäksi minun
 tuomiopäätökseni?

Tuomitsetko minut syylliseksi,
 jotta olisit itse oikeassa?

⁹ Onko käsivartesi kuin Jumalan
 käsivarsi?

Voitko jylistä äänelläsi niin
 kuin hän jylisee?

¹⁰ Kaunista itsesi kunnialla ja
 majesteettiudella,
 pukeudu loistoon ja kirkkauteen.

¹¹ Päästä vihasi valloilleen,
 katso kaikkia ylpeitä ja lannista
 heidät.

¹² Nöyryytä katseellasi
kaikki ylpeät
ja murskaa jumalattomat
siihen paikkaan.

¹³ Kätke heidät kaikki tomuun,
sulje heidän kasvonsa salaiseen
paikkaan.

¹⁴ Silloin minäkin ylistän sinua,
kun oikea kätesi on hankkinut
sinulle voiton.”

Herra loi Behemotin

¹⁵ ”Katso Behemotia, jonka minä
loin niin kuin sinutkin.

Se syö ruohoa niin kuin nauta.

¹⁶ Katso, sen voima on lanteissa,
sen väkevyys vatsalihaksissa.

¹⁷ Se ojentaa häntänsä jäykäksi
kuin setripuun,
sen reisijänteet ovat kuin
punottua köyttä.

¹⁸ Sen luut ovat vaskiputkia,
selkäranka kuin rautatanko.

¹⁹ Behemot on Jumalan töistä
ensimmäinen.

Sen Tekijä tuo esiin miekkansa.

²⁰ Sille kantavat satonsa vuoret,
joilla kaikki metsän eläimet
kisailevat.

²¹ Lootuspensaiden alla se makaa,
ruovikon ja rämeen kätkössä.

²² Lootukset peittävät sen
varjoonsa,
puron pajut ympäröivät sitä.

²³ Se ei säiky, vaikka virta
on väkevä,
se on huoleton, vaikka itse Jordan
kuohuisi sen kitaan.

²⁴ Kukapa kävisi kiinni sen silmiin?
Kuka lävistäisi koukulla
sen turvan?”

Herra loi Leviatanin

²⁵ ”Voitko vetää ongella ylös
Leviatanin

tai siimalla kietoa sen kielen?

²⁶ Voitko kiinnittää kaislaköyden
sen kuonoon

ja atraimella lävistää sen leuat?

²⁷ Anooko se sinulta hartaasti
armoa?

Puhuuko se sinulle lempeästi?

²⁸ Tekeekö se liiton sinun kanssasi,
niin että saat sen orjaksesi
ainiaaksi?

²⁹ Voitko leikkiä sillä niin
kuin lintusella
tai sitoa sen palvelijatartesi
pidellä?

³⁰ Hierovatko pyyntimiehet
siitä kauppaa?

Paloittelevatko he sen
kauppiaiden kesken?

³¹ Voitko iskeä sen nahan
täyteen keihäitä

ja sen pään kalaharppuunoita?

³² Käyhän vain käsiksi siihen!
Tulet muistamaan sen ottelun,
et yritä toista kertaa!”

Leviatanin kuvauksen jatkoa

41 ¹ ”Ymmärrät varmaan, että
siinä toivo pettää.

Jo sen näkemisestä
sortuu maahan.

² Ei kukaan ole niin hurja, että
ärsyttäisi sitä.

Kuka sitten kestäisi minun
edessäni?

³ Kuka on ensin antanut
minulle jotakin,
joka minun olisi korvattava?
Minunhan on kaikki, mitä on
taivaan alla.

⁴ En malta olla puhumatta
Leviatanin jäsenistä,
sen voimasta ja
sopusuhtaisuudesta.

⁵ Kuka voi riisua siltä
päällysvaateen,
kuka tunkeutua sen hammasrivien
väliin?

⁶ Kuka on avannut sen
kasvojen ovet?
Sen hampaitten ympärillä
on kauhu.

⁷ Sen ylpeytenä ovat selkäkilpien
rivit,
lujalla sinetillä kiinnitetyt.

⁸ Ne sopivat tarkasti toisiinsa,
tuuli ei pääse niiden lävitse.

⁹ Ne liittyvät tiiviisti yhteen,
pysyvät kiinni eivätkä irtoa
toisistaan.

¹⁰ Valo välähtää, kun Leviatan
aivastaa.
Sen silmät ovat kuin aamuruskon
silmät.

¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoihtuja,
sinkoilee säkeniä.

¹² Sen sieraimista suitsuaa savu
kuin kiehuva kattilasta ja
kaislatulesta.

¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet,

ja sen suusta lähtee liekki.

¹⁴ Sen niskassa asuu voima,
ja sen edellä hyppelee kauhu.

¹⁵ Sen lihapoimut ovat kiinteät,
ne ovat kuin valetut,
järkkymättömät.

¹⁶ Sen sydän on valettu kovaksi
kuin kivi,

kovaksi kuin alempi jauhinkivi.

¹⁷ Kun se nousee, väkevät miehet
kauhistuvat,

järkyttyneinä he vetäytyvät pois.

¹⁸ Jos sen kimppuun käydään
miekoin, ei se tehoa,
ei tehoa peitsi, ei heittoase
eikä nuoli.

¹⁹ Rauta on sille kuin olkea,
vaski kuin lahoa puuta.

²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli,
jousen poika,
pehkuiksi muuttuvat sen edessä
linkokivet.

²¹ Nuija on sille kuin heinänkorsi,
keihästen ryskeelle se nauraa.

²² Sen vatsapuolella on kuin
teräviä saviastiansiruja,
se kyntää mutaa leveältä kuin
puimaäes.

²³ Se saa syvyyden kiehumaan
niin kuin pata kiehuu,
tekee meren voidekattilan
kaltaiseksi.

²⁴ Jälkeensä se jättää loistavan
polun,
syvyydellä näyttää olevan
hopeahapset.

²⁵ Maan päällä ei ole sen vertaista.

Se on luotu pelottomaksi.

²⁶ Se katselee halveksien
kaikkea korkeaa,
se on kaikkien ylväitten eläinten
kuningas.”

JOBIN VASTAUS HERRALLE, 42:1 – 6

Job tunnustaa Herran kaikkivaltiuuden

42 ¹ Silloin Job vastasi Herralle:

² ”Minä tiedän, että
sinä voit kaiken
eikä mikään päätöksesi ole sinulle
mahdoton toteuttaa.

³ Sinä kysyit: ’Kuka on tämä,
joka hämärtää minun
tarkoitukseni
ymmärtämättömillä
puheillaan?’

Sen tähden myönnän,
että minä puhuin
ymmärtämättömästi
asioista,

jotka ovat kovin ihmeellisiä
minun käsittää.

⁴ Kuule siis minua, kun
minä puhun,
minä kysyn, opeta sinä minua.

⁵ Vain korvakuulolta olin
sinusta kuullut,
mutta nyt on silmäni nähnyt sinut.

⁶ Sen tähden peruutan puheeni
ja kadun tomussa ja tuhkassa.”

LOPPUSANAT, 42:7 – 17

Herran sanat Jobin kolmelle ystävälle

⁷ Puhuttuaan Jobille nämä sanat
Herra sanoi teemanilaiselle Elifaalle:

”Minun vihani on syttynyt sinua
ja sinun kahta ystävääsi kohtaan,
koska ette ole puhuneet minusta oi-
kein niin kuin palvelijani Job. ⁸ Ot-
takaa siis seitsemän sonnimullikkaa
ja seitsemän pässiä, menkää minun
palvelijani Jobin luo ja uhratkaa puo-
lestanne polttouhri, ja palvelijani
Job rukoilkoon teidän puolestanne.
Tehdäkseni hänelle mieliksi en mää-
rää teille häpeällistä rangaistusta
siitä, ettette puhuneet minusta oi-
kein niin kuin palvelijani Job.”

⁹ Teemanilainen Elifas,
suuhilainen Bildad ja naamalainen
Soofar menivät ja tekivät niin kuin
Herra oli heille puhunut, ja Herra
oli Jobille suosiollinen. ¹⁰ Kun Job
rukoi ystäviensä puolesta, Herra
käänsi Jobin kohtalon. Ja Herra
antoi Jobille kaksin verroin kaikkea,
mitä hänellä ennen oli ollut.

¹¹ Kaikki hänen veljensä ja sisä-
rensä ja kaikki entiset tuttavat tu-
livat hänen luokseen ja aterioivat
hänen kanssaan hänen talossaan.
He osoittivat hänelle myötätuntoa
ja lohduttivat häntä kaiken sen
onnettomuuden vuoksi, jonka Herra
oli antanut häntä kohdata. Kukin
heistä antoi hänelle yhden kesitan
hopeaa ja yhden kultarenkaan.

Herra siunaa Jobia

¹² Herra siunasi Jobin elämän
loppuvaiheita vielä runsaammin
kuin sen alkupuolta, niin että hän
sai neljätoistatuhatta lammasta,

kuusituhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa. ¹³ Hän sai vielä seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. ¹⁴ Ensimmäiselle tyttärelle hän antoi nimen Jemima, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren-Happuuk. ¹⁵ Eikä koko maassa ollut niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret. Heidän isänsä antoi

heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.

¹⁶ Tämän jälkeen Job eli vielä sataneljäkymmentä vuotta ja sai nähdä lapsensa ja lastensa lapset aina neljänteen polveen asti. ¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

PSALMIEN KIRJA

ENSIMMÄINEN KIRJA, 1 – 41

Psalmi 1

Vanhurskaan tie ja jumalattoman tie

¹ Autuas se mies,
joka ei vaella jumalattomien
neuvon mukaan,
ei viivy syntisten teillä
eikä istu pilkkaajien parissa,
² vaan on mieltynyt Herran
opetukseen
ja mietiskelee sitä päivin ja öin.
³ Hän on kuin vesipurojen ääreen
istutettu puu,
joka antaa hedelmänsä ajallaan
ja jonka lehti ei lakastu.
Kaikki, mitä hän tekee, menestyy.
⁴ Niin ei ole jumalattomien laita,
vaan he ovat kuin akanat,
joita tuuli lennättää.
⁵ Sen tähden jumalattomat eivät
kestä tuomiolla
eivätkä syntiset vanhurskaiden
seurakunnassa.
⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskaiden
tien,
mutta jumalattomien tie
tuhoutuu.

Psalmi 2

Herra ja hänen Voideltunsa

¹ Miksi kansat kohisevat
ja kansakunnat turhia ajattelevat?

² Maan kuninkaat nousevat,
ruhtinaat yhdessä liittoutuvat
Herraa ja hänen Voideltuaan
vastaan:

³ "Katkaiskaamme yltämme
heidän kahleensa,
heittäkäämme päältämme
heidän köytensä."

⁴ Hän, joka istuu taivaassa, nauraa,
Herra pilkkaa heitä.

⁵ Silloin hän puhuu heille
vihassaan,
kauhistuttaa heidät kiivaudessaan:

⁶ "Minä olen asettanut kuninkaani
Siioniin, pyhälle vuorelleni."

⁷ Tahdon ilmoittaa, mitä Herra
on säätänyt.

Hän sanoi minulle: "Sinä olet
minun Poikani,
tänä päivänä minä sinut synnytin.

⁸ Pyydä minulta,
niin minä annan kansat
perinnöksesi

ja maan ääret omiksesi.

⁹ Sinä murskaat ne rautaisella
valtikalla,
särjet kuin saviastian."

¹⁰ Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat!
Ottakaa nuhteesta opiksenne,
maan tuomarit!

¹¹ Palvelkaa Herraa peläten,
iloitkaa vavisten.

¹² Suudelkaa Poikaa,

ettei hän vihastuisi ettekä te
joutuisi tuhoon tiellä,
sillä hänen vihansa syttyy äkkiä.
Autuaita ovat kaikki, jotka
häneen turvaavat.

Psalmi 3

Ahdistetun rukous

¹ *Daavidin psalmi hänen
paetessaan poikaansa Absalomia.*

² Herra, kuinka paljon minulla
onkaan ahdistajia!
Monet nousevat minua vastaan.

³ Monet sanovat minusta:
"Ei ole hänellä pelastusta
Jumalassa." Sela.

⁴ Mutta sinä, Herra, olet minun
suojakilpeni.

Sinä olet kunniani, sinä nostat
pääni pystyyn.

⁵ Ääneen minä huudan Herraa,
ja hän vastaa minulle pyhäältä
vuoreltaan. Sela.

⁶ Minä käyn levolle ja nukun;
minä herään, sillä Herra
tukee minua.

⁷ En pelkää kymmentuhantista
joukkoa,
joka asettuu minua piirittämään.

⁸ Nouse, Herra!
Pelasta minut, Jumalani!
Sinä lyöt kaikkia vihollisiani
poskelle,
sinä murskaat jumalattomien
hampaat.

⁹ Herrassa on pelastus.

Sinun siunauksesi on kansasi
yllä. Sela.

Psalmi 4

Luottamus Herran varjelukseen

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

² Vastaa minulle, kun
huudan sinua,
Jumala, minun vanhurskauteni.
Sinä päästät minut ahdistuksesta.
Ole minulle armollinen, kuule
rukoukseni!

³ Ihmiset, kuinka kauan minun
kunniaani häväistään?
Te rakastatte turhuutta, etsitte
valhetta. Sela.

⁴ Tietäkää: ihmeellisesti Herra
johdattaa hurskastaan.
Herra kuulee, kun huudan häntä.

⁵ Vihastukaa, mutta älkää
syntiä tehkö.

Puhukaa sydämissänne
vuoteillanne
ja olkaa hiljaa. Sela.

⁶ Uhratkaa vanhurskauden uhreja
ja luottakaa Herraan.

⁷ Moni sanoo: "Kuka antaa meidän
nähdä jotakin hyvää!"
Herra, käännä meihin kasvojesi
valo.

⁸ Sinä annat sydämeeni
suuremman ilon,
kuin on sadonkorjuun aikaan
runsaasta viljasta ja viinistä.

⁹ Rauhasa minä käyn levolle
ja myös nukun,
sillä sinä, Herra, sinä yksin annat
minun asua turvassa.

Psalmi 5

Vainotun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.
Huiluilla. Daavidin psalmi.*

² Herra, kuule minun sanani,
huomaa huokaukseni!

³ Ota huomioon avunhuutoni,
kuninkaani ja Jumalani,
sillä sinua minä rukoulen.

⁴ Herra, aamun tullen sinä
kuulet ääneni,
aamulla minä esitän pyyntöni
sinulle

ja hartaasti odotan.

⁵ Sinä et ole Jumala, joka mieltyy
vääryyteen,
paha ei saa asua sinun luonasi.

⁶ Ylvästelijät eivät kestä sinun
silmiesi edessä.

Sinä vihaat kaikkia väärintekijöitä,

⁷ sinä tuhoat valheenpuhujat.

Verenvuodattajia ja petollisia
Herra inhoaa.

⁸ Suuren armosi tähden minä saan
tulla sinun huoneeseesi,
saan kumartua pyhään temppeliisi
päin sinun pelossasi.

⁹ Herra, johdata minua
vanhurskaudessasi
vihamiesteni tähden,
tasoita tiesi eteeni.

¹⁰ Heidän suussaan ei ole
luotettavaa sanaa,
heidän sisimmässään on turmion
ajatukset.

Heidän kurkkunsa on avoin hauta,
kielellään he liehrittelevät.

¹¹ Jumala, osoita heidät syyllisiksi,
kaatukoot he omiin hankkeisiinsa.

Karkota heidät pois monien
rikostensa vuoksi,
sillä he ovat niskoitelleet
sinua vastaan.

¹² Mutta iloitkoot kaikki,
jotka sinuun turvaavat,
ja riemuitkoot ikuisesti,
sillä sinä suojelet heitä.
Iloitkoot sinussa ne,
jotka rakastavat sinun nimeäsi.

¹³ Sillä sinä, Herra, siunaat
vanhurskasta,
sinä suojaat häntä hyvyydelläsi
kuin kilvellä.

Psalmi 6

Ahdistuneen rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.
Kahdeksankielisillä
soittimilla. Daavidin psalmi.*

² Herra, älä rankaise minua
vihassasi,
älä kiivaudessa minua kurita.

³ Armahda minua, Herra,
sillä minä olen näännyksissä,
paranna minut, Herra,
sillä olen pelästynyt luitani
myöten.

⁴ Sieluni on kovin säikähtänyt.
Voi, Herra – kuinka kauan?
⁵ Käänny jälleen puoleeni, Herra,
vapauta sieluni,
pelasta minut armonsi tähden.
⁶ Eihän kuolemassa sinua
muisteta.
Kuka kiittää sinua tuonelassa?
⁷ Olen uupunut huokaamisesta.
Joka yö itken vuoteeni märäksi,
kastelen leposijani kyynelilläni.
⁸ Silmäni ovat surusta
sumentuneet,
hämärtyneet kaikkien
vastustajieni tähden.
⁹ Menkää pois luotani, kaikki
väärintekijät,
sillä Herra on kuullut itkuni äänen.
¹⁰ Herra on kuullut anomiseni,
Herra ottaa rukoukseni vastaan.
¹¹ Häpeään ja kauhun valtaan
joutuvat kaikki viholliseni.
He pakenevat ja joutuvat
hetkessä häpeään.

Psalmi 7

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹ *Daavidin valituspsalmi, jonka hän
lauloi Herralle benjaminilaisen
Kuusin sanojen johdosta.*

² Herra, minun Jumalani, sinuun
minä turvaan!
Pelasta minut kaikista
vainoojistani, vapauta
minut,

³ etteivät he raatelisi minua
kuin leijona,
repisi kappaleiksi, eikä olisi
pelastajaa.
⁴ Herra, minun Jumalani, jos
olen tehnyt näin:
jos käsissäni on vääryyttä,
⁵ jos olen tehnyt pahaa sille, joka
eli rauhassa minun kanssani,
ja riistänyt siltä, joka syyttä
minua ahdistaa,
⁶ niin ajakoon vihollinen
minua takaa,
saakoon kiinni, polkekoon
maahan elämäni
ja painakoon kunniani tomuun.
Sela.
⁷ Herra, nouse vihassasi,
nouse ahdistajieni raivoa vastaan
ja herää avukseni, sinä, joka olet
säättänyt tuomion.
⁸ Ympäröiköön sinua kansakuntien
joukko;
palaa sen yläpuolelle korkeuteen.
⁹ Herra tuomitsee kansat.
Auta minut oikeuteeni, Herra,
vanhurskauteni ja viattomuuteni
mukaan.
¹⁰ Tee loppu jumalattomien
pahuudesta,
vahvista vanhurskaita,
sinä, vanhurskas Jumala,
joka tutkit sydämet ja mielet.
¹¹ Minun kilpenäni on Jumala,
oikeamielisten pelastaja.
¹² Jumala on vanhurskas tuomari,

Jumala, joka langettaa tuomioita
joka päivä.

¹³ Jos kääntymystä ei tapahdu,
hän teroittaa miekkansa,
jännittää jousensa ja tähtää.

¹⁴ Hän valmistaa jumalatonta
varten surma-aseensa
ja tekee nuolensa palaviksi.

¹⁵ Katso, jumalaton hautoo
pahuutta,
kantaa tuhoa kohdussaan ja
synnyttää valhetta.

¹⁶ Hän kaivaa kuopan ja
kovertaa sen,
mutta kaatuu itse kaivamaansa
hautaan.

¹⁷ Hänen tuhotyönsä kääntyy
häntä itseään vastaan,
ja hänen vääryytensä lankeaa
hänen oman päänsä päälle.

¹⁸ Minä kiitän Herraa hänen
vanhurskaudestaan
ja laulan ylistystä Herran,
Korkeimman, nimelle.

Psalmi 8

Luojan suuret teot

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Viininkorjuulaulu. Daavidin psalmi.

² Herra, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan
sinun nimesi kaikkialla
maan päällä,
sinun, joka olet asettanut kunniasi
yli taivaiden!

³ Lasten ja imeväisten suusta

sinä perustit voiman
vastustajiesi tähden,
vaientaaksesi vihollisen ja
kostonhimoisen.

⁴ Kun katselen sinun taivastasi,
sormiesi tekoa,
kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet
asettanut paikoilleen,

⁵ niin mikä on ihminen,
että sinä häntä muistat,
tai ihmislapsi, että pidät
hänestä huolen!

⁶ Sinä teit hänet hieman
vähäisemmäksi kuin
jumalolennot,
seppelöit hänet kunnialla ja
kirkkaudella.

⁷ Sinä panit hänet hallitsemaan
kättesi tekoja,
asetit kaiken hänen jalkojensa alle:

⁸ lampaat ja naudat, ne kaikki,
niin myös kedon eläimet,

⁹ taivaan linnut ja meren kalat,
ne, jotka merten polkuja kulkevat.

¹⁰ Herra, meidän Herramme,
kuinka mahtava onkaan
sinun nimesi

kaikkialla maan päällä!

Psalmi 9

Herra on sorrettujen puolustaja

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Pojan kuoleman
johdosta". Daavidin psalmi.*

² Minä kiitän sinua, Herra, koko
sydämestäni,

tahdon kertoa kaikista sinun
ihmeteistasi.

³ Minä iloitsen ja riemuitsen
sinussa,

laulan ylistystä nimellesi,
sinä Korkein.

⁴ Kun viholliseni perääntyivät,
he kompastuivat ja tuhoutuivat
sinun kasvojesi edessä,

⁵ sillä sinä hankit minulle oikeuden
ja ajoit minun asiani.

Sinä istuit valtaistuimelle,
sinä vanhurskas tuomari.

⁶ Sinä nuhtelit kansoja,
tuhosit jumalattomat
ja pyyhit pois heidän nimensä
ainiaaksi.

⁷ Vihollisista on tullut loppu –
ikuisesti raunioina!

Kaupungit sinä tuhosit,
niiden muisto on kadonnut.

⁸ Herra hallitsee ikuisesti.

Hän on pystyttänyt istuimensa
käydäkseen oikeutta.

⁹ Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti,
langettaa kansakunnille tuomiot
oikeudenmukaisesti.

¹⁰ Herra on sorretun turva,
turvapaikka ahdingon aikoina.

¹¹ Sinuun luottavat ne,
jotka sinun nimesi tuntevat,
sillä sinä et hylkää niitä,
jotka etsivät sinua, Herra.

¹² Laulakaa ylistystä Herralle,
joka asuu Siionissa,

kertokaa kansojen keskuudessa
hänen teoistaan.

¹³ Sillä veritekojen rankaisija
muistaa heidät,
hän ei unohda kurjien huutoa.

¹⁴ Armahda minua, Herra,
katso, kuinka vihamieheni
sortavat minua!

Sinä nostat minut kuoleman
porteilta,

¹⁵ että minä kertoisin kaikki sinun
ylistettävät tekosi,
tytär Siionin porteissa
riemuitsisin valmistamastasi
pelastuksesta.

¹⁶ Kansat ovat vajonneet
kaivamaansa hautaan.

Jumalattomien jalat ovat
takertuneet verkkoon,
jonka he itse virittivät.

¹⁷ Herra on tullut tunnetuksi siitä,
että hän tekee oikeuden.

Jumalaton kietoutuu kätensä
tekoihin.

Higgajon. Sela.

¹⁸ Perääntykööt jumalattomat
tuonelaan,
kaikki kansat, jotka unohtavat
Jumalan.

¹⁹ Köyhää ei unohdeta iäksi,
eikä kurjien toivo katoa ainiaaksi.

²⁰ Nouse, Herra! Älköön ihminen
mahtailko.

Tuomittakoon kansat sinun
kasvojesi edessä.

²¹ Herra, saata ne pelon valtaan!

Tietäkööt kansat olevansa vain
ihmisiä. Sela.

Psalmi 10

Jatkoa edelliseen psalmiin

¹ Miksi, Herra, seisot kaukana,
miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?

² Ylpeydessään jumalattomat
vainoavat kurjia,
jotka takertuvat heidän
punomiinsa juoniin.

³ Jumalaton kerskailee omista
himoistaan,
kiskuri siunailee, mutta halveksii
Herraa.

⁴ Jumalaton ajattelee
ylpeydessään:
"Ei Jumala vaadi tilille – eihän
Jumalaa edes ole."

Siinä kaikki hänen ajatuksensa.

⁵ Hänen hankkeensa menestyvät
aina,
sinun tuomiosi ovat korkealla,
kaukana hänestä.

Kaikille vastustajilleen hän
hymähtää.

⁶ Hän sanoo sydämessään:
"En minä horju,
en ikinä joudu onnettomuuteen."

⁷ Hänen suunsa on täynnä
kirousta, petosta ja sortoa,
tuho ja turmio on hänen
kielensä alla.

⁸ Hän istuu väijyksissä kylien
liepeillä,
salassa hän surmaa viattoman.

Hänen silmänsä vaanivat
avutonta.

⁹ Hän väijyy kätöksessä kuin leijona
pensaikossa,
hän väijyy ottaakseen
kurjan kiinni.

Hän saa kurjan kiinni, vetää
hänet verkkoonsa.

¹⁰ Hän kyyristyy, painautuu
maahan,
ja avuttomat joutuvat hänen
kynsiinsä.

¹¹ Hän sanoo sydämessään:
"Jumala on sen unohtanut.
Hän on peittänyt kasvonsa
eikä ikinä näe."

¹² Nouse, Herra! Kohota
kätesi, Jumala!

Älä unohda kurjia.

¹³ Miksi jumalaton halveksii
Jumalaa,
ja sanoo sydämessään, ettet
sinä vaadi tilille?

¹⁴ Sinä olet sen nähnyt.
Tuskan ja murheen sinä havaitset,
sinä ojennat kätesi.

Sinulle avuton uskoo asiansa,
sinä olet orpojen auttaja.

¹⁵ Murskaa jumalattoman
käsivarsi

ja rankaise pahan jumalattomuus,
niin ettei sitä enää ole.

¹⁶ Herra on kuningas aina
ja ikuisesti.

Vieraat kansat ovat hävinneet
hänen maastaan.

¹⁷ Nöyrien kaipauksen sinä
kuulet, Herra.
Sinä vahvistat heidän sydämensä.
Korvasi kuuntelevat tarkkaan
¹⁸ auttaaksesi orvon ja sorretun
oikeuteensa,
ettei ihminen, maasta tehty,
enää saisi kauhua aikaan.

Psalmi 11

Herra on vanhurskas

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

Herraan minä turvaan.
Kuinka voitte sanoa minulle:
"Paetkaa vuorellemme kuin linnut!"
² Katso, jumalattomat jännittävät
jousensa,
he ovat panneet nuolensa
jäteelle
ampuakseen pimeässä
oikeamielisiä.
³ Kun perustukset tuhotaan,
mitä vanhurskas voi tehdä?
⁴ Herra on pyhässä temppelissään,
Herra, jonka valtaistuin on
taivaassa.
Hänen silmänsä näkevät,
hänen katseensa tutkii
ihmislapset.
⁵ Herra tutkii vanhurskaan,
mutta jumalatonta ja väkivaltaa
rakastavaa hänen
sielunsa vihaa.
⁶ Hän antaa sataa jumalattomien
päälle ansoja,

tulta ja tulikiveä.
Polttava tuuli on heidän
maljaosansa.
⁷ Sillä Herra on vanhurskas ja
rakastaa vanhurskautta.
Oikeamieliset saavat nähdä
hänen kasvonsa.

Psalmi 12

Jumalattomat kerskailevat

¹ *Musiikinjohtajalle.
Kahdeksankielisillä
soittimilla. Daavidin psalmi.*

² Herra auta, sillä hurskaita
ei enää ole,
uskollisuus on hävinnyt ihmisten
keskuudesta.
³ He puhuvat valhetta toinen
toiselleen.
He puhuvat liukkain huulin,
kaksimielisin sydämin.
⁴ Herra hävittää kaikki liukkaat
huulet,
jokaisen kielen, joka ylvästellen
puhuu,
⁵ ne, jotka sanovat:
"Kielemme voimalla me
voitamme,
huulemme ovat apunamme –
kenestä on meille herraksi?"
⁶ "Kurjien ryöstön, köyhien
huokausten tähden
minä nyt nousen", sanoo Herra.
"Minä tuon pelastuksen sille,
joka sitä huokaillen ikävoi."

⁷ Herran sanat ovat puhtaita sanoja,
hopeaa, maasulatossa jalostettua,
seitsenkertaisesti puhdistettua.
⁸ Sinä, Herra, varjelet heitä.
Sinä suojelet heitä aina tältä
sukupolvelta.
⁹ Jumalattomat kiertelevät
ympäriinsä,
kun kataluus pääsee valtaan
ihmisten keskuudessa.

Psalmi 13

Kauan kärsineen rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Kuinka kauan, Herra, unohdat minut?
Ainiaaksiko?
Kuinka kauan kätket minulta kasvosi?
³ Kuinka kauan minun täytyy kantaa huolia sielussani,
päivästä päivään murheita sydämessäni?
Kuinka kauan viholliseni saa ylvästellä minua vastaan?
⁴ Katso tänne, vastaa minulle, Herra, Jumalani!
Valaise silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,
⁵ ettei viholliseni sanoisi: "Minä voitin hänet",
etteivät ahdistajani riemuitsisi,
kun minä horjun.

⁶ Mutta minä luotan sinun armoosi.
Riemuitkoon sydämeni valmistamastasi pelastuksesta.
Minä tahdon laulaa Herralle, sillä hän pitää minusta huolen.

Psalmi 14

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

Mieletön sanoo sydämessään: "Ei Jumalaa ole."
Turmeltuneita ja iljettäviä ovat heidän tekonsa.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää.
² Herra katsoo taivaasta ihmisiin nähdäkseen, onko ketään ymmärtävää, ketään, joka etsii Jumalaa.
³ Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet.
Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhden yhtäkään.
⁴ Eivätkö he mitään käsität, kaikki nuo väärintekijät?
He syövät minun kansaani, syövät kuin leipää, eivät he huuda avukseen Herraa.
⁵ Yhtäkkiä he joutuvat kauhun valtaan, sillä Jumala on läsnä vanhurskaassa sukukunnassa.

⁶Te tahdotte häpäistä
kurjan aikeet,
mutta Herra on hänen turvansa.
⁷Kunpa Israelin pelastus jo
tulisi Siionista!
Kun Herra kääntää kansansa
kohtalon,
silloin Jaakob riemuitsee,
Israel iloitsee.

Psalmi 15

Kuka saa asua Herran vuorella?

¹*Daavidin psalmi.*

Herra, kuka saa majaillla
telttamajassasi,
kuka asua sinun pyhällä
vuorellasi?
²Se, joka vaeltaa nuhteettomasti,
joka toimii vanhurskaasti
ja puhuu totuus sydämessään.
³Se, joka ei panettele kielellään,
joka ei tee toiselle pahaa
eikä saata lähimmäistään
häväistyksen alaiseksi.
⁴Se, joka halveksii kelvotonta
mutta kunnioittaa Herraa
pelkääviä.
Se, joka ei valaansa riko,
vaikka olisi vannonut
vahingokseen.
⁵Se, joka ei vaadi rahastaan korkoa
eikä ota lahjusta viattoman
vahingoksi.
Joka näin tekee,
ei ikinä horju.

Psalmi 16

Herrassa on turva

¹*Daavidin laulu.*

Varjele minua, Jumala,
sillä sinuun minä turvaan.
²Minä sanon Herralle:
"Sinä olet minun Herrani,
ilman sinua minulla ei ole
mitään hyvää."
³Pyhät, jotka ovat maan päällä,
ovat kunnioitettavia,
heille kuuluu minun koko suosioni.
⁴Murhetta lisää saavat ne,
jotka kiiruhtavat muiden
jumalien luo.
Minä en vuodata niille verta
juomauhriksi
enkä ota huulilleni niiden nimiä.
⁵Herra, sinä olet minun
perintöösani ja maljaosani,
sinä hoidat minun arpani.
⁶Ihana maa on tullut osakseni,
ja kaunis on minun perintöösani.
⁷Minä ylistän Herraa,
joka on minua neuvonut.
Yölläkin sisimpäni minua siihen
kehottaa.
⁸Minä pidän aina edessäni
Herran.
Kun hän on oikealla puolellani,
minä en horju.
⁹Sen tähden minun sydämeni
iloiitsee,
sieluni riemuitsee,
ja myös ruumiini asuu turvassa.

¹⁰ Sillä sinä et hylkää minun
sieluani tuonelaan
etkä anna hurskaasi nähdä
katoavaisuutta.

¹¹ Sinä ilmoitat minulle
elämän tien.
Sinun kasvojesi edessä on
yltäkyläinen ilo,
sinun oikeassa kädessäsi
ikuinen ihanuus.

Psalmi 17

Syyttömästi vainottu turvaa Herraan

¹ *Daavidin rukous.*

Kuule, Herra, oikeaa asiaani!
Tarkkaa minun huutoani,
kuuntele rukoustani,
joka ei lähde petollisilta huulilta.

² Sinulta tulee oikeuteni,
sinun silmäsi näkevät sen,
mikä on oikein.

³ Sinä koettelet sydäntäni,
tarkkaat sitä yöllä.
Sinä tutkit minua mutta et
mitään löydä.

Olen päättänyt, ettei suuni
tee syntiä.

⁴ Tehkööt ihmiset mitä tahansa,
minä pysyn sinun huultesi sanassa
ja kartan väkivaltaisen teitä.

⁵ Tue askeleitani poluillasi,
etteivät jalkani horju.

⁶ Minä huudan sinua avukseni,
sillä sinä, Jumala, vastaat minulle.
Kallista korvasi puoleeni,
kuule minun puheeni.

⁷ Osoita ihmeellinen armosi,
sinä, joka pelastat sinuun
turvaavat niiltä,
jotka nousevat sinun oikeaa
kättäsi vastaan.

⁸ Varjele minua kuin silmäterää,
kätke minut siipiesi suojaan

⁹ jumalattomilta, jotka riistävät
minua,
verivihollisiltani, jotka saartavat
minut.

¹⁰ He ovat sulkeneet tunnottomat
sydämensä,

heidän suunsa puhuu ylpeillen.

¹¹ He ovat kintereilläni,
nyt he saartavat minut!
He vaanivat silmillään
painaakseen minut maahan.

¹² Tuo on kuin saalista himoitseva
leijona,
kuin nuori leijona, joka väijyy
piilossa.

¹³ Nouse, Herra!
Asetu häntä vastaan, paina
hänet maahan!

Vapauta miekallasi minun sieluni
jumalattoman vallasta,

¹⁴ kädelläsi ihmisistä, Herra,
tämän maailman ihmisistä,
joiden osa on tässä elämässä.

Heidän vatsansa sinä täytät
antimillasi –

heidän lapsensakin tulevat
kyläisiksi –

ja he jättävät yltäkyläisyytensä
pienokaisilleen.

¹⁵ Mutta minä saan katsella

sinun kasvojasi vanhurskaudessa,
herätessäni ravita itseni
sinun muotosi katselemisella.

Psalmi 18

Herra pelastaa kaikilta vihollisilta

*¹ Musiikinjohtajalle. Herran
palvelijan Daavidin psalmi. Nämä
sanat hän puhui Herralle
sinä päivänä, jona Herra oli
pelastanut hänet kaikkien hänen
vihollistensa ja Saulin käsistä.*

² Hän sanoi:
Sydämestäni minä rakastan sinua,

Herra, minun voimani,

³ Herra, minun kallioni, linnani

ja pelastajani,

minun Jumalani, kallioni, jonka

turviin pakenen,

minun kilpeni, pelastukseni sarvi

ja turvapaikkani!

⁴ Ylistetty olkoon Herra!

Näin minä huudan ja pelastun

vihollisiltani.

⁵ Kuoleman köydet kiertyivät

ympärilleni,

turmion virrat pelästyttivät minut.

⁶ Tuonelan siteet kietoiivat minut,

kuoleman ansat tulivat yllättäen

eteeni.

⁷ Ahdistuksessa minä

huusin Herraa,

huusin avuksi Jumalaani.

Hän kuuli temppeleistään

minun ääneni,

avunhuutoni tuli hänen eteensä

ja kantautui hänen korviinsa.

⁸ Silloin maa huojui ja järisi,

vuorten perustukset järkkäivät.

Ne horjuivat, koska hän vihastui.

⁹ Savu nousi hänen sieraimistaan

ja kuluttava tuli hänen suustaan,

palavat hiilet hehkuivat hänestä.

¹⁰ Hän taivutti taivaat ja astui alas

synkkä pilvi jalkojensa alla.

¹¹ Hän ratsasti kerubilla ja lensi,

kiiti tuulen siivillä.

¹² Hän teki kätköpaikakseen

pimeyden,

majaksi ympärilleen synkät

vedet, paksut pilvet.

¹³ Loisteesta, joka kävi hänen

edellään,

purkautuivat pilvet rakeiksi ja

tulisiksi hiiliksi.

¹⁴ Herra jylisi taivaassa,

Korkein antoi äänensä kuulua:

satoi rakeita ja tulisia hiiliä.

¹⁵ Hän ampui nuolensa ja

hajotti viholliset,

iski salamoita ja saattoi heidät

hämmennyksiin.

¹⁶ Vetten syvänteet tulivat

näkyviin,

ja maanpiirin perustukset

paljastuivat

sinun nuhtelustasi, Herra,

vihasi hengen puhalluksesta.

¹⁷ Hän ojensi kätensä korkeudesta

ja tarttui minuun,

hän veti minut ylös syvistä vesistä.

¹⁸ Hän pelasti minut väkevältä

viholliseltani,

vihamiehiltäni, jotka olivat
minua vahvempia.

¹⁹ He nousivat minua vastaan
hätäni päivänä,
mutta Herra tuli minun tuekseni.

²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan.
Hän pelasti minut,
sillä hän on mieltynyt minuun.

²¹ Herra palkitsee minut
vanhurskauteni mukaan,
kätteni puhtauden mukaan hän
minulle maksaa.

²² Sillä minä olen noudattanut
Herran teitä
enkä ole luopunut Jumalastani,
jumalattomuuteen.

²³ Kaikki hänen säädöksensä
ovat edessäni,
hänen lakejaan en luotani torju.

²⁴ Olen nuhteeton hänen edessään
ja varon tekemästä pahaa.

²⁵ Herra maksaa minulle
vanhurskauteni mukaan,
sen mukaan kuin käteni
ovat puhtaat

hänen silmiensä edessä.

²⁶ Uskollista kohtaan sinä olet
uskollinen,
vilpittömälle osoitat olevasi
täydellinen.

²⁷ Puhdasta kohtaan sinä
olet puhdas
mutta kieroä kohtaan nurja.

²⁸ Sinä pelastat nöyrän kansan,
mutta ylpeät silmät sinä
painat alas.

²⁹ Sinä saat minun lamppuni
loistamaan.

Herra, minun Jumalani, valaisee
pimeyteni.

³⁰ Sinun avullasi minä juoksen
kiinni rosvojoukon,
Jumalani avulla hyppään
yli muurin.

³¹ Jumalan tie on täydellinen,
Herran sana tuleessa koeteltu.
Hän on kilpenä kaikille,
jotka häneen turvaavat.

³² Sillä kuka muu on Jumala
paitsi Herra,
ja kuka on kallio paitsi meidän
Jumalamme?

³³ Hän on Jumala, joka vyöttää
minut voimalla
ja tekee tieni nuhteettomaksi.

³⁴ Hän tekee minun jalkani peuran
jalkojen kaltaisiksi
ja asettaa minut kukkuloilleni.

³⁵ Hän opettaa käteni sotimaan
ja käsivarteni vaskijousta
jännittämään.

³⁶ Sinä annat minulle pelastuksesi
kilven.

Sinun oikea kätesi tukee minua,
sinun nöyryytesi tekee minut
suureksi.

³⁷ Sinä annat askeleilleni
avaran tilan,
eivätkä minun nilkkani nyrjähdä.

³⁸ Minä ajan vihollisiani takaa
ja saavutan heidät
enkä palaa, ennen kuin heistä
on tullut loppu.

³⁹ Minä murskaan heidät, eivätkä
he voi nousta,
he sortuvat minun jalkojeni alle.
⁴⁰ Sinä vyötät minut voimalla
sotaan,
sinä painat vastustajani alleni.
⁴¹ Sinä ajat minun viholliseni
pakoon,
vihamieheni minä tuhoan.
⁴² He huutavat apua, mutta
auttajaa ei ole,
huutavat Herraa, mutta hän
ei vastaa heille.
⁴³ Minä murskaan heidät
tomuksi tuuleen,
viskaan heidät kuin loan kadulle.
⁴⁴ Sinä vapautat minut kansan
riidoista.
Sinä asetat minut kansojen pääksi,
ja kansat, joita en tuntenut,
palvelevat minua.
⁴⁵ Jo korvan kuulemalta ne
minua tottelevat,
muukalaiset matelevat edessäni.
⁴⁶ He menettävät rohkeutensa
ja tulevat vavisten varustuksistaan.
⁴⁷ Herra elää! Kiitetty olkoon
kallioni,
ylistetty olkoon Jumala, minun
pelastajani!
⁴⁸ Hän on Jumala, joka kostaa
puolestani
ja saattaa kansat valtani alle.
⁴⁹ Hän vapauttaa minut
vihollisistani.
Niin, sinä korotat minut
vastustajieni ylitse,

vapautat minut väkivaltaisesta
miehestä.
⁵⁰ Sen tähden minä kiitän sinua,
Herra, kansojen keskuudessa,
ja laulan kiitosta sinun nimellesi.
⁵¹ Hän antaa kuninkaalleen
suuria voittoja
ja osoittaa laupeutta voidellulleen,
Daavidille ja hänen siemenelleen,
ikuisesti.

Psalmi 19

Jumalan ilmoitus luomakunnassa ja sanassa

*¹ Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Taivaat julistavat Jumalan
kunniaa,
taivaankansi ilmoittaa hänen
kättensä tekoja.
³ Päivä lausuu päivälle sanan,
yö ilmoittaa yölle tiedon.
⁴ Se ei ole puhetta eikä sanoja,
joiden ääni ei kuuluisi.
⁵ Niiden vaikutusala ulottuu
yli koko maan
ja niiden sanat maanpiirin ääriin.
Sinne hän on sijoittanut majan
auringolle.
⁶ Se on kuin hääkammiosta
tuleva sulhanen,
se riemuitsee kuin sankari
juostessaan rataansa.
⁷ Se nousee taivaiden ääristä
ja kiertää niiden toisiin ääriin,
eikä mikään voi piiloutua
sen helteeltä.

⁸ Herran opetus on täydellinen,
se virvoittaa sielun.
Herran todistus on luotettava,
se tekee yksinkertaisesta viisaan.
⁹ Herran asetukset ovat oikeat,
ne ilahduttavat sydämen.
Herran käskyt ovat selkeät,
ne valaisevat silmät.
¹⁰ Herran pelko on puhdas,
se pysyy iäti.
Herran säädökset ovat tosia
ja vanhurskaita kaikki tyynni.
¹¹ Ne ovat halutumpia kuin kulta,
puhtaan kullan paljous,
makeammat kuin hunaja,
kennosta valuva hunaja.
¹² Myös sinun palvelijasi ottaa
niistä opikseen,
niiden noudattamisesta saa
suuren palkan.
¹³ Erehdykset kuka ymmärtää?
Anna anteeksi minun salaiset
syntini.
¹⁴ Myös varjele palvelijasi
julkeilta ihmisiltä,
älkööt he hallitko minua.
Silloin olen nuhteeton
ja paljosta synnistä puhdas.
¹⁵ Kelvatkoot suuni sanat
ja sydämeni ajatukset sinun
edessäsi,
Herra, minun kallioni ja
lunastajani.

Psalmi 20

Herra auttaa häden päivänä

¹ Musiikinjohtajalle.

Daavidin psalmi.

² Vastatkoon Herra sinulle
häden päivänä,
suojelkoon sinua Jaakobin
Jumalan nimi.
³ Lähettäköön hän sinulle
avun pyhäköstä
ja tukensa Siionista.
⁴ Muistakoon hän kaikki
uhrilahjasi,
ja olkoon polttouhrisi lihava
hänen silmissään. Sela
⁵ Hän antakoon sinulle, mitä
sydämesi haluaa,
ja toteuttakoon kaikki
suunnitelmasi.
⁶ Riemuitkaamme sinun voitostasi
ja nostakaamme lippumme
Jumalamme nimessä.
Täyttäköön Herra kaikki sinun
pyyntösi.
⁷ Nyt minä tiedän,
että Herra pelastaa voideltunsa,
vastaa hänelle pyhästä
taivaastaan,
pelastaa hänet oikean kätensä
voimateoilla.
⁸ Toiset turvaavat vaunuihin,
toiset hevosiin,
mutta me tunnustamme Herran,
Jumalamme, nimeä.
⁹ He vaipuvat maahan ja kaatuvat,

mutta me nousemme ja
pysymme pystyssä.
¹⁰ Herra, pelasta!
Vastatkoon Kuningas meille,
kun me huudamme.

Psalmi 21

Kuningas luottaa Herraan

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Herra, sinun voimastasi
kuningas iloitsee,
kuinka suuresti hän
riemuitseekaan
valmistamastasi
pelastuksesta.
³ Hänen sydämensä kaipauksen
sinä täytit
etkä kieltänyt hänen huultensa
toivetta. Sela.
⁴ Sinä suot hänelle onnen ja
siunauksen,
panet hänen päähänsä kultaisen
kruunun.
⁵ Elämää hän sinulta pyysi,
sen sinä hänelle annoit:
pitkän iän, ainaisen, iankaikkisen.
⁶ Suuri on hänen kunniansa,
kun sinä pelastat hänet.
Sinä puuet hänen ylleen loiston
ja kirkkauden.
⁷ Sinä teet hänet siunaukseksi
ikuisiksi ajoiksi,
ilahdutat häntä riemulla
kasvojesi edessä.
⁸ Kun kuningas luottaa Herraan

ja Korkeimman armoon,
hän ei horju.
⁹ Sinun kätesi löytää kaikki
vihollisesi,
sinun oikea kätesi löytää
vihamiehesi.
¹⁰ Sinä teet heidät tulisen
pätsin kaltaisiksi,
kun sinä paljastat kasvosi.
Herra nielee heidät vihassaan,
tuli kuluttaa heidät.
¹¹ Sinä hävität maasta heidän
hedelmänsä
ja heidän jälkeläisensä ihmisten
joukosta.
¹² Vaikka he suunnittelevat pahaa
sinua vastaan,
punovat juonia,
he eivät mitään voi.
¹³ Sinä ajat heidät pakoan,
kun jännität jousesi heidän
kasvojaan päin.
¹⁴ Nouse voimassasi, Herra!
Laulaen ja soittaen me ylistämme
sinun väkevyyttäsi.

Psalmi 22

Vanhurskaan kärsimys ja korotus

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Aamuruskon
peura". Daavidin psalmi.*

² Jumalani, Jumalani, miksi
hylkäsit minut?
Olet kaukana, et pelasta minua,
olet kaukana, kun huudan apua.
³ Jumalani, minä huudan päivin,

mutta sinä et vastaa,
ja öin, enkä voi olla hiljaa.
⁴ Kuitenkin sinä olet Pyhä,
sinä asut Israelin ylistyslaulujen
keskellä.
⁵ Sinuun luottivat isämme,
he luottivat, ja sinä saatoit
heidät turvaan.
⁶ He huusivat sinua ja pelastuivat,
sinuun he luottivat eivätkä
joutuneet häpeään.
⁷ Mutta minä olen mato
enkä ihminen,
ihmisten herjaama ja kansan
halveksima.
⁸ Kaikki, jotka minut näkevät,
pilkkaavat minua.
He aukovat suutaan ja
nyökyttelevät päätään:
⁹ "Jätä itsesi Herran haltuun!
Herra vapauttakoon ja
pelastakoon hänet,
koska on mieltynyt häneen."
¹⁰ Sinä päästit minut kohdusta,
annoit minun olla turvassa
äitini rinnoilla.
¹¹ Sinun huomaasi minut on
jätetty syntymästäni saakka,
äitini kohdusta asti sinä olet
ollut Jumalani.
¹² Älä ole minusta kaukana,
sillä ahdistus on lähellä eikä
auttajaa ole.
¹³ Minua ympäröi sonnilauma,
Baasanin väkevät härät
piirittävät minut.

¹⁴ Ne avaavat kitansa
minua vastaan,
kuin raatelevat, karjuvat leijonat.
¹⁵ Olen kuin maahan vuodatettu
vesi,
kaikki minun luuni ovat irti
toisistaan.
Sydämeni on kuin vahaa,
se on sulanut sisimmässäni.
¹⁶ Minun voimani on kuivettunut
kuin saviastian siru,
ja kieleni on tarttunut kitalakeeni.
Sinä lasket minut alas kuoleman
tomuun.
¹⁷ Koirat piirittävät minut,
pahantekijöiden parvi saartaa
minut.
He ovat lävistäneet käteni
ja jalkani.
¹⁸ Minä voin laskea kaikki luuni.
He katselevat ja tuijottavat minua.
¹⁹ He jakavat vaatteeni keskenään
ja heittävät puvustani arpaa.
²⁰ Mutta sinä, Herra, älä
ole kaukana,
väkevyyteni, riennä avukseni!
²¹ Pelasta sieluni miekalta,
ainokaiseni koirien kynsistä.
²² Pelasta minut leijonan kidasta,
villihärkien sarvista.
Sinä vastasit minulle.
²³ Minä julistan sinun nimeäsi
veljilleni,
ylistän sinua seurakunnan
keskellä.
²⁴ Te, jotka pelkäätte Herraa,
ylistäkää häntä!

Kunnioittakaa häntä, kaikki
Jaakobin jälkeläiset!

Pelätkää häntä, kaikki Israelin
jälkeläiset!

²⁵ Ei hän halveksinut
eikä inhonnut kurjan kärsimystä,
ei kätkenyt häneltä kasvojaan
vaan kuuli hänen avunhuutonsa.

²⁶ Sinusta on minun ylistyslauluni
suuressa seurakunnassa.

Minä täytän lupaukseni häntä
pelkäävien edessä.

²⁷ Nöyrät syövät ja tulevat
kyläisiksi,
ne, jotka Herraa etsivät,
ylistävät häntä.

Eläköön sydämenne ikuisesti!

²⁸ Kaikki maan ääret muistavat
tämän

ja palaavat Herran luo.

Kaikki kansojen heimot
kumartuvat palvoen
sinun eteesi.

²⁹ Herran on kuninkuus,
hän hallitsee kansoja.

³⁰ Kaikki maan mahtavat syövät,
he kumartuvat ja polvistuvat
hänen edessään,
kaikki, jotka maan tomuun
vaipuvat.

He eivät voi pysyä elossa.

³¹ Heidän jälkeensä tulevat
palvelevat Herraa,
hänestä kerrotaan tulevalle
sukupolvelle.

³² He tulevat ja julistavat hänen
vanhurskauttaan
vastedes syntyvälle kansalle,
kertovat, että hän on
tämän tehnyt.

Psalmi 23

Herra on minun paimeneni

¹ Daavidin psalmi.

Herra on minun paimeneni,
ei minulta mitään puutu.

² Vihreille niityille hän vie minut
lepäämään,
tyynten vetten äärelle hän
minut johdattaa.

³ Hän virvoittaa minun sieluni.
Hän johdattaa minua
vanhurskauden teillä
nimensä tähden.

⁴ Vaikka minä vaeltaisin kuoleman
varjon laaksossa,
en pelkäisi mitään pahaa,
sillä sinä olet minun kanssani.
Sinun suojelu- ja paimensauvasi
lohduttavat minua.

⁵ Sinä katat minulle pöydän
vihollisteni nähden.
Sinä voitelet pääni öljyllä,
minun maljani on ylitsevuotava.

⁶ Pelkästään hyvyys ja armo
seuraavat minua
kaikkina elämäni päivinä,
ja minä saan asua Herran
huoneessa
päivieni loppuun asti.

Psalmi 24

Herra on kunnian kuningas

¹ *Daavidin psalmi.*

Herran on maa ja kaikki,
mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

² Hän on perustanut sen
merten päälle,
vahvistanut sen virtoja
korkeammalle.

³ Kuka saa nousta Herran vuorelle
ja kuka seisoo hänen pyhässä
paikassaan?

⁴ Se, jolla on viattomat kädet
ja puhdas sydän,
joka ei tavoittele turhuutta
eikä vanno väärin.

⁵ Hän saa siunauksen Herralta
ja vanhurskauden Jumalalta,
pelastajaltaan.

⁶ Tämä on suku, joka etsii häntä,
joka etsii sinun kasvojasi, Jaakobin
Jumala. Sela.

⁷ Nostakaa pääanne, te portit,
kohotkaa korkeiksi, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

⁸ Kuka on tämä kunnian kuningas?
Hän on Herra, väkevä ja
voimallinen,

Herra, voimallinen sodassa.

⁹ Nostakaa pääanne, te portit,
nostakaa pääanne, te ikuiset ovet!
Kunnian kuningas tulee.

¹⁰ Kuka hän on, tämä kunnian
kuningas?

Hän on Herra Sebaot,

hän on kunnian kuningas. Sela.

Psalmi 25

Pelastuksen ja anteeksiantamuksen rukous

¹ *Daavidin psalmi.*

Sinun puoleesi, Herra,
minä ylennän sieluni.

² Jumalani, sinuun minä luotan,
älä salli minun joutua häpeään.
Älkööt viholliseni saako riemuita
minusta.

³ Ei yksikään, joka sinua odottaa,
joudu häpeään.

Häpeään joutuvat ne,
jotka ovat syyttä uskottomia.

⁴ Herra, ilmoita minulle tiesi,
opeta minulle polkusi.

⁵ Johdata minua totuudessasi
ja opeta minua,
sillä sinä olet Jumala, minun
pelastajani.

Sinua minä odotan kaiken päivää.

⁶ Muista laupeuttasi, Herra,
ja armoasi,
sillä ne ovat olleet ikuisuudesta
asti.

⁷ Älä muista nuoruuteni syntejä
äläkä rikoksiani.

Muista minua armosi mukaan,
hyvyytesi tähden, Herra.

⁸ Herra on hyvä ja oikeamielinen,
sen tähden hän neuvoo
syntiset tielle.

⁹ Hän johdattaa nöyriä oikein
ja opettaa nöyrille tiensä.

¹⁰ Kaikki Herran polut ovat armo
ja totuus niille,
jotka pitävät hänen liittonsa
ja todistuksensa.
¹¹ Nimesi tähden, Herra,
anna anteeksi syntivelkani,
vaikka se on suuri.
¹² Kuka on se mies, joka
Herraa pelkää?
Hänelle Herra neuvoo tien, joka
hänen tulee valita.
¹³ Hänen sielunsa saa asua
hyvässä maassa,
ja hänen jälkeläisensä perivät
maan.
¹⁴ Herra ilmoittaa salaisuutensa
ja liittonsa niille,
jotka häntä pelkäävät.
¹⁵ Minun silmäni katsovat
aina Herraan,
sillä hän päästää jalkani verkosta.
¹⁶ Käänny puoleeni, armahda
minua,
sillä minä olen yksinäinen ja kurja.
¹⁷ Sydämeni pakahtuu tuskasta,
päästä minut ahdingostani.
¹⁸ Katso minun kurjuuttani
ja vaivaani,
anna kaikki syntini anteeksi.
¹⁹ Katso vihollisiani, heitä
on paljon,
julmaa väkivaltaa on heidän
vihansa minua kohtaan.
²⁰ Varjele minun sieluni ja
vapauta minut.
Älä salli minun joutua häpeään,
sillä sinuun minä turvaan.

²¹ Nuhteettomuus ja
oikeamielisyys varjeltiin
minua,
sillä sinuun minä turvaan.
²² Jumala, lunasta Israel kaikista
sen ahdistuksista.

Psalmi 26

Tutki minua, Herra

¹ Daavidin psalmi.

Auta minut oikeuteeni, Herra,
sillä minä olen vaeltanut
nuhteettomasti;
minä luotan horjumatta Herraan.
² Tutki minua, Herra, ja pane
minut koetukselle,
puhdistä sisimpäni ja sydämeni.
³ Sinun armosi on minun
silmieni edessä,
minä olen vaeltanut sinun
totuudessasi.
⁴ En istu valehtelijoiden seurassa
enkä kulje salakavaliin kanssa.
⁵ Minä vihaan pahantekijöiden
seuraa
enkä istu jumalattomien parissa.
⁶ Minä pesen käteni
viattomuudessa
ja kierrän alttarisi ympäri, Herra,
⁷ antaakseni kuulua kiitoksen
äänen
ja julistaakseni kaikkia sinun
ihmeitäsi.
⁸ Herra, minä rakastan sinun
huoneesi asuinsijaa,

sinun kirkkautesi asumuksen
paikkaa.
⁹ Älä tempaa sieluani pois
syntisten kanssa
äläkä elämäni verenvuodattajien
mukana,
¹⁰ joiden käsi ilkityö tahraa,
joiden oikea käsi on lahjuksia
täynnä.
¹¹ Minä vaellan nuhteettomasti.
Lunasta minut ja ole minulle
armollinen!
¹² Minun jalkani seisoo tasaisella
maalla.
Seurakunnan kokouksissa minä
ylistän Herraa.

Psalmi 27

Herra on elämäni turva

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra on minun valoni ja
pelastukseni,
ketä minä pelkäisin!
Herra on elämäni turva,
ketä minä kauhistuisin!
² Kun pahantekijät käyvät
kimppuuni syödäkseen
lihaani,
niin he, minun ahdistajani ja
vihamieheni,
kompastuvat ja kaatuvat.
³ Vaikka sotajoukko leiriytyisi
minua vastaan,
sydämeni ei pelkäisi.
Vaikka minua vastaan nousisi sota,
silloinkin olisin luottavainen.

⁴ Yhtä olen pyytänyt Herralta,
sitä minä etsin,
että saisin asua Herran huoneessa
kaikki elämäni päivät,
katsella Herran ihanuutta
ja mietiskellä hänen
temppelessään.
⁵ Hän piilottaa minut majaansa
pahana päivänä,
hän kätkee minut telttansa
suojaan.
Hän nostaa minut kalliolle.
⁶ Nyt pääni kohoaa vihollisteni yli,
jotka minua ympäröivät.
Riemuhuudoin minä uhraan
uhreja hänen majassaan,
laulan ja soitan Herralle.
⁷ Kuule, Herra, ääneni,
kun huudan!
Ole minulle armollinen ja
vastaa minulle!
⁸ Sinun sanaasi vetoaa sydämeni:
"Etsikää minun kasvojani."
Herra, minä etsin sinun kasvojasi.
⁹ Älä kätke minulta kasvojasi,
älä työnnä vihassa pois
palvelijaasi.
Sinä olet ollut minun apuni,
älä jätä äläkä hylkää minua,
Jumala, minun pelastajani.
¹⁰ Vaikka isäni ja äitini minut
hylkäisivät,
Herra pitää minusta huolen.
¹¹ Herra, opeta minulle tiesi
ja johdata minua tasaista polkua
vihamiesteni tähden.

¹² Älä anna minua alttiiksi
ahdistajieni mielivallalle,
sillä väärät todistajat nousevat
minua vastaan
ja puhkuvat väkivaltaa.

¹³ Mutta minä uskon näkeväni
Herran hyvyyden elävien
maassa.

¹⁴ Odota Herraa.
Ole luja, ja olkoon sydämesi
rohkea.
Odota Herraa.

Psalmi 28

Herra on kansansa väkevyys

¹ *Daavidin psalmi.*

Sinua, Herra, minä huudan,
minun kallioni, älä ole minua
kohtaan kuuro,
etten minä muuttuisi, kun
sinä olet vaiti,
hautaan vaipuvien kaltaiseksi.
² Kuule ääneni, kun anon armoa
ja huudan sinua avuksi,
kun nostan käteni sinun pyhäkkösi
pyhintä kohti.

³ Älä tempaa minua pois
jumalattomien kanssa
äläkä väärintekijöiden mukana.
He puhuvat lähimmäisilleen
rauhasta,
mutta heidän sydämissään
on pahuus.

⁴ Anna heille heidän
työnsä mukaan,

heidän tekojensa pahuuden
mukaan.

Anna heille heidän kättensä
tekojen mukaan,
maksa heille palkka, joka
heille kuuluu.

⁵ Sillä he eivät välitä Herran töistä
eivätkä hänen kättensä teoista.

Hän kukistaa heidät,
ei hän heitä rakenna.

⁶ Kiitetty olkoon Herra,
sillä hän on kuullut ääneni,
kun anoin armoa.

⁷ Herra on voimani ja kilpeni.
Häneen minun sydämeni turvasi,
ja minä sain avun;

siitä sydämeni riemuitsee,
ja laulullani minä häntä ylistän.

⁸ Herra on kansansa väkevyys,
hän on voideltunsa pelastus
ja turva.

⁹ Pelasta kansasi ja siunaa
perintöosaasi.
Kaitse heitä ja kanna heitä
ikuisesti.

Psalmi 29

Herra ilmoittaa voimansa luomakunnassa

¹ *Daavidin psalmi.*

Antakaa Herralle, te jumalien
pojat,
antakaa Herralle kunnia ja
väkevyys.

² Antakaa Herralle hänen
nimensä kunnia,

kumartukaa Herran eteen
 pyhyyden kauneudessa.
³ Herran ääni vetten päällä –
 kunnian Jumala jylisee!
 Herra suurten vetten päällä!
⁴ Herran ääni on voimallinen,
 Herran ääni on mahtava.
⁵ Herran ääni särkee setrit,
 Herra särkee Libanonin setrit.
⁶ Hän hypittää niitä kuin vasikkaa,
 Libanonia ja Sirjonia kuin
 nuorta villihärkää.
⁷ Herran ääni halkoo tulen liekit.
⁸ Herran ääni saa autiomaan
 vapisemaan,
 Herra saa vapisemaan Kaadeksen
 autiomaan.
⁹ Herran ääni saa peurat
 poikimaan
 ja riisuu paljaiksi metsät.
 Kaikki hänen temppelissään
 sanoo: ”Kunnia!”
¹⁰ Herra hallitsi vedenpaisu-
 muksen yllä,
 Herra hallitsee kuninkaana
 ikuisesti.
¹¹ Herra antaa kansalleen
 väkevyyden,
 Herra siunaa kansaansa rauhalla.

Psalmi 30

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ *Daavidin psalmi,
 temppelinvihkimislaulu.*

² Minä ylistän sinua, Herra,
 sillä sinä nostit minut syvyyksistä

etkä sallinut viholliseni
 iloita minusta.
³ Herra, minun Jumalani,
 sinua minä huusin,
 ja sinä paransit minut.
⁴ Herra, sinä nostit sieluni
 tuonelasta,
 sinä herätit minut henkiin hautaan
 vaipuvien joukosta.
⁵ Laulakaa ylistystä Herralle, te
 hänen hurskaansa,
 kiittäkää hänen pyhää nimeään.
⁶ Sillä hetken kestää
 hänen vihansa,
 hänen hyvä tahtonsa läpi elämän.
 Illalla on vieraana itku mutta
 aamulla ilo.
⁷ Minä sanoin menestykseni
 päivinä:
 ”En minä ikinä horju.”
⁸ Herra, armossasi sinä vahvistit
 vuoreni.
 Mutta kun sinä kätkit kasvosi,
 minä säikähdin.
⁹ Sinua, Herra, minä huusin,
 Herralta anoin armoa:
¹⁰ Mitä hyötyä on verestäni,
 kun vaivun hautaan?
 Kiittääkö tomu sinua,
 julistaako se sinun uskollisuuttasi?
¹¹ Kuule, Herra, ja armahda minua,
 Herra, tule auttajakseni.
¹² Sinä muutit valitukseni
 karkeloksi,
 sinä riisuit surupukuni ja vyötit
 minut ilolla,

¹³ että sieluni laulaisi sinun
kunniaasi eikä vaikenisi.
Herra, minun Jumalani,
sinua minä kiitän ikuisesti.

Psalmi 31

Herraan minä turvaan

*¹ Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Sinuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä
joutua häpeään.
Vapauta minut vanhurskaudessa.
³ Kallista korvasi puoleeni,
pelasta minut pian!
Ole minulle turvakallio,
vuorilinna, johon minut pelastat.
⁴ Sinä olet minun kallioni ja
vuorilinnani,
ja nimesi tähden sinä johdatat
ja ohjaat minua.
⁵ Päästä minut verkosta,
joka on minulle viritetty,
sillä sinä olet minun turvani.
⁶ Sinun käteesi minä
uskon henkeni.
Sinä, Herra, lunastat minut,
sinä uskollinen Jumala.
⁷ Minä vihaan niitä,
jotka seuraavat turhia ja
tyhjänpäiväisiä epäjumalia,
mutta minä luotan Herraan.
⁸ Minä iloitsen ja riemuitsen
sinun armostasi,
sinun, joka olet nähnyt minun
kurjuuteni,

tuntenut sieluni ahdistukset.

⁹ Sinä et jättänyt minua
vihollisen käsiin
vaan asetit jalkani avaralle
paikalle.

¹⁰ Armahda minua, Herra,
sillä minulla on ahdistus.
Minun silmäni ovat surusta
sumentuneet,
niin myös sieluni ja ruumiini.

¹¹ Minun elämäni kuluu
murheessa,
vuoteni huokauksissa.
Voimani on rauennut syyllisyyteni
tähden,

ja luuni ovat riutuneet.

¹² Kaikkien ahdistajieni tähden
minusta on tullut häväistyksen
kohde,

ylenpalttisen pilkan aihe
naapureilleni,
pelon aihe tuttavilleni.
Ne, jotka minut ulkona näkevät,
pakenevat minua.

¹³ Minut on unohdettu kuin
olisin kuollut,
olen kuin särkynyt astia.

¹⁴ Minä kuulen monien
parjaukset –

kauhua kaikkialla!
He liittoutuvat minua vastaan,
aikovat ottaa minulta hengen.

¹⁵ Mutta sinuun, Herra,
minä turvaan.

Minä sanon: "Sinä olet minun
Jumalani."

¹⁶ Minun aikani ovat sinun
kädessäsi,
pelasta minut vihollisteni kädestä
ja vainoojiltani.
¹⁷ Valaise kasvosi palvelijallesi,
pelasta minut armossasi.
¹⁸ Herra, älä salli minun
joutua häpeään,
sillä sinua minä huudan avukseni.
Jumalattomat joutukoot häpeään,
vaietkoot ja vaipukoot tuonelaan.
¹⁹ Mykistykööt valheen huulet,
jotka puhuvat vanhurskasta
vastaan röyhkeästi,
ylpeästi ja halveksien.
²⁰ Kuinka suuri onkaan hyvyytesi,
jonka olet varannut niille,
jotka sinua pelkäävät,
ja jota osoitat niille,
jotka sinuun turvautuvat,
ihmisten edessä!
²¹ Sinä kätket heidät kasvojesi
suojaan
ihmisten juonilta,
sinä kätket heidät turvapaikkaan
kielten riidalta.
²² Kiitetty olkoon Herra,
sillä hän osoitti minulle
ihmeellisen armonsa
piiritetyssä kaupungissa.
²³ Minä sanoin hädässäni:
”Minut on reväisty pois sinun
silmiesi edestä.”
Kuitenkin sinä kuulit anomiseni
äänen,
kun huusin sinua avuksi.

²⁴ Rakastakaa Herraa, kaikki
hänen hurskaansa.
Herra varjelee uskolliset,
mutta ylpeilijöille hän kostaa
runsain mitoin.
²⁵ Olkoon sydämenne rohkea
ja olkaa lujia,
kaikki te, jotka odotatte Herraa.

Psalmi 32

Synnintunnustus ja anteeksianto

¹ Daavidin mietepsalmi.

Autuas se, jonka rikos on
annettu anteeksi,
jonka synti on peitetty!
² Autuas se ihminen,
jolle Herra ei lue hänen
pahoja tekojaan
ja jonka hengessä ei ole vilppiä!
³ Kun minä vaikenin synnistäni,
minun luuni riutuivat
parkuessani kaiken päivää.
⁴ Sillä öin ja päivin
sinun kätesi oli raskaana päälläni.
Elinvoimani kuivui kuin kesän
helteessä. Sela.
⁵ Minä tunnustin sinulle syntini
enkä peittänyt syyllisyyttäni.
Minä sanoin: ”Minä tunnustan
rikkomukseni Herralle”,
ja sinä annoit anteeksi minun
syntivelkani. Sela.
⁶ Sen tähden rukoilkoon sinua
jokainen hurskas
aikana, jona sinut voidaan löytää.
Vaikka suuret vedet tulvisivat,

ne eivät häneen ulotu.

⁷ Sinä olet minun piilopaikkani,
sinä varjelet minut hädästä,
sinä ympäröit minut pelastuksen
riemulla. Sela.

⁸ ”Minä opetan sinua ja osoitan
sinulle tien,

jota sinun tulee vaeltaa.

Minä neuvon sinua,
minun silmäni valvoo sinua.”

⁹ Älkää olko niin kuin järjettömät
hevoset ja muulit.

Suitsilla ja ohjaksilla valjastettuina
niitä on hillittävä,
muuten niitä et saa lähellesi.

¹⁰ Jumalattomalla on
monta tuskaa,
mutta joka Herraan turvaa,
häntä ympäröi armo.

¹¹ Iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa,
vanhurskaat,
kohottakaa riemuhuuto, kaikki
oikeamieliset!

Psalmi 33

Laulakaa Herralle uusi laulu!

¹ Riemuitkaa Herrassa, te
vanhurskaat!
Oikeamielisten on soveliaasta
ylistää häntä.

² Kiittäkää Herraa lyyran
säestyksellä,
soittakaa hänelle
kymmenkielisellä harpulla.

³ Laulakaa hänelle uusi laulu,
soittakaa ihanasti riemuhuudon
kaikuessa.

⁴ Sillä Herran sana on oikea,
ja kaikki hänen tekonsa ovat
luotettavia.

⁵ Hän rakastaa vanhurskautta
ja oikeutta.

Herran armo täyttää maan.

⁶ Herran sanalla on taivaat tehty
ja kaikki niiden joukot hänen
suunsa henkäyksellä.

⁷ Hän kokoaa meren vedet
kuin röykkiöksi,
panee syvyydet varastoihin.

⁸ Pelätköön Herraa kaikki maa,
hänen edessään vaviskoot kaikki
maanpiirin asukkaat.

⁹ Sillä hän sanoi, ja niin tapahtui.
Hän käski, ja se oli tehty.

¹⁰ Herra tekee tyhjäksi kansojen
suunnitelmat,
estää kansojen aikeet.

¹¹ Herran päätökset pysyvät
ikuisesti,
hänen sydämensä ajatukset
polvesta polveen.

¹² Autuas se kansa, jonka
Jumala on Herra,
kansakunta, jonka hän on
perinnökseen valinnut!

¹³ Herra katsoo taivaasta
ja näkee kaikki ihmiset.

¹⁴ Valtaistuimeltaan hän valvoo
kaikkia maan asukkaita,

¹⁵ hän, joka on luonut kaikkien
heidän sydämensä,
hän, joka ymmärtää kaikki
heidän tekonsa.

¹⁶ Kuningas ei pelastu paljolla
sotaväellä,
ei sankari selviydy suurella
voimalla.
¹⁷ Pettävä on sotaratsu
pelastajaksi,
ei sen suuri voima auta pakoon.
¹⁸ Katso, Herran silmä valvoo niitä,
jotka pelkäävät häntä
ja panevat toivonsa hänen
armoonsa,
¹⁹ että hän pelastaisi heidän
sielunsa kuolemasta,
pitäisi heidät elossa nälänhädän
aikana.
²⁰ Meidän sielumme odottaa
Herraa,
hän on meidän apumme ja
kilpemme.
²¹ Hänessä iloitsee meidän
sydämemme,
me turvaamme hänen pyhään
nimeensä.
²² Sinun armosi, Herra, olkoon
meidän yllämme,
kun panemme toivomme sinuun.

Psalmi 34

Pelastuneen kiitoslaulu

¹ *Daavidin psalmi, kun hän oli
tekeytynyt mielipuooleksi
Abimelekin edessä. Tämä karkotti
hänet luotaan, ja hän lähti pois.*
² Minä kiitän Herraa joka hetki,
hänen ylistyksensä on aina
minun suussani.

³ Herrassa kerskaa minun sieluni,
nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat.
⁴ Julistakaa kanssani Herran
suuruutta,
ylistäkäämme yhdessä
hänen nimeään.
⁵ Minä etsin Herraa, ja hän
vastasi minulle.
Hän vapautti minut kaikesta
siitä, mitä pelkään.
⁶ Ne, jotka häneen katsovat,
säteilevät iloa,
eivätkä heidän kasvonsa punastu
häpeästä.
⁷ Tässä on kurja, joka huusi,
ja Herra kuuli
ja pelasti hänet kaikista
ahdistuksista.
⁸ Herran enkeli asettuu niiden
ympäriille,
jotka pelkäävät Herraa, ja
vapauttaa heidät.
⁹ Maistakaa ja nähkää, että
Herra on hyvä.
Autuas se mies, joka
häneen turvaa!
¹⁰ Pelätkää Herraa, te
hänen pyhänsä,
sillä häntä pelkääviltä ei
puutu mitään.
¹¹ Nuoret leijonat kärsivät
puutetta
ja näkevät nälkää,
mutta Herraa etsiviltä ei puutu
mitään hyvää.
¹² Tulkaa, lapset, kuulkaa minua,
Herran pelkoa minä teille opetan.

¹³ Kuka oletkin, joka tahdot elää,
rakastat elämää ja haluat nähdä
hyviä päiviä,
¹⁴ varjele kieleesi pahasta
ja huulesi vilppiä puhumasta,
¹⁵ karta pahaa ja tee hyvää,
etsi rauhaa ja tavoittele sitä.
¹⁶ Herran silmät tarkkaavat
vanhurskaita
ja hänen korvansa heidän
avunhuutoaan.
¹⁷ Herran kasvot ovat
pahantekijöitä vastaan,
jotta hän hävittäisi maasta
heidän muistonsa.
¹⁸ Vanhurskaat huutavat, ja
Herra kuulee
ja pelastaa heidät kaikista
ahdistuksista.
¹⁹ Lähellä on Herra niitä,
joilla on särkynyt sydän,
ja hän pelastaa ne,
joilla on murtunut mieli.
²⁰ Monet ahdistukset kohtaavat
vanhurskasta,
mutta Herra pelastaa hänet
niistä kaikista.
²¹ Hän varjelee kaikki
hänen luunsa,
yksikään niistä ei murru.
²² Pahuus tappaa jumalattoman,
ja ne, jotka vanhurskasta vihaavat,
tulevat syyllisiksi.
²³ Herra lunastaa palvelijoittensa
sielun,
eikä yksikään, joka häneen turvaa,
tule syylliseksi.

Psalmi 35

Rukous jumalattomien vainotessa

¹ *Daavidin psalmi.*

Aja asiani, Herra, minun
riitapuoliani vastaan,
sodi niitä vastaan, jotka minua
vastaan sotivat.
² Ota pieni kilpi ja suuri kilpi,
nouse avukseni.
³ Vedä esiin keihäs ja sulje tie
vainoojiltani.
Sano sielulleni:
"Minä olen sinun pelastuksesi."
⁴ Joutukoot häpeään ja
pilkattaviksi,
ne, jotka tavoittelevat henkeäni.
Perääntykööt ja hävetkööt,
ne, jotka aikovat minulle pahaa.
⁵ Olkoot he kuin akanat tuulessa,
ja Herran enkeli syösköön
heidät pois.
⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä
ja liukas,
ja Herran enkeli ajakoon
heitä takaa.
⁷ Sillä syyttä he ovat kätkeneet
eteeni kuopan verkkoineen,
syyttä he ovat sen kaivaneet
minua varten.
⁸ Tulkoon vainoojalleni tuho
aavistamatta,
tarttukoon hän itse virittämäänsä
verkkoon,
pudotkoon siihen ja tuhoutukoon.
⁹ Silloin sieluni iloitsee Herrassa,

riemuitsee hänen antamastaan
pelastuksesta.

¹⁰ Kaikki minun luuni sanovat:
"Herra, kuka on sinun vertaisesi,
sinun, joka pelastat kurjan
vahvempansa käsistä,
kurjan ja köyhän riistäjänsä
vallasta."

¹¹ Väärät todistajat nousevat esiin
ja kysyvät minulta sellaista,
mitä en tiedä.

¹² He palkitsevat minulle
hyvän pahalla,
minun sieluni on kuin lapsensa
menettänyt.

¹³ Kun he sairastivat,
minä pukeuduin säkkiin,
vaivasin itseäni paastolla
ja rukoilin pää painuksissa.

¹⁴ Kuljeskelin kuin ystävää,
kuin omaa veljeäni surren.
Olin kuin omaa äitiäni surren
synkkänä ja maahan vaipuneena.

¹⁵ Mutta kun kompastuin,
he iloitsivat ja kokoontuivat,
kokoontuivat minua vastaan,
nuo lyöjät, joita en tuntenut.
He raatelivat minua lakkaamatta.

¹⁶ Kun jumalattomat palkatut
irvailijat
he kiristelivät minulle hampaitaan.

¹⁷ Herra, kuinka kauan sinä
tätä katselet?

Päästä minun sieluni tuhosta,
varjele minun ainokaiseni
nuorilta leijonilta.

¹⁸ Minä kiitän sinua suuressa
seurakunnassa,
ylistän sinua kansanpaljouden
keskellä.

¹⁹ Älkööt iloitko minusta petolliset
viholliseni,
älkööt silmää isekö ne,
jotka vihaavat minua syyttä.

²⁰ Sillä he eivät puhu
rauhan puheita
vaan miettivät petoksen sanoja
maan hiljaisia vastaan.

²¹ He levittelevät suutaan
minua vastaan
ja sanovat: "Kas niin, kas niin!
Nyt me sen omin silmin näemme!"

²² Sinä, Herra, näet sen, älä
ole vaiti!

Herra, älä ole minusta kaukana.

²³ Herää ja nouse käymään
oikeutta riita-asiassani,
minun Jumalani ja Herrani.

²⁴ Tuomitse minut vanhurskautesi
mukaan,

Herra, minun Jumalani,
älä salli heidän riemuita minusta.

²⁵ Älä salli heidän sanoa
sydämessään:

"Kas niin! Sitä me halusimmekin."

Älä salli heidän sanoa:

"Me olemme hänet nielleet."

²⁶ Joutukoot häpeän ja pilkan
alaisiksi kaikki,

jotka iloitsevat
onnettomuudestani.

Saakoot puvukseen häpeän
ja pilkan

ne, jotka ylvästelevät
minua vastaan.
²⁷ Huutakoot ilosta ja
riemuitkoot ne,
jotka haluavat minulle oikeutta.
Sanokoot he aina: ”Suuri on Herra,
joka tahtoo palvelijansa parasta.”
²⁸ Myös minun kieleni julistakoon
sinun vanhurskauttasi,
sinun ylistystäsi kaiken päivää.

Psalmi 36

Herran luona on elämän lähde

¹ *Musiikinjohtajalle. Herran
palvelijan Daavidin psalmi.*

² Synti sanoo jumalattomalle:
”Minun sydämessäni ei ole
jumalanpelkoa
hänen silmiensä edessä.”
³ Synti silottelee kaiken hänen
silmissään,
niin ettei hän huomaa eikä
vihaa pahuuttaan.
⁴ Hänen suunsa sanat ovat
vääryyttä ja petosta.
Hän ei enää ymmärrä tehdä hyvää.
⁵ Vääryyttä hän miettii
vuoteessaan.
Hän asettuu tielle, joka ei ole hyvä,
hän ei kaihda pahaa.
⁶ Herra, sinun armosi täyttää
taivaat,
pilviin ulottuu sinun uskollisuutesi.
⁷ Sinun vanhurskautesi on kuin
Jumalan vuoret,
sinun tuomiosi kuin suuri syvyys.

Ihmistä ja eläintä sinä autat, Herra.

⁸ Kuinka kallis on sinun armosi,
Jumala!

Ihmiset turvautuvat sinun
siipiesi suojaan.

⁹ He virvoittuvat sinun huoneesi
runsaista antimista,
sinä juotat heitä suloisuutesi
virrasta.

¹⁰ Sillä sinun luonasi on
elämän lähde,
sinun valossasi me näemme
valkeuden.

¹¹ Tee armosi laajaksi niille,
jotka sinut tuntevat,
ja vanhurskautesi oikeamielisille.

¹² Älköön ylpeiden jalka
tallatko minua,
älköönkä jumalattomien käsi
minua karkottako.

¹³ Tuonne ovat pahantekijät
kaatuneet!
Heidät on syösty maahan, eivät
he voi nousta.

Psalmi 37

Jumalaton ja vanhurskas

¹ *Daavidin psalmi.*

Älä vihastu pahantekijöiden
tähden,
älä kadehdi väärintekijöitä.
² Sillä hetkessä heidät niitetään
pois kuin heinä,
ja he lakastuvat kuin vihreä ruoho.
³ Luota Herraan ja tee hyvää,
asu maassa ja noudata totuutta.

⁴ Olkoon ilosi Herrassa,
niin hän antaa sinulle
mitä sydämesi pyytää.
⁵ Anna tiesi Herran haltuun
ja luota häneen, niin hän
sen tekee.
⁶ Hän tuo esiin vanhurskautesi
kuin valon
ja oikeutesi kuin keskipäivän.
⁷ Hiljenny Herran edessä
ja odota häntä.
Älä vihastu siihen, joka menestyy
tiellään,
mieheen, joka juonia punoo.
⁸ Jätä pois viha ja hylkää kiukku.
Älä kiivastu, se on vain pahaksi.
⁹ Sillä pahantekijät hävitetään,
mutta ne, jotka Herraa odottavat,
perivät maan.
¹⁰ Vielä vähän aikaa, niin
jumalatonta ei enää ole.
Kun katsot hänen
asuinpaikkaansa, hän
on poissa.
¹¹ Mutta nöyrät perivät maan
ja nauttivat rauhan runsaudesta.
¹² Jumalaton juonittelee
vanhurskasta vastaan
ja kiristelee hänelle hampaitaan.
¹³ Herra nauraa jumalattomalle,
koska näkee hänen päivänsä
tulevan.
¹⁴ Jumalattomat ovat paljastaneet
miekkansa
ja jännittäneet jousensa
kaataakseen kurjan ja köyhän,

teurastaakseen ne, jotka kulkevat
oikeaa tietä.
¹⁵ Mutta heidän miekkansa osuu
heidän omaan sydämeensä,
ja heidän jousensa särkyvät.
¹⁶ Parempi se vähä, mikä
vanhurskaalla on,
kuin monen jumalattoman
rikkaus.
¹⁷ Sillä jumalattomien käsivarret
murretaan,
mutta Herra tukee vanhurskaita.
¹⁸ Herra tuntee nuhteettomien
päivät,
ja heidän perintönsä pysyy
ikuisesti.
¹⁹ Pahana aikana he eivät
joudu häpeään,
ja nälän päivinä he ovat kylläisiä.
²⁰ Mutta jumalattomat hukkuvat,
ja Herran viholliset ovat kuin
niittyjen koreus.
He katoavat – kuin savu he
katoavat.
²¹ Jumalaton ottaa lainan eikä
maksa takaisin,
mutta vanhurskas on armahtava
ja antelias.
²² Herran siunaamat perivät maan,
mutta hänen kiroamansa revitään
juurineen maasta.
²³ Herra vahvistaa sen miehen
askeleet,
jonka tie on hänelle mieluinen.
²⁴ Jos hän kaatuu, ei hän
sorru maahan,
sillä Herra tukee häntä kädellään.

²⁵ Olen ollut nuori ja tullut
vanhaksi,
mutta en ole nähnyt vanhurskasta
hylättynä
enkä hänen lapsiaan kerjäämässä
leipää.
²⁶ Aina hän armahtaa ja antaa
lainaksi,
ja hänen jälkeläisensä ovat
siunaukseksi.
²⁷ Karta pahaa ja tee hyvää,
niin saat asua maassa ikuisesti.
²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta
eikä hylkää hurskaitaan.
Heidät varjellaan ikuisesti,
mutta jumalattomien jälkeläiset
hävitetään.
²⁹ Vanhurskaat perivät maan
ja asuvat siinä ikuisesti.
³⁰ Vanhurskaan suu lausuu
viisautta,
ja hänen kielensä puhuu oikeutta.
³¹ Hänen Jumalansa laki on
hänen sydämessään,
hänen askeleensa eivät horju.
³² Jumalaton väijyy vanhurskasta
ja etsii tilaisuutta tappaakseen
hänet.
³³ Mutta Herra ei jätä
vanhurskasta hänen käsiinsä
eikä julista vanhurskasta
syylliseksi,
kun tämä on tuomittavana.
³⁴ Odota Herraa
ja kulje aina hänen tietään,
niin hän korottaa sinut, ja
sinä perit maan

ja saat nähdä, kuinka
jumalattomat hävitetään.
³⁵ Minä näin jumalattoman,
väkivaltaisen,
rehevänä kuin paikoilleen
juurtunut viheriöivä puu.
³⁶ Mutta hän meni pois,
eikä häntä enää ollut,
minä etsin häntä,
eikä häntä löytynyt.
³⁷ Tarkkaa nuhteetonta ja katso
rehellistä –
rauhan miehellä on tulevaisuus.
³⁸ Kaikki pahantekijät tuhoutuvat,
jumalattomien tulevaisuus
leikataan pois.
³⁹ Mutta vanhurskaiden pelastus
tulee Herralta,
hän on heidän turvansa
ahdingon aikana.
⁴⁰ Herra auttaa heitä ja
vapauttaa heidät,
vapauttaa jumalattomista ja
pelastaa heidät,
sillä he turvaavat häneen.

Psalmi 38

Kärsivän rukous, katumuspsalmi

¹ *Daavidin psalmi. Muistettavaksi.*

² Herra, älä rankaise minua
vihassasi,
älä kiivaudessa minua kurita.

³ Ovathan nuolesi uponneet
minuun,

ja sinun kätesi painaa minua.

⁴ Lihassani ei ole tervettä paikkaa

sinun vihastuksesi tähden
eikä luissani rauhaa syntieni
tähden.

⁵ Sillä syntieni taakka on
kohonnut pääni yli.
Kuin raskas kuorma se painaa
minua yli voimieni.

⁶ Haavani haisevat ja märkivät
mielettömyyteni tähden.

⁷ Olen painunut kumaraan,
aivan kyyryyn,
kuljen synkkänä kaiken päivää.

⁸ Lanteeni ovat täynnä polttoa,
lihassani ei ole tervettä paikkaa.

⁹ Olen voimaton ja peräti runneltu,
minä huudan sydämeni tuskassa.

¹⁰ Herra, sinun edessäsi on kaikki
minun kaipaukseni,
eikä huokaukseni ole sinulta
salassa.

¹¹ Sydämeni värisee,
voimani on jättänyt minut.
Ja silmieni valo – sitäkään ei
minulla ole.

¹² Rakkaani ja ystäväni pysyvät
syrjässä vitsauksestani,
ja läheiseni seisovat kaukana.

¹³ Ne, jotka tavoittelevat henkeäni,
virittävät ansoja,
ja ne, jotka aikovat tehdä

minulle paha,
puhuvat turmion puheita
ja punovat juonia kaiken aikaa.

¹⁴ Mutta minä olen kuin kuuro,
en mitään kuule,
olen kuin mykkä, joka ei
suutaan avaa.

¹⁵ Minusta on tullut kuin mies,
joka ei kuule
ja jonka suussa ei ole
vastaväitteitä.

¹⁶ Sillä sinua, Herra, minä odotan.
Sinä vastaat, Herra, minun
Jumalani.

¹⁷ Minä sanon: älkööt he
iloihko minusta,
älkööt ylvästelkö minua vastaan,
kun jalkani horjuu.

¹⁸ Olenhan kaatumaisillani,
ja tuskani on aina edessäni.

¹⁹ Minä tunnustan pahat tekoni,
murehdin syntieni tähden.

²⁰ Mutta viholliseni elävät ja
ovat mahtavia.

Paljon on niitä, jotka vihaavat
minua ilman syytä,

²¹ jotka palkitsevat hyvän pahalla
ja vastustavat minua,
koska minä pyrin hyvään.

²² Älä hylkää minua, Herra!
Jumalani, älä ole minusta
kaukana!

²³ Riennä avukseni,
Herra, minun pelastukseni!

Psalmi 39

Elämän katoavaisuus

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin
mukaan. Daavidin psalmi.*

² Minä sanoin: "Minä tahdon
valvoa vaellustani,
etten tekisi kielelläni syntiä.

Minä tahdon vartioida suutani
ja suitsia sen,
niin kauan kuin jumalaton
on edessäni.”

³ Minä vaikenin, olin ääneti,
en puhunut siitä, mikä on hyvää,
mutta tuskani vain yltyi.

⁴ Sydämeni hehkui rinnassani,
huokaillessani syttyi tuli,
ja niin minä puhuin kielelläni.

⁵ Herra, ilmoita minulle
minun loppuni
ja mikä on päivieni määrä,
että ymmärtäisin,
kuinka katoavainen olen.

⁶ Katso, muutaman
kämmenenleveyden verran
sinä annoit minulle päiviä,
ja elinaikani on edessäsi kuin
ei mitään.

Vain tuulenhenkäys ovat
kaikki ihmiset,
kuinka lujina seisokootkin. Sela.

⁷ Vain varjokuvana ihminen
vaelttaa,
aivan turhaan hän metelöi.
Hän kokoaa omaisuutta
eikä tiedä, kuka sen lopulta saa.

⁸ Ja nyt, mitä minä odotan, Herra?
Sinuun minä panen toivoni.

⁹ Vapauta minut kaikista
rikkomuksistani,
älä pane minua houkkien
häväistäväksi.

¹⁰ Minä vaikenen enkä suutani
avaa,
sillä sinä olet tämän tehnyt.

¹¹ Poista vitsauksesi minun
päältäni,
muuten minä menehdyn sinun
kätesi kuritukseen.

¹² Sinä kuritat ihmistä
rangaistuksilla
synnin tähden,
sinä kulutat hänen ihanuutensa
niin kuin koi kuluttaa.
Vain tuulenhenkäys ovat kaikki
ihmiset. Sela.

¹³ Kuule rukoukseni, Herra,
kuuntele avunhuutoani,
älä ole kuuro kyyneleilleni.
Minä olen muukalainen
sinun luonasi,
vieras niin kuin kaikki isänikin.

¹⁴ Käännä katseesi pois minusta,
että minä ilahtuisin,
ennen kuin menen pois eikä
minua enää ole.

Psalmi 40

Pelastetun kiitos ja rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Hartaasti minä odotin Herraa,
ja hän kumartui puoleeni
ja kuuli avunhuutoni.

³ Hän nosti minut ylös kurjuuden
kuopasta,
upottavasta liejusta.

Hän asetti jalkani kalliolle
ja vahvisti askeleeni.

⁴ Hän antoi minun suuhuni
uuden laulun,

ylistyslaulun Jumalallemme.
Sen näkevät monet ja pelkäävät
ja turvaavat Herraan.

⁵ Autuas se mies,
joka panee luottamuksensa
Herraan
eikä käänny ylpeiden puoleen
eikä niiden, jotka valheeseen
eksyvät.

⁶ Paljon olet tehnyt ihmeitäsi,
Herra, minun Jumalani.
Ja sinun ajatuksesi meitä
kohtaan –
ei ole ketään sinun vertaistasi –
niitä tahdon julistaa ja
niistä puhua.
Niitä on paljon enemmän kuin
voidaan luetella.

⁷ Teurasuhria ja ruokauhria
sinä et halua –
korvani sinä avasit –
polttohuria ja syntiuhria sinä
et vaadi.

⁸ Silloin minä sanoin:
"Katso, minä tulen,
kirjakääröön on minusta
kirjoitettu.

⁹ Sinun tahtosi, Jumalani,
minä teen mielelläni,
ja sinun opetuksesi on
sisimmässäni."

¹⁰ Minä julistan ilosanomaa
vanhurskaudesta
suuressa seurakunnassa.
Katso, minä en sulje huuliani,
sinä, Herra, sen tiedät.

¹¹ Minä en peitä vanhurskauttasi
omaan sydämeeni
vaan puhun sinun
uskollisuudestasi ja
pelastusteoistasi.

Minä en salaa sinun armoasi
ja totuuttasi
suurelta seurakunnalta.

¹² Sinä, Herra, älä sulje minulta
laupeuttasi!

Armosi ja totuutesi varjelkoon
minua aina.

¹³ Onnettomuudet ovat
saartaneet minut,
niitä on määrättömästi.
Syntini ovat ottaneet minut kiinni,
niin etten saata nähdä,
sillä niitä on enemmän kuin
hiuksia päässäni,
ja rohkeuteni on mennyt.

¹⁴ Tahdothan Herra pelastaa
minut,
Herra, riennä avukseni!

¹⁵ Hävetkööt ja joutukoot
pettymään kaikki,
jotka tavoittelevat henkeäni
tuhotakseen minut.
Perääntykööt ja joutukoot
häpeään ne,
jotka tahtovat minulle
onnettomuutta.

¹⁶ Tyrmistykööt häpeästään ne,
jotka sanovat minulle: "Kas
niin, kas niin!"

¹⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot
sinussa kaikki,
jotka sinua etsivät.

Ne, jotka rakastavat sinun
pelastustasi,
sanokoot aina: ”Herra on suuri!”

¹⁸ Vaikka olen kurja ja köyhä,
Herra pitää minusta huolen.
Sinä olet minun apuni ja
pelastajani.
Jumalani, älä viivy!

Psalmi 41

Sairaan ja parjatun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

² Autuas se, joka pitää huolta
vähäosaisesta.
Hänet Herra pelastaa
pahana päivänä.
³ Herra varjelee häntä ja pitää
hänet elossa.
Maassa häntä kutsutaan
onnelliseksi,
etkä sinä, Herra, anna häntä
alttiiksi
hänen vihollistensa mielivallalle.
⁴ Herra tukee häntä tautivuoteella.
Kun hän sairastaa,
sinä nostat hänet vuoteeltaan.
⁵ Minä sanoin: ”Herra, armahda
minua!
Paranna sieluni,
sillä minä olen tehnyt syntiä
sinua vastaan!”
⁶ Viholliseni puhuvat minusta
pahaa:
”Milloin hän kuolee

ja hänen nimensä häviää?”

⁷ Ja jos joku tulee katsomaan
minua,
hän puhuu tyhjänpäiväisiä.
Hän kerää sydämeensä pahuutta,
lähtee ulos ja puhuu sitä.

⁸ Kaikki vihamieheni yhdessä
kuiskuttelevat minusta,
he ajattelevat minusta pahaa:
⁹ ”Jokin parantumaton paha on
tarttunut häneen,
ei hän enää nouse siitä
missä makaa.”

¹⁰ Jopa läheinen ystäväni,
johon minä luotin
ja joka söi leipääni,
on nostanut kantapäätänsä
minua vastaan.

¹¹ Mutta sinä, Herra, armahda
minua

ja nosta minut ylös,
niin minä maksan heille.

¹² Siitä minä tiedän sinun
mieltyneen minuun,
ettei viholliseni saa minusta
riemuita.

¹³ Mutta minä –
minua sinä tuet
nuhteettomuuteni tähden
ja asetat minut kasvojesi
eteen ainiaaksi.

¹⁴ Kiitetty olkoon Herra, Israelin
Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen!
Aamen, aamen.

TOINEN KIRJA, 42 – 72

Psalmi 42*Masentuneen rukous*¹ *Musiikinjohtajalle.**Koorahilaisten mietepsalmi.*

- ² Niin kuin peura kaipaa
vesipuroille,
niin minun sieluni kaipaa
sinua, Jumala.
- ³ Minun sieluni janoaa Jumalaa,
elävää Jumalaa.
Milloin saan tulla ja nähdä
Jumalan kasvot?
- ⁴ Kyyneleet ovat leipäni
päivin ja öin,
kun minulle kaiken päivää
sanotaan:
"Missä on sinun Jumalasi?"
- ⁵ Näitä minä muistelen
ja vuodatan julki sieluni murheen,
kun astelen väenpaljoudessa
Jumalan huoneeseen
riemun ja kiitoksen raikuessa
juhlivasta joukosta.
- ⁶ Miksi olet masentunut, sieluni,
ja olet minussa niin levoton?
Odota Jumalaa,
sillä vielä minä saan kiittää häntä
hänen kasvojensa suomasta
pelastuksesta.
- ⁷ Minun Jumalani,
sieluni on minussa masentunut,
sen tähden minä muistan sinua
Jordanin maalla,

Hermonin kukkuloilla ja
Misarinvuorella.

⁸ Syvyys huutaa syvyydelle
sinun koskiesi pauhatessa;
kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi
vyöryvät ylitseni.

⁹ Päivällä Herra antaa käskyn
armostaan,
ja yöllä on sisimmässäni hänen
laulunsa –

rukous elämäni Jumalalle.

¹⁰ Minä sanon Jumalalle,
kalliolleni:

"Miksi olet unohtanut minut?
Miksi minun täytyy kulkea
synkkänä,

vihollisen ahdistamana?"

¹¹ Luissani on kuin kuolemantuska,
kun viholliseni häpäisevät minua
sanoen minulle kaiken päivää:

"Missä on sinun Jumalasi?"

¹² Miksi olet masentunut, sieluni,
ja miksi olet minussa levoton?
Odota Jumalaa.

Vielä minä saan kiittää häntä,
kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 43*Jatkoa edelliseen psalmiin*

- ¹ Hanki minulle oikeus, Jumala,
ja aja asiani jumalatonta
kansaa vastaan.
Päästä minut petollisista
ja väärämielisistä ihmisistä.
- ² Sillä sinä, Jumalani, olet
turvapaikkani.
Miksi olet hylännyt minut?

Miksi minun täytyy kulkea
synkkänä,
vihollisen ahdistamana?
³ Lähetä valosi ja totuutesi,
ne johdattakoot minua.
Viekööt ne minut pyhälle
vuorellesi,
sinun asuntoihisi,
⁴ että saan tulla Jumalan
alttarin eteen,
Jumalan eteen, joka on iloni
ja riemuni.
Silloin kiitän sinua lyyraa soittaen,
Jumala, minun Jumalani.
⁵ Miksi olet masentunut, sieluni,
ja miksi olet minussa levoton?
Odota Jumalaa.
Vielä minä saan kiittää häntä,
kasvojeni apua, minun Jumalaani.

Psalmi 44

Rukous vihollisten ahdistaaessa

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Koorahilaisten mietepsalmi.

² Jumala, me olemme kuulleet
omin korvin,
isämme ovat kertoneet
meille teosta,
joka sinä teit heidän päivinään,
muinaisina päivinä.
³ Sinä karkotit kädelläsi kansat,
mutta heidät sinä istutit,
sinä murskasit kansakunnat,
sinä ajoit ne pois.
⁴ Eivät isämme ottaneet maata
haltuun miekallaan

eikä heidän käsivartensa
pelastanut heitä,
vaan sinun oikea kätesi,
sinun käsivartesi ja sinun
kasvojesi valo,
koska sinä olit mieltynyt heihin.
⁵ Sinä, Jumala, olet minun
kuninkaani,
anna määräys Jaakobin
pelastuksesta.
⁶ Sinun avullasi me puskemme
ahdistajamme maahan,
sinun nimesiäsi me tallamme
vastustajamme.
⁷ En minä jouseeni luota
eikä miekkani minua pelasta,
⁸ vaan sinä pelastat meidät
ahdistajistamme
ja saatat vihamiehemme häpeään.
⁹ Jumalassa me kerskaamme
kaiken päivää,
sinun nimeäsi me kiitämme
ikuisesti. Sela.
¹⁰ Kuitenkin sinä hylkäsit ja
häpäisit meidät
etkä lähtenyt meidän
sotajoukkojemme mukaan.
¹¹ Sinä panit meidät pakenemaan
ahdistajaa,
ja vihamiehemme ryöstivät
itselleen saalista.
¹² Sinä annoit meidät syötäviksi
kuin lampaat
ja hajotit meidät kansojen sekaan.
¹³ Sinä myit kansasi halvalla
etkä heidän hinnastaan hyötynyt.

¹⁴ Sinä jätit meidät naapuriemme
häväistäviksi,
ympärillämme asuvien pilkan
ja ivan kohteeksi.
¹⁵ Sinä teit meidät sananparreksi
kansojen keskuudessa,
päänpuistuksen aiheeksi
kansakuntien keskellä.
¹⁶ Kaiken päivää häväistykseni
on mielessäni,
ja kasvojeni häpeä peittää minut
¹⁷ herjaajan ja pilkkaajan
puheiden tähden,
vihollisen ja kostonhimoisen
tähden.
¹⁸ Tämä kaikki on meitä
kohdannut,
vaikka emme ole sinua
unohtaneet
emmekä rikkoneet sinun liittoasi.
¹⁹ Ei ole sydämemme vetäytynyt
sinusta pois,
eivätkä askelemme ole
poikenneet sinun polultasi,
²⁰ vaikka olet runnellut meitä
sakaalien asuinsijoilla
ja peittänyt meidät kuoleman
varjolla.
²¹ Jos olisimme unohtaneet
Jumalamme nimen
ja ojentaneet kätemme vieraan
jumalan puoleen,
²² eikö Jumala tutkisi sitä?
Hän tuntee sydämen salaisuudet.
²³ Totisesti, sinun vuoksesi meitä
surmataan kaiken päivää,
meidä pidetään teuraslampaina.

²⁴ Herää, miksi nukut, Herra?
Nouse, älä hylkää iäksi!
²⁵ Miksi peität kasvosi,
unohdat kurjuutemme ja
ahdistuksemme?
²⁶ Onhan sielumme vaipunut
tomuun,
ruumiimme on painunut maahan.
²⁷ Nouse, auta meitä
ja lunasta meidät armosi tähden!

Psalmi 45

Ylistyslaulu kuninkaan häissä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Liljat". Koorahilaisten
mietepsalmi. Laulu rakkaudesta.*
² Sydämeni tulvii ihania sanoja.
Minä lausun säkeeni kuninkaalle,
kieleni on taitavan kirjoittajan
kynä.
³ Sinä olet ihmislapsista ihanin,
suloisuus on vuodatettu huulillesi,
sen vuoksi Jumala siunaa
sinua iäti.
⁴ Vyötä miekka kupeellesi,
sinä sankari,
vyöttäydy kunniaasi ja
majesteettisuuteesi.
⁵ Ja majesteettisuudessasi
ratsasta voitokkaasti
totuuden, nöyryyden ja
vanhurskauden puolesta!
Oikea kätesi opettakoon sinulle
pelottavia tekoja.
⁶ Sinun nuolesi ovat teräviä,
kansat kaatuvat allesi.

Nuolesi osuvat kuninkaan
vihollisten sydämiin.
⁷ Jumala, sinun valtaistuimesi
pysyy aina ja ikuisesti.
 Sinun kuninkuutesi valtikka on
oikeuden valtikka.
⁸ Sinä rakastat vanhurskautta
ja vihaat laittomuutta.
 Sen vuoksi on Jumala, sinun
Jumalasi,
 voidellut sinua iloöljyllä
enemmän kuin kumppaneitasi.
⁹ Mirhalta, aaloelta ja kassialta
tuoksuvat kaikki vaatteesi,
 norsunluupalatseista sinua
ilahdutetaan kielisoittimilla.
¹⁰ Kuninkaiden tyttäriä on hovisi
kaunistuksena,
 kuningatar seisoo oikealla
puolellasi
 Oofirin kullassa.
¹¹ Kuule, tytär, katso ja kuuntele
tarkoin:
 unohta kansasi ja isäsi koti.
¹² Kuningas on mieltynyt sinun
kauneuteesi.
 Hän on herrasi,
 heittäydy maahan hänen eteensä.
¹³ Tytär Tyyro tulee luoksesi
lahjoineen,
 kansan rikkaimmat etsivät
suosiotasi.
¹⁴ Kuninkaan tytär kaikessa
loistossaan on
sisähuoneissa,
 kultakudosta on hänen pukunsa.
¹⁵ Kirjailuissa vaatteissa

hänet saatetaan kuninkaan luo.
 Neitsyet, hänen ystävättärensä,
 seuraavat häntä,
 heidät tuodaan sinun luoksesi.
¹⁶ Illoiten ja riemuiten heitä
 saatetaan,
 he tulevat kuninkaan palatsiin.
¹⁷ Sinun poikasi nouskoot
 isiesi sijaan,
 sinä asetat heidät ruhtinaiksi
 koko maahan.
¹⁸ Minä teen nimesi muistettavaksi
 polvesta polveen,
 sen vuoksi kansat kiittävät sinua
 aina ja ikuisesti.

Psalmi 46

Jumala on meidän linname

¹ *Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten
laulu, korkeassa äänialassa.*

² Jumala on meidän turvamme
 ja väkevyytemme,
 varma apumme hädän hetkellä.

³ Sen tähden emme pelkää,
 vaikka maa järkkyyisi
 ja vuoret sortuisivat merten
 syvyysiin,

⁴ vaikka merten aallot pauhaisivat
 ja kuohuisivat
 ja vuoret vapisisivat hänen
 majesteettiutensa
 tähden. Sela.

⁵ Virta haaroineen ilahduttaa
 Jumalan kaupunkia,
 Korkeimman pyhiä asuinsijoja.

⁶ Jumala on sen keskellä,
ei se horju.
Jumala auttaa sitä aamun
koitteessa.
⁷ Kansat metelöivät, valtakunnat
horjuvat,
hän antaa äänensä kuulua,
ja maa järkkyy.
⁸ Herra Sebaot on meidän
kanssamme,
Jaakobin Jumala on meidän
linnamme. Sela.
⁹ Tulkaa ja katsokaa Herran töitä,
hänen, joka tekee hämmästyttäviä
tekoja maan päällä.
¹⁰ Hän lopettaa sodat maan
ääriä myöten.
Hän särkee jousen, taittaa keihään
ja polttaa sotavaunut tulella.
¹¹ ”Heretkää ja tietäkää, että
minä olen Jumala,
minä olen korkea kansojen
keskellä,
korkea maan päällä.”
¹² Herra Sebaot on meidän
kanssamme,
Jaakobin Jumala on meidän
linnamme. Sela.

Psalmi 47

Herra on kansojen kuningas

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Koorahilaisten psalmi.

² Taputtakaa käsiänne,
kaikki kansat,
kohottakaa riemuhuuto Jumalalle!

³ Sillä Herra on korkein, pelottava,
koko maan suuri kuningas.
⁴ Hän alistaa kansat valtaamme,
kansakunnat jalkojemme alle.
⁵ Hän on valinnut meille
perintöosan,
joka on Jaakobin, hänen
rakkaansa, kunnia. Sela.
⁶ Jumala on astunut ylös
riemuhuudon raikuessa,
Herra pasuunan pauhatessa.
⁷ Laulakaa ylistystä Jumalalle,
laulakaa,
laulakaa ylistystä
kuninkaallemme, laulakaa!
⁸ Jumala on koko maan kuningas,
laulakaa hänelle psalmi.
⁹ Jumala on kansojen kuningas,
Jumala istuu pyhällä istuimellaan.
¹⁰ Kansojen ylhäiset kokoontuvat
Abrahamin Jumalan kansaksi,
sillä maan kilvet kuuluvat
Jumalalle.
Hän on ylen korkea.

Psalmi 48

Siion on Jumalan kaupunki

¹ *Laulu, koorahilaisten psalmi.*

² Suuri on Herra,
suuresti ylistettävä
meidän Jumalamme kaupungissa,
hänen pyhällä vuorellaan.
³ Kauniina kohoa,
kaiken maan ilona,
pohjoisen puolella Siionin vuori,
suuren Kuninkaan kaupunki.

- ⁴ Sen linnoissa Jumala
tunnetaan turvapaikaksi.
⁵ Katso, kuninkaat kokoontuivat,
lähtivät yhdessä hyökkäykseen.
⁶ Mutta he hämmästyivät
näkemästään,
pelästyivät ja ryntäsivät pois.
⁷ Vavistus valtasi heidät siellä,
kuin synnyttäjän tuska.
⁸ Itätuulella sinä särjet
Tarsiin-laivat.
⁹ Niin kuin olimme kuulleet,
niin me sen nyt näimme
Herran Sebaotin kaupungissa,
Jumalamme kaupungissa.
Jumala pitää sen lujana
ikuisesti. Sela.
¹⁰ Jumala, me mietiskelemme
armoasi
sinun temppelissäsi.
¹¹ Niin kuin sinun nimesi, Jumala,
niin ulottuu ylistyksesi maan
ääriin saakka.
Sinun oikea kätesi on
vanhurskautta täynnä.
¹² Siionin vuori iloitsee,
Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioittesi tähden.
¹³ Kiertäkää Siion, kulkekaa
sen ympäri,
laskekaa sen tornit.
¹⁴ Tarkastelkaa sen muureja,
kulkekaa sen linnojen läpi
kertoaksenne niistä tulevalle
sukupolvelle.
¹⁵ Sillä tämä on Jumala,

meidän Jumalamme aina
ja ikuisesti.
Hän johdattaa meidät
kuoleman yli.

Psalmi 49

Mahtavinkin ihminen on kuolevainen

¹ Musiikinjohtajalle.

Koorahilaisten psalmi.

- ² Kuulkaa tämä, kaikki kansat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat,
³ sekä alhaiset että ylhäiset,
niin rikkaat kuin köyhät.
⁴ Minun suuni puhuu viisautta,
sydämeni mietteissä on
ymmärrystä.
⁵ Minä kallistan korvani
kuulemaan mietelauseita,
ratkaisen arvoitukseni lyyraa
soittaen.
⁶ Miksi pelkäisin pahoina päivinä,
kun petturien vääryys ympäröi
minua,
⁷ noiden, jotka luottavat
vaurauteensa
ja kerskailevat suuresta
rikkaudesta.
⁸ Ei kukaan voi veljeään lunastaa
eikä hänestä Jumalalle
sovitusmaksua maksaa –
⁹ kallis on heidän sielujensa
lunastus,
ja jää meiltä ikuisesti
suorittamatta –
¹⁰ niin että hän saisi elää ikuisesti
eikä näkisi kuolemaa.

¹¹ Nähdäänhän, että viisaat
kuolevat.
Myös tyhmät ja järjettömät
menehtyvät
ja jättävät toisille vaurautensa.
¹² Sisimmässään he ajattelevat,
että heidän huoneensa pysyvät
ikuisesti,
heidän asuinsijansa polvesta
polveen.
He nimittävät maatiloja nimensä
mukaan.
¹³ Mutta mahtavinkaan ihminen
ei ole pysyvä,
häntä voi verrata eläimiin,
jotka häviävät.
¹⁴ Tämä on heidän tiensä,
heidän hulluutensa,
ja heidän jälkeensä niiden,
jotka mieltyvät heidän
puheisiinsa. Sela.
¹⁵ Kuin lammaslauma he kulkevat
kohti tuonela,
kuolema heitä kaitsee.
Aamun koittaessa oikeamieliset
hallitsevat heitä.
Heidän hahmonsia riutuu,
tuonela on heidän asuntonsa.
¹⁶ Mutta Jumala lunastaa minun
sieluni tuonelan vallasta,
sillä hän ottaa minut huomaansa.
Sela.
¹⁷ Älä pelkää, kun joku rikastuu,
kun hänen kotinsa loisto lisääntyy.
¹⁸ Eihän hän kuollessaan ota
mitään mukaansa

eikä hänen rikkautensa astu alas
hänen jäljessään.
¹⁹ Vaikka hän eläessään kutsuu
itseään siunatuksi –
ja sinuahan ylistetään, kun sinulla
on kaikki hyvin –
²⁰ hän menee isiensä
suvun perästä,
he eivät ikinä valoa näe.
²¹ Mahtavinkin ihminen, jolla
ei ole ymmärrystä,
on verrattavissa eläimiin,
jotka häviävät.

Psalmi 50

Kuuliaisuus on oikea uhri

¹ *Aasafin psalmi.*

Jumala, Herra Jumala,
on puhunut ja kutsunut maan
auringon noususta sen
laskuun asti.
² Siionista, jonka kauneus on
täydellinen,
Jumala on ilmestynyt
kirkkaudessaan.
³ Meidän Jumalamme tulee
eikä vaikene.
Hänen edellään käy kuluttava tuli
ja hänen ympärillään
väkevä myrsky.
⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäältä
ja maan käydäkseen oikeutta
kansansa kanssa.
⁵ ”Kootkaa eteeni minun
hurskaani,

jotka uhrin kautta ovat tehneet
liiton minun kanssani.”

⁶ Taivaat julistavat hänen
vanhurskauttaan,
sillä Jumala itse on tuomari. Sela.

⁷ ”Kuule, kansani, kun minä puhun.
Israel, minä todistan
sinua vastaan.

Minä olen Jumala, sinun Jumalasi.

⁸ En minä nuhtele sinua uhriesi
tähdien –
polttouhrisi ovat aina minun
edessäni.

⁹ En ota härkää talostasi
enkä pukkeja karjatarhoistasi,

¹⁰ sillä minun ovat kaikki
metsän eläimet

ja tuhansien vuorten karja.

¹¹ Minä tunnen kaikki vuorten
linnut,
ja kaikki kedon eläimet
ovat minun.

¹² Jos minun tulisi nälkä,
en minä sitä sinulle sanoisi,
sillä minun on maanpiiri ja
kaikki, mitä siinä on.

¹³ Minäkö söisin härkien lihaa
tai joisin pukkien verta?

¹⁴ Uhraa kiitosta Jumalalle
ja täytä lupauksesi Korkeimmalle.

¹⁵ Huuda minua avuksi
ahdistuksen päivänä.

Minä pelastan sinut,
ja sinun tulee kunnioittaa minua.”

¹⁶ Mutta jumalattomalle

Jumala sanoo:

”Mikä sinä olet kertomaan
minun säädöksistäni
ja ottamaan liittoni huulillesi?
¹⁷ Sinähän vihaat ojennusta
ja heität minun sanani selkäksi
taakse!

¹⁸ Jos näet varkaan, sinä
miellyt häneen,
ja avionrikkajien kanssa sinä
pidät yhtä.

¹⁹ Sinä päästät suusi puhumaan
pahaa

ja kieleesi punomaan petosta.

²⁰ Sinä istut ja puhut veljeäsi
vastaan,

sinä panettelet äitisi poikaa.

²¹ Näitä olet tehnyt, ja minä
olen ollut vaiti.

Luuletko sinä, että minä olen
ollut sinun kaltaisesi?

Minä nuhtelen sinua
ja asetan nämä silmiesi eteen.

²² Ymmärtäkää tämä, te, jotka
unohdatte Jumalan,

etten minä raatelisi teitä
eikä olisi pelastajaa!

²³ Joka kiitosta uhraa, se
kunnioittaa minua.

Joka pitää huolen vaelluksestaan,
se saa nähdä Jumalan antaman
pelastuksen.”

Psalmi 51

Langenneen rukous, katumuspsalmi

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi ² profeetta Naatanin tultua hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli yhtynyt Batsebaan.

³ Jumala, ole minulle armollinen
hyvyytesi tähden,
pyyhi pois syntini suuren
laupeutesi tähden.

⁴ Pese minut puhtaaksi
rikoksestani,
puhdistä minut synnistäni.

⁵ Minä tunnen rikokseni,
ja minun syntini on aina edessäni.

⁶ Sinua Ainoa vastaan olen
syntiä tehnyt,
olen tehnyt sitä, mikä on pahaa
sinun silmissäsi.

Sinä olet vanhurskas puheessasi
ja puhdas tuomitessasi.

⁷ Katso, synnin alaisena olen
syntynyt,
synnin alaiseksi sikisin äitini
kohdussa.

⁸ Totuutta sinä tahdot sisimpään
saakka,
ja salassa sinä ilmoitat minulle
viisauden.

⁹ Puhdistä minut synnistä iisopilla,
niin minä puhdistun.
Pese minut, niin tulen lunta
valkeammaksi.

¹⁰ Anna minun kuulla iloa
ja riemua,

riemuitkoot luut, jotka olet
murskannut.

¹¹ Peitä kasvosi näkemästä
syntejäni

ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni.

¹² Jumala, luo minuun
puhdas sydän

ja uudista vahvaksi henki minun
sisimmässäni.

¹³ Älä heitä minua pois
kasvojesi edestä
äläkä ota minulta pois Pyhää
Henkeäsi.

¹⁴ Anna minulle jälleen
pelastuksesi ilo
ja tue minua alttiuden hengellä.

¹⁵ Minä tahdon opettaa
väärintekijöille sinun tiesi,
että syntiset palaisivat sinun
luoksesi.

¹⁶ Vapauta minut verivelasta,
Jumala,
minun pelastukseni Jumala.
Silloin minun kieleni riemuitsee
sinun vanhurskaudestasi.

¹⁷ Herra, avaa minun huuleni,
niin suuni julistaa sinun ylistystäsi.
¹⁸ Sillä sinä et halua uhria,
sen kyllä antaisin,
polttouhri ei ole sinulle mieleen.

¹⁹ Jumalalle kelpaava uhri on
särkynyt henki.
Särkynyttä ja murtunutta sydäntä
et sinä, Jumala, halveksi.

²⁰ Tee armossasi hyvää Siionille,
rakenna Jerusalemin muurit.

²¹ Silloin sinä miellyt
 vanhurskauden uhreihin,
 polttouhreihin ja
 kokonaisuhreihin.
 Silloin uhrataan härkiä sinun
 alttarillasi.

Psalmi 52

Jumala rankaisee väärintekijää

¹ Musiikinjohtajalle. Daavidin
 mietepsalmi, ² kun edomilainen
 Dooeg oli tullut ilmoittamaan
 Saulille: ”Daavid on mennyt
 Ahimelekin taloon.”

³ Miksi kerskailet pahuudesta,
 sankari?
 Jumalan armo pysyy ainaisesti.
⁴ Sinun kielesi punoo häijyjä
 juonia,
 se on kuin terävä partaveitsi,
 sinä petturi.
⁵ Sinä rakastat pahaa enemmän
 kuin hyvää,
 valhetta enemmän kuin totuuden
 puhumista. Sela.
⁶ Sinä rakastat kaikkia tuhoisia
 sanoja,
 sinä kavala kieli.
⁷ Sen vuoksi Jumala kukistaa
 sinut ainiaaksi,
 hän tarttuu sinuun ja raastaa
 sinut teltastasi,
 repii sinut juurinesi elävien
 maasta. Sela.
⁸ Vanhurskaat näkevät sen
 ja pelkäävät,

he nauravat häntä:
⁹ ”Katsokaa miestä,
 joka ei pitänyt Jumalaa turvanaan
 vaan luotti suureen rikkauteensa
 ja mahtaili häijyydessään.”
¹⁰ Mutta minä olen kuin
 viheriöivä öljypuu
 Jumalan huoneessa,
 minä turvaan Jumalan armoon
 aina ja ikuisesti.
¹¹ Minä kiitän sinua aina siitä,
 mitä olet tehnyt,
 ja hurskaittesi edessä panen
 toivoni sinun nimeesi,
 sillä se on hyvä.

Psalmi 53

Jumalattomuuden mielettömyys

¹ Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
 ”Sairaus”. Daavidin mietepsalmi.
² Mieleton sanoo sydämessään:
 ”Ei Jumalaa ole.”
 Turmeltuneita ja inhottavia he
 ovat vääryydessään;
 ei ole ketään, joka tekee hyvää.
³ Jumala katsoo taivaasta ihmisiin
 nähdäkseen,
 onko ketään ymmärtäväistä,
 ketään, joka etsii Jumalaa.
⁴ Kaikki he ovat poikenneet pois,
 kaikki tyynni kelvottomiksi
 käyneet.
 Ei ole ketään, joka tekee hyvää,
 ei ainoatakaan.
⁵ Eivätkö he mitään käsitä, nuo
 väärintekijät,

jotka syövät kansaani kuin
 söisivät leipää
 eivätkä huuda avukseen Jumalaa?
⁶ He joutuvat pelon valtaan siinä,
 missä ei ole pelättävää.
 Jumala hajottaa niiden luut,
 jotka sinua saartavat.
 Sinä saatat heidät häpeään,
 sillä Jumala on hylännyt heidät.
⁷ Jospa Israelin pelastus jo
 tulisi Siionista!
 Kun Jumala palauttaa kansansa
 ennalleen,
 silloin Jaakob riemuitsee,
 Israel iloitsee.

Psalmi 54

Vainotun rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
 Daavidin mietepsalmi, ² kun
 siifiläiset olivat tulleet kertomaan
 Saulille: "Eiköhän Daavid
 piileksi meillä päin."*

³ Jumala, pelasta minut nimesi
 voimalla,
 aja minun asiani voimassasi!
⁴ Jumala, kuule rukoukseni,
 kuuntele suuni sanoja,
⁵ sillä muukalaiset nousevat
 minua vastaan
 ja väkivaltaiset tavoittelevat
 henkeäni.
 He eivät piittaa Jumalasta. Sela.
⁶ Katso, Jumala on auttajani,
 Herra on niiden kanssa,
 jotka minua tukevat.

⁷ Hän kääntää pahan minun
 vihamiehieni kohti.
 Hävitä heidät uskollisuudessasi.
⁸ Alttiisti minä uhraan sinulle,
 kiitän sinun nimeäsi, Herra,
 sillä se on hyvä.
⁹ Hän on vapauttanut minut
 kaikesta ahdingosta,
 ja silmäni ovat saaneet nähdä
 vihollisteni tappion.

Psalmi 55

Rukous petollisen ystävästä

¹ *Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
 Daavidin mietepsalmi.*

² Jumala, kuule rukoukseni,
 älä kätkeydy, kun anon armoa.
³ Kuuntele minua ja
 vastaa minulle.
 Minä kuljen rauhattomana
 ja vaikeroin,
⁴ koska vihollinen huutaa ja
 jumalaton ahdistaa.
 He vyöryttävät päälleni
 onnettomuutta
 ja vainoavat minua vihassaan.
⁵ Sydämeni vapisee rinnassani,
 kuoleman kauhut ovat langenneet
 päälleni.
⁶ Pelko ja vapina valtaa minut,
 minut peittää järkytys.
⁷ Minä sanon:
 Olisipa minulla siivet kuin
 kyyhkysellä,
 niin lentäisin pois lepäämään!
⁸ Minä pakenisin kauas

ja yöpyisin autiomaassa. Sela.

⁹ Rientäisin pakopaikkaani
myrskytuulen ja rajuilman alta.

¹⁰ Sekoita, Herra,
tee eripuraisiksi heidän kielensä.
Minä näen väkivaltaa ja riitaa
kaupungissa,

¹¹ yötä päivää ne kiertävät
sen muureilla.

Vääryys ja pahuus ovat sen
keskellä.

¹² Turmelus on sen sisällä,
ei väisty sen torilta sorto ja petos.

¹³ Ei minua herjaa vihollinen –
sen minä kestäisin.

Eikä minua vastaan mahtaille
vihamieheni –
häneltä voisin piiloutua.

¹⁴ Ei, vaan se olet sinä,
vertaiseni ihminen,
ystäväni ja tuttavani,

¹⁵ jonka kanssa olimme suloisessa
sovussa,

yhdessä vaelsimme Jumalan
huoneeseen

juhlakansan kohinassa.

¹⁶ Yllättäköön kuolema heidät,
menkööt he elävältä alas
tuonelaan,

sillä pahuus on heidän
asunnoissaan

ja heidän sisimmässään.

¹⁷ Mutta minä huudan Jumalaa,
ja Herra pelastaa minut.

¹⁸ Illoin, aamuin ja keskipäivällä

minä valitan ja huokailen,
ja hän kuulee minun ääneni.

¹⁹ Hän on lunastanut minun
sieluni rauhaan
taistelusta, jota käydään
minua vastaan;
paljon on niitä, jotka ovat
minua vastaan.

²⁰ Jumala kuulee minua ja
nöyryyttää heidät,
hän, joka on hallinnut muinaisista
ajoista asti. Sela.

He eivät muuta mieltään
eivätkä pelkää Jumalaa.

²¹ Jumalaton käy käsiksi niihin,
jotka elävät rauhassa hänen
kanssaan,

ja rikkoo liittonsa.

²² Sulava kuin voi on
hänen suunsa,
mutta hänellä on sota mielessä.
Pehmeämpiä kuin öljy ovat
hänen sanansa,
kuitenkin ne ovat kuin paljastetut
miekat.

²³ Heitä taakkasi Herran huomaa,
hän pitää sinusta huolen.
Ei hän ainaisesti salli vanhurskaan
horjua.

²⁴ Sinä, Jumala, syökset heidät
tuonelan syvyyteen.
Murhamiehet ja petturit eivät
pääse edes puoleen ikäänsä.
Mutta minä luotan sinuun.

Psalmi 56

Luottamus Jumalaan vihollisen vainotessa

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Mykkä kyyhkynen kaukaisessa
maassa". Daavidin laulu,
kun filistealaiset ottivat
hänet kiinni Gatissa.*

² Armahda minua, Jumala,
sillä ihmiset polkevat minua,
kaiken päivää he sotivat
minua vastaan

ja ahdistavat minua.

³ Vihamieheni polkevat minua
kaiken päivää.

Paljon on niitä,
jotka sotivat ylpeästi
minua vastaan.

⁴ Sinä päivänä, jona pelkään,
minä turvaudun sinuun.

⁵ Jumalaan, jonka sanaa
minä ylistän,
Jumalaan minä luotan
enkä pelkää.

Mitä ihminen voisi minulle tehdä?

⁶ Kaiken aikaa he vääntelevät
sanojani,
kaikki heidän ajatuksensa
tarkoittavat minulle pahaa.

⁷ He väijyvät, he kätkeytyvät,
he vakoilevat askeleitani
tavoitellessaan henkeäni.

⁸ Hekö pahuudessaan
pelastuisivat?

Syökse, Jumala, vihassasi
kansat maahan.

⁹ Sinä olet laskenut
pakolaispäiväni.

Pane leiliisi kyyneleeni,
ovathan ne sinun kirjassasi.

¹⁰ Kerran kääntyvät viholliseni
takaisin,
sinä päivänä, jona huudan Herraa.
Siitä tiedän, että Jumala on
puolellani.

¹¹ Jumalaan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa,
Herraan minä luotan
ja ylistän hänen sanaansa.

¹² Jumalaan minä luotan,
enkä pelkää.
Mitä ihminen minulle tekisi?
¹³ Minulla on lupauksia
täytettävänä sinulle, Jumala;
minä uhraan sinulle kiitosuhrit.

¹⁴ Sillä sinä pelastit sieluni
kuolemasta,
varjelit jalkani kompastumasta,
että minä vaeltaisin Jumalan
edessä,
elämän valossa.

Psalmi 57

Rukous ja kiitos hädässä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun
hän pakeni Saulia luolaan.*

² Armahda minua, Jumala,
armahda minua,
sillä sinuun sieluni turvautuu.
Minä turvaudun sinun siipiesi
suojaan,

kunnes onnettomuudet ovat
menneet ohi.

³ Minä huudan avukseni Jumalaa,
Korkeinta,
Jumalaa, joka vie asiani
päättökseen.

⁴ Hän lähettää taivaasta minulle
pelastuksen
ja saattaa sortajani häpeään. Sela.
Jumala lähettää armonsa ja
totuutensa.

⁵ Sieluni on leijonien keskellä,
joudun makaamaan niiden
keskellä,
jotka syöksevät tulta,
ihmisten, joiden hampaat ovat
keihäitä ja nuolia
ja joiden kieli on terävä miekka.

⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!

⁷ He virittivät verkon minun
tielleni,
sieluni painui maahan.
He kaivoivat eteeni kuopan
mutta suistuivat siihen itse. Sela.

⁸ Minun sydämeni on valmis,
Jumala,
minun sydämeni on valmis,
minä tahdon laulaa ja soittaa!

⁹ Herää, sieluni,
herää, harppu ja lyyra!
Minä tahdon herättää
aamuruskon.

¹⁰ Herra, sinua minä kiitän
kansojen keskellä,

laulan ylistystäsi kansakuntien
keskuudessa.

¹¹ Sillä sinun armosi on suuri
ja yltää taivasiin,
ja sinun totuutesi pilviin asti.

¹² Kohoa yli taivaitten, Jumala,
kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!

Psalmi 58

Jumala tuomitsee maan päällä

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Älä tuhoa". Daavidin laulu.*

² Onko todellakin vanhurskaus
mykkä,
ja te puhutte?
Tekö tuomitsette oikein, te
ihmislapset?

³ Ette, vaan sydämeistanne
te teette vääryyttä
maan päällä.

Kättenne väkivallalla te raivaatte
tien maan päällä.

⁴ Eksyksissä ovat jumalattomat
kohdusta asti,
harhassa ovat valheenpuhujat
syntymästään saakka.

⁵ Heissä on myrkkyä,
kuin käärmeen myrkkyä;
he ovat kuin kuuro kobra,
joka tukkii korvansa

⁶ eikä kuule lumoojien ääntä,
taitavan taikojan loitsuja.

⁷ Jumala, särje hampaat heidän
suustaan,

Herra, murskaa nuorten leijonien
raateluhampaat!

⁸ Häipykööt he pois kuin vesi,
joka menee menojaan.

Kärjettämiä olkoot heidän
ampumansa nuolet.

⁹ Olkoot he kuin etana,
joka sulaa mataessaan,
kuin naisen synnyttämät keskoset,
jotka eivät aurinkoa näe.

¹⁰ Ennen kuin patanne tuntevat
orjantappuroiden liekin,
hän myrskyllään puhaltaa pois
niin tuoreen kuin kuivankin.

¹¹ Vanhurskas iloitsee, kun
näkee koston;
hän pesee jalkansa jumalattoman
veressä.

¹² Silloin ihmiset sanovat:
"Totisesti, vanhurskaalla
on hedelmä.

Totisesti, on olemassa Jumala,
joka tuomitsee maan päällä."

Psalmi 59

Rukous vihollisten vainotessa

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Älä tuhoa". Daavidin laulu, kun
Saul lähetti miehiä vartioimaan
hänen taloaan ja tappamaan hänet.*

² Vapauta minut vihollisistani,
Jumalani.

Suojele minua niiltä,
jotka nousevat minua vastaan.

³ Vapauta minut pahantekijöistä,

pelasta minut murhamiesten
käsistä.

⁴ Katso, kuinka he väijyvät
henkeäni.

Mahtavat kokoontuvat
minua vastaan,
vaikka en ole rikkonut enkä
syntiä tehnyt, Herra.

⁵ Ilman syytäni he juoksevat
ja varustautuvat minua vastaan.
Herää, tule avukseni ja katso
puoleeni!

⁶ Sinä, Jumala, Herra Sebaot,
Israelin Jumala,
herää kostamaan kaikille
pakanoille.

Älä armahda ketään pahaa
petturia. Sela.

⁷ He palaavat illalla,
ulvovat kuin koirat
ja kiertävät kaupunkia.

⁸ Kuule, mitä he syytävät suustaan.
Miekat ovat heidän huulillaan,
sillä: "Kuka sen kuulee?"

⁹ Mutta sinä, Herra, naurat heille,
sinä pidät pilkkanasi kaikkia
pakanoita.

¹⁰ Minun väkevyyteni, sinua
minä odotan,
Jumala on minun linnani.

¹¹ Armollinen Jumalani tulee
minua vastaan.

Jumala antaa minun nähdä
vihamiesteni tappion.

¹² Älä tapa heitä,
ettei kansani unohtaisi sitä.
Horjuta heitä voimallasi

ja syökse heidät alas,
 Herra, meidän kilpemme.
¹³ Heidän suunsa synnin,
 heidän huultensa sanojen tähden,
 joutukoot he ylpeydessään kiinni,
 kirousten ja valheiden tähden,
 joita he puhuvat.
¹⁴ Hävitä heidät vihassasi,
 hävitä olemattomiin,
 niin he saavat tietää,
 että Jumala hallitsee Jaakobissa
 ja maan ääriin saakka. Sela.
¹⁵ He palaavat illalla,
 ulvovat kuin koirat
 ja kiertävät kaupunkia.
¹⁶ He harhailevat saadakseen
 ruokaa,
 ja elleivät saa kyllikseen, he
 murisevat.
¹⁷ Mutta minä laulan sinun
 voimastasi,
 riemuitsen aamuisin sinun
 armostasi,
 sillä sinä olet minun linnani
 ja pakopaikkani, kun minulla
 on ahdistus.
¹⁸ Jumala, minun voimani,
 sinulle minä tahdon laulaa
 ylistystä,
 sillä sinä olet linnani,
 minun armollinen Jumalani.

Psalmi 60

Rukous tappion kääntyessä voitoksi

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
 "Todistuksen lilja". Opetettavaksi.
 Daavidin laulu, ² kun hän taisteli
 Mesopotamian ja Sooban
 aramilaisia vastaan ja kun
 Jooab palatessaan voitti
 Suolalaaksossa edomilaiset,
 kaksitoistatuhatta miestä.*
³ Jumala, sinä hylkäsit meidät
 ja hajotit meidät,
 sinä olit vihastunut –
 auta meidät ennallemme!
⁴ Sinä järisytit maan ja saatoit
 sen halkeilemaan.
 Korjaa sen repeämät, sillä
 se horjuu.
⁵ Olet antanut kansasi kokea kovia,
 olet juottanut meille horjuttavaa
 viiniä.
⁶ Niille, jotka sinua pelkäävät,
 olet antanut lipun
 nostettavaksi ylös totuuden
 puolesta, sela,
⁷ että rakkaasi vapautettaisiin.
 Pelasta meidät oikealla kädelläsi
 ja vastaa meille!
⁸ Jumala on puhunut
 pyhydessään:
 "Riemuiten minä jaan Sikemin
 ja mittaani Sukkotin laakson.

⁹ Minun on Gilead, minun
on Manasse.
Efraim on pääni suojus,
ja Juuda on valtikkani.
¹⁰ Mooab on pesuastiani,
Edomiin viskaan kenkäni.
Filistea, nosta minulle
riemuhuuto!”
¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun
kaupunkiin?
Kuka johtaa minut Edomiin?
¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt
meidät?
Et lähtenyt, Jumala,
sotajoukkojemme kanssa!
¹³ Anna meille apu ahdistajaa
vastaan,
sillä ihmisten apu on turha.
¹⁴ Jumalan voimassa me teemme
väkeviä tekoja.
Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 61

Avunhuuto maan ääristä

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Kielisoittimilla. Daavidin psalmi.

² Jumala, kuule minun huutoni,
kuuntele tarkoin rukoustani.
³ Maan ääristä minä huudan sinua,
kun sydämeni nääntyy.
Saata minut kalliolle,
joka on minulle liian korkea,
⁴ sillä sinä olet turvapaikkani,
vahva torni vihollista vastaan.
⁵ Anna minun asua majassasi
ikuisesti,

kätkeytyä sinun siipiesi
suojaan. Sela.
⁶ Olethan sinä, Jumala, kuullut
lupaukseni,
olet antanut minulle perinnön,
joka kuuluu nimeäsi pelkääville.
⁷ Sinä lisäät kuninkaalle elinpäiviä,
hänen vuotensa ovat kuin
sukupolvien saatto.
⁸ Hallitkoon hän ikuisesti
Jumalan edessä.
Säädä armo ja totuus häntä
varjelemaan,
⁹ niin minä laulan ikuisesti
ylistystä nimellesi,
täytän lupaukseni päivästä
päivään.

Psalmi 62

Jumala on meidän turvamme

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin
tapaan. Daavidin psalmi.*

² Jumalaa yksin minun sieluni
hiljaisuudessa odottaa.
Häneltä tulee minun pelastukseni.
³ Hän yksin on minun kallioni
ja pelastukseni.
Hän on turvani,
en minä suuresti horju.
⁴ Kuinka kauan te hyökkäätte
yhtä miestä vastaan
yhdessä hänet surmataksenne,
niin kuin hän olisi kaatuva seinä,
kuin sortuva muuri.
⁵ He juonittelevat,

kuinka syöstä hänet korkeasta
asemastaan.
He ovat mieltyneet valheeseen.
Suullaan he siunaavat
mutta sydämessään kiroavat. Sela.
⁶ Odota, sieluni, hiljaisuudessa
yksin Jumalaa,
sillä hänessä on minun toivoni.
⁷ Hän yksin on minun kallioni
ja pelastukseni.
Hän on turvani,
en minä horju.
⁸ Jumalassa on pelastukseni
ja kunniani.
Minun voimani kallio ja turvani
on Jumalassa.
⁹ Luottakaa häneen joka hetki,
te kansa,
vuodattakaa hänen eteensä
sydämenne.
Jumala on meidän turvamme.
Sela.
¹⁰ Vain tuulenhenkäys
ovat ihmiset,
pelkkää valhetta ylhäiset.
Kaikki he nousevat vaa'assa
tuulta kevyempinä.
¹¹ Älkää turvautuko riistoon,
älkää turhaan panko toivoanne
ryöstösaaliiseen.
Jos rikkautta karttuu,
älkää siihen sydäntänne
kiinnittäkö.
¹² Kerran on Jumala puhunut,
kahdesti olen kuullut,
että väkevyys on Jumalan.
¹³ Sinun, Herra, on armo,

sillä sinä maksat ihmiselle hänen
tekojensa mukaan.

Psalmi 63

Jumalan armo on parempi kuin elämä

¹ *Daavidin psalmi, kun hän
oli Juudan autiomaassa.*

² Jumala, sinä olet minun
Jumalani,
sinua minä etsin varhain.
Sinua minun sieluni janoaa,
sinua kaipaa minun ruumiini
kuivassa ja nääntyvässä maassa,
jossa ei vettä ole.
³ Minä katselin sinua pyhäkössä
nähdäkseni voimasi ja kunniasi.
⁴ Sillä sinun armosi on parempi
kuin elämä;
minun huuleni ylistävät sinua.
⁵ Minä ylistän sinua koko
elämäni ajan
ja kohotan käteni sinun nimessäsi.
⁶ Sieluni ravitaan kuin
pitopöydässä.
Suuni ylistää riemuitsevin huulin,
⁷ kun muistan sinua vuoteessani
ja ajattelen sinua yön
vartiohetkinä.
⁸ Sillä sinä olet ollut apuni,
minä riemuitsen siipiesi suojassa.
⁹ Minun sieluni riippuu
sinussa kiinni,
sinun oikea kätesi tukee minua.
¹⁰ Mutta ne,
jotka suunnittelevat turmiota
sielulleni,

joutuvat maan syvyyksiin.

¹¹ Heidät annetaan miekan

saaliiksi,

he joutuvat sakaalien osaksi.

¹² Mutta kuningas iloitsee

Jumalassa.

Jokainen, joka vannoo Jumalan

kautta,

kerskaa Jumalasta,

sillä valheenpuhujien suu

tukitaan.

Psalmi 64

Salakavalat juonittelijat

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Daavidin psalmi.

² Jumala, kuule ääneni,

kun valitan.

Varjele elämäni vihollisen pelolta.

³ Kätke minut pahojen salaliitolta,

pahantekijöiden riehuvalta

joukolta.

⁴ He hiovat kielensä kuin miekan,

suuntaavat katkeran puheensa

kuin nuolen

⁵ ampuakseen piilopaikastaan

nuhteetonta.

Yhtäkkiä he ampuvat häntä

eivätkä pelkää.

⁶ He rohkaisevat itseään pahoissa

aikeissaan.

He kehuvat virittävänsä ansoja

ja kysyvät: ”Kuka sen näkee?”

⁷ He suunnittelevat vääryyksiä:

”Meillä on juoni suunniteltuna.”

Syvä on miehen sisin ja sydän.

⁸ Mutta Jumala ampuu heitä

nuolella,

yhtäkkiä heitä kohtaavat iskut,

⁹ ja he kompastuvat,

heidän oma kielensä on

heitä vastaan.

Kaikki, jotka heidät näkevät,

pudistavat päätään.

¹⁰ Ja kaikki ihmiset pelästyvät.

He julistavat Jumalan töitä

ja ottavat opikseen hänen

teoistaan.

¹¹ Iloitkoon vanhurskas Herrassa

ja turvatkoon häneen!

Kaikki oikeamieliset kerskatkoot!

Psalmi 65

Jumalan virta on vettä täynnä

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Daavidin psalmi, laulu.

² Sinua, Jumala, ylistetään

hiljaisuudessa Siionissa,

ja sinulle täytetään lupaus.

³ Sinä, joka kuulet rukouksen,

sinun luoksesi tulee kaikki liha.

⁴ Syntini ovat minulle ylen raskaat,

mutta sinä sovitat meidän

rikoksemme.

⁵ Autuas se, jonka sinä valitset

ja otat lähellesi,

esipihoissasi asumaan!

Me tulemme kylläisiksi sinun

huoneesi hyvyydestä,

sinun temppelisi pyhydestä.

⁶ Pelottavilla teoilla sinä vastaat

meille vanhurskaudessa,

Jumala, meidän pelastajamme,
kaikkien maan äärten ja kaukaisen
meren turva.

⁷ Voimallasi sinä olet perustanut
vuoret,
sinä olet vyöttäytynyt
väkevyydellä.

⁸ Sinä hiljennät merten pauhinan,
niiden aaltojen pauhinan
ja kansojen metelin,

⁹ niin että maan äärissä asuvat
pelkäävät

sinun tunnustekojesi.

Sinä saat idän ja lännen maat
kohottamaan riemuhuudon.

¹⁰ Sinä pidät maasta huolen
ja kastelet sen runsaasti,
teet sen hyvin rikkaaksi.
Jumalan virta on vettä täynnä.
Sinä valmistat heidän viljansa,
sinä todellakin valmistat maan.

¹¹ Sinä kastelet maan vaot,
tasoitat sen multapaakut,
sadekuuroilla sinä sen pehmität
ja siunaat sen kasvun.

¹² Sinä kruunaat vuoden
hyvydelläsi,
ja sinun polkusi tihkuvat
runsautta,

¹³ tihkuvat erämaan laitumille,
ja kukkulat vyöttäytyvät riemuun.

¹⁴ Kedot verhoutuvat
lammasmaumoihin,
ja laaksot lainehtivat viljaa.
Riemuitaan ja lauletaan!

Psalmi 66

Ylistys Jumalan ihmeellisestä avusta

¹ *Musiikinjohtajalle. Laulu, psalmi.*

Kohottakaa Jumalalle riemuhuuto,
kaikki maa!

² Laulakaa hänen nimensä
kunniaa,

antakaa hänelle kunnia ja ylistys!

³ Sanokaa Jumalalle:

”Kuinka pelottavia ovatkaan
sinun tekosi!”

Suuren voimasi tähden
vihollisesi matelevat sinun
edessäsi.

⁴ Koko maa kumartaa sinua
ja laulaa ylistystäsi,
laulaa nimesi ylistystä. Sela.

⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä,
pelottavia tekoja ihmisiä kohtaan.

⁶ Hän muutti meren kuivaksi
maaksi,

virran poikki mentiin jalkaisin.
Siellä me iloitsimme hänestä.

⁷ Hän hallitsee voimassaan
ikuisesti,

hänen silmänsä tarkkaavat
kansoja.

Niskoittelijat älkööt korottako
itseään. Sela.

⁸ Ylistäkää, kansat, meidän
Jumalaamme,

antakaa hänen ylistyksensä
äänen raikua.

⁹ Hän antaa meidän sielullemme
elämän

eikä salli jalkamme horjua.

¹⁰ Totisesti sinä, Jumala,
olet koetellut meitä,
olet puhdistanut meitä,
niin kuin hopea puhdistetaan.
¹¹ Sinä veit meidät verkkoon,
panit kuorman lanteillemme.
¹² Sinä panit ihmiset ajamaan
päämme yli.
Me jouduimme tuleen ja veteen,
mutta sinä veit meidät
ylitsevuotavaan
virvoitukseen.
¹³ Minä saavun huoneeseesi
polttohrien kera.
Minä täytän sinulle lupaukseni,
¹⁴ jotka huuleni lausuivat
ja suuni puhui hädässäni.
¹⁵ Minä uhraan sinulle lihavia
polttouhreja
pässien uhrisavun kera.
Minä valmistan sinulle uhreiksi
härkiä ja vuohipukkeja. Sela.
¹⁶ Tulkaa, kaikki jotka pelkäätte
Jumalaa,
kuulkaa, niin kerron,
mitä hän on sielulleni tehnyt.
¹⁷ Häntä minä suullani huusin,
ja ylistys oli kielelläni.
¹⁸ Jos minä olisin vaalinut
vääryyttä sydämessäni,
ei Herra olisi minua kuullut.
¹⁹ Kuitenkin Jumala kuuli minua
ja kuunteli tarkoin rukoukseni
ääntä.

²⁰ Kiitetty olkoon Jumala,
joka ei hylännyt rukoustani
eikä ottanut minulta
pois armaan!

Psalmi 67

Kiitos Jumalan siunauksesta

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Kielisoittimilla. Psalmi, laulu.

² Jumala olkoon meille armollinen
ja siunatkoon meitä.
Hän valaiskoon kasvonsa
meille, sela,
³ että maan päällä tunnettaisiin
sinun tiesi,
kaikissa kansoissa sinun
valmistamasi pelastus.
⁴ Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt,
sinua kaikki kansat kiittäkööt.
⁵ Iloitkoot ja huutakoot riemusta
kansakunnat,
sillä sinä tuomitset kansat oikein
ja johdat kansakuntia maan
päällä. Sela.
⁶ Kiittäkööt kansat sinua, Jumala,
kiittäkööt sinua kaikki kansat.
⁷ Maa on antanut satonsa.
Siunatkoon meitä Jumala, meidän
Jumalamme.
⁸ Siunatkoon meitä Jumala,
ja pelätkööt häntä kaikki
maan ääret.

Psalmi 68

Meillä on Jumala, joka auttaa

¹ Musiikinjohtajalle.

Daavidin psalmi, laulu.

² Nouskoon Jumala,
hajaantukoot hänen vihollisensa,
hänen vihamiehensä paetkoot
hänen kasvojensa edestä.

³ Sinä hajotat heidät niin kuin
savu hajoaa.

Niin kuin vaha sulaa tulen
hohteessa,

niin katoavat jumalattomat
Jumalan kasvojen edestä.

⁴ Mutta vanhurskaat iloitsevat
ja riemuitsevat,
Jumalan edessä he iloitsevat
riemuiten.

⁵ Laulakaa Jumalalle,
laulakaa hänen nimensä ylistystä!
Tehkää tie hänelle,
joka ratsastaa halki aromaiden.
Herra on hänen nimensä,
riemuitkaa hänen kasvojensa
edessä!

⁶ Hän on orpojen isä ja leskien
puolustaja,
Jumala pyhässä asunnossaan.

⁷ Jumala antaa yksinäisille kodin
ja vie vangitut vapauteen ja
hyvinvointiin,
mutta niskoittelijat saavat asua
kuivassa maassa.

⁸ Jumala, kun sinä lähdit
kansasi edellä,
kun sinä astelit autiomaassa, sela,

⁹ niin maa vapisi,
jopa taivaatkin pisaroivat vettä
Jumalan edessä,
itse Siinai vapisi Jumalan,
Israelin Jumalan, edessä.

¹⁰ Runsailla sateilla sinä, Jumala,
vihmoit perintömaatasi;
kun se oli nälännyksissä,
sinä virvoitit sen.

¹¹ Sinun laumasi asettui
siihen asumaan.

Hyvydessäsi sinä, Jumala,
valmistit sen kurjille.

¹² Herra antaa sanoman,
suuri on ilosanoman
saattajatarten joukko.

¹³ "Sotajoukkojen kuninkaat
pakenevat,

he pakenevat,
ja perheenemäntä jakaa saaliin.

¹⁴ Jäättekö makailemaan
lammastarhojen vaiheille?

Kyyhkysen siivet on silattu
hopealla,
sen sulat vihertävällä kullalla.

¹⁵ Kun Kaikkivaltias ajoi kuninkaat
hajalle,
satoi lunta Salmonilla."

¹⁶ Jumalan vuori on Baasanin
vuori,
monihuippuinen vuori on
Baasanin vuori.

¹⁷ Miksi te, monihuippuiset
vuoret,
katsotte karsaasti vuorta,
jonka Jumala on halunnut
asuinpaikakseen?

Totisesti, Herra asuu siellä
ikuisesti.

¹⁸ Jumalan sotavaunuja on
kymmeniätuhansia,
tuhansia ja taas tuhansia.
Herra on niiden keskellä
pyhytydessään kuin Siinai.

¹⁹ Sinä nousit korkeuteen,
otit vankeja saaliiksi,
sait lahjaksi ihmisiä,
jopa niskoittelijoitakin,
asumaan Herran Jumalan luona.

²⁰ Kiitetty olkoon Herra,
joka päivittäin kantaa
kuormamme,
Jumala, meidän pelastajamme.
Sela.

²¹ Meillä on Jumala, Jumala,
joka pelastaa,
ja Herra, Herra, joka kuolemasta
vapauttaa.

²² Mutta vihollistensa pään
Jumala murskaa,
niiden karvaisen päälään,
jotka syyllisyydessään vaeltavat.

²³ Herra sanoo: "Baasanista minä
heidät palautan,
palautan meren syvyyksistä,

²⁴ että saisit polkea jalkasi
heidän vereensä
ja että koiriesi kieli saisi osansa
vihollisista."

²⁵ Jumala, ihmiset näkevät
juhlakulkueesi,
minun Jumalani ja kuninkaani
kulkueet pyhäkössä.

²⁶ Edellä kulkevat laulajat,

jäljessä soittajat,
rumpuja lyövien neitsyiden
keskellä.

²⁷ Kiittäkää Jumalaa seurakunnan
kokouksissa,
kiittäkää Herraa, te jotka olette
Israelin lähteestä.

²⁸ Siellä nuori Benjamin
johtaa heitä,
Juudan ruhtinaita joukkoineen,
Sebulonin ruhtinaita,
Naftalin ruhtinaita.

²⁹ Jumalasi on säätänyt
sinulle vallan.
Jumala, osoita voimasi,
niin kuin olet tehnyt meille
ennenkin.

³⁰ Sinun temppelesi tähden,
joka kohooa Jerusalemin yli,
kuninkaat tuovat sinulle lahjoja.

³¹ Nuhtele ankarasti ruovikon
petoa,
härkien laumaa, kansojen
vasikoita,
niin että ne lankeavat maahan
hopeaharkkoineen.

Hajota kansat, jotka rakastavat
taistelua.

³² Mahtimiehet saapuvat
Egyptistä,
Kuus kiiruhtaa ojentamaan
käsiään Jumalan puoleen.

³³ Maan valtakunnat,
laulakaa Jumalalle,
laulakaa Herran ylistystä, sela,
³⁴ hänen, joka ratsastaa ikuisten
taivaitten taivaassa!

Katso, hän antaa äänensä kuulua,
mahtavan äänen.

³⁵ Tunnustakaa Jumalan voima!

Hänen majesteettiutensa on
Israelin yllä

ja hänen voimansa pilvissä.

³⁶ Pelättävä olet sinä pyhäkössäsi,
Jumala!

Hän on Israelin Jumala,
hän antaa kansalleen voiman
ja väkevyyden.

Kiitetty olkoon Jumala!

Psalmi 69

Herran kärsivän palvelijan rukous

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Liljat". Daavidin psalmi.*

² Pelasta minut, Jumala,
sillä vedet nousevat sieluuni asti.

³ Olen vajonnut syvälle
pohjattomaan liejuun,
olen joutunut vetten syvyykseen,
ja virta on huuhtonut minut
mukanaan.

⁴ Olen väsynyt huutamisesta,
kurkkuni kuivettuu.
Silmäni ovat rauenneet
odottaessani Jumalaani.

⁵ Enemmän kuin hiuksia päässäni
on niitä, jotka minua syyttää
vihaavat.

Paljon on niitä, jotka tahtovat
tuhota minut,
noita petollisia vihollisiani.
Se, mitä en ole ryöstänyt,
minun täytyy palauttaa.

⁶ Jumala, sinä tunnet
mielettömyyteni,
eikä syyllisyyteni ole sinulta
salassa.

⁷ Älkööt minun vuokseni joutuko
häpeään ne,
jotka odottavat sinua,
Herra, Herra Sebaot.
Älkööt minun vuokseni joutuko
häväistyksi ne,
jotka etsivät sinua,
Israelin Jumala.

⁸ Sillä sinun tähtesi minä
kannan häpeää,
pilkkua peittää kasvoni.

⁹ Vieraaksi olen käynyt veljilleni,
muukalaiseksi äitini lapsille,
¹⁰ sillä kiivaus huoneesi puolesta
on kuluttanut minut
ja sinua herjaavien herjaukset
ovat osuneet minuun.

¹¹ Minä itkin ja vaivasin sieluani
paastolla,
mutta siitäkin sain pilkkaa
osakseni.

¹² Kun otin puvukseni säkin,
niin minusta tuli heille sananparsa.

¹³ Porteissa istujat jaarittelevat,
väkijuomien juojat laulavat
minusta.

¹⁴ Mutta minä tuon rukoukseni
sinulle, Herra,
otollisella ajalla.
Jumala, vastaa minulle suuressa
armossasi
pelastavan uskollisuutesi tähden.
¹⁵ Pelasta minut liejusta,

etten vajoaisi siihen.

Anna minun pelastua

vihamiesteni käsistä

ja vetten syvyyksistä.

¹⁶ Älköön virta huuhtoko minua

mukanaan,

älköön syvyys minua nielkö,

älköön kuilu sulkeko suutaan

ylläni.

¹⁷ Vastaa minulle, Herra,

sillä sinun armosi on hyvä,

käänny puoleeni suuren

laupeutesi tähden.

¹⁸ Älä kätke kasvojasi palvelijaltasi.

Vastaa minulle pian,

sillä minulla on ahdistus.

¹⁹ Tule lähelle sieluani ja

lunasta se,

lunasta minut vihollisteni tähden.

²⁰ Sinä tiedät minun häväistykseni

ja häpeäni ja pilkkani.

Kaikki ahdistajani ovat sinun

edessäsi.

²¹ Häväistys on särkenyt sydämeni,

olen kuolemansairas.

Minä odotin sääliä, mutta

sitä ei ollut,

ja lohduttajia, mutta en löytänyt.

²² He panivat koiruohoa ruokaani

ja juottivat hapanviiniä janooni.

²³ Tulkoon heidän pöytänsä

heille pyydykseksi

ja ansaksi noille huolettomille.

²⁴ Pimentykööt heidän silmänsä,

etteivät he näe,

ja saata heidän lanteensa alati

horjumaan.

²⁵ Vuodata heidän päälleen

kiivautesi,

ja vihasi hehku saavuttakoon

heidät.

²⁶ Tulkoon heidän leiripaikkansa

autioksi,

älköön heidän teltoissaan

olko asukasta.

²⁷ Sillä he vainoavat sitä,

jota sinä olet lyönyt,

kertoilevat niiden tuskista,

joita sinä olet haavoittanut.

²⁸ Lisää heille syyllisyyttä

syyllisyyden päälle,

älkööt he pääskö osallisiksi sinun

vanhurskaudestasi.

²⁹ Pyyhittäköön heidät pois

elämän kirjasta,

älköön heitä kirjoitettako

vanhurskaiden joukkoon.

³⁰ Minä olen kurja ja

tunnen tuskaa.

Sinun valmistamasi pelastus,

Jumala, suojatkoon minua.

³¹ Minä ylistän Jumalan

nimeä laulaen

ja julistan hänen suuruuttaan

kiittäen.

³² Se kelpaa Herralle paremmin

kuin härkä,

paremmin kuin sonni, sarvipää

ja sorkkajalka.

³³ Nöyrät näkevät tämän ja

iloitsevat.

Elpyköön teidän sydämenne,

teidän, jotka etsitte Jumalaa,

³⁴ sillä Herra kuulee köyhiä

eikä halveksi vankejaan.

³⁵ Ylistäkööt häntä taivaat ja maa,
meret ja kaikki, mitä niissä liikkuu.

³⁶ Sillä Jumala pelastaa Siionin
ja rakentaa Juudan kaupungit.
Hänen palvelijansa asettuvat sinne
ja saavat sen perinnökseen.

³⁷ Se tulee heidän jälkeläistensä
perintöosuudeksi,
ja ne, jotka hänen nimeään
rakastavat,
saavat asua siinä.

Psalmi 70

Jumala on suuri!

¹ *Musiikinjohtajalle. Daavidin
psalmi. Muistettavaksi.*

² Jumala, riennä pelastamaan
minut!

Herra, riennä avukseni!

³ Hävetkööt ja hämmentykööt
ne, jotka tavoittelevat henkeäni.
Perääntykööt ja joutukoot
häpeään

ne, jotka tahtovat minulle pahaa.

⁴ Kääntykööt takaisin häpeissään
ne, jotka sanovat: "Kas niin,
kas niin!"

⁵ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa
kaikki, jotka sinua etsivät.
Ne, jotka rakastavat sinun
valmistamaasi pelastusta,
sanokoot aina: "Jumala on suuri!"

⁶ Mutta minä olen kurja ja köyhä.
Jumala, riennä minun luokseni.

Sinä olet minun apuni ja
vapauttajani.

Herra, älä viivy!

Psalmi 71

Vanhuksen rukous ja kiitos

¹ Sinuun, Herra, minä turvaan,
älä salli minun ikinä
joutua häpeään.

² Pelasta minut vanhurskaudessasi
ja vapauta minut,
käännä korvasi puoleeni ja
auta minua.

³ Ole minulle turvakallio,
jolle saan aina tulla;
sinä olet säätänyt minulle
pelastuksen,
sillä sinä olet minun kallioni
ja linnani.

⁴ Jumalani, vapauta minut
jumalattoman kädestä,
väärintekijän ja väkivaltaisen
kourista.

⁵ Sillä sinä olet minun toivoni,
Herra,

Herra, sinä olet ollut minun
turvani nuoruudestani asti.

⁶ Sinun varassasi olen ollut
kohdusta saakka,
sinä päästit minut äitini kohdusta.
Sinua minä aina ylistän.

⁷ Monelle minä olen kuin
kummajainen,
mutta sinä olet vahva turvani.

⁸ Suuni on täynnä sinun kiitostasi,
kaiken päivää sinun ihanuutesi
ylistystä.

⁹ Älä heitä minua pois vanhuuteni päivinä,
älä hylkää minua, kun voimani loppuvat.

¹⁰ Sillä viholliseni puhuvat minusta,
ne, jotka väijyvät henkeäni, neuvottelevat keskenään

¹¹ ja sanovat: ”Jumala on hylännyt hänet.
Ajakaa häntä takaa ja ottakaa kiinni,

ei hänellä ole pelastajaa.”

¹² Jumala, älä ole kaukana minusta,

Jumalani, riennä avukseni.

¹³ Joutukoot häpeään ja tuhoutukoot minun syyttäjäni.

Peittykööt häväistykseen ja pilkkaan
ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

¹⁴ Mutta minä odotan ja toivon alati
ja ylistän sinua yhä enemmän.

¹⁵ Suuni kertoo sinun vanhurskaudestasi,
kaiken päivää sinun pelastusteoistasi,
vaikka en tunnekaan niiden määrää.

¹⁶ Minä tuon julki Herran, Herran, voimatekoja,
muistutan sinun vanhurskaudestasi,
sinun ainoan.

¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti,
ja tähän saakka olen julistanut sinun ihmeitäsi.

¹⁸ Ja vaikka olen tullut vanhaksi ja harmaaksi,
älä hylkää minua, Jumala, että saan julistaa käsivartesi voimaa nousevalle polvelle,
sinun voimatekojasi kaikille vielä tuleville.

¹⁹ Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu korkeuksiin,
sinun, joka teet suuria tekoja.
Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

²⁰ Sinä, joka olet antanut minun kokea ahdistuksia,
monia ja vaikeita,
sinä virvoitat minut ja nostat minut jälleen ylös
maan syvyyksistä.

²¹ Anna minun arvoni kasvaa,
käänny puoleeni ja lohduta minua.

²² Silloin minä kiitän sinua harppua soittaen,
sinun uskollisuuttasi, Jumalani.
Soitan lyyralla ylistystä sinulle,
sinä Israelin Pyhä.

²³ Huuleni riemuitsevat,
kun laulan sinulle ylistystä,
niin myös sieluni,
jonka olet lunastanut.

²⁴ Kaiken päivää minun kieleni kertoo sinun vanhurskaudestasi,
sillä häpeän ja pilkan kohteiksi joutuvat
ne, jotka hankkivat minulle pahaa.

Psalmi 72

Rukous kuninkaan puolesta

¹ Omistettu Salomolle.

Jumala, anna kuninkaalle
oikeat tuomiosi,
anna vanhurskautesi kuninkaan
pojalle.

² Tuomitkoon hän kansaasi
vanhurskaasti
ja kurjiasi oikeuden mukaan.

³ Kantakoot vuoret rauhaa
kansalle,
niin myös kukkulat,
vanhurskaudessa.

⁴ Hankkikoon hän kansan
kurjille oikeuden,
pelastakoon köyhien lapset
ja musertakoon sortajan.

⁵ Niin he pelkäävät sinua
niin kauan kuin pysyvät
aurinko ja kuu,
polvesta polveen.

⁶ Olkoon hän kuin sade, joka
lankeaa nurmikolle,
kuin sadekuuro, joka kostuttaa
maan.

⁷ Hänen päivinään vanhurskas
kukoistaa,
ja rauha on oleva runsas,
kunnes kuuta ei enää ole.

⁸ Hallitkoon hän merestä mereen
ja Eufratvirrasta maan
ääriin saakka.

⁹ Hänen edessään polvistuvat
aavikon asujat,

ja hänen vihollisensa nuolevat
tomua.

¹⁰ Tarsiin ja saarten kuninkaat
tuovat lahjoja,
Saban ja Seban kuninkaat
maksavat veroa.

¹¹ Hänen edessään kumartuvat
maahan kaikki kuninkaat,
kaikki kansakunnat palvelevat
häntä,

¹² sillä hän pelastaa köyhän,
joka huutaa apua,
ja kurjan, jolla ei ole auttajaa.

¹³ Hän säälii vähäosaista ja köyhää
ja pelastaa köyhien sielun.

¹⁴ Sorrosta ja väkivallasta hän
lunastaa heidät,
heidän verensä on hänen
silmissään kallis.

¹⁵ Hän eläköön,
ja hänelle annettakoon
Saban kultaa.

Hänen puolestaan rukoiltakoon
aina
ja häntä siunattakoon
lakkaamatta.

¹⁶ Olkoon viljan runsaus maassa
vuorten huippuja myöten.
Sen hedelmä huojukoon
kuin Libanon,

ja kansaa nousemaan kaupungeista
kuin ruohoa maasta.

¹⁷ Pysyköön hänen nimensä
ikuisesti.

Niin kauan kuin aurinko paistaa,
versokoon hänen nimensä.

Hänessä siunatkoot itsensä
 kaikki kansat
 ja ylistäkööt häntä onnelliseksi.
¹⁸ Kiitetty olkoon Herra Jumala,
 Israelin Jumala,
 ainoa, joka ihmeitä tekee.
¹⁹ Kiitetty olkoon hänen kunniakas
 nimensä ikuisesti,
 kaikki maa olkoon täynnä hänen
 kunniaansa.
 Aamen, aamen.
²⁰ Daavidin, lisain pojan,
 rukoukset päättyvät.

KOLMAS KIRJA, 73 – 89

Psalmi 73

Miksi jumalattomat menestyvät?

¹ Aasafin psalmi.

Todellakin, Jumala on hyvä
 Israelille,
 niille, joilla on puhdas sydän.
² Mutta minun jalkani olivat
 vähällä kompastua,
 askeleeni olivat liukastua,
³ sillä minä kadehdin ylvästelijöitä,
 kun näin jumalattomien
 menestyvän.
⁴ He ovat vapaita vaivoista
 kuolemaansa asti,
 heidän ruumiinsa on terve
 ja lihava.
⁵ Eivät he ole osallisia tavallisten
 kuolevaisten raadannasta,
 eikä heitä vaivata niin kuin
 muita ihmisiä.

⁶ Siksi ylpeys on heillä
 kaulakoristeena,
 väkivalta on puku, joka
 verhoaa heidät.
⁷ Heidän silmänsä pullistuvat ulos
 lihavuuden vuoksi,
 heidän sydämensä kuvittelut
 kulkevat valtoimina.
⁸ Pahuudessaan he pilkkaavat
 ja puhuvat väkivallan puheita.
 He puhuvat kuin korkeuksista.
⁹ He ovat suunnanneet suunsa
 taivasta vastaan,
 ja heidän kielensä kulkee
 pitkin maata.
¹⁰ Siksi kansa kääntyy heidän
 puoleensa
 ja särpii vettä yllin kyllin.
¹¹ He sanovat: "Kuinka Jumala
 sen tietäisi,
 onko Korkeimmalla tietoa?"
¹² Katso näitä ovat jumalattomat:
 he elävät ainaisessa rauhassa
 ja lisäävät rikkauttaan.
¹³ Aivan turhaan olen pitänyt
 sydämeni puhtaana
 ja pessyt käteni viattomuudessa,
¹⁴ sillä minua vaivataan
 kaiken päivää
 ja saan kuritusta joka aamu.
¹⁵ Jos olisin sanonut: noin
 minäkin puhun,
 olisin pettänyt lastesi suvun.
¹⁶ Minä mietin ymmärtääkseni
 tämän,
 mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

¹⁷ kunnes pääsin sisälle Jumalan
pyhiin salaisuuksiin
ja käsitin, mikä heidän
loppunsa on.

¹⁸ Todellakin, sinä panet heidät
liukkaalle,
syökset heidät perikatoon.

¹⁹ Kuinka äkkiä he joutuvatkaan
tuhoon!

He tuhoutuvat täysin,
heidän loppunsa on kauhea.

²⁰ Niin kuin uni katoaa herätessä,
niin sinä, Herra,
teet herätessäsi tyhjäksi heidän
valhekuvansa.

²¹ Kun sydämeni katkeroitui
ja munuaisiini pisti,

²² silloin minä olin järjetön
enkä ymmärtänyt mitään,
olin edessäsi kuin elukka.

²³ Kuitenkin minä pysyn aina
sinun luonasi,
sinä pidät kiinni oikeasta
kädestäni.

²⁴ Sinä johdatat minua neuvosi
mukaan

ja otat minut viimein kunniaan.

²⁵ Ketä muuta minulla olisi
taivaassa!

Ja kun sinä olet kanssani,
en kaipaa mitään maan päältä.

²⁶ Vaikka ruumiini ja sieluni
riutuvat,

Jumala on sydämeni kallio
ja ikuinen osani.

²⁷ Sillä katso,

ne, jotka ovat sinusta kaukana,
hukkuvat.

Sinä tuhoat kaikki,
jotka haureudessa luopuvat
sinusta.

²⁸ Mutta minun onneni on olla
lähellä Jumalaa,
minä panen turvani Herraan,
Herraan,
kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Psalmi 74

Valitus temppelin hävityksen johdosta

¹ *Aasafin mietepsalmi.*

Miksi, oi Jumala, hylkäsit
meidät ainiaaksi?

Miksi vihasi savuaa laitumesi
lampaita vastaan?

² Muista seurakuntaasi,
jonka muinoin ostit
ja lunastit perintöheimoksesi,
muista Siionin vuorta, jolla asut!

³ Ohjaa askeleesi ikuisille
raunioille.

Kaiken on vihollinen turmellut
pyhäkössä.

⁴ He karjuivat kokoushuoneessasi,
he pystyttivät sinne omat
merkkinsä voitonmerkeiksi.

⁵ Näytti kuin olisi tiheässä
metsässä

heilutettu kirveitä korkealle.

⁶ Ja nyt he lyövät kaikki temppelin
koristeveistokset
kirveillä ja nuijilla rikki!

⁷ He polttivat pyhäkkösi tulella
 maan tasalle,
 häpäisivät nimesi asumuksen.
⁸ He sanoivat sydämessään:
 ”Me hävitämme kaiken.”
 He polttivat kaikki Jumalan
 kokoushuoneet maasta.
⁹ Emme näe merkkejämme,
 ei ole enää profeettaa.
 Joukossamme ei ole ketään,
 joka tietäisi, kuinka kauan!
¹⁰ Kuinka kauan, Jumala,
 ahdistaja saa herjata,
 saako vihollinen iankaiken
 pilkata sinun nimeäsi?
¹¹ Miksi pidätät kättäsi,
 oikeaa kättäsi?
 Vedä se povestasi
 ja tee hävityksestä loppu.
¹² Jumala on kuninkaani
 muinaisuudesta asti.
 Hän tekee pelastustekoja
 maan päällä.
¹³ Sinä halkaisit voimallasi meren,
 musersit lohikäärmeiden päät
 vetten päällä.
¹⁴ Sinä ruhjoit rikki Leviatanin päät
 ja annoit sen ruuaksi aavikon
 asujille.
¹⁵ Sinä puhkaisit kuohumaan
 lähteen ja puron,
 sinä kuivasit väkevät virrat.
¹⁶ Sinun on päivä ja sinun on yökin,
 sinä valmistit valon ja auringon.
¹⁷ Sinä määräsit kaikki maan rajat,
 kesän ja talven olet sinä tehnyt.

¹⁸ Muista tämä: vihollinen
 herjaa Herraa,
 ja houkka kansa pilkkaa
 sinun nimeäsi.
¹⁹ Älä anna pedolle alttiiksi
 metsäkyyhkyksi sielua,
 älä unohda iäksi kurjiesi elämää.
²⁰ Katso liittoasi, sillä täynnä ovat
 maan pimennot väkivallan pesiä.
²¹ Älä salli sorretun kääntyä
 häväistynä takaisin.
 Kurja ja köyhä saakoot ylistää
 sinun nimeäsi.
²² Nouse, Jumala, aja asiasi!
 Muista, miten houkat herjaavat
 sinua kaiken päivää.
²³ Älä unohda vihollistesi huutoa,
 älä vastustajiesi meteliä,
 joka kohooa lakkaamatta.

Psalmi 75

Jumalan vanhurskas tuomio

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
 ”Älä tuhoa”. Psalmi, Aasafin laulu.*
² Me kiitämme sinua, Jumala,
 me kiitämme sinua!
 Lähellä on sinun nimesi,
 sinun ihmeistäsi kerrotaan.
³ ”Vaikka minä asetan määräjän,
 minä tuomitsen oikein.
⁴ Maa kaikkine asukkaineen
 järkkyy,
 mutta minä pidän lujina sen
 pylväät. Sela.
⁵ Ylvästeilijöille minä sanon:
 ’Älkää ylvästelkö!’

ja jumalattomille: ‘Älkää sarvea
nostako!’

⁶ Älkää nostako sarveanne
korkealle,
älkää puhuko niskoitellen,
julkeasti.”

⁷ Ei tule apua idästä, ei lännestä,
ei vuorisesta autiomaasta,

⁸ vaan Jumala on tuomari:
yhden hän alentaa,
toisen ylentää.

⁹ Sillä Herran kädessä on malja,
joka vaahtoa täynnä sekoitettua
viiniä.

Siitä hän kaataa,
ja kaikkien maan jumalattomien
täytyy se juoda,

särpiä se pohjasakkoja myöten.

¹⁰ Minä julistan iäti,
laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle.

¹¹ Ja kaikki jumalattomien sarvet
minä katkaisen,
mutta korkealle kohoavat
vanhurskaan sarvet.

Psalmi 76

Israelin Jumala on voitokas tuomari

¹ *Musiikinjohtajalle. Kielisoittimilla.
Psalmi, Aasafin laulu.*

² Jumala on tunnettu Juudassa,
hänen nimensä on suuri Israelissa.

³ Saalemissa on hänen majansa,
hänen asumuksensa on Siionissa.

⁴ Siellä hän mursi jousen salamat,
kilven, miekan ja sodan. Sela.

⁵ Sinä olet loistokas,
ylväampi kuin voittosaaliin vuoret.

⁶ Urhoollisilta ryöstettiin aseet,
he nukkuivat uneensa,
kaikkien sankarien kädet
herposivat.

⁷ Sinun nuhtelustasi, Jaakobin
Jumala,
vaunumiehet ja hevoset vaipuivat
raskaaseen uneen.

⁸ Sinä olet pelottava, sinä yksin.
Kuka kestää sinun edessäsi,
kun sinä vihastut?

⁹ Taivaasta sinä annoit tuomiosi
kuulua.

Maa pelästyi ja vaiken,

¹⁰ kun Jumala nousi tuomiolle
pelastaakseen kaikki maan
nöyrät. Sela.

¹¹ Ihmisten vihakin tulee sinulle
ylistykseksi.

Vihasta pelastuneet sinä
vyötät voimalla.

¹² Tehkää lupauksia
ja täyttäkää ne Herralle,
Jumalallenne.

Kaikki hänen ympärillään asuvat
tuokoot lahjoja Pelättävälle.

¹³ Hän lannistaa ruhtinaitten
rohkeuden,
häntä pelkäävät maan kuninkaat.

Psalmi 77

Lohdullinen katsaus menneisyyteen

¹ *Musiikinjohtajalle. Jedutunin tapaan. Aasafin psalmi.*

² Minä korotan ääneni Jumalan puoleen ja huudan.

Minä korotan ääneni Jumalan puoleen,

ja hän kuuntelee minua.

³ Ahdistukseni aikana minä etsin Herraa;

käteni on yöllä ojentuneena eikä väsy.

Minun sieluni ei lohdutuksesta huoli.

⁴ Minä muistan Jumalaa ja huokaan.

Minä mietiskelen ja henkeni nääntyy. Sela.

⁵ Sinä pidät silmäni auki.

Olen niin järkyttynyt, etten voi puhua.

⁶ Minä ajattelen muinaisia päiviä, ammoin menneitä vuosia.

⁷ Minä muistan yöllä soittoni ja lauluni,

mietiskelen sydämessäni, ja henkeni tutkii:

⁸ Hylkääkö Herra ikuisiksi ajoiksi, eikä hän enää ole suosiollinen?

⁹ Onko hänen armonsa mennyt ainiaaksi,

onko hänen ilmoituksensa lakannut ikiajoiksi?

¹⁰ Onko Jumala unohtanut olla armollinen,

onko hän vihassaan sulkenut laupeutensa? Sela.

¹¹ Minä sanon: minun tuskani on se,

että Korkeimman oikea käsi on muuttunut.

¹² Minä muistelen Herran tekoja, niin, minä muistelen sinun muinaisia ihmeitäsi.

¹³ Minä mietiskelen kaikkia sinun töitäsi

ja ajattelen sinun tekojasi.

¹⁴ Jumala, sinun tiesi on pyhä.

Kuka on jumala, suuri niin kuin sinä, Jumala?

¹⁵ Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä.

Sinä olet tehnyt voimasi tunnetuksi kansojen keskuudessa.

¹⁶ Käsivarrellasi sinä lunastit kansasi,

Jaakobin ja Joosefin lapset. Sela.

¹⁷ Vedet näkivät sinut, Jumala, vedet näkivät sinut ja vapisivat, jopa syvyydet järisivät.

¹⁸ Paksut pilvet syöksivät vettä, ukkospilvet antoivat äänensä jylistä,

ja sinun nuolesi lensivät.

¹⁹ Sinun ukkosesi jylinä vyöryi, salamat valaisivat maanpiirin, maa vapisi ja järkkäyi.

²⁰ Meren halki kävi sinun tiesi, polkusi läpi suurten vetten, eikä jalanjälkiäsi voitu havaita.

²¹ Sinä johdit kansaasi kuin
lammaslaumaa
Mooseksen ja Aaronin kädellä.

Psalmi 78

Jumalan johdatus Israelin historiassa

¹ *Aasafin mietepsalmi.*

Kuuntele, kansani, minun
opetustani,
kääntäkää korvanne kuulemaan
sanojani.

² Minä avaan suuni vertauksiin,
tuon ilmi muinaisaikojen
arvoituksia.

³ Mitä olemme kuulleet ja
saaneet tietää
ja mitä isämme ovat meille
kertoneet,

⁴ sitä me emme heidän
lapsiltaan salaa.

Me kerromme tulevalle
sukupolvelle

Herran ylistettävistä teoista,
hänen voimastaan ja ihmeistään,
joita hän on tehnyt.

⁵ Hän asetti Jaakobiin todistuksen,
sääti Israeliin lain
ja käski isiämme opettamaan
ne lapsilleen,

⁶ jotta ne tuntisi tulevakin polvi,
vastedes syntyvät lapset
nousisivat
ja kertoisivat niistä omille
lapsilleen.

⁷ Ja niin nämä panisivat
luottamuksensa Jumalaan

eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja
vaan pitäisivät hänen käskynsä.

⁸ Silloin he eivät olisi niin
kuin isänsä,
niskoitteleva ja kapinoiva polvi,
sukupolvi, jonka sydän ei
ollut vakaa
ja jonka henki ei pysynyt
uskollisena Jumalalle.

⁹ Efraimilaiset, aseistetut
jousimiehet,
kääntyivät pakoon taistelun
päivänä.

¹⁰ He eivät pitäneet Jumalan
liittoa,
vaan kieltäytyivät vaeltamasta
hänen opetuksensa
mukaan.

¹¹ He unohtivat hänen tekonsa
ja ihmeensä, jotka hän oli antanut
heidän nähdä.

¹² Heidän isiensä nähden hän
teki ihmeitä
Egyptin maassa, Soonanin kedolla.

¹³ Hän halkaisi meren ja vei
heidät sen läpi,
hän pani vedet seisomaan
kuin seinämän.

¹⁴ Hän johdatti heitä päivisin
pilvellä

ja öisin tulen valolla.

¹⁵ Hän halkoi kalliot autiomaassa
ja juotti heitä runsaasti, kuin
syvistä vesistä.

¹⁶ Hän puhkaisi purot kalliosta
ja vuodatti vettä virtanaan.

¹⁷ Silti he yhä tekivät syntiä
häntä vastaan,
niskoittelivat Korkeinta vastaan
kuivassa maassa.
¹⁸ He kiusasivat Jumalaa
sydämessään
vaatimalla mielensä mukaista
ruokaa.
¹⁹ He puhuivat Jumalaa vastaan
ja sanoivat:
"Voiko Jumala kattaa pöydän
autiomaassa?"
²⁰ Kyllä hän kallioon iski,
niin että vedet vuotivat ja
purot tulvivat,
mutta voiko hän antaa myös leipää
tai hankkia kansalleen lihaa?"
²¹ Kun Herra sen kuuli, hän
kiivastui.
Tuli syttyi Jaakobissa,
ja viha nousi Israelia vastaan,
²² koska he eivät uskoneet Jumalaa
eivätkä luottaneet hänen apuunsa.
²³ Hän käski pilviä korkeudessa
ja avasi taivaan ovet.
²⁴ Hän antoi sataa heille mannaa
syötäväksi
ja tarjosi heille taivaan viljaa.
²⁵ Ihmiset söivät enkelten leipää,
hän lähetti heille evästä yllin kyllin.
²⁶ Hän pani itätuulen liikkeelle
taivaalla
ja ohjasi voimallaan etelätuulta.
²⁷ Hän antoi sataa heille lihaa
kuin tomua,
siivekkäitä lintuja kuin
meren hiekkaa.

²⁸ Hän pudotti ne heidän leiriinsä,
heidän asuntojensa ympärille.
²⁹ He söivät ja tulivat kylläisiksi.
Hän toi heille sitä, mitä he
himoitsivat.
³⁰ He eivät olleet vielä päässeet
himostaan,
ja ruoka oli vielä heidän suussaan,
³¹ kun Jumalan viha nousi
heitä vastaan.
Hän tappoi lihavimmat heidän
joukostaan
ja painoi maahan Israelin
nuoret miehet.
³² Kaikesta huolimatta he yhä
tekivät syntiä
eivätkä uskoneet hänen
ihmeisiinsä.
³³ Sen tähden hän lopetti
heidän päivänsä
kuin tuulahduksen,
päätti heidän vuotensa äkilliseen
perikatoon.
³⁴ Kun hän surmasi heitä,
he etsivät häntä,
kääntyivät ja etsivät hartaasti
Jumalaa.
³⁵ He muistivat,
että Jumala on heidän kallionsa
ja että Jumala, Korkein,
on heidän lunastajansa.
³⁶ Mutta he yrittivät pettää
häntä suullaan
ja valehtelivat hänelle kielellään.
³⁷ Heidän sydämensä ei ollut
vakaa häntä kohtaan,

eivätkä he olleet uskollisia
hänen liitossaan.
³⁸ Silti hän on laupias,
antaa anteeksi rikkomukset eikä
tahdo hukuttaa.
Usein hän käänsi vihansa pois
eikä antanut kaiken kiivautensa
herätä.
³⁹ Hän muisti, että he ovat
vain lihaa,
he ovat tuulenhenkäys, joka
menee eikä palaa.
⁴⁰ Kuinka usein he
niskoittelivatkaan häntä
vastaan autiomaassa
ja murehduttivat aavikolla
hänen mielensä!
⁴¹ Yhä uudelleen he koettelivat
Jumalaa
ja kiusasivat Israelin Pyhää.
⁴² He eivät muistaneet hänen
kätensä voimaa,
eivät päivää, jona hän lunasti
heidät ahdistajan vallasta,
⁴³ hän, joka teki tunnustekonsa
Egyptissä
ja ihmeensä Soosanin kedolla.
⁴⁴ Hän muutti vereksi Egyptin joet
ja purot, niin ettei niistä
voinut juoda.
⁴⁵ Hän lähetti egyptiläisten
keskuuteen paarmoja,
jotka purivat heitä,
ja sammakoita, jotka tekivät
heille vahinkoa.
⁴⁶ Hän antoi heidän satonsa
toukille

ja heidän vaivannäkönsä
hedelmät heinäsiirakoille.
⁴⁷ Hän hävitti rakeilla heidän
viiniköynnöksensä
ja heidän metsäviikunapuunsa
jäärakeilla.
⁴⁸ Hän antoi heidän karjansa
alttiiksi rakeille
ja heidän laumansa salamoille.
⁴⁹ Hän lähetti heitä vastaan
vihansa hehkun,
kiivastuksen, vihastuksen ja
ahdistuksen,
parven pahoja enkeleitä.
⁵⁰ Hän raivasi tien vihalleen,
ei säästänyt heidän sielujaan
kuolemalta
vaan antoi heidät ruton valtaan.
⁵¹ Hän surmasi kaikki esikoiset
Egyptistä,
miehuuden ensihedelmät
Haamin majoista.
⁵² Hän saattoi kansansa liikkeelle
kuin lampaat
ja johdatti heitä autiomaassa
kuin laumaa.
⁵³ Hän johdatti heitä turvallisesti,
eivätkä he pelänneet,
mutta heidän vihollisensa
peitti meri.
⁵⁴ Hän vei kansansa pyhälle
alueelleen,
tälle vuorelle, jonka hänen oikea
kätensä oli hankkinut.
⁵⁵ Hän karkotti kansat heidän
tieltään,

jakoi niiden maan arvalla
 heille perinnöksi
 ja asetti Israelin heimot asumaan
 niiden majoihin.

⁵⁶ Mutta he kiusasivat Jumalaa,
 Korkeinta,
 ja kapinoivat häntä vastaan
 eivätkä noudattaneet hänen
 säädöksiään.

⁵⁷ He kääntyivät pois
 ja olivat uskottomia isiensä tavoin,
 he kävivät kelvottomiksi kuin
 veltto jousi.

⁵⁸ He vihoittivat hänet
 uhrikukkuloillaan
 ja herättivät veistetyillä kuvillaan
 hänen kiivautensa.

⁵⁹ Jumala kuuli sen ja kiivastui,
 hän peräti hylkäsi Israelin.

⁶⁰ Hän jätti asumuksensa Siilossa,
 telttamajan, jonka hän oli
 pystyttänyt ihmisten
 keskelle.

⁶¹ Hän salli väkemyytensä joutua
 vankeuteen
 ja kunniansa vihollisen käsiin.

⁶² Hän antoi kansansa alttiiksi
 miekalle
 ja kiivastui perintöosaansa.

⁶³ Sen nuorukaiset kulutti tuli,
 eikä sen neitoja ylistetty
 häälauluilla.

⁶⁴ Sen papit kaatuivat miekkaan,
 eivätkä heidän leskensä itkeneet.

⁶⁵ Silloin Herra heräsi kuin unesta,
 kuin viinin voittama sankari.

⁶⁶ Hän löi vihollisensa takaisin,

tuotti heille ikuisen häpeän.

⁶⁷ Hän hylkäsi Joosefin majan
 eikä valinnut Efraimin heimoa,
⁶⁸ vaan valitsi Juudan heimon,
 Siionin vuoren, jota hän rakastaa.

⁶⁹ Hän rakensi pyhäkkönsä
 korkeuksien tasalle,
 niin kuin maan, jonka oli
 perustanut ikiajoiksi.

⁷⁰ Hän valitsi palvelijansa
 Daavidin,
 otti hänet lammastarhoista,
⁷¹ imettävien lampaiden jäljestä
 toi hänet
 kaitsemaan kansaansa Jaakobia
 ja perintöosaansa Israelia.

⁷² Ja Daavid kaitsi heitä vilpittömin
 sydämin,
 johti heitä taitavalla kädellä.

Psalmi 79

Valitus Jerusalemin hävityksestä

¹ *Aasafin psalmi.*

Jumala, pakanat ovat
 tunkeutuneet perintöosaasi.
 He ovat saastuttaneet sinun
 pyhän temppelisi,
 ovat tehneet Jerusalemin
 kiviraunioiksi.

² He ovat antaneet palvelijoittesi
 ruumiit
 ruuaksi taivaan linnuille,
 hurskaittesi lihan maan pedoille.

³ He ovat vuodattaneet heidän
 vertaan kuin vettä
 ympäri Jerusalemia,

eikä kukaan ole haudannut
kuolleita.

⁴ Me olemme joutuneet
naapuriemme häväistäviksi,
ympäriällämme asuvien
pilkattaviksi ja ivattaviksi.

⁵ Kuinka kauan, Herra, olet
vihainen?

Ikuisestiko?

Kuinka kauan kiivautesi palaa
kuin tuli?

⁶ Vuodata vihasi pakanakansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niiden valtakuntien päälle,
jotka eivät huuda avukseen
sinun nimeäsi.

⁷ Sillä he ovat syöneet Jaakobin
ja autioittaneet sen asuinsijat.

⁸ Älä lue meidän syyksemme
isiemme rikoksia
vaan anna armosi pian
kohdata meitä,
sillä me olemme joutuneet
suureen kurjuuteen.

⁹ Auta meitä, Jumala, meidän
pelastajamme,
nimesi kunnian tähden!
Pelasta meidät ja anna anteeksi
meidän syntimme
nimesi tähden.

¹⁰ Miksi pakanat saisivat sanoa:
"Missä on heidän Jumalansa?"
Tulkoon pakanoiden keskuudessa
tunnetuksi,
meidän silmiemme nähden,
palvelijoittesi vuodatetun
veren kosto.

¹¹ Tulkoon vankien valitus
sinun eteesi.

Mahtavan käsivartesi voimalla
pidä elossa kuoleman lapset.

¹² Maksa naapureittemme syliin
seitsenkertaisesti se herjaus,
jolla he ovat häväisseet
sinua, Herra.

¹³ Mutta me, sinun kansasi,
sinun laitumesi lampaat,
kiitämme sinua ikuisesti,
julistamme ylistystäsi polvesta
polveen.

Psalmi 80

Jumala, palauta meidät ennallemme

¹ *Musiikinjohtajalle. Lauletaan kuin
"Liljat". Aasafin todistus. Psalmi.*

² Kuule, Israelin paimen,
joka johdat Joosefia kuin
lammaslaumaa.

Sinä, joka istut kerubien keskellä,
ilmesty kirkkaudessa

³ Efraimin, Benjaminin ja
Manassen edessä.

Herätä voimasi ja tule meille
pelastukseksi.

⁴ Jumala, palauta meidät
ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,
niin me pelastumme.

⁵ Herra Jumala Sebaot,
kuinka kauan olet vihastunut
kansasi rukoukseen?

⁶ Olet syöttänyt heille kyynelten
leipää,

olet juottanut heille maljoittain
kyyneleitä.

⁷ Olet pannut meidät riidaksi
naapureillemme,
ja vihollisemme ilkkuvat meitä.

⁸ Sotajoukkojen Jumala,
palauta meidät ennallemme,
anna kasvojesi valon loistaa,
niin me pelastumme.

⁹ Sinä siirsit viiniköynnöksen
Egyptistä,
karkotit pakanat ja istutit sen.
¹⁰ Sinä raivasit tilaa sen eteen,
juurrutit sen, ja se täytti maan.
¹¹ Vuoret peittyivät sen varjoon
ja Jumalan setrit sen oksien alle.

¹² Se levitti köynnöksensä
mereen asti
ja vesansa Eufratvirtaan saakka.

¹³ Miksi hajotit aidan sen
ympäriä,
niin että kaikki tien kulkijat
sitä raastavat?

¹⁴ Sitä repii metsäkarju,
kedon eläimet sitä syövät.

¹⁵ Sotajoukkojen Jumala,
palaa takaisin!
Katso taivaasta ja näe!

Ota hoitoosi tämä viiniköynnös
¹⁶ ja suoja se, minkä oikea
kätesi istutti,
ja taimi, jonka olet vahvistanut
itseäsi varten.

¹⁷ Se on tulen polttama,
maahan hakattu.
Sinun kasvojesi uhkauksesta
he hukkuvat.

¹⁸ Olkoon kätesi miehen yllä,
joka on oikealla puolellasi,
ihmlapsen yllä,
jonka olet vahvistanut itseäsi
varten.

¹⁹ Silloin emme enää
luovu sinusta.
Pidä meidät elossa,
niin me huudamme avuksemme
sinun nimeäsi.

²⁰ Herra Jumala Sebaot,
palauta meidät ennallemme,
valaise meille kasvosi,
niin me pelastumme.

Psalmi 81

Juhlapäivän kiitoslaulu

¹ Musiikinjohtajalle.

Viininkorjuulaulu. Aasafin psalmi.

² Kohottakaa ilohuuto Jumalalle,
joka on meidän väkevyytemme!
Nostakaa riemuhuuto Jaakobin
Jumalalle!

³ Virittäkää kiitoslaulu,
lyökää rumpuja,
soittakaa suloisesti lyyraa
ja harppua.

⁴ Puhaltakaa pasuunaan
uudenkuun aikaan
ja täydenkuun päivänä,
juhlapäivämme kunniaksi.

⁵ Sillä tämä on määräys Israelille,
Jaakobin Jumalan säädös.

⁶ Hän asetti sen todistukseksi
Joosefille

lähtiessään Egyptin
maata vastaan.
Kuulen puhetta, joka on
minulle outoa:
7 ”Minä poistin taakan hänen
harteiltaan,
päästin hänen kätensä irti
kantokorista.
8 Hädässäsi sinä huusit,
ja minä vapautin sinut;
ukkospilven kätkestä minä
vastasin sinulle.
Minä koettelin sinua
Meribanveden luona. Sela.
9 Kuule, kansani, minä varoitan
sinua.
Israel, jospa kuulisit minua!
10 Älköön sinulla olko vierasta
jumalaa,
älä kumarru palvomaan
muukalaisten jumalaa.
11 Minä olen Herra, sinun
Jumalasi,
joka toin sinut Egyptin maasta.
Avaa suusi, niin minä sen täytän.
12 Mutta kansani ei kuullut
minun ääntäni,
Israel ei välittänyt minusta.
13 Niinpä minä annoin heidän
mennä pois paatunein
sydämin
vaeltamaan omien neuvojensa
mukaan.
14 Oi, jospa minun kansani
kuulisi minua
ja Israel vaeltaisi minun teitäni!

15 Silloin minä hetkessä kukistaisin
sen viholliset
ja kääntäisin käteni sen ahdistajia
vastaan.”
16 Ne, jotka Herraa vihaavat,
matelisivat hänen edessään,
tämä olisi heidän osansa ikuisesti.
17 Mutta kansaansa hän ruokkisi
parhaalla vehnällä:
”Minä ravitsen sinut hunajalla
kalliosta.”

Psalmi 82

Jumala tuomitsee väärät tuomarit

1 Aasafin psalmi.

Jumala seisoo Jumalan
seurakunnassa,
tuomitsee jumalien keskellä:
2 ”Kuinka kauan te tuomitsette
väärin
ja pidätte jumalattomien
puolta? Sela.
3 Auttakaa oikeuteensa
vähäosainen ja orpo,
hankkikaa kurjalle ja
puutteenalaiselle oikeus.
4 Vapauttakaa vähäosainen
ja köyhä,
pelastakaa hänet jumalattomien
käsiästä.
5 Eivät he tiedä eivätkä ymmärrä,
he vaeltavat pimeydessä.
Kaikki maan perustukset horjuvat.
6 Minä sanoin: ’Te olette jumalia,
kaikki te olette Korkeimman
poikia.

⁷ Silti te kuolette kuin ihmiset,
kaadutte kuin kuka tahansa
ruhtinaista.”

⁸ Nouse, Jumala, tuomitse maa,
sillä kaikki kansat ovat sinun
perintöosasi.

Psalmi 83

Avunhuuto Israelin vihollisia vastaan

¹ *Laulu, Aasafin psalmi.*

² Jumala, älä ole ääneti!

Älä vaikene, Jumala,
älä ole niin hiljaa!

³ Sillä katso, sinun vihollisesi
metelöivät

ja vihaajasi ovat nostaneet
päänsä.

⁴ He punovat juonia sinun
kansaasi vastaan
ja pitävät neuvoa suojattejasi
vastaan.

⁵ He sanovat:

”Tulkaa, hävittäkäämme heidät
olemasta kansa,
niin ettei Israelin nimeä enää
muisteta.”

⁶ Yksissä tuumin he ovat
neuvotelleet,
sinua vastaan he ovat tehneet
liiton:

⁷ Edomin teltat ja ismaelilaiset,
Mooab ja hagrilaiset,

⁸ Gebal, Ammon ja Amalek,

Filistea ja Tyyron asukkaat.

⁹ Myös Assur on liittynyt heihin.
He ovat tulleet tueksi Lootin
lapsille. Sela.

¹⁰ Tee heille niin kuin Midianille,
niin kuin Siiseralle,
niin kuin Jaabinille Kiisoninpurolla.

¹¹ He tuhoutuivat Een-Doorissa,
he joutuivat lannaksi maahan.

¹² Tee heidän ylhäisilleen
niin kuin Oorebille ja Seebille,
kaikille heidän ruhtinailleen
niin kuin Sebahille ja Salmunnalle,

¹³ jotka sanoivat:
”Ottakaamme haltuumme
Jumalan asuinsijat.”

¹⁴ Jumalani, tee heidät
kuin pyöriviksi ohdakepaloiksi,
kuin kuiviksi korsiksi, joita
tuuli ajaa.

¹⁵ Niin kuin tuli polttaa metsän,
niin kuin liekki korventaa vuoret,

¹⁶ niin aja heitä takaa rajuilmallasi
ja kauhistuta heitä myrskylläsi.

¹⁷ Täytä heidän kasvonsa häpeällä,
että he etsisivät sinun nimeäsi,
Herra.

¹⁸ Joutukoot he häpeään
ja olkoot kauhuissaan ainaisesti,
tulkoot häväistyiksi ja hukkukoot.

¹⁹ Saakoot he tietää,
että sinä ainoa, jonka nimi
on Herra,
olet korkein kaikessa maassa.

Psalmi 84

Pyhiinvaeltajan laulu

¹ *Musiikinjohtajalle. Koorahilaisten viininkorjuulaulu. Psalmi.*

² Kuinka ihanat ovat sinun
asuinsijasi,

Herra Sebaot!

³ Minun sieluni ikävöi ja nääntyy
kaipauksesta

Herran esipihoihin,
sydämeni ja ruumiini kohottaa
riemuhuudon

elävälle Jumalalle.

⁴ Löysihän lintunen kodin
ja pääskynen pesän,
johon se poikasensa laskee –
sinun alttarisi,
Herra Sebaot, minun kuninkaani
ja Jumalani.

⁵ Onnellisia ovat ne,
jotka asuvat sinun huoneessasi!
He ylistävät sinua alati. Sela.

⁶ Onnellisia ne ihmiset,
joiden voima on sinussa,
joilla on sydämellään
pyhät matkat!

⁷ Kun he kulkevat kynnellaakson
kautta,
he muuttavat sen lähteitten
maaksi,
ja syyssade peittää sen
siunauksilla.

⁸ He kulkevat voimasta voimaan,
heidät nähdään Jumalan
edessä Siionissa.

⁹ Herra Jumala Sebaot,

kuule minun rukoukseni,
kuuntele, Jaakobin Jumala. Sela.

¹⁰ Jumala, katso kilpeämme,
katso voideltusi kasvoja!

¹¹ Yksi päivä sinun esipihoihissasi
on parempi
kuin tuhat muualla.

Mieluummin olen vartijana
Jumalani huoneen kynnyksellä
kuin asun jumalattomien
majoissa.

¹² Sillä Herra Jumala on aurinko
ja kilpi.

Herra antaa armon ja kunnian,
ei hän pidätä hyvää niiltä,
jotka vaeltavat nuhteettomasti.

¹³ Herra Sebaot,
autuas se ihminen,
joka luottaa sinuun!

Psalmi 85

Herran kansa rukoilee siunauksen aikaa

¹ *Musiikinjohtajalle.
Koorahilaisten psalmi.*

² Herra, sinä olit suosiollinen
maallesi,
sinä palautit Jaakobin
vankeudesta.

³ Sinä annoit anteeksi kansasi
pahat teot
ja peitit kaikki heidän syntinsä.
Sela.

⁴ Sinä vedit pois kaiken
suuttumuksesi
ja käännyt pois vihasi hehkusta.

⁵ Palauta meidät ennallemme,

Jumala, meidän pelastajamme,
ja poista vihasi päältäämme.
⁶ Oletko suuttunut meihin
ikuisesti,
pitkitätkö vihaasi polvesta
polveen?
⁷ Etkö virvoita meitä jälleen eloon,
että kansasi iloitsisi sinussa?
⁸ Herra, osoita meille armosi
ja pelasta meidät.
⁹ Minä tahdon kuulla, mitä
Jumala puhuu;
Herra puhuu rauhaa kansalleen
ja hurskaalleen.
Älkööt he palatko tyhmyyteen.
¹⁰ Onhan hänen valmistamansa
pelastus lähellä niitä,
jotka häntä pelkäävät,
että kunnia asuisi maassamme.
¹¹ Armo ja totuus tapaavat
toisensa,
vanhurskaus ja rauha suutelevat
toisiaan.
¹² Totuus versoo maasta,
ja vanhurskaus katsoo taivaasta.
¹³ Totisesti, Herra antaa
kaikkea hyvää,
ja maamme antaa satonsa.
¹⁴ Vanhurskaus käy hänen edellään
ja valmistaa tien hänen
askeleistaan.

Psalmi 86

Opetä minulle tiesi, Herra

¹ *Daavidin rukous.*

Kallista korvasi, Herra, ja
vastaa minulle,
sillä minä olen kurja ja köyhä.
² Varjele sieluni, sillä minä
olen uskollinen.
Sinä olet minun Jumalani;
pelasta palvelijasi, joka luottaa
sinuun.
³ Armahda minua, Herra,
sillä sinua minä huudan
kaiken päivää.
⁴ Ilahduta palvelijasi sielu,
sillä sinun puoleesi, Herra,
minä ylennän sieluni.
⁵ Sillä sinä, Herra, olet hyvä ja
anteeksiantava,
ja armosi on suuri kaikille,
jotka huutavat sinua avukseen.
⁶ Kuule, Herra, rukoukseni,
kuuntele tarkoin anomiseni ääntä.
⁷ Hätäni päivänä minä huudan
sinua avukseni,
sillä sinä vastaat minulle.
⁸ Ei ole sinun vertaistasi jumalien
joukossa, Herra,
eikä ole mitään sinun tekojesi
vertaista.
⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt,
tulevat ja kumartuvat palvoen
sinun edessäsi,

Herra, ja kunnioittavat
sinun nimeäsi.

¹⁰ Sillä sinä olet suuri ja
teet ihmeitä,
sinä yksin olet Jumala.

¹¹ Opetä minulle tiesi, Herra,
että vaeltaisin sinun totuudessasi.
Tee sydämeni ehyeksi,
että pelkäisin sinun nimeäsi.

¹² Minä kiitän sinua, Herra,
minun Jumalani,
kaikesta sydäimestäni
ja kunnioitan sinun nimeäsi
ikuisesti,

¹³ sillä sinun armosi on suuri
minua kohtaan,
sinä olet pelastanut sieluni
tuonelan syvyyksistä.

¹⁴ Jumala, röyhkeät ovat nousseet
minua vastaan,
väkivaltaisten joukko tavoittelee
henkeäni,
eivät he pidä sinua silmiensä
edessä.

¹⁵ Mutta sinä, Herra, olet laupias
ja armahtava Jumala.
Sinä olet pitkämielinen,
suuri on sinun armosi ja
uskollisuutesi.

¹⁶ Käänny puoleeni ja armahda
minua!
Anna voimasi palvelijallesi,
pelasta palvelijattaresi poika.

¹⁷ Tee tunnusteko minun
hyväkseni.
Nähkööt vihamieheni sen ja
hävetkööt,
kun sinä, Herra, autat ja
lohdutat minua.

Psalmi 87

Siion, Jumalan kaupunki

¹ *Koorahilaisten psalmi, laulu.*

Pyhille vuorille perustamaansa
kaupunkia,

² Siionin portteja, Herra rakastaa
enemmän
kuin Jaakobin kaikkia muita
asuinsijoja.

³ Sinusta puhutaan kunnioittavasti,
sinä Jumalan kaupunki. Sela.

⁴ "Minä mainitsen tunnustajikseni
Rahabin ja Baabelin.
Katso, Filisteasta, Tyystä
ja Kuusista
minä mainitsen: sekin on
syntynyt siellä.

⁵ Siionista sanotaan:
Joka ainoa on syntynyt siellä."
Hän itse, Korkein, vahvistaa sen.

⁶ Herra luettelee kirjatessaan
kansat:

"Tämä on syntynyt siellä." Sela.

⁷ Karkeloiden he laulavat:
"Kaikki lähteeni ovat sinussa."

Psalmi 88

Epätoivoisen rukous

*¹ Laulu, koorahilaisten psalmi.
Musiikinjohtajalle. Lauletaan
kuin "Sairaus". Esrahilaisen
Heemanin mietepsalmi.*

² Herra, Jumala, minun
pelastukseni,
päivällä minä huudan
ja yöllä sinun edessäsi.
³ Tulkoon rukoukseni sinun eteesi,
kallista korvasi huutoni puoleen.
⁴ Sillä minun sieluni on
kärsimyksistä kylläinen,
elämäni on lähellä tuonelaa.
⁵ Minua pidetään hautaan
menevien kaltaisena,
minä olen kuin mies,
jolta on voima poissa.
⁶ Minut on jätetty kuolleitten
joukkoon
kuin kaatuneet, jotka haudassa
makaavat.
Heitä sinä et enää muista,
ja heidät on erotettu sinun
kädestäsi.
⁷ Sinä olet pannut minut
syvimpään hautaan,
pimeyden syvyyksiin.
⁸ Sinun vihasi painaa minua,
ja kaikki tyrskysi ahdistavat
minua. Sela.
⁹ Sinä olet karkottanut tuttavani
minusta kauas,
olet tehnyt minut heille
inhottavaksi.

Olen suljettuna sisään enkä
pääse ulos.
¹⁰ Silmäni ovat kuihtuneet
kurjuudesta.
Joka päivä minä huudan
sinua, Herra,
ja ojennan käteni sinun puoleesi.
¹¹ Teetkö sinä ihmeitä kuolleille,
nousevatko vainajat sinua
kiittämään? Sela.
¹² Kerrotaanko haudassa sinun
armostasi,
manalassa sinun
uskollisuudestasi?
¹³ Tunnetaanko pimeydessä
sinun ihmeitäsi
ja unohduksen maassa
vanhurskauttasi?
¹⁴ Mutta minä huudan sinun
puoleesi, Herra,
ja aamulla varhain tuon
rukoukseni sinun eteesi.
¹⁵ Miksi, Herra, hylkääät sieluni,
miksi peität kasvosi minulta?
¹⁶ Minä olen kurja ja lähellä
kuolemaa
nuoruudestani asti.
Minä kärsin sinun kauhujasi,
olen neuvoton.
¹⁷ Sinun vihasi vyöryy minun
ylitseni,
kauhusi tuhoavat minut.
¹⁸ Ne saartavat minua kaiken
päivää kuin vedet,
kaikki yhdessä ne piirittävät
minua.

¹⁹ Sinä olet karkottanut
luotani kauas
rakkaani ja ystäväni;
pimeys on ainoa tuttavani.

Psalmi 89

*Rukous Daavidille annettujen
lupausten täyttymisestä*

¹ *Esrailaisen Eetanin mietepsalmi.*

² Minä laulan lakkaamatta Herran
armoteoista,
julistan suullani sinun
uskollisuuttasi polvesta
polveen.

³ Olenhan sanonut:
"Armo on laadittu kestäämään
ikuisesti,
taivasiin sinä olet perustanut
uskollisuutesi."

⁴ "Minä olen tehnyt liiton
valittuni kanssa,
olen vannonut palvelijalleni
Daavidille:

⁵ 'Minä vahvistan jälkeläisesi
ikiajoiksi
ja rakennan sinulle valtaistuimen,
joka kestää polvesta polveen.'"
Sela.

⁶ Taivaat ylistävät sinun
ihmeitäsi, Herra,
ja pyhien seurakunta sinun
uskollisuuttasi.

⁷ Sillä kuka korkeuksissa on
Herran vertainen,
kuka jumalien poikien joukossa
Herran kaltainen?

⁸ Hän on Jumala,
suuresti kunnioitettu pyhien
kokouksessa,
kaikkia ympärillään olevia
pelättävämpi.

⁹ Herra Jumala Sebaot,
kuka on sinun vertaisesi
voimassa, Herra?

Uskollisuutesi ympäröi sinua.

¹⁰ Sinä hallitset meren raivon.
Kun sen aallot kohoavat,
sinä tyyntytät ne.

¹¹ Sinä ruhjoit Rahabin kuoliaaksi.
Väkevällä käsivarrellasi sinä löit
vihollisesi hajalle.

¹² Sinun ovat taivaat, sinun
on myös maa.

Maanpiirin kaikkineen sinä
olet perustanut.

¹³ Sinä loit pohjoisen ja etelän.
Taabor ja Hermon riemuitsevat
sinun nimesssäi.

¹⁴ Sinun käsivartesi on
voimaa täynnä,

väkevä on sinun kätesi,
kohotettu oikea kätesi.

¹⁵ Vanhurskaus ja oikeus
ovat sinun valtaistuimesi perustus.
Armo ja totuus käyvät kasvojesi
edellä.

¹⁶ Onnellinen se kansa,
joka tuntee juhliarimun
ja vaeltaa sinun kasvojesi
valossa, Herra!

¹⁷ Sinun nimesssäi he riemuitsevat
kaiken päivää,

sinun vanhurskaudessa heidät
korotetaan.

¹⁸ Sinä olet heidän voimansa ja
kaunistuksensa,
ja armossasi sinä kohotat meidän
sarvemme.

¹⁹ Herran suojassa on meidän
kilpemme,
Israelin Pyhän suojassa meidän
kuninkaamme.

²⁰ Muinoin sinä puhuit näyssä
hurskaillesi ja sanoit:
"Olen antanut avun sankarille,
olen korottanut kansan keskeltä
nuorukaisen.

²¹ Olen löytänyt palvelijani
Daavidin.
Olen voidellut pyhällä öljylläni
hänet,

²² jota käteni lujasti tukee
ja jota käsivarteni vahvistaa.

²³ Vihollinen ei voi häntä pettää
eikä vääryyden mies häntä sortaa,

²⁴ sillä minä murskaan hänen
ahdistajansa hänen tieltään
ja lyön hänen vihamiehensä
maahan.

²⁵ Minun uskollisuuteni ja armoni
ovat hänen kanssaan,
minun nimessäni kohoa
hänen sarvensa.

²⁶ Minä asetan hänen kätensä
meren ylle,
virtojen ylle hänen oikean kätensä.

²⁷ Hän kutsuu minua: 'Sinä
olet Isäni,
Jumalani ja pelastukseni kallio.'

²⁸ Niinpä minä asetan hänet
esikoiseksi,
maan kuninkaista korkeimmaksi.

²⁹ Minä säilytän armoni hänelle
ikuisesti,
liittoni hänen kanssaan on luja.

³⁰ Minä annan hänen
jälkeläistensä pysyä iäti
ja hänen valtaistuimensa yhtä
kauan kuin taivaat.

³¹ Jos hänen poikansa hylkäävät
minun lakini
eivätkä vaella määräyksieni
mukaan,

³² jos he rikkovat minun
säädöksieni
eivätkä noudata käskyjäni,

³³ minä rankaisen heitä vitsalla
heidän rikoksistaan
ja kuritan heitä vitsauksilla
heidän pahojen tekojensa tähden.

³⁴ Mutta armoani minä en ota
häneltä pois
enkä vilpistele uskollisuudessani.

³⁵ Minä en riko liittoani enkä
muuta sitä,
mikä on huuliltani lähtenyt.

³⁶ Minä olen kerran vannonut
pyhyiteni kautta,
totisesti, minä en valehtele
Daavidille!

³⁷ Hänen siemenensä pysyy
ikuisesti
ja hänen valtaistuimensa
niin kuin aurinko minun edessäni.

³⁸ Se pysyy lujana iäti kuin kuu,

uskollinen todistaja taivaalla.”

Sela.

³⁹ Kuitenkin sinä hylkäsit hänet
ja pidit häntä halpana,
sinä vihastuit voideltuusi.

⁴⁰ Sinä olet tehnyt tyhjäksi
palvelijasi liiton,
olet häväissyt hänen kruununsa
ja heittänyt sen maahan.

⁴¹ Olet särkenyt kaikki hänen
muurinsa,
olet tehnyt raunioiksi hänen
linnoituksensa.

⁴² Kaikki tien kulkijat ovat häntä
ryöstäneet,
hän on joutunut naapuriensa
häväistäväksi.

⁴³ Sinä olet korottanut
hänen ahdistajiensa oikean käden,
olet tuottanut ilon kaikille hänen
vihamiehilleen.

⁴⁴ Olet kääntänyt takaisin hänen
miekkansa terän
etkä ole sodassa pitänyt häntä
pystyssä.

⁴⁵ Sinä olet tehnyt lopun hänen
loistostaan
ja syössyt maahan hänen
valtaistuimensa.

⁴⁶ Olet lyhentänyt hänen
nuoruutensa päivät,
olet peittänyt hänet häpeällä. Sela.

⁴⁷ Kuinka kauan, Herra?
Kätkeydytkö iäksi?
Kuinka kauan vihasi palaa
kuin tuli?

⁴⁸ Muista, kuinka lyhyt elämäni on!

Kuinka mitättömiksi oletkaan
luonut kaikki ihmiset!

⁴⁹ Kuka on se mies,
joka elää näkemättä kuolemaa,
joka pelastaa sielunsa tuonelan
vallasta? Sela.

⁵⁰ Herra, missä ovat sinun
entiset armotekosi?
Olethan vannonut Daavidille
uskollisuuttasi.

⁵¹ Muista, Herra, palvelijoittesi
häväistys;
minä kärsin sisimmässäni
kaikkien noiden monien
kansojen vuoksi,

⁵² jotka herjaavat – sinun
vihollisesi, Herra –
jotka herjaavat voideltusi
askeleita.

⁵³ Kiitetty olkoon Herra, ikuisesti!
Aamen, aamen.

NELJÄS KIRJA, 90 – 106

Psalmi 90

Ihmiselämän katoavaisuus

¹ Mooseksen, Jumalan
miehen, rukous.

Herra, sinä olet ollut meidän
turvapaikkamme
polvesta polveen.

² Ennen kuin vuoret syntyivät,
ennen kuin loit maan ja
maanpiirin –
iankaikkisesta iankaikkiseen
olet sinä, Jumala.

³ Sinä palautat ihmiset tomuun.
Sinä sanot: ”Palatkaa, te
Aadamin lapset.”

⁴ Tuhat vuotta on sinun silmissäsi
kuin eilinen päivä, joka kiiti ohi,
kuin öinen vartiohetki.

⁵ Sinä huuhdot heidät pois
kuin unen.
He ovat kuin aamulla versova
ruoho:

⁶ aamulla se kasvaa ja puhkeaa
kukkaan,
mutta illalla se leikataan, ja
se lakastuu.

⁷ Näin me katoamme sinun
vihasi voimasta,
ja sinun kiivautesi kauhistuttaa
meitä.

⁸ Sinä asetat pahat tekomme
eteesi,
salaiset syntimme kasvojesi
valoon.

⁹ Kaikki päivämme kuluvat
sinun vihasi alla,
vuotemme haihtuvat
kuin huokaus.

¹⁰ Meidän elinpäivämme ovat
seitsemänkymmentä
vuotta,
ja jos voimaa riittää,
kahdeksankymmentä vuotta.
Ja parhaimmillaankin ne ovat
vaivaa ja turhuutta,
sillä ne kiitävät ohi,
ja me lennämme pois.

¹¹ Kuka tuntee sinun
vihasi voiman,

sinun kiivautesi,
että hän pelkäisi sinua?

¹² Opetä meitä laskemaan
päivämme oikein,
että saisimme viisaan sydämen.

¹³ Herra, palaa takaisin!
Kuinka kauan!
Armahda palvelijoitasi.

¹⁴ Ravitse meidät aamuisin
armollasi,
niin me riemuitsemme ja
iloitsemme
kaikkina päivinämme.

¹⁵ Ilahduta meitä yhtä
monta päivää
kuin olet nöyryyttänyt meitä,
yhtä monta vuotta
kuin olemme kokeneet pahaa.

¹⁶ Saakoot palvelijasi nähdä
sinun tekosi
ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

¹⁷ Olkoon yllämme Herran,
meidän Jumalamme, lempeys.
Vahvista kättemme työ,
niin, vahvista meidän kättemme
työ!

Psalmi 91

Korkeimman suojelus

¹ Joka Korkeimman suojassa istuu
ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
² se sanoo Herralle:
”Minun turvani ja linnani,
minun Jumalani, johon
minä luotan.”

³ Hän päästää sinut linnustajan
ansasta

ja surmaavasta rutosta.

⁴ Sulillaan hän suojaa sinua,
hänen siipiensä alla sinä
saat turvan.

Kilpi ja suojus on hänen
uskollisuutensa.

⁵ Sinä et pelkää yön kauhuja,
et päivällä lentävää nuolta,

⁶ et ruttoa, joka kulkee pimeässä,
et tautia, joka tekee tuhojaan
keskellä päivää.

⁷ Kaatukoon tuhat sivultasi,
kymmenentuhatta oikealta
puoleltasi,
mutta sinuun ei satu.

⁸ Sinä saat omin silmin katsella
ja nähdä, kuinka jumalattomille
maksetaan takaisin,

⁹ sillä sinä ajattelet:
"Sinä, Herra, olet minun turvani."
Korkeimman sinä olet ottanut
turvapaikaksesi.

¹⁰ Ei kohtaa sinua onnettomuus,
eikä vitsaus lähesty sinun majaasi.

¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen
sinusta käskyn
varjella sinua kaikilla teilläsi.

¹² He kantavat sinua käsillään,
ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.

¹³ Sinä kuljet leijonan ja
kyykäärmeen yli,
sinä tallaat jalkoihisi
nuoren leijonan ja lohikäärmeen.

¹⁴ "Koska hän on kiintynyt minuun,
minä pelastan hänet.
Minä vien hänet turvaan,
koska hän tuntee minun nimeni.

¹⁵ Hän huutaa minua avukseen,
ja minä vastaan hänelle.
Minä olen hänen kanssaan
ahdistuksessa.

Minä vapautan hänet
ja osoitan hänelle kunnioitusta.

¹⁶ Minä tyydytän hänet
pitkällä iällä
ja suon hänen nähdä valmistamani
pelastuksen."

Psalmi 92

Vanhurskas kukoistaa

¹ *Psalmi, sapatinpäivän laulu.*

² Hyvä on kiittää Herraa
ja laulaa ylistystä nimellesi,
sinä Korkein.

³ Hyvä on julistaa aamulla
sinun armoasi
ja yön tullen sinun uskollisuuttasi
⁴ kymmenkielisellä soittimella
ja harpulla,
lyyraa soittaen.

⁵ Sillä sinä olet ilahduttanut
minua teoillasi, Herra,
minä riemuitsen sinun kättesi
töistä.

⁶ Kuinka suuret ovatkaan sinun
tekosi, Herra!
Sinun ajatuksesi ovat sangen syvät.

⁷ Järjetön mies ei tätä tiedä,
eikä tyhmä tätä ymmärrä.

⁸ Vaikka jumalattomat rehottavat
kuin ruoho
ja kaikki väärintekijät kukoistavat,

se koituu heidän ikuiseksi
tuhokseen.

⁹ Mutta sinä, Herra, olet
ikuisesti korkea.

¹⁰ Totisesti, sinun vihollisesi,
Herra,
totisesti, sinun vihollisesi
hukkuvat,
kaikki väärintekijät joutuvat
hajalleen.

¹¹ Mutta minun sarveni
sinä kohotat
kuin villihärän sarvet,
minut voidellaan tuoreella öljyllä.

¹² Silmäni katsovat vainoojiani,
korvani kuulevat noista
pahantekijöistä,
jotka nousivat minua vastaan.

¹³ Vanhurskas kukoistaa kuin
palmupuu,
hän kasvaa kuin Libanonin setri.

¹⁴ Ne, jotka on istutettu Herran
huoneeseen,
kukoistavat meidän Jumalamme
esipihossa.

¹⁵ Vielä vanhuudessaan he
tuottavat hedelmää,
ovat vehreitä ja tuoreita

¹⁶ ja julistavat, että Herra on
oikeamielinen,
hän, minun kallioni, jossa ei
ole vääryyttä.

Psalmi 93

Herra on kuningas

¹ Herra on kuningas,
hän on pukeutunut ylhäisyyteen.

Herra on pukeutunut,
vyöttäytynyt voimaan.
Sen tähden maanpiiri pysyy lujana,
se ei horju.

² Sinun valtaistuimesi on vahva
aikojen alusta,
hamasta ikuisuudesta olet sinä.

³ Virrat nostavat, Herra,
virrat nostavat äänensä,
virrat nostavat kuohunsa.

⁴ Mutta mahtavampi kuin suurten
vetten pauhina,
valtavien vetten,
mahtavampi kuin meren kuohut
on Herra korkeudessa.

⁵ Sinun todistuksesi ovat täysin
luotettavat.

Pyhyys kaunistaa sinun
huonettasi, Herra,
aikojen loppuun asti.

Psalmi 94

Herra on koston Jumala

¹ Koston Jumala, Herra,
koston Jumala, ilmesty
kirkkaudessa!

² Nouse, maan tuomari,
maksa ylpeille heidän ansionsa
mukaan.

³ Kuinka kauan jumalattomat,
Herra,
kuinka kauan jumalattomat
saavat riemuita?

⁴ He syytävät sanoja, puhuvat
röyhkeästi,
he ylpeilevät, kaikki nuo
väärintekijät.

⁵ Sinun kansaasi, Herra, he
runtelevat,
he sortavat sinun perintöosaasi.

⁶ He tappavat leskiä ja
muukalaisia,
murhaavat orpoja

⁷ ja sanovat: ”Ei Herra näe,
ei Jaakobin Jumala huomaa.”

⁸ Ymmärtäkää, te kansan
järjettömät,
te tyhvät, milloin tulette
järkiinne?

⁹ Hän, joka on istuttanut korvan
– häntkö ei kuule?

Hän, joka on luonut silmän –
häntkö ei näe?

¹⁰ Hän, joka kurittaa kansoja –
häntkö ei nuhtelisi,
hän, joka antaa ihmiselle
ymmärrystä?

¹¹ Herra tuntee ihmisten
ajatukset:
ne ovat turhuutta.

¹² Onnellinen se mies,
jota sinä, Herra, kuritat
ja jolle opetat lakiasi

¹³ antaaksesi hänelle rauhan
pahoina päivinä,
kunnes jumalattomalle on
kaivettu hauta.

¹⁴ Ei Herra hylkää kansaansa
eikä jätä perintöosaansa,

¹⁵ sillä oikeus noudattaa jälleen
vanhurskautta,
ja kaikki oikeamieliset
seuraavat sitä.

¹⁶ Kuka nousee puolelleni
pahantekijöitä vastaan,
kuka asettuu rinnalleni
väärintekijöitä
vastustamaan?

¹⁷ Ellei Herra olisi apunani,
sieluni asuisi kohta hiljaisuuden
maassa.

¹⁸ Kun sanon: minun jalkani
horjuu,
sinun armosi, Herra, tukee minua.

¹⁹ Kun minulla on paljon huolia
sisimmässäni,
sinun lohdutuksesi ilahduttaa
sieluani.

²⁰ Onko yhteyttä sinun kanssasi
turmeltuneella tuomioistuimella,
jossa lain varjolla tehdään
vääryyttä,

²¹ ahdistetaan vanhurskaan sielua
ja viaton tuomitaan syylliseksi?

²² Mutta Herrasta on tullut
minulle turvapaikka,
Jumalastani minulle suojakallio.

²³ Hän kääntää heidän
vääryytensä
heitä itseään vastaan
ja tuhoaa heidät heidän
pahuutensa tähden.

Herra, meidän Jumalamme,
tuhoaa heidät.

Psalmi 95

Herra on suuri Jumala

¹ Tulkaa, kohottakaamme
ilohuuto Herralle,

huutakaamme riemusta
pelastuksemme kalliolle!
² Käykäämme hänen kasvojensa
eteen kiittäen,
laulakaamme hänelle
riemulauluja,
³ sillä Herra on suuri Jumala,
kaikkia jumalia suurempi
kuningas.
⁴ Maan tutkimattomat syvyydet
ovat hänen kädessään,
vuorten huiputkin kuuluvat
hänelle.
⁵ Hänen on meri, hän on
sen tehnyt,
kuivan maan ovat hänen kätensä
muovanneet.
⁶ Tulkaa, palvokaamme häntä,
kumartukaamme ja
polvistukaamme
Herran, Luojamme, eteen,
⁷ sillä hän on meidän Jumalamme.
Me olemme kansa, jota hän
paimentaa,
lauma, jota hänen kätensä kaitsee.
Tänä päivänä, jos kuulette
hänen äänensä,
⁸ älkää kovettako sydäntänne
niin kuin Meribassa,
niin kuin Massan päivänä
autiomaassa,
⁹ jossa teidän isänne kiusasivat
ja koettelivat minua,
vaikka olivat nähneet
minun tekoni.
¹⁰ Neljäkymmentä vuotta

minä olin tympääntynyt siihen
sukupolveen
ja sanoin: ”He ovat kansa, jonka
sydän on eksynyt,
eivätkä he tunne minun teitäni.”
¹¹ Heistä minä vannoin vihassani:
”He eivät pääse minun lepoonni.”

Psalmi 96

Herra on suuri ja sangen ylistettävä

¹ Laulakaa Herralle uusi laulu!
Laulakaa Herralle, kaikki maa!
² Laulakaa Herralle, ylistäkää
hänen nimeään!
Julistakaa päivästä päivään
ilosanomaa
hänen valmistamastaan
pelastuksesta.
³ Kertokaa kansojen keskuudessa
hänen kunniastaan,
hänen ihmeistään kaikkien
kansojen keskellä,
⁴ sillä Herra on suuri ja sangen
ylistettävä,
hän on kaikkia jumalia
pelättävämpi.
⁵ Kaikki pakanakansojen jumalat
ovat epäjumalia,
mutta Herra on tehnyt taivaat.
⁶ Kunnia ja loisto on hänen
edessään,
voima ja kauneus hänen
pyhäkössään.
⁷ Antakaa Herralle, te kansojen
heimot,
antakaa Herralle kunnia,
tunnustakaa hänen voimansa.

⁸ Antakaa Herralle hänen
nimensä kunnia,
tuokaa uhrilahjoja ja tulkaa
hänen esipihoihinsa.
⁹ Kumartukaa palvomaan Herraa
pyhässä kauneudessa,
vaviskaa hänen kasvojensa
edessä, kaikki maa.
¹⁰ Sanokaa kansojen keskuudessa:
"Herra on kuningas,
maanpiiri pysyy lujana,
horjumatta.
Hän tuomitsee kansat
oikeudenmukaisesti."
¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon
maa!
Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on!
¹² Ilahtukoot kedot ja kaikki,
mitä kedolla on!
Huutakoot samalla riemusta
kaikki metsän puut
¹³ Herran edessä, sillä hän tulee,
hän tulee tuomitsemaan maata.
Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti
ja kansat totuuden mukaan.

Psalmi 97

Herra on Korkein yli kaiken maan

¹ Herra on kuningas, riemuitkoon
maa!
Iloitkoon saarten suuri joukko.
² Pilvi ja pimeys on hänen
ympärillään,
vanhurskaus ja oikeus

ovat hänen valtaistuimensa
perustus.
³ Tuli käy hänen edellään
ja polttaa ympäriltä hänen
vihollisensa.
⁴ Hänen salamansa valaisevat
maanpiirin.
Maa näkee sen ja vapisee.
⁵ Vuoret sulavat kuin vaha
Herran edessä,
koko maan Herran edessä.
⁶ Taivaat julistavat hänen
vanhurskauttaan,
ja kaikki kansat näkevät hänen
kunniansa.
⁷ Häpeään joutuvat kaikki
kuvien palvojat,
jotka kerskuvat epäjumalista.
Kumartukaa hänen edessään,
kaikki jumalat.
⁸ Siion kuulee sen ja iloitsee,
ja Juudan tyttäret riemuitsevat
sinun tuomioittesi tähden, Herra.
⁹ Sillä sinä, Herra,
olet Korkein yli kaiken maan,
olet ylen korkea,
ylitse kaikkien jumalien.
¹⁰ Te, jotka rakastatte Herraa,
vihatkaa pahaa.
Hän varjelee hurskaittensa sielut,
jumalattomien käsistä hän
heidät pelastaa.
¹¹ Vanhurskaalle koittaa valo
ja oikeamielisille ilo.
¹² Iloitkaa Herrassa, te
vanhurskaat!
Kiittäkää hänen pyhää nimeään!

Psalmi 98

Herra on kuningas ja tuomari

¹ *Psalmi.*

Laulakaa Herralle uusi laulu,
sillä hän on tehnyt ihmeitä.
Hän on saanut voiton oikealla

kädellään,
pyhällä käsivarrellaan.

² Herra on ilmoittanut
valmistamansa pelastuksen,
pakanoiden silmien edessä
hän on paljastanut
vanhurskaitensa.

³ Hän on muistanut armonsa
ja uskollisuutensa
Israelin heimoa kohtaan.
Kaikki maan ääret ovat nähneet
meidän Jumalamme valmistaman
pelastuksen.

⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle,
kaikki maa!
Puhjetkaa riemuun,
iloitkaa ja laulakaa ylistystä!

⁵ Laulakaa Herran ylistystä lyyran
säestyksellä,
lyyran ja ylistyslaulun sävelin,

⁶ vaskitorvilla ja pasuunan
pauhulla.

Kohottakaa riemuhuuto Herran,
kuninkaan, edessä!

⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki,
mitä siinä on,
maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat.

⁸ Virrat taputtakoot käsiään,
vuoret yhtykööt riemuhuutoon

⁹ Herran edessä, sillä hän tulee
tuomitsemaan maata.

Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti
ja kansat oikeuden mukaan.

Psalmi 99

Herra, meidän Jumalamme, on pyhä

¹ Herra on kuningas – vaviskoot
kansat!

Hän istuu kerubien keskellä –
vavahdelkoon maa!

² Herra on suuri Siionissa,
korkea yli kaikkien kansojen.

³ Kiittäkööt ne sinun nimeäsi,
suurta ja pelättävää.

Se on pyhä.

⁴ Kuninkaan voima on siinä,
että hän rakastaa oikeutta.

Sinä olet asettanut
oikeudenmukaisuuden
kohdalleen,
oikeuden ja vanhurskauden sinä
toteutat Jaakobissa.

⁵ Ylistäkää Herraa, meidän
Jumalaamme,
kumartukaa palvoen hänen
jalkojensa astinlaudan
eteen.

Hän on pyhä.

⁶ Mooses ja Aaron ovat hänen
pappiensa joukossa,
Samuel niiden joukossa,
jotka huutavat avuksi
hänen nimeään.

He huutavat avuksi Herraa,
ja hän vastaa heille.

⁷ Pilvipatsaasta hän puhui heille.
 He noudattivat hänen
 todistuksiaan
 ja käskyjä, jotka hän oli
 heille antanut.
⁸ Herra, meidän Jumalamme,
 sinä vastasit heille.
 Sinä olit heille anteeksiantava
 Jumala
 mutta kostit heidän pahat tekonsa.
⁹ Ylistäkää Herraa, meidän
 Jumalaamme!
 Kumartukaa palvoen hänen
 pyhää vuortaankohti,
 sillä Herra, meidän Jumalamme,
 on pyhä.

Psalmi 100

Palvelkaa Herraa iloiten!

¹ *Kiitospsalmi.*

Kohottakaa riemuhuuto Herralle,
 kaikki maa!
² Palvelkaa Herraa iloiten,
 tulkaa hänen kasvojensa eteen
 riemuiten.
³ Tietäkää, että Herra on Jumala.
 Hän on meidät tehnyt, ja hänen
 me olemme,
 hänen kansansa ja hänen
 laitumensa lampaat.
⁴ Tulkaa hänen portteihinsa
 kiittäen,
 hänen esipihoihinsa ylistäen.
 Kiittäkää häntä, ylistäkää
 hänen nimeään,
⁵ sillä Herra on hyvä.

Hänen armonsä pysyy ikuisesti
 ja hänen uskollisuutensa
 polvesta polveen.

Psalmi 101

Jumalan mielen mukainen hallitsija

¹ *Daavidin psalmi.*

Armossa ja oikeudesta
 minä laulan,
 sinulle, Herra, minä laulan
 ylitystä.
² Tahdon kulkea viisaasti
 nuhteettomuuden tiellä.
 Milloin tulet minun luokseni?
 Tahdon vaeltaa vilpittömin
 sydämin kodissani.
³ En kiinnitä silmiäni siihen, mikä
 on turmiollista.
 Eksyttäväistä menoa minä vihaan,
 se ei saa tarttua minuun.
⁴ Kiero sydän poistukoon minusta,
 pahasta en tahdo tietää.
⁵ Joka salaa panettelee
 lähimmäistään,
 sen minä hävitän.
 Ylpeitä silmiä ja kopeaa sydäntä –
 niitä minä en siedä.
⁶ Minun silmäni etsivät maan
 uskollisia,
 että he asuisivat minun kanssani.
 Joka vaeltaa nuhteettomuuden
 tietä,
 se saa palvella minua.
⁷ Minun talossani ei saa asua
 petoksen harjoittaja,

valheiden puhuja ei kestä
silmieni edessä.

⁸ Joka aamu minä hävitän maasta
kaikki jumalattomat,
tuhotakseni Herran kaupungista
kaikki väärintekijät.

Psalmi 102

*Herra rakentaa Siionin
ja ilmestyy kunniaansa*

¹ *Kurjan rukous, kun hän on
näännyksissä ja vuodattaa
valituksensa Herran eteen.*

² Herra, kuule rukoukseni,
tulloon avunhuutoni eteesi.

³ Älä kätke minulta kasvojasi,
kun minulla on ahdistus.
Kallista korvasi minun puoleeni.
Kiiruhda vastaamaan minulle,
kun huudan sinua avuksi,

⁴ sillä päiväni ovat haihtuneet
kuin savu

ja luitani polttaa kuin ahjossa.

⁵ Sydämeni on kuin tallattu ja
kuivunut ruoho,
sillä minä olen unohtanut
syödä leipääni.

⁶ Äänekkään valitukseni tähden
olen pelkkää luuta ja nahkaa.

⁷ Olen kuin pelikaani autiomaassa,
minusta on tullut kuin huuhkaja
raunioissa.

⁸ Unettomana makaan,
olen kuin yksinäinen lintu katolla.

⁹ Kaiken päivää viholliseni
häpäisevät minua.

Ne, jotka pitävät minua
pilkkanaan,
ovat vannoneet valan
minua vastaan.

¹⁰ Minä syön tuhkaa kuin leipää
ja sekoitan juomani kyynelillä
¹¹ sinun vihasi ja kiivastumisesi
tähden,

sillä sinä olet nostanut minut ylös
ja viskannut pois.

¹² Päiväni ovat kuin pitenevä varjo,
ja minä kuivun kuin ruoho.

¹³ Mutta sinä, Herra, pysyt
ikuisesti,
sinun muistosi pysyy polvesta
polveen.

¹⁴ Sinä nouset ja armahdat Siionia.
On aika tehdä sille laupeus,
sillä määrähetki on tullut.

¹⁵ Sen kivet ovat palvelijoillesi
rakkaita,
ja heidän on sääli sen multaa.

¹⁶ Kansat pelkäävät Herran nimeä
ja kaikki maan kuninkaat hänen
kunniaansa,

¹⁷ kun Herra rakentaa Siionin ja
ilmestyy kunniaansa.

¹⁸ Hän kääntyy niiden rukouksen
puoleen,

jotka ovat menettäneet kaikkensa,
eikä halveksi heidän rukousta.

¹⁹ Tämä kirjoitettakoon tulevalle
sukupolvelle,

ja kansa, joka vastaisuudessa
luodaan,
ylistää Herraa.

²⁰ Herra katseli pyhästä
korkeudesta,
hän katsoi taivaasta maahan
²¹ kuullakseen vankien
huokaukset,
vapauttaakseen kuoleman lapset,
²² että Siionissa julistettaisiin
Herran nimeä
ja Jerusalemissa hänen ylistystään,
²³ kun kansat kokoontuvat yhteen,
valtakunnat palvelemaan Herraa.
²⁴ Hän on lannistanut matkalla
minun voimani,
lyhentänyt päiväni.
²⁵ Minä sanon: Jumalani,
älä ota minua pois kesken ikääni,
sinä, jonka vuodet kestävät
polvesta polveen.
²⁶ Muinoin sinä perustit maan,
ja taivaat ovat sinun kättesi tekoa.
²⁷ Ne katoavat, mutta sinä pysyt;
ne kuluvat kaikki kuin vaate.
Sinä vaihdat ne kuin vaatteet,
ja ne vaihtuvat.
²⁸ Mutta sinä olet aina sama,
eivätkä sinun vuotesi lopu.
²⁹ Sinun palvelijoittesi lapset
asuvat turvassa,
ja heidän jälkeläisensä vahvistuvat
sinun edessäsi.

Psalmi 103

Herra on laupias ja armahtava

¹ Daavidin psalmi.

Ylistä Herraa, minun sieluni,
ja kaikki mitä minussa on,

hänen pyhää nimeään.
² Ylistä Herraa, minun sieluni,
äläkä unohda, mitä hyvää
hän on tehnyt.
³ Hän antaa kaikki syntisi anteeksi
ja parantaa kaikki sairautesi.
⁴ Hän lunastaa sinun elämäsi
turmiosta
ja kruunaa sinut armolla ja
laupeudella.
⁵ Hän tyydyttää sinun kaipauksesi
hyvyydellään;
sinun nuoruutesi uudistuu
kuin kotka.
⁶ Herra tekee vanhurskaita tekoja
ja hankkii oikeuden kaikille
sorretuille.
⁷ Hän on tehnyt tiensä tunnetuksi
Moosekselle,
tekonsa Israelin lapsille.
⁸ Herra on laupias ja armahtava,
pitkämielinen, ja hänen armonsa
on suuri.
⁹ Ei hän aina riitele
eikä pidä vihaa ikuisesti.
¹⁰ Ei hän tee meille syntiemme
mukaan
eikä maksa meille pahojen
tekojemme mukaan.
¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivas
on maan yllä,
niin voimallinen on hänen
armonsa niitä kohtaan,
jotka häntä pelkäävät.
¹² Niin kaukana kuin itä on
lännestä,

niin kauas hän siirtää meistä
rikkomuksemme.

¹³ Niin kuin isä armahtaa lapsiaan,
niin Herrakin armahtaa niitä,
jotka häntä pelkäävät.

¹⁴ Sillä hän tietää,
millaista tekoa me olemme;
hän muistaa, että olemme tomua.

¹⁵ Ihmisen elinpäivät ovat
kuin ruoho;
hän kukoistaa kuin kedon kukka.

¹⁶ Kun tuuli käy hänen ylitseen,
ei häntä enää ole,
eikä hänen asuinpaikkansa
häntä enää tunne.

¹⁷ Mutta Herran armo pysyy
ikuisuudesta ikuisuuteen
niille, jotka häntä pelkäävät,
ja hänen vanhurskautensa
lasten lapsille,

¹⁸ niille, jotka pitävät hänen
liittonsa,
muistavat hänen asetuksensa
ja noudattavat niitä.

¹⁹ Herra on asettanut istuimensa
taivasiin,
ja hänen kuninkuutensa
hallitsee kaikkea.

²⁰ Ylistäkää Herraa, te hänen
enkelinsä,
te väkevät sankarit,
jotka toteutatte hänen sanansa,
kun kuulette hänen sanansa
äänen.

²¹ Ylistäkää Herraa, kaikki hänen
joukkonsa,
te hänen palvelijansa,

jotka täytätte hänen tahtonsa.

²² Ylistäkää Herraa, kaikki
hänen luotunsa
hänen valtakuntansa kaikissa
paikoissa.

Ylistä Herraa, minun sieluni!

Psalmi 104

Herran luomistekojen ylistys

¹ Ylistä Herraa, minun sieluni!
Herra, minun Jumalani, sinä
olet ylen suuri;

olet pukeutunut loistoon ja
kirkkauteen.

² Sinä verhoudut valoon kuin
viittaaan,

sinä levität taivaat kuin
telttakankaan.

³ Sinä rakennat yläsalisi vetten
keskelle,

teet pilvet vaunuiksesi
ja kuljet tuulen siivillä.

⁴ Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi,
palvelijoiksesi tulenliekit.

⁵ Sinä asetit maan perustuksilleen,
niin ettei se ikinä horju.

⁶ Sinä peitit syvyyden kuin
vaatteella,

vedet seisoivat vuorten yllä.

⁷ Ne pakenivat sinun nuhteluasi,
sinun jylinäsi ääntä ne riensivät
pakoon.

⁸ Vuoret kohosivat ja laaksot
laskeutuivat
paikkoihin, jotka sinä olit niille
valmistanut.

⁹ Sinä asetit rajan, jonka yli
vedet eivät käy
eivätkä palaa peittämään maata.
¹⁰ Sinä puhkaisit lähteet
laaksoihin.
Vedet virtaavat vuorten välissä
¹¹ ja antavat juoman kaikille
kedon eläimille;
villiaasit niistä janonsa
sammuttavat.
¹² Niiden äärellä asuvat
taivaan linnut
ja laulavat lehvien välistä.
¹³ Yläsaleistaan hän kastelee
vuoret;
sinun töittesi hedelmistä maa
tulee kylläiseksi.
¹⁴ Hän kasvattaa ruohon karjalle
ja kasvit ihmisen viljeltäviksi,
tuottamaan maasta leivän.
¹⁵ Viini ilahduttaa ihmisen
sydämen,
öljy saa hänen kasvonsa
kiiltämään,
ja leipä vahvistaa hänen
sydäntään.
¹⁶ Kyllikseen saavat vettä
Herran puut,
Libanonin setrit, jotka hän
on istuttanut.
¹⁷ Niissä pesivät linnut,
haikaralla on sypresseissä kotinsa.
¹⁸ Korkeat vuoret ovat kauriita
varten,
kalliot ovat tamaanien suojana.
¹⁹ Hän on tehnyt kuun
näyttämään aikoja,

aurinko tietää laskunsa hetken.
²⁰ Sinä teet pimeään, ja tulee yö.
Silloin kaikki metsän eläimet
lähtevät liikkeelle.
²¹ Nuoret leijonat karjuvat saalista
ja pyytävät Jumalalta ruokaansa.
²² Aurinko nousee – ne
vetäytyvät pois
ja laskeutuvat makuulle
pesäpaikkoihinsa.
²³ Silloin ihminen lähtee toimiinsa
ja on työssään iltaan asti.
²⁴ Kuinka moninaiset ovat sinun
tekosi, Herra!
Sinä olet tehnyt ne kaikki viisaasti.
Maa on täynnä sinun luotujasi.
²⁵ Merikin, suuri ja aava –
siinä vilisee lukematon määrä
pieniä ja suuria eläimiä.
²⁶ Siellä kulkevat laivat,
siellä on Leviatan,
jonka sinä olet luonut kisailemaan
siellä.
²⁷ Kaikki ne odottavat sinua,
että antaisit niille ruuan ajallaan.
²⁸ Sinä jakelet niille, ja ne
kokoavat,
sinä avaat kätesi,
ja ne tulevat kylläisiksi
hyvyydestäsi.
²⁹ Kun sinä peität kasvosi,
ne pelästyvät.
Kun otat pois niiden hengen,
ne kuolevat
ja palaavat jälleen tomuun.
³⁰ Kun sinä lähetät Henkesi,
ne luodaan,

ja sinä uudistat maan kasvot.

³¹ Pysyköön Herran kunnia
ikuisesti,
saakoon Herra iloita teoistaan!
³² Hän katsoo maata, ja se vapisee,
hän koskettaa vuoria, ja ne
savuavat.

³³ Minä laulan Herralle koko
elämäni ajan,
laulan ylistystä Jumalalleni niin
kauan kuin elän.

³⁴ Olkoon mietiskelyni hänelle
mieluisaa.

Minä iloitsen Herrassa.

³⁵ Hävitkööt syntiset maasta,
älköön jumalattomia enää olko.
Ylistä minun sieluni Herraa!
Halleluja!

Psalmi 105

Herran armotekojen ylistys

¹ Kiittäkää Herraa, huutakaa
avuksi hänen nimeään,
tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi
kansojen keskuudessa!

² Laulakaa hänelle, laulakaa
hänelle ylistystä,
kertokaa kaikista hänen
ihmeistään!

³ Hänen pyhä nimensä olkoon
teidän kerskauksenne!
Iloitkoon niiden sydän, jotka
etsivät Herraa.

⁴ Etsikää Herraa ja hänen
voimaansa,
etsikää alati hänen kasvojaan.

⁵ Muistakaa hänen ihmeitään,
jotka hän on tehnyt,
hänen tunnustekojaan ja hänen
suunsa tuomioita,

⁶ te Abrahamin, hänen
palvelijansa, siemen,
te Jaakobin lapset, hänen
valittunsa.

⁷ Hän on Herra, meidän
Jumalamme.

Hänen tuomionsa ulottuvat
yli koko maan.

⁸ Hän muistaa ikuisesti liittonsa,
säättämänsä sanan tuhansiin
sukupolviin,

⁹ liittonsa, jonka hän teki
Abrahamin kanssa,
ja valansa, jonka hän vannoi
lisakille.

¹⁰ Hän vahvisti sen säädökseksi
Jaakobille,

Israelille ikuiseksi liitoksi,

¹¹ sanoen: "Sinulle minä annan
Kanaaninmaan,
teidän perintöosaksenne."

¹² Heitä oli vähäinen joukko,
vain muutamia,
ja he olivat muukalaisia
siinä maassa.

¹³ He vaelsivat kansasta kansaan
ja valtakunnasta toiseen.

¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään
heitä sortaa,
hän nuhteli kuninkaita heidän
vuokseen:

¹⁵ "Älkää koskeko minun
voideltuihini,

älkää tehkö pahaa minun
profeetoilleni.”
16 Hän kutsui nälänhädän maahan,
mursi kaiken leivän tuen.
17 Hän oli lähettänyt heidän
edellään miehen:
Joosef oli myyty orjaksi.
18 Hänen jalkojaan vaivattiin
kahleilla.
Hän joutui rautoihin,
19 kunnes hänen sanansa
kävi toteen
ja Herran sana oli puhdistanut
hänet.
20 Silloin kuningas lähetti
vapauttamaan hänet,
kansojen hallitsija päästi
hänet vapaaksi.
21 Hän pani Joosefin talonsa
herraksi
ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi,
22 sitomaan faraon ruhtinaat
tahtoonsa
ja opettamaan hänen
vanhimmilleen viisautta.
23 Niin Israel tuli Egyptiin,
Jaakob muukalaiseksi
Haamin maahan.
24 Herra teki kansansa hyvin
hedelmälliseksi,
väkevämmäksi kuin sen ahdistajat,
25 joiden sydämet hän käänsi
vihaamaan Jumalan kansaa,
kohtelevaan kavalasti hänen
palvelijoitaan.
26 Hän lähetti Mooseksen,
palvelijansa,

ja Aaronin, jonka hän oli valinnut.
27 Nämä tekivät hänen
tunnustekojaan
egyptiläisten kesellä,
ihmeitä Haamin maassa.
28 Hän lähetti pimeyden, ja
pimeys tuli,
eivätkä he voineet vastustaa
hänen sanojaan.
29 Hän muutti vedet vereksi
ja antoi heidän kalojensa kuolla.
30 Heidän maansa vilisi
sammakoita
kuninkaiden makuuhuoneita
myöten.
31 Hän sanoi, ja tuli paarmoja
ja syöpäläisiä kaikkialle heidän
alueelleen.
32 Hän antoi heille rakeita
sateen sijaan
ja tulen leimauksia heidän
maahansa.
33 Hän hävitti heidän
viiniköynnöksensä ja
viikunapuunsa
ja pirstoi puut heidän alueeltaan.
34 Hän sanoi, ja tuli heinäsiirakoita
ja niiden toukkia lukematon
joukko,
35 ja ne söivät kaiken vihannan
heidän maastaan,
söivät heidän maansa hedelmät.
36 Hän surmasi kaikki esikoiset
heidän maassaan,
kaikki heidän miehuutensa
ensihedelmät.
37 Sitten hän vei Israelin sieltä pois

varustettuna hopealla ja kullalla,
eikä sen heimoissa ollut
kompastelevia.

³⁸ Egypti iloitsi heidän lähdöstään,
sillä sen oli vallannut kauhu
heidän vuokseen.

³⁹ Herra levitti kansansa
suojaksi pilven

ja tulen valaisemaan yötä.

⁴⁰ Kansa pyysi, ja hän laittoi
tulemaan viiriäisiä
ja antoi heille kylliksi taivaan
leipää.

⁴¹ Hän avasi kallion, ja vedet
virtasivat,

kuivassa maassa juoksivat virrat.

⁴² Sillä hän muisti pyhän sanansa,
hän muisti palvelijaansa
Abrahamia.

⁴³ Hän vei kansansa pois sen
iloitessa,
valittunsa riemuhuudon raikuessa.

⁴⁴ Hän antoi heille
pakanakansojen maat,
ja he perivät kansakuntien
vaivannäön hedelmät,

⁴⁵ että he noudattaisivat hänen
säädöksiään
ja seuraisivat hänen opetuksiaan.
Halleluja!

Psalmi 106

Herran uskollisuus, Israelin uskottomuus

¹ Halleluja!

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.

² Kuka voi luetella Herran
voimateot,
kylliksi kuuluttaa hänen
ylistystään?

³ Autuaat ne, jotka noudattavat
oikeutta,
jotka aina toimivat vanhurskaasti!

⁴ Herra, muista minua suosiolla,
jota kansallesi osoitat.

Etsi minua ja pelasta minut,
⁵ että näkisin valittujesi onnen
ja saisin iloita yhdessä kansasi
kanssa,

kerskata perintöosasi kanssa.

⁶ Me olemme tehneet syntiä
isiemme tavoin,
olemme tehneet paha, olleet
jumalattomia.

⁷ Meidän isämme eivät
ymmärtäneet sinun
ihmeitäsi Egyptissä,
eivät muistaneet monia
armotekoiasi,
vaan kapinoivat meren rannalla,
Kaislameren äärellä.

⁸ Mutta Herra pelasti heidät
nimensä tähden,
tehdäkseen voimansa tunnetuksi.

⁹ Hän nuhteli Kaislamerta,
ja se kuivui.
Hän kuljetti heitä syvyyksien halki
kuin autiomaassa.

¹⁰ Hän pelasti heidät vihamiehen
kädestä

ja lunasti heidät vihollisen vallasta.

¹¹ Vedet peittivät heidän
ahdistajansa,

yksikään niistä ei jäänyt jäljelle.

¹² Silloin he uskoivat

hänen sanansa

ja lauloivat hänen ylistystään.

¹³ Mutta pian he unohtivat

hänen tekonsa

eivätkä odottaneet hänen

neuvoaan.

¹⁴ He hehkuivat himosta

autiomaassa

ja kiusasivat Jumalaa aavikolla.

¹⁵ Niinpä hän antoi heille, mitä

he pyysivät,

mutta lähetti heihin hivuttavan

taudin.

¹⁶ He kadehtivat leirissä Moosesta

ja Aaronia, Herran pyhää.

¹⁷ Silloin maa aukeni ja nieli

Daatanin,

peitti Abiramin joukon.

¹⁸ Heidän joukossaan syttyi tuli,

liekki poltti jumalattomat.

¹⁹ He tekivät mullikan Hoorebilla

ja kumartuivat palvomaan

valettua kuvaa.

²⁰ He vaihtoivat Kunniansa

ruohoa syövän härän kuvaan.

²¹ He unohtivat Jumalan,

pelastajansa,

joka oli tehnyt Egyptissä

suuria tekoja,

²² ihmeitä Haamin maassa,

pelottavia tekoja Kaislameren

äärellä.

²³ Hän olisi tuhonnut heidät,

ellei Mooses, hänen valittunsa,

olisi seisonut välimiehenä

hänen edessään

ja kääntänyt pois hänen vihaansa

tuhoa tuottamasta.

²⁴ He pitivät halpana ihanan maan

eivätkä uskoneet hänen sanaansa.

²⁵ He nurisivat teltoissaan

eivätkä kuunnelleet Herran ääntä.

²⁶ Silloin hän nosti kätensä

heitä vastaan

kaataakseen heidät autiomaassa,

²⁷ heittääkseen heidän

jälkeläisensä kansojen

sekaan

ja hajottaakseen heidät

vieraisiin maihin.

²⁸ He antautuivat palvelemaan

Baal-Peoria,

söivät kuolleille jumalille

tuotuja uhreja

²⁹ ja vihoittivat teoillaan Jumalan.

Silloin vitsaus puhkesi heidän

keskuudessaan.

³⁰ Mutta Piinehas astui esiin,

pani tuomion täytäntöön,

ja vitsaus lakkasi.

³¹ Se luettiin hänelle

vanhurskaudeksi,

polvesta polveen, ikuisesti.

³² He vihastuttivat Jumalan

Meriban vesien äärellä.

Mooseksen kävi pahoin heidän

vuokseen,

³³ sillä he katkeroitivat hänen

mielensä,

ja hän puhui huulillaan

ajattelemattomasti.

³⁴ He eivät hävittäneet kansoja,
jotka Herra oli käsenyt heidän
hävittää,
³⁵ vaan sekoittuivat vieraisiin
kansoihin
ja ottivat oppia heidän teoistaan.
³⁶ He palvelivat heidän
jumalankuviaan,
ja niistä tuli heille ansa.
³⁷ He uhrasivat poikiaan
ja tyttäriään riivaajille.
³⁸ He vuodattivat viatonta verta,
poikiensa ja tyttäriensä verta,
ja uhrasivat heidät Kanaanin
epäjumalille.
Maa saastui verenvuodduksesta,
³⁹ he saastuttivat itsensä töillään
ja olivat haureellisia teoissaan.
⁴⁰ Herra vihastui kansaansa
ja inhosi perintöosaansa.
⁴¹ Hän antoi heidät vieraiden
kansojen käsiin,
ja heidän vihamiehensä
hallitsivat heitä.
⁴² Heidän vihollisensa ahdistivat
heitä,
ja heidän oli alistuttava näiden
käden alle.
⁴³ Monet kerrat Herra pelasti
heidät,
mutta he niskoittelivat oman
mielensä mukaan
ja sortuivat pahojen tekojensa
tähten.
⁴⁴ Kuitenkin hän katsoi heihin
heidän ahdistuksessaan,
kun kuuli heidän huutonsa.

⁴⁵ Hän muisti heidän kanssaan
tekemänsä liiton
ja sääli heitä suuressa armossaan.
⁴⁶ Hän salli heidän saada
laupeutta kaikilta,
jotka olivat vieneet heidät
vankeuteen.
⁴⁷ Pelasta meidät, Herra, meidän
Jumalamme!
Kokoa meidät kansojen seasta,
että me kiittäisimme sinun
pyhää nimeäsi
ja pitäisimme kunnianamme
sinun ylistystäsi.
⁴⁸ Kiitetty olkoon Herra, Israelin
Jumala,
iankaikkisesta iankaikkiseen,
ja kaikki kansa sanokoon:
"Aamen. Halleluja!"

VIIDES KIRJA, 107 – 150

Psalmi 107

Lunastettujen kiitoslaulu

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
² Näin sanokoot Herran lunastetut,
jotka hän on lunastanut
ahdistajan kädestä
³ ja koonnut vieraista maista,
idästä ja lännestä,
pohjoisesta ja meren suunnalta.
⁴ He harhailivat autiomaassa,
kuivassa maassa,
löytämättä tietä kaupunkiin,
johon asettua asumaan.

⁵ Heillä oli nälkä ja jano,
heidän sielunsa nääntyi.
⁶ Mutta hädässään he huusivat
Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
⁷ Hän ohjasi heidät kulkemaan
suoraa tietä kaupunkiin,
jossa asua.
⁸ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan,
⁹ sillä hän tyydyttää nääntyvän
sielun
ja täyttää nälkäisen sielun
hyvillä antimilla.
¹⁰ He istuivat pimeydessä ja
kuoleman varjossa,
vangittuina kurjuuteen ja
rautoihin,
¹¹ koska olivat niskoitelleet
Jumalan sanoja vastaan
ja pitäneet halpana Korkeimman
neuvon.
¹² Hän lannisti heidän mielensä
raadannalla.
He sortuivat, eikä ollut auttajaa.
¹³ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
¹⁴ Hän vei heidät ulos pimeydestä
ja kuoleman varjosta
ja katkaisi heidän kahleensa.
¹⁵ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan,

¹⁶ sillä hän särkee vaskiset ovet
ja rikkoo rautaiset salvat.
¹⁷ He olivat tyhmiä vaeltaessaan
syntisesti
ja saivat kärsiä vaivaa pahojen
tekojensa tähden.
¹⁸ Kaikki ruoka inhotti heitä,
ja he saapuivat kuoleman
porteille asti.
¹⁹ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,
ja hän pelasti heidät ahdingosta.
²⁰ Hän lähetti sanansa ja
paransi heidät.
Hän pelasti heidät tuhosta.
²¹ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan.
²² Uhratkoot kiitosuhreja
ja kertokoot riemuhuudoin
hänen töistään.
²³ He lähtivät laivoilla merelle
ja tekivät työtä aavoilla vesillä.
²⁴ He näkivät Herran teot,
hänen ihmeensä meren
syvyyksissä.
²⁵ Hän sanoi sanansa ja nosti
myrskytuulen,
aallot kohosivat korkealle.
²⁶ He kohosivat kohti taivasta,
vajosivat syvyyksiin,
heidän sielunsa nääntyi hädässä.
²⁷ He horjuivat ja hoippuivat
kuin juopuneet,
ja kaikki heidän viisautensa
raukeni.

²⁸ Silloin he huusivat hädässään
Herraa,
ja hän vapautti heidät ahdingosta.
²⁹ Hän tyynttyi myrskyn,
ja meren aallot hiljenivät.
³⁰ He iloitsivat, kun ne vaikenivat,
ja hän johti heidät kaivattuun
satamaan.
³¹ Kiittäkööt he Herraa hänen
armostaan
ja hänen ihmeistään ihmislapsia
kohtaan.
³² Kuuluttakoot hänen kunniaansa
kansankokouksessa
ja ylistäkööt häntä vanhinten
istunnossa.
³³ Hän muutti virrat autiomaaksi
ja vesilähteet janoiseksi maaksi,
³⁴ hedelmällisen maan
suola-aroksi
sen asukkaiden pahuuden tähden.
³⁵ Hän muutti autiomaan
vesilammikoiksi
ja kuivan maan vesilähteiksi.
³⁶ Hän asutti sinne nälkäiset,
ja he rakensivat kaupungin
asuakseen siinä.
³⁷ He kylvivät peltoja ja istuttivat
viinitarhoja,
jotka tuottivat runsaan sadon.
³⁸ Hän siunasi heitä, ja he
lisääntyivät suuresti,
eikä hän antanut heidän
karjansa vähetä.
³⁹ Mutta sorron, onnettomuuden
ja huolten painon alla
he vähenivät ja vaipuivat maahan.

⁴⁰ Hän vuodattaa halveksuntaa
ruhtinaitten päälle
ja panee heidät harhailemaan
tiettömissä autiomaissa,
⁴¹ mutta nostaa köyhän
kurjuudesta
ja tekee suvut suuriksi kuin
lammaslaumat.
⁴² Oikeamieliset näkevät sen
ja iloitsevat,
ja kaiken vääryyden täytyy
tukkia suunsa.
⁴³ Joka on viisas, se pitääköön
nämä mielessään
ja tutkikoon Herran armotekoja.

Psalmi 108

Kiitos ja rukous

¹ *Laulu. Daavidin psalmi.*

² Minun sydämeni on valmis,
Jumala;
minä tahdon laulaa ja soittaa.
Se olkoon kunniani.
³ Herätkää, harppu ja lyyra!
Minä tahdon herättää
aamuruskon.
⁴ Herra, sinua minä kiitän
kansojen keskellä
ja laulan ylistystäsi kansakuntien
keskuudessa.
⁵ Sillä suuri, yli taivaitten, on
sinun armosi,
ja sinun uskollisuutesi ulottuu
pilviin asti.
⁶ Kohoa yli taivaitten, Jumala,

kohotkoon kirkkautesi yli
kaiken maan!
⁷ Jotta rakkaasi vapautettaisiin,
auta meitä oikealla kädelläsi
ja vastaa minulle.
⁸ Jumala on puhunut
pyhyydessään:
"Riemuiten minä jaan Sikemin
ja mittaan Sukkotin laakson.
⁹ Minun on Gilead, minun
on Manasse.
Efraim on pääni suojus,
Juuda on valtikkani.
¹⁰ Mooab on minun pesuastiani,
Edomiin minä viskaan kenkäni.
Minä nostan riemuhuudon
Filistean yli."
¹¹ Kuka vie minut linnoitettuun
kaupunkiin?
Kuka johtaa minut Edomiin?
¹² Etkö sinä, Jumala, hylännyt
meidät?
Et lähtenyt, Jumala,
sotajoukkojemme kanssa.
¹³ Anna meille apu ahdistajaa
vastaan,
sillä ihmisten apu on turha.
¹⁴ Jumalan voimassa me teemme
väkeviä tekoja.
Hän tallaa ahdistajamme maahan.

Psalmi 109

Syyttömästi vainotun rukous

¹ Musiikinjohtajalle.

Daavidin psalmi.

Jumala, minun ylistykseni,
älä ole vaiti,
² sillä jumalattomat ja petolliset
ovat avanneet suunsa
minua vastaan.
He puhuvat minulle valheellisin
kielin.
³ Vihan sanoin he ovat minut
piirittäneet
ja sotivat syyttä minua vastaan.
⁴ Rakkauteni palkaksi he
syyttävät minua,
mutta minä vain rukoilen.
⁵ He palkitsevat minulle
hyvän pahalla
ja rakkauteni vihalla.
⁶ Aseta jumalaton vihamiestäni
vastaan,
seisokoon syyttäjä hänen oikealla
puolellaan.
⁷ Oikeuden edessä hän
osoittautukoon syylliseksi,
ja hänen rukouksensa tulkoon
synniksi.
⁸ Olkoot hänen päivänsä
vähälukuiset,
ottakoon toinen hänen
tehtävänsä.

⁹ Tulkoon hänen lapsistaan orpoja
ja hänen vaimostaan leski.

¹⁰ Kuljeksikoot hänen lapsensa
aina kerjäten,
anelkoot kaukana kotinsa
raunioilta.

¹¹ Koronkiskuri saalistakoon
kaiken hänen omansa,
ja vieraat riistäkööt hänen
työnsä hedelmät.

¹² Älköön kukaan osoittako
hänelle laupeutta,
älköön kukaan armahtako
hänen orpojaan.

¹³ Hänen jälkeläisensä hävitkööt,
pyyhittäköön heidän nimensä
pois toisessa polvessa.

¹⁴ Hänen isiensä rikkomukset
pysykööt Herran muistissa,
älköönkä hänen äitinsä syntiä
pyyhittäkö pois.

¹⁵ Olkoot ne aina Herran edessä,
ja hävittäköön hän heidän
muistonsa maan päältä,

¹⁶ koska tuo mies ei ajatellutkaan
tehdä laupeutta
vaan vainosi kurjaa ja köyhää
ja sydämen tuskassa olevaa
tappaakseen hänet.

¹⁷ Hän rakasti kirousta,
ja se kohtasi häntä.
Hän ei huolinut siunauksesta,
ja se loittoni hänestä kauas.

¹⁸ Hän puki kirouksen ylleen
kuin vaatteensa,
ja se meni hänen sisuksiinsa
kuin vesi

ja hänen luihinsa kuin öljy.

¹⁹ Se olkoon vaate, johon hän
verhoutuu,
ja vyö, jolla hän itsensä
aina vyöttää.

²⁰ Tämä olkoon Herralta palkka
minun syyttäjäilleni
ja niille, jotka puhuvat pahaa
minua vastaan.

²¹ Mutta sinä, Herra,
minun Herrani,
toimi puolestani nimesi tähden,
sillä sinun armosi on hyvä.

Pelasta minut,
²² sillä minä olen kurja ja köyhä
ja sydämeni on haavoittunut
rinnassani.

²³ Minä katoan kuin pitenevä
varjo,
minut pudistellaan pois kuin
heinäsirkka.

²⁴ Polveni horjuvat
paastoamisesta,
ja ruumiini on kuihtunut
rasvattomaksi.

²⁵ Olen joutunut heidän
herjattavakseen.
Minut nähdessään he nyökyttävät
päättään.

²⁶ Auta minua, Herra, minun
Jumalani,
pelasta minut armossasi.

²⁷ Tulkoot he tietämään,
että tämä on sinun kätesi työtä,
että sinä, Herra, sen teit.

²⁸ He kiroavat, mutta sinä siunaat.
He nousevat ja joutuvat häpeään,

mutta palvelijasi saa iloita.

²⁹ Olkoon vastustajieni pukuna
häväistys,
kietoutukoot he häpeäänsä
kuin viittaaan.

³⁰ Minun suuni kiittää suuresti
Herraa,
ja monien keskellä minä
ylistän häntä.

³¹ Sillä Herra seisoo köyhän
oikealla puolella
ja pelastaa hänet niiden käsistä,
jotka hänet tuomitsevat.

Psalmi 110

Herran Voideltu

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra sanoi minun Herralleni:
"Istu minun oikealle puolelleni,
kunnes minä panen vihollisesi
sinun jalkojesi astinlaudaksi."

² Sinun voimasi valtikan
Herra ojentaa Siionista:
"Hallitse vihollistesi keskellä!

³ Sinun kansasi on altis
sinun voimasi päivänä.
Pyhässä kauneudessa –
kuin kasteen aamuruskon
kohdusta –

olen sinut synnyttänyt."

⁴ Herra on vannonut
eikä muuta mieltään:
"Sinä olet pappi ikuisesti,
Melkisedekin järjestyksen
mukaan."

⁵ Herra on sinun oikealla
puolellasi,
hän murskaa kuninkaat vihansa
päivänä.

⁶ Hän tuomitsee kansojen
keskuudessa.
Kaikkialla on ruumiita!
Hän murskaa päitä laajalti
maan päällä.

⁷ Hän juo purosta tien varrelta,
sen tähden hän kohottaa päänsä.

Psalmi 111

Herran teot ovat suuria

¹ Halleluja!

Minä kiitan Herraa kaikesta
sydämeistäni
oikeamielisten kokouksessa ja
seurakunnassa.

² Suuret ovat Herran teot.
Kaikki, jotka ovat niihin
mieltyneet,

tutkivat niitä.

³ Kunniakkaat ja ihanat ovat
hänen tekonsa,
hänen vanhurskautensa pysyy iäti.

⁴ Hän on tehnyt ihmeensä
muistettaviksi.

Herra on armollinen ja laupias.

⁵ Hän antaa ruuan niille,
jotka häntä pelkäävät,
hän muistaa liittonsa ikuisesti.

⁶ Hän ilmoitti kansalleen
tekojensa voiman
antaessaan heille kansojen
perintöosan.

⁷ Hänen kättensä teot ovat
totuus ja oikeus.
Luotettavia ovat kaikki hänen
asetuksensa,
⁸ ne pysyvät lujina aina ja ikuisesti.
Ne on laadittu totuudessa ja
oikeamielisesti.
⁹ Hän lähetti kansalleen
lunastuksen,
sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi.
Pyhä ja pelättävä on
hänen nimensä.
¹⁰ Herran pelko on viisauden alku,
hyvä ymmärrys kaikille, jotka
sitä noudattavat.
Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.

Psalmi 112

Herraa pelkäävän onni

¹ Halleluja!
Autuas se mies, joka pelkää Herraa
ja on suuresti mieltynyt hänen
käskyihinsä.
² Hänen jälkeläisistään tulee
maan mahtavia,
oikeamielisten suku tulee
siunatuksi.
³ Varallisuutta ja rikkautta on
hänen kodissaan.
Hänen vanhurskautensa pysyy iäti.
⁴ Oikeamielisille loistaa
pimeydessä valo,
armollinen, laupias ja vanhurskas.
⁵ Hyvin käy sen miehen,
joka on laupias ja antaa lainaksi,
joka hoitaa asiansa oikeuden
mukaan.

⁶ Hän ei ikinä horju.
Vanhurskas muistetaan ikuisesti.
⁷ Ei hän pelkää pahaa sanomaa.
Hänen sydämensä on vahva,
hän turvaa Herraan.
⁸ Hänen sydämensä on luja
ja peloton,
ja lopulta hän katselee iloiten
ahdistajiaan.
⁹ Hän jakelee, hän antaa köyhille,
hänen vanhurskautensa pysyy
ainaisesti,
hänen sarvensa kohooa kunniassa.
¹⁰ Jumalaton näkee sen ja
raivostuu,
hän kiristelee hampaitaan
ja pakahtuu.
Jumalattomien halu raukeaa
tyhjiin.

Psalmi 113

Herra on alhaisten auttaja

¹ Halleluja!
Ylistäkää, te Herran palvelijat,
ylistäkää Herran nimeä!
² Kiitetty olkoon Herran nimi
nyt ja ikuisesti!
³ Auringon noususta sen
laskuun saakka
olkoon Herran nimi ylistetty.
⁴ Herra on korkea yli kaikkien
kansojen,
yli taivaitten kohooa hänen
kunniansa.
⁵ Kuka on niin kuin Herra, meidän
Jumalamme,

joka istuu korkealla,
valtaistuimellaan,
⁶ ja alentuu katsomaan
taivasta ja maata?
⁷ Hän nostaa tomusta
vähäosaisen,
korottaa tunkiolta köyhän
⁸ asettaakseen hänet istumaan
ruhtinaiden rinnalle,
kansansa ruhtinaiden rinnalle.
⁹ Hän saattaa hedelmättömän
asumaan kodissa
iloisena lasten äitinä.
Halleluja!

Psalmi 114

Israelin pelastuminen Egyptistä

¹ Kun Israel lähti Egyptistä,
Jaakobin suku vieraskielisestä
kansasta,
² silloin Juudasta tuli
Herran pyhäkkö,
Israelista hänen valtakuntansa.
³ Meri näki sen ja pakeni,
Jordan kääntyi takaisin.
⁴ Vuoret hyppivät kuin pässit,
kukkulat kuin lampaiden karitsat.
⁵ Mikä sinun on, meri,
kun pakenet,
Jordan, kun kääntynyt takaisin?
⁶ Vuoret, miksi te hypitte
kuin pässit,
te kukkulat kuin lampaiden
karitsat?
⁷ Vapise, maa, Herran kasvojen
edessä,

Jaakobin Jumalan kasvojen
edessä.

⁸ Hän muuttaa kallion
vesilammeksi,
kovan kiven vesilähteeksi.

Psalmi 115

Israel, luota Herraan!

¹ Älä meille, Herra, älä meille
vaan omalle nimellesi
anna kunnia,
armosi ja totuutesi tähden.
² Miksi kansat saisivat sanoa:
"Missä onkaan heidän
Jumalansa?"
³ Meidän Jumalamme on taivaissa.
Kaiken, mitä hän tahtoo,
hän tekee.
⁴ Kansojen epäjumalat ovat
hopeaa ja kultaa,
ihmiskätten tekoa.
⁵ Suu niillä on, mutta ne
eivät puhu,
silmät, mutta ne eivät näe.
⁶ Korvat niillä on, mutta ne
eivät kuule,
nenä, mutta hajua ne eivät tunne.
⁷ Niiden kädet eivät koskettele,
niiden jalat eivät astu,
ei tule ääntä niiden kurkusta.
⁸ Niiden kaltaisiksi tulevat
niiden tekijät
ja kaikki, jotka niihin luottavat.
⁹ Israel, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.
¹⁰ Aaronin suku, luota Herraan!
Hän on sinun apusi ja kilpesi.

¹¹ Te, jotka Herraa pelkäätte,
luottakaa Herraan!
Hän on teidän apunne ja kilpenne.
¹² Herra muistaa meitä ja siunaa,
hän siunaa Israelin sukua,
hän siunaa Aaronin sukua.
¹³ Hän siunaa niitä, jotka Herraa
pelkäävät,
niin pieniä kuin suuriakin.
¹⁴ Herra lisätköön teitä,
teitä ja teidän lapsianne.
¹⁵ Te olette Herran siunaamia,
hänen, joka on tehnyt taivaan
ja maan.
¹⁶ Taivas on Herran taivas,
mutta maan hän on antanut
Aadamin lapsille.
¹⁷ Eivät kuolleet ylistä Herraa,
ei kukaan hiljaisuuteen
laskeutuneista.
¹⁸ Mutta me, me ylistämme
Herraa,
nyt ja ikuisesti.
Halleluja!

Psalmi 116

Pelastetun kiitosuhri

¹ Minä rakastan,
sillä Herra kuulee anomiseni
äänen
² ja on kallistanut korvansa
puoleeni.
Siksi minä huudan häntä avuksi
kaikkina päivinäni.
³ Kuoleman köydet kietoivat
minut,

tuonelan ahdistukset kohtasivat
minua,
jouduin hätään ja murheeseen.
⁴ Mutta minä huusin avukseni
Herran nimeä:
"Oi Herra, pelasta minun sieluni!"
⁵ Herra on armollinen ja
vanhurskas,
meidän Jumalamme on laupias.
⁶ Herra varjelee yksinkertaiset.
Minä olin vajonnut kurjuuteen,
mutta hän pelasti minut.
⁷ Palaa takaisin lepoosi, sieluni,
sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.
⁸ Hän pelasti sieluni kuolemasta,
silmani kyynelistä
ja jalkani kompastumasta –
⁹ minä saan vaeltaa Herran edessä
elävien maassa.
¹⁰ Minä uskon, siksi puhun,
minä, joka olin kovin ahdistettu.
¹¹ Minä sanoin hädän hetkellä:
"Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita."
¹² Millä minä korvaan Herralle
kaikki hänen hyvät tekonsa
minua kohtaan?
¹³ Minä kohotan pelastuksen
maljan
ja huudan avukseni Herran nimeä.
¹⁴ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä.
¹⁵ Kallis on Herran silmissä
hänen hurskaittensa kuolema.
¹⁶ Oi Herra, minä olen sinun
palvelijasi!
Minä olen sinun palvelijasi,
sinun palvelijattaresi poika.

Sinä päästit minut siteistäni.

¹⁷ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin
ja huudan avukseni Herran nimeä.

¹⁸ Minä täytän lupaukseni Herralle
koko hänen kansansa edessä

¹⁹ Herran huoneen esipihoissa,
sinun keskelläsi, Jerusalem.
Halleluja!

Psalmi 117

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

¹ Ylistäkää Herraa, kaikki kansat,
ylistäkää häntä, kaikki
kansakunnat!

² Sillä hänen armonsa on
voimallinen meitä kohtaan
ja Herran uskollisuus pysyy
ikuisesti.

Halleluja!

Psalmi 118

*Kiitetty olkoon hän, joka
tulee Herran nimessä!*

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä,

hänen armonsa pysyy ikuisesti!

² Näin sanokoon Israel,
sillä hänen armonsa pysyy
ikuisesti.

³ Näin sanokoon Aaronin suku,
sillä hänen armonsa pysyy
ikuisesti.

⁴ Näin sanokoot ne, jotka
pelkäävät Herraa,
sillä hänen armonsa pysyy
ikuisesti.

⁵ Ahdingossani minä
huusin Herraa.

Hän vastasi minulle ja vei minut
avaralle paikalle.

⁶ Herra on minun puolellani,
en minä pelkää.

Mitä voi ihminen minulle tehdä!

⁷ Herra on minun puolellani,
hän on minun auttajani.

Minä saan iloiten katsella
vihamiehiäni.

⁸ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ihmiseen.

⁹ Parempi on turvata Herraan
kuin luottaa ylhäisiin.

¹⁰ Kaikki kansat piirittivät minua,
mutta Herran nimessä minä
nujerran ne.

¹¹ He piirittivät minua joka taholta,
mutta Herran nimessä minä
nujerran heidät.

¹² Niin kuin mehiläiset he
minua piirittivät,
mutta he sammuvat kuin tuli
orjantappuroissa.

Herran nimessä minä nujerran
heidät.

¹³ Minua sysättiin rajusti,
jotta kaatuisin,
mutta Herra auttoi minua.

¹⁴ Herra on minun voimani ja
ylistyslauluni,
hän tuli minulle pelastukseksi.

¹⁵ Riemun ja pelastuksen huuto
kuuluu vanhurskaitten majoissa:
"Herran oikea käsi tekee
väkeviä tekoja.

¹⁶ Herran oikea käsi on kohotettu,
Herran oikea käsi tekee
väkeviä tekoja!”

¹⁷ En minä kuole, vaan elän
ja julistan Herran tekoja.

¹⁸ Herra kyllä kuritti minua,
mutta kuolemalle hän ei
minua antanut.

¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden
portit!

Niistä minä käyn sisälle
kiittämään Herraa.

²⁰ Tämä on Herran portti;
vanhurskaat käyvät siitä sisälle.

²¹ Minä kiitän sinua siitä,
että vastasit minulle
ja tulit minulle pelastukseksi.

²² Kivistä, jonka rakentajat
hylkäsivät,
on tullut kulmakivi.

²³ Herralta tämä on tullut;
se on ihmeellistä meidän
silmissämme.

²⁴ Tämä on se päivä, jonka
Herra on tehnyt.

Riemuitkaamme ja iloitkaamme
siitä!

²⁵ Oi Herra, pelasta!
Oi Herra, anna menestys!

²⁶ Kiitetty olkoon hän, joka tulee
Herran nimessä!
Me siunaamme teitä Herran
huoneesta.

²⁷ Herra on Jumala, hän
valaisee meitä.

Sitokaa juhlahuuri köysillä
alttarin sarviin.

²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja
sinua minä kiitän,
minun Jumalani, sinua
minä ylistän.

²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti!

Psalmi 119

Herran sana on kokonaan totuus

¹ Autuaita ne, joiden tie on
nuhteeton,
jotka vaeltavat Herran opetuksen
mukaan.

² Autuaita ne, jotka pitävät kiinni
hänen todistuksistaan,
jotka etsivät häntä koko
sydämeästään

³ eivätkä tee vääryyttä,
vaan vaeltavat hänen teillään.

⁴ Sinä olet säätänyt asetuksesi,
että niitä tarkoin noudatettaisiin.

⁵ Kunpa tieni olisivat vakaat,
että noudattaisin sinun
määräyksiäsi!

⁶ Silloin en joudu häpeään,
kun katselen kaikkia sinun
käskyjäsi.

⁷ Minä kiitän sinua vilpittömin
sydämin,
kun opin tuntemaan sinun
vanhurskaat tuomiosi.

⁸ Minä noudatan sinun käskyjäsi –
älä minua peräti hylkää.

⁹ Kuinka voi nuorukainen pitää
tiensä puhtaana?

Siten, että noudattaa
sinun sanaasi.

¹⁰ Minä etsin sinua koko
sydämestäni.

Älä salli minun eksyä sinun
käskyistäsi.

¹¹ Olen kätkenyt sanasi
sydämeeni,
etten tekisi syntiä sinua vastaan.

¹² Ylistetty olet sinä, Herra!
Opeta minulle säädöksesi.

¹³ Huulillani minä kerron
kaikki sinun suusi tuomiot.

¹⁴ Minä iloitsen sinun todistustesi
tiellä,
niin kuin iloitaan kaikesta
rikkaudesta.

¹⁵ Minä mietiskelen sinun
asetuksiasi

ja tarkkailen sinun teitäsi.

¹⁶ Minä saan iloni sinun
säädöksistäsi.

Sinun sanaasi minä en unohda.

¹⁷ Tee palvelijallesi hyvää,
että eläisin

ja noudattaisin sinun sanaasi.

¹⁸ Poista peite silmiltäni,
niin että voin katsella opetuksesi
ihmeitä.

¹⁹ Minä olen muukalainen
maan päällä,
älä salaa minulta käskyjäsi.

²⁰ Minun sieluni murtuu,
kun se ikävöi kaiken aikaa
sinun tuomioitasi.

²¹ Sinä nuhtelet julkeita, noita
kirottuja,

jotka poikkeavat sinun käskyistäsi.

²² Poista minun päältäni häväistys
ja halveksunta,
olenhan pitänyt sinun
todistuksesi.

²³ Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat
keskenään minua vastaan,
mutta palvelijasi mietiskelee
sinun säädöksiasi.

²⁴ Myös sinun todistuksesi
ovat ihastukseni,
ne ovat minun neuvonantajiani.

²⁵ Minun sieluni on painunut
maahan,
virvoita minua sanasi mukaan.

²⁶ Minä kerroin vaelluksestani,
ja sinä vastasit minulle.
Opeta minulle säädöksesi.

²⁷ Auta minua ymmärtämään
asetustesi tie,
niin minä mietiskelen sinun
ihmeitäsi.

²⁸ Minun sieluni itkee surusta.
Vahvista minua sanasi mukaan.

²⁹ Pidä minut poissa valheen teiltä
ja armossasi opeta minua.

³⁰ Minä olen valinnut
uskollisuuden tien,
olen asettanut eteeni sinun
säädöksesi.

³¹ Minä pidän kiinni sinun
todistuksistasi, Herra.
Älä saata minua häpeään.

³² Minä juoksen sinun käskyjesi
tietä,
sillä sinä avarrat sydämeni.

³³ Herra, opeta minulle
säädöstesi tie,
niin minä seuraan sitä
loppuun asti.

³⁴ Anna minulle ymmärrys,
niin seuraan sinun opetustasi
ja noudatan sitä kaikesta
sydämestäni.

³⁵ Opasta minua käskyjesi polulla,
sillä sitä minä haluan.

³⁶ Taivuta sydämeni todistustesi
puoleen,
älä väärän voiton puoleen.

³⁷ Käännä silmäni pois
katselemasta turhuutta,
virvoita minua tielläsi.

³⁸ Toteuta palvelijallesi sanasi,
joka on annettu sinua pelkääville.

³⁹ Poista häväistykseäni,
jota kammoan,
sillä sinun tuomiosi ovat hyvät.

⁴⁰ Kuinka ikävöinkään sinun
asetuksiasi!
Virvoita minua vanhurskaudessa.

⁴¹ Tulkoon minulle sinun
armosi, Herra,
sinun apusi lupauksesi mukaan,
⁴² että voisin vastata herjaajalleni.
Sinun sanaasi minä luotan.

⁴³ Älä ota suustani peräti pois
totuuden sanaa,
sillä sinun tuomioosi minä
panen toivoni.

⁴⁴ Minä tahdon noudattaa alati
sinun opetustasi,
aina ja ikuisesti.

⁴⁵ Minä saan vaelttaa avaralla
paikalla,
sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi.

⁴⁶ Minä puhun sinun
todistuksistasi kuninkaiden
edessä
enkä joudu häpeään.

⁴⁷ Minä saan iloni sinun
käskyistäsi,
joita minä rakastan.

⁴⁸ Minä kohotan käteni sinun
käskyjesi puoleen,
joita rakastan,
ja mietiskelen sinun säädöksiäsi.

⁴⁹ Muista palvelijallesi antamaasi
sanaa,
jonka kautta annoit minulle
toivon.

⁵⁰ Tämä on lohdutukseni
kurjuudessaani:
sinun sanasi virvoittaa minua.

⁵¹ Julkeat ilkkuvat minua kovin,
mutta sinun opetuksestasi
minä en poikkeaa.

⁵² Minä muistan sinun tuomiosi
ikiajoista asti, Herra,
ja saan lohdutuksen.

⁵³ Palava vihastus valtaa minut
jumalattomien tähden,
jotka hylkäävät sinun lakisi.

⁵⁴ Sinun säädöksesi ovat
ylistyslauluni
muukalaisuuteni majassa.

⁵⁵ Yölläkin minä muistan sinun
nimeäsi, Herra;
tahdon noudattaa sinun
opetustasi.

⁵⁶ Tämä on tullut osakseni:
noudattaa sinun asetuksiasi.

⁵⁷ Herra on minun osani;
olen luvannut noudattaa
sinun sanaasi.

⁵⁸ Minä etsin sinun suosiotasi
koko sydämestäni,
ole minulle armollinen lupauksesi
mukaan.

⁵⁹ Minä tutkin teitäni
ja käänän askeleeni sinun
todistuksiasi kohti.

⁶⁰ Minä riennän viivyttelämättä
noudattamaan sinun käskyjäsi.

⁶¹ Jumalattomien köydet kiertyvät
ympärilleni,
mutta sinun opetustasi minä
en unohda.

⁶² Keskiyölläkin minä nousen
kiittämään sinua
sinun vanhurskaista tuomioistasi.

⁶³ Minä olen ystävä kaikille, jotka
pelkäävät sinua
ja noudattavat sinun asetuksiasi.

⁶⁴ Maa on täynnä sinun
armoasi, Herra.
Opetä minulle säädöksesi.

⁶⁵ Herra, hyvin sinä olet
palvelijallesi tehnyt,
sanasi mukaan.

⁶⁶ Opetä minulle hyvä ymmärrys
ja tieto,
sillä minä luotan sinun käskyihisi.

⁶⁷ Ennen kuin minut nöyryytettiin,
minä eksyin,
mutta nyt minä noudatan
sinun sanaasi.

⁶⁸ Sinä olet hyvä, ja hyvää
sinä teet.

Opetä minulle säädöksesi.

⁶⁹ Julkeat mustamaalaavat
minua valheillaan.

Minä noudatan sinun asetuksiasi
koko sydämestäni.

⁷⁰ Heidän sydämensä on turta
kuin ihra,
mutta minä saan iloni sinun
opetuksestasi.

⁷¹ Hyväksi oli minulle, että minut
nöyryytettiin,
näin opin sinun säädöksesi.

⁷² Sinun suusi opetus on minulle
arvokkaampi
kuin tuhannet kulta- ja
hopeaharkot.

⁷³ Sinun kätesi ovat minut tehneet
ja valmistaneet.

Anna minulle ymmärrys
oppiaksesi sinun käskysi.

⁷⁴ Ne, jotka sinua pelkäävät,
näkevät minut ja iloitsevat,
sillä minä panen toivoni
sinun sanaasi.

⁷⁵ Herra, minä tiedän,
että sinun tuomiosi ovat
vanhurskaat
ja että uskollisuudessasi sinä olet
minua nöyryyttänyt.

⁷⁶ Sinun armosi lohduttakoon
minua,
niin kuin olet palvelijallesi
luvannut.

⁷⁷ Tulkoon minulle sinun
laupeutesi, että eläisin,

sillä sinun opetuksesi on
ihastukseni.

⁷⁸ Joutukoot häpeään julkeat,
koska he syyttävät minua
valheellisesti.

Minä tutkiskelen sinun
asetuksiasi.

⁷⁹ Palatkoot minun luokseni ne,
jotka pelkäävät sinua
ja tuntevat sinun todistuksesi.

⁸⁰ Pysyköön sydämeni
vilpittömänä sinun
säädöksissäsi,

etten joutuisi häpeään.

⁸¹ Minun sieluni riutuu
ikäväidessäni valmistamaasi
pelastusta,

sinun sanaasi minä panen toivoni.

⁸² Minun silmäni riutuvat
ikäväidessäni sanaasi:
milloin lohdutat minua?

⁸³ Vaikka minusta on tullut kuin
nahkaleili savussa,
en ole unohtanut sinun
säädöksiäsi.

⁸⁴ Kuinka monta päivää
palvelijallasi vielä on?
Milloin sinä panet täytäntöön
vainoojieni tuomion?

⁸⁵ Julkeat kaivavat minulle
kuoppia,
nuo, jotka eivät elä sinun
lakisi mukaan.

⁸⁶ Kaikki sinun käskysi ovat
luotettavia.

He vainoavat minua syyttä;
auta minua!

⁸⁷ He ovat miltei tuhonneet
minut tässä maassa,
mutta minä en ole hylännyt
sinun asetuksiasi.

⁸⁸ Virvoita minua armosi mukaan,
niin minä noudatan suusi
todistusta.

⁸⁹ Ikuisesti, Herra,
on sinun sanasi vakaa taivaissa.

⁹⁰ Sinun uskollisuutesi kestää
polvesta polveen.

Sinä perustit maan, ja se pysyy.

⁹¹ Sinun päätötesi mukaan ne
pysyvät tänäkin päivänä,
sillä ne kaikki palvelevat sinua.

⁹² Ellei sinun opetuksesi olisi
ollut ihastukseni,
olisin menehtynyt kurjuuteeni.

⁹³ En ikinä unohda sinun
asetuksiasi,
sillä niillä sinä olet virvoittanut
minua.

⁹⁴ Sinulle minä kuulun, pelasta
minut,
sillä minä etsin sinun asetuksiasi.

⁹⁵ Jumalattomat väijyvät minua
tuhotakseen minut,
mutta minä tutkin sinun
todistuksiasi.

⁹⁶ Kaikella täydelliselläkin
on rajansa,
sen olen nähnyt,
mutta sinun käskysi ovat
hyvin avarat.

⁹⁷ Kuinka rakastankaan sinun
opetustasi!

Kaiken päivää se on mietiskelyni
aiheena.

⁹⁸ Vihollisiani viisaammaksi tekee
minut sinun käskysi,
sillä se on ikuisesti minun.

⁹⁹ Minulla on enemmän
ymmärrystä kuin kaikilla
opettajillani,
sillä sinun todistuksiasi minä
mietiskelen.

¹⁰⁰ Minulla on enemmän
ymmärrystä kuin vanhoilla,
sillä sinun asetuksiasi minä
noudatan.

¹⁰¹ Minä pidän jalkani pois kaikilta
pahoilta teiltä
noudattaakseni sinun sanaasi.

¹⁰² En ole poikennut sinun
säädöksistäsi,
sillä sinä olet opettanut minua.

¹⁰³ Kuinka suloisia ovatkaan
sanasi kielelläni,
hunajaa makeampia suussani!

¹⁰⁴ Sinun asetuksistasi minä
saan ymmärrystä.

Sen tähden minä vihaan kaikkia
valheen teitä.

¹⁰⁵ Sinun sanasi on jalkojeni
lamppu

ja valo minun polullani.

¹⁰⁶ Olen vannonut, ja tahdon
sen toteuttaa,
että noudatan sinun vanhurskaita
päättöksiäsi.

¹⁰⁷ Olen kärsinyt hyvin paljon.
Herra, virvoita minua
sanasi mukaan.

¹⁰⁸ Kelvatkoot sinulle, Herra,
minun suuni vapaaehtoiset uhrin.
Opetä minulle säädöksesi.

¹⁰⁹ Henkeni on aina kämmenelläni,
mutta sinun opetustasi
en unohda.

¹¹⁰ Jumalattomat ovat virittäneet
ansan minun eteeni,
mutta sinun asetuksistasi
minä en eksy.

¹¹¹ Sinun todistuksesi ovat ikuinen
perintöösani,
ne ovat sydämeni ilo.

¹¹² Olen taivuttanut sydämeni
noudattamaan sinun
säädöksiasi,
aina ja loppuun asti.

¹¹³ Kaksimielisiä minä vihaan,
mutta sinun opetustasi minä
rakastan.

¹¹⁴ Sinä olet kätköpaikkani
ja kilpeni,
sinun sanaasi minä panen toivoni.

¹¹⁵ Menkää pois luotani, te
pahantekijät!

Minä tahdon pitää Jumalani
käskyt.

¹¹⁶ Tue minua lupauksesi mukaan,
että eläisin,
äläkä saata minua toivossani
häpeään.

¹¹⁷ Vahvista minua, niin
minä pelastun

ja tarkastelen aina sinun
säädöksiasi.

¹¹⁸ Sinä hylkää kaikki, jotka
eksyvät säädöksistäsi,

sillä valhetta on heidän
petollisuutensa.
¹¹⁹ Niin kuin kuonan sinä hävität
kaikki maan jumalattomat.
Sen tähden minä rakastan sinun
todistuksiasi.
¹²⁰ Sinun pelostasi vapisee
ruumiini,
minä pelkään sinun tuomioitasi.
¹²¹ Olen tehnyt sitä,
mikä on oikein ja vanhurskasta,
älä jätä minua sortajieni käsiin.
¹²² Ole palvelijasi takaaja hänen
hyväkseen,
älä salli röyhkeiden minua sortaa.
¹²³ Silmäni ikävöivät pelastusta
ja sinun vanhurskasta lupaustasi.
¹²⁴ Tee palvelijallesi
amosi mukaan
ja opeta minulle säädöksesi.
¹²⁵ Minä olen sinun palvelijasi,
anna minulle ymmärrys,
että tuntisin sinun todistuksesi.
¹²⁶ Nyt on aika Herran toimia –
sinun lakiasi rikotaan!
¹²⁷ Mutta minä rakastan sinun
käskyjäsi
enemmän kuin kultaa,
enemmän kuin puhdasta kultaa.
¹²⁸ Minä pidän kaikkia sinun
asetuksiasi oikeina,
kaikkia valheen teitä minä vihaan.
¹²⁹ Ihmeelliset ovat sinun
todistuksesi,
siksi minun sieluni säilyttää ne.
¹³⁰ Kun sinun sanasi avautuvat,
ne valaisevat

ja antavat yksinkertaiselle
ymmärrystä.
¹³¹ Minä avaan suuni ja huohotan,
sillä minä kaipaen sinun käskyjäsi.
¹³² Käänny puoleeni ja armahda
minua,
niin kuin on oikein niitä kohtaan,
jotka sinun nimeäsi rakastavat.
¹³³ Tee askeeleni vakaiksi sanallasi,
ettei mikään vääräys minua
hallitse.
¹³⁴ Vapauta minut ihmisten
sorrosta,
niin minä noudatan sinun
asetuksiasi.
¹³⁵ Valaise kasvosi palvelijallesi
ja opeta minulle säädöksesi.
¹³⁶ Silmäni vuotavat kyynelvirtoja,
kun sinun opetustasi ei noudateta.
¹³⁷ Herra, sinä olet vanhurskas,
ja sinun tuomiosi ovat
oikeamielisiä.
¹³⁸ Sinä olet säätänyt todistuksesi
vanhurskaudessa
ja suuressa uskollisuudessa.
¹³⁹ Kiivauteni on kuluttanut minut,
sillä ahdistajani ovat unohtaneet
sinun sanasi.
¹⁴⁰ Sinun sanasi on koeteltu
ja puhdas,
palvelijasi rakastaa sitä.
¹⁴¹ Vähäinen minä olen ja
halveksittu,
mutta sinun asetuksiasi en
ole unohtanut.
¹⁴² Sinun vanhurskautesi on
ikuinen vanhurskaus,

ja sinun opetuksesi on totuus.

¹⁴³ Häätä ja ahdistus ovat
kohdanneet minua,
mutta sinun käskysi ovat
ihastukseni.

¹⁴⁴ Sinun todistuksesi ovat
ikuisesti vanhurskaat,
anna minulle ymmärrys,
että eläisin.

¹⁴⁵ Kaikesta sydämestäni minä
huudan sinua,
vastaa minulle, Herra.
Minä tahdon noudattaa sinun
sääddöksiäsi.

¹⁴⁶ Minä huudan sinua,
pelasta minut.

Silloin minä noudatan sinun
todistuksiasi.

¹⁴⁷ Jo ennen aamun valkenemista
minä huudan apua,
sinun sanoihisi minä
panen toivoni.

¹⁴⁸ Ennen yön vartiohetkiä
silmani tutkiskelevat
sinun sanaasi.

¹⁴⁹ Kuule minun ääneni
armosi mukaan.

Herra, virvoita minua oikeutesi
mukaan.

¹⁵⁰ Lähellä ovat ilkeät vainoojat,
sinun laistasi he ovat kaukana.

¹⁵¹ Lähellä olet sinä, Herra.
Kaikki sinun käskysi ovat totuus.

¹⁵² Jo kauan olen tiennyt
todistuksistasi,
että sinä olet perustanut ne
iäti pysyviksi.

¹⁵³ Näe kurjuuteni ja pelasta
minut,
sillä minä en unohda sinun
opetustasi.

¹⁵⁴ Aja minun asiani ja lunasta
minut,
virvoita minua lupauksesi mukaan.

¹⁵⁵ Kaukana on pelastus
jumalattomista,
sillä he eivät välitä sinun
käskyistäsi.

¹⁵⁶ Monet ovat sinun armotekosi,
Herra,
virvoita minua oikeutesi mukaan.

¹⁵⁷ Monta on minulla vainoojaa
ja ahdistajaa,
mutta sinun todistuksistasi
minä en poikkea.

¹⁵⁸ Minä näen petturit, ja
minua inhottaa,
koska he eivät noudata
sinun sanaasi.

¹⁵⁹ Katso, minä rakastan sinun
asetuksiasi,
Herra, virvoita minua armossasi.

¹⁶⁰ Sinun sanasi on kokonaan
totuus,

ja kaikki sinun vanhurskaat
päättöksesi pysyvät ikuisesti.

¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat
minua syyttä,
mutta minun sydämeni pelkää
sinun sanojasi.

¹⁶² Minä riemuitsen sinun
sanastasi

niin kuin suuren saaliin löytäjä.

¹⁶³ Valhetta minä vihaan ja inhoan,

sinun opetustasi minä rakastan.

¹⁶⁴ Seitsemästi päivässä minä

ylistän sinua

vanhurskaiden tuomioittesi

tähden.

¹⁶⁵ Suuri rauha on niillä,

jotka rakastavat sinun opetustasi,

eikä heille tule kompastusta.

¹⁶⁶ Minä odotan pelastusta

sinulta, Herra,

ja teen käskyjesi mukaan.

¹⁶⁷ Sieluni noudattaa sinun

todistuksiasi;

minä rakastan niitä suuresti.

¹⁶⁸ Minä noudatan sinun

asetuksiasi ja todistuksiasi,

sillä kaikki tieni ovat sinun

edessäsi.

¹⁶⁹ Tulkoon valitushuutoni sinun

eteesi, Herra,

anna minulle ymmärrys

sanasi mukaan.

¹⁷⁰ Tulkoon anomiseni

sinun eteesi,

pelasta minut lupauksesi mukaan.

¹⁷¹ Vuodattakoot huuleni ylistystä,

sillä sinä opetat minulle

säädöksesi.

¹⁷² Laulakoon kieleni

lupauksestasi,

sillä kaikki sinun käskysi ovat

vanhurskaita.

¹⁷³ Olkoon sinun kätesi apunani,

olenhan valinnut sinun asetuksesi.

¹⁷⁴ Minä ikävöin pelastusta

sinulta, Herra,

ja sinun opetuksesi on minun
ihastukseni.

¹⁷⁵ Saakoon sieluni elää ja

ylistää sinua,

sinun tuomiosi auttakoot minua.

¹⁷⁶ Minä olen eksyksissä kuin

kadonnut lammas.

Etsi palvelijaasi,

sillä sinun käskyjäsi minä

en unohda.

Psalmi 120

Rauhaa kaipaavan rukous

¹ Matkalaulu.

Ahdistuksessani minä

huudan Herraa,

ja hän vastaa minulle.

² Herra, pelasta minun sieluni

valheellisilta huuililta,

petolliselta kieleltä.

³ Mitä hän sinulle antaakaan ja

mitä siihen lisää,

sinä petollinen kieli:

⁴ soturin teräviä nuolia

ja kinsteripensaan tulisia hiiliä!

⁵ Voi minua,

sillä minä asun muukalaisena

Mesekissä,

oleskelen Keedarin teltojen

keskellä!

⁶ Kauan on sieluni asunut

niiden seurassa,

jotka vihaavat rauhaa.

⁷ Minä tahdon rauhaa,

mutta jos sanankin sanon,

he ovat valmiit sotaan.

Psalmi 121

Herra on sinun varjelijasi

¹ *Matkalaulu.*

Minä nostan silmäni vuoria kohti –
mistä minulle tulee apu?

² Apu minulle tulee Herralta,
häneltä, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua,
sinun varjelijasi ei torku.

⁴ Katso, ei torku eikä nuku
hän, joka Israelia varjelee.

⁵ Herra on sinun varjelijasi,
Herra on suojaava varjo oikealla
puolellasi.

⁶ Päivällä ei aurinko vahingoita
sinua
eikä kuu yöllä.

⁷ Herra varjelee sinut kaikesta
pahasta,
hän varjelee sinun sielusi.

⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi
ja tulemisesi
nyt ja ikuisesti.

Psalmi 122

Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Minä iloitsin, kun minulle
sanottiin:

“Menkäämme Herran
huoneeseen.”

² Meidän jalkamme seisovat
sinun porteissasi, Jerusalem.

³ Jerusalem on rakennettu
kuin kaupunki,
joka on liitetty yhteen.

⁴ Sinne nousevat sukukunnat,
Herran sukukunnat,
niin kuin Israelille on säädetty,
kiittämään Herran nimeä.

⁵ Sillä siellä ovat tuomioistuimet,
Daavidin huoneen istuimet.

⁶ Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle!
Ne, jotka sinua rakastavat,
saavat levon ja rauhan.

⁷ Vallitkoon rauha muuriesi sisällä,
levollisuus linnoissasi!

⁸ Veljieni ja ystäväni tähden
tahdon lausua:
olkoon sinulla rauha.

⁹ Herran, meidän Jumalamme,
huoneen tähden
tahdon etsiä sinun parastasi.

Psalmi 123

Halveksittujen avunpyyntö

¹ *Matkalaulu.*

Minä nostan silmäni sinua kohti,
joka asut taivaissa.

² Katso, niin kuin palvelijoiden
silmat

katsovat heidän isäntiensä kättä
ja niin kuin palvelijattaren silmät
katsovat hänen emäntänsä kättä,
niin meidän silmämme katsovat
Herran,

meidän Jumalamme, puoleen,
kunnes hän armahtaa meitä.

³ Armahda meitä, Herra,
armahda meitä,
sillä kylliksi olemme jo saaneet
halveksuntaa.

⁴ Sielumme on jo saanut aivan
kyllikseen
ylimielisten pilkasta,
ylpeitten ylenkatseesta.

Psalmi 124

Herra on auttajamme

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Ellei Herra olisi ollut
puolellamme –
näin sanokoon Israel –
² ellei Herra olisi ollut
puolellamme
ihmisten noustessa meitä vastaan,
³ he olisivat nielleet meidät
elävältä,
kun heidän vihansa syttyi
meitä kohtaan.
⁴ Silloin vedet olisivat huuhtoneet
meidät mukanaan,
virta olisi tulvinut sielumme yli,
⁵ kuohuvat vedet olisivat tulvineet
meidän sielumme yli.
⁶ Kiitetty olkoon Herra,
joka ei antanut meitä heidän
hampaittensa raadeltaviksi.
⁷ Meidän sielumme pääsi pakoon
kuin lintu pyydystäjien ansasta.
Ansa särkyi, ja me pääsimme
pakoon.
⁸ Meidän apumme on
Herran nimessä,

hänen, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

Psalmi 125

Rauha Israelille!

¹ *Matkalaulu.*

Jotka Herraan turvaavat,
ovat kuin Siionin vuori.
Se ei horju vaan pysyy ikuisesti.
² Vuoret ympäröivät Jerusalemia,
ja Herra ympäröi kansaansa,
nyt ja ikuisesti.
³ Jumalattoman valtikka ei pysy
vanhurskaitten arpaosan yllä,
jotta vanhurskaat eivät ojentaisi
käsiään vääryyteen.
⁴ Herra, tee hyvää hyvälle
ja sydämeltään oikeamielisille.
⁵ Mutta ne, jotka poikkeavat
mutkaisille teilleen,
Herra vieköön pois yhdessä
väärintekijöiden kanssa.
Rauha Israelille!

Psalmi 126

Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan

¹ *Matkalaulu.*

Kun Herra käänsi Siionin kohtalon,
me olimme kuin unta näkevät.
² Silloin suumme täyttyi naurusta
ja kieleemme riemusta.
Silloin sanottiin kansojen
keskuudessa:
"Herra on tehnyt suuria heitä
kohtaan."

³ Herra on tehnyt suuria
meitä kohtaan,
ja siitä me iloitsemme!
⁴ Herra, palauta meidät
ennallemme,
niin kuin uomat täyttyvät vedellä
Etelämaassa.
⁵ Jotka kyynelin kylvävät,
ne riemuiten leikkaavat.
⁶ Joka itkien lähtee matkaan
kylvösiementä vieden,
se riemuiten palaa lyhteitään
kantaen.

Psalmi 127

Lapset ovat Herralta saatu perintö

¹ Salomon matkalaulu.

Jos Herra ei taloa rakenna,
turhaan sen rakentajat näkevät
vaivaa.
Jos Herra ei kaupunkia varjele,
turhaan sen vartija valvoo.
² Turhaan te nousette varhain,
istutte yömyöhään ja syötte
murehtien leipänne.
Hän kyllä sallii ystävälleen unen.
³ Katso, lapset ovat Herralta
saatu perintö,
kohdun hedelmä on palkka.
⁴ Kuin nuolet sankarin kädessä,
ovat nuoruudessa saadut pojat.
⁵ Onnellinen se mies,
jonka nuolikotelo on niitä täynnä!
He eivät joudu häpeään,
kun puhuvat portissa vihollistensa
kanssa.

Psalmi 128

Herraa pelkäävää siunataan

¹ Matkalaulu.

Autuas on jokainen, joka
pelkää Herraa
ja vaeltaa hänen teitään.
² Sinä saat nauttia vaivannäkösi
hedelmistä.
Onnellinen olet sinä, sinun
käy hyvin!
³ Vaimosi on kuin hedelmällinen
viiniköynnös huoneesi
perällä,
lapsesi kuin öljypuun taimet
pöytäsi ympärillä.
⁴ Katso, tällaisen siunauksen
saa mies,
joka pelkää Herraa.
⁵ Herra siunatkoon sinua Siionista,
niin että saat katsella Jerusalemin
menestystä
kaikkina elinpäivinäsi,
⁶ ja saat nähdä lastesi lapset.
Rauha Israelille!

Psalmi 129

Siionin vihollisten voimattomuus

¹ Matkalaulu.

Kovin he ovat ahdistaneet minua
nuoruudestani asti –
näin sanokoon Israel –
² kovin he ovat ahdistaneet minua
nuoruudestani asti
mutta eivät ole mahtaneet
minulle mitään.

³ Kyntäjät ovat selkääni kyntäneet
ja vetäneet pitkät vaot.

⁴ Mutta Herra on vanhurskas,
hän on katkonut jumalattomien
köydet.

⁵ Joutukoot häpeään ja
kääntyköt takaisin
kaikki, jotka vihaavat Siionia.

⁶ Olkoot he kuin katoilla
kasvava ruoho,
joka kuivuu ennen korrelle
puhkeamista.

⁷ Siitä ei leikkaaja täytä kouraansa,
ei lyhteensitoja syliään,

⁸ eivätkä ohikulkijat sano:
"Herran siunaus tulkoon teille.
Me siunaamme teitä Herran
nimessä."

Psalmi 130

Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra

¹ *Matkalaulu.*

Syvyyksistä minä huudan
sinua, Herra.

² Herra, kuule minun ääneni.
Kuunnelkoot korvasi tarkoin
rukousteni ääntä.

³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi
synnit,

Herra, kuka silloin kestää?

⁴ Mutta sinun luonasi on
anteeksiantamus,
että sinua pelättäisiin.

⁵ Minä odotan Herraa,
minun sieluni odottaa,

ja hänen sanaansa minä
panen toivoni.

⁶ Sieluni odottaa Herraa
hartaammin kuin vartijat aamua,
vartijat aamua.

⁷ Pane, Israel, toivosi Herraan,
sillä Herran luona on armo,
hänen luonaan on täysi lunastus.

⁸ Hän lunastaa Israelin
kaikista sen synneistä.

Psalmi 131

Nöyrä tyytyminen Jumalan tahtoon

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Herra, minun sydämeni ei
ole ylpeä,

eivätkä silmäni ole korskeat.
En puuhaile asioiden parissa,
jotka ovat minulle liian suuria
ja liian ihmeellisiä.

² Totisesti, minä olen tyyntynyt
ja rauhoittanut sieluni.

Niin kuin vieroitettu lapsi
äidin helmassa,

niin kuin vieroitettu lapsi,
niin on minun sieluni.

³ Pane toivosi Herraan, Israel,
nyt ja ikuisesti!

Psalmi 132

Siion on Herran asuinpaikka

¹ *Matkalaulu.*

Herra, muista Daavidin hyväksi
kaikki hänen kärsimyksensä,

² hänen, joka vannoi valan Herralle

ja teki lupauksen Jaakobin
Väkevälle:

³ ”Totisesti, en mene kotiteltaani
enkä nouse leposijalleni,

⁴ en suo silmilleni unta
enkä silmäluomilleni lepoa,

⁵ ennen kuin löydän paikan
Herralles,

asuinsijan Jaakobin Väkevälle.”

⁶ Katso, me kuulumme siitä
Efratassa,

me löysimme sen Jaarin kedoilta.

⁷ Menkäämme hänen
asumukseensa,

kumartukaamme hänen jalkojensa
astinlaudan eteen.

⁸ Nouse, Herra, lepopaikkaasi,
sinä ja sinun väkevyytesi arkku.

⁹ Sinun pappisi pukeutukoot
vanhurskauteen,

ja sinun hurskaasi riemuitkoot.

¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden,
älä torju voideltusi kasvoja.

¹¹ Herra on vannonut Daavidille,
ja totisesti, hän ei peräänny siitä:

”Sen, joka on sinun ruumiisi
hedelmä,

minä asetan valtaistuimellesi.

¹² Jos sinun poikasi pitävät
minun liittoni

ja todistukseni, jotka minä
heille opetan,

niin heidänkin poikansa saavat
ainaisesti

istua sinun valtaistuimellasi.”

¹³ Sillä Herra on valinnut Siionin,

hän on halunnut sen
asuinpaikakseen:

¹⁴ ”Tämä on minun lepopaikkani
ainaisesti,

tässä minä asun, tänne olen
halunnut.

¹⁵ Siionin ravinnon minä siunaan
runsaasti,

sen köyhille minä annan
kyllyksi leipää.

¹⁶ Sen pappien ylle minä puen
pelastuksen,

ja sen hurskaat iloitsevat ja
riemuitsevat.

¹⁷ Siellä minä annan nousta
Daavidille sarven,

asetan paikoilleen voideltuni
lampun.

¹⁸ Hänen vihollisensa minä
puen häpeään,

mutta hänen päässään loistaa
hänen kruununsa.”

Psalmi 133

Veljessovun siunaus

¹ *Daavidin matkalaulu.*

Kuinka hyvää ja suloista onkaan,
kun veljekset elävät sopuisasti
yhdessä!

² Se on kuin pään päälle
vuodatettu jalo öljy,

jota valuu partaan, Aaronin
partaan,

öljy, jota tippuu hänen viittaansa
liepeisiin.

³ Se on kuin Hermonin kaste,

joka laskeutuu Siionin vuorille.
Sillä sinne on Herra säätänyt
siunauksen,
ikuisen elämän.

Psalmi 134

Psalmi yövartiossa

¹ *Matkalaulu.*

Kiittäkää Herraa, kaikki te
Herran palvelijat,
jotka öisin seisotte Herran
huoneessa.

² Kohottakaa kätenne pyhäkössä
ja kiittäkää Herraa!

³ Herra siunatkoon sinua Siionista,
hän, joka on tehnyt taivaan
ja maan.

Psalmi 135

Herran nimi pysyy ikuisesti

¹ Halleluja!

Ylistäkää Herran nimeä!

Ylistäkää, te Herran palvelijat,

² jotka seisotte Herran huoneessa,
meidän Jumalamme huoneen
esipihossa.

³ Ylistäkää Herraa,
sillä Herra on hyvä,
laulakaa kiitosta hänen nimelleen,
sillä se on suloinen.

⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin
omakseen,
Israelin erityiseksi
omaisuudekseen.

⁵ Minä tiedän, että Herra on suuri,

meidän Herramme on kaikkia
jumalia suurempi.

⁶ Kaiken, mitä Herra tahtoo,
hän tekee taivaassa ja
maan päällä,

merissä ja kaikissa syvyyksissä.

⁷ Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee sateen ja salamat
ja tuo tuulen varastoistaan.

⁸ Hän on se, joka löi Egyptin
esikoiset,

niin ihmisten kuin eläintenkin.

⁹ Hän lähetti tunnustekoja
ja ihmeitä

sinun keskellesi, Egypti,
faraota ja kaikkia hänen
palvelijoitaan vastaan.

¹⁰ Hän löi monet kansat
ja tuotti surman väkeville
kuninkaille –

¹¹ Siihonille, amorilaisten
kuninkaalle,

ja Oogille, Baasanin kuninkaalle –
ja kaikille Kanaanin valtakunnille

¹² ja antoi heidän maansa
perintöösaksi,
perintöösaksi kansalleen Israelille.

¹³ Herra, sinun nimesi pysyy
ikuisesti,

sinun muistosi, Herra, polvesta
polveen.

¹⁴ Herra hankkii kansalleen
oikeuden

ja armahtaa palvelijoitaan.

¹⁵ Kansojen epäjumalat ovat
hopeaa ja kultaa,
ihmiskätten tekoa.

¹⁶ Suu niillä on, mutta ne
eivät puhu,
silmit, mutta ne eivät näe.
¹⁷ Korvat niillä on, mutta ne
eivät kuule,
henkäystäkään ei ole
niiden suussa.
¹⁸ Niiden tekijät tulevat niiden
kaltaisiksi,
kaikki, jotka niihin turvaavat.
¹⁹ Israelin suku, kiittäkää Herraa!
Aaronin suku, kiittäkää Herraa!
²⁰ Leevin suku, kiittäkää Herraa!
Herraa pelkäävät, kiittäkää
Herraa!
²¹ Kohotkoon Herralle kiitos
Siionista,
hänelle, joka asuu Jerusalemissa.
Halleluja!

Psalmi 136

Herran armo pysyy ikuisesti

¹ Kiittäkää Herraa, sillä hän
on hyvä –
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
² Kiittäkää jumalien Jumalaa,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
³ Kiittäkää herrojen Herraa,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁴ häntä, joka yksin tekee
suuria ihmeitä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁵ häntä, joka on tehnyt taivaat
ymmärryksellä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁶ häntä, joka on levittänyt
maan vesien ylle,

hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁷ häntä, joka on tehnyt
suuret valot,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁸ auringon hallitsemaan päivää,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
⁹ kuun ja tähdet hallitsemaan yötä,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
¹⁰ Kiittäkää häntä, joka löi Egyptiä
surmaten sen esikoiset,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹¹ ja vei Israelin pois heidän
keskeltään,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹² väkevällä kädellä ja ojennetulla
käsivarrella,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
¹³ Kiittäkää häntä, joka halkaisi
Kaislameren kahtia,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹⁴ ja kuljetti Israelin sen keskitse,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹⁵ ja syöksi faraon sotajoukkoineen
Kaislamereen,
hänen armonsä pysyy ikuisesti.
¹⁶ Kiittäkää häntä, joka johdatti
kansaansa autiomaassa,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹⁷ häntä, joka löi suuret kuninkaat,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹⁸ ja surmasi mahtavat kuninkaat,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
¹⁹ Siihonin, amorilaisten
kuninkaan,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,
²⁰ ja Oogin, Baasanin kuninkaan,
hänen armonsä pysyy ikuisesti,

²¹ ja antoi heidän maansa
perintöösaksi,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²² perintöösaksi palvelijalleen
Israelille,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²³ Kiittäkää häntä, joka muisti
meitä alennustilassamme,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁴ ja tempaisi meidät
ahdistajiemme käsistä,
hänen armonsa pysyy ikuisesti,
²⁵ häntä, joka antaa ravinnon
kaikelle lihalle,
hänen armonsa pysyy ikuisesti.
²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa,
sillä hänen armonsa pysyy
ikuisesti.

Psalmi 137

Babelin virtojen varsilla

¹ Babelin virtojen varsilla
me istuimme ja itkimme,
kun muistelimme Siionia.
² Pajuihin, joita siellä oli,
me ripustimme lyyramme.
³ Siellä vaativat vangitsijamme
meiltä lauluja
ja sortajamme iloa:
"Laulakaa meille Siionin lauluja!"
⁴ Kuinka me voisimme laulaa
Herran lauluja
vieraalla maalla?
⁵ Jos unohdan sinut, Jerusalemi,
unohda sinä minun oikea käteni.
⁶ Tarttukoon kieleni kitalakeeni,
ellen sinua muista,

ellen pidä Jerusalemiä ylimpänä
ilonani.

⁷ Muista, Herra, Jerusalemin
tuhon päivää,
kun edomilaiset huusivat:
"Repikää se,
repikää perustuksiaan myöten!"

⁸ Tytär Baabel, sinä tuhoon
tuomittu!
Autuas se, joka maksaa
sinulle palkan
siitä, minkä olet meille tehnyt.
⁹ Autuas se, joka ottaa
pienokaisesi
ja murskaa ne kallioon.

Psalmi 138

Kiitos Herralle rukousvastauksesta

¹ *Daavidin psalmi.*

Minä kiitän sinua kaikesta
sydämestäni,
laulan sinun kiitostasi jumalien
edessä.

² Minä kumarrun sinun pyhää
temppliäsi kohti
ja kiitän sinun nimeäsi armosi
ja totuutesi tähden,
sillä sinä olet tehnyt nimesi ja
sanasi suureksi yli kaiken.

³ Kun huusin sinua avuksi,
sinä vastasit minulle.
Sinä rohkaisit minua,
ja minun sieluni sai voiman.

⁴ Sinua, Herra, kiittävät kaikki
maan kuninkaat,

koska ovat kuulleet sinun
suusi sanat.
⁵ He laulavat Herran teistä,
sillä suuri on Herran kunnia.
⁶ Herra on korkea,
hän näkee alhaisen,
ja ylpeän hän tuntee jo kaukaa.
⁷ Vaikka minä vaellan ahdistuksen
keskellä,
sinä pidät minut elossa.
Vihollisteni vihaa vastaan sinä
ojennat kätesi,
ja sinun oikea kätesi pelastaa
minut.
⁸ Herra vie asiani päätökseen.
Herra, sinun armosi pysyy
ikuisesti.
Älä jätä kesken kättesi työtä!

Psalmi 139

Herra on kaikkivaltias

¹ *Musiikinjohtajalle.
Daavidin psalmi.*

Herra, sinä olet minut tutkinut
ja sinä tunnet minut.
² Sinä tiedät, milloin minä istun
ja milloin nousen,
sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa.
³ Kuljenpa tai lepään, sinä
sen havaitset,
kaikki minun tieni ovat
sinulle tutut.
⁴ Ei ole sanaakaan kielelläni,
jota sinä, Herra, et täysin tuntisi.
⁵ Edestä ja takaa sinä olet
minut saartanut,

olet laskenut kätesi päälleni.
⁶ Tämä tieto on minulle
ihmeellinen,
niin korkea, etten voi sitä käsittää.
⁷ Minne voisin mennä sinun
Henkesi ulottuvilta,
minne paeta kasvojesi edestä?
⁸ Jos nousisin taivaaseen,
sinä olet siellä,
jos tekisin vuoteeni tuonelaan,
sielläkin sinä olet.
⁹ Jos kohoaisin aamuruskon siivin
ja asettuisin asumaan
meren ääriin,
¹⁰ sielläkin sinun kätesi minua
johtaisi,
sinun oikea kätesi pitäisi
minusta kiinni.
¹¹ Ja vaikka sanoisin: "Pimeys
peittääkään minut,
ja valo ympärilläni muuttukoon
yöksi",
¹² ei pimeyskään olisi sinulle
pimeä,
vaan yö valaisisi kuin päivä,
pimeys olisi kuin valo.
¹³ Sinä loit minut sisintäni myöten,
sinä kudoit minut kokoon
äitini kohdussa.
¹⁴ Minä kiitän sinua siitä,
että minut on tehty ylen
ihmeellisesti.
Ihmeelliset ovat sinun tekosi,
sieluni tietää sen varsin hyvin.
¹⁵ Minun luuni eivät olleet
sinulta kätkössä,
kun minut salassa valmistettiin,

kun minut kudottiin taidokkaasti
maan syvyyksissä.

¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut
jo idullani.

Kaikki päivät oli suunniteltu ja
kirjoitettu sinun kirjaasi,
ennen kuin ainoakaan niistä
oli tullut.

¹⁷ Kuinka kalliit ovatkaan minulle
sinun ajatuksesi, Jumala,
kuinka valtava onkaan
niiden määrä!

¹⁸ Jos laskisin ne, niitä olisi
enemmän kuin hiekanjyviä.
Minä herään ja olen yhä
sinun luonasi.

¹⁹ Jumala, kunpa sinä surmaisit
jumalattoman!

Murhamiehet, väistykää luotani!

²⁰ He puhuvat sinusta juonitellen
ja lausuvat nimesi turhaan,
nuo vihollisesi.

²¹ Herra, enkö vihaisi niitä,
jotka sinua vihaavat,
enkö inhoaisi niitä,
jotka sinua vastustavat?

²² Minun vihani on loputon
heitä kohtaan,
heistä on tullut minun vihollisiani.

²³ Tutki minua, Jumala, ja
tunne sydämeni,
koettele minua ja tunne
levottomat ajatukseni,

²⁴ ja jos näet tieni johtavan
vaivaan,
ohjaa minut iankaikkiselle tielle.

Psalmi 140

Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

¹ *Musiikinjohtajalle.*

Daavidin psalmi.

² Vapauta minut, Herra, pahoista
ihmisistä,

varjele minut väkivaltaisilta
miehiltä,

³ jotka ajattelevat sydämessään
pahaa

ja lietsovat joka päivä sotaa.

⁴ He hiovat kielensä kuin käärme,
kyykäärmeen myrkkyä on heidän
huultensa alla. Sela.

⁵ Varjele minut, Herra,
jumalattoman käsistä,
varjele minut väkivaltaisilta
miehiltä,

jotka miettivät, kuinka saada
jalkani kompastumaan.

⁶ Nuo ylpeät ovat virittäneet
minulle ansan ja pauloja,
levittäneet verkon tielle,
asettaneet pyydyksiä minua
varten. Sela.

⁷ Minä sanoin Herralle: "Sinä
olet minun Jumalani."

Herra, kuule avunpyyntöni.

⁸ Herra, Herra, minun väkevä
pelastukseni,
sinä suojaat pääni taistelun
päivänä.

⁹ Älä anna, Herra, jumalattomien
halujen täyttyä,
älä anna heidän aikeittensa
onnistua,

etteivät he ylpeilisi. Sela.

¹⁰ Saartajieni pään peittäköön
paha,

jota heidän huulensa puhuvat.

¹¹ Tulkoon tulisia hiiliä heidän
päälleen.

Herra syösköön heidät tuleen,
syviin kuoppiin, joista he eivät
voi nousta.

¹² Liukaskielinen mies ei saa
pysyvää sijaa maassa,
väkivaltaista ajaa onnettomuus
takaa toistuvasti.

¹³ Minä tiedän, että Herra ajaa
kurjan asiaa,
hankkii oikeuden köyhille.

¹⁴ Totisesti, vanhurskaat kiittävät
sinun nimeäsi,
ja oikeamieliset saavat asua sinun
kasvojesi edessä.

Psalmi 141

Herra, aseta suulleni vartija

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra, minä huudan sinua,
riennä luokseni.

Kuuntele minun ääntäni,
kun sinua huudan.

² Olkoon rukoukseni eteesi
asetettu suitsutusuhri,
kätteni kohottaminen olkoon
iltauhri.

³ Herra, aseta suulleni vartija,
vartioi huulteni ovea.

⁴ Älä anna sydämeni
taipua pahaan,
tekemään jumalattomia tekoja
väärintekijöiden kanssa,
etten joutuisi maistamaan heidän
herkkupalojaan.

⁵ Lyököön minua vanhurskas
– se on armoa.

Ojentakoon hän minua – se
on öljyä päähäni,
siitä älköön pääni kieltäytykö.
Yhä uudelleen minä kohotan
rukoukseni

jumalattomien pahoja
tekoja vastaan.

⁶ Heidän tuomarinsa syöstään
kalliojyrkänteeltä alas,
ja silloin minun sanojani
kuunnellaan,
sillä ne ovat suloiset.

⁷ Niin kuin kuokittu ja kynnetty
maa

ovat meidän luumme hajallaan
tuonelan suulle asti.

⁸ Sinuun katsovat silmäni,
Herra, Herra.

Sinuun minä turvaan,
älä jätä sieluani suojattomaksi.

⁹ Varjele minut ansasta,
joka on minulle viritetty,
ja väärintekijöiden pyydyksistä.

¹⁰ Pudotkoot kaikki jumalattomat
omiin verkkoihinsa,
salli minun käydä niiden ohitse.

Psalmi 142

Vainotun rukous

¹ *Daavidin mietepsalmi. Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa.*

² Minä korotan ääneni ja
huudan Herraa,
minä korotan ääneni ja anon
Herralta armoa.

³ Minä vuodatan hänen eteensä
valitukseni,
kerron hänelle ahdistukseni.

⁴ Minun henkeni nääntyy,
mutta sinä tunnet polkuni.
Tielle, jota kuljen,
on viritetty minulle ansa.

⁵ Katso oikealle puolelleni,
niin näet,
että kukaan ei halua tuntea minua.
Minulla ei ole pakopaikkaa,
kukaan ei välitä sielustani.

⁶ Minä huudan sinun puoleesi,
Herra,
ja sanon: Sinä olet minun turvani,
minun osani elävien maassa.

⁷ Kuuntele tarkoin huutoani,
sillä minä olen joutunut suureen
kurjuuteen.

Pelasta minut vainoojieni käsistä,
sillä he ovat minua vahvempia!

⁸ Vie minun sieluni ulos
vankeudesta

kiittämään sinun nimeäsi.
Vanhurskaat kokoontuvat
ympärilleni,
kun sinä teet minulle hyvin.

Psalmi 143

Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä

¹ *Daavidin psalmi.*

Herra, kuule minun rukoukseni,
ota korviisi anomiseni!
Vastaa minulle uskollisuudessasi
ja vanhurskaudessasi.

² Älä käy tuomiolle palvelijasi
kanssa,
sillä sinun edessäsi ei yksikään
elävä ole vanhurskas.

³ Vihollinen vainoaa sieluani,
hän on ruhjonut elämäni maahan
ja pannut minut istumaan
pimeässä

kuin ammoin kuolleet.

⁴ Minun henkeni nääntyy,
sydän rinnassani on tyrmistynyt.

⁵ Minä muistelen muinaisia päiviä,
mietin kaikkia sinun töitäsi
ja pohdin kättesi tekoja.

⁶ Minä ojennan käteni sinun
puoleesi,
sieluni on edessäsi kuin janoinen
maa. Sela.

⁷ Kiirehdi, vastaa minulle, Herra,
henkeni nääntyy!

Älä kätke minulta kasvojasi,
etten tulisi haudaan vaipuvien
kaltaiseksi.

⁸ Anna minun aamulla kuulla
armostasi,
sillä sinuun minä turvaan.
Ilmoita minulle tie,
jota minun tulee kulkea,

sillä sinun puoleesi minä
ylennän sieluni.

⁹ Pelasta minut vihollisistani,
Herra.

Sinun suojaasi minä kätkeydyn.

¹⁰ Opetä minua tekemään sinun
tahtosi mukaan,

sillä sinä olet minun Jumalani.

Sinun hyvä Henkesi johdattakoon
minua tasaista maata.

¹¹ Nimesi tähden, Herra,
virvoita minua,

vanhurskaudessasi päästä sieluni
ahdistuksesta.

¹² Tuhota armossasi minun
viholliseni

ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat,
sillä minä olen sinun palvelijasi.

Psalmi 144

Kiitoslaulu Jumalan siunauksista

¹ Daavidin psalmi.

Kiitetty olkoon Herra, minun
kallioni,

joka opettaa käteni taistelemaan,
sormeni sotimaan.

² Hän on minun armahtajani
ja linnani,

varustukseni ja pelastajani,
kilpeni, johon minä turvaan,
hän, joka laskee kansani minun
valtani alle.

³ Herra, mikä on ihminen, että
otat hänet huomioon,
mikä ihmislapsi, että häntä
ajattelet!

⁴ Ihminen on kuin tuulenhenkäys,
hänen päivänsä kuin väistyvä
varjo.

⁵ Herra, taivuta taivaasi ja
astu alas,
kosketa vuoria, niin että ne
savuavat.

⁶ Iske salamoilla ja hajota
viholliseni,
lennätä nuolesi ja saata heidät
sekasortoon.

⁷ Ojenna kätesi korkeudesta,
tempaa ja pelasta minut
suurista vesistä,
muukalaisten käsistä.

⁸ Heidän suunsa puhuu turhuutta,
ja heidän oikea kätensä on
valheen oikea käsi.

⁹ Jumala, minä laulan sinulle
uuden laulun,
soitan sinulle kymmenkielisellä
harpulla,

¹⁰ sinulle, joka suot kuninkaille
pelastuksen

ja tempaat palvelijasi Daavidin
turvaan pahalta miekalta.

¹¹ Tempaa minut ja pelasta
muukalaisten käsistä.

Heidän suunsa puhuu turhuutta
ja heidän oikea kätensä on
valheen oikea käsi.

¹² Meidän poikamme ovat
kuin taimet,
nuoruudessaan suuriksi
kasvatetut,
tyttäremme kuin veistetyt
kulmapatsaat,

palatsin kaunistus.

¹³ Ruoka-aittamme ovat täynnä,
ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa.

Pikkukarjamme lisääntyy
laitumillamme tuhansin,
kymmenintuhansin.

¹⁴ Härkämme ovat kuormatut.

Ei ole aukkoa muurissa, ei
pakolaista,
ei kuulu valitushuutoa
kaduillamme.

¹⁵ Autuas se kansa, jolle näin käy,
autuas se kansa, jonka Jumala
on Herra!

Psalmi 145

Ylistyslaulu Herran hyvydestä

¹ *Daavidin ylistyslaulu.*

Minä ylistän sinua, Jumalani,
sinä kuningas,
minä kiitän sinun nimeäsi
aina ja ikuisesti.

² Joka päivä minä kiitän sinua,
ylistän sinun nimeäsi aina
ja ikuisesti.

³ Suuri on Herra ja sangen
ylistettävä,
hänen suuruutensa on
tutkimaton!

⁴ Sukupolvi ylistää sukupolvelle
sinun tekojasi
ja kertoo sinun voimallisista
töistäsi.

⁵ Sinun majesteettisen kunniasi
kirkkautta,

sinun ihmeellisiä tekojasi minä
tahdon mietiskellä.

⁶ Sinun pelottavien tekojesi
voimasta puhutaan,
minä kerron sinun suurista
töistäsi.

⁷ Sinun suuren hyvyytesi maine
tulee julki,
ja sinun vanhurskaudestasi
riemuitaan.

⁸ Armahtava ja laupias on Herra,
pitkämielinen ja suuri armossaan.

⁹ Herra on hyvä kaikkia kohtaan
ja armahtaa kaikkia luotujaan.

¹⁰ Kiittäkööt sinua, Herra, kaikki
sinun luotusi,

sinun hurskaasi ylistäkööt sinua.

¹¹ Puhukoot he sinun valtakuntasi
kunniaa,

kertokoot sinun voimastasi.

¹² Näin he saattavat ihmisten
tietoon

Herran voimalliset teot
ja hänen valtakuntansa kunnian
ja kirkkauden.

¹³ Sinun valtakuntasi on ikuinen
valtakunta,
sinun herruutesi pysyy polvesta
polveen.

¹⁴ Herra tukee kaikkia kaatuvia,
kaikki alaspainetut hän
nostaa pystyyn.

¹⁵ Kaikkien silmät katsovat
odottaen sinuun,
ja sinä annat heille heidän
ravintonsa ajallaan.

¹⁶ Sinä avaat kätesi

ja ravitset hyvydessäsi kaiken
elollisen.

¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa
toimissaan

ja uskollinen kaikissa teoissaan.

¹⁸ Herra on lähellä kaikkia,
jotka häntä avuksi huutavat,
kaikkia, jotka totuudessa häntä
avuksi huutavat.

¹⁹ Hän täyttää häntä pelkäävien
toiveet,
hän kuulee heidän avunhuutonsa
ja auttaa heitä.

²⁰ Herra varjelee kaikkia,
jotka häntä rakastavat,
mutta kaikki jumalattomat
hän hukuttaa.

²¹ Minun suuni lausukoon
Herran ylistystä,
ja kaikki liha kiittäköön hänen
pyhää nimeään
aina ja ikuisesti.

Psalmi 146

Ylistyslaulu Herran uskollisuudesta

¹ Halleluja!

Ylistä Herraa, minun sieluni!

² Tahdon ylistää Herraa koko
elämäni ajan,

tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni
niin kauan kuin elän.

³ Älkää luottako ruhtinaisiin,
älkää ihmiseen –
ei hänestä ole pelastajaksi.

⁴ Hänen henkensä lähtee,
ja hän tulee jälleen maaksi;

sinä päivänä hänen hankkeensa
raukeavat tyhjiin.

⁵ Autuas se, jonka apuna on
Jaakobin Jumala,
joka panee toivonsa Herraan,
Jumalaansa.

⁶ Hän on tehnyt taivaan ja maan
ja meren ja kaiken, mitä niissä on.
Hän pysyy ikuisesti uskollisena.

⁷ Hän hankkii oikeuden sorretuille
ja antaa leivän nälkäisille.
Herra vapauttaa vangitut.

⁸ Herra avaa sokeiden silmät,
Herra nostaa pystyyn alaspainetut.
Herra rakastaa vanhurskaita.

⁹ Herra varjelee muukalaisia,
tukee orpoja ja leskiä,
mutta jumalattomien tien hän
tekee mutkaiseksi.

¹⁰ Herra on kuningas ikuisesti,
sinun Jumalasi, Siion, polvesta
polveen.

Halleluja!

Psalmi 147

Herran armon ja voiman ylistys

¹ Ylistäkää Herraa!

Hyvä on laulaa ylistystä meidän
Jumalallemme.

Se on suloista,
ylistäminen on soveliaista.

² Herra rakentaa Jerusalemin,
hän kokoaa Israelin karkotetut.

³ Hän parantaa ne, joilla on
särkynyt sydän,
ja sitoo heidän haavansa.

⁴ Hän on määrännyt tähtien luvun,

hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä.

⁵ Suuri on meidän Herramme,
hänen voimansa on suuri,
hänen ymmärryksensä on
mittaamaton.

⁶ Herra tukee nöyriä,
mutta jumalattomat hän
painaa maahan.

⁷ Laulakaa Herralle kiitosta,
laulakaa ylistystä Jumalallemme
lyyran säestyksellä!

⁸ Hän peittää pilvillä taivaan
ja valmistaa maalle sateen.
Hän saa vuorille kasvamaan
ruohoa.

⁹ Hän antaa ruuan eläimille,
korpin poikasillekin, kun ne
huutavat.

¹⁰ Ei hänelle kelpaa hevosen
voima,

ei hän mielly miehen jalkojen
nopeuteen.

¹¹ Herra mieltyy niihin, jotka
häntä pelkäävät,
niihin, jotka panevat toivonsa
hänen armoonsa.

¹² Kiitä Herraa, Jerusalem,
ylistä Jumalaasi, Siion,

¹³ sillä hän tekee lujiksi
porttiesi salvat,
hän siunaa sinun lapsesi keskelläsi.

¹⁴ Hän antaa rauhan rajoillesi,
ravitsee sinut parhaalla vehnällä.

¹⁵ Hän lähettää sanomansa
maahan,
nopeasti kiittää hänen sanansa.

¹⁶ Hän antaa sataa lunta kuin villaa

ja sirottaa härmää kuin tuhkaa.

¹⁷ Hän viskaa rakeitaan kuin
murusia –
kuka voi kestää hänen
pakkastaan?

¹⁸ Hän lähettää sanansa ja
sulattaa rakeet.

Hän panee tuulensa puhaltamaan,
ja vedet virtaavat.

¹⁹ Hän julistaa sanansa Jaakobille,
määräyksensä ja säädöksensä
Israelille.

²⁰ Niin hän ei ole tehnyt
yhdelekään muulle
kansalle,

eivätkä ne tunne hänen
säädöksiään.

Halleluja!

Psalmi 148

Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

¹ Halleluja!

Ylistäkää Herraa taivaissa,
ylistäkää häntä korkeuksissa!

² Ylistäkää häntä, kaikki hänen
enkelinsä,

ylistäkää häntä, kaikki hänen
sotajoukkonsa!

³ Ylistäkää häntä, aurinko ja kuu,
ylistäkää häntä, kaikki loistavat
tähdet!

⁴ Ylistäkää häntä, te taivaitten
taivaat

ja te vedet, jotka olette taivaitten
yläpuolella!

⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä,
sillä hän antoi käskyn,

ja ne tulivat luoduiksi.

⁶ Hän asetti ne olemaan aina
ja ikuisesti,

hän antoi lain, joka ei häviä.

⁷ Ylistäkää Herraa maassa,
ylistäkää te meripedot ja
kaikki syvyedet,

⁸ tuli ja rakeet, lumi ja sumu,
sinä myrskytuuli, joka panet
toimeen hänen käskynsä,

⁹ te vuoret ja kaikki kukkulat,
te hedelmäpuut ja kaikki setrit,

¹⁰ te villieläimet ja kaikki
kotieläimet,

te matelijat ja siivekkäät linnut,

¹¹ maan kuninkaat ja kaikki
kansakunnat,

ruhtinaat ja kaikki maan tuomarit,

¹² nuorukaiset ja myös neitoset,
te vanhat yhdessä nuorten kanssa.

¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä,
sillä yksin hänen nimensä
on korkea,

hänen kunniansa ulottuu yli
maan ja taivaitten.

¹⁴ Hän on korottanut kansalleen
sarven,

ylistyksen aiheeksi kaikille
hurskailleen,

Israelin lapsille, kansalle, joka
on häntä lähellä.

Halleluja!

Psalmi 149

Herran kansa ylistäköön hänen nimeään!

¹ Halleluja!

Laulakaa Herralle uusi laulu,

laulakaa hänen ylistystään pyhien
seurakunnassa!

² Iloitkoon Israel tekijästään,
riemuitkoot Siionin lapset
kuninkaastaan!

³ Ylistäkööt he hänen nimeään
karkeloiden,

ylistäkööt häntä rumpuja ja
lyyraa soittaen,

⁴ sillä Herra on mieltynyt
kansaansa,

hän kaunistaa nöyrät
pelastuksella.

⁵ Iloitkoot hurskaat kunniasta,
riemuitkoot he vuoteillaan!

⁶ Heidän suustaan kuulukoon
Jumalan ylistys,

ja heidän kädessään olkoon
kaksiteräinen miekka,

⁷ että he kostaisivat kansoille,
kurittaisivat kansakuntia,

⁸ panisivat kahleisiin niiden
kuninkaat

ja jalkarautoihin niiden ylhäiset

⁹ ja panisivat täytäntöön heistä
kirjoitetun tuomion.

Se on kunniaksi kaikille hänen
hurskailleen.

Halleluja!

Psalmi 150

Kaikki, joissa on henki, ylistäkää Herraa!

¹ Halleluja!

Ylistäkää Jumalaa hänen
pyhäkössään,

ylistäkää häntä valtavissa
taivaanavaruuksissa!

² Ylistäkää häntä hänen
voimallisista teoistaan,
ylistäkää häntä hänen valtavan
suuruutensa tähden!

³ Ylistäkää häntä pasuunan
pauhulla,
ylistäkää häntä harppua ja
lyyraa soittaen!

⁴ Ylistäkää häntä rumpua lyöden
ja karkeloiden,

ylistäkää häntä kielisoittimilla
ja huiluilla!

⁵ Ylistäkää häntä helisevillä
symbaaleilla,
ylistäkää häntä kumisevilla
symbaaleilla!

⁶ Kaikki, joissa on henki,
ylistäkää Herraa!

Halleluja!

SANANLASKUJEN KIRJA

OPETUS VIISAUTEEN JA YMMÄRRYKSEEN, 1 – 9

Sananlaskujen tarkoitus

- 1** ¹ Salomon, Daavidin pojan,
Israelin kuninkaan,
sananlaskut
² viisauden ja kurin oppimiseksi,
ymmärryksen sanojen
ymmärtämiseksi,
³ ymmärrystä tuovan kurin
saamiseksi,
vanhurskauden,
oikeudenmukaisuuden ja
vilpittömyyden oppimiseksi.
⁴ Antakoot ne yksinkertaisille
järkevyyttä,
nuorisolle tietoa ja harkintakykyä.
⁵ Viisas kuulkoon ja saakoon
lisää oppia,
ja ymmärtävä hankkikoon
opastusta
⁶ ymmärtääkseen sananlaskuja
ja vertauksia,
viisaiden sanoja ja heidän
ongelmiaan.
Herran pelko on tiedon alku
⁷ Herran pelko on tiedon alku,
tyhmät pitävät halpana viisauden
ja kurin.
⁸ Kuule, poikani, isäsi ojennusta
äläkä hylkää äitisi opetusta,
⁹ sillä ne ovat ihana sepele
sinun päähäsi
ja käädyt sinun kaulaasi.

Älä lähde synnin teille

- ¹⁰ Poikani, jos synnintekijät sinua
viekoittelevat,
älä suostu,
¹¹ vaikka he sanovat: "Lähde
mukaamme!
Väijykäämme verta,
vaanikaamme viatonta
syyttömästi.
¹² Nielaiskaamme heidät elävältä
kuin tuonela,
kokonaisina niin kuin ne, jotka
hautaan vaipuvat.
¹³ Me saamme kaikenlaista
kallista tavaraa,
täytämme talomme saaliilla.
¹⁴ Heitä kanssamme arpa,
olkoon meillä kaikilla yhteinen
kukkaro."
¹⁵ Älä lähde, poikani, samalle
tielle kuin he.
Pidätä jalkasi heidän polultaan,
¹⁶ sillä heidän jalkansa juoksevat
pahuuteen,
kiiruhtavat vuodattamaan verta.
¹⁷ Turhaa on virittää verkko
kaikkien siivekkäiden silmien
nähdessä.
¹⁸ He väijyvät omaa vertaan,
vaanivat omaa henkeään.
¹⁹ Näin käy jokaiselle väärän
voiton tavoittelijalle;
se ottaa omistajaltaan hengen.

Viisaus kutsuu

- ²⁰ Viisaus huutaa kadulla,
antaa äänensä kuulua toreilla.
- ²¹ Meluisten katujen kulmissa
se kutsuu,
porttien luona kaupungissa se
lausuu sanansa:
- ²² ”Kuinka kauan te,
yksinkertaiset, rakastatte
yksinkertaisuutta?
Kuinka kauan pilkkaajilla on
halu pilkkaan
ja tyhvät vihaavat tietoa?
- ²³ Kääntykää minun
nuhdeltavikseni.
Katso, minä vuodatan teille
henkeäni,
ilmoitan teille sanani.
- ²⁴ Kun minä kutsuin, te ette
siitä piitanneet,
kun ojsin kättäni, kukaan
ei kuunnellut.
- ²⁵ Te vieroksuitte kaikkia minun
neuvojani
ettekä suostuneet minun
ojennettavikseni.
- ²⁶ Niinpä minäkin nauran teidän
hädällenne
ja pilkkaan, kun tulee se, mitä
te kauhistutte,
- ²⁷ kun tulee myrskynä se, mitä
te kauhistutte,
kun hätänne saapuu kuin rajuilma,
kun päällenne tulee vaiva
ja ahdistus.
- ²⁸ Silloin he kutsuvat minua,
mutta minä en vastaa,

- etsivät minua, mutta eivät löydä,
²⁹ koska he vihasivat tietoa,
eivät valinneet Herran pelkoa
³⁰ eivätkä suostuneet minun
neuvooni,
vaan pitivät halpana kaiken
nuhteluni.
- ³¹ Niinpä he saavat syödä
vaelluksensa hedelmää
ja saavat kyllänsä omista
hankkeistaan.
- ³² Sillä yksinkertaiset tappaa
heidän luopumuksensa,
ja tyhvät tuhoaa heidän
huolettomuutensa.
- ³³ Mutta joka minua kuulee,
saa asua turvassa
ja olla rauhassa onnettomuutta
pelkäämättä.”

Viisaus varjelee pahasta

- 2** ¹ Poikani, jos sinä otat minun
sanani varteen
ja kätket käskyni mieleesi,
² niin että herkistät korvasi
viisaudelle
ja taivutat sydämesi
ymmärrykseen,
³ jos kutsut avuksi oivallusta,
ääneesi huudat ymmärrystä,
⁴ jos haet sitä kuin hopeaa
ja etsit kuin aarretta,
⁵ silloin pääset ymmärtämään
Herran pelon
ja löydät Jumalan tuntemisen,
⁶ sillä Herra antaa viisautta,
hänen suustaan lähtee tieto
ja ymmärrys.

⁷ Oikeamielisille hänellä on
 tallella menestys
 ja kilpi nuhteettomasti vaeltaville,
⁸ niin että hän suojelee
 oikeuden polut
 ja varjelee hurskaittensa tien.
⁹ Silloin sinä ymmärrät
 vanhurskauden ja oikeuden
 ja oikeamielisyyden, hyvyyden
 koko tien.
¹⁰ Viisaus tulee sydämeesi,
 tieto tulee sielullesi mieluisaksi,
¹¹ harkinta sinua varjelee
 ja ymmärrys sinua suojelee.
¹² Se pelastaa sinut pahuuden
 tieltä,
 kavalasti puhuvalta mieheltä,
¹³ niiltä, jotka ovat hylänneet
 oikeat polut
 vaeltaakseen pimeyden teitä,
¹⁴ niiltä, jotka iloitsevat
 pahanteosta,
 riemuitsevat häijystä
 kavaluudesta.
¹⁵ Heidän polkunsä ovat
 mutkaiset,
 ja he joutuvat teillään harhaan.
¹⁶ Viisaus pelastaa sinut vieraalta
 naiselta,
 toisen vaimolta, sanoillaan
 liukkaasti liehakoivalta,
¹⁷ joka on hylännyt nuoruutensa
 ystävän
 ja unohtanut Jumalansa liiton.
¹⁸ Hänen huoneensa vaipuu
 kohti kuolemaa,
 hänen tiensä kulkee vainajien luo.

¹⁹ Ei palaa kukaan, joka hänen
 luokseen menee,
 eikä pääse takaisin elämän
 poluille.
²⁰ Ota tämä varteen vaeltaaksesi
 hyvien tietä
 ja noudattaaksesi vanhurskaiden
 polkuja,
²¹ sillä oikeamieliset saavat
 asua maassa,
 ja nuhteettomat jäävät siihen
 jäljelle,
²² mutta jumalattomat hävitetään
 maasta,
 ja uskottomat reväistään siitä pois.

Viisaus ja jumalanpelko

3 ¹ Poikani, älä unohda minun
 opetustani,
 säilyttäköön sydämesi
 minun käskyni,
² sillä pitkää ikää ja elinvuosia
 ja rauhaa ne sinulle kartuttavat.
³ Laupeus ja uskollisuus älkööt
 hylätkö sinua.
 Sido ne kaulaasi, kirjoita ne
 sydämesi tauluun,
⁴ niin saat suosion ja oikean
 ymmärryksen
 Jumalan ja ihmisten edessä.
⁵ Turvaa Herraan kaikesta
 sydäimestäsi,
 äläkä nojaudu omaan
 ymmärrykseesi.
⁶ Tunne hänet kaikilla teilläsi,
 niin hän tasoittaa sinun polkusi.
⁷ Älä ole viisas omissa silmissäsi.
 Pelkää Herraa ja karta pahaa!

⁸ Se on terveellistä ruumiillesi
ja virkistävää luillesi.
⁹ Kunnioita Herraa antamalla
varoistasi
ja kaiken satosi parhaimmasta,
¹⁰ niin sinun jyvääittäsi täyttyvät
runsaudella
ja viini pursuaa kuurnistasi.
¹¹ Poikani, älä pidä halpana
Herran kuritusta
äläkä vieroksu hänen ojennustaan,
¹² sillä jota Herra rakastaa, sitä
hän kurittaa
niin kuin isä poikaa, joka on
hänelle mieluinen.
¹³ Autuas se ihminen, joka on
löytänyt viisauden,
ihminen, joka on saanut
omakseen ymmärryksen!
¹⁴ Parempi on hankkia sitä
kuin hopeaa,
sen antama hyöty on
kultaa parempi.
¹⁵ Se on kallisarvoisempi
kuin helmet,
mitkään kalleutesi eivät vedä
sille vertaa.
¹⁶ Pitkä ikä on sen oikeassa
kädessä,
vasemmassa rikkaus ja kunnia.
¹⁷ Sen tiet ovat suloisia teitä,
rauhaisia ovat kaikki sen polut.
¹⁸ Elämän puu se on niille, jotka
siihen tarttuvat;
onnellisia ne, jotka siitä
pitävät kiinni.

¹⁹ Viisaudella on Herra maan
perustanut,
ymmärryksellä vahvistanut
taivaat.
²⁰ Hänen tietonsa jakoi syvyydet,
ja pilvet pisaroivat kastetta.
²¹ Poikani, nämä älkööt häipykö
näkyvistäsi:
säilytä harkinta ja maltti.
²² Ne ovat elämä sinun sielullesi
ja kaunistus sinun kaulallesi.
²³ Silloin kuljet tiesi turvallisesti
etkä loukkaa jalkaasi.
²⁴ Kun menet maata, et
pelkää mitään,
ja maatessasi unesi on makea.
²⁵ Pääset pelkäämästä
äkkikauhistuksia
ja jumalattomien tuhoa, kun
se tulee.
²⁶ Sinä saat luottaa Herraan;
hän varjelee jalkasi tarttumasta
ansaan.
Laupeus ja oikeamielisyys
²⁷ Älä kiellä tarvitsevalta hyvää,
jos sen antaminen on sinun
vallassasi.
²⁸ Älä sano lähimmäisesellesi:
"Mene nyt ja tule uudelleen,
huomenna minä annan sinulle",
kun sinulla kuitenkin on.
²⁹ Älä mieti pahaa lähimmäistäsi
vastaan,
joka asuu lähelläsi luottavaisena.
³⁰ Älä käräjäi syyttä kenenkään
kanssa,

kun toinen ei ole sinulle
pahaa tehnyt.

³¹ Älä kadehdi väkivaltaista miestä
äläkä omaksu yhtäkään hänen
teistään,

³² sillä Herra inhoaa kieroilijaa,
mutta oikeamielisille hän
on ystävä.

³³ Jumalattoman huoneessa on
Herran kirous,
mutta vanhurskaitten asuinsijan
hän siunaa.

³⁴ Pilkkaaajille hänkin on pilkallinen,
mutta nöyriille hän antaa armon.

³⁵ Viisaat perivät kunnian,
mutta tyhmät tuovat julki häpeää.

Viisauden tie

4 ¹ Kuulkaa, lapset, isän
ojennusta,
kuunnelkaa tarkoin oppiaksenne
ymmärrystä.

² Minä annan teille hyviä neuvoja,
älkää hylätkö minun opetustani.

³ Olinhan minäkin isäni poika,
hento ja äitini ainokainen.

⁴ Isäni opetti minua ja
sanoi minulle:
"Pitäköön sydämesi kiinni
minun sanoistani,
noudata käskyjäni, niin saat elää.

⁵ Hanki viisautta, hanki
ymmärrystä,
älä unohda sanojani äläkä
poikkea niistä.

⁶ Älä hylkää viisautta, niin se
varjelee sinua,
rakasta sitä, niin se suojelee sinua.

⁷ Viisauden alku on: hanki viisautta
ja kaikella hankkimallasi hanki
ymmärrystä.

⁸ Anna sille korkea arvo, niin
se korottaa sinut.
Se tuo sinulle kunniaa, jos
suljet sen syliisi.

⁹ Se painaa päähäsi ihanan
seppeleen
ja lahjoittaa sinulle kauniin
kruunun."

¹⁰ Kuuntele, poikani, ja ota
sanani varteen,
niin enenevät elämäsi vuodet.

¹¹ Minä neuvon sinut viisauden
tielle,
ohjaan sinut oikeille poluille.

¹² Kulkiessasi askeleesi eivät
joudu ahtaalle,
ja jos juokset, et kompastu.

¹³ Tartu ojennukseen äläkä hellitä,
säilytä se huolellisesti, se on
sinun elämäsi.

Jumalattomien polku ja vanhurskaitten polku

¹⁴ Älä lähde jumalattomien
polulle,
älä kulje pahojen tietä.

¹⁵ Karta sitä, älä astu sille,
poikkea pois ja kulje ohitse.

¹⁶ Hehän eivät voi nukkua,
elleivät tee pahaa,
heiltä menee uni, elleivät ole
ketään kaataneet.

¹⁷ He syövät leipänään
jumalattomuutta,
juovat viininään väkivallan tekoja.

¹⁸ Mutta vanhurskaitten polku
on kuin aamun koitto,
joka kirkastuu kirkastumistaan
täyteen päivään saakka.
¹⁹ Jumalattomien tie on
kuin pimeys:
he eivät tiedä, mihin kompastuvat.

Varjele sydämesi

²⁰ Poikani, tarkkaa minun
puhettani,
kallista korvasi sanoilleni.
²¹ Älkööt ne väistykö silmistäsi,
varjele niitä sydämesi sisimmässä,
²² sillä ne ovat elämä sille,
joka ne löytää,
ja lääke koko hänen ruumiilleen.
²³ Yli kaiken varottavan varjele
sydämesi,
sillä sieltä elämä lähtee.
²⁴ Poista itsestäsi suun kavaluus
ja karkota kauas luotasi
huulten kierous.
²⁵ Katsokoot silmäsi suoraan,
eteenpäin olkoon katseesi luotu.
²⁶ Tasoita polku jaloillesi,
kaikki sinun tiesi olkoot vakaat.
²⁷ Älä poikkea oikeaan, älä
vasempaan,
väistäköön jalkasi pahaa.

Varoitus irstaista naisista

5 ¹ Poikani, kuuntele minun
viisauttani,
kallista korvasi ymmärrykselleni.
² Säilytä harkintakyky,
huulillasi säilyköön tieto.
³ Hunajaa tihkuvat vieraan
naisen huulet,

hänen suunsa on öljyä liukkaampi.

⁴ Lopulta hän on karvas kuin
koi ruoho,
terävä kuin kaksiteräinen miekka.
⁵ Hänen jalkansa kulkevat alas
kuolemaan,
tuonelaan vetävät hänen
askeleensa.

⁶ Ei hän käy tasaista
elämän polkua,
hänen tiensä horjuvat hänen
huomaamattaan.

⁷ Ja nyt, lapset, kuulkaa minua,
älkää poiketko sanoistani.

⁸ Pysy kaukana tuollaisesta,
älä lähesty hänen talonsa ovea,
⁹ ettet antaisi voimaasi muille,
vuosiasi armottomalle,
¹⁰ ettei sinun voimasi hedelmä
ravitsisi vieraita,
vaivannäkösi tulos joutuisi
toisen taloon

¹¹ ja ettet joutuisi lopulta
voihkimaan
ruumiisi ja lihasi riutuessa
¹² ja sanomaan: "Miksi minä
vihasin ojennusta
ja sydämeni halveksi nuhdetta?"

¹³ Miksi en kuullut neuvojieni
ääntä,
kallistanut korvaani opettajieni
puoleen?

¹⁴ Olin vähällä joutua
aivan turmioon
seurakunnan ja kansan keskellä."

Illoitse nuoruutesi vaimosta

¹⁵ Juo vettä omasta kaivostasi,

sitä, mikä omasta lähteestäsi
juoksee.

¹⁶ Virtaisivatko lähteesi kadulle,
vesipurosi toreille?

¹⁷ Olkoot ne sinun omasi yksin,
älkөөt vieraiden sinun ohessasi.

¹⁸ Olkoon sinun lähteesi siunattu,
iloitse nuoruutesi vaimosta.

¹⁹ Armas peura, suloinen
vuorikauris!

Hänen rintansa sinua aina
juovuttakoot,
hurmaudu alati hänen
rakkauteensa.

²⁰ Miksi, poikani, hurmautuisit
toisen vaimoon
ja syleilisit vieraan naisen povea?

²¹ Sillä Herran silmien edessä
ovat miehen tiet,
Herra tarkkaa kaikkia hänen
polkujaan.

²² Jumalattoman vangitsevat
hänen rikoksensa,
hän takertuu oman syntinsä
pauloihin.

²³ Kurittomuuteensa hän kuolee
ja joutuu harhaan suuressa
hulluudessaan.

Varoitus takuuseen menosta

6 ¹ Poikani, jos olet mennyt
takuuseen lähimmäisesi
puolesta

ja lyönyt kättä vieraan hyväksi,

² jos olet kietoutunut oman
suusi sanoihin

ja joutunut sanoistasi kiinni,

³ niin tee, poikani, näin, että
pelastuisit –
olethan joutunut lähimmäisesi
valtaan:

Mene, heittäydy maahan ja
ahdista lähimmäistäsi.

⁴ Älä suo silmillesi unta
äläkä silmäluomillesi lepoa.

⁵ Tempaudu käsistä kuin gaselli,
kuin lintu pyydystäjän käsistä.

Laiskuus

⁶ Mene, laiska, muurahaisen luo,
katso sen menoja ja viisastu.

⁷ Ei sillä ole päällikköä,
ei johtajaa eikä hallitsijaa,

⁸ mutta silti se hankkii leipänsä
kesällä

ja kokoaa ruokansa sadonkorjuun
aikana.

⁹ Kuinka kauan sinä, laiska,
makaat,
milloin nouset unestasi?

¹⁰ Nuku vielä vähän, torku vähän,
makaa vielä vähän ristissä käsin,

¹¹ niin köyhyys käy päällesi kuin
kuljeksiva rosvo

ja puute kuin aseellinen mies.

Kavaluus

¹² Kelvoton ihminen, pahanilkinen
mies,

on se, joka alituisen kieroilee,
¹³ joka iskee silmää, antaa

merkkejä jaloillaan,
viittoilee viestejä sormillaan.

¹⁴ Kavaluus mielessä hän
mietti pahaa

ja kaiken aikaa rakentaa riitoja.

¹⁵ Sen tähden hänen turmionsa
tulee äkisti,
hetkessä hänet muserretaan,
eikä apua ole.

Seitsemän Herran inhoamaa asiaa

¹⁶ Näitä kuutta Herra vihaa,
seitsemää hänen sielunsa inhoaa:

¹⁷ ylpeitä silmiä, petollista kieltä,
käsiä, jotka vuodattavat
viatonta verta,

¹⁸ sydäntä, joka miettii häijyjä
juonia,
jalkoja, jotka juoksevat kiireesti
pahaan,

¹⁹ väärää todistajaa, joka
puhuu valheita,
ja riidan rakentajaa veljesten
välille.

Aviorikoksen mielettömyys

²⁰ Säilytä, poikani, isäsi käsky
äläkä hylkää äitisi opetusta.

²¹ Pidä ne aina sydämellesi
sidottuina,

kiedo ne kaulasi ympärille.

²² Kulkiessasi ne sinua ohjaavat,
levolle käytyäsi ne sinua vartioivat,
herätessäsi ne sinua puhuttelevat.

²³ Käsky on lamppu, opetus
on valo,
ja ojentava nuhde on elämän tie.

²⁴ Ne varjelevat sinut pahalta
naiselta,
vieraan naisen lipevältä kieleltä.

²⁵ Älä himoitse sydämessäsi
hänen kauneuttaan,
älköön hän saako sinua katseillaan
vangituksi.

²⁶ Porttonaisen tähden menee
viimeinenkin leipä,
ja naitu nainen pyydystää
kallista sielua.

²⁷ Voiko kukaan ottaa tulta syliinsä,
ilman että hänen vaattensa
syttyvät?

²⁸ Voiko kukaan kävellä hiilloksella
jalkojen kärventymättä?

²⁹ Samoin käy sen, joka lähestyy
lähimmäisensä vaimoa:
ei jää rankaisematta kukaan, joka
toisen vaimoon kajoaa.

³⁰ Eikö varasta halveksita, vaikka
hän olisi varastanut
nälissään

syödäkseen vatsansa täyteen?

³¹ Kiinni jäätyään hänen
on korvattava
seitsenkertaisesti,
annettava kaikki talonsa varat.

³² Joka tekee aviorikoksen,
on mieletön;
itsensä tuhoaa, joka niin tekee.

³³ Hän saa rangaistuksen
ja häpeän,
eikä hänen häväistystään
pyyhitä pois.

³⁴ Sillä mustasukkaisuus nostaa
miehen vihan,
ja säälimätön hän on
koston päivänä.

³⁵ Hän ei huoli mistään
lunastusmaksusta,
ei suostu sovintoon, vaikka kuinka
lahjaasi lisäisit.

Varo viettelijätärtä!

7¹ Poikani, noudata minun
sanojani,
kätke mieleesi minun käskyni.
² Noudata käskyjäni, niin saat elää,
säilytä opetukseni kuin
silmäteräsi.
³ Sido ne sormiisi,
kirjoita ne sydämesi tauluun.
⁴ Sano viisaudelle: ”Sinä olet
sisareni”,
kutsu ymmärrystä sukulaisaksesi,
⁵ että varjeltuisit toisen vaimolta,
vieraalta naiselta, joka liukkaasti
liehakoitsee.
⁶ Taloni ikkunasta minä katselin
ristikon läpi
⁷ ja näin yksinkertaisten joukossa,
panin merkille poikien seassa
nuorukaisen, joka oli vailla
ymmärrystä.
⁸ Hän meni kadun yli naisen
talon kulmauksessa
ja asteli naisen asuntoa kohti
⁹ päivän illaksi hämähäyryttyä,
yön tultua, pimeässä.
¹⁰ Ja katso, nainen tulee
häntä vastaan
porton puvussa, salakavala
sydämeltään.
¹¹ Hän on levoton ja hillitön,
hänen jalkansa eivät pysy kotona.
¹² Milloin hän on kadulla,
milloin torilla,
hän väijyy jokaisessa
kulmauksessa.

¹³ Hän tarttui nuorukaiseen,
suuteli häntä
ja julkeasti katsoen sanoi hänelle:
¹⁴ ”Minun oli uhrattava yhteysuhri,
tänä päivänä täytin lupaukseni.
¹⁵ Sen tähden lähdin ulos
sinua vastaan,
etsiäkseni sinua, ja olen sinut
löytänyt.
¹⁶ Olen leposijalleni levittänyt
peitteitä,
monivärisiä Egyptin liinavaatteita.
¹⁷ Vuoteelleni olen pirskokannut
mirhaa,
aaloeta ja kanelia.
¹⁸ Tule, juopukaamme lemmestä,
nauttikaamme aamuun asti,
riemuitkaamme rakkaudesta.
¹⁹ Mieheni ei ole kotona,
hän lähti pitkälle matkalle.
²⁰ Rahakukkaron hän otti
mukaansa,
hän tulee kotiin vasta täydenkuun
päiväksi.”
²¹ Nainen taivutti hänet paljolla
houkuttelullaan,
vietteli lipevillä huulillaan.
²² Äkkiä poika lähti hänen
jälkeensä,
niin kuin härkä menee
teurastettavaksi,
niin kuin kahlehdittu hullu
kuritettavaksi,
²³ niin kuin lintu kiiruhtaa
pyydykseen.
Hän ei tiennyt olevansa henkeään
kaupalla,

kunnes nuoli lävisti hänen
maksansa.

²⁴ Sen tähden, poikani, kuulkaa
minua,

tarkatkaa suuni sanoja.

²⁵ Älköön sydämesi poiketto
tuon naisen teille,

älä eksy hänen poluilleen.

²⁶ Sillä paljon on surmattuja,
hänen kaatamiaan,
lukuisasti niitä, jotka hän on
tappanut.

²⁷ Hänen talostaan lähtevät
tuonelan tiet,
ne vievät alas kuoleman
kammioihin.

lankaikkinen viisaus kutsuu

8 ¹ Eikö viisaus kutsu,
eikö ymmärrys anna äänensä
kuulua?

² Kukkuloiden laelle, tien viereen,
polkujen risteyskiin hän on
asettunut.

³ Porttien luona, kaupunkiin
vievillä väylillä,

oviaukoilla hän huutaa:

⁴ "Teitä minä kutsun, miehet,
ihmislapsille kaikuu minun ääneni.

⁵ Oppikaa, yksinkertaiset,
järkevyyttä,
te tyhmät, oppikaa ymmärrystä.

⁶ Kuulkaa, jaloja asioita
minä puhun

ja avaan huuleni puhumaan
sitä, mikä on oikein.

⁷ Totuutta tuo minun suuni julki,

jumalattomuus on huulilleni
kauhistus.

⁸ Vanhurskaita ovat kaikki minun
suuni sanat,
niissä ei ole mitään kieroä
eikä väärää.

⁹ Ne ovat kaikki selkeitä
ymmärtäville,
suoria niille, jotka löytävät tiedon.

¹⁰ Ottakaa vastaan minun
ojennukseni, älkää hopeaa,
ja tietoa mieluummin kuin
hienointa kultaa.

¹¹ Onhan viisaus parempi
kuin helmet,
eivät mitkään kalleudet vedä
sille vertaa.

¹² Minä, viisaus, asun yhdessä
järkevyyden kanssa,
olen löytänyt tiedon ja
harkintakyvyn.

¹³ Herran pelko on pahan
vihaamista.

Kopeutta ja ylpeyttä, pahuuden
tietä

ja kavalaa suuta minä vihaan.

¹⁴ Minun luonani on neuvo
ja neuvokkuus.

Minä olen ymmärrys, minun
on voima.

¹⁵ Minun avullani kuninkaat
hallitsevat
ja ruhtinaat säätävät sen,
mikä on oikein.

¹⁶ Minun avullani päämiehet
hallitsevat

ja ylhäiset, kaikki, jotka
tuomitsevat vanhurskaasti.

¹⁷ Minä rakastan niitä, jotka
minua rakastavat,
ja jotka minua varhain etsivät,
ne löytävät minut.

¹⁸ Minun luonani on rikkaus
ja kunnia,
ikivanha varallisuus ja
vanhurskaus.

¹⁹ Minun hedelmäni on
parempi kuin kulta, kuin
puhtain kulta,
minun antamani tuotto parempi
kuin hienoin hopea.

²⁰ Minä vaellan vanhurskauden
polkua,
keskellä oikeuden tietä,

²¹ antaakseni minua rakastaville
pysyvän perinnön.

Minä täytän heidän
aarrekammionsa.

²² Herralla oli minut tiensä alussa,
muinaisuudessa, ennen kuin hän
oli tehnyt mitään.

²³ Iankaikkisuudesta minä
olen ollut,
alusta asti, ennen kuin
maata olikaan.

²⁴ Ennen kuin oli merten
syvyyksiä, synnyin minä,
ennen kuin oli runsasvetisiä
lähteitä.

²⁵ Ennen kuin vuoret upotettiin
paikoilleen,
ennen kukkuloita synnyin minä,

²⁶ kun hän ei vielä ollut tehnyt
maata eikä mantua,
ei maanpiirin tomujen alkuakaan.

²⁷ Kun hän valmisti taivaat,
minä olin siinä,
kun hän veti piirin syvyyden
pinnalle,

²⁸ kun hän lujitti pilvet
korkeudessa,
kun syvyyden lähteet
saivat voiman,

²⁹ kun hän asetti merelle sen rajat,
etteivät vedet nousisi
korkeammalle kuin hän
oli säätänyt,
kun hän vahvisti maan
perustukset,

³⁰ silloin minä olin hänen
rinnallaan työtä tekemässä,
olin hänen ilonsa päivästä päivään
ja leikin hänen edessään
kaikin ajoin.

³¹ Minä leikin hänen maanpiirinsä
päällä,
ja ihastuksenani olivat
ihmislapset.

³² Ja nyt, lapset, kuulkaa minua:
autuaita ovat ne, jotka
noudattavat minun teitäni.

³³ Ottakaa varteen ojennus,
niin viisastutte,
älkää lyökö sitä laimin.

³⁴ Autuas se ihminen, joka
minua kuulee,
joka valvoo minun ovillani
päivästä päivään,
vartioi minun ovieni pieliä!

³⁵ Joka minut löytää,
löytää elämän
ja saa osakseen Herran suosion.
³⁶ Mutta joka eksyy minusta,
tekee vääryyttä sielulleen.
Kaikki, jotka minua vihaavat,
rakastavat kuolemaa.”

Viisaus kutsuu pitoihinsa

9 ¹ Viisaus on rakentanut talonsa,
veistänyt seitsemän pylvästään.

² Hän on teuraansa teurastanut,
viininsä sekoittanut
ja myös pöytänsä kattanut.
³ Hän on lähettänyt palvelustytöt
kutsua kuuluttamaan
kaupungin kumpujen laelta:
⁴ ”Joka on yksinkertainen,
poiketkoon tänne.”
Niille, joilta puuttuu ymmärrystä,
hän sanoo:

⁵ ”Tulkaa syömään minun leipääni
ja juomaan viiniä, minun
sekoittamaani.
⁶ Hylätkää yksinkertaisuus,
niin saatte elää,
ja astukaa ymmärryksen tielle.”

Herran pelko on viisauden alku

⁷ Joka pilkkaajaa ojentaa, saa
itselleen häpeän,
tahrان maineeseensa se, joka
jumalatonta nuhtelee.
⁸ Älä nuhtele pilkkaajaa, ettei
hän sinua vihaisi.
Nuhtele viisasta, niin hän
rakastaa sinua.
⁹ Anna viisaalle opetusta, niin
hän yhä viisastuu,

anna vanhurskaalle tietoa, niin
hän oppii lisää.

¹⁰ Herran pelko on viisauden alku,
Pyhimmän tunteminen on
ymmärrystä.

¹¹ Viisaus lausuu:
”Minun avullani päiväsi enenevät,
ja jatkuvat elämäsi vuodet.

¹² Jos olet viisas, olet omaksi
hyväksesi viisas.
Jos olet pilkkaaja, saat sen
yksin kestää.”

Tyhmyys houkuttelee

¹³ Tyhmä nainen on levoton ja
yksinkertainen,
eikä hän mistään mitään tiedä.
¹⁴ Hän istuu talonsa ovella,
istuimella kaupungin kummulla,
¹⁵ kutsumassa tien kulkijoita,
jotka kulkevat polullaan suoraan:

¹⁶ ”Joka on yksinkertainen,
poiketkoon tänne.”
Sille, jolta puuttuu ymmärrystä,
hän sanoo:

¹⁷ ”Varastettu vesi on makeaa,
salassa syöty leipä maistuu
hyvältä.”

¹⁸ Eikä toinen tiedä, että siellä
on haamuja,
että hänen kutsuvieraansa ovat
tuonelan laaksoissa.

LYHYITÄ SANANLASKUJA ELÄMÄN ERI ALOILTA, 10 – 22:16

10 ¹ Salomon sananlaskut.
Viisas poika on isälleen
iloksi,

tyhmä poika on äidilleen
murheeksi.

² Jumalattoman aarteista ei
ole hyötyä,
mutta vanhurskaus pelastaa
kuolemasta.

³ Herra ei salli vanhurskaan
nähdä nälkää,
mutta jumalattomien halun
hän torjuu.

⁴ Köyhtyy, joka veltosti käyttää
kättä,
mutta ahkerien kädet tuottavat
rikkautta.

⁵ Viisas poika kokoaa kesällä,
kelvoton poika nukkuu
korjuuaikana.

⁶ Siunaukset tulevat vanhurskaan
pään päälle,
mutta jumalattomien suussa
piilee väkivalta.

⁷ Vanhurskaan muisto on
siunaukseksi,
mutta jumalattomien nimi lahoaa.

⁸ Sydämetään viisas ottaa
käskyt varteen,
mutta huuliltaan typerä kukistuu.

⁹ Vilpittömästi vaeltava kulkee
turvassa,
tiellään mutkitteleva tulee
tunnetuksi.

¹⁰ Joka silmää iskee, saa
aikaan tuskaa,
ja huuliltaan typerä kukistuu.

¹¹ Vanhurskaan suu on
elämän lähde,

mutta jumalattomien suussa
piilee väkivalta.

¹² Viha virittää riitoja,
mutta rakkaus peittää kaikki
rikkomukset.

¹³ Ymmärtäväisen huulilta
löytyy viisaus,
mutta joka on ymmärrystä vailla,
sille vitsa selkään!

¹⁴ Viisaat kätkevät tietonsa,
mutta typerän suu on pikainen
turmio.

¹⁵ Rikkaan omaisuus on hänen
vahva kaupunkinsa,
mutta vähäosaisten köyhyys on
heidän turmionsa.

¹⁶ Vanhurskaan työ koituu
elämäksi,
jumalattoman voitto synniksi.

¹⁷ Joka ottaa ojennuksen varteen,
on elämän tiellä,
mutta nuhteet hylkäävä on
eksyttäjä.

¹⁸ Joka vihansa peittää, sen
huulilla on valhe,
ja joka parjausta levittää,
on tyhmä.

¹⁹ Missä on paljon sanoja, sieltä
ei syntiä puutu,
mutta joka huulensa hillitsee,
on taitava.

²⁰ Vanhurskaan kieli on hienointa
hopeaa,
jumalattomien äly ei ole
paljonkaan arvoinen.

²¹ Vanhurskaan huulet kaitsevat
monia,

mutta tyhmät kuolevat
mielettömyyteensä.
²² Herran siunaus rikkaaksi tekee,
ei oma vaiva siihen mitään lisää.
²³ Tyhmälle on iloksi ilkit yön teko
mutta ymmärtävälle miehelle
viisaus.
²⁴ Mitä jumalaton pelkää, se
häntä kohtaa,
mitä vanhurskaat kaipaavat,
se heille annetaan.
²⁵ Myrskyn mentyä jumalatonta
ei enää ole,
mutta vanhurskaalla on
iankaikkinen perustus.
²⁶ Kuin etikka hampaille ja
savu silmille
on laiska lähettäjiilleen.
²⁷ Herran pelko elinpäiviä jatkaa,
mutta jumalattomien vuodet
vähenevät.
²⁸ Vanhurskaitten odotus
johtaa iloon,
mutta jumalattomien
toivo hukkuu.
²⁹ Herran johdatus on
nuhteettoman turva,
mutta väärintekijöille se on
turmioksi.
³⁰ Vanhurskas ei ikinä horju,
mutta jumalattomat eivät saa
asua maassa.
³¹ Vanhurskaan suu kantaa
viisauden hedelmää,
mutta kavala kieli leikataan pois.
³² Vanhurskaan huulet tietävät,
mikä on Herralle mieleen,

mutta jumalattomien suu on
pelkkää kavaluutta.
11 ¹ Väärä vaaka on Herralle
iljetys,
mutta täysipainoinen punnus
on hänelle mieleen.
² Minne julkeus tulee, sinne
tulee häpeäkin,
mutta nöyrien luona on viisaus.
³ Oikeamielistä ohjaa hänen
nuhteettomuutensa,
mutta uskottomat tuhoaa heidän
kieroutensa.
⁴ Ei auta omaisuus vihan päivänä,
mutta vanhurskaus pelastaa
kuolemasta.
⁵ Nuhteettoman vanhurskaus
tasoittaa hänen tiensä,
mutta jumalaton sortuu
jumalattomuuteensa.
⁶ Oikeamieliset pelastaa heidän
vanhurskautensa,
uskottomat vangitsee
heidän himonsa.
⁷ Jumalattoman ihmisen kuollessa
hukkuu toivo,
ja pahantekijöiden odotus
raukeaa tyhjiin.
⁸ Vanhurskas pelastetaan hädästä,
ja jumalaton joutuu hänen
sijaansa.
⁹ Jumalaton turmelee suullaan
lähimmäisensä,
mutta ymmärrys on
vanhurskaiden pelastus.
¹⁰ Vanhurskaiden onnesta
kaupunki iloitsee,

ja jumalattomien tuhoutumisesta
syntyy riemu.

¹¹ Oikeamielisten siunauksesta
kaupunki kohoaa,
mutta jumalattomien suu
sen hajottaa.

¹² Vailla ymmärrystä on se, joka
halveksii lähimmäistään,
mutta ymmärtäväinen mies
on vaiti.

¹³ Panettelijana kulkeva ilmaisee
salaisuuden,
mutta jolla on luotettava henki,
se kätkee asian.

¹⁴ Missä ohjausta ei ole,
kansa sortuu,
mutta neuvonantajien runsaus
tuo menestyksen.

¹⁵ Pahoin käy sen, joka menee
takuuseen vieraan puolesta,
mutta joka vihaa kädenlyöntiä,
on turvassa.

¹⁶ Viehättävä nainen saa kunniaa,
ja vallanpitäjät saavat rikkautta.

¹⁷ Armelias mies tekee hyvää
itselleen,
mutta armoton syöksee
onnettomuuteen
oman lihansa.

¹⁸ Jumalaton hankkii pettävää
voittoa,
mutta joka vanhurskautta kylvää,
saa pysyvän palkan.

¹⁹ Joka on vakaa vanhurskaudessa,
saa elämän,
mutta pahaa tavoitteleva saa
kuoleman.

²⁰ Väärämieliset ovat Herralle
iljetys,
mutta nuhteettomasti vaeltaviin
hän mielttyy.

²¹ Totisesti, paha ei jää
rankaisematta,
mutta vanhurskaiden siemen
pelastuu.

²² Kultarengas sian kärsässä
on kaunis nainen vailla
ymmärrystä.

²³ Vanhurskaiden kaipuu on
vain hyvään,
jumalattomien toivo
johtaa vihaan.

²⁴ Toinen jakaa omastaan ja
saa yhä lisää,
toinen säästää yli kohtuuden ja
on aina vain puutteessa.

²⁵ Sielu, joka jakaa siunausta,
saa itsekin kyllikseen,
ja joka muita virvoittaa, se
itsekin virvoittuu.

²⁶ Joka viljan pitää takanaan,
sitä kansa kiroaa,
mutta joka viljan antaa
kaupaksi, sen pään päälle
tulee siunaus.

²⁷ Hyvään pyrkivä etsii sitä, mikä
on Jumalalle mieleen,
mutta joka pahaa suunnittelee,
sitä se kohtaa.

²⁸ Joka rikkauteensa luottaa,
se kukistuu,
mutta vanhurskaat viheriöivät
kuin lehvä.

²⁹ Joka laskee talonsa rappiolle,
perii tuulta,
tyhmä joutuu viisaan orjaksi.
³⁰ Vanhurskaan hedelmä on
elämän puu,
ja viisas voittaa sieluja.
³¹ Katso, vanhurskas saa palkkansa
maan päällä,
saati sitten jumalaton ja syntinen.
12 ¹ Tietoa rakastaa, joka
varoitusta rakastaa,
mutta järjetön on se, joka
vihaa nuhdetta.
² Hyvä saa osakseen
Herran suosion,
mutta juonittelijan hän tuomitsee
sylliseksi.
³ Ihminen ei kestä
jumalattomuuden varassa,
mutta vanhurskaan juuri on
horjumaton.
⁴ Kelpo vaimo on miehensä
kruunu,
mutta kelvoton on kuin mätä
hänen luissaan.
⁵ Vanhurskaitten ajatukset
ovat oikeita,
jumalattomien suunnitelmat
petollisia.
⁶ Jumalattomien puheet
väijyvät verta,
mutta oikeamieliset pelastaa
heidän suunsa.
⁷ Jumalattomat hävitetään, eikä
heitä enää ole,
mutta vanhurskaitten suku pysyy.

⁸ Ymmärryksensä mukaan
miestä kiitetään,
mutta nurjasydämistä
halveksitaan.
⁹ Parempi halpa-arvoinen, jolla
on palvelija,
kuin ylvästelijä, joka on
vailla leipää.
¹⁰ Vanhurskas tietää, mitä hänen
karjansa kaipaa,
mutta jumalattomien sydän
on armoton.
¹¹ Joka viljelee maataan, saa
kyllyksi leipää,
mutta tyhjän tavoittelija on
vailla ymmärrystä.
¹² Jumalaton himoitsee pahojen
saalista,
mutta vanhurskaiden juuri
on antoisa.
¹³ Huulten rikkomus on paha ansa,
mutta vanhurskas pääsee hädästä.
¹⁴ Suunsa hedelmästä mies saa
kyllykseen hyvää,
ihmisen eteen kiertyvät hänen
kättensä työt.
¹⁵ Tyhmän tie on hänen omissa
silmissään oikea,
mutta neuvoa kuunteleva
on viisas.
¹⁶ Tyhmän suuttumus tulee
heti ilmi,
mutta järkevä peittää häpeänsä.
¹⁷ Toden puhuja tuo esiin sen,
mikä on oikein,
mutta valheellinen todistaja
puhuu petosta.

¹⁸ Moni viskoo sanoja kuin
miekanpistoja,
mutta viisaitten kieli on lääke.
¹⁹ Se, jonka huulet puhuvat
totta, pysyy iäti,
mutta se, jonka kieli puhuu
valhetta, vain hetkisen.
²⁰ Jotka pahaa miettivät, niillä
on mielessä petos,
mutta jotka rauhaan neuvovat,
niille tulee ilo.
²¹ Ei kohtaa turmio vanhurskasta,
mutta jumalattomat saavat
onnettomuutta
täysin määrin.
²² Iljetys Herralle ovat valheelliset
huulet,
mutta uskollisesti toimivat ovat
hänelle mieleen.
²³ Järkevä ihminen kätkee tiedon,
mutta tyhmien sydän huutaa
julki mielettömyyttä.
²⁴ Ahkerien käsi saa hallita,
mutta velto joutuu pakkotyöhön.
²⁵ Huoli painaa alas
miehen mielen,
mutta hyvä sana sen ilahduttaa.
²⁶ Vanhurskas opastaa
lähimmäistään,
mutta jumalattomat eksyttää
heidän oma tiensä.
²⁷ Velto ei saa paistetuksi
saalistaan,
mutta ahkeruus on ihmiselle
arvokas omaisuus.
²⁸ Vanhurskauden polulla
on elämä,

sillä tiellä kulkeminen ei ole
kuolemaksi.

13 ¹ Viisas poika kuuntelee
isän ojennusta,
mutta pilkkaaja ei ota nuhdetta
kuullakseen.
² Suunsa hedelmästä ihminen
saa nauttia hyvää,
mutta uskottomilla on halu
väkivaltaan.
³ Joka pitää suunsa kurissa,
säilyttää henkensä,
mutta avosuinen joutuu turmioon.
⁴ Laiskan sielu kaipaa mutta
ei saa mitään,
ahkerat tulevat kylläisiksi.
⁵ Vanhurskas vihaa valhepuhetta,
mutta jumalattoman vaellus on
iljettävää ja häpeällistä.
⁶ Vanhurskaus varjelee
nuhteettomasti vaeltavan,
mutta jumalattomuus syöksee
syntisen maahan.
⁷ Toinen on olevinaan rikas
omistamatta mitään,
toinen köyhä, vaikka hänellä on
paljon omaisuutta.
⁸ Henkensä lunnaiksi mies joutuu
antamaan rikkautensa,
mutta köyhän ei tarvitse
kuunnella uhkailua.
⁹ Vanhurskaitten valo loistaa
iloisesti,
mutta jumalattomien
lamppu sammuu.
¹⁰ Ylimielisyys tuottaa pelkkää
riitaa,

mutta niillä on viisaus, jotka
ottavat neuvon varteen.
¹¹ Helposti saatu omaisuus
hupenee,
mutta joka vähin erin kokoaa,
se saa karttumaan.
¹² Pitkittynyt odotus tekee
sydämen sairaaksi,
mutta täyttynyt toive on
elämän puu.
¹³ Joka sanaa halveksii, joutuu
turmioon,
joka käskyä pelkää, se palkitaan.
¹⁴ Viisaan opetus on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.
¹⁵ Hyvä ymmärrys tuo suosiota,
mutta petturien tie on aina sama.
¹⁶ Jokainen järkevä toimii
taitavasti,
mutta tyhmä levittää
mielettömyyttä.
¹⁷ Jumalaton sanansaattaja
suistuu turmioon,
mutta uskollinen lähetti on lääke.
¹⁸ Köyhyys ja häpeä kuria
vierovalle,
mutta sitä, joka ottaa nuhteesta
opikseen, kunnioitetaan.
¹⁹ Toteutunut toive on sielulle
mieluin,
pahan karttaminen tyhmillä
kauhistus.
²⁰ Vaella viisaiden kanssa,
niin viisastut,
tyhmien kumppanin käy huonosti.
²¹ Synnintekijöitä vainoaa
onnettomuus,

mutta vanhurskaat saavat
palkakseen onnen.
²² Hyvä ihminen jättää perinnön
lapsenlapsillekin,
mutta syntisen varat talletetaan
vanhurskasta varten.
²³ Köyhien uudismaa tuottaa
runsaan ruuan,
mutta moni joutuu tuhoon
vailla oikeutta.
²⁴ Joka vitsaa säästää, se
vihaa lastaan,
joka häntä rakastaa, se häntä
ajoissa kurittaa.
²⁵ Vanhurskas saa syödä
kyllikseen,
mutta jumalattoman vatsa
jää vajaaksi.
14 ¹ Vaimon viisaus talon
rakentaa,
mutta tyhmyys sen omin
käsin purkaa.
² Joka vaeltaa suoraan, se
pelkää Herraa,
mutta joka mutkittelee tiellään,
se häntä halveksii.
³ Tyhmän suussa on ylpeydelle
vitsa,
mutta viisaita vartioivat heidän
huulensa.
⁴ Missä härkiä puuttuu, siellä
syöttökaukalo on tyhjä;
runsas sato saadaan sonnien
voimasta.
⁵ Uskollinen todistaja ei valehtele,
mutta väärä todistaja puhuu
valheita.

⁶ Pilkkaaja etsii turhaan viisautta,
mutta ymmärtävälle tiedon
saaminen on helppoa.

⁷ Lähdet pois tyhmän
miehen luota;
et tullut tuntemaan tiedon huulia.

⁸ Järkevän viisaus on tarkata
omaa vaellustaan,
tyhmien mielettömyys on petosta.

⁹ Tyhmiä pilkkaa vikauhri,
mutta oikeamielisten keskellä
on Jumalan suosio.

¹⁰ Sydän tuntee katkeran surunsa,
eikä sen iloon saa vieras
sekaantua.

¹¹ Jumalattoman talo hävitetään,
mutta oikeamielisten maja
kukoistaa.

¹² Miehen mielestä on oikea
monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.

¹³ Nauraessakin voi sydän kärsiä,
ja ilo voi päättyä murheeseen.

¹⁴ Omista teistään saa tyydytyksen
se, jolla on luopunut sydän,
mutta itsestään löytää
tyydytyksen hyvä mies.

¹⁵ Yksinkertainen uskoo
joka sanan,
mutta järkevä tarkkailee
askeleitaan.

¹⁶ Viisas pelkää ja karttaa pahaa,
mutta tyhmä on ylimielinen
ja huoleton.

¹⁷ Äkkipikainen tekee
mielettömyyksiä,
ja juonittelija joutuu vihatuksi.

¹⁸ Yksinkertaiset saavat
perinnökseen
mielettömyyden,
mutta järkevät tiedon
kruunukseen.

¹⁹ Pahojen täytyy kumartua
hyvien edessä
ja jumalattomien vanhurskaan
porteilla.

²⁰ Köyhää vihaa hänen
kumppaninsakin,
mutta rikasta rakastavat monet.

²¹ Syntiä tekee, joka
lähimmäistään halveksii;
autuas se, joka kurjia armahtaa.

²² Eivätkö eksy ne, jotka
miettivät pahaa?
Armo ja uskollisuus niille, jotka
miettivät hyvää.

²³ Kaikesta vaivannäöstä on hyötyä
mutta tyhjistä puheesta vain
vahinkoa.

²⁴ Viisaiden kruunu on heidän
rikkautensa,
mutta tyhmien mielettömyys on
pelkkää mielettömyyttä.

²⁵ Uskollinen todistaja on
hengen pelastaja,
mutta joka valheita puhuu, on
täynnä petosta.

²⁶ Herran pelossa on
vahva varmuus,
vielä lapsillekin siinä on turva.

²⁷ Herran pelko on elämän lähde
kuoleman ansojen välttämiseksi.

²⁸ Kansan paljous on kuninkaan
kunnia,

väen vähyys ruhtinaan turmio.

²⁹ Pitkämielisellä on paljon
ymmärrystä,
mutta äkkipikainen tuo julki
mielettömyyttä.

³⁰ Levollinen sydän on ruumiille
elämäksi,
mutta kiihko on mätä luissa.

³¹ Joka sortaa vähäosaista, herjaa
hänen Luojaansa,
mutta Luojaa kunnioittaa se, joka
köyhää armahtaa.

³² Jumalaton sortuu omaan
pahuuteensa,
mutta vanhurskas on
kuollessaankin turvattu.

³³ Ymmärtävän sydämeen
asettuu viisaus,
tyhmien keskellä se tekee
itsensä tunnetuksi.

³⁴ Vanhurskaus kansan korottaa,
mutta synti on kansakuntien
häpeä.

³⁵ Taitava palvelija saa kuninkaan
suosion
mutta kelvoton hänen vihansa.

15 ¹ Lempeä vastaus taltuttaa
kiukun,
mutta loukkaava sana
nostaa vihan.

² Viisaiden kieli puhuu tietoa
taitavasti,
mutta tyhmien suu syytää
mielettömyyksiä.

³ Joka paikkaan näkevät
Herran silmät,
ne pitävät silmällä hyviä ja pahoja.

⁴ Sävyisä kieli on elämän puu,
mutta kielen vilpillisyys haavoittaa
mielen.

⁵ Tyhmä pitää halpana isänsä
ojennuksen,
mutta joka nuhdetta noudattaa,
on järkevä.

⁶ Vanhurskaan talossa on
suuret aarteet,
mutta jumalattoman saalis
joutuu tuhoon.

⁷ Viisaiden huulet levittävät tietoa,
mutta tyhmien sydän ei ole vakaa.

⁸ Jumalattomien uhrit ovat
Herralle iljetys,
mutta oikeamielisten rukoukset
ovat hänelle mieluisia.

⁹ Jumalattoman tie on Herralle
iljetys,
mutta vanhurskauteen pyrkivää
hän rakastaa.

¹⁰ Kova kuritus tulee sille, joka
hylkää oikean tien;
joka nuhdetta vihaa, on
kuoleman oma.

¹¹ Tuonelan ja manalan
Herra näkee,
saati sitten ihmislasten sydämet.

¹² Pilkkaaaja ei pidä siitä, että
häntä nuhdellaan,
viisaiden luo hän ei mene.

¹³ Iloinen sydän kaunistaa kasvot,
mutta sydämen tuskassa mieli
on murtunut.

¹⁴ Ymmärtävän sydän etsii tietoa,
mutta tyhmien suu suosii
mielettömyyttä.

¹⁵ Puutteenalaiselle ovat pahoja
 kaikki päivät,
 mutta hyvä mieli on kuin
 alituiset pidot.
¹⁶ Parempi vähän Herran pelossa
 kuin runsaat varastot
 levottomuudessa.
¹⁷ Parempi vihannesruoka
 rakkaudessa
 kuin syöttöhärkä vihassa.
¹⁸ Kiivas mies aloittaa kiistan,
 mutta pitkämielinen saa riidan
 loppumaan.
¹⁹ Laiskan tie on kuin piikkinen
 pensasaita,
 mutta oikeamielisten polku
 on raivattu.
²⁰ Viisas poika on isälleen iloksi,
 mutta tyhmä ihminen halveksii
 äitiään.
²¹ Mielettömyys on ilo sille, joka
 on vailla ymmärrystä,
 mutta ymmärtävä mies
 kulkee suoraan.
²² Hankkeet sortuvat siellä, missä
 puuttuu neuvonpito,
 mutta toteutuvat siellä, missä on
 runsaasti neuvonantajia.
²³ Mies saa ilon suunsa
 vastauksesta.
 Kuinka hyvä onkaan oikeaan
 aikaan sanottu sana!
²⁴ Taitava käy elämän
 tietä ylöspäin
 välttääkseen tuonelan, joka
 on alhaalla.

²⁵ Ylpeiden huoneen Herra
 hajottaa,
 mutta lesken rajan hän vahvistaa.
²⁶ Pahan ihmisen hankkeet ovat
 Herralle iljetys,
 mutta lempeät sanat ovat
 puhtaita.
²⁷ Väärän voiton tavoittelija
 saattaa huoneensa
 turmioon,
 mutta joka lahjuksia vihaa,
 saa elää.
²⁸ Vanhurskaan sydän miettii
 mitä vastata,
 mutta jumalattomien suu
 syyttää pahuutta.
²⁹ Kaukana on Herra
 jumalattomista,
 mutta vanhurskaiden rukouksen
 hän kuulee.
³⁰ Valoisa katse ilahduttaa
 sydämen,
 hyvä sanoma virvoittaa luut.
³¹ Se, jonka korva kuuntelee
 elämän nuhdetta,
 saa asua viisaiden keskellä.
³² Joka kuria vieroo, halveksii
 omaa elämäänsä,
 mutta joka kuuntelee nuhdetta,
 se hankkii ymmärrystä.
³³ Herran pelko on kuri viisauteen,
 kunnian edellä käy nöyryys.
16 ¹ Ihminen suunnittelee
 mielessään,
 mutta Herralta tulee
 kielen vastaus.

² Kaikki miehen tiet ovat hänen
omissa silmissään puhtaat,
mutta Herra tutkii henget.
³ Heitä työsi Herran haltuun,
niin sinun hankkeesi menestyvät.
⁴ Kaiken on Herra tehnyt
tarkoitustaan varten,
myös jumalattoman
onnettomuuden
päivän varalle.
⁵ Jokainen sydämetään ylpeä
on Herralle iljetys:
totisesti, sellainen ei jää
rankaisematta.
⁶ Armolla ja uskollisuudella
rikos sovitetaan,
ja Herran pelko pitää loitolla
pahasta.
⁷ Jos miehen tiet ovat Herralle
mieleen,
Herra saattaa vihamiehetkin
sovintoon hänen kanssaan.
⁸ Parempi vähän vanhurskaudessa
kuin suuret voitot vääryydessä.
⁹ Sydämessään ihminen
suunnittelee tiensä,
mutta Herra ohjaa hänen
askeleensa.
¹⁰ Kuninkaan huulilla on
jumalallinen ratkaisu,
kun hän tuomitsee, hänen
suunsa ei petä.
¹¹ Oikea puntari ja vaaka
ovat Herran,
hänen tekoaan ovat kaikki
painot kukkarossa.

¹² Jumalattomuuden
harjoittaminen on
kuninkaille kauhistus,
sillä vanhurskaudesta valtaistuin
vahvistuu.
¹³ Vanhurskaat huulet ovat
kuninkaille mieleen,
oikein puhuvaa he rakastavat.
¹⁴ Kuninkaan viha on kuoleman
sanansaattaja,
mutta viisas mies sen lepyttää.
¹⁵ Kuninkaan kasvojen valoisuus
on elämäksi,
hänen suosionsa on kuin
keväinen sadepilvi.
¹⁶ Kuinka paljon parempi
onkaan hankkia viisautta
kuin kultaa!
Parempi on hankkia ymmärrystä
kuin hienointa hopeaa.
¹⁷ Oikeamielisten tie kiertää
pahan,
elämänsä varjelee, joka pitää
huolta vaelluksestaan.
¹⁸ Kukistumisen edellä käy ylpeys,
kompastumisen edellä
ylimielisyys.
¹⁹ Parempi alhaisena köyhien
parissa
kuin jakamassa saalista ylpeiden
kanssa.
²⁰ Joka painaa mieleensä sanan,
se löytää onnen.
Autuas se, joka turvaa Herraan!
²¹ Jolla on viisas sydän, sitä
sanotaan ymmärtäväiseksi,

ja miellyttävä puhe antaa
opetukselle tehoa.
²² Ymmärrys on omistajalleen
elämän lähde,
mutta tyhmyys on tyhmille
kuritus.
²³ Viisaan sydän tekee hänen
suunsa taitavaksi
ja antaa tehoa hänen huultensa
opetukselle.
²⁴ Lempeät sanat ovat kuin
valuva hunaja:
makeita sielulle ja lääketä luille.
²⁵ Miehen mielestä on oikea
monikin tie,
vaikka se lopulta on kuoleman tie.
²⁶ Työmiehen nälkä tekee työtä
hänen hyväkseen,
sillä oma suu panee hänelle
pakon.
²⁷ Kelvoton mies suunnittelee
pahuutta,
hänen huulillaan on kuin
kärventävä tuli.
²⁸ Juonitteleva mies saa
aikaan riidan,
ja panettelija erottaa ystävykset.
²⁹ Väkivallan mies houkuttelee
lähimmäistään
ja johtaa hänet tielle, joka
ei ole hyvä.
³⁰ Joka silmillään kyräilee, sillä
on kavaluus mielessä;
joka huulensa yhteen puristaa,
sillä on paha mietittynä.
³¹ Harmaat hapset ovat kunnian
kruunu;

se saadaan vanhurskauden tiellä.

³² Pitkämielinen on parempi
kuin sankari
ja mielensä hillitsevä parempi
kuin kaupungin valloittaja.
³³ Helmassa pudistellen arpa
heitetään,
mutta Herralta tulee aina
sen ratkaisu.

17 ¹ Parempi kuiva
leivänkannikka rauhassa
kuin talo täynnä paistilihaa
riidassa.
² Taitava palvelija hallitsee
kelvotonta poikaa
ja saa veljesten rinnalla osan
perinnöstä.
³ Hopealle sulatin, kullalle uuni,
mutta sydämet koettelee Herra.
⁴ Paha kuuntelee ilkeitä puheita,
petollinen tarkkaa turmion kieltä.
⁵ Joka köyhää pilkkaa, se herjaa
hänen Luojaansa,
joka onnettomuudesta iloitsee,
ei jää rankaisematta.
⁶ Vanhusten kruunu ovat
lastenlapset,
ja isät ovat lasten kunnia.
⁷ Ei sovi houkalle ylevä puhe,
saati sitten jalosukuiselle valheen
puhuminen.
⁸ Lahjus on käyttäjänsä silmissä
ihana kivi:
minne vain hän kääntyy, hän
menestyy.
⁹ Joka rikkomuksen peittää, se
vaalii rakkautta,

mutta joka asioita kaivelee, se
erottaa ystävykset.

¹⁰ Nuhde tehoaa paremmin
ymmärtäväiseen

kuin sata lyöntiä tyhmään.

¹¹ Vain kapinaa hankkii
paha ihminen,

mutta häntä vastaan lähetetään
armoton sanansaattaja.

¹² Kohdatkoon miestä karhu, jolta
on riistetty pennut,
mutta älköön tyhmä
typeryydessään.

¹³ Joka hyvän pahalla palkitsee,
sen kodista ei onnettomuus väisty.

¹⁴ Kiistan aloittaminen on kuin
päästäisi vedet valloilleen –
luovu siitä, ennen kuin
riita puhkeaa.

¹⁵ Julistaa syyllinen syyttömäksi
tai syytön syylliseksi,
kumpikin on Herralle iljetys.

¹⁶ Mitä hyötyä on rahasta
tyhmän käsissä?

Viisauden hankkimiseen ei
hänellä ole ymmärrystä.

¹⁷ Ystävä rakastaa kaikkina aikoina,
veli on syntynyt avuksi hädässä.

¹⁸ Vailla ymmärrystä on mies,
joka lyö kättä

ja menee takuuseen toisen
puolesta.

¹⁹ Joka riitaa rakastaa, se rakastaa
rikkomusta.

Joka porttinsa korottaa, se
etsii tuhoa.

²⁰ Kieroilija ei löydä onnea,

kavalakielinen suistuu
onnettomuuteen.

²¹ Tyhmä on murheeksi
siittäjälleen,

houkan isä on iloa vailla.

²² Iloinen sydän on terveydeksi,
mutta murtunut mieli kuivattaa
luut.

²³ Jumalaton ottaa lahjuksen
povestaan

vääristääkseen oikeuden tiet.

²⁴ Ymmärtäväisen kasvoilla
on viisaus,

mutta tyhmän silmät kiertävät
maailman rantaa.

²⁵ Tyhmä poika on isälleen suruksi
ja synnyttäjälleen katkeraksi
murheeksi.

²⁶ Paha jo sekin, jos syytöntä
sakotetaan,

kovin kohtuutonta, jos
jaloja lyödään.

²⁷ Joka hillitsee sanansa,
on taitava,

ja mielensä malttavalla miehellä
on ymmärrystä.

²⁸ Tyhmäkin käy viisaasta,
jos on vaiti;

joka huulensa sulkee, on
ymmärtäväinen.

18 ¹ Eristäytyvä noudattaa
omia pyyteitään,
kaikin neuvoin hän haastaa riitaa.

² Tyhmän halu ei ole
ymmärrykseen,
vaan oman mielensä julki
tuomiseen.

³ Minne jumalaton tulee, sinne
tulee halveksuntakin
ja häpeällisen elämän mukana
häväistys.

⁴ Syviä vesiä ovat sanat
miehen suusta,
ne ovat virtaava puro ja
viisauden lähde.

⁵ Ei ole hyvä pitää syyllisen puolta
ja vääntää vääräksi syyttömän
asiaa oikeudessa.

⁶ Tyhmän huulet tuovat
mukanaan riidan,
ja hänen suunsa kutsuu lyöntejä.

⁷ Oma suu on tyhmälle turmioksi
ja omat huulet ansaksi hänelle
itselleen.

⁸ Panettelijan puheet ovat kuin
herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

⁹ Joka on velto toimessaan,
se on vahingontekijän veli.

¹⁰ Herran nimi on vahva torni,
vanhurskas juoksee sinne ja
saa turvan.

¹¹ Rikkaan omaisuus on hänen
vahva kaupunkinsa,
kuin korkea muuri hänen
kuvitteluissaan.

¹² Tuhon edellä miehen sydän
ylpistyy,
mutta kunnian edellä käy nöyryys.

¹³ Jos joku vastaa ennen kuin
on kuullut,
se on tyhmyyttä ja se koituu
hänelle häpeäksi.

¹⁴ Miehekäs mieli kestää
sairauden,
mutta kuka voi kantaa murtunutta
mieltä?

¹⁵ Ymmärtävän sydän hankkii
tietoa,
viisaitten korvat etsivät tietoa.

¹⁶ Lahja laajentaa ihmisen piirit
ja vie hänet mahtimiesten pariin.

¹⁷ Riita-asiassa ensiksi puhuva
on oikeassa,
kunnes hänen vastapuolensa tulee
ja ottaa hänestä selvän.

¹⁸ Arpa riidat asettaa
ja ratkaisee väkevien välit.

¹⁹ Loukattu veli on vaikeampi
voittaa kuin vahva kaupunki,
ja riidat ovat kuin linnanportin
salvat.

²⁰ Suunsa hedelmästä mies saa
vatsansa täyteen,
huultensa sadosta hän syö
kyllikseen.

²¹ Kuolema ja elämä ovat
kielen vallassa.
Joka sitä rakastaa, saa syödä
sen hedelmää.

²² Joka vaimon löysi, se
onnen löysi,
sai osakseen Herran suosion.

²³ Köyhä puhuu anellen,
mutta rikas vastaa tylästi.

²⁴ Vahingokseen mies on
monien ystävä,
mutta on myös ystäviä, veljiäkin
uskollisempia.

19 ¹ Parempi on köyhä, joka
vaeltaa nuhteettomasti,
kuin kieropuheinen, joka on
vielä tyhmäkin.
² Ilman taitoa ei intokaan
ole hyväksi,
ja kiirehtivän jalka astuu harhaan.
³ Ihmisen oma mielettömyys
turmelee hänen tiensä,
mutta Herralle hän sydämessään
vihoittelee.
⁴ Omaisuus tuo paljon ystäviä,
mutta vähävarainen joutuu
ystävästään eroon.
⁵ Väärä todistaja ei jää
rankaisematta,
ja joka valheita puhuu, ei pelastu.
⁶ Monet etsivät ylhäisen suosiota,
ja kaikki ovat anteliaan ystäviä.
⁷ Köyhä on kaikkien veljiensä
vihaama,
vielä enemmän karttavat häntä
hänen ystävänsä.
Hän tavoittelee heitä sanoillaan,
mutta he häipyvät pois.
⁸ Joka viisautta hankkii, se
rakastaa sieluaan,
joka ymmärrystä vaalii, se
löytää onnen.
⁹ Väärä todistaja ei jää
rankaisematta,
ja joka valheita puhuu, tuhoutuu.
¹⁰ Ei sovi tyhmälle ylellinen elämä,
saati sitten orjalle ruhtinaiden
hallitseminen.
¹¹ Ymmärrys tekee ihmisen
pitkämieliseksi,

hänen kunniansa on antaa
rikkomus anteeksi.
¹² Kuninkaan viha on kuin nuoren
leijonan karjunta,
mutta hänen suosionsa on kuin
kaste ruohikolle.
¹³ Tyhmä poika on isälleen
onnettomuus,
vaimon riitaisuus kuin pahoin
vuotava katto.
¹⁴ Talo ja omaisuus peritään isiltä,
mutta viisas vaimo tulee Herralta.
¹⁵ Laiskuus vaivuttaa sikeään
uneen,
ja veltto joutuu näkemään nälkää.
¹⁶ Joka käskyä noudattaa,
säilyttää henkensä;
joka ei tietään tarkkaa, on
kuoleman oma.
¹⁷ Joka vähäosaista armahtaa,
se lainaa Herralle,
ja Herra maksaa takaisin hänen
hyvän tekonsa.
¹⁸ Kurita poikaasi, kun vielä
on toivoa;
ethän halua hänen kuolemaansa.
¹⁹ Rajaluontoinen joutuu
sakkoihin,
jos häntä autat, joudut tekemään
sen toistekin.
²⁰ Kuule neuvoa, ota ojennus
varteen,
että olisit vastedes viisaampi.
²¹ Monet ovat miehen mielessä
ajatukset,
mutta Herran päätös pysyy.

²² Ihaninta ihmisessä on hänen
laupeutensa,
ja köyhä on parempi kuin
valehtelija.

²³ Herran pelko on elämäksi:
saa levätä yönsä kylläisenä, eikä
mikään paha kohtaa.

²⁴ Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksu viedä sitä
suuhun saakka.

²⁵ Lyö pilkkaajaa, niin
yksinkertainen saa
ymmärrystä,
nuhtelee ymmärtäväistä, niin hän
saa lisää ymmärrystä.

²⁶ Joka kohtelee pahoin isäänsä ja
häättää pois äitinsä,
on kelvoton ja hävytön poika.

²⁷ Jos lakkaat, poikani, kuulemasta
ojennusta,
eksyt pois tiedon sanoista.

²⁸ Kelvoton todistaja pitää
oikeutta pilkkanaan,
ja jumalattomien suu nielee
vääryyttä.

²⁹ Tuomiot ovat valmiina
pilkkaajille,
lyönnit tyhmien selkään.

20 ¹ Viini on pilkkaaja,
väkijuoma räyhääjä;
ei ole viisas kukaan, joka siitä
hoipertelee.

² Kuninkaan viha on pelottava kuin
nuoren leijonan karjunta.
Joka hänet vihastuttaa, tekee
syntiä omaa elämäänsä
vastaan.

³ Miehellä on kunniaksi pysyä
erossa riidoista;
kaikki tyhmät haastavat riitaa.

⁴ Syksyllä ei laiska kynnä,
korjuuaikana hän tyhjää
tavoittelee.

⁵ Syviä vesiä ovat miehen
sydämen ajatukset,
mutta mies, jolla on ymmärrystä,
ammentaa ne esiin.

⁶ Monet kuuluttavat omaa
uskollisuuttaan,
mutta kuka voi löytää luotettavan
miehen?

⁷ Vanhurskas vaeltaa
nuhteettomasti,
onnellisia ovat myös lapset
hänen jälkeensä.

⁸ Kuningas istuu tuomioistuimella,
silmillään hän perkaa pois
kaiken pahan.

⁹ Kuka voi sanoa: "Olen
puhdistanut sydämeni,
olen puhdas synnistäni"?

¹⁰ Kahtalaiset punnukset ja
kahtalaiset eefa-mitat –
molemmat ovat Herralle iljetys.

¹¹ Teoistaan tuntee jo poikasenkin,
onko hänen toimintansa puhdasta
ja oikeaa.

¹² Kuulevan korvan ja näkevän
silmän –
molemmat on Herra luonut.

¹³ Älä unta rakasta, ettet köyhtyisi.
Pidä silmäsi auki, niin saat
kylliksi leipää.

¹⁴ “Huonoa, huonoa!”
sanoo ostaja,
mutta ostettuaan ja mentyään
pois hän kehuskelee.
¹⁵ Olkoon kultaa, olkoon
helmiä paljon,
kallein aarre on taitavat huulet.
¹⁶ Ota vaatteet siltä, joka meni
takaamaan vierasta,
ota häneltä pantti muukalaisten
puolesta.
¹⁷ Makea on miehelle petoksella
saatu leipä,
mutta jälkeensä hän saa suunsa
täyteen soraa.
¹⁸ Neuvotellen suunnitelmat
vahvistuvat,
sotaa sinun on käytävä
neuvokkuudella.
¹⁹ Salaisuuden ilmaisee, joka
panettelijana kulkee,
älä siis antaudu avosuisen pariin.
²⁰ Joka isäänsä ja äitiänsä kiroaa,
sen lamppu sammuu
pilkkopimeään.
²¹ Perintö, jota aluksi ahneesti
tavoitellaan,
ei lopulta tuo siunausta.
²² Älä sano: “Minä kosten pahan.”
Odota Herraa, hän auttaa sinua.
²³ Kahdenlaiset punnukset ovat
Herralta iljetys,
ja väärä vaaka ei ole hyväksi.
²⁴ Herralta tulevat miehen
askeleet,
mitäpä ymmärtäisi tiestään
ihminen itse?

²⁵ Ihmiselle on ansaksi luvata
hätköiden pyhä lahja
ja vasta sitten harkita lupauksiaan.
²⁶ Viisas kuningas perkaa pois
jumalattomat
ja antaa puimajyrän käydä
heidän ylitseen.
²⁷ Ihmisen henki on
Herran lamppu,
se tutkii sisimmän kammiot kaikki.
²⁸ Laupeus ja uskollisuus suojaavat
kuningasta,
laupeudella hän vahvistaa
valtaistuimensa.
²⁹ Nuorukaisten kunnia on
heidän voimansa,
ja harmaat hapsset ovat vanhusten
kaunistus.
³⁰ Ruhjeet ja haavat puhdistavat
pois pahan,
lyönnit puhdistavat sisimmätkin
kammiot.

21 ¹ Kuninkaan sydän on Herran
kädessä kuin vesiojat:
hän taivuttaa sen, minne
ikinä tahtoo.
² Kaikki miehen tiet ovat hänen
omissa silmissään oikeita,
mutta Herra tutkii sydämet.
³ Vanhurskauden ja oikeuden
harjoittaminen
on Herralta mieluisampaa kuin
teurasuhrit.
⁴ Ylpeät silmät ja kopea sydän,
jumalattomien lamppu,
ovat syntiä.

⁵ Vain hyödyksi ovat ahkeran
ajatukset,
mutta kaikki hätiköijät joutuvat
puutteeseen.
⁶ Ne, jotka hankkivat aarteita
petollisin kielin,
ovat haihtuva henkäys; he
etsivät kuolemaa.
⁷ Jumalattomat tempaa pois
heidän oma väkivaltansa,
sillä he kieltäytyvät tekemästä
oikeutta.
⁸ Rikollisen tie on mutkainen,
mutta puhtaan teot ovat oikeat.
⁹ Parempi asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa
yhteisessä talossa.
¹⁰ Jumalattoman sielu himoitsee
pahaa,
lähimmäinen ei saa armoa hänen
silmiensä edessä.
¹¹ Kun pilkkaajaa rangaistaan,
yksinkertainen viisastuu;
kun viisasta neuvotaan, hän
ottaa opikseen.
¹² Vanhurskas Jumala tarkkaa
jumalattoman taloa,
hän syöksee jumalattomat
onnettomuuteen.
¹³ Joka tukkii korvansa
puutteenalaisen huudolta,
se joutuu itse huutamaan
vastausta saamatta.
¹⁴ Salainen lahja lepyttää vihan
ja poveen kätkeyty lahjus
kiivaan kiukun.

¹⁵ Vanhurskaalla on ilo siitä, että
tehdään oikeutta,
mutta väärintekijöille se on
kauhistus.
¹⁶ Ihminen, joka eksyy
ymmärryksen tieltä,
joutuu lepäämään vainajien
joukossa.
¹⁷ Puutteeseen päätyy riemujen
rakastaja;
ei rikastu se, joka viiniä ja
öljyä rakastaa.
¹⁸ Jumalaton joutuu lunnaiksi
vanhurskaan puolesta
ja uskon oikeamielisten sijasta.
¹⁹ Parempi asua autiomaassa
kuin riitaisan vaimon vaivattavana.
²⁰ Kalliita aarteita ja öljyä on
viisaan majassa,
mutta tyhmä ihminen tuhlaa ne.
²¹ Joka vanhurskauteen ja
laupeuteen pyrkii,
se löytää elämän, vanhurskauden
ja kunnian.
²² Viisas nousee väkevien
kaupunkiin
ja kukistaa varustuksen, joka
oli sen turva.
²³ Joka suutaan ja kieltään vartioi,
se varjelee sielunsa ahdistuksilta.
²⁴ Julkea röyhkeilijä saa
pilkkaajan nimen,
hänen tekonsa ovat määrätöntä
julkeutta.
²⁵ Oma halu laiskan tappaa,
hänen kätensä kieltäytyvät
tekemästä työtä.

²⁶ Aina on hartaasti haluavia,
ja vanhurskas antaa
säästelemättä.

²⁷ Jumalattomien uhri on iljetys,
saati sitten, jos se tuodaan
ilkityön edestä!

²⁸ Valheellinen todistaja hukkuu,
mutta kuunteleva mies saa aina
puheenvuoron.

²⁹ Julkeiksi tekee jumalaton
kasvonsa,
oikeamielinen tekee tiensä
vakaiksi.

³⁰ Ei auta viisaus eikä ymmärrys,
ei mikään neuvo Herraa vastaan.

³¹ Hevonen on varustettu
taistelun päiväksi,
mutta voitto on Herran hallussa.

22 ¹ Hyvä nimi on suurta
rikkautta kalliimpi,
suosio parempi kuin hopea
ja kulta.

² Rikas ja köyhä kohtaavat
toisensa,
Herra on luonut kumpaisenkin.

³ Järkevä näkee vaaran ja
piiloutuu,
mutta yksinkertaiset käyvät kohti
ja joutuvat kärsimään.

⁴ Nöyryyden ja Herran
pelon palkka
on rikkaus, kunnia ja elämä.

⁵ Okaita ja ansoja on
väärämielisen tiellä;
henkensä varjelee, joka niistä
pysyy kaukana.

⁶ Totuta poikanen tiensä suuntaan,

niin hän ei vanhetessaankaan
siltä poikkea.

⁷ Rikas hallitsee köyhiä,
ja velallinen joutuu velkojan
orjaksi.

⁸ Joka vääryyttä kylvää, se
turmiota niittää,
ja hänen vihansa vitsasta
tulee loppu.

⁹ Hyväsydäminen saa siunauksen,
sillä hän antaa leivästään
vähäosaiselle.

¹⁰ Aja pois pilkkaaja, niin
kiista poistuu,
loppuu riita ja häväistys.

¹¹ Joka rakastaa sydämen
puhtautta,
sen puhe on miellyttävää;
kuningas on hänen ystävänsä.

¹² Herran silmät varjelevat
ymmärtäväistä,
mutta uskottoman sanat hän
tekee tyhjäksi.

¹³ Laiska sanoo: "Ulkona
on leijona,
minut tapetaan keskellä toria."

¹⁴ Vieraan naisen suu on
syvä kuoppa,
Herran vihan alainen suistuu
siihen.

¹⁵ Typeryys on kiertynyt kiinni
pojan sydämeen,
mutta kurituksen vitsa karkottaa
sen hänestä.

¹⁶ Vähäosaiselle on voitoksi, jos
häntä sorretaan,

rikkaalle tappioksi, jos hänelle
annetaan.

VIISAIDEN SANOJA, 22:17 – 24:34

- ¹⁷ Kallista korvasi ja kuuntele
viisaiden sanoja
ja tarkkaa minun opetustani.
¹⁸ On ihanaa, jos kätket ne
sisimpääsi,
olkoot ne kaikki huulillasi valmiina.
¹⁹ Siksi, että Herra olisi sinun
turvanasi,
minä olen nyt neuvonut
juuri sinua.
²⁰ Olenhan kirjoittanut sinulle
jo kauan sitten,
antanut neuvoja ja tietoa
²¹ opettaakseni sinulle totuutta,
luotettavia sanoja,
että voisit luotettavin sanoin
vastata lähettäjäillesi.
²² Älä riistä heikolta siksi, että
hän on heikko,
äläkä polje kurjan oikeutta
portissa,
²³ sillä Herra ajaa hänen asiansa
ja riistää hänen riistäjiltään
hengen.
²⁴ Älä ryhdy äkkipikaisen ystäväksi
äläkä pidä yhtä kiivaan
miehen kanssa,
²⁵ ettet tottuisi hänen teihinsä
ja saattaisi sieluasi ansaan.
²⁶ Älä ole niitä, jotka kättä lyövät,
jotka menevät takuuseen veloista.
²⁷ Ellei sinulla ole, millä maksaa,
viedään pian vuodekin altasi!

²⁸ Älä siirrä ikivanhaa rajaa,
jonka esi-isäsi ovat asettaneet
paikalleen.

²⁹ Näet miehen, taitavan
toimissaan:
hänen paikkansa on kuninkaiden,
ei alhaisten, palveluksessa.

23 ¹ Kun istut aterialle
mahtimiehen seurassa,
pidä tarkoin mielessä, kuka
on edessäsi,

² ja pane veitsi kurkullesi,
jos olet kovin nälkäinen.

³ Älä himoitse hänen herkkujaan,
ne ovat petollisia ruokia.

⁴ Älä näe vaivaa rikastuaksesi,
lakkaa käyttämästä siihen
ymmärrystäsi.

⁵ Yhtäkkiä, kun suuntaat silmäsi
rikkauteen, se onkin poissa;
totisesti se saa siivet,
kuin kotka se lentää taivaalle.

⁶ Älä syö pahantahtoisen leipää
äläkä himoitse hänen herkkujaan.

⁷ Hän näet mielessään laskelmoi
– ja sellainen hän on –
hän sanoo sinulle: ”Syö ja juo”,
mutta se ei tule hänen
sydämeästään.

⁸ Syömäsi palan sinä oksennat,
ja suloiset sanasi tuhlasit turhaan.

⁹ Älä puhu tyhmän kuullen,
sillä hän halveksii viisaita sanojasi.

¹⁰ Älä siirrä ikivanhaa rajaa
äläkä mene orpojen pelloille,

¹¹ sillä heidän lunastajansa
on väkevä,

ja hän ajaa heidän asiansa
sinua vastaan.

¹² Tuo sydämesi kuritettavaksi
ja korvasi ymmärryksen
sanojen ääreen.

¹³ Älä kiellä pojalta kuritusta,
sillä jos lyöt häntä vitsalla, hän
säästyy kuolemasta.

¹⁴ Vitsalla sinä häntä lyöt,
tuonelasta hänen sielunsa
pelastat.

¹⁵ Poikani, jos sinun sydämesi
viisastuu,
niin minunkin sydämeni iloitsee.

¹⁶ Sisimpäni riemuitsee,
kun sinun huulesi puhuvat sitä,
mikä on oikein.

¹⁷ Älköön sydämesi kadehtiko
synnintekijöitä,
mutta kiivaile aina Herran
pelon puolesta.

¹⁸ Silloin sinulla totisesti on
tulevaisuus
eikä toivosi raukea tyhjiin.

¹⁹ Kuule, sinä poikani, viisastu,
ohjaa sydämesi oikealle tielle!

²⁰ Älä vietä aikaasi viininjuojien
parissa

äläkä lihan ahmijoiden,

²¹ sillä juomari ja ahmatti
köyhtyvät,

ja uneliaisuus puettaa ryysyihin.

²² Kuuntele isääsi, joka on
sinut siittänyt,

äläkä halveksi äitiäsi, kun hän
on vanha.

²³ Osta totuutta, älä myy,

osta viisautta, kuria ja ymmärrystä.

²⁴ Totisesti saa riemuita
vanhurskaan isä,
joka on siittänyt viisaan, saa
iloita hänestä.

²⁵ Iloitkoot sinun isäsi ja äitisi,
riemuitkoon synnyttäjasi.

²⁶ Anna, poikani, sydämesi
minulle,
olkoot minun tieni silmissäsi
mieluisat.

²⁷ Portto on syvä kuoppa,
ja vieras nainen on ahdas kaivo.

²⁸ Hän väijyy aivan kuin rosvo
ja lisää uskottomien lukua
ihmisten seassa.

²⁹ Kenellä on voivotus, kenellä
vaikerrus?

Kenellä riidat, kenellä valitus?
Kenellä haavat ilman syytä?
Kenellä sameat silmät?

³⁰ Niillä, jotka viipyvät
viinin ääressä,
jotka tulevat mausteviiniä
maistelemaan.

³¹ Älä katsele viiniä, kuinka
se punoittaa,
kuinka se maljassa hohtaa,
ja helposti valahtaa kurkusta alas.

³² Lopulta se puree kuin käärme
ja vuodattaa myrkkyä kuin kyy.

³³ Silmäsi näkevät outoja,
ja sydämesi puhelee sekavia.

³⁴ Sinusta tuntuu kuin makaisit
keskellä merta,
kuin makaisit maston huipussa.

³⁵ “Löivät minua, mutta en
tuntenut kipua,
pieksivät minua, mutta en
tiennyt siitä mitään.
Milloinkahan herään?
Tahdonpa taas hakea tätä samaa.”

24 ¹ Älä kadehdi pahoja ihmisiä
äläkä pyri heidän seuraansa,
² sillä heidän sydämensä miettii
tuhotöitä
ja heidän huulensa puhuvat
turmion puheita.

³ Viisaudella talo rakennetaan
ja ymmärryksellä vahvistetaan.

⁴ Ymmärryksen avulla kammiot
täyttyvät
kaikesta kallisarvoisesta ja
ihanasta.

⁵ Viisas mies on väkevä,
ja mies, jolla on ymmärrystä,
on täynnä voimaa.

⁶ Neuvokkuudella sinun on
käytävä sotaa,
neuvonantajien runsaus tuo
menestyksen.

⁷ Kovin on korkea tyhmälle viisaus,
ei hän suutaan avaa portissa.

⁸ Jolla on pahanteko mielessä,
sitä sanotaan juonittelijaksi.

⁹ Tyhmän suunnitelmat
ovat syntiä;
pilkkaajaa ihmiset kammoksuvat.

¹⁰ Jos olet ollut veltto,
ahdingon aikana voimasi
joutuu ahtaalle.

¹¹ Pelasta ne, joita viedään
kuolemaan,

pysäytä ne, jotka hoippuvat
surmattaviksi.

¹² Jos sanot: “Emme me siitä
tienneet”,
niin ymmärtäähän asian
sydänten tutkija.

Hän, joka valvoo sieluasi,
tietää kaiken
ja maksaa ihmiselle hänen
tekojensa mukaan.

¹³ Syö hunajaa, poikani, sillä
se on hyvää,
ja mesi on makeaa suussasi.

¹⁴ Tiedä, että viisaus on
samanlaista sielullesi.
Jos sen löydät, sinulla on
tulevaisuus
eikä toivosi mene hukkaan.

¹⁵ Älä väijy, jumalaton,
vanhurskaan majaa,
älä hävitä hänen leposijaansa.

¹⁶ Seitsemästi vanhurskas kaatuu
ja nousee jälleen,
mutta jumalattomat suistuvat
onnettomuuteen.

¹⁷ Älä iloitse vihamiehesi
kaatuessa,
älköön sydämesi riemuitko hänen
kompastuessaan,

¹⁸ ettei Herra, kun hän sen näkee,
pitäisi sitä pahana
ja kääntäisi vihaansa pois hänestä.

¹⁹ Älä vihastu pahantekijöiden
tähten,
älä kadehdi jumalattomia.

²⁰ Ei pahalla ole tulevaisuutta;
jumalattomien lamppu sammuu.

- ²¹ Pelkää Herraa, poikani, ja kuningasta!
 Älä liity kapinallisten seuraan,
²² sillä yhtäkkiä tulee heille onnettomuus.
 Kuka aavistaa näiltä kahdelta tulevan tuhon.
²³ Nämäkin ovat viisaitten sanoja:
 Ei ole hyvä tuomitessa katsoa henkilöön.
²⁴ Joka sanoo syylliselle: ”Sinä olet syytön”,
 sitä kansat kiroavat, kansakunnat sadattelevat.
²⁵ Mutta niiden, jotka nuhtelevat häntä, käy hyvin,
 ja heidän osakseen tulee siunaus ja onni.
²⁶ Huulille suutelee se, joka oikean vastauksen antaa.
²⁷ Suorita tehtäväsi ulkona, pane peltosi kuntoon.
 Sitten perusta itsellesi perhe.
²⁸ Älä ole syyttä todistajana lähimmäistäsi vastaan.
 Vai haluatko pettää huilillasi?
²⁹ Älä sano: ”Niin kuin hän teki minulle,
 niin minäkin teen hänelle, minä maksan miehelle hänen tekojensa mukaan.”
³⁰ Minä kuljin laiskurin pellon ohitse,
 mielettömän miehen viinitarhan vieritse.
³¹ Ja katso: se kasvoi kauttaaltaan ohdakkeita,

maan pinta oli nokkosten peitossa, ja kiviaita oli luhistunut.

³² Minä katselin ja painoin mieleeni,

näin ja otin opikseni:

³³ nuku vielä vähän, torku vähän, makaa vähän aikaa ristissä käsin,

³⁴ niin köyhyys käy päällesi kuin kuljeksiva rosvo
 ja puute kuin aseellinen mies.

HISKIAN MIESTEN KOKOAMIA SANANLASKUJA, 25 – 29

25 ¹ Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, Hiskian, Juudan kuninkaan, miesten kokoamia.

² Jumalan kunnia on salata asia, kuninkaiden kunnia on tutkia asia.

³ Taivaan korkeus ja maan syvyys ja kuninkaiden sydämet ovat tutkimattomia.

⁴ Kun hopeasta poistetaan kuona, syntyy hopeasepältä astia.

⁵ Kun jumalaton poistetaan kuninkaan luota, valtaistuini vahvistuu vanhurskaudessa.

⁶ Älä ylvästele kuninkaan edessä äläkä asetu mahtimiesten paikoille.

⁷ Parempi on, jos sinulle sanotaan: ”Tule tänne ylös”, kuin että sinut alennetaan ylhäisen edessä, jonka silmäsi ovat nähneet.

⁸ Älä lähde kärkkäästi käräjoimään!

Lopulta et tiedä mitä tehdä,
kun vastapuolesi saattaa
sinut häpeään.

⁹ Riitele oma riitasi vastapuolesi
kanssa,
mutta älä ilmaise toisen
salaisuutta.

¹⁰ Muutoin kuka siitä kuuleekin,
häpäisee sinua,
eivätkä pahat puheet sinusta
lakkaa.

¹¹ Kultaomenia hopeamaljoissa
ovat oikeaan aikaan lausutut
sanat.

¹² Kultainen korvarengas ja
hienokultainen koru
ovat viisas neuvoja ja kuuleva
korva.

¹³ Kuin lumen viileys korjuuaikana
on luotettava lähetti lähettäjilleen:
isäntiensä sielun hän virvoittaa.

¹⁴ Pilvet ja tuuli, vaan ei sadetta,
on mies, joka kerskuu lahjoilla,
joita ei anna.

¹⁵ Kärsivällisyydellä taivutetaan
mahtimies,
ja lempeä kieli murskaa luut.

¹⁶ Jos hunajaa löydät, syö
kohtuullisesti,
ettet kyllästyisi siihen ja sitä
oksentaishi.

¹⁷ Astu harvoin jalallasi
lähimmäisesi kotiin,
ettei hän sinuun kyllästyisi ja
alkaisi vihata sinua.

¹⁸ Sotanuija, miekka ja terävä nuoli

on mies, joka todistaa väärin
lähimmäistään vastaan.

¹⁹ Mureneva hammas ja
horjuva jalka
on uskottoman antama turva
ahdingon päivänä.

²⁰ Kuin se, joka riisuu vaatteet
pakkaspäivänä,
kuin etikka lipeän sekaan,
on se, joka laulaa lauluja
murheelliselle sydämelle.

²¹ Jos vihamiehelläsi on nälkä,
anna hänelle leipää
syötäväksi,
jos hänellä on jano, anna hänelle
vettä juotavaksi.

²² Näin sinä kokoat tulisia hiiliä
hänen pänsä päälle,
ja Herra palkitsee sen sinulle.

²³ Pohjoistuuli saa aikaan sateen
ja salassa kuiskiva kieli vihaiset
kasvot.

²⁴ Parempi on asua katon kulmalla
kuin riitaisan vaimon kanssa
yhteisessä talossa.

²⁵ Kuin raikas vesi nääntyvälle
on hyvä sanoma kaukaisesta
maasta.

²⁶ Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo
on vanhurskas, joka horjuu
jumalattoman edessä.

²⁷ Liika hunajan syönti ei
ole hyväksi,
oman kunniansa etsiminen ei
ole kunniakasta.

²⁸ Kuin kaupunki, jonka muurit
ovat hajalla,

on mies, joka ei mieltään hillitse.

26¹ Niin kuin lumi kesällä ja
sade korjuuaikana,
yhtä vähän sopii tyhmälle kunnia.

² Kuin pakeneva lintu, kuin
lentävä pääsky
on aiheeton kirous: ei se
käy toteen.

³ Hevoselle ruoska, aasille suitset,
tyhmille vitsaa selkään!

⁴ Älä vastaa tyhmälle hänen
tyhmyytensä mukaan,
ettet olisi hänen kaltaisensa
sinäkin.

⁵ Vastaa tyhmälle hänen
tyhmyytensä mukaan,
ettei hän pitäisi itseään viisaana.

⁶ Jalat altaan katkaisee ja
vääryyttä saa kärsiä
se, joka lähettää sanan
tyhmän mukana.

⁷ Velttoina riippuvat
halvaantuneen sääret,
samoin sananlasku tyhmien
suussa.

⁸ Sama kuin sitoisi kiven
linkoon kiinni
on antaa tyhmälle kunniaa.

⁹ Kuin ohdake, joka on osunut
juopuneen käteen,
on sananlasku tyhmien suussa.

¹⁰ Kuin jousimies, joka kaikkia
haavoittaa,
on se, joka palkkaa tyhmän tai
palkkaa ohikulkijoita.

¹¹ Kuin koira, joka palaa
oksennukselleen,

on tyhmä, joka toistaa
mielettömyksiään.

¹² Näet miehen, viisaan omissa
silmissään –
enemmän on toivoa tyhmästä
kuin hänestä.

¹³ Laiska sanoo: "Tiellä on leijona,
jalopeura torien vaiheilla."

¹⁴ Ovi saranoillaan kääntyilee,
laiska vuoteellaan.

¹⁵ Laiska pistää kätensä kulhoon
mutta ei jaksa viedä sitä
suuhun saakka.

¹⁶ Laiska on omissa silmissään
viisaampi
kuin seitsemän, jotka vastaavat
älykkäästi.

¹⁷ Kulkukoiraa korvista tarttuu se,
joka toisten riidasta suuttuu.

¹⁸ Kuin mieletön, joka ampuu
tulisia surmannuolia,

¹⁹ on mies, joka pettää
lähimmäisensä
ja sanoo: "Leikillänihän minä
sen tein."

²⁰ Puiden loppuessa sammuu tuli,
ja panettelijan poistuessa
tyyntyy riita.

²¹ Hiilistä hehku, puista tuli,
toraista mies riidan lietsoo.

²² Panettelijan puheet ovat kuin
herkkupaloja,
ne painuvat syvälle sisimpään asti.

²³ Kuin hopeasilaus saviastian
pinnassa
ovat ystävyyttä hehkuvat huulet
ja paha sydän.

²⁴ Vihamies tekeytyy huulillaan
ystäväksi

mutta hautoo petosta
sisimmässään.

²⁵ Vaikka hän muuttaisi äänensä
suloiseksi, älä usko häntä,
sillä seitsemän iljettävyyttä on
hänellä sydämessään.

²⁶ Vihamielisyys kätkeytyy
kavalasti,
mutta seurakunnan kokouksessa
sen pahuus paljastuu.

²⁷ Joka kuopan kaivaa, se itse
siihen suistuu;
joka kiveä vierittää, sen päälle
se takaisin vyörähtää.

²⁸ Valheellinen kieli vihaa niitä,
joita se ruhjoo,
lipevä suu tuottaa turmion.

27 ¹ Älä kerskaile huomisesta
päivästä,
ethän tiedä, mitä kukin päivä
tuo tullessaan.

² Kehukoon sinua toinen, ei
oma suusi,
vieras, eivät omat huulesi.

³ Raskas on kivi ja painavaa hiekka,
mutta molempia raskaampi
tyhmän suuttumus.

⁴ On kiukun julmuus ja vihan tulva,
mutta kuka kestää
mustasukkaisuuden edessä?

⁵ Parempi julkinen nuhde
kuin salattu rakkaus.

⁶ Ystävän lyönnitkin ilmaisevat
uskollisuutta,

mutta ylettömiä ovat vihamiehen
suudelmat.

⁷ Kylläinen polkee hunajaakin,
nälkäiselle kaikki karvaskin
on makeaa.

⁸ Kuin pesästään paennut lintu
on mies, joka on paossa
kotiseudultaan.

⁹ Öljy ja suitsuke ilahduttavat
sydämen,

samoin ystävän lempeys ja hänen
alttiit neuvonsa.

¹⁰ Ystävääsi ja isäsi ystävää
älä hylkää.

Älä mene veljesi taloon
onnettomuutesi päivänä,
sillä parempi on läheinen naapuri
kuin kaukainen veli.

¹¹ Ole viisas, poikani, niin
ilahdutat sydäntäni,
ja minä voin antaa herjaajalleni
vastauksen.

¹² Järkevä näkee vaaran ja
piiloutuu,
yksinkertaiset käyvät kohti ja
joutuvat kärsimään.

¹³ Ota vaatteesi siltä, joka meni
toista takaamaan;
ota häneltä pantti vieraan
naisen tähden.

¹⁴ Joka siunaa ystäväänsä
äänekkäästi aamulla
varhain,

sille se luetaan kiroukseksi.

¹⁵ Pahoin vuotava katto
rankkasateen päivänä

ja riitaisa vaimo ovat
yhdenveroiset.

¹⁶ Joka tahtoo pitää hänet salassa,
se pitää salassa tuulta
ja tavoittaa öljyä oikeaan
käteensä.

¹⁷ Rauta rautaa hioo,
ja ihminen toistaan hioo.

¹⁸ Joka hoitaa viikunapuuta, saa
syödä sen hedelmää.

Joka palvelee hyvin isäntäänsä,
sitä kunnioitetaan.

¹⁹ Niin kuin kasvat kuvastuvat
vedessä,
niin kuvastuu ihmisen sydän
toisessa ihmisessä.

²⁰ Tuonela ja manala eivät
saa kyllikseen,
eivät myöskään saa kyllikseen
ihmisen silmät.

²¹ Hopealle sulatin, kullalle uuni,
miestä arvioidaan hänen
maineensa mukaan.

²² Survo typerää huhmaressa,
survimella jyvien seassa,
ei erkane hänestä hänen
typeryytensä.

²³ Tiedä tarkoin, miltä pikkukarjasi
näyttää,
pidä huoli laumoista.

²⁴ Eiväthän aarteet säily iäti,
pysykö kruunukaan polvesta
polveen?

²⁵ Kun heinä on korjattu ja tuore
odelma tulee näkyviin
ja vuorten ruoho on
koottu talteen,

²⁶ sinulla on karitsoita vaatteiden
ostoa varten,

vuohipukkeja pellon ostohinnaksi

²⁷ ja kylliksi vuohenmaitoa itsesi ja
perheesi ravinnoksi
ja palvelustyttöjesi elatukseksi.

28 ¹ Jumalattomat pakenevat,
vaikka kukaan ei aja takaa,
mutta vanhurskaat ovat
pelottomia kuin
nuori leijona.

² Rikkomustensa tähden maa
saa paljon ruhtinaita,
mutta yhden ymmärtävän ja
viisaan miehen ansiosta
järjestys pysyy kauan.

³ Köyhä mies, joka sortaa
vähäosaisia,
on kuin rankkasade, joka lyö
lakoon, niin ettei tule leipää.

⁴ Laista piittaamattomat kehuvat
jumalattomia,
mutta lain noudattajat
vastustavat heitä.

⁵ Pahat ihmiset eivät ymmärrä,
mikä on oikein,
mutta ne, jotka Herraa etsivät,
ymmärtävät kaiken.

⁶ Parempi on köyhä, joka vaeltaa
nuhteettomasti,
kuin kahdella tiellä mutkitteleva
rikas.

⁷ Joka noudattaa lakia, on
ymmärtävä poika,
mutta kemuilijoiden kumppani
tuottaa isälleen häpeää.

⁸ Joka kartuttaa omaisuuttaan
korolla ja voitolla,
kokoaa sille, joka armahtaa
vähäosaisia.

⁹ Joka kääntää korvansa
kuulemasta lakia,
sen rukouskin on iljetys.

¹⁰ Joka eksyttää oikeamielisiä
pahalle tielle,
suistuu omaan kuoppaansa,
mutta nuhteettomat perivät
onnen.

¹¹ Rikas mies on omissa
silmissään viisas,
mutta köyhä, jolla on ymmärrystä,
ottaa hänestä selvän.

¹² Kun vanhurskaat riemuitsevat,
ihanuus on suuri,
mutta kun jumalattomat
nousevat, ihmisiä saa etsiä.

¹³ Joka rikkomuksensa salaa,
se ei menesty,
mutta joka ne tunnustaa ja
hylkää, saa armon.

¹⁴ Onnellinen se ihminen, joka
aina on aralla tunnolla,
mutta joka sydämensä kovettaa,
se suistuu onnettomuuteen.

¹⁵ Muriseva leijona ja kohti
ryntäävä karhu
on köyhän kansan jumalaton
hallitsija.

¹⁶ Ruhtinas, jolta puuttuu
ymmärrystä, tekee paljon
vääryyttä,
mutta väärän voiton vihaaja
saa elää kauan.

¹⁷ Ihmisen, jota verivelka painaa,
on pakoiltava aina hautaan
saakka;

älköön häntä autettako.

¹⁸ Nuhteettomasti vaeltava
pelastuu,
mutta kahdella tiellä mutkittelija
kaatuu äkisti.

¹⁹ Joka peltonsa viljelee, saa
kyllikseen leipää,
mutta tyhjän tavoittelija saa
kyllikseen köyhyyttä.

²⁰ Luotettava mies saa runsaan
siunauksen,
mutta se, jolla on kiihko rikastua,
ei jää rankaisematta.

²¹ Ei ole hyvä henkilöön katsoa,
mutta rikkomus tehdään
leipäpalankin tähden.

²² Pahantahtoinen haluaa
kiihkeästi varallisuutta
eikä ymmärrä joutuvansa
puutteeseen.

²³ Joka toista nuhtelee, saa lopulta
enemmän suosiota
kuin se, joka kielellään liehakoi.

²⁴ Joka ryöstää isältään ja äidiltään
ja sanoo: "Ei tämä ole rikos",
se on tuhontekijän kumppani.

²⁵ Ahne nostaa riidan,
mutta Herraan luottava tulee
kylläiseksi.

²⁶ Omaan ymmärrykseensä
luottava on tyhmä,
mutta viisaudessa vaeltava
pelastuu.

²⁷ Joka köyhälle antaa, ei joudu
puutteeseen,
mutta se, joka sulkee häneltä
silmänsä, saa paljon
kirouksia.

²⁸ Kun jumalattomat nousevat,
ihmiset piiloutuvat,
kun he tuhoutuvat, lisääntyy
vanhurskaitten luku.

29 ¹ Paljon kuritusta saanut
mies, joka pysyy niskurina,
muserretaan äkisti, eikä apua ole.

² Vanhurskaiden enentyessä
kansa iloitsee,
mutta jumalattomien hallitessa
kansa huokailee.

³ Se, joka rakastaa viisautta,
on isälleen iloksi,
mutta porttojen kumppani
hävittää omaisuuden.

⁴ Oikeudenmukaisuudella
kuningas pitää maan
pystyssä,
mutta lahjusten ottaja
luhistaa sen.

⁵ Mies, joka liehakoi
lähimmäistään,
virittää verkon hänen askeleilleen.

⁶ Pahalle miehelle on oma
rikos ansaksi,
mutta vanhurskas saa riemuita
ja iloita.

⁷ Vanhurskas tuntee vähäosaisten
asian,
mutta jumalaton ei siitä
mitään ymmärrä.

⁸ Pilkkaajat villitsevät kaupungin,

mutta viisaat tyynnyttävät vihan.

⁹ Kun viisas mies käy oikeutta
tyhmän miehen kanssa,
tämä räyhää ja nauraa eikä
rauhoiu.

¹⁰ Verenhimoiset vihaavat
nuhteetonta,
oikeamielisten henkeä he väijyvät.

¹¹ Tyhmä purkaa kaiken sisunsa,
mutta viisas sen viimein
tyynnyttää.

¹² Hallitsija, joka kuuntelee
valhepuheita,
saa palvelijoikseen vain
jumalattomia.

¹³ Köyhä ja hänen sortajansa
kohtaavat toisensa;
kummankin silmille Herra
antaa valon.

¹⁴ Jos kuningas tuomitsee
vähäosaisia oikein,
hänen valtaistuimensa on
iäti vahva.

¹⁵ Vitsa ja nuhde antavat viisautta,
mutta heitteille jätetty poika
tuottaa äidilleen häpeää.

¹⁶ Kun jumalattomia tulee lisää,
rikoksetkin lisääntyvät,
mutta vanhurskaat saavat nähdä
heidän kukistumisensa.

¹⁷ Ojenna poikaasi, niin hän
virvoittaa sinua
ja antaa sielullesi ilonaiheita.

¹⁸ Kun ei ole näkyä, kansa villiintyy.
Autuas se, joka ottaa opetuksen
varteen!

- ¹⁹ Sanoista ei palvelija ota
ojentuakseen:
hän kyllä ymmärtää, mutta
ei tottele.
- ²⁰ Näet miehen, joka puhuu
hätköiden –
enemmän on toivoa tyhmästä
kuin hänestä.
- ²¹ Jos palvelijaansa hemmottelee
nuoresta pitäen,
hänenä tulee lopulta röyhkeä.
- ²² Äkkipikainen mies nostaa riidan,
ja helposti kiivastuva joutuu
moniin rikkomuksiin.
- ²³ Ihmisen alentaa hänen oma
ylpeytensä,
mutta nöyrähenkinen saa kunniaa.
- ²⁴ Joka käy jaolle varkaan kanssa,
se vihaa itseään;
hän kuulee vannoutuksen, mutta
ei ilmaise mitään.
- ²⁵ Ihmispelko asettaa ansan,
mutta Herraan luottava on
turvassa.
- ²⁶ Hallitsijan suosiota etsivät
monet,
mutta Herralta tulee miehelle
oikeus.
- ²⁷ Vääryyden mies on
vanhurskaille iljetys,
ja oikean tien kulkija on iljetys
jumalattomalle.

LOPPUSANAT, 30 – 31

Aagurin sanat

30 ¹ Aagurin, Jaaken pojan,
sanat ja lauselmät.

- Näin puhuu tämä mies:
Minä olen väsyttänyt itseni,
Jumala.
- Olen väsyttänyt itseni, Jumala,
minä näännyn.
- ² Järjetön olen minä mieheksi,
eikä minulla ole ihmisen
ymmärrystä;
- ³ en ole oppinut viisautta,
niin että olisin tullut tuntemaan
Pyhimmän.
- ⁴ Kuka on noussut taivaaseen ja
astunut sieltä alas?
Kuka on koonnut kouriinsa tuulen?
Kuka on kääriänyt vedet
viitan sisään?
- Kuka on kohdalleen asettanut
kaikki maan ääret?
Mikä on hänen nimensä ja mikä
hänen Poikansa nimi,
sinähän sen tiedät?
- ⁵ Jokainen Jumalan sana on
tulessa koeteltu;
hän on niiden kilpi, jotka
häneen turvaavat.
- ⁶ Älä lisää mitään hänen
sanoihinsa,
ettei hän vaatisi sinua tilille
ja ettet osoittautuisi valehtelijaksi.
- ⁷ Kahta minä sinulta pyydän,
älä niitä minulta koskaan kiellä
kuolemaani saakka:
- ⁸ Vilppi ja valhepuhe pidä
minusta kaukana.
Älä köyhyyttä minulle anna,
älä rikkautta,

anna minulle ravinnoksi
määräosani leipää,
⁹ ettei minusta kylläisenä
tulisi kieltäjää
ja etten sanoisi: "Kuka on Herra?"
tai etten köyhtyneenä varastaisi
ja käyttäisi väärin Jumalani nimeä.
¹⁰ Älä kieli palvelijasta hänen
herralleen,
ettei hän kiroaisi sinua ja ettet
joutuisi syylliseksi.
¹¹ Voi sukupolvea, joka
kiroaa isäänsä
eikä siunaa äitiään,
¹² sukupolvea, joka on omissa
silmissään puhdas,
vaikka ei ole pesty saastastaan.
¹³ Voi sitä sukupolvea – kuinka
ylpeät ovatkaan sen silmät
ja kuinka kopeasti se katsookaan –
¹⁴ sukupolvea, joka tekee
hampaansa miekoiksi
ja leukaluunsa veitsiksi
syödäkseen kurjat pois maasta
ja köyhät ihmisten joukosta!
¹⁵ Verenimijällä on kaksi tytärtä:
"Anna! Anna!"
Kolme on, jotka eivät saa
kyllykseen,
neljä, jotka eivät sano: "Jo riittää":
¹⁶ tuonela ja hedelmätön kohtu,
maa, joka ei saa kyllyksi vettä,
ja tuli, joka ei sano: "Jo riittää."
¹⁷ Joka isäänsä pilkkaa
ja pitää halpana totella äitiään,
siltä korpit hakkaavat puron
luona silmät puhki

ja kotkan poikaset syövät ne.
¹⁸ Kolme on minusta kovin
ihmeellistä,
ja neljä on, joita en käsitä:
¹⁹ kotkan tie taivaalla,
käärmeen tie kalliolla,
laivan tie keskellä merta
ja miehen tie nuoren naisen luo.
²⁰ Niin myös avionrikkojanaisen
tie:
hän syö, pyyhkii suunsa
ja sanoo: "En ole pahaa tehnyt."
²¹ Kolmen alla järkkyy maa,
neljän alla se ei voi kestää:
²² orjan alla, kun hän pääsee
kuninkaaksi,
houkan, kun hän saa kyllykseen
leipää,
²³ hyljityn naisen alla, kun hän
saa miehen,
ja palvelijattaren, kun hän
syrjäyttää emäntänsä.
²⁴ Neljä on maan vähäisintä,
mutta viisaan viisasta silti:
²⁵ Muurahaiset ovat voimaton
kansa,
mutta leipänsä ne kokoavat
kesällä.
²⁶ Tamaanit ovat heikko kansa,
mutta asuntonsa ne tekevät
kallioihin.
²⁷ Heinäsirkkoilla ei ole kuningasta,
mutta koko lauma lähtee liikkeelle
järjestyksessä.
²⁸ Sisiliskoon voi tarttua käsin,
kuitenkin se asuu kuninkaiden
linnoissa.

²⁹ Kolmella on ylväs astunta,
 neljä kulkee komeasti:
³⁰ leijona, sankari eläinten
 joukossa,
 joka ei väisty minkään tieltä,
³¹ ylvästelevä kukko ja kauris
 sekä kuningas joukkonsa johdossa.
³² Jos kerskailit
 houkkamaisuudessasi
 tai harkiten, niin laske käsi suullesi.
³³ Sillä maitoa vatkaamalla
 saa voita,
 nenää vääntämällä saa esiin verta
 ja vihaa lietsomalla saa
 aikaan riidan.

Lemuelin sanat

31 ¹ Lemuelin, Massan kunin-
 kaan, sanat, joilla hänen äi-
 tinsä oli häntä kasvattanut.

² Mitä, poikani, mitä, kohtuni
 poika,
 mitä, lupausteni poika?
³ Älä anna voimaasi naisille,
 vaellustasi kuninkaiden
 tuhoojattarien valtaan.
⁴ Ei sovi kuninkaiden, Lemuel,
 ei sovi kuninkaiden viiniä juoda
 eikä ruhtinaiden kysellä: ”Missä
 on väkijuomaa.”
⁵ Juopotellessaan he unohtavat,
 mitä on säädetty,
 ja vääntävät vääräksi kaikkien
 kurjuuden lasten oikeuden.
⁶ Antakaa väkijuomaa
 menehtyvälle
 ja viiniä murhemielisille.

⁷ Sellainen juokoon ja unohtakoon
 köyhyytensä
 älköönkä enää vaivaansa
 muistelko.
⁸ Avaa suusi mykän hyväksi,
 oikeuden hankkimiseksi kaikille
 syrjityille.
⁹ Avaa suusi, tuomitse oikein,
 hanki kurjalle ja köyhälle oikeus.
Kelpo vaimon ylistys
¹⁰ Kelpo vaimon kuka löytää?
 Sellaisen arvo on helmiä
 paljon kalliimpi.
¹¹ Hänen miehensä sydän
 luottaa häneen,
 eikä siltä mieheltä saalista puutu.
¹² Hän toimii miehensä parhaaksi,
 ei vahingoksi,
 kaikkina elinpäivinään.
¹³ Hän hankkii villat ja pellavat
 ja tekee työtä mielihyvin
 ahkerin käsin.
¹⁴ Hän on kauppiaan laivojen
 kaltainen:
 leipänsä hän noutaa kaukaa.
¹⁵ Hän nousee, kun vielä on yö,
 ja antaa ravinnon talonsa väelle,
 palvelustyöillekin heidän osansa.
¹⁶ Hän haluaa peltoa ja
 hankkii sen,
 istuttaa viinitarhan kättensä
 työn hedelmällä.
¹⁷ Hän vyöttää kupeensa voimalla
 ja vahvistaa käsivartensa.
¹⁸ Hankkeensa hän huomaa
 käyvän hyvin,
 ei sammu hänen lamppunsa yöllä.

- ¹⁹ Hän ojentaa kätensä
kehräpuuhun,
hänen kämmenensä käyttävät
värttinää.
- ²⁰ Hän avaa kätensä kurjalle,
ojentaa köyhälle molemmat
kätensä.
- ²¹ Hän ei pelkää talonväkensä
puolesta lunta,
sillä koko hänen väkensä on
puettu purppuravillaan.
- ²² Hän valmistaa itselleen
peitteitä,
hienoa pellavaa ja purppuravillaa
on hänen pukunsa.
- ²³ Hänen miehensä on tunnettu
porteissa,
istuessaan maan vanhinten
joukossa.
- ²⁴ Hän tekee pellavapaitoja
ja myy niitä,
voitaa hän kauppiaalle toimittaa.
- ²⁵ Voima ja kunnia on hänen
pukunaan,

- hän nauraa tulevalle päivälle.
- ²⁶ Suunsa hän avaa puhumaan
viisautta,
hänen kielellään on
lempeä opetus.
- ²⁷ Hän tarkkaa, mitä hänen
talossaan tehdään,
ei hän laiskan leipää syö.
- ²⁸ Hänen poikansa nousevat ja
ylistävät häntä onnelliseksi,
hänen miehensä nousee ja
ylistää häntä:
- ²⁹ "Paljon on naisia, töissään
erinomaisia,
mutta yli niiden kaikkien
kohoat sinä."
- ³⁰ Pettävää on sulous, kauneus
katoavaa,
ylistettävä on se vaimo, joka
pelkää Herraa.
- ³¹ Suokaa hänen nauttia kättensä
työn hedelmistä,
hänen tekonsa häntä porteissa
ylistäkööt.

SAARNAAJAN KIRJA

ELÄMÄN TARKOITUSTA ETSIMÄSSÄ, 1 – 6

Kaikki on turhuutta

¹ *Saarnaajan sanat, Daavidin pojan, joka oli kuninkaana Jerusalemissa.*

1 ² Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta!

Ei mitään uutta auringon alla

³ Mitä hyötyä on ihmiselle kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla?

⁴ Sukupolvi menee, sukupolvi tulee,

mutta maa pysyy ikuisesti.

⁵ Aurinko nousee, aurinko laskee. Se kiirehtii sijalleen, josta se jälleen nousee.

⁶ Tuuli kääntyy etelään ja kiertää pohjoiseen, kiertää yhä kiertämistään. Samalle kierrolleen tuuli palaa.

⁷ Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei täyty.

Paikkaan, jonne joet ovat ennen laskeneet, ne yhä edelleen laskevat.

⁸ Kaikki asiat ovat työläitä – ei sitä kukaan sanoa saata.

Silmä ei saa kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttään kuulemisesta.

⁹ Mitä on ollut, sitä on vastakin, ja mitä on tehty, sitä tullaan vastakin tekemään.

Ei ole mitään uutta auringon alla.

¹⁰ Jos olisikin jotakin, mistä sanotaan:

“Katso, tämä on uutta”, niin on sitä ollut ennenkin, muinaisina aikoina, jotka olivat ennen meitä.

¹¹ Ei jää muistoa esi-isistä, eikä jälkeläisistäkään jää muistoa niille, jotka heidän jälkeensä tulevat.

Saarnaaja tutkii ajallista elämää

¹² Minä, Saarnaaja, olin Israelin kuningas Jerusalemissa. ¹³ Minä käänsin sydämeni etsimään ja tutkimaan viisautta kaikesta, mitä tapahtuu auringon alla. Tämä on vaikea tehtävä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille, että he sillä itseään vaivaisivat. ¹⁴ Katselin kaikkia tekoja, joita tehdään auringon alla, ja katso, kaikki ne ovat turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁵ Väärä ei voi suoristua, eikä vajaata voi laskea täydeksi.

¹⁶ Minä puhuin sydämessäni: Olen hankkinut suuren viisauden ja lisännyt sitä enemmän kuin kukaan, joka ennen minua on hallinnut Jerusalemissa. Sydämeni on löytänyt paljon viisautta ja tietoa. ¹⁷ Minä

käänsin sydämeni tutkimaan viisautta ja tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä, ja tulin tietämään, että sekin on tuulen tavoittelua.¹⁸ Sillä missä on paljon viisautta, siellä on paljon murhetta. Joka tietoa lisää, se tuskaa lisää.

Elämän nautinnot ovat turhuutta

2¹ Minä sanoin sydämessäni: “Tule, minä tahdon koetella sinua ilolla, nauti hyvää.” Mutta katso, sekin oli turhuutta.² Naurusta minä sanoin: “Mielettöntä!”, ja ilosta: “Mitä se hyödyttää?”³ Minä päättin mielessäni virkistää ruumistani viinillä – kuitenkin niin, että sydämeni pysyisi viisaudessa – ja noudattaa tyhmyyttä, kunnes saisin nähdä, mikä on hyväksi ihmislapsille, mitä heidän tulee tehdä taivaan alla vähinä elämänsä päivinä.

Suuret teot ovat turhuutta

⁴ Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja,⁵ tein itselleni puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.⁶ Tein itselleni vesilammikoita kastellakseni niiden vedellä puita kasvavaa metsikköä.⁷ Minä ostin orjia ja orjattaria, ja kotona syntyneitäkin minulla oli. Minulla oli myös karjaa, nautaeläimiä ja pikkukarjaa, enemmän kuin kenelläkään niistä, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa.⁸ Kokosin itselleni myös hopeaa ja kultaa, kuninkaiden

ja maakuntien aarteita. Hankin itselleni laulajia ja laulajattaria ja ihmislasten iloja: vaimon, jopa vaimoja.⁹ Minä tulin yhä mahtavammaksi, yli kaikkien, jotka ennen minua olivat olleet Jerusalemissa, kuitenkin viisauteni säilyttäen.¹⁰ En evännyt silmiltäni mitään, mitä ne pyysivät, enkä kieltänyt sydämeltäni mitään iloa. Minun sydämeni iloitsi kaiken vaivannäköni tuloksista. Se oli osani kaikesta vaivannäöstäni.¹¹ Mutta kun käänsin huomioni kaikkiin töihin, joita käteni olivat tehneet, ja vaivannäköön, jolla olin itseäni vaivannut niitä tehdessäni, niin katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelua, eikä siitä ollut hyötyä auringon alla.

Viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi

¹² Kun käännyn katsomaan viisautta, mielettömyyttä ja tyhmyyttä – sillä mitäpä muuta voi tehdä ihminen, joka tulee toisen kuninkaan jälkeen, kuin mitä jo ennenkin on tehty –¹³ niin minä näin, että viisaus on tyhmyyttä hyödyllisempi, niin kuin valo on pimeyttä hyödyllisempi.¹⁴ Viisaalla on silmät päässään, tyhmä vaeltaa pimeässä. Minä tulin kuitenkin tietämään, että toisen käy niin kuin toisenkin.¹⁵ Minä sanoin sydämessäni: Se, mikä kohtaa tyhmää, kohtaa minuakin. Miksi sitten olen tullut näin ylen viisaaksi? Niinpä

sanoin sydämessäni: Tämäkin on turhuutta. ¹⁶ Eihän viisaasta, sen paremmin kuin tyhmästäkään, jää ikuista muistoa, kun kerran tulevina päivinä kaikki joutuu unohduksiin. Eikö viisas kuole samoin kuin tyhmäkin? ¹⁷ Ja minä vihasin elämää, sillä minusta oli pahaa se, mitä tapahtuu auringon alla. Kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁸ Minä vihasin kaikkea vaivannäköäni, jolla vaivasin itseäni auringon alla, koska minun täytyy jättää sen hedelmät ihmiselle, joka tulee minun jälkeeni. ¹⁹ Ja kuka tietää, onko hän viisas vai tyhmä? Kuitenkin hän tulee hallitsemaan kaikkia vaivannäköni hedelmiä, joiden tähden olen vaivannut itseäni ja ollut viisas auringon alla. Tämäkin on turhuutta. ²⁰ Niin minä annoin sydämeni vaipua epätoivoon kaiken vaivannäköni vuoksi, jolla olin rasittanut itseäni auringon alla. ²¹ Joku ihminen näkee vaivaa toimien viisaasti, taitavasti ja menestyksellisesti, mutta hänen on luovutettava omaisuutensa ihmiselle, joka ei ole siitä vaivaa nähnyt. Sekin on turhuutta ja suuri onnettomuus. ²² Mitä siis ihminen saa kaikesta vaivannäöstään ja sydämensä pyrkimyksestä, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? ²³ Ovathan kaikki hänen päivänsä pelkkää tuskaa ja hänen työnsä murhetta,

eikä yölläkään hänen sydämensä saa lepoa. Tämäkin on turhuutta.

Kaikki tulee Jumalan kädestä

²⁴ Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sie-lunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulín näkemään, että se tulee Jumalan kädestä. ²⁵ "Sillä kuka voi syödä ja kuka nauttia ilman minua?" ²⁶ Ihmiselle, joka on hänelle mieleen, hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta antettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

Kaikella on aikansa

3 ¹ Kaikella on määrää aika.
Jokaisella asialla on aikansa taivaan alla.

² Aika on syntyä
ja aika kuolla,
aika on istuttaa
ja aika repiä istutus,

³ aika on surmata
ja aika parantaa,
aika on purkaa
ja aika rakentaa,

⁴ aika on itkeä
ja aika nauraa,
aika on valittaa
ja aika hypellä,

⁵ aika on heitellä kiviä
ja aika kerätä kivet,
aika on syleillä
ja aika olla syleilemättä,

⁶ aika on etsiä
ja aika kadottaa,
aika on säilyttää
ja aika viskata pois,
⁷ aika on repäistä rikki
ja aika ommella yhteen,
aika on olla vaiti
ja aika puhua,
⁸ aika on rakastaa
ja aika vihata,
aika on sodalla
ja aika rauhalla.

Jumalan teot ovat ikuiset

⁹ Mitä hyötyä työntekijälle on vaivannäöstään? ¹⁰ Minä olen katsellut työtä, jonka Jumala on antanut ihmislapsille heidän sillä itseään rasittaakseen. ¹¹ Kaiken hän on tehnyt kauniisti aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä. Kuitenkin on niin, ettei ihminen käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua. ¹² Minä tulin tietämään, ettei ihmisillä ole muuta hyvää kuin iloita ja tehdä hyvää eläessään. ¹³ Jo sekin on jokaiselle ihmiselle Jumalan lahja, että hän voi syödä, juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa. ¹⁴ Minä tulin tietämään, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti. Ei ole siihen lisäämistä eikä siitä vähentämistä. Jumala on sen niin tehnyt, että häntä

pelättäisiin. ¹⁵ Mitä nyt on, sitä on ollut ennenkin, ja mitä vastedes on, sitäkin on ollut jo ennen. Jumala etsii jälleen sen, mikä on mennyttä.

Kaikki palaa tomuun

¹⁶ Vielä minä näin auringon alla oikeuspaikan, ja siellä oli jumalattomuus. Minä näin vanhurskauden paikan, ja sielläkin oli jumalattomuus. ¹⁷ Minä sanoin sydämessäni: Vanhurskaan ja jumalattoman Jumala tuomitsee, sillä hänen edessään on jokaisella asialla ja jokaisella teolla aikansa. ¹⁸ Minä sanoin sydämessäni: Ihmisten tähden se on näin, jotta Jumala koettelisi heitä, ja he näkisivät, että omassa olossaan he ovat eläimiä. ¹⁹ Ihmisten käy niin kuin eläinten; sama on molempien kohtalo. Niin kuin nämä kuolevat niin nuokin, yhtäläinen henki on kaikilla. Ihmisillä ei ole mitään etusijaa eläimiin nähden, sillä kaikki on turhuutta. ²⁰ Kaikki menevät samaan paikkaan. Kaikki ovat tulleet tomusta, ja kaikki palaavat tomuun. ²¹ Kuka tietää ihmisen hengestä, kohoako se ylös, ja eläimen hengestä, vajoako se alas maahan? ²² Minä havaitsin, ettei ole mitään parempaa kuin se, että ihminen iloitsee teoistaan. Se on hänen osansa, sillä kuka tuo hänet takaisin, niin että hän näkisi sen, mitä tulee hänen jälkeensä?

Sorrettujen kyyneleet

4¹Taas minä katselin kaikkea sortoa, jota harjoitetaan auringon alla. Minä näin sorrettujen kyyneleet, eikä heillä ole lohduttajaa. Voimakas on heidän sortajiensa käsi, eikä heillä ole lohduttajaa.

²Niin minä ylistin vainajia, jotka ovat jo kuolleet, onnellisemmiksi kuin niitä, jotka vielä ovat elossa.

³Näitä kumpiakin onnellisemmaksi ylistin sitä, joka ei vielä ole olemassa eikä ole nähnyt sitä pahaa, mitä tehdään auringon alla.

Kateus on turhuutta

⁴Ja minä näin kaikesta vaivannäöstä ja työn oivallisuudesta, että se on toisen kateutta toista kohtaan. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

⁵Tyhmä panee kädet ristiin ja kalvaa omaa lihaansa. ⁶Parempi on kourallinen lepoa kuin kahmalollinen vaivannäköä ja tuulen tavoittelua.

Kaksin on parempi kuin yksin

⁷Vielä minä näin turhuuden auringon alla: ⁸Tuossa on yksinäinen, jolla ei ole toista, ei hänellä ole poikaa, ei veljeäkään, mutta ei ole loppua kaikella hänen vaivannäöllään, eivätkä hänen silmänsä saa kyllikseen rikkaudesta. Kenen hyväksi minä siis näen vaivaa ja kiellän sieluni nauttimasta hyvää? Tämäkin on turhuutta ja paha asia.

⁹Kaksin on parempi kuin yksin, sillä he saavat vaivannäöstään hyvän palkan. ¹⁰Jos he kaatuvat, niin toinen nostaa ylös toverinsa, mutta voi yksinäistä, jos hän kaatuu! Ei ole toista nostamassa häntä ylös. ¹¹Ja jos kaksi makaa yhdessä, heillä on lämmin, mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin? ¹²Yksinäisen kimppuun voi joku käydä, mutta kaksi pitää puolensa. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea.

Viisaus on parempi tyhmyyttä

¹³Parempi on köyhä mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää ymmärrä ottaa varoituksesta opikseen. ¹⁴Vankilastahan tuo toinen lähti, mutta hänestä tuli kuningas, vaikka oli syntynyt köyhänä tuon toisen ollessa kuninkaana. ¹⁵Minä näin kaikkien, jotka elivät ja vaelivat auringon alla, olevan nuorukaisen puolella, tuon uuden, joka asettuisi vanhan sijalle. ¹⁶Ei ollut loppua kaikella väellä, niillä kaikilla, joiden edellä hän kulki, mutta jälkipolvet eivät hänestä iloitse. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁷Kulje varovaisin askelin, kun menet Jumalan huoneeseen. Tulo kulemaan on parempi kuin tyhmien uhraamat teurasuhrin, sillä tietämättään he tekevät pahaa.

Varoitus turhista lupauksista

5 ¹ Älä avaa suutasi hätiköiden, älköön sydämesi kiirehtikö tuomaan esiin sanoja Jumalan edessä, sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä. Olkoot siis sanasi harvat. ² Sillä työn paljoudesta tulee unia, ja missä on paljon sanoja, siinä on tyhmä äänessä.

³ Kun teet lupauksen Jumalalle, täytä se viivyttelämättä. Ei hän mielisty tyhmiin; täytä, mitä lupaat. ⁴ On parempi, ettet lupaa, kuin että lupaat etkä täytä. ⁵ Älä anna suusi saattaa ruumistasi syylliseksi äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys." Miksi Jumalan pitäisi vihastua sinun puheeseesi ja turmella kättesi työt? ⁶ Ovathan paljot puheet turhuutta niin kuin paljot unetkin. Mutta pelkää sinä Jumalaa.

Oikeutta poljetaan

⁷ Jos näet, että maakunnassa sorjetaan köyhää, poljetaan oikeutta ja vanhurskautta, älä sitä asiaa ihmettele. Ylhäistä valvoo ylhäisempi ja vielä ylhäisemmät heitä molempia. ⁸ Viljellyn maan kannalta on kuitenkin kaikin tavoin hyödyksi, että maassa on kuningas.

Rikkaus on turhuutta

⁹ Joka rakastaa rahaa, ei saa rahaa kyllikseen, eikä voittoa se, joka rakastaa rikkautta. Tämäkin on turhuutta. ¹⁰ Varallisuuden karttuessa karttavat sen syöjätkin.

Mitä muuta etua siitä on omistajalleen, kuin että hän näkee sen silmillään? ¹¹ Työntekijän uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan kylläisyys ei anna hänen nukkua.

¹² Raskaan onnettomuuden olen nähnyt auringon alla: rikkouden, joka on säilytetty onnettomuudeksi omistajalleen. ¹³ Tuo rikkaus voi kadota onnettoman tapauksen vuoksi, ja jos hänelle on syntynyt poika, tämän käsiin ei jää mitään. ¹⁴ Yhtä alastomana, kuin hän tuli äitinsä kohdusta, hänen on mentävä pois. Vaivannäkönsä hedelmistä hän ei voi viedä mitään täältä mukanaan. ¹⁵ Tämäkin on raskas onnettomuus: hänen on mentävä, aivan niin kuin hän tuli. Mitä hyötyä hänellä on siitä, että on nähnyt vaivaa tuulen hyväksi? ¹⁶ Kaikki päivänsäkin hän kulluttaa pimeydessä, ja paljon on hänellä surua, kärsimystä ja harmia.

¹⁷ Katso, mitä olen huomannut: hyvää ja sopivaa on ihmisen syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa, jolla hän vaivaa itseään auringon alla vähinä elämänsä päivinä, jotka Jumala on hänelle antanut. Se on hänen osansa. ¹⁸ Sekin on Jumalan lahja, jos hän jollekin ihmiselle antaa rikkautta ja varallisuutta ja sallii tämän nauttia siitä, saada siitä osansa ja iloita vaivannäkönsä ohessa. ¹⁹ Hän ei silloin tule paljon ajatelleeksi elämänsä

päiviä, kun Jumala suostuu hänen sydämensä iloon.

Kaiken vaivannäön turhuus

6¹ Onnettomuus on tämäkin, jonka olen nähnyt auringon alla ja joka painaa raskaasti ihmistä:² Jumala antaa miehelle rikkautta, varallisuutta ja kunniaa, niin ettei häneltä puutu mitään kaikesta siitä, mitä hän kaipaa. Mutta Jumala ei salli hänen nauttia siitä, vaan sen nauttii vieras. Tämä on turhuutta ja raskas kärsimys.³ Vaikka miehelle syntyisi sata lasta ja hän eläisi vuosia paljon ja paljon olisi hänen vuosiensa päiviä, mutta hän ei saisi tyydyttää haluaan sillä hyvällä, mitä hänellä on, eikä saisi edes hautausta, niin minä sanon, että kuolleena syntynyt keskonen olisi onnekkaampi kuin hän.⁴ Turhaan se tulee ja pimeyteen menee, pimeyteen peittyys sen nimi.⁵ Ei edes aurinkoa se saa nähdä eikä tulla tuntemaan. Sen lepo on parempi kuin tuon miehen elämä,⁶ vaikka hän eläisi kaksi kertaa tuhat vuotta mutta ei saisi nähdä onnea. Eivätkö kuitenkin kaikki mene samaan paikkaan?⁷ Kaikki ihmisen vaivannäkö tapahtuu hänen oman suunsa hyväksi, ja kuitenkin halu ei täyty.

⁸ Mitä etua siis viisaalla on tyhmiin verrattuna, mitä nöyrällä siitä, että ymmärtää oikein vaeltaa elävien edessä?⁹ Parempi se, minkä silmä näkee, kuin halun

haihattelu. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua.

¹⁰ Kaikelle, mitä on olemassa, on annettu nimi jo muinoin; tunnettu on ollut, mikä ihminen on. Ei hän voi riidellä väkevämpänsä kanssa.¹¹ Paljot puheet vain lisäävät turhuutta. Mitä etua ihmiselle siitä on?¹² Kuka tietää, mikä on ihmiselle hyväksi elämänsä aikana, niinä turhina päivinä, jotka hän viettää kuin varjo. Entä kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on tuleva hänen jälkeensä auringon alla?

ELÄMÄNOHJEITA, 7 – 12

Mikä on hyvää?

7¹ Hyvä nimi on parempi kuin kallis öljy ja kuolinpäivä parempi kuin syntymäpäivä.² Parempi on mennä surutaloon kuin mennä ilojuhlien taloon, sillä siellä näkee, mikä on kaikkien ihmisten loppu. Elossa oleva painaa asian mieleensä.³ Suru on parempi kuin nauru, sillä sydämellemme on hyväksi, että kasvot ovat murheelliset.⁴ Viisaitten sydän on surutalossa, tyhmien sydän ilojuhlien talossa.⁵ Parempi on kuunnella viisaan nuhdetta kuin olla kuulemassa tyhmien laulua.

⁶ Kuin orjantappuroiden rätinä
padan alla
on tyhmän nauru;
sekin on turhuutta.

⁷ Väärä voitto tekee viisaan
hulluksi,
lahjus tuhoaa ymmärryksen.

⁸ Asian loppu on parempi
kuin sen alku,
ja pitkämielinen on parempi
kuin ylimielinen.

⁹ Älköön mielesi olko karkäs
vihastumaan,
sillä viha pesii tyhmien povessa.

¹⁰ Älä sano: "Mikä siinä on, että
entiset ajat olivat paremmat
kuin nykyiset?",

sillä sitä et viisauttasi kysy.

¹¹ Viisaus on yhtä hyvä kuin
perintöosa

ja parempikin niille, jotka
näkevät auringon.

¹² Viisauden varjossa on kuin
rahan varjossa.

Mutta tiedon etuna on,
että viisaus pitää haltijansa elossa.

¹³ Katso Jumalan tekoja:
kuka voi suoristaa sen,
minkä hän on vääräksi tehnyt?

¹⁴ Hyvänä päivänä ole hyvillä
mielin

ja pahana päivänä ymmärrä,
että toisen niin kuin toisenkin
on Jumala tehnyt.

Eihän ihminen saa mitään siitä,
mikä tulee hänen jälkeensä.

¹⁵ Kaikkea olen nähnyt elä-
mäni turhina päivinä: on van-
hurskaita, jotka joutuvat tuhoon
vanhurskaudessaan, ja on ju-
malattomia, jotka elävät kauan
pahuudessaan.

Kohtuuden noudattaminen on viisautta

¹⁶ Älä ole kovin vanhurskas äläkä
esiinny ylen viisaana: miksi tuhoaisit
itsesi? ¹⁷ Älä ole kovin jumalaton
äläkä ole tyhmä: miksi kuolisit en-
nen aikaasi? ¹⁸ On hyvä, että pi-
dät tästä kiinni etkä hellitä kättäsi
tuostakaan, sillä Jumalaa pelkäävä
selviää kaikesta. ¹⁹ Viisaus auttaa
viisasta voimakkaammin kuin kau-
pungin kymmenen mahtimiestä.

²⁰ Maan päällä ei ole niin vanhurs-
kasta ihmistä, että hän tekisi vain
hyvää eikä tekisi syntiä. ²¹ Älä ota
huomioon kaikkea, mitä puhutaan,
ettet kuulisi palvelijasi kiroavan si-
nua. ²² Tietäähän oma sydämesi,
että myös sinä olet monta kertaa
kironnut muita.

²³ Kaiken tämän olen viisaudella
koetellut. Minä sanoin: "Tahdon
tulla viisaaksi", mutta viisaus pysyi
minusta kaukana.

²⁴ Kaukana on kaiken olemus, ja
syvällä, syvällä, kuka voi sen löytää?

²⁵ Minä ryhdyin sydämessäni
oppimaan, pohtimaan ja
etsimään viisautta ja oikeaa
ajattelua, tullakseni tuntemaan
jumalattomuuden tyhmyydeksi
ja tyhmyyden mielettömyydeksi.

²⁶Ja minä löysin sen, mikä on kuolemaa katkerampi: naisen, joka on verkko, jonka sydän on ansa ja jonka kädet ovat kahleet. Se, joka on Jumalalle mieleen, pelastuu hänestä, mutta synnintekijä joutuu hänen saaliikseen. ²⁷Katso, tämän minä olen löytänyt – Saarnaaja sanoi – pyrkiessäni kohta kohdalta löytämään selvyyttä. ²⁸Se, mitä en ole löytänyt, vaikka sieluni on sitä kaiken aikaa etsinyt, on tämä: tuhannesta olen löytänyt yhden miehen, mutta koko siitä luvusta en ole löytänyt yhtäkään naista. ²⁹Huomaa, ainoastaan tämän olen havainnut: Jumala on tehnyt ihmiset suoriksi, mutta itse he etsivät monia juonia.

Älä asetu pahan asian puolelle

8¹Kuka on viisaan vertainen, ja kuka tietää asian selityksen? Ihmisen viisaus kirkastaa hänen kasvonsa, ja hänen kasvojensa kovuus muuttuu. ²Minä sanon: Noudata kuninkaan käskyä, varsinkin Jumalan kautta vannomasi valan tähden. ³Älä hevillä luovu hänestä äläkä asetu pahan asian puolelle, sillä hän tekee mitä tahtoo. ⁴Onhan kuninkaan sanalla valta. Kuka voi sanoa hänelle: ”Mitä sinä oikein teet?” ⁵Joka noudattaa käskyä, ei joudu kokemaan mitään pahaa.

Viisaan sydän tietää ajan ja tuomion, ⁶sillä jokaisella asialla on aikansa ja tuomionsa, ja ihmistä painaa raskaasti hänen pahuutensa. ⁷Hän ei tiedä, mitä tulee tapahtumaan. Kukapa ilmoittaisi hänelle, miten asiat tapahtuvat?

Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa

⁸Ihminen ei ole tuulen valtiias, niin että voisi estää tuulta. Kukaan ei hallitse kuoleman päivää, eikä ole pääsyä sodasta. Jumalattomuus ei pelasta harjoittajaansa. ⁹Kaiken tämän minä näin, kun käänsin sydämeni tarkkailemaan kaikkea, mitä auringon alla tapahtuu aikana, jolloin ihminen vallitsee toista ihmistä hänen onnettomuudekseen.

Oikeus ei toteudu

¹⁰Sitten näin, kuinka jumalattomat haudattiin ja he menivät lepoon. Mutta ne, jotka olivat tehneet oikein, joutuivat lähtemään pyhästä paikasta, ja heidät unohdettiin kaupungissa. Tämäkin on turhuutta. ¹¹Kun pahan teon tuomio ei tule pian, ihmiset saavat rohkeutta pahantekoon, ¹²koskapa syntinen saa tehdä pahaa sata kertaa ja elää kauan. Minä tosin tiedän: Jumalaa pelkääville käy hyvin sen tähden, että he häntä pelkäävät. ¹³Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa jatkaa elämäänsä pitkäksi kuin varjo, koska hän ei pelkää Jumalaa.

¹⁴ Turhuutta on sekin, mitä tapah-
tuu maan päällä. On vanhurskaita,
joiden käy niin kuin he olisivat teh-
neet jumalattomien tekoja, ja juma-
lattomia, joiden käy niin kuin he oli-
sivat tehneet vanhurskaitten tekoja.
Minä sanon: tämäkin on turhuutta.
¹⁵ Ja minä ylistin iloa. Eihän ihmisellä
auringon alla ole mitään parempaa
kuin syödä ja juoda ja olla iloinen.
Ilo seuraa häntä hänen vaivannä-
könsä ohessa hänen elämänsä päi-
vinä, jotka Jumala on hänelle anta-
nut auringon alla.

Ihminen ei voi käsittää Jumalan tekoja

¹⁶ Kun käänsin sydämeni
oppimaan viisautta ja
tarkastelemaan työtä, jota tehdään
maan päällä saamatta unta
silmiinsä päivällä tai yöllä, ¹⁷ niin
tulin näkemään kaikista Jumalan
teoista, ettei ihminen voi käsittää
sitä, mikä tapahtuu auringon
alla. Kuinka kovasti ihminen
ponnisteleekaan etsiessään
ratkaisua, hän ei pääse siitä selville.
Ja jos viisas luulee tietävänsä, ei
hän kuitenkaan voi käsittää.

Kaikilla on sama kohtalo

9 ¹ Kaiken tämän minä painoin
mieleeni ja pyrin saamaan sel-
vyyttä kaikesta tällaisesta – siitä,
että vanhurskaat ja viisaat ja hei-
dän tekonsa ovat Jumalan kädessä.
Ei rakkaus eikä viha ole ihmisen tie-
dossa, kaikki on hänellä edessäpäin.
² Kaikkea voi tapahtua kaikille.

Sama kohtalo on vanhurskaalla ja
jumalattomalla, hyvällä, puhtaalla ja
saastaisella, uhraajalla ja sillä, joka ei
uhraa. Hyvän käy niin kuin syntisen,
vannojan niin kuin valaa karttavan.
³ Onnetonta kaikessa, mitä tapah-
tuu auringon alla, on se, että kaikilla
on sama kohtalo. Samoin se, että
ihmislasten sydän on täynnä pahaa
ja että heillä elinaikanaan on sydä-
messään mielettömyys. Ja sen jäl-
keen – vainajien luo!

⁴ Onhan sillä, jonka suodaan olla
kaikkien elävien seurassa, vielä toi-
voa. Elävä koira on parempi kuin
kuollut leijona. ⁵ Elävät tietävät, että
heidän on kuoltava, mutta kuol-
leet eivät tiedä mitään, eikä heillä
ole enää mitään palkkaa saatavana,
sillä heidän muistonsa on joutunut
unohduksiin. ⁶ Myös heidän rakkau-
tensa, vihansa ja kiihkonsa ovat jo
aikoja sitten menneet, eikä heillä
ole enää milloinkaan osaa missään,
mitä tapahtuu auringon alla.

Oikea elämäntapa

⁷ Tule siis, syö leipäsi iloiten ja
juo viinisi hyvällä mielin, sillä jo
aikoja sitten Jumala on hyväksy-
nyt nuo tekosi. ⁸ Vaatteesi olkoot
aina valkeat, ja öljy älköön puuttuko
päästäsi. ⁹ Nauti elämästä vaimosi
kanssa, jota rakastat, kaikkina tur-
han elämäsi päivinä, jotka Jumala
on sinulle suonut auringon alla –
kaikkina turhina päivinäsi. Sehän
on sinun osasi elämässä keskellä

vaivannäköä, jolla vaivaat itseäsi auringon alla. ¹⁰Tee tarmokkaasti kaikki, mitä kätesi voi tehdä, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne joudut menemään.

Viisaus on parempi kuin voima

¹¹Vielä tulin näkemään auringon alla, ettei juoksu ole nopeiden vallassa eikä sota sankareiden, ei leipä viisaiden, ei rikkaus ymmärtävien eikä suosio taitavien, vaan aika ja kohtalo hallitsevat kaikkia. ¹²Ei ihminen tiedä aikaansa. Niin kuin kalat, jotka takertuvat pahaan verkkoon, ja linnut, jotka jäävät kiinni ansaan, niin pyydystetään ihmisetkin pahana aikana, joka yllättää heidät äkisti.

¹³Tämänkin tulin huomaamaan viisaudeksi auringon alla, ja se oli minusta suuri asia: ¹⁴Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän ihmisiä. Mahtava kuningas hyökkäsi sitä vastaan, saartoi sen ja rakensi sitä vastaan suuria piiritystorneja. ¹⁵Mutta siellä oli köyhä, viisas mies, joka pelasti kaupungin viisaudellaan. Myöhemmin yksikään ihminen ei muistanut sitä köyhää miestä. ¹⁶Niinpä minä sanoin: Viisaus on parempi kuin voima, mutta köyhän viisautta halveksitaan eikä hänen sanojaan kuunnella. ¹⁷Viisaiden sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin tyhmien päämiehen huuto.

¹⁸Viisaus on parempi kuin sota-aseet, mutta yksi ainoa synnintekijä hävittää paljon hyvää.

Mietelmiä ja elämänohjeita

10 ¹Kuolleet karpäset saavat löyhkäämään ja kuplimaan voiteentekijän voiteen.

Enemmän kuin viisaus ja kunnia painaa pieni tyhmyys.

²Viisaan sydän vetää oikealle, tyhmän vasemmalle.

³Tietä kulkiessaankin tyhmä on vailla ymmärrystä; jokaiselle hän paljastaa olevansa tyhmä.

⁴Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, älä jätä paikkaasi, sillä sävyisyys lievittää suuretkin synnit.

⁵On olemassa onnettomuus, olen nähnyt sen auringon alla, virhe, joka on vallanpitäjästä lähtöisin:

⁶Tyhmyys asetetaan korkeille paikoille, ja rikkaat saavat istua alhaisella sijalla.

⁷Olen nähnyt palvelijoiden istuvan hevosten selässä ja ruhtinaiden kävelevän maassa palvelijoiden tavoin.

⁸Joka kuopan kaivaa, se itse siihen suistuu.

Joka kiviaitaa purkaa, sitä puree käärme.

⁹ Joka kiviä louhii, se loukkaa
niihin itsensä.
Joka puita halkoo, se joutuu
siinä vaaraan.
¹⁰ Jos teräase on tylsynyt eikä
terää tahkota,
on ponnistettava voimia.
On hyödyllistä käyttää hyväksi
viisautta.
¹¹ Jos käärme puree, kun sitä
ei ole lumottu,
lumoojalla ei ole hyötyä
taidostaan.
¹² Sanat viisaan suusta saavat
suosiota,
mutta tyhmän tuhoavat hänen
omat huulensa.
¹³ Hänen suunsa sanojen alku
on tyhmyyttä
ja hänen puheensa loppu pahaa
mielettömyyttä.
¹⁴ Tyhmä puhuu paljon,
mutta ihminen ei tiedä, mitä
tulee tapahtumaan.
Ja kuka ilmaisee hänelle, mitä
hänen jälkeensä tulee?
¹⁵ Oma vaivannäkö väsyttää
tyhmän,
kaupunkiinkaan hän ei
osaa kulkea.
¹⁶ Voi sinua, maa, jolla on
kuninkaana poikanen
ja jonka ruhtinaat jo aamusta
aterioita pitävät!
¹⁷ Onnellinen sinä, maa, jonka
kuningas on jalosukuinen

ja jonka ruhtinaat aterioivat
oikeaan aikaan,
miehekkäästi eikä juopotellen!
¹⁸ Missä laiskuus vallitsee, siellä
kattopalkit vaipuvat.
Missä kädet riippuvat velttoina,
siellä huoneeseen
tippuu vettä.

¹⁹ Hauskuudeksi pidot laitetaan,
ja viini antaa iloa elämään,
mutta raha kaiken hankkii.

²⁰ Älä edes ajatuksissasi kiroa
kuningasta
äläkä makuuhuoneessasi kiroa
kuningasta,
sillä taivaan linnut kuljettavat
äänesi
ja siivekkäät ilmaisevat sanasi.

Elämän epävarmuus

11 ¹ Lähetä leipäsi vetten yli,
sillä ajan mittaan saat
sen takaisin.

² Anna osa seitsemälle,
kahdeksallekin.
Ethän tiedä, mitä onnettomuutta
maahan voi tulla.

³ Jos pilvet tulevat täyteen vettä,
ne valavat sen sateena maahan.
Kaatuupa puu etelää kohti
tai pohjoista,
mihin paikkaan puu kaatuu,
siihen se jää.

⁴ Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä,
joka pilviä pälyilee, ei leikkaa.

⁵ Niin kuin et tiedä tuulen teitä
etkä luiden rakentumista raskaana
olevan kohdussa,

niin et myöskään tiedä Jumalan
tekoja,
hänen, joka kaiken tekee.
⁶ Kylvä siemenesi aamulla
äläkö hellitä kättäsi illan tullen.
Ethän tiedä, kumpi onnistuu,
tämäkö vai tuo, vai ovatko
molemmat yhtä hyviä.

Ihminen iloitkoon nuoruudessaan

⁷ Suloista on valo,
ja silmille tekee hyvää nähdä
aurinkoa.
⁸ Vaikka ihminen eläisi paljonkin
vuosia,
iloitkoon hän niistä kaikista
mutta muistakoon pimeitä päiviä,
sillä niitä tulee paljon.
Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.
⁹ Iloitse, nuorukainen,
nuoruudessasi,
sydämesi ilahduttakoon sinua
nuoruutesi päivinä.
Vaella sydämesi teitä ja silmiesi
halun mukaan,
mutta tiedä: kaikesta tästä Jumala
tuo sinut tuomiolle.
¹⁰ Karkota suru sydämestäsi
ja torju kärsimys ruumiistasi,
sillä nuoruus ja aamurusko
ovat turhuutta.

Muista Luoja nuoruudessasi

12 ¹ Muista Luojaasi nuoruutesi
päivinä,
ennen kuin tulevat pahat päivät
ja joutuvat ne vuodet, joista sanot:
"Eivät nämä minua miellytä",

² ennen kuin pimenee aurinko,
päivänvalo, kuu ja tähdet,
ja pilvet palaavat sateen jälkeen.
³ Silloin talon vartijat vapisevat,
voimakkaat miehet käyvät
koukkuisiksi,
jauhajanaiset ovat joutilaina, kun
ovat käyneet vähiin,
ja ikkunoista katselijat
jäävät pimeään.
⁴ Kadulle vievät kaksoisovet
sulkeutuvat
ja myllyn ääni heikkenee.
Noustaan linnun lauluun,
kaikki laulun tyttäret vaimenevat.
⁵ Myös pelätään mäkiä
ja tiellä on kauhuja,
mantelipuu kukkii,
heinäsirkka kulkee laahustaen,
ja kapriksennappu on tehoton.
Ihminen menee ikuiseen
majaansa,
ja valittajat kiertelevät kaduilla.
⁶ Muista Luojaasi,
ennen kuin hopealanka katkeaa
ja kultamalja särkyy,
vesiastia rikkoutuu lähteellä
ja ammennuspyörä putoaa
särkyneenä kaivoon.
⁷ Tomu palaa maahan, josta
se on tullutkin,
ja henki palaa Jumalan luo, joka
sen on antanutkin.
⁸ Turhuuksien turhuus,
sanoi Saarnaaja.
Kaikki on turhuutta!

Loppusanat

⁹ Sen lisäksi, että Saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa, punnitsi, harkitsi ja muotoili paljon sananlaskuja. ¹⁰ Saarnaaja pyrki löytämään kelvollisia sanoja, oikeassa mielessä kirjoitettuja, totuuden sanoja. ¹¹ Viisaiden sanat ovat kuin häränpistimiä, kootut lauseet kuin iskettyjä nauvoja. Ne ovat saman Paimenen antamia. ¹² Tämän lisäksi, poikani,

ota varoituksesta opiksesi: paljon kirjosten tekemisellä ei ole loppua, ja pitkälinen tutkiskelu väsyttää ruumiin.

¹³ Loppupäätelmä kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä. Niin tulee jokaisen ihmisen tehdä, ¹⁴ sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle. Tämä koskee kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa.

LAULUJEN LAULU

Sulhasen rakkauden suloisuus

1 ¹ Laulujen laulu, Salomon laulu.

Morsian:

² "Suudelkoon hän minua
suunsa suudelmilla –
sinun rakkautesi on parempaa
kuin viini!

³ Voiteittesi tuoksu on ihana,
vuodatettu öljy on sinun nimesi.
Sen tähden nuoret naiset
rakastavat sinua.

⁴ Vedä minut mukaasi,
rientäkäämme!
Kuningas on vienyt minut
kamareihinsa.

Me riemuitsemme ja iloitsemme
sinusta,
me ylistämme rakkauttasi
paremmaksi kuin viini!
Syystä sinua rakastetaan."

Morsiämen ihanuus

⁵ "Minä olen musta mutta ihana,
te Jerusalemin tyttäret,
olen kuin Keedarin teltat,
kuin Salomon telttakankaat.

⁶ Älkää sitä katsoko, että minä
olen musta,
että olen päivän paahtama.
Äitini pojat vihastuivat minuun,
panivat minut vartioimaan
viinitarhoja.
Omaa viinitarhaani en vartioinut.

⁷ Kerro minulle sinä, jota
sieluni rakastaa,
missä laumaasi paimennat,
missä annat sen levätä
keskipäivällä.
Miksi minun pitäisi joutua
hunnutettuna
toveriesi laumojen luo!"

Muut:

⁸ "Jos et sitä tiedä,
sinä naisista kaunein,
lähde kulkemaan lammasten
jälkiä,
kaitse karitsoitasi paimenten
telttapaikeilla."

Sulhanen:

⁹ "Tammaani, joka on faraon
vaunujen edessä,
minä vertaan sinua, armaani.
¹⁰ Ihanat ovat poskesi ketjuineen,
kaulasi helminauhoineen.
¹¹ Kultaiset ketjut me sinulle
teemme
ja niihin hopeiset helmet."

Morsian:

¹² "Kuninkaan istuessa
pöydässään
nardukseni tuoksui kaiken aikaa.
¹³ Rakkaani on minulle
mirhakimppu,
joka lepää rintojeni välissä.

¹⁴ Rakkaani on minulle
Een-Gedin viinitarhojen
hennaterttu.”

Sulhanen:

¹⁵ “Kuinka kaunis sinä oletkaan,
armaani,
sinä olet kaunis, silmäsi ovat
kuin kyyhkylä!”

Morsian:

¹⁶ “Kuinka kaunis sinä oletkaan,
rakkaani, kuinka ihana!
Kuinka vehreä onkaan
vuoteemme!
¹⁷ Talomme hirret ovat setripuuta,
kattopalkkimme syppressiä.”

Saaronin kukka

Morsian:

2 ¹ “Minä olen Saaronin kukka,
laaksojen lilja.”

Sulhanen:

² “Kuin lilja ohdakkeiden keskellä
on minun armaani neitosten
keskellä.”

Morsian:

³ “Kuin omenapuu metsän
puiden keskellä
on rakkaani nuorukaisten keskellä.
Sen varjoon kaipaani, siellä istun,
sen hedelmä on suussani makea.
⁴ Hän on tuonut minut
viinimajaan,
rakkaus on hänen lippunsa ylläni.

⁵ Vahvistakaa minua
rusinakakuilla,
virvoittakaa minua omenilla,
sillä minä olen rakkaudesta sairas.

⁶ Hänen vasen kätensä on
pääni alla,
ja hänen oikea kätensä halailee
minua.

⁷ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen
kautta:
älkää herättäkö, älkää herätelkö
rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa.”

Rakkauden kevät

Morsian:

⁸ “Rakkaani ääni!
Katso, hän tulee loikkien vuorilla,
kirmaten kukkuloilla.

⁹ Rakkaani on kuin gaselli
tai nuori peura.
Juuri nyt hän seisoo seinämme
takana,
katselee ikkunasta,
kurkistelee ristikon läpi.
¹⁰ Rakkaani puhuu ja
sanoo minulle:

Sulhanen:

‘Nouse, armaani,
kaunokaiseni, ja tule!
¹¹ Näethän, että talvi on mennyt,
sateet ovat ohitse, menneet
menojaan,
¹² ja maassa näkyy kukkia.

Laulun aika on tullut,
ja metsäkyhkysen ääni kuuluu
maassamme.

¹³ Viikunapuu tekee
keväthedelmää,
viiniköynnökset kukkivat ja
tuoksuvat.

Nouse, armaani,
kaunokaiseni, ja tule.

¹⁴ Kyyhkyseni kallionkoloissa,
pengermien kätköissä:
näytä minulle kasvosi,
anna minun kuulla äänesi,
sillä äänesi on suloinen
ja kasvosi ovat ihanat.”

Muut:

¹⁵ ”Ottakaamme ketut kiinni,
pienet ketut, jotka turmelevat
viinitarhoja.
Ovathan viiniköynnöksemme
nupullaan.”

Morsian:

¹⁶ ”Rakkaani on minun ja
minä hänen,
hän paimentaa liljojen keskellä.
¹⁷ Kiertele, rakkaani, kuin gaselli
tai nuori peura tuoksuvilla vuorilla,
kunnes illan tuuli herää
ja varjot pitenevät.”

Missä on rakkaani?

Morsian:

3 ¹ ”Yöllä minä etsin vuoteellani
häntä,
jota sieluni rakastaa.

Minä etsin häntä mutta en
löytänyt.

² Silloin päätin:

Minäpä nousen ja kiertelen
kaupunkia,
sen katuja ja toreja.
Etsin häntä, jota sieluni rakastaa.
Minä etsin häntä, mutta en
löytänyt.

³ Minua vastaan tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.
Oletteko nähneet häntä, jota
sieluni rakastaa?

⁴ Tuskin olin kulkenut heidän
ohitseen,
kun löysin hänet, jota sieluni
rakastaa.

Minä tartuin häneen enkä
päästänyt häntä,
ennen kuin olin vienyt hänet
äitini taloon,
kantajani kammioon.

⁵ Minä vannotan teitä, te
Jerusalem tyttäret,
gasellien tai kedon peurojen
kautta:
älkää herättäkö, älkää herätelkö
rakkautta,
ennen kuin se itse haluaa.”

Hän saapuu!

Jerusalem tyttäret:

⁶ ”Mikä on tuo, joka tulee
autiomaasta
kuin savupatsaat?
Se tuoksuu mirhalta ja
suitsukkeelta,

kaikenlaisilta kauppiaiden
jauheilta.

⁷ Katsokaa, Salomon kantotuoli!
Sen ympärillä on kuusikymmentä
urhoa,

Israelin urhoja,

⁸ kaikki miekkamiehiä,
sotaan harjaantuneita,
jokaisella miekkansa kupeellaan
yön kauhujen vuoksi.

⁹ Kantotuolin teetti itselleen
kuningas Salomo Libanonin puista.

¹⁰ Hän teetti sen pylvää hopeasta,
selkänojan kullasta
ja istuimen purppurasta.

Sisältä sen koristeli
Jerusalemien tyttärien rakkaus.

¹¹ Siionin tyttäret, tulkaa
ja katsokaa

kuningas Salomoa ja kruunua,
jolla hänen äitinsä hänet kruunasi
hänen hääpäivänään,
hänen sydämensä ilonpäivänä.”

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

4 ¹ “Kuinka kaunis oletkaan,
armaani,

kuinka kaunis oletkaan!
Kyyhkyjä ovat sinun silmäsi
huntusi takana,

hiuksesi kuin vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadin vuorilta.

² Sinun hampaasi ovat kuin lauma
kerittyjä lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.
Kaikilla on parinsa,

ei ole yhtään yksinäistä.

³ Sinun huulesi ovat kuin
purppuranauha,
suloinen on sinun suusi.
Kuin granaattiomena, kypsyyttään
halkeileva,
on sinun ohimosi sinun huntusi
takana.

⁴ Kaulasi on kuin Daavidin torni,
kerroksittain rakennettu.
Siinä riippuu tuhat kilpeä,
sankareiden kilpiä kaikki.

⁵ Sinun rintasi ovat kuin kaksi
nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoset,
jotka käyvät laitumella liljojen
keskellä.

⁶ Kunnes illan tuuli viriää
ja varjot pitenevät,
minä menen mirhavuorelle
ja suitsukekukkulalle.

⁷ Kaikki sinussa on kaunista,
armaani;
sinussa ei ole yhtäkään virhettä.

⁸ Tule kanssani Libanonilta,
morsiameni,
tule kanssani Libanonilta.
Tule pois Amanan huipulta,
Senirin ja Hermonin huipulta,
leijonien asuinsijoilta,
pantterien vuorilta.”

Sulhanen ylistää morsiamen rakkautta

Sulhanen:

⁹ “Olet vienyt sydämeni, siskoni,
morsiameni,

olet vienyt sydämeni yhdellä
silmäykselläsi,
yhdellä kaulaketjusi helmellä.
¹⁰ Kuinka ihana onkaan rakkautesi,
siskoni, morsiameni!
Kuinka paljon viiniä suloisempi
on sinun rakkautesi,
voiteittesi tuoksu voittaa kaikki
muut tuoksut!
¹¹ Hunajaa tiukkuvat sinun
huulesi, morsiameni,
hunajaa ja maitoa on kielesi alla.
Vaatteittesi tuoksu on kuin
Libanonin tuoksu.”
Rakkauden paratiisi

Sulhanen:

¹² “Olet lukittu puutarha, siskoni,
morsiameni,
lukittu puutarha, sinetöity lähde,
¹³ paratiisi, joka kasvaa
granaattiomenia,
herkullisia hedelmiä,
hennaa ja nardus-lajeja,
¹⁴ nardusta ja saframia,
mausteruokoa ja kanelia
ja kaikkia suitsukepuita,
mirhaa ja aaloeta
sekä parasta balsamia.
¹⁵ Sinä olet puutarhojen lähde,
elävien vetten kaivo,
Libanonilta virtaavien.”

Morsian:

¹⁶ “Herää, pohjatuuli, tule,
etelätuuli,

puhalla puutarhaani, niin että
sen tuoksut leviävät.
Rakkaani tulkoon puutarhaansa
ja syököön sen herkullisia
hedelmiä.”

Sulhanen:

5 ¹ “Olen tullut puutarhaani,
siskoni, morsiameni.
Olen poiminut mirhani ja
balsamini,
olen syönyt hunajaa kennostani,
olen juonut viinini ja maitoni.
Syökää, ystävät,
juokaa ja juopukaa rakkaudesta.”
Morsian unelmoi

Morsian:

² “Minä nukun, mutta sydämeni
valvoo.
Rakkaani kolkuttaa ja sanoo:

Sulhanen:

‘Avaa minulle, siskoseni, armaani,
kyyhkyseni, täydelliseni!
Pääni on täynnä kastetta,
kiharani yön pisaroita.’

Morsian:

³ ‘Olen riisunut ihokkaani –
kuinka voisin pukea sen jälleen
päälleni?
Olen pessyt jalkani –
kuinka voisin tahria ne taas?’
⁴ Rakkaani pisti kätensä
ovenraosta,
ja sisimpäni värähti häntä kohti.

⁵ Minä nousin avaamaan
rakkaalleni,
ja käsistäni tihkui mirhaa,
sormistani sulaa mirhaa salvan
kädensijaan.

⁶ Minä avasin rakkaalleni,
mutta rakkaani oli häipynyt,
mennyt menojaan.
Hänen puhuessaan sieluni
joutui hämilleen.

Minä etsin häntä mutta en
löytänyt,
huusin häntä, mutta hän ei
vastannut minulle.

⁷ Vastaani tulivat vartijat,
jotka kiertävät kaupunkia.
He löivät minua, haavoittivat,
ja riistivät hunnun kasvoiltani,
nuo muurien vartijat.

⁸ Minä vannotan teitä,
te Jerusalemin tyttäret:
jos löydätte rakkaani, mitä
sanotte hänelle?
Sanokaa, että minä olen
rakkaudesta sairas.”

Jerusalemin tyttäret:

⁹ “Miten sinun rakkaasi on
muita parempi,
sinä naisista kaunein?
Miten sinun rakkaasi on
muita parempi,
kun meitä näin vannostat?”

Morsian ylistää sulhasen ihanuutta

Morsian:

¹⁰ “Minun rakkaani on säteilevä
ja verevä,
hän erottuu kymmenientuhansien
joukosta.

¹¹ Hänen päänsä on kultaa,
puhtainta kultaa,
hänen kiharansa palmunlehviä,
mustia kuin korppi.

¹² Hänen silmänsä ovat kuin
kyyhkyset
vesipurojen varsilla.

Ne ovat kylpeneet maidossa
ja istuvat runsauden ääressä.

¹³ Hänen poskensa ovat kuin
balsamilavat,
kuin tuoksuaineiden säiliöt.
Hänen huulensa ovat liljat,
joista tiukkuu sulaa mirhaa.

¹⁴ Hänen käsivartensa ovat
kultatangot,
niihin on upotettu krysolitteja.
Hänen vatsansa on norsunluinen
taideteos,
safiireilla peitetty.

¹⁵ Hänen säärensä ovat
marmoripylväät,
aitokultaisille jalustoille
pystytetyt.

Hän on näöltään kuin Libanon,
ylväs kuin setripuut.

¹⁶ Hänen suunsa on suloisuus,
hän on aivan ihana.

Sellainen on rakkaani, sellainen
ystäväni,
te Jerusalemin tyttäret.”

Minä kuulun rakkaalleni ja hän minulle

Jerusalemin tyttäret:

6¹ “Minne on rakkaasi mennyt,
sinä naisista kaunein?
Minne on rakkaasi lähtenyt,
että voisimme etsiä häntä
yhdessä?”

Morsian:

² “Rakkaani on mennyt
puutarhaansa,
balsamilavojen luo,
paimentamaan laumaansa
puutarhoissa
ja poimimaan liljoja.

³ Minä olen rakkaani oma, ja
rakkaani on minun –
hän, joka paimentaa liljojen
keskellä.”

Sulhanen ylistää morsiamen kauneutta

Sulhanen:

⁴ “Armaani, sinä olet kaunis
kuin Tirsä,
ihana kuin Jerusalemi,
pelottava kuin sotajoukot
lippuineen.

⁵ Käänä silmäsi pois minusta,
sillä ne hurmaavat minut.
Sinun hiuksesi ovat kuin
vuohilauma,
joka laskeutuu Gileadilta.

⁶ Hampaasi ovat kuin lauma
lampaita,
jotka ovat nousseet pesulta.
Kaikilla on parinsa,
ei ole yhtään yksinäistä.

⁷ Kuin granaattiomena,
kypsyyttään halkeileva,
on sinun ohimosi huntusi takana.

⁸ Kuningattaria on
kuusikymmentä,
sivuvaimoja kahdeksankymmentä
ja neitsyitä lukematon määrä.

⁹ Yksi ainoa on minun kyyhkyseni,
täydelliseni,
hän on äitinsä ainokainen,
synnyttäjänsä valio.

Hänet nähdessään neitokset
ylistävät häntä onnelliseksi,
kuningattaret ja sivuvaimot
ylistävät häntä:

¹⁰ “Kuka on tuo, jonka katse on
kuin aamunkoitto?
Hän on kaunis kuin kuu,
kirkas kuin aurinko,
pelottava kuin sotajoukot
lippuineen.”

Morsian:

¹¹ “Menin pähkinätarhaan
katselemaan laakson vehreyttä,
katsomaan, joko viiniköynnös
versoo,

joko granaattiomenapuut
kukkivat.

¹² Ennen kuin aavistinkaan, sieluni
oli asettanut minut
jalon kansani vaunuihin.”

Morsian on täydellisen kaunis

Muut:

7 ¹ “Palaa, palaa, Suulamin neito!
Palaa, palaa, että voimme
katsella sinua!”

Morsian:

“Miksi tahdotte katsella
Suulamin neitoa
kuin kahden sotaleirin karkeloa?”

Sulhanen:

² “Kuinka kauniit ovat jalkasi
kenkineen,
jalosukuinen neito!
Lanteittesi kaarteet ovat
kuin korut,
taitajan käten tekemät.
³ Sinun napasi on pyöreä malja –
sekoitettu viini älköön siitä
puuttuko.
Vatsasi on vehnäkeko,
liljojen ympäröimä.
⁴ Sinun rintasi ovat kuin kaksi
nuorta peuraa,
kuin gasellin kaksoiset.
⁵ Kaulasi on kuin norsunluinen
torni,
silmäsi ovat kuin Hesbonin
lammikot
Bat-Rabbimin portin luona.
Nenäsi on kuin Libanonin torni,
joka katsoo Damaskoon päin.
⁶ Kun Karmel kohoo sinun pääsi,
pääsi hiukset ovat kuin
purppuraa –

niihin kutreihin on kuningas
kiedottu.”

Rakkaimman ihanuus

Sulhanen:

⁷ “Kuinka kaunis oletkaan,
kuinka suloinen,
sinä rakkain, ihanuuksinesi!
⁸ Tällainen on vartalosi: se on
kuin palmupuu,
ja rintasi ovat kuin rypäletertut.
⁹ Minä ajattelin: Nousen
palmupuuhun,
tartun sen hedelmää kantaviin
oksiin.
Olkoot rintasi silloin
kuin viiniköynnöksen rypäleet,
hengityksesi tuoksu kuin
omenien tuoksu
¹⁰ ja suusi kuin hyvä viini.”

Morsian:

“Se valahtaa helposti rakkaaseeni
ja hyväilee nukkuvan huulia.”

Rakkaani, lähtekäämme maalle!

Morsian:

¹¹ “Minä olen rakkaani oma,
ja minuun on hänen halunsa.
¹² Tule, rakkaani,
lähtekäämme maalle,
kylissä yöpykäämme.
¹³ Nouskaamme varhain
viinitarhoihin
katsomaan, joko viiniköynnös
kukkii
ja nuput ovat auenneet,

joko kukkivat
 granaattiomenapuut.
 Siellä minä annan sinulle
 rakkauteni.
¹⁴ Lemmenmarjat tuoksuvat,
 ja oviemme edessä on kaikenlaisia
 herkkuja,
 uusia ja myös vanhoja.
 Sinua varten, rakkaani, olen
 ne säästänyt.”

Älkää häiritkö rakkautta

Morsian:

8 ¹ “Olitpa kuin oma veljeni,
 äitini rintoja imenyt!
 Tapaisin sinut ulkona, suutelin
 sinua,
 eikä kukaan halveksisi minua.
² Minä kuljettaisin sinua, veisin
 äitini taloon,
 hänen, joka on minua opettanut.
 Minä juottaisin sinulle
 mausteviiniä,
 granaattiomenieni mehua.
³ Hänen vasen kätensä on
 minun pääni alla,
 ja hänen oikea kätensä halailee
 minua.
⁴ Minä vannotan teitä, te
 Jerusalemien tyttäret:
 älkää herättäkö, älkää herätelkö
 rakkautta,
 ennen kuin se itse haluaa.”

Rakkaus on väkevä kuin kuolema

Muut:

⁵ “Kuka tuolla tulee erämaasta

rakkaaseensa nojaten?”

Morsian:

“Omenapuun alla minä
 sinut herätin.
 Siellä äitisi kärsi kipuja vuoksesi,
 siellä kärsi kipuja synnyttäjäsi.
⁶ Pane minut sinetiksi sydämellesi,
 sinetiksi käsivarrellesi.
 Rakkaus on väkevä kuin kuolema,
 sen kiivaus on tuima kuin tuonela.
 Sen hehku on kuin tulen hehku,
 Herran liekki.
⁷ Suuret vedet eivät voi rakkautta
 sammuttaa,
 virrat eivät voi sitä tulvaansa
 hukuttaa.
 Jos joku tarjoaisi talonsa ja
 tavaransa rakkauden
 hinnaksi,
 häntä vain halveksittaisiin.”

Veljet kiusoittelevat sisartaan

Morsiamen veljet:

⁸ “Meillä on pieni sisko,
 jolla ei vielä ole rintoja.
 Mitä teemme siskollemme silloin,
 kun häntä aletaan kysellä?
⁹ Jos hän on muuri,
 rakennamme sille hopeisen
 harjan.
 Jos hän on ovi,
 vahvistamme sen setrilaudoin.”

Morsian:

¹⁰ “Minä olen muuri,
 ja rintani ovat kuin tornit.

Mutta nyt olen hänen silmissään
kuin antautumaan valmis.

¹¹ Salomolla oli viinitarha
Baal-Haamonissa.

Hän antoi viinitarhan vartijoiden
huostaan.

Joku antaisi sen hedelmistä
tuhat sekeliä hopeaa.

¹² Minun viinitarhani on edessäni.
Ne tuhat sekeliä olkoot
sinun, Salomo,
ja hedelmien vartijat saakoot
kaksisataa.”

Riennä rakkaani!

Sulhanen:

¹³ “Hedelmätarhojen asujatar,
ystävät kuuntelevat ääntäsi.
Anna minunkin kuulla sitä.”

Morsian:

¹⁴ “Riennä, rakkaani,
ja ole kuin gaselli
tai nuori peura
tuoksuvilla vuorilla.”

JESAJAN KIRJA

SYNTI TUO TUOMION, 1 – 39

SANOMA HERRAN KANSALLE, 1 – 12

Israel on luopunut Herrasta

1 ¹ Jesajan, Aamoksen pojan, näky
Juudasta ja Jerusalemista, jonka
hän näki Juudan kuninkaiden
Ussian, Jootamin, Aahaksen ja
Hiskian päivinä.

² Kuulkaa, taivaat, kuuntele, maa,
sillä Herra puhuu:

Minä kasvatin lapsia, sain
heidät suuriksi,
mutta he luopuivat minusta.

³ Härkä tuntee omistajansa
ja aasi isäntänsä seimen,
mutta Israel ei tunne,
minun kansani ei ymmärrä.

⁴ Voi syntistä sukua,
kansaa, jota syyllisyys raskaana
painaa!

Voi pahantekijöiden siementä,
kelvottomia lapsia!

He ovat hylänneet Herran,
pitäneet Israelin Pyhää
pilkkanaan,

he ovat kääntyneet pois.

⁵ Mihin teitä vielä pitäisi lyödä,
kun yhä jatkatte luopumustanne?
Koko pää on kipeä, koko
sydän sairas.

⁶ Jalkapohjista päälakeen asti

ei ole tervettä paikkaa,
ainoastaan ruhjeita ja kuhmuja
ja vereksiä haavoja,
joita ei ole puhtaaksi puristettu
eikä sidottu

eikä öljyllä pehmitetty.

⁷ Teidän maanne on autiona,
kaupunkinne ovat tulella poltetut.
Muukalaiset syövät teidän
peltojanne

teidän silmienne edessä.

Ne ovat autioina kuin ainakin
muukalaisten hävittämät.

⁸ Jäljellä on tytär Siion yksinään
kuin maja viinitarhassa,
kuin vartiolava kurkkumaalla,
kuin saarrettu kaupunki.

⁹ Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt
meistä jäännöstä,

vaikka vähäistäkin,
meidän olisi käynyt kuin Sodoman,
olisimme tulleet Gomorran
kaltaisiksi.

Ulkonainen jumalanpalvelus on turhaa

¹⁰ Kuulkaa Herran sana,
te Sodoman päämiehet,
kuuntele Jumalamme opetusta,
sinä Gomorran kansa.

¹¹ Mitä merkitsevät minulle teidän
runsaat teurasuhrinne?
sanoo Herra.

Minä olen saanut kyllekseni
polttouhripässeistä
ja syöttöeläinten rasvasta.

Ei minua miellytä mullikoiden,
karitsoiden eikä pukkien veri.

¹² Kun te tulette minun
kasvojeni eteen,
kuka sitä teiltä vaatii –
minun esipihojeni tallaamista?

¹³ Älkää enää tuoko minulle
turhaa ruokauhria,
suitsutus on minulle iljetystä.
Uusikuu, sapatti ja kokouksen
kuuluttaminen –
en voi sietää vääryyttä ja
juhlakokousta.

¹⁴ Minun sieluni vihaa teidän
uusiakuitanne ja
juhla-aikojanne.

Niistä on tullut minulle kuorma,
jota olen väsynyt kantamaan.

¹⁵ Kun te ojennatte kätenne,
minä peitän teiltä silmäni.
Vaikka kuinka paljon rukoilisitte,
minä en kuule.
Teidän kätenne ovat verta täynnä.
¹⁶ Peseytykää, puhdistautukaa,
viekää pahat tekonne pois minun
silmieni edestä.

Lakatkaa tekemästä pahaa.

¹⁷ Oppikaa tekemään hyvää,
tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta,
ojentakaa sortajaa,
hankkikaa orvolle oikeus,
ajakaa lesken asiaa.

Tuomio ja arma

¹⁸ Tulkaa, käykäämme oikeutta
keskenämme,
sanoo Herra.

Vaikka teidän syntinne ovat
verenpunaiset,
ne tulevat lumivalkeiksi,
vaikka ne ovat purppuranväriset,
ne tulevat villanvalkoisiksi.

¹⁹ Jos suostutte kuulemaan minua,
saatte syödä maan hyvyyttä,

²⁰ mutta jos ette suostu vaan
niskoittelette,
miekka syö teidät.

Sillä Herran suu on puhunut.

Jerusaleminkin uskottomuus ja puhdistus

²¹ Kuinka onkaan portoksi tullut
uskollinen kaupunki!

Se oli täynnä oikeutta,
siellä asui vanhurskaus,
mutta nyt murhamiehet.

²² Sinun hopeasi on muuttunut
kuonaksi,

jalo viinisi on vedellä laimennettu.

²³ Päämiehesi ovat kapinoitsijoita
ja varkaiden tovereita,
kaikki he rakastavat lahjuksia
ja tavoittelevat palkkioita.
He eivät hanki orvolle oikeutta,
lesken asia ei pääse
heidän eteensä.

²⁴ Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra Sebaot, Israelin Väkevä:
Voi heitä!

Minä tyydytän vihani
vastustajissani,
minä kosten vihollisilleni.

²⁵ Minä käänän käteni sinua kohti
ja puhdistan sinusta kuonan
kuin lipeällä
ja poistan sinusta kaiken tinan.

²⁶ Minä palautan sinun tuomarisi
entiselleen
ja neuvosmiehesi sellaisiksi kuin
he alkuaan olivat.
Sen jälkeen sinua kutsutaan
vanhurskauden kaupungiksi
ja uskolliseksi kaupungiksi.

Siion lunastetaan, luopiot hukkuvat

²⁷ Siion lunastetaan oikeudella ja
sen kääntyneet vanhurskaudella.

²⁸ Mutta kapinalliset ja syntiset
joutuvat kaikki turmioon,
ja ne, jotka hylkäävät Herran,
tuhoutuvat.

²⁹ Te saatte häpeän tammista,
joita te himoitsitte,
ja tunnette häpeää puutarhojen
vuoksi,
jotka te valitsitte.

³⁰ Teidän käy kuin tammen,
jonka lehdet lakastuvat,
kuin puutarhan, joka on
vailla vettä.

³¹ Mahtimiehestä tulee
tappuratukko
ja hänen teostaan kipinä.
Molemmat palavat yhdessä,
eikä sammuttajaa ole.

Tuleva rauhan aika

2 ¹ Sana Juudasta ja Jerusale-
mista; Jesajan, Aamoksen po-
jan, näky.

² Päivien lopulla tapahtuu,
että Herran temppelin vuori
seisoo lujana,
ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista.

Kaikki kansat virtaavat sinne.

³ Monet kansat lähtevät
liikkeelle sanoen:

“Tulkaa, nouskaamme Herran
vuorelle,

Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen
polkujaan.

Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana.”

⁴ Hän tuomitsee kansakuntien
välit,

jakaa oikeutta monille kansoille.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.
Kansa ei nosta miekkaa
kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele
sotimaan.

⁵ Tulkaa, Jaakobin heimo,
vaeltakaamme Herran
valkeudessa.

Herran päivä masentaa ihmisten ylpeyden

⁶ Sinä hylkäsit kansasi, Jaakobin
heimon,
koska se oli täynnä Idän tapoja.
Maa on kuin Filistea, täynnä
ennustelijoita;

muukalaisten kanssa lyödään
kättä.

⁷ Heidän maansa tuli täyteen
hopeaa ja kultaa,
eikä heidän aarteillaan
ole määrää.

Heidän maansa tuli täyteen
hevosia,

eikä heidän vaunuillaan
ole loppua.

⁸ Heidän maansa tuli täyteen
epäjumalia.

He kumartavat kättensä tekoa,
sitä, minkä ovat sormillaan
valmistaneet.

⁹ Ihminen masentuu,
ja mies painuu maahan,
mutta älä anna heille anteeksi.

¹⁰ Mene kallion kätköön,
piiloudu maan peittoon
Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan
pakoon.

¹¹ Ihmisten ylpeät silmät
painuvat maahan,
miesten pöyhkeys masentuu.
Sinä päivänä Herra yksin on
ylhäinen.

¹² Herran Sebaotin päivä kohtaa
kaikkea ylpeää ja pöyhkeää
ja kaikkea korkeaa, niin että se
painuu maahan,

¹³ Se kohtaa Libanonin setripuita,
ylväitä ja korkeita,
kaikkia Baasanin tammia,

¹⁴ kaikkia ylväitä vuoria
ja kaikkia korkeita kukkuloita,

¹⁵ kaikkia korkeita torneja

ja kaikkia vahvoja muureja,

¹⁶ kaikkia Tarsiin-laivoja

ja kaikkia uljaita aluksia.

¹⁷ Silloin ihmisten ylpeys
masentuu,

ja miesten pöyhkeys
painuu maahan.

Sinä päivänä Herra yksin on
ylhäinen,

¹⁸ mutta epäjumalat katoavat
kaikki tyynni.

¹⁹ Ihmiset menevät kallioluoliin
ja maakuoppiin

Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan
pakoon,

kun hän nousee maata
kauhistuttamaan.

²⁰ Sinä päivänä ihmiset viskaavat
myyrille ja lepakoille
hopea- ja kultajumalansa,
jotka he ovat tehneet
palvottavikseen.

²¹ He menevät kallionkoloihin
ja kallionhalkeamiin
pakoon Herran kauhistavuutta
ja hänen ylhäistä kirkkauttaan,
kun hän nousee maata
kauhistuttamaan.

²² Lakatkaa siis luottamasta
ihmisiin,
joilla on vain henkäys
sieraimissaan.

Minkä arvoisia he ovat?

Jerusalem in rappio ja kukistuminen

3 ¹ Katso, Herra, Herra Sebaot,
ottaa pois

Jerusalemilta ja Juudalta tuen
ja turvan:

kaiken leivän tuen

ja kaiken veden tuen,

² sankarin ja soturin,

tuomarin ja profeetan,

ennustajan ja vanhimman,

³ viidenkymmenenpäällikön ja
korkea-arvoisen,
neuvonantajän, taitavan mestarin
ja loitsujen taitajan.

⁴ Nuorukaiset minä annan
heille ruhtinaiksi,
ja pahanilkiset hallitsevat heitä.

⁵ Kansassa kukin sortaa toistaan,
jokainen lähimmäistään.
Nuorukainen rehentelee vanhaa
miestä vastaan,
halveksittu kunnianarvoisaa
vastaan.

⁶ Kun veli tarttuu veljeensä
isänsä talossa ja sanoo:
"Sinulla on viitta, rupea sinä
ruhtinaaksemme
ja ota hoitoosi tämä rauniokasa",
⁷ niin tämä korottaa sinä päivänä
äänensä ja vastaa:
"Ei ole minusta haavoja sitomaan.
Talossani ei ole leipää eikä
vaatteita,
älkää tehkö minusta kansan
ruhtinasta."

⁸ Sillä Jerusalemin kompastuu ja
Juuda kaatuu,
koska heidän sanansa ja tekonsa
ovat Herraa vastaan.
He uhmaavat hänen kirkkautensa
katsetta.

⁹ Heidän kasvojensa hahmo
todistaa heitä vastaan.
Syntinsä he tuovat julki kuin
sodomalaiset,
eivät he niitä salaa.
Voi heitä!

Itselleen he pahaa tekevät.

¹⁰ Sanokaa vanhurskaasta, että
hänen käy hyvin;
vanhurskaat saavat nauttia
tekojensa hedelmistä.

¹¹ Voi jumalatonta! Hänen
käy pahoin,
sillä hänen kättensä teot
maksetaan hänelle.

Kansan johtajat tuomitaan

¹² Minun kansani valtiat
ovat lapsia,
ja naiset sitä hallitsevat.
Kansani, sinun johtajasi ovat
eksyttäjiä,
he ovat hämmentäneet polkujesi
suunnan.

¹³ Herra asettuu käymään
oikeutta,
nousee tuomitsemaan kansoja.

¹⁴ Herra käy tuomiolle kansansa
vanhimpia
ja sen päämiehiä vastaan.
Te olette turmelleet viinitarhan,
teidän taloissanne on kurjilta
ryöstettyä tavaraa.

¹⁵ Kuinka saatatte runnella
minun kansaani
ja ruhjoa kurjien kasvot?
sanoo Herra, Herra Sebaot.

Siionin turhamaisten naisten rangaistus

¹⁶ Herra sanoo: Siionin tyttäret
ovat tulleet ylpeiksi,
kulkevat kaula kenossa ja
silmillään keimaillen,
astua sipsuttelevat ja kilistelevät
nilkkarenkaitaan.

¹⁷ Sen vuoksi Herra tekee Siionin
tytärten päälaet rupisiksi,
Herra paljastaa heidän häpynsä.

¹⁸ Sinä päivänä Herra poistaa
upeat nilkkarenkaat, otsanauhat
ja puolikuukorut,

¹⁹ korvarenkaat, rannerenkaat
ja hunnut,

²⁰ juhlapäähineet, nilkkavitjat
ja rintavyöt,

hajustepullot ja amuletit,

²¹ sormukset ja nenärenkaat,

²² juhlapuvut, viitat, hartiahuivit
ja kukkarot,

²³ käsipeilit ja hienopellavaiset
paidat,

päähineet ja harsohuivit.

²⁴ Silloin tuoksun sijaan
tulee löyhkä,

vyön sijaan nuora,

kampausten sijaan kaljuus,

hienojen vaatteiden sijaan
säkkipuku,

kauneuden sijaan polttomerkki.

Siionin miehet kaatuvat sodassa

²⁵ Sinun miehesi, Siion, kaatuvat
miekkaan,

sinun sankarisi sortuvat sodassa.

²⁶ Siionin portit valittavat ja
vaikeroivat,

typötyhjänä se istuu maassa.

4 ¹ Seitsemän naista tarttuu
sinä päivänä yhteen
mieheen ja sanoo:

“Me syömme omaa leipäämme
ja pukeudumme omiin
vaatteisiimme,

kunhan vain meidät otetaan
sinun nimiisi.

Ota pois meidän häpeämme.”

Puhdistetun Siionin kirkkaus

² Sinä päivänä on Herran vesa
oleva Israelin pelastuneille ihana
ja kunniakas ja maan hedelmä on
heille rehevä ja kukoistava. ³ Niitä,
jotka ovat säilyneet Siionissa ja jää-
neet jäljelle Jerusalemiin, kutsutaan
pyhiksi, kaikkia, jotka on kirjoitettu
elävien kirjaan Jerusalemissa. ⁴ Kun
Herra on pessyt pois Siionin tytärten
saatan ja huuhtonut Jerusalemista
sen verivelat tuomion ja puhdis-
tuksen hengellä, ⁵ Herra luo Siio-
nin vuorelle koko asuinsijansa ja sen
juhlakokousten ylle päivän ajaksi pil-
ven ja savun ja yön ajaksi liekehtivän
tulen hohteen. Kaiken kirkkauden
yllä on oleva suojakatos ⁶ ja maja
antamassa varjoa päivän helteeltä
sekä turvaamassa ja suojaamassa
rajuilmalta ja sateelta.

Israel on Herran viinitarha

5 ¹ Minä tahdon laulaa
ystävästäni,
rakkaan ystäväni laulun hänen
viinitarhastaan.

Ystävälläni oli viinitarha
hedelmällisellä
vuorenrinteellä.

² Hän kuokki sen, perkasi siitä kivet
ja istutti siihen jaloja
viiniköynnöksiä.

Hän rakensi sen keskelle tornin
ja louhi sinne myös viinikuurnan.

Hän odotti sen tuottavan
hyviä rypäleitä,
mutta se tuottikin huonoja
hedelmiä.

³ Ja nyt, Jerusalemin asukkaat
ja Juudan miehet,
olkaa tuomareina minun ja
viinitarhani välillä.

⁴ Mitä viinitarhalleni vielä
olisi tehtävä?
Mitä jätin tekemättä?
Miksi se tuotti huonoja hedelmiä,
vaikka odotin sen tuottavan
hyviä rypäleitä?

⁵ Nyt minä ilmoitan teille,
mitä teen viinitarhalleni:
Minä poistan siitä
piikkipensasaidan,
niin että se jää turmeltavaksi,
hajotan siitä kivimuurin,
niin että se jää tallattavaksi.

⁶ Minä jätän sen joutomaaksi,
ei sitä enää leikata eikä kuokita,
vaan se kasvaa ohdaketta ja
orjantappuraa.

Minä kiellän pilviä satamasta
sille vettä.

⁷ Herran Sebaotin viinitarha
on Israelin huone,
ja Juudan miehet ovat hänen
istutuksensa, josta
hän iloitsi.

Hän odotti oikeutta, mutta
tulikin turmelus,
ja vanhurskautta, mutta tulikin
vaikerrus.

Voi-huutoja synninharjoittajille

⁸ Voi teitä, jotka liitätte
talon taloon,
yhdistätte pellon peltoon,
kunnes ei enää jää tilaa,
ja te yksin asutte maassa.

⁹ Korviini kuului Herran
Sebaotin sana:
Totisesti, monet talot jäävät
autioiksi,
suuret ja kauniit rakennukset
asukasta vaille.

¹⁰ Kymmenen auranalan viinitarha
tuottaa vain yhden
bat-mitan viiniä
ja hoomerin kylvä eefa-mitallisen
viljaa.

¹¹ Voi niitä, jotka aamusta varhain
juoksevat väkijuoman perässä
ja iltamyöhään asti
viipyvät viinistä hehkuvina!

¹² Heillä on lyyrat, harput
ja rummut,
huilut ja viinit pidoissaan,
mutta Herran tekoja he
eivät huomaa,
eivät näe hänen kättensä töitä.

¹³ Sen vuoksi kansani joutuu
pakkosiirtolaisuuteen
ennalta arvaamatta.
Sen ylhäiset näkevät nälkää,
ja rahvaan meluava joukko
näantyy janoon.

¹⁴ Sen vuoksi tuonela levittää
kitansa ammolleen,
avaa suunsa suunnattomaksi.

Sinne vaipuvat sen loistavat
ylimykset,
sinne meluava rahvaan joukko,
kaikki ilonpitäjät.
¹⁵ Ihminen joutuu taipumaan alas,
ja mies painuu maahan,
maahan painuvat ylpeitten silmät.
¹⁶ Mutta Herra Sebaot on ylhäinen
tuomitessaan,
pyhä Jumala on pyhä
vanhurskaudessaan.
¹⁷ Karitsat käyvät siellä kuin
laitumillaan,
ja muukalaiset syöttävät karjaansa
rikkaitten rauniopaikoilla.
¹⁸ Voi niitä, jotka vetävät
perässään syyllisyyttä
turhuuden köysillä,
syntiä kuin vaunuja valjailla,
¹⁹ niitä, jotka sanovat: "Pitäköön
hän kiirettä,
tehköön pian tekonsa, niin että
me sen näemme.
Lähestyköön ja toteutukoon
Israelin Pyhän suunnitelma,
niin että me sen huomaamme!"
²⁰ Voi niitä, jotka sanovat
pahaa hyväksi
ja hyvää pahaksi,
jotka kääntävät pimeyden
valkeudeksi
ja valkeuden pimeydeksi,
jotka tekevät karvaan makeaksi
ja makean karvaaksi!
²¹ Voi niitä, jotka ovat viisaita
omissa silmissään
ja ymmärtäviä omasta mielestään!

²² Voi niitä, jotka ovat sankareita
viinin juonnissa
ja voimamiehiä väkijuoman
sekoittamisessa,
²³ jotka lahjuksesta julistavat
syyllisen syyttömäksi
ja riistävät oikeuden siltä, joka
on oikeassa.
²⁴ Sen tähden: niin kuin tulen
kieli syö oljenkorret
ja kuloheinä häviää liekkiin,
niin mätänee heidän juurensa
ja heidän kukkansa hajoaa
tomuna ilmaan,
sillä he ovat hylänneet Herran
Sebaotin opetuksen
ja pitäneet pilkkanaan Israelin
Pyhän sanaa.
²⁵ Sen tähden Herran viha syttyi
kansaansa kohtaan.
Hän ojensi kätensä heitä vastaan
ja löi heitä,
niin että vuoret vapisivat
ja heidän ruumiinsa lojuivat
tunkiona keskellä katuja.
Tästä kaikesta hänen vihansa
ei ole asettunut,
vaan hänen kätensä on yhä
ojennettuna.

Kaukainen kansa tulee rankaisemaan Israelia

²⁶ Hän pystyttää viirin kaukaiselle
kansalle
ja viheltää sen luokseen
maan ääristä.
Ja katso, se rientää, se tulee
nopeasti.

²⁷ Ei kukaan heistä väsy eikä
kompastu,
ei kukaan torku eikä nuku.
Heidän vyönsä ei irtoa vyötäisiltä,
heidän kengistään ei katkea hihna.
²⁸ Sen kansan nuolet on teroitettu,
sen jouset kaikki jännitetty.
Sen hevosten kaviot ovat
kuin piikiveä
ja sen vaunujen pyörät kuin
rajuilma.
²⁹ Se karjuu kuin leijona,
se karjuu kuin nuoret leijonat.
Ärjyjen se tempaa saaliin ja
vie sen pois,
eikä pelastajaa ole.
³⁰ Se ärjyy saaliilleen sinä päivänä
kuin ärjyvä meri.
Jos maata tähyillään, nähdään
pimeyttä ja ahdistusta,
ja valo on pimennyt synkkiin
pilviin.

Jesajan näky ja kutsu profeetaksi

6 ¹ Kuningas Ussian kuolinvuonna
minä näin Herran istuvan
korkealla ja ylhäisellä valtaistui-
mella, ja hänen viittansa liepeet
täyttivät temppelin. ² Sen yläpuo-
lella seisoivat serafit, joilla oli kul-
lakin kuusi siipeä. Kahdella he peit-
tivät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja
kahdella he lensivät. ³ He huusivat
toisilleen:

“Pyhä, pyhä, pyhä on
Herra Sebaot;

koko maa on täynnä hänen
kunniaansa.”

⁴ Ovenpielet ja kynnykset vapisivat
heidän huutonsa äänestä, ja huone
tuli täyteen savua. ⁵ Niin minä sa-
noin: “Voi minua! Minä olen tu-
hon oma, sillä minulla on saastaiset
huulet ja minä asun kansan keskellä,
jolla on saastaiset huulet. Ovathan
silmäni nähneet kuninkaan, Herran
Sebaotin.”

⁶ Silloin yksi serafeista lensi luok-
seni kädessään hehkuva hiili, jonka
hän oli pihdeillä ottanut alttarilta.
⁷ Hän kosketti sillä suutani ja sanoi:
“Katso, tämä on koskettanut sinun
huuliasi. Sinun syyllisyytesi on pois-
tettu ja syntisi sovitettu.”

⁸ Sitten kuulin Herran äänen sano-
van: “Kenet minä lähetän? Kuka läh-
tee meidän puolestamme?” Minä
sain: “Tässä minä olen, lähetä
minut.”

⁹ Niin hän sanoi: “Mene ja sano
tälle kansalle: ‘Kuulemalla
kuulkaa älkääkä ymmärtäkö,
näkemällä nähkää älkääkä
käsittäkö.’”

¹⁰ Paaduta tämän kansan sydän,
koveta sen korvat, sokaise
sen silmät,
ettei se näkisi silmillään,
ei kuulisi korvillään,
ei ymmärtäisi sydämellään
eikä kääntyisi ja tulisi
parannetuksi.”

¹¹ Minä kysyin: ”Kuinka pitkäksi aikaa, Herra?”

Hän vastasi: ”Siihen asti, kunnes kaupungit ovat autioina, asukkaita vailla, talot tyhjinä ihmisistä ja pellot hävitetty autioiksi.

¹² Herra karkottaa ihmiset kauas, ja suuri osa maata jää hylätyksi.

¹³ Jos siellä on jäljellä kymmenesosakin, niin sekin hävitetään.

Mutta niin kuin tammesta ja rautatammesta jää kaadettaessa kanto, niin jää siitäkin.

Se kanto on pyhä siemen.”

Rohkaisun sana kuningas Aahakselle

7 ¹ Juudan kuninkaan Aahaksen, Jootamin pojan, Ussian pojanpojan, aikana lähtivät Resin, Aramin kuningas, ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, sotimaan Jerusalemia vastaan, mutta he eivät kyenneet sotimaan sitä vastaan voitokkaasti. ² Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin, että Aram oli leiriytynyt Efraimiin, kuninkaan ja hänen kansansa sydän vapisi niin kuin metsän puut vapisevat tuulen voimasta.

³ Silloin Herra sanoi Jesajalle: ”Mene poikasi Sear-Jaasubin kanssa Aahasta vastaan Yläaltaan vesijohdon päähän Pyykinpesijänsä tielle ⁴ ja sano hänelle: Katso, että pysyt

rauhallisena, älä pelkää, älköön sydämesi arkaillko noita kahta savuavaa kekäleempätkää – Resinin ja Aramin sekä Remaljan pojan vihanvimmaa. ⁵ Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet sinua vastaan pahaa ja sanoneet: ⁶ ”Me lähdemme Juudaa vastaan, lyömme sen kauhulla, valtaamme sen itsellemme ja asetamme sinne kuninkaaksi Taabalin pojan.”

⁷ Näin sanoo Herra, Herra: Ei se onnistu, eikä niin tapahdu.

⁸ Sillä Aramin pää on Damasko, ja Damaskon pää on Resin. Vielä kuusikymmentäviisi vuotta, ja Efraim on murskattu, eikä se enää ole kansa.

⁹ Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika.

Ellette usko, niin ette kestä.”

Merkki Herralta: Immanuel

¹⁰ Herra puhui jälleen Aahakselle ja sanoi hänelle: ¹¹ ”Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tai ylhäältä korkeudesta.” ¹² Mutta Aahas vastasi: ”En pyydä enkä kiusaa Herraa.”

¹³ Siihen Jesaja lausui: ”Kuulkaa, Daavidin suku: eikö teille riitä, että te väsyttätte ihmiset, kun vielä minun Jumalanikin väsyttätte itseenne?”

¹⁴ Sen vuoksi Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee ras-kaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. ¹⁵ Kermaa

ja hunajaa hän syö siinä iässä, joloin oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.¹⁶ Mutta ennen kuin poika on oppinut hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, joutuu hylätyksi maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut.”

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

¹⁷ ”Herra antaa tulla sinulle, sinun kansallesi ja isäsi suvulle ajan, josta ei ole ollut siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta – Herra antaa tulla Assurin kuninkaan.

¹⁸ Sinä päivänä tapahtuu, että Herra viheltää kärpäsilä

Egyptin virtojen ääriellä ja mehiläisille Assurin maassa.

¹⁹ Ne tulevat kaikki ja laskeutuvat puronrotkoihin ja kallionhalkeamiin, kaikkiin piikkipensaisiin ja kaikille juottopaikoille.

²⁰ Sinä päivänä Herra ajaa partaveitsellä,

joka on palkattu virran tuolta puolen,

Assurin kuninkaalla, hiukset ja häpykarvat; viepä se vielä parrankin.

²¹ Siihen aikaan mies pitää hiehon ja pari lammasta,

²² mutta runsaan maidontulon tähden hän syö voita –

voita ja hunajaa syövät kaikki maahan jäljelle jääneet.

²³ Siihen aikaan jokainen paikka, jossa kasvaa

tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat sekeliä,

joutuu orjantappuroiden ja ohdakkeiden valtaan.

²⁴ Nuolet ja jousi mukana sinne on mentävä,

sillä koko maa on orjantappuran ja ohdakkeen vallassa.

²⁵ Ei yhdellekään niistä vuorista, joita nyt perataan kuokalla, enää kukaan mene orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta.

Ne jäävät härkien laitumeksi ja lampaiden tallattaviksi.”

Merkki kansalle

8¹ Herra sanoi minulle: ”Ota iso taulu ja kirjoita siihen selkein kirjaimin ‘Maher-Saalal-Haas-Bas’.”

² Niin minä otin itselleni luotettavat todistajat, pappi Uurian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

³ Sitten minä lähestyin profeettavaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: ”Anna pojalle nimeksi Maher-Saalal-Haas-Bas.

⁴ Sillä ennen kuin poika oppii sanomaan ‘isäni’ ja ‘äitini’, viedään Damaskon rikkaudet ja Samarian ryöstösaalis Assurin kuninkaan eteen.”

Assurin hyökyaalto Juudaan

⁵ Herra puhui minulle jälleen ja sanoi näin:

⁶ “Koska tämä kansa halveksii
Siiloahin hiljaa virtaavia
vesiä
ja iloitsee Resinistä ja Remaljan
pojasta,
⁷ niin katso, Herra antaa vyöryä
heidän ylitseen virran vedet,
valtavat ja suuret:
Assurin kuninkaan ja kaiken
hänen mahtinsa.
Virta nousee yli kaikkien uomiensa
ja tulvii yli kaikkien äyräittänsä.
⁸ Se tunkeutuu Juudaan,
peittää tulvallaan maan, ulottuu
kaulaan saakka.
Se levittää siipensä ja täyttää
sinun maasi, Immanuel,
laidasta laitaan.”
⁹ Nostakaa sotahuuto, kansat,
kuitenkin kukistutte.
Kuulkaa, kaikki maan ääret:
varustautukaa, kuitenkin
kukistutte,
varustautukaa, kuitenkin
kukistutte.
¹⁰ Tehkää yhdessä suunnitelma:
se raukeaa,
puhukaa mitä puhutte, ei
se menesty,
sillä Jumala on meidän
kanssamme.

Loukkauskivi ja kompastuksen kallio

¹¹ Näin Herra sanoi minulle, kun
hänen kätensä voima oli päälläni.
Hän varoitti minua vaeltamasta tä-
män kansan tietä:

¹² “Älkää kutsuko salaliitoksi
kaikkea,
mitä tämä kansa salaliitoksi
kutsuu.
Älkää pelätkö, mitä se pelkää,
älkääkään kauhistuko.
¹³ Herra Sebaot pitääkään pyhänä,
pelätkään ja kauhistukaa häntä.
¹⁴ Hän on oleva pyhäkkö.
Hänestä tulee loukkauskivi ja
kompastuksen kallio
molemmille Israelin
kuningashuoneille,
loukku ja ansa Jerusalemin
asukkaille.
¹⁵ Monet heistä kompastuvat,
kaatuvat ja ruhjoutuvat,
monet joutuvat ansaan ja
jäävät kiinni.
¹⁶ Sido todistus yhteen,
lukitse laki sinetillä minun
opetuslapsiini.”
¹⁷ Minä odotan Herraa, vaikka
hän on kätkenyt kasvonsa Jaako-
bin suvulta. Minä panen toivoni
häneen. ¹⁸ Katso, minä ja lapset,
jotka Herra on minulle antanut, me
olemme Herran Sebaotin merkkeinä
ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka
asuu Siionin vuorella.

Kansaa kohtaa synkeys ja pimeys

¹⁹ Kun teille sanotaan: “Kysykään
vainajahengiltä ja tietäjähengiltä,
jotka supisevat ja mumisevat”,
niin vastatkaa: “Eikö kansa kysyisi
Jumaltaan? Kuolleiltako elävien
puolesta?” ²⁰ Pysykään laissa ja

todistuksessa. Elleivät he näin sano,
ei heille aamunkoittoa tule.

²¹ He kulkevat pitkin maata
kärsien vaivaa ja nälkää.
Nälissään he ärtyvät ja kiroavat
kuninkaansa ja Jumalansa.
He luovat silmänsä korkeuteen,
²² he katsahtavat maan puoleen,
mutta katso, vain ahdistavaa
pimeyttä,
tuskaista synkeyttä.

Heidät on syösty pimeyteen.

²³ Mutta tuskainen ei jää
synkeyteen.
Entiseen aikaan Herra teki
halveksituksi
Sebulonin maan ja Naftalin maan,
mutta tulevina aikoina hän saattaa
kunniaan meren tien,
Jordanin tuonpuoleisen alueen,
pakanoiden Galilean.

Ennustus Messiaan syntymästä

9 ¹ Kansa, joka pimeydessä
vaelttaa,
näkee suuren valon.
Niille, jotka asuvat
kuolemanvarjon maassa,
loistaa valkeus.
² Sinä teet kansan suureksi,
annat sille suuren ilon.
He iloitsevat sinun edessäsi
niin kuin sadonkorjuun aikana
iloitaan,
niin kuin saaliinjaolla riemuitaan.
³ Sillä heidän kuormansa ikeen,
heidän hartioitaan rasittavan
kantotangon

ja heidän käskijänsä sauvan
sinä särjet niin kuin Midianin
päivänä.

⁴ Kaikki taistelun melskeeseen
marssineet sotasaappaat
ja veren tahrimat vaatteet
poltetaan,

tulen ruuaksi ne joutuvat.

⁵ Sillä lapsi on meille syntynyt,
poika on meille annettu.
Hänen harteillaan on herruus,
ja hänen nimensä on Ihmeellinen
Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, lankaikkinen
Isä, Rauhanruhtinas.

⁶ Herruus on oleva suuri ja
rauha loppumaton
Daavidin valtaistuimella ja hänen
valtakunnallaan.

Se vahvistetaan ja lujitetaan
oikeudella ja vanhurskaudella
nyt ja ikuisesti.

Herran Sebaotin kiivaus tekee sen.

Herran käsi rankaisee Israelia

⁷ Herra lähetti sanan Jaakobille,
se iski Israeliin,

⁸ sen sai tuntee koko kansa,
Efraim ja Samarian asukkaat.
Mutta he sanoivat ylpeydessään
ja sydämensä pöyhkeydessä:

⁹ ”Tiiliseinät sortuivat maahan,
mutta me rakennamme
hakatuista kivistä,
Metsäviikunapuut hakattiin
poikki,
mutta me korvaamme ne
setripuilla.”

¹⁰ Silloin Herra nostatti Resinin
väen ahdistamaan Israelia
ja yllytti sen vihollisia.
¹¹ Aramilaiset edestä ja
filistealaiset takaa
söivät Israelia suun täydeltä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.
¹² Mutta kansa ei palannut
kurittajansa luo
eikä etsinyt Herraa Sebaotia.
¹³ Sen vuoksi Herra katkaisee
Israelilta pään ja hännän,
palmunlatvan ja kaislanvarret
samana päivänä.
¹⁴ Vanhin ja arvohenkilö on pää,
mutta profeetta, joka opettaa
valhetta, on häntä.
¹⁵ Tämän kansan johtajista
tuli eksyttäjiä,
ja johdettavat joutuivat
sekasorron valtaan.
¹⁶ Sen tähden Herra ei iloitse
sen nuorista miehistä
eikä armahda sen orpoja ja leskiä,
sillä he ovat kaikki jumalattomia
ja pahantekijöitä.
Jokainen suu puhuu
mielettömyyttä.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.
¹⁷ Sillä jumalattomuus palaa
kuin tuli,

joka kuluttaa orjantappurat
ja ohdakkeet
ja sytyttää metsän tiheiköt,
niin että ne tupruavat savuna
korkealle.
¹⁸ Herran Sebaotin vihasta maa
syttyy palamaan,
kansa on kuin tulen ruokaa.
Toinen toistaan he eivät sääli.
¹⁹ He ahmivat oikealta, mutta
yhä on nälkä,
he syövät vasemmalta, mutta
eivät saa kyllikseen.
Jokainen syö oman käsivartensa
lihaa.
²⁰ Manasse syö Efraimia ja
Efraim Manassea,
ja yhdessä molemmat käyvät
Juudan kimppuun.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
vielä on hänen kätensä
ojennettuna.

Voi-huuto väärintekijöille

10 ¹ Voi niitä, jotka säättävät
kelvottomia lakeja
ja laativat vääriä tuomioita
² vääntääkseen vääräksi
vähäosaisten asian
ja riistääkseen kansani kurjilta
oikeuden,
niin että lesket joutuvat heidän
saaliikseen
ja orvot heidän ryöstettäväikseen.
³ Mutta mitä te teette tilinteon
päivänä,

kaukaa saapuvan rajuilman
kourissa?

Kenen turviin pakenette
apua saamaan
ja minne jätätte kalleutenne?

⁴ Ei auta kuin vaipua vangittujen
joukkoon

tai kaatua surmattujen sekaan.
Kaikesta tästä ei hänen vihansa
ole asettunut,
ja vielä on hänen kätensä
ojennettuna.

Assur on Jumalan vihan vitsa

⁵ Voi Assuria, minun vihani vitsaa!
Voi häntä, jolla on kädessään
suuttumukseni sauva!

⁶ Minä lähetän hänet
jumalattoman kansakunnan
kimppuun,
käsken hänet kansaa vastaan,
johon olen vihastunut,
saalistamaan ja ryöstämään,
tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

⁷ Mutta hän ei ajattele näin.
Tämä ei ole hänen sydämensä
ajatus,
vaan hänen sydämessään on
halu hävittää
ja tuhota paljon kansoja.

⁸ Hänhän sanoo:
"Eivätkö päämieheni ole kaikki
kuninkaita?"

⁹ Eikö Kalnon käynyt samoin
kuin Karkemiin,
eikö Hamatin samoin kuin Arpadin
ja Samarian samoin kuin
Damaskon?

¹⁰ Minun käteni on saavuttanut
epäjumalien valtakunnat,
joiden jumalankuvat olivat
paremmat kuin Jerusalemin
ja Samarian.

¹¹ Enkö siis tekisi Jerusalemille
ja sen epäjumalille
samoin kuin tein Samarialle ja
sen jumalankuville?"

Herra kostaa Assurin ylpeyden

¹² Mutta kun minä, Herra, olen
päättänyt kaiken työni Siionin vuo-
rella ja Jerusalemissa, minä vaadin
Assurin kuninkaan tilille hänen sy-
dämensä ylpeyden hedelmistä ja
kopeitten silmiensä korskeudesta.

¹³ Hänhän sanoo:

"Oman käteni voimalla minä
sen tein
ja omalla viisaudellani, sillä
minulla on ymmärrystä.
Minä siirsin kansojen rajat,
ryöstin niiden aarteet
ja puskin kuin härkä kumoon
valtaistuimella istujat.

¹⁴ Minun käteni tavoitti kansojen
rikkaudet
kuin linnunpesän.

Niin kuin hylätyt munat kootaan,
niin olen koonnut kaikki maat.
Ei ollut ketään, joka olisi siipeä
räpyttänyt

tai nokkaa avannut ja piipittänyt."

¹⁵ Mahtailleeko kirves hakkaajaa
vastaan,

tai isotteleeko saha sahaajaa
vastaan?

Ikään kuin vitsa heiluttaisi
kohottajaansa
ja sauva nostaisi ilmaan sen,
mikä ei ole puuta!

¹⁶ Sen tähden Herra, Herra
Sebaot, lähettää
Assurin roteviin miehiin
hivuttavan taudin,
ja hänen loistonsa alle syttyy
tuli kuin tulipalo.

¹⁷ Israelin valkeus on oleva tuli,
Israelin Pyhä on liekki,
joka polttaa ja kuluttaa hänen
ohdakkeensa

ja orjantappuransa
samana päivänä.

¹⁸ Hänen metsänsä ja
hedelmätarhansa
ihanuudesta

tulee kerta kaikkiaan loppu,
maasta tulee kuin riutuva sairas.

¹⁹ Vähän jää jäljelle hänen
metsänsä puista;
pieni poikakin voi kirjoittaa
ne muistiin.

Israelin jäännös turvautuu Herraan

²⁰ Sinä päivänä ei Israelin jäännös
eikä Jaakobin heimon pelastunut
joukko enää turvaudu lyöjäänsä,
vaan totuudessa se turvautuu Her-
raan, Israelin Pyhään. ²¹ Jäännös pa-
laa takaisin, Jaakobin jäännös, Vä-
kevän Jumalan luo. ²² Sillä vaikka si-
nun kansaasi, Israel, olisi kuin meren

hiekkaa, siitä palaa ainoastaan jään-
nös. Päätetty on hävitys, tulvillaan
vanhurskautta. ²³ Herra, Herra Se-
baot, panee toimeen päätöksensä,
hävityksen kaikessa maassa.

Herra kukistaa Assurin

²⁴ Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra Sebaot: "Älä pelkää Assuria,
kansani, joka asut Siionissa, vaikka
hän lyö sinua vitsallaan ja kohot-
taa sauvansa sinua vastaan Eryp-
tin tavoin. ²⁵ Sillä lyhyt hetki vielä,
niin suuttumus täyttyy, ja minun
vihani kääntyy hävittämään heidät."

²⁶ Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa
häntä vastaan niin kuin silloin, kun
Midian lyötiin Oorebin kalliolla. Hä-
nen sauvansa on ojennettuna me-
ren yli, ja hän kohottaa sen niin kuin
hän kohotti sen Egyptiä vastaan.

²⁷ Sinä päivänä tapahtuu,
että hänen kuormansa kirpoaa

harteiltasi ja
hänen ikeensä niskaltasi.
Ies särkyy voitelun vaikutuksesta.

²⁸ Hän tulee Aijatiin,
kulkee Migronin kautta,
jättää kuormastonsa Mikmaaseen.

²⁹ He kulkevat solatien kautta:
"Gebassa me yövymme."

Raama vapisee,
Saulin Gibeaa pakenee.

³⁰ Kirkaise kimakasti, tytär Gallim!
Kuuntele tarkoin, Laisa!
Poloinen Anatot!

³¹ Madmena lähtee pakoan,
Geebimin asukkaat etsivät turvaa.

³² Vielä samana päivänä hän
pysähtyy Noobiin,
hän heristää nyrkkiään tytär
Sionin vuorta,
Jerusaleminkin kukkulaa, vastaan.
³³ Yhtäkkiä Herra, Herra Sebaot,
karsii oksat kauhistavalla voimalla,
mahtavat rungot kaadetaan,
ja korkeat puut sortuvat maahan.
³⁴ Metsän tiheiköt hakataan
kirveellä maahan,
Libanon kaatuu Voimallisen
edessä.

Messias ja hänen valtakuntansa

11 ¹ Mutta lisain kannosta
puhkeaa verso,
ja vesa nousee sen juurista
kantaen hedelmää.
² Hänen päällään lepää
Herran Henki,
viisauden ja ymmärryksen henki,
neuvon ja voiman henki,
tiedon ja Herran pelon henki.
³ Herran pelko on hänen ilonsa.
Ei hän tuomitse silmämitalla
eikä jaa oikeutta korvakuulolta;
⁴ hän tuomitsee köyhien asiat
vanhurskaasti
ja jakaa oikein oikeutta maan
nöyrille.
Suunsa sauvalla hän lyö maata,
surmaa jumalattomat huultensa
henkäyksellä.
⁵ Vanhurskaus on hänen
kupeittensa vyö,
totuus on vyönä hänen lanteillaan.
⁶ Silloin susi asuu karitsan kanssa

ja pantteri lepäilee kilin vieressä.
Vasikka, nuori leijona ja
syöttöhärkä ovat yhdessä,
ja pieni poika paimentaa niitä.
⁷ Lehmä ja karhu käyvät samalla
laitumella,
niiden vasikat ja pennut lepäilevät
vierekkäin.
Leijona syö rehua kuin härkä.
⁸ Imeväinen leikkii kobran
kolon luona,
vieroitettu lapsi kurottaa kätensä
kyyn onkaloon.
⁹ Missään minun pyhällä
vuorellani
ei tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sillä maa on täynnä Herran
tuntemista,
niin kuin vedet peittävät meren.
¹⁰ Sinä päivänä tapahtuu,
että lisain juurivesa seisoo
kansojen viirinä.
Häntä kansat etsivät,
ja hänen asumuksensa on
täynnä kunniaa.

Herra kokoaa kansansa Israelin

¹¹ Sinä päivänä tapahtuu,
että Herra ojentaa kätensä
toisen kerran
hankkiakseen omakseen kansansa
jäännöksen,
joka on jäljellä Assurissa ja
Egyptissä,
Patroksessa, Kuusissa ja
Elamissa,
Sinearissa, Hamatissa ja
meren saarilla.

¹² Hän kohottaa viirin kansoille
ja kokoaa Israelin karkotetut;
Juudan hajalleen joutuneet
hän kerää
maan neljältä kulmalta.
¹³ Silloin katoaa Efraimin kateus
ja Juudasta häviävät ahdistajat.
Efraim ei kadehdi Juudaa,
eikä Juuda ahdistaa Efraimia.
¹⁴ Rinta rinnan he ryntäävät
länteen filistealaisten
maahan,
yhdessä he ryöstävät idän miehiä.
Edom ja Mooab joutuvat
heidän käsiinsä,
ammonilaiset heidän
alamaisikseen.
¹⁵ Herra tuhoaa Egyptin
merenlahden
ja kohottaa vihansa hehkussa
kätensä virtaa vastaan,
lyö sen hajalle seitsemäksi
puroksi,
niin että sen yli voi kulkea
kengät jalassa.
¹⁶ Silloin on oleva valtatie hänen
kansansa jäännökselle,
joka on jäljellä Assurissa,
niin kuin oli Israelia varten silloin,
kun se lähti Egyptin maasta.

Pelastettujen ylistyslaulu

12 ¹ Sinä päivänä sinä sanot:
"Minä kiitän sinua, Herra.
Sinä olit minuun vihastunut,
mutta sinun vihasi väistyi pois,
ja sinä lohdutit minua.
² Katso, Jumala on pelastukseni.

Minä olen turvassa enkä pelkää,
sillä Herra, Herra on minun
väkevyytteni ja ylistyslauluni.
Hän tuli minulle pelastukseksi."
³ Te saatte iloiten ammentaa vettä
pelastuksen lähteistä.
⁴ Sinä päivänä te sanotte:
"Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi
hänen nimeään,
ilmoittakaa hänen tekonsa
kansojen keskuudessa,
julistakaa, että hänen nimensä
on ylhäinen.
⁵ Laulakaa ylistystä Herralle,
sillä jaloja tekoja hän on tehnyt;
tulkoot ne tunnetuiksi kaikessa
maassa.
⁶ Huutakaa ja riemuitkaa,
Siionin asukkaat,
sillä suuri on teidän keskellänne
Israelin Pyhä."

SANOMA

PAKANAKANSOILLE, 13 – 23

Herran päivä tulee armottomana

13 ¹ Ennustus Baabelista. Sen
näki Jesaja, Aamoksen poika.
² Pystyttäkää viiri paljaalle
vuoren laelle,
korottakaa äänenne heille,
viittokaa heitä menemään sisälle
ruhtinaitten porteista.
³ Minä olen antanut käskyn
vihkiytyneilleni,
kutsunut urhoni vihani työhön,
ylvääni, riemuitsevani.

⁴ Kuule, ääni vuorilta,
kuin paljon väen pauhina,
valtakuntien kohina,
kokoontuneitten kansojen!
Herra Sebaot katsastaa
sotajoukkoaan.

⁵ He tulevat kaukaisesta maasta,
taivaan ääristä,
Herra ja hänen vihansa aseet,
hävittämään koko maan.

⁶ Vaikeroikaa, sillä Herran päivä
on lähellä,
se tulee niin kuin hävitys
Kaikkivaltialta.

⁷ Sen tähden herpoavat
kaikki kädet
ja kaikki ihmissydämet raukeavat.

⁸ He kauhistuvat,
kivut ja tuskat valtaavat heidät.
Kuin synnyttäjä he vääntelehtivät,
tuijottavat toisiinsa
hämmästyneinä,
liekehtivin kasvoin.

⁹ Katso, Herran päivä tulee
armottomana,
tulee kiivaus ja vihan hehku,
joka autioittaa maan
ja hävittää sen syntiset.

¹⁰ Taivaan tähdet ja tähtikuviot
eivät loista valoaan,
aurinko on pimeä noustessaan,
kuu ei kirkkaana kumota.

¹¹ Minä vaadin maanpiirin tilille
pahuudestaan
ja jumalattomat pahoista
teoistaan.

Minä teen lopun julkeiden
pöyhkeydestä
ja painan maahan väkivaltaisten
ylpeyden.

¹² Minä teen ihmisen
harvinaisemmaksi kuin
puhdas kulta,
ihmiset harvinaisemmiksi kuin
Oofirin kulta.

¹³ Sen tähden minä järisytän
taivaat,
ja maa järkkyy paikaltaan
Herran Sebaotin kiivaudesta
hänen vihansa hehkun päivänä.

Baabel hävitetään autioksi

¹⁴ Kuin säikytetyt gasellit,
kuin lammaslauma, jota ei
kukaan kokoaa,
kukin heistä kääntyy kansansa luo,
kukin pakenee omalle maalleen.

¹⁵ Kuka ikinä tavoitetaan, se
lävistetään,
joka saadaan kiinni, se kaatuu
miekkaan.

¹⁶ Heidän pienet lapsensa
lyödään murskaksi
heidän silmiensä edessä,
heidän talonsa ryöstetään
ja vaimonsa raiskataan.

¹⁷ Katso, minä herätän heitä
vastaan meedialaiset,
jotka eivät pidä hopeaa arvossa
eivätkä kullasta välitä.

¹⁸ Heidän jousensa murskaavat
nuorukaiset,
he eivät armahda kohdun
hedelmää,

lapsia he eivät sääli.

¹⁹ Baabelin, valtakuntien
kaunistuksen,
joka loistossaan on kaldealaisten
ylpeys,
käy niin kuin kävi Sodomalle
ja Gomorralle,
kun Jumala hävitti ne.

²⁰ Ei siellä enää ikinä asuta,
se jää autioksi polvesta polveen.
Ei arabi sinne teltaansa pystytä,
eivätkä paimenet siellä laumaansa
lepuuta.

²¹ Autiomaan eläimet siellä
lepäävät,
huoneet ovat täynnä huuhekajia,
strutsit siellä asuvat
ja villivuohet hyppelevät.

²² Hyeenat ulvovat sen palatseissa,
sakaalit sen huvilinnoissa.
Sen aika tulee, se on lähellä,
ei sen päiviä pidennetä.

Israel palaa Herran maahan

14 ¹ Herra armahtaa Jaakobia,
valitsee vielä Israelin; hän
asettaa israelilaiset heidän omaan
maahansa. Muukalaiset liittyvät hei-
hin ja yhdistyvät Jaakobin hei-
moon.² Kansat tuovat heidät heidän
omaan maahansa. Israelin heimo
saa heidät Herran maassa omik-
seen, palvelijoiksi ja palvelijattariksi.
Näin he vangitsevat vangitsijansa ja
vallitsevat käskijöitään.

*Pilkkalaulu Baabelin
kuninkaan kukistumisesta*

³ Sinä päivänä, jona Herra
päästää sinut rauhaan vaivastasi,
ahdingostasi ja siitä kovasta työstä,
jota sinulla teetetään, ⁴ sinä virität
tämän pilkkalaulun Baabelin
kuninkaasta:

“Kuinka onkaan käskijästä
tullut loppu,
tullut loppu sortamisesta!

⁵ Herra on katkaissut
jumalattomien sauvan,
vallanpitäjien vitsan,
⁶ joka vimmoissaan löi kansoja,
löi lakkaamatta,
joka vihaa täynnä alisti
kansakuntia,
vainosi armottomasti.

⁷ Koko maa on saanut levon
ja rauhan,
ihmiset puhkeavat riemuun.

⁸ Sypressitkin ilakoivat sinun
vuoksesi ja Libanonin
setrit: ‘Nyt kun sinä
makaat maassa,
ei kukaan nouse meitä
hakkaamaan.’

⁹ Tuonela tuolla alhaalla vapisee
sinun vuoksesi,
se ottaa sinut vastaan, kun tulet.
Se panee liikkeelle haamut
sinun takiasi,
kaikki maan johtokauriit,
se nostattaa valtaistuimiltaan
kaikki kansojen kuninkaat.

¹⁰ Kaikki he lausuvat sinulle: 'Myös
sinä olet yhtä riutunut
niin kuin me,
olet tullut meidän
kaltaiseksemme.'

¹¹ Alas tuonelaan on syösty
sinun loistosi,
sinun harppujesi helinä.
Vuoteena allasi ovat madot,
peitteenäsi toukat.

¹² Kuinka olet taivaalta pudonnut,
sinä kointähti, aamuruskon poika?
Kuinka oletkaan maahan syösty,
sinä kansojen kukistaja!

¹³ Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä
nousen taivaaseen,
korkeammalle Jumalan tähtiä,
minä korotan istuimeni
ja istun kohtaamisvuorelle,
perimmäiseen pohjolaan.'

¹⁴ Minä nousen pilvien kukkuloille,
teen itseni Korkeimman
vertaiseksi.'

¹⁵ Mutta tuonelaan sinut
on syösty,
perimmäiseen kuiluun.

¹⁶ Ne, jotka sinut näkevät,
katsovat sinua pitkään,
tarkastelevat sinua: 'Onko tämä se
mies, joka järisytti maata,
vapisutti valtakuntia,

¹⁷ joka teki maanpiirin
autiomaaksi
ja hävitti sen kaupungit
eikä päästänyt vankejaan kotiin?'

¹⁸ Kaikki kansojen kuninkaat
lepäävät kunniassa,

kukin kammiossaan.

¹⁹ Mutta sinut on viskattu
kauas haudastasi
kuin inhottu vesa.
Olet peittynyt surmattujen alle,
miekalla lävistettyjen,
kiviseen kuoppaan suistuneiden.
Sinä olet kuin tallattu raato.

²⁰ Et sinä saa liittyä heihin
haudassa,
sillä sinä olet maasi hävittänyt,
kansasi tappanut.

Ei ikinä enää mainita
pahantekijöiden siementä.

²¹ Valmistakaa teurastuspaikka
hänen lapsilleen
heidän isiensä pahojen tekojen
tähten,
etteivät he nousisi ottamaan
omakseen maata
ja täyttäisi maanpiiriä
kaupungeilla."

Baabel lakaistaan pois

²² Minä nousen heitä vastaan,
sanoo Herra Sebaot,
ja hävitän Baabelilta nimen
ja jäännöksen,
perilliset ja jälkeläiset,
sanoo Herra.

²³ Minä teen siitä pöllöjen
perintömaan,
vetisen rämeen.
Minä lakaisen sen pois hävityksen
luudalla,
sanoo Herra Sebaot.

Herra musertaa Assurin

²⁴ Herra Sebaot on vannonut näin:

Totisesti, niin kuin olen ajatellut,
niin tapahtuu,
minkä olen päättänyt, se toteutuu:

²⁵ Minä murskaan Assurin
maassani

ja tallaan hänet vuorillani,
niin että hänen ikeensä heltiää
kansani päältä

ja hänen kuormansa kirpoaa
heidän hartioiltaan.

²⁶ Tämä on päätös, päätetty
kaikesta maasta.

Tämä on käsi, ojennettu kaikkien
kansojen yli.

²⁷ Sillä Herra Sebaot on päättänyt
– kuka sen tyhjäksi tekee?

Hänen kätensä on ojennettu –
kuka sen torjuu?

Filistean tuomio, Siionin pelastus

²⁸ Kuningas Aahaksen
kuolinvuonna tuli tämä sanoma:

²⁹ Älä iloitse, Filistea kaikkinesi,
siitä, että sauva, joka sinua
löi, on murtunut.

Käärmeen juuresta kasvaa kyy,
ja sen hedelmä on lentävä
tulinen käärme.

³⁰ Kurjista kurjimmat löytävät
laitumen,

ja köyhät saavat levätä turvassa,
mutta sinun juuresi minä
näännytän nälkään,
sinun jäännöksesi surmataan.

³¹ Valita portti! Huuda kaupunki!

Menehdy pelkoon, Filistea
kaikkinesi!

Sillä pohjoisesta tulee savu.

Yksikään ei erkane vihollisen
riveistä.

³² Ja mitä vastataan vieraan
kansan lähettiläille?

Herra on laskenut Siionin
perustuksen,
ja hänen kansansa kurjat saavat
sieltä turvan.

Hävityksen yö kohtaa Mooabia

15 ¹ Ennustus Mooabista.
Hävityksen yönä tuhoutuu
Aar-Mooab,

hävityksen yönä tuhoutuu
Kiir-Mooab.

² Bait ja Diibon nousevat
uhrikukkuloille itkemään.

Nebon laella ja Meedebassa
Mooab valittaa.

Kaikki päät on paljaiksi ajeltu,
kaikki parrat on leikattu.

³ Kaduilla he kulkevat säkkeihin
vyöttäytyneinä,
katoilta ja toreilta kuuluu
pelkkää valitusta.

He vaipuvat itkien maahan.

⁴ Hesbon ja Elale parkuvat,
Jahasiin asti kuuluu niiden ääni.

Sen vuoksi Mooabin aseistetut
miehet vaikeroivat,

Mooabin sielu vapisee.

⁵ Minun sydämeni valittaa
Mooabin tähden,

sen pakolaisia on aina Sooariin ja
Eglat-Selisijaan asti.

Luuhitin solatietä he nousevat
itkien,

Hooronaimin tiellä he puhkeavat
valitushuutoon hävityksen
tähtien.

⁶ Nimrimin vedet ehtyvät, siitä
tulee autio.

Ruoho kuivuu, heinikko lakastuu,
vihantaa ei ole.

⁷ Sen vuoksi he kantavat
hankkimansa omaisuuden
ja tallessa pitämänsä tavaran
Pajupuron yli.

⁸ Huuto kiirii kautta Mooabin
maan,

valitus kantaa Eglaimiin asti,
se kuuluu Beer-Eelimiin asti,

⁹ sillä Diimonin vedet ovat
verta täynnä.

Minä tuotan vielä lisääkin
onnettomuutta Diimonille:
leijonan Mooabin pelastuneiden
ja maahan jääneiden kimppuun.

Mooabin pakolaiset

16 ¹ ”Lähetäkää lampaat
maan hallitsijalle
Selasta autiomaan kautta tytär
Siionin vuorelle.”

² Kun pakenevat linnut,
säilytetty pesue,
ovat Mooabin tyttäret Arnonin
kahlauspaikoilla.

³ ”Anna neuvo, tee päätös,
anna varjosi olla kuin yö
keskellä päivää,
kätke karkotetut,
älä anna ilmi pakenevia.

⁴ Asukoot luonasi Mooabin
karkotetut,

ole heille suojana hävittäjää
vastaan.”

Sillä sortajalle tulee loppu,
hävitys lakkaa,
ja maahan polkija häviää maasta.

⁵ Valtaistuini vahvistetaan
laupeudella,
ja Daavidin majassa istuu
luotettava tuomari,
joka noudattaa oikeutta
ja ahkeroi vanhurskautta.

Mooabin ylpeily vaiennetaan

⁶ ”Me olemme kuulleet Mooabin
ylpeilyn,

tuon kovin ylpeän,
hänen pöyhkeilynsä, ylpeilynsä
ja vihansa

ja hänen väärät puheensa.”

⁷ Sen vuoksi Mooab valittaa
Mooabin tähden,
kaikki he valittavat.

Kiir-Haresetin rypälekakkuja
te huokaillette,
perin murtuneina.

⁸ Sillä kuihtuneet ovat Hesbonin
penkereet

ja Sibman viiniköynnökset.
Kansojen valtiaita kaatoivat
niiden jalot rypäleet.

Köynnökset ulottuivat Jaeseriin
asti,
harhailivat halki erämaan,
niiden vesat levisivät, ylittivät
meren.

⁹ Sen tähden minä itken
Jaeserin kanssa
Sibman viiniköynnöksiä,

kastelen kyynelilläni
sinua, Hesbon,
ja sinua, Elale.
Hedelmän- ja viininkorjuun
keskelle
on kajahtanut sotahuuto.
¹⁰ Ilo ja riemu on kadonnut
hedelmätarhasta,
viinitarhoissa ei riemusta
remahdella,
viiniä ei poljeta viinikuurnissa.
Minä olen vaientanut ilohuudon.
¹¹ Siksi sisimpäni väräjä Mooabin
tähten kuin lyyra,
sydämeni väräjä Kiir-Hereksen
tähten.
¹² Kun Mooab näyttäytyy
uhrikukkulalla,
hän vain uuvuttaa itsensä.
Vaikka hän menee pyhäkköönsä
rukoilemaan,
ei hän sillä mitään voita.
¹³ Tämä on sana, jonka Herra
jo aikaisemmin puhui Mooabille.
¹⁴ Mutta nyt Herra puhuu näin: En-
nen kuin kolme vuotta on kulunut
loppuun, kolme palkkalaisen vuotta,
menee mitättömäksi Mooabin kun-
nia ja sen suuret, meluavat joukot.
Jäännös on oleva vähälukuinen ja
merkityksetön.

Damaskon ja Efraimin rangaistus

17 ¹Ennustus Damaskosta:
Katso, Damasko poistetaan
kaupunkien joukosta,
ja siitä tulee rauniokasa.

² Autioiksi jäävät Aroerin
kaupungit,
karjalaumojen haltuun.
Ne makailevat siellä kenenkään
pelottelematta.
³ Efraimilta häviävät linnoitetut
kaupungit,
Damaskolta kuninkuus,
Aramista ei jää jäännöstäkään.
Niiden käy niin kuin israelilaisten
kunnian,
sanoo Herra Sebaot.
⁴ Sinä päivänä Jaakobin kunnia
painuu alas
ja hänen lihava ruumiinsa laihtuu.
⁵ Käy niin kuin viljalle, kun
leikkaaja korjaa sen,
kun hänen käsivartensa leikkaa
tähkäpäitä.
Käy niin kuin tähkäpäitä
poimittaessa Refaimin
tasangolla.
⁶ Sinne jää jälkikorjuuta sen verran
kuin öljypuuhun,
kun sitä ravistetaan:
pari kolme marjaa korkealle
latvaan,
neljä viisi hedelmällisiin oksiin,
sanoo Herra, Israelin Jumala.
⁷ Sinä päivänä ihminen luo katseen
Luojaansa, ja hänen silmänsä kat-
sovat Israelin Pyhään. ⁸ Ei hän
luo katsettaan alttareihin, omien
kättensä tekoihin, eikä sii-
hen, mitä hänen sormensa ovat
valmistaneet, ei aserapaaluihin eikä
auringonpatsaisiin.

⁹ Sinä päivänä hänen vahvat
 kaupunkinsa
 ovat kuin hylätyt asuinpaikat
 metsissä ja vuorten
 huipuilla,
 jotka jätettiin autoiksi
 israelilaisten tullessa.
 Maasta tulee autio,
¹⁰ sillä sinä unohdit pelastuksesi
 Jumalan,
 etkä muistanut turvakalliotasi.
 Sen tähden sinä istutat ihania
 istutuksia
 ja kylvät vieraita viiniköynnöksiä.
¹¹ Samana päivänä, jona ne istutat,
 saat ne kasvamaan suuriksi,
 samana aamuna saat kylvösi
 kukoistamaan.
 Mutta poissa on sato sairauden
 päivänä
 ja parantumaton on kipu.
Kansojen pauhu
¹² Voi paljojen kansojen pauhua –
 ne pauhaavat niin kuin meri
 pauhaisi!
 Voi kansakuntien kohinaa –
 ne kohisevat niin kuin valtavat
 vedet kohisisivät!
¹³ Kansakunnat kohisevat kuin
 paljot vedet,
 mutta hän nuhtelee niitä,
 ja ne pakenevat kauas.
 Niitä ajetaan takaa,
 ne ovat kuin akanat vuorilla
 tuulen puhaltaessa,
 kuin ohdakepallo myrskyn
 kourissa.

¹⁴ Katso, illalla on oleva kauhu,
 aamun tullen niitä ei enää ole.
 Tämä on riistäjiemme osa,
 ryöstäjiemme arpa.

Herran sana Kuusin lähettiläille

18 ¹ Voi siipien surinan maata,
 joka on tuolla puolen
 Kuusin jokien,
² joka lähettää sanansaattajat
 meritse,
 ruokoveneissä vesitse!
 Lähtekää, te nopeat
 sanansaattajat,
 kookkaan ja kiiltäväihoisen
 kansan luo,
 lähellä ja kaukana pelätyn kansan,
 väkevän valloittajakansan luo,
 jonka maata joet halkovat.
³ Kaikki maanpiirin asukkaat,
 te, jotka asutte maan päällä,
 katsokaa, milloin viiri nostetaan
 vuorille,
 ja kuunnelkaa, kun pasuunaan
 puhalletaan.
⁴ Sillä näin on Herra minulle
 sanonut:
 ”Minä pysyn hiljaa ja katselen
 asunnostani,
 kuin hehkuva helle auringon
 paistaessa,
 kuin kastepilvi korjuuajan
 helteessä.”
⁵ Ennen viininkorjuuta, kun
 kukinta on lopussa
 ja kukasta on tullut kypsä rypäle,
 köynnökset leikataan
 oksaveitsellä,

rönsyt poistetaan ja katkotaan.

⁶ Kaikki ne jätetään vuorten
petolintujen
ja maan eläinten haltuun.
Petolinnut siellä viettävät kesää,
ja kaikenlaiset maan eläimet
siellä talvehtivat.

⁷ Siihen aikaan kookas ja
kiiltäväihoinen kansa,
lähellä ja kaukana pelätty kansa,
väkevä valloittajakansa,
jonka maata joet halkovat,
tuodaan lahjaksi Herralle
Sebaotille
siihen paikkaan, jossa asuu
Herran Sebaotin nimi:
Siionin vuorelle.

Egyptin alennustila

19 ¹ Ennustus Egyptistä:
Katso, Herra ajaa nopeasti
kiitävällä pilvellä
ja tulee Egyptiin.
Silloin vapisevat hänen edessään
Egyptin epäjumalat,
sydän raukeaa Egyptin rinnassa.
² Minä yllytän Egyptin Egyptiä
vastaan,
niin että he sotivat keskenään:
veli veljeä, ystävä ystävää vastaan,
kaupunki kaupunkia, valtakunta
valtakuntaa vastaan.
³ Egypti hämmentyy, rohkeus
katoaa sen rinnasta,
ja minä sekoitan sen suunnitelmat.
He kysyvät neuvoa epäjumalilta
ja henkien manaajilta,
vainaja- ja tietäjähengiltä.

⁴ Minä luovutan Egyptin kovan
herran käsiin,
ja julma kuningas hallitsee sitä,
sanoo Herra, Herra Sebaot.

⁵ Vesi katoaa virrasta,
joki ehtyy ja kuivuu.

⁶ Joet levittävät löyhkää,
Egyptin kanavat mataloituvat
ja ehtyvät,
ruoko ja kaisla mustuvat.

⁷ Kaislikot virran varsilla ja
virran suulla,
ja kaikki virran rannan kylvömaat
kuivuvat,
tuuli lennättää ne pois, eikä
niitä enää ole.

⁸ Kalastajat valittavat ja
murehtivat.

Kaikki, jotka heittävät
onkea virtaan
ja laskevat verkkoa veteen,
nääntyvät.

⁹ Häpeään joutuvat
pellavanmuokkaajat
ja ne, jotka kutovat kankaita
hienosta pellavasta.

¹⁰ Maan peruspylväät murskataan,
ja kaikki palkkalaiset ovat
murheellisella mielellä.

¹¹ Mielettömiä ovat kaikki
Sooanin päämiehet,
viisaimmatkin faraon
neuvonantajista antavat
järjettömiä neuvoja.

Kuinka voitte sanoa faraolle:
"Olen viisaitten poika,

muinaisajan kuninkaiden
jälkeläinen?”

¹² Missä siis ovat viisaasi?
Ilmoittakoot sinulle – hehän
sen tietävät –

mitä Herra Sebaot on Egyptin
osaksi määrännyt.

¹³ Soonanin päämiehet ovat
mieltä vailla,

Noofin päämiehiä on petetty.
Egyptiä johtavat harhaan sen
sukukuntien kulmakivet.

¹⁴ Herra on vuodattanut sen
keskuuteen hämmennyksen
hengen.

He johtavat Egyptin harhaan
kaikessa, mitä se tekee;
se on kuin juopunut, joka
horjahtaa oksennukseensa.

¹⁵ Eikä Egyptiltä onnistu
mikään teko,
tekipä sen pää tai häntä,
palmunlehvä tai kaislanvarsi.

¹⁶ Sinä päivänä Egypti on oleva
naisten kaltainen. Se vapisee ja
pelkää Herran Sebaotin kohotettua
kättä, kun hän kohottaa kätensä
sitä vastaan. ¹⁷ Ja Juudan maa
on Egyptille kauhuksi. Niin usein
kuin Juudan nimi mainitaan, Egypti
kauhistuu Herran Sebaotin pää-
töstä, jonka hän on siitä päättänyt.

Egypti kääntyy Herran puoleen

¹⁸ Sinä päivänä viisi kaupunkia
Egyptin maassa puhuu kanaanin
kieltä ja vannoo valansa Herralle

Sebaotille. Yhtä niistä kutsutaan
Hävityksenkaupungiksi.

¹⁹ Sinä päivänä on keskellä Eyp-
tin maata Herran alttari ja Eyp-
tin rajalla Herran patsas. ²⁰ Ne ovat
merkinä ja todistuksena Herrasta
Sebaotista Egyptin maassa. Eyp-
tiläiset huutavat Herraa sortajien
vuoksi, ja hän lähettää heille
vapauttajan, joka ajaa heidän asi-
ansa ja pelastaa heidät. ²¹ Näin
Herra tekee itsensä tunnetuksi
egyptiläisille. Sinä päivänä egypti-
läiset tuntevat Herran ja palvelevat
häntä teuras- ja ruokauhrein. He te-
kevät Herralle lupauksia ja täyttävät
ne. ²² Herra lyö egyptiläisiä, hän lyö,
mutta myös parantaa. Kun he palaa-
vat Herran luo, hän kuulee heidän
rukouksensa ja parantaa heidät.

Egypti, Assur ja Israel siunauksena

²³ Sinä päivänä on oleva valtatie
Egyptistä Assuriin. Assurilaiset kul-
kevat Egyptiin ja egyptiläiset
Assuriin. Egypti ja Assur palvelevat
yhdessä Herraa.

²⁴ Sinä päivänä Israel on kol-
mantena Egyptin ja Assurin rin-
nalla, siunauksena keskellä maata.
²⁵ Herra Sebaot siunaa niitä näin:
”Siunattu olkoon Egypti, minun kan-
sani, ja Assur, minun kätteni teko, ja
Israel, minun perintöosani.”

Assur valloittaa Egyptin ja Kuusin

20 ¹ Sinä vuonna, jona tartan
tuli Assurin kuninkaan
Sargonin lähettämänä Asdodiin ja

ryhtyi taisteluun sitä vastaan ja valloitti sen, ²Herra puhui Jesajan, Aamoksen pojan, kautta. Hän sanoi: ”Mene ja riisu säkkipuku lanteiltasi ja vedä kengät jalastasi.” Jesaja teki niin: kulki vaatteitta ja avojaloin.

³Sitten Herra sanoi: ”Niin kuin palvelijani Jesaja on kolme vuotta kulkenut vaatteitta ja avojaloin, merkiksi ja enteeksi Egyptille ja Kuusille, ⁴niin Assurin kuningas kuljettaa sotavankeja Egyptistä ja pakkosiirtolaisia Kuusista, nuoria ja vanhoja, alastomina ja avojaloin, takapuolet paljaina – Egyptin häpeä! ⁵Silloin kauhistuvat ja häpeävät ne, jotka olivat panneet toivonsa Kuusiin, ja joiden ylpeyden aiheena oli Egypti. ⁶Tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: ‘Katso, miten on käynyt sen, johon me panimme toivomme ja jonka turviin me pakenimme apua saamaan pelastuaksemme Assurin kuninkaan käsistä. Kuinka sitten me pelastuisimme?’”

Baabel kukistuu

21 ¹Ennustus meren rannan autiomaasta.

Niin kuin myrskytuulet kiitävät
Etelämaassa,
se tulee autiomaasta, pelottavasta
maasta.

²Ankara näky ilmoitettiin minulle:
”Pettäjä pettää, hävittäjä hävittää.
Hyökkää, Eelam! Piiritä, Meedia!

Kaikesta huokailusta minä
teen lopun.”

³Sen tähden täyttää lanteeni
vavistus,
tuskat valtaavat minut kuin
synnyttäjän tuskat.

Olen niin hämmentynyt, etten
voi kuulla,
niin kauhuissani, etten voi nähdä.
⁴Sydämeni harhailee,
kauhut pelästyttävät minua.
Ikävöimäni iltahämärä
tuokin minulle vavistuksen.

⁵Pöytä katetaan,
istuintyyntynyt pannaan paikoilleen,
syödään ja juodaan.
Nouskaa, ruhtinaat,
voidelkaa kilvet.

⁶Näin sanoi minulle Herra:
”Mene, aseta tähystäjä vartioon!
Hän ilmoittakoon sen, mitä näkee.
⁷Kun hän näkee tulevan vaunuja,
parivaljakon vetämiä,
jonon aaseja tai kamelijonon,
kuunnelkoon tarkasti,
hyvin tarkasti.”

⁸Tähystäjä huusi kuin leijona:
”Tähystyspaikalla, Herra,
olen seisonut päivät pitkät,
vartiopaikallani olen pysynyt
kaiket yöt.

⁹Ja tuolla ne nyt tulevat,
miehet ja parivaljakot.”
Sitten hän huusi vielä näin:
”Kukistunut, kukistunut on Baabel,
kaikki sen jumalankuvat
hän on murskannut maahan.”

¹⁰ Voi kansani maahan puitu
ja puimatantereella poljettu!
Mitä olen kuullut Herralta
Sebaotilta,
Israelin Jumalalta,
sen minä teille ilmoitan.

Edomin yö jatkuu

¹¹ Ennustus Duumasta.
Minulle huutaa ääni Seiristä:
"Vartija, mikä aika yöstä on?
Vartija, mikä aika yöstä on?"
¹² Vartija vastaa:
"Aamu on tullut, mutta silti on yö.
Jos kyselette, niin kyselkää,
tulkaa uudelleen!"

Arabia pakenee sotaa

¹³ Ennustus Arabiaa vastaan:
Yöpykää Arabian metsiköissä,
te dedanilaisten karavaanit.

¹⁴ Menkää janoisia vastaan,
viekää heille vettä,
Teeman maan asukkaat.
Ottakaa pakolaiset vastaan,
tarjotkaa heille leipää.
¹⁵ Sillä he ovat miekkoja paossa,
he pakenevat paljastettua
miekkaa

ja jännitettyä jousta,
sodan ankaruutta.

¹⁶ Näin on Herra minulle sano-
nut: Vielä vuosi, sellainen kuin
palkkalaisen vuosi, niin Keedarin
kunnia on kokonaan kadonnut, ¹⁷ ja
Keedarin sankarien jousiluvusta on
jäljellä vain vähäinen jäännös. Sillä
Herra, Israelin Jumala, on puhunut.

Näkylaakson paatumus

22 ¹ Ennustus Näkylaaksosta:
Mikä sinun oikein on,
kun sinä katoille nouset, kaikkine
asukkainesi,
² sinä meluisa, pauhaava
kaupunki,
sinä ilakoiva kylä?
Surmatut miehesi eivät kuolleet
miekkaan,
he eivät saaneet surmaansa
sodassa.

³ Kaikki sinun päämiehesi
pakenivat yhtenä miehenä.
Heidät otettiin vangiksi jousta
käyttämättä.

Kaikki sinun omasi, jotka tavattiin,
joutuivat vangiksi yhdessä,
kuinka kauas pakenivatkin.

⁴ Sen tähden minä sanon:
"Kääntäkää katseenne minusta,
minä itken katkerasti.
Älkää tunkeilko minua
lohduttamaan,
kun tytär, minun kansani,
tuhoutuu."

⁵ Sillä hämmingin, kukistamisen
ja sekasorron päivän
Herra, Herra Sebaot, pitää
Näkylaaksossa.

Hän murtaa muurit, ja vuoria
kohti kohoaa huuto.

⁶ Eelam otti nuolikotelon,
tuli vaunuineen, satureineen
ja ratsumiehineen;
Kiir paljasti kilven.

⁷ Ihanimmat laaksosi täyttyivät
vaunuista,
ratsumiehet asettuivat aseisiin
portin eteen.
⁸ Hän riisui Juudaa suojaavan
verhon.
Sinä päivänä te loitte katseenne
Metsätalon asevarastoon.
⁹ Te huomasitte paljon halkeamia
Daavidin kaupungin
muurissa.
Te varastoitte vettä
Alalammikkoon,
¹⁰ te laskitte Jerusalemin talot
ja revitte hajalle taloja
vahvistaaksenne muuria.
¹¹ Molempien muurien väliin te
teitte kokoamisaltaan
Vanhanlammikon vesiä varten,
mutta ette katsoneet häneen,
joka tämän tuotti.
Häntä, joka tämän kauan
sitten valmisti,
te ette huomanneet.
¹² Sinä päivänä Herra,
Herra Sebaot,
kutsui itkemään ja valittamaan,
ajamaan pään paljaaksi ja
vyöttäytymään säkkiin.
¹³ Mutta katso, on ilo ja riemu,
nautojen tappaminen ja
lampaiden teurastus,
lihan syönti ja viinin juonti.
"Syödään ja juodaan, sillä
huomenna me kuolemme."
¹⁴ Korviini kuului Herran
Sebaotin ilmoitus:

Totisesti, tämä teidän syntinne
jää sovittamatta aina
kuolemaanne saakka,
sanoo Herra, Herra Sebaot.
Sebna ja Eljakim
¹⁵ Näin sanoo Herra, Herra Sebaot:
Mene sanomaan tuolle voudille,
Sebnalle, joka on linnan
päälikkönä:
¹⁶ Mitä sinulla täällä on tekemistä,
ja keitä sinulla täällä on,
kun tänne itsellesi haudan
hakkautat,
korkealle hakkautat hautasi,
kallioon louhit itsellesi asunnon?
¹⁷ Katso, Herra heittää sinua
rajusti, mies.
Totisesti, hän kahmaisee
sinut kokoon,
¹⁸ kääräisee keräksi ja paiskaa
pallona maahan,
joka on laaja joka suuntaan.
Sinne sinä kuolet,
ja sinne katoavat sinun
loistovaunusi,
sinä herrasi huoneen häpeä.
¹⁹ Minä syöksen sinut paikaltasi;
sinut raastetaan pois asemastasi.
²⁰ Mutta sinä päivänä tapahtuu,
että minä kutsun palvelijani
Eljakimin, Hilikian pojan,
²¹ ja puen hänen ylleen sinun
ihokkaasi,
vyötän hänet sinun vyölläsi
ja annan hänen käteensä
sinun valtasi,
niin että hän on isänä

Jerusalemien asukkaille ja
Juudan suvulle.

²² Minä panen Daavidin huoneen
avaimen hänen olalleen.

Hän avaa, eikä kukaan sulje,
ja hän sulkee, eikä kukaan avaa.

²³ Minä isken hänet vaarnaksi
lujaan kohtaan,
ja hänestä tulee kunniaistuin
isänsä suvulle.

²⁴ Hänen varaansa ripustetaan hä-
nen isänsä suvun koko paino: vesat
ja versot, kaikki pienetkin astiat,
maljat ja ruukut. ²⁵ Sinä päivänä, sa-
noo Herra Sebaot, irtoaa lujaan koh-
taan isketty vaarna. Se katkeaa ja
putoaa maahan, ja sen varassa ollut
kuorma murskaantuu. Sillä Herra on
puhunut.

Tyyron hävitys

23 ¹ Ennustus Tyyrosta:
Valittakaa, Tarsiin laivat,
sillä Tyyro on hävitetty.
Ei siellä enää ole taloja
eikä satamaa.
Kittiläisten maasta saatiin
tämä tieto.

² Mykistykää, rantamaan
asukkaat!

Siidonin kauppiaat, meren kulkijat,
täyttivät sinut.

³ Suuria vesiä kulki Siihorin
siemen,

Niilin vilja, Tyyron voitto.

Siitä tuli kansojen kauppatavaraa.

⁴ Häpeä, Siidon, meren linnoitus,
sillä näin sanoo meri:

”En ole synnytyskivuissa ollut
enkä synnyttänyt,
en ole nuorukaisia kasvattanut
enkä neitoja saattanut
varttumaan.”

⁵ Kun tämä kuullaan Egyptissä,
niin siellä tuskissa vavistaan
Tyyrosta tulevien viestien vuoksi.

⁶ Purjehtikaa Tarsiiseen ja
valittakaa,

te rantamaan asukkaat.

⁷ Onko tämä teidän ilakoiva
kaupunkinne,

jonka alku on muinaisuudesta?
Omin jaloin kulkevat sen asukkaat
kauas muukalaisina asumaan.

⁸ Kuka on tämän päättänyt
Tyyron osaksi,

kuninkaiden kruunaajan,
jonka kauppiaat olivat ruhtinaita,
kaupppamiehet maan
arvohenkilöitä?

⁹ Herra Sebaot on sen päättänyt
häväistäkseen kaiken loiston,
josta ylpeillään,
saattaakseen kaikki maan
arvohenkilöt halveksituiksi.

¹⁰ Tulvi yli maasi, tytär Tarsis,
kuin Niili;
satamaa ei enää ole.

¹¹ Hän on ojentanut kätensä
meren yli,

järisyttänyt valtakuntia.

Herra on antanut käskyn
Kanaania vastaan:

hävitettäköön sen linnoitukset.

¹² Hän sanoo: “Enää et ilakoi, sinä häväisty neitsyt, tytär Siidon. Nouse, lähde kittiläisten maahan. Sielläkään et saa rauhaa.

¹³ Katso kaldealaisten maata, kansaa, jota ei enää ole, maata, jonka Assur muutti asuinsijaksi autiomaan eläimille. Assurilaiset pystyttivät piiritystorninsa, he kukistivat sen palatsit, muuttivat sen raunioiksi.

¹⁴ Valittakaa, Tarsiin laivat, sillä hävitetty on teidän linnoituksenne.”

Tyyro elpyy

¹⁵ Siihen aikaan Tyyro unohdetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, jotka ovat kuin saman kuninkaan aikaa. Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Tyyron käy niin kuin sanotaan porton laulussa:

¹⁶ “Ota lyyrasi, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto. Soita kauniisti, laula ahkerasti, että sinut muistettaisiin!”

¹⁷ Seitsemänkymmenen vuoden kuluttua Herra katsoo Tyyron puoleen, ja se palaa portonpalkoilleen ja harjoittaa haureutta kaikkien maan päällä olevien valtakuntien kanssa. ¹⁸ Mutta sen saama voitto ja portonpalkka pyhitetään Herralle. Ei sitä koota eikä talleteta. Tyyron voitto koituu niiden hyväksi,

jotka asuvat Herran edessä. He saavat syödä kyllikseen ja pukeutua parhaisiin vaatteisiin.

ILMESTYS LOPUN AJOISTA, 24 – 27

Kirous kalvaa maata

24 ¹ Herra tekee maan autioksi ja hävittää sen, hän mullistaa sen muodon ja karkottaa hajalleen sen asukkaat.

² Papin käy samoin kuin kansankin, niin isännän kuin hänen orjansa, niin emännän kuin hänen orjattarensa,

niin ostajan kuin myyjän, niin lainanantajan kuin lainanottajan, niin velkojan kuin velallisen.

³ Maa tyhjennetään työpötyhjäksi ja ryöstetään putipuhtaaksi, sillä niin on Herra sanonut.

⁴ Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri nääntyy ja lakastuu. Kansan ylhäiset nääntyvät maassa.

⁵ Maa on saastunut asukkaittensa alla,

sillä he ovat kiertäneet lait ja muuttaneet käskyt, rikkoneet ikuisen liiton.

⁶ Sen vuoksi kirus kalvaa maata ja sen asukkaat syystään kärsivät. Sen vuoksi maan asukkaat kärventyvät kuumuudesta, ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle.

⁷ Viini murehtii, viiniköynnös
kuihtuu,
kaikki ilonpitäjät huokailevat.
⁸ Loppunut on rumpujen riemu,
lakannut ilakoivien melu,
loppunut lyyrojen riemu.
⁹ Viiniä ei enää laulaen juoda,
väkijuoma käy karvaaksi juojilleen.
¹⁰ Raunioina on autio kaupunki,
joka talo teljetty,
sisään ei pääse.
¹¹ Kaduilla kaikuu valitushuuto
viinin vuoksi.
Kaikki ilo on mennyt mailleen,
riemu maasta paennut.
¹² Jäljellä on kaupungissa autius,
portti on lyöty pirstaleiksi.
Ihana on vanhurskaan osa!
¹³ Niin käy maan päällä kansojen
keskuudessa
niin kuin öljypuuta karistettaessa,
niin kuin jälkikorjuussa
viininkorjuun päätyttyä.
¹⁴ He korottavat äänensä
ja huutavat riemusta.
Herran suuruutta
he kuuluttavat mereltä päin:
¹⁵ "Kunnioittakaa Herraa
valon mailla
ja Herran, Israelin Jumalan, nimeä,
meren saarilla."
¹⁶ Maan ääristä kuulemme
ylistyslaulut:
"Ihana on vanhurskaan osa!"

Mailman tuomio

Mutta minä sanon:

"Riutuminen on osani,
riutuminen.
Voi minua!
Petturit pettävät,
petollisesti petturit pettävät!"
¹⁷ Kauhu ja kuoppa ja ansa
odottavat sinua, maan asukas.
¹⁸ Joka pakenee kauhun ääntä,
putoaa kuoppaan,
ja joka nousee kuopasta,
jää kiinni ansaan.
Sillä korkeuden ikkunat aukeavat
ja maan perustukset vapisevat.
¹⁹ Maa murskaantuu ja musertuu,
maa halkeaa ja hajoaa,
maa horjuu ja huojuu.
²⁰ Maa hoippuu ja hoipertelee
kuin juopunut,
vaappuu kuin vartiolava tuulessa.
Raskaana painaa sitä sen
rikkomus,
se kaatuu eikä enää nouse.
Herra hallitsee kuninkaana Siionissa
²¹ Sinä päivänä Herra vaatii tilille
korkeuden sotajoukon
korkeudessa
ja maan kuninkaat maan päällä.
²² Heidät kootaan yhteen,
vangeiksi vankikuoppaan.
Heidät pannaan telkien taakse,
mutta pitkän ajan kuluttua heidät
pannaan tilille.
²³ Kuu punastuu, ja aurinko
häpeää,
sillä Herra Sebaot on kuningas
Siionin vuorella ja Jerusalemissa.

Hänen vanhintensa edessä
loistaa kirkkaus.

Herra on kurjan ja köyhän turva

25 ¹ Herra, sinä olet minun
Jumalani!

Minä ylistän sinua ja kiitän
sinun nimeäsi,
sillä sinä olet tehnyt ihmeitä,
kauan sitten tekemäsi
suunnitelmat ovat
luotettavat ja varmat.

² Sinä olet tehnyt kaupungista
kiviröykkiön,
varustetusta kaupungista
rauniopaikan.

Muukalaisten palatsi on kadonnut
kaupungista,
ei sitä enää rakenneta.

³ Sen tähden sinua kunnioittaa
väkevä kansa,
väkivaltaisten kansojen kaupunki
pelkää sinua.

⁴ Sinä olit turvana kurjalle,
turvana köyhälle hänen
ahdingossaan,
suojana rankkasateelta, varjona
helteeltä.

Väkivaltaisten kiukku on kuin
rankkasade seinää vasten.

⁵ Niin kuin helteen kuivassa
maassa
sinä vaiensit muukalaisten
metelin.

Kuin helle pilven varjossa,
niin vaimenee väkivaltaisten
voittolaulu.

Pidot Siionin vuorella

⁶ Herra Sebaot valmistaa
tällä vuorella kaikille kansoille
pidot rasvaisista ruuista,
pidot vanhoista viineistä ja
ydinrasvasta,
puhtaasta vanhasta viinistä.

⁷ Hän hävittää tällä vuorella
verhon,
joka verhoaa kaikkia kansoja,
ja peitteen, joka peittää kaikkia
kansakuntia.

⁸ Hän hävittää kuoleman ainiaaksi.
Herra, Herra pyyhkii kyneleet
kaikkien kasvoilta
ja ottaa pois kansansa
häväistyksen kaikesta
maasta,

sillä Herra on puhunut.

⁹ Sinä päivänä sanotaan:
"Tässä on meidän Jumalamme,
jota me odotimme,
hän pelastaa meidät.
Tämä on Herra, jota me
odotimme.

Iloitkaamme ja riemuitkaamme
pelastuksesta, jonka
hän toi!"

¹⁰ Herran käsi lepää tällä vuorella.

Mooabin kukistuminen

Mutta Mooab tallataan
paikkaansa
niin kuin olkiläjä tallaantuu
lantaveteen.

¹¹ Siinä hän riuhtoo käsillään
niin kuin uimari riuhtoo uidessaan,

mutta hänen ylpeytensä
nujerretaan,
kuinka taitavasti hän käsillään
rimpuileekin.

¹² Sinun korkeat muurisi, sinun
linnoituksesi, hän kukistaa,
painaa alas, hajottaa maan
tasalle, tomuun asti.

Herra on iankaikkinen kallio

26 ¹ Sinä päivänä lauletaan
Juudan maassa tätä laulua:

“Meillä on vahva kaupunki,
pelastuksen hän asettaa
muuriksi ja suojavalliksi.

² Avatkaa portit,
vanhurskaan kansan käydä sisälle,
kansan, joka pysyy uskollisena.

³ Vakaamieliselle sinä
takaat rauhan,
rauhan, sillä hän turvaa sinuun.

⁴ Turvatkaa Herraan aina ja
jatkuvasti,
sillä Herra, Herra on iankaikkinen
kallio.

⁵ Hän on kukistanut korkealla
asuvat,
luoksepääsemättömän
kaupungin.

Hän painoi sen alas, painoi
maan tasalle,
syöksi tomuun asti.

⁶ Sitä tallaa jalka, kurjan jalat,
vähäosaisten askeleet.

Tuomio ja pelastus

⁷ Vanhurskaan polku on suora,
sinä teet vanhurskaan tien
tasaiseksi.

⁸ Niin, tuomioittesi tiellä me
odotamme sinua, Herra,
sinun nimeäsi ja muistoasi
sielumme ikävöi.

⁹ Minun sieluni ikävöi sinua yöllä,
henkeni sisimmässäni etsii sinua
aamuvarhain.

Kun sinun tuomiosi kohtaavat
maata,
maanpiirin asukkaat oppivat
vanhurskautta.

¹⁰ Jos jumalaton saa armon,
hän ei opi vanhurskautta.

Oikeuden maassa hän tekee
vääryyttä
eikä näe Herran valtasuuruutta.

¹¹ Herra, sinun kätesi on
kohotettu,
mutta he eivät sitä näe.

He saavat nähdä sinun kiivautesi
kansasi puolesta
ja joutuvat häpeämään.

Heidät kuluttaa tuli,
se tuli, joka kuluttaa sinun
vihollisesi.

¹² Herra, sinä takaat meille rauhan.
Myös kaikki meidän tekomme
olet sinä valmistanut.

¹³ Herra, meidän Jumalamme,
meitä ovat vallinneet muut
herrat, et sinä.

Sinua yksin, sinun nimeäsi, me
tunnustamme.

¹⁴ Kuolleet eivät virkoa eloon,
vainajat eivät nouse.

Sinä olet vaatinut heidät tilille,
tuhonnut heidät

ja hävittänyt kaiken heidän
muistonsa.

Herran omien ylösnousemus

¹⁵ Sinä olet lisännyt kansan
määrää, Herra,
olet lisännyt kansan määrää ja
osoittanut kunniasi,
olet siirtänyt kauas kaikki
maan rajat.

¹⁶ Herra, ahdistuksessa he
etsivät sinua,
vuodattivat hiljaisia rukouksia,
kun sinä kuritit heitä.

¹⁷ Niin kuin raskaana oleva nainen,
jonka aika on tullut,
vääntelehti ja huutaa kivuissaan,
sellaisia me olimme sinun
edessäsi, Herra.

¹⁸ Me olimme raskaina, me
vääntelehdimme,
mutta oli kuin olisimme
synnyttäneet tuulta.
Emme saaneet aikaan pelastusta
maalle,
maanpiirin asukkaat eivät
tulleet esiin.

¹⁹ Mutta sinun vainajasi
virkoavat eloon,
heidän ruumiinsa nousevat ylös.
Herätkää ja riemuitkaa, te, jotka
tomussa lepäätte!
Sinun aamukasteesi on
valkeuksien kaste,
ja maa tuo vainajat esiin.

Herra vaatii maan asukkaat tilille teoistaan

²⁰ Mene, kansani, kammioihisi
ja sulje ovet jälkeesi.

Pysy piilossa hetken aikaa,
kunnes viha on mennyt ohi,
²¹ sillä katso, Herra lähtee
asuinsijastaan
vaatiakseen maan asukkaat tilille
heidän pahoista teoistaan.
Maa paljastaa vuodatetun veren
eikä enää peitä surmattujaan.”

27 ¹ Sinä päivänä Herra
vaatii tilille ja lyö
terävällä, suurella ja vahvalla
miekallaan
Leviatanin, liukkaasti pakenevan
käärmeen,
ja Leviatanin, kiemurtelevan
käärmeen.
Hän tappaa meressä olevan
lohikäärmeen.

Herran viinitarha

² Sinä päivänä sanotaan:
”Ihana viinitarha! Laulakaa siitä!”

³ ”Minä, Herra, olen sen vartija,
minä kastelen sitä kaiken aikaa.
Öin ja päivin minä sitä vartioin,
ettei mikään sitä vahingoittaisi.

⁴ Vihaa minulla ei ole.
Olisipa vain orjantappuroita
ja ohdakkeita

sotimassa minua vastaan,
niiden kimppuun kävisin
ja polttaisin ne kaikki tyynni –

⁵ kaikki, jotka eivät antaudu
minun turviini

eivätkä tee rauhaa minun
kanssani,
tee minun kanssani rauhaa.”

⁶ Tulevina aikoina Jaakob juurtuu,

Israel kukkii ja kukoistaa.

Koko maanpiiri on täynnä
sen hedelmää.

⁷ Löikö hän sitä, niin kuin sen
lyöjiä lyötiin?

Tapettiinko se, niin kuin sen
tappajat tapettiin?

⁸ Karkottamalla, pois lähettämällä,
sinä sitä rankaisit.

Hän pyyhkäisi sen pois kovalla
myrskyllään itätuulen
päivänä.

⁹ Sen tähden Jaakobin pahat
teot sovitetaan niin,
että hän tekee kaikista
alttarikivistä

murskattujen kalkkikivien
kaltaisia.

Se on hänen syntiensä
poistamisen täysi hedelmä.

Enää eivät kohoa aserat eivätkä
auringonpatsaat.

Hylätty kaupunki

¹⁰ Autiona on varustettu kaupunki,
se on hylätty asuinpaikka,
asumaton kuin autioma.

Vasikat siellä käyvät laitumella,
siellä ne makailevat ja kaluavat
viimeisenkin vesan.

¹¹ Kun oksat kuivuvat, ne
taitetaan;

naiset tulevat ja virittävät
niistä valkean.

Ei sillä kansalla ole ymmärrystä.
Sen vuoksi sen Tekijä ei sitä sääli,
eikä sen Luoja sitä armahda.

Israelin paluu

¹² Sinä päivänä Herra karistaa
tähtikistä jyvät maahan Eufratvirrasta
aina Egyptin puroon asti, ja teidät
poimitaan yksitellen, te israelilaiset.

¹³ Sinä päivänä puhalletaan suu-
reen pasuunaan. Silloin tulevat
Assurin maahan kadonneet ja Egp-
tin maahan karkotetut, ja kumartu-
vat Herran eteen pyhällä vuorella
Jerusalemissa.

VAROITUKSIA JA LUPAUKSIA, 28 – 35

Voi Efraimin juopumusta!

28 ¹ Voi Efraimin juomarien
ylvästä kruunua
ja sen loistavan kauneuden
kuihtuvaa kukkaa,
joka on kukkulan laella viinistä
päihtyneiden rehevän
laakson keskellä!

² Katso, Herralta tulee hän,
joka on väkevä ja voimallinen,
kuin raesade ja raju myrsky.
Kuin rankkasade, valtaiset
tulvivat vedet,
hän voimalla maahan kaataa.

³ Jalkoihin tallataan Efraimin
juomarien ylväs kruunu.

⁴ Sen loistavan kauneuden
kuihtuvan kukan,
joka on kukkulan laella rehevän
laakson keskellä,
käy kuin varhaisviikunan ennen
korjuuaikaa:

kuka vain sen näkee,
heti kun se on hänen kourassaan,
hän jo ahmaisee sen.

Herra on kansansa kunnia ja oikeus

⁵ Sinä päivänä Herra Sebaot
on oleva
ihana kruunu ja loistava seppele
kansansa jäännökselle,
⁶ oikeuden henki sille, joka istuu
jakamassa oikeutta,
ja voima niille, jotka torjuvat
hyökkäyksen portilla.

Papit ja profeetat horjuvat juovuksissa

⁷ Myös nämä horjuvat viinistä
ja hoippuvat väkijuomasta:
väkijuomasta horjuu pappi
ja profeetta,
he ovat sekaisin viinistä,
hoippuvat väkijuomasta.
He horjuvat näyissään,
huojuvat tuomioissaan.
⁸ Kaikki pöydät ovat täynnä
oksennusta,
saastaa on joka paikassa.
⁹ "Keitähän tuokin luulee
viisauteen neuvovansa,
keitä puheellaan opettavansa?
Niitäkö, jotka on juuri maidosta
vieroitettu,
äidin rinnoilta otettu?
¹⁰ Käsky käskyn päälle, käsky
käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta
mitan päälle,
vähän siellä ja vähän täällä!"

Herra puhuu tottelemattomalle kansalle

¹¹ Sopertavin huulin ja vieraalla
kielellä
hän puhuu tälle kansalle,
¹² hän, joka on sanonut heille:
"Tässä on lepopaikka,
antakaa väsyneen levätä,
tässä on levähdyspaikka."
Mutta he eivät ole tahtoneet
kuulla.
¹³ Niinpä on Herran sana heille:
"Käsky käskyn päälle, käsky
käskyn päälle,
mitta mitan päälle, mitta
mitan päälle,
vähän siellä, vähän täällä",
niin että he kulkiessaan
kompastuvat,
kaatuvat taaksepäin ja
ruhjoutuvat,
joutuvat ansaan ja heidät
vangitaan.

Herra asettaa Siionin kulmakiven

¹⁴ Sen vuoksi kuulkaa Herran sana,
te pilkkaajat,
jotka hallitsette tätä kansaa,
joka asuu Jerusalemissa.
¹⁵ Te sanotte:
"Me olemme tehneet liiton
kuoleman kanssa,
ja tuonelan kanssa olemme
tehneet sopimuksen.
Tulkoon vitsaus kuin tulva,
ei se meitä saavuta,
sillä me olemme tehneet
valheesta turvamme
ja piiloutuneet petokseen."

¹⁶ Sen tähden, näin sanoo
Herra, Herra:
Katso, minä lasken Siioniin
peruskiven,
koetellun kiven, kalliin
kulmakiven,
lujan perustuksen.
Joka uskoo, se ei säiky.
¹⁷ Minä panen oikeuden
mittanuoraksi
ja vanhurskauden luotilangaksi.
Rakeet hävittävät valheturvan,
ja tulvavedet vievät mukanaan
piilopaikan.
¹⁸ Teidän liitonne kuoleman
kanssa pyyhkäistään pois,
sopimuksenne tuonelan kanssa
ei kestä.
Kun vitsaus tulee kuin tulva,
se tallaa teidät maahan.
¹⁹ Niin usein kuin se tulee,
se tempaa teidät mukaansa.
Aamu aamulta se tulee,
tulee päivällä ja yöllä.
Totisesti, vain kauhuksi on tämän
sanoman opetus.
²⁰ Sillä vuode on oleva liian
lyhyt ojentautua
ja peite liian kapea kääriytyä.
²¹ Herra nousee niin kuin
Perasimin vuorella,
hän kiivastuu niin kuin Gibeonin
laaksossa
tehdäkseen työnsä,
oudon työnsä,
ja suorittaakseen tekonsa,
merkillisen tekonsa.

²² Älkää siis pilkatko,
etteivät teidän siteenne vielä
kiristyi.
Minä olen kuullut
tuomiopäätöksen
hävityksestä,
joka kohtaa koko maata,
Herralta, Herralta Sebaotilta.
Jumala neuvoo viljelijää
²³ Kuunnelkaa minua, kuulkaa
minun ääntäni,
tarkatkaa ja kuunnelkaa minun
sanojani.
²⁴ Ainako kyntäjä vain kyntää
kylvääkseen,
ainako kyntää vakoja ja
äestää maataan?
²⁵ Eikö ole niin: kun hän on
tasoittanut maan pinnan,
hän ripottelee mustaa kuminaa,
sirottelee maustekuminaa,
sijoittaa omiin paikkoihinsa
vehnää, hirssiä ja ohraa
ja reunoille spelttivehnää?
²⁶ Oikean tavan on hänelle
neuvonut
hänen Jumalansa, joka opettaa
häntä.
²⁷ Eihän mustaa kuminaa
puimareellä puida,
eikä vaunun pyörää panna
pyörimään maustekuminan
päällä,
vaan musta kumina lyödään
irti kepillä
ja maustekumina sauvalla.
²⁸ Puidaanko leipävilja murskaksi?

Ei sitä kukaan loputtomiin pui.
 Vaikka sen päältä pannaan
 kulkemaan vaununpyörät
 ja hevoset,
 ei sitä kuitenkaan murskaksi puida.
²⁹ Tämäkin on lähtöisin Herralta
 Sebaotilta.
 Hänen neuvonsa ovat ihmeelliset
 ja hänen ymmärryksensä on suuri.

Voi Arielia, Daavidin kaupunkia!

29 ¹ Voi Arielia, Arielia,
 kaupunkia, jonne Daavid
 asetti leirinsä!

Lisätkää vuosi vuoteen,
 kiertäkööt juhlat kiertonsa,
² niin minä panen ahtaalle Arielin,
 ja se tulee täyteen valitusta
 ja vaikerrusta.
 Siitä tulee minulle kuin Jumalan
 uhriliesi.

³ Minä asetan leirini sinua vastaan
 joka puolelta,
 saarran sinut valleilla
 ja pystytän piirityslaitteet
 ympärillesi.

⁴ Silloin sinä puhut maasta
 matalalta,
 sanasi tulevat vaimeina tomusta.
 Sinä uikutat kuin vainajahenki
 maasta,
 puheesi tulee supinana tomusta.

⁵ Mutta ahdistajiesi laumasta
 tulee kuin hienoa pölyä
 ja väkivaltaisten laumasta kuin
 lentäviä akanoita.
 Tämä tapahtuu yhtäkkiä,
 yhdessä hetkessä.

⁶ Herra Sebaot vetää sinut tilille
 ukkosen jylinässä,
 maanjäristyksessä ja kovassa
 pauhinassa,
 myrskyssä ja rajuilmassa,
 kuluttavan tulen liekissä.
⁷ Niin kuin uni, kuin yöllinen näky,
 on oleva kansojen lauma, joka
 sotii Arielia vastaan –
 kaikkien niiden, jotka sotivat sitä
 ja sen varustuksia vastaan
 ja ahdistavat sitä.

⁸ Niin kuin nälkäinen on unessa
 syövinään
 mutta herää tyhjyyden tunne
 vatsassaan,
 ja niin kuin janoinen on unessa
 juovinaan
 mutta herätessään onkin
 nälkännyksissä ja janoissaan,
 niin käy koko sille kansojen
 laumalle,
 joka sotii Siionin vuotta vastaan.

*Juudan hengellinen sokeus
 ja muotojumalaisuus*

⁹ Ällistykää ja ihmetelkää,
 tuijottakaa itsenne sokeiksi ja
 jääkää sokeiksi!
 He ovat juovuksissa, mutta
 eivät viinistä,
 he hoippuvat, mutta eivät
 väkijuomasta.

¹⁰ Sillä Herra on vuodattanut
 teidän päälleenne
 raskaan unen hengen
 ja sulkenut teidän silmänne,
 profeetat,

ja peittänyt teidän päänne,
näkijät.

¹¹ Niinpä kaikki näyt ovat teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Jos se annetaan lukutaitoiselle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En voi, sillä se on sinetöity", ¹² ja jos kirja annetaan lukutaidottomalle ja sanotaan: "Lue tämä", hän vastaa: "En osaa lukea."

¹³ Niin Herra sanoi:
Koska tämä kansa lähestyy
minua suullaan
ja kunnioittaa minua huulillaan
mutta pitää sydämensä minusta
kaukana,
niin heidän pelkonsa
minua kohtaan
on vain opittu ihmiskäskey.

¹⁴ Sen vuoksi, katso, minä
teen jälleen
tälle kansalle merkillisiä tekoja,
merkillisiä ja ihmeellisiä.
Sen viisaitten viisaus häviää,
ja sen ymmärtävien ymmärrys
hämärtyy.

¹⁵ Voi niitä, jotka kätkevät
hankkeensa syvälle Herralta,
niitä, joiden teot tapahtuvat
pimeässä

ja jotka sanovat:
"Kukapa meidät näkisi,
kukapa meidät tuntisi!"

¹⁶ Voi teidän mielettömyyttänne!
Onko savi savenvalajan veroinen?
Sanooko työ tekijästään: "Ei hän
ole minua tehnyt",

tai sanooko luomus luojastaan:
"Ei hän mitään ymmärrä"?

Pelastuksen aika

¹⁷ Vain vähän aikaa enää,
niin Libanon muuttuu
hedelmätarhaksi,
ja hedelmätarhaa pidetään
metsän veroisena.

¹⁸ Sinä päivänä kuurot kuulevat
kirjan sanat

ja sokeiden silmät näkevät,
vapaina synkämästä pimeydestä.

¹⁹ Nöyrät saavat yhä uutta
iloa Herrassa,
ja ihmisistä köyhimmätkin
riemuitsevat Israelin
Pyhästä.

²⁰ Sillä väkivaltaisista on
tullut loppu,
pilkkaajat ovat hävinneet,
ja kaikki, jotka vaanivat tilaisuutta
tehdä vääryyttä, on tuhottu,

²¹ nuo, jotka sanoillaan tekevät
ihmisistä syyllisiä,
virittävät ansoja sille, joka
puolustaa oikeutta portissa,
ja perättömillä puheilla vääntävät
vääreksi syyttömän asian.

²² Sen tähden Herra, joka lunasti
Abrahamin, sanoo Jaakobin
heimolle näin:

Ei Jaakob enää joudu häpeään,
eivätkä hänen kasvonsa
enää kalpene.

²³ Kun hän näkee keskuudessaan
lapsensa, kätteni työn,
niin he pyhittävät minun nimeni,

pitävät pyhänä Jaakobin Pyhän
ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

²⁴ Hengessään eksyneet pääsevät
ymmärrykseen,
ja nurisijat ottavat oppia.

Egyptin apu on turha ja tyhjä

30 ¹ Voi tottelemattomia
lapsia, sanoo Herra.

He tekevät suunnitelmia, mutta
ilman minua,

ja vahvistavat liittoja juomauhreihin
ilman minun Henkeäni.

He kokoavat syntiä synnin päälle.

² He lähtevät kulkemaan

Egyptiä kohti,
minulta kysymättä,
hakeutuakseen faraon turviin,
etsiäkseen suojaa Egyptin
varjosta.

³ Häpeäksi koituu teille
faraon turva,
häväistykseksi suojan etsiminen
Egyptin varjosta.

⁴ Vaikka hänen ruhtinaansa
ovat jo Soonanissa
ja hänen lähettiläänsä ovat
saapuneet Haanekseen asti,

⁵ kaikki joutuvat häpeään
kansan tähden,

josta ei ole heille hyötyä,
ei apua eikä hyötyä,
vaan häpeää ja pilkkaa.

⁶ Ennustus Etelän eläimistä.
Halki ahdingon ja ahdistuksen
maan,

halki leijonan ja jalopeuran maan,

kyykäärmeen ja lentävän
myrkkykäärmeen maan

he kuljettavat rikkautensa
aasien selässä

ja aarteensa kameliin kyttyröillä
kansan luo,
josta ei hyötyä ole.

⁷ Egyptin apu on turha ja tyhjä.
Sen vuoksi minä annan sille nimen
"Paikalleen jämähtänyt Rahab".

Kapinoiva kansa saa rangaistuksen

⁸ Mene nyt ja kirjoita se tauluun
heidän nähtensä.

Piirrä se kirjaan,
että se säilyisi tuleviin aikoihin asti,
aina ja ikuisesti.

⁹ Sillä he ovat kapinoiva kansa,
vilpillisiä lapsia,
lapsia, jotka eivät tahdo kuulla
Herran opetusta.

¹⁰ He sanovat näkijöille:
"Älkää nähkö",

ja ennustajille: "Älkää ennustako
meille tosia,

puhukaa meille mieluisia,
ennustakaa meille hauskoja
asioita.

¹¹ Poiketkaa tieltä, jättäkää polku;
viekää pois kasvojemme edestä
Israelin Pyhä."

¹² Sen tähden, näin sanoo
Israelin Pyhä:

Koska te halveksitte tätä sanaa
ja luotatte väkivaltaan ja
kavaluuteen

ja turvaudutte siihen,

¹³ niin tämä synti on oleva teille

kuin repeämä korkeassa muurissa,
joka pullistuu ja uhkaa sortua.
Yhtäkkiä, yhdessä hetkessä
se hajoaa.

¹⁴ Se hajoaa niin kuin savenvalajan
astia,
joka lyödään rikki säälimättä.
Ei sen sirpaleista löydy palasta,
jolla ottaisi tulta liedestä
tai ammentaisi vettä lammikosta.

¹⁵ Sillä näin sanoo Herra, Herra,
Israelin Pyhä:
Kääntymällä ja pysymällä
levollisina te pelastutte,
hiljainen luottamus on teidän
voimanne.

Mutta te ette tahtoneet

¹⁶ vaan sanoitte: "Ei! Hevosilla
me kiidämme."

Niinpä saattekin kiittää pakoön.
Te sanoitte: "Nopean ratsun
selässä me ratsastamme."
Niinpä ovatkin vainoojanne
nopeat.

¹⁷ Tuhat pakenee yhden ärjäisyä,
viiden ärjäisyä te pakenette kaikki,
kunnes se, mikä teistä jää jäljelle,
on kuin lipputanko vuoren
huipulla,
kuin viiri kukkulan laella.

Siionin ahdistus ja armahdus

¹⁸ Siksi Herra odottaa, että voisi
olla teille armollinen,
ja sen tähden hän nousee
armahtaakseen teitä,
sillä Herra on oikeuden Jumala.

Autuaita ovat kaikki, jotka
häntä odottavat!

¹⁹ Siionin kansa, sinä, joka asut
Jerusalemossa,
sinun ei tarvitse enää itkeä.
Totisesti hän on sinulle armollinen,
kun huudat apua.
Heti kun hän kuulee äänesi,
hän vastaa sinulle.

²⁰ Vaikka Herra antaa teille
hädän leipää ja ahdistuksen vettä,
ei opettajasi sitten enää kätkeydy,
vaan sinun silmäsi saavat
nähdä opettajasi.

²¹ Ja korvasi kuulevat takanasi
sanottavan nämä sanat:
"Tässä on tie, tätä kulkekaa",
jos olet poikkeamassa oikealle
tai vasemmalle.

²² Silloin sinä pidät saastaisena
veistettyjen jumalankuviesi
hopeapäällystä
ja valettujen jumalankuviesi
kultakuorta.

Sinä viskaat ne pois kuin
kuukautisista saastuneen
vaatteen,
sinä sanot niille: "Ulos!"

²³ Hän antaa sateen siemenelle,
jonka kylvät maahan,
ja maan sadosta saat leivän,
joka on mehevä ja ravitseva.
Sinun karjasi käy sinä päivänä
laajalla laitumella.

²⁴ Härät ja aasit, jotka tekevät
työtä pellolla,
syövät hapanta rehuviljaa,

joka on viskattu lapiolla ja
viskaushangolla.

²⁵ Kaikilla korkeilla vuorilla ja
kaikilla suurilla kukkuloilla
juoksee puroja ja vesivirtoja
suuren surman päivänä tornien
sortuessa.

²⁶ Kuun valo on silloin kuin
auringon valo,
ja auringon valo on
seitsenkertainen,
kuin seitsemän päivän valo,
sinä päivänä, jona Herra sitoo
kansansa vammat
ja parantaa siihen isketyt haavat.

Herra sotii Assuria vastaan

²⁷ Katso, Herran nimi tulee kaukaa,
hänen vihansa leimuaa, savupilvi
on sankka.
Hänen huulensa ovat täynnä
kiivautta,
ja hänen kielensä on kuin
kuluttava tuli.

²⁸ Hänen henkäyksensä on
kuin tulviva virta,
joka ulottuu kaulaan asti.
Se seuloo kansakuntia turmion
seulalla
ja panee eksyttävät suitset
kansojen suupieliin.

²⁹ Silloin te laulatte niin kuin yöllä,
kun pyhä juhla alkaa,
ja sydämessänne on ilo niin
kuin sillä,
joka vaeltaa huilujen soidessa
mennäkseen Herran
vuorelle,

Israelin kallion luo.

³⁰ Herra antaa kuulua
majesteettisen äänensä ja
näkyä käsivartensa,
joka laskeutuu alas vihan
tuimuudessa ja kuluttavan
tulen liekissä,
ukonilmana, rankkasateena
ja raekivinä.

³¹ Assur kauhistuu Herran ääntä.
Herra lyö sitä vitsalla,
³² ja jokaisella sallimallaan
sauvan iskulla,
jonka Herra sille antaa,
soivat rummut ja lyyrat.
Herra sotii Assuria vastaan
käsi koholla.

³³ Sillä aikoja sitten on
polttopaikka valmistettu,
kuninkaallekin se on varattu,
se on syvä ja leveä,
sytykkeitä ja polttopuita on paljon.
Herran henkäys, kuin tulikivivirta,
sytyttää sen.

Voi niitä, jotka turvautuvat Egyptin apuun

31 ¹ Voi niitä, jotka lähtevät alas
Egyptiin apua hakemaan!

He turvautuvat hevosiiin,
he luottavat sotavaunuihin, koska
niitä on paljon,
ja ratsumiehiin, koska niitä on
valtaiset määrät,
mutta eivät katso Israelin Pyhään,
eivätkä kysy neuvoa Herralta.

² Mutta Herra onkin viisas,
hän tuottaa onnettomuuden
eikä peruuta sanojaan.

Hän nousee pahantekijöiden
sukua

ja väärintekijöiden apuun
tuloa vastaan.

³ Egypti on ihminen, ei Jumala,
sen hevoset ovat lihaa,
eivät henkeä.

Kun Herra ojentaa kätensä,
auttaja kompastuu ja autettava
kaatuu.

Yhdessä molemmat tuhoutuvat.

Herra sotii Siionin puolesta

⁴ Sillä näin on Herra minulle
sanonut:

Niin kuin leijona ärisee,
nuori leijona saaliinsa ääressä,
kun sitä vastaan hälytetään
paimenten parvi –

ei se hätkähdä heidän huutoaan
eikä välitä heidän hälinästään –
niin käy silloin, kun Herra

Sebaot astuu alas
sotiakseen Siionin vuorella ja
sen kukkulalla.

⁵ Niin kuin liitelevät linnut,
niin varjelee Herra Sebaot

Jerusalemia,
varjelee ja pelastaa,
armahtaa ja vapauttaa.

⁶ Palatkaa, israelilaiset, hänen
luokseen,
josta olette niin syvälle luopuneet.

⁷ Sinä päivänä jokainen
teistä hylkää

hopeiset ja kultaiset
epäjumalansa,

jotka kätenne ovat tehneet
teille synniksi.

Herran miekka syö Assurin

⁸ Assur kaatuu miekkaan, joka
ei ole miehen,
hänet syö miekka, joka ei
ole ihmisen.

Hän pakenee miekkaa,
ja hänen nuoret miehensä
joutuvat pakkotyöhön.

⁹ Hänen kallionsa kukistuu
kauhusta,

ja hänen ruhtinaansa pakenevat
peloissaan lipun luota,
sanoo Herra, jolla on tuli Siionissa
ja pätsi Jerusalemissa.

Vanhurskauden ja oikeuden valtakunta

32 ¹ Tulee aika, jolloin kuningas
hallitsee vanhurskaasti,
ja valtiat käyttävät valtaansa
oikeuden mukaan.

² Silloin jokainen heistä on
turvana tuulelta
ja suojana rankkasateelta.
He ovat kuin vesipurot kuivassa
maassa,

kuin jyhkeän kallion varjo
nääntyvässä maassa.

³ Silloin eivät näkevien silmät
ole ummessa,
kuulevien korvat kuulevat
tarkkaan.

⁴ Hätäilevien sydän saavuttaa
ymmärryksen,
ja änkyttävien kieli puhuu
sujuvasti ja selkeästi.

⁵ Houkkaa ei enää kutsuta jaloksi,

eikä petollista sanota ylhäiseksi.

⁶ Sillä houkka puhuu

houkan tavoin,
ja hänen sydämensä

hautoo pahaa:

hän harjoittaa jumalattomuutta

ja puhuu eksyttävästi Herrasta,

jättää tyhjäksi nälkäisen sielun

ja janoisen vaille juomaa.

⁷ Pahat ovat petollisen aseet.

Hän miettii ilkeitä juonia

tuhotakseen kurjat valheen

sanoilla,

vaikka köyhä puhuisi oikeaa asiaa.

⁸ Mutta jalo miettii jaloja asioita

ja pysyy lujana jaloudessa.

Varoitus huolettomille ja itsevarmoille naisille

⁹ Te huolettomat naiset,

nouskaa ja kuunnelkaa minun

puhettani;

te itsevarmat tyttäret,

tarkatkaa minun sanojani.

¹⁰ Vielä vuosi ja päiviä päälle,

niin vapisette, te itsevarmat.

Viinisato on tuhoutunut,

hedelmänkorjuuta ei tule.

¹¹ Kauhistukaa, huolettomat,

vaviskaa, itsevarmat,

riisuutukaa, paljastautukaa,

vyöttäkää säkki lanteillenne.

¹² Silloin lyödään rintoihin

ja valitetaan

ihanien peltujen tähden

ja hedelmää kantavien

viiniköynnösten tähden,

¹³ minun kansani maan tähden,

joka kasvaa orjantappuraa

ja ohdaketta,

remuavan kaupungin kaikkien

ilakoivien talojen tähden.

¹⁴ Sillä palatsi on hylätty,

kohiseva kaupunki jätetty autioksi,

Oofel ja vartiotorni ovat jääneet

luoliksi ikuisiksi ajoiksi,

villiaasien iloksi ja laumojen

laitumeksi.

Hengen vuodatus ja sen vaikutukset

¹⁵ Näin on siihen asti, kunnes

päällemme vuodatetaan

Henki korkeudesta.

Silloin autiomaa muuttuu

hedelmätarhaksi

ja hedelmätarhaa pidetään

metsän veroisena.

¹⁶ Autiomaassa asuu oikeus,

ja hedelmätarhassa majoilee

vanhurskaus.

¹⁷ Silloin on vanhurskauden

hedelmänä rauha,

vanhurskauden vaikutuksena lepo

ja turvallisuus iankaikkisesti.

¹⁸ Minun kansani asuu rauhan

majoissa,

turvallisissa asuinpaikoissa,

huolettomilla leposijoilla.

¹⁹ Mutta raesade tulee,

metsä kaatuu,

ja kaupunki sortuu maan tasalle.

²⁰ Onnellisia te, jotka kylvätte

kaikkien vesien varsille

ja annatte härän ja aasin jalkojen

kulkea vapaina!

Valitus ja rukous hädän aikana

- 33** ¹ Voi sinua tuhooja, jota itseäsi ei ole tuhottu, petturi, jota kukaan ei ole pettänyt!
 Kun olet hävittämisesi hävittänyt, sinutkin hävitetään, kun olet pettämisesi pettänyt, sinutkin petetään.
- ² Herra, armahda meitä, sinua me odotamme.
 Tule käsivarreksemme aamu aamulta, ole meidän apumme hädän aikana.
- ³ Kansat pakenevat sinun jylinäsi ääntä;
 sinun noustessasi kansakunnat hajaantuvat pakoon.
- ⁴ Teiltä ryöstettyä saalista viedään niin kuin tuhosirkat vievät.
 Niin kuin hyppysirkat ryntäävät, niin rynnätään sen kimppuun.
- ⁵ Herra on ylhäinen, hän asuu korkeudessa.
 Hän täyttää Siionin oikeudella ja vanhurskaudella.
- ⁶ Hän on sinun aikojesi vahva turva, avun runsaus, viisaus ja ymmärrys.
 Herran pelko on Siionin aarre.
- ⁷ Kuule, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan lähettiläät itkevät katkerasti.
- ⁸ Valtatiet ovat autioina,

polulta on kulkija poissa.
 Liitto on rikottu, kaupungit hylätty, ihmiselle ei anneta arvoa.

⁹ Maa murehtii ja nääntyy, Libanon kuihtuu häpeästä, Saaron on muuttunut aromaaksi, Baasan ja Karmel varistavat lehtensä.

Kuka voi asua kuluttavassa tuleessa?

- ¹⁰ Nyt minä nousen, sanoo Herra, nyt minä korotan itseni, nyt minä kohoan korkealle.
- ¹¹ Kuloheinää te kannatte kohdussanne, olkia te synnyttätte.
 Teidän kiukkunne on tuli, joka kuluttaa teidät.
- ¹² Kansat poltetaan kalkiksi.
 Kuin katkotut orjantappurat ne leimahtavat liekkiin.
- ¹³ Kuulkaa, te kaukana olevat, mitä minä olen tehnyt, te lähellä olevat, tuntekaa minun voimani.
- ¹⁴ Syntiset Siionissa kauhistuvat, vavistus valtaa jumalattomat:
 ”Kuka meistä voi asua kuluttavassa tuleessa?
 Kuka meistä voi asua iankaikkisessa hehkussa?”
- ¹⁵ Se, joka vaeltaa vanhurskaasti ja puhuu sitä, mikä on oikein, joka halveksii väärää voittoa ja pitää kätensä erossa lahjuksista, joka tukkii korvansa kuulemasta murhahankkeita

ja sulkee silmänsä näkemästä
 pahoja houkutuksia,
¹⁶ hän saa asua korkealla,
 kalliolinnat ovat hänen
 turvapaikkansa.
 Hänelle annetaan hänen leipänsä,
 eikä vesi häneltä ehdy.

Herra on Siionin kuningas

¹⁷ Sinun silmäsi saavat katsella
 kuningasta hänen
 kauneudessaan,
 ne saavat nähdä kauas yli
 avaran maan.

¹⁸ Sinun sydämesi muistelee
 kauhuja:

missä on nyt veronlaskija,
 missä punnitsija,
 missä tornien lukija?

¹⁹ Enää et näe tuota röyhkeää
 kansaa,
 kansaa, jonka outoa puhetta
 ei voi käsittää,
 jonka sopertavaa kieltä ei
 voi ymmärtää.

²⁰ Katso Siionia, juhliemme
 kaupunkia!

Sinun silmäsi näkevät Jerusalemin,
 turvaisan asuinpaikan,
 telttamajan, jota ei siirretä,
 jonka vaarvoja ei ikinä repäistä irti,
 jonka köysistä ei yksikään katkea.

²¹ Sillä majesteettinen on meillä
 siellä Herra.

Siellä on joet, on leveät virrat,
 niillä ei kulje soutualus,
 niiden poikki ei pääse uljainkaan
 laiva.

²² Herra on tuomarimme,
 Herra on johtajamme,
 Herra on kuninkaamme,
 hän pelastaa meidät.

²³ Nyt ovat köytesi höltyneet,
 ne eivät pidä mastoa kannassaan,
 eivät pidä lippua liehumassa.
 Mutta silloin jaetaan

ryöstösaalista runsaasti,
 rammatkin ryöstävät saalista,
²⁴ eikä yksikään asukas sano:

”Minä olen heikko.”

Kansa, joka siellä asuu, on saanut
 syntinsä anteeksi.

Maan ja taivaan joukot tuhotaan

34 ¹ Kansat, tulkaa kuulemaan,
 kansakunnat, kuunnelkaa
 tarkkaan.

Kuulkoon maa ja kaikki, mitä
 siinä on,
 maanpiiri ja kaikki, mikä
 siitä versoo.

² Herran viha kohtaa kaikkia
 kansoja

ja hänen suuttumuksensa kaikkia
 niiden sotajoukkoja.

Hän on vihkinyt ne tuhon omiksi,
 antanut ne teurastettaviksi.

³ Surmattujen ruumiit viskataan
 pois,

raadoista nousee löyhkä.

Vuoret valuvat heidän vertaan.

⁴ Kaikki taivaan joukot
 menehtyvät,

taivas kääritään kokoon kuin
 kirjakäärö,

ja kaikki taivaan joukot
varisevat alas
kuin lakastuneet lehdet
viiniköynnöksestä,
kuin kuivettuneet hedelmät
viikunapuusta.

Edomin tuomio ja perikato

⁵ Minun miekkani taivaassa
on juopunut.

Se iskee alas Edomiin,
tuomioksi kansalle, jonka olen
vihkinyt tuohon.

⁶ Herran miekka on verta täynnä,
se valuu rasvaa,
karitsojen ja pukkien verta,
pässien munuaisrasvaa.

Sillä Herralla on uhri Bosrassa,
suuri teurastus Edomin maassa.

⁷ Villihärkiä kaatuu yhteen
joukkoon,
mullikoita ja vahvoja härkiä.
Heidän maansa juopuu verestä,
ja heidän multansa kiiltää
rasvasta.

⁸ Sillä Herralla on koston päivä,
maksun vuosi Siionin
asian tähden.

⁹ Edomin purot muuttuvat pieksi
ja sen multa tulikiveksi.

Sen maa muuttuu palavaksi pieksi.

¹⁰ Ei sammu se yöllä eikä päivällä,
iäti nousee sen savu.

Polvesta polveen se on raunioina,
aina ja ikuisesti se on kulkijaa
vailla.

¹¹ Sen perivät pelikaanit ja
sarvipöllöt,

kissapöllöt ja korpit asuvat siellä.
Hän vetää Edomin yli autiuden
mittanuoran

ja tyhjyyden luotilangan.

¹² Ylimyksiä ei siellä enää ole,
jotka valitsisivat kuninkaan.
Kaikki sen ruhtinaat ovat
kadonneet.

¹³ Sen palatsit kasvavat
orjantappuroita,
sen varustukset nokkosia ja
ohdakkeita.

Siitä tulee sakaalien asunto,
strutsien tyyssija.

¹⁴ Siellä kohtaavat aavikon
ulvovat eläimet,
villipukit huutelevat toisilleen.
Siellä pääsee öinen velhotar
rauhaan

ja löytää lepopaikan.

¹⁵ Siellä pesii nuolikäärme.
Sinne se laskee munansa
ja hautoo ne poikasiksi raunioiden
varjossa.

Sinne haaskalinnutkin
kokoontuvat,
sieltä ne löytävät toisensa.

¹⁶ Tutkikaa Herran kirjaa ja
lukekaa siitä.

Yhtäkään näistä ei puutu,
yksikään ei kaipa toistaan.
Hänen suunsa käskee niin,
ja hänen Henkensä kokoaa
ne yhteen.

¹⁷ Hän on heittänyt arpaa
niiden kesken,

hänen kätensä on jakanut niille
maan mittanuoralla.
Ne perivät sen ikiajoiksi,
asuvat siellä polvesta polveen.

Pelastuksen ajan ihanuus

35 ¹ Autiomaan ja kuiva maa
iloitsevat,
aromaa riemuitsee ja kukoistaa
kuin lilja.

² Se kukoistaa kauniisti,
iloitsee ja huutaa riemusta.
Sille annetaan Libanonin kunnia,
Karmelin ja Saaronin ihanuus.
Silloin nähdään Herran kunnia,
meidän Jumalamme ihanuus.

³ Vahvistakaa hervonneet kädet,
lujittakaa horjuvat polvet.

⁴ Sanokaa niille, joiden sydän
hätäilee:

“Olkaa lujia, älkää pelätkö.
Katsokaa, teidän Jumalanne!
Kosto tulee,
Jumalan rangaistus.
Hän tulee ja pelastaa teidät.”

⁵ Silloin avautuvat sokeiden silmät
ja kuurojen korvat aukenevat.

⁶ Silloin rampa hyppii kuin peura
ja mykän kieli ratkeaa riemuun,
sillä vedet puhkeavat
autiomaahan

ja purot aromaahan.

⁷ Hehkuva hiekka muuttuu
lammikoiksi

ja kuiva maa vesilähteiksi.
Sakaalien asunnoissa, niiden
makuusijoilla,
kasvaa ruoho, ruoko ja kaisla.

⁸ Siellä on oleva valtatie,
jonka nimi on Pyhä tie.
Sitä ei kulje saastainen,
se on niitä varten, jotka vaeltavat
Herran tiellä.

Tyhmätkään eivät siellä eksy.

⁹ Ei ole siellä leijonaa,
ei nouse sinne raateleva peto.
Sellaisia ei siellä tavata,
lunastetut siellä kulkevat.

¹⁰ Näin palaavat Herran
lunastamat:

he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus
pakenevat.

KUNINGAS HISKIAN AJAN HISTORIAA, 36 – 39

Assurin kuningas hyökkää Juudaan

36 ¹ Kuningas Hiskian
neljäntenätoista

hallitusvuotena hyökkäsi
Sanherib, Assurin kuningas,
kaikkien Juudan linnoitettujen
kaupunkien kimppuun ja valloitti
ne. ² Laakiksesta Assurin kuningas
lähetti rabsaken suuren sotajoukon
kanssa kuningas Hiskiaa vastaan
Jerusalemiin. Rabsake pysähtyi
Ylälammikon vesijohdolle, joka on
Pyykinpesijäankedolle johtavan tien
varrella. ³ Eljakim, Hilkian poika,
joka oli linnan päällikkönä, kirjuri

Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, menivät hänen luokseen.

Rabsaken puhe Jerusalemin edustalla

⁴Rabsake sanoi heille: "Sano-kaa Hiskialle: Näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: Mi-hin perustuu tuo luottamus, joka sinulla on? ⁵Luuletko sinä, että pelkkä huulten puhe riittää taidoksi ja voimaksi sodankäyntiin? Ke-neen sinä oikein luotat, kun kapinoit minua vastaan? ⁶Ai niin, sinähän luotat Egyptiin, tuohon särkyneeseen ruokosauvaan, joka tunkeutuu sen käteen, joka siihen nojaa, ja lävistää sen. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen. ⁷Vai sa-notko minulle: 'Me luotamme Her-raan, meidän Jumalaamme?' Mutta eikö Hiskia poistanut juuri hä-nen uhrikukkulansa ja alttarinsa? Eikö hän sanonut Juudalle ja Jerusalemlle: 'Vain tämän alta-rin edessä teidän on kumartuen rukoiltava?'

⁸Mutta lyö nyt vetoa minun herrani, Assurin kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos itse pystyt hankkimaan niille ratsastajat. ⁹Kuinka sitten voisit torjua ainoankaan käskynhaltijan, edes herrani vähäisimmän palvelijan, hyökkäyksen? Ja sinä vain luotat Egyptiin, sen vaunuihin ja ratsumiehiin. ¹⁰Olenko minä nyt

Herran sallimatta hyökännyt tähän maahan hävittämään sitä? Herra itse sanoi minulle: 'Hyökkää tähän maahan ja hävitä se.'

¹¹Niin Eljakim, Sebna ja Jooah sa-noivat rabsakelle: "Puhu palvelijoil-lesi aramean kieltä, sillä me ymmär-rämme sitä. Älä puhu meille juudan kieltä muurilla olevan väen kuullen."

¹²Mutta rabsake vastasi: "Onko mi-nun herrani lähettänyt minut puhu-maan näitä sanoja herrallesi ja si-nulle? Eikö pikemminkin niille mie-hille, jotka istuvat muurilla ja jou-tuvat teidän kanssanne syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?"

¹³Sitten rabsake astui esiin, huusi kovalla äänellä juudan kielellä: "Kuulkaa suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja! ¹⁴Näin sanoo kuningas: 'Älkää antako Hiskian pet-tää itseänne, sillä hän ei voi teitä pelastaa. ¹⁵Älköön Hiskia saako teitä luottamaan Herraan sano-malla: Varmasti Herra pelastaa mei-dät, ei tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.' ¹⁶Älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä Assurin ku-ningas sanoo näin: 'Tehkää sovinto minun kanssani ja antautukaa minulle, niin saatte syödä ku-kin oman viiniköynnöksenne ja viikunapuunne hedelmiä ja juoda kukin vettä omasta säiliöstänne, ¹⁷kunnes minä tulen ja vien tei-dät maahan, joka on teidän maanne

kaltainen, viljan ja viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa. ¹⁸ Älkää vain antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: 'Herra pelastaa meidät'. Onko muidenkaan kansojen jumalista kukaan pelastanut maataan Assurin kuninkaan käsistä? ¹⁹ Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Pelastivatko ne Samarian minun käsistäni? ²⁰ Kuka kaikkien näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni? Pelastaisiko sitten Herra Jerusalemin minun käsistäni?"

²¹ Mutta he olivat vaiti eivätkä vastanneet hänelle mitään, sillä kuninkaan käsky oli tämä: "Älkää vastatko hänelle mitään." ²² Sitten palatsin päällikkö Eljakim, Hilkian poika, kirjuri Sebna ja kansleri Jooah, Aasafin poika, palasivat Hiskian luo vaatteen rikki reväistynä ja kertoivat hänelle, mitä rabsake oli puhunut.

Hiskia etsii Herran apua

37 ¹ Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkipukuun ja meni Herran temppeliin. ² Sitten hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin yhdessä kirjuri Sebnan ja pappeiden vanhimpien kanssa säkkeihin pukeutuneina profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo. ³ He sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Tämä

päivä on hädän, kurituksen ja häväistyksen päivä. Lapset ovat tulleet kohdun suulle saakka, mutta ei ole voimaa synnyttää. ⁴ Ehkä Herra, sinun Jumalasi, kuulee rabsaken sanat, joilla hänen herransa, Assurin kuningas, on lähettänyt hänet pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee rabsakea hänen sanoistaan. Herra, sinun Jumalasi, on kuullut ne. Kohota siis nyt rukous jäännöksen puolesta, joka on jäljellä.'"

Jesaja ennustaa Sanheribin kuoleman

⁵ Kun kuningas Hiskian palvelijat tulivat Jesajan luo, ⁶ Jesaja sanoi heille: "Sanokaa näin herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut ja joilla Assurin kuninkaan palvelijat ovat minua häväisseet. ⁷ Katso, minä annan mennä häneen sellaisen hengen, että hän kuultuaan sanoman palaa omaan maahansa. Minä annan hänen kaatua miekkaan omassa maassaan.'"

Sanherib uhkailee Hiskiaa

⁸ Rabsake lähti takaisin ja tapasi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan. Hän oli näet kuullut, että tämä oli lähtenyt pois Laakiksesta.

⁹ Mutta sitten Sanherib kuuli sanottavan Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta: "Hän on lähtenyt liikkeelle sotiakseen sinua vastaan." Sen kuultuaan Sanherib lähetti lähettiläitä Hiskian luo sanoen heille: ¹⁰ "Sanokaa näin Hiskialle,

Juudan kuninkaalle: 'Älä anna Jumalasi, johon luotat, pettää itseäsi äläkä ajattele, ettei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käsiin. ¹¹ Sinä olet kyllä kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, kuinka he ovat vihkineet ne tuhon omiksi. Ja sinäkö pelastuisit! ¹² Pelastivatko kansojen jumalat niitä, jotka minun isäni tuhosivat: Goosanin, Harranin, Resefin ja Telassarin edeniläiset? ¹³ Missä ovat Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas, Sefarvaimin kaupungin kuningas, Heenan ja Ivvän kuningas?"

Hiskian rukous

¹⁴ Kun Hiskia oli ottanut kirjeen lähettiläiden kädestä ja lukenut sen, hän meni Herran temppeliin ja levitti kirjeen Herran eteen. ¹⁵ Sitten Hiskia rukoili Herraa näillä sanoilla:

¹⁶ "Herra Sebaot, Israelin Jumala, sinä, jonka valtaistuini on kerubien keskellä, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. ¹⁷ Herra, kallista korvasi ja kuule! Herra, avaa silmäsi ja katso! Kuule kaikki Sanheribin sanat, jotka hän lähetti meille pilkatakseen elävää Jumalaa. ¹⁸ On totta, Herra, että Assurin kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat. ¹⁹ He ovat heittäneet niiden jumalat tuleen. Eiväthän ne olleet jumalia vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja sen vuoksi

he voivat hävittää ne. ²⁰ Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen käsistään, jotta kaikki maan valtakunnat tulisivat tietämään, että sinä olet Herra, sinä yksin."

Herra taltuttaa Assurin kuninkaan ylpeyden

²¹ Niin Jesaja, Aamoksen poika, lähetti Hiskialle tämän sanan: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Koska olet rukoillut minua avuksi Sanheribia, Assurin kuningasta, vastaan, ²² niin tämä on se sana, jonka Herra on puhunut hänestä:

Neitsyt, tytär Siion,
halveksii ja pilkkaa sinua,
tytär Jerusalemi nyökyttää
päättään sinun jälkeesi.

²³ Ketä olet pilkannut ja herjannut,
ketä vastaan olet äänesi
korottanut?

Korkealle olet kohottanut katseesi
Israelin Pyhää vastaan.

²⁴ Palvelijoittesi kautta sinä
herjasit Herraa

ja sanoit: 'Monine vaunuineni
minä nousin vuorten korkeuteen,
Libanonin ääriin saakka.

Minä hakkasin maahan sen
korkeat setrit,
sen parhaat sypressit,
ja tunkeuduini sen korkeimmalle
harjalle,

sen rehevimpään metsään.

²⁵ Minä kaivoin kaivoja ja
join vettä,

jalkapohjillani minä kuivasin
kaikki Egyptin virrat.’

²⁶ Etkö ole kuullut: jo kauan sitten
minä olen tämän valmistanut,
muinaisuudesta saakka tätä
suunnitellut!

Nyt minä olen sen toteuttanut,
ja sinä sait hävittää varustetut
kaupungit
autioiksi kiviröykkiöiksi.

²⁷ Niiden asukkaat olivat
voimattomia,
kauhu ja häpeä valtasi heidät.
Heidän kävi kuin kedon ruohon,
kuin viheriövän heinän,
kuin katolla kasvavien korsien ja
kuin pengermien viljan,
joka kuivettuu ennen oljelle
tulemistaan.

²⁸ Istuitpa sinä tai menit ulos
tai sisään,
minä sen tiedän,
samoin kuin sen,
että sinä raivoat minua vastaan.

²⁹ Koska sinä raivoat
minua vastaan
ja sinun ylimielisyytesi on
tullut korviini,
minä panen koukkuni
sinun nenääsi
ja suitseni sinun suuhusi
ja vien sinut takaisin samaa tietä,
jota tulitkin.”

Herra antaa merkin Hiskialle

³⁰ ”Tämä on sinulle merkinä: tänä
vuonna syödään jälkikasvua ja toi-
sena vuonna kesantoviljaa, mutta

kolmantena vuonna kylväkää ja
leikatkaa, istuttakaa viinitarhoja ja
nauttikaa niiden hedelmää. ³¹ Juu-
dan heimon pelastuneet – ne,
jotka ovat jääneet jäljelle – teke-
vät taas juurta alaspäin ja hedelmää
ylöspäin.

³² Sillä Jerusalemissa lähtee
kasvamaan jäännös,
pelastunut joukko Siionin
vuorelta.

Herran Sebaotin kiivaus
sen tekee.”

Herra pelastaa Jerusalemin

³³ ”Sen tähden, näin sanoo Herra
Assurin kuninkaasta:
Hän ei tule tähän kaupunkiin
eikä siihen nuolta ammu,
ei tuo sen edustalle kilpeä
eikä luo sitä vastaan vallia.

³⁴ Samaa tietä, jota hän tuli,
hän palaa.

Tähän kaupunkiin hän ei tule,
sanoo Herra.

³⁵ Minä suojelen tätä kaupunkia
ja pelastan sen
itseni tähden ja palvelijani
Daavidin tähden.”

Sanheribin tappio ja kuolema

³⁶ Niin Herran enkeli lähti liik-
keelle ja löi Assurin leirissä kuoli-
aaksi 185 000 miestä. Kun varhain
aamulla noustiin, huomattiin, että
ne kaikki olivat kuolleita ruumiita.

³⁷ Silloin Sanherib, Assurin kuningas,
purki leirinsä ja lähti pois. Hän palasi
maahansa ja jäi Niiniveen.

³⁸Kun hän kerran oli kumar-tuneena rukoukseen jumalansa Nisrokin temppelissä, hänen poikansa Adrammelek ja Sareser surmasivat hänet miekalla. Sitten he pakenivat Araratin maahan. Kuninkaaksi Sanheribin jälkeen tuli hänen poikansa Eesarhaddon.

Hiskian sairaus ja paraneminen

38¹Niihin aikoihin Hiskia sairastui ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Järjestä talosi ja kuningashuoneesi asiat, sillä sinä kuolet etkä enää parane."

²Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa: ³"Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja Hiskia itki katkerasti.

⁴Silloin Jesajalle tuli tämä Her-ran sana: ⁵"Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, isäsi Daavidin Ju-mala: Minä olen kuullut sinun ru-kouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Katso, minä lisään elinpäiviisi viisi-toista vuotta. ⁶Minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assurin kunin-kaan käsistä ja suojelen tätä kau-punkia. ⁷Ja tämä on sinulle merkinä Herralta siitä, että Herra to-teuttaa tämän asian, jonka hän on ilmoittanut: ⁸katso, minä annan varjon siirtyä Aahaksen portaikossa

taaksepäin kymmenen askelmaa, jotka se on jo laskeutunut auringon mukana.'"

Ja auringon varjo siirtyi portaikossa takaisin kymmenen askelmaa, jotka se oli jo laskeutunut.

Hiskian ylistyslaulu

⁹Hiskian, Juudan kuninkaan, kirjoittama laulu, kun hän oli ollut sairaana ja toipunut sairaudestaan:

¹⁰"Minä sanoin:

Kesken rauhallisten päivieni
minun on mentävä sisään
tuonelan porteista.

Jäljellä olevat vuoteni on
riistetty minulta.

¹¹Minä sanoin:

Enää en saa nähdä Herraa,
Herraa, elävien maassa,
enää en saa katsella ihmisiä
katoavan maan asukkaiden
joukossa.

¹²Minun majani puretaan ja
viedään minulta pois
kuin paimenen telttä.

Olen kiertänyt loppuun elämäni
kuin kutoja kankaansa,
minut leikataan irti loimilangoista.
Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.

¹³Minä pysyttelin hiljaa
aamuun asti.

Kuin leijona hän murskaa kaikki
minun luuni.

Ennen kuin päivä muuttuu yöksi,
sinä teet minusta lopun.

¹⁴ Kuin pääskynen, kuin kurki
minä uikutan,
minä kujerran kuin kyyhkynen;
nääntyen katsovat silmäni
korkeuteen.
Herra, minä olen ahtaalla, tule
puolustajakseni!
¹⁵ Mitä nyt sanonkaan?
Hän lupasi minulle ja myös
täytti lupauksensa.
Hiljaisesti minä vaellan kaikki
elämäni vuodet
sieluni katkeran murheen vuoksi.
¹⁶ Herra, tämän kaltaiset ovat
elämäksi;
niissä on minun henkeni
koko elämä.
Sinä vahvistat minua ja annat
minun elää.
¹⁷ Katso, minun parhaakseni
koitui katkera murhe.
Sinä rakastit minun sieluani,
nostit sen kuoleman kuilusta.
Sinä heitit selkäsi taakse kaikki
minun syntini.
¹⁸ Ei tuonela sinua kiitä,
eikä kuolema sinua ylistä,
eivät hautaan vaipuneet
pane toivoaan
sinun uskollisuuteesi.
¹⁹ Elävät, elävät sinua kiittävät,
niin kuin minä tänä päivänä.
Isä ilmoittaa lapsilleen sinun
uskollisuutesi.
²⁰ Herra on minun auttajani.
Soittakaamme minun laulujani

kaikkina elinpäivinämme Herran
huoneessa.”

²¹ Jesaja oli käskennyt tuoda
viikunakakun ja hautoa sillä
paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi.
²² Hiskia oli kysynyt: “Mikä on
merkkinä siitä, että voin mennä
Herran huoneeseen?”

Baabelin kuninkaan lähettiläät

39 ¹ Siihen aikaan Baabelin
kuningas Merodak-Baladan,
Baladanin poika, lähetti Hiski-
alle kirjeen ja lahjoja, kun oli
kuullut hänen olleen sairaana
ja parantuneen. ² Hiskia iloitsi
lähettiläiden tulosta ja näytti heille
varastohuoneensa, hopean ja kul-
lan, tuoksuaineet ja hienon öljyn,
koko asehuoneensa ja kaiken, mitä
hänen aarrekammioissaan oli. Ei ol-
lut mitään Hiskian talossa eikä koko
hänen valtakunnassaan, mitä hän ei
olisi heille näyttänyt.

³ Mutta profeetta Jesaja tuli ku-
ningas Hiskian luo ja kysyi hä-
neltä: “Mitä nämä miehet ovat sa-
noneet, ja mistä he ovat tulleet si-
nun luoksesi?” Hiskia vastasi: “He
ovat tulleet luokseni kaukaisesta
maasta, Baabelista.” ⁴ Hän kysyi
edelleen: “Mitä he ovat nähneet
talossasi?” Hiskia vastasi: “Kaiken,
mitä talossani on, he ovat nähneet.
Aarrekammioissani ei ole mitään,
mitä en olisi heille näyttänyt”.

⁵ Niin Jesaja sanoi Hiskialle: ”Kuule Herran Sebaotin sana: ⁶ Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, vietään pois Baabeliin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra. ⁷ Sinun poikiasi – jälkeläisiäsi, jotka sinulle syntyvät – vietään hovipalvelijoiksi Baabelin kuninkaan palatsiin.”

⁸ Hiskia sanoi Jesajalle: ”Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä.” Hän näet ajatteli: ”Onpahan rauha ja turvallisuus minun päivinäni.”

**JUMALAN ARMO TUO
LOHDUTUKSEN, 40 – 66**

**HERRA PELASTAA ISRAELIN
BAABELISTA, 40 – 48**

Pelastuksen sanoma Israelille

40 ¹ ”Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani”, sanoo teidän Jumalanne.

² ”Puhukaa lempeästi

Jerusalemile

ja julistakaa sille,
että sen pakkotyö on päättynyt
ja sen syntivelka on sovitettu.
Se on saanut Herran kädestä
kaksin verroin kaikista
synneistään.”

³ Huutavan ääni kuuluu:
”Raivatkaa autiomaahan
Herralle tie,

tasoittakaa arolle valtatie meidän
Jumalallemme.

⁴ Jokainen laakso korotettakoon,
jokainen vuori ja kukkula
alennettakoon.

Koleikoista tulkoon tasankoja
ja louhikoista tasaista maata.

⁵ Herran kunnia ilmestyy,
kaikki liha saa sen nähdä.
Sillä Herran suu on puhunut.”

⁶ Ääni sanoo: ”Julista!”
Toinen vastaa: ”Mitä minä
julistan?”

Kaikki liha on kuin ruohoa
ja kaikki sen kauneus kuin
kedon kukkanen.

⁷ Ruoho kuivuu, kukkanen
lakastuu,
kun Herran henkäys puhalttaa
siihen.

Totisesti, ruohoa on kansa.

⁸ Ruoho kuivuu, kukkanen
lakastuu,
mutta meidän Jumalamme sana
pysyy ikuisesti.

⁹ Nouse korkealle vuorelle,
Siion, ilosanoman tuoja.
Korota voimakkaasti äänesi,
Jerusalem, ilosanoman tuoja!
Korota äänesi, älä pelkää,
sano Juudan kaupungeille:
”Katsokaa, teidän Jumalanne!”

¹⁰ Herra, Herra tulee voimallisena,
hänen käsivartensa hallitsee.
Katso, hänen palkkansa on
hänen mukanaan,

hänen työnsä ansio käy hänen edellään.

¹¹ Paimenen lailla hän kaitsee laumaansa, käsivartensa turviin hän kokoaa karitsat ja kantaa niitä sylissään, johdattelee imettäviä lampaita.

Jumalan suuruus ja kaikkivaltius

¹² Kuka on kourallaan mitannut vedet ja vaaksalla määrännyt taivaitten mitat? Kuka on saanut kolmannesmittaan mahtumaan maan tomun? Kuka on puntarillaan punninnut vuoret, vaa'allaan kukkulat?

¹³ Kuka on ohjannut Herran Henkeä, ollut hänen neuvonantajansa ja opettajansa?

¹⁴ Kenen kanssa hän on neuvotellut? Kuka olisi ohjannut häntä ymmärrykseen ja opastanut oikealle polulle? Kuka olisi opettanut hänelle tietoa ja osoittanut hänelle ymmärryksen tien?

¹⁵ Katso, kansakunnat ovat kuin vesipisara sangon pohjassa, ne ovat kuin tomuhiukkanen vaa'assa. Meren saaret hän nostaa ilmaan kuin hiekkajyvän.

¹⁶ Ei Libanon riittäisi polttopuiksi eivätkä sen eläimet polttouhreiksi.

¹⁷ Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään hänen edessään, ne ovat hänelle kuin olematon, kuin tyhjiys.

¹⁸ Keneen te siis vertaatte Jumalaa, minkä muotoiseksi te hänet kuvaatte?

¹⁹ Seppämestari valaa jumalankuvan, kultaseppä päällystää sen kullalla, takoo sille hopeaketjut.

²⁰ Kenellä ei ole varaa sellaiseen uhrilahjaan, se valitsee puun, joka ei lahoa, ja etsii taitavan mestarin pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju.

²¹ Ettekö tiedä, ettekö ole kuulleet? Eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole ymmärtäneet, miten maa on perustettu?

²² Hän istuu korkealla maanpiirin yläpuolella, kuin heinäsiirkoja ovat sen asukkaat. Hän levittää taivaan kuin harson, pingottaa sen kuin teltan asuttavaksi.

²³ Hän alentaa ruhtinaat olemattomiksi, tekee maan tuomarit tyhjän veroisiksi.

²⁴ Tuskin heidät on istutettu, tuskin kylvetty,

tuskin on juurtunut heidän
 vesansa maahan,
 kun hän jo puhaltaa heihin, ja
 he kuivettuvat.
 Myrsky tempaa heidät mukaansa
 kuin oljenkorret.

²⁵ ”Keneen te siis minua vertaatte,
 niin että minä olisin hänen
 kaltaisensa?”

sanoo Pyhä.

²⁶ Kohottakaa katseenne
 korkeutta kohti ja katsokaa:
 kuka on nämä luonut?
 Hän, joka johdattaa esiin niiden
 joukot täysilukuisina,
 joka nimeltä kutsuu ne kaikki.
 Suuri on hänen väkevyytensä ja
 valtaisa hänen voimansa;
 yksikään ei jää pois.

Herra vahvistaa väsyneitä

²⁷ Miksi sinä, Jaakob, sanot näin,
 miksi puhut näin, Israel:
 ”Minun tieni on Herralta salassa,
 oikeuteni jää vaille Jumalani
 huomiota.”

²⁸ Etkö tiedä, etkö ole kuullut?
 Herra on iankaikkinen Jumala,
 hän on luonut maan ääret.
 Ei hän väsy eikä uuvu,
 hänen ymmärryksensä on
 tutkimaton.

²⁹ Hän antaa väsyneelle voimaa
 ja voimattomalle väkevyyttä
 runsain määrin.

³⁰ Nuorukaiset väsyvät ja uupuvat,
 nuoret miehet kompastuvat
 ja kaatuvat,

³¹ mutta ne, jotka Herra
 odottavat, saavat
 uuden voiman.

He kohottavat siipensä kuin kotkat,
 he juoksevat eivätkä uuvu,
 he vaeltavat eivätkä väsy.

Herra ohjaa kansojen vaiheita

41 ¹ Vaietkaa, meren saaret,
 kuunnelkaa minua.

Kansat saakoot uutta voimaa,
 astukoot esiin ja sitten puhukoot.
 Käykäämme oikeutta
 keskenämme.

² Kuka herätti idästä hänet,
 jota vanhurskaus seuraa joka
 askeleella?

Kuka antaa kansat hänen
 valtaansa
 ja kukistaa kuninkaat,
 muuttaa heidän miekkansa
 tomuksi,

heidän jousensa lentäviksi
 oljenkorsiksi?

³ Hän ajaa heitä takaa,
 kulkee turvallisesti polkua,
 jota hänen jalkansa eivät ole
 ennen kulkeneet.

⁴ Kuka on tämän tehnyt ja
 toteuttanut?

Hän, joka alusta asti on kutsunut
 sukupolvet esiin:
 minä, Herra, joka olen
 ensimmäinen
 ja viimeistenkin keskellä minä
 olen sama.

⁵ Meren saaret näkivät sen
 ja säikähtivät,

maan ääret vapisivat.
 Ne lähestyivät ja tulivat tänne.
⁶ He auttavat toinen toistaan
 ja sanovat toisilleen:
 "Pysy lujana!"
⁷ Puuseppä rohkaisee
 kultaseppää,
 vasaralla takoja alasimen lyöjää.
 Juotoksesta sanotaan: "Se
 on hyvä",
 ja se vahvistetaan nauloilla,
 niin ettei se horju.

Herra pitää Israelista huolen

⁸ Mutta sinä Israel, minun
 palvelijani,
 sinä Jaakob, jonka minä olen
 valinnut,
 ystäväni Abrahamin siemen,
⁹ jonka minä otin maan ääristä
 ja kutsuin maan kaukaisimmista
 perukoista,
 jolle minä sanoin: "Sinä olet
 minun palvelijani,
 sinut minä olen valinnut enkä
 ole sinua hylännyt",
¹⁰ älä pelkää, sillä minä olen
 sinun kanssasi.
 Älä arkana pälyile, sillä minä
 olen sinun Jumalasi.
 Minä vahvistan sinua, minä
 autan sinua,
 minä tuen sinua vanhurskauteni
 oikealla kädellä.
¹¹ Katso, häpeän ja pilkan
 saavat kaikki,
 jotka palavat vihasta
 sinua vastaan.

Tyhjiin raukeavat ja tuhoutuvat
 ne, jotka riitelevät sinun kanssasi.
¹² Etsimälläkään et löydä niitä,
 jotka taistelivat sinua vastaan;
 tyhjiin katoavat, olemattomiin,
 ne, jotka kanssasi sotivat.
¹³ Sillä minä, Herra, sinun
 Jumalasi,
 tartun oikeaan käteesi ja
 sanon sinulle:
 "Älä pelkää, minä autan sinua."
¹⁴ Älä pelkää, Jaakob, sinä mato,
 sinä Israelin vähäinen väki.
 Minä autan sinua, sanoo Herra,
 sinun lunastajasi, Israelin Pyhä.
¹⁵ Minä teen sinusta puimareen,
 rajusti raastavan,
 uuden ja monipiikkisen.
 Sinä puit ja rouhit vuoret,
 muutat kukkulat akanoiksi.
¹⁶ Sinä viskaat ne,
 tuuli ne vie ja myrsky ne hajottaa.
 Mutta sinä iloitset Herrassa,
 Israelin Pyhä on sinun
 kerskauksesi.

Autiomaan kukoistaa

¹⁷ Kurjat ja köyhät etsivät vettä,
 mutta sitä ei ole,
 heidän kielensä kuivuu janosta.
 Mutta minä, Herra, kuulen heitä,
 minä, Israelin Jumala, en
 heitä hylkää.
¹⁸ Minä annan puhjeta purot
 paljaille kukkuloille,
 lähteet laaksojen pohjiin.
 Autiomaan minä muutan
 vesilammikoiksi

ja kuivan maan lähteiksi.

¹⁹ Minä kasvatan autiomaahan
setripuita,
akasioita, myrttejä ja öljypuita,
minä istutan arolle sypressejä,
myös plataaneja ja vuorimäntyjä,
²⁰ jotta he näkisivät ja oppisivat
tuntemaan,
huomaisivat ja myös
ymmärtäisivät,
että Herran käsi on tämän tehnyt,
Israelin Pyhä tämän luonut.

Epäjumalat ovat turhuutta

²¹ Tuokaa esiin riita-asianne,
sanoo Herra,
esittäkää todisteenne, sanoo
Jaakobin kuningas.
²² Esittäkää ja ilmoittakaa meille,
mitä tulee tapahtumaan.
Ilmoittakaa entiset asiat,
millaisia ne olivat,
tarkataksemme niitä
ja tietääksemme, mitä niistä
on tullut.

Tai antakaa meidän kuulla
tulevat asiat,

²³ ilmoittakaa, mitä vastedes
tapahtuu,
tietääksemme, oletteko
te jumalia.

Tehkää hyvää tai tehkää pahaa,
niin me katsomme ja arkana
pälyilemme.

²⁴ Tehän olette pelkkää tyhjää,
ja tekonne ovat tyhjän veroiset.
Iljettävä on se, joka teidät valitsee!

²⁵ Minä herätin hänet pohjoisesta,
ja hän tuli,
auringonnousun suunnalta hänet,
joka huutaa avuksi minun nimeäni.
Hän tallaa käskynhaltijoita
kuin lokaa,
hän on kuin savenvalaja, joka
sotkee savea.

²⁶ Kuka on sen alun pitäen
ilmoittanut,
että olisimme sen tienneet,
kuka edeltäpäin kertonut,
niin että voisimme sanoa: "Hän
oli oikeassa"?
Ei kukaan sitä ilmoittanut,
ei kukaan sitä tuonut julki,
ei kukaan kuullut teidän puhuvan
sanaakaan.

²⁷ Minä olen se, joka ilmoitin
ensimmäisenä Siionille:
"Katso, tässä ne ovat!"
ja annoin Jerusalemlle
ilosanoman tuojan.

²⁸ Minä katselen ympärilleni,
mutta ei ole ketään.
Kukaan näistä ei kykene
neuvomaan,
niin että minä kysyisin heiltä ja
he vastaisivat jotakin.

²⁹ Kaikki ne ovat pelkkää harhaa,
olemattomat ovat niiden teot,
tuulta ja tyhjää ovat niiden
valetut kuvat.

Messias on Herran valittu palvelija

42 ¹ Katso, minun palvelijani,
jota minä tuen,

valittuni, johon sieluni on
mieltynyt.
Olen laskenut Henkeni
hänen ylleen,
hän tuo oikeuden kansakuntien
keskuuteen.
² Hän ei huuda eikä
korota ääntään,
ei anna sen kuulua kaduilla.
³ Särjettyä ruokoa hän ei muserra,
ja heikosti palavaa
kynttilänsydäntä hän
ei sammuta.
Hän toteuttaa oikeutta uskollisesti.
⁴ Hän ei sammu eikä murru,
ja hän saattaa oikeuden voimaan
maan päällä.
Meren saaret odottavat hänen
opetustaan.
⁵ Näin sanoo Jumala, Herra,
joka loi taivaan ja kaarrutti sen,
joka muovasi maan ja mitä
siitä versoo,
joka antoi henkäyksensä
maan ihmisille
ja hengen niille, jotka siellä
vaeltavat:
⁶ Minä, Herra, olen
vanhurskaudessa sinut
kutsunut,
minä tartun sinun käteesi,
varjelen sinut ja annan sinut
liitoksi kansalle,
valkeudeksi pakanoille,
⁷ avaamaan sokeat silmät,
päästämään vangit tyrmästä,
pimeydessä istuvat vankilasta.

⁸ Minä, Herra – se on minun
nimeni –
minä en anna kunniaani toiselle
enkä ylistystäni veistetyille
epäjumalankuville.
⁹ Katso, entiset ovat käyneet
toteen,
ja uusia minä ilmoitan.
Ennen kuin ne puhkeavat taimelle,
minä annan teidän ne kuulla.
Laulakaa Herralle uusi laulu
¹⁰ Laulakaa Herralle uusi laulu,
laulakaa hänen ylistystään
maan ääristä asti,
te merenkulkijat ja kaikki, mitä
meressä on,
te meren saaret ja niiden
asukkaat.
¹¹ Antakoot äänensä kuulua
autiomaa ja sen kaupungit,
kylät, joissa Keedar asuu;
riemuitkoot Selan asukkaat,
huutakoot ilosta vuorten laelta.
¹² Antakoot he Herralle kunnian
ja julistakoot hänen ylistystään
meren saarissa.
¹³ Herra lähtee liikkeelle
kuin sankari,
kuin soturi hän herättää
kiivautensa.
Hän nostaa sotahuudon ja ärjyy,
hän osoittaa vihollisilleen
voimansa.
¹⁴ Minä olen ollut vaiti
ikiajoista asti,
olen ollut hiljaa ja hillinnyt itseni.

Mutta nyt minä huudan kuin
synnyttäjä,
puhallan ja puuskutan.

¹⁵ Minä teen autoiksi vuoret
ja kukkulat
ja annan kaiken ruohon
niillä kuivua.

Minä muutan virrat saariksi ja
kuivaan lammikot.

¹⁶ Minä kuljetan sokeat tietä,
jota he eivät tunne,
johdanan heitä poluilla, joita he
eivät ennen tunteneet.

Minä muutan pimeyden heidän
edellään valoksi
ja louhikot tasangoksi.

Nämä asiat minä teen
enkä jätä niitä tekemättä.

¹⁷ Mutta ne perääntyvät ja
joutuvat häpeään,
jotka turvaavat veistettyyn kuvaan
ja sanovat valetuille kuville:
"Te olette meidän jumaliamme."

Israel on kuuro ja sokea Herran palvelija

¹⁸ Kuulkaa, te kuurot!
Katsokaa ja nähkää, te sokeat!

¹⁹ Kuka on sokea, ellei minun
palvelijani,
ja kuka niin kuuro kuin minun
sanansaattajani,
jotka minä lähetän?
Kuka on niin sokea kuin minun
uskottuni,

niin sokea kuin Herran palvelija?

²⁰ Paljon olet nähnyt mutta et
ole ottanut varteen;

korvat avattiin, mutta kukaan
ei kuule.

²¹ Herra on nähnyt hyväksi
vanhurskautensa tähden
tehdä lain suureksi ja
majesteettiseksi.

²² Mutta tämä on rosvottu ja
ryöstetty kansa.

Kaikki on suljettu vankikuoppiin ja
vankiloiden uumeniin.

He ovat joutuneet saaliiksi, eikä
ole kuka pelastaisi,
ryöstetyiksi, eikä ole ketään, kuka
sanoisi: "Anna takaisin!"

²³ Kuka teistä ottaa tämän
kuullakseen,
tarkkaa ja kuuntelee vastaisen
varalle?

²⁴ Kuka antoi Jaakobin
ryöstettäväksi
ja Israelin rosvojen valtaan?
Eikö Herra, jota vastaan me
olemme tehneet syntiä?

He eivät tahtoneet vaeltaa
hänen teitään
eivätkä totelleet hänen lakiaan.

²⁵ Niinpä hän vuodatti Israelin
päälle vihansa hehkun
ja sodan tuimuuden.
Se liekehti Israelin ympärillä,
mutta he eivät sitä huomanneet.
Se poltti heitä, mutta he eivät
siitä välittäneet.

Herra kokoaa kansansa

43 ¹ Mutta nyt, näin
sanoo Herra,
joka loi sinut, Jaakob,

ja muovasi sinut, Israel:
Älä pelkää, sillä minä olen
sinun lunastajasi,
minä olen sinut nimeltä kutsunut,
sinä olet minun.
² Jos kuljet vetten halki, minä
olen sinun kanssasi,
jos virtojen poikki, ne eivät
tulvi ylitsesi.
Jos kuljet tulen läpi, et kärvenny
eikä liekki sinua polta.
³ Sillä minä olen Herra, sinun
Jumalasi,
Israelin Pyhä, sinun pelastajasi.
Minä annan sinun lunnaiksesi
Egyptin,
sinun sijastasi Kuusin ja Seban.
⁴ Koska sinä olet silmissäni
kallis ja arvokas
ja koska minä rakastan sinua,
minä annan ihmisiä sinun sijastasi
ja kansakuntia henkesi edestä.
⁵ Älä pelkää, sillä minä olen
sinun kanssasi.
Minä tuon sinun jälkeläisesi idästä,
lännestä minä sinut kokoan.
⁶ Minä sanon pohjoiselle:
Anna tänne!
ja etelälle: Älä estä!
Tuo minun poikani kaukaa
ja tyttäreni maan ääristä,
⁷ kaikki, jotka on otettu
minun nimiini
ja jotka olen kunniakseni luonut,
muovannut ja valmiiksi tehnyt.

Israel on Herran todistaja

⁸ Tuo esiin sokea kansa, jolla
on silmät,
ja kuurot, joilla on korvat.
⁹ Kaikki kansat ovat kokoontuneet
yhteen,
kansakunnat tulleet koolle.
Kuka heistä voi ilmoittaa tällaista
tai antaa meidän kuulla entisistä
asioista?
Asettakoot todistajansa ja
näyttäkööt, että ovat
oikeassa.
Sittenpä kuullaan ja sanotaan:
"Se on totta."
¹⁰ Te olette minun todistajani,
sanoo Herra,
te olette palvelijoitani, jotka
olen valinnut,
jotta tuntisitte minut ja uskoisitte
minuun
ja ymmärtäisitte, että minä
se olen.
Ennen minua ei ole syntynyt
yhtään Jumalaa,
eikä minun jälkeeni tule ketään.
¹¹ Minä, minä olen Herra,
eikä ole muuta pelastajaa
kuin minä.
¹² Minä olen ilmoittanut sen,
olen pelastanut ja julistanut,
eikä vierasta jumalaa ollut teidän
keskuudessanne.
Te olette minun todistajani,
sanoo Herra,
ja minä olen Jumala.
¹³ Tästedeskin minä olen sama.

Ei kukaan voi vapauttaa minun
kädestäni.

Minä toimin, kuka sen estää?

Baabel kukistuu

¹⁴ Näin sanoo Herra,
teidän lunastajanne, Israelin Pyhä:
Teidän tähtenne minä lähetän

sanan Baabeliin,
minä syöksen heidät
kaikki pakoon,
kaldealaiset syöksyvät laivoihin,
jotka olivat heidän ylpeytensä.

¹⁵ Minä, Herra, olen teidän
pyhä Jumalanne,
minä, Israelin Luoja, olen teidän
kuninkaanne.

Herra tekee uutta

¹⁶ Näin sanoo Herra, joka teki
tien mereen,

polun valtaviin vesiin,

¹⁷ joka pani liikkeelle vaunut

ja hevoset,
sotaväen ja väkevät urhot.
Yhdessä he makaavat eivätkä
enää nouse,
he vaipuivat vesiin, sammuivat
kuin lampunsydän:

¹⁸ Älkää entisiä muistelko,
älkää menneistä välittäkö.

¹⁹ Katso, minä teen uutta!
Nyt se puhkeaa taimelle,
ettekö sitä huomaa?
Minä teen tien autiomaahan,
virrat aavikolle.

²⁰ Minua kunnioittavat
metsän eläimet,
sakaalit ja strutsit,

koska minä johdan vedet
autiomaahan,
virrat kuivaan maahan,
antaakseni kansani, minun
valittuni, juoda.

²¹ Kansa, jonka olen luonut
itseäni varten,
julistaa minun ylistystäni.

Syntien anteeksianto armosta

²² Minua sinä et ole avuksi
huutanut, Jaakob,
minun vuokseni et ole vaivaa
nähty, sinä Israel.

²³ Lampaita et ole tuonut minulle
polttouhriksi
etkä teurasuhreillasi minua
kunnioittanut.

Minä en ole rasittanut sinua
ruokauhrilla
enkä suitsutusuhrilla sinua
uuvuttanut.

²⁴ Et ole minulle suitsutusruokoa
hopealla ostanut
etkä minua teurasuhriesi rasvalla
virvoittanut,
vaan olet rasittanut minua
synneilläsi
ja uuvuttanut minut pahoilla
teoillasi.

²⁵ Minä, minä olen se, joka pyyhin
pois sinun rikkomuksesi
itseni tähden,
enkä sinun syntejäsi muista.

²⁶ Muistuta minua, käykäämme
oikeutta keskenämme.
Esitä asiasi ja osoita olevasi
oikeassa.

²⁷ Jo kantaisäsi teki syntiä,
ja puolestapuhujasi luopuivat
minusta.

²⁸ Niin minä annoin häväistä
pyhät ruhtinaat,
annoin Jaakobin tuhon omaksi,
Israelin muiden pilkattavaksi.

Hengen vuodatus

44 ¹ Mutta nyt kuule, Jaakob,
minun palvelijani,
sinä Israel, jonka olen valinnut.

² Näin sanoo Herra, sinun Luojasi,
joka on muovannut sinua aina
äidin kohdusta saakka,
hän, sinun auttajasi:
Älä pelkää, palvelijani Jaakob,
sinä Jesurun, jonka minä
olen valinnut.

³ Sillä minä vuodatan vedet
janoisen päälle
ja virrat kuivan maan päälle.
Minä vuodatan Henkeni sinun
siemenesi päälle

ja siunaukseni vesojesi päälle,
⁴ niin että ne versovat ruohikossa
kuin pajut vesipurojen äärellä.

⁵ Tämä sanoo: "Minä olen
Herran oma",
tuo nimittää itseään Jaakobin
nimellä,
tuo kirjoittaa käteensä:
"Herran oma"
ja ottaa Israelin kunnianimekseen.

Vain Herra on Jumala

⁶ Näin sanoo Herra, Israelin
kuningas,
ja sen lunastaja, Herra Sebaot:

Minä olen ensimmäinen ja minä
olen viimeinen,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.

⁷ Kuka on minun kaltaiseni?
Ilmoittautukoon minulle,
selittäköön ja osoittakoon sen.
Kertokoon kaiken siitä lähtien,
kun minä perustin muinaisaikojen
kansan.

Ilmoittakoon hän tulevat asiat,
sen mitä tulee tapahtumaan.

⁸ Älkää säikkykö älkääkö pelätkö.
Enkö minä aikoja sitten antanut
sinun ne kuulla

ja ilmoittanut ne sinulle.
Te olette minun todistajani:
onko muuta Jumalaa kuin minä?
Ei ole muuta pelastuskalliota,
minä en toista tiedä.

Epäjumalat ja niiden tekijät

⁹ Jumalankuvien tekijät ovat
tyhjänpäiväisiä kaikki,
eivät nuo heidän rakkaansa
mitään auta.

He ovat niiden todistajia,
etteivät ne näe eivätkä ymmärrä
mitään,

ja niin he joutuvat häpeään.

¹⁰ Kuka tahansa muovaakin
jumalan ja valaa kuvan,
ei siitä ole mitään hyötyä.

¹¹ Katso, kaikki niiden ystävät
joutuvat häpeään;
sepäthän ovat vain ihmisiä.

Tulkoot kaikki koolle ja
astukoot esiin:

he kauhistuvat ja joutuvat
yhdessä häpeään!

¹² Rautaseppä ottaa työkalun
ja tekee työtä hiilten hehkussa,
muotoilee kuvaa vasaroilla
ja työstää sitä käsivartensa
voimalla.

Nälkäkin tulee, ja voimat ehtyvät;
hän ei saa vettä juodakseen,
ja hän nääntyy.

¹³ Puuseppä jännittää
mittanuoran,
piirtää hahmon punaliidulla,
vuolee kovertimella,
mittailee harpilla ja tekee
miehen kuvan,
kauniin ihmishahmon
huoneeseen asumaan.

¹⁴ Ihminen kaataa tarpeisiinsa
setripuita,
ottaa rautatammen tai tammen,
jonka hän on kasvattanut vahvaksi
metsän puiden seassa.
Hän istuttaa lehtikuusen, ja sade
kasvattaa sen suureksi.

¹⁵ Ne ovat ihmisellä polttopuina.
Hän käyttää niitä lämmitelläkseen,
sytyttää uunin ja paistaa leipää,
vieläpä veistää niistä jumalan
ja kumartaa sitä,
tekee jumalankuvan ja heittäytyy
maahan sen eteen.

¹⁶ Osan puusta hän polttaa
tulesa,
tulen ääressä hän syö lihaa.
Hän paistaa paistin ja syö
itsensä kylläiseksi.

Hän myös lämmittelee ja sanoo:

”Hohhoijaa,
minun on lämmin, minä näen
tulenliekin.”

¹⁷ Lopusta hän tekee jumalan,
jumalankuvan,
jonka eteen hän heittäytyy
maahan.

Sitä hän palvoo ja rukoilee sanoen:
”Pelasta minut, sillä sinä olet
minun jumalani.”

¹⁸ Eivät he tajua, eivät
he ymmärrä,
sillä suljetut ovat heidän silmänsä,
niin etteivät he näe,
samoin heidän sydämensä,
niin etteivät he käsitä.

¹⁹ Eivät he ota opikseen,
ei ole heillä järkeä eikä
ymmärrystä, että sanoisivat:

”Osan siitä poltin tulesa,
paistoin sen hiilillä leipää,
kypsytin lihaa ja söin.
Tekisinkö lopusta iljetyksen,
heittäytyisinkö maahan
puupölkyn eteen!”

²⁰ Joka pitää ystävänsä tuhkaa,
sen on petetty sydän harhaan
vienyt.

Ei hän pelasta sieluaan eikä
hän sano:

”Eikö ole petosta se, mikä on
oikeassa kädessäni.”

Herra lunastaa Israelin

²¹ Muista tämä, Jaakob,
ja sinä, Israel, sillä sinä olet
minun palvelijani.

Minä olen sinut muovannut,
sinä olet minun palvelijani.
En minä sinua unohda, Israel.

²² Minä pyyhin pois sinun
rikkomuksesi kuin pilven,
sinun syntisi kuin sumun.
Palaa minun luokseni,
sillä minä olen sinut lunastanut.

²³ Huutakaa riemusta, taivaat,
sillä Herra on tämän tehnyt.
Huutakaa, maan syvyydet,
puhjetkaa riemuhuutoihin,
vuoret,
sinä, metsä, ja kaikki sinun puusi!

Herra on lunastanut Jaakobin,
hän kirkastaa itsensä Israelissa.

²⁴ Näin sanoo Herra, sinun
lunastajasi,
joka muovasi sinut jo kohdussa:
Minä olen Herra, minä olen
tehnyt kaiken.

Yksinäni minä levitin taivaan auki,
muovasin maan – kuka oli
minun kanssani?

²⁵ Minä teen tyhjäksi
ennustajapappien merkit,
teen taikurit tyhmiksi.
Viisaat minä pakotan
perääntymään
ja muutan heidän tietonsa
typeryydeksi.

²⁶ Mutta palvelijani sanan
minä toteutan
ja panen täytäntöön
sanansaattajieni neuvon.

Minä sanon Jerusalemlille:
”Sinussa asuttakoon”

ja Juudan kaupungeille: ”Teidät
rakennettakoon!”

Sen raunioista minä annan
nousta taloja.

²⁷ Minä sanon syvyydelle: ”Kuivu!
Minä kuivatan sinun virtasi.”

²⁸ Minä sanon Koorekselle:
”Minun paimeneni.”

Hän toteuttaa kaiken, mitä
minä tahdon,
hän sanoo Jerusalemlille: ”Sinut
rakennettakoon”

ja temppelille: ”Laskettakoon
sinun perustuksesi.”

Koore Jumalan palvelijana

45 ¹ Näin sanoo Herra
voidellulleen Koorekselle,
jonka oikeaan käteen minä
olen tarttunut
alistaakseni kansat
hänen edessään
ja irrottaakseni vyöt kuninkaitten
kupeilta,

avatakseni ovet hänen edessään,
niin etteivät portit sulkeudu:

² Minä kuljen sinun edelläsi
ja tasoitan vuorimaat.

Vaskiovet minä murran
ja rautasalvat lyön rikki.

³ Minä annan sinulle aarteet
pimeään peitosta,
kalleudet kätköistään,
jotta tietäisit, että minä, Herra
olen sinut nimeltä kutsunut,
minä, Israelin Jumala.

⁴ Palvelijani Jaakobin ja valittuni
Israelin tähden

minä kutsuin sinut nimeltä
ja annoin sinulle kunnianimen,
vaikka sinä et minua tuntenut.
⁵ Minä olen Herra, eikä toista ole,
ei ole muuta Jumalaa kuin minä.
Minä vyötän sinut, vaikka sinä
et minua tunne,
⁶ jotta auringon nousun maista
sen laskun sijoille asti
tiedettäisiin,
ettei ole ketään muuta kuin minä.
Minä olen Herra, eikä toista ole,
⁷ minä, joka teen valon ja
luon pimeyden,
joka tuotan onnen ja luon
onnettomuuden.
Minä, Herra, teen kaiken tämän.
⁸ Pisaroikaa, te taivaat, ylhäältä,
vuotakoot pilvet vanhurskautta.
Avautukoon maa
ja antakoon hedelmänään
pelastuksen,
versokoon se myös vanhurskautta.
Minä, Herra, olen sen luonut.
⁹ Voi sitä, joka riitelee luojaansa
vastaan,
saviastia saviastioiden joukossa!
Sanooko savi muovaajalleen:
"Mitä sinä pystyt tekemään?
Sinun työsi on kädettömän työtä!"
¹⁰ Voi sitä, joka sanoo isälle: "Mikä
sinä olet siittämään?"
ja äidille: "Mikä sinä olet
synnyttämään?"
¹¹ Näin sanoo Herra,
Israelin Pyhä, sen Luoja:
Tulevia asioita kysykää minulta,

lapseni ja kätteni työt jättäkää
minun haltuuni.
¹² Minä olen tehnyt maan
ja luonut ihmisen maan päälle.
Minun käteni levittivät
taivaan auki,
minä annoin käskyni kaikille
sen joukoille.
¹³ Minä herätin tuon miehen
vanhurskaudessa
ja minä tasoitan kaikki
hänen tiensä.
Hän rakentaa minun kaupunkini
ja päästää pakkosiirtolaiseni
lähtemään
vaatimatta maksua tai lahjusta,
sanoo Herra Sebaot.
Herra on salattu Jumala
¹⁴ Näin sanoo Herra:
Egyptin vaivannäön tulos ja
Kuusin kauppavoitto
sekä sebalaiset, kookkaat miehet,
tulevat luoksesi, sinun omiksesi.
Sinun perässäsi he kulkevat,
astuvat kahleissa,
sinua he kumartavat, sinua
rukoilevat:
"Ainoastaan sinun keskuudessasi
on Jumala, ei ole toista,
ei ole muuta Jumalaa."
¹⁵ Totisesti, sinä olet Jumala,
joka salaa itsensä,
sinä Israelin Jumala, Pelastaja.
¹⁶ Häpeään he joutuvat kaikki,
pilkan kohteiksi.
Pilkattuina kulkevat, nuo
kuvien tekijät.

¹⁷ Mutta Israelin pelastaa Herra
iankaikkisella pelastuksella.
Te ette joudu häpeään ettekä
pilkattaviksi,
ette ikinä, ikuisuuksien
ikuisuuksiin saakka.

Herran eteen on kaikkien tultava

¹⁸ Näin sanoo Herra,
joka on luonut taivaat:
– Hän on Jumala,
joka on muovannut maan ja
tehnyt sen,
hän on asettanut sen lujasti
paikoilleen.

Ei hän sitä autioksi luonut,
asuttavaksi hän sen valmisti –
”Minä olen Herra, eikä toista ole.

¹⁹ En ole puhunut salassa,
en pimeässä maankolkassa.
En ole sanonut Jaakobin
jälkeläisille:

etsikää minua tyhjyydestä.
Minä, Herra, puhun
vanhurskautta,

ilmoitan, mikä on oikein.

²⁰ Kokoontukaa ja tulkaa tänne,
astukaa esiin kaikki,
te kansoista eloon jääneet.
Eivät ne mitään ymmärrä,
jotka kantavat puisia
jumalankuviaan

ja rukoilevat jumalaa, joka ei
voi pelastaa.

²¹ Ilmoittakaa ja tuokaa esiin –
neuvotelkoot vaikka keskenään –
kuka on tämän julistanut jo
muinaisina aikoina,

ilmoittanut aikoja sitten.

Enkö minä, Herra!

Minun lisäkseni ei ole yhtäkään
Jumalaa.

Vanhurskasta ja pelastavaa
Jumalaa

ei ole muuta kuin minä.

²² Kääntykää minun puoleeni ja
antakaa pelastaa itsenne,
kaikki te maan ääret,
sillä minä olen Jumala, eikä
toista ole.

²³ Minä olen vannonut
itseni kautta,
minun suustani on lähtenyt
totuus,

peruuttamaton sana:

Minun edessäni on kaikkien
polvien notkistuttava,
minulle pitää jokaisen kielen
vannoa valansa.”

²⁴ Hän sanoi minulle:
”Ainoastaan Herrassa on
vanhurskaus ja voima.”

Hänen luokseen tulevat
häveten kaikki,
jotka ovat palaneet vihasta
häntä vastaan.

²⁵ Herrassa tulee vanhurskaaksi
ja hänestä kerskaa
koko Israelin heimo.

Ero Jumalan ja epäjumalien välillä

46 ¹ Beel vaipuu polvilleen,
Nebo taipuu kumaraan.
Heidän kuvansa joutuvat
vetoeläinten
ja kuormajuhtien selkään.

Mitä te kulkueessa kannoitte,
se säilytetään kuormaksi
uupuneille.

²Yhdessä he taipuvat ja vaipuvat
polvilleen.

He eivät voi pelastaa kuormaa,
ja itse he vaeltavat vankeuteen.

³Kuulkaa minua, Jaakobin heimo,
te Israelin heimon koko jäännös,
te, joita on pitänyt kantaa
äidinkohdusta asti,
nostaa äidinhelmasta alkaen.

⁴Vanhuuteenne asti minä
olen sama,
vielä harmaantuneinkin minä
teitä kannan.

Niin minä olen tehnyt,
ja vastedeskin minä nostan,
minä kannan ja pelastan.

⁵Keneen te minua vertaatte,
kenen rinnalle minut asettatte,
kenen kaltaisena pidätte minua,
että hän olisi minun vertaiseni?

⁶Nuo kaatavat kultaa kukkarosta
ja punnitsevat hopeaa vaa'alla.
He palkkaavat kultasepän, ja hän
tekee siitä jumalan,
sen eteen he kumartuvat ja
sitä he palvovat.

⁷He nostavat sen olalleen,
kantavat sitä ja asettavat sen
paikoilleen,
ja siinä se seisoo,
paikaltaan se ei liikahda.
Sitä huudetaan avuksi, mutta
se ei vastaa,
hädästä se ei pelasta.

Varoitus luopioille ja kovasydämisille

⁸Muistakaa tämä ja olkaa lujia.
Pankaa tämä mieleenne,
te luopiot.

⁹Muistakaa entisiä asioita
ikiajoista asti:
minä olen Jumala, eikä toista ole.
Minä olen Jumala, eikä ole
minun vertaistani.

¹⁰Minä ilmoitan alusta asti, mitä
lopuksi tapahtuu,
muinaisista ajoista asti, mitä ei
vielä ole tapahtunut.

Minä sanon: päätökseni pysyy,
kaiken, mitä tahdon, minä teen.

¹¹Minä olen kutsunut idästä
petolinnun,
kaukaisesta maasta miehen, joka
toteuttaa päätökseni.

Minkä olen puhunut, sen minä
myös toteutan,
mitä olen suunnitellut, sen
minä myös teen.

¹²Kuulkaa minua, te
kovasydämiset,
te, jotka olette kaukana
vanhurskaudesta.

¹³Minä olen antanut
vanhurskauteni lähestyä,
se ei ole kaukana,
ei viivy pelastus, jonka minä tuon.
Siionille minä annan pelastuksen,
Israelille kirkkauteni.

Ylpeän Baabelin nöyryytys

47 ¹Astu alas, istu tomuun,
neitsyt, tytär Baabel.
Istu maahan, valtaistuinta vailla,

Kaldean tytär.

Ei sinua enää kutsuta hienoksi
ja hemmotelluksi.

² Tartu käsikiviin ja jauha jauhoja.

Riisu huntusi,
kohota helmasi ja paljasta sääresi,
kahlaa virtojen poikki.

³ Häpysi paljastuu,
häpeäsi näkyy;
minä kosten enkä säästä ketään.

⁴ Meidän lunastajamme nimi on
Herra Sebaot, Israelin Pyhä.

⁵ Istu ääneti, väisty pimeään,
sinä Kaldean tytär.

Ei sinua enää kutsuta valtakuntien
valtiattareksi.

⁶ Minä vihastuin kansaani,
annoin häväistä perintöösani,
annoin heidät sinun käsiisi.
Sinä et osoittanut sääliä
heitä kohtaan,
vanhuksellekin teit ikeesi kovin
raskaaksi.

⁷ Sinä sanoit:
"Ikuisesti minä olen valtiatar."
Sen vuoksi et ottanut näitä
asioita sydämellesi,
et ajatellut loppua.

⁸ Mutta nyt kuule tämä, sinä,
joka elät nautinnoissa,
joka istut muka turvassa
ja sanot sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!
Minä en tule istumaan leskenä
enkä kokemaan lapsien
menettämistä."

⁹ Kuitenkin nämä molemmat
tulevat sinun osaksesi

yhtäkkiä, samana päivänä:
lapsettomuus ja leskeys.

Täysin määrin ne kohtaavat sinua
huolimatta taikojesi paljoudesta,
loitsujesi suuresta voimasta.

¹⁰ Sinä luotit pahuuteesi,
sinä sanoit: "Ei kukaan
minua näe."

Sinun viisautesi ja tietosi, ne
eksyttivät sinut,
ja niin sinä sanoit sydämessäsi:
"Minä, eikä ketään muuta!"

¹¹ Sen tähden sinua kohtaa
onnettomuus,
jota et osaa manata pois.
Sinut yllättää tuho,
jota et kykene torjumaan,
äkkiä sinua kohtaa perikato,
jota et aavistanut.

Babelin voimattomuus

¹² Astupa esiin loitsuinesi
ja paljoine taikoinesi,
joiden parissa olet vaivaa nähnyt
nuoruudestasi asti.

Ehkä hyvinkin saat avun,
ehkä herätät kauhua.

¹³ Sinä olet väsyttänyt itsesi
paljolla neuvottelullasi.
Astukoot nyt esiin ja auttakoot
sinua

nuo taivaan mittaajat,
tähtien tähyilijät,
jotka kuu kuulta ilmoittavat,
mitä sinulle tapahtuu.

¹⁴ Katso, he ovat kuin olkia.

Tuli polttaa heidät;
eivät he voi pelastaa itseään
sen liekistä.

Se ei ole hiillos, jonka luona
lämmittelään,
eikä valkea, jonka ääressä
istuskellaan.

¹⁵ Näin käy niiden, joiden kanssa
olet vaivaa nähnyt
ja käynyt kauppaa nuoruudestasi
asti:

he harhailevat kukin suunnalleen,
kukaan ei sinua pelasta.

Herra on puhunut ja puhuu yhä kansalleen

48 ¹ Kuulkaa tämä, Jaakobin
heimo,
te, joita kutsutaan Israelin nimellä
ja jotka olette Juudan lähteestä,
te, jotka vannotte Herran nimeen
ja tunnustatte Israelin Jumalan,
mutta ette totuudessa ettekä
vanhurskaudessa:

² Heitähän kutsutaan pyhän
kaupungin mukaan,
ja he pitävät tukenaan Israelin
Jumalaa,

jonka nimi on Herra Sebaot.

³ Entiset asiat minä ilmoitin
kauan sitten,
minun suustani ne ovat lähteneet,
ja minä olen ne julki julistanut.
Yhtäkkiä minä toteutin ne,
ja ne tapahtuivat.

⁴ Minä tiesin, että sinä olet
paatunut,
että sinun niskasi on rautajänne
ja otsasi vaskea.

⁵ Siksi minä ilmoitin nämä asiat
sinulle jo kauan sitten,
annoin sinun kuulla niistä,
ennen kuin ne tapahtuivat,
ettet sanoisi: "Jumalankuvani
on ne tehnyt,
veistetty kuvani ja valettu kuvani
on niin säätänyt."

⁶ Sinä olet ne kuullut, katso
nyt kaikkea.

Etkö myönnä sitä?

Tästä lähtien minä annan sinun
kuulla uusia asioita,
salattuja, joita et ole tiennyt.

⁷ Ne on luotu nyt eikä aikoja sitten.
Ennen tätä päivää et ole
niistä kuullut,
ettet voisi sanoa: "Johan minä
ne tiedän!"

⁸ Et ole niistä kuullut etkä tiennyt,
eikä ole korvasi ollut niille
aikaisemmin avoin.
Minä kyllä tiesin, että sinä olet
aivan uskonon,
nimesi on "Luopio äidin
kohdusta asti".

Herra on pitkämielinen nimensä tähden

⁹ Oman nimeni tähden minä
olen pitkämielinen,
ylistykseni tähden minä
hillitsen vihani,
etten sinua tuhoaisi.

¹⁰ Katso, minä olen sulattanut
sinua hopeaa saamatta,
minä olen koetellut sinua
ahdingon ahjossa.

¹¹ Itseni, itseni tähden minä
sen teen,
sillä kuinka onkaan nimeäni
häväisty.
Kunniaani minä en toiselle anna.
¹² Kuule minua, Jaakob,
ja sinä, Israel, jonka olen kutsunut:
Minä olen aina sama,
minä olen ensimmäinen ja
myös viimeinen.
¹³ Minun käteni on perustanut
maan,
minun oikea käteni on levittänyt
taivaan auki.
Minä kutsun niitä,
ja siinä ne pysyvät yhdessä.

Koores kukistaa Baabelin

¹⁴ Kokoontukaa kaikki ja kuulkaa:
Kuka niistä muista on ilmoittanut,
että hän, jota Herra rakastaa,
tekee Baabelille hänen tahtonsa
mukaan
ja on hänen käsivartenaan
kaldealaisia vastaan?
¹⁵ Minä, minä olen puhunut,
minä olen hänet kutsunut,
olen tuonut hänet esiin,
ja hän menestyy teilläään.
¹⁶ Tulkaa lähelleni, kuulkaa tämä:
Alun alkaenkaan en ole
puhunut salassa.
Kun nämä tapahtuivat, minä
olin jo siellä.
Ja nyt Herra, Herra, on
lähettänyt minut
ja myös oman Henkensä.

Paetkaa pois Baabelista

¹⁷ Näin sanoo Herra, sinun
lunastajasi,
Israelin Pyhä:
Minä olen Herra, sinun Jumalasi,
joka opetan sinulle, mikä on
hyödyllistä,
johdatan sinua tiellä, jota kuljet.
¹⁸ Jospa kuulisit minun käskyjäni!
Silloin rauhasi olisi kuin virta
ja vanhurskautesi kuin
meren aallot,
¹⁹ sinun jälkeläisiäsi olisi
kuin hiekkaa,
sinun ruumiisi versoja kuin
hiekanjyviä.
Heidän nimensä ei häviäisi
eikä katoaisi
minun kasvojeni edestä.
²⁰ Lähtekää Baabelista, paetkaa
Kaldeasta,
ilmoittakaa riemuhuudoin,
kuuluttakaa tämä,
viekää tieto siitä maan ääriin
asti, sanokaa:
"Herra on lunastanut palvelijansa
Jaakobin."
²¹ Eivät he janoa kärsineet,
kun hän kuljetti heitä autoilla
seuduilla.
Veden hän sai vuotamaan
heille kalliosta;
hän halkaisi kallion, ja vedet
virtasivat.
²² Jumalattomilla ei ole rauhaa,
sanoo Herra.

HERRA PELASTAA ISRAELIN SYNNISTÄ, 49 – 57

Herran palvelijan kutsuminen

49 ¹ Kuulkaa minua, te
meren saaret,
ja tarkatkaa, kaukaiset kansat!
Herra on kutsunut minut äitini
kohdusta asti,
hän mainitsi nimeni, kun vielä
olin äitini sisällä.
² Hän teki suuni terävän miekan
kaltaiseksi,
kätki minut kätensä varjoon.
Hän teki minusta hiotun nuolen,
talletti minut nuolikoteloonsa.
³ Ja hän sanoi minulle:
"Sinä olet minun palvelijani,
Israel, jossa osoitan kirkkauteeni."
⁴ Mutta minä sanoin:
"Tyhjän vuoksi olen väsyttänyt
itseni,
kuluttanut voimani turhaan
ja tyhjään.
Kuitenkin on oikeuteni Herran
huomassa,
palkkani Jumalan luona."
⁵ Ja nyt Herra puhuu,
hän, joka äitini kohdusta asti
on valmistanut minut
palvelijakseen
palauttamaan Jaakobin hänen
luokseen,
niin että Israel koottaisiin hänen
omakseen –
minä olen arvokas Herran silmissä,
Jumalani on tullut voimakseni.

⁶ Näin sanoo Herra:
Liian vähäistä on sinulle olla
palvelijani,
joka palauttaa ennalleen Jaakobin
sukukunnat
ja tuo takaisin Israelin
varjeltuneet.
Minä asetan sinut valkeudeksi
pakanoille,
ja niin minulta tulee pelastus
maan ääriin asti.

Israelin ihmeellinen pelastus

⁷ Näin sanoo Herra,
Israelin lunastaja, Israelin Pyhä,
syvästi halveksitulle, kansan
inhoamalle,
valtiaitten orjalle:
Kuninkaat saavat nähdä, he
nousevat seisomaan,
ruhtinaat kumartuvat maahan
Herran tähden, joka on uskollinen,
Israelin Pyhän tähden, joka on
sinut valinnut.

⁸ Näin sanoo Herra:
Armon aikana olen sinulle
vastannut
ja pelastuksen päivänä sinua
auttanut.
Minä olen sinut valmistanut
ja teen sinusta kansalle liiton
takaajan.
Sinä palautat maan ennalleen,
jaat hävitetyt perintöosat,
⁹ sanot vangituille: "Astukaa ulos!"
ja pimeässä oleville: "Tulkaa
valoon!"

Teiden varsilta he löytävät
ravintonsa,
kaikki paljaat kukkulat ovat heillä
laidunpaikkoina.

¹⁰ Ei heidän tule nälkä eikä jano,
ei ahdistaa heitä helle eikä
auringon paahde,
sillä heidän armahtajansa
johdattaa heitä
ja vie heidät vesilähteille.

¹¹ Kaikille vuorilleni minä
teen teitä,
minun valtatieni kulkevat
korkealla.

¹² Tässä he tulevat, he tulevat
kaukaa:
nuo pohjoisesta, nuo lännestä,
nuo siiniläisten maasta!

¹³ Riemuitkaa, taivaat, iloitse,
maa,
puhjetkaa riemuhuutoon, vuoret,
sillä Herra lohduttaa kansaansa
ja armahtaa kurjiaan!

Herra ei unohda Siionia

¹⁴ Mutta Siion sanoo: "Herra on
minut hylännyt,
Herra on minut unohtanut."

¹⁵ Unohtaako nainen
rintalapsensa,
niin ettei hän armahda kohtunsa
poikaa?

Ja vaikka hän unohtaisikin,
minä en sinua unohda.

¹⁶ Katso, kämmeniini olen
sinut piirtänyt;
sinun muurisi ovat aina minun
edessäni.

¹⁷ Sinun lapsesi tulevat rientäen,
repijäsi ja raastajasi lähtevät
sinusta pois.

¹⁸ Nosta katseesi, katso
ympärillesi:
kaikki sinun lapsesi kokoontuvat
ja tulevat luoksesi.

Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra,
sinä puuet heidät kaikki yllesi
kuin koristeen

ja sidot heidät ympärillesi niin
kuin morsian vyönsä.

¹⁹ Sillä sinä, sinun rauniosi ja
autiot paikkasi,
sinun hävitetty maasi,
sinä käyt silloin ahtaaksi
asukkaiden paljoudesta,
ja kaukana ovat ne, jotka sinua
ennen ahmivat.

²⁰ Vielä sanovat korviesi kuullen
sinun lapsettomuutesi lapset:
"Paikka on minulle ahdas,
siirry vähän, että minäkin voin
asettua asumaan."

²¹ Silloin sinä sanot sydämessäsi:
"Kuka on nämä minulle
synnyttänyt?"

Minä olin menettänyt lapseni
ja olin hedelmätön,
olin karkotettu ja syrjään sysätty.
Kuka on heidät kasvattanut?
Minuthan oli jätetty yksin.
Missä nämä silloin olivat?"

²² Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, minä nostan käteni
kansakuntien puoleen,

kohotan lippuni kansoja kohti.
He tuovat sinun poikasi sylissään
ja kantavat tyttäriäsi olallaan.

²³ Kuninkaista tulee sinulle
lastenhoitajat,
heidän ruhtinattaristaan imettäjät.
Kasvoilleen maahan he
kumartuvat sinun edessäsi
ja nuolevat tomun jaloistasi.
Silloin sinä tiedät, että minä
olen Herra
ja että ne, jotka minua odottavat,
eivät joudu häpeään.

²⁴ Voidaanko sankarilta
viedä saalis
tai voiko vanhurskaan vanki
päästä pakoon?
²⁵ Totisesti, näin sanoo Herra:
Vangit viedään sankarilta,
ja väkivaltaisen saalis
pääsee pakoon.

Minä taistelen sitä vastaan, joka
hyökkää kimppuusi,
ja minä pelastan sinun lapsesi.

²⁶ Minä syötän sinun sortajillesi
heidän omaa lihaansa,
he juopuvat omasta verestään
kuin rypäleen mehusta.
Kaikki liha saa tietää,
että minä, Herra, olen sinun
pelastajasi,
että Jaakobin Väkevä on sinun
lunastajasi.

Siionin syyllisyys

50 ¹ Näin sanoo Herra:
Missä on äitinne erokirja,
jolla olisin ajanut hänet pois?

Tai kuka on minun velkojani,
jolle olisin teidät myynyt?

Pahojen tekojenne tähden
teidät on myyty,
rikkomustenne tähden on
äitinne ajettu pois.

² Miksi ei ollut ketään, kun
minä tulin,
miksi kukaan ei vastannut, kun
minä kutsuin?

Onko käteni todella liian lyhyt
vapauttamaan,
eikö minulla ole voimaa pelastaa?
Minä kuivaan meren nuhtelullani,
minä teen virrat autiomaaksi,
niin että niiden kalat mätänevät.
Veden puutteessa ne kuolevat
janoon.

³ Minä puen taivaat mustiin
ja verhoan ne säkkipukuun.

Herran palvelijan kärsivällisyys

⁴ Herra, Herra, on antanut minulle
opetuslasten kielen,
niin että voin sanalla virvoittaa
väsynyttä.

Hän herättää aamu aamulta,
hän herättää minun korvani
kuulemaan opetuslasten
tavoin.

⁵ Herra, Herra on avannut
minun korvani,
enkä minä ole niskoitellut,
en vetäytynyt pois.

⁶ Selkäni annoin lyötäväksi,
poskieni parran revittäväksi,
kasvojani en peittänyt pilkalta
ja syljeltä.

⁷ Herra, Herra auttaa minua,
sen tähden ei pilkka minuun
koskenut.
Sen tähden minä tein kasvoni
koviksi kuin piikivi;
minä tiedän, etten joudu häpeään.
⁸ Lähellä on hän, joka julistaa
minut syyttömäksi;
kuka voi käydä oikeutta minun
kanssani!
Astukaamme yhdessä esiin.
Kuka on minun vastapuoleni?
Tulkoon hän tänne!
⁹ Katso, Herra, Herra auttaa minua,
kuka voi tuomita minut syylliseksi?
Kaikki he hajoavat kuin vaate,
koi syö heidät.
¹⁰ Kuka teistä pelkää Herraa
ja kuulee hänen palvelijansa
ääntä?
Se, joka vaeltaa pimeydessä
ja valoa vailla,
luottakoon Herran nimeen
ja turvautukoon Jumalaansa.
¹¹ Mutta te kaikki, jotka
sytytätte tulta,
te palavilla nuolilla
varustautuneet,
syöksykää oman tulenne
liekkeihin,
sytyttämiinne palaviin nuoliin.
Minun kädestäni tämä teille tulee;
vaivassa te joudutte virumaan.

Herra lohduttaa Siionia

51 ¹ Kuulkaa minua, te jotka
tavoittelette vanhurskautta,
te, jotka etsitte Herraa.

Katsokaa kalliota, josta teidät
on lohkaistu,
ja kaivantoa, josta teidät
on louhittu.
² Katsokaa Abrahamia, isäänne,
ja Saaraa, joka teidät kivulla
synnytti.
Yksi ainoa hän oli, kun minä
hänet kutsuin,
mutta minä siunasin hänet ja
enensin hänet.
³ Herra lohduttaa Siionia,
lohduttaa kaikkia sen raunioita.
Hän tekee sen autiomaasta
kuin Eedenin
ja sen aromaasta kuin Herran
puutarhan.
Siellä on oleva riemu ja ilo,
kiitoksen ja ylistyslaulun ääni.
⁴ Kuuntele minua, kansani,
kuule minua, kansakuntani,
sillä minusta on lähtöisin laki,
minä säädän oikeuteni valoksi
kansoille.
⁵ Lähellä on minun
vanhurskauteni,
minun apuni ilmestyy,
minun käsivarteni tuomitsevat
kansoja.
Minua odottavat merensaaret
ja panevat toivonsa minun
käsivarteeni.
⁶ Nostakaa silmänne taivasta kohti
ja katsokaa maata, joka on
alhaalla,
sillä taivaat hajoavat kuin savu,
maa kuluu pois kuin vaate

ja sen asukkaat kuolevat
kuin hyttyset.
Mutta minun pelastukseni
pysyy ikuisesti,
eikä minun vanhurskauteni järky.

⁷ Kuulkaa minua, te, jotka
tunnette vanhurskauden,
kansa, jonka sydämessä on
minun lakini:
älkää pelätkö ihmisten pilkkaa,
älkää säikkykö heidän
herjauksiaan.

⁸ Sillä koi syö heidät kuin vaatteen,
toukka syö heidät kuin villan,
mutta minun vanhurskauteni
pysyy ikuisesti,
minun pelastukseni polvesta
polveen.

Herran väkevä käsivarsi

⁹ Herää, herää, pukeudu voimaan,
sinä Herran käsivarsi!
Herää niin kuin menneinä päivinä,
muinaisten sukupolvien aikana.
Etkö juuri sinä lyönyt kuoliaaksi
Rahabin,
lävistänyt lohikäärmeen?

¹⁰ Etkö juuri sinä kuivannut meren,
suuren syvyyden vedet?
Sinä teit meren syvänteet tieksi
lunastettujen kulkea.

¹¹ Herran vapaiksi lunastamat
palaavat,
he tulevat Siioniin riemuhuudoin,
päänsä päällä iankaikkinen ilo.
Riemu ja ilo saavuttavat heidät,
mutta murhe ja huokaus
pakenevat.

¹² Minä, minä olen teidän
lohduttajanne.
Mikä olet sinä, joka pelkää
kuolevaista ihmistä,
ihmislasta, jonka käy kuin ruohon,
¹³ ja unohdat Herran, joka on
sinut tehnyt,

joka on levittänyt taivaan auki
ja laskenut maan perustukset.
Sinä vapiset aina ja kaiket päivät
sortajan vihan edessä,
kun hän valmistautuu
hävittämään?

Mutta missä on sortajan viha?
¹⁴ Pian päästetään kumarainen
vanki vapaaksi.

Ei hän vankikuoppaan kuole,
eikä häneltä leipää puutu.

¹⁵ Minä olen Herra, sinun
Jumalasi,

joka liikutan meren, niin että
sen aallot pauhaavat.
Herra Sebaot on hänen nimensä.

¹⁶ Minä olen pannut sanani
sinun suuhusi,
olen kätkenyt sinut käteni varjoon.
Minä levitin taivaan auki ja
perustin maan,
ja minä sanon Siionille: "Sinä
olet minun kansani."

Herra ottaa pois vihansa maljan

¹⁷ Herää, herää, nouse, Jerusalem,
sinä, joka olet juonut
Herran kädestä
hänen vihansa maljan.
Horjuttavan maljan olet juonut,
tyhjäksi särpinyt.

¹⁸ Ei ollut häntä taluttamassa
yksikään
kaikista hänen synnyttämistään
lapsista.

Ei tarttunut hänen käteensä
kukaan
kaikista hänen kasvattamistaan
lapsista.

¹⁹ Kaksittain sinua kohtasivat
tuho ja hävitys, nälkä ja miekka.
Kukapa sinua surkuttelisi, kuka?
Minä lohdutan sinua.

²⁰ Tajuttomina makasivat poikasi
jokaisessa kadun kulmassa
kuin antiloopit verkossa,
täynnä Herran vihaa,
sinun Jumalasi nuhtelua.

²¹ Sen tähden kuule tätä,
sinä poloinen,
joka olet juopunut vaikka
et viinistä.

²² Näin sanoo sinun Herrasi,
Herra, sinun Jumalasi,
joka ajaa kansansa asian:
Katso, minä otan pois sinun
kädestäsi

horjuttavan maljan, vihani pikarin,
ei sinun enää tarvitse siitä juoda.

²³ Minä panen sen kiusaajiesi
käteen,
niiden, jotka sanoivat sinulle:
"Kumarru maahan, niin me
kuljemme ylitsesi",
ja niin sinä annoit selkäsi
maankamaraksi,
kulkijoille kaduksi.

Ilosanoma Siionin pelastuksesta

52 ¹ Herää, herää, pukeudu
voimaasi, Siion,
pukeudu kirkkautesi juhlapukuun,
Jerusalem,
sinä pyhä kaupunki!
Sillä ei koskaan enää astu
sinun sisällesi
ympärileikkaamaton eikä
saastainen.

² Pudista tomu päältäsi ja nouse,
istu istuimellesi, Jerusalem!
Irrota kahleet kaulastasi,
vangittu tytär Siion!

³ Sillä näin sanoo Herra:
Ilmaiseksi teidät myytiin,
rahatta teidät lunastetaan.

⁴ Näin sanoo Herra, Herra: Ensin
minun kansani meni alas Egyptiin
asuakseen siellä muukalaisena, ja
sitten Assur sortii sitä ilman mi-
tään syytä. ⁵ Mitä minulla on nyt
täällä tekemistä, sanoo Herra, kun
minun kansani on viety pois ilmai-
seksi? Sen valtiaat elämöivät, sanoo
Herra, ja minun nimeäni pilkataan
jatkuvasti, kaikki päivät. ⁶ Sen täh-
den minun kansani tulee sinä päi-
vänä tuntemaan minun nimeni, ym-
märtämään, että minä olen se, joka
sanon: "Tässä minä olen."

⁷ Kuinka suloiset ovat vuorilla
ilosanoman tuojan jalat,
hänen, joka julistaa rauhaa,
ilmoittaa hyvän sanoman,
julistaa pelastusta ja sanoo
Siionille:

“Sinun Jumalasi on kuningas!”

⁸ Kuule! Vartiomiehesi korottavat

äänensä,

kaikki he puhkeavat

riemuhuutoihin,

sillä he näkevät silmästä silmään,

kuinka Herra palaa Siioniin.

⁹ Puhjetkaa riemuhuutoihin,

kaikki Jerusalemin rauniot,

sillä Herra on antanut kansalleen

lohdutuksen,

hän on lunastanut Jerusalemin.

¹⁰ Herra on paljastanut pyhän

käsivartensa

kaikkien kansojen nähden,

ja kaikki maan ääret saavat nähdä

meidän Jumalamme antaman

pelastuksen.

¹¹ Pois, pois! Lähtekää sieltä,

älkää koskeko saastaiseen.

Lähtekää sen keskeltä,

puhdistautukaa,

te Herran aseenkantajat.

¹² Ei teidän tarvitse hädissänne

lähteä,

ei paeten kulkea,

sillä Herra kulkee teidän

edellänne,

Israelin Jumala seuraa

suojananne.

Herran vanhurskaan palvelijan

kärsimys ja uhrikuolema

¹³ Katso, minun palvelijani

menestyy.

Hän nousee ja kohoaa,

hän on oleva hyvin korkea.

¹⁴ Niin kuin monet kauhistuivat

häntä –

niin runneltu hän oli,

hän ei enää näyttänyt ihmiseltä,

hänen hahmonsia ei ollut

ihmislasten hahmo –

¹⁵ niin hän saattaa ihmetyksiin

monet kansat,

hänen tähtensä kuninkaat

sulkevat suunsa.

Sillä mitä heille ei ole

ikinä kerrottu, sen he

saavat nähdä;

mitä he eivät ole kuulleet, sen

he voivat havaita.

53 ¹ Kuka uskoo meidän

sanomamme,

kenelle ilmoitetaan Herran

käsivarsi?

² Hän kasvoi Herran edessä

kuin vesa,

kuin juurivesa kuivasta maasta.

Ei ollut hänellä komeutta eikä

kauneutta.

Me näimme hänet, mutta hänellä

ei ollut hahmoa,

johon olisimme mieltyneet.

³ Hän oli halveksittu ja ihmisten

hylkäämä,

kipujen mies ja sairauden tuttava,

jota näkemästä kaikki kasvonsa

peittivät,

halveksittu, jota emme minäkään

pitäneet.

⁴ Mutta totisesti,

meidän sairautemme hän otti

kantaakseen,

meidän kipumme hän otti
taakakseen.
Me pidimme häntä rangaistuna,
Jumalan lyömänä ja vaivaamana,
⁵ mutta hänet haavoitettiin
meidän rikkomustemme
tähten,
runneltiin meidän pahojen
tekojemme tähden.
Rangaistus oli hänen päällään,
että meillä olisi rauha,
ja hänen haavojensa kautta
meidät on parannettu.
⁶ Kaikki me vaelsimme eksyksissä
kuin lampaat,
kukin meistä poikkesi omalle
tielleen.
Mutta Herra pani hänen päälleen
kaikkien meidän syntivelkamme.
⁷ Häntä piinattiin, ja hän
alistui siihen
eikä suutaan avannut.
Kuin karitsa, joka viedään
teurastettavaksi,
kuin lammas, joka on ääneti
keritsijöittensä edessä,
ei hankään suutaan avannut.
⁸ Vangittuna ja tuomittuna hänet
otettiin pois,
mutta kuka hänen aikalaisistaan
sitä ajatteli?
Sillä hänet leikattiin pois
elävien maasta,
minun kansani rikkomusten
tähten rangaistus
kohtasi häntä.

⁹ Hänelle annettiin hauta
jumalattomien joukossa,
mutta rikkaan luo hän tuli
kuoltuaan,
sillä hän ei ollut tehnyt vääryyttä
eikä hänen suussaan ollut petosta.
¹⁰ Herra näki hyväksi runnella
häntä,
lyödä häntä kärsimyksellä.
Jos sinä asetat hänen sielunsa
vikauhriksi,
hän saa nähdä jälkeläisiä ja
elää kauan,
ja Herran tahto toteutuu
hänen kauttaan.
¹¹ Sielunsa vaivan tähden hän saa
nähdä työnsä hedelmän
ja kokee työnsä täyttymyksen.
Tuntemisensa kautta minun
vanhurskas palvelijani
vanhurskauttaa monet ja kantaa
heidän pahat tekonsa.
¹² Sen tähden minä annan hänelle
osan suurten joukossa,
ja väkevien kanssa hän jakaa
saalista,
sillä hän antoi sielunsa alttiiksi
kuolemalle,
ja hänet luettiin pahantekijöiden
joukkoon.
Hän kantoi monien synnit
ja rukoili pahantekijöiden
puolesta.

Siionin saama armo ja kunnia

54 ¹ Huuda riemusta, sinä
hedelmätön,
joka et ole synnyttänyt!

Puhkea riemuhuutoon ja
iloitse sinä,
jolla ei ole ollut synnytyskipuja!
Sillä yksinäisellä naisella on
enemmän lapsia
kuin aviovaimolla, sanoo Herra.
² Laajenna telttasi ala,
levitä majojesi seinäkankaat.
Älä säästele!
Pidennä telttaköytesi
ja vahvista vaarnasi!
³ Sinä leviät oikealle ja
vasemmalle,
sinun jälkeläisesi ottavat
omikseen kansat
ja asuttavat autiot kaupungit.
⁴ Älä pelkää, sillä sinä et
joudu häpeään,
älä ole häpeissäsi, sillä et tule
pettymään.
Nuoruutesi häpeän sinä unohdat,
leskeytesi häväistystä et
enää muista,
⁵ sillä hän, joka sinut teki, on
sinun aviomiehesi,
Herra Sebaot on hänen nimensä.
Sinun lunastajasi on Israelin Pyhä;
häntä kutsutaan kaiken maan
Jumalaksi.
⁶ Sillä niin kuin hylätyn, syvästi
murheellisen vaimon
on Herra sinut kutsunut –
nuoruusajan vaimon, jota on
halveksittu –
sanoo sinun Jumalasi.
⁷ Lyhyeksi hetkeksi minä sinut
hylkäsin,

mutta suurella laupeudella minä
sinut jälleen kokoan.
⁸ Ylitsevuotavassa vihassani
minä peitin
hetkeksi sinulta kasvoni,
mutta minä armahdan sinut
iankaikkisella armolla,
sanoo Herra, sinun lunastajasi.
⁹ Tämä on minulle niin kuin
olivat Nooan vedet:
niin kuin minä vannoin,
etteivät Nooan vedet enää
tulvi maan yli,
niin minä vannon,
etten enää vihastu sinuun enkä
sinua nuhtele.
¹⁰ Vuoret väistykööt ja kukkulat
horjukoot,
mutta minun armoni ei
sinusta väisty
eikä minun rauhanliittoni horju,
sanoo Herra, sinun armahtajasi.
¹¹ Sinä poloinen, myrskyn
raastama,
sinä, joka olet vailla lohduttajaa!
Katso, minä peitän seinäsi
turkoosikivillä,
lasken perustuksesi safiireista.
¹² Minä teen muuriasi harjat
rubiineista,
porttisi säkenöivistä kivistä
ja koko ympärysmuurisi
jalokivistä.
¹³ Sinun lapsesi ovat kaikki
Herran opetuslapsia,
lapsillasi on oleva suuri rauha.

¹⁴ Sinut vahvistetaan
vanhurskaudella.

Sinä saat olla kaukana sorrosta,
ei sinun tarvitse pelätä,
ja kaukana hävityksestä,
ei se sinua lähesty.

¹⁵ Jos joku hyökkää kimppuusi,
se ei tapahdu minun tahdostani.
Se, joka hyökkää kimppuusi,
kaatuu eteesi.

¹⁶ Katso, minä olen luonut sepän,
joka lietsoo hiilet hehkumaan
ja valmistaa asean käyttäjän
käteen.

Minä olen myös luonut tuhoojan
hävitystyötä varten.

¹⁷ Jokainen ase, joka valmistetaan
sinun varallesi,
on tehoton,
ja jokaisen kielen, joka nousee
tuomitsemaan sinua,
sinä osoitat vääräksi.

Tämä on Herran palvelijoiden
perintöosa,
heidän minulta saamansa
vanhurskaus, sanoo Herra.

Kutsu armoliittoon

55 ¹ Hei, kaikki janoiset! Tulkaa
veden ääreen!

Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa,
ostakaa viljaa ja syökää.
Tulkaa, ostakaa rahatta ja hinnatta
viiniä ja maitoa.

² Miksi punnitsette hopeaa
maksuksi siitä, mikä ei
ole leipää,

ja annatte uurastuksenne tuloksen
siitä, mikä ei ravitse?

Kuulkaa minua, niin saatte
syödä hyvää,
ja sielunne nauttii rasvaisista
ruuista.

³ Kallistakaa korvanne, tulkaa
minun luokseni.
Kuulkaa, niin sielunne saa elää.
Minä teen teidän kanssanne
iankaikkisen liiton,
Daavidin lujan armoliiton.

⁴ Hänet minä asetin kansoille
todistajaksi,
kansojen ruhtinaaksi ja käskijäksi.

⁵ Sinä kutsut kansan, jota et tunne,
ja kansa, joka ei sinua tunne,
rientää luoksesi Herran, sinun
Jumalasi, tähden,
Israelin Pyhän tähden, sillä hän
korottaa sinut kunniaan.

Etsikkoaika

⁶ Etsikää Herraa silloin, kun hänet
voidaan löytää,
huutakaa häntä avuksi, kun
hän on lähellä.

⁷ Jumalaton hylätköön tiensä
ja väärintekijä ajatuksensa
ja palatkoon Herran luo, niin
hän armahtaa,
ja meidän Jumalamme luo,
sillä hänellä on paljon
anteeksiantamusta.

⁸ Minun ajatukseni eivät ole
teidän ajatuksianne,
eivätkä teidän tienne ole minun
teitäni, sanoo Herra.

⁹ Niin paljon kuin taivas on
maata korkeampi,
ovat minun tieni korkeammat
teidän teitänne
ja minun ajatukseni teidän
ajatuksianne.

Herran sanan vaikutus

¹⁰ Niin kuin sade ja lumi
tulevat taivaasta
eivätkä sinne palaa vaan
kostuttavat maan,
tekevät sen hedelmälliseksi
ja versovaksi,
niin että se antaa kylväjälle
siemenen ja syöjälle leivän,

¹¹ niin on myös minun sanani,
joka suustani lähtee:
ei se palaa luokseni tyhjin toimin
vaan toteuttaa sen, mitä
minä haluan,
ja saa menestymään sen, mitä
varten minä sen lähetin.

¹² Iloiten te lähdette,
ja rauhassa teitä saatetaan.
Vuoret ja kukkulat puhkeavat
edessänne riemuhuutoon,
ja kaikki kedon puut paukuttavat
käsiään.

¹³ Orjantappuroiden sijaan
kasvaa syypressejä,
nokkosten sijaan myrttejä.
Tämä tapahtuu Herran nimen
kunniaksi,
ikuisesti merkiksi, joka ei häviä.

Muukalaisetkin pääsevät Herran yhteyteen

56 ¹ Näin sanoo Herra:
Noudattakaa oikeutta ja
toteuttakaa vanhurskautta,
sillä minun pelastukseni tulee,
se on lähellä,
ja minun vanhurskauteni ilmestyy.

² Autuas on se ihminen, joka
tämän tekee,
ihmislapsi, joka tässä pysyy,
joka varoo saastuttamasta sapattia
ja tekemästä käsillään
mitään pahaa.

³ Älköön sanoko muukalainen,
joka on liittynyt seuraamaan
Herraa:

“Varmasti Herra erottaa minut
kansastaan.”

Älköön kuohittu sanoko:
“Minähän olen kuiva puu.”

⁴ Sillä näin sanoo Herra:
Kuohituille, jotka pitävät
minun sapattini,
valitsevat sen, mikä on minulle
mieleen

ja pysyvät minun liitossani,
⁵ minä annan huoneessani ja
muurieni sisällä
muistomerkin ja nimen,
joka on parempi kuin pojat
ja tyttäret.

Minä annan heille iankaikkisen
nimen,
joka ei häviä.

⁶ Ja muukalaiset, jotka ovat
liittyneet Herran kansaan

palvellakseen häntä
 ja rakastaakseen
 Herran nimeä,
 ollakseen hänen palvelijoitaan –
 kaikki, jotka varovat
 saastuttamasta sapattia
 ja pysyvät minun liitossani –
⁷ heidät minä tuon pyhälle
 vuorelleni,
 ja he saavat iloita minun
 rukoushuoneessani.
 Heidän polttouhrinsa ja
 teurasuhrinsa minun
 alttarillani ovat minulle
 mieluisat,
 sillä minun huonettani on
 kutsuttava kaikkien
 kansojen rukoushuoneeksi.
⁸ Herra, Herra sanoo näin,
 hän, joka kokoaa Israelin
 karkotetut:
 Minä kokoan vielä muitakin
 näiden koottujen lisäksi.

Israelin kelvottomat paimenet

⁹ Kaikki villieläimet,
 tulkaa syömään,
 te metsän eläimet kaikki.
¹⁰ Israelin vartijat ovat
 kaikki sokeita,
 eivät he mitään käsitä.
 He ovat kaikki mykkiä koiria,
 jotka eivät osaa haukkua.
 He uneksivat ja makailevat
 ja nukkuvat mielellään.
¹¹ Kuitenkin näillä koirilla on
 vimmainen nälkä,
 ei niitä mikään tyydytä.

Ja tällaisia ovat paimenet!
 Eivät he mitään kykene
 ymmärtämään.
 He ovat kaikki kääntyneet
 omille teilleen
 ja etsivät kukin omaa voittoaan,
 joka ikinen.
¹² He sanovat: "Tulkaa, minä
 hankin viiniä,
 ryypätään väkevää juomaa.
 Olkoon huomina päivä tämän
 päivän kaltainen,
 verrattoman ihana."

Israelinirstaus ja uskottomuus

57 ¹ Vanhurskas joutuu tuhoon,
 eikä kukaan pane sitä
 sydämelleen,
 hurssaat miehet otetaan pois,
 eikä kukaan siitä välitä.
 Vanhurskas otetaan pois
 onnettomuuden alta.
² Hän menee rauhaan.
 Ne saavat levätä leposijoillaan,
 jotka vilpittömästi vaeltavat.
³ Mutta te, tulkaa tänne,
 noitanaisen lapset,
 avionrikkojamiehen ja
 porttonaisen jälkeläiset.
⁴ Ketä te pidätte pilkkananne?
 Ketä vastaan avaatte suunne
 ammolleen
 ja työnnätte kielenne pitkälle
 ulos?
 Ettekö te ole rikoksen lapsia,
 valheen sikiöitä,
⁵ te, jotka hehkutte himosta
 tammien varjossa,

jokaisen vehreän puun alla,
 te, jotka teurastatte lapsia
 rotkoissa,
 kallionkielekkeiden alla?
⁶ Laakson sileät paadet ovat
 sinun osasi,
 juuri ne ovat sinun arpaosasi.
 Niille sinä olet juomauhrit
 vuodattanut,
 ruokauhrit uhrannut.
 Näistkö minun pitäisi leppyä!
⁷ Suurelle ja korkealle vuorelle
 sinä asetit vuoteesi.
 Sinne sinä myös nousit
 teurasuhria uhraamaan.
⁸ Oven ja pihtipieliä taakse
 sinä panit merkkisi.
 Minusta sinä erkanit,
 paljastit itsesi ja nousit vuoteellesi,
 teit sen tilavaksi.
 Sinä liittouduit heidän kanssaan,
 makasit heidän kanssaan
 mielelläsi,
 näit heidän elimensä.
⁹ Sinä kuljit kuninkaan luo
 öljyinesi,
 hankit runsaasti voiteita.
 Sinä lähetit sanansaattajiasi kauas,
 laskeuduit aina tuonelaan asti.
¹⁰ Sinä väsyit matkasi pituudesta,
 kuitenkin et sanonut:
 "Turha vaiva!"
 Sinä löysit uutta voimaa,
 sen tähden et käynyt heikoksi.
¹¹ Ketä sinä arkailit ja pelkäsit,
 kun olit petollinen
 etkä minua muistanut,

et minusta piitannut?
 Eikö niin: minä olen ollut vaiti
 ikiajoista asti,
 ja niin sinä et pelkää minua?
¹² Mutta minä ilmoitan,
 mitä on sinun vanhurskautesi
 ja mitä sinun tekosi;
 ne eivät sinua hyödytä.
¹³ Kun sinä huudat apua,
 auttakoon sinua jumaliesi joukko!
 Kuitenkin tuuli tempaa mukaansa
 ne kaikki,
 tuulenhenkäys vie ne pois.
 Mutta joka minuun turvaa,
 se perii maan
 ja saa omakseen minun
 pyhän vuoreni.
Herra armahtaa nöyrytyä
¹⁴ Herra sanoo näin:
 Raivatkaa, raivatkaa, tasoittakaa
 tie,
 poistakaa kompastuskivet minun
 kansani tieltä.
¹⁵ Näin sanoo Korkea ja Ylhäinen,
 joka pysyy ikuisesti ja jonka
 nimi on Pyhä:
 Minä asun korkeudessa ja
 pyhydessä
 ja niiden luona, joilla on murtunut
 ja nöyrä henki,
 että minä virvoittaisin nöyrien
 hengen
 ja herättäisin eloon murtuneiden
 sydämen.
¹⁶ En minä ikuisesti riitele
 enkä vihastu ainiaaksi.

Muutoin henki nääntyisi minun
kasvojeni edessä,
ne sielut, jotka olen tehnyt.

¹⁷ Hänen ahneutensa synnin
tähden minä vihastuin.

Minä löin häntä, kätkeydyin ja
olin vihoissani.

Minusta luopuneena hän kulki
oman sydämensä tietä.

¹⁸ Minä olen nähnyt hänen tiensä,
mutta minä parannan hänet.

Minä johdatan häntä ja annan
lohdutuksen

hänelle ja hänen surevilleen.

¹⁹ Minä luon huulten hedelmän,
rauhan, rauhan kaukaisille
ja läheisille,
sanoo Herra, ja minä parannan
hänet.

²⁰ Mutta jumalattomat ovat
kuin kuohuva meri,
joka ei voi tyyntyä
ja jonka aallot kuohuttavat esiin
liejua ja mutaa.

²¹ Jumalattomilla ei ole rauhaa,
sanoo minun Jumalani.

LUONNOLLINEN JA HENGELLINEN ISRAEL, 58 – 66

Oikea paasto ja sapatin vietto

58

¹ Huuda täyttä kurkkua,
älä säästele,
anna äänesi raikua kuin pasuuna.
Ilmoita minun kansalleni heidän
rikoksensa,

Jaakobin huoneelle heidän
syntinsä.

² Minua he muka etsivät joka päivä
ja haluavat tietoa minun teistäni,
niin kuin kansa, joka toteuttaa
vanhurskautta
eikä hylkää Jumalansa säätämää
oikeutta.

He vaativat minulta vanhurskaita
tuomioita,
haluavat, että Jumala lähestyisi
heitä:

³ ”Miksi paastoamme, kun
sinä et sitä näe,
kuritamme itseämme, kun sinä
et sitä huomaa?”

Tehän ajatte omia asioitanne
paastopäivänäkin
ja ahdistatte työhön kaiken
raatajajoukkonne.

⁴ Tehän paastoatte riidaksi
ja eripuraksi,
lyödäksenne jumalattomin
nyrkein.

Ette te nyt paastoa sillä tavoin,
että teidän äänenne kuultaisiin
korkeudessa.

⁵ Tällainenko on paasto, jonka
minä hyväksyn,
päivä, jona ihminen kurittaa
itseään.

Jos kallistaa päänsä kuin kaisla
ja makaa säkissä ja tuhassa,
sitäkö sinä sanot paastoksi
ja Herralle mieluisaksi päiväksi?

⁶ Eikö tämä ole paasto, jonka
minä hyväksyn:

että avaatte vääryyden kahleet,
irrotatte ikeen nuorat,
päästätte pahoinpidellyt vapaiksi
ja särjette kaikki ikeet?

⁷ Eikö tämä ole oikea paasto,
että taitat leivästäsi nälkäiselle
ja viet kodittomat köyhät
huoneeseesi

ja että nähdessäsi alastoman
vaatetat hänet
etkä kätkeydy siltä, joka on
omaa lihaasi?

⁸ Silloin sinulle koittaa valkeus
kuin aamurusko
ja haavasi kasvavat nopeasti
umpeen.

Vanhurskautesi käy edelläsi,
ja Herran kunnia seuraa suojanasi.

⁹ Silloin sinä rukoilet, ja
Herra vastaa,
sinä huudat apua, ja hän sanoo:
"Tässä olen."

Jos poistat keskuudestasi ikeen,
sormella osoittelun ja
väävät puheet,

¹⁰ jos annat omastasi nälkäiselle
ja ravitset kylläiseksi hätää
kärsivän,

sinulle koittaa pimeässä valo,
ja pilkkopimeä on sinulle kuin
keskipäivä.

¹¹ Herra ohjaa sinua jatkuvasti.
Hän ravitsee sinun sielusi auringon
paahdamalla maalla,
hän vahvistaa sinun luusi.
Sinä olet kuin runsaasti kasteltu
puutarha,

kuin lähteensilmä, jonka vesi
ei ehdy.

¹² Jälkeläisesi rakentavat jälleen
ikivanhat rauniopaikat,
sinä kohotat paikalleen
muinaisten sukupolvien
perusmuurit.

Sinun nimesi on oleva: halkeamien
umpeen muuraaja,
teiden korjaaja maan
asuttamiseksi.

¹³ Jos sinä sapatin vuoksi
pidätät jalkasi,
niin ettet toimita omia asioitasi
minun pyhänä päivänäni,
ja kutsut sapattia ilon päiväksi,
Herran pyhäpäivää
kunnioitettavaksi,

ja kunnioitat sitä, niin ettet kulje
omilla asioillasi,
et aja omaa etuasi etkä puhu
joutavia,

¹⁴ silloin on ilosi oleva Herrassa.
Minä kuljetan sinua maan
kukkuloilla

ja annan sinulle elannon isäsi
Jaakobin perintöosasta.
Sillä Herran suu on puhunut.

Synti erottaa Jumalasta

59 ¹ Katso, ei Herran käsi ole
liian lyhyt auttamaan
eikä hänen korvansa kuuro
kuulemaan,

² vaan teidän pahat tekonne
erottavat teidät
Jumalastanne.

Teidän syntinne peittävät teiltä
hänen kasvonsa,
niin ettei hän kuule.

³ Teidän kätenne ovat
veren tahrimat
ja sormenne vääryyden
saastuttamat.

Teidän huulenne puhuvat valhetta
ja kielenne kuiskii petosta.

⁴ Ei kukaan haasta oikeuteen
vanhurskaasti,
eikä kukaan käy oikeutta
rehellisesti.

He turvautuvat olemattomaan ja
puhuvat perättömiä.

He kantavat tuhoa kohdussaan ja
synnyttävät turmion.

⁵ Myrkkykäärmeen munia
he hautovat,
hämähäkinseittejä he kutovat.
Joka niitä munia syö, se kuolee,
rikki poljetusta puhkeaa
kyykäärme.

⁶ Ei tule vaatetta heidän
seiteistään,
eivät he voi verhoutua siihen,
minkä valmistivat.
Häiden työnsä ovat vääryyden
töitä,
ja hänen kätensä ovat täynnä
väkivaltaisia tekoja.

⁷ Häiden jalkansa juoksevat
pahantekoon,
he kiiruhtavat vuodattamaan
viatonta verta.
Häiden ajatuksensa ovat
vääryyden ajatuksia,

tuho ja hävitys on heidän teillään.

⁸ Rauhan tietä he eivät tunne,
oikeus ei johda heidän askeleitaan.
Polkunsä he tekevät mutkaisiksi;
ei kukaan, joka niitä kulkee,
tunne rauhaa.

Kansa tunnustaa syntinsä

⁹ Sen tähden on oikeus
meistä kaukana,
eikä vanhurskaus tavoita meitä.
Me odotamme valoa, mutta
katso, on pimeää,
kirkkautta, mutta me vaellamme
synkässä pimeydessä.

¹⁰ Kuin sokeat me haparoimme
seinänvieriä pitkin,
haparoimme kuin olisimme
silmiä vailla.
Keskipäivällä me kompastelemme
niin kuin hämärissä,
olemme terveitten keskellä
kuin kuolleet.

¹¹ Me murisemme kaikki
kuin karhut
ja kujerramme huokaillen
kuin kyyhkyset.
Me odotamme oikeutta, mutta
sitä ei tule,
pelastusta, mutta se on

meistä kaukana,
¹² sillä rikoksemme ovat
monilukuiset sinun edessäsi
ja syntimme todistavat
meitä vastaan.
Meidän rikoksemme seuraavat
meitä,
ja pahat tekomme me tunnemme.

¹³ Me olemme luopuneet Herrasta
ja kieltäneet hänet,
vetäytyneet pois seuraamasta
Jumalaamme.

Olemme puhuneet sorron ja
kapinan puheita,
kantaneet kuin kohdussa
valheen sanoja
ja purkaneet niitä
sisimmästämme.

¹⁴ Oikeus on työnnetty syrjään,
ja vanhurskaus seisoo kaukana,
sillä totuus kompastelee torilla,
rehellisyys ei voi tulla sisälle.

Herra tuo pelastuksen katuville

¹⁵ Näin oli totuus kaikonnut pois,
ja joka luopui pahasta, se
ryöstettiin paljaaksi.
Herra näki sen, ja hänen
silmissään oli paha,
ettei ollut oikeutta.

¹⁶ Hän näki, ettei ollut ketään,
hän ihmetteli, ettei kukaan
astunut väliin.

Silloin häntä auttoi hänen oma
käsivartensa,
ja hänen vanhurskautensa
tuki häntä.

¹⁷ Hän puki ylleen vanhurskauden
kuin haarniskan,
pelastuksen kypärän hän pani
päähänsä,
hän puki koston vaatteet
puvukseen
ja verhoutui kiivauteen kuin
viitta.

¹⁸ Tekojen mukaan hän
maksaa palkan:
vihan vastustajilleen, koston
vihollisilleen.

Meren saarillekin hän
maksaa palkan.

¹⁹ Lännessä pelätään
Herran nimeä
ja auringonnousun maille hänen
kunniaansa.

Sillä se tulee kuin padottu virta,
jota Herran Henki ajaa eteenpäin.

²⁰ Mutta Siionille tulee lunastaja,
niille Jaakobissa, jotka kääntyvät
synnistä,
sanoo Herra.

²¹ Näin minä teen, tämä on mi-
nun liittoni heidän kanssaan, sanoo
Herra: minun Henkeni, joka on sinun
ylläsi, ja minun sanani, jotka minä
olen pannut suuhusi, eivät väisty
suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä
lastesi lasten suusta, sanoo Herra –
eivät nyt eivätkä milloinkaan.

Siion on Herran kaupunki

60 ¹ Nouse, ole kirkas, sillä
sinun valkeutesi tulee
ja Herran kunnia koittaa
sinun ylläsi.

² Sillä katso, pimeys peittää maan
ja synkeys kansat,
mutta sinun ylitsesi koittaa
Herran kirkkaus,
sinun ylläsi näkyy hänen
kunniansa.

³ Kansat vaeltavat sinun
valoasi kohti,

kuninkaat kohti aamunkoittosi
kirkkautta.

⁴ Nosta silmäsi, katso ympärillesi:
kaikki nämä ovat kokoontuneet,
he tulevat luoksesi.

Sinun poikasi tulevat kaukaa,
tyttäriäsi kannetaan sylissä.

⁵ Silloin saat sen nähdä, ja sinä
loistat ilosta.

Sydämesi sykkii kiivaasti
ja avartuu,
kun meren aarteet tuodaan
luoksesi,

kansojen rikkauudet tulevat
omiksesi.

⁶ Kamelien paljous peittää sinut,
Midianin ja Eefan nuorten
kamelien.

Kaikki ne tulevat Sabasta
ja kantavat kultaa ja suitsuketta.
Herran ylistystä, ilosanomaa
ne ilmoittavat.

⁷ Kaikki Keedarin laumat
kokoontuvat luoksesi,
Nebajotin pässit palvelevat sinua.
Minulle mieluisina uhreina ne
nousevat alttarilleni,
ja minä kirkastan kirkkauteni
huoneen.

⁸ Keitä ovat nuo, jotka lentävät
kuin pilvet,
kuin kyyhkyset lakkoihinsa?

⁹ Meren saaret odottavat minua.
Etumaisina tulevat Tarsiin-laivat
tuodakseen sinun lapsesi kaukaa.
Hopeansa ja kultansa heillä
on mukanaan

Herran, sinun Jumalasi, nimen
kunniaksi,

Israelin Pyhän, sillä hän on
kirkastanut sinut.

¹⁰ Muukalaiset rakentavat
sinun muurisi,
ja heidän kuninkaansa palvelevat
sinua.

Vihassani minä sinua löin,
mutta laupeudessani minä
sinua armahdan.

¹¹ Sinun porttisi pidetään
aina auki,
ei niitä suljeta päivällä eikä yöllä,
että kansojen rikkauudet

tuotaisiin sinulle
ja heidän kuninkaansa
saatettaisiin luoksesi.

¹² Mutta kansa tai valtakunta, joka
ei palvele sinua, tuhoutuu,
ja ne kansat hävitetään kokonaan.

¹³ Libanonin kunnia tulee luoksesi,
sypressit, plataanit ja
vuorimännnytkin

kaunistamaan minun pyhäkköni
paikkaa.

Minä saatan kunniaan jalkojeni
sijan.

¹⁴ Kumarassa kulkien tulevat
luoksesi sortajiesi pojat,
ja kaikki sinun pilkkaajasi
heittäytyvät jalkojesi
juureen.

He nimittävät sinua Herran
kaupungiksi,
Israelin Pyhän Siioniksi.

Herra on Siionin iankaikkinen valkeus

¹⁵ Sen sijaan, että olet ollut hylätty,
niin vihattu, ettei kukaan
kulkenut kauttasi,
minä teen sinut ikuisesti
kunniakkaaksi,
iloksi polvesta polveen.

¹⁶ Sinä saat imeä kansojen maitoa,
kuninkaiden rintoja sinä imet.
Tulet tuntemaan, että minä, Herra,
olen sinun pelastajasi,
sinun lunastajasi on Jaakobin
Väkevä.

¹⁷ Vasken sijaan minä annan kultaa
ja raudan sijaan hopeaa,
puun sijaan vaskea
ja kiven sijaan rautaa.
Minä annan sinulle hallitsijaksi
rauhan

ja valtiaaksi vanhurskauden.
¹⁸ Ei kuulla enää väkivallasta
sinun maassasi,
ei tuhosta eikä hävityksestä
rajojesi sisällä.

Sinä kutsut pelastusta muuriksesi
ja ylistystä portiksesi.

¹⁹ Valonasi päivällä ei enää
ole aurinko,
eikä sinua valaise kuun hohde,
vaan Herra on sinun iankaikkinen
valosi,

ja Jumalasi on sinun kirkkautesi.

²⁰ Aurinkosi ei enää laske,
eikä kuu katoa näkyvistäsi,
sillä Herra on sinun iankaikkinen
valosi,

ja päättäneet ovat murheesi
päivät.

²¹ Sinun kansasi, kaikki he ovat
vanhurskaita,
ikuisiksi ajoiksi he perivät maan.
He ovat minun istutukseni vesa,
minun kätteni teko kirkkauteeni
ilmoittamiseksi.

²² Pienimmästä tulee
tuhatlukuinen heimo,
vähäisimmästä väkevä kansa.
Minä, Herra, sen aikanaan
nopeasti toteutan.

Herran Voideltu tuo ilosanoman

61 ¹ Herran, Herran Henki
on minun päälläni,
sillä Herra on voidellut minut
julistamaan ilosanomaa nöyrille.
Hän on lähettänyt minut sitomaan
särjettyjä sydämiä,
julistamaan vangituille vapautusta
ja kahlituille kahleiden
kirpoamista,

² julistamaan Herran suosion
vuotta

ja meidän Jumalamme
kostonpäivää.

Hän on lähettänyt minut
lohduttamaan kaikkia
murheellisia,

³ panemaan Siionin murheellisten
päähän,

antamaan heille, juhlapäähineen
tuhkan sijaan,
iloöljyä murheen sijaan,
ylistyksen viitan masentuneen
hengen sijaan.

Heitä kutsutaan vanhurskauden
tammiksi,
Herran istutukseksi
hänen kirkkautensa
ilmoittamiseksi.

Israelin uudistus

⁴ He rakentavat jälleen ikivanhat
rauniot,
kohottavat ennalleen esi-isien
autioituneet asuinpaikat.

He palauttavat ennalleen
rauniokaupungit,
jotka ovat olleet autioina
polvesta polveen.

⁵ Vieraat paimentavat teidän
laumojanne,
muukalaiset ovat peltomiehiänne
ja viinitarhureitanne.

⁶ Mutta teitä kutsutaan Herran
papeiksi,
nimitetään meidän Jumalamme
palvelijoiksi.

Te saatte nauttia kansojen
rikkaudet

ja kerskua niiden aarteista.

⁷ Häpeänne hyvitetään teille
kaksin verroin,
ja pilkatut saavat riemuita
osastaan.

He saavat kaksinkertaisen
perinnön maassaan,
heillä on oleva iankaikkinen ilo,

⁸ sillä minä, Herra, rakastan
oikeutta,
vihaan riistoa ja vääryyttä.
Minä annan heille palkan
uskollisesti

ja teen heidän kanssaan
iankaikkisen liiton.

⁹ Heidän siemenensä tulee
tunnetuksi kansojen keskellä
ja heidän versonsa kansakuntien
joukossa.

Kaikki, jotka heidät näkevät,
huomaavat,
että he ovat Herran siunaama
siemen.

Pelastuksen ilo

¹⁰ Minä iloitsen suuresti Herrassa,
minun sieluni riemuitsee
Jumalassani,

sillä hän pukee ylleni pelastuksen
vaatteet

ja verhoaa minut vanhurskauden
viittaan.

Olen kuin sulhanen, joka
kantaa papin tavoin
juhlapäähinettä,
ja kuin morsian, joka on
kaunistautunut koruillaan.

¹¹ Niin kuin maa työntää esiin
versojaan

ja puutarha saa kylvetyn
siemenen kasvamaan,
niin saattaa Herra, Herra,
versomaan vanhurskauden
ja ylistyksen kaikkien kansojen
nähdén.

Siionia kutsutaan Herran rakastetuksi

62 ¹ Siionin tähden en
voi vaieta,
Jerusalem in tähden en saa rauhaa,
ennen kuin sen vanhurskaus
nousee kuin kirkas valo

ja sen pelastus kuin leimuava
soihu.

² Kansat näkevät sinun
vanhurskautesi,
kaikki kuninkaat kunniasi.
Sinulle annetaan uusi nimi,
jonka Herran suu säättää.

³ Sinusta tulee kaunis kruunu
Herran kädessä,
kuninkaallinen päähine Jumalasi
kämmenellä.

⁴ Ei sinua enää sanota hylätyksi
eikä sinun maatasi enää
sanota autioksi,
vaan sinua kutsutaan nimellä
Rakastettuni
ja sinun maatasi nimellä
Aviovaimo,

sillä Herra rakastaa sinua
ja ottaa sinun maasi omakseen.

⁵ Niin kuin nuori mies ottaa
neitsyen vaimokseen,
niin ottavat sinun lapsesi sinut
omakseen,
ja niin kuin sulhanen iloitsee
morsiamesta,
niin sinun Jumalasi iloitsee
sinusta.

⁶ Sinun muureillesi, Jerusalemin,
minä olen asettanut vartijat.
Älkööt he vaietko hetkeksikään,
ei päivällä eikä yöllä.

Te, jotka muistutatte Herraa
hänen lupauksistaan,
älkää suoko itsellenne lepoa.

⁷ Älkääkä suoko hänelle lepoa,

ennen kuin hän on lujittanut
Jerusalem,
tehnyt sen ylistyksen aiheeksi
maassa.

⁸ Herra on vannonut
oikean kätensä
ja väkevän käsivartensa kautta:
En totisesti enää anna jyyiäsi
vihollistesi ruuaksi,
eivätkä muukalaiset enää
juo viiniäsi,

josta sinä olet nähnyt vaivan.

⁹ Ne, jotka viljan kokoavat,
ne sen syövätkin ja ylistävät
Herraa,
ja jotka viinin korjaavat,
ne sen juovatkin minun pyhissä
esipihoissani.

Siionin pelastus tulee

¹⁰ Menkää, menkää porteista,
tasoittakaa kansalle tie.
Tehkää, tehkää valtie,
raivatkaa kivet pois,
kohottakaa lippu kansoille.

¹¹ Kuulkaa, Herra kuuluttaa
maan ääriin asti:
Sanokaa tytär Siionille:
Katso, sinun pelastajasi tulee.
Hänen palkkansa on hänen
mukanaan,
hänen työnsä ansio kulkee
hänen edellään.

¹² Heitä kutsutaan nimellä
Pyhä kansa,
Herran lunastamat,
ja sinua nimellä Kaivattu,
Kaupunki, jota ei hylätä.

Herran vihan päivä

63 ¹ Kuka tuolla tulee Edomista,
kirkkaanpunaississa
vaatteissa Bosrasta,
tuo komeapukuinen,
joka uljaana astelee suuressa
voimassaan?

“Minä, joka puhun vanhurskautta,
joka olen voimallinen auttamaan.”

² Miksi on punaväriä puvussasi,
miksi vaatteesi ovat kuin
viinikuurnan polkijan?

³ “Kuurnan minä poljin, minä
yksinäni,
ei ketään kansojen joukosta
ollut kanssani.

Minä poljin heidät vihassani,
tallasin heidät kiivaudessaani,
ja niin heidän vertaan roiskui
vaatteilleni,

ja minä tahrasin koko pukuni.

⁴ Sillä koston päivä oli mielessäni,
ja lunastettujeni vuosi oli tullut.

⁵ Minä katselin ympärilläni, mutta
ei ollut auttajaa,
ja minä ihmettelin, kun ei kukaan
tullut tueksi.

Silloin oma käsivarteni
auttoi minua

ja kiivauteni tuli tuekseni.

⁶ Minä tallasin kansat vihassani
ja juovutin heidät kiivaudessaani.
Minä vuodatin maahan heidän
verensä.”

Herran armo Israelia kohtaan

⁷ Herran armoitit minä julistan,
Herran ylistettäviä tekoja,

kaikkea, mitä Herra on
meille tehnyt,
hänen suurta hyvyyttään Israelin
heimoa kohtaan,
kaikkea, mitä hän on heille tehnyt
laupeudessaan
ja suuressa armossaan.

⁸ Hän sanoi: “Ovathan he
minun kansani,
he ovat lapsia, jotka eivät
ole vilpillisiä.”

Niin hän ryhtyi heidän
pelastajakseen.

⁹ Kaikissa heidän ahdistuksissaan
oli hänelläkin ahdistus,
hänen lähettämänsä enkeli
pelasti heidät.

Rakkautessaan ja
sääliväisyydessään
hän lunasti heidät vapaiksi,
hän nosti ja kantoi heitä
kaikkina muinaisina päivinä.

Katuvan Israelin valitus

¹⁰ Mutta he niskuroivat
ja tekivät murheelliseksi hänen
Pyhän Henkensä.

Niin hän muuttui heidän
viholliseksi,
hän itse soti heitä vastaan.

¹¹ Silloin hänen kansansa muisti
muinaiset Mooseksen
päivät:

Missä on hän, joka toi heidät
ylös merestä,
heidät ja laumansa paimenen?
Missä on hän, joka pani paimenen
sydämeen Pyhän Henkensä,

¹² hän, joka antoi kirkkautensa
käsivarren
kulkea Mooseksen oikealla
puolella,
hän, joka halkaisi vedet
heidän edessään
tehdäkseen itselleen iankaikkisen
nimen?

¹³ Missä on hän, joka kuljetti
heitä syvyyksien halki
kuin hevosia autiomaassa,
eivätkä he kompastelleet?

¹⁴ Niin kuin karja laskeutuu
laaksoon,
niin he pääsivät lepoon Herran
Hengen johtamina.
Näin sinä olet kansaasi
johdattanut
tehdäksesi itsellesi kunniakkaan
nimen.

¹⁵ Katsahda taivaasta ja näe,
kirkkautesi pyhästä asunnosta.
Missä on sinun kiivautesi ja
voimalliset tekosi?

Sisimpäsi tunteet ja
armahtavaisuutesi
ovat minulta sulkeutuneet.

¹⁶ Sinähän olet meidän Isämme,
sillä ei Abraham meistä tiedä
eikä Israel meitä tunne.
Sinä, Herra, olet meidän Isämme,
meidän Lunastajamme on sinun
nimesi ikuisuudesta asti.

¹⁷ Miksi päästät meidät eksymään
sinun teiltäsi, Herra,
ja annat sydämemme kovettua,
niin ettemme pelkää sinua?

Palaa takaisin palvelijoihtesi
tähden,
perintöosasi sukukuntien tähden.

¹⁸ Vain vähän aikaa sai pyhä
kansasi pitää perintönsä;
meidän ahdistajamme ovat
tallanneet sinun pyhäkkösi.

¹⁹ Nyt olemme niin kuin ne, joita
sinä et ole koskaan hallinnut,
niin kuin meitä ei olisi otettukaan
sinun nimiisi.

Katuvan Israelin rukous

64 ¹ Jospa sinä halkaisisit
taivaat ja astuisit alas,
niin että vuoret sulaisivat edessäsi,
niin kuin risut leimahtavat tuleen,
niin kuin vesi kiehuu tulen
voimasta.

Jospa tekisit nimesi tunnetuksi
vastustajillesi,

niin että kansat vapisivat sinun
kasvojesi edessä,

² kun sinä teet pelottavia tekoja,
joita emme odottaneet.

Jospa astuisit alas, niin että vuoret
sulaisivat sinun edessäsi!

³ Ei ole ikiajoista asti kuultu,
korva ei ole kuullut
eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa
paitsi sinut,
joka sellaisia tekisi häntä
odottavalle.

⁴ Sinä käyt kohtaamaan niitä,
jotka iloiten noudattavat
vanhurskautta
ja muistavat sinua teilläsi.

Mutta me teimme syntiä, ja
 sinä vihastuit.
 Näin on ollut ikiajoista asti –
 voimmeko pelastua?
⁵ Kaikista meistä on tullut
 kuin saastaa
 ja kaikki meidän
 vanhurskaudemme on kuin
 tahrainen vaate.
 Kaikki me olemme lakastuneet
 kuin lehdet,
 ja pahat tekomme heittelevät
 meitä kuin tuuli.
⁶ Ei ole ketään, joka huutaisi
 avukseen sinun nimeäsi,
 havahtuisi pitämään sinusta kiinni,
 sillä sinä olet peittänyt
 meiltä kasvosii,
 jättänyt meidät menehtymään
 syntiemme valtaan.
⁷ Mutta olethan sinä, Herra,
 meidän Isämme!
 Me olemme savi, ja sinä olet
 meidän valajamme,
 kaikki me olemme sinun
 kättesi tekoa.
⁸ Älä vihastu, Herra, ylen määrin
 äläkä loputtomiin muistele
 pahoja tekojamme.
 Katso meitä, me olemme kaikki
 sinun kansaasi.
⁹ Sinun pyhät kaupunkisi ovat
 tulleet autiomaaksi,
 Siionista on tullut autioma,
 Jerusalemissa autio.
¹⁰ Tuo pyhä ja ihana huoneemme,
 jossa isämme sinua ylistivät,

on tulella poltettu.
 Raunioina on kaikki meille
 kallisarvoinen.
¹¹ Voitko tästä huolimatta hillitä
 itsesi, Herra,
 voitko olla vaiti ja vaivata meitä
 ylen määrin?

Pelastus ja kadotus

65 ¹ Minä olen suonut niiden
 etsiä minua, jotka eivät
 minua kyselleet,
 niiden löytää minut, jotka eivät
 minua etsineet.
 Kansalle, jota ei ole otettu
 minun nimiini,
 minä olen sanonut: ”Tässä minä
 olen, tässä minä olen!”
² Kaiket päivät olen ojentanut
 käsiäni
 uppiniskaista kansaa kohti –
 he vaeltavat tietä, joka ei ole hyvä,
 omien ajatustensa mukaan –
³ kansaa kohti, joka vihoittaa
 minut
 yhä uudestaan vasten kasvojani,
 uhraa puutarhoissa ja suitsutta
 tiilikivialttareilla.
⁴ He asuvat haudoissa
 ja yöpyvät salaisissa paikoissa.
 He syövät sianlihaa,
 ja saastaiset liemet on heillä
 astioissaan.
⁵ He sanovat: ”Pysy loitolla,
 älä tule minua lähelle,
 sillä minä olen sinulle pyhä.”
 Nämä ovat savu minun
 sieraimissani,

tuli, joka palaa kaikki päivät.

⁶ Katso, se on kirjoitettuna
minun edessäni.

En ole vaiti, vaan minä maksan,
minä maksan heidän syliinsä

⁷ heidän pahat tekonsa ja heidän
isiensä pahat teot,
sanoo Herra.

Koska he ovat suitsuttaneet
vuorilla

ja häväisseet minua kukkuloilla,
minä mittaan heidän aikaisempien
tekojensa palkan heidän
syliinsä.

⁸ Näin sanoo Herra:

Niin kuin sanotaan rypäleestä,
jos siinä on mehua:

“Älä hävitä sitä,
sillä siinä on siunaus”,
niin minä teen palvelijoitteni
tähdän,

etten kaikkea hävittäisi.

⁹ Minä tuon Jaakobista
esiin siemenen

ja Juudasta vuorteni perijän.

Minun valittuni saavat periä maan,
ja palvelijani saavat asua siinä.

¹⁰ Saaronista tulee lampaiden
laidun

ja Aakorinlaaksosta karjan
lepopaikka

minun kansalleni, joka minua etsii.

¹¹ Mutta te, jotka hylkääte Herran
ja unohdatte minun
pyhän vuoreni,

te, jotka katatte pöydän Gadille

ja täytätte sekoitusmaljan

Menin kunniaksi,

¹² teidät minä määrään
miekan omiksi.

Te kaikki kumarrutte
teurastettaviksi,
koska te ette vastanneet, kun
minä kutsuin,

ettekä kuunnelleet, kun
minä puhuin,

vaan teitte sitä, mikä on pahaa
minun silmissäni,

ja valitsitte sen, mikä ei ole
minulle mieleen.

¹³ Sen tähden, näin sanoo
Herra, Herra:

Katso, minun palvelijani syövät,
mutta te näette nälkää.

Katso, minun palvelijani juovat,
mutta te kärsitte janoa.

Katso, minun palvelijani iloitsevat,
mutta te joudutte häpeään.

¹⁴ Katso, minun palvelijani
riemuitsevat

sydämen kyllyydestä,
mutta te huudatte sydämen
tuskasta

ja voihkitte mieli murtuneena.

¹⁵ Te jätätte nimenne
kiruslauseeksi minun
valituilleni:

“Niin surmatkoon sinut
Herra, Herra”,

mutta palvelijoilleen hän antaa
toisen nimen.

¹⁶ Joka itsensä siunaa
siinä maassa,

siunaa itsensä tosi Jumalan
nimeen,
ja joka vannoo siinä maassa,
se vannoo tosi Jumalan nimeen,
sillä entiset ahdistukset on
unohdettu
ja ne ovat peitossa minun
silmitäni.

Jumalan valtakunta

¹⁷ Katso, minä luon uudet taivaat
ja uuden maan.

Entisiä ei enää muisteta,
eivätkä ne enää nouse mieleen,
¹⁸ vaan te saatte iloita ja riemuita
iankaikkisesti
siitä, mitä minä luon.

Sillä katso, riemuksi minä luon
Jerusalem, in,
iloksi sen kansan.

¹⁹ Minä riemuitsen Jerusalemita,
minä iloitsen kansastani.
Ei siellä enää kuulla itkun ääntä
eikä valitusta.

²⁰ Ei siellä ole enää lasta,
joka eläisi vain muutaman päivän,
ei vanhusta, joka ei täyttäisi
päiviensä määrää.

Sillä nuorin kuolee satavuotiaana,
ja vasta satavuotiaana synnintekijä
joutuu kiroukseen.

²¹ He rakentavat taloja ja
asuvat niissä,
istuttavat viinitarhoja ja nauttivat
niiden hedelmät.

²² Eivät he rakenna toisten
asuttavaksi,
eivät istuta toisten syötäväksi,

sillä niin kuin ovat puiden päivät,
niin ovat elinpäivät minun
kansani keskuudessa.

Minun valittuni kuluttavat itse
kättensä työn.

²³ He eivät tee työtä turhaan
eivätkä synnytä lapsia
äkkikuoleman omiksi,
sillä he ovat Herran siunaamien
siemen,

ja heidän vesansa pysyvät
heidän luonaan.

²⁴ Ennen kuin he huutavat,
minä vastaan;
heidän vielä puhuessaan
minä kuulen.

²⁵ Susi ja karitsa käyvät yhdessä
laitumella,
leijona syö rehua kuin nauta,
ja käärmeen ruokana on
maan tomu.

Ei missään minun pyhällä
vuorellani
tehdä pahaa eikä vahinkoa,
sanoo Herra.

Nöyrät pelastuvat,

tottelemattomat tuomitaan

66 ¹ Näin sanoo Herra:
Taivas on minun
valtaistuimeni,
ja maa on minun jalkojeni
astinlauta.
Millaisen rakennuksen te minulle
rakentaisitte,
millainen paikka olisi leposijani?
² Minun käteni on kaikki
nämä tehnyt,

ja niin ne ovat syntyneet,
sanoo Herra.
Mutta minä katson sen puoleen,
joka on nöyrä,
jolla on särkynyt henki
ja joka vavisten kunnioittaa
minun sanaani.
³ Joka teurastaa härän,
mutta myös lyö kuoliaaksi miehen,
joka uhraa lampaan,
mutta myös taittaa koiralta niskan,
joka uhraa ruokauhrin,
mutta myös sian verta,
joka polttaa suitsuketta,
mutta myös siunaa vääryyttä –
nämä ovat valinneet omat tiensä
ja heidän sielunsa on mieltynyt
heidän iljetyksiinsä.
⁴ Niinpä minäkin valitsen heidän
vaivaamisensa
ja annan heitä kohdata sen,
mitä he pelkäävät,
sillä kukaan ei vastannut, kun
minä kutsuin.
He eivät kuunnelleet, kun
minä puhuin,
vaan tekivät sitä, mikä on pahaa
minun silmissäni,
ja valitsivat sen, mikä ei ole
minulle mieleen.
⁵ Kuulkaa Herran sana,
te, jotka vavisten kunnioittatte
hänen sanaansa:
Teidän veljenne, jotka vihaavat
teidä
ja työntävät teidät luotaan minun
nimeni tähden,

sanovat: "Osoittakoon Herra
kunniansa,
niin että me näemme
teidän ilonne!"
Mutta he joutuvat häpeään.
⁶ Metelin ääni kaupungista!
Ääni temppelistä!
Herran ääni: hän maksaa
palkan vihollisilleen.

Siionin tuleva kunnia

⁷ Ennen kuin Siion tuntee kipuja,
hän jo synnyttää;
ennen kuin tuskat tulevat,
hän saa aikaan poikalapsen.

⁸ Kuka on tälläista kuullut?
Kuka on nähnyt tälläista?
Syntyykö maa yhden
päivän kivulla,
tai synnytetäänkö kansa
yhdellä kertaa?

Siionhan tunsu kipuja
ja samalla jo synnytti lapsensa.

⁹ Minäkö avaisin kohdun
suun antamatta voimaa
synnyttää,

sanoo Herra,
tai minäkö, joka annan voiman
synnyttää,
estäisin synnyttämästä?

¹⁰ Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja
riemuitkaa hänestä
kaikki te, jotka rakastatte häntä.
Iloitkaa suuresti hänen kanssaan,
te, jotka olette surreet hänen
vuokseen,

¹¹ jotta saisitte imeä kyllicksenne
hänen lohdutuksensa rinnoista,

että joisitte ja virkistysisitte
hänen kunniansa nistä.

¹² Sillä näin sanoo Herra:

Minä ohjaan hänen luokseen
rauhan kuin virran
ja kansojen rikkaudet kuin
tulvivan joen.

Te saatte imeä, teitä kannetaan
sylissä,
pidetään polvilla ja hellitellään.

¹³ Niin kuin äiti lohduttaa lastaan,
niin minäkin lohdutan teitä;
Jerusalemossa te saatte
lohdutuksen.

¹⁴ Te näette sen, ja teidän
sydämenne iloitsee
ja luonne virkistyyvät kuin
vihanta ruoho.

Herran käsi tulee tunnetuksi
hänen palvelijoilleen,
mutta hänen vihollisilleen
hänen vihansa.

Herran tuli ja miekka tuomitsevat

¹⁵ Katso, Herra saapuu tulessa,
ja hänen vaununsa ovat
kuin myrsky.

Hän antaa vihansa purkautua
hehkussa,
nuhtelunsa tulenliekeissä.

¹⁶ Herra käy oikeutta tulella
ja miekallaan kaiken lihan kanssa.
Herran surmaamia on
oleva paljon.

¹⁷ Niistä, jotka pyhittäytyvät
ja puhdistautuvat
puutarhamenoja varten

seuraten yhtä, joka on heidän
keskellään,
ja jotka syövät sianlihaa
ja muuta inhottavaa, myös hiiriä,
niistä kaikista tulee loppu,
sanoo Herra.

Herran kunnia ilmestyy

¹⁸ Minä tunnen heidän tekonsa
ja ajatuksensa. Aika tulee, jolloin
minä kokoan kaikki kansat ja kie-
let, ja ne tulevat ja näkevät minun
kunniani. ¹⁹ Minä teen tunnusteen
heidän keskellään ja lähetän eloon
jääneitä heidän joukostaan vierai-
den kansojen luo Tarsiiseen, Puuliin
ja Luudiin, jousenjännittäjien luo,
Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukasiin
merensaariin, jotka eivät ole kuul-
leet minusta kerrottavan eivätkä
ole nähneet minun kunniaani. He
ilmoittavat minun kunniani kan-
sojen keskuudessa. ²⁰ He tuovat
kaikki teidän veljenne kaikista kan-
soista hevosilla, avoimilla vaunuilla
ja katetuilla vankkureilla, muuleilla
ja ratsukameleilla uhrilahjana Her-
ralle minun pyhälle vuorelleni Je-
rusalemiin, sanoo Herra, niin kuin
israelilaiset tuovat ruokauhrin puh-
taassa astiassa Herran huoneeseen.
²¹ Ja heitäkin minä otan leeviläisiksi
papeiksi, sanoo Herra.

²² Niin kuin uudet taivaat
ja uusi maa, jotka minä teen,
pysyvät minun kasvojeni edessä,
sanoo Herra,

niin pysyvät teidän siemenenne
ja teidän nimenne.

²³ Joka kuukausi uudenkuun
päivänä
ja joka viikko sapattina tulee
kaikki liha
ja kumartuu minun eteeni,
sanoo Herra.

²⁴ Ja he lähtevät ulos katselemaan
minusta luopuneiden ihmisten
ruumiita.

Niiden mato ei kuole
eikä niiden tuli sammuu,
ne ovat kauhistukseksi kaikelle
lihalle.

JEREMIAN KIRJA

ENNEN JERUSALEMIN VALLOITUSTA, 1 – 38

Herra kutsuu Jeremian profeetaksi

1 ¹ Jeremian, Hilcian pojan, sanat. Hän oli Anatotissa, Benjaminin maassa, asuvia pappeja. ² Hänelle tuli Herran sana Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, päivinä, tämän kolmantentoista hallitusvuotena, ³ ja vielä Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä ja edelleen Juudan kuninkaan Sidkian, Joosian pojan, yhdeksäntentoista hallitusvuoden loppuun asti. Sen vuoden viidennessä kuussa Jerusalemin asukkaat vietiin pakkosiirtolaisuuteen.

⁴ Minulle tuli tämä Herran sana:

⁵ "Jo ennen kuin minä muovasin sinut äidinkohdussa, minä tunsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit, minä pyhitin sinut ja asetin sinut kansojen profeetaksi."

⁶ Mutta minä sanoin: "Voi, Herra, Herra! Enhän minä osaa puhua, sillä minä olen nuori!"

⁷ Herra sanoi minulle: "Älä sano: 'Minä olen nuori', vaan mene, minne ikinä minä sinut lähetän,

ja puhu kaikki, mitä minä käsken sinun puhua.

⁸ Älä pelkää heitä, sillä minä olen sinun kanssasi ja pelastan sinut, sanoo Herra."

⁹ Sitten Herra ojensi kätensä, kosketti minun suutani ja sanoi minulle:

"Minä panen sanani sinun suuhusi.

¹⁰ Katso, minä olen tänä päivänä asettanut sinut

kansojen ja valtakuntien yläpuolelle repimään ja hajottamaan, hävittämään ja tuhoamaan, rakentamaan ja istuttamaan."

Mantelipuu ja kiehuva pata

¹¹ Minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet, Jeremia?" Minä vastasin: "Minä näen mantelipuun oksan." ¹² Herra sanoi minulle: "Sinä olet nähnyt oikein, sillä minä valvon, että minun sanani toteutuu."

¹³ Toisen kerran minulle tuli tämä Herran sana: "Mitä sinä näet?" Minä vastasin: "Näen kiehuvan padan; se näkyy pohjoisen suunnalla."

¹⁴ Herra sanoi minulle:

"Pohjoisesta purkautuu onnettomuus kaikkien maan asukkaiden päälle,

¹⁵ sillä minä kutsun esiin

kaikki pohjoisten valtakuntien
 heimot,
 sanoo Herra.
 Ne tulevat ja asettavat kukin
 valtaistuimensa
 Jerusalemin porttien eteen,
 kaikkien sen muurien ympärille
 ja kaikkien Juudan kaupunkien
 ympärille.
¹⁶ Minä julistan Juudan asukkaille
 tuomioni
 kaiken heidän pahuutensa vuoksi:
 he ovat hylänneet minut,
 polttaneet uhreja muille jumalille
 ja palvoneet kättensä tekoja.”

Herra lupaa olla Jeremian kanssa

¹⁷ “Mutta sinä, vyötä kupeesi,
 mene ja puhu heille kaikki,
 mitä minä käsken sinun puhua.
 Älä kauhistu heitä,
 etten minä kauhistuttaisi sinua
 heidän edessään.
¹⁸ Katso, minä teen sinusta
 tänä päivänä linnoitetun
 kaupungin,
 rautapatsaan ja vaskimuurin
 koko maata vastaan,
 Juudan kuninkaita ja sen
 ruhtinaita,
 sen pappeja ja maan
 kansaa vastaan.
¹⁹ He sotivat sinua vastaan mutta
 eivät voita sinua,
 sillä minä olen sinun kanssasi
 ja pelastan sinut,
 sanoo Herra.”

Israel on hylännyt Herran

² ¹ Minulle tuli tämä Herran sana:
² “Mene ja julista Jerusalemin
 kuullen:

Näin sanoo Herra:

‘Minä muistan sinun nuoruusaikasi
 uskollisuuden,
 morsiusaikasi rakkauden.

Sinä seurasit minua autiomaassa,
 maassa, jossa ei mitään voi kylvää.’

³ Israel on Herralle pyhitetty,
 hänen satonsa ensihedelmä.
 Kaikki, jotka sitä syövät, tulevat
 syyllisiksi,
 onnettomuus kohtaa heitä,
 sanoo Herra.

⁴ Kuulkaa Herran sana, te
 Jaakobin huone
 ja kaikki Israelin huoneen suvut!

⁵ Näin sanoo Herra:
 ‘Mitä vääryyttä isänne minusta
 löysivät,
 kun he vetäytyivät minusta kauas
 ja lähtivät kulkemaan
 tyhjän perässä

ja tulivat tyhjänpäiväisiksi?

⁶ He eivät kysyneet: Missä
 on Herra,
 joka toi meidät pois Egyptin
 maasta

ja johdatti meitä autiomaassa,
 arojen ja kuilujen maassa,
 kuivuuden ja kuoleman
 varjon maassa,
 jossa ei kukaan kulje
 eikä yksikään ihminen asu?

⁷ Minä toin teidät
hedelmätarhojen maahan
syömään sen hedelmiä ja
hyviä antimia,
mutta sinne tultuanne te
saastutitte minun maani
ja teitte perintöösani iljettäväksi.
⁸ Papit eivät kysyneet:
Missä on Herra?
Lain käyttäjät eivät minua
tunteneet,
paimenet luopuivat minusta.
Profeetat ennustivat
Baalin nimessä
ja seurasivat niitä, joista ei
ole apua.
⁹ Sen tähden minä käyn vielä
oikeutta teidän kanssanne,
sanoo Herra,
ja teidän lastenne lasten kanssa
minä käyn oikeutta.
¹⁰ Menkää kittiläisten saarille
katsomaan
ja lähettäkää miehiä Keedariin
tutkimaan tarkoin,
niin saatte nähdä, onko tällaista
tapahtunut.
¹¹ Onko mikään kansa vaihtanut
jumalia –
vaikka eiväthän ne jumalia
olekaan –
mutta minun kansani on vaihtanut
kunniansa
sellaiseen, mistä ei ole apua.
¹² Hämmästykkää tästä, te taivaat!
Kauhistukaa ja tyrmistykää
perin pohjin,

sanoo Herra.

¹³ Sillä minun kansani on tehnyt
pahaa kaksin verroin:
minut se on hylännyt,
elävän veden lähteen,
ja hakannut itselleen vesisäiliöitä,
särkyviä säiliöitä,
jotka eivät vettä pidä.

¹⁴ Onko Israel orja, kotona
syntynyt?

Miksi hän on joutunut saaliiksi?

¹⁵ Häntä vastaan karjuivat
nuoret leijonat,
antoivat äänensä kuulua.
Ne tekivät hänen maansa autioksi,
hävittivät hänen kaupunkinsa,
niissä ei enää asukkaita ole.

¹⁶ Myös Noofin ja Tahpanheen
miehet
pitivät päälakeasi laitumenaan.

¹⁷ Eikö tämä tapahdu sinulle
sen vuoksi,
että hylkää Herran, Jumalasi,
kun hän tahtoo johdattaa
sinua tiellä?

¹⁸ Ja nyt, mitä menemistä
sinulla on Egyptiin
juomaan Siihorin vettä?
Mitä menemistä sinulla
on Assuriin

juomaan Eufratvirran vettä?

¹⁹ Sinua kurittaa sinun pahuutesi
ja ojentaa sinun luopumuksesi.
Tiedä ja ymmärrä, kuinka pahaa
ja katkeraa on,
että sinä hylkää Herran, Jumalasi,
etkä pelkää minua,

sanoo Herra, Herra Sebaot.”

Israel palvelee epäjumalia

²⁰ “Kautta aikojen sinä olet särkenyt ikeesi, katkaissut ikeesi siteet ja sanonut: ‘En tahdo palvella sinua.’

Kaikilla korkeilla kukkuloilla ja kaikkien lehtevien puiden alla sinä lojuit porttona.

²¹ Minä olin istuttanut sinut jaloksi viiniköynnökseksi jaloimmasta siemenestä. Kuinka olet voinut muuttua vieraan viiniköynnöksen villiversoiksi?

²² Vaikka pesisit itsesi saippualla ja käyttäisit paljon lipeää, syntiesi tahrat pysyvät edessäni, sanoo Herra, Herra.

²³ Kuinka voit sanoa: ‘En ole saastuttanut itseäni enkä seurannut baaleja?’ Katso tietäsi laaksossa ja muista, mitä olet tehnyt, sinä nopea, nuori naaraskameli, joka juokset sinne ja tänne,

²⁴ sinä villiaasi, autiomaahan tottunut,

joka himoissasi ilmaa nuuhkit – kuka voi hillitä sen kiiman? Ei yhdenkään, joka sitä etsii, tarvitse väsyttää itseään; kun tulee sen kuukausi, sen kyllä löytää.

²⁵ Varo, ettet joudu juoksemaan paljain jaloin

ja kurkku janoisena.

Mutta sinä sanot: ‘Ei! Tuo on turhaa puhetta!’

Minä rakastan muukalaisia, ja heitä minä seuraan.’

²⁶ Niin kuin teosta tavattu varas on häpeissään,

niin joutuu häpeään Israelin huone

kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen,

²⁷ nuo, jotka sanovat puulle:

‘Sinä olet isäni’,

ja kivelle: ‘Sinä olet minut synnyttänyt.’

He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä,

eivät kasvojaan.

Kun onnettomuus kohtaa, he kuitenkin huutavat:

‘Nouse ja pelasta meidät!’

²⁸ Missä ovat silloin jumalasi, jotka olet itsellesi tehnyt?

Nouskoot nyt, jos voivat pelastaa sinut onnettomuuden aikana.

Onhan sinulla, Juuda, jumalia, yhtä paljon kuin kaupunkeja.

²⁹ Miksi te riitelette minua vastaan?

Tehän olette kaikki luopuneet minusta, sanoo Herra.

³⁰ Turhaan minä olen lyönyt teidän lapsianne,

eivät he ole ottaneet kuritusta opikseen!

Teidän miekkanne on syönyt
profeettojanne
kuin hävittävä leijona.

³¹ Te nykyinen polvi!
Pankaa merkille Herran sana:
Olenko minä ollut Israelille
autioma,
pimeyden maa?
Miksi kansani sanoo:
‘Me juoksemme vapaina
emmekä tule enää sinun
luoksesi?’”

Israel uskottelee olevansa syytön

³² “Unohtaako neitsyt koristeensa,
morsian koruvyönsä?

Mutta minun kansani on
unohtanut minut
lukemattomina päivinä.

³³ Kuinka ovelasti kuljetkaan
lempeä etsiessäsi!

Kylläpä oletkin perehtynyt
pahuuden teihin.

³⁴ Vaatteittesi liepeetkin ovat
viattomien köyhien veressä,
vaikka et ole tavannut heitä
murtautumasta sisälle.

Kuitenkin, kaikesta huolimatta,

³⁵ sinä sanot: ‘Minä olen syytön,
varmasti Herran viha on kääntynyt
pois minusta.’

Katso, minä käyn oikeutta
sinun kanssasi,

koska sinä sanot: ‘En ole
syntiä tehnyt.’

³⁶ Miksi sinä niin
ajattelemattomasti
muutat suuntaa!

Egyptistäkin saat häpeän,
niin kuin olet saanut häpeän
Assurista.

³⁷ Sieltäkin sinä lähdet pois
kädet pääsi päällä,
sillä Herra on hylännyt nuo,
joihin sinä luotat,
etkä sinä heidän avullaan
menestystä saa.”

Israelin ja Juudan uskottomuus

3 ¹ Näin sanoo Herra:
“Jos mies lähettää vaimonsa
pois

ja tämä lähtee hänen luotaan
ja joutuu toisen miehen vaimoksi,
voiko mies enää palata tuon
naisen luo?

Eikö silloin tämä maa tule peräti
saastaiseksi?

Mutta sinä olet harjoittanut
haureutta

monen rakastajan kanssa;
voisitko silti palata minun
luokseni,

sanoo Herra.

² Nosta katseesi kukkuloita
kohti ja katso:

missä ei sinua olisi maattu?
Teiden varsilla sinä istuit ja
odotit heitä

kuin arabi autiomaassa.

Sinä saastutit maan
haureudellasi ja pahuudellasi.

³ Sadekuurot tyrehtyivät,
kevätsadetta ei tullut,
mutta sinulla oli porttonaisen
otsa:

sinä kieltäydyit häpeämästä.

⁴ Nyt sinä kuitenkin
huudat minulle:

‘Isäni, sinä olet nuoruuteni ystävä!

⁵ Onko hän ainiaan vihoissaan,
pitääkö hän vihansa voimassa
ikuisesti?’

Näinhän sinä puhut ja teet pahaa,
ja siihen sinä pystyt.”

⁶ Kuningas Joosian päivinä Herra sanoi minulle: “Oletko nähnyt, mitä luopiovaimo Israel on tehnyt? Hän kuljeskeli kaikilla korkeilla vuorilla sekä kaikkien lehtevien puiden alla ja harjoitti siellä haureutta. ⁷ Minä ajattelin, että kaiken tämän tehtyään hän palaisi minun luokseni, mutta hän ei palannut. Tämän näki hänen uskon sisarensa Juuda. ⁸ Ja minä näin, että kaikesta tästä huolimatta – vaikka luopiovaimo Israel oli tehnyt aviorikoksen ja minä olin antanut hänelle erokirjan ja lähettänyt hänet pois – ei hänen sisarensa, uskon Juuda, kuitenkaan pelännyt, vaan meni ja harjoitti hänkin haureutta. ⁹ Hauressa oli hänestä pikkuasia, ja niin hän saastutti maan tekemällä aviorikoksen kiven ja puun kanssa. ¹⁰ Kaikesta tästä huolimatta hänen uskon sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydämeästään vaan teeskennellen, sanoo Herra.”

Kehotus kääntymykseen

¹¹ Herra sanoi minulle vielä:
“Luopiovaimo Israel on osoittanut olevansa vanhurskaampi kuin uskon Juuda. ¹² Mene ja julista nämä sanat pohjoiseen päin ja sano:

Palaa, luopiovaimo Israel,
sanoo Herra!

Minä en enää synkistä teille
kasvojani,

sillä minä olen armollinen,
sanoo Herra,
en pidä vihaa ikuisesti.

¹³ Ainoastaan tunne syntisi,
että olet luopunut Herrasta,
Jumalastasi,
olet juossut muukalaisten luo
jokaisen lehtevän puun alle
etkä ole kuunnellut minun ääntäni,
sanoo Herra.

¹⁴ Palatkaa, te luopiolapset, sanoo Herra, sillä minä olen ottanut teidät omikseni. Minä noudan teidät, yhden ainoankin kaupungista ja kaksi heimosta, ja tuon teidät Siioniin. ¹⁵ Minä annan teille sydämeni mukaisia paimenia, ja he kaitsevat teitä ymmärtäväisesti ja taitavasti.

¹⁶ Näin sanoo Herra: Kun te niinä päivinä lisääntyte ja olette hedelmällisiä maassa, silloin ei enää puhuta Herran liitonarkusta. Se ei tule enää kenenkään mieleen, eikä sitä muisteta, sitä ei enää kaivata eikä sellaista enää tehdä. ¹⁷ Siihen

aikaan Jerusalemiä sanotaan Herran valtaistuimeksi. Kaikki kansat koontuvat Herran nimen vuoksi Jerusalemiin, eivätkä ne enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa.

¹⁸ Niinä päivinä Juudan heimo liittyy Israelin heimoon, ja ne tulevat yhdessä pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka minä annoin teidän isillenne perinnöksi.

¹⁹ Minä ajattelin:

Kuinka asetankaan sinut lasteni joukkoon
ja annan sinulle kauniin maan,
ihanista ihanimman perintöosan kansojen joukossa!

Minä ajattelin, että sinä kutsuisit minua isäksi
etkä koskaan kääntyisi pois seuraamasta minua.

²⁰ Mutta niin kuin vaimo on uskoton puolisolleen,
niin te, Israelin huone, olette olleet uskottomia minulle,
sanoo Herra.

²¹ Kalliokukkuloilta kuuluu ääni: israelilaiset anovat itkien armoa, sillä he ovat kulkeneet väärää tietä,
unohtaneet Herran, Jumalansa.

²² Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset,
niin minä parannan teidän luopumuksenne.”

Israelilaiset vastaavat:
”Katso, me tulemme sinun luoksesi,

sillä sinä olet Herra, meidän Jumalamme.

²³ Totisesti, petosta on se, mikä kuuluu kukkuloilta,
kohina vuorilta.

Totisesti, Herrassa, meidän Jumalassamme,
on Israelin pelastus.

²⁴ Häpeä on syönyt isiemme vaivannäön tulokset
nuoruudestamme asti,
heidän lampaansa ja nautansa,
poikansa ja tyttärensä.

²⁵ Maatkaamme maassa häpeissämme.
Häväistyksemme peittäköön meidät,

sillä me olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan,
me ja meidän isämme
nuoruudestamme saakka
aina tähän päivään asti.

Emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä.”

Ympärileikatkaa sydämenne

4 ¹ ”Jos sinä, Israel, käännyt, sanoo Herra, käännä minun luokseni.

Jos poistat iljetyksesi kasvojeni edestä
etkä harhaile

² vaan vannot totuudessa, oikein ja vanhurskaasti:

’Niin totta kuin Herra elää’,
niin kansat siunaavat itsensä hänen nimessään

ja kerskaavat hänestä.

³ Sillä näin sanoo Herra
Juudan miehille ja Jerusalemile:
Raivatkaa itsellenne uudispelto,
älkää kylväkö orjantappuroiden
sekaan.

⁴ Ympärileikatkaa itsenne Herralle,
poistakaa sydämenne esinahka,
te Juudan miehet ja Jerusalemin
asukkaat!

Muutoin minun vihani syttyy
kuin tuli
teidän tekojenne pahuuden
vuoksi.
Se palaa, eikä kukaan voi sitä
sammuttaa.”

Tuho on tulossa

⁵ “Ilmoittakaa Juudassa,
kuuluttakaa Jerusalemissa,
puhaltakaa pasuunaan
kautta maan,
huutakaa täyttä kurkkua:
‘Kokoontukaa, niin lähdemme
linnoitettuihin kaupunkeihin.’

⁶ Nostakaa lippu kohti Siionia,
paetkaa pysähtymättä,
sillä minä annan tulla pohjoisesta
onnettomuuden ja suuren
hävityksen.

⁷ Leijona on noussut tiheiköstään,
kansojen tuhooja on lähtenyt
liikkeelle,
lähtenyt omasta paikastaan
autioittamaan sinun maasi.
Kaupunkisi hävitetään,
ne jäävät asukkaita vaille.

⁸ Vyöttäkää tämän vuoksi
säkki ylleenne,
valittakaa ja parkukaa,
sillä päältämme ei ole väistynyt
Herran vihan hehku.”

⁹ “Sinä päivänä, sanoo Herra,
katoaa kuninkaan rohkeus
ja ruhtinaiden rohkeus.
Papit tyrmistyvät
ja profeetat hämmästyvät.

¹⁰ Mutta minä sanoin: ‘Voi,
Herra, Herra!
Totisesti, sinä olet pahoin
pettänyt tämän kansan
ja Jerusalemin!’

Sinä sanoit: ‘Teillä on
oleva rauha!’,
mutta nyt miekka koskee
sieluun asti.”

¹¹ Siihen aikaan sanotaan
tälle kansalle ja Jerusalemile:
“Polttava tuuli autiomaan
kalliokukkuloilta
tulee minun kansaani, tytärtäni,
kohti.

Ei se sovi viljan viskaamiseen
eikä puhdistamiseen.

¹² Se tuuli on liian tuima
sellaiseen,
se tulee minun tarkoituksiani
varten.

Nyt minä julistan heille tuomion.”

¹³ Katso, hän nousee pilvien lailla,
ja hänen vaununsa ovat kuin
myrskytuuli,
hänen hevosensa kotkia
nopeammat.

Voi meitä, me olemme
tuhon omat!

¹⁴ "Pese pahuus sydämestäsi,
Jerusalem,
että pelastuisit.

Kuinka kauan viipyvät
sisimmässäsi
väärät ajatuksesi?

¹⁵ Jo kuuluu Daanista
sanansaattajan ääni,
Efraimin vuorilta onnettomuuden
julistus:

¹⁶ Ilmoittakaa kansoille,
kuuluttakaa Jerusalemlle:
'Piirittäjät tulevat kaukaisesta
maasta

ja korottavat äänensä Juudan
kaupunkeja vastaan.'

¹⁷ Niin kuin pellon vartijat he
ovat sen ympärillä,
koska se on niskoitellut
minua vastaan,
sanoo Herra.

¹⁸ Sinun vaelluksesi ja tekosi
ovat tuottaneet sinulle tämän.
Tämä on pahuutesi palkka;
se on sinulle katkeraa,
se koskee sydämeesi asti."

Koko maa tulee autioksi

¹⁹ "Voi sisimpäni, sisimpäni!
Minä vääntelehdin tuskasta.
Voi sydämeni kammioita!
Sydämeni hakkaa,
en voi vaieta,
sillä sieluni on kuullut pasuunan
äänen,
sotahuudon.

²⁰ Hävityksestä kuulutetaan
hävityksen perään,
sillä koko maa on tuhottu.
Äkisti tuhoutuivat majani,
hetkessä telttani.

²¹ Kuinka kauan minun täytyy
nähdä sotalippuja,
kuulla pasuunan ääntä?

²² Minun kansani on tyhmä,
minua he eivät tunne.
He ovat typeriä lapsia,
heillä ei ole ymmärrystä.
He ovat viisaita tekemään pahaa,
mutta hyvää he eivät osaa tehdä.

²³ Minä katselin maata, ja se
oli autio ja tyhjä,
ja taivasta, eikä siellä ollut valoa.

²⁴ Minä näin, kuinka vuoret
järkkyivät
ja kaikki kukkulat järähtelivät.

²⁵ Minä katselin, eikä näkynyt
yhtään ihmistä,
ja kaikki taivaan linnutkin
olivat paenneet.

²⁶ Minä näin, että hedelmätarha
oli autiomaana
ja kaikki sen kaupungit oli
revitty maahan.

Tämän oli tehnyt Herra
ja hänen vihansa hehku.

²⁷ Sillä näin sanoo Herra:
'Koko maa tulee autioksi,
mutta kokonaan minä en
sitä tuhoa.

²⁸ Sen tähden maa murehtii
ja taivas ylhäällä synkkenee,
mutta minä olen puhunut,

olen tehnyt päätöksen.

En kadu enkä peruuta sitä.’

²⁹ Ratsu- ja jousimiesten huutoa pakenee koko kaupunki, asukkaat piiloutuvat tiheikköihin ja nousevat kallioille.

Koko kaupunki on hylätty, eikä siinä asu ketään.

³⁰ Ja sinä, hävitetty kaupunki, mitä teet, kun pukeudut

purppuraan,

koristaudut kultakoruilla

ja suurennat silmäsi ihomaailla?

Turhaan sinä itseäsi kaunistat!

Rakastajasi ovat hylänneet sinut, he tavoittelevat henkeäsi.

³¹ Minä kuulen kuin synnyttäjän huutoa,

kuin ensisynnyttäjän tuskanhuutoa.

Se on tytär Siionin huutoa.

Voihkien hän levittää kätensä:

‘Voi minua! Minun sieluni menehtyy

murhamiesten käsiin!’”

Uskotonta kansaa kohtaa rangaistus

5 ¹ “Kierrelkää Jerusalemin katuja, katselkaa, tiedustelkaa ja etsikää sen toreilta. Jos löydätte yhdenkään, joka tekee oikein, ainoankaan, joka pyrkii uskollisuuteen, niin minä annan anteeksi Jerusalemlle.”

² Vaikka he sanovat: “Niin totta kuin Herra elää”,

he kuitenkin vannovat väärin.

³ Herra, eivätkö sinun silmäsi etsi uskollisuutta?

Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua;

sinä teit heistä melkein lopun, mutta he eivät ottaneet kuritusta opikseen.

He ovat kovettaneet kasvonsa kalliota kovemmiksi,

he ovat kieltäytyneet palaamasta luoksesi.

⁴ Minä sanoin: Tällaisia ovat vain alhaiset –

he ovat tyhmiä, koska he eivät tunne Herran tietä, Jumalansa oikeutta.

⁵ Minäpä menen ylhäisten luo ja puhun heidän kanssaan, sillä he tuntevat Herran tien, Jumalansa oikeuden.

Mutta kaikki olivat särkeneet ikeen,

katkaisseet siteet.

⁶ Sen tähden metsän leijona surmaa heidät,

aavikon susi hävittää heidät, pantteri väijyy heidän

kaupunkiansa ympärillä.

Kuka ikinä lähtee kaupungista, hänet raadellaan,

sillä heidän rikoksiaan on paljon, heidän luopumuksensa on

määrätön.

⁷ “Kuinka minä voisin antaa
sinulle anteeksi?
Lapsesi ovat hylänneet minut
ja vannoneet niiden kautta,
jotka eivät ole jumalia.
Minä ravitsin heidät,
mutta he olivat uskottomia
ja kokoontuivat porttojen taloissa.

⁸ He ovat hyvin syöneitä,
himokkaita oriita,
kaikki he hirtuvat lähimmäistensä
vaimoja.

⁹ Enkö minä tällaisesta rankaisisi,
sanoo Herra,
enkö tahtoisi kostaa
tämänkaltaiselle kansalle?

¹⁰ Nouskaa sen viinitarhojen
penkereille ja hävittäkää,
mutta älkää tehkö siitä loppua.
Karsikaa sen köynnökset,
sillä ne eivät ole Herran.

¹¹ Israelin heimo ja Juudan heimo
ovat pettämällä pettäneet minut,
sanoo Herra.”

Kaukainen kansa hyökkää Israeliin

¹² “Israel on kieltänyt Herran
ja sanonut:
‘Ei hän tee mitään,
ei meitä kohtaa onnettomuus.
Emme tule näkemään miekkaa
emme nälkää.’

¹³ Profeetoista on tullut tuulen
kaltaisia,
sanaa heillä ei ole.
Niinpä heille itselleen käy
sen mukaan.

¹⁴ Sen tähden näin sanoo Herra,

sotajoukkojen Jumala:
Koska he ovat puhuneet tällaista,
niin katso,
minä teen sanani sinun
suussasi tuleksi
ja tämän kansan puiksi,
ja tuli syö heidät.

¹⁵ Katso, minä tuon teitä vastaan
kansan kaukaa,
te Israelin heimo,
sanoo Herra.

Se on luja kansa, ikivanha kansa,
se on kansa, jonka kieltä
sinä et tunne,
et ymmärrä, mitä se puhuu.

¹⁶ Heidän nuolikotelonsa ovat
kuin avoin hauta,
kaikki he ovat sankareita.

¹⁷ Se kansa syö sinun satosi
ja leipäsi,
se syö poikasi ja tyttäresi,
se syö lampaasi ja nautasi,
se syö viiniköynnöksesi ja
viikunapuusi.

Miekalla se hävittää linnoitetut
kaupunkisi,
joihin sinä panet turvasi.

¹⁸ Mutta niinäkään päivinä minä
en tee teistä loppua, sanoo Herra.

¹⁹ Ja kun he kysyvät: ‘Miksi Herra,
meidän Jumalamme, on tehnyt
meille kaiken tämän?’, niin vastaa
heille: ‘Koska te olette hylänneet
minut ja palvelleet vieraita juma-
lia omassa maassanne, teidän täytyy
palvella muukalaisia maassa, joka ei
ole teidän.’”

Uppiniskainen kansa saa rangaistuksen

²⁰ ”Ilmoittakaa tämä Jaakobin

heimolle,

kuuluttakaa Juudassa näin:

²¹ Kuulkaa tämä,

te typerä ja ymmärtämätön kansa!

Silmät teillä on, mutta ette näe;

korvat teillä on, mutta ette kuule.

²² Ettekö te pelkää minua,

sanoo Herra,

ettekö vapise minun edessäni,

minun, joka olen ikuisella

säädöksellä määrännyt

hiekan meren rajaksi, jonka

yli se ei pääse?

Vaikka meri pauhaa, se ei

voi mitään,

ja vaikka sen aallot kohisevat,

ne eivät ylitä rajaa.

²³ Mutta tällä kansalla on

uppiniskainen ja tottelematon

sydän.

He ovat poikenneet pois ja

menneet menojaan.

²⁴ He eivät sano sydäimestään:

’Pelätkäämme Herraa, meidän

Jumalaamme,

joka antaa sateen,

syysateen ja kevätsateen ajallaan,

ja pitää huolen, että meille tulevat

sadonkorjuun määräviikot.’

²⁵ Teidän pahat tekonne käänsivät

nämä pois,

syntinne estivät teitä saamasta

sitä, mikä on hyvää.

²⁶ Sillä kansani keskuudessa

on jumalattomia,

jotka väijyvät kyyryssä kuin

linnunpyydystäjät.

He asettavat ansoja

ja ottavat ihmisiä vangiksi.

²⁷ Niin kuin häkki on täynnä lintuja,

niin ovat heidän talonsa

täynnä petosta.

Siksi heistä on tullut mahtavia

ja rikkaita,

²⁸ lihavia ja kiiltäviä.

Heidän pahoilla puheillaan

ei ole määrää.

Eivät he jaa oikeutta,

eivät aja orpojen asiaa, että

nämä voittaisivat.

Köyhille he eivät oikeutta hanki.

²⁹ Enkö minä tällaisesta rankaisisi,

sanoo Herra,

enkö tahtoisı kostaa

tämänkaltaiselle kansalle?

³⁰ Hirveitä ja kauhistavia asioita

tapahtuu maassa:

³¹ profeetat profetoivat valhetta,

papit hallitsevat mielensä

mukaan,

ja sitä minun kansani rakastaa.

Mutta mitä te teette, kun tästä

tulee loppu?”

Jerusalem pysyy pahuudessaan

6 ¹ ”Paetkaa, benjaminilaiset,

Jerusalemın muurien sisältä,

puhaltakaa pasuunaan Tekoassa

ja nostakaa merkki Beet-Keremin

kohdalle,

sillä pohjoisesta nousee

onnettomuus

ja suuri hävitys.

² Tuon kauniin ja hemmotellun
tytär Siionin minä hävitän.
³ Hänen luokseen tulee
laumoineen paimenia,
jotka pystyttävät telttansa
kaikkialle hänen ympärilleen
ja laiduntavat kukin kohdaltaan.
⁴ Julistakaa Siionia vastaan
pyhä sota.
‘Nouskaa, lähtekäämme liikkeelle
puolenpäivän aikaan!
Voi meitä, sillä päivä kääntyy
laskuun
ja illan varjot pitenevät!
⁵ Nouskaa, lähtekäämme yöllä
ja hävittäkäämme sen palatsit.’
⁶ Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Kaatakaa puita ja luokaa
piiritysvalli Jerusalemia
vastaan.
Se on kaupunki, jota on
rangaistava,
se on kokonaan sortoa täynnä.
⁷ Niin kuin kaivo pitää vetensä
raikkaana,
niin sekin pitää pahuutensa
tuoreena.
Sieltä kuuluu väkivallan ja
sorrion ääni,
kipu ja haavat ovat aina edessäni.
⁸ Ota kuritus opiksesi, Jerusalemi,
ettei sieluni vieraantuisi sinusta
enkä tekisi sinua autioksi,
asumattomaksi maaksi.”

Israel on hylännyt Herran sanan

⁹ “Näin sanoo Herra Sebaot:

Israelin jäännökselle tehdään
jälkikorjuu
niin kuin viiniköynnökselle.
Ojenna kätesi kuin viininkorjaaja
takaisin oksiin.
¹⁰ Kenelle puhuisin, ketä
varoittaisin,
että he kuuntelisivat?
Heidän korvansa ovat
ympärileikkaamattomat,
eivät he osaa kuunnella.
Herran sana on heille pilkan aihe,
ei se heitä miellytä.
¹¹ Minä olen täynnä Herran vihaa,
olen väsynyt pidättämään sitä.
Vuodata se lapsukaisiin kadulla
ja nuorukaisjoukkoon.
Niin miehet kuin naisetkin
vangitaan,
myös vanhat ja ikääntyneet.
¹² Heidän talonsa joutuvat
vieraille,
niin myös pellot ja vaimot,
sillä minä ojennan käteni maan
asukkaita vastaan,
sanoo Herra.
¹³ Sillä kaikki he pienimmästä
suurimpaan
ahnehtivat väärää voittoa,
profeetat niin kuin papitkin
harjoittavat kaikki petosta.
¹⁴ Kevyesti he yrittävät parantaa
minun kansani vamman sanoen:
‘Rauha, rauha!’, vaikka rauhaa
ei ole.
¹⁵ He joutuvat häpeään,

sillä he ovat tehneet iljettäviä
tekoja.
Silti he eivät tunne lainkaan
häpeää,
he eivät osaa hävetä.
Kaatukoot sen tähden kaatuvien
joukkoon,
sortukoot, kun minä heitä
rankaisen,
sanoo Herra.”

Kysykää muinaisia polkuja

¹⁶ Näin sanoo Herra:
”Menkää teiden varsille ja
katselkaa,
kyselkää muinaisia polkuja.
Kysykää, mikä tie on hyvä, ja
vaeltakaa sitä,
niin löydätte levon sieluillenne.”
Mutta he vastasivat:
”Emme vaella.”

¹⁷ ”Minä olen asettanut teille
vartiomiehet;
kuunnelkaa pasuunan ääntä.”
Mutta he vastasivat: ”Emme
kuuntele.”

¹⁸ ”Sen tähden kuulkaa, te kansat,
ja tiedä, seurakunta,
mitä heille tapahtuu.

¹⁹ Kuule, maa!

Minä tuotan onnettomuuden
tälle kansalle,
heidän ajatustensa hedelmän,
sillä he eivät ole kuunnelleet
minun sanojani

vaan ovat hylänneet opetukseni.

²⁰ Mitä minulle merkitsee Sabasta
tuotu suitsuke

tai paras tuoksuruoko kaukaisesta
maasta?

Teidän polttouhrejanne en ota
suosiollisesti vastaan,
teidän teurasuhrinne eivät ole
minulle mieluisia.

²¹ Sen tähden, näin sanoo Herra:
Katso, minä asetan tälle kansalle
kompastuskiviä, joihin he
kompastuvat,
isät ja pojat yhdessä.
Naapuri tuhoutuu naapurinsa
kanssa.”

Pohjoisesta tulee hävittäjä

²² Näin sanoo Herra:
”Katso, kansa tulee pohjoisesta
maasta,
suuri kansa nousee maan
perimmäisiltä ääritä.

²³ He käyttävät jousta ja keihästä,
he ovat julmia ja armottomia.
Heidän äänensä on kuin
meren pauhu.

He ratsastavat hevosilla,
soturit varustettuina taisteluun
sinua vastaan, tytär Siion.”

²⁴ Me kuulimme sanoman,
ja meidän kätemme herposivat,
meidät valtasi ahdistus kuin
synnytystuska.

²⁵ ”Älkää menkö pelloille, älkää
kulkeko tiellä,
sillä siellä on vihollisen miekka,
kauhua kaikkialla!

²⁶ Tytär, minun kansani!
Vyöttäydy säkkiin ja kieriskele
tuhkassa,

sure niin kuin ainokaista
poikaa surraan,
pidä katkerat valittajaiset,
sillä äkkiarvaamatta käy
kimppuumme hävittäjä.”

Profeetta on kansan koetteliija

27 “Minä olen asettanut sinut
koettelemaan ja tutkimaan
kansaani,
että oppisit tuntemaan heidät
ja koettelisit heidän
vaelluksensa.

28 Kaikki he ovat paatuneita
niskureita,
he kulkevat panettelijoina,
he ovat pelkkää vaskea ja rautaa,
kelvottomia kaikki.
29 Palkeet puhkuvat,
mutta tulesta valuu pelkkää lyijyä.
Turhaan on sulatettu ja
puhdistettu,
mutta pahoja ei ole saatu eroon.
30 Hylkyhopeaksi heitä kutsutaan,
sillä Herra on heidät hylännyt.”

Tempelistä on tullut rosvojen luola

7 ¹Jeremialle tuli Herralta tämä
sana: ²“Asetu Herran huoneen
portille ja julista siellä tämä sana:
Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juu-
dan asukkaat, jotka tulette näistä
porteista palvomaan Herraa.

³Näin sanoo Herra Sebaot, Israe-
lin Jumala: Parantakaa vaelluksenne
ja tekonne, niin minä annan teidän
asua tässä paikassa. ⁴Älkää luottako
valhepuheeseen: ‘Tämä on Herran
temppeli, Herran temppeli, Herran

temppeli!’ ⁵Jos te sen sijaan to-
della parannatte vaelluksenne ja te-
konne, jos todella jaatte oikeutta ta-
sapuolisesti jokaiselle, ⁶ette sorra
muukalaista, orpoa tai leskeä, ette
vuodata viatonta verta tässä pai-
kassa ettekä seuraa muita jumalia
itsellenne onnettomuudeksi, ⁷niin
minä sallin teidän asua tässä pai-
kassa, maassa, jonka minä annoin
teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.

⁸Kuitenkin te luotatte valheen
sanoihin, joista ei ole apua.
⁹Voisitteko te varastaa, tappaa,
tehdä aviorikoksia, vanhoa väärin,
suitsuttaa Baalille, seurata muita ju-
malia, joita ette tunne, ¹⁰ja kuiten-
kin asettua minun kasvojeni eteen
tähän temppeliin, joka on pyhitetty
minun nimelleni. Tehän sanotte:
‘Me kyllä pelastumme’, vaikka yhä
teette kaikkia näitä iljettäviä tekoja.
¹¹Rosvojen luolanako te pidätte tätä
temppeliä, joka on pyhitetty minun
nimelleni? Sellaiseksi minäkin olen
sen havainnut, sanoo Herra.

¹²Mutta menkääpä
asuinpaikkaani Siiloon, jossa minä
ensin annoin nimeni asua, ja
nähkää, mitä minä olen sille tehnyt
kansani Israelin pahuuden tähden!
¹³Nyt te olette tehneet kaikkia
näitä tekoja, sanoo Herra, ette ole
kuunnelleet ettekä vastanneet,
vaikka minä varhaisesta alkaen
olen yhä uudestaan puhunut teille
ja kutsunut teitä. ¹⁴Sen tähden

minä teen tälle huoneelle, joka on pyhitetty minun nimelleni ja johon te luotatte, niin kuin olen tehnyt Siilolle. Aivan samoin minä teen tälle paikalle, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.¹⁵ Minä heitän teidät pois kasvojeni edestä, niin kuin olen heittänyt pois teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset.”

Tottelemattomuus tuo tuomion

¹⁶ “Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa tai rukousta äläkä vaivaa minua, sillä minä en kuule sinua.¹⁷ Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?¹⁸ Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen ja naiset alustavat taikinan. He valmistavat uhrikakkuja taivaan kuningattarelle ja vuodattavat juomauhreja muille jumalille tuottaakseen minulle mielipahaa.¹⁹ Minulleko he tuottavat mielipahaa, sanoo Herra, eivätkö pikemminkin itselleen, kun joutuvat häpeään?²⁰ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minun vihani ja kiivauteni vuotaa tämän paikan ylle, ihmisten, eläinten, puiden ja maan sadonkin ylle, ja se palaa eikä sammu.”

²¹ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: “Lisätkää polttouhrinne teurasuhreihinne ja syökää itse lihat.²² Sillä en minä puhunut teidän

isillenne poltto- ja teurasuhreista enkä antanut niistä käskyä, kun vein heidät pois Egyptin maasta.²³ Sen sijaan minä annoin heille tämän käskyn: Kuunnelkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja teistä tulee minun kansani. Vaelta-kaa kaikessa sitä tietä, jota minä käsen teidän vaeltaa, että teidän kävisi hyvin.²⁴ Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan vaelsivat omien neuvojensa mukaan pahan sydämensä paatumuksessa. He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä, eivät kasvojaan.²⁵ Siitä päivästä lähtien, jona teidän isänne lähtivät Egyptin maasta, tähän päivään asti minä olen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijani, profeetat – päivä päivältä varhaisista ajoista alkaen.²⁶ Mutta kukaan ei kuunnellut minua eikä kallistanut korvaansa minun puheelleni. He olivat uppiniskaisia ja tekivät enemmän pahaa kuin isänsä.

²⁷ Puhu heille kaikki nämä sanat, vaikka he eivät kuuntele sinua, ja kutsu heitä, vaikka he eivät vastaa sinulle.²⁸ Sano heille: Tämä on kansa, joka ei ole kuunnellut Herran, Jumalansa, ääntä eikä ottanut kuritusta opikseen. Uskollisuus on kadonnut ja totuus hävinnyt heidän suustaan.

²⁹ Tytär Siion,

leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois.

Viritä kalliokukkuloilla valitusvirsi,

sillä Herra on hylännyt ja
sytännyt pois
vihansa alaisen sukupolven.

³⁰ Juudan miehet ovat tehneet
sitä, mikä on pahaa minun
silmissäni, sanoo Herra. He ovat
asettaneet iljetyksensä temppeliin,
joka on pyhitetty minun nimelleni,
ja saastuttaneet sen. ³¹ He
ovat rakentaneet uhrikukkuloita
Toofetiin, joka on Ben-Hinnomin
laaksossa, polttaakseen tulella
poikiaan ja tyttäriään. Sellaista
minä en ole käskenyt, eikä se ole
tullut mieleenikään.

³² Sen tähden Herra sanoo näin:
Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää
sanota 'Toofet' ja 'Ben-Hinnomin
laakso' vaan 'Murhalaakso'.
Toofetiin haudataan, kun muualla
ei ole tilaa, ³³ ja tämän kansan
ruumiit joutuvat ruuaksi taivaan
linnuille ja maan eläimille, joita
ei kukaan karkota pois. ³⁴ Minä
lopetan Juudan kaupungeista ja
Jerusaleminkin kaduilta ilon äänen
ja riemun äänen, sulhasen äänen
ja morsiamen äänen, sillä maa
muuttuu rauniokasaksi."

Väärän rauhan julistajat

8 ¹ "Siihen aikaan, sanoo Herra,
viedään Juudan kuninkaiden ja
sen ruhtinaiden luut, pappien ja
profeettojen luut sekä Jerusalemin
asukkaiden luut pois heidän hau-
doistaan. ² Ne levitetään auringon,
kuun ja kaiken taivaan joukon eteen,

joita he rakastivat, palvelivat ja seu-
rasivat, joilta he kysyivät neuvoa ja
joita he palvoivat. Niitä ei koota eikä
haudata, vaan niistä tulee lantaa
maan pinnalle. ³ Koko se jäännös,
joka jää jäljelle tästä pahasta hei-
mosta kaikissa paikoissa, joihin minä
karkotan heidät, valitsee mieluum-
min kuoleman kuin elämän, sanoo
Herra Sebaot.

⁴ Sano heille: Näin sanoo Herra:
Eivätkö ne, jotka kompastuvat,
nouse jälleen?

Eikö se, joka kääntyy pois,
käänny takaisin?

⁵ Miksi tämä kansa kääntyy pois,
Jerusalem, ainaisessa
luopumuksessa?
He pitävät kiinni petoksesta
eivätkä tahdo palata.

⁶ Minä olen kuunnellut tarkkaan
ja havainnut,
että he eivät puhu oikein.
Ei kukaan kadu pahuuttaan
eikä sano: 'Mitä olenkaan tehnyt!'
Kaikki he juoksevat omaa
rataansa,
niin kuin hevonen ryntää
taisteluun.

⁷ Jopa haikara taivaalla
tietää aikansa,
metsäkyyhkyksen, pääskynen
ja kurki
pitävät kiinni tuloajastaan,
mutta minun kansani ei tunne
Herran oikeutta.

⁸ Kuinka voitte sanoa: 'Me olemme viisaita, ja meillä on Herran laki'? Totisesti, valhetta on kirjoittanut kirjanoppineiden valhekynä.
⁹ Viisaat joutuvat häpeään, joutuvat kauhun valtaan ja heidät vangitaan. Katso, he ovat hylänneet Herran sanan – mitä viisautta heillä voisi olla?
¹⁰ Sen tähden minä annan heidän vaimonsa toisille, ja toiset ottavat haltuunsa heidän peltonsa, sillä kaikki pienimmästä suurimpaan ahnehtivat väärää voittoa. He kaikki harjoittavat petosta, niin profeetat kuin papitkin.
¹¹ Kevyesti he yrittävät parantaa minun kansani vamman sanoen: 'Rauha, rauha', vaikka rauhaa ei ole.
¹² He joutuvat häpeään, sillä he ovat tehneet iljettäviä tekoja. Silti he eivät tunne lainkaan häpeää, he eivät osaa hävetä. Kaatukoot sen tähden kaatuvien joukkoon, sortukoot, kun heidän rangaistuksensa aika tulee, sanoo Herra.
¹³ Minä tempaan heidät pois, sanoo Herra.

Ei ole rypäleitä viiniköynnöksessä eikä viikunoita viikunapuussa ja lehdetkin lakastuvat, kun se, mitä annoin heille, otetaan heiltä pois.”
¹⁴ ”Miksi istumme alallamme? Tulkaa koolle! Menkäämme linnoitettuihin kaupunkeihin tuhoutuaksemme siellä, sillä Herra, meidän Jumalamme, on antanut meidät tuhon omiksi ja juottanut meille myrkkyyvettä, koska olemme tehneet syntiä Herraa vastaan.”
¹⁵ ”Rauhaa toivotaan, mutta mitään hyvää ei tule, paranemisen aikaa, mutta sen sijaan koittaakin kauhu!
¹⁶ Daanista kuuluu hänen hevostensa korskuminen, hänen oriittensa hirnunnasta vapisee koko maa. Ne tulevat ja syövät maan ja kaiken, mitä siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.
¹⁷ Minä lähetän teidän keskuuteenne käärmeitä, myrkkykäärmeitä, joihin lumous ei tehoa, ja ne purevat teitä, sanoo Herra.”

Murtunut profeetta

¹⁸ Iloni on mennyt, murhe on osani, sydämeni on sairas.

- ¹⁹ Kuule, tyttären, minun
kansani, avunhuuto
kaukaisesta maasta:
"Eikö Herra ole Siionissa,
eikö sen kuningas ole siellä?"
"Miksi he ovat vihoittaneet minut
veistetyillä kuvillaan,
vieraan maan turhilla
epäjumalilla?"
- ²⁰ Sadonkorjuu on ohi, kesä
on lopussa,
mutta me emme ole saaneet apua.
- ²¹ Minun kansani, tyttäreni,
murtumisen tähden
minä olen murtunut,
kuljen surupuvussa,
tyrmistys on vallannut minut.
- ²² Eikö Gileadissa ole balsamia,
eikö siellä ole parantajaa,
vai miksi eivät kasva umpeen
kansani, minun tyttäreni, haavat?
- ²³ Jospa pääni olisi silkkaa vettä
ja silmäni kyynelten lähde,
niin itkisin päivät ja yöt kansani,
tyttäreni, kaatuneita!

Kaikki pettävät toisiaan

- 9** ¹ Olisipa minulla autiomaassa
matkamiehen yömaja!
Silloin jättäisin kansani ja lähtisin
pois heidän luotaan,
sillä he ovat kaikki avionrikkomia,
he ovat petturien joukkio.
- ² He jännittävät kielensä jousen
valheeseen;
he eivät käytä valtaansa maassa
uskollisesti

- vaan kulkevat pahanteosta
pahantekoon.
Minua he eivät tunne,
sanoo Herra.
- ³ Varokaa kukin ystäväännne,
älkää luottako yhteenkään veljeen,
sillä jokainen veli vieksaasti pettää
ja jokainen ystävä kulkee
panettelijana.
- ⁴ Kaikki pettävät toisiaan,
eivät he puhu totta.
He ovat totuttaneet kielensä
puhumaan valhetta,
ovat tehneet vääryyttä
väsyksiin asti.
- ⁵ Sinä asut keskellä petollisuutta;
petollisuudessaan he eivät tahdo
tuntea minua,
sanoo Herra.
- ⁶ Sen tähden, näin sanoo
Herra Sebaot:
"Katso, minä sulatan heidät ja
koettelen heitä,
sillä mitä muuta voisin tehdä
tyttärelleni, omalle
kansalleni?"
- ⁷ Tappava nuoli on heidän
kielensä,
petosta se puhuu.
Suussaan heillä on rauhan puheet
lähimmäistensä kanssa,
mutta sydämessään he punovat
juoniaan.
- ⁸ Enkö minä tällaisista rankaisisi
heidä,
sanoo Herra,

enkö minä kostaisi
tämänkaltaiselle kansalle?”

⁹ Vuorten tähden minä kohotan
ääneni itkuun ja valitukseen,
autiomaan laitumien tähden minä
viritän itkuvirren,
sillä ne on poltettu;
kukaan ei siellä kulje,
eikä karjan ääniä kuulu.
Niin taivaan linnut kuin kedon
eläimetkin
ovat paenneet, menneet
menojaan.

Jerusalem hävitetään ja kansa hajotetaan

¹⁰ “Minä teen Jerusalemissa
rauniopaikan,
sakaalien asuinsijan,
ja Juudan kaupungeista minä
teen autioita,
niihin ei jää asukkaita.”

¹¹ Kuka on se viisas mies, joka ymmärtää tämän, mies, jolle Herra on puhunut, niin että hän voi ilmoittaa tämän? Minkä tähden maa on hävitetty, miksi se on korventunut kuin autiomaata, jossa kukaan ei kulje? ¹² Herra sanoi: “Sen tähden, että he ovat hylänneet minun opetukseni, jonka minä heille annoin. He eivät ole kuunnelleet minun ääntäni eivätkä vaeltaneet sen mukaan. ¹³ Paatuneen sydämensä mukaan he ovat vaeltaneet ja seuranneet baaleja, niin kuin heidän isänsä olivat heille opettaneet.

¹⁴ Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä

syötän tälle kansalle koiruohoa ja juotan sille myrkkyyvettä. ¹⁵ Minä hajotan heidät kansojen sekaan, joita eivät he eivätkä heidän isänsä ole tunteneet, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes olen tehnyt heistä lopun.”

Valitusvirsi Siionista

¹⁶ Näin sanoo Herra Sebaot:

“Miettikää tätä: kutsukaa
itkijänaisia,
että he tulisivat tänne,
ja lähettäkää noutamaan
viisaita naisia,
että hekin tulisivat.

¹⁷ Kohottakoot he kiireesti
valitushuudon meidän
vuoksemme,
että silmämme vuotaisivat
kyyneleitä
ja silmäluomemme valuisivat
vettä.

¹⁸ Siionista kuuluu valitus:

‘Kuinka meidät onkaan hävitetty,
me olemme joutuneet suureen
häpeään.

Meidän on täytynyt lähteä maasta,
meidän asuntomme on
hajotettu.”

¹⁹ Kuulkaa siis Herran sana,
te naiset,
kuunnelkaa tarkkaan hänen
suunsa sanaa!

Opettakaa valitushuuto
tyttärillenne
ja itkuvirsi toinen toisellenne,

²⁰ sillä kuolema on noussut sisään
ikkunoistamme,
tullut meidän palatseihimme.
Se tuhoaa lapset kadulta,
nuorukaiset toreilta.

²¹ ”Puhu: Tämä on Herran sana:
Ihmisten ruumiita makaa maassa
kuin lantaa pellolla,
kuin lyhteitä leikkaajan jäljessä,
ei niitä kukaan korjaa.”

Oikea ja väärä kerskuminen

²² Näin sanoo Herra: ”Älköön vii-
sas kerskuko viisaudesta, älköön vä-
kevä voimistaan, älköön rikas
rikkaudesta! ²³ Jos joku kerskuu,
kerskukoon siitä, että hänellä on ym-
märystä ja että hän tuntee minut,
Herran, joka toimin uskollisesti, oi-
keudenmukaisesti ja vanhurskaasti
maan päällä, sillä sellainen on mi-
nulle mieleen, sanoo Herra.

²⁴ Katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin minä rankaisen kaik-
kia ympärileikattuja, jotka kui-
tenkin ovat ympärileikkaamatto-
mia: ²⁵ Egyptiä, Juudaa, Edomia,
ammonilaisia, Mooabia ja kaik-
kia autiomaan asukkaita, jotka
leikkaavat ohimoilta hiuksensa.
Kaikki pakanakansat ovat näet
ympärileikkaamattomia, ja koko
Israelin huone on sydämeltään
ympärileikkaamaton.”

Epäjumalanpalvelus on turhuutta

10 ¹ Kuulkaa sana, jonka Herra
on puhunut teistä, te Israelin
huone.

² Näin sanoo Herra:
”Älkää opetelko muiden
kansojen tapoja
älkääkään kauhistuko taivaan
merkkejä,
vaikka kansat kauhistuvatkin niitä.
³ Sillä kansojen tavat ovat
turhuutta.

Puita hakataan metsästä,
puuseppä veistelee niitä kirveellä.

⁴ Ne koristetaan hopealla
ja kullalla.

Nauloja ja vasaroita käyttäen
ne tuetaan,
etteivät ne horju.

⁵ Ne ovat kuin linnunpelättimet
kurkkumaalla,
eivät ne osaa puhua.
Kantamalla niitä täytyy kantaa,
sillä ne eivät osaa kävellä.
Älkää pelätkö niitä,
sillä ne eivät voi tehdä
mitään pahaa
eivätkä ne voi tehdä hyvääkään.”

Vain Herra on elävä Jumala

⁶ Ei ole ketään sinun vertaistasi,
Herra!

Sinä olet suuri,
ja sinun nimesi on suuri ja
voimallinen.

⁷ Kuka ei pelkäisi sinua,
sinä kansojen kuningas;
sinä olet sen arvoinen.
Ei minkään kansan viisaiden
joukossa,
ei missään valtakunnassa ole
sinun vertaistasi.

⁸ Kaikki he ovat mielettömiä
ja tyhmiä.

Turhien jumalien opetuksia!

Ne jumalat ovat puuta,

⁹ ohueksi taottua hopeaa,

Tarsiista tuotua,

ja Uufaksen kultaa.

Puuseppä ja kultaseppä ovat

ne valmistaneet,

niiden puku on sinipunaa ja

purppuraa,

taitajien tekoa kaikki.

¹⁰ Mutta Herra on tosi Jumala,

hän on elävä Jumala ja ikuinen

kuningas.

Hänen vihastaan vapisee maa,

kansat eivät kestä hänen

kiivauttaan.

¹¹ Sanokaa kansoille näin:

Jumalat, jotka eivät ole tehneet

taivasta ja maata,

katoavat maan päältä ja

taivaan alta.

¹² Herra on tehnyt voimallaan

maan,

valmistanut viisaudellaan

maanpiirin

ja levittänyt taivaat taidollaan.

¹³ Kun hän antaa äänensä kuulua,

vedet satavat kohisten taivaalta.

Hän nostaa pilvet maan ääristä,

tekee salamat sadetta varten

ja tuo tuulen varastoistaan.

¹⁴ Järjetön on jokainen ihminen,

tietoa vailla.

Häpeään joutuu jokainen

kultaseppä jumalankuviensa

vuoksi,

sillä hänen valamansa kuvat

ovat petosta,

ei niissä ole henkeä.

¹⁵ Ne ovat turhuutta, naurettavia

tekeleitä,

ne tuhoutuvat, kun niiden

rangaistuksen aika tulee.

¹⁶ Niiden kaltainen ei ole

Jaakobin Jumala,

sillä hän on kaiken Luoja,

ja Israel on hänen

perintöheimonsa.

Hänen nimensä on Herra Sebaot.

Profeetta rukoilee kurituksen lievennystä

¹⁷ Kokoa tavarasi maasta,

sinä, joka istut piiritettynä,

¹⁸ sillä näin sanoo Herra:

“Katso, tällä kertaa minä linkoan

pois maan asukkaat

ja panen heidät niin ahtaalle,

että he saavat tarpeekseen.”

¹⁹ Voi minua vammai tähden,

haavani on kipeä!

Minä sanon: Tämä on

minun vaivani,

minun on se kannettava.

²⁰ Telttani on hävitetty ja kaikki

telttaköyteni katkaistu.

Lapseni ovat lähteneet luotani,

eikä heitä enää ole.

Ei ole enää ketään, joka

pystyttäisi telttani

ja nostaisi paikoilleen

telttakankaani.

²¹ Sillä paimenet olivat järjettömiä,
he eivät etsineet Herraa.

Sen tähden he eivät menestyneet,
ja heidän koko laumansa joutui
hajalleen.

²² Kuuletteko äänen? Se lähenee!
Suuri pauhina tulee pohjoisesta
maasta,

se tekee Juudan kaupungeista
autioita sakaalien asuinsijoja.

²³ Herra, minä tiedän,
ettei ihmisen tie ole hänen
omassa vallassaan.

Ei ole miehen vallassa,
kuinka hän vaeltaa ja askeleensa
ohjaa.

²⁴ Kurita minua, Herra, mutta
kohtuudella,
älä vihassasi, ettet minua ihan
musertaisi.

²⁵ Vuodata vihasi kansoihin,
jotka eivät sinua tunne,
ja niihin heimoihin,
jotka eivät huuda avukseen
sinun nimeäsi,
sillä ne ovat nielleet Jaakobin,
nielleet hänet ja tehneet
hänestä lopun
ja autioittaneet hänen
asuinsijansa.

Israel ja Juuda ovat rikkoneet liiton

11 ¹ Herralta tuli Jeremialle
tämä sana: ² ”Kuulkaa tämän
liiton sanat! Puhu ne Juudan mie-
hille ja Jerusalemin asukkaille ³ ja
sano heille: Näin sanoo Herra, Isra-
elin Jumala: Kirottu olkoon se mies,

joka ei kuuntele tämän liiton sanoja,
⁴ liiton, jonka minä säädin teidän isil-
lenne, kun vein heidät pois Egyptin
maasta, sulatusuunista. Minä sa-
noin: Kuunnelkaa minun ääntäni ja
tehkää aivan niin kuin minä käs-
ken, niin te olette minun kansani
ja minä olen teidän Jumalanne.
⁵ Silloin minä pidän voimassa va-
lan, jonka vannoin teidän isillenne
luvatessani antaa heille maan, joka
vuotaa maitoa ja hunajaa. Ja näin on
tänä päivänä.” Minä vastasin: ”Aa-
men, Herra!”

⁶ Herra sanoi minulle: ”Julista
kaikki nämä sanat Juudan kaupun-
geissa ja Jerusalemin kaduilla ja
sano: Kuulkaa tämän liiton sanat ja
noudattakaa niitä. ⁷ Kun minä toin
teidän isänne pois Egyptin maasta,
minä kehotin heitä vakavasti: ‘Kuun-
nelkaa minun ääntäni.’ Näin minä
olen kehottanut varhaisista ajoista
alkaen tähän päivään saakka. ⁸ He
eivät kuitenkaan kuunnelleet minua
eivätkä kallistaneet korvaansa mi-
nun puheelleni vaan vaelsivat kukin
pahan sydämensä paatumuksessa.
Siksi minä toin heidän päälleen
kaikki tämän liiton sanat, joita minä
olin käskennyt heidän noudattaa
mutta joita he eivät noudattaneet.”

⁹ Herra sanoi minulle: ”Juudan
miesten ja Jerusalemin asukkai-
den keskuudessa on salaliitto. ¹⁰ He
ovat kääntyneet takaisin esi-isänsä
pahoihin tekoihin, niiden, jotka

kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani ja jotka seurasivat muita jumalia ja palvelivat niitä. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat rikkooneet minun liittoni, jonka minä tein heidän isiensä kanssa.

¹¹ Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä tuotan heille onnettomuuden, jota he eivät voi väistää. Silloin he huutavat minua, mutta minä en kuule heitä. ¹² Juudan kaupunkien ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat avukseen niitä jumalia, joille he suitsuttavat, mutta ne eivät pelasta heitä heidän onnettomuutensa aikana. ¹³ Sillä yhtä paljon kuin sinulla on kaupunkeja, on sinulla jumalia, Juuda, ja yhtä paljon kuin Jerusalemissa on katuja, te olette pystyttäneet alttareita Häpeälle, alttareita polttaaksenne uhreja Baalille.”

Onnettomuus on tulossa

¹⁴ “Ja sinä, älä rukoile tämän kansan puolesta, älä kohota heidän puolestaan huutoa äläkä rukousta. Sillä minä en kuuntele heitä siihen aikaan, kun he huutavat minua avuksi onnettomuutensa tähden.

¹⁵ Mitä tekee rakkaani minun temppelissäni, punooko hän juonia? Ottavatko mahtimiehet tai uhriliha pois sinun pahuutesi, niin että voit riemuita?

¹⁶ Vehreäksi öljypuuksi, ihanaksi, kaunishedelmäiseksi Herra sinua kutsui. Suuren jylinän pauhatessa hän sytytti puun tuleen, ja sen lehtevät oksat turmeltuivat.

¹⁷ Herra Sebaot, joka sinut isutti, on säätänyt sinun osallesi onnettomuuden. Israelin heimo ja Juudan heimo ovat harjoittaneet pahuutta, he ovat vihoittaneet minut polttamalla suitsuketta Baalille.”

Anatotin miehet väijyvät Jeremian henkeä

¹⁸ Herra ilmoitti minulle, ja minä sain sen tietää; sinä näytit silloin minulle vihollisteni hankkeen. ¹⁹ Minä olin kuin kesy karitsa, jota vietään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he punoivat minua vastaan juonia: “Tuhotkaamme puu hedelmineen, hävittäkäämme hänet elävien maasta, niin ettei hänen nimeään enää muisteta.” ²⁰ Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii mielet ja sydämet. Herra, salli minun nähdä, miten sinä kostat heille, sillä sinulle minä olen uskonut riita-asiani.

²¹ Sen tähden Herra sanoo Anatotin miehistä: “He tavoittelevat sinun henkeäsi ja sanovat: ‘Älä profetoi enää Herran nimessä, ettet kuolisi meidän käsissämme.’” ²² Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja

heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään. ²³Heistä ei jää jäljelle ketään, sillä minä tuotan onnettomuuden Anatotin miehille heidän rangaistuksensa vuotena.”

Jeremian valitus ja Herran vastaus

12 ¹Herra, sinä olet vanhurskas, kuinka minä voisin riidellä sinua vastaan? Kuitenkin tahdon puhua sinulle tuomioistasi. Miksi jumalattomien tie menestyy, miksi kaikki pettäjät saavat elää rauhassa? ²Sinä olet istuttanut heidät, he myös juurtuvat, kasvavat ja kantavat hedelmää. Sinä olet lähellä heidän puheissaan, mutta kaukana heidän sisimmästään. ³Sinä, Herra, tunnet minut, sinä näet minut ja tutkit, millainen sydämeni on sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niin kuin lampaat teuraiksi ja vihi heidät surmapäivää varten. ⁴Kuinka kauan maan täytyy murehtia ja kaiken kedon ruohon kuivettua? Eläimet ja linnut tuhoutuvat maan asukkaiden pahuuden tähden, sillä he sanovat:

“Ei hän tule näkemään meidän loppuamme.”

⁵Jos sinä juokset jalkamiesten kanssa ja he väsyttävät sinut, kuinka voisit kilpailla hevosten kanssa?

Vaikka sinä oletkin luottavainen turvallisella seudulla, kuinka selviät Jordanin tiheiköissä?

⁶Myös kotiväkesi ja omat veljesi ovat petollisia sinua kohtaan, hekin huutavat täyttä kurkkua selkäsi takana.

Älä usko heitä, vaikka he puhuvat sinulle ystävällisesti.

Herra on vihastunut perintöosaansa

⁷Minä olen jättänyt huoneeni, hylännyt perintöösani.

Olen antanut rakkaimpani hänen vihollistensa käsiin.

⁸Perintöösastani on tullut minulle kuin leijona metsässä, se karjuu minulle.

Sen tähden minä vihastuin siihen.

⁹Onko perintöösani minulle kirjava petolintu, jonka ympärillä on muita petolintuja.

Menkää, kootkaa kaikki metsän eläimet, tuokaa ne ruualle.

¹⁰Monet paimenet ovat turmelleet minun viinitarhaani, tallanneet peltoani.

He ovat tehneet ihanasta
pellostani aution aavikon.

¹¹ Siitä on tehty autio,
se suree autiona minun edessäni.
Koko maa on autiona,
sillä kukaan ei siitä välitä.

¹² Kaikkien autiomaan
kukkuloiden yli tulivat
tuhoojat,
sillä Herran miekka syö maan
laidasta laitaan.

Ei jää rauhaan mikään, mikä
on lihaa.

¹³ He ovat kylväneet vehnää
mutta korjanneet ohdakkeita.
He ovat nähneet vaivaa
näännyksiin asti
hyötyä saamatta.

Te saatte häpeän sadostanne
Herran vihan hehkun tähden.

Israel ja naapurikansat

¹⁴ Näin sanoo Herra kaikista pa-
hoista naapureista, jotka koskevat
perintöosaan, jonka hän on antanut
kansalleen Israelille: “Katso, minä
tempaan heidät pois maastaan, ja
Juudan heimon minä tempaan pois
heidän keskeltään. ¹⁵ Mutta sen jäl-
keen, kun minä olen temmannut
heidät pois, minä armahdan heitä
jälleen ja annan heidän palata, jo-
kaisen perintöosalleen ja maalleen.

¹⁶ Jos he todella oppivat minun kan-
sani tiet, niin että vannovat va-
lansa minun nimessäni: ‘Niin totta
kuin Herra elää’ – aivan niin kuin
he ennen opettivat minun kansaani

vannomaan Baalin kautta – niin he
saavat pysyvän sijan minun kansani
keskellä. ¹⁷ Mutta jos jokin kansa ei
kuule minua, minä revin sen juu-
rineen pois ja tuhoan sen, sanoo
Herra.”

Pilalle menneen vyön opetus

13 ¹ Herra sanoi minulle:
“Mene, osta itsellesi
pellavainen vyö ja sido se
vyötäisillesi. Älä anna sen joutua
veteen.” ² Minä ostin vyön Herran
sanan mukaan ja sidoin sen
vyötäisilleni.

³ Sitten minulle tuli toinen Herran
sana: ⁴ “Ota vyö, jonka ostit ja joka
on vyötäisilläsi, mene Eufratille ja
kätke se siellä kallionkoloon.” ⁵ Niin
minä menin Eufratille ja kätkin sen
sinne, niin kuin Herra oli minua
käskenyt.

⁶ Pitkän ajan kuluttua Herra sa-
noi minulle: “Nouse, lähde Eufratille
ja ota sieltä vyö, jonka minä käs-
kin sinun kätkeä sinne.” ⁷ Minä me-
nin Eufratille ja kaivoin vyön esiin
paikasta, johon olin sen kätkenyt.
Mutta vyö oli mennyt pilalle eikä kel-
vannut mihinkään.

⁸ Silloin minulle tuli tämä Her-
ran sana: ⁹ “Näin sanoo Herra:
Samalla tavoin minä teen lopun
Juudan ja Jerusalemin suuresta
ylpeydestä. ¹⁰ Tämä paha kansa va-
eltaa paatunein sydämin. Se ei
tahdo kuulla minun sanojani vaan

seuraa muita jumalia, palvelee ja kumartaa niitä. Sen tähden siitä tulee tämän yön kaltainen, joka ei kelpaa mihinkään. ¹¹ Sillä niin kuin vyö liittyy miehen vyötäisiin, sanoo Herra, niin minä liitin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen itseeni, olemaan minun kansani, minulle kunniaksi, ylistykseksi ja kirkkaudeksi. Mutta he eivät kuunnelleet minua.”

Herran lauma viedään vankeuteen

¹² ”Puhu siis heille tämä sana: Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jokainen leili täytetään viinillä. Jos he sanovat sinulle: ‘Emmekö me muka tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?’, ¹³ vastaa silloin heille: Näin sanoo Herra: Katso, minä täytän päihtymyksellä kaikki tämän maan asukkaat, niin Daavidin valtaistumella istuvat kuninkaas kuin papit ja profeetatkin ja kaikki Jerusalemin asukkaat. ¹⁴ Minä lyön heidät murskaksi toisiaan vasten, niin isät kuin lapsetkin, sanoo Herra. Minä en sääli, en säästä enkä armahda, niin että jättäisin heidät hävittämättä.”

¹⁵ Kuulkaa ja kuunnelkaa

älkääkää ylpeilkö,

sillä Herra on puhunut.

¹⁶ Antakaa Herralle, teidän

Jumalallenne, kunnia,

ennen kuin tulee pimeä,

ennen kuin loukkaatte jalkanne

vuorilla hämärissä.

Silloin te odotatte valoa,

mutta hän tekee siitä kuoleman varjon,

muuttaa sen synkeydeksi.

¹⁷ Ellette kuuntele tätä,

minun sieluni itkee salassa

sellaisen ylpeyden vuoksi

Sieluni itkee katkerasti,

ja silmäni vuotavat kyynelitä,

sillä Herran lauma joutuu

vankeuteen.

¹⁸ ”Sano kuninkaalle ja kuninkaan äidille:

Istukaa alhaiselle sijalle,

sillä pudonnut on päästänne

loistokas kruununne.

¹⁹ Etelän kaupungit ovat suljetut,

eikä ole, kuka avaisi ne.

Koko Juuda on viety

pakkosiirtolaisuuteen,

koko kansa on

pakkosiirtolaisuudessa.

²⁰ Nostakaa katseenne niin

näette ne,

jotka tulevat pohjoisesta.

Missä on haltuusi annettu lauma,

lampaat, jotka olivat kunniasi?

²¹ Mitä sanot, kun Herra määrää

käskijöiksesi ne,

jotka olit totuttanut ystäviksesi?

Eivätkö silloin tuskat kourista sinua

niin kuin synnyttävää naista?

²² Silloin sinä kysyt itseltäsi:

‘Miksi minulle on näin

tapahtunut?’

Suuren pahuutesi tähden on

helmasi nostettu

ja sinulle on tehty väkivaltaa.

²³ Voiko kuusilainen muuttaa
ihonsa värin
tai pantteri pilkkunsa?
Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää,
te pahantekoon tottuneet.

²⁴ Minä hajotan teidät kuin
oljenkorret
autiomaan tuulen vietäviksi.

²⁵ Tämä on sinun kohtalosi,
Jerusalem,
minun sinulle mittaamani osa,
sanoo Herra,
koska olet unohtanut minut
ja luottanut valheeseen.
²⁶ Siksi minä nostan sinun helmasi

kasvojesi yli,
niin että häpysi paljastuu.
²⁷ Aviorikoksesi ja hirnumisesi,
haureutesi riettauden
ja iljetyksesi kedon kukkuloilla
minä olen nähnyt.
Voi sinua, Jerusalem,
et sinä puhdistu vielä pitkään
aikaan.”

Suuri kuivuus

14 ¹ Herran sana, joka tuli
Jeremialle suuren kuivuuden
aikana:

² “Juuda murehtii,
sen portit nääntyvät
ja vaipuvat murehtien maahan.
Jerusalemista nousee
valitushuuto.

³ Sen ylimykset lähettävät
alaisensa hakemaan vettä.
Nämä tulevat kaivolle

mutta eivät löydä vettä.
He palaavat astiat tyhjinä,
pettyneinä ja häpeissään he
peittävät päänsä.

⁴ Peltomiehet ovat häpeissään
ja peittävät päänsä
peltomaan tähden, joka halkeilee,
kun maa ei ole saanut sadetta.

⁵ Peura poikii kedolla ja
hylkää vasansa,
kun ei ole vihantaa ruohoa.

⁶ Villiaasit seisovat kukkuloilla
ja haukkovat ilmaa kuin sakaalit.
Niiden silmät ovat riutuneet,
sillä ruohoa ei ole.”

⁷ Vaikka pahat tekomme
todistavat meitä vastaan,
tee työsi, Herra, nimesi tähden.
Me olemme monesti luopuneet
sinusta,
sinua vastaan olemme tehneet
syntiä.

⁸ Sinä, Israelin toivo,
pelastaja ahdingon aikana!
Miksi sinusta on tullut kuin
muukalainen maassa,
kuin matkamies, joka poikkeaa
vain yöpyäkseen?

⁹ Miksi sinusta on tullut kuin
tyrmistynyt mies,
kuin sankari, joka ei voi pelastaa?
Kuitenkin sinä olet meidän
keskellämme, Herra,
ja meidät on pyhitetty sinun
nimellesi –
älä jätä meitä!

Kansa uskoo valheprofeettojen ennustukset

¹⁰ Näin sanoo Herra tästä kansasta: "Noin he harhailevat miellään eivätkä hillitse askeleitaan. Herra ei ole mieltynyt heihin; hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän synneistään."

¹¹ Herra sanoi minulle: "Älä ruikoile tämän kansan puolesta, sen parhaaksi. ¹² Vaikka he paastoavat, minä en kuule heidän huutoaan. Vaikka he uhraavat polttouhreja ja ruokauhreja, minä en mielly heihin vaan teen heistä lopun miekalla, näällä ja rutolla."

¹³ Minä sanoin: "Voi, Herra, Herra, profeetathan sanovat heille: 'Te ette tule näkemään miekkaa ettekä nälkää, sillä minä annan teille vakaan rauhan tässä paikassa.'" ¹⁴ Mutta Herra sanoi minulle: "Valhetta profetoivat nuo profeetat minun nimessäni. Minä en ole lähettänyt heitä, en käsenyt heitä enkä puhunut heille. Valhenäkyjä, tyhjiä ennustuksia ja oman sydämensä peitosta he profetoivat teille. ¹⁵ Sen tähden, näin sanoo Herra profeetoista, jotka profetoivat minun nimessäni, vaikka minä en ole heitä lähettänyt, ja sanovat, ettei miekka eikä nälkä tule tähän maahan: Nuo profeetat kuolevat miekkaan ja nälkään, ¹⁶ ja kansa, jolle he profetoivat, heitetään virumaan Jerusalemin kaduille nälkään ja miekkaan

kuolleina. Kukaan ei hautaa heitä eikä heidän vaimojaan, poikiaan tai tyttäriään. Minä vuodatan heidän päälleen heidän oman pahuutensa."

Profeetan esirukous kansan puolesta

¹⁷ "Sano heille näin:

Minun silmistäni vuotavat

kyyneleet

yötä päivää lakkaamatta,
sillä neitsyttä, tyttäntäni, kansaani,

on raskaasti ruhjottu,

lyöty hyvin pahasti.

¹⁸ Jos lähden kedolle,
näen miekan kaatamia,
jos tulen kaupunkiin,
näen nälkään nääntyviä.

Niin profeetat kuin papitkin

kiertävät maata

eivätkä tiedä mitä tehdä."

¹⁹ Oletko sinä, Herra, hylännyt

Juudan kokonaan,

inhoaako sielusi Siionia?

Miksi olet lyönyt meitä niin,
ettemme voi parantua?

Rauhaa toivotaan,
mutta mitään hyvää ei tule,
paranemisen aikaa,
mutta sen sijaan koittaakin kauhu!

²⁰ Herra, me tunnemme

jumalattomuutemme

ja isiemme pahat teot.

Me olemme tehneet syntiä

sinua vastaan.

²¹ Nimesi tähden, älä hylkää!

Älä anna häväistä kunniasi
valtaistuinta!

Muista liittoasi meidän
kanssamme, älä riko sitä.

²² Voisiko kansojen turhista
jumalista yksikään
antaa sadetta,
tai taivasko antaa sadekuuroja –
etkö se ole sinä, Herra,
meidän Jumalamme, jota me
odotamme.

Sinä olet tehnyt kaiken tämän.

Tuomio on peruuttamaton

15 ¹ Herra sanoi minulle:
"Vaikka Mooses ja Samuel
seisoisivat minun edessäni, ei
sieluni taipuisi tämän kansan
puoleen. Aja se pois minun
kasvojeni edestä; heidän on
lähdettävä! ² Kun he kysyvät sinulta:
'Minne meidän on lähdettävä?' niin
vastaa heille:

Näin sanoo Herra:

Joka on kuoleman oma, se
kuolemaan,
joka miekan, se miekkaan,
joka nälän, se nälkään,
joka vankeuden, se vankeuteen!

³ Minä asetan heille neljänlaiset
rankaisijat, sanoo Herra: miekan
surmaamaan, koirat raahaamaan
sekä taivaan linnut ja maan eläimet
syömään ja raatelemaan. ⁴ Minä
teen heistä kauhistuksen aiheen kai-
kille valtakunnille maan päällä Ma-
nassen, Juudan kuninkaan Hiskian
pojan, tähden, kaiken sen tähden,
mitä hän teki Jerusalemissa.

⁵ Kuka säälii sinua, Jerusalem,
kuka sinua surkuttelee,
kuka poikkeaa kysymään,
kuinka sinä voit?

⁶ Sinä olet hylännyt minut,
sanoo Herra,
olet kääntynyt pois.

Niinpä minä ojennan käteni
sinua vastaan
ja hävitän sinut.

Olen väsynyt armahtamaan.

⁷ Minä seulon heitä
viskaushangolla
maan kaupunkien porteilla.
Minä teen kansani lapsettomaksi,
minä tuhoan sen,
sillä he eivät ole palanneet
omilta teiltään.

⁸ Heidän leskiään on oleva
enemmän kuin meren hiekkaa.
Minä tuon heidän nuorukaistensa
äitien kimppuun
hävittäjän keskellä päivää,
saatan äkkiä lankeamaan
heidän päälleen
tuskan ja kauhun.

⁹ Seitsemän pojan synnyttäjää
menehtyy
ja huokaisee henkensä pois.
Hänen aurinkonsa laski, kun
vielä on päivä,
hän joutui häpeään ja häväistyksi.
Sen, mitä kansasta jää jäljelle,
minä annan miekalle alttiiksi
heidän vihollistensa edessä,
sanoo Herra."

Jeremian valitus ja Herran vastaus

- ¹⁰ Voi minua, äitini, kun
synnytit minut
mieheksi, jolla on riita ja tora
koko maan kanssa!
En ole lainaksi antanut enkä
lainaksi ottanut,
mutta silti kaikki kiroavat minua.
- ¹¹ Herra sanoi:
"Totisesti, minä vapautan sinut,
ja sinun käy hyvin!
Totisesti, minä panen sinun
vihollisesi pyytämään
sinua avukseen
onnettomuuden ja ahdingon
aikana.
- ¹² Murtuuko rauta, pohjoisesta
tuotu rauta, tai vaski?
- ¹³ Rikkautesi ja aarteesi, Juuda,
minä annan vapaasti ryöstettäväksi
kaikkien sinun syntiesi tähden
kaikkia rajojasi myöten.
- ¹⁴ Minä teen sinusta vihollistesi
orjan
maassa, jota et tunne,
sillä minun vihani tuli on syttynyt
ja se leimuaa teitä vastaan."
- ¹⁵ Herra, sinä tiedät kaiken.
Muista minua, pidä minusta huoli
ja kosta puolestani vainoojilleni!
Ole pitkämielinen äläkä tempaa
minua pois.
Tiedäthän, kuinka minä kannan
häväistystä sinun tähtesi.
- ¹⁶ Sinun sanasi löytyivät, ja
minä söin ne.

- Sanoistasi tuli minulle riemu
ja sydämeni ilo,
sillä minut on otettu sinun nimiisi,
Herra, sotajoukkojen Jumala.
- ¹⁷ Minä en ole istunut iloitsemassa
ilakoivien seurassa.
Sinun kätesi tähden minä olen
istunut yksinäni,
sinä olet täyttänyt minut
kiivaudella.
- ¹⁸ Miksi kipuni kestää ainiaan
ja haavani on paha eikä tahdo
parantua?
- Onko sinusta tullut minulle
kuin ehtyvä puro,
kuin lähde, jossa vesi ei pysy?
- ¹⁹ Sen tähden, näin sanoo Herra:
"Jos sinä käännyt, niin minä
annan sinun kääntyä
ja sinä saat palvella minua.
Jos tuot esiin jaloa, et arvotonta,
niin sinä saat olla minun suunani,
ja he kääntyvät sinun puoleesi,
mutta sinä et joudu kääntymään
heidän puoleensa.
- ²⁰ Minä teen sinusta lujan
vaskimuurin tätä
kansaa vastaan.
He sotivat sinua vastaan
mutta eivät voita sinua,
sillä minä olen sinun kanssasi.
Minä pelastan ja vapautan
sinut, sanoo Herra.
- ²¹ Minä pelastan sinut pahojen
käsistä
ja lunastan sinut väkivaltaisten
kourista."

Profeetan on katkaistava yhteytensä kansaan

16¹Minulle tuli tämä Herran sana: ²“Älä ota itsellesi vaimoa, älköönkä sinulle syntykö poikia tai tyttäriä tässä paikassa. ³Sillä näin sanoo Herra tässä maassa syntyvistä pojista ja tyttäristä ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, sekä heidän isistään, jotka siirtävät heidät: ⁴He kuolevat tuskallisen kuoleman, heille ei pidetä valittajaisia eikä heitä haudata – heistä tulee lantaa maan pinnalle. He tuhoutuvat miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiistaan tulee taivaan lintujen ja maan eläinten ruokaa.

⁵Näin sanoo Herra: Älä mene surutaloon, älä valittajaisiin äläkä ota osaa heidän suruunsa, sillä minä otan pois tältä kansalta rauhani, sanoo Herra, armoni ja laupeuteni. ⁶Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa. Heidä ei haudata, heille ei pidetä valittajaisia, eikä kukaan viiltele ihoaan tai ajele päättään paljaaksi heidän vuokseen. ⁷Kukaan ei murra sureville leipää lohduttaakseen heitä, eikä heille anneta juotavaksi lohdutusmaljaa heidän isänsä ja äitinsä kuoleman tähden.

⁸Älä mene pitotaloon istumaan heidän seurassaan, syömään ja juomaan, ⁹sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä lopetan tästä paikasta teidän silmienne nähdän ja teidän päivinänne riemun ja

ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen.”

Kansa joutuu pakkosiirtolaisuuteen

¹⁰“Kun sinä ilmoitat tälle kansalle kaiken tämän, he kysyvät sinulta: ‘Minkä vuoksi Herra uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella? Minkä rikoksen ja minkä synnin olemme tehneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?’ ¹¹Sano silloin heille: ‘Sen vuoksi, että teidän isänne hylkäsivät minut, sanoo Herra, ja seurasivat muita jumalia. He palvelivat ja kumarsivat niitä, mutta hylkäsivät minut eivätkä noudattaneet minun opetustani. ¹²Ja te olette tehneet vielä enemmän paha kuin isänne. Nytkin jokainen teistä vaelttaa pahan sydämensä paatumuksessa eikä tottele minua. ¹³Siksi minä heidän teidät pois tästä maasta maahan, jota te ette tunne eivätkä teidän isänne tunteneet. Siellä te palvelette muita jumalia yötä päivää, sillä minä en anna teille armoa.’”

Kalastajat ja metsästäjät

¹⁴“Sen tähden Herra sanoo: Katso, päivät tulevat, jolloin ei enää sanota: ‘Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset Egyptin maasta’, ¹⁵vaan sanotaan: ‘Niin totta kuin Herra elää, hän, joka johdatti israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan

maahansa, jonka minä annoin heidän isilleen.

¹⁶ Katso, minä lähetän monta kalastajaa, sanoo Herra, kalastamaan heitä. Sen jälkeen minä lähetän monta metsästäjää metsästäämään heitä kaikilta vuorilta, kaikilta kukkuloilta ja kallioiden rotkoista. ¹⁷ Sillä minun silmäni näkevät kaikki heidän tiensä. Ne eivät ole minulta salassa, eikä heidän pahuutensa ole piilossa minun silmiltäni. ¹⁸ Ennen kuin tuon kansani takaisin, minä kosten kaksinkertaisesti heidän pahuutensa ja syntinsä, koska he ovat saastuttaneet minun maani iljetystensä raadoilla ja täyttäneet minun perintöosani inhotuksillaan.”

Ihminen ei voi tehdä jumalia

¹⁹ Herra, minun voimani ja turvani, pakopaikkani hädän päivänä! Sinun luoksesi tulevat kansat maan ääristä ja sanovat: “Pelkkää petosta saivat isämme perinnökseen, turhia jumalia, joista ei ole mitään apua.

²⁰ Tekeekö ihminen itselleen jumalia?

Eivät ne jumalia ole!”

²¹ “Sen tähden, katso, minä annan heidän tuntea, tällä kertaa annan heidän tuntea, käteni voiman ja suuruuteni, ja niin he tulevat tietämään, että minun nimeni on Herra.”

Juudan synty saa tuomionsa

17 ¹ “Juudan synty on kirjoitettu rautapiirtimellä

ja kaiverrettu timanttikärjellä heidän sydäntensä tauluun ja heidän alttariensa sarviin.

² Heidän lapsensakin muistavat heidän alttarinsa ja asera-paalunsa lehtevien puiden vieressä, korkeilla kukkuloilla.

³ Vuoreni, joka on kedolla, ja kaikki sinun rikkautesi ja aarteesi

minä annan ryöstettäväiksi, myös uhrikukkulasi kaikkialla alueellasi, synnin tähden.

⁴ Sinun on luovuttava perintöosastasi, jonka minä olen sinulle antanut, ja minä teen sinusta vihollistesi orjan maassa, jota et tunne, sillä te olette sytyttäneet vihani tulen, ja se palaa ikuisesti.”

Kirous ja siunaus

⁵ Näin sanoo Herra: “Kirottu se mies, joka turvaa ihmisiin,

luottaa lihan käsivarteen, jonka sydän luopuu Herrasta.

⁶ Hän on kuin alaston puu arolla, ei hän näe mitään hyvää tulevan. Hänen on asuttava helteen polttamalla aavikolla, asumattomassa suolamaassa.

⁷ Siunattu se mies, joka luottaa
Herraan
ja jonka turvana on Herra.
⁸ Hän on kuin veden partaalle
istutettu puu,
joka levittää juurensa puroon asti.
Ei se pelästy helteen tuloa,
sen lehdet pysyvät vihreinä.
Kuivanakaan vuonna ei sillä
ole hätää,
se ei lakkaa tekemästä hedelmää.
⁹ Sydän on petollisempi
kaikkea muuta
ja parantumattoman paha;
kuka sen tuntee?
¹⁰ Minä, Herra, tutkin sydämet
ja koettelen sisimmät
antaakseni jokaiselle palkan hänen
vaelluksensa mukaan,
hänen tekojensa hedelmän
mukaan.
¹¹ Kuin peltopyy, joka hautoo,
mitä ei ole muninut,
on se, joka hankkii rikkautta
vääryydellä.
Päiviensä puolivälissä hänen
on se jätettävä,
ja hänen loppunsa on
houkan loppu.”
¹² Kunnian valtaistuini, korkein
ikiajoista asti,
meidän pyhäkkömme paikka!
¹³ Herra, sinä Israelin toivo!
Kaikki, jotka sinut hylkäävät,
joutuvat häpeään.
”Jotka lähtevät luotani pois, ne
kirjoitetaan tomuun,

sillä he ovat hylänneet Herran,
elävän veden lähteen.”

Jeremian paimentehtävä

¹⁴ Paranna minut, Herra, niin
minä parannun,
pelasta minut, niin minä pelastun,
sillä sinä olet ylistykseni aihe.
¹⁵ Hehän sanovat minulle:
”Missä on Herran sana?
Toteutukoon se!”
¹⁶ Mutta minä en ole pakoillut
paimenen tehtävää.
Sinua olen seurannut, en ole
toivonut turmion päivää.
Sinä tiedät, mitä huuliltani
on lähtenyt,
se on sinun kasvojesi edessä.
¹⁷ Älä saata minua kauhistumaan!
Sinä olet turvani onnettomuuden
päivänä.
¹⁸ Joutukoot vainoojani häpeään,
mutta älä anna minun
joutua häpeään.
Joutukoot he kauhun valtaan,
mutta älä anna minun joutua
kauhun valtaan.
Tuota heille onnettomuuden päivä
ja murskaa heidät perin pohjin.

Pyhittäkää sapatti

¹⁹ Herra sanoi minulle näin: ”Mene
seisomaan Kansanportille, josta
Juudan kuninkaat kulkevat sisään ja
ulos. Käy myös kaikilla muilla Jeru-
salemin porteilla ²⁰ ja sano ihmisille:
Kuulkaa Herran sana, te Juudan ku-
ninkaat, koko Juuda ja kaikki Jerusa-
lemin asukkaat, jotka kuljette näistä

porteista. ²¹ Näin sanoo Herra: Varokaa, ettette kanno sapattina mitään kantamusta ettekä tuo mitään sisään Jerusalemin porteista. ²² Älkää myöskään viekö sapattina mitään kantamusta ulos taloistanne älkääkään tehkö mitään työtä, vaan pyhittäkää sapatti, niin kuin minä käskin teidän isienne tehdä. ²³ He eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni vaan olivat uppiniskaisia. He eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet ojennuksesta opikseen.

²⁴ Herra sanoo: Jos te todella kuuntelette minua, niin ettette tuo mitään kantamusta tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pyhitätte sapatin ettekä tee silloin mitään työtä, ²⁵ niin tämän kaupungin porteista tulee vielä sisälle vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, ja heidän ruhtinaitaan. Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat tulevat, ja tämä kaupunki on oleva asuttu ikuisesti. ²⁶ Silloin tullaan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta ja alankomaasta, vuoristosta ja Etelämaasta ja tuodaan polttouhreja, teurasuhreja, ruokauhreja ja suitsutusuhreja sekä kiitosuhreja Herran huoneeseen. ²⁷ Mutta jos te ette kuuntele minua ettekä pyhitä

sapattia vaan kuljette sapattina Jerusalemin porteista kantaen taakkoja, niin minä sytytän sen portit tuleen. Tuli kuluttaa Jerusalemin palatsit, eikä se sammuu.”

Jeremia savenvalajan talossa

18 ¹ Herralta tuli Jeremialle tämä sana: ² “Nouse ja mene alas savenvalajan taloon, sillä siellä minä annan sinun kuulla sanani.”

³ Minä menin alas savenvalajan taloon, jossa tämä teki työtä pyöränsä ääressä. ⁴ Jos astia, jota savenvalaja teki, meni pilalle hänen käsissään, niin savenvalaja teki siitä uudelleen toisen astian, sellaisen kuin hän näki parhaaksi tehdä.

⁵ Silloin minulle tuli tämä Herran sana: ⁶ “Enkö minä voi tehdä teille, te Israelin huone, niin kuin tuo savenvalaja tekee, sanoo Herra. Katso, te olette minun kädessäni niin kuin savi savenvalajan kädessä, te Israelin huone. ⁷ Joskus minä uhkaan temmata pois, hajottaa ja hävittää kansan ja valtakunnan, ⁸ mutta jos tuo kansa kääntyy pois pahuudestaan, jonka tähden minä sitä uhkasin, niin minä kadun onnettomuutta, jonka ajattelin tuottaa sille. ⁹ Joskus minä taas lupaan rakentaa ja istuttaa kansan ja valtakunnan, ¹⁰ mutta jos se tekee sitä, mikä on paha minun silmissäni, eikä kuuntele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, mitä olin sanonut tekeväni sille.

¹¹ Sano siis nyt Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Näin sanoo Herra: Katso, minä valmistan teille onnettomuutta, minulla on suunnitelmia teitä vastaan. Kääntykää siis kukin pois pahalta tieltänne ja parantakaa vaelluksenne ja tekonne.” ¹² Mutta he vastasivat: ”Turha toivo! Me vaellamme omien ajatustemme mukaan ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.”

¹³ Sen tähden, näin sanoo Herra: ”Kysykää kansojen keskuudessa, kuka on kuullut tällaisesta? Hyvin kauhistavia tekoja on tehnyt neitsyt Israel.

¹⁴ Häviääkö aukealta kalliolta Libanonin lumi? Ehtyvätkö kaukaa tulevat vedet, kylminä virtaavat?

¹⁵ Mutta minun kansani on unohtanut minut, he polttavat suitsuketta turhille jumalille.

Ne ovat saaneet heidät kompuroimaan teillään, ikivanhoilla poluilla; he kulkevat syrjäpolkuja, raivaamatonta tietä.

¹⁶ Näin he tekevät maansa autioksi, ikuisesti ivan vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen kautta, tyrmistyy ja pudistaa päätään.

¹⁷ Kun itätuuli minä heidät hajotan vihollisen edessä.

Selkäni minä näytän heille, en kasvojani, heidän onnettomuutensa päivänä.”

Profeetta pyytää kostoa vainoojilleen

¹⁸ Jotkut sanoivat: ”Tulkaa, pitääkäämme neuvoa Jeremiaa vastaan, sillä ei katoa opetus papilta, ei neuvo viisaalta eikä sana profeetalta. Tulkaa, lyödään hänet sanoilla. Ei kuunnella ollenkaan hänen puheitaan!”

¹⁹ Kuuntele sinä, Herra, minua ja kuule, mitä vastustajani puhuvat.

²⁰ Palkitaanko hyvä pahalla? Hehän ovat kaivaneet kuopan surmatakseen minut. Muista, kuinka minä olen seisonut sinun edessäsi

ja puhunut hyvää heidän puolestaan, että vihasi kääntyisi heistä pois.

²¹ Jätä siis heidän lapsensa nääntymään nälkään ja anna heidät miekan ruuaksi.

Tulkoot heidän vaimonsa lapsettomiksi ja leskiksi, miehet kuolkoot ruttoon, ja nuorukaiset surmatkoon sodassa miekka.

²² Kuulukoon heidän taloistaan avunhuuto,

kun sinä äkkiä tuot heidän kimppuunsa rosvojoukon.

He ovat kaivaneet kuopan pyydystääkseen minut ja virittäneet salaa tielleni ansoja.

²³ Sinä, Herra, tiedät,
 kuinka he pitävät neuvoa
 tappaakseen minut.
 Älä anna anteeksi heidän rikostaan
 äläkä pyyhi pois heidän syntiään
 kasvojesi edestä.
 Kaatukoot he sinun kasvojesi
 edessä –
 tee tämä heille vihasi aikana.

*Saviruukku särjetään
 Ben-Hinnomin laaksossa*

19 ¹Herra sanoi näin: ”Mene, ota ruukku savenvalajalta, ota mukaasi kansan ja pappien vanhimpia ² ja lähde Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Sirpaleportin edustalla. Julista siellä sanat, jotka minä sinulle puhun.

³ Sano: Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle paikalle sellaisen onnettomuuden, että jokaisen korvat soivat, joka siitä kuulee. ⁴ Tämä tapahtuu, koska he ovat hylänneet minut. He ovat saastuttaneet tämän paikan ja polttaneet täällä uhreja muille jumalille, joita eivät he, eivät heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat ole tunteneet. He ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä. ⁵ He ovat rakentaneet Baalin uhrikukkuloita ja polttaneet lapsiaan polttouhreina Baalille. Sellaisesta minä en ole antanut käskyä

enkä puhunut, eikä se ole tullut mieleenikään.

⁶ Sen tähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tätä paikkaa ei enää sanota Toofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi vaan Murhalaaksoksi. ⁷ Minä teen tyhjäksi Juudan ja Jerusalemin asukkaiden suunnitelmat tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä. Minä annan heidän joutua niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa minä annan ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

⁸ Minä teen tämän kaupungin autioksi, ivan vihellyksen aiheeksi. Jokainen, joka kulkee sen ohi, tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen vitsausten tähden. ⁹ Minä panen heidät syömään poikiensa ja tyttäriensä lihaa. He syövät toinen toisensa lihaa ollessaan piiritettyinä ja ahdingossa, kun heidän vihollisensa, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ahdistavat heitä.

¹⁰ Särje ruukku niiden miesten nähden, jotka ovat tulleet kansasi, ¹¹ ja sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Näin minä särjen tämän kansan ja tämän kaupungin. Ne särjetään niin kuin savenvalajan astia, jota ei enää voi korjata. Toofetiin haudataan, kun muualla ei ole tilaa haudata. ¹² Näin minä teen tälle paikalle ja sen asukkaille,

sanoo Herra: minä teen tästä kaupungista Toofetin kaltaisen. ¹³ Jerusalemin taloista ja Juudan kuninkaiden taloista tulee Toofetin kaltaisia – saastaisia tulee kaikista taloista, joiden katoilla on uhrattu suitsuketta kaikelle taivaan joukolle ja vuodattettu juomauhreja muille jumalille.”

Jeremia joutuu jalkapuuhun

¹⁴ Palattuaan Toofetista, jonne Herra oli lähettänyt hänet profetoimaan, Jeremia asettui seisomaan Herran huoneen esipihaan ja sanoi kaikelle kansalle: ¹⁵ ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuotan tälle kaupungille ja kaikille sen tytärikaupungeille kaiken onnettomuuden, jolla minä olen sitä uhannut, koska he ovat olleet uppiniskaisia eivätkä ole kuunnelleet minun sanojani.”

20 ¹ Pappi Pashur, Immerin poika, Herran temppelin ylivalvoja, kuuli Jeremian profetovan nämä sanat. ² Silloin Pashur löi profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli Herran temppeliin kuuluvassa Benjaminin yläportissa. ³ Kun Pashur seuraavana päivänä päästi Jeremian jalkapuusta, Jeremia sanoi hänelle: ”Herra ei enää kutsu sinua nimellä Pashur vaan nimellä Maagor-Missaabib. ⁴ Sillä näin sanoo Herra: ’Katso, minä teen sinut kauhun aiheeksi sekä itsellesi että kaikille

ystävillesi. He kaatuvat vihollistensa miekkaan sinun silmiesi nähden. Koko Juudan minä annan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät Baabeliin pakkosiirtolaisuuteen ja surmaa heitä miekalla. ⁵ Minä annan heidän vihollistensa käsiin kaikki tämän kaupungin rikkaudet: kaiken, mistä se on nähnyt vaivaa, kaikki sen kalleudet ja kaikki Juudan kuninkaiden aarteet. Ne ryöstetään ja viedään Baabeliin. ⁶ Ja sinä, Pashur, ja kaikki talosi asukkaat, te vaellatte vankeuteen. Baabeliin sinä menet ja sinne sinä kuolet. Sinne haudataan sinut ja kaikki ystäväsi, joille olet profetoinut valhetta.”

Jeremia valittaa kutsumustaan

⁷ ”Sinä olet taivutellut minua, Herra, ja minä olen taipunut. Sinä olet tarttunut minuun ja olet voittanut.

Minä olen ollut naurun aiheena kaiket päivät, kaikki pilkkaavat minua.

⁸ Niin usein kuin minä puhun, minun täytyy huutaa, kuuluttaa väkivaltaa ja sortoa. Herran sana on tullut minulle häväistykseksi

ja pilkaksi pitkin päivää.”

⁹ Niinpä minä sanoin: ”En tahdo muistella häntä enkä enää puhua hänen nimessään.”

Mutta sisälläni oli kuin polttava tuli suljettuna minun luhini.

Väsyksiin asti minä koetin
 sitä pidättää,
 mutta en voinut.
¹⁰ Minä olen kuullut monien
 parhaavan:
 ”Kauhua kaikkialla!”
 ”Ilmoittakaa siitä, annetaan
 hänet ilmi!”
 Kaikki ystävänikin tarkkaavat,
 milloin kompastuisin.
 ”Ehkä hän antaa viekoitella
 itsensä,
 ja niin me voitamme hänet
 ja voimme kostaa hänelle.”
¹¹ Mutta Herra on minun kanssani
 kuin väkevä sankari.
 Sen tähden vainoojani
 kompastuvat eivätkä
 mahda mitään.
 Suuren häpeän he saavat
 osakseen,
 koska heillä ei ole ymmärrystä,
 ikuisen pilkan, joka ei unohdu.
¹² Herra Sebaot, sinä joka tutkit
 vanhurskaan
 ja näet sisimmän ja sydämen,
 salli minun nähdä, että
 kostat heille,
 sillä sinulle minä olen uskonut
 asiani.
¹³ Laulakaa Herralle,
 ylistäkää Herraa,
 sillä hän pelastaa köyhän
 pahantekijöiden käsistä.
Jeremia kiroaa syntymäpäivänsä
¹⁴ Kirottu olkoon se päivä,
 jona minä synnyin,

päivä, jona äitini minut synnytti,
 älköön se olko siunattu!
¹⁵ Kirottu olkoon se mies,
 joka toi ilosanoman isälleni
 sanoen:
 ”Sinulle on syntynyt poikalapsi.”
 Hän tuotti isälleni suuren ilon.
¹⁶ Käyköön sen miehen niin kuin
 niiden kaupunkien,
 jotka Herra kukisti armoa
 antamatta.
 Kuulkoon hän avunhuodon
 aamulla
 ja sotahuodon keskipäivällä,
¹⁷ koska ei surmannut
 minua kohtuun.
 Silloin äitini olisi ollut hautani
 ja hänen raskautensa olisi
 kestänyt ikuisesti.
¹⁸ Miksi olen tullut ulos kohdusta
 näkemään tuskaa ja vaivaa?
 Minun päiväni päättyvät
 häpeässä.

Profetia Jerusalemin tuhosta

21 ¹ Sana, joka tuli Jeremialle
 Herralta, kun kuningas Sidkia
 lähetti hänen luokseen Pashurin,
 Malkian pojan, ja pappi Sefanjan,
 Maasejan pojan, sanomaan: ² ”Kysy
 puolestamme neuvoa Herralta, sillä
 Nebukadressar, Baabelin kuningas,
 sotii meitä vastaan. Ehkäpä Herra
 tekee meille ihmeen, kaikkien mui-
 den ihmeittensä vertaisen, niin
 että vihollinen lähtee pois mei-
 dän kimpustamme.” ³ Jeremia vas-
 tasi heille: ”Sanokaa Sidkialle:

⁴ Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä käännän teitä itseänne vastaan teidän käsissänne olevat sota-aseet, joilla te taisette muurin ulkopuolella teitä piirittäviä Baabelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan, ja kokoanne tämän kaupungin keskelle. ⁵ Minä itse sodin teitä vastaan ojennetulla kädellä ja voimallisella käsivarrella, vihassa, kiivaudessa ja suuressa suuttumuksessa. ⁶ Minä lyön vitsauksella tämän kaupungin asukkaita, ihmisiä ja eläimiä, ja he kuolevat kauheaan ruttoon. ⁷ Sen jälkeen, sanoo Herra, minä luovutan Juudan kuninkaan Sidkian, hänen palvelijansa sekä kansan, joka on tähän kaupunkiin jäänyt jäljelle rutolta, miekalta ja nälältä, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin. He joutuvat vihollistensa käsiin, niiden, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Nebukadressar surmaa heidät miekalla; hän ei säästä heitä, ei sääli eikä armahda.

⁸ Sinun on sanottava tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Minä asetan nyt teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien. ⁹ Jokainen, joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Mutta se, joka lähtee ulos ja antautuu teitä piirittäville kaldealaisille, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan, ¹⁰ sillä minä

olen kääntänyt kasvoni tätä kaupunkia kohti sen onnettomuudeksi, ei onneksi, sanoo Herra. Se annetaan Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen.”

Varoitus Juudan kuningashuoneelle

¹¹ ”Sano Juudan

kuningashuoneelle: Kuulkaa Herran sana:

¹² Daavidin huone! Näin sanoo Herra:

Tuomitkaa joka aamu oikeudenmukaisesti ja pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä.

Muutoin minun vihani syttyy kuin tuli

ja palaa teidän tekojenne pahuuden tähden, eikä kukaan voi sitä sammuttaa.

¹³ Katso, minä käyn sinun kimppuusi,

sinä laakson asujatar, sinä tasangon kalliolinna, sanoo Herra.

Tehän sanotte: ‘Kuka voi hyökätä meitä vastaan, kuka tunkeutua asuntoihimme?’

¹⁴ Minä rankaisen teitä teidän tekojenne hedelmän mukaan, sanoo Herra.

Minä sytytän tuleen kaupunkinne metsän,

ja tuli polttaa kaiken sen ympäriltä.”

22 ¹Näin sanoo Herra: "Mene Juudan kuninkaanlinnaan ja julista siellä tämä sana: ²Kuulkaa Herran sana, sinä Juudan kuningas, joka istut Daavidin valtaistuimella, ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka kuljette näistä porteista! ³Näin sanoo Herra: Tehkää, mitä oikeus ja vanhurskaus vaatii, ja pelastakaa ryöstetty sortajan käsistä. Älkää tehkö vääryyttä ja väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle älkääkä vuodattako tässä paikassa viatonta verta. ⁴Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tämän linnan porteista tulee vaunuilla ja hevosilla ajaen kuninkaita, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, kuninkaita, joilla on mukanaan palvelijansa ja kansansa. ⁵Mutta jos te ette kuule näitä sanoja, niin minä vannon itseni kautta, sanoo Herra, että tästä linnasta tulee raunio.

⁶Näin sanoo Herra Juudan kuningashuoneesta:

Vaikka sinä olisit minulle
 kuin Gilead,
 kuin Libanonin huippu,
 niin minä totisesti teen sinusta
 autiomaan,
 teen kaupunkisi asumattomiksi.
⁷Minä vihin tuhoojat
 sinua vastaan,
 miehet ja heidän aseensa.
 He hakkaavat maahan sinun
 valiosetrisi
 ja heittävät ne tuleen.

⁸Monet kansat kulkevat silloin tämän kaupungin ohi ja kysyvät toisiltaan: 'Miksi Herra on tehnyt näin tälle suurelle kaupungille?'

⁹Siihen vastataan: 'Siksi, että he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton, palvoivat muita jumalia ja palvelivat niitä.'

Profetia Sallumista

¹⁰ "Älkää itkekö kuollutta, älkää häntä surko.

Itkekää häntä, jonka täytyy
 lähteä pois,
 sillä hän ei saa enää palata
 eikä nähdä synnyinmaataan.

¹¹Sillä näin sanoo Herra Sallumista, Joosian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Joosian sijaan ja joka on lähtenyt pois tästä paikasta: Hän ei enää palaa tänne, ¹²vaan hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi. Tätä maata hän ei enää näe."

Profetia Joojakimista

¹³ "Voi sitä, joka ei rakenna taloaan vanhurskauden mukaan
 eikä yläsaliaan oikeutta
 noudattaen,
 joka teettää työtä ilmaiseksi
 lähimmäisellään
 eikä anna hänelle hänen
 palkkaansa.

¹⁴ Hän sanoo:
 'Minä rakennan itselleni
 tilavan talon
 ja avarat yläsalit.'

Hän hakkauttaa taloon ikkunat,
laudoittaa sen setripuulla
ja maalauttaa punavärillä.

¹⁵ Siksikö sinä olet kuningas,
että sinulla on into setripuuhun?
Eikö isäskin syönyt ja juonut,
ja kuitenkin hän toimi oikein
ja vanhurskaasti?

Silloin hänen kävi hyvin.

¹⁶ Hän hankki oikeuden kurjalle
ja köyhälle,
ja silloin kaikki oli hyvin.
Eikö juuri tämä ole minun
tuntemistani,
sanoo Herra?

¹⁷ Mutta sinun silmäsi ja sydämesi
tavoittelevat vain väärää voittoa,
viattoman veren vuodattamista,
väkivallan ja sorron harjoittamista.

¹⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra
Juudan kuninkaasta Joojakimista,
Joosian pojasta:

Hänen vuokseen ei valiteta:
‘Voi veljeni! Voi sisareni!’
Hänen takiaan ei valiteta:
‘Voi herraamme, voi hänen
loistoaan!’

¹⁹ Hänet haudataan niin kuin aasi,
raahataan pois ja viskataan
Jerusalemien porttien
tuolle puolen.”

Jerusalem ei tahtonut kuulla Herran ääntä

²⁰ “Nouse Libanonille ja huuda,
korota äänesi Baasanissa,
huuda Abarimin vuorilta,
sillä kaikki sinun rakastajasi
on murskattu.

²¹ Minä puhuin sinulle
menestyksesi päivinä,
mutta sinä vastasit: ‘En
tahdo kuulla.’

Tämä on ollut sinun tapasi
nuoruudestasi asti,
sinä et ole kuunnellut
minun ääntäni.

²² Tuuli kaitsee kaikkia sinun
paimeniasi,
ja rakastajiesi on mentävä
vankeuteen.

Silloin sinä joudut häpeän ja
pilkan alaiseksi
kaiken pahuutesi tähden.

²³ Sinä, joka asut Libanonilla,
olet rakentanut pesäsi setripuihin:
kuinka voiikitkaan, kun sinulle
tulevat tuskat
kuin synnyttäjän kouristukset!”

Profetia Konjasta

²⁴ “Niin totta kuin minä elän,
sanoo Herra: vaikka sinä, Konja,
Joojakimin poika, Juudan kunin-
gas, olisit sinettisormus minun oi-
keassa kädessäni, minä repäisisin
sinut siitäkin irti. ²⁵ Minä annan
sinut niiden käsiin, jotka tavoit-
televat henkeäsi ja joiden vuoksi
olet kauhuissasi: Nebukadressarin,
Baabelin kuninkaan, ja kaldealaisten
käsiin. ²⁶ Minä heitän sinut ja äitisi,
joka on sinut synnyttänyt, toiseen
maahan, jossa te ette ole syntyneet,
ja sinne te kuolette. ²⁷ Siihen maa-
han, jonne teidän sielunne ikävöi, te
ette enää voi palata.

²⁸ Onko tämä mies, Konja,
halveksittu, rikottu astia,
kenellekään kelpaamaton kapine?
Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä
on heitetty pois,
viskattu maahan, jota he
eivät tunne?

²⁹ Maa, maa, maa!
Kuule Herran sana!

³⁰ Näin sanoo Herra:
Merkittää tämä mies
lapsettomaksi,
mieheksi, joka ei menesty koko
elinaikanaan.
Ei myöskään kukaan hänen
jälkeläisistään menesty,
niin että istuisi Daavidin
valtaistuimella
ja hallitsisi vielä Juudaa.”

Pahat paimenet ovat hajottaneet lauman

23¹ “Voi paimenia, jotka
tuhoavat ja ajavat hajalle
minun laitumeni lampaat,
sanoo Herra.

² Sen tähden, näin sanoo Herra,
Israelin Jumala, paimenista, jotka
kaitsevat minun kansaani: Te
olette hajottaneet minun laumani,
karkottaneet lampaat pois ettekä
ole pitäneet niistä huolta. Katso,
minä pidän huolen teidän paho-
jen tekojenne rankaisemisesta, sa-
noo Herra.

³ Minä kokoan laumani
jäännöksen kaikista maista, joihin
olen lampaani karkottanut. Minä
tuon ne takaisin laitumelleen, ja

niistä tulee hedelmällisiä, ja ne
lisääntyvät. ⁴ Minä herätän heille
paimenia, jotka kaitsevat heitä.
He eivät enää pelkää eivätkä ole
kauhuissaan, eikä yhtäkään heistä
puutu, sanoo Herra.”

Daavidin vanhurskas vesa

⁵ “Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin minä herätän Daavidille
vanhurskaan vesan.
Hän hallitsee kuninkaana ja
menestyy,
hän toteuttaa oikeuden ja
vanhurskauden maassa.

⁶ Hänen päivinään Juuda pelastuu
ja Israel asuu turvassa.
Ja tämä on hänen nimensä, jolla
häntä kutsutaan:

‘Herra, meidän
vanhurskaudemme’.

⁷ Sen tähden Herra sanoo: Katso,
päivät tulevat, jolloin ei enää sanota:
‘Niin totta kuin Herra elää, hän, joka
toi israelilaiset pois Egyptin maasta’,
⁸ vaan: ‘Niin totta kuin Herra elää,
hän, joka johdatti Israelin heimon
jälkeläiset tänne pohjoisesta maasta
ja kaikista muista maista, joihin oli
heidät karkottanut.’ Silloin he saavat
jälleen asua omassa maassaan.”

Väärät profeetat eksyttävät kansaa

⁹ Profeetoista:

“Sydämeni on murtunut
rinnassani,
kaikki luuni vapisevat.
Minä olen kuin juopunut,

kuin mies, jonka viini on voittanut,
Herran vuoksi

ja hänen pyhien sanojensa vuoksi.

¹⁰ Maa on täynnä avionrikkokkia,
se murehtii kirouksen tähden,
erämaan laitumet kuivuvat.

Kaikki he rientävät pahantekoon,
heidän voimanaan on vääräys.

¹¹ He ovat jumalattomia, niin
profeetta kuin pappikin.

Omasta huoneestanikin minä olen
löytänyt heidän pahuuttaan,
sanoo Herra.

¹² Sen tähden heidän tiensä
on heille

kuin liukas polku.

Pimeässä he suistuvat

ja kaatuvat polullaan,
koska minä tuotan heille
onnettomuuden

heidän rangaistuksensa vuotena,
sanoo Herra.

¹³ Samarian profeetoissa
minä näin turmelusta:
he ennustivat Baalin nimessä
ja eksyttivät kansani Israelin.

¹⁴ Jerusalemin profeettojen
joukossa
minä näin kauhistavia tekoja:
aviorikosta ja valheessa
vaeltamista.

He vahvistavat pahantekijöiden
käsiä,

ettei kukaan kääntyisi pois
pahuudestaan.

Kaikki he ovat minulle kuin
sodomalaisia

ja kaupungin asukkaat kuin
gomorralaisia.

¹⁵ Sen tähden, näin sanoo Herra
Sebaot näistä profeetoista:
Katso, minä syötän heille
koiruohoa

ja juotan heille myrkkylvettä,
sillä Jerusalemin profeetoista
on jumalattomuus levinnyt
koko maahan.

¹⁶ Näin sanoo Herra Sebaot:
Älkää kuunnelko, mitä puhuvat
nuo profeetat,
jotka profetoivat teille
ja täyttävät teidät turhilla toiveilla.

Oman sydämensä näkyjä
he puhuvat,
eivät he profetoi Herran käskystä.

¹⁷ He hokevat halveksijoilleni:
‘Herra on puhunut:

Teillä on oleva rauha!’
Kaikille, jotka vaeltavat paatunein
sydämin, he sanovat:

‘Ei teitä kohtaa onnettomuus.’

¹⁸ Mutta kuka on ollut mukana
Herran neuvottelussa,
nähty ja kuullut hänen sanansa?
Kuka on tarkkaan kuunnellut
hänen sanojaan

ja ymmärtänyt ne?

¹⁹ Katso, Herran kiivas
myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky riehuu
jumalattomien pään päällä.

²⁰ Herran viha ei asetu,
ennen kuin hän on täysin
toteuttanut

sydämensä ajatukset.

Aikojen lopulla te sen hyvin
ymmärrätte.

²¹ Minä en ole lähettänyt noita
profeettoja,

mutta silti he juoksevat;
minä en ole puhunut heille,
mutta silti he profetoivat.

²² Jos he olisivat olleet mukana
minun neuvottelussani,
he julistaisivat minun sanani
kansalleni

ja saisivat sen palaamaan
pahalta tieltään
ja pahoista teoistaan.

²³ Olenko minä Jumala
vain läheltä,

sanoo Herra,
enkö ole Jumala myös kaukaa?

²⁴ Voisiko joku piiloutua
sellaiseen piiloon,
etten minä häntä näkisi?
sanoo Herra.

Enkö minä täytä taivasta ja maata?
sanoo Herra.

²⁵ Minä olen kuullut, mitä julistavat nuo profeetat, jotka profetoivat minun nimessäni valhetta sanoen: 'Olen nähnyt unta, olen nähnyt unta!' ²⁶ Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeetoilla, jotka profetoivat valhetta ja oman sydämensä petosta? ²⁷ Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toisilleen, saada kansani unohtamaan minun nimeni? Niinhän heidän isänsä

unohtivat minun nimeni Baalin tähden. ²⁸ Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon sanani uskollisesti.

Mitä tekemistä akanoilla on
jyvien seassa?

sanoo Herra.

²⁹ Eikö minun sanani ole kuin tuli,
sanoo Herra,
ja kuin moukari, joka murskaa
kallion?

³⁰ Sen tähden, sanoo Herra, minä olen niitä profeettoja vastaan, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltaan. ³¹ Katso, minä olen niitä profeettoja vastaan, sanoo Herra, jotka ottavat sanan omalta kieleltään ja nimittävät sitä Heran sanaksi. ³² Minä olen niitä vastaan, jotka profetoivat valheunien perusteella, kertovat niistä ja eksyttävät minun kansaani valheillaan ja kerskumisellaan. Minä en ole heitä lähettänyt enkä käsenyt, eikä heistä ole mitään apua tälle kansalle, sanoo Herra."

Herran taakka

³³ "Kun tämä kansa tai profeetta tai pappi kysyy sinulta: 'Mikä on Heran taakka', niin sano heille: 'Mikä taakka? Minä heidän teidät pois, sanoo Herra.' ³⁴ Jos profeetta, pappi tai joku kansasta sanoo: 'Herran taakka', minä vaadin hänet ja hänen perheensä siitä tilille.

³⁵ Puhukaa keskenänne ja kysykää toisiltanne näin: ‘Mitä Herra on vastannut?’ tai ‘Mitä Herra on puhunut?’ ³⁶ Mutta älkää enää mainitko Herran taakkaa, sillä jokaiselle tulee taakaksi hänen oma sanansa. Tehän vääntelette elävän Jumalan, meidän Jumalamme, Herran Sebaotin, sanoja.

³⁷ Näin teidän tulee kysyä profeetalta: ‘Mitä Herra on sinulle vastannut ja mitä Herra on puhunut?’ ³⁸ Mutta jos te vielä puhutte Herran taakasta, niin Herra sanoo näin: Koska te käytätte tätä sanaa: ‘Herran taakka’, vaikka minä olen lähettänyt teidän luoksenne tämän sanoman: ‘Älkää sanoko: Herran taakka’, ³⁹ niin minä unohdan teidät kokonaan ja heitän kasvojeni edestä pois teidät ja tämän kaupungin, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne. ⁴⁰ Minä annan tulla teidän päällenne ikuisen häpeän ja ikuisen pilkan, joka ei unohdu.”

Kaksi viikunakoria

24 ¹ Sen jälkeen, kun Baabelin kuningas Nebukadressar oli vienyt Jerusalemissa pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin Juudan kuninkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, ja Juudan päämiehet sekä sepät ja lukkosepät, Herra näytti minulle näyn: Kaksi viikunakoria oli asetettu Herran temppelin edustalle.

² Toisessa korissa oli oikein hyviä viikunoita, kuin varhaisviikunoita, mutta toisessa korissa oli kovin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä. ³ Herra sanoi minulle: “Mitä sinä näet, Jeremia?” Minä vastasin: “Viikunoita. Hyvät viikunat ovat oikein hyviä, mutta huonot ovat hyvin huonoja, niin huonoja, ettei niitä voi syödä.”

⁴ Silloin minulle tuli tämä Herran sana: ⁵ “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Näiden hyvien viikunoiden kaltaisina minä pidän Juudan pakkosiirtolaisia, jotka minä lähetin tästä paikasta kaldealaisten maahan heidän hyväkseen. ⁶ Minä olen kiinnittänyt katseeni heihin heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakan heidät enkä hajota, minä istutan heidät enkä revi pois. ⁷ Minä annan heille sellaisen sydämen, että he tuntevat minut, sillä minä olen Herra. He ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa, sillä he palaavat minun luokseni kaikesta sydämestään.

⁸ Mutta niin kuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei niiden huonouden takia voi syödä, niin minä, sanoo Herra, teen Juudan kuninkaalle Sidkialle, hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

⁹ Minä teen heidät kauhun aiheeksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, minä teen heidän nimensä hävistykseksi ja sananparreksi, irvailun aiheeksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, minne minä heidät karkotan.
¹⁰ Minä lähetän heidän kimppuunsa miekan, nälän ja ruton, kunnes he ovat kokonaan hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isilleen.”

*Seitsemänkymmentä vuotta
 kestävä pakkosiirtolaisuus*

25 ¹ Koko Juudan kansaa koskeva sana, joka tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena eli Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä vuotena.
² Profeetta Jeremia puhui sanansa koko Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille. Hän sanoi:

³ ”Juudan kuninkaan Joosian, Aamonin pojan, kolmannestatoista vuodesta alkaen tähän päivään saakka – kaksikymmentäkolme vuotta – on minulle tullut Herran sana, ja minä olen puhunut teille varhaisesta alkaen, mutta te ette ole kuunnelleet. ⁴ Herra on varhaisista ajoista alkaen lähettänyt teidän luoksenne kaikki palvelijansa, profeetat, mutta te ette ole kuunnelleet heitä ettekä kallistaneet korvaanne

heidän puheelleen. ⁵ He sanoivat: ‘Kääntykää jokainen pahalta tieltänne ja pahoista teoistanne, niin saatte asua maassa, jonka Herra on antanut teille ja teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi. ⁶ Älkää seuratko muita jumalia, älkää palvelko ja palvoko niitä. Älkää vihoittako minua teoillanne, etten minä tuottaisi teille onnettomuutta.’
⁷ Te ette kuitenkaan kuunnelleet minua, sanoo Herra, vaan vihoititte minut teoillanne omaksi onnettomuudeksenne.

⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot: Koska te ette ole kuunnelleet minun sanojani, ⁹ minä lähetän noutamaan kaikki pohjoisen heimot, sanoo Herra, ja palvelijani Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja tuon heidät tämän maan ja sen asukkaiden kimppuun ja kaikkien näiden ympärillä olevien kansojen kimppuun. Minä vihin nämä maat tuhon omiksi ja teen niistä autioita, ivan vihellyksen aiheita ja ikuisia raunioita. ¹⁰ Minä hävitän niiden keskeltä riemun ja ilon äänet, sulhasen äänen ja morsiamen äänen, käsikivien äänen ja lampun valon. ¹¹ Koko tästä alueesta tulee raunioitunut ja autio, ja nämä kansat joutuvat palvelemaan Baabelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

¹² Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä kosten

Baabelin kuninkaalle ja hänen kansalleen heidän pahuutensa, sanoo Herra. Myös kaldealaisten maata minä rankaisen ja teen siitä ikuisesti aution. ¹³ Minä toteutan kaikki sanani sitä maata vastaan – kaiken, mitä tähän kirjaan on siitä kirjoitettu, kaiken, mitä Jeremia on profetoinut kaikkia niitä kansoja vastaan. ¹⁴ Nekin joutuvat näet palvelemaan monia kansoja ja suuria kuninkaita, ja minä maksan heille heidän töittensä ja heidän kättensä tekojen mukaan.”

*Jeremia juottaa kansoille
Herran vihan maljan*

¹⁵ Näin sanoi minulle Herra, Israelin Jumala: “Ota kädestäni tämä vihan viinin malja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän.

¹⁶ Kun ne juovat siitä, ne alkavat horjua ja ovat kuin mielettömiä miehen edessä, jonka minä lähetän niiden keskuuteen.”

¹⁷ Niin minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden luokse Herra minut lähetti: ¹⁸ Jerusalemia ja Juudan kaupunkia kuninkaineen ja ruhtinaineen tehdäkseeni niistä raunioita, kauhun, ivan vihellyksen ja kirouksen aiheita, sellaisia kuin ne ovat tänä päivänä; ¹⁹ Egyptin kuningasta, faraota, ja hänen palvelijoitaan ja ruhtinaitaan sekä koko hänen kansaansa; ²⁰ kaikkea sekakansaa,

kaikkia Uusin maan kuninkaita, kaikkia filistealaisten maan kuninkaita, Askelonia, Gassaa, Ekronia ja asdodilaisten jäännöstä; ²¹ Edomia, Mooabia ja ammonilaisia; ²² kaikkia Tyyron ja Siidonin kuninkaita sekä meren tuolla puolen olevan rantamaan kuninkaita; ²³ Dedania, Teemaa ja Buusia ja kaikkia, jotka leikkaavat hiuksensa ohimoilta; ²⁴ kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia autiomaassa asuvan sekakansan kuninkaita; ²⁵ kaikkia Simrin kuninkaita ja kaikkia Eelamin kuninkaita ja kaikkia Meedian kuninkaita; ²⁶ kaikkia pohjoisen kuninkaita, lähellä ja kaukana asuvia, toista toisensa jälkeen – kaikkia valtakuntia maan päällä. Näiden jälkeen on myös Seesakin kuninkaan juotava.

²⁷ Sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa ja juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa alkääkää enää nousko sen miekan vuoksi, jonka minä lähetän teidän keskellenne. ²⁸ Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi ja juomasta siitä, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Kyllä teidän on juotava siitä, ²⁹ sillä jos minä aloitan onnettomuuden tuottamisen kaupungista, joka on pyhitetty minun nimelleni, miten te voisitte jäädä rankaisematta? Te ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun

miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo Herra Sebaot.

³⁰Ja sinä, profetoi heille kaikki nämä sanat ja sano heille:

Herra ärjyy korkeudesta,
antaa äänensä kaikua pyhästä
asunnostaan.

Hän ärjyy jylisten yli laitumensa,
huutaa kaikille maan asukkaille
kuin viinikuurnan polkijat.

³¹Pauhu kiirii maan ääriin asti,
sillä Herralla on riita kansojen
kanssa,

hän käy oikeutta kaiken
lihan kanssa.

Jumalattomat hän antaa miekan
surmattaviksi,

sanoo Herra.

³²Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, onnettomuus kulkee
kansasta kansaan,

raju myrsky nousee
maan perimmäisiltä ääriiltä.

³³Herran surmaamia on oleva sinä päivänä maan äärestä toiseen ääreen. Ei heille pidetä valittajaisia, ei heitä korjata pois eikä haudata; heistä tulee lantaa maan pinnalle.

³⁴”Parkukaa, paimenet, ja
huutakaa,

kieriskelkää tomussa, te
lauman valtiaat,
sillä on tullut aika teidän joutua
teurastettaviksi.

Te kaadutte ja hajoatte pirstaleiksi
kuin kallisarvoinen astia.

³⁵Kadonnut on pakopaikka
paimenilta,

pelastus lauman valtiailta.

³⁶Kuulkaa! Paimenet huutavat,
lauman valtiaat valittavat,
sillä Herra hävittää heidän
laitumensa.

³⁷Heidän rauhaisat niittynsä
ovat tuhoutuneet
Herran vihan hehkusta.

³⁸Hän on lähtenyt tiheiköstään
kuin nuori leijona.

Totisesti, heidän maansa on
tullut autioksi
sortajan vihan hehkusta,
Herran vihan hehkusta.”

Jeremia puhuu temppelissä

26¹Joojakimin, Joosian
pojan, Juudan kuninkaan,
hallitusajan alussa tuli Herralta
tämä sana:

²”Näin sanoo Herra: Asetu seiso-
maan Herran temppelin esipihalle ja
puhu kaikkia niitä Juudan kaupun-
keja vastaan, joista tullaan Herran
temppeliin häntä palvomaan. Puhu
kaikki nämä sanat, jotka minä olen
käskenyt sinun sanoa heille. Älä jätä
pois sanaakaan. ³Ehkäpä he kuun-
televat sinua ja palaavat itse kukin
pois pahalta tieltään. Silloin minä ka-
dun sitä onnettomuutta, jonka olen
aikonut heille tuottaa heidän paho-
jen tekojensa tähden.

⁴Sano heille: Näin sanoo Herra:
Ellette kuuntele minua ja vaella mi-
nun opetukseni mukaan, jonka minä

olen teille antanut, ⁵ ettekä kuuntele palvelijoitteni sanoja, profeettojen, joita minä olen lähettänyt teidän luoksenne varhaisista ajoista alkaen yhä uudelleen, vaikka ette ole kuunnelleet heitä, ⁶ niin minä teen tälle temppelille, niin kuin tein Siilolle, ja tästä kaupungista minä teen kiroussanan kaikille maan kansoille.”

“Kuolemantuomio tälle miehelle!”

⁷ Papit, profeetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä. ⁸ Kun Jeremia oli puhunut loppuun kaiken, minkä Herra oli käkenyt hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: “Sinun on totisesti kuoltava! ⁹ Miksi olet profetoinut Herran nimessä, että tälle temppelille käy niin kuin Siilolle, ja tästä kaupungista tulee rauniopaikka, jossa ei ole asukkaita?” Ja koko kansa koontui Jeremian ympärille Herran temppelissä.

¹⁰ Kun Juudan ruhtinaat kuulivat tästä, he menivät kuninkaanlinnasta Herran temppeliin ja istuutuivat Herran temppelin uudelle portille. ¹¹ Papit ja profeetat sanoivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle: “Kuolemantuomio tälle miehelle! Hän on profetoinut tätä kaupunkia vastaan, niin kuin olette omin korvin kuulleet.”

¹² Mutta Jeremia sanoi kaikille ruhtinaille ja koko kansalle: “Herra on lähettänyt minut profetoimaan tälle temppelille ja tälle kaupungille kaikki ne sanat, jotka te olette kuulleet. ¹³ Parantakaa siis nyt vaelluksenne ja tekonne ja kuunnelkaa Herran, teidän Jumalanne, ääntä, niin Herra katuu onnettomuutta, jolla hän on teitä uhannut. ¹⁴ Mitä minuun tulee, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niin kuin katsotte hyväksi ja oikeaksi. ¹⁵ Mutta se tietäkää, että jos surmaatte minut, te saatatte viattoman veren päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukkaiden päälle, sillä Herra on todellakin lähettänyt minut teidän luoksenne puhumaan kaikki nämä sanat.”

“Ei kuolemantuomiota tälle miehelle!”

¹⁶ Silloin ruhtinaat ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: “Ei kuolemantuomiota tälle miehelle! Hän on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme, nimessä.”

¹⁷ Myös muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja sanoivat koko kansanjoukolla näin:

¹⁸ “Mooresetilainen Miika profetoi Juudan kuninkaan Hiskian päihin ja sanoi koko Juudan kansalle: Näin sanoo Herra Sebaot:

‘Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen
kukkula.’

¹⁹ Surmasivatko Juudan kuningas Hiskia ja koko Juuda hänet silloin? Eikö Hiskia pelännyt Herraa ja pyrkinyt lepyttämään Herraa, ja niin Herra katui onnettomuutta, jolla oli heitä uhannut? Me sen sijaan olemme tuottamassa itsellemme suuren onnettomuuden.”

*Kuningas Joojakim
surmauttaa profeetta Uurian*

²⁰ Oli toinenkin mies, joka profetoiti Herran nimessä: Uuria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista. Hän profetoiti tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan aivan samalla tavoin kuin Jeremia. ²¹ Kun kuningas Joojakim, kaikki hänen soturinsa ja kaikki ruhtinaat kuulivat hänen sanansa, kuningas etsi häntä tappaakseen. Siitä kuultuaan Uuria peloissaan lähti pakoon ja meni Egyptiin. ²² Kuningas Joojakim lähetti kuitenkin Egyptiin Elnatanin, Akborin pojan, muutamien miesten kanssa. ²³ Nämä toivat Uurian Egyptistä ja veivät hänet kuningas Joojakimin eteen. Tämä surmautti hänet miekalla ja heittäti hänen ruumiinsa tavallisen kansan hautaan.

²⁴ Mutta Ahikamin, Saafanin pojan, käsi oli Jeremian suojana, niin ettei häntä jätetty kansan käsiin surmattavaksi.

*Kaikkien on alistuttava
Baabelin kuninkaan ikeen alle*

27 ¹ Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian

pojan, hallituskauden alussa tuli Jeremialle Herralta tämä sana.

² Näin sanoi Herra minulle: ”Tee itsellesi ikeitä ja niihin siteet ja pane ikeet kaulaasi. ³ Lähetä ne sitten Edomin kuninkaalle, Mooabin kuninkaalle, ammonilaisten kuninkaalle, Tyyron kuninkaalle ja Siidonin kuninkaalle niiden lähettiläiden mukana, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sidkian, Juudan kuninkaan, luo. ⁴ Käske heidän mennä herrojensa luo ja sanoa heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:

⁵ Minä olen tehnyt maan sekä maan päällä olevat ihmiset ja eläimet suurella voimallani ja ojennetulla käsivarrellani, ja minä annan ne, kenelle hyväksi näen. ⁶ Nyt minä annan kaikki nämä maat palvelijani Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, valtaan. Myös villieläimet minä annan hänelle, hänen palvelijoikseen. ⁷ Kaikki kansat palvelevat häntä ja hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat alistavat sen palvelukseensa.

⁸ Sitä kansaa ja valtakuntaa, joka ei tahdo palvella Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, eikä ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan iestä, sitä kansaa minä rankaisen miekalla, nälällä ja rutolla, sanoo Herra, kunnes minä teen siitä lopun hänen kauttaan. ⁹ Ja te,

älkää kuunnelko profeettojanne tai ennustelijoitanne, tietäjiänne tai noitianne, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, ¹⁰ sillä he profetoivat teille valhetta. Jos uskotte heitä, te joudutte kauas pois omasta maastanne; minä karkotan teidät, ja te tuhoudutte. ¹¹ Mutta sen kansan, joka ottaa niskaansa Baabelin kuninkaan ikeen ja palvelee häntä, minä annan jäädä omaan maahansa, sanoo Herra. Siellä se saa asua ja viljellä maataan.”

Älkää kuunnelko valheprofeettoja

¹² Minä puhuin myös Juudan kuninkaalle Sidkialle nämä samat asiat ja sanoin: Ottakaa niskaanne Baabelin kuninkaan ies ja palvelkaa häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää. ¹³ Miksi sinä ja sinun kansasi kuolisitte miekkaan, nälkään ja ruttoon, niin kuin Herra on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Baabelin kuningasta? ¹⁴ Älkää kuunnelko niitä profeettoja, jotka sanovat teille, että te ette joudu palvelemaan Baabelin kuningasta, sillä he profetoivat teille valhetta. ¹⁵ ”En minä ole heitä lähettänyt”, sanoo Herra, ”vaan he profetoivat minun nimessäni valhetta, jotta minä karkottaisin teidät ja te tuhoutuisitte, te ja nuo profeetat, jotka teille profetoivat.”

¹⁶ Minä sanoin papeille ja koko tälle kansalle: Näin sanoo Herra: Älkää kuunnelko noita profeettojanne, jotka profetoivat teille, että Herran temppelin esineet tuodaan aivan pian takaisin Baabelista. He profetoivat teille valhetta. ¹⁷ Älkää kuunnelko heitä vaan palvelkaa Baabelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi tästä kaupungista pitäisi tulla rauniopaikka? ¹⁸ Jos he ovat profeettoja ja jos heillä on Herran sana, niin rukoilkoot Herraa Sebaotia, etteivät Baabeliin joutuisi nekin esineet, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja Jerusalemissa.

Loputkin temppelin esineet viedään Baabeliin

¹⁹ Sillä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, merestä, jalustoista ja muista esineistä, jotka vielä ovat jäljellä tässä kaupungissa ²⁰ ja joita Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ei ottanut mukaansa, kun hän vei Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, sekä kaikki Juudan ja Jerusalemin ylimykset Jerusalemistä pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. ²¹ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, esineistä, jotka vielä ovat jäljellä Herran temppelissä, Juudan kuninkaan linnassa ja muualla Jerusalemissa: ²² ”Ne viedään Baabeliin, ja sinne ne jäävät siihen päivään asti, jona minä

kiinnitän huomioni niihin, sanoo Herra, ja annan tuoda ne takaisin tähän paikkaan.”

Väärä profeetta Hananja

28¹Sinä vuonna, Sidkian, Juudan kuninkaan, hallituskauden alkupuolella, neljännen vuoden viidennessä kuussa, profeetta Hananja, Assurin poika, joka oli kotoisin Gibeonista, sanoi minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan katsellessa:

²”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen. ³Vielä kaksi vuotta, niin minä tuon takaisin tähän paikkaan kaikki Herran temppelin esineet, jotka Baabelin kuningas Nebukadnessar otti täältä ja vei Baabeliin. ⁴Minä tuon takaisin tähän paikkaan myös Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka joutuivat Baabeliin, sanoo Herra, sillä minä särjen Baabelin kuninkaan ikeen.”

⁵Profeetta Jeremia vastasi profeetta Hananjalle pappien ja kaiken Herran temppelissä seisovan kansan edessä. ⁶Profeetta Jeremia sanoi: ”Aamen, tehköön Herra niin! Toteuttakoon Herra sanasi, jotka olet profetoinut, ja tuokoon Herran temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset takaisin Baabelista tähän paikkaan. ⁷Kuule kuitenkin

tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen. ⁸Profeetat, jotka ovat olleet ennen minua ja sinua varhaisista ajoista alkaen, ovat profetoineet monille maille ja suurille valtakunnille sotaa, onnettomuutta ja ruttoa. ⁹Profeetta, joka profetoi rauhaa, tunnetaan todellakin Herran lähettämäksi profeetaksi siitä, että hänen sanansa toteutuu.”

¹⁰Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen. ¹¹Koko kansan läsnä ollessa Hananja sanoi: ”Näin sanoo Herra: Tällä tavoin minä särjen Nebukadnessarin, Baabelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut.” Silloin profeetta Jeremia lähti pois.

Jeremia julistaa tuomion Hananjalle

¹²Mutta sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, Jeremialle tuli tämä Herran sana: ¹³”Mene ja sano Hananjalle: Näin sanoo Herra: Puisen ikeen sinä olet särkenyt mutta tehnyt sen sijaan rautaisen ikeen. ¹⁴Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä olen pannut rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen niskaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Baabelin kuningasta, ja ne palvelevatkin häntä.

Myös villieläimet minä olen antanut hänen valtaansa.”

¹⁵Profeetta Jeremia sanoi vielä profeetta Hananjalle: ”Kuule, Hananja! Ei Herra ole sinua lähettänyt, vaan sinä olet saanut tämän kansan turvaamaan valheeseen. ¹⁶Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, sillä sinä olet julistanut luopumusta Herrasta.” ¹⁷Ja profeetta Hananja kuoli sinä vuonna, seitsemännessä kuussa.

Jeremian kirje pakkosiirtolaisille

29 ¹Tässä on sen kirjeen teksti, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemissa vielä jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille sekä papeille, profeetoille ja kaikelle kansalle, jotka Nebukadnessar oli vienyt Jerusalemissa pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. ²Hän kirjoitti kirjeen sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuninkaan äiti, hoviherat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat sekä sepät ja lukkosepät olivat joutuneet lähtemään Jerusalemissa. ³Jeremia antoi kirjeen Elasan, Saafanin pojan, ja Gemarjan, Hilkian pojan, mukaan, kun Sidkia, Juudan kuningas, lähetti heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, luo Baabeliin. Kirje kuului näin:

⁴”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille

pakkosiirtolaisille, jotka hän on vienyt Jerusalemissa pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin: ⁵Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä. ⁶Ottakaa itsellenne vaimot ja siittäkää poikia ja tyttäriä. Ottakaa vaimot myös pojillenne ja naittakaa tyttärenne, ja synnyttäkööt myös nämä poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä älkääkä vähentykö. ⁷Tavoitelkaa sen kaupungin parasta, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen hyvinvointi koituu teidänkin hyvinvoinniksenne.

⁸Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Älkää antako profeettojenne ja ennustajienne, joita teillä on keskuudessanne, pettää itseänne älkääkä kuunnelko unia, joita he näkevät, ⁹sillä valheita he teille profetoivat minun nimesäni. Minä en ole lähettänyt heitä, sanoo Herra.”

Herra antaa tulevaisuuden ja toivon

¹⁰”Näin sanoo Herra: Vasta kun ne seitsemänkymmentä Baabelin vuotta ovat kuluneet, minä katson teidän puoleenne. Minä toteutan teille antamani hyvän lupauksen ja tuon teidät takaisin tähän paikkaan, ¹¹sillä minä tunnen ajatukseni, joita minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra. Ne ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia – minä annan teille

tulevaisuuden ja toivon. ¹² Silloin te huudatte minua avuksenne, tullette minun luokseni ja rukoilette minua, ja minä kuulen teitä. ¹³ Silloin te etsitte minua ja löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta sydämeistäne. ¹⁴ Minä annan teidän löytää itseni, sanoo Herra, ja minä käännän teidän kohtalonne ja ko koan teidät kaikkien kansojen keskuudesta ja kaikista paikoista, joihin olen teidät karkottanut, sanoo Herra. Minä tuon teidät takaisin tähän paikkaan, josta minä vein teidät pakkosiirtolaisuuteen.

¹⁵ Te sanotte: 'Herra on herättänyt meille profeettoja Baabelissa.' ¹⁶ Mutta Herra sanoo kuninkaasta, joka istuu Daavidin valtaistumella, ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät joutuneet teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen, ¹⁷ Herra Sebaot sanoo näin: Minä lähetän heidän keskuuteensa miekan, nälän ja ruton. Minä teen heistä kuin mädäntyneitä viikunoita, jotka ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä. ¹⁸ Minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla. Minä teen heistä kauhistuksen kaikille valtakunnille maan päällä, kirouksen ja tyrmistyksen aiheen, ivan vihellyksen ja häväistyksen kohteen kaikkien kansojen keskuudessa, minne minä heidät karkotan. ¹⁹ Tämä tapahtuu siksi, etteivät he

kuunnelleet minun sanojani, sanoo Herra, kun minä lähetin heidän luokseen palvelijoitani profeettoja varhaisista ajoista alkaen. Te ette ole kuunnelleet, sanoo Herra. ²⁰ Mutta te, kaikki pakkosiirtolaiset, jotka minä olen lähettänyt Jerusalemistä Baabeliin, kuulkaa Herran sana."

Väärät profeetat Ahab ja Sidkia

²¹ "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Koolajan pojasta, ja Sidkiasta, Maasejan pojasta, jotka profetoivat teille valhetta minun nimessäni: Katso, minä annan heidät Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän nähtenne. ²² Kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka ovat Baabelissa, ottavat heidän nimensä kiroussanaksi ja sanovat: 'Herra tehköön sinulle niin kuin Sidkialle ja Ahabille, jotka Baabelin kuningas kärvensi tulesta', ²³ sillä he ovat tehneet Israelissa häpeällisiä tekoja. He ovat tehneet aviorikoksen lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuneet valheellisesti minun nimessäni sellaista, mitä minä en ole käskenyt heidän puhua. Minä tiedän sen ja olen sen todistaja, sanoo Herra."

Jeremia julistaa tuomion Semajalle

²⁴ "Puhu nehelamilaiselle Semajalle: ²⁵ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Sinä olet lähettänyt kaikelle Jerusalemissa

asuvalla kansalla ja myös pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja muille papeille omissa nimissäsikin kirjoitettiin. Sefanjalle olet sanonut: ²⁶ ‘Herra on asettanut sinut papiksi pappi Joojadan sijaan, jotta Herran temppelissä olisi järjestyksen valvoja kaikkien hullujen ja ennustajien varalle, niin että panisit sellaiset jalkapuuhan ja kaularautaan. ²⁷ Miksi et siis ole nuhdellut anatolilaista Jeremiaa, joka profetoi teille? ²⁸ Niinpä hän on saattanut lähettää meille Baabeliin tämän sanan: Tämä kestää vielä kauan. Rakentakaa taloja ja asettukaa niihin asumaan, istuttakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.”

²⁹ Pappi Sefanja luki tämän kirjeen profeetta Jeremialle. ³⁰ Silloin Jeremialle tuli tämä Herran sana: ³¹ “Lähetä kaikille pakkosiirtolaisille tämä viesti: Näin sanoo Herra nehelamilaisesta Semajasta: Semaja on profetoinut teille, vaikka minä en ole lähettänyt häntä. Hän on saanut teidät turvaamaan valheeseen. ³² Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä rankaisen nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään. Yksikään heistä ei tule asumaan tämän kansan keskuudessa eikä näkemään sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni, sanoo Herra, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta.”

Pelastus ahdistuksen jälkeen

30 ¹ Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kuului näin: ² “Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kirjoita kirjaan kaikki sanat, jotka minä olen sinulle puhunut. ³ Sillä katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä käännän kansani Israelin ja Juudan kohtalon, sanoo Herra. Minä tuon heidät takaisin siihen maahan, jonka olen antanut heidän isilleen, ja he ottavat sen jälleen omakseen.”

⁴ Nämä sanat Herra puhui Israelista ja Juudasta:

⁵ “Näin sanoo Herra:

Olemme kuulleet vavisuttavan huudon,

kauhua, ei rauhaa!

⁶ Kyselkää ja tutkikaa, voiko mies synnyttää?

Miksi sitten näen kaikkien miesten pitelevän lanteitaan kuin synnyttäjää?

Kaikkien kasvot ovat kalvenneet?

⁷ Voi! Suuri on se päivä, ei ole toista sen kaltaista.

Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän pelastuu siitä.

⁸ Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, että minä särjen vihollisen ikeen sinun niskastasi ja katkaisen siteesi, eivätkä muukalaiset enää orjuuta sinua. ⁹ Silloin israelilaiset palvelevat Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä heille herätän.

¹⁰ Älä siis pelkää, palvelijani
Jaakob,
sanoo Herra,
älä ole kauhuissasi, Israel,
sillä minä pelastan sinut kaukaa
ja sinun jälkeläisesi vankeutensa
maasta.
Jaakob saa palata ja elää rauhassa,
huolettomana kenenkään
pelottelematta.
¹¹ Minä olen sinun kanssasi,
sanoo Herra,
ja pelastan sinut.
Totisesti, minä teen lopun
kaikista kansoista,
joiden sekaan olen sinut
hajottanut,
mutta sinusta minä en loppua tee.
Silti en jätä sinua rankaisematta
vaan kuritan sinua
oikeudenmukaisesti.
¹² Näin sanoo Herra:
Parantumaton on vammasi,
kipeä on saamasi isku.
¹³ Ei kukaan aja sinun asiaasi,
haavaasi ei paranneta,
se ei kasva umpeen.
¹⁴ Kaikki rakkaat ystäväsi ovat
sinut unohtaneet,
eivät he sinua kaipa.
Kuin vihollista minä olen
sinua lyönyt,
kurittanut ankarasti,
koska syyllisyytesi on suuri
ja syntisi monilukuiset.
¹⁵ Miksi huudat vammaasi
ja kipusi parantumattomuutta?

Suuren syyllisyytesi ja syntiesi
paljouden vuoksi
minä olen tehnyt sinulle näin.
¹⁶ Myös kaikki sinun syöjäsi
syödään,
ja kaikki ahdistajasi, jokainen
heidä kulkee vankeuteen.
Sinun ryöstäjäsi joutuvat itse
ryöstetyiksi,
ja kaikki saalistajasi minä
annan saaliiksi.
¹⁷ Minä kasvatan umpeen
sinun haavasi,
minä parannan sinun vammasi,
sanoo Herra,
koska sinua, Siion, kutsutaan
hylätyksi,
sellaiseksi, jota kukaan ei kaipa.
¹⁸ Näin sanoo Herra:
Katso, minä asetan ennalleen
Jaakobin majat
ja armahdan hänen asuinsijojaan.
Kaupunki rakennetaan
kummulleen,
ja palatsi on oleva oikealla
paikallaan.
¹⁹ Sieltä kaikuu kiitos ja
iloitsevien ääni.
Minä teen heidät monilukuisiksi,
eivätkä he vähene,
minä korotan heidät kunniaan,
eivät he jää mitättömiksi.
²⁰ Silloin heidän poikansa ovat
niin kuin muinoin,
ja heidän seurakuntansa pysyy
vahvana minun edessäni.

Minä rankaisen kaikkia heidän
sortajiaan.

²¹ Heidän valtiaansa nousee
heidän omasta joukostaan,
heidän hallitsijansa tulee heidän
keskuudestaan.

Minä tuon hänet lähelleni, ja
hän saa astua eteeni.

Sillä kuka muuten antaisi
henkensä alttiiksi
lähestyäkseen minua?
sanoo Herra.

²² Ja niin te olette minun kansani,
ja minä olen teidän Jumalanne.”

²³ Katso, Herran vihan
myrsky puhkeaa,
pyörremyrsky vyöryy
kohti jumalattomien päätä.

²⁴ Eikä Herran hehkuva viha väisty,
ennen kuin hän on toteuttanut
ja täyttänyt
sydämensä suunnitelmat.
Aikojen lopulla te sen ymmärrätte.

Herra uudistaa Israelin

31 ¹”Siihen aikaan, sanoo
Herra, Minä olen kaikkien
Israelin heimojen Jumala, ja he
ovat minun kansani.

² Näin sanoo Herra:
Autiomaassa löysi armon
miekalta säästynyt kansa.
Minä menen saattamaan
Israelin rauhaan.

³ Kaukaa ilmestyi minulle
Herra ja sanoi:
Ikuisella rakkaudella minä olen
sinua rakastanut,

sen tähden olen vetänyt sinua
puoleeni armosta.

⁴ Minä rakennan sinut jälleen,
sinä tulet rakennetuksi,
neitsyt Israel.

Sinä koristelet jälleen rumpusi
ja lähdet karkeloon iloitsevien
kanssa.

⁵ Sinä istutat jälleen viinitarhoja
Samarian vuorille;
istuttajat saavat myös korjata
hedelmät.

⁶ Tulee päivä, jolloin vartijat
huutavat Efraimin vuorella:
’Nouskaa, lähdetään Siioniin
Herran, meidän Jumalamme, luo’.

⁷ Näin sanoo Herra:
Kohottakaa riemuhuuto
Jaakobista,
iloitkaa ja riemuitkaa hänestä,
joka on kansojen pää!
Kuuluttakaa, ylistäkää ja sanokaa:
’Pelasta, Herra, kansasi, Israelin
jäännös.’

⁸ Katso, minä tuon heidät
pohjoisesta maasta,
kokoan heidät maan
perimmäisiltä ääritä.
Heidän joukossaan on sokeita
ja rampoja,
raskaana olevia ja synnyttäjiä.
Suurena joukkona he palaavat
tänne.

⁹ Itkien he tulevat,
ja minä johdatan heitä, kun he
kulkevat rukoillen.
Minä vien heidät vesivirroille

tasaista tietä, jolla he eivät
kompastu,
sillä minä olen Israelin isä
ja Efraim on minun esikoiseni.
¹⁰ Kuulkaa Herran sana, te kansat,
kuuluttakaa kaukaisilla saarilla
ja sanokaa:
‘Hän, joka hajotti Israelin, kokoaa
sen jälleen,
hän vartioi sitä kuin paimen
laumaansa.’
¹¹ Sillä Herra on ostanut
vapaaksi Jaakobin
ja lunastanut hänet sen vallasta,
joka on häntä vahvempi.
¹² He tulevat ja kohottavat
riemuhuudon Siionin
kukkulalla.
Virtanaan he tulevat Herran
hyvyyden luo,
viljan, viinin ja öljyn luo,
lampaiden, vuohien ja
nautakarjan luo.
Silloin heidän sielunsa on kuin
runsaasti kasteltu puutarha,
eivätkä he enää näännä.
¹³ Silloin neitsyt iloitsee
karkeloiden
ja nuorukaiset yhdessä vanhusten
kanssa.
Minä muutan heidän surunsa
riemuksi
ja annan heille murheen sijaan
lohdutuksen ja ilon.
¹⁴ Minä virvoitan pappien sielut
runsaudella,

ja kansani ravitaan minun
hyvyydelläni,
sanoo Herra.
¹⁵ Näin sanoo Herra:
Kuule, Raamasta kuuluu valitus,
katkera itku.
Raakel itkee lapsiaan
eikä lohdutuksesta huoli,
surussaan lastensa tähden,
sillä heitä ei enää ole.
¹⁶ Näin sanoo Herra:
Pidätä äänesi itkusta
ja silmäsi kyyneleistä,
sillä työstäsi tulee palkka,
sanoo Herra,
ja lapsesi saavat palata vihollisen
maasta.
¹⁷ Sinulla on tulevaisuuden toivo,
sanoo Herra,
ja lapsesi palaavat omalle
alueelleen.
¹⁸ Minä olen kyllä kuullut
Efraimin valituksen:
‘Sinä olet kurittanut minua,
olen saanut kuritusta kuin
opettamaton mullikka.
Tuo minut takaisin, niin
minä palaan,
sillä sinä olet Herra, minun
Jumalani.
¹⁹ Totisesti, käännettyäni
minä kaduin,
ja päästyäni ymmärrykseen
minä löin lanteisiini.
Minä häpesin, minä jouduin
häpeään,

ja olen kantanut häväistystä
nuoruudestani asti.’

²⁰ Eikö Efraim ole minun
kallis poikani,
minun lempilapseni?
Vaikka minä puhunkin
häntä vastaan,
minä kuitenkin muistan häntä.
Siksi sisimpäni väräjäi hänen
vuokseen;

minä totisesti armahdan häntä,
sanoo Herra.

²¹ Pystytä itsellesi kivimerkkejä,
asetta itsellesi tienviittoja,
paina mieleesi tie,
polku, jota olet kulkenut.
Palaa, neitsyt Israel,
palaa näihin kaupunkeihisi.

²² Kuinka kauan sinä kuljeksit
sinne tänne,
sinä luopiotytär?

Nyt Herra luo maahan uutta:
nainen piirittää miestä.

²³ Näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala: Kun minä
käännän heidän kohtalonsa, niin
vielä kerran sanotaan Juudan
maassa ja sen kaupungeissa näin:
‘Herra siunatkoon sinua, sinä
vanhurskauden asuinsija, sinä
pyhä vuori!’ ²⁴ Juudan maassa
ja kaikissa sen kaupungeissa
asutaan. Siellä on peltomiehiä ja
laumoineen vaeltavia paimenia.
²⁵ Minä virvoitan väsyneen sielun,
ja jokaisen nääntyvän sielun minä
täytän voimalla.”

²⁶ Siihen minä heräsin. Olin nähnyt
unen, joka miellytti minua.

²⁷ “Katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin minä kylvän Israelin
maahan ja Juudan maahan ihmi-
sen siementä ja karjan siementä.
²⁸ Ja niin kuin minä olen valvo-
nut, että heidät revitään ja hajo-
tetaan, hävitetään ja tuhotaan hei-
dän onnettomuudekseen, niin minä
valvon, että heidät rakennetaan ja
istutetaan, sanoo Herra.

²⁹ Niinä päivinä ei enää sanota:
‘Isät söivät raakoja rypäleitä,
lasten hampaat vioittuivat’,
³⁰ vaan jokaisen on kuoltava oman
syntinsä tähden. Jokaiselta ihmi-
seltä, joka syö raakoja rypäleitä,
vioittuvat hänen omat hampaansa.”

Uusi liitto

³¹ “Katso, päivät tulevat, sanoo
Herra, jolloin minä teen Israelin hei-
mon ja Juudan heimon kanssa uu-
den liiton. ³² En tee sellaista liit-
toa kuin se, jonka tein heidän isi-
ensä kanssa silloin, kun tartuin hei-
dän käteensä viedäkseni heidät pois
Egyptin maasta. Sen liiton he rikkoi-
vat, vaikka minä olin ottanut heidät
omikseni, sanoo Herra.

³³ Mutta se liitto, jonka minä teen
Israelin huoneen kanssa tulevina
päivinä, sanoo Herra, on tällai-
nen: Minä panen opetukseni heidän
sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän
sydämeensä. Niin minä olen heidän

Jumalansa, ja he ovat minun kansani. ³⁴ Silloin kukaan ei enää opeta lähimmäistään eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa Herra.' Kaikki pienimmästä suurimpaan tuntevat minut, sanoo Herra, sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.

³⁵ Näin sanoo Herra,
joka on pannut auringon
valaisemaan päivää,
kuun ja tähdet lakiensa mukaan
valaisemaan yötä,
hän, joka saa meren liikkeelle, niin
että sen aallot pauhaavat –
Herra Sebaot on hänen nimensä:

³⁶ Vain jos nämä lait väistyvät
kasvojeni edestä,
sanoo Herra,
lakkaa myös Israelin siemen
olemasta kansa minun edessäni
ainiaan.

³⁷ Näin sanoo Herra:
Vain jos voidaan mitata
taivaat ylhäältä
ja tutkia maan perustukset
alhaalta,
silloin myös minä hylkään koko
Israelin siemenen
kaiken sen tähden, mitä he
ovat tehneet,
sanoo Herra.

³⁸ Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra, jolloin Herran
kaupunki rakennetaan uudelleen
Hananelintornista Kulmaporttiin

asti. ³⁹ Sieltä mittanuora kulkee suoraan Gaarebinkukkulalle ja kiertää sieltä Gooaan. ⁴⁰ Koko laakso ruumiineen ja tuhkiineen ja kaikki penkereet Kidroninpuroon ja Hevosportin kulmaan asti idässä ovat silloin Herralle pyhitettyjä. Kaupunkia ei enää koskaan hajoteta eikä tuhota.”

Jerusalemia piiritetään

32 ¹ Tämä sana tuli Herralta Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadressarin kahdeksastoista vuosi. ² Baabelin kuninkaan sotajoukko piiritti silloin Jerusalemia, ja profeetta Jeremia oli suljettuna Juudan kuninkaanlinnan päävartion pihaan. ³ Juudan kuningas Sidkia oli sulkenut hänet sinne sanoen: “Miksi sinä profetoit tällä tavoin: ‘Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen. ⁴ Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon kaldealaisten käsistä, vaan hän joutuu Baabelin kuninkaan käsiin. Hän joutuu puhumaan tämän kanssa kasvokkain ja näkee hänet silmästä silmään. ⁵ Sidkia viedään Baabeliin, ja sinne hän jää, kunnes minä katson hänen puoleensa, sanoo Herra. Kun te taistelette kaldealaisia vastaan, teillä ei ole menestystä.””

Jeremia ostaa pellon Anatotissa

⁶Jeremia kertoi: "Minulle tuli tämä Herran sana: ⁷'Sinun luoksesi tulee Hanamel, setäsi Sallumin poika, ja hän sanoo: Osta minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus, niin että voit ostaa sen.' ⁸Setäni poika Hanamel tulikin Herran sanan mukaan luokseni päävartion pihaan ja sanoi minulle: 'Ostaisitko peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin maassa, sillä sinulla on siihen perintö- ja lunastusoikeus? Osta se itsellesi.' Silloin minä tiesin, että tämä sana tuli Herralta.

⁹Niin minä ostin serkultani Hanamelilta tuon Anatotissa olevan pellon. Minä punnitsin hänelle rahat, seitsemäntoista sekeliä hopeaa, ¹⁰kirjoitin kauppakirjan, sinetöin sen, hankin todistajat ja punnitsin rahat vaa'alla. ¹¹Sitten minä otin sinetöidyn kauppakirjan, joka sisälsi sopimuksen ja määräykset, sekä avoimen asiakirjan. ¹²Annoin kauppakirjan Baarukille, Neerian, Mahsejan pojan, pojalle serkkuni Hanamelin ja todistajien nähden, jotka olivat allekirjoittaneet kauppakirjan, ja kaikkien juutalaisten nähden, jotka istuivat päävartion pihassa. ¹³Heidän nähtensä minä annoin Baarukille tämän käskyn: ¹⁴'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä

sinetöity että avoin kauppakirja, ja pane ne saviastiaan, että ne säilyisivät kauan aikaa, ¹⁵sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Tässä maassa ostetaan vielä taloja ja pelloja ja viinitarhoja."

Jeremian rukous

¹⁶"Annettuaani kauppakirjan Baarukille, Neerian pojalle, minä rukoilin Herraa näillä sanoilla: ¹⁷'Oi, Herra, Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi! Sinulle ei mikään ole mahdotonta. ¹⁸Sinä teet laupeuden tuhansille, mutta kostat isien pahat teot heidän lapsilleen, jotka tulevat heidän jälkeensä, sinä suuri ja voimallinen Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot. ¹⁹Sinä olet suuri ajatuksissasi, ja mahtava teoissasi. Sinun silmäsi ovat avoinna näkemään kaikki ihmisten tiet, antaaksesi jokaiselle palkan hänen vaelluksensa ja hänen tekojensa hedelmän mukaan. ²⁰Sinä olet tehnyt tunnustekoja ja ihmeitä Egyptin maassa ja myös Israelissa ja muiden kansojen keskuudessa tähän päivään asti. Näin sinä olet tehnyt itsellesi sellaisen nimen kuin se tänä päivänä on. ²¹Sinä veit kansasi Israelin pois Egyptin maasta tunnusteoilla ja ihmeillä, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sinä herätit suurta pelkoa. ²²Sinä annoit heille tämän maan, jonka

olit valalla vanhojen luvannut antaa heidän isilleen, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

²³ Mutta kun he olivat tulleet ja ottaneet sen omakseen, he eivät kuunnelleet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun lakisi mukaan. He eivät tehneet mitään siitä, mitä sinä olit käskennyt heidän tehdä. Niinpä sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden kohdata heitä.

²⁴ Katso, piiritysvallit ulottuvat kaupunkiin asti, ja se valloitetaan. Se joutuu miekan, nälän ja ruton vuoksi kaldealaisten valtaan, jotka sotivat sitä vastaan. Se, mitä sinä olet puhunut, on tapahtunut – sinä näet sen! ²⁵ Kuitenkin sinä, Herra, Herra, sanot minulle: Osta rahalla itsellesi pelto ja hanki todistajat – vaikka kaupunki joutuu kaldealaisten käsiin.”

*Herra antaa Jerusalemin
Baabelin kuninkaan käsiin*

²⁶ Silloin Jeremialle tuli tämä Heran sana:

²⁷ ”Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala! Onko minulle mikään mahdotonta? ²⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin kaldealaisten käsiin ja Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, käsiin, ja hän valloittaa sen. ²⁹ Kaldealaiset, jotka sotivat tätä kaupunkia vastaan, tulevat ja sytyttävät sen tuleen ja polttavat, myös ne talot, joiden katoilla ihmiset ovat polttaneet

uhreja Baalille ja vuodattaneet juomauhreja vieraille jumalille ja niin vihastuttaneet minut. ³⁰ Sillä Israelin ja Juudan miehet ovat tehneet hamasta nuoruudestaan ai-noastaan sitä, mikä on pahaa minun silmissäni. He ovat pelkästään vihastuttaneet minua kättensä teoilla, sanoo Herra.

³¹ Tämä kaupunki on herättänyt minussa vihaa ja kiivautta siitä päivästä lähtien, jona se rakennettiin, tähän päivään asti. Minä poistan sen kasvojeni edestä ³² kaiken sen pahan tähden, mitä Israelin ja Juudan miehet – Juudan ja Jerusalemin asukkaat kuninkaineen ja ruhtinaineen, pappeineen ja profeettoineen – ovat tehneet ja millä he ovat vihastuttaneet minut. ³³ He ovat kääntäneet minuun päin selkänsä, eivät kasvojaan. Vaikka minä olen opettanut heitä varhaisista ajoista alkaen, he eivät ole kuunnelleet eivätkä ottaneet opetusta varteen. ³⁴ He ovat asettaneet iljetyksiään minun nimelleni pyhitettyyn huoneeseen ja saastuttaneet sen. ³⁵ He ovat rakentaneet Baalille uhrikukkuloita Ben-Hinnomin laaksoon uhratakseen poikiaan ja tyttäriään Molokille. Sellaisesta minä en ole antanut heille käskyä, eikä se ole tullut mieleenikään. Tällaisia iljettäviä tekoja he tekivät ja saivat Juudan tekemään syntiä.”

Herra kääntää kansansa kohtalon

³⁶ ”Sen vuoksi Herra, Israelin Jumala sanoo nyt näin tästä kaupungista, jonka te sanotte joutuvan Baabelin kuninkaan käsiin miekan, nälän ja ruton lyömänä: ³⁷ Katso, minä kokoan heidät jälleen kaikista maista, joihin minä heidät karkotin vihassani, kiivaudessani ja suuressa suuttumuksessani. Minä annan heidän palata tähän paikkaan, ja he saavat asua turvassa. ³⁸ Silloin he ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa ³⁹ ja minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he pelkäävät minua aina. Silloin heidän ja heidän lastensa käy hyvin. ⁴⁰ Minä teen heidän kansaan ikuisen liiton: minä en hylkää heitä enkä lakkaa tekemästä heille hyvää. Pelkoni minä annan heidän sydämiinsä, niin etteivät he luovu minusta. ⁴¹ Silloin minä iloitsen heistä ja siitä, että teen heille hyvää. Minä totisesti istutan heidät tähän maahan koko sydämestäni ja koko sielustani.

⁴² Sillä näin sanoo Herra: Niin kuin olen tuottanut tälle kansalle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin minä myös annan heille kaiken sen hyvän, minkä minä heille lupaan. ⁴³ Vielä ostetaan peltoja tässä maassa, josta te sanotte: ’Se

on autio, vailla ihmisiä ja eläimiä, se on annettu kaldealaisen haltuun.’ ⁴⁴ Pelloja ostetaan rahalla ja kauppakirjoja kirjoitetaan ja sinetöidään ja niille hankitaan todistajia Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa sekä vuoriston, alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, sillä minä käännän niiden kohtalon, sanoo Herra.”

Israelin ihana tulevaisuus

33 ¹ Herran sana tuli Jeremialle vielä toisen kerran hänen ollessaan suljettuna päävartion pihaan, ja se kuului näin:

² ”Näin sanoo Herra, joka sen tekee, Herra, joka sen luo ja toteuttaa – Herra on hänen nimensä: ³ Huuda minua avuksesi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja salattuja asioita, joita et ole tiennyt. ⁴ Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaiden linnoista, jotka hajotetaan piiritysvallien ja miekan voimalla, ⁵ ja niistä, jotka ovat tulleet taistelemaan kaldealaisia vastaan: talot tulevat täyteen niiden ihmisten ruumiita, jotka minä surmaan vihassani ja kiivaudessani. Kaiken heidän pahuutensa tähden minä olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta. ⁶ Kuitenkin minä annan sen haavojen kasvaa umpeen ja parantua. Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden

runsauden. ⁷ Minä käännän Juudan ja Israelin kohtalon ja rakennan ne entiselleen. ⁸ Minä puhdistan heidät kaikista pahoista teoista, joilla he ovat tehneet syntiä minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän pahat tekonsa, joilla he ovat tehneet syntiä ja rikkoneet minua vastaan. ⁹ Tämä kaupunki on oleva minulle kunniaksi ja iloksi, ylistyksi ja kirkkaudeksi kaikkien maan kansojen edessä. Kun ne kuulevat kaikesta hyvästä, mitä minä sille teen, ne pelkäävät ja vapisevat kaiken hyvinvoinnin ja menestyksen vuoksi, jonka minä sille suon.

¹⁰ Näin sanoo Herra: Vielä kerran tässä paikassa, jonka te sanotte olevan raunioina, vailla ihmisiä ja eläimiä, – Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin autioilla kaduilla, joissa ei ole asukkaita, ei ihmisiä eikä eläimiä – ¹¹ kuullaan riemun ääni ja ilon ääni, sulhasen ääni ja morsiamen ääni. Silloin tuodaan Herran huoneeseen kiitosuhreja ja sanotaan: 'Kiittäkää Herraa Sebaotia, sillä Herra on hyvä ja hänen armonsa pysyy ikuisesti.' Minä käännän tämän maan kohtalon ja palautan sen entiselleen, sanoo Herra.

¹² Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä kerran on tässä paikassa, joka nyt on rauniona, vailla ihmisiä ja eläimiä, ja kaikkien muidenkin kaupunkien ympärillä lautumia, joilla paimenet lepuuttavat lampaitaan.

¹³ Vielä kerran kulkee lampaita laskijan ohi vuoriston kaupungeissa, alankomaan ja Etelämaan kaupungeissa, Benjaminin maassa, Jerusalemin ympäristössä ja Juudan kaupungeissa, sanoo Herra.”

Daavidin vanhurskas vesa

¹⁴ “Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä toteutan sen hyvän sanan, jonka olen puhunut Israelin heimolle ja Juudan heimolle. ¹⁵ Niinä päivinä ja siihen aikaan minä kasvatan Daavidille vanhurskauden vesan, ja hän toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa. ¹⁶ Niinä päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalemin saa asua turvassa. Tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: ‘Herra, meidän vanhurskaudemme’, ¹⁷ sillä näin sanoo Herra: Daavidilta ei koskaan puutu jälkeläistä, joka istuu Israelin huoneen valtaistuimella. ¹⁸ Ei myöskään leeviläisten pappien suvusta puutu koskaan miestä, joka uhraa minun edessäni polttouhreja, sytyttää ruokauhreja sekä toimittaa teurasuhrin joka päivä.”

Herra ei riko liittoaan

¹⁹ Jeremialle tuli tämä Herran sana:

²⁰ “Näin sanoo Herra: Jos te voisitte rikkoo minun liittoni päivän ja yön kanssa, niin etteivät päivä ja yö enää tule ajallaan, ²¹ vasta silloin rikkoutuu liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin ettei hänellä

enää ole poikaa, joka hallitsisi kuninkaana hänen valtaistuimellaan. Vasta silloin rikkoutuu liittoni myös palvelijoitteni, leeviläisten pappien, kanssa. ²²Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja minulle palvelusta toimittavat leeviläiset yhtä monilukuisiksi kuin taivaan joukot, joita ei voi laskea, tai kuin meren hiekka, jota ei voi mitata.”

²³Jeremialle tuli tämä Herran sana:

²⁴“Etkö ole huomannut, mitä tämä kansa puhuu: ‘Ne kaksi sukua, jotka Herra valitsi, hän on hylännyt.’ He halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä sitä edes kansana. ²⁵Näin sanoo Herra: Vasta sitten, jos liittoni päivän ja yön kanssa ei enää ole voimassa ja jos en ole säästänyt taivaan ja maan lakeja, ²⁶vasta silloin minä hylkään Jaakobin siemenen ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse heistä Abrahamin, lisäksi ja Jaakobin jälkeläisten hallitsijoita. Totisesti, minä käännän heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.”

Jeremia ilmoittaa Sidkian kohtalon

34¹Kun Baabelin kuningas Nebukadressar, koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki hänen alaisuudessaan olevat valtakunnat ja kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia sen tytärkaupunkeja vastaan, tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

²“Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Mene ja sano Sidkialle, Juudan kuninkaalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Baabelin kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen. ³Sinä et pääse häntä pakoon, vaan sinut otetaan kiinni ja annetaan hänen käsiinsä. Sinä joudut katsomaan Baabelin kuningasta silmästä silmään ja puhumaan kasvatusten hänen kanssaan. Baabeliin sinun on mentävä. ⁴Mutta kuule Herran sana, Sidkia, Juudan kuningas! Herra sanoo sinusta näin: Sinä et kuole miekkaan. ⁵Sinä saat kuolla rauhassa, ja sinulle poltetaan suitsuketta niin kuin sinun isillesi, aikaisemmille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, ja sinua valitetaan: ‘Voi, herra!’ Tämän minä olen puhunut, sanoo Herra.”

⁶Profeetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Jerusalemissa Juudan kuninkaalle Sidkialle, ⁷samaan aikaan kun Baabelin kuninkaan sotajoukko taisteli Jerusalemia ja kaikkia vielä jäljellä olevia Juudan kaupunkeja vastaan, Laakista ja Asekaa vastaan. Nämä olivat jäljellä Juudan linnoitetuista kaupungeista.

Orjien vapautus ja uusi orjuus

⁸Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun kuningas Sidkia oli tehnyt sopimuksen koko kansan kanssa Jerusalemissa siitä, että julistettaisiin vapautus ⁹ja jokainen päästäisi vapaiksi orjansa ja

orjattarensa, heprealaiset miehet ja heprealaiset naiset, eivätkä enää pitäisi heitä orjinaan, eivät ketään juutalaisista veljistään.

¹⁰ Kaikki ruhtinaat ja kansa, jotka olivat tehneet tämän sopimuksen, suostuivat siihen, että jokainen päästäisi vapaaksi orjansa ja orjattarensa eikä enää pitäisi heitä orjinaan. He tottelivat ja päästivät orjat menemään.

¹¹ Myöhemmin he kuitenkin muuttivat mielensä, ottivat takaisin vapaiksi päästämänsä orjat ja orjattaret, ja pakottivat heidät jälleen orjikseen ja orjattarikseen.

¹² Silloin Jeremialle tuli Herralta tämä sana:

¹³ "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Kun minä vein teidän isänne pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä, minä tein liiton heidän kanssaan ja sanoin: ¹⁴ 'Joka seitsemäs vuosi jokaisen teistä tulee päästää vapaaksi heprealainen veljensä, joka on myynyt itsensä teille. Kun hän on palvellut sinua kuusi vuotta, päästä hänet luotasi vapaaksi.' Teidän isänne eivät kuitenkaan kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni. ¹⁵ Nyt te käännytte ja teitte oikein minun silmissäni julistamalla kukin vapautuksen lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni temppelissä, joka

on pyhitetty minun nimelleni. ¹⁶ Sitte te kuitenkin jälleen häpäisitte minun nimeni: jokainen teistä otti takaisin orjansa ja orjattarensa, jotka te olitte päästäneet menemään vapaina minne halusivat, ja pakotitte heidät olemaan orjinanne ja orjattarinanne.

¹⁷ Sen tähden, näin sanoo Herra: Te ette ole totelleet minua, niin että olisitte julistaneet vapautuksen kukin veljelleen ja lähimmäiselleen. Nyt minä julistan teille vapautuksen, sanoo Herra: miekkaan, ruttoon ja nälkään. Minä teen teistä kauhun aiheen kaikille maan valtakunnille.

¹⁸ Minä luovutan miehet, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole tehneet sen liiton sanojen mukaan, jonka he tekivät minun edessäni halkaisten kahtia vasikan ja kulkien sen puolikkaiden välitse. ¹⁹ Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat, hoviherrat ja papit sekä kaiken maan kansan, jotka kulkivat vasikan puolikkaiden välitse, ²⁰ heidät minä luovutan vihallistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja heidän ruumiinsa joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruuaksi. ²¹ Myös Juudan kuninkaan Sidkian ja hänen ruhtinaansa minä annan heidän vihallistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään. Minä annan heidät Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on jo lähtenyt pois teidän

kimpustanne. ²² Katso, minä annan käskyn, sanoo Herra, ja tuon heidät takaisin tämän kaupungin luo sotiin, ja he valloittavat ja polttavat sen. Minä teen Juudan kaupungeista niin autioita, ettei niissä ole ainoatakaan asukasta.”

Reekabilaiset esikuvana

35 ¹ Sana, joka tuli Jeremialle Herralta Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, päivinä: ² “Mene reekabilaisten luo, puhu heille ja tuo heidät Herran temppeeliin, johonkin sen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi.”

³ Niin minä hain Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojanpojan sekä hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa ja kaikki muutkin reekabilaiset. ⁴ Minä vein heidät Herran temppeeliin, Jumalan miehen Haananin, Jigdaljan pojan, poikien huoneeseen, joka on päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella. ⁵ Minä asetin reekabilaisten eteen täysiä viiniruukkuja ja maljoja ja sanoin heille: “Juokaa viiniä.”

⁶ Mutta he vastasivat: “Me emme juo viiniä, sillä meidän isämme Joonadab, Reekabin poika, on antanut meille käskyn: ‘Älkää koskaan juoko viiniä, te ja teidän jälkeläisenne. ⁷ Älkää myöskään rakentako taloja, älkää kylväkö siementä älkääkä

istuttako viinitarhoja; älköön teillä olko sellaisia. Asukaa sen sijaan teltoissa koko elinaikanne, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa asutte muukalaisina.’ ⁸ Me olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille, Reekabin pojalle, kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä. Me emme juo viiniä koko elinaikanamme, emme me eivätkä vaimomme, poikamme tai tyttäremme. ⁹ Me emme myöskään rakenna asunnoiksemme taloja, eikä meillä ole viinitarhoja eikä peltoja, emmekä me kylvä viljaa. ¹⁰ Me asumme teltoissa ja olemme kuuliaisia isällemme Joonadabille kaikessa, mitä hän on käskenyt meidän tehdä. ¹¹ Mutta kun Nebukadressar, Baabelin kuningas, hyökkäsi maahan, me sanoimme: ‘Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin kaldealaisten ja aramilaisten sotajoukkoja pakoon.’ Niin me asetuimme asumaan Jerusalemiin.”

¹² Silloin Jeremialle tuli tämä Herra sana:

¹³ “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: Ettekö vihdoin ota opiksenne ja kuuntele minun sanojani? sanoo Herra. ¹⁴ Joonadabin, Reekabin pojan sanoja, joilla hän kielsi poikiaan juomasta viiniä, kyllä noudatetaan. Hänen jälkeläisensä eivät ole juoneet viiniä tähän päivään asti, sillä

he ovat kuuliaisia isänsä käskylle. Mutta minua te ette ole kuunnelleet, vaikka minä olen puhunut teille varhaisista ajoista alkaen. ¹⁵ Minä olen varhaisista ajoista alkaen lähettänyt luoksenne kaikki palvelijani, profeetat, sanomaan: ‘Palatkaa kukin pahalta tieltänne ja tehkää hyviä tekoja. Älkää seuratko muita jumalia älkääkä palvelko niitä, niin te saatte asua siinä maassa, jonka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.’ Mutta te ette ole kallistaneet korvaanne minun puheelleni ettekä kuunnelleet minua. ¹⁶ Joonadabin, Reekabin pojan, jälkeläiset ovat kyllä täyttäneet isänsä käskyn, jonka hän heille antoi, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua. ¹⁷ Sen tähden, näin sanoo Herra, sotajoukkojen Jumala, Israelin Jumala: Nyt minä annan Juudaa ja kaikkia Jerusalemin asukkaita kohdata kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuunnelleet, kun minä puhuin heille, eivätkä vastanneet, kun minä kutsuin heitä.”

¹⁸ Mutta reekabilaisten suvulle Jeremia sanoi: “Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Koska te olette olleet kuuliaisia isänne Joonadabin käskylle, noudattaneet kaikkia hänen ohjeitaan ja tehneet aivan niin kuin hän on teitä käsenyt, ¹⁹ sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Joonadabin,

Reekabin pojan, suvusta ei koskaan puutu miestä, joka on minun palveluksessani.”

Baaruk kirjoittaa Jeremian sanat kirjakääröön

36 ¹ Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena tuli Jeremialle Herralta tämä sana:

² “Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka minä olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista muista kansoista siitä päivästä lähtien, jona minä aloin puhua sinulle, Joosian päivistä aina tähän päivään saakka. ³ Ehkäpä Juudan heimo, jokainen heistä, kääntyy pois pahalta tieltään, kun he kuulevat kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka minä aion heille tuottaa. Silloin minä annan anteeksi heidän pahat tekonsa ja syntinsä.”

⁴ Jeremia kutsui Baarukin, Neerian pojan, ja Baaruk kirjoitti kirjakääröön hänen sanelunsa mukaan kaikki ne sanat, jotka Herra oli hänelle puhunut. ⁵ Sitten Jeremia antoi Baarukille käskyn sanoen: “Minut on estetty, en voi mennä Herran temppeliin. ⁶ Mene sinä ja lue koko kansan kuullen Herran temppelessä paastopäivänä Herran sanat kirjakääröstä, johon olet kirjoittanut ne minun saneluni mukaan. Sinun on luettava ne koko Juudalle, kaikille, jotka ovat tulleet tänne kaupungeistaan. ⁷ Ehkäpä he

lankeavat maahan anomaan armoa Herran edessä ja kääntyvät kukin pahalta tieltään, sillä suuri on Herran viha ja kiivaus, jolla Herra on uhanut tätä kansaa.”

⁸ Baaruk, Neerian poika, teki aivan niin kuin profeetta Jeremia oli häntä käskenyt. Hän luki kirjasta Herran sanat Herran temppelissä. ⁹ Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, viidennen vuoden yhdeksännessä kuussa oli julistettu paasto Herran edessä kaikille Jerusalemin asukkaille ja kaikelle Juudan kaupungeista Jerusalemiin tulleelle kansalle. ¹⁰ Silloin Baaruk luki kirjasta Jeremian sanat kaiken kansan kuunnellessa Herran temppelin ylemmässä esipihassa, kirjuri Gemarjan, Saafanin pojan, huoneen kohdalla Herran temppelin uuden portin ovella.

¹¹ Kun Miika, Saafanin pojan Gemarjan poika, oli kuullut kaikki Herran sanat, jotka luettiin kirjasta, ¹² hän meni alas kuninkaanlinnaan, kirjurin huoneeseen. Siellä istuivat kaikki päämiehet, kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarja, Saafanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut päämiehet. ¹³ Miika kertoi heille kaiken, mitä oli kuullut Baarukin lukevan kirjasta kansan kuunnellessa.

¹⁴ Silloin kaikki päämiehet lähettivät Baarukin luokse Jehudin,

Netanjan pojan. Netanja oli Selemjan poika ja tämä Kuusin poika. Päämiehet käskivät sanoa: ”Ota mukaasi kirjakäärö, josta luit kansalle, ja tule tänne.” Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakäärön käteensä ja meni heidän luokseen. ¹⁵ He sanoivat hänelle: ”Istu ja lue se, niin me kuuntelemme.” Silloin Baaruk luki sen heille. ¹⁶ Kuultuaan kaiken he katsoivat toisiinsa peloissaan ja sanoivat Baarukille: ”Meidän täytyy ilmoittaa kaikki nämä asiat kuninkaalle.” ¹⁷ He sanoivat vielä Baarukille: ”Kerrothan meille, kuinka sinä kirjoitit kaikki nämä sanat hänen suustaan.” ¹⁸ Baaruk vastasi: ”Hän itse saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella tähän käärröön.” ¹⁹ Silloin päämiehet sanoivat Baarukille: ”Menkää ja piiloutukaa, sinä ja Jeremia, niin ettei kukaan saa tietää, missä te olette!” ²⁰ Päämiehet menivät kuninkaan luo esipihaan mutta jättivät kirjakäärön kirjuri Elisaman haltuun hänen huoneeseensa. Sitten he ilmoittivat kuninkaalle koko asian.

Joojakim polttaa kirjakäärön

²¹ Silloin kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakääröä, ja tämä haki sen kirjuri Elisaman huoneesta. Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen ympärillään seisovien

päämiesten kuunnellessa. ²² Kuningas istui talvipalatsissa, ja hänen edessään olevassa hiilipannussa paloi tuli, koska oli yhdeksäs kuukausi. ²³ Aina kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä palstaa, kuningas leikkasi ne irti kirjurinveitsellä ja viskasi tuleen, joka oli hiilipannussa, kunnes koko kirjakäärö oli palanut hiilipannun tuleessa. ²⁴ Mutta ei kuningas eikä kukaan hänen palvelijoistaan, jotka kuulivat kaikki nämä asiat, pelästynyt eikä reväissyt vaatteitaan. ²⁵ Kuningas ei myöskään kuunnellut, vaikka Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät häneltä hartaasti, ettei hän polttaisi kirjakääröä. ²⁶ Sitten hän käski kuninkaanpojan Jerahmeelin ja Serajan, Asrielin pojan ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottaa kiinni kirjuri Baarukin ja profeetta Jeremian, mutta Herra kätki heidät.

Uusi, ankarampi kirjakäärö

²⁷ Kun kuningas oli polttanut kirjakäärön – sanat, jotka Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelun mukaan – tuli Jeremialle tämä Herran sana: ²⁸ ”Ota itsellesi toinen kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olivat edellisessä kirjakäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti. ²⁹ Sano sitten Juudan kuninkaalle Joojakimille: Näin sanoo Herra: Sinä olet polttanut tämän kirjakäärön ja sanonut: ‘Miksi olet kirjoittanut siihen näin: Baabelin kuningas tulee ja

hävittää tämän maan ja sen ihmiset ja eläimet?’ ³⁰ Sen tähden, näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei tule olemaan jälkeläistä, joka istuisi Daavidin valtaistuimella. Hänen ruumiinsa viskataan virumaan päivän helteessä ja yön kylmyydessä. ³¹ Minä rankaisen häntä ja hänen jälkeläisiään ja palvelijoitaan heidän pahoista teoistaan. Minä tuotan heille sekä Jerusalemin asukkaille ja Juudan miehille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut eivätkä he ole kuunnelleet.”

³² Sitten Jeremia otti uuden kirjakäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle. Tämä kirjoitti siihen Jeremian sanelun mukaan kaiken, mitä oli ollut Juudan kuninkaan Joojakimin polttamassa kirjassa, ja vielä paljon muitakin samankaltaisia asioita.

Jeremia varoittaa Sidkiaa

37 ¹ Sidkia, Joosian poika, tuli kuninkaaksi Konjan, Joojakimin pojan, sijaan, kun Baabelin kuningas Nebukadressar asetti hänet kuninkaaksi Juudan maahan. ² Mutta ei hän, eivät hänen palvelijansa eikä maan kansa totelleet Herran sanoja, jotka hän puhui profeetta Jeremian kautta. ³ Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Juukalin, Selemjan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan

pojan, profeetta Jeremian luo ja käski sanoa: "Rukoile meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme." ⁴Jeremia sai siihen aikaan liikkuu vapaasti kansan keskellä, sillä häntä ei ollut vielä pantu vankeuteen.

⁵Faraon sotajoukko oli lähtenyt liikkeelle Egyptistä. Kun kaldealaiset, jotka piirittivät Jerusalemiä, saivat tiedon siitä, he lähtivät pois Jerusalemin kimpusta. ⁶Silloin profeetta Jeremialle tuli tämä Heran sana:

⁷"Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sanokaa Juudan kuninkaalle, joka on lähettänyt teidät luokseni kysymään minulta neuvoa: Katso, faraon sotajoukko, joka on lähtenyt teidän avuksenne, palaa takaisin maahansa Egyptiin. ⁸Sitten kaldealaiset palaavat sotimaan tätä kaupunkia vastaan, ja he valloittavat ja polttavat sen. ⁹Näin sanoo Herra: Älkää pettäkö itseänne sanoen: 'Kyllä kaldealaiset lähtevät pois meidän kimpustamme.' Eivät he lähde. ¹⁰Vaikka te voittaisitte koko teitä vastaan sotivan kaldealaisen sotajoukon ja heistä jäisi jäljelle vain muutama haavoittunut mies, jokainen heistäkin lähtisi liikkeelle teltastaan ja he polttaisivat tämän kaupungin."

Jeremia joutuu vankeuteen

¹¹Kun kaldealaisten sotajoukko oli faraon sotajoukon vuoksi lähtenyt pois Jerusalemiä piirittämästä, ¹²Jeremia yritti lähteä Jerusalemistä ja mennä Benjaminin maahan ottaakseen osaa perinnönjakoon sikäläisen kansan keskuudessa. ¹³Kun hän tuli Benjamininportille, siellä oleva vartiopäällikkö, nimeltään Jiiria, Hananjan pojan Selemjan poika, pysäytti profeetta Jeremian ja sanoi: "Sinä aiot mennä kaldealaisten puolelle!" ¹⁴Jeremia vastasi: "Se on vale! En minä aio mennä kaldealaisten puolelle." Mutta Jiiria ei kuunnellut Jeremiaa vaan otti hänet kiinni ja vei päälliköiden luo. ¹⁵He vihastuivat Jeremiaan, löivät häntä ja panivat hänet vankeuteen kirjuri Joonatanin taloon, sillä he olivat tehneet siitä vankilan. ¹⁶Näin Jeremia joutui vankiluolan selliin ja jäi sinne kauaksi aikaa.

Jeremian vankeutta lievennetään

¹⁷Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan Jeremian. Kuningas kysyi häneltä salaa linnassaan: "Onko sinulla sanaa Herralta?" Jeremia vastasi: "On." Hän jatkoi: "Sinut annetaan Baabelin kuninkaan käsiin!" ¹⁸Jeremia sanoi vielä kuningas Sidkialle: "Mitä syntiä minä olen tehnyt sinua, sinun palvelijoitasi tai tätä kansaa vastaan, kun te olette panneet minut vankilaan?" ¹⁹Missä ovat

nyt teidän profeettanne, jotka profetoivat teille, ettei Baabelin kuningas hyökkää teidän eikä tämän maan kimppuun? ²⁰ Jospa nyt kuuntelisit, herrani, kuningas, ja sallisit pyyntöni langeta eteesi! Älä lähetä minua takaisin kirjuri Joonatanin taloon, etten kuolisi siellä.”

²¹ Silloin kuningas Sidkia käski pittää Jeremiaa vangittuna päävartion pihassa, ja hänelle annettiin leipä päivässä Leipurienkadulta, kunnes kaikki leipä oli loppunut kaupungista. Niin Jeremia jäi päävartion pihaan.

Jeremia heitetään vesisäiliöön

38 ¹ Sefatja, Mattanin poika, Gedalja, Pashurin poika, Juukal, Selemjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat Jeremian sanovan kaikelle kansalle:

² ”Näin sanoo Herra: Joka jää tähän kaupunkiin, se kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka menee kaldealaisten luo, saa elää ja pittää henkensä saaliinaan. ³ Näin sanoo Herra: Tämä kaupunki joutuu Baabelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja se valloitetaan.”

⁴ Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: ”Tämä mies on surmattava, sillä kun hän puhuu tuolla tavoin, hän saa herpoamaan tässä kaupungissa vielä jäljellä olevien sotilaiden ja koko muun kansan kädet. Tämä mies ei tavoittele tämän kansan menestystä vaan onnettomuutta.”

⁵ Kuningas Sidkia vastasi: ”Hän on teidän käsissänne; eihän kuningas teille mitään voi.” ⁶ Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vankilan pihassa. He laskivat Jeremian köysillä alas. Säiliössä ei ollut silloin vettä vaan pelkkää liejua, ja Jeremia vajosi liejuun.

Jeremia vedetään ylös vesisäiliöstä

⁷ Ollessaan kuninkaanlinnassa kuusilainen hoviherra Ebed-Melek sai kuulla, että miehet olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Kuningas istui silloin Benjamininportilla. ⁸ Ebed-Melek lähti kuninkaanlinnasta ja puhui kuninkaalle: ⁹ ”Herrani, kuningas! Nuo miehet ovat tehneet pahoin kaikessa, mitä ovat tehneet profeetta Jeremialle, jonka he ovat heittäneet vesisäiliöön. Siellä hän kuolee nälkään, eihän kaupungissakaan enää ole leipää.”

¹⁰ Silloin kuningas antoi kuusilaiselle Ebed-Melekillä tämän käskyn: ”Ota täältä mukaasi kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia säiliöstä, ennen kuin hän kuolee.” ¹¹ Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni kuninkaanlinnan aarrekammion alla olevaan varastoon, otti sieltä rikkinäisiä ja kuluneita vaateriepuja ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön. ¹² Kuusilainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle:

“Pane nämä kuluneet vaaterievut kainaloihisi köysien alle.” Jeremia teki niin. ¹³ Miehet vetivät hänet köysillä ylös ja nostivat vesisäiliöstä. Jeremia jäi päävartion pihaan.

Sidkia kysyy salaa Jeremialta neuvoa

¹⁴ Kuningas Sidkia lähetti hake-
maan profeetta Jeremian luok-
seen Herran temppelin kolman-
teen sisäänkäyntiin. Kuningas sa-
noi Jeremialle: “Minä kysyn sinulta
yhtä asiaa. Älä salaa minulta mi-
tään.” ¹⁵ Jeremia vastasi Sidkialle:
“Jos minä ilmoitan sinulle jotakin,
sinä surmautat minut, ja jos annan
sinulle neuvon, sinä et kuuntele mi-
nua.” ¹⁶ Kuningas Sidkia vannoi kah-
den kesken Jeremialle: “Niin totta
kuin Herra elää, joka on antanut
meille tämän elämän, minä en si-
nua surmauta enkä anna sinua nii-
den miesten käsiin, jotka tavoittele-
vat henkeäsi.”

¹⁷ Silloin Jeremia sanoi Sidkialle:
“Näin sanoo Herra, sotajoukkojen
Jumala, Israelin Jumala: Jos sinä me-
net Baabelin kuninkaan sotapääl-
liköiden luo, sinun henkesi säilyy
eikä tätä kaupunkia polteta. Sinä ja
perheesi saatte elää. ¹⁸ Mutta ellet
mene Baabelin kuninkaan sotapääl-
liköiden luo, tämä kaupunki anne-
taan kaldealaisten käsiin ja he polt-
tavat sen. Sinäkään et pääse heiltä
pakoon.”

¹⁹ Kuningas Sidkia sanoi
Jeremialle: “Minä pelkään, että

minut annetaan kaldealaisten
puolelle menneiden juutalaisten
käsiin ja he pitävät minua
pilkkanaan.” ²⁰ Jeremia vastasi:
“Ei anneta. Kuuntele vain Herran
ääntä, kuuntele, mitä minä sinulle
puhun, niin sinun käy hyvin
ja henkesi säilyy. ²¹ Mutta jos
kieltäydyt lähtemästä, niin tämän
on Herra minulle näyttänyt:

²² Kaikki naiset, jotka ovat jäl-
jellä Juudan kuninkaan linnassa, vie-
dään Baabelin kuninkaan päälliköi-
den luo, ja silloin he sanovat:

‘He ovat viettelleet sinut
ja päässeet sinusta voitolle,
nuo sinun liittolaisesi.
Kun jalkasi vajosivat liejuun,
he vetäytyivät pois.’

²³ Kaikki vaimosi ja lapsesi viedään
kaldealaisten luo, etkä sinäkään
pääse kaldealaisia pakoon, vaan
Baabelin kuninkaan käsi tarttuu si-
nuun. Sinun syystäsi tämä kaupunki
poltetaan.”

²⁴ Silloin Sidkia sanoi Jeremialle:
“Älköön kukaan saako tietää näistä
asioista, muuten sinä kuolet.
²⁵ Mutta jos ruhtinaat saavat kuulla,
että minä olen puhunut sinun kans-
sasi, he tulevat ehkä luoksesi ja sa-
novat sinulle: ‘Ilmoita meille, mitä
olet puhunut kuninkaalle ja mitä ku-
ningas on puhunut sinulle. Älä salaa
meiltä mitään, tai me surmaamme
sinut.’ ²⁶ Sano heille silloin: ‘Minä
anoin kuninkaalta armoa, ettei hän

lähettäisi minua takaisin Joonatanin taloon, kuolemaan sinne.”

²⁷ Kaikki ruhtinaat tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä asiasta, ja hän vastasi heille aivan niin kuin kuningas oli käskenyt hänen puhua. Niin he vaikenivat ja jättivät hänet rauhaan, sillä mitään ei ollut tullut heidän tietoonsa. ²⁸ Jeremia jäi päävartion pihaan siihen päivään asti, jona Jerusalemin valloitettiin.

JERUSALEM VALLOITETAAN, 39

Sidkia vangitaan ja sokaistaan

39 ¹ Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksännen hallitusvuoden kymmenennessä kuussa Baabelin kuningas Nebukadressar hyökkäsi kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin kimppeen ja saartoi sen. ² Kaupunki vallattiin Sidkian yhdenkymmenen vuotena, sen neljänneksen kuuden yhdeksäntenä päivänä. ³ Silloin kaikki Baabelin kuninkaan päämiehet tulivat ja istuutuivat Keskiporttiin: Neergal-Sareser, Samgar-Nebo, hoviherrojen päällikkö Sarsekim, tietäjien päällikkö Neergal-Sareser ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet.

⁴ Kun Sidkia, Juudan kuningas, ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat. He lähtivät

yöllä kaupungista kuninkaan puutarhan kautta muurien välisestä portista kohti aromaata. ⁵ Mutta kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon aroilla. Kaldealaiset ottivat hänet kiinni ja veivät hänet Riblaan, Hamatin maahan, Baabelin kuninkaan Nebukadressarin eteen, ja tämä julisti hänelle tuomion. ⁶ Baabelin kuningas teurastutti Sidkian pojat Riblassa hänen silmiensä edessä. Myös kaikki Juudan ylimykset Baabelin kuningas teurastutti. ⁷ Hän antoi sokaista Sidkian silmät ja kahlita hänet vaskikahleisiin viedäkseen hänet Baabeliin.

⁸ Kaldealaiset polttivat kuninkaanlinnan ja kansan talot ja hajottivat Jerusalemin muurit. ⁹ Kaupungissa jäljellä olevan kansan sekä ne, jotka olivat menneet kaldealaisten puolelle, kaikki, jotka olivat jäljellä kansasta, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. ¹⁰ Kansan köyhimmät, ne, jotka eivät omistaneet mitään, henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan jätti Juudan maahan ja antoi heille sinä päivänä viinitarhoja ja peltoja.

Jeremia vapautetaan

¹¹ Baabelin kuningas Nebukadressar oli antanut Nebusaradalle, henkivartijoiden

päällikölle, Jeremiasta tämän käskyn: ¹²”Käske noutaa Jeremia ja pidä hänestä hyvää huolta. Älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle aivan niin kuin hän itse sinulle sanoo.”

¹³ Silloin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, Nebusasban, hoviherrojen päällikkö, Neergal-Sareser, tietäjien päällikkö, ja kaikki muut Baabelin kuninkaan päämiehet lähettivät ¹⁴ noutamaan Jeremian päävartion pihasta. He antoivat hänet Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan, huostaan, että tämä veisi hänet kotiin. Niin Jeremia jäi kansan keskuuteen.

Herran lupaus Ebed-Melekille

¹⁵ Jeremialle oli tullut tämä Herran sana, kun hän oli ollut suljetuna päävartion pihaan: ¹⁶”Mene ja sano kuusilaiselle Ebed-Melekille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä toteutan sanani tämän kaupungin onnettomuudeksi eikä onneksi. Minun sanani toteutuvat silmiesi edessä sinä päivänä. ¹⁷ Mutta sinut minä pelastan sinä päivänä, sanoo Herra. Sinä et joudu niiden miesten käsiin, joita sinä pelkää, ¹⁸ sillä minä pelastan sinut etkä sinä kaadu miekkaan. Sinä saat pitää henkesi saaliinasi, koska turvasit minun, sanoo Herra.”

JERUSALEMIN VALLOITUKSEN JÄLKEEN, 40 – 45

Jeremia siirtyy Mispaan

40 ¹ Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan oli päästänyt hänet lähtemään Raamasta. Hän oli ollut kahleilla sidottuna kaikkien Baabeliin vietävien Jerusalemin ja Juudan pakkosiirtolaisten joukossa, mutta Nebusaradan otti hänet sieltä pois.

² Henkivartijoiden päällikkö otti Jeremian erilleen ja sanoi hänelle: ”Herra, sinun Jumalasi, uhkasi tätä paikkaa tällaisella onnettomuudella. ³ Herra on nyt antanut onnettomuuden tulla ja on tehnyt niin kuin hän on puhunut, sillä te olette tehneet syntiä Herraa vastaan ettekä ole kuunnelleet hänen ääntään. Siksi tämä on tapahtunut teille. ⁴ Nyt minä päästän sinut kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos näet hyväksi tulla minun kansani Baabeliin, niin tule, ja minä pidän sinusta huolen. Mutta jos et näe hyväksi tulla kanssani Baabeliin, älä tule. Koko maa on edessäsi; mene, minne näet hyväksi ja oikeaksi mennä.”

⁵ Kun Jeremia ei heti lähtenyt, Nebusaradan sanoi: ”Mene Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin

pojanpojan, luo. Hänet Baabelin kuningas on asettanut Juudan kaupunkien käskynhaltijaksi. Jää hänen luokseen kansan keskuuteen tai mene, minne vain näet oikeaksi mennä.” Henkivartijoiden päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja päästi hänet menemään.⁶ Jeremia saapui Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan ja jäi asumaan maahan jääneen kansan keskuuteen.

Gedalja Juudan käskynhaltijana

⁷ Kaikki maaseudulla olevat sotaväen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Baabelin kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, käskynhaltijaksi maahan ja jättänyt hänen haltuunsa miehet, vaimot ja lapset, ne maan köyhät, joita ei ollut siirretty Baabeliin.⁸ Silloin päälliköt – Ismael, Netanjan poika, Joohanen ja Joonatan, Kaareahin pojat, Seraja, Tanhumetin poika, netofalaisen Eefain pojat ja Jesanja, maakatilaisen poika – tulivat miehineen Gedaljan luo Mispaan.⁹ Gedalja, Saafanin pojan Ahikamin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen näin: ”Älkää pelätkö palvella kaldealaisia. Jääkää maahan asumaan ja palvelkaa Baabelin kuningasta, niin teidän käy hyvin.¹⁰ Minä itse asun Mispassa palvellakseni kaldealaisia, jotka tulevat meidän luoksemme. Ja te, kootkaa viiniä, hedelmiä ja

öljyä, varastoikaa ne astioihinne ja asukaa kaupungeissanne, jotka olette ottaneet haltuunne.”

¹¹ Myös kaikki Mooabissa, ammonilaisten keskuudessa ja Edomissa sekä kaikissa muissa maissa asuvat juutalaiset saivat kuulla, että Baabelin kuningas oli jättänyt Juudaan jäännöksen ja asettanut sille käskynhaltijaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojanpojan.¹² Silloin kaikki nämä juutalaiset palasivat Juudan maahan kaikista paikoista, joihin heidät oli karkotettu. He tulivat Gedaljan luo Mispaan. He korjasivat hyvin suuren viini- ja hedelmäsadon.

¹³ Joohanen, Kaareahin poika, ja kaikki muut maaseudulla olevat sotaväen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispaan.¹⁴ Ja sanoivat hänelle: ”Tiedätkö sinä, että ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinut kuoliaaksi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä.¹⁵ Silloin Joohanen, Kaareahin poika, sanoi Gedaljalle Mispassa salaa näin: ”Minäpä menen ja lyön kuoliaaksi Ismaelin, Netanjan pojan, kenenkään tietämättä. Miksi hän saisi lyödä sinut kuoliaaksi, niin että kaikki juutalaiset, jotka ovat kokoontuneet sinun luoksesi, hajaantuvat ja Juudan kansan jäännös tuhoutuu?”

¹⁶ Mutta Gedalja, Ahikamin poika, vastasi Joohananille, Kaareahin pojalle: ”Älä tee sitä, sillä sinä puhut valhetta Ismaelistä.”

Gedaljan murha

41 ¹ Seitsemännessä kuussa tuli Ismael, Elisaman pojan Netanjan poika, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan lähimpiä miehiä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispaan mukanaan kymmenen miestä. Siellä he aterioivat yhdessä. ² Sitten Ismael, Netanjan poika, ja hänen kanssaan tulleet kymmenen miestä nousivat ja surmasivat miekalla Gedaljan, Saafanin pojan Ahikamin pojan. Näin Ismael surmasi miehen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut käskynhaltijaksi maahan. ³ Ismael surmasi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan luona Mispassa, sekä kaldealaiset sotilaat, jotka sieltä tavattiin.

⁴ Gedaljan surmaamisen jälkeisenä päivänä, kun kukaan ei vielä sitä tiennyt, ⁵ tuli Sikemistä, Siilosta ja Samariasta kahdeksankymmentä miestä parrat leikattuina, vaatteet reväistynä ja iho viilleltynä. Heillä oli mukanaan ruokauhreja ja suit-suketta vietäväksi Herran temppeliin. ⁶ Ismael, Netanjan poika, lähti Mispasta heitä vastaan ja itki koko ajan kulkiessaan. Kun hän kohtasi heidät, hän sanoi heille: ”Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo.”

⁷ Mutta kun he olivat tulleet keskelle kaupunkia, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, tappoivat heidät ja heittivät vesisäiliöön. ⁸ Mutta heidän joukossaan oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: ”Älä surmaa meitä, sillä meillä on kedolla kätkössä vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa.” Niin hän jätti heidät eloon eikä surmannut heitä heidän veljiensä kanssa.

⁹ Vesisäiliö oli kuningas Aasan teettämä Israelin kuninkaan Baesan hyökkäyksen varalta. Siihen vesisäiliöön Ismael heitti niiden miesten ruumiit, jotka hän oli surmannut samoin kuin Gedaljan. Ismael, Netanjan poika, täytti vesisäiliön surmatuilla.

Ismael pakenee ammonilaisten luo

¹⁰ Sitten Ismael otti vangiksi kaikki, jotka olivat kansasta jäljellä Mispassa, kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispaan jäljelle jääneen väen, jonka käskynhaltijaksi Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Ismael, Netanjan poika, otti vangiksi ja lähti kulkemaan ammonilaisten luo.

¹¹ Kun Joohanana, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, saivat kuulla kaikesta pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt, ¹² he

ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He tavoittivat hänet Gibeonissa olevan suuren vesilammikon luona. ¹³ Kun kaikki väki, joka oli Ismaelin mukana, näki Joohanenin, Kaareahin pojan ja hänen kanssaan olevat sotaväen päälliköt, he ilahtuivat, ¹⁴ ja koko väki, jonka Ismael oli ottanut Mispasta vangiksi, kääntyi takaisin ja meni Joohanenin, Kaareahin pojan, puolelle. ¹⁵ Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa Joohananilta pakoon ja meni ammonilaisten luo.

Mispan asukkaat aikovat paeta Egyptiin

¹⁶ Joohanen, Kaareahin poika, ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat haltuunsa kaiken jäljelle jääneen väen. Joukossa oli miehiä, sotilaita, naisia ja lapsia ja hoviherroja, jotka Ismael, Netanjan poika, oli vienyt Mispasta murhattuaan Gedaljan, Ahikamin pojan. Heidät Joohanen toi takaisin Gibeonista. ¹⁷ He menivät Geerut-Kimhamiin, joka on lähellä Beetlehemia. Sieltä he aikoivat lähteä Egyptiin ¹⁸ kaldealaisia pakoon. He pelkäsivät näitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli murhannut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

Jeremialta kysytään neuvoa

42 ¹ Silloin astuivat esiin Joohanen, Kaareahin poika, Jesanja, Hoosajan poika, ja kaikki muut sotaväen päälliköt sekä kaikki kansa pienimmästä suurimpaan ² ja sanoivat profeetta Jeremialle: ”Saakoon pyyntömme langeta sinun eteesi, ja rukoile Herraa, Jumalaasi, meidän puolestamme, kaikkien jäljellä olevien puolesta. Onhan meitä lukuisasta kansasta jäänyt jäljelle vain vähän, niin kuin omin silmin näet. ³ Ilmoittakoon Herra, sinun Jumalasi, meille tien, jota meidän on kuljettava ja mitä meidän on tehtävä.”

⁴ Profeetta Jeremia vastasi heille: ”Olen kuullut pyyntönne. Kyllä minä rukouilen Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin te pyydätte, ja kaiken, mitä Herra vastaa, minä ilmoitan teille. En salaa teiltä mitään.” ⁵ He sanoivat Jeremialle: ”Olkoon Herra varma ja luotettava todistaja meitä vastaan, ellemme tee aivan sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi. ⁶ Olkoonpa sana sitten hyvä tai paha, me kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä, hänen, jonka luokse me sinut lähettämme, että meidän kävisi hyvin, kun kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä.”

*Jeremia varoittaa kansaa
menemästä Egyptiin*

⁷ Kymmenen päivän kuluttua tuli Herran sana Jeremialle. ⁸ Hän kutsui silloin luokseen Joohanenin, Kaareahin pojan ja kaikki sotaväen päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, sekä koko kansan pienimmästä suurimpaan.

⁹ Hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, jonka luokse te lähetitte minut, jotta minä veisin teidän rukouksenne hänen eteensä: ¹⁰ Jos te jätte asumaan tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajoja, istutan teidät enkä revi pois, sillä minä kadun onnettomuutta, jonka olen tuottanut teille. ¹¹ Älkää pelätkö Baabelin kuningasta; nythän te pelkääte häntä. Älkää pelätkö häntä, sanoo Herra, sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen käsistään. ¹² Minä osoitan teille laupeutta, niin että hän armahtaa teitä ja antaa teidän palata omaan maahanne.

¹³ Mutta jos te sanotte: 'Me emme jää tähän maahan' ettekä kuuntele Herran, teidän Jumalanne, ääntä ¹⁴ vaan sanotte: 'Ei, me lähdemme Egyptin maahan, jossa meidän ei tarvitse nähdä sotaa, ei kuulla pasuunan ääntä eikä kärsiä leivän nälkää – siellä me tahdomme asua', ¹⁵ niin kuulkaa nyt Herran sana, te Juudan jäännös: Näin sanoo Herra

Sebaot, Israelin Jumala: Jos te todelta suuntaatte kulkunne Egyptiä kohti ja menette sinne asumaan muukalaisina, ¹⁶ niin miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teidät sieläkin, Egyptin maassa, ja nälkä, josta te olette huolissanne, seuraa kintereillänne Egyptiin, ja sinne te kuolette. ¹⁷ Jokainen, joka suuntaa kulkunsa Egyptiä kohti asuakseen siellä muukalaisena, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon. Ainoaakaan ei pääse pakoon eikä pelastu siitä onnettomuudesta, jonka minä heille tuotan.

¹⁸ Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Niin kuin minun vihani ja kiivauteni vuodatettiin Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun kiivauteni vuotaa teidän päällenne, jos te menette Egyptiin. Silloin teistä tulee kirous ja kauhistus ja nimestänne kiroussana ja häväistys, ettekä te enää saa nähdä tätä paikkaa. ¹⁹ Herra on puhunut teille, te Juudan jäännös, ja sanonut: 'Älkää menkö Egyptiin.' Tietäkää siis varmasti, että minä olen tänä päivänä varoittanut teitä. ²⁰ Te petitte itseänne, kun lähetitte minut Herran, teidän Jumalanne, luo ja sanoitte: 'Rukoile puolestamme Herraa, Jumalaamme, niin me teemme kaiken, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo ja minkä sinä meille ilmoitat.' ²¹ Minä olen sen tänä päivänä teille ilmoittanut,

mutta te ette ole kuunnelleet Her-
ran, teidän Jumalanne, ääntä, ette
mitään siitä, mitä hän on lähettänyt
minut teille puhumaan. ²²Tietäkää
siis nyt varmasti, että te kuolette
miekkaan, nälkään ja ruttoon siinä
paikassa, jonne te haluatte mennä
asumaan muukalaisina.”

Kansa lähtee Egyptiin

43 ¹Kun Jeremia oli puhunut
koko kansalle kaikki ne sa-
nat, jotka Herra, heidän Juma-
lansa, oli lähettänyt hänet pu-
humaan heille, ²Asarja, Hoosajan
poika, ja Joohanana, Kaareahin poika,
ja kaikki muut julkeat miehet sanoi-
vat Jeremialle: ”Sinä puhut valhetta!
Ei Herra, meidän Jumalamme, ole
lähettänyt sinua sanomaan: ’Älkää
menkö Egyptiin muukalaisina asu-
maan.’” ³Baaruk, Neerian poika yl-
lyttää sinut meitä vastaan, että jou-
tuisimme kaldealaisten käsiin tapet-
taviksi tai että meidät vietäisiin pak-
kosiirtolaisuuteen Baabeliin.”

⁴Joohanana, Kaareahin poika ja
kaikki sotapäälliköt ja koko kansa
eivät kuunnelleet Herran ääntä,
niin että olisivat jääneet Juu-
dan maahan asumaan. ⁵Sen si-
jaan Joohanana, Kaareahin poika, ja
kaikki sotavaen päälliköt ottivat mu-
kaansa Juudan koko jäännöksen,
joka oli palannut asumaan Juu-
dan maahan kaikkien kansakun-
tien keskuudesta, jonne heidät oli
karkotettu. ⁶Joukossa oli miehiä,

naisia ja lapsia, kuninkaantytöt
ja kaikki väki, jonka Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö, oli jät-
tänyt Gedaljan, Ahikamin pojan,
Saafanin pojanpojan, huostaan.
Mukaan otettiin myös profeetta
Jeremia ja Baaruk, Neerian poika.
⁷Näin kansa ei kuunnellut Herran
ääntä vaan lähti Egyptin maahan ja
saapui Tahpanheeseen.

Jeremia profetoi Egyptin tuhon

⁸Tahpanheessa Jeremialle tuli
tämä Herran sana:

⁹”Ota suuria kiviä ja kätke
ne Juudan miesten nähdessä
muurilaastiin tiilikiveykseen, joka
on faraon linnan oven edustalla
Tahpanheessa. ¹⁰Sano heille:
Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala: Katso, minä lähetän nouta-
maan palvelijani Nebukadressarin,
Baabelin kuninkaan, ja asetan
hänen valtaistuimensa näiden
kivien päälle, jotka minä olen
käskenyt kätkeä, ja hän levittää
valtaistuinkatoksensa niiden
yli. ¹¹Hän tulee ja lyö Egyptin
maata: joka on ruton oma, se
kuolee ruttoon, joka vankeuden,
se joutuu vankeuteen, joka
miekan, se kaatuu miekkaan!
¹²Minä sytytän tuleen Egyptin
jumalien temppelit. Nebukadressar
polttaa jumalankuvat tai vie ne
vankeuteen. Hän kietoo ylleen
Egyptin maan niin kuin paimen
kietoutuu vaatteeseensa, ja lähtee

sieltä rauhassa. ¹³ Hän murskaa patsaat Beet-Semeksessä, joka on Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppeleit hän polttaa.”

*Jeremia julistaa tuomion
Egyptiin lähteneelle kansalle*

44 ¹Jeremialle tuli tämä sana kaikista Egyptin maassa olevista juutalaisista, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanheessa, Noofissa ja Patroksen alueella:

²”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka minä olen tuottanut Jerusalemile ja kaikille Juudan kaupungeille. Nehän ovat nyt raunioina, eikä niissä ole yhtään asukasta. ³Näin on tapahtunut, koska niiden asukkaat tekivät pahaa ja vihoittivat minut suitsuttamalla muille jumalille ja palvelemalla jumalia, joita he eivät tunteneet, joita teidän isänne eivät tunteneet ja joita tekään ette tunne. ⁴Varhaisista ajoista alkaen minä olen lähettänyt luoksenne palvelijoitani, profeettoja, sanomaan: ‘Älkää tehkö näitä iljettäviä tekoja, joita minä vihaan.’ ⁵Mutta he eivät ole kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa minun puheelleni, niin että olisivat kääntyneet pois pahuudestaan ja lakanneet suitsuttamasta muille jumalille. ⁶Sen tähden minä annoin kiivauteni ja vihani vuotaa

heidän ylleen, ja se liekehti Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaaduilla, ja kaupungeista tuli autioita rauniopaikkoja, sellaisia kuin ne tänä päivänä ovat.

⁷Näin sanoo nyt Herra, sota-joukkojen Jumala, Israelin Jumala: Miksi te tuotatte itsellenne suuren onnettomuuden ja hävitätte Juudasta miehet ja naiset, lapset ja imeväiset, niin ettei teistä jää jäännöstäkään? ⁸Te vihoitatte minut teoillanne, suitsuttamalla muille jumalille Egyptin maassa, jonne te olette menneet asumaan muukalaisina. Näin te tuotatte itsellenne tuhon ja teistä tulee kirouksen ja häväistyksen aihe kaikissa maan kansoissa. ⁹Oletteko unohtaneet isienne pahat teot, Juudan kuninkaiden ja heidän vaimojensa pahat teot sekä omat ja vaimojenne pahat teot, jotka te israelilaiset olette tehneet Juudan maassa ja Jerusalemin kaaduilla? ¹⁰Tähän päivään mennessä te ette ole nöyrytyneet. Te ette pelkää minua ettekä vaella minun lakini ja käskyjeni mukaan, jotka minä olen antanut teille ja teidän isillenne.

¹¹Sen tähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä käännän kasvoni teitä vastaan teidän onnettomuudeksenne ja tuhotakseni Juudan kokonaan. ¹²Minä tempaan pois Juudan jäännöksen, joka suuntasi kulkunsa kohti Egyptin maata mennäkseen

asumaan siellä muukalaisena. He kaikki tuhoutuvat Egyptin maassa, he kaatuvat miekkaan ja kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan he kuolevat miekkaan tai nälkään, ja heistä tulee kirous ja kauhistus ja heidän nimestään kiroussana ja häväistys. ¹³ Minä rankaisen Egyptin maassa asuvia juutalaisia miekalla, nälällä ja rutolla, niin kuin minä rankaisin Jerusalemia. ¹⁴ Juudan jäännöksestä ei kukaan pelastu, eikä ketään jää jäljelle niistä, jotka ovat menneet Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina. He eivät saa palata Juudan maahan, jonne he ikävöivät päästä jälleen asumaan. He eivät palaa sinne, paitsi muutamat pakolaiset.”

Kansa palvelee epäjumalia

¹⁵ Silloin kaikki miehet, jotka tiesivät vaimojensa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki naiset, jotka seisovat paikalla suurena joukkona, ja koko Juudan kansa, joka asui Patroksessa, Egyptin maassa, vastasi Jeremialle näin: ¹⁶ “Me emme kuuntele sinua siinä, mitä sinä nyt olet meille Herran nimessä puhunut, ¹⁷ vaan teemme kaiken, mitä olemme suullamme luvanneet – suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja. Niinhän me ja meidän isämme olemme ennenkin tehneet, samoin kuninkaamme

ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli leipää kylliksi ja meidän oli hyvä olla, eikä meidän tarvinnut nähdä onnettomuutta. ¹⁸ Mutta siitä asti, kun me lakkasimme polttamasta suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodattamasta hänelle juomauhreja, meillä on ollut puutetta kaikesta, ja me tuhoudumme miekkaan ja nälkään.”

¹⁹ Naiset sanoivat: “Kun me poltamme suitsuketta taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhreja, teemmekö niin miestemme tietämättä. Leivommeko miestemme tietämättä hänelle hänen kuvansa muotoisia uhrikakkuja ja vuodatamme hänelle juomauhreja?”

²⁰ Silloin Jeremia sanoi kaikelle kansalle, miehille ja naisille, jotka olivat näin hänelle vastanneet:

²¹ “Eikö Herra muistaisi ja pitäisi mielessään sitä suitsukkeen polttoa, jota te itse, teidän isänne, kuninkaanne, ruhtinaanne ja maan kansa olette harjoittaneet Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?

²² Herra ei voinut enää kärsiä niitä pahoja ja iljettäviä tekoja, joita te teitte, ja niin teidän maastanne tuli raunioalue, kauhistus ja kiroussana, autio ja asumaton niin kuin se tänä päivänä on. ²³ Onnettomuus, jonka

te näette tänä päivänä, on kohdannut teitä, koska te poltitte suitsuketta epäjumalille ja teitte syntiä Herraa vastaan ettekä kuunnelleet Herran ääntä, niin että olisitte vaeltaneet hänen lakinsa, käskyjensä ja säädöksiensä mukaan.”

*Herra antaa Egyptin
Baabelin kuninkaan käsiin*

²⁴Jeremia sanoi vielä koko kansalle ja kaikille naisille: “Kuule Herran sana, koko Juuda, joka olet Egyptin maassa! ²⁵Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te ja teidän vaimonne olette suullanne luvanneet ja käsillänne toteuttaneet sen, mitä sanoitte: ‘Me pidämme varmasti lupauksemme, jonka olemme tehneet taivaan kuningattarelle. Me poltamme hänelle suitsuketta ja vuodatamme hänelle juomauhreja.’ Täyttäkää toki lupauksenne ja pankaa ne täytäntöön!

²⁶Kuulkaa sen tähden Herran sana, koko Juudan kansa, te, jotka asutte Egyptin maassa! Katso, minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: Koko Egyptin maassa ei ole pian ainoatakaan Juudan miestä, joka voisi lausua minun nimeni ja sanoa: ‘Niin totta kuin Herra, Herra, elää.’ ²⁷Katso, minä valvon tuottaakseni heille onnettomuuden, en menestystä. Jokainen Juudan mies Egyptin maassa tuhoutuu miekkaan tai

nälkään, kunnes heistä on tullut loppu. ²⁸Vain muutama miekasta pelastunut palaa Egyptin maasta Juudan maahan. Koko Juudan jäänös, ne, jotka tulivat Egyptin maahan asuakseen siellä muukalaisina, tulee tietämään, kumman sana toteutuu, minun vai heidän.

²⁹Ja tämä on teille merkinä, sanoo Herra: minä rankaisen teitä tässä paikassa, jotta te tietäisitte, että minun sanani teitä vastaan toteutuvat teille onnettomuudeksi. ³⁰Näin sanoo Herra: Katso, minä annan farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niiden käsiin, jotka tavoittelevat hänen henkeään, niin kuin minä annoin Juudan kuninkaan Sidkian Baabelin kuninkaan Nebukadressarin käsiin. Tämä oli hänen vihollisensa ja taivoitteli hänen henkeään.”

Herran lupaus Baarukille

45 ¹Sana, jonka profeetta Jeremia puhui Baarukille, Neerian pojalle, kun tämä oli kirjoittanut nämä sanat kirjaan Jeremian sanelun mukaan Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena, kuului näin:

²“Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, sinusta, Baaruk: ³Sinä sanot: ‘Voi minua! Herra on lisännyt tuskaa kipuuni. Minä olen uupunut huokaamisesta enkä ole löytänyt lepoa.’ ⁴Herra sanoi: Sano

Baarukille: Näin sanoo Herra: Katso, minkä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja minkä olen istuttanut, sen minä revin irti. Tämä koskee koko maata. ⁵ Sinä pyydät itsellesi suuria. Älä pyydä! Sillä katso, minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra. Mutta sinun minä annan pitää henkesi saaliinasi joka paikassa, minne menetkin.”

TUOMION SANOJA ERI KANSOILLE, 46 – 51

Egypti kukistuu Karkemiin taistelussa

46 ¹ Herran sana, joka tuli profetta Jeremialle kansoja vastaan.

² Egyptille: Ennustus farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran rannalla Karkemiissa ja jonka Nebukadressar, Baabelin kuningas, voitti Juudan kuninkaan Joojakimin, Joosian pojan, neljäntenä vuotena:

³ “Varustautukaa pienin ja suurin kilvin

ja käykää taisteluun!

⁴ Valjastakaa hevoset, nouskaa ratsujen selkään, käykää esiin kypärät päässä! Kiillottakaa keihäät

ja pukekaa yllenne haarniskat!

⁵ Mutta miksi näen, että he kauhistuvat ja perääntyvät! Heidän sankarinsa sortuvat,

he syöksyvät pakoon taakseen katsomatta.

Kauhua on kaikkialla, sanoo Herra.

⁶ Älköön nopea pääskö pakoon, älköön sankari pelastuko. Pohjoisessa Eufratvirran rannalla he sortuvat ja kaatuvat.

⁷ Kuka on tuo, joka nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat?

⁸ Egypti nousee kuin Niilinvirta, kuin kuohuvien vesien virrat.

Se sanoo: ‘Minä nousen ja peitän maan, hävitän kaupungin ja sen asukkaat.’

⁹ Hyökätkää, hevoset, ajakaa hurjasti, vaunut! Lähtekööt sankarit liikkeelle, kuusilaiset ja puutilaiset kilpineen ja luudilaiset jousimiehet, jousella ampujat!

¹⁰ Tuo päivä on Herran, Herran Sebaotin, päivä, koston päivä, jona hän kostaa vihollisilleen.

Miekka syö kyllikseen ja juopuu heidän verestään, kun Herralla, Herralla Sebaotilla, on uhrijuhla pohjoisessa maassa Eufratvirran varrella.

¹¹ Mene Gileadiin, hae balsamia, sinä neitsyt, tytär Egypti! Turhaan sinä hankit paljon lääkkeitä,

haavasi ei kasva umpeen.

¹² Kansat kuulevat sinun
häpeästäsi,

ja valitushuutosi täyttää maan,
sillä sankari kompastuu sankariin,
yhdessä he kaatuvat molemmat.”

Egypti joutuu Baabelin kuninkaan käsiin

¹³ Sana, jonka Herra puhui pro-
feetta Jeremialle siitä, että kuningas
Nebukadressar tulisi valloittamaan
Egyptin maan:

¹⁴ ”Julistakaa Egyptissä ja
kuuluttakaa Migdolissa,
kuuluttakaa Noofissa ja
Tahpanheessa!
Sanokaa: ‘Asetu asemiin,
valmistaudu,
miekka syö jo sinun ympäriltäsi.’

¹⁵ Miksi väkevät sankarisi
makaavat maassa?
He eivät pysyneet pystyssä,
sillä Herra sysäsi heidät kumoon.

¹⁶ Hän sai monet sortumaan,
ja he kaatuivat toinen toisensa
päälle.

Toiset sanoivat:

‘Nouse, palatkaamme
kansamme luo
ja synnyinmaahamme
sortajan miekkaa pakoon.’
¹⁷ Siellä huudetaan: ‘Farao,
Egyptin kuningas
on pelkkää pauhua;
hän on antanut aikansa
mennä ohi.’

¹⁸ Niin totta kuin minä elän,
sanoo Kuningas,

Herra Sebaot on hänen nimensä;
hän tulee, hän, joka on vuorten
joukossa kuin Taabor,
kuin merestä kohoava Karmel.

¹⁹ Tee itsellesi varusteet
pakkosiirtolaisuutta varten,
sinä valtiatar, tytär Egypti,
sillä Noofista tulee autio,
se hävitetään, sinne ei
asukkaita jää.

²⁰ Egypti on kaunis hieho,
mutta pohjoisesta tulee paarma!

²¹ Myös sen palkkasoturit ovat
kuin syöttövasikoita,
mutta hekin kääntyvät pakoon
eivätkä pysähdy.

Heille on tullut heidän
onnettomuutensa päivä,
heidän rangaistuksensa aika.

²² Egypti sähisee kuin käärme,
sillä sen kimppuun käyvät
sotilaat kirveineen
kuin puiden hakkaajat.

²³ He kaatavat siltä metsän,
sanoo Herra,
sen läpipääsemättömän,
sillä heitä on enemmän kuin
heinäsirkkoja
eikä heidän määräänsä voi laskea.

²⁴ Häpeään joutuu tytär Egypti,
se annetaan pohjoisen
kansan käsiin.

²⁵ Herra Sebaot, Israelin Jumala,
sanoo: Katso, minä rankaisen
Aamonia, joka on Noossa, sa-
moin faraota ja Egyptiä, sen ju-
malia ja kuninkaita, sekä faraota

että niitä, jotka häneen turvaavat.
²⁶ Minä annan heidät niiden käsiin, jotka tavoittelevat heidän henkeään, Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, ja hänen palvelijoittensa käsiin. Mutta myöhemmin Egyptissä asutaan niin kuin muinaisina aikoina, sanoo Herra.”

Herran lupaus Israelille

²⁷ ”Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, älä ole kauhuissasi, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob saa palata ja elää rauhassa ja turvassa kenenkään säikäyttämättä.
²⁸ Sinä palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan olen sinut karkottanut, mutta sinusta minä en loppua tee. Silti en jätä sinua rankaisematta vaan kuritan sinua oikeuden mukaan.”

Tuho uhkaa filistealaisia

47 ¹ Herran sana filistealaisia vastaan. Se tuli profeetta Jeremialle ennen kuin farao valloitti Gassan.

² ”Näin sanoo Herra: Katso, vedet nousevat pohjoisesta, ja niistä tulee tulvavirta. Ne tulvivat yli maan ja kaiken mitä siinä on, yli kaupungin ja sen asukkaiden. Ihmiset huutavat apua, kaikki maan asukkaat vaikeroivat.
³ Kun kuuluu hänen oriittensa kavioiden töminä, hänen vaunujensa jyrinä ja rattaittensa ryske, isät eivät käänny auttamaan lapsiaan, sillä heidän kätensä ovat hervottomat.
⁴ Tulee päivä, joka tuhoaa kaikki filistealaiset. Tyyrolta ja Siidonilta häviävät kaikki jäljelle jääneet auttajat. Herra tuhoaa filistealaiset, Kaftorin saarelta tulleiden jäännöksen.
⁵ Kaljuus tulee Gassan osaksi, Askelon on hävitetty – se, mitä siitä oli jäljellä laaksossa. Kuinka kauan vielä viiltelet ihoasi?
⁶ Voi, Herran miekka, milloin vihdoin lepäävät? Mene takaisin tuppeesi, taltu ja ole hiljaa.
⁷ Kuinka se voisi levätä, kun Herra on sille käskyn antanut? Askelon ja meren rantaa kohti hän on sen suunnannut.”

Mooab hävitetään

48 ¹Ennustus Mooabista: "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:

Voi Neboa, sillä se on hävitetty!
Kirjатаim on joutunut häpeään,
se on valloitettu,
vuorilinna on joutunut häpeään,
se on hajotettu.

² Mennyt on Mooabin kunnia.
Hesbonissa hankitaan sille pahaa:
'Tulkaa, hävittäkäämme se
kansojen joukosta.'

Myös sinä, Madmen, kukistut!
Miekka seuraa jo kintereilläsi.

³ Huuto kuuluu Hooronaimista:
tuho ja suuri hävitys!

⁴ Mooab on hävitetty,
sieltä kuuluu pienokaisten parku.

⁵ Luuhitin solatietä nousta
itkien,
Hooronaimin rinteeltä kuuluu
tuskanhuuto
hävityksen tähden.

⁶ Paetkaa, pelastakaa henkenne
ja olkaa kuin katajat autiomaassa.

⁷ Koska sinä turvaat omiin
saavutuksiisi ja aarteisiisi,
niin sinutkin valloitetaan.

Kemos joutuu
pakkosiirtolaisuuteen
yhdessä pappiensa ja
ruhtinaittensa kanssa.

⁸ Hävittäjä tulee jokaiseen
kaupunkiin,
yksikään kaupunki ei pelastu.
Laakso joutuu tuhon omaksi,

ja tasanko hävitetään,
niin kuin Herra on sanonut.

⁹ Antakaa Mooabille siivet,
sillä lentämällä sen on lähdettävä.
Sen kaupungit tulevat autioiksi,
niihin ei jää yhtäkään asukasta.

¹⁰ Kirottu on se, joka tekee
veltosti Herran työn,
kirottu se, joka pidättää
miekkansa verestä."

Huolettoman Mooabin turmio

¹¹ "Mooab on elänyt
huolettomana
nuoruudestaan asti
ja levännyt rauhassa sakkansa
päällä.

Sitä ei ole tyhjennetty astiasta
astiaan,
eikä se ole joutunut
pakkosiirtolaisuuteen.

Sen tähden siihen on jäänyt
sen oma maku,
eikä sen haju ole muuttunut.

¹² Tietäkää siis, että päivät tule-
vat, sanoo Herra, jolloin minä lä-
hetän Mooabille viininlaskijat. He
tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen
viiniruukut.

¹³ Mooab saa häpeän Kemoksesta,
niin kuin Israelin heimo sai häpeän
Beetelistä, johon se turvasi.

¹⁴ Miksi te sanotte:

'Me olemme sankareita ja
väkeviä sotureita?'

¹⁵ Mooab hävitetään,
sen kaupunkeihin hyökätään,

sen valionuorukaiset vaipuvat
 teurastettaviksi,
 sanoo kuningas, jonka nimi
 on Herra Sebaot.

¹⁶ Lähellä on Mooabin tuho,
 se tulee,
 sen onnettomuus kiiruhtaa.

¹⁷ Ottakaa osaa sen suruun,
 kaikki sen naapurit,
 kaikki, jotka tunnette sen nimen.
 Sanokaa: 'Kuinka onkaan särkynyt
 mahtava valtikka,
 loistava hallitsijansauva!'

¹⁸ Astu alas kunniastasi ja
 istu aavikolle,
 sinä tytär Diibonin asukas,
 sillä Mooabin hävittäjä hyökkää
 sinun kimppuusi
 ja tuhoaa linnoituksesi.

¹⁹ Seiso tiellä ja tähystelee,
 Aroerin asukas,
 tiedustele pakolaisilta ja
 pelastuneilta ja kysy:
 'Mitä on tapahtunut?'

²⁰ Häpeään on joutunut Mooab,
 sillä se on murskattu.
 Valittakaa ja huutakaa,
 julistakaa Arnonin äyräillä,
 että Mooab on hävitetty.

²¹ Tuomio on tullut
 tasankomaalle: Hoolonille, Jahasille
 ja Meefaatile, ²² Diibonille,
 Nebolle ja Beet-Diblataimille,
²³ Kirjataimille, Beet-Gaamulille
 ja Beet-Meonille, ²⁴ Kerijotille,
 Bosralle ja kaikille Mooabin maan

kaupungeille, kaukana ja lähellä
 oleville."

Mooab on ylpeillyt Herraa vastaan

²⁵ "Katkaistu on Mooabin sarvi, ja
 hänen käsivartensa on murskattu,
 sanoo Herra.

²⁶ Juottakaa hänet juovuksiin, sillä
 hän on mahtaillut Herraa vas-
 taan. Rypeköön Mooab omassa
 oksennuksessaan ja joutukoon hän-
 kin naurunalaiseksi. ²⁷ Eikö Israel ol-
 lut sinulle naurun aihe? Tavattiinko
 hänet varkaiden joukosta? Silti sinä
 pudistelit päätäsi, milloin vain pu-
 huit hänestä.

²⁸ Jättäkää kaupungit ja asukaa
 kallioilla,

te Mooabin asukkaat!
 Olkaa kuin kyyhkyset,
 jotka tekevät pesänsä kuilun
 partaalle.

²⁹ Me olemme kuulleet Mooabin
 ylpeilyn,

tuon hyvin korskean,
 hänen mahtailunsa, ylpeilynsä
 ja kopeilunsa

ja hänen sydämensä pöyhkeyden.

³⁰ Minä tunnen hänen vihansa ja
 väärät puheensa, sanoo Herra. Vää-
 rin he ovat tehneet.

³¹ Siksi minä vaikeroin Mooabin
 tähden,

koko Mooabin tähden minä
 huudan tuskasta,
 Kiir-Hereksen miesten tähden
 minä huokailen.

³² Enemmän kuin Jaeseria minä
itken sinua,
sinä Sibman viiniköynnös.
Sinun versosi ylittivät meren,
ulottuivat Jaeserin mereen asti.
Hedelmän- ja viininkorjuusi
keskelle

on hyökännyt hävittäjä.

³³ Ilo ja riemu on korjattu pois
hedelmätarhoista ja koko
Mooabin maasta;
viinikuurnien viinistä minä olen
tehnyt lopun.
Enää ei poljeta ilohuudoin
viinikuurnaa –
ilohuuto ei enää ole ilohuuto.

³⁴ Hesbonin avunhuuto kuuluu
Elaleen ja Jahasiin asti, ääni kuu-
luu Sooarista Hooronaimiin ja Eglat-
Selisijaan asti, sillä Nimrimin ve-
det ehtyvät ja maasta tulee au-
tio. ³⁵ Minä hävitän Mooabista
kukkuloilla jumalilleen uhraajat ja
suitsuttajat, sanoo Herra.

³⁶ Siksi minun sydämeni valittaa
Mooabin tähden kuin huilu, sydä-
meni valittaa Kiir-Hereksen mies-
ten tähden kuin huilu, koska
heidän hankkimansa varallisuus
on kadonnut. ³⁷ Kaikki päät on
ajeltu paljaiksi, kaikki parrat lei-
kattu, kaikkien kädet on viileskelty,
ja lanteilla on säkki. ³⁸ Kai-
kilta Mooabin katoilta ja toreilta
kuuluu pelkkää valitusta, sillä
minä olen murskannut Mooabin

kuin kelpaamattoman astian, sa-
noo Herra. ³⁹ Kuinka se on-
kaan murskattu! Valittakaa! Kuinka
Mooab onkaan kääntynyt selin
häpeissään! Mooabista on tullut
naurun ja kauhistelun aihe kaikille
sen ympärillä asuville kansoille.”

Mooab hävitetään kansojen joukosta

⁴⁰ “Näin sanoo Herra:

Katso, kotkan kaltainen liittää
ja levittää siipensä
Mooabin yli.

⁴¹ Kerijot valloitetaan ja
linnoitukset kukistetaan.

Sinä päivänä on Mooabin
sankarien sydän
kuin synnytystuskissa olevan
naisen sydän.

⁴² Mooab hävitetään, eikä se
enää ole kansa,
sillä se on ylpeillyt Herraa vastaan.

⁴³ Kahu, kuoppa ja ansa
ovat edessäsi,
sinä Mooabin asukas,
sanoo Herra.

⁴⁴ Joka pakenee kauhua,
se putoaa kuoppaan,
ja joka kuopasta nousee,
se jää ansaan.

Minä annan tulla Mooabille hänen
rangaistuksensa vuoden,
sanoo Herra.

⁴⁵ Hesbonin varjossa seisovat
pakolaiset voimattomina,
sillä tuli lähti Hesbonista,
liekki Siihonin vaiheilta.
Se poltti Mooabin ohimot

ja meluisan kansan pääläen.

⁴⁶ Voi sinua, Mooab!

Hukkunut on Kemoksen kansa.

Sinun poikasi on otettu vangeiksi,
tyttäresi viety vankeuteen.

⁴⁷ Mutta aikojen lopulla minä
käänän Mooabin kohtalon,
sanoo Herra.”

Tähän asti Mooabin tuomiosta.

Ammonilaisten tuho

49 ¹ Ennustus ammonilaisista:
Näin sanoo Herra:

“Eikö Israelilla ole lapsia,
eikö hänellä ole perillistä?

Miksi sitten Malkam on
perinyt Gaadin

ja hänen kansansa asettunut
asumaan sen kaupunkeihin?

² Sen tähden, katso, päivät
tulevat, sanoo Herra,
jolloin minä nostan sotahuudon
ammonilaisten
Rabbaa vastaan.

Siitä tulee autio rauniokumpu,
ja sen tytärkaupungit sytytetään
tuleen.

Silloin Israel perii perijänsä,
sanoo Herra.

³ Valita, Hesbon, sillä Ai on
hävitetty!

Huutakaa, Rabban tyttäret,
vyöttäytykää säkkeihin, pitäkää
valittajaiset

ja harhailekaa ympäriinsä
lammastarhoissa.

Joutuuhan Malkam
pakkosiirtolaisuuteen

ja hänen kanssaan hänen
pappinsa ja ruhtinaansa.

⁴ Miksi kerskaat laaksoistasi,
laaksosi yltäkyläisyydestä,
sinä luopiotytär?

Hän luottaa aarteisiinsa ja sanoo:
‘Kuka voisi käydä kimppuuni?’

⁵ Katso, minä tuotan sinulle
kauhua joka taholta,
sanoo Herra, Herra Sebaot,
ja teidät karkotetaan kuka
minnekin,
eikä ole ketään, joka kokoaisi
pakenevat.

⁶ Mutta sen jälkeen minä käänän
ammonilaisten kohtalon,
sanoo Herra.”

Edomin viisus loppuu

⁷ Ennustus Edomista:
“Näin sanoo Herra Sebaot:
Eikö Teemanissa enää ole
viisautta?

Ymmärtäviltä on loppunut neuvo,
heidän viisautensa on haihtunut.

⁸ Paetkaa, kääntykää pois,
piiloutukaa syvälle,
te Dedanin asukkaat,
sillä minä tuotan onnettomuuden
Eesaulle,

hänen rangaistuksensa ajan.

⁹ Jos viininkorjaajat tulevat
luoksesi,
eivätkö he jätä jälkikorjuuta?
Jos varkaat tulevat yöllä,
he tekevät tuhoaan vain
tarpeensa mukaan.

¹⁰ Mutta minä olen riistänyt

Eesaun paljaaksi,

olen paljastanut hänen

kätköpaikkansa,

eikä hän voi piiloutua.

Hänen lapsensa, veljensä ja

naapurinsa hävitetään,

niin ettei häntä enää ole.

¹¹ Jätä orposi minun

elätettäväkseni,

sinun leskesi turvatkoot minuun.

¹² Sillä näin sanoo Herra: Katso, niidenkin, joita ei ole tuomittu juomaan siitä maljasta, täytyy siitä juoda. Sinäkö siis jäisit rankaisematta? Sinä et jää rankaisematta, vaan sinun täytyy juoda. ¹³ Herra sanoo: Minä olen vannonut itseni kautta, että Bosrasta tulee autio paikka, häpeän, tyrmistyksen ja kirouksen aihe, ja kaikista sen ympäristökaupungeista tulee ikuisia raunioita.”

Herra kutsuu kansat Edomia vastaan

¹⁴ Minä olen kuullut sanoman

Herralta,

ja kansojen keskelle on lähetetty

sanansaattaja:

”Kokoontukaa ja hyökätäkää

Edomia vastaan,

nouskaa ja lähtekää sotaan.

¹⁵ Katso, minä teen sinut kansojen

joukossa vähäiseksi,

ihmisten halveksimaksi.

¹⁶ Herättämäsi pelko ja sydämesi

julkeus

ovat sinut pettäneet,

sinut, joka asut kallionrotkoissa,

pidät hallussasi korkeita

kukkuloita.

Vaikka tekisit pesäsi korkealle

kuin kotka,

sieltäkin minä syöksisin sinut alas,

sanoo Herra.

¹⁷ Edomista tulee autio. Jo-

kainen, joka kulkee sen ohi,

tyrmistyy ja viheltää kaikkien sen

vitsausten tähden. ¹⁸ Niin kuin oli

silloin, kun Sodoma ja Gomorra

naapurikaupunkeineen hävitettiin,

ei sielläkään kukaan asu, ei yksikään

ihminen oleskele, sanoo Herra.

¹⁹ Niin kuin leijona, joka hyökkää

Jordanin rantatiheiköstä

lakastumattomalle laitumelle,

minä karkotan äkisti

heidät maastaan

ja asetan sinne kaitsijaksi hänet,

joka on valittu.

Sillä kuka on minun vertaiseni,

ja kuka vetää minut tilille?

Kuka on se paimen,

joka seisoo minun edessäni?

²⁰ Kuulkaa siis Herran

suunnitelma,

jonka hän on suunnitellut

Edomia varten,

ja hänen ajatuksensa,

jotka hän on ajatellut Teemanin

asukkaista:

Totisesti, nuo lauman vähäiset

raahataan pois,

totisesti, niiden laidun tulee

autioksi.

²¹ Heidän sortumisensa pauhusta
vapisee maa,
valitushuuto kuuluu Kaislamerelle
asti.

²² Katso, kotkan kaltainen
nousee ja liittää
ja levittää siipensä Bosraa kohti.
Sinä päivänä Edomin sankarien
sydän on
kuin synnytytuskissa olevan
naisen sydän.”

Tuho kohtaa Damaskoa

²³ Damaskoa koskeva ennustus:
”Hamat ja Arpad joutuvat
häpeään,
sillä he kuulevat pahan sanoman.
Heidän voimansa raukeaa –
levottomuus kuin meressä,
joka ei voi tyyntyä!

²⁴ Damasko herpaantuu,
kääntyy pakoon,
sen on vallannut kauhu.
Sitä kouristaa ahdistus ja tuska
kuin synnyttävää naista.

²⁵ Kuinka hylätty onkaan tuo
ylistetty kaupunki,
minun iloni kaupunki!

²⁶ Sen tähden sen nuorukaiset
kaatuvat kuolleina kaduille,
ja kaikki sen soturit saavat
surmansa sinä päivänä,
sanoo Herra Sebaot.

²⁷ Minä sytytän tuleen Damaskon
muurit,
tuli kuluttaa Benhadadin palatsit.”

Tuomio Keedarille ja Haasorille

²⁸ Ennustus Keedarista ja Haasorin
valtakunnista, jotka Nebukadressar,
Baabelin kuningas, kukisti:

”Näin sanoo Herra:
Nouskaa! Hyökätkää Keedariin
ja hävittäkää idän miehet.

²⁹ Heidän telttansa ja laumansa
ryöstetään,
telttakankaat ja kaikki tavarat,
heidän kamelinsa viedään heiltä.
Heistä huudetaan: ‘Kauhua
kaikkialla!’

³⁰ Lähtekää pakoon, paetkaa
nopeasti,
piiloutukaa syvälle,
te Haasorin asukkaat, sanoo Herra.
Nebukadressar, Baabelin
kuningas,
on pitänyt neuvoa teitä vastaan,
hän on tehnyt teitä vastaan
suunnitelman.

³¹ Nouskaa, sanoo Herra, käykää
kansan kimppuun,
joka asuu rauhassa ja
luottavaisena.

Sillä ei ole portteja eikä salpoja,
se asuu erillään.

³² Heidän kamelinsa joutuvat
ryöstösaaliiksi,
heidän suuret karjalaumansa
ryöstetään.

Minä hajotan heidät kaikkiin
tuuliin,
nuo, jotka leikkaavat hiuksensa
ohimoilta.

Joka suunnalta minä tuotan heille
onnettomuuden,
sanoo Herra.

³³ Haasorista tulee sakaalien
asuinpaikka,
ikuisesti autio.
Siellä ei asu kukaan,
yksikään ihminen ei siellä
oleskele.”

Eelam hajotetaan kaikkien kansojen sekaan

³⁴ Herran sana, joka koskee
Eelamia ja joka tuli profeetta
Jeremialle Juudan kuninkaan
Sidkian hallituskauden alussa:

³⁵ ”Näin sanoo Herra Sebaot:
Minä särjen Eelamin jousen,
heidän mahtinsa perustan.

³⁶ Minä tuon Eelamia vastaan
neljä tuulta
taivaan neljältä ääreltä
ja hajotan heidät kaikkiin
näihin tuuliin.

Ei ole yhtäkään kansaa,
jotka keskuuteen ei tulisi Eelamin
karkotettuja.

³⁷ Minä saatan eelamilaiset
kauhistumaan vihollistensa
edessä,
niiden edessä, jotka tavoittelevat
heidän henkeään.

Minä tuotan heille
onnettomuuden
palavassa vihassani, sanoo Herra,
ja lähetän heidän jälkeensä
miekan,
kunnes olen tehnyt heistä lopun.

³⁸ Minä asetan valtaistuimeni
Eelamiin

ja hävitän sieltä kuninkaan
ja ruhtinaat,
sanoo Herra.

³⁹ Mutta aikojen lopulla minä
käännän Eelamin kohtalon,
sanoo Herra.”

Baabel valloitetaan

50 ¹ Sana, jonka Herra puhui
profeetta Jeremian kautta
Baabelista, kaldealaisten maasta:

² ”Julistakaa ja kuuluttakaa
kansojen keskuudessa,
nostakaa lippu ja kuuluttakaa,
älkää salailko.
Sanokaa: ‘Baabel on valloitettu,
Beel on joutunut häpeään,
Merodak on murskattu.

Baabelin jumalankuvat ovat
joutuneet häpeään,
sen epäjumalat on murskattu.

³ Baabelin kimppuun käy kansa
pohjoisesta ja tekee maasta aution.
Sinne ei jää yhtään asukasta, niin
ihmiset kuin eläimetkin pakenevat
pois.”

Herra tuo kansansa pois Baabelista

⁴ ”Niinä päivinä ja siihen aikaan,
sanoo Herra, israelilaiset tulevat yh-
dessä Juudan kansan kanssa. He
kulkevat itkien lakkaamatta ja et-
sivät Herraa, Jumalaansa. ⁵ Siionia
he kysyvät, sinne he suuntaavat kul-
kuna: ‘Tulkaa, liittykäämme Herran
kanssa iankaikkiseen liittoon, joka ei
unohdu!’

⁶ Eksyneitten lampaiden lauma
oli minun kansani.

Heidän paimenensa olivat
johtaneet heidät harhaan
eksyttävälle vuorille.

He kulkivat vuorelta kukkulalle,
unohtivat lepopaikkansa.

⁷ Kaikki, jotka heitä tapasivat,
kalvoivat heitä,
heidän ahdistajansa sanoivat:
‘Emme tule syyllisiksi’.

He olivat tehneet syntiä
Herraa vastaan,
Herraa, joka on vanhurskauden
asumus ja heidän
isiensä toivo.

⁸ Paetkaa Baabelista,
lähtekää pois kaldealaisten
maasta,
kulkekaa kuin johtokauriit
lauman edellä.”

Baabel joutuu ryöstettäväksi

⁹ “Katso, minä herätän ja tuon
Baabelia vastaan

suurten kansojen joukot
pohjoisesta maasta.

Ne järjestäytyvät rintamaan
sitä vastaan,

sieltä päin se valloitetaan.
Heidän nuolensa ovat kuin
taitava soturi,

joka ei palaa tyhjin toimin.

¹⁰ Kaldea joutuu ryöstetyksi,
kaikki sen ryöstäjät saavat
kyllikseen saalista,

sanoo Herra.

¹¹ Iloitkaa vain, riemuitkaa vain,

te minun perintöösani riistäjät,
hypeäkää kuin vasikat niityllä
ja hirnukaa kuin orii!

¹² Äitinne joutuu suureen
häpeään,

synnyttäjänne saa hävetä.
Katso, kansoista vihoviimeinen,
autiomaa, kuiva aavikko!

¹³ Herran vihan tähden siitä
tulee asumaton,

se on oleva aivan autio.

Jokainen Baabelin kautta
kulkeva tyrmistyy

ja viheltää kaikkien sen
vitsausten vuoksi.

¹⁴ Käykää rintamaan Baabelia
vastaan sen ympärille,

kaikki te jousen jännittäjät.
Ampukaa sitä, älkää säästäkö
nuolia,

sillä se on tehnyt syntiä
Herraa vastaan.

¹⁵ Nostakaa sotahuuto sitä
vastaan joka taholta!

Se antautuu, sen tornit kaatuvat
ja sen muurit sortuvat,

sillä tämä on Herran kosto;
kostakaa sille,

tehkää sille niin kuin se itse
on tehnyt.

¹⁶ Hävittäkää Baabelista kylväjät
ja ne, jotka tarttuvat sirppiin
korjuuaikana.

Kukin kääntyy oman kansansa luo,
pakenee omaan maahansa
sortajan miekkaa pakoon.”

Herra antaa kansalleen anteeksi

¹⁷ "Israel on kuin laumasta eksynyt lamma, jonka leijonat ovat ajaneet eksyksiin. Assurin kuningas söi sitä ensin, ja nyt viimeksi Nebukadressar, Baabelin kuningas, kalusi sen luut.

¹⁸ Sen tähden Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo näin: Katso, minä rankaisen Baabelin kuningasta ja hänen maataan, niin kuin minä rankaisin Assurin kuningasta.

¹⁹ Minä tuon Israelin takaisin omille laidunmailleen. Se saa käydä laitumella Karmelilla ja Baasanissa ja syödä kyllikseen Efraimin vuorilla ja Gileadissa.

²⁰ Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin rikosta, mutta sitä ei enää ole, ja Juudan syntiä, mutta sitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi niille, jotka minä jättän jäljelle."

Yleä Baabel uhitteli Herraa vastaan

²¹ Merataimin maata vastaan:

"Käy sen kimppuun ja Pekodin asukkaiden kimppuun. Hävitä heidät, vihi heidät

tuhon omiksi, aja heitä takaa, sanoo Herra. Tee aivan niin kuin minä olen sinua käsenyt.

²² Maassa on sodan melske, suuri hävitys!

²³ Kuinka onkaan särjetty ja rikottu vasara, joka löi koko maanpiiriä!

Kuinka onkaan Baabelista tullut tyrmistyksen aihe kansojen seassa!

²⁴ Minä viritin sinulle ansan, ja sinä jäit kiinni, Baabel, ennen kuin huomasitkaan. Sinut tavattiin ja otettiin kiinni, sillä sinä olit noussut taisteluun Herraa vastaan.

²⁵ Herra avasi varastonsa ja toi esiin vihansa aseet. Herralla, Herralla Sebaotilla, on tehtävänä työ kaldealaisten maassa.

²⁶ Tulkaa sen kimppuun maan ääritä, avatkaa sen aitat! Heittäkää kaikki läjiin kuin lyhteet, vihkikää se tuhon omaksi. Siitä ei saa jäädä mitään jäljelle.

²⁷ Hävittäkää kaikki sen härät, menkööt ne teurastettaviksi. Voi Baabelin asukkaita, sillä heidän päivänsä on tullut, heidän rangaistuksensa aika.

²⁸ Kuulkaa! Pakenevia ja pelastuneita Baabelin maasta! He tulevat kertomaan Siionissa Herran, meidän Jumalamme, kostosta, hänen temppelinsä hävityksen kostosta.

²⁹ Kutsukaa Baabelia vastaan ampujat, kaikki jousimiehet! Leiriytykää sen ympärille,

älköön kukaan pääskö pakoön.

Maksakaa sille sen tekojen

mukaan,

tehkää sille aivan niin kuin

se on tehnyt,

sillä se on uhitellut Herraa,

Israelin Pyhää vastaan.

³⁰ Sen tähden nuorukaiset

kaatuvat Baabelin kaduille

ja kaikki sen soturit saavat

surmansa sinä päivänä,

sanoo Herra.

³¹ Katso, minä olen sinua vastaan,

sinä julkea,

sanoo Herra, Herra Sebaot.

Sinun päiväsi on tullut,

sinun rangaistuksesi aika.

³² Tuo julkea kompastuu ja kaatuu,

eikä hänellä ole nostajaa.

Minä sytytän hänen kaupunkinsa

tuleen,

joka tuhoaa kaiken hänen

ympärintään.”

Herra Sebaot on Israelin lunastaja

³³ “Näin sanoo Herra Sebaot:

Sorrettu on Israel, niin

myös Juuda.

Kaikki heidän vangitsijansa

pitävät heistä kiinni

eivätkä tahdo päästää heitä

vapaiksi.

³⁴ Mutta heidän lunastajansa

on väkevä,

Herra Sebaot on hänen nimensä.

Hän ajaa heidän asiansa

antaakseen rauhan

heidän maalleen

mutta Baabelin asukkaille
rauhattomuuden.”

Baabel jää autioksi

³⁵ “Miekkä kaldealaisia vastaan,

sanoo Herra,

ja Baabelin asukkaita vastaan,

sen ruhtinaita ja viisaita vastaan!

³⁶ Miekkä tyhjänpuhujia vastaan,

ja heistä tulee typeryksiä!

Miekkä sen sankareita vastaan,

ja he kauhistuvat!

³⁷ Miekkä sen hevosia ja

vaunuja vastaan

ja kaikkea sen sekakansaa vastaan,

ja heistä tulee naisia!

Miekkä sen aarteita vastaan,

ja ne ryöstetään!

³⁸ Helle sen vesiä vastaan, ja

ne kuivuvat,

sillä se on veistettyjen

jumalankuvien maa

ja hirmuisista jumalistaan he

mielettöminä kerskailevat.

³⁹ Sen tähden siellä asuvat

autiomaan eläimet,

sakaalit ja strutsit.

Ikinä ei siellä ihminen asu,

se jää asumattomaksi polvesta

polveen.

⁴⁰ Niin kuin oli silloin,

kun Jumala hävitti Sodoman

ja Gomorran ja niiden

naapurit,

sanoo Herra,

niin ei Baabelissakaan enää

asu kukaan,

ei oleskele yksikään ihminen.”

Pohjoinen kansa hyökkää Baabelin kimppuun

⁴¹ ”Katso, kansa tulee pohjoisesta, suuri kansa, monet kuninkaat nousevat maan perimmäisiltä ääriiltä.

⁴² He käyttävät jousta ja keihästä, he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä on kuin meren pauhu.

He ratsastavat hevosilla järjestäytyneinä kuin soturit taisteluun

sinua vastaan, tytär Baabel.

⁴³ Baabelin kuningas on kuullut sanoman heistä, ja hänen kätensä ovat hervonneet. Hänet on vallannut ahdistus, tuska kuin synnyttävän naisen.

⁴⁴ Niin kuin leijona, joka hyökkää Jordanin tiheiköstä lakastumattomalle laitumelle, minä karkotan heidät äkisti ja asetan kaitsijaksi hänet, joka on valittu. Sillä kuka on minun vertaiseni ja kuka vetää minut tilille? Kuka on se paimen, joka voi seisoa minun edessäni?

⁴⁵ Kuulkaa siis Herran suunnitelma, jonka hän on suunnitellut Baabelia varten, ja hänen ajatuksensa, jotka hän on ajatellut kaldealaisten maasta: Totisesti, nuo lauman vähäiset raahataan pois, totisesti, niiden laidun tulee autioksi. ⁴⁶ Huuto kuuluu: ’Baabel on valloitettu’, ja maa vapisee. Kansojen keskuudesta kuuluu parku.”

Herra kostaa Baabelille

51 ¹ ”Näin sanoo Herra: Katso, minä herätän

Baabelia vastaan,

Leeb-Kaamain asukkaita vastaan, tuhoa tuottavan tuulen.

² Minä lähetän Baabeliin viljan viskaajat,

jotka viskaavat Baabelin hajalleen ja tyhjentävät maan.

He käyvät sitä vastaan joka taholta onnettomuuden päivänä.

³ Älköön jousimies jännittääkö joustaan,

älköön rehvastelko rintahaarniskassaan.

Älkää säälikö sen nuorukaisia, vihkikää tuhon omaksi koko sen sotajoukko.

⁴ Surmattuja kaatuu kaldealaisten maassa

lävistettyinä sen kaduille.

⁵ Mutta Israel ja Juuda eivät ole leskiä,

Jumalansa, Herran Sebaotin, hylkäämiä,

vaikka heidän maansa on täynnä syyllisyyttä

Israelin Pyhän edessä.

⁶ Paetkaa Baabelista, jokainen paetkoon henkensä edestä,

ettette tuhoutuisi sen syntien vuoksi.

Tämä on Herran koston aika; hän maksaa Baabelille sen ansion mukaan.”

Baabel – Herran juovuttava malja

- ⁷ “Baabel oli Herran kädessä
kultainen malja,
joka juovutti koko maan.
Kansat joivat sen viiniä,
sen tähden niistä tuli mielettömiä.
⁸ Hetkessä Baabel kaatui ja
murskaantui –
valittakaa hänen vuokseen!
Hakekaa hänen kipuunsa
balsamia,
ehkä hän paranee.
⁹ Me olemme parantaneet
Baabelia,
mutta hän ei ole parantunut.
Jättäkää hänet, mennään pois,
kukin omaan maahansa,
sillä hänen tuomionsa ulottuu
taivaaseen,
kohoaa pilviin asti.
¹⁰ Herra on tuonut julki meidän
vanhurskaitemme.
Tulkaa, julistakaamme Siionissa,
mitä Herra, meidän Jumalamme,
on tehnyt!
¹¹ Teroittakaa nuolet,
täyttäkää viinet!
Herra on herättänyt Meedian
kuninkaiden hengen,
sillä hänen suunnitelmansa
Baabelia vastaan on,
että se hävitetään.
Se on Herran kosto,
hänen temppelinsä hävityksen
kosto.
¹² Kohottakaa lippu Baabelin
muureja vastaan,

vahvistakaa vartiosto,
asettakaa vartijat ja väijyjät
paikoilleen.
Sillä Herra on suunnitellut ja
myös tekee sen,
mitä hän on puhunut Baabelin
asukkaita vastaan.
¹³ Sinä, joka asut suurten vetten
äärellä suurine aarteinesi,
sinun loppusi on tullut,
väärän voittosi mitta on täyttynyt.
¹⁴ Herra Sebaot on vannonut
itsensä kautta:
‘Totisesti, minä täytän sinut
ihmisillä kuin heinäsiirkoilla,
ja he nostavat voitonhuudon
sinua vastaan.’”

Herran voiman ja viisauden ylistys

- ¹⁵ Herra on tehnyt maan
voimallaan,
valmistanut maanpiirin
viisaudellaan
ja levittänyt taivaat taidollaan.
¹⁶ Kun hän antaa äänensä kuulua,
vedet satavat kohisten taivaalta.
Hän nostaa pilvet maan ääristä,
tekee salamoillaan sateen
ja tuo tuulen varastoistaan.
¹⁷ Mutta jokainen ihminen on
älytön, tietoa vailla.
Jokainen kultaseppä saa häpeän
jumalankuvistaan,
sillä hänen valamansa kuvat
ovat petosta,
ei niissä ole henkeä.
¹⁸ Ne ovat tyhjänpäiväisiä,
naurettavia tekeleitä.

Ne tuhotaan, kun niiden
rangaistuksen aika tulee.

¹⁹ Niiden kaltainen ei ole hän,
joka on Jaakobin osa.

Hän on luonut kaiken, myös
perintöheimonsa.

Herra Sebaot on hänen nimensä.

Baabel – Herran tuomion vasara

²⁰ ”Sinä olit minun vasarani,
Baabel,

minun sota-aseeni.

Minä murskasin sinulla kansoja,
tuhosin valtakuntia.

²¹ Minä murskasin sinulla hevosen
ja ratsastajan,

murskasin vaunut ja ajajan.

²² Minä murskasin sinulla
miehen ja naisen,
murskasin vanhan ja nuoren,
murskasin nuorukaisen ja
neitosen.

²³ Minä murskasin sinulla
paimenen ja hänen
laumansa,
murskasin peltomiehen ja hänen
juhtaparinsa.

Minä murskasin sinulla
käskynhaltijat ja
maaherrat.”

Herra kostaa Baabelille Siionin hävityksen

²⁴ ”Minä maksan Baabelille ja kaikille Kaldean asukkaille teidän silmienne edessä, sanoo Herra, kaiken pahan, minkä he ovat tehneet Siionille.

²⁵ Minä käyn sinun kimppuusi,
sinä hävityksen vuori,

joka hävitit koko maan,
sanoo Herra.

Minä ojennan käteni sinua kohti ja
vieritän sinut alas kalliolta.

Minä teen sinusta poltetun
vuoren.

²⁶ Ei sinusta enää oteta kulmakiveä
eikä perustuskiveä,
vaan sinusta tulee ikuisesti autio,
sanoo Herra.

²⁷ Nostakaa lippu maassa,
puhaltakaa pasuunaan kansojen
keskellä,
vihkikää kansat Baabelia vastaan.
Kutsukaa sitä vastaan Araratin,
Minnin ja Askenasin
valtakunnat,
asettakaa päällikkö sitä vastaan,
antakaa tulla hevosia kuin pörheitä
heinäsirkantoukkia.

²⁸ Vihkikää kansat sotaan
sitä vastaan,
Meedian kuninkaat ja sen
käskynhaltijat,
kaikki sen päämiehet ja koko sen
vallassa oleva maa.

²⁹ Maa vapisee ja vääntelehtii
tuskasta,
sillä Herran suunnitelma Baabelia
vastaan toteutuu:

hän tekee Baabelin maasta
asumattoman aavikon.

³⁰ Baabelin sankarit ovat
lakanneet taistelemasta,
he istuvat linnoituksissaan.
Heidän voimansa on rauennut,
he ovat muuttuneet naisiksi.

Baabelin asuinpaikat on poltettu,
sen porttien salvat rikottu.

³¹ Lähetti juoksee lähettiä vastaan,
sanansaattaja sanansaattajaa
vastaan.

Baabelin kuninkaalle ilmoitetaan,
että hänen kaupunkinsa on
kokonaan valloitettu.

³² Sen kahlauspaikat on vallattu
ja ruovikot poltettu;
soturit ovat kauhuissaan.

³³ Sillä näin sanoo Herra Sebaot,
Israelin Jumala:

Tytär Baabel on kuin puimatanner,
jota poljetaan.

Vielä vähän aikaa, niin elon aika
tulee.”

³⁴ Siion sanoo:

“Nebukadressar, Baabelin
kuningas, on syönyt
minut suihin

ja saattanut minut sekasortoon,
pannut minut syrjään kuin
tyhjän astian.

Hän on niellyt minut kuin
lohikäärme,

täyttänyt vatsansa herkuillani ja
sysännyt minut pois.”

³⁵ “Kärsimäni väkivalta ja
raadeltu lihani tulkoon
Baabelin päälle”,

sanoo Siionin asukas.

“Vereni tulkoon Kaldean
asukkaiden päälle”,

sanoo Jerusalem.

³⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra:

“Katso, minä ajan sinun asiasi

ja kosten sinun puolestasi.

Minä kuivaan hänen merensä
ja ehdytän hänen lähteensä.

³⁷ Baabel muuttuu kiviroykiksi,
sakaalien asuinpaikaksi,
tyrmistyksen ja ivan vihellyksen
aiheeksi,

kun siellä ei ole yhtään asukasta.

³⁸ Kaldealaiset karjuvat yhdessä
kuin nuoret leijonat,
murisevat kuin leijonien pennut.

³⁹ Kun he ovat kiihkeimmillään,
minä laitan heille juomingit
ja juovutan heidät niin, että
he riemastuvat.

Sitten he nukkuvat ikuisen uneen
eivätkä herää, sanoo Herra.

⁴⁰ Minä vien heidät
teurastettaviksi kuin
karitsat,
kuin pässit ja pukit.”

Herra kostaa Baabelin epäjumalille

⁴¹ “Kuinka onkaan Seesak
kukistunut,

vallattu se, jota koko maa ylisti!
Kuinka onkaan Baabelista tullut
tyrmistyksen aihe kansojen
keskuudessa!

⁴² Meri nousi Baabelin yli,
Baabel peittyi aaltojen pauhuun.

⁴³ Sen kaupungeista on tullut
autioita,

kuivaa maata ja aroa,
maata, jossa ei asu kukaan
eikä kulje yksikään ihminen.

⁴⁴ Minä rankaisen Beeliä
Baabelissa

ja vedän ulos hänen kidastaan,
mitä hän on niellyt.
Kansat eivät enää virtaa hänen
luokseen,
ja Baabelin muurikin on kaatunut.
⁴⁵ Lähde pois sen keskeltä,
minun kansani!
Paetkoon jokainen henkensä
edestä
Herran palavan vihan vuoksi,
⁴⁶ ettei sydämenne raukeaisi
ettekä pelästyisi sanomaa, joka
kuullaan maassa.
Tänä vuonna tulee tämä sanoma
ja seuraavana vuonna tuo sanoma,
kun maassa on väkivaltaa ja hallitsija
nousee hallitsijaa vastaan.
⁴⁷ Sen tähden, katso,
päivät tulevat,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin
jumalankuvat.
Koko sen maa joutuu häpeään,
ja kaikkialla makaa sen kaatuneita.
⁴⁸ Silloin huutavat riemusta
Baabelin vuoksi
taivas ja maa ja kaikki, mitä
niissä on.
Pohjoisesta tulevat sen hävittäjät,
sanoo Herra.
⁴⁹ Myös Baabelin on sorruttava
Israelin surmattujen vuoksi,
koska Baabelin vuoksi
kaikkialla maassa makaa
surmattuja.
⁵⁰ Te miekalta pelastuneet,
menkää, älkää pysähtykö!
Muistakaa Herraa kaukanakin,

ja olkoon Jerusalemin
sydämellänne.
⁵¹ Me häpeämme, sillä meidän
täytyy kuulla pilkkaa.
Häpeä peittää meidän kasvomme,
sillä muukalaiset ovat
tunkeutuneet
Herran huoneen pyhiin paikkoihin.
⁵² Sen tähden, katso,
päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin minä vaadin tilille Baabelin
jumalankuvat.
Kaikkialla maassa voihtivat
haavoittuneet.
⁵³ Vaikka Baabel astuisi ylös
taivaaseen,
vaikka se linnoittautuisi
tavoittamattomiin
korkeuksiin,
sittenkin sille tulisivat minulta
hävittäjät,
sanoo Herra.
⁵⁴ Baabelista kuuluu huuto,
kaldealaisten maassa on
suuri hävitys,
⁵⁵ sillä Herra hävittää Baabelin
ja lopettaa sieltä suuren melskeen.
Baabel pauhasi kuin suuret
meren aallot,
sen kohina oli suuri.
⁵⁶ Hävittäjä käy Baabelin
kimppuun,
sen sankarit vangitaan,
heidän jousensa murretaan,
sillä Herra on Jumala, joka kostaa,
hän maksaa täydellä mitalla.

⁵⁷ Minä juovutan sen ruhtinaat
ja viisaat,
sen käskynhaltijat, päämiehet
ja sankarit.
He nukkuvat ikuiseen uneen
eivätkä enää herää,
sanoo Kuningas, jonka nimi
on Herra Sebaot.
⁵⁸ Näin sanoo Herra Sebaot:
Laajan Baabelin muuri hajotetaan
maan tasalle
ja sen korkeat portit sytytetään
tuleen.
Kansat näkevät vaivaa
tyhjän tähden,
kansakunnat väsyttävät itsensä
tulen hyväksi.”

Jeremian profetia luetaan Baabelissa

⁵⁹ Asia, jonka profeetta Jeremia
käski Serajan, Neerian pojan,
Mahsejan pojanpojan, toimittaa,
kun tämä lähti Sidkian, Juudan
kuninkaan, kanssa Baabeliin hä-
nen neljäntenä hallitusvuotenaan.
Seraja oli majoituspäällikkö.

⁶⁰ Jeremia kirjoitti kaikesta
onnettomuudesta, joka kohtaisi
Baabelia, kirjaan kaikki nämä
sanat, jotka on kirjoitettu Baabelia
vastaan. ⁶¹ Jeremia sanoi Serajalle:
”Kun tulet Baabeliin, niin katso,
että luet siellä ääneen kaikki nämä
sanat ⁶² ja sano sitten: ‘Herra,
sinä olet ilmoittanut hävittäväsi
tämän paikan niin perusteellisesti,
ettei tänne jää yhtään asukasta,
ei ihmistä eikä eläintä, vaan

siitä tulee ikuinen autioma.’
⁶³ Kun olet lukenut tämän kirjan
loppuun, sido siihen kivi ja viskaa
se Eufratiin. ⁶⁴ Sano sitten: ‘Näin
uppoaa Baabel eikä enää nouse
sen onnettomuuden vuoksi, jonka
minä sille tuotan. Heidän voimansa
raukeaa.’”

Tähän päättyvät Jeremian sanat.

JEREMIAN AJAN HISTORIAA, 52

Sidkia Juudan kuninkaana

52 ¹ Sidkia oli
kahdenkymmenen kahden
vuoden ikäinen tullessaan
kuninkaaksi, ja hän hallitsi
Jerusalemmissä yksitoista vuotta.
Hänen äitinsä oli nimeltään
Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.
² Sidkia teki sitä, mikä on pahaa
Herran silmissä, aivan niin kuin
Joojakim oli tehnyt. ³ Herran vihan
tähden Jerusalemlle ja Juudalle
kävi niin kuin kävi, ja viimein
Herra heitti heidät pois kasvojensa
edestä. Sidkia nousi kapinaan
Baabelin kuningasta vastaan.

Jerusalemmin valloitus ja Sidkian kohtalo

⁴ Sidkian yhdeksännen
hallitusvuoden kymmenennessä
kuussa, kuukauden kymmenentenä
päivänä, Baabelin kuningas
Nebukadnessar hyökkäsi koko
sotajoukollaan Jerusalemia
vastaan. He leiriytyivät kaupungin

ulkopuolelle ja rakensivat
piiritysvallin sen ympärille.
⁵ Kaupunki oli piiritettyä kuningas
Sidkian yhdenteentoista vuoteen
asti.

⁶ Neljännen kuun yhdeksäntenä
päivänä, kun nälänhätä kaupun-
gissa oli käynyt ankaraksi eikä maan
kansalla enää ollut ruokaa, ⁷ kau-
pungin muuriin murrettiin aukko.
Kaikki sotilaat pakenivat ja lähti-
vät yöllä ulos kaupungista muurien
välitse vievää porttitietä, joka on
kuninkaan puutarhan puolella, ja
menivät Jordanin tasangolle päin.
Kaldealaiset olivat kaupungin ympä-
rillä. ⁸ Kaldealaisen sotajoukko ajoi
kuningasta takaa, ja he saavuttivat
Sidkian Jerikon aroilla. Koko hänen
sotaväkinsä oli hajaantunut ja jät-
tänyt hänet.

⁹ Kaldealaiset ottivat kuninkaan
kiinni ja veivät hänet Baabelin ku-
ninkaan eteen Riblaan, joka on
Hamatin maassa, ja tämä julisti hä-
nelle tuomion. ¹⁰ Baabelin kunin-
gas teurastutti Sidkian pojat hänen
silmiensä edessä. Hän teurastutti
Riblassa myös kaikki Juudan ruhti-
naat. ¹¹ Hän käski sokaista Sidkian
silmät, kytkeä hänet vaskikahleisiin
ja viedä hänet Baabeliin. Siellä
Baabelin kuningas heitti hänet van-
kilaan, jossa hän oli kuolinpäiväänsä
asti.

*Temppelin hävitys ja
Juudan pakkosiirtolaisuus*

¹² Baabelin kunin-
kaan Nebukadnessarin
yhdeksännentoista hallitusvuoden
viidennessä kuussa, kuukauden
kymmenentenä päivänä, tuli
Nebusaradan, henkivartijoiden
päällikkö, joka palveli Baabelin ku-
ningasta, Jerusalemiin. ¹³ Hän poltti
Herran temppelin, kuninkaanlinnan
ja kaikki Jerusalemin talot. Kaikki
suuret rakennukset hän poltti.
¹⁴ Kaldealaisen sotajoukko, joka
henkivartijoiden päälliköllä oli
mukanaan, repi maahan kaikki
Jerusalemin ympärillä olevat
muurit. ¹⁵ Osan kaupunkiin jäljelle
jääneestä köyhästä kansasta,
jäljellä olevat käsityöläiset sekä
Baabelin kuninkaan puolelle
menneen väen Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö, vei
pakkosiirtolaisuuteen. ¹⁶ Mutta
osan maan köyhistä Nebusaradan,
henkivartijoiden päällikkö,
jätti jäljelle viinitarhureiksi ja
maanviljelijöiksi.

¹⁷ Kaldealaiset särkivät Herran
temppelin vaskipylväät, altaiden
jalustat ja vaskimeren, ja veivät
kaiken niiden vasken Baabeliin.
¹⁸ He ottivat myös padat,
lapiot, veitset, maljat, kupit
ja muut vaskiesineet, joita oli
käytetty jumalanpalveluksessa.

¹⁹ Henkivartijoiden päällikkö otti

myös vadit, hiilipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, kupit ja kulhot, jotka olivat kokonaan kultaa tai hopeaa. ²⁰ Hän otti myös kaksi pylvästä, vaskimeren, kaksitoista vaskihärkää, jotka olivat sen alla, sekä altaiden jalustat, jotka Salomo oli teettänyt Herran temppeleihin. Näiden esineiden vaski ei ollut punnittavissa. ²¹ Kummankin

pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja kahdentoista kyynärän pituinen nauha ulottui niiden ympäri. Pylvään seinämän vahvuus oli neljä sormenleveyttä; pylväs oli ontto. ²² Pylvään päässä oli vaskinen pylväskruunu. Kummankin kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkokoriste ja granaattiomenia, kaikki vaskea. Myös toisessa pylväässä oli samanlainen pylväskruunu ja ristikkokoriste sekä granaattiomenat. ²³ Pylvään päässä ristikkokoristeen päällä oli ympäriinsä sata granaattiomenaa, joista yhdeksänkymmentäkuusi riippui koristeen ulkopuolella.

²⁴ Henkivartijoiden päällikkö otti kiinni ylipappi Serajan, häntä lähimmän papin Sefanjan sekä kolme ovenvartijaa. ²⁵ Kaupungista hän otti kiinni erään hoviheraan, joka oli sotaväen tarkastaja, ja kuninkaan seitsemän lähintä miestä, jotka tavattiin kaupungista, sekä sotaväen päällikön kirjurin, joka

värväsi kansaa sotapalvelukseen, ja maan kansasta kuusikymmentä miestä, jotka tavattiin kaupungista. ²⁶ Nämä henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan otti kiinni ja vei heidät Baabelin kuninkaan eteen Riblaan. ²⁷ Baabelin kuningas surmautti heidät Riblassa, Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin maastaan pakkosiirtolaisuuteen.

²⁸ Tämä on sen väen määrä, jonka Nebukadressar vei seitsemäntenä hallitusvuotenaan pakkosiirtolaisuuteen: 3 023 juutalaista. ²⁹ Nebukadressarin kahdeksantenatoista vuotena Jerusalemita vietiin pakkosiirtolaisuuteen 832 henkeä. ³⁰ Nebukadressarin kahdentenakymmenentenäkolmantena vuotena henkivartijoiden päällikkö Nebusaradan vei pakkosiirtolaisuuteen 745 juutalaista. Kaikkiaan pakkosiirtolaisuuteen vietyjä oli 4 600 henkeä.

Kuningas Joojakin armahdetaan

³¹ Kun oli kulunut kolmekymmentäseitsemän vuotta siitä, kun Juudan kuningas Joojakin oli viety pakkosiirtolaisuuteen, Evil-Merodak, Baabelin kuningas, armahti Juudan kuninkaan Joojakinin ja päästi hänet pois vankilasta. Tämä tapahtui samana vuonna, jona Evil-Merodak tuli kuninkaaksi, sen kahdennentoista kuun

kahdentenkymmenentenäviidentenä päivänä.³² Hän puhutteli Joojakinia ystävällisesti ja antoi hänen istua arvokkaammalla paikalla kuin muut kuninkaat, jotka olivat hänen luonaan Baabelissa.³³ Joojakin sai vaihtaa pois vanginpuvun, ja hän aterioi aina Baabelin kuninkaan luona, niin kauan kuin eli.³⁴ Hän sai Baabelin kuninkaalta elatuksensa joka päivä koko elämänsä ajan, kuolinpäiväänsä asti.

VALITUSVIRRET

Jerusalemin kurjuus ja murhe

1 ¹ Kuinka istuukaan yksinään
tuo väkirikas kaupunki!
Lesken kaltaiseksi on tullut
tuo suuri kansojen joukossa.
Maakuntien ruhtinatar
on joutunut pakkotyöhön.
² Katkerasti hän itkee yössä
kyyneleet poskillaan.
Ei hänelle löydy lohduttajaa
kaikkien hänen rakastajiensa
joukosta.
Kaikki ystävät ovat hänet
pettäneet,
heistä on tullut hänen vihollisiaan.
³ Juuda on joutunut
pakkosiirtolaisuuteen
kurjuuden ja raskaan raadannan
jälkeen;
se asuu kansojen seassa
eikä löydä lepopaikkaa.
Kaikki sen vainoojat saavuttivat
sen
ahdistuksien keskellä.
⁴ Siionin tiet surevat,
sillä juhlille tulijoita ei ole.
Kaikki hänen porttinsa ovat
autioina,
hänen pappinsa huokailevat,
hänen neitsyensä ovat
murheissaan.
Siionilla on katkera mieli.
⁵ Siionin ahdistajista on tullut
valtiaita,

hänen vihollisensa menestyvät,
sillä Herra on antanut Siionille
murhetta
hänen rikkomustensa paljouden
tähten.
Hänen pienet lapsensa kulkivat
vankeuteen
ahdistajien ajamina.
⁶ Tytär Siion on menettänyt
kaiken loistonsa.
Hänen ruhtinaansa ovat
kuin peurat,
jotka eivät löydä laidunta.
He kulkevat voimattomina
vainoojaa paeten.
⁷ Jerusalemin muistelee
kurjuutensa ja kodittomuutensa
päivinä
kaikkea kallisarvoista,
mitä hänellä oli muinaisina
aikoina.
Mutta kun hänen kansansa sortui
ahdistajan käsiin,
hänellä ei ollut auttajaa.
Ahdistajat katselivat nauraen
hänen tuhoaan.
⁸ Jerusalemin on tehnyt raskaasti
syntiä,
sen tähden hänestä on tullut
saastainen.
Kaikki, jotka häntä kunnioittivat,
halveksivat häntä,
kun näkevät hänen
alastomuutensa.

Itsekin hän huokaa ja kääntyy pois.

⁹ Saastaisuus näkyy hänen helmoissaan.

Hän ei ajatellut tulevaisuuttaan.
Siksi hän sortui järkyttävästi,
eikä hänellä ole lohduttajaa.

Katso, Herra, minun kurjuuttani,
sillä vihollinen ylvästelee!

¹⁰ Vihollinen ojensi kätensä
kaikkia kaupungin kalleuksia kohti.
Jerusalem näki, kuinka pakanat
tunkeutuivat pyhäkköön,
ne, joista sinä olit antanut käskyn,
etteivät he saa tulla sinun
seurakuntaasi.

¹¹ Kaikki sen kansa huokaa
etsiessään leipää.

He ovat vaihtaneet kalleutensa
ruokaan
pysyäkseen elossa.

Herra, katso ja näe,
kuinka halveksittu minusta
on tullut!

¹² Eikö tämä liikuta teitä, kaikki
te ohikulkijat?

Katsokaa ja nähkää:

onko kipua, sellaista kuin
minun kipuni,

joka on pantu kannettavakseni,
jolla Herra on murehduttanut
minua

palavan vihansa päivänä?

¹³ Korkeudesta hän lähetti tulen,
joka ankarasti kuritti luitani.
Hän viritti verkon jaloilleni
ja pani minut perääntymään.
Hän teki minusta aution,

ainaisesti sairaan.

¹⁴ Minun rikokseni on sidottu
ikeeksi,

hänen kätensä punoi ne yhteen,
ja ies pantiin minun niskaani;
hän sai voimani raukeamaan.
Herra antoi minut niiden käsiin,
joita vastaan olen voimaton.

¹⁵ Herra peräti hylkäsi
kaikki uljaat urhot keskelläni.
Hän määräsi ajan minua vastaan
murskatakseen valiosoturini.
Herra polki viinikuurnan
neitsyelle,
tytär Juudalle.

Profeetta itkee hävitettyä Jerusalemiä

¹⁶ Kaikkea tätä minä itken,
silmäni, silmäni vuotavat vettä.
Kaukana on minusta lohduttaja,
joka virvoittaisi sieluani.
Lapseni ovat tyrmistyneet,
sillä vihollinen on päässyt voitolle.

¹⁷ Siion levittää kätensä,
kukaan ei lohduta häntä.
Herra on käskenyt Jaakobia
vastaan

ahdistajat joka taholta.
Jerusalemista on tullut saastainen
heidän keskellään.

¹⁸ Herra on tehnyt oikein,
sillä minä olen kapinoinut hänen
sanaansa vastaan.

Kuulkaa, kaikki kansat,
ja katsokaa minun tuskaani!
Neitsyeni ja nuorukaiseni
ovat joutuneet vankeuteen.

¹⁹ Minä kutsuin rakastajiani,

mutta he pettivät minut.
Pappini ja vanhimpani kuolivat
kaupungissa,
kun he etsivät itselleen ruokaa
pysyäkseen hengissä.

²⁰ Katso, Herra, minulla on
ahdistus,
sisimpäni kuohuu!
Sydäntäni kouristaa rinnassani,
sillä minä olen ollut hyvin
kapinallinen.

Ulkona minulta riisti
lapset miekka,
sisällä rutto.

²¹ Ihmiset ovat kuulleet, kuinka
minä huokailen,
minulla ei ole lohduttajaa.
Kaikki viholliseni ovat kuulleet
onnettomuudestani,
ja he iloitsevat, kun sinä
teit tämän.

Sinä annoit tulla päivän, jonka
olit ilmoittanut.

Käyköön heidän samoin
kuin minun!

²² Tulkoon heidän kaikki
pahuutensa sinun eteesi,
ja kohtele heitä samalla tavoin
kuin olet kohdellut minua
kaikkien rikosteni tähden.
Minun huokaukseni ovat monet,
ja sydämeni on sairas.

Jumalan tuomio kohtasi tytär Siionia

2 ¹ Kuinka onkaan Herra
vihassaan
peittänyt pilveen tytär Siionin!

Hän heitti taivaasta maahan
Israelin kunnian
eikä muistanut jalkojensa
astinlauta
vihansa päivänä.

² Herra on säälimättä hävittänyt
kaikki Jaakobin asuinpaikat,
hän on vihassaan hajottanut
tytär Juudan linnoitukset.
Hän on maahan painanut
ja häpäissyt
valtakunnan ja sen ruhtinaat.

³ Hän on hakannut hehkuva
vihassa poikki
Israelin sarven kokonaan.
Hän veti pois oikean kätensä,
kun vihollinen hyökkäsi.
Hän poltti Jaakobia kuin
liekehtivä tuli,
joka syö kaiken ympäriltään.

⁴ Hän jännitti jousensa kuin
vihollinen,
seisoi oikea käsi koholla
kuin vihamies ja tappoi kaiken,
mihin silmä oli ihastunut.
Hän vuodatti vihansa kuin tulen
tytär Siionin majaan.

⁵ Herrasta on tullut kuin vihollinen.
Hän on hävittänyt Israelin:
hän on hävittänyt kaikki
sen palatsit,
tuhonnut sen linnoitukset
ja antanut tytär Juudalle
paljon surua ja murhetta.

⁶ Hän on runnellut asumuksensa
kuin puutarhamajan,
hävittänyt juhliensa paikan.

Herra on saattanut Siionissa
unohduksiin
juhla-ajat ja sapatit,
vihansa vimmassa hän piti halpana
kuninkaat ja papit.

⁷ Herra on hylännyt alttarinsa,
jättänyt pyhäkkönsä
ja luovuttanut vihollisen valtaan
Siionin palatsien muurit.
Viholliset nostivat huudon

Herran huoneessa,
riemuhuudon kuin juhlapäivänä.

⁸ Herra oli päättänyt tuhota
tytär Siionin muurit.
Hän jännitti mittanuoran
eikä vetänyt kättään pois
hävittämästä.

Hän saattoi murheeseen
linnoitukset ja muurit,
yhdessä ne nääntyivät.

⁹ Siionin portit ovat vajonneet
maahan,
hän hävitti ja särki sen salvat.
Sen kuningas ja ruhtinaat ovat
joutuneet kansojen sekaan,
opetusta ei ole,
eivätkä profeetat saa näkyjä
Herralta.

¹⁰ Ääneti istuvat maassa tytär
Siionin vanhimmat.
He ovat heittäneet tomua
päänsä päälle
ja vyöttäneet säkit ylleen.
Jerusalem in neitsyet ovat
painaneet päänsä maahan.

¹¹ Silmäni ovat riutuneet itkusta,

sisimpäni kuohuu.

Maksani on maahan vuodatettu
tyttären, minun kansani,
sortumisen tähden,
sillä lapset ja imeväiset nääntyvät
kaupungin kaduilla.

¹² Äideiltään he kysyvät:
"Missä on leipää ja viiniä?"
He nääntyvät kuin sodassa
kaatuneet
kaupungin kaduilla,
heittävä henkensä äitiensä
sylissä.

¹³ Kuinka puhuisin sinulle, mihin
vertaisin sinua,
tytär Jerusalemi?
Mihin vertaisin sinua voidakseni
lohduttaa sinua,
neitsyt, tytär Siion,
sillä suuri kuin meri on sinun
sortumisesi?

Kuka voi sinut parantaa?
¹⁴ Profeettasi ovat sinulle nähneet
petollisia, äiteliä näkyjä.
Sinun syntiäsi he eivät ole
paljastaneet

kääntääkseen sinun kohtalosi.
Ei, he ovat nähneet sinulle
petollisia, eksyttäviä näkyjä.

¹⁵ Käsiään lyövät yhteen sinun
vuoksesi kaikki tien kulkijat,
he viheltävät ja nyökyttävät
päättään tytär Jerusalemilta:
"Tämäkö on kaupunki,
jota sanottiin täydellisen kauniiksi,
koko maan iloksi?"

¹⁶ Suu ammoltaan huutavat
sinua vastaan kaikki
sinun vihollisesi,
he viheltävät, kiristelevät
hampaitaan ja sanovat:
"Me olemme sinut hävittäneet!
Juuri tätä päivää odotimme,
nyt olemme saaneet sen nähdä!"

¹⁷ Herra on tehnyt sen, mitä
oli aikonut,
hän on toteuttanut sanansa,
jonka hän oli ilmoittanut
muinaisina päivinä.
Hän on hävittänyt säälimättä,
saattanut viholliset iloitsemaan
vuoksesi
ja kohottanut ahdistajiesi sarven.

¹⁸ Ihmisten sydämet huutavat
Herran puoleen.

Tytär Siionin muuri!
Anna kyyneltesi virtana vuotaa
päivät ja yöt,
älä suo itsellesi lepoa,
älkөөt silmäteräsi ummistuko.

¹⁹ Nouse, huuda ja valita yöllä,
kun vartiohetket alkavat.
Vuodata sydämesi kuin vesi
Herran kasvojen eteen!
Kohota kätesi hänen puoleensa
pienten lastesi elämän puolesta,
jotka nääntyvät nälkään kaikkien
katujen kulmissa.

²⁰ Katso, Herra, ja näe, kenelle
olet tämän tehnyt!
Onko vaimojen syötävä oman
ruumiinsa hedelmät,
hellästi hoitamansa pienet lapset?

Pitääkö pappien ja profeettojen
joutua murhatuiksi Herran
pyhäkössä?

²¹ Kaduilla maassa makaa
nuorukaisia ja vanhuksia.
Minun neitsyeni ja nuorukaiseni
ovat kaatuneet miekkaan.

Sinä olet surmannut
vihasi päivänä,
teurastanut säälimättä.

²² Sinä kutsuit kuin juhlan viettoon
joka taholta ne, joita kauhistuin.

Ei jäänyt jäljelle Herran
vihon päivänä,
ei pelastunutta, ei pakoon
päässyttä.

Niistä, joita olin hellästi hoitanut
ja kasvattanut,
viholliseni teki lopun.

Kurjuutta nähnyt mies

3 ¹ Minä olen mies, joka on
nähhnyt kurjuutta
Herran vihan vitsan alla.

² Minut hän on johdattanut
ja kuljettanut
pimeyteen eikä valkeuteen.

³ Minua vastaan hän kääntää
yhä uudelleen
kätensä kaiken päivää.

⁴ Hän on riuduttanut lihani
ja nahkani,
murskannut minun luuni.

⁵ Hän on rakentanut varustuksia
minua vastaan
ja piirittänyt minut myrkyllä
ja vaivalla.

⁶ Pimeyteen hän on pannut
minut asumaan
kuin aikoja sitten kuolleet.

⁷ Hän on sulkenut minut muurin
sisään, enkä pääse ulos,
hän on pannut minut raskaisiin
vaskikahleisiin.

⁸ Vaikka minä huudan ja valitan,
hän sulkee korvansa
rukoukseltani.

⁹ Hän on sulkenut tieni
hakatuilla kivillä,
tehnyt polkuni mutkaisiksi.

¹⁰ Vaaniva karhu hän on minulle,
piilossa väijyvä leijona.

¹¹ Hän on johtanut tieni harhaan
ja repinyt minut säpäleiksi,
hän on jättänyt minut hylätyksi.

¹² Hän jännitti jousensa ja
asetti minut
nuoltensa maalitauluksi.

¹³ Hän ampui munuaisiini
nuolensa,
viinensä lapset.

¹⁴ Minusta on tullut koko kansani
naurunaihe,
heidän ainainen laulunsa.

¹⁵ Hän on ravinnut minua
katkerilla yrteillä,
juottanut minua koiruoholla.

¹⁶ Hän on pannut hampaani
jauhamaan soraa,
painanut minut tuhkaan.

¹⁷ Minun sieluni on hylätty
ja rauhaton,
olen unohtanut onnellisen
elämän.

¹⁸ Minä sanoin: Mennyt on
minun kunniani
ja kaikki, mitä odotin Herralta.

¹⁹ Muista kurjuuttani ja
kodittomuuttani,
koiruohoa ja myrkyä.

²⁰ Sinä kyllä muistat,
että sieluni on painunut maahan.

²¹ Tämän minä painan sydämeeni,
sen tähden minä toivon.

Herran armo ei ole loppunut

²² Herran armoa on, ettemme ole
täysin tuhoutuneet,
sillä hänen laupeutensa ei
ole loppunut.

²³ Se on joka aamu uusi,
ja suuri on hänen uskollisuutensa.

²⁴ Minun sieluni sanoo: "Herra
on osani,
sen tähden minä panen toivoni
häneen."

²⁵ Herra on hyvä häntä odottaville,
jokaiselle, joka häntä etsii.

²⁶ Hyvä on hiljaisuudessa toivoa
pelastusta Herralta.

²⁷ Miehellä on hyväksi, että
hän kantaa
iestä nuoruudessaan.

²⁸ Istukoon hän yksin ja hiljaa,
kun ies on pantu hänen osakseen.

²⁹ Painakoon hän suunsa tomuun,
ehkä on vielä toivoa.

³⁰ Kääntäköön hän posken sille,
joka häntä lyö,
saakoon hän yllin kyllin
häväistystä.

³¹ Mutta Herra ei hylkää iäksi.

³² Jos hän on tehnyt
murheelliseksi,
hän myös armahtaa suuressa
uskollisuudessaan.
³³ Ei hän sydämensä halusta
ihmistä vaivaa
eikä tuota hänelle tuskaa.
³⁴ Kun jalkojen alle poljetaan
kaikki maan vangit,
³⁵ kun vääristetään
miehen oikeutta
Korkeimman kasvojen edessä,
³⁶ tehdään vääryyttä ihmiselle
hänen riita-asiassaan,
eikö Herra sitä näkisi?
³⁷ Kuka voi sanoa jotakin, niin
että se toteutuu,
ellei se ole Herran käsky?
³⁸ Eikö Korkeimman suusta lähde
paha ja hyvä!
³⁹ Miksi ihminen valittaa
eläessään,
mies syntiensä palkkaa?
Kehotus palata Herran luo
⁴⁰ Tutkikaamme teitämme,
tarkastelkaamme niitä
ja palatkaamme Herran luo.
⁴¹ Kohottakaamme sydämemme
ja kätemme
taivaan Jumalan puoleen.
⁴² Me olemme luopuneet ja
kapinoineet.
Sinä et ole antanut anteeksi.
⁴³ Sinä verhouduit vihaasi ja
ajoit meitä takaa,
surmasit säälimättä.
⁴⁴ Sinä olet verhoutunut pilveen,

rukoukset eivät pääse läpi.
⁴⁵ Sinä teit meistä roskatunkion,
hylkytavaraa kansojen sekaan.
⁴⁶ Suu ammoltaan huutavat
meitä vastaan
kaikki meidän vihollisemme.
⁴⁷ Osaksemme on tullut kauhu
ja kuoppa,
tuho ja sortuminen.
⁴⁸ Vesipurot juoksevat silmistäni
tyttären, minun kansani,
sortumisen tähden.
⁴⁹ Silmäni vuotavat lakkaamatta,
taukoamatta,
⁵⁰ kunnes Herra katsoo
ja näkee taivaasta.
⁵¹ Silmäni tuottavat tuskaa
sielulleni
kaikkien kaupunkini tyttärien
tähden.
⁵² Kiihkeästi metsästäivät minua
kuin lintua,
viholliseni ilman syytä.
⁵³ He tahtoivat tuhota kuoppaan
elämäni
ja heittivät päälleni kiviä.
⁵⁴ Vedet tulvivat pääni yli,
luulin olevani tuhon oma.
⁵⁵ Minä huusin sinun nimeäsi,
Herra,
kuopan syvyyksistä:
⁵⁶ "Älä peitä korvaasi
avunhuudoltani,
anna minun hengähtää!"
Sinä kuulit huutoni,
⁵⁷ sinä lähestyit, kun huusin sinua,
ja sanoit: "Älä pelkää."

⁵⁸ Herra, sinä ajat sieluni asian,
sinä lunastat elämäni.

⁵⁹ Sinä olet nähnyt kärsimäni
sorron, Herra,
hanki minulle oikeus.

⁶⁰ Sinä olet nähnyt kaiken heidän
kostonhimonsa,
kaikki heidän juonensa
minua vastaan.

⁶¹ Sinä olet kuullut, Herra, kuinka
he häpäisevät minua,
olet kuullut kaikki heidän
juonensa minua vastaan.

⁶² Vastustajieni puheet ja
ajatukset
ovat minua vastaan kaiken aikaa.

⁶³ Katso, istuvatpa he tai nousevat,
minä olen aina heidän
laulunsa aihe.

⁶⁴ Herra, maksa heille palkka
heidän kättensä tekojen mukaan.

⁶⁵ Pane peite heidän sydämelleen,
kohdatkoon heitä sinun kirouksesi.

⁶⁶ Aja heitä takaa vihassasi
ja hävitä heidät
Herran taivaan alta.

Rangaistus tuli synnin tähden

4 ¹ Kuinka onkaan kulta
tummunut,
hieno kulta muuttunut!
Pyhät kivet on viskelty
kaikkien katujen kulmiin.

² Siionin kalliit pojat,
puhtaimman kullan arvoisiksi
punnitut!

Kuinka heitä nyt pidetään
saviastioiden arvoisina,

savenvalajan käten tekojen!

³ Sakaalitkin tarjoavat nisiään
ja imettävät pentujaan,
mutta minun kansani tyttäristä
on tullut julmia

kuin autiomaan strutsit.

⁴ Imeväisen kieli tarttuu
kitalakeen janon vuoksi.
Pienet lapset pyytävät leipää,
eikä ole ketään, joka sitä
heille antaisi.

⁵ Jotka ennen söivät herkuja,
nääntyvät nyt kaduilla.

Jotka ennen pukeutuivat
purppuraan,
syleilevät nyt tunkioita.

⁶ Minun kansani syntivelka
on kasvanut
suuremmaksi kuin Sodoman synti.
Sodoma tuhoutui hetkessä,
ihmiskäden koskematta.

⁷ Siionin ruhtinaat olivat
puhtaampia kuin lumi,
valkoisempia kuin maito,
heidän ihonsa oli rusottavampi
kuin korallit,
heidän hahmonsä oli kuin safiiri.

⁸ Nyt he näyttävät nokeakin
mustemmilta,
heitä ei voi tuntea kaduilla.

Heidän nahkansa on rypyssä
luiden päällä,
se on kuivaa kuin puu.

⁹ Miekan kaatamien osa
on parempi

kuin nälän kaatamien,
jotka menehtyvät kuin lävistetyt

vailla pellon antimia.

¹⁰ Armeliaat naiset keittivät omin
käsien lapsensa.

Niistä tuli heille ruokaa
minun kansani sortuessa.

¹¹ Herra on pannut täytäntöön
kiivautensa,
vuodattanut palavan vihansa.
Hän on sytyttänyt Siionin tuleen,
tuli on kuluttanut sen perustukset.

¹² Eivät olisi uskoneet maan
kuninkaat,
ei kukaan maanpiirin asukkaista,
että ahdistaja ja vihollinen
pääsisi sisään

Jerusalemin porteista.

¹³ Näin on käynyt
Siionin profeettojen syntien
tähten,
sen pappien pahojen tekojen
tähten.

He ovat vuodattaneet siellä
vanhurskaiden verta.

¹⁴ Nyt he harhailevat kaduilla
sokeina,
veren tahrimina,
heidän vaatteisiinsa ei voi koskea.

¹⁵ Heistä huudetaan: "Väistykää!
Saastainen!

Väistykää, väistykää, älkää
koskeko!"

He pakenevat ja harhailevat.
Kansojen keskuudessa sanotaan:
"Eivät he enää saa asua täällä."

¹⁶ Herra itse on hajottanut heidät,
hän ei enää katso heihin.

Papeista ei välitetty,
vanhimpia ei armahdettu.

¹⁷ Yhä edelleen, raukeavin silmin,
me odotimme turhaan apua.
Tähystyspaikastamme me
tähyilimme kansaa,
josta ei ollut pelastajaksi.

¹⁸ Askeleitamme vaanittiin,
niin ettemme voineet kulkea
kaduillamme.

Loppumme lähestyi, päivämme
täytyivät –
loppumme oli tullut.

¹⁹ Vainoojamme olivat nopeampia
kuin kotkat taivaalla.

He ajoivat meitä takaa vuorilla,
väijyivät meitä autiomaassa.

²⁰ Meidän elämämme henki,
Herran voideltu,
joutui vangiksi heidän kuoppiinsa.
Hänestä me olimme sanoneet:
"Hänen suojassaan me elämme
kansojen keskellä."

²¹ Iloitse vain ja riemuitse,
tytär Edom,
sinä Uusin maan asujatar!
Myös sinun kohdallesi tulee malja,
sinä juovut ja paljastat itsesi.

²² Sinun syntivelkasi on poissa,
tytär Siion,
Herra ei enää vie sinua
pakkosiirtolaisuuteen.
Mutta sinua, tytär Edom, hän
rankaisee syntivelkasi
tähten,

hän paljastaa sinun syntisi.

Profeetta rukoilee kansansa puolesta

- 5** ¹ Muista, Herra, mitä meille
on tapahtunut!
Katso ja näe meidän
häväistyksemme!
² Perintöosamme on siirtynyt
vieraille,
talomme muukalaisille.
³ Meistä on tullut orpoja,
isättömiä,
äitimme ovat kuin leskiä.
⁴ Oman juomavetemme me
ostamme rahalla,
omat puumme me saamme, kun
maksamme hinnan.
⁵ Vainoojat ovat niskassamme.
Olemme uupuneita, mutta meille
ei suoda lepoa.
⁶ Egyptille me annamme kättä
ja Assurille saadaksemme
leipää kylliksi.
⁷ Isämme tekivät syntiä, eikä
heitä enää ole,
mutta me kannamme heidän
syntivelkaansa.
⁸ Orjat hallitsevat meitä, eikä
ole ketään,
joka tempaisi meidät pois
heidän käsistään.
⁹ Henkemme kaupalla me
noudamme leipämme
autiomaasta uhkaavan
miekan vuoksi.
¹⁰ Ihomme kuumottaa kuin uuni
nälän poltteiden vuoksi.
¹¹ Naisia raiskataan Siionissa,

- neitsyitä Juudan kaupungeissa.
¹² Ruhtinaita hirtetään,
vanhimpia ei kunnioiteta.
¹³ Nuorukaiset kantavat
myllynkiviä,
pojat kompastelevat
puutaakkojen alla.
¹⁴ Poissa ovat vanhukset porteilta,
nuorukaiset kielisoittimiensa
äärestä.
¹⁵ Poissa on ilo sydämistämme,
karkelomme on kääntynyt
murheeksi.
¹⁶ Kruunu on pudonnut
päästämme.
Voi meitä, sillä me olemme
tehneet syntiä!
¹⁷ Tämän vuoksi sydämemme
on sairas,
näiden tähden silmämme ovat
pimenneet,
¹⁸ Siionin vuoren tähden, joka
on autiona,
jolla ketut juoksentelevat.
¹⁹ Sinä, Herra, hallitset ikuisesti,
sinun valtaistuimesi pysyy
polvesta polveen.
²⁰ Miksi unohdat meidät ainiaaksi,
hylkää meidät ikiajoiksi?
²¹ Tuo meidät takaisin luoksesi,
Herra, niin me palaamme,
uudista päivämme muinaiselleen.
²² Vai oletko meidät peräti
hylännyt,
vihastunut meihin ylen määrin?

HESEKIELIN KIRJA

HERRAN KIRKKAUS ILMESTYY, 1 – 3

PROFEETAN KUTSUMUS, 1 – 3

Hesekiel näkee Jumalan kirkkauden

1¹ Kolmantenakymmenentenä vuotena neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, kun olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebarjoen varrella, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä.

² Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakinin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuotena, ³ Jumalan sana tuli pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa olevan Kebarjoen varrella. Hänen päälleen tuli siellä Herran käsi.

⁴ Minä näin, kuinka pohjoisesta tuli myrsky, suuri pilvi ja välkehtivä tuli. Pilveä ympäröi kirkkaus, ja tulen keskeltä näkyi jotakin hehkuvan metallin kaltaista. ⁵ Keskellä hehkua näkyivät neljän olennon hahmot, ja ne näyttivät tällaisilta: Niillä oli ihmisen hahmo, ⁶ mutta kullakin niistä oli neljät kasvot ja kullakin neljä siipeä. ⁷ Niiden jalat olivat suorat ja niiden jalkaterät kuin vasikan sorkat, ja ne välkkyivät kuin kiillotettu vaski.

⁸ Niillä oli ihmiskädet siipiensä alla neljällä puolella; kaikilla neljällä oli

kasvot ja siivet joka puolella. ⁹ Niiden siivet koskettivat toisiaan. Olennot eivät kääntyneet kulkiessaan, ne kulkivat kukin suoraan eteenpäin. ¹⁰ Niillä oli kasvot kuin ihmisellä, mutta oikealla puolen kaikilla neljällä oli leijonan kasvot, vasemmalla puolen härän kasvot, ja niillä neljällä oli myös kotkan kasvot. ¹¹ Sellaiset olivat niiden kasvot. Niiden siivet olivat levällään ylöspäin. Kullakin oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toisen olennon siipeä, ja kaksi, joilla ne peittivät vartalonsa. ¹² Kullakin niistä kulki suoraan eteenpäin. Minne henki johti kulkemaan, sinne ne kulkivat. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet.

¹³ Olennot näyttivät tulisilta, palavilta hiililtä. Olentojen välissä liikkui jotakin tulisoitujen kaltaista. Tuli loisti kirkkaasti, ja siitä lähti salamoita. ¹⁴ Olennot kiitivät edestakaisin ja näyttivät salamanleimauksilta.

¹⁵ Kun katselin olentoja, minä näin, että olentojen vierellä maassa oli yksi pyörä jokaiseen neljään suuntaan. ¹⁶ Pyörät olivat näöltään ja rakenteeltaan krysoliitin kaltaisia, ja kaikki neljä olivat samanmuotoiset. Ne näyttivät rakenteeltaan sellaisilta kuin pyörän sisällä olisi ollut toinen pyörä. ¹⁷ Kun

ne kulkivat, ne voivat liikkua neljään eri suuntaan, eivätkä ne kääntyneet kulkiessaan. ¹⁸Pyörrien kehät olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikki neljä kehää olivat joka puolelta täynnä silmiä. ¹⁹Kun olennot kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun olennot kohosivat maasta, kohosivat myös pyörät. ²⁰Minne henki ohjasi kulkemaan, sinne olennot kulkivat – minne vain henki johti kulkemaan. Pyörät kohosivat niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä. ²¹Kun olennot kulkivat, kulkivat pyörätkin, ja kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin. Kun olennot kohosivat ylös maasta, kohosivat pyörät niiden mukana, sillä olentojen henki oli pyörissä.

²²Olentojen päiden yllä näytti olevan taivaanavaruus kuin pelottavaa jääkristallia, joka kaartui päiden yläpuolella. ²³Taivaanavaruuden alla olentojen siivet olivat suorina, toinen siipi toista kohti. Kullakin oli myös kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumista yhtäältä, ja kaksi, jotka peittivät sitä toisaalta. ²⁴Kun olennot kulkivat, minä kuulin niiden siipien äänen kuin suurten vetten kohinan, kuin Kaikkivaltiaan jylinän. Meteli oli kuin sotajoukon pauhua. Kun ne seisahtuivat, ne lasivat siipensä alas. ²⁵Avaruudesta niiden päitten yläpuolelta kuului ääni. Seisahtuessaan ne laskivat siipensä alas. ²⁶Avaruudessa niiden

päitten yläpuolella oli ikään kuin valtaistuin, näöltään kuin safiria, ja tällä korkealla olevan valtaistuimen kaltaisella istui ihmisen näköinen hahmo.

²⁷Minä näin ikään kuin hehkuvaa, tulenhohtoista metallia. Istujaa ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan. Alaspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltaan, minä näin kuin tulta, jonka ympärillä oli kirkas hohde. ²⁸Tuo kirkas hohde oli näöltään kuin kaari, joka on pilvissä sadepäivänä – sellaiselta näytti Herran kirkkaus. Kun minä sen näin, heittäydyin kasvoilleni. Silloin kuulin äänen puhuvan.

Herra kutsuu Hesekielin profeetaksi

2 ¹Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun sinulle." ²Kun hän puhui minulle, minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin hänen puhuvan minulle.

³Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinallisen kansan, joka on kapinoinut minua vastaan. He ja heidän isänsä ovat rikkoneet minua vastaan aina tähän päivään asti, ⁴ja heidän lapsillaan on kovat kasvot ja paatunut sydän. Heidän luokseen minä sinut lähetän, ja sinun on sanottava heille: 'Näin sanoo Herra, Herra.' ⁵Kuulkoot tai olkoot kuulematta – heidän ovat

kapinallinen heimo. He tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta. ⁶Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä, älä pelkää heidän sanojaan. Edessäsi on tosin ohdakkeita ja orjantappuroita, ja sinä asut skorpionien seassa, mutta älä pelkää heidän sanojaan äläkä säiky heitä, vaikka he ovat kapinallinen heimo. ⁷Puhu heille minun sanani, kuulkoottai olkoott kuulematta – kapinallisiahan he ovat. ⁸Mutta sinä, ihmislapsi, kuule, mitä minä puhun sinulle. Älä ole kapinallinen niin kuin tuo kapinallinen heimo. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan.”

⁹Minä katsoin ja näin käden, joka ojentui minua kohti, ja kädessä oli kirjakäärö. ¹⁰Se levitettiin minun eteeni, ja se oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä. Siihen oli kirjoitettu valitusvirsiä, huokauksia ja voihuutoja.

Hesekiel syö kirjakäärön

3 ¹Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, syö, mitä tässä on. Syö tämä kirjakäärö ja mene puhumaan Israelin heimolle.” ²Silloin minä avasin suuni, ja hän antoi minulle syötäväksi tuon kirjakäärön. ³Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, ravitse vatsasi ja täytä sisimpäsi tästä kirjakääröstä, jonka minä sinulle annan.” Niin minä söin, ja se maistui suussani makealta kuin hunaja.

⁴Vielä hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, mene nyt Israelin heimon luo ja puhu heille minun sanani. ⁵Sinua ei lähetetä kansan luo, jolla on outo kieli ja vaikea puhetapa, vaan Israelin heimon luo. ⁶Ei sinua lähetetä monien kansojen luo, joilla on outo kieli ja vaikea puhetapa, jota et ymmärrä. Totisesti, jos lähettäisin sinut niiden luo, ne kuulisivat sinua. ⁷Mutta Israelin heimo ei tahdo kuulla sinua, koska se ei tahdo kuulla minua. Koko Israelin heimolla on kova otsa ja paatunut sydän. ⁸Katso, minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa. ⁹Timantin kaltaiseksi, kiveäkin kovemmaksi, minä teen sinun otsasi. Älä pelkää äläkä säiky heitä, vaikka he ovatkin kapinallinen heimo.”

¹⁰Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kuuntele tarkoin ja kätke sydämeesi jokainen sanani, jonka minä sinulle puhun. ¹¹Mene pakkosiirtolaisten luo, oman kansasi luo. Sano heille: ’Näin sanoo Herra, Herra’ – kuulkoottai olkoott kuulematta.”

¹²Henki nosti minut, ja minä kuulin takaani kovan, jylisevän äänen: ”Kiitetty olkoon Herran kirkkaus siinä, missä se on!” ¹³Olentojen siivistä lähti voimakas ääni niiden osuessa toisiinsa, ja olentojen rinnalla jyrsivät pyörät; oli kova jylinä.

¹⁴Henki nosti minut taas ja vei mukanaan. Minä kuljin murheellisenä henkeni kiivaudessa, ja Herran käsi oli väkevänä päälläni. ¹⁵Minä saavuin Tel-Aabibiin Kebarjoen varrella asuvien pakkosiirtolaisten luo ja istuin siellä heidän keskellään tyrmistyneenä seitsemän päivää.

Profeetan vastuu

¹⁶Seitsemän päivän kuluttua minulle tuli tämä Herran sana:

¹⁷”Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimon vartijaksi. Kun kuulet sanan suustani, sinun on varoitettava heitä minun puolestani. ¹⁸Jos minä sanon jumalattomalle: ‘Sinun on totisesti kuoltava’, mutta sinä et varoita häntä etkä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen pahasta vaelluksestaan pelastaaksesi hänen henkensä, jumalaton kuolee synneissään, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään. ¹⁹Mutta jos sinä varoitat jumalatonta eikä hän silti käänny jumalattomuudestaan eikä pahasta vaelluksestaan, hän kyllä kuolee synneissään, mutta sinä olet pelastanut henkesi.

²⁰Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudesta tekemään vääryyttä ja minä panen hänen eteensä kompastuskiven, hän kuolee synneissään, jos sinä et ole häntä

varoittanut. Silloin ei enää muisteta hänen harjoittamaansa vanhurskautta, mutta sinut minä vaadin tilille hänen verestään. ²¹Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei hän tekisi syntiä, ja hän ei tee enää syntiä, hän saa elää. Hän otti varoituksesta opikseen, ja sinä olet pelastanut henkesi.”

²²Herran käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: ”Nouse ja lähde laaksoon, niin minä puhun sinulle siellä.” ²³Niin minä nousin ja lähdin laaksoon. Siellä minä näin Herran kirkkauden, samanlaisen kirkkauden, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella, ja minä heittäydyin kasvoilleni.

²⁴Silloin minuun tuli Henki, joka nosti minut jaloilleni. Hän puhui minulle ja sanoi: ”Mene ja sulkeudu sisälle taloosi. ²⁵Ihmislapsi! Sinut pannaan köysiin, sinut sidotaan niillä, niin ettet voi lähteä ulos heidän keskuuteensa. ²⁶Kielesi minä annan juuttua kitalakeesi, niin että sinä tulet mykäksi etkä voi olla heidän nuhtelijansa. He ovat kapinallinen heimo. ²⁷Mutta kun minä taas puhun sinulle, minä avaan sinun suusi, ja sinun on sanottava heille: ‘Näin sanoo Herra, Herra.’ Joka kuulee, se kuulkoon, ja joka ei kuule, se olkoon kuulematta – ovat-han he kapinallinen heimo.”

**HERRAN KIRKKAUS POISTUU
JERUSALEMISTA, 4 – 39**

**TUOMION JULISTUS
JUUDALLE, 4 – 24**

Ennustus Jerusalemin piirityksestä

4 ¹”Ja sinä, ihmislapsi, ota tililikivi ja aseta se eteesi. Kaiverra siihen Jerusalemin kaupunki ² ja pane se saarroksiin. Rakenna sen ympärille piiritysvarustus, luo sitä vastaan valli ja aseta sen ympärille sotajoukkoja ja muurinmurtajia. ³ Ota sitten rautainen leivinlevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin väliin. Suuntaa kasvosi piiritykseen joutunutta kaupunkia kohti ja piiritä sitä. Tämä on merkki Israelin heimolle.

⁴ Makaa vasemmalla kyljelläsi ja aseta sen päälle Israelin heimon syntivelka. Yhtä monta päivää kuin sinä makaat sillä kyljellä, sinä kannat heidän syntivelkaansa. ⁵ Minä olen asettanut Israelin heimon syntivelan sinun kannettavaksesi yhtä moneksi päiväksi kuin on heidän syntivelkansa vuosia: kolmesataayhdeksänkymmentä.

⁶ Kun nuo päivät ovat kuluneet, sinun on käytävä uudelleen makuulle, nyt oikealle kyljellesi, ja kannettava Juudan heimon syntivelkaa neljäkymmentä päivää.

Minä olen määrännyt sinulle päivän vuotta kohti.

⁷ Suuntaa kasvosi ja paljastettu käsivartesi piiritettyä Jerusalemia kohti ja profetoi sitä vastaan. ⁸ Minä sidon sinut köysillä, etkä sinä voi kääntyä toiselle kyljellesi, ennen kuin piirityspäiväsi ovat kuluneet loppuun.”

Piiritetyn kaupungin ahdinko

⁹ ”Hanki itsellesi vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttivehnää. Pane ne samaan astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinun on syötävä sitä yhtä monta päivää kuin makaat kyljelläsi: kolmesataayhdeksänkymmentä päivää. ¹⁰ Sinun on syötävä ruokasi painon mukaan: kaksikymmentä sekeliä päivässä. Syö se määräaikoina. ¹¹ Myös vettä sinun on juotava mitan mukaan: kuudennes hiin-mittaa. Sinun on juotava määräaikoina. ¹² Ohraleipää sinun on syötävä ja paistettava se ihmissonnalla heidän nähtensä.”

¹³ Herra sanoi: ”Näin joutuvat israelilaiset syömään leipänsä saastaisena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät karkotan.”

¹⁴ Mutta minä sanoin: ”Voi Herra, Herra! Enhän minä ole koskaan saastuttanut itseäni. En ole syönyt raatoa tai kuoliaaksi raadeltua nuoruudestani tähän asti, eikä mitään

saastaista lihaa ole päässyt suuhuni.” ¹⁵ Hän sanoi minulle: ”Minä annan sinulle ihmissonnan sijaan karjanlannan. Paista leipäsi sillä.”

¹⁶ Hän sanoi vielä minulle: ”Ihmislapsi, minä murran leivän tuen Jerusalemissa. He syövät leipää painon mukaan ja huolissaan ja juovat vettä mitan mukaan ja kauhuissaan. ¹⁷ Näin he joutuvat leivän ja veden puutteeseen; kaikki he ovat kauhuissaan ja riutuvat syntivelkansa tähden.”

Vertauskuva Jerusalemin tuhosta

5 ¹ ”Sinä ihmislapsi, hanki itsellesi terävä miekka. Käytä sitä partaveitsenä, leikkaa sillä hiuksesi ja partasi, ota sitten vaaka ja jaa ne. ² Polta niistä kolmannes tulella keskellä kaupunkia, kun piirityspäivät ovat päättyneet. Ota sitten toinen kolmannes ja lyö sitä miekalla kaupungin ympärillä. Hajota loput tuuleen, ja minä ajan niitä takaa paljastetulla miekalla. ³ Ota kuitenkin pieni määrä karvoja ja sido ne helmukseesi. ⁴ Ota vielä niistäkin osa, viskaa se tuleen ja polta se. Siitä lähtee tuli koko Israelin heimoon.”

Nälkä, rutto ja miekka

⁵ Näin sanoo Herra, Herra: ”Tämä on Jerusalemi; kansojen keskelle minä olen sen asettanut, ja niiden maat ovat sen ympärillä. ⁶ Kuitenkin se on vastustanut minun säädöksiäni jumalattomammin kuin pakanakansat ja lakejani pahemmin

kuin sitä ympäröivät maat. He ovat hylänneet minun säädökseni eivätkä ole vaeltaneet lakieni mukaan.

⁷ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Te olette raivonneet minua vastaan pahemmin kuin ympärillänne olevat kansat, ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan ettekä noudattaneet minun säädöksiäni. Ette ole noudattaneet edes ympärillänne asuvien kansojen säädöksiä. ⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minäkin käyn sinua vastaan, Jerusalemi, ja panen tuomiot täytäntöön keskuudessasi kansojen nähdessä. ⁹ Kaikkien iljettävien tekojesi tähden minä teen sinulle sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä vastakaan tee. ¹⁰ Niinpä isät tulevat syömään lapsiaan keskuudessasi, ja lapset syövät isiään. Minä panen tuomiosi täytäntöön ja hajotan jäännöksesi kaikkiin tuuliin.

¹¹ Sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: Totisesti, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljetyksilläsi ja kaikilla kauhistuksillasi, minä teen sinusta vähälukuisen. Minä en sääli enkä armahda. ¹² Kolmannes sinusta kuolee ruttoon ja näantyy nälkään, kolmannes kaatuu ympärilläsi riehuvaan miekkaan, ja kolmanneksen minä hajotan kaikkiin tuuliin ja ajan sitä takaa

paljastetulla miekalla. ¹³ Silloin minun vihani täyttyy, minä tyydytän heissä kiivauteni ja minä saan hyvityksen. He tulevat tietämään, että minä, Herra, olen puhunut kiivaudessani, kun minä panen vihani täytäntöön heissä.

¹⁴ Minä teen sinusta rauniokasan ja pilkan aiheen kansoille, jotka asuvat ympärilläsi. Kaikki ohikulkijat töllistelevät sinua. ¹⁵ Ympärilläsi asuvat kansat häpäisevät ja herjaavat sinua. Sinä olet heille varoitusta ja kauhun aihe, kun minä panen toimeen sinun tuomiosi vihassani ja kiivaudessani ankarilla rangaistuksilla. Minä, Herra, olen puhunut.

¹⁶ Minä lähetän teidän kimppuunne nälän pahat nuolet tekemään tuhojaan. Minä lähetän ne tuhoamaan teitä ja teen nälänhätänne entistä pahemmaksi ja murran teiltä leivän tuen. ¹⁷ Minä lähetän teidän kimppuunne nälänhädän ja pahoja petoja, jotka riistävät teiltä lapset. Keskuudessanne kulkee rutto ja vuotaa veri, ja minä tuon miekan teidän kimppuunne. Minä, Herra, olen puhunut.”

Israelin vuorille julistetaan tuomio

6 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Israelin vuoria kohti, profetoi niille ³ ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa

Herran, Herran, sana. Näin sanoo Herra, Herra, vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teidän kimppuunne ja hävitän uhrikukkulanne.

⁴ Teidän alttarinne autioituvat, teidän auringonpatsaanne murskataan, ja teidän itsenne minä annan kaatua surmattuina jumalankuvienne eteen. ⁵ Minä jätän israelilaisten ruumiit lojumaan heidän jumalankuviansa eteen ja hajotan heidän luunsa heidän alttariensa ympärille.

⁶ Kaikissa asuinpaikoissanne kaupungit raunioituvat ja uhrikukkulat autioituvat. Teidän alttarinne autioituvat raunioiksi, ja teidän jumalankuvanne murskataan ja hävitetään, auringonpatsaanne hakataan maahan ja kaikki tekeleenne hävitetään olemattomiin.

⁷ Keskuudessanne kaatuu kansaa miekan lävistämänä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.

⁸ Minä jätän kuitenkin jäännöksen: teistä on oleva jäljellä kansojen seassa miekalta pelastuneita sen jälkeen, kun teidät on hajotettu eri maihin. ⁹ Ne teistä, jotka ovat pelastuneet miekalta, muistavat minut niiden kansojen keskuudessa, joihin heidät on viety vangeiksi. He muistavat, kuinka murtunut minä olin heidän haureellisen sydämensä

vuoksi, koska se kääntyi pois minun luotani ja koska heidän silmänsä kääntyivät haureellisina heidän jumalankuviensa puoleen. Silloin he inhoavat itseään pahojen tekojensa tähden, joita he ovat tehneet kaikissa iljettävissä menoissaan. ¹⁰ Silloin he tulevat tietämään, että minä olen Herra ja etten minä ole turhaan uhannut tuottaa heille tätä onnettomuutta.

¹¹ Näin sanoo Herra, Herra: Lyö käsiäsi yhteen, polje jalkaasi ja sano: 'Voi!' kaikista israelilaisten pahoista ja iljettävistä teoista. He kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon. ¹² Kaukana asuva kuolee ruttoon, lähellä asuva kaatuu miekkaan, ja se, joka on jäänyt jäljelle ja säilynyt, kuolee nälkään. Minä tyhjennän heihin kaiken vihani. ¹³ Te tullette tietämään, että minä olen Herra, kun surmansa saaneita maaka heidän jumalankuviensa seassa alttarien ympärillä kaikilla korkeilla kukkuloilla, kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen lehtevän puun ja jokaisen tuuhean tammen alla, paikoissa, joissa he ovat tarjonneet suloista tuoksua kaikille jumalankuvilleen. ¹⁴ Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maasta aution ja hävitetyn kaikkialla, missä he asuvat, autiomaasta aina Riblaan asti. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

Israelin maalle tulee loppu

7 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana:

² "Sinä ihmislapsi!

Näin sanoo Herra, Herra,
Israelin maalle:
Loppu! Tulee loppu maan
neljälle äärelle.

³ Nyt sinulle tulee loppu,
minä päästän vihani valloilleen
sinua vastaan.

Minä tuomitsen sinut vaelluksesi
mukaan
ja teen sinulle kaikkien iljetystesi
mukaan.

⁴ Sinä et saa sääliä silmissäni,
minä en armahda sinua.
Minä teen sinulle vaelluksesi
mukaan,
iljettävät tekosi tulevat keskellesi.
Te tulette tietämään, että
minä olen Herra.

⁵ Näin sanoo Herra, Herra:
Katso, tulee onnettomuus,
erityinen onnettomuus!

⁶ Loppu on tullut, tullut on loppu!
Se on noussut kimppuusi –
siinä se on!

⁷ Kehä on kiertynyt umpeen
sinun kohdallasi, maan asukas!
On tullut aika,
lähellä on se päivä –
hämminki, ei ilohuutoa vuorilta.

⁸ Aivan pian minä vuodatan
vihani päällesi,
tyhjennän sinuun suuttumukseni

ja tuomitsen sinut vaelluksesi
mukaan.

Minä annan kaikkien iljettävien
tekojesi kohdata sinua.

⁹ Minä en sääli enkä armahda.

Minä teen sinulle vaelluksesi
mukaan,

iljettävät tekosi tulevat keskellesi.

Te tulette tietämään, että minä,
Herra, teitä lyön.

¹⁰ Nyt on se päivä,

nyt se on tullut.

Kehä on kiertynyt umpeen,

vitsa kukkii,

julkeus versoo.

¹¹ Väkivalta on noussut vitsaksi
jumalattomuudelle.

Mitään ei jää jäljelle heistä,
heidän meluisista joukoistaan.

Poissa on heidän loistonsa.

¹² Se aika on tullut,

se päivä on joutunut,

älkөөn ostaja iloitko,

älkөөn myyjä murehtiko.

Viha kohtaa koko sitä joukkoa.

¹³ Myyjä ei enää palaa

myymälleen maalle,

vaikka olisikin elävien joukossa,

sillä näky koskee koko sitä joukkoa,

ei se raukea.

Ei kukaan, joka pysyy synnissään,
voi varjella henkeään.

¹⁴ Torviin puhalletaan, kaikki

varustetaan,

mutta yhtään sotaan lähtijää

ei ole,

sillä minun vihani kohtaa koko
sitä joukkoa.

¹⁵ Ulkona on miekka,

sisällä rutto ja nälkä.

Joka on kedolla, kuolee miekkaan;

joka on kaupungissa,

sen syövät nälkä ja rutto.

¹⁶ Ne heistä, jotka pelastuvat,

pakenevat vuorille kuin laaksojen

kyyhkyset.

Kaikki he valittavat,

jokainen syntejään.

¹⁷ Kaikki kädet herpoavat,

kaikki polvet ovat kuin vettä.

¹⁸ He kääriytyvät säkkeihin,

kauhu valtaa heidät.

Kaikkien kasvoilla on häpeä,

kaikki ovat ajaneet päänsä

paljaaksi.

¹⁹ Hopeansa he viskaavat kaduille,

heidän kultansa käy saastaiseksi.

Ei heidän kultansa ja hopeansa

voi heitä pelastaa Herran

vihan päivänä.

Eivät he voi tyydyttää niillä

nälkänsä

eivätkä täyttää vatsaansa,

sillä ne ovat saaneet heidät

lankeamaan syntiin.

²⁰ Korujensa loistolla he ylleilivät,

kullasta he tekivät inhottavat,

iljettävät kuvansa.

Sen tähden minä teen ne

heille saastaksi.

²¹ Minä annan sen muukalaisten

ryöstösaaliiksi,

maan jumalattomien saaliiksi,

ja he häpäisevät sen.

²² Minä käännän kasvoni

heistä pois,

ja minun aarteeni häväistään:

väkivaltaiset tulevat ja

häpäisevät sen.

²³ Valmista kahleketjut,

sillä maa on täynnä verivelkaa,

ja kaupunki on täytynyt

väkivallasta.

²⁴ Minä tuon kansoista pahimmat,

ja ne ottavat omikseen

teidän talonne.

Minä teen lopun mahtavien

ylpeilystä,

ja heidän pyhät paikkansa

häpäistään.

²⁵ Kun tulee ahdinko,

he etsivät rauhaa, mutta sitä ei ole.

²⁶ Tuho tulee tuhon jälkeen,

viesti viestin perään.

Profeetalta pyydetään näkyä;

papilta katoaa opetus ja

vanhimmita neuvo.

²⁷ Kuningas murehtii, päämies

pukeutuu kauhuun,

maan kansan kädet vapisevat

pelosta.

Minä teen heille heidän

vaelluksensa mukaan

ja tuomitsen heidät niin kuin

he ovat tuominneet.

He tulevat tietämään, että

minä olen Herra.”

Epäjumalanpalvelus Herran temppelissä

8 ¹ Kuudentena vuotena,
kuudennessa kuussa,

kuukauden viidentenä päivänä minä istuin talossani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni. Silloin Herran, Herran, käsi laskeutui siellä minun päälleni, ² ja minä näin kuin tulisen ihmishahmon. Alaspäin siitä, mikä näytti sen lanteilta, leimusi tuli, ja siitä ylöspäin näkyi kuin hehkuvan metallin hohto. ³ Hän ojensi ikään kuin käden, otti kiinni hiuksistani ja nosti minut hengessä maan ja taivaan välille. Hän vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin, pohjoiseen päin olevalle sisemmän esipihan portille, sinne, missä on patsas, joka herättää kiivauden.

⁴ Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, samanlainen kuin se, jonka olin nähnyt laaksossa. ⁵ Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, käännä katseesi pohjoista kohti.” Minä käänsin katseeni pohjoista kohti ja näin alttariportista pohjoiseen päin olevassa sisäänkäynnissä tuon kiivautta herättävän patsaan. ⁶ Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät? Israelin heimo tekee täällä hyvin iljettäviä tekoja, että minä väistyisin kauas pyhäköstäni. Sinä saat nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä tekoja.”

⁷ Sitten hän vei minut esipihan ovelle, ja minä huomasin, että seinässä oli reikä. ⁸ Hän sanoi minulle: ”Ihmislapsi, kaivaudu läpi seinän.” Minä kaivauduin seinän läpi

ja näin, että siinä oli ovi. ⁹ Hän sanoi minulle vielä: "Mene katso-
maan niitä pahoja ja iljettäviä tekoja,
joita he täällä tekevät." ¹⁰ Minä me-
nin ja katselin. Näin, että kaikkialle
seinään oli kaiverrettu kaikenlaisten
iljettävien maassa matelevien ja ne-
lijalkaisten eläinten kuvia sekä kaik-
kia Israelin heimon jumalankuvia.
¹¹ Niiden edessä seisojia seitsemän-
kymmentä miestä Israelin heimon
vanhimmista. Miesten keskellä sei-
sosi Jaasanja, Saafanin poika, ja jokai-
sella oli kädessään suitsutusastia, ja
niistä kohosi suitsutuspilven tuoksu.

¹² Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi,
olet kai nähnyt, mitä Israelin heimon
vanhimmat tekevät pimeässä, jokai-
nen omassa kuvakammiossaan? He-
hän sanovat: 'Ei Herra meitä näe;
Herra on hylännyt tämän maan.'"
¹³ Hän sanoi minulle: "Sinä saat
nähdä vielä muitakin hyvin iljettäviä
tekoja, joita he tekevät."

¹⁴ Ja hän vei minut Herran huoneen pohjoista kohden olevalle portille, ja minä näin siellä naisia istumassa ja itkemässä Tammusta.
¹⁵ Hän sanoi minulle: "Näitkö, ihmislapsi? Sinä saat nähdä vieläkin iljettävämpiä tekoja kuin nämä."

¹⁶ Hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle. Siellä, Herran temppelin ovella, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkänsä olivat Herran temppeliin päin ja kasvonsa

itään päin, ja he kumartuivat maahan itää kohden ja palvoivat aurinkoa. ¹⁷ Hän sanoi minulle: "Näitkö, ihmislapsi? Eikö Juudan heimolle riitä se, että he tekevät näitä iljettyksiä, joita täällä on tehty? Hehän ovat täyttäneet maan väkivallalla ja vihoittaneet minut yhä uudestaan? Katso, nyt he vievät viiniköynnöksen lehvää nenänsä eteen!" ¹⁸ Siksi minäkin annan vihalleni vallan, en sääli enkä armahda. Vaikka he huuttaisivat minua suureen ääneen, minä en heitä kuule."

Epäjumalanpalvelijat surmataaan

9 ¹ Sitten minä kuulin, kun hän huusi kovalla äänellä: "Tulkaa, te, jotka on määrätty rankaise-
maan kaupunkia, kullakin olkoon tuhoaseensa kädessään!" ² Silloin minä näin kuuden miehen tulevan pohjoiseen johtavan Yläportin kautta. Kullakin heistä oli kädessään hävitysase, mutta yksi mies heidän joukossaan oli pukeutunut pellavavaatteisiin, ja hänellä oli vyöllään kirjurin välineet. He tulivat ja asettuivat seisomaan vaskialttarin ääreen.

³ Mutta Israelin Jumalan kirkkaus, joka oli ollut kerubin yllä, oli siirtynyt sieltä huoneen ovelelle. Herra kutsui pellavapukuista miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään, ⁴ ja sanoi hänelle: "Kulje läpi kaupungin, läpi Jerusalemin, ja tee merkki niiden miesten otsaan, jotka huokaavat ja

valittavat kaikkia iljettäviä tekoja, joita tehdään sen muurien sisällä.”

⁵ Toisille miehille kuulin hänen sano-
van: ”Kulkekaa kaupungin läpi hä-
nen jäljessään ja surmatkaa. Älkää
säälikö älkääkä armahtako ketään.

⁶ Tappakaa tyystin vanhukset ja nuo-
rukauset, neitokset, lapset ja nai-
set, mutta älkää koskeko kehenkään,
jossa on merkki. Aloittakaa minun
pyhäköstäni.” Niin he aloittivat mie-
histä, jotka olivat temppelin edessä,
kansan vanhimmista. ⁷ Hän sanoi
heille: ”Saastuttakaa temppeli ja
täyttäkää esipihat surmatuilla. Läh-
tekää liikkeelle!” Niin miehet lähti-
vät ja surmasivat kaupungin kansaa.

⁸ Mutta kun minä heidän
surmatessaan olin jäänyt yksin
jäljelle, minä heittäydyin kasvoilleni
ja huusin: ”Voi Herra, Herra!
Hävitätkö sinä Israelin koko
jäännöksen, kun vuodatat vihasi
Jerusalemmin päälle?” ⁹ Niin
hän sanoi minulle: ”Israelin ja

Juudan heimon syntivelka on
suunnattoman suuri. Maa on
kokonaan veren tahraama, ja
kaupunki on täynnä vääryyttä.
Hehan sanovat: ‘Herra on hylännyt
tämän maan; ei Herra mitään näe.’

¹⁰ Niinpä minäkään en sääli enkä
armahda. Minä annan heidän
vaelluksensa tulla heidän itsensä
päälle.” ¹¹ Silloin pellavapukuinen
mies, jolla oli vyöllään kirjurin

välineet, ilmoitti: ”Minä olen tehnyt
niin kuin sinä minua käskit.”

Herran kirkkaus poistuu temppelistä

10 ¹ Sitten minä näin, että
taivaanavarauudessa,
kerubien pään päällä, oli
valtaistuimen kaltainen, näöltään
kuin safiirikiveä. ² Pellavapukuiselle
miehelle sanottiin: ”Mene kerubin
alle pyörien väliin, täytä kourasi
kerubien välissä olevilla tulisilla
hiilillä ja sirottele ne kaupungin
päälle.” Ja minä näin miehen
lähtevän.

³ Kerubit seisoivat temppelin oi-
kealla puolella miehen tullessa nii-
den luo. Pilvi peitti sisemmän
esipihan, ⁴ ja Herran kirkkaus siir-
tyi kerubien yltä temppelin ovelle.
Pilvi täytti temppelin, ja esipiha
tuli täyteen Herran kirkkauden
loistetta. ⁵ Kerubien siipien ääni kuu-
lui ulompaan esipihaan asti. Se oli
kuin Kaikkivaltiaan Jumalan ääni,
kun hän puhuu.

⁶ Herra käski pellavapukuista
miestä: ”Ota tulta pyörien välistä,
kerubien keskeltä.” Niin tämä
meni ja seisahtui pyörän luo.

⁷ Yksi kerubeista ojensi kätensä
kerubien välitse niiden keskellä
olevaan tuleen, otti tulta ja antoi
pellavapukuisen kouriin. Tämä otti
tulen ja lähti pois. ⁸ Silloin tuli
kerubien siipien alta näkyviin ikään
kuin ihmiskäsi.

⁹ Minä näin, että kerubien vierellä oli neljä pyörää, yksi pyörä kunkin kerubin kohdalla. Pyörät olivat näöltään kuin krysoliittikiveä. ¹⁰ Kaikki neljä näyttivät samanlaisilta, ikään kuin pyörän sisässä olisi ollut toinen pyörä. ¹¹ Kulkiessaan ne liikkuivat neljään suuntaan eivätkä kääntyneet. Mitä paikkaa kohti päät olivat kääntyneet, sinne ne kulkivat. Ne eivät kääntyneet kulkiessaan.

¹² Kerubien koko ruumis, selkä ja kädet ja myös siivet ja pyörät olivat kauttaaltaan täynnä silmiä – ¹³ niiden neljän pyöriä minä kuulin kutsuttavan rattaiksi. ¹⁴ Kullakin kerubilla oli neljät kasvot. Yhdet kasvot olivat kerubin kasvot, toiset kasvot ihmisen kasvot, kolmannet leijonan kasvot ja neljännet kotkan kasvot. ¹⁵ Sitten kerubit kohosivat. Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. ¹⁶ Kun kerubit kulkivat, pyörät kulkivat niiden mukana, ja kun kerubit nostivat siipensä kohotakseen ylös maasta, eivät myöskään pyörät jääneet pois niiden viereltä. ¹⁷ Kun ne seisahtuivat, seisahtuivat pyörätkin, ja kun ne kohosivat, pyörät kohosivat niiden mukana, sillä pyörissä oli elämän henki.

¹⁸ Sitten Herran kirkkaus lähti temppelin ovelta ja asettui kerubien ylle. ¹⁹ Lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta silmieni edessä. Pyörät kohosivat

niiden kanssa, ja ne seisahtuivat Herran temppelin itäisen portin ovelle. Niiden yläpuolella oli Israelin Jumalan kirkkaus. ²⁰ Ne olivat samat olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alla Kebarjoen varrella. Minä tulin tietämään, että ne olivat kerubeja. ²¹ Kullakin neljällä oli neljät kasvot ja neljä siipeä, ja siipien alla oli ikään kuin ihmiskädet. ²² Niiden kasvot olivat hahmoltaan samanlaiset kuin ne, jotka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Sellaisilta ne näyttivät, ja sellaisia ne olivat. Kukin niistä kulki suoraan eteenpäin.

Tuomio Israelin päämiehille

11 ¹ Sitten Henki nosti minut ja vei Herran huoneen itäiselle, itään johtavalle, portille. Portinaukossa näin kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän keskellään minä näin kansan ruhtinaat Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan. ² Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä miehet tekevät turmiollisia suunnitelmia ja antavat huonoja neuvoja tässä kaupungissa. ³ He sanovat: 'Lähiaikoina ei kannata rakentaa taloja: tämä kaupunki on pata, me olemme liha.' ⁴ Profetoi siis heistä, ihmislapsi, profetoi."

⁵ Silloin Herran Henki laskeutui päälleni ja käski minun sanoa: "Näin sanoo Herra: Tällä tavoin te olette puhuneet, Israelin heimo,

ja minä tiedän, mitä teidän mielessänne liikkuu. ⁶Paljon on teidän surmaamianne tässä kaupungissa, te olette täyttäneet sen kadut ruumiilla. ⁷Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Ne, jotka te olette heittäneet sen kaduille surmattuina, ovat liha, ja kaupunki on pata, mutta teidät minä vien sieltä pois. ⁸Miekkaa te pelkäätte, ja miekan minä tuon teidän kimppuunne, sanoo Herra, Herra. ⁹Minä vien teidät pois tästä kaupungista ja annan teidät muukalaisten käsiin. Minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne. ¹⁰Miekkaan te kaadutte; Israelin rajalla minä teidät tuomitseen. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. ¹¹Tämä paikka ei tule olemaan teille patana etkä te siinä lihana. Israelin rajalla minä teidät tuomitseen, ¹²ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. Te ette ole vaeltaneet minun lakieni mukaan etkä ole noudattaneet minun säädöksiäni vaan olette noudattaneet ympärillänne olevien kansojen säädöksiä.”

¹³Kun minä profetoin, niin Pelatja, Benajan poika, kuoli. Silloin minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: “Voi Herra, Herra! Teetkö sinä kokonaan lopun Israelin jäännöksestä?”

Kivisydän ja lihasydän

¹⁴Sitten minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁵“Ihmislapsi, sinun veljistäsi,

sukulaisistasi ja koko Israelin heimesta Jerusalemin asukkaat sanovat: ‘He ovat kaukana Herrasta! Meille tämä maa on annettu perinnöksi!’ ¹⁶Sano siis: Näin sanoo Herra, Herra: Koska minä olen vienyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät muihin maihin, minä olen ollut heille vähän aikaa pyhäkkönä niissä maissa, joihin he ovat joutuneet. ¹⁷Sano sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Minä kokoan teidät kansojen seasta ja kerään teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja annan teille Israelin maan.

¹⁸Silloin israelilaiset tulevat sinne ja poistavat maasta kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset. ¹⁹Minä annan heille yhden sydämen, ja uuden hengen minä annan heidän sisimpäänsä. Minä poistan kivisydämen heidän rinnastaan ja annan heille lihasydämen, ²⁰niin että he vaeltavat minun lakieni mukaan, noudattavat minun säädöksiäni ja toimivat niiden mukaan. Silloin heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. ²¹Mutta joiden sydän seuraa heidän iljetyksiään ja kauhistuksiaan, niiden vaelluksen minä annan tulla heidän itsensä päälle, sanoo Herra, Herra.”

Herran kirkkaus poistuu Jerusalemistä

²² Sitten kerubit nostivat siipensä, ja pyörät nousivat niiden mukana, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella. ²³ Herran kirkkaus kohosi ylös, pois kaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka on kaupungin itäpuolella. ²⁴ Mutta minut Henki nosti ja vei näyssä, Jumalan Hengessä, Kaldeaan pakkosiirtolaisten luo. Sitten näky, jota katselin, otettiin minulta pois. ²⁵ Minä kerroin pakkosiirtolaisille kaiken, mitä Herra oli minulle näyttänyt.

Profeetta on ennusmerkki Israelille

12 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen heimon keskellä. Heillä on silmät nähdä, mutta eivät he näe, heillä on korvat kuulla, mutta eivät he kuule, koska he ovat kapinallinen heimo. ³ Ihmislapsi, sinun on pakattava tavarasi pakkosiirtolaisuutta varten ja mentävä päiväsaikaan heidän nähtensä pakkosiirtolaisen tavoin omalta paikkakunnaltasi toiselle paikkakunnalle. Ehkäpä he ymmärtävät sen, vaikka ovatkin kapinallinen heimo. ⁴ Vie tavarasi ulos päiväsaikaan heidän nähtensä, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa, mutta sinun on lähdettävä vasta illalla, ikään kuin lähtisit

pakkosiirtolaisuuteen heidän nähtensä. ⁵ Murra seinään aukko heidän nähtensä ja vie tavarasi siitä ulos. ⁶ Nosta ne harteillesi heidän nähtensä ja vie ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, niin ettet näe maata. Minä teen sinusta ennusmerkin Israelin heimolle."

⁷ Minä tein niin kuin minua oli käsketty: Vein päiväsaikaan tavarani ulos, niin kuin pakkosiirtolaiset vievät tavaransa. Illalla mursin käsin seinään aukon, vein pimeässä tavarani ulos ja nostin ne harteilleni heidän nähtensä.

⁸ Aamulla minulle tuli tämä Herran sana: ⁹ "Ihmislapsi, eivätkö israelilaiset, tuo kapinallinen heimo, ole kysyneet sinulta, mitä sinä teet? ¹⁰ Sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Tämä ennustus koskee ruhtinasta, joka on Jerusalemissa, ja kaikkea siellä olevaa Israelin heimoa. ¹¹ Sano: Minä olen ennusmerkkiniä teille. Niin kuin minä tein, niin heillekin tehdään: heidän on mentävä vankeina pakkosiirtolaisuuteen. ¹² Ruhtinas, joka on heidän keskuudessaan, nostaa tavaransa hartioilleen ja lähtee pimeässä ulos. He murtavat aukon seinään viedäkseen tavaransa siitä ulos. Ruhtinas peittää kasvonsa, niin ettei hän voi nähdä silmillään maata.

¹³ Minä levitän verkkoni hänen ylitseen, niin että hän takertuu pyydykseeni. Sitten minä vien hänet

Baabeliin, kaldealaisten maahan, mutta hän ei saa sitä nähdä, ja sinne hän kuolee. ¹⁴ Minä hajotan hänen ympäriltään kaikkiin tuuliin kaikki hänen avustajansa ja koko hänen sotajoukkonsa, ja lähetän paljastetun miekan heidän jälkeensä. ¹⁵ He tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja sirottelen heidät eri maihin. ¹⁶ Mutta muutamia heistä minä jätän jäljelle. Heidät minä pelastan miekalta, nälältä ja rutolta, että he kertoisivat kaikista iljetyksistään kansojen seassa, minne ovatkin joutuneet. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Herran sana toteutuu

¹⁷ Sitten minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁸ ”Ihmislapsi, syö leipäsi väristen ja juo juomasi väristen ja huolissasi. ¹⁹ Sano maan kansalle: Näin sanoo Herra, Herra, Jerusalemin asukkaista Israelin maassa: He tulevat syömään leipänsä huolissaan ja juomaan juomansa kauhuissaan. Maa tulee autioksi kaikesta, mitä siinä on, kaikkien sen asukkaiden väkivaltaisuuksien tähden. ²⁰ Asutut kaupungit raunioituvat, ja maasta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra.”

²¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ²² ”Ihmislapsi, mitä tarkoittaa tämä teidän sananlaskunne Israelin maasta: ‘Aika venyy pitkälle, ja kaikki näyt raukeavat tyhjiin’?

²³ Sen tähden sano heille: ‘Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lausuta Israelissa.’ Sano heille päinvastoin: ‘Lähellä on se aika ja kaikkien näkyjen täyttymys.’ ²⁴ Sillä peitollisia näkyjä tai lipevää ennustelua ei ole enää oleva Israelin heimon keskuudessa. ²⁵ Mutta se, minkä minä, Herra, puhun, sen minä puhun, ja se toteutuu eikä enää viivy. Totisesti, minä puhun ja minä myös toteutan sanani teidän aikananne, te kapinallinen heimo, sanoo Herra, Herra.”

²⁶ Vielä minulle tuli tämä Herran sana: ²⁷ ”Ihmislapsi, kuule, mitä Israelin heimo sanoo: ‘Näyt, joita hän näkee, niihin on paljon päiviä; hän profetoi kaukaisista ajoista.’ ²⁸ Niinpä sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Ei viivy enää yhdenkään sanani toteutuminen. Jokainen sana, jonka minä puhun, toteutuu, sanoo Herra, Herra.”

Sana valheprofeettoja vastaan

13 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, profetoi Israelin profeettoja vastaan ja sano niille, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta: Kuulkaa Herran sana. ³ Näin sanoo Herra, Herra: Voi mielettömiä profeettoja, jotka seuraavat omaa henkeään ilman, että ovat nähneet mitään! ⁴ Sinun profeetoistasi, Israel, on tullut kuin raunioiden kettuja.

⁵Te ette ole nousseet muureille korjaamaan aukkoja Israelin huoneen ympäriltä, että se kestäisi sodassa Herran päivänä. ⁶Profeetat ovat nähneet petollisia näkyjä. He ennustavat valhetta sanoessaan: 'Näin sanoo Herra', vaikka Herra ei ole heitä lähettänyt. Kuitenkin he odottavat, että hän toteuttaisi heidän sanansa.

⁷Ettekö olekin nähneet petollisia näkyjä ja lausuneet valheellisia ennustuksia, kun olette sanoneet: 'Näin sanoo Herra', vaikka minä en ole puhunut?

⁸Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska te olette puhuneet petollisesti ja nähneet valhenäkyjä, niin tietäkää, että minä itse käyn teitä vastaan, sanoo Herra, Herra. ⁹Minun käteni on niitä profeettoja vastaan, jotka näkevät petollisia näkyjä ja ennustavat valhetta. He eivät saa tulla minun kansani neuvonpitoon, eikä heidän nimiään kirjoiteta Israelin heimon kirjaan. He eivät saa tulla Israelin maahan, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra.

¹⁰Näin tapahtuu siksi, että he johtavat minun kansani harhaan lupaamalla rauhaa, vaikka rauhaa ei ole. Kansa rakentaa seinän, ja he valkaisevat sen kalkilla.

¹¹Sano noille kalkilla valkaisijoille, että se kaatuu. Tulee kaatosade, raekivet syöksyvät maahan, myrskytuuli puhkeaa, ¹²ja seinä kaatuu! Eikö teiltä silloin kysytä: 'Missä nyt on laasti, jonka te olette sivelleet?'

¹³Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä saatan kiivaudessani myrskytuulen puhkeamaan, vihasani kaatosateen lankeamaan ja vimmassani raekivet syöksymään, niin että tuosta kaikesta tulee loppu.

¹⁴Minä hajotan seinän, jonka te valkaisitte kalkilla, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu ja se sortuu. Teillekin tulee samalla loppu, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. ¹⁵Minä tyydytän kiivauteni tuhoamalla seinän ja ne, jotka sen kalkilla valkaisivat. Minä sanon teille: Ei ole enää seinää eikä sen valkaisijoita, ¹⁶Israelin profeettoja, jotka profetoivat Jerusalemlle ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka rauhaa ei ollut tulossa, sanoo Herra, Herra."

Profetia taikurinaisia vastaan

¹⁷"Ja sinä, ihmislapsi, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka profetoivat oman sydämensä voimasta. Profetoi heistä ¹⁸ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Voi naisia, jotka punovat

taikasiteitä kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja kaikenkokoisten ihmisten päähän pyydystääkseen sieluja! Tehän pyydystätte minun kansani sieluja, mutta annatte toisten sielujen jäädä eloon omaksi eduksenne. ¹⁹Te häpäisette minut kansani edessä muutamista kourallisista ohraa ja leipäpalasista. Te saatatte kuolemaan sieluja, joiden ei tulisi kuolla, ja jätätte eloon sieluja, jotka eivät saisi elää, kun valehtelette minun kansalleni, joka kuuntelee valheita.

²⁰Sen tähden näin sanoo Herra, Herra: Minä käyn käsiksi teidän taikasiteisiinne. Niillä te olette pyydystäneet sieluja kuin lintuja, mutta minä revin ne teidän käsivarsistanne ja päästän vapaiksi ne sielut, jotka te olette pyydystäneet niin kuin lintuja pyydystetään. ²¹Minä revin teidän huntunne ja vapautan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän saaliiksenne. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

²²Te olette valheilla murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en ole murehduttanut häntä. Te olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltään ja saisi elää. ²³Sen tähden te ette enää saa nähdä turhia näkyjänne ettekä esittää ennustelujanne.

Minä vapautan kansani teidän käsistänne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

Vastaus Israelin vanhimmille

14 ¹Minun luokseni tuli miehiä Israelin vanhinten joukosta, ja he istuivat eteeni. ²Silloin minulle tuli tämä Herran sana: ³”Ihmislapsi, nämä miehet ovat asettaneet jumalankuvansa sydämeensä ja panneet kasvojensa eteen sen, mikä saa heidät lankeamaan syntiin. Antaisinko minä todella heidän kysyä itseltäni neuvoa? ⁴Puhuttele siis heitä ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Minä, Herra, annan kyllä vastauksen jokaiselle israelilaiselle, joka asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja menee sitten profeetan luo. Hänelle minä, Herra, annan vastauksen hänen jumalankuviensa paljouden mukaan. ⁵Minä tartun Israelin heimoa sydäimestä, koska he kaikki ovat kääntyneet minusta pois jumalankuviensa puoleen.

⁶Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Kääntykää, kääntäkää kasvonne pois jumalankuvistanne ja kaikista iljetyksistänne. ⁷Sillä kuka ikinä, israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen, luopuu minusta, asettaa jumalankuvansa sydämeensä ja panee kasvojensa

eteen sen, mikä saa hänet lankeamaan syntiin, ja sitten menee profeetan luo kysymään itselleen neuvoa minulta, niin minä, Herra, itse annan hänelle vastauksen.⁸ Minä suuntaan kasvoni sitä miestä vastaan, teen hänestä varoittavan esimerkin ja sananlaskun ja poistan hänet kansani keskuudesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

⁹Jos profeetta antaa vietellä itsensä ja sanoo sanankin, minä, Herra, olen sallinut sen profeetan tulla vietelleyksi. Minä ojennan käteni häntä vastaan ja hävitän hänet kansani Israelin keskuudesta.¹⁰ Heidän on kannettava oma syntinsä, niin kysyjän kuin profeetankin,¹¹ etteivät israelilaiset enää eksyisi seuraamasta minua eivätkä enää saastuttaisi itseään kaikilla rikkomuksillaan vaan he olisivat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa, sanoo Herra, Herra.”

Noaa, Daniel ja Job

¹²Minulle tuli tämä Herran sana:
¹³”Ihmislapsi! Kun maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskon, minä ojennan sitä vastaan käteni, murrann siltä leivän tuen ja lähetän maahan nälän hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet.¹⁴ Jos siellä olisivat silloin nämä kolme miestä, Nooa, Daniel ja Job, niin he pelastaisivat vanhurskaudellaan vain oman henkensä, sanoo Herra, Herra.

¹⁵Jos minä annan pahojen petojen kulkea maan halki, niin että ne surmaavat lapset ja maa tulee autioksi eikä kukaan voi kulkea siellä petojen tähden,¹⁶ eivät nämä kolme miestä sen keskellä voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan he itse pelastuisivat, mutta maa tulisi autioksi.

¹⁷Tai jos minä toisin miekan sen maan kimppuun ja sanoisin: ’Miekka, kulje halki maan!’ ja niin hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet,¹⁸ ja sen keskellä olisivat silloin nämä kolme miestä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään, vaan ainoastaan he itse pelastuisivat.

¹⁹Tai jos minä lähettäisin ruton tähän maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle surmaten ja hävittäen siitä ihmiset ja eläimet²⁰ ja Nooa, Daniel ja Job olisivat silloin sen keskellä, he eivät voisi, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, pelastaa poikiaan eivätkä tyttäriään. Ainoastaan oman henkensä he pelastaisivat vanhurskaudellaan.

²¹Totisesti, näin sanoo Herra, Herra: Entä sitten, kun minä lähetän Jerusalemiin neljä pahaa tuomiotani: miekan, nälän, pahat pedot ja ruton hävittämään

siitä ihmiset ja eläimet? ²² Kuitenkin jää jäljelle poikia ja tyttöriä, jotka kuljetetaan pois. He tulevat teidän luoksenne, ja te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa ja saatte lohdutuksen siitä onnettomuudesta, jonka minä olen tuottanut Jerusalemitille – kaikesta, minkä olen sille tuottanut. ²³ He ovat teille lohdutukseksi, kun te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa. Silloin te tulette tietämään, etten minä syyttä ole tehnyt kaikkea sitä, minkä olen Jerusalemitille tehnyt, sanoo Herra, Herra.”

Israel on hyödytön viiniköynnös

15 ¹ Sitten minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, miten viiniköynnös olisi parempi kuin kaikki muut puut? Sehän on köynnös metsän puiden joukossa. ³ Otetaanko siitä puuta, josta tehdään tarve-esine? Otetaanko siitä edes vaarnaa, johon ripustetaan kaikenlaisia esineitä? ⁴ Katso, se annetaan tulen ruuaksi. Sen molemmat päät on tuli polttanut, ja keskeltä se on kärventynyt. Onko siitä enää mihinkään käyttöön? ⁵ Jos siitä ei voinut tehdä tarve-esineitä, kun se oli ehyt, niin vielä vähemmän sitä voidaan käyttää nyt, kun tuli on polttanut sen ja se on kärventynyt.

⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Niin kuin viiniköynnöksen, jonka minä olen antanut tulen ruuaksi metsän puiden mukana, minä

annan tulen ruuaksi myös Jerusalemin asukkaat. ⁷ Minä käänän kasvoni heitä vastaan: tulesta he ovat päässeet, mutta tulen ruuaksi he joutuvat. Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä suuntaan kasvoni heitä vastaan ⁸ ja teen maan autioksi, koska he ovat olleet uskottomia, sanoo Herra, Herra.”

Jerusalemin alkuperä ja kauneus

16 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, tee Jerusalemitille tietäväksi sen iljetykset. ³ Sano: Näin sanoo Herra, Herra, Jerusalemitille: Sinä olet alkuperältäsi ja syntyisin kanaanilaisten maasta, isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen. ⁴ Sinun alkuvaiheesi olivat tällaiset: Kun sinä synnyit, sinulta ei leikattu napanuoraa eikä sinua pesty vedellä puhtaaksi, sinua ei hierottu suolalla eikä sinua kääritty kapaloihin. ⁵ Ei kukaan säälinyt sinua sen vertaa, että olisi armeliaisuudesta tehnyt sinulle mitään näistä. Sen sijaan sinut pantiin heitteille kedolle; niin halpana sinua pidettiin sinä päivänä, jona synnyit.

⁶ Minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkyttelemässä verissäsi. Silloin sanoin sinulle: ‘Sinä saat elää.’ Niin minä sanoin sinulle, kun olit verissäsi: ‘Sinä saat elää.’ ⁷ Minä tein sinut monilukaiseksi kuin kedon

kasvit, ja sinä kasvoit ja tulit suureksi. Sinusta tuli kuin kaunein koru, rintasi paisuivat ja hiuksesi kasvoivat. Kuitenkin sinä olit vielä alaston ja paljas.

⁸Minä kuljin taas ohitsesi ja näin, että sinä olit iässä, joka on lemmen aikaa. Minä levitin viittani liepeen päällesi ja peitin häpysi. Minä vannoin sinulle valan ja kävin kanssasi liittoon, sanoo Herra, Herra. Niin sinusta tuli minun omani. ⁹Minä pesin sinut vedellä, huuhtelin sinut verestäsi ja voitelin sinut öljyllä.

¹⁰Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin, panin jalkoihisi merilehmännahkaiset kengät, kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin. ¹¹Minä kaunistin sinua koruilla, panin ranteisiisi rannerenkaat ja kaulaasi kaulakorun. ¹²Nenääsi minä panin nenärenkaan, korviisi korvarenkaat ja päähäsi kauniin kruunun. ¹³Näin yllesi puettiin kulta ja hopeakorut, ja vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjailtua kangasta. Sinä käytit ravinnoksesi hienoja vehnäjauhoja, hunajaa ja öljyä. Sinusta tuli sanomattoman kaunis, ja sinä pääsit kuninkaalliseen arvoon. ¹⁴Nimesi tuli tunnetuksi kansojen keskuudessa kauneutesi vuoksi, sillä se oli täydellinen sen loiston vuoksi, jonka minä puin sinun yllesi, sanoo Herra, Herra.”

Jerusalem lankeaa haureuteen

¹⁵”Mutta sinä luotit kauneuteesi ja aloit harjoittaa haureutta maineesi turvin. Sinä vuodatit haureuttasi ohikulkijoille, jokainen sai siitä osansa. ¹⁶Sinä otit vaatteitasi, teit itsellesi monenkirjavia uhrikukkuloita ja harjoitit haureutta vaatteittesi päällä. Sellaista ei ole ennen tapahtunut eikä tule tapahtumaan. ¹⁷Sinä otit ihania korujasi, minun kultaani ja hopeaani, jota minä olin antanut sinulle, teit itsellesi miehenkuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa. ¹⁸Sinä otit kirjailtuja vaatteitasi ja verhosit kuvat niillä, sinä panit niiden eteen minun öljyni ja suitsukkeeni. ¹⁹Ruuan, jonka minä sinulle annoin ja jolla minä sinua ruokin, hienot vehnäjauhot, öljyn ja hunajan, sinä panit kuvien eteen suloiseksi tuoksuksi. Näin tapahtui, sanoo Herra, Herra.

²⁰Sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit minulle synnyttänyt, ja teurastit heidät kuvien ruuaksi. Oliko haureutesi liian vähäistä, ²¹niin että sinun piti vielä teurastaa minun poikani, panna heidät kulkemaan tulen läpi uhrina niille? ²²Harjoittaessasi kaikkia iljetyksiäsi ja haureuttasi sinä unohdit lapsuutesi päivät, jolloin olit alaston ja paljas ja sätkyttelit verissäsi.

²³ Voi, voi sinua, sanoo Herra, Herra! Kaikkien pahojen tekojesi lisäksi ²⁴ sinä rakensit itsellesi korokkeita ja teit itsellesi kumpuja kaikille toreille. ²⁵ Sinä rakensit kumpusi jokaiseen kadunkulmaan ja saastutit kauneutesi; sinä levitit reitesi jokaiselle ohikulkijalle ja harjoitit yhä enemmän haureuttasi. ²⁶ Sinä harjoitit haureutta naapuriesi, suurijäsenisten egyptiläisten kanssa, ja lisäsit haureuttasi yhä enemmän ja niin vihoitit minut.

²⁷ Silloin minä ojensin käteni sinua vastaan, tein määräosasi pieneksi ja annoin sinut alttiiksi vihollistesi, filistealaisten tyttärien, mielivallalle. Jopa heidän mielestään sinun irstas elämäsi oli häpeällistä. ²⁸ Sinä harjoitit haureutta myös assurilaisten kanssa, kun olit niin kyltymätön. Vaikka harjoitit haureutta heidän kanssaan, et tyytynyt siihenkään ²⁹ vaan harjoitit yhä enemmän haureutta, myös kauppiaitten maassa, Kaldeassa, mutta et saanut siitäkään kylliksesi.

³⁰ Kuinka himokas olikaan sydämesi, kun teit tämän kaiken, niin kuin tekee itse pääportto, sanoo Herra, Herra. ³¹ Sinä rakensit korokkeesi kaikkiin kadunkulmiin ja teit kumpusi kaikille toreille. Sinä et kuitenkaan ollut muiden porttojen kaltainen, koska

pidit halpana porttonpalkkaa. ³² Sinä avionrikkojavaimo, joka miehesi sijaan otat vieraita! ³³ Kaikille portoille annetaan lahja, mutta sinä annoit lahjoja kaikille rakastajillesi, lahjoit haureudessasi heitä tulemaan luoksesi joka taholta. ³⁴ Haureudessasi toimit päinvastoin kuin muut naiset: sinun perässäsi ei juostu haureuteen eikä sinulle maksettu porttonpalkkaa, vaan sinä itse maksoit rakastajillesi. Näin se oli päinvastoin.

³⁵ Kuule siis Herran sana, sinä portto!"

Rietas portto saa tuomion

³⁶ "Näin sanoo Herra, Herra: Sinä olet tuhlaannut rahasi ja olet haureudessasi paljastanut häpysi kaikille rakastajillesi ja kaikille iljettäville jumalankuvillesi, ja sinä olet antanut niille uhriksi lastesi veren. ³⁷ Tiedä siis, että minä kokoan kaikki rakastajasi, jotka olivat sinulle mieleen, kaikki, joita sinä rakastit ja myös kaikki, joita aloit vihata. Heidät minä kokoan sinua vastaan joka taholta ja paljastan heille häpysi, niin että he näkevät koko alastomuutesi. ³⁸ Minä tuomitsen sinut niin kuin tuomitaan naiset, jotka ovat tehneet aviorikoksen ja murhan. Minä annan sinun veresi vuotaa vihassa ja kiivaudessa. ³⁹ Minä annan sinut heidän käsiinsä. He

hajottavat korokkeesi ja repivät hajalle kumpusi, riisuvat vaatteesi, ottavat korusi ja jättävät sinut paljaaksi ja alastomaksi. ⁴⁰ He nostattavat kansanjoukon sinua vastaan ja kivittävät sinut. He hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillaan, ⁴¹ polttavat talosi ja panevat toimeen tuomiosi monien naisten nähden. Minä teen lopun sinun portonelämästäsi, etkä sinä enää maksa portonpalkkoja. ⁴² Minä tyydytän vihani sinussa, mutta sen jälkeen minun kiivauteni kääntyy sinusta pois. Silloin minä tyynnyn enkä enää ole vihasnut. ⁴³ Minä annan vaelluksesi seurausten kohdata sinua, koska et muistanut nuoruutesi päiviä vaan ärsytit minua kaikella tällä, sanoo Herra, Herra. Etkö muka ole harjoittanut riettautta kaikkien iljettävyyksiesi lisäksi?

⁴⁴ Jokainen, joka käyttää sananlaskuja, sanoo sinusta: 'Millainen äiti, sellainen tytär.' ⁴⁵ Sinä olet äitisi tytär: hän inhosi miestänsä ja lapsiaan. Sinä olet sisartesi sisar: he inhosivat miehiään ja lapsiaan. Äitinne oli heettiläinen ja isänne amorilainen."

Samarian ja Sodomän synnit

⁴⁶ "Isompi sisaresi on Samaria, joka asuu tyttärineen sinusta pohjoiseen, ja pienempi sisaresi on Sodoma, joka asuu tyttärineen sinusta etelään. ⁴⁷ Sinä et ainoastaan vaeltanut heidän teitään

ja tehnyt samanlaisia iljettäviä tekoja kuin he; pian olit jo kaililla teilläsi kelvottomampi kuin he. ⁴⁸ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti, sisaresi Sodoma tyttärineen ei ole tehnyt yhtä pahoin kuin sinä tyttärinesi olet tehnyt. ⁴⁹ Tämä oli sisaresi Sodomän synti: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään, mutta kurjan ja köyhän käteen hän ei tarttunut auttaakseen häntä. ⁵⁰ He ylpeilivät ja tekivät iljettäviä tekoja minun edessäni. Kun minä sen näin, minä pyyhkäisin heidät pois. ⁵¹ Samaria ei kuitenkaan ole tehnyt puoleksikaan niin paljon syntiä kuin sinä. Sinä olet tehnyt iljettäviä tekoja paljon enemmän kuin sisaresi ja olet saanut heidät näyttämään vanhurskailta kaikkien iljettävien tekojesi vuoksi. ⁵² Kanna siis sinäkin häpeäsi, koska olet synneilläsi hankkinut moisen hyvityksen sisarellesi. Onhan sinusta tullut iljettävämpi kuin he, ja niin he ovat vanhurskaampia kuin sinä. Häpeä sinäkin ja kanna häpeääsi, olethan saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta.

⁵³ Minä käännän heidän kohtalonsa, Sodomän ja hänen tyttäriensä kohtalon sekä Samarian ja hänen tyttäriensä kohtalon. Minä käännän myös sinun kohtalosi heidän keskellään, ⁵⁴ että saisit kantaa häpeääsi, hävetä kaiken sen

vuoksi, mitä teit, kun sait heidät tuntemaan lohdutusta.

⁵⁵ Sisaresi Sodoma tyttäreineen palaa entiselleen, ja Samaria tyttäreineen palaa entiselleen. Myös sinä tyttärinesi palaat entisellesi.

⁵⁶ Eikö sisaresi Sodoma ollutkin huhupuheena suussasi sinun ylpeytesi aikana, ⁵⁷ ennen kuin oma pahuutesi paljastui, kun jouduit Aramin tyttärien ja kaikkien heidän ympärillään asuvien filistealaisten tyttärien häväistäväksi? He pilkkaavat sinua joka taholta, ⁵⁸ ja joudut kantamaan riettautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo Herra.”

Jerusalem joutuu häpeään

⁵⁹ ”Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minä olen tehnyt sinulle tekojesi mukaan: sinä halveksit valaa ja rikoit liiton. ⁶⁰ Kuitenkin minä muistan liittoni, jonka tein kanssasi nuoruutesi päivinä, ja minä pidän sen voimassa ikuisena liittona. ⁶¹ Silloin sinä muistat vaelluksesi ja sinä häpeät, kun otat vastaan vanhemmat sisaresi ja myös nuoremmat. Heidät minä annan sinulle tyttäreiksi, mutta en sinun uskollisuutesi vuoksi. ⁶² Minä itse pidän sinun kanssasi tekemäni liiton voimassa, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra. ⁶³ Niin sinä muistat ja häpeät, etkä voi avata suutasi häpeäsi tähden, kun minä annan sinulle anteeksi kaiken mitä olet tehnyt, sanoo Herra, Herra.”

Kaksi kotkaa, setripuu ja viiniköynnös

17 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana:

² ”Ihmislapsi, esitä arvoitus ja lausu vertaus Israelin heimolle.

³ Sano: Näin sanoo Herra, Herra: Suuri kotka, suursiipinen ja pitkäsulkinen, runsashöyheninen ja monivärinen, tuli Libanonille ja otti latvuksen setripuusta.

⁴ Se taittoi siitä latvaverson, vei sen kauppiaiden maahan, asetti sen kauppamiesten kaupunkiin.

⁵ Sitten se otti siitä maasta taimen ja istutti sen peltoon, vei taimen runsaan veden ääreen, asetti sen kasvamaan kuin paju.

⁶ Taimi kasvoi, ja siitä tuli viiniköynnös,

laajalle versova, matalakasvuinen. Sen oksat kääntyivät kotkaan päin ja juuret sen alle.

Siitä tuli viiniköynnös, se haaroittui ja työnsi oksia.

⁷ Tuli toinen suuri kotka, suursiipinen ja runsashöyheninen.

Viiniköynnös käänsi nyt juurensa sitä kohti

ja oksansa kasvamaan siihen päin saadakseen sieltä enemmän vettä

kuin siitä palstasta, johon se
oli istutettu.

⁸ Hyvään peltoon,
runsaan veden ääreen,
se oli istutettu,
että se tekisi oksia,
kantaisi hedelmää
ja siitä tulisi jalo viiniköynnös.

⁹ Sano: Näin sanoo Herra, Herra:
Menestyyköhän se?

Eikö sen juuria katkota
ja sen hedelmiä revitä irti,
niin että kaikki sen versomat
lehdet kuivuvat?

Ei tarvita suurta voimaa eikä
paljoa väkeä
sen nostamiseksi juuriltaan.

¹⁰ Istutettu se on, mutta
menestyykö se?

Eiköhän se kuivu kokonaan,
kun itätuuli puhaltaa siihen?
Se kuivuu penkereeseen, jossa
se versoii.”

Baabel, Jerusalem ja Egypti

¹¹ Minulle tuli tämä Herran sana:

¹² ”Sano kapinalliselle heimolle: ‘Et-
tekö ymmärrä, mitä tämä merkit-
see?’ Sano heille: Baabelin kunin-
gas tuli Jerusalemiin, otti sen ku-
ninkaan ja ruhtinaat ja vei hei-
dät luokseen Baabeliin. ¹³ Hän
otti kuninkaallisesta suvusta yh-
den miehen, teki hänen kanssaan
liiton ja vannotti hänellä valan,
mutta muut maan mahtimiehet hän
vei mukanaan, ¹⁴ että valtakunta

jäisi vähäpätöiseksi eikä vahvistuisi
ja että se pitäisi liittonsa voi-
massa. ¹⁵ Mutta tuo mies kapinoi
Baabelin kuningasta vastaan ja lä-
hetti lähettiläänsä Egyptiin saadak-
seen hevosia ja paljon sotaväkeä.
Menestyyköhän se, joka tällaista te-
kee, pelastuuko hän? Pelastuuko se,
joka rikkoo liiton?

¹⁶ Niin totta kuin minä elän, sa-
noo Herra, Herra: hänen on toti-
sesti kuoltava Baabelissa, sen ku-
ninkaan luona, joka asetti hänet ku-
ninkaaksi ja jolle vannomaansa va-
laa hän on halveksinut ja jonka lii-
ton hän on rikkonut. ¹⁷ Eikä faraosta,
hänen suuresta sotajoukostaan ja
paljosta väestään, ole hänelle apua
sodassa, kun luodaan piiritysvalli ja
rakennetaan saartovarusteet suur-
ten joukkojen tuhoamiseksi. ¹⁸ Tuo
mies halveksi valaa ja rikkoi liiton.
Hän teki kaiken tämän, vaikka oli
lyönyt kättä. Ei hän pelastu.

¹⁹ Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Niin totta kuin minä elän,
minä annan rangaistuksen kohdata
häntä, koska hän halveksi valaani
ja rikkoi liittoni. ²⁰ Minä levitän
verkkoni hänen ylitseen, ja hän
takertuu minun pyydykseeni. Minä
vien hänet Baabeliin ja käyn
siellä oikeutta hänen kanssaan
uskottomuuden vuoksi, jota hän on
osoittanut minua kohtaan. ²¹ Kaikki
hänen sotajoukoistaan paenneet

kaatuvat miekkaan, ja jäljelle jääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut.”

Herra istuttaa setripuun latvuksen

²² “Näin sanoo Herra, Herra: Minä itse otan sen korkean setripuun latvuksesta ylimmän hennon version ja istutan sen korkealle ja jyrkälle vuorelle. ²³ Israelin korkeille vuorille minä sen istutan, ja se tekee oksia ja kantaa hedelmää; siitä tulee mahtava setri. Sen alla oleilevat kaikki linnut, kaikki siivekkäät, pesivät sen oksien varjossa. ²⁴ Kaikki metsän puut tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka teen korkean puun matalaksi ja matalan puun korkeaksi, tuoreen puun kuivaksi ja kuivan puun kukoistavaksi. Minä, Herra, olen puhunut, ja toteutan sen.”

Jokainen joutuu vastuuseen omista teoistaan

18 ¹ Minulle tuli tämä Herra sana: ² “Mitä te oikein tarkoittatte, kun käytätte Israelin maassa tätä sananlaskua: ‘Isät söivät raakoja rypäleitä, lasten hamppaat vioittuivat’?

³ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, enää ette saa lausua tätä sananlaskua Israelissa. ⁴ Kaikki sielut kuuluvat minulle, niin isän sielu kuin pojankin – ne ovat minun. Jokaisen sielun, joka tekee syntiä, on kuoltava.

⁵ Vanhurskas mies toimii oikein ja vanhurskaasti. ⁶ Hän ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei yhdy kuukautistilassa olevaan naiseen, ⁷ ei sorra ketään vaan antaa takaisin velan pantin, ei ryöstä eikä riistä. Hän tarjoaa leivästään nälkäiselle ja antaa vaatetta alastoman verhoksi. ⁸ Hän ei lainaa korkoa vastaan eikä ota voittoa vaan pitää kätensä erossa vääryydestä ja antaa miesten kiistassa oikean tuomion. ⁹ Hän vaeltaa minun lakieni mukaan, noudattaa säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein. Hän on vanhurskas, hän saa totisesti elää, sanoo Herra, Herra.

¹⁰ Mutta hänelle voi syntyä poika, joka on väkivaltainen, vuodattaa verta ja tekee jotakin näistä asioista, ¹¹ joita hän itse ei ole tehnyt. Jos poika syö uhrivuorilla, saastuttaa lähimmäisensä vaimon, ¹² sortaa kurjaa ja köyhää, ryöstää ja riistää, ei anna takaisin velan panttia, katsoo jumalankuvien puoleen, tekee iljettäviä tekoja, ¹³ lainaa korkoa vastaan ja ottaa voittoa, saisiko hän elää? Hän ei saa elää: hän on tehnyt kaikkia näitä iljettäviä tekoja. Hänet on surmattava, hänen verensä tulee hänen itsensä päälle.

¹⁴ Hänelle taas saattaa syntyä poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit, hän näkee ne, mutta ei tee niiden mukaan: ¹⁵ Hän

ei syö uhrivuorilla, ei katso Israelin heimon jumalankuvien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ¹⁶ei sorra toista, ei ota panttia, ei ryöstä eikä riistä. Hän jakaa leivästään nälkäiselle, antaa vaatetta alastoman verhoksi, ¹⁷ei sorra kurjaa, ei ota korkoa eikä voittoa vaan tekee minun säädösteni mukaan ja vaeltaa käskyjeni mukaan. Hänen ei tarvitse kuolla isänsä syyllisyyden vuoksi, hän saa totisesti elää. ¹⁸Hänen isänsä harjoitti väkivaltaa, riisti ja ryösti veljeltään ja teki kansansa keskuudessa sellaista, mikä ei ole hyvää. Sen tähden hänen oli kuoltava syyllisyytensä vuoksi.

¹⁹Te kysytte: 'Miksi pojan ei tarvitse kantaa isän syyllisyyttä?' Kun poika on toiminut oikeuden ja vanhurskauden mukaan, noudattanut kaikkia minun säädöksiäni ja tehnyt niiden mukaan, hän totisesti saa elää. ²⁰Mutta sen, joka tekee syntiä, on kuoltava. Poika ei kannan isän syyllisyyttä eikä isä pojan syyllisyyttä. Vanhurskas saa vanhurskautensa mukaan, jumalaton jumalattomuutensa mukaan.

²¹Jos jumalaton kääntyy kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja noudattaa kaikkia minun säädöksiäni ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla.

²²Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän saa elää

vanhurskautensa tähden, jota hän on noudattanut. ²³Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra? Eikö ennemmin se, että hän kääntyy teiltään ja saa elää?"

*Herran tiet ovat oikeat,
syntisten tiet ovat väärät*

²⁴"Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudesta ja tekee vääryyttä, samoja iljettäviä tekoja, joita jumalaton tekee, saisiko hän elää, vaikka tekee niin? Yhtäkään hänen vanhurskaista teoistaan, joita hän on tehnyt, ei silloin muisteta, ja hänen on kuoltava uskottomuutensa tähden ja syntinsä tähden, jota hän on harjoittanut.

²⁵Mutta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaahan, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

²⁶Jos vanhurskas luopuu vanhurskaudesta ja tekee vääryyttä, hänen on sen tähden kuoltava. Tekemänsä vääryyden tähden hänen on kuoltava. ²⁷Ja jos jumalaton kääntyy harjoittamastaan jumalattomuudesta ja toimii oikein ja vanhurskaasti, hän pelastaa sielunsa. ²⁸Koska hän ymmärsi kääntyä kaikista synneistään, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää eikä hänen tarvitse kuolla. ²⁹Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Minunko tieni eivät olisi oikeat,

te Israelin heimo? Eikö ole niin, että teidän omat tienne eivät ole oikeat!

³⁰ Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itse kunkin hänen vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, palatkaa kaikista synneistänne, ettei syllisyys saisi teitä kompastumaan. ³¹ Heittäkää pois päältänne kaikki rikoksenne, joita olette tehneet, ja hankkikaa itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Minkä tähden te kuolisitte, Israelin heimo! ³² Ei minulle ole mieleen ihmisen kuolema, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, niin te saatte elää!”

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista

19 ¹ “Ja sinä, laula Israelin ruhtinaista valitusvirsi

² näillä sanoilla:

‘Mikä naarasleijona äitisi olikaan leijonien joukossa!

Se makasi nuorten leijonien keskellä, kasvatti pentujaan.

³ Se sai suureksi yhden pennuistaan:

siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

⁴ Kansat kuulivat siitä: se pyydystettiin niiden kuoppaan ja vietiin koukuista taluttaen Egyptin maahan.

⁵ Kun emo näki, että aikaa kului ja toivo katosi, se otti toisen pennuistaan ja kasvatti siitä nuoren leijonan.

⁶ Se käyskenteli leijonien keskellä, siitä tuli nuori leijona, se oppi raatelemaan saalista, se söi ihmisiä.

⁷ Se hävitti heidän palatsinsa ja raunioitti heidän kaupunkinsa. Maa ja kaikki, mitä siinä on, kauhistui sen karjuntaa.

⁸ Sen kimppuun hyökkäsivät kansat kaikkialta maakunnista, ne levittivät sen yli verkkonsa. Se jäi kiinni niiden pyyntikuoppaan.

⁹ Se pantiin koukkuihin ja kaularautoihin ja vietiin Baabelin kuninkaan eteen.

Se vietiin linnoituksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorille.

¹⁰ Äitisi oli kuin köynnös viinitarhassa, veden ääreen istutettu. Siitä tuli hedelmää kantava ja tuuheaoksainen runsaan veden voimasta.

¹¹ Siihen tuli vahvoja oksia hallitsijoiden valtimoiksi. Sen runko kohosi korkealle tiheän lehvistön keskellä, ja se näkyi kauas korkeana ja runsasoksaisena.

¹² Mutta vihaisesti se temmattiin juuriltaan ja viskattiin maahan, itätuuli kuivatti sen hedelmät.

Sen vahvat oksat taitettiin pois,
ja ne kuivettuivat,
tuli kulutti ne.

¹³ Nyt se on istutettu
autiomaahan,
kuivaan ja janoiseen maahan.

¹⁴ Sen valtaoksasta on
lähtenyt tuli,
joka on kuluttanut puun hedelmät,
eikä siinä enää ole vahvaa oksaa
hallitsijan valtikaksi.”
Valitusvirsi tämä oli, ja valitusvirsi
siitä on tullut.

*Herra vei Israelin pois Egyptistä
oman nimensä tähden*

20 ¹ Seitsemännen vuoden
viidennessä kuussa,
kuukauden kymmenentenä
päivänä, tuli miehiä Juudan
vanhinten joukosta kysymään
neuvoa Herralta. Kun he istuivat
minun eteeni, ² minulle tuli tämä
Herran sana:

³ ”Ihmislapsi, puhu Israelin van-
himmille ja sano heille: Näin sa-
noo Herra, Herra: Tuletteko te
kysymään minulta neuvoa? Niin
totta kuin minä elän, minä en
suostu antamaan teille neuvoa, sa-
noo Herra, Herra. ⁴ Etkö tuomitse
heitä, ihmislapsi, etkö tuomitse?
Tee heille tiettäviksi heidän isiensä
iljettävät teot ⁵ ja sano heille: Näin
sanoo Herra, Herra: Kun minä va-
litsin Israelin, minä vannoin kättä
kohottaen valan Jaakobin heimon
jälkeläisille. Minä tein itseni heille

tunnetuksi Egyptin maassa ja sanoin
heille kättä kohottaen: ’Minä olen
Herra, teidän Jumalanne.’ ⁶ Sinä päi-
vänä minä lupasin heille kättä ko-
hottaen, että vien heidät pois Eryp-
tin maasta siihen maahan, jonka
olin heitä varten etsinyt. Se vuotaa
maitoa ja hunajaa; se on kai-
kista maista ihanin. ⁷ Minä sanoin
heille: ’Heittäköön jokainen teistä
pois iljetykset kasvojensa edestä,
älkää saastuttako itseänne Egyptin
jumalankuvilla. Minä olen Herra, tei-
dän Jumalanne.’

⁸ Mutta he kapinoivat minua
vastaan eivätkä tahtoneet kuun-
nella minua. Kukaan heistä ei
heittänyt pois iljetyksiään kasvo-
jensa edestä eikä hylännyt Egyptin
jumalankuvia. Silloin minä ajattelin
vuodattaa kiivauteni heidän pääl-
leen ja tyydyttää vihani heissä Eryp-
tin maassa.

⁹ Mutta sen mitä tein, minä tein
oman nimeni tähden, ettei se tu-
lisi häväistyksi kansojen nähden, joi-
den keskellä he olivat. Niiden näh-
den minä tein itseni heille tunne-
tuksi viemällä israelilaiset pois Eryp-
tin maasta.”

Israel niskoitteli Herraa vastaan autiomaassa

¹⁰ ”Kun olin vienyt heidät pois
Egyptin maasta ja tuonut heidät au-
tiomaahan, ¹¹ minä annoin heille la-
kini ja ilmoitin heille säädökseni.
Ihminen, joka niitä noudattaa,
elää niistä. ¹² Minä annoin heille

myös sapattini olemaan merkinä välillämme, minun ja heidän, ja muistuttamaan heille, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät.

¹³ Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan autiomaassa. He eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan vaan hylkäsivät säädökseni, joista ihminen elää, jos hän noudattaa niitä. Myös minun sapattini he häpäisivät pahoin. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen autiomaassa tehdäkseen heistä lopun. ¹⁴ Mutta minä tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistykseksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä. ¹⁵ Kuitenkin minä vannoin heille autiomaassa kättä kohottaen, etten vie heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa ja joka on ihanin kaikista maista. ¹⁶ Näin tapahtui siksi, että he hylkäsivät minun säädökseni eivätkä vaeltaneet lakieni mukaan vaan häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä seurasi heidän jumalankuviaan. ¹⁷ Silti minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua autiomaassa.

¹⁸ Minä sanoin siellä heidän lapsilleen: Älkää vaeltako isienne lakien mukaan älkääkään noudattako heidän säädöksiään. Älkää saastuttako itseänne heidän jumalankuvillaan.

¹⁹ Minä olen Herra, teidän Jumalanne. Vaeltakaa minun lakieni mukaan ja noudattakaa minun säädöksiäni, tehkää niiden mukaan.

²⁰ Pyhittäkää minun sapattini. Olkoot ne merkinä liitosta meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.

²¹ Mutta hekin kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet minun lakieni mukaan eivätkä noudattaneet säädöksiäni, niin että olisivat toimineet niiden mukaan. Ihminen, joka noudattaa niitä, elää niistä. He häpäisivät sapattini. Silloin minä ajattelin vuodattaa kiivauteni heidän päälleen ja tyydyttää vihani heissä autiomaassa. ²² Mutta minä vedin käteni takaisin ja tein, mitä tein, nimeni tähden, ettei se tulisi häväistykseksi kansojen nähden, joiden silmien edessä olin vienyt heidät pois Egyptistä. ²³ Kuitenkin minä vannoin heille kättä kohottaen autiomaassa, että minä hajotan heidät kansojen joukkoon ja sirottelen heidät muihin maihin, ²⁴ koska he eivät tehneet säädöksieni mukaan vaan hylkäsivät lakini, häpäisivät sapattini ja kiinnittivät katseensa isiensä jumalankuviin. ²⁵ Niinpä minäkin annoin heille lakeja, jotka eivät olleet hyviä, ja säädöksiä, joista he eivät voineet elää. ²⁶ Minä annoin heidän saastua uhrilahjoistaan, kun he panivat kulkemaan tulen läpi jokaisen esikoisensa. Näin tein, jotta

saattaisin heidät kauhun valtaan ja he tulisivat tietämään, että minä olen Herra.”

Israel oli Herralle uskon luvatussa maassa

²⁷ ”Ihmislapsi, puhu siis Israelin heimolle ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Tälläkin tavoin isänne herjasivat minua ja osoittivat uskottomuutta minua kohtaan: ²⁸ Kun minä toin heidät maahan, jonka olin kättä kohottaen luvannut antaa heille, niin missä vain he näkivät korkean kukkulan tai tuuhean puun, siinä he uhrasivat teurasuhrinsa ja antoivat vihastuttavat uhrilahjansa. Siinä he polttivat sulotuoksuiset suitsukkeensa ja vuodattivat juomauhrinsa. ²⁹ Minä kysyin heiltä: ‘Mikä on se kukkula, jolle te menette?’ Siksi sitä kutsutaan vielä tänäkin päivänä uhrikukkulaksi.

³⁰ Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Ettekö te saastuta itsenne isienne tavoin kulkemalla haureellisesti heidän iljetystensä jäljessä! ³¹ Kun tuotte lahjojanne ja panette lapsenne kulkemaan tulen läpi, te saastutatte itsenne kaikilla jumalankuvillanne vielä tänäkin päivänä. Pitäisikö minun suostua antamaan teille neuvoa, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä

en anna teille neuvoa. ³² Sitä, mikä on tullut teidän mieleenne, ei suinkaan tapahdu. Tehän sanotte: ‘Olkamme kuin muut kansat, kuin muiden maiden heimot, jotka palvelevat puuta ja kiveä.’”

Herra käy oikeutta

hajotetun kansansa kanssa

³³ ”Näin sanoo Herra, Herra: niin totta kuin minä elän, minä totesesti hallitsen teitä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatan kiivauteni päällemme. ³⁴ Minä vien teidät pois kansojen keskeltä ja kokoan teidät väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella maista, joihin teidät oli hajotettu, ja vuodatan kiivauteni. ³⁵ Minä vien teidät kansojen autiomaahan, ja siellä minä käyn oikeutta kasvatusten teidän kanssanne. ³⁶ Niin kuin minä kävin oikeutta isienne kanssa Egyptin autiomaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra, Herra. ³⁷ Minä panen teidät kulkemaan sauvan alitse ja saatte teidät liiton siteeseen. ³⁸ Minä perkaan teistä pois ne, jotka kapinoivat minua vastaan ja luopuvat minusta. Minä vien heidät pois maasta, jossa he asuvat muukalaisina, mutta Israelin maahan he eivät pääse. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

*Herra tuo kansansa takaisin Israelin
maahan oman nimensä tähden*

³⁹ ”Mutta te, Israelin heimo! Näin sanoo Herra, Herra: Menkää vain palvelemaan kukin omia jumalankuvianne! Lopulta te kuitenkin olette minulle kuuliaisie ette enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja jumalankuvillanne.

⁴⁰ Näin sanoo Herra, Herra: Koko Israelin heimo, joka asuu maassaan, palvelee minua Israelin korkeilla vuorilla, minun pyhällä vuorellani. Siellä minä olen heille suosiollinen ja siellä minä otan vastaan teidän lahjojanne ja ensisatonne antimia sekä kaikkia teidän pyhiä lahjojanne.

⁴¹ Niin kuin sulotuksuiseen uhriin minä miellyn teihin, kun olen vienyt teidät pois kansojen keskeltä ja koonnut teidät maista, joihin teidät oli hajotettu. Minä osoitan teissä pyhyytteni kansojen silmien edessä. ⁴² Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä tuon teidät Israelin maahan, siihen maahan, jonka minä kättä kottahottaen lupasin antaa teidän isillenne. ⁴³ Siellä te muistatte vaelluksenne ja kaikki tekonne, joilla olette itsenne saastuttaneet. Te inhoatte itseänne kaikkien pahojen tekojenne tähden, joita olette tehneet, ⁴⁴ ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen teille sen, minkä teen, oman nimeni tähden. En tee teille pahan vaelluksenne ja

kelvottomien tekojenne mukaan, te Israelin heimo, sanoo Herra, Herra.”

Jumalan tuomioita verrataan metsäpaloön

21 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, käännä kasvosi etelää kohti, saarnaa etelää vastaan ja profetoi Etelämaan metsää vastaan. ³ Sano Etelämaan metsälle: Kuule Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä sytytän sinut tuleen, joka kuluttaa kaikki tuoret ja kuivat puusi. Leimuava liekki ei sammuu, ja se kärventää kaikkien kasvot etelästä pohjoiseen asti. ⁴ Kaikki liha saa nähdä, että minä, Herra, olen sen sytyttänyt, eikä se sammuu.”

⁵ Minä sanoin: ”Voi Herra, Herra! He sanovat minusta: ‘Hänhän puhuu pelkkiä vertauksia!’”

Herran miekka

⁶ Minulle tuli tämä Herran sana: ⁷ ”Ihmislapsi, käännä kasvosi Jerusalemiä kohti, saarnaa pyhäkköä vastaan ja profetoi Israelin maata vastaan. ⁸ Sano Israelin maalle: Näin sanoo Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan ja vedän miekkani tupestaani hävittääkseni sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat. ⁹ Minun miekkani lähtee tupestaani kaiken lihan kimppuun, etelästä pohjoiseen asti, niin että hävitän sinusta vanhurskaan ja jumalattoman. ¹⁰ Silloin kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen

vetänyt miekkani tupestaan, eikä se enää palaa takaisin.

¹¹ Mutta sinä, ihmislapsi, huokaile! Huokaile heidän nähtensä katkerasti, murtunein sydämin. ¹² Kun he kysyvät sinulta, minkä tähden sinä huokailet, niin sano: 'Sano-man tähden: se saapuu, ja kaikkien sydämet raukeavat, kaikkien kädet herpoavat, kaikki tyrmistyvät ja kaikkien polvet muuttuvat kuin vedeksi. Huomatkaa, se tulee, se tapahtuu, sanoo Herra, Herra.'

¹³ Ja minulle tuli tämä Herran sana:

¹⁴ "Ihmislapsi, profetoi: Näin sanoo Herra:

Miekka, miekka on teroitettu ja myös hiottu kirkkaaksi.

¹⁵ Teurastusta varten se on teroitettu,

salamoivaksi se on hiottu.

Voisimmeko iloita?

Se halveksii poikani valtikkaa, kaikkea, mikä on puuta.

¹⁶ Se on annettu hiottavaksi, käteen otettavaksi.

Se miekka on teroitettu, se on hiottu kirkkaaksi annettavaksi tappajan käteen.

¹⁷ Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä tämä kohtaa minun kansaani, se kohtaa kaikkia Israelin ruhtinaita.

Heidät on annettu alttiiksi miekalle yhdessä kansani kanssa.

Lyö siis valittaen lanteitasi,

¹⁸ sillä koetus tulee.

Entä jos se halveksii valtikkaakin?

Sitä ei enää ole, sanoo

Herra, Herra.

¹⁹ Mutta sinä, ihmislapsi, profetoi ja lyö käsiäsi yhteen!

Tulkoon miekasta kaksi miekkaa, tulkoon kolme!

Se on miekka, joka kaataa ja surmaa,

suuri surmamiekka tunkeutuu heihin.

²⁰ Menehtyköön sydän pelkoon, olkoon kompastuksia paljon.

Kaikille heidän porteilleen olen asettanut miekan välkkymään.

Voi, se on tehty salamoivaksi, hiottu teurastusta varten!

²¹ Lyö terävästi oikealle, suuntaa vasemmalle,

mihin vain teräsi käännetään.

²² Myös minä lyön käsiäni yhteen ja tyydytän kiivauteni.

Minä, Herra, olen puhunut."

Baabelin kuninkaan miekka

²³ Minulle tuli tämä Herran sana:

²⁴ "Sinä, ihmislapsi! Piirrä kaksi tietä Baabelin kuninkaan miekan tulla. Lähtekööt molemmat samasta maasta. Tee tienviitta, tee se kau-punkiin vievän tien alkupäähän.

²⁵ Piirrä tie, jota pitkin miekka tulee ammonilaisten Rabbaa vastaan, sekä Juudaan, linnoitettua Jerusale-mia vastaan.

²⁶ Baabelin kuningas on seisahtunut tienhaaraan, kahden tien risteykseen tekemään taikojaan. Hän ravistelee nuolia, kysyy kotijumailta, tarkastelee maksaa. ²⁷ Hänen oikeaan käteensä osuu Jerusalemin arpa: muurinmurtajia pannaan aseisiin, suut avataan karjumaan, sotahuuto kohotetaan, porteille pannaan muurinmurtajia, luodaan piiritysvalli, rakennetaan saartovarusteet. ²⁸ Jerusalemin asukkaiden mielestä tämä on turhaa taikomista – heillähän on valojen valat. Mutta Herra tuo heidän syntivelkansa ilmi, niin että he joutuvat kiinni.

²⁹ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Te olette saaneet minut muistamaan syntivelkanne, kun rikkomuksenne ovat tulleet julki ja syntinne ovat näkyneet kaikissa teoissanne. Teidät otetaan käsin kiinni, koska te olette muistuttaneet minua niistä. ³⁰ Ja sinä, Israelin ruhtinas, sinä saastainen ja jumalaton, jonka päivä on tullut! Syntivelka on silloin täynnä. ³¹ Näin sanoo Herra, Herra: Ota pois turbaani, nosta kruunu päästäsi! Tämä ei jatku entisellään! Alhainen korotetaan, korkea alennetaan. ³² Raunioiksi, raunioiksi, raunioiksi minä teen tämän maan. Tämäkään ei tapahdu,

ennen kuin tulee hän, jolla on oikeus. Hänen valtaansa minä annan maan.”

Tuomion sanoma ammonilaisille

³³ “Ja sinä, ihmislapsi, profetoi ja sano: Näin sanoo Herra, Herra, ammonilaisia ja heidän herjauksiaan vastaan: Miekka, miekka on paljastettu, hiottu teurastamaan, täyttämään tehtävänsä, iskemään kuin salama! ³⁴ Sinulle nähdään petollisia näkyjä ja ennustellaan valhetta siitä, että sinä saat muka tallata kuolettavasti haavoitettujen jumalattomien niskaa, joiden päivä tulee, kun syntivelka on täyttynyt. ³⁵ Pane miekka takaisin tuppeensa. Paikassa, jossa sinut on luotu, maassa, josta olet lähtöisin, minä sinut tuomitse. ³⁶ Minä vuodatan kiivauteni sinun päällesi, puhallan sinuun vihani tulta ja annan sinut raakalaisten käsiin, jotka ovat taitavia tuhotyössä. ³⁷ Sinut annetaan tulen ruuaksi, veresi vuotaa keskellä maata. Sinua ei enää muisteta, sillä minä, Herra, olen puhunut.”

Jerusalem, verivelkojen kaupunki

22 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² “Ihmislapsi, etkö tuomitse, etkö tuomitse verenvuodattajien kaupunkia? Tee sille tiettäviksi kaikki sen iljettävät teot. ³ Sano: Näin sanoo Herra, Herra: Sinä kaupunki, jonka

muurien sisällä on vuodatettu verta ja jonka määräaika on sen vuoksi tullut, sinä olet tehnyt itsellesi jumalankuvia ja niin tullut saastaiseksi. ⁴Verestä, jota olet vuodattanut, sinä olet tullut syylliseksi ja jumalankuvistasi, jotka olet tehnyt, sinä olet saastunut. Sinä olet jouduttanut tuomiosi päivää ja tullut vuosiesi päähän. Niinpä minä olen antanut sinut kansojen häväistäväksi ja kaikkien maitten pilkattavaksi. ⁵Lähellä ja kaukana asuvat pilkkaavat sinua, jonka nimi on tahraantunut, ja jossa on paljon hämminkiä.

⁶Israelin ruhtinaat sinussa luottavat kukin käsivartensa voimaan ja vuodattavat verta. ⁷Isää ja äitiä sinussa halveksitaan, muukalaista sinussa sorretaan, orvolle ja leskelle tehdään sinussa vääryyttä. ⁸Sinä halveksit sitä, mikä on minulle pyhitettyä, ja minun sapattini sinä häpäiset. ⁹Sinussa on niitä, jotka panettelevat vuodattaakseen verta. Uhrivuorilla syödään ja irstautta harjoitetaan. ¹⁰Sinussa, Jerusalemi, häpäistään isän aviovuode ja tehdään väkivaltaa naiselle, joka on saastainen kuukautistensa tähden. ¹¹Mies tekee iljettäviä tekoja lähimmäisensä vaimon kanssa, toinen häpäisee irstaudessaan miniänsä, joku makaa väkisin sisarensa, isänsä tyttären.

¹²Sinussa otetaan lahjuksia ja sitten vuodatetaan viatonta verta. Sinä otat korkoa ja voittoa, kun kiskot sitä vääryydellä lähimmäiseltäsi, mutta minut sinä unohdat, sanoo Herra, Herra.

¹³Kuule siis, kuinka minä lyön käteni siihen, että olet hankkinut väärrä voittoa ja muuriesi sisällä vuodattanut verta! ¹⁴Kestääköhän rohkeutesi, pysyvätköhän kätesi lujina niinä päivinä, joina minä vaadin sinut tilille? Minä, Herra, olen puhunut, ja minä toteutan sen. ¹⁵Minä hajotan sinut kansojen sekaan ja sirotan sinut muihin maihin. Minä poistan sinusta kaiken saastaisuutesi. ¹⁶Sinusta on tullut saastainen kansojen silmissä, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra.”

Jerusalemi saa tuomionsa

¹⁷Minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁸”Ihmislapsi, Israelin heimosta on minun silmissäni tullut kuonaa. Kaikista heistä on tullut hopean kuonaa: vaskea, tinaa, rautaa ja lyijyä. ¹⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska teistä kaikista on tullut kuonaa, niin katso, minä kokoan teidät keskelle Jerusalemiä. ²⁰Niin kuin hopea, vaski, rauta, lyijy ja tina kootaan ahjon sisälle, jotta niihin lietsottaisiin tulta ja ne sulatettaisiin, niin minä kokoan teidät vihassani ja kiivaudessaani, asetan ahjoon ja

sulatan. ²¹Minä kerään teidät ja lietson teihin vihani tulta, ja te sulatte Jerusalemissa. ²²Niin kuin hopea sulatetaan ahjossa, niin teidät sulatetaan Jerusalemissa. Silloin te tulette tietämään, että minä, Herra, olen vuodattanut kiivauteni teidän ylitseenne.”

*Papit, profeetat ja päämiehet
ovat luopuneet Herrasta*

²³Minulle tuli tämä Herran sana: ²⁴”Ihmislapsi, sano Israelille: Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu, joka ei ole saanut sadetta vihan päivänä. ²⁵Profeettojen salaliitto sen keskellä on kuin karjuva, saalista raateleva leijona: he tuhoavat ihmisiä, ottavat aarteet ja kalleudet ja tekevät maassa suureksi leskien luvun. ²⁶Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sen, mikä on minulle pyhitettyä. He eivät tee erotusta pyhän ja maallisen välillä eivätkä ilmoita, mikä on saastaista ja mikä puhdasta; he sulkevat silmänsä sapattieni rikkomiselta. Näin minä olen tullut häväistyksi heidän keskuudessaan. ²⁷Israelin ruhtinaat ovat sen keskellä kuin raatelevat sudet, jotka vuodattavat verta. He tappavat ihmisiä saadakseen väärää voittoa. ²⁸Sen profeetat valkaisevat kalkilla kaiken, he näkevät valheellisia näkyjä ja ennustelevat kansalle valheita sanoen: ‘Näin sanoo Herra, Herra’, vaikka Herra ei ole puhunut. ²⁹Maan

kansa harjoittaa sortoa, ryöstää ja riistää. He tekevät vääryyttä kurjalle ja köyhälle ja sortavat muukalaista oikeudesta välittämättä.

³⁰Minä olen etsinyt heidän joukostaan miestä, joka korjaisi muurin ja seisoi muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, ettei se tuhoutuisi. Sellaista miestä en ole löytänyt. ³¹Sen tähden minä vuodatan kiivauteni heidän päälle, tuhoan heidät vihani tulella ja maksan heille heidän vaelluksensa mukaan, sanoo Herra, Herra.”

Iljettävät sisarukset Ohola ja Oholiba

23 ¹Minulle tuli tämä Herran sana: ²”Ihmislapsi, oli kaksi naista, saman äidin tyttäriä. ³Nuoruudessaan he harjoittivat haureutta Egyptissä. Siellä heidän rintojaan puristeltiin ja heidän neitseellisiä nisiänsä likisteltiin. ⁴Heistä vanhemman nimi oli Ohola ja hänen sisarensa nimi Oholiba. Heistä tuli minun omiani, ja he synnyttivät poikia ja tyttäriä. Nimi Ohola tarkoittaa Samariaa ja Oholiba Jerusalemia.

⁵Mutta Ohola harjoitti haureutta, vaikka oli minun omani, ja himoitsi rakastajiaan, naapureitaan assurilaisia. ⁶He pukeutuivat purppuraan, nuo käskynhaltijat ja hallitusmiehet, komeita nuoria miehiä kaikki. He ajoivat vaunuilla ja hevosilla. ⁷Ohola harjoitti haureuttaan heidän kanssaan –

kaikkien Assurin valiomiesten kanssa. Kaikkien jumalankuvien kanssa, joita hän himoitsi, hän saastutti itsensä.⁸ Ei hän myöskään jättänyt pois Egyptin-aikaista haureuttaan, sillä egyptiläiset olivat maanneet hänen kanssaan hänen nuoruudessaan, likistelleet hänen neitseellisiä nisiään ja vuodattaneet hänen päälleen haureuttaan.⁹ Sen tähden minä annoin hänet rakastajiensa käsiin, Assurin poikien, joita hän oli himoinnut.¹⁰ He paljastivat hänen alastomuutensa, ottivat vangeiksi hänen poikansa ja tyttärensä, tappoivat hänet itsensä miekalla ja panivat hänen tuomionsa täytäntöön. Näin hänestä tuli varoittava esimerkki muille naisille.

¹¹ Vaikka hänen sisarensa Oholiba näki tämän, hän oli himossaan vieläkin irstaampi kuin sisarensa ja haureudessaan vieläkin riettaampi.¹² Oholiba himoitsi naapureitaan Assurin poikia, käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, jotka upeasti pukeutuneina ratsastivat ja ajoivat vaunuilla, kaikki komeita nuoria miehiä.¹³ Minä näin, että hän oli saastuttanut itsensä. Molemmat sisarukset kulkivat samaa tietä,¹⁴ mutta Oholiba meni vielä pitemmälle haureudessaan. Hän näki seinään helakanpunaisella värillä piirrettyjä kuvia kaldealaisista miehistä,¹⁵ joiden kupeilla oli vyö ja

päässä muhkea päähine. Kaikki olivat päälliköiden näköisiä, sellaisia kuin ovat Baabelin miehet, joiden synnyinmaa on Kaldea.¹⁶ Hän alkoi heidät nähtyään himoita heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan.¹⁷ Baabelin miehet tulivat, makasivat ja rakastelivat hänen kanssaan ja saastuttivat hänet haureudellaan. Näin hän saastui heistä mutta kääntyi sitten inhoten pois heidän luotaan.¹⁸ Näin hän paljasti haureellisuuutensa. Kun hän paljasti häpynsä, minä käännyin inhoten pois hänestä, niin kuin olin kääntynyt inhoten pois hänen sisarestaan.¹⁹ Oholiba harjoitti yhä enemmän haureutta. Hän muisti nuoruutensa päivät, jolloin hän oli harjoittanut haureutta Egyptin maassa,²⁰ ja hän himoitsi egyptiläisiä rakastajiaan, joiden elin oli kuin aasilla ja vuoto kuin oriilla.

²¹ Sinä muistit nuoruutesi irstauden, kun egyptiläiset likistelivat nisiäsi nuorten rintojesi vuoksi.²² Sen tähden, Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä kiihotan rakastajasi hyökkäämään kimppuusi, nuo, joiden luota sinä käännyt inhoten pois, ja tuon heidät kimppuusi joka taholta:²³ Baabelin miehet ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Soosan ja Kooan ja heidän kanssaan kaikki Assurin miehet. He ovat kaikki komeita nuoria miehiä,

käskynhaltijoita ja hallitusmiehiä, päälliköitä ja maineikkaita miehiä, jotka ratsastavat ja ajavat vaunuilla.

²⁴ He hyökkäävät kimppuusi mukanaan paljon vaunuja, rattaita ja sotureita monesta kansasta varustautuneina suurin ja pienin kilvin. Kypärät päässä he asettuvat rintamaan sinua vastaan joka taholta, ja minä annan heille tuomiovallan. He tuomitsevat sinut säädöstensä mukaan. ²⁵ Minä tyydytän sinussa kiivauteni, ja vihoissaan he kohtelevat sinua julmasti: nenän ja korvat he leikkaavat sinulta pois, ja sinun jälkeläisesi kaatuvat miekkaan. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mitä sinulta jää jäljelle, sen kuluttaa tuli. ²⁶ He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat korusi. ²⁷ Näin minä teen lopun sinunirstaudestasi ja Egyptissä harjoittamastasi haureudesta, etkä sinä enää kaipaa niitä etkä muistele Egyptiä.

²⁸ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joiden luota olet kääntynyt inhoten pois. ²⁹ He kohtelevat sinua vihamielisesti, ottavat kaiken, mistä olet nähnyt vaivaa, ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. Silloin paljastuu häpeällinen haureellisuutesi, irstautesi ja riettautesi. ³⁰ Näin sinulle tehdään sen tähden, että

sinä seurasit haureellisesti pakanakansoja ja siten saastuit niiden jumalankuvista. ³¹ Sisaresi tietä sinä vaelsit, ja hänen maljansa minä annoin sinun käteesi.

³² Näin sanoo Herra, Herra:

Sisaresi maljan sinä juot,
syvän ja laajan,
siihen mahtuu paljon naurua
ja pilkkaa.

³³ Sinä tulet täyteen juopumusta
ja murhetta.

Kauhun ja hävityksen malja
on sisaresi Samarian malja.

³⁴ Sen sinä juot, juot pohjasakkoja
myöten,

sen sirpaleita sinä kaluat ja
revit niillä rintasi.

Sillä minä olen puhunut, sanoo
Herra, Herra.

³⁵ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä olet unohtanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse, niin kannan myös irstautesi ja haureutesi palkka."

Oholaa ja Oholiba tuomitaan

³⁶ Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa? Ilmoita heille heidän iljettävät tekonsa, ³⁷ sillä he ovat aviorikkokijia ja heidän käsissään on verta. He ovat tehneet aviorikkoksen jumalankuviensa kanssa ja myös polttaneet niiden ruuaksi lapsiaan, jotka he olivat synnyttäneet minulle. ³⁸ Vielä tämänkin he ovat minulle tehneet: samana

päivänä he ovat saastuttaneet pyhäkköni ja häpäisseet sapattini.³⁹ Teurastettuaan lapsiaan jumalankuvilleen he tulivat vielä samana päivänä minun pyhäkköni ja niin häpäisivät sen. Näin he ovat tehneet minun huoneeni sisällä.⁴⁰ Vieläpä he lähettivät kutsun miehille, jotka asuivat kaukana. Kun sana oli lähetetty, he tulivat, nuo, joita varten sinä peseydyit, maalasit silmäluomesi ja koruillasi koristauduit.

⁴¹ Sitten sinä, Oholiba, istuit komealle vuoteelle, jonka viereissä oli katettu pöytä. Sille sinä olit pannut minun suitsukkeeni ja öljyni.⁴² Kuului huolettoman joukon melua. Kansanjoukosta tulleiden miesten lisäksi tuotiin autiomaasta juoppoja. He panivat noiden naisten käsiin rannerenkaat ja päähän kauniit kruunut.⁴³ Minä sanoin: 'Tuolle kuihtuneelleko kelpaa aviorikos? Vieläkö hänenkin kanssaan harjoitetaan haureutta?' Ja hänkin?⁴⁴ Hänen luokseen tultiin niin kuin tullaan porttonaisen luo. Niin tultiin noiden irstaiden naisten, Oholan ja Oholiban, luo.

⁴⁵ Vanhurskaat miehet tuomitsevat heidät sen mukaan, mitä on säädetty aviorikkojanaisista, ja sen mukaan, mitä on säädetty verenvuodattajanaaisista. He ovat tehneet aviorikoksen, ja heidän käsissään on verta.⁴⁶ Sillä

näin sanoo Herra, Herra: Tuotakoon heitä vastaan kansanjoukko ja saatettakoon heidät kauhun valtaan ja ryöstäjien armoille.⁴⁷ Kansanjoukko kivittäköön heidät ja tehköön heistä lopun miekoillaan. Heidän poikansa ja tyttärensä tapettakoon ja heidän talonsa poltettakoon.⁴⁸ Minä lopetan maasta irstauden, ja kaikki naiset ottavat siitä opikseen, etteivät harjoita sellaista irstautta kuin te.⁴⁹ He maksavat teille irstautenne mukaan, ja te saatte kantaa seuraukset synnistänne ja jumalankuvienne palvelemisesta. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra, Herra."

Vertaus ruostuneesta padasta

24¹ Yhdeksännen vuoden kymmenennessä kuussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän. Baabelin kuningas hyökkää Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä. ³ Lausu tälle kapinalliselle heimolle tämä vertaus:

Näin sanoo Herra, Herra:

'Pane pata liedelle, pane, ja kaada siihen vettä.

⁴ Kokoa siihen lihankappaleita, kaikkia hyviä kappaleita, reittä ja lapaa.

Täytä pata parhailta luilla,

⁵ ota ne valiolampaista.

Lado halkoja padan alle

ja anna sen kiehua kiehumistaan, kunnes luutkin kypsyvät siinä.’

⁶Näin sanoo Herra, Herra: Voi verenvuodattajien kaupunkia, pataa, joka on ruostunut ja josta sen ruoste ei ole lähtenyt! Tyhjennä se kappale kappaleelta; ei sille ole arpaosaa langennut. ⁷Sen keskellä on verta. Se on jättänyt veren paljaalle kalliolle eikä ole vuodattanut sitä maahan mullan peittoon. ⁸Nostattaakseni kiivauden ja toteuttaakseni koston minä olen jättänyt sen vuodattaman veren paljaalle kalliolle, ettei se peittyisi.

⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Voi verenvuodattajien kaupunkia! Niinpä minäkin suurennan roviota: ¹⁰lisää puita, pane tuli palamaan, keitetään liha loppuun, sekoitetaan mausteet, annetaan luiden palaa karrelle. ¹¹Sitten annetaan padan olla tyhjänä hiiliensä päällä, niin että se kuumenee, sen vaski hehkuu ja saasta sulaa siitä ja sen ruosteesta tulee loppu. ¹²Väsyksiin asti on nähty vaivaa, mutta sen paljo ruoste ei ole siitä lähtenyt. Tuleen sen ruoste! ¹³Minä tahdoin puhdistaa sinut irštautesi saastaisuudesta, mutta koska sinä et ole puhdistunut saastaisuudestasi, sinä et enää puhdistu, ennen kuin minä olen tyydyttänyt kiivauteni sinussa. ¹⁴Minä, Herra, olen puhunut, ja niin tapahtuu. Minä toteutan

sen; minä en hellitä, en säästä enkä kadu. Sinut tuomitaan vaelluksesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, Herra.”

Profeetan murhe ennusmerkkinä

¹⁵Minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁶”Ihmislapsi, minä otan äkkikuolemalla sinulta pois silmiesi ihastuksen, mutta älä murehdi, älä itke äläkä anna kyyneltesi vuotaa. ¹⁷Huokaile hiljaa, mutta älä pane toimeen vainajan valittajaisia. Kiedo päähine päähäsi ja pane kengät jalakaasi. Älä peitä partaasi äläkä syö lohduttajien tuomaa ruokaa.”

¹⁸Aamulla minä puhuin tämän kansalle. Illalla vaimoni kuoli, ja seuraavana aamuna minä tein niin kuin minua oli käsketty. ¹⁹Silloin kansa sanoi minulle: ”Etkö ilmoita meille, mitä nämä asiat, joita teet, merkitsevät meille?”

²⁰Minä vastasin heille, että minulle oli tullut tämä Herran sana:

²¹”Sano Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä häpäisen pyhäkköni, joka on teidän luja turvanne ja ylpeytenne, silmi-
enne ihastus ja sielujenne kaipaus. Poikanne ja tyttärenne, jotka teidän oli jätettävä, kaatuvat miekkaan.”

²²Silloin te teette niin kuin minä olen tehnyt: ette peitä partaanne ettekä syö lohduttajien tuomaa ruokaa. ²³”Te pidätte silloin päähineen päässänne ja kengät jalassanne;

ette te murehdi ettekä itke. Kuitenkin te riudutte syntivelkanne tähden ja voihkitte toinen toisellenne.²⁴ Hesekielistä on tullut teille ennusmerkki: aivan niin kuin hän on tehnyt, niin tekin teette. Kun ennustus toteutuu, te ymmärrätte, että minä olen Herra, Herra.

²⁵ Sinä, ihmislapsi! Kun minä otan heiltä pois heidän varustuksensa ja riistan heiltä heidän ihanan ilonsa, heidän silmiensä ihastuksen ja sielujensa kaipauksen, heidän poikansa ja tyttärensä,²⁶ sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan siitä.²⁷ Sinä päivänä sinun suusi avautuu puhumaan pakolaiselle, ja sinä puhut jälleen etkä enää ole mykkänä. Sinä olet heille ennusmerkkinä, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

TUOMION JULISTUSTA PAKANAKANSOILLE, 25 – 32

Tuomio ammonilaisille

25¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ²”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi ammonilaisia kohti ja profetoi heitä vastaan.³ Sano ammonilaisten maalle: Kuulkaa Herran, Herran sana, näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä sanoit: ‘Kas niin!’, kun minun pyhäkköni häväistiin,

kun Israelin maa hävitettiin ja Juudan heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen,⁴ minä annan sinut idän miestien perintömaaksi. He pystyttävät sinuun leirinsä ja asettuvat asumaan sinuun. He syövät sinun hedelmäsi ja juovat sinun maitosi.⁵ Minä teen Rabbasta kameliien laitumen ja ammonilaisten maasta lammasmaun lepopaikan. Silloin te tulette tietämään, että minä olen Herra.

⁶ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Koska sinä taputit käsiä, poljit jalkaa ja ilakoit, ja halveksit koko sielustasi Israelin maata,⁷ minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän sinut kansojen joukosta, pyyhin sinut pois maitten joukosta ja tuhoan sinut. Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Mooabille

⁸ ”Näin sanoo Herra, Herra: Mooab ja Seir ovat sanoneet: ‘Katsokaa, Juudan heimo on aivan samanlainen kuin kaikki muutkin kansat!’⁹ Niinpä minä teen Mooabin harjanteen tyhjäksi kaupungeista, kaikista sen alueen kaupungeista, jotka ovat maan kaunistus – Beet-Jesimot, Baal-Meon ja Kirjataim.¹⁰ Minä annan sen ja ammonilaisten maan idän miesten perinnöksi, ettei ammonilaisia enää muistettaisi kansojen keskuudessa.¹¹ Mooabissa minä panen toimeen tuomiot, ja he

tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Edomille

¹² ”Näin sanoo Herra, Herra: Kostaessaan Juudan heimolle Edom teki pahoin ja veti kostaessaan päälle suuren syyllisyyden. ¹³ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet. Teemanista lähtien Dedaniin asti minä raunioitan sen. Miekkaan he kaatuvat. ¹⁴ Kostoni, joka kohtaa Edomia, minä annan kansani Israelin käteen. He kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja Edom saa tuntea minun kostoni, sanoo Herra, Herra.”

Tuomio filistealaisille

¹⁵ ”Näin sanoo Herra, Herra: Filistealaiset ovat toimineet kostonhimoisesti. Halveksunta sielussaan he ovat ikimuistoisen vihansa ajamina kostaneet julmasti ja tahtoneet tuhota. ¹⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreetit. Minä tuhoan ne, jotka ovat jäljellä meren rannikolla. ¹⁷ Minä panen toimeen heidän keskuudessaan ankaran koston ja rankaisen heitä kiivaudessaani. Kun minun kostoni kohtaa heitä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Tuomio Tyyrolle

26 ¹ Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, Tyyro sanoi Jerusalemista: ‘Kas niin! Kansojen ovi on murrettu, se on auki minulle. Jerusalem on raunioina, mutta minä olen täynnä väkeä.’

³ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Tyyro. Minä nostan monet kansat sinua vastaan niin kuin meri nostaa aaltonsa. ⁴ Ne tuhoavat Tyyron muurit ja hajottavat sen tornit. Minä lakaisen siitä pois sen tomutkin ja teen sen paljaaksi kallioksi. ⁵ Siitä tulee verkkojen kuivauspaikka keskelle merta, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra. Se joutuu kansojen ryöstettäväksi. ⁶ Sen mantereella olevien tytärkaupunkien asukkaat surmataankin miekalla, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.

⁷ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon pohjoisesta Tyyron kimppuun Nebukadressarin, Baabelin kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hänen hevosensa ja vaununsa, ratsumiehensä ja koko hänen suuren sotajoukkonsa. ⁸ Mantereella olevien tytärkaupunkiesi asukkaat hän surmaa miekalla ja rakentaa sinua vastaan piiritysvarusteet, luo sinua vastaan vallin ja nostaa

sinua vastaan kilpensä. ⁹ Hän suuntaa muurinmurtajansa iskut muureihisi ja aseillaan hajottaa tornisi. ¹⁰ Hänen hevostensa paljous peittää sinut pölyyn, ja muurisi vapisevat ratsujen, pyörien ja vaunujen ryskeestä, kun hän tulee porteistasi sisälle niin kuin valloitettuun kaupunkiin tullaan. ¹¹ Hänen hevostensa kaviot tallaavat kaikkia katuja; hän surmaa miekalla kansasi, ja sinun mahtavat patsaasi kaatuvat maahan. ¹² He saavat saaliikseen rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi. He repivät muurisi maahan ja hajottavat kauniit talosi. He heittävät sinusta mereen kivet, puut ja mullan.

¹³ Minä lopetan laulujesi pauhinan, eikä lyrojesi soittoa enää kuulla. ¹⁴ Minä teen sinusta paljaan kallion; sinusta tulee verkkojen kuivauspaikka. Sinua ei enää rakenneta, sillä minä, Herra, olen puhunut, sanoo Herra, Herra.

¹⁵ Näin sanoo Herra, Herra, Tyyrolle: Eivätkö saaret vapise sinun sortumisesi pauhusta, kun haavoitetut voihkivat ja verilöyly on käynnissä sinun keskelläsi? ¹⁶ Kaikki meren ruhtinaat astuvat alas valtaistuimiltaan, heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaillut vaatteensa. Kauhun valtaamina he istuvat maahan ja vapisevat joka hetki tyrmistyneinä sinun tähtesi.

¹⁷ He virittävät vuoksesi valitusvirren ja sanovat sinusta:

‘Kuinka oletkaan tuhoutunut,
sinä merten valtiatar,
sinä ylistetty kaupunki,
joka olit mahtava merillä.
Asukkaasi levittivät kauhuaan
kaikkien rannikoilla asuvien
keskuuteen.

¹⁸ Nyt rannikot vapisevat
sinun sortumisesi päivänä,
meren saaret säikähtivät lähtöäsi.’

¹⁹ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minä teen sinusta rauniokaupungin, samanlaisen kuin kaupungit, joissa ei enää asuta, kun minä annan syvyyden vyöryä ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut. ²⁰ Minä syöksen sinut hautaan vaipuneiden joukkoon alas muinaisen kansan luo ja panen sinut asumaan maan syvyyksissä kuin ikiaikojen rauniot hautaan vaipuneiden joukossa, eikä sinussa enää koskaan asuta. Mutta elävien maan minä kaunistan. ²¹ Minä teen sinusta kauhun aiheen, eikä sinua sitten enää ole. Jos sinua etsitään, sinua ei enää koskaan löydy, sanoo Herra, Herra.”

Valitusvirsi Tyyrosta

27 ¹ Minulle tuli tämä Herra sana: ² ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi Tyyrosta! ³ Sano Tyyrolle, joka asuu meren porteilla ja käy kauppaa monilla saarilla asuvien kansojen kanssa: Näin sanoo Herra, Herra:

Tyyro, sinä sanot: 'Minä olen kauneuden täydellisyys!'
⁴ Keskellä merta on sinun alueesi, rakentajasi tekivät sinusta täydellisen kauniin.
⁵ Senirin sypressistä he tekivät kaikki lautasi, Libanonilta he ottivat setrin tehdäkseen sinulle maston.
⁶ Baasanin tammista he tekivät airosi, kantesi he tekivät norsunluusta ja kittiläisten saarten hopeakuusesta.
⁷ Kirjailtua Egyptin pellavaa olivat sinun purjeesi, ne olivat sinulla lippuina. Elisasaarten sinipunaista ja helakanpunaista kangasta oli katoksesi.
⁸ Siidonin ja Arvadin asukkaita sinulla oli soutajina. Omat viisaasi, Tyyro, olivat sinussa, he olivat laivureinasi.
⁹ Gebalin vanhimmat ja viisaat olivat sinussa vuotokohtien korjaajina, kaikki merellä olevat laivat merimiehineen olivat sinussa vaihtamassa tavaroitaan sinun tavaroilhisi.
¹⁰ Persia, Luud ja Puut olivat sotajoukossasi, sinun sutureinasi. He ripustivat sinuun kypäriä ja kilpiä,

ne olivat koristeinasi.

¹¹ Muureillasi olivat arvadilaiset ja muu sotajoukkosi ja torneissasi gammadilaiset. He ripustivat kilpensä kaikkialle muureillesi; ne tekivät kauneudestasi täydellisen.
¹² Tarsis osti kauppatavaroitasi, koska sillä oli kaikkea rikkautta: hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä he ostivat sinun tavarasi.
¹³ Jaavan, Tuubal ja Mesek kävivät kauppaa sinun kanssasi. He maksoivat kauppatavarasi orjilla ja vaskiesineillä. ¹⁴ Toogarmen heimo antoi tavaroittesi vastineeksi hevosia, sotaratsuja ja muuleja.
¹⁵ Myös dedanilaiset kävivät kanssasi kauppaa, ja monien saarten kauppiaat olivat alaisiasi ja toivat maksuna tavaroistasi norsunluuta ja eebenpuuta.
¹⁶ Tuotteittesi runsauden vuoksi myös Aram kävi kauppaa kanssasi. Se maksoi tavarasi turkooseilla, punapurppuralla, kirjailulla kankaalla, pellavakankaalla, koralleilla ja rubiineilla.
¹⁷ Kanssasi kävivät kauppaa myös Juuda ja Israelin maa. He antoivat tavaroistasi vaihdossa Minnitin vehnää, leivoksia, hunajaa, öljyä ja balsamia.
¹⁸ Damasko kävi kauppaa kanssasi Helbonin viinillä ja Saharin villoilla monien tuotteittesi ja suurten rikkauksiesi vuoksi. ¹⁹ Daanilaiset ja Ussalin jaavanilaiset antoivat

sinulle kauppatavaroittesi
vastineeksi taottua rautaa,
kassiaa ja kalmoruokoa.

²⁰ Dedan kävi kauppaa kanssasi
satulaloimilla. ²¹ Arabia ja kaikki
Keedarin ruhtinaat olivat läheisiä
kauppakumppaneitasi. He kävivät
kauppaa kanssasi lampailla,
pässeillä ja vuohipukeilla. ²² Saban
ja Raman kauppiaat kävivät
hekin kauppaa kanssasi. He
maksoivat kauppatavarasi kaikkein
parhaimmilla tuoksuaineilla sekä
kaikenlaisilla jalokivillä ja kullalla.
²³ Haaran, Kanne ja Eden ja myös
Saban kauppiaat ja Assur ja Kilmad
kävivät kauppaa kanssasi. ²⁴ He
toivat markkinoillesi kaupaksi
kauniita vaatteita, sinipunaisia
ja kirjailtuja viittoja ja värikkäitä
mattoja ja lujia, punottuja köysiä.

²⁵ Tarsiin laivat kuljettivat
tavaraitasi,
ja sinä tulit täyteen, hyvin
painavaksi,
keskellä merta.

²⁶ Soutajat veivät sinut suurille
vesille,
itätuuli rikkoi sinut merten
aavoilla.

²⁷ Rikkautesi, kauppatavarasi,
merimiehesi ja laivurisi,
vuotokohtiesi korjaajat,
tavarankuljettajasi, kaikki
sotilaasi ja koko väenpaljous,
joka sinussa on, vajoavat

meren syvyyksiin sinä
päivänä, jona sinä kukistut.

²⁸ Laivurisi huudon voimasta
vapisevat rannikot.

²⁹ Laivoistaan laskeutuvat kaikki,
jotka käyttävät airoja,
kaikki merimiehet ja merten
laivurit astuvat maihin.

³⁰ He huutavat sinun vuoksesi
kovalla äänellä

ja parkuvat katkerasti,
heittävät tomua päänsä päälle ja
kieriskelevät tuhkassa.

³¹ He ajelevat sinun tähtesi
päänsä kaljuksi

ja kääriytyvät säkkeihin.

He itkevät sinua katkeralla
miehellä,

haikeasti valittaen.

³² He virittävät sinusta itkuvirren,
valittaen he laulavat sinusta:

‘Kuka oli Tyron vertainen,
joka nyt on tuhottuna keskellä
merta?’

³³ Kun tavarasi saapuivat meriltä,
sinä tyydytit monien kansojen
toiveet.

Rikkauksiesi ja kauppatavaroittesi
runsaudella

sinä teit rikkaiksi maan kuninkaat.

³⁴ Nyt olet meren aaltojen
hajottama vetten
syvyyksissä.

Mukanasi sinne vajosivat
kauppatavarasi ja
koko väkesi.

³⁵ Kaikki saarten asukkaat
 tyrmistyvät sinun vuoksesi.
 Heidän kuninkaansa ovat
 kauhuissaan,
 vavistus on heidän kasvoillaan.
³⁶ Kauppiaat kansojen joukossa
 viheltävät sinulle.
 Sinusta on tullut kauhun aihe,
 sinua ei enää ole, ikaikoihin asti.”

Tyyron ruhtinaan tuomio

28¹ Minulle tuli tämä Her-
 ran sana: ² “Ihmislapsi, sano
 Tyyron ruhtinaalle: Näin sanoo
 Herra, Herra: Sinun sydämesi on
 ylpistynyt ja sinä sanot: ‘Minä
 olen jumala, minä istun jumalien
 istuimella merten keskellä.’ Sinä
 olet kuitenkin vain ihminen, et ju-
 mala, vaikka pidätkin viisauttasi Ju-
 malan viisauden vertaisena. ³ Vi-
 saampi sinä oletkin kuin Daniel, eikä
 mikään salaisuus ole sinulle liian
 vaikea. ⁴ Viisautesi ja ymmärryksesi
 avulla olet saanut itsellesi omai-
 suutta, olet hankkinut kultaa ja
 hopeaa aarraittoihisi. ⁵ Suuressa
 viisauudessa olet kaupankäynnillä
 kartuttanut omaisuuttasi, ja sydä-
 mesi on ylpistynyt rikkautesi vuoksi.

⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra,
 Herra: Koska sinä pidät itseäsi Ju-
 malan vertaisena, ⁷ minä tuon sinun
 kimppuusi muukalaiset, kansoista
 julmimmat. He vetävät miekkansa
 tupestaan sinun loistavaa viisauttasi
 vastaan ja häpäisevät ihanuutesi.
⁸ He syöksevät sinut kuoppaan, ja

sinä kuolet niin kuin kuolivat ne,
 jotka makaavat surmattuina merten
 syvyyksissä.

⁹ Vieläkö sanot surmaaajasi edessä,
 tappajiesi käsissä: ‘Minä olen ju-
 mala’? Ihminen sinä vain olet, et
 jumala. ¹⁰ Sinä kuolet kuin ympäri-
 leikkaamattomat, muukalaisten kä-
 sissä, sillä minä olen puhunut, sanoo
 Herra, Herra.”

Valitusvirsi Tyyron kuninkaasta

¹¹ Minulle tuli tämä Herran sana:
¹² “Ihmislapsi, viritä valitusvirsi
 Tyyron kuninkaasta. Sano hänelle:
 Näin sanoo Herra, Herra: Sinä
 olet sopusuhtaisuuden sinetti,
 täynnä viisautta, täydellisen kaunis.
¹³ Sinä olit Eedenissä, Jumalan
 puutarhassa. Kaikenlaiset jalokivet
 olivat koristeinasi. Karneolia,
 topaasia, kalsedonia, krysoliittia,
 onyksia, berylliä, safiiria, rubiinia
 ja smaragdia sekä kultaa olivat
 upotus- ja kaiverrustyöt sinussa.
 Ne valmistettiin sinä päivänä, jona
 sinut luotiin. ¹⁴ Sinä olit sädehtivä,
 suojeleva kerubi, ja minä asetin
 sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä
 käyskentelit tulisten kivien keskellä.
¹⁵ Vaelluksessasi sinä olit nuhteeton
 luomisesi päivästä siihen asti,
 kunnes sinussa havaittiin vääryys.

¹⁶ Paljosta kaupankäynnistäsi
 sisimpäsi tuli täyteen väkivaltaa,
 ja sinä teit syntiä. Niin minä
 syöksin sinut häväistynä alas
 Jumalan vuorelta ja karkotin sinut,

suojeleva kerubi, pois tulisten kivien keskeltä. ¹⁷ Sinun sydämesi ylpistyi kauneutesi vuoksi, ja viisautesi turmeltui loistosi tähden. Minä viskasin sinut maahan kuninkaiden eteen, jätin sinut heidän katseltavakseen. ¹⁸ Paljoilla synneilläsi, tekemällä vääryyttä kaupoissasi, sinä olet häväissyt pyhäkkösi. Niinpä minä annoin tulen syttyä sinun keskelläsi, ja se poltti sinut. Minä tein sinut tuhkaksi maahan kaikkien nähdessä, jotka sinua katselivat. ¹⁹ Kaikki tuttavasi kansojen keskuudessa ovat tyrmistyneet sinun tähtesi. Sinusta on tullut kauhun aihe, eikä sinua enää ole ikiaikoihin asti.”

Tuomio Siidonille, lupaus Israelille

²⁰ Minulle tuli tämä Herran sana: ²¹ ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Siidonia kohti, profetoi sitä vastaan ²² ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Siidon! Minä näytän kunniani keskuudessasi, ja kansasi tulee tietämään, että minä olen Herra, kun minä panen sen keskellä toimeen tuomiot ja näytän pyhyiteni. ²³ Minä lähetän ruton ja verta Siidonin kaduille. Kaatuneita viruu sen keskellä, kun miekka käy sen kimppuun joka taholta. Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra. ²⁴ Silloin ei yksikään Israelin naapureista, jotka ovat heitä halveksineet, enää ole heille pistävä orjantappura eikä

repivä piikkipensas. He tulevat tietämään, että minä olen Herra, Herra.

²⁵ Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä kokoan Israelin heimon kansoista, joiden sekaan se on hajotettu, minä näytän pyhyiteni heissä kansojen nähdessä. Silloin he saavat asua maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille. ²⁶ He saavat turvallisesti asua siinä, rakentaa taloja ja istuttaa viinitarhoja. Turvallisesti he asuvat, kun minä olen pannut toimeen tuomiot kaikkien heitä halveksineiden naapurien keskuudessa, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.”

Faraon ylpeä krokotiili

29 ¹ Kymmenentenä vuotena, kymmenennen kuukauden kahdentenatoista päivänä minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti faraota, Egyptin kuningasta, ja profetoi häntä ja koko Egyptiä vastaan.

³ Sano: Näin sanoo Herra, Herra:

Katso, minä käyn sinua vastaan, farao,

Egyptin kuningas,
sinä suuri krokotiili,
joka makaat Niilissä ja sanot:

’Niilinvirta on minun,
minä olen sen itselleni tehnyt.’

⁴ Minä panen koukut sinun leukoihisi,

tartutan virtojesi kalat sinun
suomuihisi

ja nostan sinut ylös virtojesi
keskeltä kaikkine kaloinesi,
jotka ovat tarttuneet suomuihisi.

⁵ Minä viskaan sinut autiomaahan
ja myös kaikki sinun virtojesi kalat,
ja sinä jätät maahan lojumaan;
sinua ei oteta talteen eikä
korjata pois.

Metsän pedoille ja taivaan
linnuille

minä annan sinut ruuaksi.

⁶ Kaikki Egyptin asukkaat tulevat
tietämään,
että minä olen Herra.

Sinä olet kuin ruokosauva
Israelin heimolle:

⁷ kun he tarttuvat sinuun,
sinä katkeat
ja revit rikki kaikkien heidän
olkapäänsä;

kun he nojaavat sinuun,
sinä murrut

ja teet jäykiksi kaikkien heidän
lanteensa.

⁸ Sen tähden, näin sanoo Herra,
Herra: Katso, minä tuon miekan si-
nun kimppuusi ja hävitän sinusta ih-
miset ja eläimet. ⁹ Egyptiläiset tule-
vat tietämään, että minä olen Herra,
kun Egyptin maasta tulee autio ja
raunioitunut. Onhan farao sanonut:
‘Niilinvirta on minun, ja minä olen
sen tehnyt’.

¹⁰ Sen tähden, katso, minä käyn
sinun ja virtojesi kimppuun. Minä

teen Egyptin maan raunioiksi,
kuivaksi ja autioksi maaksi,
Migdolista aina Seveeneen ja
Kuusin rajalle saakka. ¹¹ Ei kulje
siellä enää ihmisen jalka, ei kulje
siellä eläimen jalka. Siellä ei asuta
neljäänkymmeneen vuoteen.
¹² Minä teen Egyptin autioksi
autioiden maiden joukkoon; sen
kaupungit ovat neljäkymmentä
vuotta autioita rauniokaupunkien
joukossa. Minä hajotan egyptiläiset
kansojen sekaan ja sirottelen heidät
muihin maihin.

¹³ Mutta näin sanoo Herra, Herra:
Neljäkymmenen vuoden kuluttua
minä kokoan egyptiläiset kansoista,
joiden sekaan heidät oli hajotettu.

¹⁴ Minä käännän Egyptin kohtalon
ja tuon heidät takaisin Patroksen
maahan, heidän synnyinmaahansa.
Siellä he tulevat olemaan vähäisenä
valtakuntana. ¹⁵ Heidän valtakun-
tansa on oleva valtakunnista vä-
häisin, eikä se enää korota itseään
kansakuntien yläpuolelle. Minä teen
heistä niin vähälukuisen kansan, et-
teivät he enää herroina hallitse kan-
soja. ¹⁶ Egypti ei kelpaa enää tur-
vaksi Israelin heimolle, vaan se muis-
tuttaa Israelia synnistä, jonka se teki
kääntyessään Egyptin puoleen. Sil-
loin he tulevat tietämään, että minä
olen Herra, Herra.”

Nebukadnessar valloittaa Egyptin

¹⁷ Kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä
vuotena, ensimmäisen kuun

ensimmäisenä päivänä minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁸”Ihmislapsi, Baabelin kuningas Nebukadressar on teettänyt joukoillaan suuren työn Tyron vuoksi. Kaikkien päät ovat kaljuuntuneet ja olkapäät hiertyneet, mutta hän ja hänen joukkonsa eivät ole saaneet palkkaa työstä, jota he ovat tehneet Tyroa vastaan. ¹⁹Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä annan Baabelin kuninkaalle Nebukadressarille Egyptin maan. Hän vie mukanaan sen rikkaudet, ottaa saaliikseen, mitä sieltä voi saada, ja ryöstää, mitä sieltä voi ryöstää. Siinä on hänen sotajoukkojensa saama palkka. ²⁰Palkaksi, jonka toivossa hän on tehnyt työtä, minä annan hänelle Egyptin maan. Minun puolestani hän on sitä tehnyt, sanoo Herra, Herra. ²¹Sinä päivänä minä annan kasvaa Israelin heimolle sarven, ja sinulle minä annan voiman avata suusi heidän keskellään. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Herran päivä kohtaa Egyptin

30 ¹Minulle tuli tämä Herran sana: ²”Ihmislapsi, profetoi ja sano:

Näin sanoo Herra, Herra:
Valittakaa: ‘Voi sitä päivää,

³sillä se on lähellä, Herran päivä on lähellä!

Se on oleva pilvinen päivä,
pakanakansojen tuomion
aika.

⁴Miekka saapuu Egyptiin,
Kuusilla on tuska,
kun surmattuja kaatuu Egyptissä.
Sieltä viedään pois sen rikkaudet,
ja sen perustukset revitään hajalle.

⁵Kuus, Puut ja Luud sekä
kaikki sekakansa,
ja Kuub ja liittolaismaan miehet
kaatuvat miekkaan heidän
kanssaan.

⁶Näin sanoo Herra:
Egyptin tukijat kaatuvat,
ja sen korskea mahti
painuu maahan.
Migdolista aina Seveneen asti
he siellä kaatuvat miekkaan,
sanoo Herra, Herra.’

⁷Egyptistä tulee autio
autioituneiden maiden joukkoon,
ja sen kaupungeista tulee raunioita
raunioituneiden kaupunkien
joukkoon. ⁸Ihmiset tulevat
tietämään, että minä olen Herra,
kun minä sytytän Egyptin tuleen ja
kaikki sen auttajat murtuvat. ⁹Sinä
päivänä lähtee minun tahdostani
laivoilla lähettiläitä, jotka saattavat
huolettoman Kuusin kauhun
valtaan. Kuusilaiset joutuvat tuskan
valtaan Egyptin tuhon päivänä. Se
päivä tulee pian.”

Tuomio Egyptille

¹⁰”Näin sanoo Herra, Herra: Minä
teen lopun Egyptin meluavista

joukoista Baabelin kuninkaan Nebukadressarin avulla. ¹¹ Hän ja hänen väkensä, kansoista julmimmat, tuodaan hävittämään maata. He vetävät miekkansa tupesta Egyptiä vastaan ja täyttävät maan surmatuilla. ¹² Minä kuivatan virrat ja luovutan maan pahojen käsiin. Minä teen koko maan autioksi muukalaisten avulla. Minä, Herra, olen puhunut.

¹³ Näin sanoo Herra, Herra: Minä tuhoan jumalankuvat ja hävitän epäjumalat Noofista ja ruhtinaat Egyptistä, eikä niitä sitten enää ole. Minä saatan Egyptin maan pelon valtaan. ¹⁴ Minä teen Patroksen autioksi, sytytän Soonanin tuleen ja panen toimeen tuomiot Noossa. ¹⁵ Minä vuodatan kiivauteni Siiniin, Egyptin linnoitukseen, hävitän Noon meluavat joukot ¹⁶ ja sytytän Egyptin tuleen. Siin kierii tuskissaan, Noon muurit murretaan, ja Noofin kimpussa on ahdistajia päivästä päivään. ¹⁷ Aavenin ja Piivesetin nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset menevät vankeuteen. ¹⁸ Tehafnehesissa pimenee päivä, kun minä särjen siellä Egyptin ikeen, ja siellä tulee loppu sen korskeasta mahdista. Sen peittää pilvi, ja sen tyttäret viedään vankeuteen. ¹⁹ Näin minä panen tuomiot täytäntöön Egyptissä, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Baabelin kuningas murskaa Egyptin

²⁰ Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: ²¹ ”Ihmislapsi, minä olen murskannut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Katso, sitä ei ole sidottu, että se tervehtyisi, eikä sitä ole lastoitettu, että se sidottuna vahvistuisi ja voisi tarttua miekkaan.

²² Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn faraota, Egyptin kuningasta vastaan. Minä murskaan häneltä käsivarret, sekä terveeen että jo murskatun, ja pudotan miekan hänen kädestään. ²³ Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. ²⁴ Minä vahvistan Baabelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä. Faraon käsivarret minä sen sijaan murskaan, ja hän voihtii Baabelin kuninkaan edessä haavoittuneena. ²⁵ Baabelin kuninkaan kädet minä vahvistan, mutta faraon kädet vaipuvat alas. Ihmiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä annan miekkani Baabelin kuninkaan käteen ja hän ojentaa sen Egyptin maata vastaan. ²⁶ Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirottelen heidät muihin maihin. He tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Faraon kukistuminen

31 ¹Yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Heran sana: ²”Ihmislapsi, sano Egyptin kuninkaalle faraolle ja hänen meluavalle joukolleen:

Kenen kaltainen sinä olet suuruudessaasi?

³Katsohan Assuria, se oli kuin Libanonin setri, kaunisoksainen ja laajalti varjoa antava, korkea kasvultaan, pilvien keskelle ulottui sen latva.

⁴Vedet olivat sen kasvattaneet suureksi, korkeaksi oli sen tehnyt syvyys, jonka virrat kulkivat kaikkialla sen kasvupaikassa ja jonka ojat saavuttivat kaikki metsän puut.

⁵Sen tähden siitä tuli korkein kaikista metsän puista.

Siihen tuli paljon lehviä, sen oksat kasvoivat pitkiksi ja venyivät laajalle veden runsaudesta.

⁶Sen lehvillä pesivät kaikki taivaan linnut, sen oksien alla synnyttivät kaikki metsän eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

⁷Se oli kaunis suuruudessaan pitkin oksineen,

ulottuivathan sen juuret runsaisiin vesiin asti.

⁸Setrit eivät voineet peittää sitä Jumalan puutarhassa, sypressien lehvät eivät olleet sen lehvien veroiset eivätkä plataanien oksat niin kuin sen oksat.

Yksikään puu Jumalan puutarhassa ei ollut kauneudessa sen veroinen.

⁹Minä tein sen kauniiksi ja runsasoksaiseksi; sitä kadehtivat kaikki Eedenin puut Jumalan puutarhassa.

¹⁰Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Koska se kasvoi korkeaksi, työnsi latvansa pilvien keskelle ja ylpistyi korkeudestaan, ¹¹minä annoin sen kansoista mahtavimman käsiin, joka tekee sille sen jumalattomuuden mukaan. Minä olen sysännyt sen pois.

¹²Muukalaiset, kansoista julmimmat, hakkasivat sen poikki ja jättivät paikkaansa. Sen oksat kaatuivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, ja sen haarat katkeilivat kaikkiin maan virtoihin. Kaikki maan kansat lähtivät pois sen varjosta ja hylkäsivät sen. ¹³Sen kaatuneella rungolla majailevat kaikki taivaan linnut, ja sen haarojen luona oleskelevat kaikki metsän eläimet.

¹⁴Näin tapahtui, ettei yksikään puu kasvaisi vetten äärellä niin korkeaksi eikä työntäisi

latvaansa pilvien keskelle. Eivät mahtavimmatkaan niistä, ei yksikään vettä juova puu, pysy korkeudessaan, sillä ne kaikki on määrätty kuoleman valtaan, maan syvyyyksiin, hautaan vaipuneitten ihmisten pariin.

¹⁵ Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, jona tuo puu astui alas tuonelaan, minä sain aikaan murhetta. Minä peitin puun vuoksi syvyyden, estin virrat juoksemasta, ja suuret vedet pysähtyivät. Minä puin Libanonin mustiin sen sortumisen vuoksi; sen puun vuoksi kaikki metsän puut nääntyivät. ¹⁶ Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ryskeestä, kun syöksin sen alas tuonelaan, hautaan vaipuneitten pariin. Silloin saivat lohdutuksen maan syvyyksissä kaikki Eedenin puut, Libanonin valiot ja parhaat puut, kaikki, jotka juovat vettä. ¹⁷ Nekin olivat vaipuneet sen puun kanssa tuonelaan, miekalla surmattujen pariin, samoin sen liittolaiset, jotka olivat asuneet sen varjossa kansojen keskellä.

¹⁸ Mikä Eedenin puista olisi sinun vertaisesi kunniassa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut on syösty Eedenin puiden kanssa alas maan syvyyyksiin. Sinä makaat ympärileikkaamattomien keskellä, miekalla surmattujen parissa. Näin käy faraolle ja koko hänen meluavalle joukolleen, sanoo Herra, Herra.”

Valitusvirsi faraosta

32 ¹ Kahdententoista vuotena, kahdennentoista kuun ensimmäisenä päivänä, minulle tuli tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, viritä valitusvirsi faraosta, Egyptin kuninkaasta. Sano hänelle:

Sinä olet kuin nuori leijona
kansojen joukossa,
olet kuin merten lohikäärme:
sinä kuohutit virtojasi,
sekoitit ne jaloillasi ja samensit ne.

³ Näin sanoo Herra, Herra:
Minä levitän verkkoni sinun
ylitsesi.

Monien kansojen joukko
tekee sen,
ja ne vetävät sinut verkollani ylös.

⁴ Minä viskaan sinut maalle ja
heitän sinut kedolle.
Minä tuon kaikki taivaan linnut
pesimään sinun päällesi
ja annan kaikkien maan eläinten
syödä lihaasi kyllikseen.

⁵ Minä jätän lihasi vuorille
ja täytän laaksot sillä, mitä
sinusta on jäljellä.

⁶ Minä kastelen verellä, joka
sinusta valuu,
maan vuorille asti,
ja jokiuomat täyttyvät siitä.

⁷ Loistosi sammuessi minä
peitän taivaan
ja pimennän sen tähdet.
Auringon minä peitän pilvillä,
eikä kuu anna valoaan.

⁸ Kaikki taivaan loistavat
valot minä pimennän
sinun vuoksesi
ja peitän maasi pimeyteen,
sanoo Herra, Herra.

⁹ Monet kansat minä murehdutan,
kun teen sortumisesi tunnetuksi
kansojen keskuudessa, maissa, joita
sinä et ole tuntenut. ¹⁰ Minä
tyrmistytän sinun vuoksesi mo-
net kansat, ja heidän kuninkaansa
vapisevat pelosta sinun tähtesi,
kun minä heilutan miekkaani hei-
dän kasvojensa edessä. Sinun
sortumisesi päivänä he vapisevat
ja pelkäävät joka hetki, kukin hen-
kensä puolesta.

¹¹ Sillä näin sanoo Herra, Herra:

Babelin kuninkaan miekka
tulee sinua kohti,

¹² sankarien miekoilla minä
kaadan sinun monilukuiset
joukkosi.

Nuo kaikki, kansoista julmimmat,
hävittävät Egyptin loiston,
ja koko sen meluisa joukko
tuhotaan.

¹³ Minä hävitän kaiken sen karjan
paljojen vetten ääriä.

Vesiä eivät enää sotke ihmisten
jalat eivätkä karjan sorkat.

¹⁴ Minä annan Egyptin vesien
muuttua selkeiksi
ja panen sen virrat juoksemaan
kuin öljy,
sanoo Herra, Herra.

¹⁵ Kun minä teen Egyptin
maan autioksi,
kun maa tulee autioksi kaikesta,
mikä sen täytti,
ja kun minä surmaan kaikki
sen asukkaat,
ihmiset tulevat tietämään, että
minä olen Herra.

¹⁶ Tämä on valitusvirsi, ja
valitusvirtenä sitä lauletaan.
Kansojen tyttäret virittävät sen
Egyptistä ja koko sen meluisasta
joukosta, sanoo Herra, Herra.”

Egypti syöstään tuonelaan

¹⁷ Kahdententoista vuotena, en-
simmäisen kuun viidententoista
päivänä, minulle tuli tämä Her-
ran sana: ¹⁸ ”Ihmislapsi, valita Eryp-
tin suurta kansaa ja hautaa se
mahtavien kansojen tyttärien jouk-
koon maan syvyyksiin, hautaan
vaipuneiden pariin.

¹⁹ Luuletko olevasi muita
ihanampi? Astu alas
ja tee vuoteesi ympäri-
leikkaamattomien
pariin!

²⁰ He ovat kaatuneet miekalla
surmattujen joukkoon.
Egypti on annettu alttiiksi
miekalle, se on temmattu
pois kaikkine joukkoineen.

²¹ Sankareista mahtavimmat
puhuvat tuonelassa
faraolle ja hänen auttajilleen:
’Alas vaipuneina makaavat
ympärileikkaamattomat

miekalla surmattuina.’

²² Siellä on Assur kaikkine
joukkoineen,
joiden haudat ovat sen ympärillä.
Kaikki ovat surmattuja, miekan
kaatamia.

²³ Hänen hautansa on syvyyden
perimmäisillä ääriillä,
ja hänen väkensä lepää sen
haudan ympärillä.

Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka herättivät kauhua
elävien maassa.

²⁴ Siellä on Eelam, ja koko hänen
meluisa joukkonsa
lepää hänen hautansa ympärillä.
Heidät kaikki on surmattu,
miekkaan he ovat kaatuneet,
nuo, jotka ympärileikkaamat-
tomina astuivat alas
maan syvyyksiin.

He herättivät kauhua elävien
maassa,
mutta nyt he saavat
kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.

²⁵ Surmattujen keskeltä on
annettu makuusija Eelamille
ja koko hänen meluisalle
joukolleen.

Hänen väkensä haudat ovat
hänen ympärillään.
Kaikki he ovat
ympärileikkaamattomia,
miekan surmaamia.

He herättivät kauhua elävien
maassa,
mutta nyt he saavat
kantaa häpeänsä
hautaan vaipuneitten parissa.
Surmattujen keskelle hänet
on syösty.

²⁶ Siellä ovat Mesek ja Tuubal
kaikkine meluisine
joukkoineen.

Heidän väkensä haudat ovat
heidän ympärillään.

He ovat kaikki
ympärileikkaamattomia,
miekalla surmattuja,
sillä he herättivät kauhua
elävien maassa.

²⁷ He eivät makaa niiden
sankarien joukossa,
jotka kaatuivat
ympärileikkaamattomina
ja jotka ovat astuneet alas
tuonelaan sota-aseet
mukanaan

ja joiden miekat on pantu
heidän päänsä alle.
Heidän syntivelkansa on heidän
luittensa päällä,
sillä näiden sankarien kauhu oli
elävien maassa.

²⁸ Ympärileikkaamattomien
joukossa sinutkin murskataan, ja
sinä joudut makaamaan miekalla
surmattujen joukossa. ²⁹ Siellä on
Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen
ruhtinaat, jotka sankaruudesta
huolimatta joutuivat miekalla

surmattujen pariin. He makaavat ympärileikkaamattomien ja hautaan vaipuneitten parissa.

³⁰Siellä ovat kaikki pohjoisen maan valtiat ja kaikki siidonilaiset, jotka pelottavuudestaan huolimatta ovat joutuneet alas surmattujen joukkoon. Sankaruudestaan huolimatta he ovat joutuneet häpeään. He makaavat ympärileikkaamattomina miekalla surmattujen seassa ja saavat kantaa häpeäänsä hautaan vaipuneitten kanssa.

³¹Farao saa nähdä heidät ja saa lohdutuksen meluisan joukkonsa tuhosta. Miekkaan ovat kaatuneet farao ja koko hänen joukkonsa, sanoo Herra, Herra. ³²Minä annoin hänen herättää kauhua elävien maassa, mutta nyt farao on saanut koko meluisan joukkonsa kanssa makuusijan ympärileikkaamattomien seassa, miekalla surmattujen joukossa, sanoo Herra, Herra.”

PELASTUKSEN JULISTUSTA, 33 – 39

Profeetan vastuu

33¹Minulle tuli tämä Her-
ran sana: ²”Ihmislapsi, puhu
maanmiehillesi näin: Jos minä an-
nan miekan tulla maan kimppuun
ja sen maan kansa on ottanut
keskuudestaan yhden miehen ja

asettanut hänet vartiomieheksi, ³ja
hän näkee miekan tulevan maan
kimppuun, hän puhalttaa pasuunaan
ja varoittaa kansaa. ⁴Jos joku kuu-
lee pasuunan äänen mutta ei vä-
litä varoituksesta ja miekka tulee ja
surmaa hänet, hänen verensä tulee
hänen oman päänsä päälle. ⁵Hän
kuuli kyllä pasuunan äänen mutta ei
välittänyt varoituksesta; hänen ve-
rensä tulee hänen itsensä päälle.
Jos hän olisi välittänyt varoituksesta,
hän olisi pelastanut sielunsa.

⁶Mutta jos vartiomies näkee mie-
kan tulevan eikä puhalla pasuu-
naan, kansa ei saa varoitusta. Jos
miekka silloin surmaa jonkun heistä
ja tämä kuolee synneissään, minä
vaadin vartiomiehen tilille hänen
verestään.

⁷Sinut, ihmislapsi, minä olen
asettanut vartiomieheksi Israelin
heimolle. Kun kuulet sanan minun
suustani, sinun on varoitettava heitä
minun puolestani. ⁸Jos minä sa-
non jumalattomalle: ‘Jumalaton, si-
nun on kuoltava’, mutta sinä et
puhu hänelle ja varoita häntä hä-
nen tiestään, tuo jumalaton kuo-
lee synnissään, mutta minä vaadin
sinut vastuuseen hänen verestään.
⁹Mutta jos sinä varoitat jumalatonta
hänen tiestään ja kehotat häntä
kääntymään siltä pois mutta hän
ei käänny, hän kuolee synnissään,
mutta sinä olet pelastanut sielusi.”

Kukin tuomitaan tekojensa mukaan

¹⁰ "Ihmislapsi, sinun on sanottava Israelin heimolle: Te sanotte näin: 'Rikoksemme ja syntimme ovat päällämme, ja me riudumme niiden tähden. Kuinka voimme pysyä elossa?' ¹¹ Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä en tahdo jumalattoman kuolemaa vaan sitä, että jumalaton kääntyy tieltään ja saa elää. Kääntykää, palatkaa pahoilta teiltänne! Minkä tähden teidän pitäisi kuolla, te Israelin heimo?"

¹² Ihmislapsi, sinun on sanottava kansallesi: Vanhurskasta ei pelasta hänen vanhurskautensa sinä päivänä, jona hän tekee syntiä, ja jumalatonta ei suista turmioon hänen jumalattomuutensa sinä päivänä, jona hän kääntyy pois jumalattomuudestaan. Vanhurskas ei voi elää vanhurskautensa turvin, silloin kun hän tekee syntiä. ¹³ Jos minä sanon vanhurskaalle, että hän totisesti saa elää, mutta hän tekeekin vääryyttä luottaen vanhurskauteensa, hänen vanhurskauttaan ei lainkaan muisteta. Hänen on kuoltava tekemänsä vääryyden vuoksi. ¹⁴ Ja jos sanon jumalattomalle, että hänen on totisesti kuoltava, mutta hän kääntyykin synnistään ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta – ¹⁵ jos tuo jumalaton antaa ottamansa pantin takaisin, korvaa, mitä on ryöstänyt

ja vaeltaa elämän käskyjen mukaan eikä tee vääryyttä, hän saa totisesti elää, eikä hänen tarvitse kuolla.

¹⁶ Yhtäkään hänen tekemistään synneistä ei enää muisteta. Hän on tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa totisesti elää.

¹⁷ Maanmiehesi kuitenkin sanovat: 'Ei Herran tie ole oikea.' Heidän omat tiensä eivät ole oikeat.

¹⁸ Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hänen on kuoltava sen tähden.

¹⁹ Jos taas jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, hän saa elää. ²⁰ Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Mutta minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, jokaisen teittensä mukaan."

Jerusalem on valloitettu

²¹ Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä luokseni tuli pakolainen Jerusalemissa ja sanoi: "Kaupunki on valloitettu." ²² Herran käsi oli tullut päälleni jo illalla, ja hän avasi suuni, ennen kuin pakolainen aamulla tuli luokseni. Minun suuni avattiin, enkä enää ollut mykkänä.

Herra tekee Israelin autioksi

²³ Silloin minulle tuli tämä Herran sana:

²⁴ "Ihmislapsi, nuo, jotka asuvat raunioiden keskellä Israelin maassa, sanovat näin: 'Abraham peri maan,

vaikka hän oli yksin. Meitä on paljon, meille maa on annettu perinnöksi.’ ²⁵ Sano sen tähden heille: Näin sanoo Herra, Herra: Te syötte lihaa verineen, nostatte katseenne jumalankuvienne puoleen ja vuodatatte viatonta verta. Tekö saisitte periä maan? ²⁶ Te turvaatte miekkaanne, teette iljettäviä tekoja ja saastutatte toistenne vaimot. Tekö saisitte periä maan?

²⁷ Näin on sinun heille sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, ne, jotka asuvat kaupunkien raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka asuvat maalla, minä annan petoeläinten ruuaksi, ja ne, jotka ovat vuorilinnossa ja luolissa, kuolevat ruttoon. ²⁸ Minä teen maasta aution ja hävitetyn, ja sen ylpeästä uhmasta tulee loppu. Israelin vuorista tulee niin autioita, ettei niillä kulje kuukaan. ²⁹ Kaikki tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä teen maasta aution ja hävitetyn kaikkien heidän harjoittamiensa iljettävien tekojen tähden.

³⁰ Maanmiehesi puhuvat seinänvierustoilla ja talojen ovilla keskenään sinusta, ihmislapsi, ja sanovat toisilleen näin: ‘Tulkaahan kuulemaan, millainen sana on tullut Herralta.’ ³¹ He tulevat sinun luoksesi niin kuin kansan on tapana ja istuvat edessäsi minun kansanani. He kuuntelevat sanojasi

mutta eivät tee niiden mukaan, sillä he osoittavat rakkautta suullaan, mutta heidän sydämensä ahnehtii väärää voittoa. ³² Sinä olet heille kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu. He kyllä kuuntelevat sanojasi mutta eivät tee niiden mukaan. ³³ Mutta kun sanasi toteutuu – ja varmasti se toteutuu – he tulevat tietämään, että heidän keskuudessaan on ollut profeetta.”

Israelin keltottomat paimenet

34 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² “Ihmislapsi, profetoi Israelin paimenia vastaan! Profetoi paimenille, sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, koska he ovat pitäneet huolta vain itsestään! Eikö paimenten olisi pidettävä huolta lampaista? ³ Rasvat te olette syöneet ja villat pukeneet päällenne. Lihavat lampaat te olette teurastaneet, mutta laumasta te ette ole pitäneet huolta. ⁴ Heikkoja te ette ole vahvistaneet, sairaita te ette ole hoitaneet, loukkaantuneita te ette ole sitoneet, eksyneitä te ette ole hakeneet takaisin, kadonneita te ette ole etsineet. Tylysti te olette kohdelleet lampaita ja väkivaltaisesti. ⁵ Niinpä ne ovat joutuneet hajalle paimenen puuttuessa ja päätyneet kaikkien villipetojen ruuaksi. Hajallaan ne ovat. ⁶ Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla

kukkuloilla. Minun lampaani ovat hajaantuneet kaikkialle maahan, eikä kukaan niitä kysele, kukaan ei niitä etsi.

⁷ Sen tähden, paimenet, kuulkaa Herran sana! ⁸ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, eivätkö minun lampaani ole ryöstettävänä ja kaikkien villipetojen syötävinä sen vuoksi, ettei niillä ole paimenta? Minun paimeneni eivät etsi minun lampaitani vaan paimentavat vain itseään eivätkä minun lampaitani? ⁹ Kuulkaa siis Herran sana, paimenet! ¹⁰ Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn paimenten kimp-puun ja vaadin lampaani pois heidän käsistään. Minä teen lopun heidän kaitsemisestaan, eivätkä nuo paimenet enää kaitse niitä. Minä pelastan lampaani heidän suustaan, eivätkä ne enää ole heidän syötävinään.”

Herra itse kaitsee laumaansa

¹¹ “Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä itse etsin lampaani ja pidän niistä huolta. ¹² Niin kuin paimen pitää huolta laumastaan, kun hän on lauman keskellä ja lampaat ovat hajaantuneet hänen luotaan, niin minäkin pidän huolen lampaistani ja pelastan ne kaikkialta, minne ne ovat hajaantuneet pilvisenä ja pimeänä päivänä. ¹³ Minä haen ne kansojen seasta, kokoan ne muista maista ja tuon ne omaan maahansa.

Minä paimennan niitä Israelin vuorilla ja purolaaksoissa ja kaikissa maan asutuissa paikoissa. ¹⁴ Hyvillä laitumilla minä niitä kaitsen. Israelin korkeilla vuorilla niillä on laitumensa. Siellä ne saavat levätä hyvällä laitumella, ja niillä on rehevä laidunmaa Israelin vuorilla. ¹⁵ Minä itse kaitsen lampaitani ja vien ne lepäämään, sanoo Herra, Herra. ¹⁶ Kadonneet minä etsin, eksyneet minä tuon takaisin, loukkaantuneet minä sidon ja heikkoja vahvistan, mutta lihavat ja vahvat minä hävittän. Minä paimennan laumaani oikeuden mukaan.”

Herra tuomitsee lampaidensa välillä

¹⁷ “Ja te, lampaani, näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä ja myös pässien ja pukkien välillä. ¹⁸ Onko teistä niin pieni asia olla hyvällä laitumella, että te vielä tallaatte jaloillanne loput laitumestanne? Teidän saatte juoda kirkasta vettä, miksi vielä sotkette jaloillanne loput siitä? ¹⁹ Onko minun lampaitteni syötävä laitumella, jota teidän jalkanne ovat tallanneet, ja juotava vettä, jonka teidän jalkanne ovat sotkeneet?”

²⁰ “Sen tähden Herra, Herra sanoo laumalle näin: Minä itse tuomitsen lihaviin ja laihojen lampaiden välillä. ²¹ Koska te olette sysineet kyljillänne ja hartioillanne kaikkia heikkoja ja puskeneet niitä

sarvillanne, kunnes olette saaneet ne ajetuiksi ulos, hajalleen, ²² minä pelastan lampaani eivätkä ne enää jää ryöstettäviksi. Minä tuomitsen lampaan ja lampaan välillä.”

Herra herättää Daavidin paimeneksi

²³ “Minä herätän heille yhden paimenen, ja hän, palvelijani Daavid, kaitsee heitä. Hänestä tulee heidän paimenensa. ²⁴ Silloin minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on ruhtinas heidän keskellään. Minä, Herra, olen puhunut.

²⁵ Silloin minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja hävitän maasta petoeläimet, niin että minun lampaani saavat asua turvallisesti autio-
maassa ja nukkua metsissä. ²⁶ Minä annan siunauksen heille ja kaikelle, mitä kukkulani ympärillä on, ja annan sateiden tulla ajallaan. Ne ovat siunauksen sateita. ²⁷ Kedon puut kantavat hedelmänsä, maa antaa satonsa, ja minun lampaani saavat olla turvassa omassa maassaan. Kun minä särjen heidän ikeensä ja pelastan heidät heidän orjuuttajiensa käsistä, he tulevat tietämään, että minä olen Herra. ²⁸ Silloin he eivät enää ole kansojen ryöstettävinä eivätkä maan pedot syö heitä, vaan he saavat asua turvassa, eikä kukaan pelottele heitä. ²⁹ Minä kasvatan heille istutuksen, josta tulee maineikas. Kukaan ei enää menehdy nälkään siinä maassa, eikä

heidän tarvitse enää kärsiä kansojen pilkkaa. ³⁰ Silloin he tietävät, että minä, Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra.

³¹ Te ihmiset olette minun lampaitani, lampaita laitimellani. Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra.”

Tuomio Seirin vuorelle ja Edomille

35 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² “Ihmislapsi, suuntaa kasvosi Seirin vuorta kohti ja profetoi sitä vastaan. ³ Sano sille: Näin sanoo Herra, Herra:

Katso, minä käyn sinua vastaan,
Seirin vuori.

Minä ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinusta aution ja hävitetyn.

⁴ Sinun kaupungeistasi minä
teen raunioita,
sinusta tulee autio.

Sinä tulet tietämään, että
minä olen Herra.

⁵ Koska sinä olet pitänyt ikuista vihaa ja luovutit israelilaisia miekalla tapettaviksi heidän onnettomuutensa aikana, jolloin syntivelka tuli täyttymykseensä, ⁶ sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, minä vuodatan sinun veresi, ja veri vainooa sinua. Totisesti, vereen saakka olet vihannut, ja veri vainooa sinua. ⁷ Minä teen Seirin vuoresta tyhjän ja aution. Minä hävitän

sieltä menijät ja tulijat. ⁸Minä täytän Seirin vuoret surmatuilla. Sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi makaa miekalla surmattuja. ⁹Minä teen sinusta ainaisesti aution, ja sinun kaupunkisi jäävät asumattomiksi. Te tulette tietämään, että minä olen Herra.

¹⁰Sinä sanoit niistä kahdesta maasta ja kahdesta kansasta: ‘Ne ovat minun, me otamme sen maan omaksemme’, vaikka Herra oli siellä. ¹¹Sen tähden Herra, Herra sanoo: Niin totta kuin minä elän, minä teen sinulle kiukkusi ja kiivautesi mukaan – teen niin kuin sinä olet vihasi ajamana tehnyt heille. Kun minä tuomitsen sinut, minä tulen tunnetuksi noiden kansojen keskuudessa. ¹²Silloin sinä tulet tietämään, että minä olen Herra. Minä olen kuullut kaiken, mitä olet halveksien puhunut Israelin vuoria vastaan ja sanonut: ‘Ne ovat autioina, ne on annettu meidän valtaamme.’ ¹³Te olette ylvästelleet suullanne minua vastaan ja puhuneet röyhkeästi minua vastaan. Minä olen kuullut kaiken.

¹⁴Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä teen sinut autioksi, koko maa iloitsee. ¹⁵niin kuin sinä iloitsit Israelin heimon perintöosan autioitumisesta. Minä teen samoin sinulle: sinusta, Seirin vuori, tulee autio, samoin koko Edomista. Ja

edomilaiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Lupa Israelin vuorille

36 ¹“Ja sinä, ihmislapsi, profetoi Israelin vuorille ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana! ²Näin sanoo Herra, Herra: Vihollinen on sanonut teistä: ‘Kas niin! Ikiaikaisista kukkuloista on tullut meidän omaisuuttamme!’

³Profetoi siis ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Koska teitä on joka taholta hävitetty ja ahdistettu, niin että teistä on tullut toisten kansojen omaisuutta ja te olette joutuneet pahojen kielten ja ihmisten panettelun kohteiksi, ⁴niin kuulkaa Herran, Herran sana, te Israelin vuoret! Näin sanoo Herra, Herra, vuorille ja kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille kaupungeille, jotka ovat joutuneet ryöstettäväksi ja muiden, ympärillä asuvien, kansojen pilkattaviksi:

⁵Totisesti, näin sanoo Herra, Herra: palavassa kiivaudessani minä puhun koko Edomia vastaan ja muita kansoja vastaan, jotka ovat kaikesta sydäimestään iloiten ja täynnä halveksuntaa ottaneet omakseen minun maani karkottaakseen siitä ihmiset ja ryöstääkseen sen.

⁶Sen tähden profetoi Israelin maasta ja sano sen vuorille, kukkuloille, puronotkoille ja laaksoille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso,

minä olen puhunut kiivaudessani ja vihassani, koska te olette saaneet kantaa kansojen pilkkaa. ⁷ Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Minä kohotan käteni ja vannon: totisesti, teidän ympärillänne olevat pakanakansat joutuvat itse kantamaan oman pilkkansa.

⁸ Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä se on jo tulossa, aivan lähellä. ⁹ Katso, minä tulen teidän luoksenne ja käännyn teidän puoleenne. Silloin teitä viljellään ja teihin kylvetään. ¹⁰ Minä tuon paljon ihmisiä, koko Israelin heimon, teidän rinteillenne; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan. ¹¹ Minä tuon teidän rinteillenne runsaasti ihmisiä ja karjaa, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä. Minä teen teidät asutuiksi niin kuin muinoin. Minä teen teille hyvää vielä enemmän kuin entisinä aikoina, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. ¹² Minä tuon ihmiset, kansani Israelin, kulkemaan teidän rinteillänne. He saavat periä sinut, sinusta tulee heidän perintöosansa, etkä sinä enää tee heistä lapsettomia.

¹³ Näin sanoo Herra, Herra: Sinun sanotaan syövän ihmisiä ja tekevän oman kansasi lapsettomaksi. ¹⁴ Sen tähden, enää et syö ihmisiä etkä

riistä lapsia omalta kansaltasi, sanoo Herra, Herra. ¹⁵ Minä en enää anna sinun kuulla kansojen pilkkaa, eikä sinun tarvitse enää kärsiä kansojen herjauksia. Sinä et myöskään enää tee omaa kansaasi lapsettomaksi, sanoo Herra, Herra.”

Uusi sydän ja uusi henki

¹⁶ Minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁷ ”Ihmislapsi, kun Israelin heimo asui maassaan, he saastuttivat sen vaelluksellaan ja teoillaan. Heidän vaelluksensa oli minun edessäni saastaista kuin kuukautisveri. ¹⁸ Niinpä minä vuodatin kiivauteni heidän päälleen heidän Israelin maassa vuodattamansa veren tähden ja heidän jumalankuviensa tähden, joilla he olivat saastuttaneet maan. ¹⁹ Minä hajotin heidät kansojen sekaan, he joutuivat hajalleen muihin maihin. Minä tuomitsin heidät vaelluksensa ja tekojensa mukaan. ²⁰ Näin he joutuivat kansojen sekaan, ja minne he tulivatkin, he häpäisivät minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: ‘Nämä ovat Herran kansaa, kuitenkin he ovat joutuneet pois hänen maastaan.’ ²¹ Mutta minun tuli sääli pyhää nimeäni, jonka Israelin heimo häpäisi kansojen keskuudessa kaikkialla, minne se tuli.

²² Sano siis Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Sitä, minkä teen, minä en tee teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häväisseet

kansojen seassa, minne olettekin tulleet. ²³ Minä pyhitän suuren nimeni, jota on häväisty kansojen keskuudessa; te olette sen häväisseet heidän keskuudessaan. Kun minä osoitan teissä pyhyytteni kansojen nähden, ne tulevat tietämään, että minä olen Herra, sanoo Herra, Herra.

²⁴ Minä otan teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät kaikista maista. Minä tuon teidät omaan maahanne ²⁵ ja vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista jumalankuvistanne. ²⁶ Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan sisimpäännne. Minä otan kivisydämen pois teidän sisältänne ja annan teille lihasydämen. ²⁷ Ja Henkeni minä annan teidän sisimpäännne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun lakieni mukaan, noudatatte minun säädöksiäni ja toimitte niiden mukaan. ²⁸ Silloin te saatte asua maassa, jonka minä annoin teidän isillenne, ja te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne ²⁹ ja minä pelastan teidät kaikista saastaisuuksistanne. Silloin minä kutsun esiin viljan ja annan sen kasvaa runsaana, enkä anna teidän nähdä nälkää. ³⁰ Minä teen puiden hedelmän ja pellon sadon runsaaksi, ettette

enää joutuisi kärsimään kansojen herjausta nälän vuoksi.

³¹ Silloin te muistatte pahan vaeluksenne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden. ³² Minä en tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra, tietäkää se. Hävetkää, tuntekaa häpeää vaelluksenne tähden, te Israelin heimo.”

Israelille tuleva siunaus

³³ “Näin sanoo Herra, Herra: Kun minä puhdistan teidät kaikista pahoista teoistanne, minä asutan teidät kaupunkeihin, ja rauniot rakennetaan jälleen. ³⁴ Silloin autioitunut maa viljellään, eikä se enää ole autiona jokaisen ohikulkijan katseltavana. ³⁵ Silloin sanotaan: ‘Tämä maa, joka oli autiona, on muuttunut kuin Eedenin puutarhaksi, ja rauniokaupungit, autiot ja maahan revityt, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.’ ³⁶ Silloin kansat, jotka ovat jäljellä teidän ympärillänne, tulevat tietämään, että minä, Herra, rakennan jälleen sen, joka on ollut rauniaina, ja istutan kasveja autioon maahan. Minä, Herra, olen puhunut, ja minä sen teen.

³⁷ Näin sanoo Herra, Herra: Vielä tätäkin minä annan Israelin heimon anoa minulta, että tekisin heille: Minä lisään heille ihmisiä kuin lammasmaa. ³⁸ Niin kuin

Jerusalem on juhla-aikoina täynnä uhrattavien lampaiden laumoja, niin täyttyvät raunioina olevat kaupungit ihmislaumoista. Ja niin he tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Kuolleet luut

37¹ Herran käsi tuli minun päälle ja vei minut pois Hengessä ja laski minut keskelle laaksoa, joka oli täynnä luuta. ² Hän kuljetti minua kaikkialla niiden ympärillä ja minä näin, että niitä oli hyvin paljon pitkin laaksoa ja että ne olivat hyvin kuivia.

³ Hän kysyi minulta: ”Ihmislapsi, voiko näistä luista tulla eläviä?” Minä vastasin: ”Herra, Herra, sinä sen tiedät.” ⁴ Hän sanoi minulle: ”Profetoi näistä luista ja sano niille: Kuivat luut, kuulkaa Herran sana! ⁵ Näin sanoo Herra, Herra, näille luille: Katso, minä annan teihin tulla hengen, ja teistä tulee eläviä. ⁶ Minä kasvatan teihin jänteet ja lihan, peitän teidät nahalla ja annan teihin hengen. Niin teistä tulee eläviä, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.”

⁷ Minä profetoin niin kuin minua oli käsketty. Kun profetoin, kuului ääntä, kuului kolinaa, ja luut lähenivät toisiaan. ⁸ Minä katselin niitä ja näin, kuinka niihin kasvoi jänteet ja liha, ja niiden päälle tuli nahka. Niissä ei kuitenkaan ollut vielä henkeä.

⁹ Herra sanoi minulle: ”Profetoi hengestä. Ihmislapsi, profetoi ja sano hengelle: Näin sanoo Herra, Herra: Tule, henki, neljältä tuulelta ja puhalla näihin surmattuihin, että he heräisivät eloon.” ¹⁰ Minä profetoin niin kuin hän oli minua käskennyt. Silloin surmattuihin tuli henki; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen. Heitä oli hyvin suuri joukko.

¹¹ Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, nämä luut ovat koko Israelin heimo. He sanovat: ‘Meidän luumme ovat kuivettuneet, toivomme on mennyt, ja me olemme hukassa.’ ¹² Sen tähden profetoi ja sano heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä avaan hautanne ja nostan teidät, kansani, ylös haudoistanne ja tuon teidät Israelin maahan. ¹³ Te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun minä avaan hautanne ja nostan teidät, minun kansani, ylös haudoistanne. ¹⁴ Minä panen teihin Henkeni, ja te heräätte eloon. Minä sijoitan teidät omaan maahanne, ja te tulette tietämään, että minä, Herra, olen puhunut ja toteuttanut sanani, sanoo Herra.”

Kaksi sauvaa – Juuda ja Israel

¹⁵ Minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁶ ”Sinä, ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: ‘Juudalle ja häneen liittyneille israelilaisille.’ Ota sitten

toinen sauva ja kirjoita siihen: 'Joosefille; Efraimin ja koko häneen liittyneen Israelin huoneen sauva.'

¹⁷ Vie ne sitten lähelle toisiaan ikään kuin yhdeksi sauvaksi, niin että niistä tulee kädessäsi yhtenäinen. ¹⁸ Kun sitten maanmiehesi pyytävät sinua kertomaan heille, mitä tarkoitat sauvoilla, ¹⁹ niin sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan Efraimin kädessä olevan Joosefin sauvan, ja häneen liittyneet Israelin heimot, ja asetan sen yhteen Juudan sauvan kanssa. Minä teen niistä yhden sauvan, ja niistä tulee kädessäni yhtenäinen.'

²⁰ Olkoot sauvat, joihin olet kirjoittanut, kädessäsi heidän nähtensä, ²¹ ja puhu heille: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois kansojen keskeltä, minne he ovatkin joutuneet. Minä kokoan heidät kaikkialta ja tuon heidät omaan maahansa. ²² Minä teen heistä yhden kansan siinä maassa, Israelin vuorilla, ja yksi kuningas hallitsee heitä kaikkia. Silloin he eivät enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaannu kahdeksi valtakunnaksi. ²³ He eivät enää saastuta itseään jumalankuvillaan ja iljetyksillään eivätkä millään rikkomuksillaan. Minä vapautan heidät kaikista asuinpaikoista, joissa he ovat tehneet syntiä, ja minä

puhdistan heidät. Heistä tulee minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.

²⁴ Palvelijani Daavid on heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on yksi paimen. Silloin he vaeltavat minun säädösteni mukaan, noudattavat minun lakejani ja toimivat niiden mukaan. ²⁵ He saavat asua maassa, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille ja jossa teidän isänne asuivat. He saavat asua siellä ikuisesti, he ja heidän lapsensa ja lastensa lapset. Minun palvelijani Daavid on oleva ikuisesti heidän ruhtinaansa.

²⁶ Minä teen heidän kanssaan rauhahan liiton; se on ikuinen liitto heidän kanssaan. Minä juurrutan heidät sinne ja teen heistä monilukuisen kansan. Minä asetan pyhäkköni heidän keskuuteensa ainaiseksi. ²⁷ Minun asumukseni on oleva heidän luonaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. ²⁸ Kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin kansan, kun minun pyhäkköni on sen keskellä ikuisesti."

Googin sota

38 ¹ Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, suuntaa kasvosi kohti Maagogin maata. Ennusta Googia, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinasta vastaan ³ ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin

ruhtinas. ⁴ Minä käännän sinut ympäri, panen koukut sinun leukoihisi ja tuon sinut ulos maastasi, sinut ja koko sotaväkesi, hevoset ja ratsumiehet, suuren joukon suurine ja pienine kilpineen, kaikki komeasti pukeutuneita, kaikki miekkamiehiä. ⁵ Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikilla kilvet ja kypärät, ⁶ Goomer ja kaikki sen joukot, Toogarman heimo pohjan periltä ja kaikki sen joukot – mukanasasi on monia kansoja.

⁷ Ole valmis ja varustaudu, sinä ja kaikki sinun joukkosi, jotka ovat koontuneet luoksesi, ja ole sinä heidän päällikkönsä. ⁸ Pitkien aikojen perästä sinä saat määräyksen, vuosien lopulla sinun on mentävä maahan, joka on toipunut miekan jäljiltä, ja kansan luo, joka on koottu monien kansojen seasta. Sinun on mentävä Israelin vuorille, jotka kauan aikaa ovat olleet rauniomaana. Se kansa on tuotu pois kansojen seasta ja kaikki asuvat siellä turvallisesti. ⁹ Sinä hyökkäät kuin rajuilma, tulit kuin pilvi, joka peittää maan. Sinä hyökkäät kaikkine joukkoinesi, ja mukanasasi on monia kansoja.

¹⁰ Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä mieleesi tulee eräitä asioita ja sinä mietit pahan juonen. ¹¹ Sinä sanot: Minä hyökkään suojattomaan maahan, käyn rauhallisten, luottavaisina asuvien ihmisten kimppuun – he kaikki

asuvat muureja vailla, ilman salpoja ja portteja. ¹² Sinä aiot saada saalista, ryöstää ryöstettävää, ojentaa kätesi raunioita kohti, jotka on asutettu uudelleen, kansaa kohti, joka on koottu kansojen keskeltä. Se on hankkinut karjaa ja omaisuutta ja asuu maan navassa. ¹³ Saba, Dedan ja Tarsiin kauppiat sekä kaikki heidän nuoret leijonansa kyselevät sinulta: 'Oletko menossa saamaan saalista? Oletko koonnut joukkosi ryöstämään ryöstettävää, viemään mukanasasi hopeaa ja kultaa, ottamaan karjaa ja omaisuutta, ryöstämään suurta saalista?'

¹⁴ Sen tähden profetoi, ihmislapsi, ja sano Googille: Näin sanoo Herra, Herra: Kun sinä saat tietää, että minun kansani Israel asuu luottavaisena, ¹⁵ sinä lähdet liikkeelle asuinpaikastasi perimmäisestä pohjolasta mukanasasi monia kansoja. Kaikki ratsastavat hevosilla; se on suuri joukko, lukuisa sotaväki. ¹⁶ Sinä hyökkäät minun kansani Israelin kimppuun kuin pilvi, joka peittää maan. Päivien lopulla tämä tapahtuu, ja minä tuon sinut maahani, että kansat tulisivat tuntemaan minut, kun minä osoitan pyhyytteni sinussa, Goog, niiden nähdessä.

¹⁷ Näin sanoo Herra, Herra: Etkö sinä ole se, josta minä muinaisina

päivinä puhuin palvelijoitteni, Israelin profeettojen, kautta? He profetoivat tuohon aikaan vuosikausia siitä, että sinut tuodaan minun kansani kimppuun. ¹⁸ Mutta sinä päivänä, jona Goog saapuu Israelin maahan, sanoo Herra, Herra, nousee minun vihani hehku. ¹⁹ Kiivaudessaani, palavassa vihasani, minä vannon: Totisesti, sinä päivänä tulee suuri maanjäristys Israelin maahan. ²⁰ Silloin vapisevat minun edessäni meren kalat, taivaan linnut ja kedon eläimet ja kaikki, jotka matelevat maassa, ja myös kaikki ihmiset maan päällä. Silloin vuoret luhistuvat ja vuorenpengermät sortuvat, myös kaikki muurit sortuvat maahan. ²¹ Minä kutsun kaikille vuorilleni miekan Googia vastaan, sanoo Herra, Herra. Toisen miekka on oleva toista vastaan. ²² Minä käyn oikeutta hänen kanssaan rutolla ja verenvuodatuksella. Rankkasadetta, raekiviä, tulta ja tulikiveä minä annan sataa hänen ja hänen joukkojensa päälle sekä niiden monien kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan. ²³ Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyiteni sekä ilmoitan itseni monien kansojen silmien edessä, ja ne tulevat tietämään, että minä olen Herra.”

Googin joukkojen tuho

39 ¹”Ihmislapsi, sinun on ennustettava Googia

vastaan ja sanottava: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä käyn sinua vastaan, Goog, Roosin, Mesekin ja Tuubalin ruhtinas. ² Minä käännän sinut ympäri, kuljetan sinua, tuon sinut perimmäisestä pohjolasta ja vien sinut Israelin vuorille. ³ Siellä minä lyön jousesi vasemmasta kädestäsi ja pudotan nuolesi oikeasta kädestäsi. ⁴ Israelin vuorille sinä kaadut, samoin kaikki joukkosi ja mukanasasi olevat kansat. Minä annan sinut ruuaksi petolinnuille ja kaikille siivekkäille sekä kedon eläimille. ⁵ Kentälle sinä kaadut, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.

⁶ Minä lähetän tulen Maagogiin ja rannikolla turvassa asuvien keskuuteen, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. ⁷ Pyhän nimeni minä teen tunnetuksi kansani Israelin keskuudessa, enkä enää salli sitä häväistävän. Silloin kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, Israelin Pyhä. ⁸ Tämä käy toteen ja tapahtuu sinä päivänä, josta minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.”

⁹ Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät porttien ulkopuolelle ja polttavat aseita: pieniä ja suuria kilpiä, jousia, nuolia, nuijia ja keihäitä. He käyttävät niitä polttopuina seitsemän vuotta. ¹⁰ He eivät kannu puita kedolta eivätkä hakkaa niitä metsistä vaan polttavat aseita.

He saalistavat saalistajiltaan ja ryöstävät ryöstäjiltään, sanoo Herra, Herra.

¹¹ Sinä päivänä minä annan Googille hautapaikan Israelista, Kulkijoidenlaakson, joka on merestä itään päin. Se sulkee tien noilta kulkijoilta. Sinne haudataan Goog ja koko hänen meluava joukkonsa, ja sille annetaan nimeksi ”Googin meluavan joukon laakso”. ¹² Israelin heimo hautaa heitä seitsemän kuukautta puhdistukseen maan. ¹³ Maan koko kansa on hautaamassa heitä ja saa siitä mainetta sinä päivänä, jona minä näytän kunniani, sanoo Herra, Herra.

¹⁴ Sitten asetetaan vakinaiset miehet, jotka kulkevat pitkin maata ja hautaavat vielä hautaamatta jääneet noista kulkijoista ja näin puhdistavat maan. Seitsemän kuukauden kuluttua he tutkivat tarkoin maan. ¹⁵ Hautaajat vaeltavat kautta maan, ja kun joku heistä näkee ihmisen luut, hän pystyttää niiden viereen kivimerkin. Se on paikallaan, kunnes hautaajat vievät luut Googin meluavan joukon laaksoon. ¹⁶ Onpa eräällä kaupungillakin nimenä Hamona. Näin he puhdistavat maan.

¹⁷ ”Näin sanoo Herra, Herra: Sinä ihmislapsi, sano linnuille, kaikille siivekkäille, ja kaikille keidon eläimille: Kokoontukaa, tul-

kaa joka taholta teurasuhrilleni, jonka minä teurastan teitä varten, suurelle teurasuhrille Israelin vuorille. Syökää lihaa ja juokaa verta. ¹⁸ Syökää sankarien lihaa ja juokaa maan ruhtinaitten verta – pässejä, lampaita, vuohia ja härkiä, Baasanissa lihotettuja kaikki. ¹⁹ Syökää itsenne kylläisiksi rasvasta ja juokaa itsenne juovuksiin verestä, teurasuhrista, jonka minä teitä varten teurastan. ²⁰ Tulkaa kylläisiksi minun pöydässäni ratsuista ja vaunuhevosista, sankareista ja kaikenlaisista satureista, sanoo Herra, Herra.

²¹ Minä osoitan kunniani kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat saavat nähdä minun tuomioni, jonka minä panen toimeen, ja käteni, jonka minä käännän heitä vastaan. ²² Mutta Israelin heimo tulee tietämään, että siitä päivästä lähtien minä, Herra, olen heidän Jumalansa. ²³ Kansat tulevat tietämään, että Israelin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen syntivelkansa tähden. Israelilaiset olivat olleet uskottomat minulle, ja minä kätkin heiltä kasvoni. Minä annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekkaan. ²⁴ Minä tein heille heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan ja kätkin kasvoni heiltä.”

*Israel saa asua turvallisesti
omassa maassaan*

²⁵ ”Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: Nyt minä käännän Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa. Minä kiivailen pyhän nimeni puolesta. ²⁶ He saavat unohtaa häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jota he ovat osoittaneet minua kohtaan, asuesaan maassaan turvallisesti, kenenkään pelottelematta. ²⁷ Minä osoitan heissä pyhyiteni monien kansojen nähden, kun minä tuon heidät takaisin kansojen seasta ja ko koan heidät heidän vihamiestensä maista. ²⁸ He tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, kun minä kokoan heidät omaan maahansa pakkosiirtolaisuudesta, johon olin karkottanut heidät kansojen luo, enkä jätä sinne ainoatakaan heistä. ²⁹ Minä en myöskään enää kätke heiltä kasvojani, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra.”

**HERRAN KUNNIA PALAA
JERUSALEMIIN, 40 – 48**

UUSI TEMPELI, 40 – 46

Temppelin muurit, portit ja esipihat

40 ¹ Pakkosiirtolaisuutemme kahdentenakymmenentenä viidentenä vuotena, vuoden ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä, sinä

päivänä, jolloin oli kulunut neljätoista vuotta Jerusalemin valloituksesta, Herran käsi tuli minun päälleni. Hän vei minut ² Jumalan näyissä Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle, jonka etelärinteellä oli kaupungin kaltainen rakennelma.

³ Hän vei minut sinne, ja minä näin vaskenhohtoisen miehen. Miehellä oli kädessään pellavanuora ja mittaruoko, ja hän seisoi portilla. ⁴ Mies puhui minulle: ”Ihmislapsi, katso silmilläsi, kuule korvillasi ja paina mieleesi kaikki, mitä minä näytän sinulle, sillä sinut on tuotu tänne sitä varten, että se näytettäisiin sinulle. Ilmoita Israelin heimolle kaikki, mitä näet.”

⁵ Minä näin temppelin ja sitä joka puolelta ympäröivän muurin. Miehen kädessä oli kuusikyynäräinen mittaruoko. Kyynärä oli kämmenenleveyden verran tavallista kyynärää pitempi. Hän mittasi rakennuksen: leveys oli yksi ruoko ja korkeus yksi ruoko.

⁶ Sitten hän meni itää kohden johtavalle portille, nousi ylös sen portaita ja mittasi portin kynnyksen: se oli yhden ruo'on levyinen. Toi nen kynnys oli myös yhden ruo'on levyinen. ⁷ Portin sivuhuoneet olivat yhden ruo'on pituiset ja yhden ruo'on levyiset, ja sivuhuoneiden väliä oli viisi kyynärää. Portin kynnys porttieteisen laidassa, sisäpuolella,

oli yhden ruo'on levyinen. ⁸ Mies mittasi porttieteisen sisäpuolelta: yksi ruo'on mitta. ⁹ Hän mittasi porttieteisen: kahdeksan kyynärää, ja sen pylvää: kaksi kyynärää. Porttietäinen oli muurin sisäpuolella. ¹⁰ Itään päin johtavan portin sivuhuoneita oli kolme kummallakin puolella. Kaikki kolme olivat samankokoisia, ja niiden seinäpylväät kummallakin puolella olivat samankokoiset.

¹¹ Hän mittasi myös porttiaukon leveyden: kymmenen kyynärää, ja porttikäytävän pituuden: kolmesta kyynärää.

¹² Sivuhuoneiden edessä oli kyynärän korkuinen aitaus, samanlainen portin kummallakin puolella. Kukin sivuhuone oli kuusi kyynärää pitkä ja kuusi leveä. ¹³ Hän mittasi portin, yhden sivuhuoneen katosta toisen kattoon asti: oven väliä oli kaksikymmentäviisi kyynärää, ja ne olivat vastakkain.

¹⁴ Sitten hän mittasi seinäpylväät: kuusikymmentä kyynärää. Seinäpylväiden edessä, portin ympärillä, oli esipiha. ¹⁵ Portin sisäänkäynnin edestä sisäportin eteiseen oli viisikymmentä kyynärää. ¹⁶ Sivuhuoneissa ja seinäpylväiden välissä oli ympäriinsä suljettavia ikkuna-aukkoja, samoin eteisissä. Ikkuna-aukot avartuivat sisäänpäin, ja pylväissä oli palmukoristeita.

¹⁷ Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, ja siellä oli huoneita ympärillä esipihan ja kiveys. Huoneita oli kolmekymmentä, ja ne olivat kiveyksen laidassa. ¹⁸ Kiveys ulottui porttien sivuseinämiin niiden koko pituudelta. Tämä oli alempi kiveys. ¹⁹ Mies mittasi matkan ulkoa alemman portin edestä sisemmän esipihan edustalle: sata kyynärää itään ja pohjoiseen.

²⁰ Sitten hän mittasi pohjoiseen päin olevan ja ulompaan esipihaan vievän portin pituuden ja leveyden. ²¹ Siinä oli kolme sivuhuonetta kummallakin puolella, ja sen seinäpylväät ja eteinen olivat saman mittaiset kuin ensimmäisessä portissa. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. ²² Sen ikkuna-aukot, eteinen ja palmukoristeet olivat samankokoisia kuin itää kohden olevan portin vastaavat. Sinne, portin eteiseen, johti seitsemän porrasta. ²³ Sisemmällä esipihalla oli portti sekä pohjoiseen että itään johtavaa porttia vastapäätä. Mies mittasi matkan portilta portille: sata kyynärää.

²⁴ Sitten hän kuljetti minua etelään päin, ja minä näin etelään johtavan portin. Hän mittasi sen seinäpylväät ja eteisen: ne olivat samankokoiset kuin nuo toiset. ²⁵ Portissa ja

sen eteisessä oli ympäriinsä samanlaisia ikkuna-aukkoja kuin toisissa porteissa. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. ²⁶ Siihen johti seitsemän porrasta, ja niistä eteenpäin oli portin eteinen. Siinä, sen seinäpylväissä, oli palmukoristeita, yksi kummallakin puolella. ²⁷ Sisemmässä esipihassa oli portti etelää kohti. Mies mittasi etelään johtavien ulko- ja sisäporttien välin: sata kyynärää.

²⁸ Sitten hän vei minut eteläportin kautta sisempään esipihaan ja mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin toiset portit. ²⁹ Sen sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoisia kuin nuo toiset, ja siinä ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. ³⁰ Eteiset olivat kaikkialla pituudeltaan kaksikymmentäviisi kyynärää ja leveydeltään viisi kyynärää. ³¹ Eteläportin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³² Sitten mies vei minut itää kohti sisempään esipihaan. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin. ³³ Sen sivuhuoneet,

seinäpylväät ja eteinen olivat samankokoiset kuin nuo toiset. Portissa ja sen eteisessä oli ympäriinsä ikkuna-aukkoja. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. ³⁴ Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³⁵ Sitten mies vei minut pohjoisportille. Hän mittasi portin; se oli samankokoinen kuin toisetkin.

³⁶ Siinä oli myös sivuhuoneet, seinäpylväät ja eteinen. Portissa oli ikkuna-aukkoja ympäriinsä. Portin pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikymmentäviisi kyynärää. ³⁷ Portin eteinen oli ulompaan esipihaan päin, ja sen seinäpylväissä oli palmukoristeita kummallakin puolella. Sen portaissa oli kahdeksan askelmaa.

³⁸ Porteissa oli huone, jossa huuhdottiin polttouhri. Sen ovi oli seinäpylväiden välissä. ³⁹ Porttieteisessä oli kummallakin puolella kaksi pöytää polttouhrin, syntiuhrin ja vikauhrin teurastamista varten. ⁴⁰ Pohjoisenpuoleisella ulkosivulla, portin ovelle noustaessa, oli kaksi pöytää. Myös porttieteisen toisella sivulla oli kaksi pöytää.

⁴¹ Portin kummankin puolen sivuilla oli neljä pöytää, yhteensä

kahdeksan pöytää, joilla uhrit teurastettiin. ⁴² Polttouhria varten oli neljä hakatuista kivistä tehtyä pöytää, jotka olivat puolentoista kyynärän pituisia, puolentoista kyynärän levyisiä ja yhden kyynärän korkuisia. Niillä pidettiin välineitä, joilla teurastettiin polttouhri ja teurasuhri. ⁴³ Kämmenenleveyden pituisia koukkuja oli kiinnitetty ympäri huonetta, mutta uhriliha pantiin pöydille.

⁴⁴ Sisemmän portin ulkopuolella oli kaksi laulajien huonetta sisemmässä esipihassa. Toinen huone oli pohjoisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli etelää kohden. Toinen oli eteläisen portin sivulla, ja sen etupuoli oli pohjoista kohden. ⁴⁵ Mies puhui minulle: ”Tämä huone, jonka etupuoli on etelää kohden, on temppelipalvelusta toimittavia pappeja varten. ⁴⁶ Se huone, jonka etupuoli on pohjoista kohden, on alttaripalvelusta toimittavia pappeja varten. He ovat Saadokin jälkeläisiä, niitä leeviläisiä, jotka saavat lähestyä Herraä palvelukseksi häntä.”

⁴⁷ Mies mittasi esipiha: sen pituus oli sata kyynärää ja leveys sata kyynärää. Esipiha oli neliön muotoinen, ja alttari oli temppelin edustalla. ⁴⁸ Sitten hän vei minut temppelin eteiseen ja mittasi

eteisen kummallakin puolella olevat pylväät: viisi kyynärää, ja portin kummankin puoliskon leveyden: kolme kyynärää. ⁴⁹ Eteisen leveys oli kaksikymmentä kyynärää ja pituus yksitoista kyynärää. Sinne johti kymmenen porrasta. Seinäpylväiden luona oli erilliset pylväät, yksi kummallakin puolella.

Temppelin esipiha ja kaikkeinpyhin

41 ¹ Sitten mies vei minut temppelisaliin ja mittasi ovipylväät. Ne olivat kuusi kyynärää paksut kummallakin puolella, yhtä paksut kuin ilmestysmajan leveys. ² Ovi oli kymmenen kyynärää leveä, ja sen molemmin puolin oli viiden kyynärän mittaiset sivuseinät. Mies mittasi temppelialisin: se oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä.

³ Sitten hän meni perimmäiseen huoneeseen ja mittasi oven sivupylväät, kaksi kyynärää, ja ovenpielet, kuusi kyynärää. Oviaukon leveys oli seitsemän kyynärää. ⁴ Sitten mies mittasi itse huoneen ja sai sen pituudeksi kaksikymmentä kyynärää ja leveydeksi temppelialisin puoleiselta seinältä mitattuna myös kaksikymmentä kyynärää. Mies sanoi minulle: ”Tämä on kaikkeinpyhin.”

Temppelin sivuhuoneet

⁵ Sitten hän mittasi temppelin seinän: kuusi kyynärää,

ja temppeliä ympäröivien sivuhuoneiden leveyden: neljä kyynärää. ⁶Sivuhuoneita oli kolmessa kerroksessa, yhteensä kolmekymmentä. Ne tulivat kunkin sivuhuoneen kohdalla olevan temppelin seinän sisään, niin että ne pysyivät siinä kiinni, mutta niitä ei ollut kiinnitetty temppelin seinään. ⁷Sivuhuoneet olivat kerros kerrokselta sitä leveämpiä, mitä ylempänä ne olivat. Huoneet kiersivät temppeliä yhä ylemmäksi ja levenivät ylhäällä. Alimmasta kerroksesta noustiin ylimpään keskikerroksen kautta.

⁸Minä näin, että temppelin ympärillä oli koroke. Sivuhuoneiden perustusten korkeus oli täysi ruo'on mitta, kuusi kyynärää, reunustaan asti. ⁹Sivuhuoneiden ulkoseinän paksuus oli viisi kyynärää. Avoin tila temppelin sivuhuonerakennuksen ¹⁰ja piharakennuksien välillä oli joka puolella kaksikymmentä kyynärää leveä. ¹¹Sivuhuoneista avoimeen tilaan johti kaksi ovea, yksi pohjoiseen ja toinen etelään. Avoimen tilan muurin paksuus oli joka puolella viisi kyynärää. ¹²Rakennus, joka oli erillisen alueen laidassa lännen puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä. Rakennuksen seinän paksuus oli kaikkialla viisi kyynärää, ja sen pituus oli yhdeksänkymmentä kyynärää.

Temppelisali

¹³Mies mittasi temppelin: sen pituus oli sata kyynärää. Hän mittasi myös erillisellä alueella olevan rakennuksen seinineen: se oli sata kyynärää pitkä. ¹⁴Temppelin etupuolen ja erillisen alueen leveys itään päin oli sata kyynärää.

¹⁵Sitten mies mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli erillisen alueen takareunassa, ja sen holvikäytävät kummaltakin puolelta. Rakennuksen pituus oli sata kyynärää. Sisempi temppelisali, esipihan eteiset, ¹⁶kynnykset, suljettavat ikkuna-aukot ja holvikäytävät kolmessa kerroksessa ympäriinsä kynnyksen kohdalla, olivat kauttaaltaan laudoitetut maasta ikkuna-aukkoihin asti. Ikkuna-aukot olivat peitetyt. ¹⁷Ovien yläpuolelle, sisempään temppeliin ja ulos asti, sisä- ja ulkopuolelle, oli koko seinän laajuudelta säännöllisin välein ¹⁸tehty kerubeja ja palmuja; kahden kerubin välissä oli aina palmu. Kullakin kerubilla oli kahdet kasvot, ¹⁹toiseen palmuun päin ihmisen kasvot ja toiseen nuoren leijonan kasvot. Näitä kuvia oli tehty kaikkialle temppeliin. ²⁰Kerubeja ja palmuja oli tehty lattiasta alkaen oviaukkojen yläpuolelle asti, samoin temppelisalin seinille.

²¹Temppelisalini ovipylväät olivat nelikulmaiset. Mutta pyhimmän edessä oli ²²ikään kuin puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä. Siinä oli nurkkaukset, ja sen jalusta ja sivut olivat puuta. Mies sanoi minulle: ”Tämä on pöytä, joka on Herran edessä.”

²³Temppelisalissa ja pyhimässä oli ovet, ²⁴joissa oli kaksi kääntyvää ovenpuoliskoa. Kummassakin ovesa oli kaksi ovenpuoliskoa. ²⁵Näihin temppelisalini oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, samanlaisia kuin oli tehty seiniin. Ulkona, eteisen edessä, oli puinen katos. ²⁶Eteisen sivuseinissä oli kummallakin puolella suljettavat ikkuna-aukot ja palmuja, samoin temppelin sivuhuoneissa ja katoksissa.

Pappien huoneet

42 ¹Sitten mies vei minut pohjoisen puolella olevaan ulompaan esipihaan. Hän vei minut huoneeseen, joka oli vastapäätä erillistä aluetta ja pohjoisen puolella olevaa rakennusta. ²Pohjoiseen päin johtava ovi oli sata kyynärää pitkän rakennuksen sivulla. Rakennuksen leveys oli viisikymmentä kyynärää. ³Vastapäätä kahdenkymmenen kyynärän pituista sisemmän esipihan osaa ja ulomman esipihan kiveystä oli kolmessa kerroksessa

holvikäytävä kummallakin puolella. ⁴Huoneiden editse kulki kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä käytävä sisempään esipihaan. Huoneiden ovet olivat pohjoiseen päin. ⁵Ylimmät huoneet olivat kapeimmat, sillä käytävät ottivat niiltä tilaa enemmän kuin rakennuksen alimmilta ja keskimmaisilta huoneilta. ⁶Huoneet olivat kolmessa kerroksessa. Kun niissä ei ollut pylväitä kuten esipihoissa, ylimmät kerrokset olivat kapeampia kuin alimmat ja keskimmaiset.

⁷Huoneiden kohdalla oli muuri, joka kulki huoneiden suuntaisena niiden editse ulomman esipihan suuntaan. Sen pituus oli viisikymmentä kyynärää. ⁸Ulomman esipihan suunnalla olevien huoneiden pituus oli näet viisikymmentä kyynärää. Temppelin puoleisella sivulla se oli sata kyynärää. ⁹Näiden huoneiden alaosassa oli sisäänkäynti idästä, ulomman esipihan suunnalta.

¹⁰Huoneita oli myös esipihaa ympäröivän kivimuurin leveällä sivulla, idän puolella, erillisen alueen ja rakennuksen edustalla. ¹¹Niiden editse kulki käytävä. Huoneet olivat samanlaisia kuin ne, jotka olivat pohjoisempaan, yhtä pitkiä ja leveitä. Samanlaisia olivat myös sisäänkäynnit, järjestelyt ja oviaukot. ¹²Käytävän päässä oleva

ovi oli samanlainen kuin niiden huoneiden ovet, jotka olivat kohti etelää. Sinne tultaessa käytävä kulki sillä puolella olevan kivimuurin viertä itää kohden.

¹³ Mies sanoi minulle: ”Pohjoispuolen huoneet ja eteläpuolen huoneet, jotka ovat erillisen alueen edustalla, ovat pyhiä huoneita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, syövät sitä, mikä on pyhistä pyhintä. Sinne he vievät sen, mikä on pyhistä pyhintä, ruokauhrin, syntiuhrin ja vikauhrin, sillä se paikka on pyhä. ¹⁴ Kun papit ovat menneet sisälle pyhäkköön, he eivät saa lähteä pyhäköstä ulos esipihaan, ennen kuin ovat jättäneet sinne vaatteensa, joissa he toimittavat virkaansa, sillä ne ovat pyhät. Heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, ja vasta sitten he voivat mennä kansan pariin.”

Temppelin muuri

¹⁵ Kun mies oli saanut temppelin sisäosan kokonaan mitatuksi, hän vei minut ulos sille portille, joka oli itää kohti. Sitten hän mittasi koko temppelialueen. ¹⁶ Hän mittasi mittaruolla itäisen sivun: yhteensä viisisataa ruo'on mittaa. ¹⁷ Hän mittasi pohjoisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. ¹⁸ Mies mittasi eteläisen sivun: viisisataa ruo'on

mittaa. ¹⁹ Sitten hän kääntyi länteen ja mittasi läntisen sivun: viisisataa ruo'on mittaa. ²⁰ Hän mittasi alueen neljältä ilmansuunnalta. Sen ympärillä oli muuri, viisisataa ruo'onmittaa pitkä ja viisisataa leveä. Se erotti pyhän alueen maallisesta.

Herran kunnia tulee temppeliin

43 ¹ Sitten mies kuljetti minut portille, joka vei itää kohden. ² Siellä minä näin Israelin Jumalan kirkkauden tulevan idästä. Sen ääni oli kuin suurten vetten kohina, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan. ³ Näky, jonka näin, oli samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt silloin, kun kaupunki hävitettiin, ja samanlainen kuin se näky, jonka olin nähnyt Kebarjoen varrella. Minä heittäydin kasvoilleni.

⁴ Herran kirkkaus meni sisään siitä temppeliin portista, joka oli itää kohti, ⁵ ja Henki nosti minut ja vei sisempään esipihaan, ja siellä minä näin, että Herran kirkkaus täytti temppelin.

Temppelin laki

⁶ Miehen seisoessa yhä vierelläni kuulin, että temppelistä puhuttiin minulle. ⁷ Minulle sanottiin: ”Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja jalkapohjieni sija. Täällä minä asun israelilaisten keskellä ikuisesti. Ei Israelin heimo

eivätkä sen kuninkaat enää saastuta minun pyhää nimeäni haureudellaan, kuninkaittensa ruumiilla eivätkä uhrikukkuloillaan. ⁸He asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen, ovenpielensä minun ovenpieleni rinnalle, niin että vain seinä oli minun ja heidän välillään. He saastuttivat minun pyhän nimeni iljettävillä teoillaan, ja minä tein heistä lopun vihassani. ⁹Nyt he vievät haureutensa ja kuninkaittensa ruumiit kauas minusta, ja niin minä asun aina heidän keskellään.

¹⁰Ihmislapsi, kerro Israelin heimolle tästä temppelistä, että he häpeäisivät syntejään. Mitatkoot sen mittasuhteet! ¹¹Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, niin anna heille tiedoksi, piirrä ja kirjoita heidän nähtensä, temppelin muoto ja sisustus, uloskäynnit, sisäänkäynnit, kaikki muodot, kaikki säädökset ja kaikki lait. Kirjoita ne heidän nähtäväkseen, että he pitäisivät mielessään koko sen mallin ja kaikki säädökset ja tekisivät niiden mukaan. ¹²Tämä on laki temppelistä: sen koko alue vuoren laella on kauttaaltaan pyhistä pyhin. Katso, tämä on temppelin laki.”

Altтари

¹³Nämä olivat alttarin mitat kyynärissä, kun kyynärään

luetaan tavallinen kyynärä ja kämmenenleveys: sen jalusta oli kyynärän korkuinen ja kyynärän levyinen. Koko laidan ympäri ulottuva reunus oli yhden vaaksan korkuinen. Tämä oli alttarin jalusta. ¹⁴Alempi välireuna oli kaksi kyynärää korkeammalla maassa olevaa jalustaa, ja sen leveys oli yksi kyynärä. Suurempi välireuna oli neljä kyynärää korkeammalla kuin pienempi, ja sen leveys oli yksi kyynärä. ¹⁵Altтарin tulisija oli neljän kyynärän korkuinen, ja siitä ylöspäin kohosi neljä sarvea. ¹⁶Tulisijan pituus oli kaksitoista kyynärää ja leveys kaksitoista. Sen neljä sivua muodostivat neliön. ¹⁷Välireunan pituus oli neljätoista ja leveys neljätoista kyynärää; kaikki neljä sivua olivat yhtä pitkät. Sitä ympäröivä reunus oli puoli kyynärää, ja sen jalusta oli kyynärän mittainen joka puolelta. Altтарin portaat olivat itäpuolella.

Altтарin vihkiminen

¹⁸Mies sanoi minulle: ”Ihmislapsi, näin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat alttaria koskevat lait. Kun se on saatu valmiiksi, niin että sen päällä voidaan uhrata polttouhri ja pirskontaa sen päälle verta, ¹⁹anna leeviläisille papeille syntiuhria varten mullikka, Saadokin jälkeläisille, jotka saavat tulla lähelleni palvelemaan minua, sanoo Herra, Herra. ²⁰Ota sen verta ja sivele alttarin neljään sarveen,

välireunan neljään kulmaan ja ympäri reunusta. Näin sinun on puhdistettava se ja toimitettava sille sovitus.²¹ Ota sitten syntiuhrimullikka ja polta se säädetyssä paikassa tempelialueella pyhäkön ulkopuolella.

²²Toisena päivänä sinun on uhrattava virheetön pukki syntiuhriksi, että alttari puhdistettaisiin samoin kuin se puhdistettiin mullikalla.

²³Suoritettuasi loppuun puhdistuksen sinun on uhrattava virheetön mullikka ja virheetön pässi.²⁴ Tuo ne Herran eteen, ja papit heittäköt niiden päälle suolaa ja uhratkoot ne polttouhriksi Herralle.

²⁵Seitsemän päivän ajan sinun on uhrattava joka päivä syntiuhripukki sekä virheetön mullikka ja virheetön pässi.²⁶ Alttarin sovitus, puhdistus ja vihkiminen toimitetaan seitsemän päivän aikana.²⁷ Noiden päivien kuluttua, kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, papit uhratkoot alttarilla polttouhrejaan ja yhteysuhrejaan. Silloin minä olen teille suosiollinen, sanoo Herra, Herra.”

Suljettu itäportti

44¹Sitten mies vei minut takaisin pyhäkön ulommalle portille, joka johtaa itään, mutta se oli suljettu.² Herra sanoi minulle: ”Tämä portti pysyy suljettuna. Sitä ei avata, eikä kukaan saa kulkea sen

kautta, sillä Herra, Israelin Jumala, on kulkenut siitä sisälle, ja se suljettiin.³ Vain ruhtinas saa istua siellä aterioimassa Herran edessä, koska hän on ruhtinas. Hänen tulee mennä sisään porttieteisen kautta ja lähteä ulos samaa tietä.”

Leeviläisten synnit ja rangaistus

⁴Sitten mies vei minut pohjoisportin kautta temppelin edustalle. Minä näin, että Herran kirkkaus täytti Herran temppelin. Silloin minä heittäydyin kasvoilleni,⁵ ja Herra sanoi minulle: ”Ihmislapsi, paina mieleesi, mitä näet silmilläsi ja kuulet korvillasi – kaikki, mitä minä sinulle puhun kaikista Herran temppelin säädöksistä ja kaikista sen laeista. Paina mieleesi temppelin sisäänkäynti ja jokainen pyhäkön uloskäytävä.

⁶Sano kapinalliselle Israelin heimolle: Näin sanoo Herra, Herra: Jo riittävät kaikki teidän iljettävät tekonne, te Israelin heimo!⁷ Te olette tuoneet muukalaisia, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, minun pyhäkkööni ja annatte heidän olla siellä. Kun te uhraatte minun leipääni, rasvaa ja verta, he saastuttavat läsnäolollaan minun temppelinä. Näin te olette rikkoneet minun liittoni kaikkien muiden tekemienne iljettävyyksien lisäksi.⁸ Te ette ole itse pitäneet huolta pyhäkköni tehtävistä, vaan

olette panneet heidät hoitamaan puolestanne minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät. ⁹ Näin sanoo Herra, Herra: Yksikään muukalainen, sydämeltään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, ei saa tulla minun pyhäkkööni, ei yksikään niistä muukalaisista, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa.

¹⁰ Leeviläisetkin, jotka menivät kauas luotani, silloin kun israelilaiset kulkivat harhaan hyläten minut ja seuraten jumalankuviaan, joutuvat kantamaan syntinsä, ¹¹ mutta he saavat palvella minun pyhäkössäni. Heidän on valvottava temppelin portteja ja toimitettava temppelipalvelusta. Heidän on teurastettava polttouhrit ja teurasuhrit kansan puolesta ja oltava valmiina kansan edessä sitä palvelemassa. ¹² Koska he ovat palvelleet kansaa sen jumalankuvien edessä ja olleet Israelin heimolle kompastuksena syntiin, sen tähden minä vannoin heistä kättä kohottaen, että heidän on kannettava syntinsä, sanoo Herra, Herra. ¹³ He eivät saa lähestyä minua hoitamaan pappeutta edessäni, eivätkä he saa lähestyä mitään minulle pyhitettyä, mitään pyhistä pyhintä. Heidän on kannettava häpeänsä ja iljettävät tekonsa, joita he ovat tehneet. ¹⁴ Kuitenkin minä teen heistä temppelissä

suoritettavien palvelustehtävien hoitajia, kaikenlaisten töiden, joita siellä tehdään.

Saadokin jälkeläiset saavat toimia pappeina

¹⁵ Mutta leeviläiset papit, Saadokin jälkeläiset, jotka hoitivat minun pyhäkössäni suoritettavat tehtävät silloinkin, kun israelilaiset kulkivat harhaan luotani, saavat lähestyä minua ja palvella minua. He seisovat edessäni uhraamassa minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra. ¹⁶ He saavat tulla pyhäkkööni ja lähestyä minun pöytäni, palvella minua ja hoitaa minulle suoritettavat tehtävät.

¹⁷ Tullessaan sisemmän esipihan porteille heidän on pukeuduttava pellavavaatteisiin. He eivät saa pitää yllään villavaatteita toimittaessaan virkaansa sisemmän esipihan porteissa ja sisällä temppelissä. ¹⁸ Heillä tulee olla pellavaiset juhlapäähineet päässään ja pellavahousut lanteillaan. Älkööt he panko vyötäisilleen mitään hiostavaa. ¹⁹ Kun he sitten lähtevät ulompaan esipihaan, ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteensa, joihin pukeutuneina he toimittivat palvelusta, ja jätettävä ne pyhäkön sivuhuoneisiin. Sitten heidän on pukeuduttava toisiin vaatteisiin, etteivät pyhittäisi kansaa vaatteillaan.

²⁰ Älkööt he ajattako hiuksiaan kokonaan pois älköötäk myöskään antako tukkansa kasvaa valtoimensaan. Heidän on leikattava hiuksensa. ²¹ Kukaan papeista ei saa juoda viiniä silloin, kun hänen on mentävä sisempään esipihaan. ²² Vaimokseen he eivät saa ottaa leskeä tai hylättyä, vaan heidän on otettava neitsyt Israelin heimon jälkeläisistä tai papin leski.

²³ Heidän tulee opettaa kansalleni ero pyhän ja maallisen välillä ja antaa sille tiedoksi, mikä on saastaista ja mikä puhdasta. ²⁴ Riita-asiassa pappien tulee toimia tuomareina ja jakaa oikeutta minun säädösteni mukaan. Noudattakoot he minun opetuksiani ja lakejani kaikkien juhlieni suhteen ja pyhittäkööt minun sapattini.

²⁵ Papit eivät saa mennä kuolleen ihmisen luo, etteivät saastuisi. He saavat saastua ainoastaan isästään tai äidistään, pojastaan, tyttärestään, veljestään tai sisarestaan, jos tämä on ollut naimaton. ²⁶ Kun pappi on puhdistautunut, laskettakoon hänelle vielä seitsemän päivää, ²⁷ ja sinä päivänä, jona hän tulee pyhäkköön, sisempään esipihaan, toimittamaan virkaansa pyhäkössä, hänen tulee uhrata syntiuhriinsa, sanoo Herra, Herra.

²⁸ Mitä pappien perintöosaan tulee, niin minä olen heidän

perintöosansa. Teidän ei tule antaa heille maaomaisuutta Israelissa: minä olen heidän maaomaisuutensa. ²⁹ He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja vikauhrit, ja heille kuuluu kaikki, mikä Israelissa on pyhitettyä. ³⁰ Paras osa kaikesta ensisadosta ja kaikki annit, kaikenlaatuiset, mitä tahansa antinne ovatkin, kuuluvat papeille. Teidän tulee antaa satojenne ensimmäiset leipomukset papille, että siunaukseni lepäisi kotienne yllä. ³¹ Papit eivät saa syödä itsestään kuollutta tai kuoliaaksi raadeltua eläintä, olipa se sitten lintu tai muu eläin.”

Maan jakaminen

45 ¹ “Kun arvotte maata perintöosiksi, erottakaa siitä Herralle anti, pyhä osa, 25 000 kyynärää pitkä ja 20 000 leveä. Olkoon se alue kauttaaltaan pyhä. ² Siitä tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, viisisataa kertaa viisisataa, ja neliön ympäriltä viisikymmentä kyynärää avointa tilaa joka suuntaan. ³ Mitatusta alueesta teidän on erotettava 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 leveä osa. Siihen tulee pyhäkkö, kaikkein pyhin paikka. ⁴ Tämä on pyhä osa maasta, ja se kuuluu pyhäkössä palveleville papeille, niille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa. Se on alue, jonne he

rakentavat talonsa, ja se on pyhä paikka pyhäkköä varten.

⁵ Alue, jonka pituus on 25 000 kyynärää ja leveys 10 000, kuuluu maaomaisuutena leeviläisille, jotka palvelevat pyhäkössä. Tällä alueella olkoot heidän asuinkaupunkinsa.

⁶ Kaupungin maa-alueeksi antakaa 5 000 kyynärää leveä ja 25 000 pitkä alue pyhän antimaan viereltä. Se kuuluu koko Israelin heimolle.

⁷ Ruhtinaalle kuuluu molemmilta puolin pyhää antimaata ja kaupungin maata, pyhän alueen sivusta ja kaupungin maan sivusta, lännen puolelta länteen päin ja idän puolelta itään päin, yhtä pitkä maa-alue kuin on yhden heimon osuuden pituus länsirajasta itärajaan. ⁸ Se olkoon hänen maansa, maaomaisuutensa Israelissa, etteivät ruhtinaani enää sortaisi minun kansaani vaan antaisivat Israelin heimon pitää maansa, kunkin heimon oman osansa.”

Määräyksiä ruhtinaille

⁹ ”Näin sanoo Herra, Herra: Jo riittää, te Israelin ruhtinaat! Heittäkää pois väkivalta ja sorto ja noudattakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa karkottamasta kansaani mailtaan, sanoo Herra, Herra.

¹⁰ Olkoon teillä oikeat punnukset, oikea eefa-mitta ja oikea bat-mitta.

¹¹ Eefa ja bat olkoot yhtä suuret. Bat vetää kymmenesosan hoomeria ja eefa kymmenesosan hoomeria;

niiden tilavuus määräytyy hoomerin mukaan. ¹² Sekelissä olkoon teillä kaksikymmentä geeraa ja minassa kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä ja viisitoista sekeliä.

¹³ Tämä on anti, joka teidän on annettava: kuudennes eefa-mittaa hoomerista vehnää ja kuudennes eefa-mittaa hoomerista ohraa.

¹⁴ Antina annettavan öljyn määrä yhtä koor-mittaa kohti on kymmenesosa bat-mittaa. Koor on kymmenen bat-mittaa eli yksi hoomer; hoomer on kymmenen batia.

¹⁵ Pikkukarjasta, Israelin runsasvetisiltä laitumilta, on annettava yksi lammas jokaista kahtasataa kohti ruokauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhriksi, että kansalle voitaisiin toimittaa sovitus, sanoo Herra, Herra.

¹⁶ Maan koko kansa on velvollinen antamaan tämän annin Israelin ruhtinaalle.

¹⁷ Ruhtinas on velvollinen uhraamaan polttouhrin, ruokauhrin ja juomauhrin juhlina, uuden kuun päivinä ja sapatteina, kaikkina Israelin heimon juhla-aikoina. Uhratkoon hän syntiuhrin, ruokauhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin toimittaakseen sovituksen Israelin heimolle.”

Pääsiäisen ja lehtimajanjuhlan uhrin

¹⁸ ”Näin sanoo Herra, Herra: Ota ensimmäisessä kuussa, kuu-kauden ensimmäisenä päivänä,

virheetön mullikka ja puhdista pyhäkkö. ¹⁹ Pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivelkööön sitä temppelin ovenpieliin ja alttarin välireunan neljään kulmaan sekä sisemmän esipihan portin pieliin. ²⁰ Tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä sen varalta, että joku olisi vahingossa tai tietämättömyydestä tehnyt syntiä. Näin te toimitatte temppelin sovituksen.

²¹ Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä teillä alkaa pääsiäinen, seitsemänpäiväinen juhla. Silloin syötäköön happamatonta leipää. ²² Sinä päivänä ruhtinas uhratkoon omasta puolestaan ja koko maan kansan puolesta mullikan syntiuhriksi. ²³ Seitsemänpäiväisen juhlan jokaisena päivänä hänen on uhrattava polttouhriksi Herralle seitsemän virheetöntä mullikkaa ja seitsemän virheetöntä pässiä ja syntiuhriksi pukki joka päivä. ²⁴ Ruokauhriksi hänen tulee uhrata eefa-mitta jauhoja mullikkaa ja eefa-mitta jauhoja pässiä kohti sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

²⁵ Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä ja siitä alkavan juhlan seitsemänä päivänä hän uhratkoon samanlaisen syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin sekä saman määrän öljyä.”

Ruhtinaan uhrin

46 ¹ “Näin sanoo Herra, Herra: Sisemmän esipihan portti, joka johtaa itään, olkoon kuutena työpäivänä suljettu, mutta sapatinpäivänä se on avattava. Samoin se on avattava uudenkuun päivänä. ² Ruhtinas saapukoon porttieteisen kautta ulkoa ja jääköön seisomaan portinpieleen. Pappien uhratessa hänen polttouhriaan ja yhteysuhriaan hän itse palvokoon Herraa porttiaukossa ja menköön sitten ulos. Porttia ei kuitenkaan saa sulkea ennen iltaa. ³ Maan kansan tulee palvoa Herraa hänen edessään saman portin sisäänkäynnissä sapatteina ja uudenkuun päivinä.

⁴ Ruhtinaan on uhrattava Herralle sapatinpäivänä polttouhriksi kuusi virheetöntä karitsaa ja virheetön pässi. ⁵ Ruokauhrina on pässin osalta eefa-mitta jauhoja pässiä kohti, mutta karitsoiden osalta se, mitä ruhtinas tahtoo antaa, sekä jauhoihin hiin-mitta öljyä eefaa kohti.

⁶ Uudenkuunpäivänä ruhtinas uhratkoon mullikan, kuusi karitsaa ja pässin. Niiden on oltava virheetömiä. ⁷ Hänen tulee uhrata ruokauhrina eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti, mutta karitsoita kohti se, mitä hän saa hankituksi, sekä öljyä hiin-mitta eefaa kohti.

⁸ Kun ruhtinas saapuu, hänen on tultava sisään porttieteisen kautta ja lähdettävä ulos samaa tietä. ⁹ Maan kansan tullessa juhlina Herran eteen on sen, joka tulee palvomaan Herraa pohjoisportin kautta, mentävä ulos eteläportin kautta, ja sen, joka tulee eteläportin kautta, on mentävä ulos pohjoisportin kautta. Kuukaan ei saa palata sen portin kautta, josta tuli, vaan jokainen lähteköön ulos vastakkaisesta portista. ¹⁰ Ruhtinaan pitää tulla sisään kansan mukana ja lähteä ulos kansan lähtiessä.

¹¹ Juhlina ja juhla-aikoina uhrattava ruokauhri on eefa-mitallinen jauhoja mullikkaa ja pässiä kohti. Karitsoita kohti annettakoon se, mitä kukin tahtoo antaa, sekä hiin-mitta öljyä eefaa kohti. ¹² Kun ruhtinas uhraa Herralle vapaaehtoisen uhrin, joko polttouhrin tai yhteysuhrin, hänelle on avattava idänpuoleinen portti. Hänen on uhrattava polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa samalla tavoin kuin hän tekee sapatinpäivänä. Sitten hän lähteköön ulos, ja hänen mentyään portti suljettakoon.

¹³ Uhraa joka päivä vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi Herralle. Uhraa se aamu aamulta. ¹⁴ Uhraa lisäksi joka aamu ruokauhriksi kuudennes eefa-mitallista jauhoja karitsaa kohti sekä kolmannes hiin-mittaa öljyä hienojen vehnäjauhojen

kostuttamiseksi. Tämä on Herralle uhrattavaa ruokauhria koskeva ikuinen, pysyvä säädös. ¹⁵ Uhratkaa siis aamu aamulta karitsa, ruokauhri ja öljy jokapäiväisenä polttouhrina.”

Ruhtinaan perintöosa

¹⁶ “Näin sanoo Herra, Herra: Kun ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistaan, se on tämän perintöosa ja jää pojan perintönä hänen pojilleen heidän perittynä maaomaisuutenaan. ¹⁷ Jos hän sen sijaan antaa perintöosastaan lahjan jollekin palvelijoistaan, se kuuluu palvelijalle vapautusvuoteen saakka mutta palaa sitten ruhtinaalle. Hänen perintömaansa jää pysyvästi vain hänen pojilleen. ¹⁸ Ruhtinas ei saa ottaa itselleen kansan perintöosia eikä häättää ihmisiä pois heidän perintömailtaan. Antakoon hän pojilleen perintöosat omasta maaomaisuudestaan, ettei kansani joutuisi hajalleen, pois perintömailtaan.”

Uhrien keittopaikka

¹⁹ Sitten mies vei minut sisään portin sivussa olevasta sisäänkäynnistä niiden pohjoisen puolella olevien huoneiden luo, jotka oli pyhitetty pappien käyttöön. Hän vei minut erääseen paikkaan alueen länsireunalle. ²⁰ Mies sanoi minulle: “Tämä on paikka, jossa papit keittävät vikauhrin ja syntiuhrin ja leipovat ruokauhrin. Niitä ei viedä

ulompaan esipihaan, ettei kansa tulisi pyhitetyksi.”

²¹ Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan ja kuljetti minut esipihan neljän nurkkauksen kautta. Esipihan jokaisessa nurkkauksessa oli piha.

²² Esipihan neljässä nurkkauksessa oli suljetut pihat, neljäkymmenen kyynärän pituiset ja kolmenkymmenen levyiset. Nämä neljä nurkkapihaa olivat yhtä suuret.

²³ Niiden jokaisen ympärillä oli kivikehä, ja kivikehään oli tehty ympäriinsä keittoliesiä. ²⁴ Mies sanoi minulle: ”Nämä ovat keittiötiloja, joissa temppelipalvelijat keittävät kansan teurasuhrit.”

ISRAELIN MAA, 47 – 48

Temppelistä kumpuaa kaksoisvirta

47 ¹ Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle, ja minä näin, että temppelin kynnyksen alta kumpusi vettä itään päin. Tempppelin etusivu oli näet itää kohti. Vesi juoksi temppelin oikeanpuoleisen sivun alitse ja sitten eteenpäin alttarin eteläpuolitse. ² Hän vei minut ulos pohjoisportin kautta ja kuljetti minut ulkokautta idänpuoleiselle ulkoportille. Siellä näin veden virtaavan oikeanpuoleisen sivun suunnalta.

³ Mies lähti itää kohti mittanuora kädessään ja mittasi tuhat kyynärää. Hän vei minut veden poikki, ja

vettä oli nilkkoihin asti. ⁴ Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat kyynärää ja vei minut veden poikki. Vettä oli lanteisiin asti. ⁵ Hän mittasi vielä tuhat kyynärää, ja virran vesi nousi niin, etten voinut mennä yli. Se nousi uimavedeksi, virraksi, jonka poikki ei voinut kahlata.

⁶ Mies kysyi minulta: ”Näetkö, ihmislapsi?” Sitten hän kuljetti minut takaisin pitkin virran rantaa. ⁷ Tullessani takaisin näin, että virran molemmilla rannoilla kasvoi hyvin paljon puita.

⁸ Mies sanoi minulle: ”Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas tasangolle ja päätyvät mereen. Kun ne saavuttavat meren, sen vesi paranee. ⁹ Kaikkialla, minne tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat eloon kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, ja kaloja on oleva hyvin paljon. Kun nämä vedet tulevat mereen, sen vesi paranee ja kaikki virkoaa eloon joka paikassa, minne virta tulee. ¹⁰ Virran rannalla seisoo kalastajia, ja Een-Gedistä Een-Eglaimiin asti on verkkoja kuivumassa. Siellä on oleva kaikenlaisia kaloja, kuin suuren meren kaloja, hyvin paljon. ¹¹ Siellä olevat rämeet ja lätäköt eivät kuitenkaan parane. Ne jätetään suolan valtaan.

¹² Mutta virran varrella, sen molemmilla rannoilla, kasvaa kaikenlaisia hedelmäpuita. Niiden lehdet eivät lakastu eivätkä niiden hedelmät loppu. Ne kantavat joka kuukausi tuoreet hedelmät, sillä virran vedet juoksevat pyhäköstä. Puiden hedelmiä käytetään ruuaksi ja niiden lehtiä lääkkeeksi.”

Israelille jaettavan maan rajat

¹³ ”Näin sanoo Herra, Herra: Nämä ovat sen maan rajat, joka teidän on jaettava perintöösiksi Israelin kahdelletoista heimolle; Joosefin heimolle on annettava kaksi osaa. ¹⁴ Te saatte maasta perintöosan, jokainen heimo yhtä suuren, sillä minä lupasin kättä kohottaen antaa sen teidän isillenne. Niin tästä maasta tuli teidän perintöösanne.

¹⁵ Tämä on maan pohjoisraja: Suuresta merestä Hetlonin tietä Sedadiin asti, ¹⁶ sieltä Hamatiin, Beerotaan, Sibraimiin, joka on Damaskon alueen ja Hamatin alueen välissä, ja Haaser-Hattiikoniin, joka on Hauranin rajalla. ¹⁷ Raja kulkee siis merestä Hasar-Eenoniin, Damaskon rajalle. Damaskon alue jää pohjoiseen ja samoin Hamatin alue. Tämä on pohjoisraja.

¹⁸ Itäpuolella merkitkää raja kulkemaan Hauranin ja Damaskon välistä sekä Gileadin ja Israelin maan välistä, Jordania pitkin, itäiseen mereen. Tämä on itäpuoli. ¹⁹ Eteläpuolella raja

kulkee Taamarista Meriba-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. Tämä on eteläraja. ²⁰ Länsipuolella rajana on Suurimeri eteläisen rajan päästä sinne asti, mistä mennään Hamatiin. Tämä on länsiraja.

²¹ Jakakaa tämä maa keskenänne, Israelin heimojen kesken. ²² Arpokaa se perintöösiksi itsellenne ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne ja ovat synnyttäneet lapsia keskuudessanne. Pitäkää heitä samanarvoisina kuin maassa syntyneitä israelilaisia, ja saakoot he teidän kanssanne arvalla perintöosan Israelin heimojen keskuudessa. ²³ Minkä heimon alueella muukalainen asuu, siitä antakaa hänelle perintöosa, sanoo Herra, Herra.”

Säädöksiä maan jakamisesta

48 ¹ ”Nämä ovat heimojen perintöosat ja nimet: Daanin osuus on pohjoispäässä, raja kulkee pitkin Hetlonin tietä siihen asti, mistä mennään Hamatiin, ja siitä Hasar-Eenaniin. Damaskon alue jää pohjoiseen Hamatin viereen. Tämä tulee Daanille idästä länteen asti: Daan, yksi osuus. ² Daanin alueen vieressä, idästä länteen asti: Asser, yksi osuus. ³ Asserin alueen vieressä, idästä länteen asti: Naftali, yksi osuus. ⁴ Naftalin alueen vieressä, idästä länteen asti: Manasse, yksi osuus. ⁵ Manassen

alueen vieressä, idästä länteen asti: Efraim, yksi osuus. ⁶Efraimin alueen vieressä, idästä länteen asti: Ruuben, yksi osuus. ⁷Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen asti: Juuda, yksi osuus.

⁸Juudan alueen vieressä, idästä länteen asti, on alue, joka teidän on erotettava uhrilahjaksi. Sen leveys on 25 000 kyynärää ja pituus sama kuin yhden heimon osuuden, idästä länteen asti, ja pyhäkkö on sen keskellä. ⁹Alue, jonka te annatte Herralle anniksi, olkoon 25 000 kyynärää pitkä ja 20 000 leveä.

¹⁰Pyhä antimaa kuuluu seuraaville: Papeille tulee alue, joka on pohjoisesta 25 000 kyynärää pitkä, lännestä 10 000 kyynärää leveä, idästä 10 000 kyynärää leveä ja etelästä 25 000 kyynärää pitkä. Sen keskellä olkoon Herran pyhäkkö. ¹¹Tämä alue tulee papeille, pyhitetyille Saadokin jälkeläisille, jotka ovat pitäneet huolta minun määräysteni täyttämisestä eivätkä ole harhautuneet niin kuin leeviläiset harhautuivat yhdessä israelilaisten kanssa. ¹²Se kuuluu heille pyhistä pyhimpänä osana anniksi annettua aluetta. Se on leeviläisten alueen vieressä.

¹³Leeviläisten alue, joka on pap-pien alueen vieressä, on 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 leveä. Koko

pituus on 25 000 kyynärää ja leveys 10 000. ¹⁴He eivät saa myydä eivätkä vaihtaa siitä mitään, ettei maan paras osa joutuisi vieraiden käsiin, sillä se on pyhitetty Herralle.

¹⁵Muu alue, joka on 5 000 kyynärää leveä ja 20 000 pitkä, ei ole pyhä. Se on kaupungin asumuksia ja laidunmaata varten, ja kaupunki on sen keskellä. ¹⁶Nämä ovat kaupungin mitat: pohjoissivu 4 500 kyynärää, eteläsivu 4 500, itäsivu 4 500 ja länsisivu 4 500 kyynärää. ¹⁷Kaupungilla olkoon laidunmaata 250 kyynärää pohjoiseen päin, 250 etelään päin, 250 itään päin ja 250 länteen päin. ¹⁸Pyhän antimaan vierelle jää sekä itään että länteen alue, jonka leveys on 10 000 kyynärää. Näiden pyhän antimaan vierellä olevien alueiden sato käytettäköön kaupungin työmiesten ruuaksi, ¹⁹ja kaupungin työmiehet kaikista Israelin heimoista viljelköt sitä. ²⁰Koko antimaa on 25 000 kyynärää pitkä ja 25 000 leveä. Teidän on erotettava alueestanne neliönmuotoinen pyhä antimaa sekä kaupungin maaomaisuus.

²¹Muu maa kuuluu ruhtinaalle: molemmiin puolin pyhää antimaa ja kaupungin maaomaisuutta 25 000 kyynärää pyhän alueen sivusta itärajaan sekä 25 000 kyynärää länsirajaan asti, heimojen osuuksien rinnalla. Pyhä antimaa ja temppeli

ovat sen keskellä. ²² Juudan ja Benjaminin alueiden välissä oleva alue kuuluu ruhtinaalle lukuun ottamatta leeviläisten perintömaata ja kaupungin maata, jotka ovat ruhtinaalle tulevan maan keskellä.

²³ Muidenkin heimojen alueet ulottuvat idästä länteen asti. Benjaminille yksi osuus. ²⁴ Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen asti: Simeon, yksi osuus. ²⁵ Simeonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Isaskar, yksi osuus. ²⁶ Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen asti: Sebulon, yksi osuus. ²⁷ Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen asti: Gaad, yksi osuus. ²⁸ Gaadin alueen raja kulkee etelän puolella Taamarista Meribat-Kaadeksen vesiin, joenuomaan ja Suureenmereen. ²⁹ Tämä on se maa, joka teidän on jaettava arvalla perintöosiksi Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osuutensa, sanoo Herra, Herra.”

Jerusalemien portit ja sen uusi nimi

³⁰ ”Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoisella sivulla, jonka pituus on 4 500 kyynärää, ³¹ on niistä kolme: Ruubenin portti yksi, Juudan portti toinen ja Leevin portti kolmas. Kaupungin portit on nimetty Israelin heimojen mukaan. ³² Itäisivun pituus on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Joosefin portti yksi, Benjaminin portti toinen ja Daanin portti kolmas. ³³ Eteläisivun pituus on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Simeonin portti yksi, Isaskarin portti toinen ja Sebulonin portti kolmas. ³⁴ Länsisivun mitta on 4 500 kyynärää, ja portteja on kolme: Gaadin portti yksi, Asserin portti toinen ja Naftalin portti kolmas. ³⁵ Kaupungin ympärysmitta on 18 000 kyynärää.

Kaupungin nimi on tästä päivästä lähtien ’Herra on täällä’.”

DANIELIN KIRJA

DANIELIN HISTORIA, 1 – 6

Danielin kasvatus Baabelissa

1 ¹ Juudan kuninkaan Joojakimin kolmantena hallitusvuotena tuli Baabelin kuningas Nebukadnessar Jerusalemin edustalle ja piiritti sitä. ² Herra antoi hänen käsiinsä Juudan kuninkaan Joojakimin sekä osan Jumalan huoneen esineistä. Nebukadnessar vei esineet Sinearin maahan ja sijoitti ne jumalansa huoneen aarrekammioon.

³ Kuningas käski eunukkiensa päällikön Aspenaan valita israelilaisia poikia, jotka olivat kuninkaallisesta suvusta tai ylimysperheistä, ⁴ nuorukaisia, joissa ei ollut mitään vammaa ja jotka olivat ulkonäöltään kauniita, jotka kykenivät käsittämään kaikkea viisautta, olivat terävä-älyisiä ja nopeita oppimaan ja jotka olisivat kelpoisia palvelemaan kuninkaan hovissa. Heille tuli opettaa kaldealaisten kirjoitusta ja kieltä. ⁵ Kuningas määräsi annettavaksi heille jokapäiväiseksi ravinnoksi ruokaa kuninkaan pöydästä ja viiniä, jota hän itse joi. Heitä oli kasvatettava kolme vuotta, ja niiden kuluttua heidän tuli astua kuninkaan palvelukseen.

⁶ Heidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Miisael ja Asarja. ⁷ Eunukkien päällikkö antoi heille uudet nimet: Danielille hän antoi nimen Beeltesassar, Hananjalle Sadrak, Miisaelille Meesak ja Asarjalle Abednego.

⁸ Mutta Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä, jota kuninkas joi, ja anoi eunukkien päälliköltä, ettei hänen tarvitsisi saastuttaa itseään. ⁹ Jumala salli Danielin päästä eunukkien päällikön armoihin ja suosioon. ¹⁰ Eunukkien päällikkö sanoi kuitenkin Danielille: ”Minä pelkään herraani, kuningasta, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne. Jos hän huomaa teidän kasvonne kalpeammiksi kuin muiden ikäistenne nuorukaisten, niin te saatatte minun pääni vaaraan kuninkaan edessä.”

¹¹ Silloin Daniel sanoi valvojalle, jonka eunukkien päällikkö oli määrännyt pitämään huolta Danielista, Hananjasta, Miisaelista ja Asarjasta: ¹² ”Koettele palvelijoitasi kymmenen päivää. Annettakoon meille kasvisruokaa syödäksemme ja vettä juodaksemme. ¹³ Sitten tarkastettakoon sinun läsnäollessasi, miltä me näytämme

ja miltä näyttävät ne nuorukaiset, jotka syövät kuninkaan pöydän ruokaa. Tee sitten palvelijoillesi sen mukaan, mitä silloin havaitsit.”¹⁴ Valvoja suostui tähän ja pani heidät koetteelle kymmeneksi päiväksi.

¹⁵ Kymmenen päivän kuluttua he näyttivät kauniimmilta ja terveemmiltä kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan pöydän ruokaa.¹⁶ Niinpä valvoja jätti heiltä pois kuninkaan pöydän ruuan ja heidän juotavakseen määrätyn viinin ja antoi heille kasvisruokaa.¹⁷ Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi kyvyn käsittää kaikkia kirjoituksia ja kaikkea viisautta. Daniel ymmärsi myös kaikenlaiset näyt ja unet.

¹⁸ Kun sitten ne päivät olivat tulleet täyteen, joiden kuluttua kuningas oli käskenyt tuoda nuorukaiset esille, vei eunukkien päällikkö heidät Nebukadnessarin eteen.¹⁹ Keskustellessaan heidän kanssaan kuningas huomasi, ettei heidän joukossaan ollut ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista. Niin he pääsivät kuninkaan palvelukseen.

²⁰ Kaikissa viisautta ja ymmärrystä vaativissa asioissa, joita kuningas heiltä kyseli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja manaajat

koko hänen valtakunnassaan.²¹ Daniel oli hovissa kuningas Kooreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Nebukadnessarin uni suuresta kuvapatsaasta

2¹ Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, joista hänen mielensä tuli niin levottomaksi, ettei hän enää saanut unta.² Silloin kuningas käski kutsua tietäjät, manaajat, noidat ja kaldealaiset, jotta he ilmoittaisivat kuninkaalle hänen unensa. He tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen.³ Kuningas sanoi heille: ”Minä olen nähnyt unen, ja mieleni on levoton, kunnes saan tietää sen unen.”⁴ Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle aramean kielellä: ”Kuningas eläköön ikuisesti! Kerro uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.”⁵ Kuningas vastasi kaldealaisille: ”Tämä minun sanani on peruuttamaton: Ellette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi ja teidän taloistanne tehdään soraläjiä.⁶ Mutta jos ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suuren kunnian. Ilmoittakaa siis minulle uni ja sen selitys.”⁷ He vastasivat toistamiseen: ”Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me ilmoitamme sen selityksen.”

⁸ Kuningas vastasi: ”Minä huomaan selvästi, että te vain

koetatte voittaa aikaa, koska näette peruuttamattomaksi tämän minun sanani. ⁹ Ellette ilmoita minulle unta, teillä on edessänne vain tuo yksi tuomio. Te olette sopineet keskenänne, että puhutte minun edessäni valheellista ja kavalaa puhetta siinä toivossa, että aika muuttuu. Kertokaa siis minulle uni – silloin minä tiedän, että te osaatte ilmoittaa myös sen selityksen.”

¹⁰ Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: “Ei ole maan kamaralla ihmistä, joka kykenisi ilmoittamaan kuninkaan asian. Eikä yksikään suuri ja mahtava kuningas ole koskaan vaatinut tällaista asiaa keneltäkään tietäjältä, manaajalta tai kaldealaiselta. ¹¹ Asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään, joka voisi ilmoittaa sen kuninkaalle paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole ihmisten keskuudessa.”

¹² Tämän kuultuaan kuningas suuttui, julmistui kovin ja käski surmata kaikki Baabelin viisaat.

Daniel selittää unen

¹³ Kun käsky oli annettu, että viisaat joutuvat tapettaviksi, myös Danielia ja hänen tovereitaan etsittiin tapettaviksi. ¹⁴ Silloin Daniel puhui neuvokkaasti ja taitavasti Arjokille, kuninkaan henkivartijoiden päällikölle, joka oli lähtenyt tappamaan Baabelin viisaita. ¹⁵ Hän sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: “Miksi

kuningas on antanut niin ankan kaskyn?” Silloin Arjok kertoi asian Danielille. ¹⁶ Niin Daniel menisälle palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan hänelle aikaa, jotta hän voisi ilmoittaa kuninkaalle selityksen. ¹⁷ Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle ¹⁸ ja kehotti heitä rukoilemaan armoa taivaan Jumalalta tämän salatun asian vuoksi, etteivät Daniel ja hänen toverinsa joutuisi surmattaviksi muiden Baabelin viisaiden kanssa.

¹⁹ Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllisessä näyssä. Niin Daniel ylisti taivaan Jumalaa ²⁰ näin sanoen:

“Olkoon Jumalan nimi ylistetty ikuisuudesta ikisuuteen, sillä hänen on viisaus ja voima.

²¹ Hän muuttaa ajat ja määrähetket,

hän syöksee kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille ymmärryksen.

²² Hän paljastaa syvät ja salatut asiat,

hän tietää, mitä on pimeydessä, ja valkeus asuu hänen luonaan.

²³ Sinua, minun isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän siitä, että olet antanut minulle viisauden ja voiman

ja että nyt ilmoitit minulle sen,
mitä me sinulta rukoilimme,
ja annoit meidän tietää
kuninkaan asian.”

²⁴ Niin ollen Daniel meni Arjokin luo, jonka kuningas oli määrännyt surmaamaan Baabelin viisaat. Daniel meni ja sanoi Arjokille näin: ”Älä surmaa Baabelin viisaita, vaan vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen.” ²⁵ Silloin Arjok vei kiireesti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: ”Minä olen löytänyt Juudan pakkosiirtolaisten joukosta miehen, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen”. ²⁶ Kuningas kysyi Danielilta, jonka nimenä oli Beeltesassar: ”Pystytkö sinä ilmoittamaan minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?” ²⁷ Daniel vastasi kuninkaalle: ”Salaisuutta, jonka kuningas tahtoo tietää, eivät viisaat, manaajat, tietäjät eivätkä tähtienselittäjät kykene ilmoittamaan kuninkaalle. ²⁸ Mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet ja ilmoittaa kuningas Nebukadnessarille, mitä tapahtuu aikojen lopussa. Tämä on sinun unesi ja pääsi näky, jonka näit vuoteessasi.

²⁹ Kun sinä, kuningas, olit vuoteessasi, mieleesi nousi ajatus, mitä tämän jälkeen tapahtuu. Hän, joka paljastaa salaisuudet,

ilmoitti sinulle, mitä tapahtuu tulevaisuudessa. ³⁰ Tämä salaisuus on paljastettu minulle, ei oman viisauteni voimasta, ikään kuin minulla olisi sitä sen enempää kuin kenelläkään muulla ihmisellä, vaan siitä syystä, että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä ymmärtäisit sydämesi ajatukset.

³¹ Sinä katselit unessasi, kuningas, ja näit ison kuvapatsaan. Tuo kuvapatsas oli suuri ja sen kirkkaus suunnaton. Se seisoi sinun edessäsi, ja se oli pelottavan näköinen. ³² Patsaan pää oli puhdasta kultaa, rinta ja käsivarret hopeaa, vatsa ja lanteet vaskea. ³³ Sen sääret olivat rautaa, jalkaterät osaksi rautaa, osaksi savea. ³⁴ Sitä katsellessasi irtautui kivilohkare – ei ihmiskäden voimasta – ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. ³⁵ Silloin murskaantuivat yhdellä kertaa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja niille kävi kuin akanoille kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli murskannut kuvapatsaan, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan. ³⁶ Tämä oli se uni, ja nyt sanomme kuninkaalle sen selityksen.

³⁷ Sinä, kuningas, olet kuninkaiden kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut valtakunnan, vallan, voiman ja kunnian. ³⁸ Sinun valtaasi hän on

antanut ihmiset, missä ikinä heitä asuukin, kedon eläimet ja taivaan linnut. Hän on asettanut sinut kaikkien niiden valtiaaksi – sinä olet se kultainen pää. ³⁹ Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, joka on vähäisempi kuin sinun, ja sitten kolmas valtakunta, joka on vaskea ja joka hallitsee koko maata. ⁴⁰ Vielä tulee neljäs valtakunta, luja kuin rauta. Niin kuin rauta musertaa ja särkee kaiken, niin kuin rauta murskaa, niin sekin musertaa ja murskaa nuo kaikki muut. ⁴¹ Se, että näit jalkaterien ja varpaiden olevan osaksi savenvalajan savea ja osaksi rautaa, merkitsee, että se on jakautunut valtakunta. Kuitenkin siinä on raudan lujutta, niin kuin sinä näit rautaa ruukkusaven seassa. ⁴² Se, että jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, merkitsee, että se valtakunta on osittain luja ja osittain hauras. ⁴³ Ja se, että näit ruukkusaven seassa rautaa, merkitsee, että vaikka ne sekaantuvat toisiinsa ihmissiemenellä, ne eivät liity lujasti toisiinsa, niin kuin ei rautakaan sekaannu saveen.

⁴⁴ Mutta noiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala pystyttää valtakunnan, joka on ikuisesti kukistumaton, eikä sitä valtakuntaa luovuteta millekään muulle kansalle. Se murskaa kaikki nuo muut valtakunnat ja tekee niistä lopun, mutta se itse pysyy ikuisesti, ⁴⁵ niin

kuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta – ei ihmiskäden voimasta – ja murskasi raudan, vasken, savea, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen tapahtuu. Tämä uni on tosi ja sen selitys luotettava.”

Daniel palkitaan

⁴⁶ Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, osoitti kunnioitusta Danielille ja käski uhrata hänelle ruokauhria ja suitsutusta. ⁴⁷ Kuningas tunnusti Danielille: ”Totta on, että teidän Jumalanne on jumalien Jumala ja kuningasten Herra, salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”

⁴⁸ Sitten kuningas ylensi Danielin korkeaan arvoon, antoi hänelle paljon kallisarvoisia lahjoja ja koko Baabelin maakunnan hallittavaksi ja asetti hänet kaikkien Baabelin viisaiden ylimmäksi päämieheksi. ⁴⁹ Danielin pyynnöstä kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednagon hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa, mutta Daniel itse pysyi kuninkaan hovissa.

Nebukadnessarin kultainen kuvapatsas

3 ¹ Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duuran tasangolle Baabelin maakuntaan. ² Sitten

kuningas Nebukadnessar lähetti kutsumaan koolle satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet, että he tulisivat kuningas Nebukadnessar oli pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisjuhlaan. ³ Silloin kokoontuivat satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, aarteistonhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki muut maakuntien virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän kuvapatsaan vihkiäisiin. He asettuivat sen kuvapatsaan eteen, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt.

⁴ Kuuluttaja huusi kovalla äänellä: "Teille, kansat, kansakunnat ja kielet, julistetaan: ⁵ Heti kun te kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytykää maahan ja kumartakaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. ⁶ Se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin." ⁷ Sen vuoksi siinä silmänräpäyksessä, kun kaikki kansanjoukot kuulivat torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, heittäytyivät ihmiset kaikista kansoista, kansakunnista ja

kielistä maahan ja kumarsivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

Danielin kolme toveria tulisessa pätsissä

⁸ Siinä samassa astui kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia. ⁹ He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Kuningas eläköön ikuisesti! ¹⁰ Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, on heittäydyttävä maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta, ¹¹ ja että se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään tuliseen pätsiin. ¹² Täällä on juutalaisia miehiä, jotka sinä olet asettanut hoitamaan Baabelin maakunnan hallintoa: Sadrak, Meesak ja Abednego. Nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."

¹³ Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, ¹⁴ Nebukadnessar sanoi heille: "Aivanko tarkoituksella te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumalani ettekä kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen

pystyttänyt? ¹⁵ Jos te nyt siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, psalterionin, säkkipillin ja kaikkien muiden soittimien äänen, olette valmiit heittäytymään maahan ja kumartamaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, teidät heitetään heti paikalla tuliseen pätsiin. Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun käsistäni?”

¹⁶ Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat kuninkaalle: “Nebukadnessar! Ei ole meidän tarpeellista vastata sinulle tähän sanaakaan. ¹⁷ Jos käy niin kuin sanoit, voi meidän Jumalamme, jota me palvelemme, pelastaa meidät tulisesta pätsistä. Ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. ¹⁸ Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tulkoon sinulle tietäväksi, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.”

¹⁹ Silloin Nebukadnessar tuli täyteen vihaa Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan, ja hänen kasvojensa muoto muuttui. Hän antoi käskyn, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti, ²⁰ ja että hänen sotajoukkonsa vahvimpien miesten piti sitoa Sadrak, Meesak ja Abednego ja heittää heidät

tuliseen pätsiin. ²¹ Niin heidät sidottiin takkeineen, housuineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. ²² Koska nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi oli kuumennettu perin kuumaksi, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. ²³ Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin.

²⁴ Samassa kuningas Nebukadnessar hämmästyi, nousi kiireesti seisomaan ja sanoi neuvonantajilleen: “Emmekö me heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?” He vastasivat kuninkaalle: “Aivan varmasti, kuningas!” ²⁵ Kuningas sanoi: “Mutta kun minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulella, eivätkä he ole vahingoittuneet. Se neljäs on näöltään kuin jumalan poika.”

²⁶ Sitten Nebukadnessar lähestyi tulisen pätsin oviaukkoa ja huusi: “Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne!” Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat ulos tulesta. ²⁷ Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut tehdä mitään näiden miesten ruumiille. Heidän hiuksensa ja partansa eivät olleet kärventyneet eivätkä heidän

vaatteensa vioittuneet, eikä heissä tuntunut tulen käryäkään.

*Nebukadnessar tunnustaa
Jumalan valtasuuruuden*

²⁸ Silloin Nebukadnessar puhkesi puhumaan: ”Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka turvasivat häneen. He torjuivat kuninkaan käskyn ja antoivat ennemmin ruumiinsa alttiiksi kuin palvelivat ja kumarsivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. ²⁹ Minä annan tämän käskyn: Jokainen – olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa – joka puhuu kevytmielisesti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talostaan tehtäköön soraläjä. Näin siksi, että ei ole muuta jumalaa, joka voi pelastaa niin kuin tämä.” ³⁰ Sitten kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon entistä suurempaan valtaan Baabelin maakunnassa.

Nebukadnessarin julistus kansoille

³¹ ”Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat kaiken maan päällä: suuri olkoon teidän rauhanne!

³² Olen nähnyt hyväksi ilmoittaa ne tunnusteot ja ihmeet, jotka korkein Jumala on minun nähteni tehnyt.

³³ Kuinka suuret ovatkaan hänen tunnustekonsa

ja kuinka voimalliset hänen ihmeensä!

Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta ja hänen valtansa pysyy sukupolvesta sukupolveen.”

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

4 ¹ ”Minä Nebukadnessar elin huolettomana hovissani ja elinvoimaisena palatsissani.

² Minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Unikuvat, joita minulla oli vuoteessani, minun pääni näyt, pelästyttivät minut. ³ Niin minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Baabelin viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. ⁴ Silloin tulivat tietäjät, manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet ilmoittaa minulle sen selitystä.

⁵ Mutta viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beeltesassar minun jumalani nimen mukaisesti ja jossa on pyhien jumalien henki. Hänelle minä kerroin unen:

⁶ ”Beeltesassar, sinä tietäjien päämies! Minä tiedän, että sinussa on pyhien jumalien henki eikä mikään salaisuus ole sinulle selittämätön. Nämä ovat uninäkyni, jotka näin, kerro sinä niiden selitys. ⁷ Nämä olivat pääni näyt, jotka vuoteessani näin:

Katso, keskellä maata oli puu,
ja se oli hyvin korkea.

⁸ Puu kasvoi ja vahvistui,
sen latva ulottui taivaaseen
ja se näkyi kaikkialle maan
ääriin asti.

⁹ Sen lehvät olivat kauniit ja
hedelmät runsaat,
siinä oli ravintoa kaikille.
Sen alta etsivät varjoa
kedon eläimet,
ja sen oksilla pesivät taivaan
linnut.

Kaikki liha sai siitä ravintonsa.

¹⁰ Minä näin pääni näyissä,
joita minulla oli vuoteessani:
katso, pyhä valvojaenkeli laskeutui
alas taivaasta.

¹¹ Hän huusi voimakkaalla äänellä:
hakatkaa puu poikki ja karsikaa
sen oksat,

riipikää sen lehvät ja heitelkää
hajalle sen hedelmät.

Paetkoot eläimet sen alta ja
linnut sen oksilta.

¹² Mutta sen kanto juurineen
jättäkää maahan,
rauta- ja vaskikahleissa kedon
ruohikkoon.

Taivaan kasteesta hän kastukoon,
ja eläinten kanssa hän saakoon
osansa maan ruohosta.

¹³ Hänen sydämensä muutetaan,
niin ettei se enää ole ihmisen
sydän,
ja hänelle annetaan eläimen
sydän.

Näin vierähtäköön häneltä
seitsemän aikaa.

¹⁴ Tämä on säädetty
valvojaenkeliä päätöksellä,
ja näin ovat tästä asiasta pyhät
enkelit sanoneet,
jotta elävät tietäisivät,
että Korkein hallitsee ihmisten
valtakuntaa
ja antaa sen kenelle tahtoo –
hän voi nostaa valtaan vaikka
ihmisistä halvimman.’

¹⁵ Tämän unen minä, kuningas
Nebukadnessar, olen nähnyt. Ja
sinä, Beeltesassar, kerro sen se-
litys, siksi että yksikään valtakuntani
viisaista ei pysty ilmoittamaan mi-
nulle sen selitystä. Mutta sinä
pystyt, sillä sinussa on pyhien juma-
lien henki.”

Daniel selittää unen

¹⁶ Silloin Daniel, jonka nimenä
oli Beeltesassar, hämmentyi
hetkeksi, ja hänen ajatuksensa
pelästyttivät häntä. Kuningas
sanoi: “Beeltesassar, älköön uni
ja sen selitys pelästyttäkö sinua.”
Beeltesassar vastasi: “Herrani,
koskekoon uni vihollisiasi ja
sen selitys vastustajiasi. ¹⁷ Puu,
jonka sinä näit ja joka kasvoi ja
vahvistui, niin että sen latva ulottui
taivaaseen ja se näkyi kaikkialle
maan päällä, ¹⁸ jonka lehvät olivat
kauniit ja hedelmät runsaat ja jossa
oli ravintoa kaikille, jonka alla
asustivat kedon eläimet ja jonka

oksilla majailivat taivaan linnut,¹⁹ se puu olet sinä, kuningas! Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kasvanut ja ulottuu taivaaseen asti ja sinun valtasi maan ääriin.

²⁰ Se että kuningas näki pyhän valvojaenkelin laskeutuvan alas taivaasta ja sanovan: 'Hakatkaa puu poikki ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen kanto juurineen maahan, rauta- ja vaskikahleissa kedon ruohikkoon, taivaan kasteesta hän kastukoon, ja yhdessä kedon eläinten kanssa olkoon hänen osansa, kunnes häneltä on vierähtänyt seitsemän aikaa',²¹ sen selitys, kuningas, ja Korkeimman päätös, joka koskee herraani, kuningasta, on tämä:²² Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten parissa on asuinpaikkasi oleva. Sinä joudut syömään ruohoa niin kuin härät, ja sinä kastut taivaan kasteesta. Niin sinulta vierähtää seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo.

²³ Se, että puun kanto juurineen käskettiin jättää maahan, tarkoittaa, että sinun valtakuntasi säilytetään sinua varten, ja sinä saat sen, niin pian kuin olet oppinut tietämään, että valta on taivaan.²⁴ Sen vuoksi, kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluisa: karkoita synnit itsesi tekemällä hyvää ja pahat tekosi

armahtamalla köyhiä. Ehkäpä silloin hyvinvointisi jatkuu."

Uni käy toteen

²⁵ Kaikki tämä kohtasi kuningas Nebukadnessaria.²⁶ Kaksitoista kuukautta myöhemmin, kun kuningas oli kävelemässä kuninkaallisen palatsinsa katolla Baabelissa,²⁷ hän puhkesi puhumaan: "Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinsijaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!"²⁸ Sana oli vielä kuninkaan suussa, kun taivaasta kuului ääni: "Sinulle, kuningas Nebukadnessar, julistetaan: Sinun valtakuntasi on otettu sinulta pois.²⁹ Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten parissa on sinun asuinpaikkasi oleva. Sinä joudut syömään ruohoa niin kuin härät. Niin sinulta vierähtää seitsemän aikaa, kunnes tulet tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntaa ja antaa sen, kenelle hän tahtoo."³⁰ Sillä hetkellä tuo sanoma toteutui Nebukadnessarille. Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta, hän söi ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta. Lopulta hänen hiuksensa olivat kasvaneet sellaisiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä kuin lintujen kynnet.

³¹ "Mutta sen ajan kuluttua minä, Nebukadnessar, nostin silmäni taivasta kohti, ja minun ymmärrykseni

palasi. Minä kiitin Korkeinta, minä ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti:

‘Hänen valtansa on iankaikkinen valta

ja hänen valtakuntansa pysyy sukupolvesta sukupolveen.

³² Kaikki maan asukkaat ovat tyhjän veroiset.

Tahtonsa mukaan hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille,

eikä ole ketään, joka pidättäisi hänen kättään

ja sanoisi hänelle: Mitä sinä teet?’

³³ Siihen aikaan palasi minun ymmärryksen, ja palasi myös valtasuuruuteni ja loistoni valtakuntani kunniaksi. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minut, minun kuninkuuteni palautettiin ennalleen, ja valtani lisääntyi entisestään.

³⁴ Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen työnsä ovat totuudenmukaiset ja hänen tiensä oikeudenmukaiset. Hän pysyy nöyryyttämään ne, jotka vaeltavat ylpeydessä.”

Beelsassarin pidot

5 ¹ Kuningas Beelsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. ² Viinin humalluttamana Beelsassar käski tuoda ne kulta- ja hopea-astiat,

jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. ³ Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu Jerusalemin temppelistä, Jumalan huoneesta, ja kuningas ja hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa joivat niistä. ⁴ He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

Seinälle ilmestyy kirjoitus

⁵ Yhtäkkiä tulivat näkyviin ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle vastapäätä lampunjalkaa. Kuningas näki käden, joka kirjoitti. ⁶ Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. ⁷ Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda manaajat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Kuningas julisti Baabelin viisaille: “Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa.”

⁸ Silloin kaikki kuninkaan viisaat tulivat paikalle, mutta he eivät

pystyneet lukemaan kirjoitusta eivätkä ilmoittamaan kuninkaalle sen selitystä.⁹ Nyt kuningas Beelsassar pelästyí pahanpäiväisesti, ja hänen kasvonsa kalpenivat entisestään. Myös hänen ylimyksensä tyrmistyivät.¹⁰ Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen vuoksi pitosaliin. Kuninkaan äiti sanoi: "Eläköön kuningas ikuisesti! Älkööt ajatuksesi pelästyttäkö sinua, älkööt-kä kasvosi kalvetko."¹¹ Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla isäsi päivinä havaittiin olevan valaistuneisuus ja ymmärrys sekä sellainen viisaus kuin on jumalilla. Isäsi, kuningas Nebukadnessar, asetti hänet tietäjien, manaajien, kaldealaisten ja tähtienselittäjien päämieheksi. Näin teki sinun isäsi, kuningas,¹² sen vuoksi, että hänessä – Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Beeltesassar – oli havaittu olevan erityinen henki, ymmärrys ja taito selittää unia, tulkita arvoituksia ja ratkaista ongelmia. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen."

Daniel selittää kirjoituksen

¹³ Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas kysyi Danielilta: "Sinäkö olet Daniel, niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, jotka kuningas, minun isäni, toi tänne Juudasta?"

¹⁴ Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valaistuneisuus, ymmärrys ja erinomainen viisaus.¹⁵ Minun eteeni on nyt tuotu viisaat ja manaajat, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja antaisivat tiedokseni sen selityksen, mutta he eivät ole pystyneet ilmoittamaan mitään selitystä koko asialle.¹⁶ Minä olen kuullut, että sinä pystyt selittämään unia ja ratkaisemaan ongelmia. Jos nyt pystyt lukemaan kirjoituksen ja antamaan tiedokseni sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, kultakäädyt pannaan kaulaasi, ja sinusta tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa."

¹⁷ Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Lahjasi pidä itse, ja palkintosi anna toisille. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja annan hänelle tiedoksi sen selityksen."¹⁸ Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, mahtavuuden, kunian ja valtasuuruuden.¹⁹ Ja sen mahtavuuden vuoksi, jonka Jumala oli hänelle antanut, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet vapisivat ja pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi kenet tahtoi ja jätti henkiin kenet tahtoi, hän ylensi kenet tahtoi ja alensi kenet tahtoi.²⁰ Mutta kun hänen sydämensä ylpistyi ja hänen henkensä vahvistui ylimieliseksi, hänet syöstiin

kuninkaalliselta valtaistuimeltaan, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. ²¹Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hänen asuinpaikkansa oli villiaasien parissa, hän joutui syömään ruohoa niin kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi, kenet tahtoo.

²²Mutta sinä, hänen poikansa Beelsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän, ²³vaan sinä olet noussut taivaan Herraa vastaan. Hänen huoneensa astiat on tuotu eteesi. Sinä ja sinun ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia ja rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä tiedä mitään. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut. ²⁴Sen vuoksi on tuo käsi lähetetty hänen luotaan ja tuo kirjoitus kirjoitettu.

²⁵Kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu, on tämä: 'Mene, mene, tekel, ufarsin.' ²⁶Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi päivien luvun ja tehnyt siitä lopun. ²⁷Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja

kevyeksi havaittu. ²⁸Ufarsin: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille."

²⁹Silloin Beelsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan, hänen kaulaansa oli pantava kultakäädyt ja oli kuulutettava, että hänestä tulee kolmanneksi mahtavin mies valtakunnassa. ³⁰Samana yönä tapettiin Beelsassar, kaldealaisten kuningas.

Salaliitto Danielia vastaan

6 ¹Meedialainen Daarejaves sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin 62 vuoden ikäinen.

²Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntansa hallintoon 120 satraappia, jotta heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. ³Heidän yläpuolellaan oli kolme valvojaa, joista Daniel oli yksi. Näille oli satraappien tehtävä toimistaan selvitys, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. ⁴Mutta Daniel osoittautui etevämmäksi kuin muut valvojat ja satraapit, sillä hänessä oli erityinen henki. Kuningas aikoikin asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

⁵Silloin toiset valvojat ja satraapit etsivät Danielia vastaan tekosyytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään tekosyytä eikä kavaluutta, sillä Daniel oli luotettava eikä hänestä löytynyt mitään laiminlyöntiä eikä kavaluutta. ⁶Silloin nuo miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa

Danielissa mitään syytä – ellemme löydä sitä hänen Jumalansa laista.”⁷ Sen jälkeen nämä valvojat ja satraapit riensivät joukolla kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas Daarejaves eläköön ikuisesti!”⁸ Kaikki kuninkaalliset valvojat, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat neuvotelleet keskenään, että olisi annettava kuninkaallinen asetus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä 30 päivän kuluessa rukoilee mitä tahansa yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön leijonien luolaan.

⁹ Nyt, kuningas! Säää kielto ja kirjoita määräys, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa.”

¹⁰ Niinpä kuningas Daarejaves kirjoitti määräyksen ja kiellon.

¹¹ Heti kun Daniel sai tietää, että määräys oli kirjoitettu, hän meni taloonsa, jonka kattohuoneen ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin. Kolmena hetkenä päivässä hän polvistui, ja polvillaan hän rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niin kuin hänellä oli ennenkin ollut tapana tehdä.¹² Silloin nuo miehet ryntäsivät joukolla sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja anomasta armoa Jumalansa edessä.¹³ Sitten he menivät kiireesti kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaallisesta kiellosta: ”Etkö

ole kirjoittanut kiellon, että kuka ikinä 30 päivän kuluessa rukoulee mitä tahansa yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön leijonien luolaan?” Kuningas vastasi: ”Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan.”¹⁴ Silloin he sanoivat kuninkaalle: ”Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei välitä sinun käskystäsi, kuningas, eikä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän rukoilee rukouksensa.”

Daniel leijonien luolassa

¹⁵ Kun kuningas kuuli tämän, asia tuntui hänestä hyvin pahalta, ja hän alkoi miettiä, miten voisi pelastaa Danielin. Auringon laskuun asti hän vaivasi itseään löytääkseen keinon vapauttaa hänet.¹⁶ Silloin ne miehet riensivät joukolla kuninkaan luo ja sanoivat kuninkaalle: ”Tiedä, kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai säädöstä ei saa muuttaa.”¹⁷ Niin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut.”¹⁸ Luolan suulle tuotiin kivi. Kuningas sinetöi sen omalla ja ylimystensä sineteillä, ettei mikään voisi muuttaa Danielin kohtaloa.

¹⁹ Sen jälkeen kuningas meni palatsiinsa. Hän vietti yönsä paaston eikä sallinut tuoda eteensä mitään huvituksia, ja uni pakeni hänen silmistään. ²⁰ Aamun sarastessa, heti kun oli valoisaa, kuningas nousi ja meni kiireesti leijonien luolalle. ²¹ Lähestyessään luolaa hän huusi Danielia murheellisella äänellä. Kuningas puhkesi puhumaan Danielille: ”Daniel, elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut leijonilta?” ²² Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: ”Kuningas eläköön ikuisesti! ²³ Minun Jumalani lähetti enkelinsä ja sulki leijonien kidat, eivätkä ne vahingoittaneet minua, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessään, enkä minä ole tehnyt mitään väärää sinuakaan vastaan, kuningas.” ²⁴ Silloin kuningas ilahtui kovasti ja käski vetää Danielin ylös luolasta. Kun Daniel oli vedetty ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa. ²⁵ Kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen leijonien luolaan. He eivät olleet vielä ehtineet luolan pohjalle, kun leijonat jo hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

²⁶ Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: ”Suuri olkoon teidän rauhanne! ²⁷ Minä olen antanut käskyn, että valtakuntani koko valtapiirissä vavisten pelättäköön Danielin Jumalaa.

Sillä hän on elävä Jumala ja pysyy ikuisesti.
Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen valtansa koskaan lopu. ²⁸ Hän pelastaa ja vapauttaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”

²⁹ Ja tämä Daniel menestyi Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

DANIELIN NÄYT, 7 – 12

Näky neljästä pedosta ja Ihmisen Pojasta

7 ¹ Beelsassarin, Baabelin kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki unen, päänsä näyn, vuoteessaan. Sitten hän kirjoitti unen pääkohdat muistiin. ² Näin Daniel sanoi: Minä näin yöllä näyssäni, ja katso, taivaan neljä tuulta kuohuttivat suurta merta. ³ Merestä nousi neljä suurta petoa, kaikki erilaisia.

⁴ Ensimmäinen oli kuin leijona, mutta sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani siltä reväistiin siivet, ja se nostettiin maasta pystyyn ja pantiin seisomaan kahdelle jalalle niin kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

⁵ Ja katso, oli toinen peto, karhun näköinen. Se nostettiin toiselle kyljelleen, ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta hampaiden välissä. Sille sanottiin: "Nouse ja syö paljon lihaa."

⁶ Tämän jälkeen näin kolmannen pedon, kuin pantterin, ja sen selässä oli neljä linnunsiipeä. Sillä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

⁷ Sen jälkeen näin yöllisessä näyssäni neljännen pedon, pelottavan, hirmuisen ja tavattoman voimakkaan. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea. ⁸ Tarkkaillessani sarvia huomasin, että niiden väliin puhkesi vielä pieni sarvi, ja kolme edellisistä sarvista repäistiin pois sen tieltä. Ja katso, sillä sarvella oli silmät kuin ihmisen silmät, ja suu, joka puhui suuria sanoja.

⁹ Minun sitä katsellessani valtaistuimet asetettiin paikoilleen, ja Ikaikainen istuutui.

Hänen vaatteensa olivat valkeat
kuin lumi
ja hänen päänsä hiukset kuin
puhdas villa.
Hänen valtaistuimensa oli
tulen liekkejä,
ja sen pyörät olivat palavaa tulta.
¹⁰ Tulivirta vyöryi,
se lähti hänen luotaan.
Tuhannen tuhatta palveli häntä,
ja kymmenen tuhatta kertaa
kymmenen tuhatta
seisoi hänen edessään.
Oikeus istui tuomiolle,
ja kirjat avattiin.

¹¹ Minä katselin edelleen ja näin, kuinka peto tapettiin niiden suurien sanojen takia, joita sarvi puhui. Sen ruumis tuhottiin ja heitettiin tuleen palamaan. ¹² Muiltakin pedoilta otettiin valta pois, mutta niiden sallittiin elää määrättyyn aikaan ja hetkeen asti.

¹³ Minä näin yöllisessä näyssä, ja katso, taivaan pilvissä tuli Ihmisen Pojan kaltainen. Hän saapui Ikaikaisen luo, ja hänet saatettiin Ikaikaisen eteen.

¹⁴ Hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, ja kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelivat häntä.

Hänen valtansa on iankaikkinen
valta,
jolla ei ole loppua,
ja hänen valtakuntansa on
valtakunta,
joka ei häviä.

Näky selitetään

¹⁵ Minä, Daniel, tunsin henkeni tu-
levan levottomaksi tämän vuoksi, ja
minun näkemäni näyt pelästyttivät
minut. ¹⁶ Minä lähestyin yhtä siellä
seisovista ja pyysin häneltä varmaa
tietoa kaikista näistä asioista. Hän
vastasi minulle ja ilmoitti minulle nii-
den selityksen:

¹⁷ "Nuo suuret pedot, joita
on neljä,
ovat neljä kuningasta, jotka
nousevat maasta.

¹⁸ Mutta Korkeimman pyhät
saavat valtakunnan
ja omistavat valtakunnan
ikuisesti –
iankaikkisesta iankaikkiseen."

¹⁹ Sen jälkeen minä tahdoin saada
varman tiedon neljännestä pedosta,
joka oli erilainen kuin kaikki muut,
hyvin pelottava, ja jolla oli rautaiset
hampaat ja vaskiset kynnet ja joka
söi ja murskasi ja tallasi tähteet
jalkoihinsa. ²⁰ Halusin tietää myös
pedon pään kymmenestä sarvesta
sekä siitä sarvesta, joka puhkesi esiin

ja jonka tieltä kolme sarvea pu-
tosi. Sillä sarvella oli silmät ja suu-
ria sanoja puhuva suu ja se näytti
suuremmalta kuin ne muut. ²¹ Minä
näin sen sarven sotivan pyhiä vas-
taan ja voittavan heidät, ²² siihen
asti kunnes Ikaikainen tuli ja oi-
keus annettiin Korkeimman pyhille.
Määrähetki joutui ja pyhät saivat
omakseen valtakunnan.

²³ Hän vastasi näin:

"Neljäs peto on neljäs valtakunta,
joka syntyy maan päälle,
erilainen kuin kaikki muut
valtakunnat.

Se syö koko maan,
tallaa ja murskaa sen.

²⁴ Ne kymmenen sarvea
ovat kymmenen kuningasta,
jotka nousevat siitä valtakunnasta.
Heidän jälkeensä nousee
vielä yksi,

ja hän on erilainen kuin edelliset.
Hän kukistaa kolme kuningasta.

²⁵ Hän puhuu sanoja Korkeinta
vastaan

ja tuhoaa Korkeimman pyhiä.

Hän pyrkii muuttamaan

ajat ja lain,
ja ne annetaan hänen käteensä
ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja
puoleksi ajaksi.

²⁶ Sitten oikeus istuu tuomiolle,
ja hänen valtansa otetaan pois
ja hävitetään ja tuhotaan
lopullisesti.

²⁷ Kuninkuus ja valta

ja valtakuntien mahti kaiken
taivaan alla
annetaan Korkeimman pyhien
kansalle.

Hänen valtakuntansa on
iankaikkinen valtakunta,
ja kaikki vallat palvelevat ja
tottelevat häntä.”

²⁸ Tähän päättyy kertomus. Minua, Danielia, ajatukseni pelottivat suuresti, ja minun kasvoni kalpenivat, mutta minä kätkin asian sydämeeni.

Näky pässistä ja pukista

8 ¹ Kuningas Beelsassarin kolmantena hallitusvuotena minä, Daniel, näin näyn, sen näyn lisäksi, jonka olin aikaisemmin nähnyt. ² Katsellessani näkyäni minä olin Suusanin linnassa, Eelamin maakunnassa. Näyssä huomasin kuitenkin olevani Uulaijoen rannalla.

³ Kun kohotin katseeni, minä näin, että joen rannalla seisoi pässi, jolla oli kaksi sarvea. Sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi; ja korkeampi kohosi esiin myöhemmin. ⁴ Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Yksikään eläin ei kestänyt sen edessä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi, ja tuli yhä mahtavammaksi.

⁵ Jatkoin tarkkailemista ja huomasin, että lännen suunnalta tuli

vuohipukki, joka kulki koko maan yli koskettamatta maata. Pukilla oli keskellä otsaa muhkea sarvi. ⁶ Se tuli sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja ryntäsi sen kimppuun vihansa vimmassa. ⁷ Minä näin, kuinka se pässin luo tultuaan kävi kiukuissaan sen kimppuun ja murskasi sen molemmat sarvet. Pässillä ei ollut voimaa kestää pukin edessä, vaan pukki heitti sen maahan ja tallasi sitä. Eikä ollut ketään, joka olisi voinut pelastaa pässin pukin vallasta. ⁸ Vuohipukista tuli hyvin mahtava, mutta kun se oli mahtavimmillaan, sen suuri sarvi särkyi. Tilalle kasvoi neljä muhkeaa sarvea, taivaan neljää tuulta kohti.

⁹ Yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, aluksi vähäinen, mutta se kasvoi suuresti etelään, itään ja lhanaan maahan päin. ¹⁰ Se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. ¹¹ Se ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja häneltä otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. ¹² Jokapäiväisen uhrin lisäksi myös sotajoukko annettiin rikollisesti sen valtaan. Se sarvi heitti totuuden maahan, ja se menestyi siinä, mitä se teki.

¹³ Sitten minä kuulin yhden pyhän enkelin puhuvan, ja toinen

pyhä enkeli kysyi siltä, joka puhui: "Kuinka pitkää aikaa tarkoittaa näky jokapäiväisestä uhrista ja kauhistavasta rikoksesta, siitä, että pyhäkkö ja sotajoukko luovutetaan tallattavaksi?" ¹⁴ Hän sanoi minulle: "Kahtatuhatta kolmeasataa iltaa ja aamua. Sitten pyhäkkö asetetaan oikeaan asemaansa".

Näky selitetään

¹⁵ Kun minä, Daniel, olin nähnyt tämän näyn ja yritin ymmärtää sitä, niin yhtäkkiä edessäni seisoivat miehen kaltainen olento. ¹⁶ Ja minä kuulin ihmisen äänen Uulain keskeltä, ja se huusi ja sanoi: "Gabriel, selitä näky tälle miehelle!" ¹⁷ Silloin hän tuli aivan lähelle sitä paikkaa, jossa seisoin. Hänen tullessaan minut valtasi pelko, ja minä heittäydin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, sinun tulee ymmärtää, että näky koskee lopun aikaa." ¹⁸ Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Mutta hän tarttui minuun ja nosti minut seisomaan.

¹⁹ Sitten hän sanoi: "Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä tapahtuu vihan ajan lopussa, sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa." ²⁰ Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita. ²¹ Vuohipukki on Jaavanin kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. ²² Särkynyt sarvi ja sen tilalle nousseet neljä sarvea

tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä valtakuntaa, ei kuitenkaan niin voimakasta kuin hän.

²³ Kun niiden valta on loppuillaan ja luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee röyhkeäkasvoinen kuningas,

joka taitava juonittelemaan.

²⁴ Valtava on hänen voimansa, vaikka se ei ole hänen omasta voimastaan,

ja ihmeen paljon hän saa aikaan hävitystä.

Hän menestyy siinä mitä tekee, hän tuhoaa mahtavia ja pyhien kansaa.

²⁵ Hänen oveluutensa tähden onnistuu petos hänen kädessään.

Hän suunnittelee suuria sydämessään,

ja keskellä rauhaa hän tuhoaa monet.

Ruhtinaiden Ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan.

²⁶ Sinulle annettu näky illoista ja aamuista on tosi.

Mutta sinun on lukittava näky, sillä se koskee kaukaista aikaa."

²⁷ Minä, Daniel, olin uupunut ja sairastin jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja aloitin jälleen työn kuninkaan palveluksessa. Minä olin hämmästyksissäni näyn vuoksi enkä ymmärtänyt sitä.

Danielin rukous Jerusalemin puolesta

9¹ Meedialaista sukua olevan Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena – hänestä oli tullut kaldealaisten valtakunnan kuningas – ² hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, huomasin kirjoituksesta vuosien luvun, josta profeetta Jeremialle oli tullut Herran sana. Sen mukaan Jerusalemin oli oleva raunioina seitsemänkymmentä vuotta. ³ Niin minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen etsien häntä rukouksessa ja anomisessa, paastossa, säkissä ja tuhassa.

⁴ Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, ja tunnustin hänelle: “Oi Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät liiton ja pysyt armollisena niille, jotka rakastavat sinua ja noudattavat sinun käskyjäsi. ⁵ Me olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin, olleet jumalattomia ja uppiniskaisia. Olemme poikenneet pois sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi. ⁶ Me emme ole kuulleet palvelijoitasi, profeettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme, maan kaikelle kansalle. ⁷ Sinun, Herra, on vanhurskaus, mutta meidän kasvoillamme on tänä päivänä häpeä – niin Juudan miesten ja Jerusalemin asukkaiden kuin koko Israelin, läheisten

ja kaukaisten, kaikissa maissa, joihin sinä olet heidät karkottanut heidän uskottomuutensa tähden, koska he ovat olleet uskottomia sinulle. ⁸ Herra, meidän kasvoillamme on häpeä, meidän kuninkaittemme, ruhtinaittemme ja isiemme kasvoilla, koska me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. ⁹ Herran, meidän Jumalamme, on armo ja anteeksiantamus, vaikka me olemme kapinoineet häntä vastaan. ¹⁰ Me emme ole kuunnelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä emmekä vaeltaneet hänen opetustensa mukaan, jotka hän antoi meille palvelijoitensa, profeettojen, kautta. ¹¹ Koko Israel rikkoi sinun lakisi, poikkesi pois eikä kuullut sinun ääntäsi. Niin meidän päällemme vuodatettiin se kirous ja vala, joka on kirjoitettu Moosesen, Jumalan palvelijan, lakiin. Me olemme todella tehneet syntiä Herraa vastaan. ¹² Hän toteutti sanansa, jonka hän on puhunut meitä ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka jakoivat meille oikeutta. Hän antoi tulla meidän päällemme niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista, mitä tapahtui Jerusalemissa, ole tapahtunut missään muualla koko taivaan alla. ¹³ Koko tämä onnettomuus kohtasi meitä sellaisena kuin se oli kirjoitettu Moosesen lakiin. Kuitenkaan me emme koettaneet lepyttää Herraa, meidän

Jumalaamme, niin että olisimme kääntyneet pois synneistämme ja ottaneet opiksemme sinun totuudesta. ¹⁴ Sen tähden Herra piti huolen siitä, että tämä onnettomuus tuli meidän päällemme, sillä Herra, meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa teoissaan, jotka hän tekee, mutta me emme ole kuunnelleet hänen ääntään.

¹⁵ Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptin maasta väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, sellaisen kuin se on vielä tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja olleet jumalattomia. ¹⁶ Herra, kaikkien vanhurskaiden tekojesi mukaisesti kääntyköön sinun vihasi ja suuttumuksesi pois sinun kaupungistasi Jerusalemistä, sinun pyhältä vuoreltasi. Meidän syntiemme tähden ja meidän isiemme pahojen tekojen tähden on Jerusalemi ja sinun kansasi joutunut kaikkien niiden häväistäväksi, jotka asuvat ympärillämme. ¹⁷ Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomisensa ja valaise kasvosi pyhäkkösi yli, joka on autiona, Herran tähden. ¹⁸ Jumalani, kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katso meidän hävitystämme ja sitä kaupunkia, joka on otettu sinun nimiisi, sillä me annamme rukoustemme langeta sinun eteesi, emme omaan vanhurskauteemme,

vaan sinun suureen armoosi luotetaan. ¹⁹ Herra, kuule, Herra, anna anteeksi! Kuuntele, Herra, ja toimi itsesi tähden, älä viivyttele, minun Jumalani, sillä sinun kaupunkisi on otettu sinun nimiisi, samoin sinun kansasi.”

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa

²⁰ Minä puhuin vielä, rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja annoin rukoukseni langeta Herran, Jumalani, eteen minun Jumalani pyhän vuoren puolesta. ²¹ Minun vielä puhuessani rukouksessa tuli se mies, Gabriel, jonka olin aikaisemmin nähnyt näyssä, iltauhrin aikaan nopeasti kiitäen minun luokseni. ²² Hän opetti minua näillä sanoilla: ”Daniel, minä olen nyt tullut johdattamaan sinua ymmärrykseen. ²³ Kun aloit rukoilla, lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut sen ilmoittamaan sinulle, sillä sinä olet rakastettu. Kuuntele siis tarkkaavaisesti tätä sanaa ja ymmärrä näky.

²⁴ *Seitsemänkymmentä viikkoa*
on säädetty

sinun kansallesi ja pyhälle
kaupungillesi.

Sitten loppuu lain rikkominen,
synnistä tehdään loppu
ja pahat teot sovitetaan.

lankaikkinen vanhurskaus
saatetaan voimaan,

näky ja profeetta vahvistetaan
sinetillä

ja kaikkeinpyhin voidellaan.

²⁵ Tiedä ja käsitä:

siitä ajasta, jolloin tuli sana,
että Jerusalemin on jälleen

rakennettava,

voideltuun, ruhtinaaseen, asti,

kuluu seitsemän viikkoa

ja kuusikymmentäkaksi viikkoa.

Kaupunki rakennetaan jälleen

toreineen ja vallihautoineen,

mutta keskellä ahtaita aikoja.

²⁶ Kuudenkymmenen kahden

viikon kuluttua

voideltu tuhotaan, eikä häneltä

jää mitään.

Kaupungin ja pyhäkön hävittää

hyökkäävän ruhtinaan väki,

mutta hän itse saa loppunsa

tulvassa.

Loppuun asti on oleva sota:

hävitys on säädetty.

²⁷ Hän tekee lujan liiton

monien kanssa

yhden viikon ajaksi.

Viikon puolessa välissä

hän lakkauttaa teurasuhrin

ja ruokauhrin,

ja hävittäjä tulee iljetysten siivin.

Tämä loppuu vasta, kun säädetty

tuomio vuodatetaan

hävittäjän yli.”

Näky Hiddekel-virran rannalla

10 ¹ Persian kuninkaan
Kooreksen kolmantena
hallitusvuotena ilmoitettiin

sana Danielille, jota kutsuttiin
Beeltesassariksi. Se sana on tosi ja
merkitsee suurta vaivaa. Daniel
ymmärsi sanan, ja hän käsitti näyn.

² Niinä päivinä minä, Daniel,
murehdin kolmen viikon päivät.

³ Herkullista ruokaa en syönyt, suu-
huni ei tullut liha eikä viini enkä voi-
dellut itseäni öljyllä, ennen kuin nuo
kolmen viikon päivät olivat loppuun
kuluneet.

⁴ Ensimmäisen kuun
kahdentenakymmenentenä neljäntenä
päivänä minä olin suuren virran,
Hiddekelin, rannalla. ⁵ Kun kohotin
katseeni, näin miehen, joka oli
pukeutunut pellavavaatteisiin
ja vyöttänyt kupeensa Uufaan
kullalla. ⁶ Hänen ruumiinsa oli
krysoliitin kaltainen, hänen
kasvonsa olivat kuin salaman
leimahdus, hänen silmänsä kuin
tulisoihdut, hänen käsivartensa
ja jalkansa kuin kiiltävän vasken
välke. Hänen sanojensa ääni oli
kuin kansanjoukon pauhina.

⁷ Vain minä, Daniel, näin tämän
näyn. Miehet, jotka olivat kansa-
sani, eivät sitä nähneet, mutta suuri
kauhu valtasi heidät, ja he pakenivat
ja piiloutuivat. ⁸ Niin minä jäin yksin.
Kun minä näin tämän suuren näyn,
minulta meni kaikki voima, minun
komea muotoni muuttui kaamean
näköiseksi, eikä minussa ollut voi-
maa mihinkään. ⁹ Minä kuulin hänen

sanojensa äänen. Kuullessani hänen sanojensa äänen minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. ¹⁰ Yhtäkkiä minua kosketti käsi ja ravisti minut hereille, polvieni ja käsieni varaan. ¹¹ Hän sanoi minulle: ”Daniel, sinä rakastettu mies, kuuntele tarkoin sanoja, jotka minä sinulle puhun. Nouse seisomaan, sillä minut on nyt lähetetty sinun luoksesi.” Hänen puhuessaan minulle näitä sanoja minä nousin vavisten seisomaan.

¹² Sitten hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel, sillä sinun sanasi on kuultu ensimmäisestä päivästä lähtien, jona sinä taivutit sydämesi ymmärrykseen ja nöyryyteen Jumalasi edessä. Sinun sanojesi tähden minä olen tullut. ¹³ Persian valtakunnan enkeliruhtinas seisojasi vastustamassa minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta sitten Miikael, yksi ensimmäisistä enkeliruhtinaista, tuli avukseni, sillä minä olin jäänyt yksin sinne, Persian kuningaiden luo. ¹⁴ Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä sinun kansallesi tapahtuu päivien lopulla, sillä niitä päiviä koskee vielä tämäkin näky.”

¹⁵ Kun hän puhui minulle näin, minä käänsin mykistyneenä kasvoni maata kohti. ¹⁶ Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani. Minä avasin suuni ja sanoin sille, joka seisoi edessäni: ”Herrani, nähdessäni

näyn minut valtasi tuska, ja minulta meni kaikki voima. ¹⁷ Kuinka herrani palvelija, tällainen kuin minä, voisi puhua sellaisen kanssa kuin herrani on? Eihän minussa ole enää voimaa, tuskin henkeäkään.”

¹⁸ Silloin ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen ja vahvisti minua. ¹⁹ Hän sanoi: ”Älä pelkää, sinä rakastettu mies, rauha sinulle! Vahvistu! Vahvistu!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Puhukoon herrani, sillä sinä olet vahvistanut minua.”

²⁰ Niin hän sanoi: ”Tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun luoksesi? Nyt minä palaan sotimaan Persian enkeliruhtinasta vastaan, ja kun olen hänestä selvinnyt, niin katso: tulee Jaavanin enkeliruhtinas. ²¹ Mutta minä ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjaan. Ketään muuta ei ole tukemassa minua heitä vastaan paitsi teidän enkeliruhtinaanne Miikael.”

Etelän kuningas ja Pohjoisen kuningas

11 ¹ ”Meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä hallitusvuotena minä olin häntä vahvistamassa ja suojelemassa.

² Nyt minä ilmoitan sinulle totuuden: Katso, vielä nousee Persiassa kolme kuningasta, ja neljäs rikastuu kaikkia muita rikkaammaksi. Kun hän on vahvistunut rikkautensa

avulla, hän panee liikkeelle kaiken voimansa Jaavanin valtakuntaa vastaan. ³Sitten nousee sankarikuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja tekee, mitä tahtoo. ⁴Mutta kun hän on nousut valtaan, hänen valtakuntansa hajoaa ja jakaantuu neljään taivaan tuuleen. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole sellainen kuin hänen hallitessaan. Hänen valtakuntansa revitään hajalle, ja se joutuu muille, eikä jää heille itselleen.

⁵Etelän kuningas vahvistuu, samoin yksi hänen ruhtinaistaan. Tämä vahvistuu mahtavammaksi kuin kuningas, hän hallitsee ja hänen valtansa on suuri. ⁶Vuosien kuluttua he tekevät keskenään liiton, ja Etelän kuninkaan tytär menee Pohjoisen kuninkaan luo sopimuksen aikaansaamiseksi. Mutta häneltä menee hänen käsivartensa voima, eikä kuningaskaan pysy, eikä hänen käsivartensa voima. Tytär annetaan alttiiksi, samoin ne, jotka olivat hänet tuoneet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä aikoinaan tuki.

⁷Sitten nousee tyttären juurivesoista yksi Etelän kuninkaan sijaan. Hän hyökkää sotajoukkoa vastaan, tulee Pohjoisen kuninkaan linnoitukseen, tekee heille mielensä mukaan ja osoittaa voimansa. ⁸Jopa heidän jumalansa ja valetut kuvansa sekä kallisarvoiset

astiansa, hopeat ja kullat, hän vie saaliinaan Egyptiin. Sitten hän pysyy muutamia vuosia Pohjoisen kuninkaasta erillään.

⁹Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palaa takaisin omaan maahansa.

¹⁰Hänen poikansa ryhtyvät sotaan ja kokoavat valtaisan sotajoukon. Se tulee kuin kuohuva tulva, tulee toistamiseen ja tunkeutuu Etelän kuninkaan linnoitukseen asti. ¹¹Silloin Etelän kuningas raivostuu ja lähete sotimaan Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä panee liikkeelle suuren sotajoukon, mutta se annetaan Etelän kuninkaan käsiin. ¹²Kun tuo joukko on raivattu pois, Etelän kuninkaan sydän ylpistyy. Hän kaataa kymmeniätuhansia, mutta ei ole kyllin vahva, ¹³sillä Pohjoisen kuningas kokoaa jälleen sotajoukon, entistä suuremman, ja jonkin ajan, muutaman vuoden kuluttua, hän hyökkää suurella sotavoimalla hyvin varustautuneena.

¹⁴Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan. Myös sinun oman kansasi väkivaltaiset miehet nousevat toteuttaakseen näyn, mutta he sortuvat. ¹⁵Pohjoisen kuningas tulee, luo vallin ja valloittaa varustetun kaupungin. Eivät kestä Etelän sotajoukot, ei sen valioväki, eikä ole sillä voimaa pysyä pystyssä.

¹⁶Hyökkääjä tekee sille mitä tahtoo,

eikä kukaan voi kestää hänen edessään. Hän asettuu Ihanaan maahan, ja tuho on hänen kädessään.¹⁷ Hän aikoo ryhtyä hyökkäämään valtakuntansa koko voimalla, mutta hänellä on mielessä sopimuksen teko, ja hän saa sen aikaan. Hän antaa Etelän kuninkaalle yhden tyttäristään tuottaakseen tuhon maalle. Hänen suunnitelmansa ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle etua.¹⁸ Sitten hän kääntyy rantamaita vastaan ja ottaa niistä monet valtaansa. Mutta muuan sotapäällikkö tekee lopun hänen herjauksistaan ja maksaa hänelle takaisin hänen herjauksensa.¹⁹ Silloin hän kääntyy kohti oman maansa linnoituksia mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää ole.

²⁰ Hänen sijaansa nousee eräs, joka antaa veronkiskojan käydä läpi valtakunnan ihanimman osan. Mutta muutamien päivien kuluttua hän tuhoutuu, ei kuitenkaan vihan eikä sodan johdosta.

²¹ Hänen sijaansa nousee halveksittu, jolle ei annettu kuninkaan arvoa. Hän tulee keskellä rauhaa ja ottaa haltuunsa kuninkuuden liukaskielisesti.²² Tulvana tulevat sotajoukot huuhtoutuvat pois hänen edessään. Ne joutuvat tuhoon, niin myös liiton ruhtinas.²³ Sen jälkeen kun hänen kanssaan liittoudutaan, hän harjoittaa peitosta. Hän lähtee liikkeelle ja saa

ylivallan vähällä väellä.²⁴ Keskellä rauhaa hän hyökkää maakunnan vauraimpiin seutuihin ja tekee, mitä eivät hänen isänsä eivätkä hänen isiensä isät olleet tehneet. Ryöstösaalista ja tavaraa hän jakelle omilleen, ja linnoituksia vastaan hän punoo juoniaan – määrättyyn aikaan asti.

²⁵ Hän panee liikkeelle voimansa ja rohkeutensa Etelän kuningasta vastaan hyökäten suurella sotajoukolla. Myös Etelän kuningas lähtee sotaan varustautuneena hyvin suurella ja vahvalla sotajoukolla. Hän ei kuitenkaan kestä, sillä häntä vastaan hankitaan juonia.²⁶ Ne, jotka syövät hänen pöydästään, tuhoavat hänet, ja hänen sotajoukkonsa huuhtoutuu pois. Monet kaatuvat surmattuina.

²⁷ Kummallakin kuninkaalla on paha mielessään, samassa pöydässä he puhuvat valhetta toisilleen. Juonet eivät kuitenkaan onnistu, sillä loppu tulee määräaikana.²⁸ Silloin Pohjoisen kuningas palaa maahansa paljoine tavaroineen, paha mielessään pyhää liittoa vastaan. Hän toteuttaa aikeensa ja palaa sitten maahansa.

²⁹ Määräaikana hän hyökkää jälleen Etelämaahan, mutta tällä viimeisellä kerralla ei käy niin kuin kävi ensimmäisellä.³⁰ Kun häntä vastaan hyökkäävät kittiläisten laivat, hän menettää rohkeutensa, kääntyy takaisin ja purkaa

kiukkuaan pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuaan hän suo huomiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.³¹ Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja häpäisevät pyhäkön linnoituksineen, lakkauttavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat pyhäkköön hävityksen iljetyksen.³² Liiton rikkojat hän viettelee liukaskielisesti jumalattomuuteen, mutta niiden joukko, jotka tuntevat Jumalansa, pysyy lujana ja tekee tehtävänsä.³³ Kansan keskuudessa ne, joilla on ymmärrystä, johdattavat monia ymmärrykseen, mutta heitä sorretaan miekalla, tulella, vankeudella ja ryöstöllä – jonkin aikaa.³⁴ Mutta kun heitä sorretaan, heille annetaan vähän apua, ja monet liittyvät heihin liehakoiden.³⁵ Jotkut ymmärtävistä kompastuvat, jotta heidän joukkonsa koeteltaisiin, puhdistettaisiin ja kirkastettaisiin lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.

³⁶Tuo kuningas tekee, mitä hän tahtoo. Hän korottaa itsensä kaikkien jumalien yläpuolelle. Itse jumalien Jumalaa vastaan hän puhuu mahdottomia. Hän menestyy, kunnes vihan aika on lopussa, sillä mikä on säädetty, se tapahtuu.³⁷ Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä mistään muustakaan jumalasta,

vaan korottaa itsensä kaikkien niiden yläpuolelle.³⁸ Linnoitusten jumalaa hän sen sijaan kunnioittaa. Tätä jumalaa, jota hänen isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja muilla kalleuksilla.³⁹ Vieraan jumalansa avulla hän hyökkää vahvojen linnoitusten kimppuun. Niille, jotka tunnustavat hänet, hän osoittaa suurta kunniaa, asettaa heidät hallitsemaan monia ja jakaa heille maata palkaksi.

⁴⁰Mutta lopun aikana Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Pohjoisen kuningas ryntää Etelän kuningasta vastaan vaunuin, ratsuin ja monilukuisin laivoin, hyökkää hänen maihinsa ja vyöryy tulvana niiden yli.⁴¹ Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja monet maat kukistuvat. Mutta nämä pelastuvat hänen kädestään: Edom, Mooab ja ammonilaisten pääosa.

⁴²Hän ojentaa kätensä monia maita kohti; Egyptin maakaan ei tule säästymään.⁴³ Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopea-aarteet ja kaikki Egyptin kalleudet. Libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat hänen askeleitaan.⁴⁴ Mutta sanomat idästä ja pohjoisesta pelästyttävät hänet, ja hän lähtee vihansa vimmassa tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia.⁴⁵ Hän pystyttää kuninkaallisen telttansa meren ja pyhäkön

ihanan vuoren välille. Mutta hänen loppunsa tulee, eikä hänellä ole auttajaa.”

Ylösousemus ja lopun aika

12

¹ ”Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri enkeliruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten suojana.

Se on oleva ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti.

Sinä aikana pelastetaan sinun kansasi, jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.

² Monet, jotka nukkuvat maan tomussa, heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen.

³ Ymmärtäväiset loistavat, niin kuin loistaa taivaankansi, ja ne, jotka johdattavat monta vanhurskauteen, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti.

⁴ Mutta sinä, Daniel, lukitse nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti.

Monet tutkivat sitä, ja ymmärrys lisääntyy.”

⁵ Sitten minä, Daniel, näin kaksi muuta miestä. Toinen seiso i virran tällä rannalla, toinen virran tuolla rannalla. ⁶ Toinen heistä sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vesien yläpuolella: ”Kuinka kauan on vielä näiden ihmeellisten asioiden toteutumiseen?” ⁷ Silloin kuulin, kuinka pellavapukuinen mies, joka oli virran vesien yläpuolella, vannoi hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti. Hän nosti oikean ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannoi: ”Vielä kuluu aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voiman murtaminen on päättynyt, silloin tämä kaikki toteutuu.”

⁸ Minä kuulin, mutta en ymmärtänyt, joten kysyin: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?”

⁹ Niin hän sanoi: ”Mene, Daniel, sillä nuo sanat pysyvät lukittuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti.

¹⁰ Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat harjoittavat edelleen jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton käsitä tätä. Mutta viisaat ymmärtävät.

¹¹ Siitä ajasta, jolloin jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen iljetys asetetaan paikoilleen, kuluu tuhat kaksisataayhdeksänkymmentä

päivää. ¹² Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolmesataakolmekymmentäviisi päivää! ¹³ Mutta sinä, kulje tiesi

loppuun asti! Lepää sitten ja nouse
osaasi päivien lopulla.”

HOOSEAN KIRJA

Profeetan avioliitto vertauskuvana

1¹ Herran sana, joka tuli Hoosealle, Beerin pojalle, Juudan kuninkaiden Ussian, Jootamin, Aahaksen ja Hiskian päivinä ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaksen pojan, päivinä.

² Kun Herra alkoi puhua Hoosealle, Herra sanoi hänelle: "Mene, hanki itsellesi haureutta harjoittava vaimo ja haureudesta syntyneet lapset, sillä maa on totisesti harjoittanut haureutta ja luopunut Herrasta."

³ Niin Hoosea otti vaimokseen Goomerin, Diblaimin tyttären. Tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan. ⁴ Herra sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä vain vähän aikaa vielä, niin minä vaadin Jeehun suvun tilille Jisreelin veritöistä ja teen lopun Israelin heimon kuningaskunnasta. ⁵ Sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa."

⁶ Vaimo tuli jälleen raskaaksi ja synnytti tyttären. Nyt Herra sanoi Hoosealle: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ruhama, sillä tästä lähtien en enää armahda Israelin heimoa, niin että antaisin sille anteeksi.

⁷ Juudan heimoa minä armahdan, ja minä annan heille pelastuksen Herrassa, heidän Jumalassaan. En

minä pelasta heitä jousella, miekalla enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä."

⁸ Kun vaimo oli vieroittanut Loo-Ruhaman, hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. ⁹ Ja Herra sanoi: "Anna hänelle nimeksi Loo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani enkä minä tahdo olla teidän Jumalanne."

2¹ "Israelilaisten luku on oleva kuin meren hiekka.

Ei sitä voi mitata eikä laskea.

Sen sijaan että heille sanottiin: 'Te ette ole minun kansani',

heille sanotaan: 'Te elävän Jumalan lapset!'

² Juudan miehet kokoontuvat yhteen Israelin miesten kanssa.

He asettavat itselleen yhteisen päämiehen

ja lähtevät liikkeelle maasta, sillä suuri on Jisreelin päivä.

³ Sanokaa veljillenne: Ammi ja sisarillenne: Ruhama."

Uskottoman Israelin kuritus

⁴ "Käykää oikeutta äitiänne vastaan, käykää oikeutta, sillä ei hän ole minun vaimoni enkä minä ole hänen miehensä. Poistakoon hän haureutensa kasvoistaan

ja aviorikoksensa rintojensa välistä,

⁵ etten minä riisuisi häntä alasti
ja jättäisi häntä seisomaan
yhtä paljaana
kuin syntymisensä päivänä,
etten tekisi hänestä autiomaan
kaltaista,
saattaisi häntä kuivan maan
kaltaiseksi
ja antaisi hänen kuolla janoon.
⁶ Ja hänen lapsiaan minä
en armahda,
sillä he ovat haureudesta
syntyneitä lapsia.
⁷ Onhan heidän äitinsä
harjoittanut haureutta,
heidän synnyttäjänsä elänyt
häpeällisesti.
Onhan hän sanonut: 'Minä kuljen
rakastajieni perässä.
He antavat minulle leipäni
ja veteni,
villani ja pellavani,
öljyni ja juomani.'
⁸ Sen tähden, katso, minä tukin
sinun tiesi orjantappuroilla.
Minä muuraan muurin
hänen eteensä,
niin ettei hän löydä polkujaan.
⁹ Hän ajaa takaa rakastajiaan
mutta ei saavuta heitä,
etsii heitä mutta ei löydä.
Silloin hän sanoo: 'Minäpä lähden
ja palaan entisen mieheni luokse,
sillä parempi oli minun elämäni
silloin kuin nyt.'
¹⁰ Hän ei ole tajunnut,
että minä olen hänelle antanut

viljan, viinin ja öljyn.
Olen antanut hänelle
paljon hopeaa
ja kultaa, josta hän on tehnyt
Baalin kuvia.
¹¹ Sen tähden minä otan takaisin
viljani ajallaan
ja viinini määräaikanaan.
Minä tempaan pois villani
ja pellavani,
joiden piti peittää hänen
alastomuutensa.
¹² Sitten minä paljastan
hänen häpynsä
hänen rakastajiensa silmien
edessä,
eikä kukaan pelasta häntä
minun kädestäni.
¹³ Minä teen lopun kaikesta
hänen ilonpidostaan,
hänen juhlistaan, uusistakuistaan
ja sapateistaan
ja kaikista hänen juhla-ajoistaan."
¹⁴ "Minä hävitän hänen
viiniköynnöksensä ja
viikunapuunsa,
joista hän on sanonut:
'Ne ovat minun palkkani,
rakastajani ovat ne minulle
antaneet.'
Minä annan niiden metsittyä,
ja kedon eläimet nakertavat niitä.
¹⁵ Minä vaadin hänet tilille
baalien päivistä,
joina hän poltti niille suitsutusta,
koristautui renkaisiinsa ja
kaulaketjuihinsa

ja kulki rakastajiensa jäljessä
mutta unohti minut,
sanoo Herra.”

Herra armahtaa ja kihlaa Israelin

¹⁶ “Sen tähden,
katso, minä suostuttelen häntä,
vien hänet autiomaahan
ja puhun hänen sydämelleen.

¹⁷ Sieltä alkaen minä annan

hänelle viinitarhansa
ja muutan Aakorin laakson
toivon portiksi.

Hän vastaa siellä kutsuuni niin
kuin nuoruutensa päivinä,
niin kuin sinä päivänä, jona hän
lähti Egyptin maasta.

¹⁸ Sinä päivänä tapahtuu,
sanoo Herra,
että sinä kutsut minua mieheksesi
etkä enää baaliksesi.

¹⁹ Minä poistan baalien nimet
hänen suustaan,
niiden nimiä ei enää mainita.

²⁰ Sinä päivänä minä teen heidän
hyväkseen liiton
kedon eläinten, taivaan lintujen ja
maan matelijoiden kanssa.

Jousen, miekan ja sodan minä
hävitän maasta

ja annan heidän asua turvassa.

²¹ Minä kihlaan sinut itselleni
ikiajoiksi,

kihlaan sinut itselleni
vanhurskaudella ja oikeudella,
armolla ja laupeudella,

²² minä kihlaan sinut itselleni
uskollisuudella,

ja sinä olet tunteva Herran.

²³ Sinä päivänä tapahtuu,
että minä vastaan, sanoo Herra,
minä vastaan taivaalle,
ja se vastaa maalle,

²⁴ ja maa vastaa antamalla viljaa
ja viiniä ja öljyä,
ja ne ovat vastaus Jisreelille.

²⁵ Minä kylvän hänet itseäni
varten tähän maahan.

Minä armahdan Loo-Ruhamaa
ja sanon Loo-Ammille: ‘Sinä olet
minun kansani’,

ja hän vastaa: ‘Minun Jumalani’.”

Profeetta ja avionrikkojavaimo

3 ¹ Sitten Herra sanoi minulle:
”Mene vielä ja rakasta naista,
jolla on toinen mies rakastajana ja
joka rikkoo avion. Rakasta häntä
niin kuin Herra rakastaa israelilai-
sia, vaikka nämä kääntyvät mui-
den jumalien puoleen ja rakastavat
rypälekakkuja.”

² Niin minä hankin hänet omak-
seni viidellätoista sekelillä hopeaa
sekä hoomer-mitalla ja leetek-
mitalla ohria. ³ Ja minä sanoin hä-
nelle: “Ole kauan aikaa minun luo-
nani, älä harjoita haureutta äläkä
ole muiden miesten kanssa. Minä-
kin teen samoin sinua kohtaan.”

⁴ Sillä kauan aikaa saavat israelilaiset
olla ilman kuningasta ja ruhtinasta,
ilman uhreja ja patsaita, ilman
kasukoita ja kotijumalia. ⁵ Sen jäl-
keen israelilaiset kääntyvät ja etsi-
vät Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia,

kuningastaan. Vavisten he lähestyivät Herraa ja hänen hyvyttään päivien lopulla.

Kansan ja pappien suuret synnit

4 ¹ "Kuulkaa Herran sana, te israelilaiset, sillä Herra käy oikeutta maan asukkaiden kanssa. Ei ole uskollisuutta eikä laupeutta eikä Jumalan tuntemista maassa. ² Vannotaan väärin, valehdellaan ja murhataan, varastetaan ja tehdään aviorikoksia ja murtaudutaan taloihin. Veriteko seuraa veritekoa. ³ Sen tähden maa murehtii, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät, niin myös kedon eläimet ja taivaan linnut. Kalatkin katoavat merestä. ⁴ Älköön vain kukaan nuhdelko, älköön kukaan ojentako, vaikka sinun kansasi kyllä riitelee pappien kanssa. ⁵ Sinä kompastut päivällä, myös profeetta kompastuu kanssasi yöllä. Sinun äitisi minä tuhoan. ⁶ Minun kansani tuhoutuu, sillä se on vailla ymmärrystä. Koska olet hylännyt ymmärryksen, minäkin hylkään sinut, et saa enää olla pappinani. Koska olet unohtanut Jumalasi lain, minäkin unohdan sinun lapsesi.

⁷ Niin paljon kuin heitä onkin, kaikki he ovat tehneet syntiä minua vastaan. Minä muutan heidän kunniansa häpeäksi. ⁸ Minun kansani synnistä papit saavat ruokansa, sen pahoja tekoja heidän sielunsa himoitsee. ⁹ Mutta papin käy samoin kuin kansankin. Minä vaadin hänet tilille vaelluksesta ja kosten hänelle hänen tekonsa. ¹⁰ He syövät mutta eivät tule kylläisiksi, harjoittavat haureutta mutta eivät lisäänny, sillä he ovat hylänneet Herran eivätkä hänestä välitä. ¹¹ Haureus ja viini, rypäleen mehu, vievät järjen. ¹² Minun kansani kysyy neuvoa puupökökelöltään, ja sen sauva sille vastaa. Haureuden henki on sen eksyttänyt, haureudessaan se on luopunut Jumalastaan. ¹³ Vuorten huipuilla he uhraavat, kukkuloilla he suitsuttavat, tammen, poppelin ja rautatammen alla, sillä niiden varjo on suloinen. Sen tähden tyttäristänne tulee porttoja, miniöistänne avionrikkoja.

¹⁴ En minä rankaise tyttäriänne siitä, että he ovat porttoja, enkä miniöitänne siitä, että he ovat avionrikkomia, sillä miehet itse poikkeavat syrjään porttojen kanssa, uhraavat pyhäkköporttojen seurassa.

Ymmärtämätön kansa joutuu tuhoon.

¹⁵ Jos sinä, Israel, harjoitatkin haureutta, älköön Juuda syyllistykö samaan. Älkää lähtekö Gilgaliin, älkää menkö ylös Beet-Aaveniin älkääkään vannoko: 'Niin totta kuin Herra elää.'

¹⁶ Kuin niskuri lehmä on Israel niskoitellut. Nyt Herra kaitsee heitä kuin lammasta laajalla laitumella.

¹⁷ Efraim on liitossa jumalankuvien kanssa – anna hänen olla.

¹⁸ Kun heidän humalansa on haihtunut, he harjoittavat törkeää haureutta. Efraimin johtajat rakastavat häpeällisiä asioita.

¹⁹ Tuuli kietoo Efraimin siivillään; he saavat häpeän teurasuhreistaan.”

Tuomio Israelin ja Juudan synneille

5 ¹ “Kuulkaa tämä, te papit, kuunnelkaa, Israelin heimo, kuuntele tarkoin, kuningashuone: teitä koskee tämä tuomio.

Sillä te olette olleet ansa Mispalle, verkko, joka on levitetty Taaborinvuorelle.

² Luopiot ovat syvälle vajonneet turmeluksen valtaan, mutta minä kuritan heitä kaikkia.

³ Minä tunnen Efraimin, eikä Israel voi kätkeytyä minulta. Sinä olet nyt harjoittanut haureutta, Efraim, Israel on saastuttanut itsensä.

⁴ Heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen, sillä haureuden henki on heidän sisimmässään eivätkä he tunne Herraa.

⁵ Israelin ylpeys syyttää häntä vasten silmiä, Israel ja Efraim kompastuvat syntivelkaansa.

Myös Juuda kompastuu heidän kanssaan.

⁶ Lampaineen ja nautoineen he tulevat etsimään Herraa mutta eivät löydä häntä: hän on vetäytynyt pois heidän luotaan.

⁷ He ovat olleet uskottomia Herralle

ja synnyttäneet vieraita lapsia. Nyt uudenkuun juhla syö heidät ja heidän tiluksensa.

⁸ Puhaltakaa pasuunaan Gibeassa, vaskitorveen Raamassa, nostakaa sotahuuto Beet-Aavenissa.

Vihollinen on kintereilläsi,
Benjamin!

⁹ Efraimista tulee autio
kurituksen päivänä.

Israelin heimoja vastaan
minä ilmoitan totuuden.

¹⁰ Juudan ruhtinaista on tullut
rajan siirtäjien kaltaisia.
Minä vuodatan heidän päälle
vihani kuin vedet.

¹¹ Efraimia on sorrettu,
hänen oikeuttaan on loukattu,
sillä hän tahtoi vaeltaa
ihmisten käskyjen mukaan.

¹² Minä olen Efraimille kuin
kointoukka

ja Juudan heimolle kuin
märkivä paise.

¹³ Efraim näki sairautensa
ja Juuda paiseensa.
Silloin Efraim meni Assuriin,
lähetti sanan sotaiselle
kuninkaalle.

Mutta hän ei voinut tehdä
teidä terveiksi
eikä parantaa teidän paiseitanne.

¹⁴ Minä olen Efraimille
kuin leijona,

Juudan heimolle kuin
nuori leijona.

Minä, minä raatelen ja lähden pois
ja vien mennessäni, eikä
pelastajaa ole.

¹⁵ Minä palaan asumukseeni
ja odotan,
kunnes he tuntevat syyllisyytensä
ja etsivät minun kasvojani.

Ahdistuksessaan he etsivät
minua.”

Kehotus kääntymykseen

6 ¹ Tulkaa, palatkaamme
Herran luo!

Hän on raadellut meitä, mutta
hän parantaa meidät,
hän on lyönyt meitä, mutta
hän myös sitoo meidän
haavamme.

² Hän virvoittaa meidät eloon
kahden päivän kuluttua,
kolmantena päivänä hän
meidät herättää,
ja me saamme elää hänen
edessään.

³ Tuntekaamme, pyrkikäämme
tuntemaan Herra.

Hänen nousunsa on varma
kuin aamunkoitto,
hän tulee meille kuin sade,
kuin kevätsade, joka kostuttaa
maan.

Herra haluaa laupeutta eikä uhria

⁴ “Mitä minun on tehtävä
sinulle, Efraim,

mitä minun on tehtävä
sinulle, Juuda,
kun teidän rakkautenne on
kuin aamun pilvi,

kuin varhain haihtuva kaste?

⁵ Sen tähden olen antanut teille
iskuja profeettojen kautta,
olen surmannut suuni sanoilla.
Sinun tuomiosi nousevat kuin
aamun valo.

⁶ Sillä laupeutta minä tahdon
enkä uhria
ja Jumalan tuntemista enemmän
kuin polttouhreja,
⁷ mutta he ovat Aadamin tavoin
rikkoneet liiton.
Siinä he ovat olleet minulle
uskottomia.
⁸ Gilead on pahantekijöiden
kaupunki,
täynnä veren jälkiä.
⁹ Väijyvien rosvojen kaltainen
on pappien joukko.
He murhaavat Sikemin tiellä,
ilkitöitä he tekevät.
¹⁰ Israelin heimon keskuudessa
minä olen nähnyt
kauhistavia tekoja.
Sieltä löytyy Efraimin haureus,
Israel on itsensä saastuttanut.
¹¹ Myös sinua, Juuda, odottaa
sadonkorjuu-aika,
kun minä käännän kansani
kohtalon.”

Efraimin ja Samarian rikokset

7 ¹ “Kun minä parannan Israelin,
silloin tulevat julki Efraimin
rikokset
ja Samarian pahat teot.
Petosta he harjoittavat,
varas tunkeutuu sisään,
rosvojoukko ryöstää ulkona.
² Eivät he ajattele sydämessään,
että minä muistan kaiken heidän
pahuutensa.
Nyt heidän tekonsa saartavat
heitä,

ne ovat tulleet minun kasvojeni
eteen.

³ Pahuudellaan he ilahduttavat
kuningasta
ja valheillaan ruhtinaita.

⁴ Kaikki he ovat avionrikkomia,
he ovat kuin leipurin sytyttämä
uuni.

Hän jättää tulen kohentamatta
taikinan alustamisesta sen
happanemiseen asti.

⁵ Meidän kuninkaamme
juhlapäivänä
ruhtinaat ovat sairaina viinin
hehkusta.

Kuningas lyö kättä pilkkaajien
kanssa.

⁶ Väijyessään he ovat saattaneet
sydämensä kuumaksi
kuin uuni.

Koko yön heidän vihansa nukkuu,
aamulla se palaa kuin
liekehtivä tuli.

⁷ He ovat kaikki kuumia kuin uuni,
he syövät tuomarinsa.

Kaikki heidän kuninkaansa
ovat sortuneet,
yksikään heistä ei ole minua
avuksi huutanut.

⁸ Efraim on kansojen seassa,
hän sekaantuu sinne.
Efraimista on tullut kuin leipä,
jota ei ole käännetty.

⁹ Muukalaiset syövät hänen
voimansa,
mutta hän ei sitä ymmärrä.

Hänen hiuksissaankin on jo
harmaata,

mutta hän ei sitä huomaa.

¹⁰ Israelin ylpeys syyttää sitä
vasten silmiä,

mutta se ei palaa Herran,
Jumalansa, luo.

Kaikesta huolimatta he eivät
etsi häntä.

¹¹ Efraimista on tullut kuin
kyyhkynen,

yksinkertainen ja vailla
ymmärrystä.

Egyptiä he huutavat avuksi,
Assuriin he lähtevät.

¹² He lähtevät matkaan,
mutta minä levitän verkkoni

heidän päälleen
ja pudotan heidät alas kuin
taivaan linnut.

Minä kuritan heitä, niin kuin
on ilmoitettu heidän
seurakunnalleen.

¹³ Voi heitä, sillä he ovat lähteneet
minua pakoon!

Tuho heille, sillä he ovat
luopuneet minusta!

Minä tahdoin lunastaa heidät,
mutta he puhuivat minulle
valhetta.

¹⁴ Eivät he sydämestään huuda
minun puoleeni

vaan vaikeroivat vuoteillaan.

Viljan ja viinin tähden he
kokoontuvat,

mutta minusta he kääntyvät pois.

¹⁵ Minä olen heitä kurittanut.

Minä vahvistin heidän

käsivartensa,

mutta minua vastaan he
hautoivat pahaa.

¹⁶ He kääntyvät mutta eivät
korkeutta kohti.

He ovat kuin velto jousi.

Heidän ruhtinaansa kaatuvat
miekkaan

kieltensä kiukkuisuuden tähden.

Tästä heitä pilkataan Egyptin
maassa.”

Israelin väärä jumalanpalvelus

8 ¹ “Nosta pasuuna huulillesi!
Kotkan lailla Herran temppeliä
vastaan!

He ovat rikkoneet minun liittoni,
luopuneet minun laistani.

² Minun puoleeni he huutavat:
‘Minun Jumalani!

Me tunnemme sinut, me
olemme Israel.’

³ Israel on hylännyt hyvän;
vihollinen ajaa sitä takaa.

⁴ He ovat asettaneet itselleen
kuninkaita,

joita minä en tahtonut,
ruhtinaita, joista minä en tiennyt.

Hopeastaan ja kullastaan he
ovat tehneet

itselleen jumalankuvia,
että tulisi tuho.

⁵ Sinun vasikkasi on hylätty,
Samaria.

Minun vihani on syttynyt
heitä vastaan.

Kuinka kauan he ovat
kykenemättömiä
puhdistautumaan?

⁶ Israelista vasikka on lähtöisin,
seppä sen on tehnyt.

Ei se ole Jumala;
pirstaleiksi hajoaa Samarian
vasikka.

⁷ Sillä tuulta he kylvävät
ja myrskyä leikkaavat.
Laiho ei kasva täyteen mittaani,
ei se tuota jauhoja.

Ja jos vähän tuottaakin,
kaiken nielevät muukalaiset.

⁸ Nielty on Israel.

Se on nyt kansojen seassa
kuin astia, josta kukaan ei välitä.

⁹ Assuriin he ovat kulkeneet –
villiaasi, joka kulkee yksinään.
Efraim ostelee lahjoilla rakastajia.

¹⁰ Ostelkoot vain kansojen seassa,
nyt minä heidät kokoan,
ja he alkavat käydä vähälukuisiksi
ruhtinaitten kuninkaan
taakan alla.

¹¹ Koska Efraim on rakentanut
paljon alttareita
tehdäkseen syntiä,
ovat alttarit tulleetkin sille
synniksi.

¹² Vaikka kirjoittaisin hänelle
lakejani tuhansittain,
vieraina niitä pidetään.

¹³ He tuovat lahjojaan minulle,
teurasuhreja,
he uhraavat lihaa ja syövät sitä.
Ei Herra niihin mielly.

Hän muistaa nyt heidän rikoksensa
ja rankaisee heidän syntinsä.

Egyptiin heidän on palattava.
¹⁴ Israel on unohtanut tekijänsä
ja rakentanut palatseja,
Juuda on rakentanut paljon
linnoitettuja kaupunkeja.
Mutta minä lähetän tulen niihin
kaupunkeihin,
tuli kuluttaa nuo palatsit.”

Rangaistuksen päivät tulevat

9 ¹ “Älä iloitse, Israel,
älä riemuitse niin kuin
muut kansat,
sillä sinä olet haureudessa
luopunut Jumalastasi.
Sinä olet rakastanut
portonpalkkaa
kaikilla puimatantereilla.
² Puimatanner ja viinikuurna
eivät heitä elätä,
rypäleen mehu tuottaa heille
pettymyksen.
³ Eivät he saa jäädä
Herran maahan.
Efraimin on palattava Egyptiin,
Assurissa he syövät saastaista
ruokaa.

⁴ Eivät he vuodata viiniä
juomauhriksi Herralle,
heidän teurasuhrinsa eivät
hänelle kelpaa.
Ne ovat heille kuin murheen
leipää.

Kaikki, jotka sitä syövät,
saastuttavat itsensä.
Leipänsä he syövät itse,

ei siitä tule mitään Herran
huoneeseen.

⁵ Mitä te teette,
kun tulee juhla-aika,
Herran juhlapäivä?

⁶ Katso, he lähtevät hävitystä
pakoön:

Egypti heidät kokoaa,
Moof heidät hautaa.
Nokkosten valtaan joutuvat
heidän hopeakalleutensa,
ohdakkeita kasvaa heidän
majoissaan.

⁷ Tilinteon päivät tulevat,
palkanmaksun päivät tulevat,
Israel saa tuntea sen.
Hulluksi tulee profeetta,
mielettömäksi hengen mies
sinun paljojen rikostesi
ja suuren vihamielisyytesi tähden.

⁸ Efraimin vartija on Jumalani
asialla.

Kaikilla profeetan teillä on
pyydystäjän ansa
ja hänen Jumalansa temppelissä
vihamielisyys.

⁹ He ovat vajonneet syvälle
turmelukseen
niin kuin Gibeon päivinä.
Herra muistaa heidän rikoksensa,
rankaisee heidän syntinsä.

¹⁰ Kuin rypäleet autiomaassa
oli Israel, kun minä sen löysin;
kuin viikunapuun ensihedelmät
alullaan
olivat isänne, kun minä
heidät näin.

He tulivat Baal-Peoriin,
vihkiytyivät Häpeälle,
ja heistä tuli iljettäviä,
tuon rakastettunsa kaltaisia.

¹¹ Efraim – lintuna lentää pois
sen loisto.

Ei synnyttämistä, ei raskautta, ei
hedelmöitystä enää.

¹² Ja vaikka he saisivatkin
lapsensa isoiksi,
minä teen heidät lapsettomiksi,
yhtäkään ei jää.

Totisesti, voi heitä,
kun minä käännyin heistä pois!

¹³ Olen nähnyt Efraimin Tyyron
kaltaisena,
laidunmaalle istutettuna.
Kuitenkin täytyy Efraimin
viedä lapsensa surmaajan käsiin.”

¹⁴ Anna heille, Herra –
mitä antaisitkaan?
Anna heille hedelmätön kohtu
ja kuihtuneet rinnat!

¹⁵ “Kaikki heidän pahuutensa
löytyy Gilgalista,
siellä minä aloin vihata heitä.
Heidän tekojensa pahuuden
tähden
minä karkotan heidät huoneestani
pois.

En minä enää rakasta heitä;
kaikki heidän ruhtinaansa
ovat niskureita.

¹⁶ Efraim on hakattu maahan,
sen juuri on kuivettunut,
hedelmää se ei tuota.
Jos he synnyttävätkin,

minä annan kuolla heidän
kohtunsa ihanimpien
hedelmien.

¹⁷ Minun Jumalani hylkää heidät,
sillä he eivät ole totelleet häntä.
He joutuvat pakolaisiksi vieraiden
kansojen sekaan.”

Assur hävittää Israelin

10 ¹ “Israel oli rehevä
viiniköynnös,
joka tuotti hedelmää.
Mitä runsaammin se tuotti
hedelmää,
sitä enemmän se teki alttareita.
Mitä parempi sen maa oli,
sitä parempia patsaita se pystytti.
² Heidän sydämensä oli
jakaantunut;
nyt he saavat siitä kärsiä.
Herra särkee heidän alttarinsa,
hävittää heidän patsaansa.
³ Nyt he sanovat:
‘Ei meillä ole kuningasta,
sillä me emme ole pelänneet
Herraa.
Ja mitä hyvää kuningas
meille tekisi!’
⁴ He pitävät puheita,
vannovat väärin,
tekevät liittoja,
mutta tuomio versoo kuin
koiruoho pellon vaosta.
⁵ Beet-Aavenin vasikoiden
tähdien pelkäävät Samarian
asukkaat.
Vasikan tähden vaikeroi
Samarian kansa,

ja vasikan tähden sen papit
vapisevat,

Samarian kunnian tähden,
joka vaelttaa sieltä pois.

⁶ Vasikka viedään Assuriin
lahjaksi sotaiselle kuninkaalle.
Efraim saa häpeän,
Israel joutuu hankkeissaan
häpeään.

⁷ Hukassa on Samaria
kuninkaineen,
se on kuin katkennut oksa
veden pinnalla.

⁸ Aavenin uhrikukkulat, Israelin
synti, hävitetään,
orjantappuraa ja ohdaketta kasvaa
heidän alttareillaan.

He sanovat vuorille: ‘Peittääkää
meidät’,
ja kukkuloille: ‘Kaatukaa meidän
päällemme.’

⁹ Gibeon päivistä asti sinä olet
tehnyt syntiä, Israel.
Sinne he ovat pysähtyneet.
Eikö saavuttaisi heitä Gibeassa
sota vääryyden miehiä vastaan?

¹⁰ Omasta halustani minä
heitä kuritan.
Heitä vastaan kokoontuvat kansat,
kun minä kytken heidät kiinni
heidän kahteen rikokseensa.

¹¹ Efraim on työhön totutettu
hieho,
se pui mielellään.
Minä kuljin sen ohi
ja näin sen kauniin kaulan.
Minä valjastan Efraimin;

Juuda saa kyntää,
Jaakob äestää.

¹² Kylväkää itsellenne
vanhurskauden kylvö,
niin saatte korjata laupeuden
satoa;
raivatkaa itsellenne uudispelto.
Nyt on aika etsiä Herraa,
kunnes hän tulee ja antaa teille
vanhurskauden sateen.

¹³ Te olette kyntäneet
jumalattomuutta,
leikanneet vääryyttä
ja syöneet valheen hedelmiä.
Sinä olet luottanut omaan tiehesi,
sankariesi paljouteen.

¹⁴ Taistelun pauhu nousee sinun
kansasi keskelle,
ja kaikki linnoituksesi hävitetään
niin kuin Salman hävitti sodan
päivänä Beet-Arbelin.

Äiti ruhjotaan lastensa päälle.

¹⁵ Tämän tuottaa teille Beetel
ylettömän pahuutenne tähden.
Totisesti, aamunkoitossa tuhotaan
Israelin kuningas.”

Herra armahtaa vielä Israelia

11 ¹ “Kun Israel oli nuori,
ja Egyptistä minä kutsuin poikani.
² Kutsujat kutsuivat israelilaisia,
mutta nämä menivät pois heidän
kasvojensa edestä,
uhrasivat baaleille
ja polttivat uhreja veistetyille
kuville.

³ Minä opetin Efraimin
kävelemään,
otin hänet käsivarsilleni.
Mutta he eivät ymmärtäneet,
että minä heidät paransin.
⁴ Ihmissiteillä minä heitä vedin,
rakkauden köysillä.
Minä ikään kuin nostin ikeen
heidän leukapieliltään,
kumarruin heidän puoleensa
ja syötin heitä.

⁵ Eivät he palaa Egyptin maalle,
mutta Assur on oleva heidän
kuninkaansa,
koska he eivät ole tahtoneet
kääntyä.

⁶ Miekka riehuu Efraimin
kaupungeissa,
hävittää sen ennustajapapit
ja tekee tuhoa heidän
hankkeittensa vuoksi.

⁷ Minun kansallani on taipumus
kääntyä minusta pois.
Kun sitä kutsutaan korkeutta kohti,
ei yksikään heistä ylennyt
Herran puoleen.

⁸ Kuinka voisin hylätä sinut, Efraim,
jättää sinut alttiiksi, Israel?
Kuinka hylkäisin sinut niin
kuin Adman,
tekisin sinulle niin kuin Seboimille?

Minun sydämeni heltyy,
minun säälini herää.

⁹ En laske valloilleen
vihani hehkua,
en enää hävitä Efraimia,

sillä minä olen Jumala
 enkä ihminen,
 minä olen pyhä sinun keskelläsi;
 en tule vihan vimmassa.

¹⁰ Herran jäljessä he vaeltavat.

Hän ärjyy kuin leijona –
 niin, hän ärjyy,
 ja vavisten tulevat lapset
 mereltä päin.

¹¹ Vavisten he tulevat Egyptistä
 kuin linnut,

Assurin maasta kuin kyyhkysset,
 ja minä saatan heidät asumaan
 kodeissaan,
 sanoo Herra.”

Israel aina on ollut vilpillinen

12 ¹ ”Efraim on ympäröinyt
 minut valheella

ja Israelin huone vilpillä.
 Juudakin on yhä uskoton
 Jumalalle,

Pyhälle, Uskolliselle.

² Efraim tavoittelee tuulta,
 ajaa kaikki päivät takaa itätuulta,
 ja kartuttaa valhetta ja väkivaltaa.
 Se tekee liiton Assurin kanssa

ja vie öljyä Egyptiin.

³ Herra käy oikeutta
 Juudan kanssa.

Hän rankaisee Jaakobia sen
 vaelluksen mukaan,
 tekojen mukaan hän maksaa sille.

⁴ Äidin kohdussa Jaakob piti kiinni
 veljensä kantapäätä

ja miehuutensa voimassa taisteli
 Jumalan kanssa.

⁵ Hän taisteli enkelin kanssa
 ja voitti,

hän itki ja anoi armoa.

Beetelissä Jumala löysi hänet
 ja puhui siellä hänen kanssaan.

⁶ Herra on sotajoukkojen Jumala,
 hänet tunnetaan nimellä Herra.

⁷ Ja sinä Israel, palaa Jumalasi luo,
 noudata laupeutta ja oikeutta
 ja pane alati toivosi Jumalaasi.

⁸ Kanaanin kädessä on petollinen
 vaaka,

vääryyden tekemistä hän rakastaa.

⁹ Efraim sanoo: ’Olenpa
 rikastunut,

olen hankkinut itselleni
 omaisuuden.

Mitkään vaivannäköni tulokset
 eivät tuota minulle syyllisyyttä,
 joka olisi syntiä.’

¹⁰ Mutta minä olen Herra,
 sinun Jumalasi,

aina Egyptin maasta lähtien
 olen ollut Jumalasi.

Minä saatan sinut vielä asumaan
 teltoissa

niin kuin juhlapäivinä.

¹¹ Minä olen puhunut profeetoille
 ja antanut heille paljon näkyjä.
 Profeettojen kautta olen puhunut
 vertauksin.

¹² Jos Gilead on petosta ollutkin,
 niin tyhjiin se häviääkin.

Gilgalissa on uhrattu härkiä,
 niinpä heidän alttareistaan tulee
 kuin kiviröykkiötä,
 joita on pellon vakojen vierillä.

¹³ Jaakob pakeni Aramin kedoille,
Israel palveli naisen tähden,
naisen tähden hän paimensi.

¹⁴ Mutta profeetan kautta Herra
vei Israelin ulos Egyptistä,
profeetta sitä paimensi.

¹⁵ Efraim on syvästi loukannut
Herraa.

Hänen Herransa heittää hänen
verivelkansa hänen päälleen
ja kääntää hänen herjauksensa
häntä itseään kohti.”

Tuomio Israelin ylpeydelle

13 ¹ ”Milloin Efraim puhuikin,
syntyi kauhu,
korkealle hän kohosi Israelissa.
Mutta hän tuli syylliseksi
Baalin vuoksi,
ja hän kuoli.

² Aina vain he tekevät syntiä,
valmistavat itselleen valettuja
kuvia,
jumalankuvia hopeastaan
ymmärryksensä mukaan,
taitavien mestarien tekemiä
kaikki tyynni.

Niille he puhuvat,
ihmisiä teurastavat,
vasikoita suutelevat.

³ Sen tähden he ovat kuin
aamuinen pilvi,
kuin varhain haihtuva kaste,
kuin akanat, joita tuuli lennättää
puimatantereelta,
kuin ikkunaluukusta haihtuva savu

⁴ Mutta minä olen Herra,
sinun Jumalasi,

aina Egyptin maasta lähtien
olen ollut Jumalasi.
Muuta Jumalaa sinä et tunne
kuin minut,
eikä ole muuta pelastajaa
kuin minä.

⁵ Minä tunsin sinut autiomaassa,
polttavan kuumassa maassa.

⁶ Heidän laitumensa olivat lihavat,
ja he tulivat kylläisiksi.
He tulivat kylläisiksi,
ja heidän sydämensä ylpisty;
sen tähden he unohtivat minut.

⁷ Silloin minusta tuli heille
kuin leijona,
kuin tien vierellä väijyvä pantteri.
⁸ Minä käyn heidän kimppuunsa
kuin karhu,
jolta on riistetty pennut,
minä revin heidän sydäncalvonsa
ja syön heidät siinä paikassa
kuin leijona.

Metsän pedot raatelevat heidät.

⁹ Se on sinun turmiosi, Israel,
että vastustat minua, auttajaasi.

¹⁰ Missä on nyt kuninkaasi,
että hän auttaisi sinua kaikissa
kaupungeissasi,
ja tuomarisi, joista olet sanonut:
’Anna minulle kuningas ja
ruhtinaat’?

¹¹ Kuninkaan minä annan
sinulle vihassani
ja otan pois suuttumuksessani.

¹² Efraimin rikos on kääritty
kokoon,
talteen on pantu hänen syntinsä.

¹³ Hänelle tulevat synnyttäjän
tuskat.
Hän ei ole viisas lapsi,
hän ei ilmesty aikanaan
kohdun suulle.
¹⁴ Tuonelan kädestä minä ostan
heidät vapaiksi,
kuolemasta minä heidät lunastan.
Missä on sinun ruttosi, kuolema,
missä on pistimesi, tuonela?
Sääli on peitetty silmiltäni.
¹⁵ Vaikka hän veljien joukossa
kantaa hedelmää,
itätuuli lähtee liikkeelle,
autiomaasta nousee Herran tuuli.
Efraimin kaivo kuivuu
ja hänen lähteensä ehtyy.
Itätuuli ryöstää hänen aarteensa,
kaikki hänen kallisarvoiset
esineensä.”

Israelin kääntyminen ja armahdus

14 ¹”Samaria kärsii
syyllisyytensä vuoksi,
se on kapinoinut Jumalaansa
vastaan.
Miekkään he kaatuvat,
heidän pienet lapsensa
murskataan,
ja heidän raskaina olevat
vaimonsa viilletään halki.

² Palaa Israel,
Herran, sinun Jumalasi luo,
sinä olet kompastunut rikoksiisi.
³ Ottakaa mukaanne sanoja
ja palatkaa Herran luo.
Sanokaa hänelle:
Anna anteeksi kaikki rikokset,

ota meidät armoihisi,
niin me uhraamme sinulle
huultemme hedelmän.
⁴ Assur ei meitä auta,
hevosilla emme tahdo ratsastaa
emme enää sano: ‘Meidän
Jumalamme!’
omien kättemme teoille,
sillä sinussa saa orpo armon.
⁵ Minä parannan heidän
luopumuksensa,
omasta halustani minä heitä
rakastan,
sillä minun vihani on kääntynyt
heistä pois.
⁶ Minä olen Israelille kuin
aamun kaste.
Israel kukoistaa kuin lilja,
työntää juurensa syvälle kuin
Libanonin puut.
⁷ Sen versot leviävät,
sen kauneus on oleva
kuin öljypuun
ja sen tuoksu kuin Libanonin.
⁸ Jälleen sen varjossa asuvat
kasvattavat viljaa
ja kukoistavat kuin viiniköynnös.
Sen maine on oleva kuin
Libanonin viinin.
⁹ Efraim sanoo:
‘Mitä minulla enää on tekemistä
jumalankuvien kanssa?’
Minä, Herra, kuuntelen häntä,
minä katson hänen puoleensa,
minä, joka olen kuin viheriöivä
syypessi.
Minusta on sinun hedelmäsi.

¹⁰ Kuka on viisas ja ymmärtää
nämä asiat?
Kenellä on niin paljon ymmärrystä,
että käsittää ne?

Herran tiet ovat suorat:
vanhurskaat niillä vaeltavat,
mutta luopiot niillä kompastuvat.”

JOOELIN KIRJA

Heinäsiikkavitsaus

1 ¹ Herran sana, joka tuli Jooolille,
Petuelin pojalle:

² Kuulkaa tämä, te vanhimmat,
kuunnelkaa, kaikki maan asukkaat.
Onko tällaista tapahtunut teidän
päivinäne

tai teidän isienne päivinä?

³ Kertokaa tämä lapsillenne,
lapsenne kertokoot sen lapsilleen
ja heidän lapsensa tulevalle
polvelle.

⁴ Mitä kalvajasirkalta jäi, sen
söi heinäsiikka,
mitä heinäsiirkalta jäi, sen söi
sirkan toukka,
mitä toukalta jäi, sen söi
tuhosiikka.

⁵ Herätkää, juopuneet, ja itkeää!
Valittakaa, kaikki viininjuojat,
rypälemehun tähden,
se on riistetty teidän suustanne.

⁶ Minun maahani on hyökännyt
kansa,
väkevä ja lukematon.
Sen hampaat ovat leijonan
hampaat,
sillä on jalopeuran leukaluut.

⁷ Se on hävittänyt
viiniköynnökseni,
ja repinyt viikunapuuni,
kuorinut ne paljiksi ja
heittänyt pois.
Niiden oksat ovat vaalenneet.

⁸ Valita kuin neitsyt, joka on
vyöttäytynyt säkkiin
nuoruutensa sulhasen tähden.

⁹ Pois on viety ruokauhri
ja juomauhri Herran
huoneesta.

Murheissaan ovat papit,
Herran palvelijat.

¹⁰ Hävitetty on pelto,
maa murehtii,
sillä vilja on tuhottu,
viini kuivunut,
öljy ehtynyt.

¹¹ Peltomiehet ovat joutuneet
häpeään
vehnän ja ohran vuoksi,
sillä pellon sato on mennyt.
Viinitarhurit valittavat,
¹² kun viiniköynnös on kuivettunut
ja viikunapuu lakastunut.
Granaattiomenapuu, myös
taatelipalmu ja omenapuu,
kaikki kedon puut ovat
kuivettuneet.
Kuivettunut on ilokin,
kaukana ihmisten ilmoilta.

Vyöttäytykää säkkiin

¹³ Vyöttäytykää säkkiin, pitäkää
valittajaiset, te papit,
vaikeroikaa, te, jotka palvelette
alttarin äärellä.
Tulkaa, viettäkää yö säkkeihin
puettuina,
te minun Jumalani palvelijat,

sillä poissa on Jumalanne
huoneesta

ruokauhri ja juomauhri.

¹⁴ Julistakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhla kokous.
Kootkaa vanhimmat ja kaikki
maan asukkaat

Herran, teidän Jumalanne,
huoneeseen

ja huutakaa Herran puoleen.

¹⁵ Voi, mikä päivä!

Lähellä on Herran päivä,
se tulee kuin hävitys
Kaikkivaltialta.

¹⁶ Eikö ole silmiemme nähden
meiltä riistetty ruoka,
ja Jumalamme huoneesta
ilo ja riemu

¹⁷ Surkastuneet ovat siemenjyvät
multakokkareittensa alla.
Varastot ovat työpötyhjiä,
aitat on purettu,
kun vilja on kuivettunut pelloille.

¹⁸ Kuinka huokaakaan karja!
Kuinka hädissään ovatkaan
karjalaumat,
sillä niillä ei ole laidunta!
Myös lammasmaat joutuvat
tuhon omiksi.

¹⁹ Sinua, Herra, minä huudan,
sillä tuli on kuluttanut autiomaan
laitumet,
liekki on polttanut kaikki
kedon puut.

²⁰ Myös kedon eläimet
ikäväivät sinua,
sillä vesipurot ovat kuivuneet

ja tuli on kuluttanut autiomaan
laitumet.

Herran päivä on lähellä

2 ¹ Puhaltakaa pasuunaan
Siionissa,

antakaa raikua minun pyhällä
vuorellani.

Vaviskoot kaikki maan asukkaat,
sillä Herran päivä on tulossa,
se on lähellä,

² pimeyden ja synkeyden päivä,
pilvien ja sankan sumun päivä.
Vuorille levinneenä kuin
aamurusko

on lukuisa ja väkevä kansa.
Sen vertaista ei ole ollut
ikiajoista asti

eikä tämän jälkeen enää tule,
tulevien polvien aikoihin saakka.

³ Sen edellä käy kuluttava tuli,
sen jäljessä leimuaa liekki.
Kuin Eedenin puutarha on

maa sen edessä,
sen jäljessä on autio aavikko,
ei ole ketään, joka siltä pelastuisi.

⁴ Hevosilta ne näyttävät,
kuin ratsut ne juoksevat.

⁵ Rämisten kuin sotavaunut
ne hyppivät vuorten huipuilla,
rätisten kuin tulen liekki,
joka kuluttaa oljet.

Ne ovat kuin väkevä kansa,
taisteluun järjestäytynyt.

⁶ Niiden edessä kansat vapisevat,
kaikkien kasvot kalpenevat.

⁷ Ne ryntäävät kuin sankarit,

soturien lailla ne nousevat
muurille.

Jokainen kulkee omaa tietään,
poikkeamatta polultaan.

⁸ Toinen toistaan ne eivät sysi,
jokainen kulkee omaa reittiään.
Heittoaseitten välistä ne syöksyvät
eivätkä pysähdy.

⁹ Kaupunkiin ne ryntäävät,
muurille juoksevat,
taloihin nousevat ikkunoiden
kautta,

tulevat sisään kuin varkaat.

¹⁰ Niiden edessä maa vapisee
ja taivaat järkkivät.

Aurinko ja kuu pimenevät,
tähdet menettävät loistonsa.

¹¹ Herra antaa äänensä jylistä
sotajoukkonsa edellä.

Hyvin suuri on hänen sotaväkinsä,
väkevä hänen käskynsä täyttäjä.

Suuri on Herran päivä ja hyvin
pelottava;

kuka voi sen kestää?

Reväiskää rikki sydämenne!

¹² Mutta vielä nytkin,
sanoo Herra,
palatkaa luokseni kaikesta
sydämenstänne,
paastoten, itkien ja valittaen.

¹³ Reväiskää rikki sydämenne,
älkää vaatteitanne,
palatkaa Herran, teidän
Jumalanne, luo.

Hän on armahtava ja laupias,
pitkämielinen ja hyvin armollinen,

ja hän katuu tuottamaansa
onnettomuutta.

¹⁴ Ehkä hän vielä katuu päätöstään
ja jättää jälkeensä siunauksen:
ruokauhrin ja juomauhrin
Herralle, teidän Jumalallenne.

¹⁵ Puhaltakaa pasuunaan
Siionissa,
kuuluttakaa pyhä paasto,
kutsukaa koolle juhla kokous.

¹⁶ Kootkaa kansa,
pyhittäkää seurakunta,
tuokaa koolle vanhukset,
kootkaa lapset,
nekin, jotka imevät rintoja.
Lähteköön sulhanen huoneestaan
ja morsian kammiostaan.

¹⁷ Eteishallin ja alttarin välillä
itkekööt papit,

sanokoot Herran palvelijat:

“Sääli, Herra, kansaasi,

älä anna perintöosaasi

häväistäväksi,

kansojen sananparreksi!

Miksi sanottaisiin kansojen seassa:

‘Missä on heidän Jumalansa?’”

Herra siunaa jälleen kansaansa

¹⁸ Niin Herra kiivaili maansa puo-
lesta ja sääli kansaansa. ¹⁹ Herra vas-
tasi kansalleen näin:

Katso, minä lähetän teille

viljaa, viiniä ja öljyä,

ja te tulette niistä kylläisiksi.

Enkä minä enää anna

teidän joutua

häväistyiksi kansojen seassa.

²⁰ Sen mikä pohjoisesta tulee,

minä karkotan teistä kauas
ja syöksen kuivaan ja autioon
maahan,
sen alkupään itäiseen mereen
ja loppupään läntiseen mereen.
Ja siitä nousee löyhkä,
nousee mädän haju.
Sillä suuria se on yrittänyt.

²¹ Älä pelkää, viljelysmaa!
Iloitse ja riemuitse,
sillä Herra on tehnyt suuria.
²² Älkää pelätkö, kedon eläimet,
sillä autiomaan laitumet
vihannoivat
ja puut kantavat hedelmänsä,
viikunapuu ja viiniköynnös
antavat satonsa.

²³ Ja te, Siionin lapset,
iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa,
teidän Jumalassanne,
sillä hän antaa teille syysateen
vanhurskauden mukaan,
vuodattaa teille sateen,
syysateen ja kevätsateen niin
kuin ennen.

²⁴ Puimatantereet tulevat
jyviä täyteen,
ja kuurna-altaat pursuavat
viiniä ja öljyä.

²⁵ Minä korvaan teille ne
vuodentulot,
jotka söi heinäsiirkka ja
siirkantoukka,
tuhosiirkka ja kalvajasirkka,
minun suuri sotajoukkoni,
jonka lähetin teitä vastaan.

²⁶ Te syötte ja tulette kylläisiksi

ja ylistätte Herran, teidän
Jumalanne, nimeä,
hänen, joka on tehnyt ihmeitä
teitä kohtaan.
Minun kansani ei joudu häpeään
enää milloinkaan.
²⁷ Te tulette tietämään, että minä
olen Israelin keskellä.
Minä olen Herra, teidän
Jumalanne, eikä toista ole.
Minun kansani ei joudu häpeään
enää milloinkaan.

Hengen vuodatus

3 ¹ Tämän jälkeen tapahtuu,
että minä vuodatan Henkeni
kaiken lihan päälle.

Teidän poikanne ja tyttärenne
ennustavat,
vanhuksenne uneksivat unia,
nuorukaisenne näkevät näkyjä.

² Myös palvelijoiden ja
palvelijattarien päälle
minä niinä päivinä vuodatan
Henkeni.

³ Minä annan näkyä merkkejä
taivaalla ja maan päällä,
verta, tulta ja savupatsaita.

⁴ Aurinko muuttuu pimeydeksi
ja kuu vereksi,
ennen kuin Herran päivä tulee,
se suuri ja pelottava.

⁵ Mutta jokainen, joka huutaa
avuksi Herran nimeä,
pelastuu.

Siionin vuorella ja Jerusalemissa
on pelastuneiden joukko,
niin kuin Herra on sanonut.

Jäljelle jääneiden joukossa
ovat ne,
jotka Herra kutsuu.

Pakanakansat tuomitaan Herran päivänä

4 ¹ Niinä päivinä ja siihen aikaan,
kun minä käännän Juudan ja
Jerusalemien kohtalon,
² minä kokoan kaikki kansat,
vien ne alas Joosafatin laaksoon
ja käyn siellä oikeutta niitä vastaan
kansani ja perintöösani Israelin
tähden.
He ovat hajottaneet sen
kansojen sekaan,
jakaneet minun maani
³ ja heittäneet kansastani arpaa.
He ovat antaneet pojan maksuksi
portosta
ja myyneet tytön viinistä,
jonka ovat juoneet.
⁴ Mitä te mahdatte minulle,
Tyyro ja Siidon
ja kaikki filistealaisten alueet?
Tahdotteko te kosta minulle,
mitä olen tehnyt,
vai itse tehdä minulle pahaa?
Nopeasti, joutuisasti,
minä annan teidän tekojenne
kohdata teitä itseänne.
⁵ Te olette ottaneet minun
hopeani ja kultani,
vieneet ihanat kalleuteni
palatseihinne.
⁶ Juudan ja Jerusalemin lapsia
te olette myyneet jaavanilaisille
saadaksenne heidät kauas
omalta alueeltaan.

⁷ Katso, minä herätän heidät
liikkeelle sieltä,
minne te olette heidät myyneet,
ja käännän tekonne teitä
itseänne vastaan.
⁸ Minä myyn teidän poikianne
ja tyttäriänne
Juudan poikien käsiin,
ja nämä myyvät heidät sabalaisille,
kaukaiselle kansalle.
Sillä Herra on puhunut.
⁹ Kuuluttakaa tämä kansojen
seassa,
julistakaa pyhä sota,
pankaa sankarit liikkeelle!
Tulkoot kaikki soturit
ja lähtekööt hyökkäykseen!
¹⁰ Takokaa auranteränne miekoiksi
ja oksaveitsenne keihäiksi.
Heikko sanokoon:
"Minä olen sankari."
¹¹ Pitäkää kiirettä, tulkaa,
kaikki kansat joka taholta,
kokoontukaa tänne.
Anna, Herra, sankariesi astua alas.
¹² Lähtekööt kansat liikkeelle
ja hyökätäkööt Joosafatin laaksoon,
sillä siellä minä, Herra, istun
tuomitsemassa
kaikkia kansoja, joka taholta
tulleita.
¹³ Lähettäkää sirppi,
sillä sato on kypsynyt.
Tulkaa tänne alas,
viinikuurna on täynnä
ja kuurna-altaat pursuavat ylitse,
sillä heidän pahuutensa on suuri.

¹⁴ Meluavia joukkoja,
meluavia joukkoja ratkaisun
laaksossa!
Lähellä on Herran päivä ratkaisun
laaksossa.

¹⁵ Aurinko ja kuu pimenevät,
ja tähdet menettävät loistonsa.

¹⁶ Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua
Jerusalemista.

Taivaat ja maa järkkyvät,
mutta Herra on kansansa suoja,
Israelin lasten turvapaikka.

Jumalan valtakunnan siunaus

¹⁷ Te tullette tietämään,
että minä olen Herra, teidän
Jumalanne,
joka asun Siionissa, pyhällä
vuorellani.

Jerusalem on oleva pyhä,
eivätkä muukalaiset enää
kulje sen läpi.

¹⁸ Sinä päivänä tapahtuu,
että vuoret valuvat rypälemehua,
ja kukkulat vuotavat maitoa.
Kaikissa Juudan puronuomissa
virtaa vesi.

Herran huoneesta kumpuaa
lähde,
se kastelee Akasialaakson.

¹⁹ Egyptistä tulee autio,
ja Edom muuttuu autioksi
aavikoksi väkivallan tähden,
jota ne ovat tehneet Juudan
asukkaille,

kun ovat vuodattaneet viatonta
verta heidän maassaan.

²⁰ Mutta Juuda pysyy asuttuna iäti
ja Jerusalem polvesta polveen.

²¹ Minä vapautan heidät
verivelasta,
josta en ole heitä vapauttanut.
Herra on asuva Siionissa.

AAMOKSEN KIRJA

TUOMION JULISTUKSET, 1 – 6

Herra ärjyy

1 ¹ Aamoksen, tekoalaisen
lampaankasvattajan, sanat
siitä, mitä hän näki näyssä Israelista
Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä
ja Jerobeamin, Jooaksen pojan,
Israelin kuninkaan, päivinä, kaksi
vuotta ennen maanjäristystä.

² Aamos sanoi:

Herra ärjyy Siionista,
antaa äänensä kuulua
Jerusalemista.

Paimenten laitumet lakastuvat,
ja Karmelin laki kuivuu.

Damaskolle

³ Näin sanoo Herra:

Damaskon kolmen rikoksen,
neljänsä rikoksen tähden
päättökseni pysyy.

Koska he ovat puineet Gileadin
rautaisilla puimaäkeillä,

⁴ minä lähetän tulen Hasaelin
linnaa,

ja se kuluttaa Benhadadin palatsit.

⁵ Minä murratan Damaskon
porttien salvat,

hävitan asukkaat Bikat-Aavenista
ja valtiikanpitäjät Beet-Edenistä.

Aramin kansa viedään
pakkosiirtolaisuuteen Kiiriin,
sanoo Herra.

Gassalle

⁶ Näin sanoo Herra:

Gassan kolmen rikoksen,
neljänsä rikoksen tähden
päättökseni pysyy.

Koska he ovat vieneet
pakkosiirtolaisuuteen koko
joukon kansaa

ja luovuttaneet heidät Edomille,

⁷ minä lähetän tulen Gassan
muurille,

tuli kuluttaa sen palatsit.

⁸ Minä hävitan asukkaat Asdodista
ja valtiikanpitäjät Askelonista.

Minä käänän käteni Ekronia
vastaan,

ja filistealaisten jäännös
joutuu tuhoon,

sanoo Herra, Herra.

Tyyrolle

⁹ Näin sanoo Herra:

Tyyron kolmen rikoksen,
neljänsä rikoksen tähden
päättökseni pysyy.

Koska he ovat luovuttaneet
koko joukon kansaa

pakkosiirtolaisina Edomille
eivätkä ole muistaneet veljien
välistä liittoa,

¹⁰ minä lähetän tulen Tyyron
muurille,

tuli kuluttaa sen palatsit.

Edomille

¹¹ Näin sanoo Herra:

Edomin kolmen rikoksen,
 neljänkin rikoksen tähden
 päätökseni pysyy.
 Koska se on vainonnut miekalla
 veljeään
 ja tukahduttanut kaiken säälin,
 raadellut vihassaan lakkaamatta
 ja säilyttänyt kiukkunsa ainaisesti,
¹² minä lähetän tulen Teemaniin,
 ja se kuluttaa Bosran palatsit.

Ammonilaisille

¹³ Näin sanoo Herra:
 Ammonilaisten kolmen rikoksen,
 neljänkin rikoksen tähden
 päätökseni pysyy.
 Koska he ovat halkaisseet Gileadin
 raskaana olevat vaimot
 laajentaessaan aluettaan,
¹⁴ minä sytytän tulen Rabban
 muurille.
 Tuli kuluttaa sen palatsit
 sotahuudon raikuesssa taistelun
 päivänä,
 myrskyn pauhatessa rajuilman
 päivänä.
¹⁵ Heidän kuninkaansa kulkee
 pakkosiirtolaisuuteen,
 hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä
 hänen kanssaan,
 sanoo Herra.

Mooabille

2 ¹ Näin sanoo Herra:
 Mooabin kolmen rikoksen,
 neljänkin rikoksen tähden
 päätökseni pysyy.
 Koska se on polttanut kalkiksi
 Edomin kuninkaan luut,

² minä lähetän tulen Mooabiin,
 tuli kuluttaa Kerijotin palatsit.
 Mooab tuhoutuu taistelun
 melskeessä,
 sotahuudon ja pasuunan
 pauhatessa.
³ Minä hävitän sen keskeltä
 tuomarin,
 ja kaikki sen päämiehet minä
 tapan samalla kertaa,
 sanoo Herra.

Juudalle

⁴ Näin sanoo Herra:
 Juudan kolmen rikoksen,
 neljänkin rikoksen tähden
 päätökseni pysyy.
 He ovat hylänneet Herran
 opetuksen
 eivätkä ole noudattaneet hänen
 säädöksiään.
 Heidän valhejumalansa ovat
 eksyttäneet heidät,
 niiden jäljessähän heidän
 isänsäkin kulkivat.
⁵ Niinpä minä lähetän
 tulen Juudaan,
 ja tuli kuluttaa Jerusalemin
 palatsit.

Israelille

⁶ Näin sanoo Herra:
 Israelin kolmen rikoksen,
 neljänkin rikoksen tähden
 päätökseni pysyy.
 He myyvät vanhurskaan rahasta
 ja köyhän kenkäparista,
⁷ polkevat maan tomuun
 vähäosaisten pään

ja mutkistavat kurjien tien.

Poika ja isä käyvät saman
naisen luona

ja häpäisevät näin minun
pyhän nimeni.

⁸ Pantiksi otettujen vaatteiden
päällä heitä lojuu

jokaisen alttarin ympärillä,
sakotettujen viiniä he juovat
jumalansa huoneessa.

⁹ Ja kuitenkin minä hävitin heidän
tieltään amorilaiset,

jotka olivat korkeita kuin setrit
ja vahvoja kuin tammet.

Minä hävitin amorilaisten
hedelmän ylhäältä

ja juuret alhaalta.

¹⁰ Minä toin teidät pois
Egyptin maasta

ja kuljetin teitä autiomaassa
neljäkymmentä vuotta,

että saisitte omaksenne
amorilaisten maan.

¹¹ Minä herätin pojistanne
profeettoja

ja nuorukaisistanne nasiireja.

Vai eikö näin ole, te israelilaiset?
sanoo Herra.

¹² Mutta te juotitte nasiireille
viiniä,

ja profeettoja te kielsitte: "Älkää
ennustako."

¹³ Katso, minä panen maan
allanne huojumaan,

niin kuin huojuvat vaunut,
jotka ovat täynnä lyhteitä.

¹⁴ Silloin nopeakaan ei

pääse pakoon,

väkevää ei auta hänen voimansa,
eikä sankari pelasta henkeään,

¹⁵ jousimies ei pysy pystyssä,
nopeajalkainen ei pelastu,

ratsumies ei pelasta henkeään.

¹⁶ Sankareista rohkeinkin
pakenee alasti sinä päivänä,
sanoo Herra.

Profeetan on puhuttava

3 ¹ Kuulkaa sana, jonka Herra on
puhunut teitä vastaan, te isra-
elilaiset, koko sitä sukua vastaan,
jonka minä olen johdattanut Egyptin
maasta:

² Ainoastaan teidät minä
olen valinnut

kaikista maan suvuista.

Sen vuoksi minä vaadin
teidät tilille

kaikista pahoista teoistanne.

³ Kulkeeko kaksi yhdessä,
elleivät ole sopineet keskenään?

⁴ Ärjyykö leijona metsässä,
ellei sillä ole raadeltavaa?

Karjuuko nuori leijona luolassaan,
ellei se ole saanut saalista?

⁵ Jääkö lintu ansaan maassa,
ellei sille ole viritetty pyydystä?

Nouseeko ansa maasta,
ellei saalis ole siihen tarttunut?

⁶ Puhalletaanko pasuunaan
kaupungissa,

niin ettei kansa säikähdä?

Tapahtuuko kaupungissa
onnettomuutta,

jota Herra ei olisi saanut aikaan?
⁷ Sillä Herra, Herra ei tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille.

⁸ Leijona ärjyy,
 kuka ei pelkäisi?
 Herra, Herra puhuu,
 kuka ei ennustaisi?

Samarian turmelus ja rangaistus

⁹ Kuuluttakaa yli Asdodin palatsien ja Egyptin maan palatsien ja sanokaa:

“Kokoontukaa Samarian vuorille
 ja nähkää, miten suuria mellakoita on kaupungissa
 ja mikä sorto sen muurien sisällä.”

¹⁰ He eivät ymmärrä tehdä sitä,
 mikä on oikein,

sanoo Herra,
 he kokoavat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.

¹¹ Sen tähden, näin sanoo

Herra, Herra:
 Vihollinen tulee maahan
 joka puolelta,
 repii maahan sinun linnoituksesi,
 ja sinun palatsisi ryöstetään.

¹² Näin sanoo Herra:
 Niin kuin paimen pelastaa
 leijonan kidasta
 pari koipea tai palasen korvaa,
 niin pelastuu israelilaisiakin –
 heitä, jotka istuvat Samariassa
 sohvien kulmauksissa
 ja damaskolaisilla leposijoilla.

¹³ Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin
 heimoa vastaan,

sanoo Herra, Herra, sotajoukkojen
 Jumala:

¹⁴ Sinä päivänä, jona minä vaadin
 Israelin tilille rikoksistaan,
 minä vaadin tilille myös
 Beetelin alttarit.

Altтарin sarvet hakataan irti,
 ja ne putoavat maahan.

¹⁵ Minä lyön hajalle talviasunnot
 ja kesäasunnot,
 norsunluutalot häviävät.
 Talojen paljoudesta tulee loppu,
 sanoo Herra.

Samarian ylhäiset naiset

4 ¹ Kuulkaa tämä sana, te
 Baasanin lehmät Samarian
 vuorella.

Te sorratte vähäosaisia
 ja runtelette köyhiä
 ja sanotte herroillenne:
 “Tuokaa meille juotavaa.”

² Herra, Herra on vannonut
 pyhyytensä kautta:
 Totisesti teille tulevat päivät,
 jolloin teidät nostetaan pois
 koukuilla

ja viimeisetkin teistä kalakoukuilla.

³ Muurin halkeamista te lähdette
 ulos, kukin suorinta tietä,
 ja teidät heitetään kohti

Harmonia,
 sanoo Herra.

Israel ei ole palannut Herran luo

⁴ Menkää Beeteliin ja
 tehkää syntiä,
 Gilgaliin ja tehkää vielä
 enemmän syntiä.

Tuokaa aamulla teurasuhrinne,
kolmantena päivänä
kymmenyksenne.

⁵ Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi,
kuuluttakaa ja julistakaa
vapaaehtoisia lahjoja,
sellaistahan te rakastatte,
te israelilaiset,
sanoo Herra, Herra.

⁶ Minä tein teidän hampaanne
joutilaiksi
kaikissa kaupungeissanne
ja annoin leivän puutteen kaikkiin
asuipaikkoihinne.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.

⁷ Minä pidätin teiltä sateen,
kun oli vielä kolme kuukautta
elonkorjuuseen.
Toiselle kaupungille minä
annoin sadetta,
mutta toiselle en antanut.
Toinen pelto sai sadetta,
mutta toinen, jolle ei satanut,
kuivui.

⁸ Silloin kaksi, kolme kaupunkia
hoippui yhteen kaupunkiin
juomaan
mutta eivät saaneet vettä
kyllykseen.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.

⁹ Minä löin teitä nokitähkillä
ja viljanruosteella.

Teidän lukuisat puutarhanne
ja viinitarhanne,
viikunapuunne ja öljypuunne
söi kalvajasirkka.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.

¹⁰ Minä lähetin keskuuteenne
ruton niin kuin Egyptiin.
Minä tapoin miekalla teidän
nuoret miehenne,
ja ratsunne vietiin ryöstösaaliiksi.
Minä annoin löyhkän nousta
sieraimiinne omista
leireistänne.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.

¹¹ Minä panin toimeen hävityksen
teidän keskuudessanne
niin kuin silloin, kun Jumala hävitti
Sodoman ja Gomorran,
ja te olitte kuin tulesta
temmattu kekäle.
Silti te ette palanneet minun
luokseni,
sanoo Herra.

¹² Sen tähden minä teen sinulle
vielä jotakin, Israel.
Koska minä sen sinulle teen,
niin valmistaudu, Israel,
kohtaamaan Jumalaasi.

¹³ Sillä katso, hän, joka on
muovannut vuoret ja
luonut tuulen,
hän ilmoittaa ihmiselle, mitä
hänellä on mielessään.

Hän tekee aamuruskon
ja pimeyden
ja kulkee yli maan kukkuloiden.
Herra, sotajoukkojen Jumala,
on hänen nimensä.

Itkuvirsi Israelista

5 ¹ Kuulkaa tämä sana, itkuvirsi,
jonka minä teistä viritän, te Is-
raelin heimo!

² Hän on kaatunut eikä
enää nouse,
neitsyt Israel.
Hän makaa tomuun syöstynä
omassa maassaan,
eikä ole ketään, joka nostaisi
hänet ylös.

³ Sillä näin sanoo Herra, Herra:
Israelin huoneen kaupunkiin,
josta lähti liikkeelle tuhat,
jää jäljelle sata,
ja josta lähti sata, jää jäljelle
kymmenen.

⁴ Näin sanoo Herra Israelin
huoneelle:
Etsikää minua, niin te saatte elää.

⁵ Älkää etsikö Beeteliä,
älkää menkö Gilgaliin,
älkää vaeltako Beersebaan.
Sillä totisesti, Gilgal viedään
pakkosiirtolaisuuteen,
ja Beetel joutuu tuhon omaksi.

⁶ Etsikää Herraa, niin te
saatte elää.
Muutoin hän tunkeutuu tulena
Joosefin huoneeseen
ja kuluttaa sen, eikä löydy
sammuttajaa Beetelille.

⁷ Hehän muuttavat oikeuden
koiruohoksi
ja heittävät vanhurskauden
maahan.

⁸ Hän on tehnyt Seulaset ja
Kalevanmiekan,
hän muuttaa pilkkopimeän
aamuksi
ja pimentää päivän yöksi.
Hän kutsuu kokoon meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.

⁹ Hän antaa tuhon välähtää
väkevän yllä,
ja hävitys tulee linnoitettuun
kaupunkiin.
¹⁰ He vihaavat sitä, joka puolustaa
oikeutta portissa,
totuuden puhujaa he hyljeksivät.

¹¹ Te poljette vähäosaista
ja vaaditte häneltä viljaveroa.
Sen tähden käy näin:
te rakennatte taloja hakatusta
kivestä,

mutta ette niissä asu,
te istutatte ihania viinitarhoja,
mutta ette juo niiden viiniä.

¹² Minä tiedän, että teidän
rikoksenne ovat monet
ja syntinne monilukuiset.
Te vainoatte vanhurskasta,
otatte lahjuksia
ja väännätte portissa vääräksi
köyhien asiat.

¹³ Sen vuoksi viisas vaikenee
tällaisena aikana,
sillä tämä aika on paha.

¹⁴ Pyrkikää hyvään, älkää pahaan,
että saisitte elää.

Silloin Herra, sotajoukkojen

Jumala,

on oleva teidän kanssanne,

niin kuin te sanotte.

¹⁵ Vihatkaa pahaa ja rakastakaa

hyvää,

saattakaa oikeus voimaan

portissa.

Ehkäpä Herra, sotajoukkojen

Jumala,

armahtaa Joosefin jäännöstä.

¹⁶ Sillä näin sanoo Herra, sotajouk-
kojen Jumala, Herra:

Kaikilta toreilta kuuluu valitus,

kaikilla kaduilla sanotaan:

”Voi! Voi!”

Peltomiehiä kutsutaan

surujuhlaan

ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.

¹⁷ Kaikissa viinitarhoissa on valitus,

sillä minä kuljen sinun keskittesi,

sanoo Herra.

Herran päivä

¹⁸ Voi teitä, jotka toivotte

Herran päivän tulemista.

Miksi te kaipaatte Herran päivää?

Se päivä tulee olemaan pimeys

eikä valkeus.

¹⁹ Käy niin kuin silloin,

kun joku pakenee leijonaa

ja hänet kohtaa karhu

tai kun joku kotiin tullessaan

nojaa kätensä seinään

ja häntä pistää käärme.

²⁰ Eikö Herran päivä ole pimeys

eikä valkeus,

eikö se ole synkeys, jossa

ei valoa ole?

Pakkosiirtolaisuus ennustetaan

²¹ Minä vihaan, minä halveksin

teidän juhlianne

enkä mielly teidän

juhlakokouksiinne.

²² Vaikka te tuotte minulle

polttouhrejanne

ja ruokauhrejanne, ne eivät

minulle kelpaa,

en edes katsahda

yhteyshuihinne,

syöttövasikkoihin.

²³ Vie pois minun edestäni

virsiä pauhu,

en tahdo kuulla harppujesi soittoa.

²⁴ Mutta oikeus virratkoon

kuin vesi

ja vanhurskaus kuin ehtymätön

puro.

²⁵ Toitteko te minulle teurasuhreja

ja ruokauhreja

autiomaassa neljänäkymmenenä

vuotena,

te Israelin huone?

²⁶ Ei, te olette kantaneet

kuningastanne Sikkutia

ja Kijjunin kuvianne,

tähtijumalaanne, jonka

itsellenne teitte.

²⁷ Sen tähden minä vien teidät

pakkosiirtolaisuuteen

tuolle puolen Damaskon,

sanoo Herra,

jonka nimi on Sotajoukkojen
Jumala.

Tuomio Siionin huolettomille ja itsevarmoille

6 ¹ Voi huolettomia Siionissa,
itsevarmoja Samarian vuorella,
kansoista ensimmäisen ylimyksiä,
joiden puoleen Israelin
heimo kääntyy!

² Menkää Kalneen ja katsokaa,
kulkekaa sieltä suureen Hamatiin
ja alas filistealaisten Gatiin.
Ovatko ne parempia kuin nämä
valtakunnat,
onko niiden alue suurempi kuin
teidän alueenne?

³ Voi teitä,
jotka työnnätte kauas
pahan päivän
mutta vedätte luoksenne
väkivallan,
valtaistuimella istumaan!

⁴ Te makaatte norsunluusohvilla
ja lojutte leposijoillanne.
Te syötte karitsoita laumasta
ja juottovasikoita karsinasta.

⁵ Te näppäilette harpun kieliä
ja sommittelette soittimia kuin
mikäkin Daavid.

⁶ Te juotte viiniä maljoista
ja voitelette itseänne parhaalla
öljyllä,
mutta ette murehdi Joosefin
sortumista.

⁷ Sen vuoksi heidän
on nyt mentävä
pakkosiirtolaisuuteen
pakkosiirtolaisten etunenässä.

Silloin lakkaavat lojujien
ilohuudot.

⁸ Herra, Herra, on vannonut
itsensä kautta,
sanoo Herra, sotajoukkojen
Jumala:

Minä inhoan Jaakobin ylpeyttä
ja vihaan hänen palatsejaan.
Minä jätän kaupungin kaikkineen
hylätyksi.

⁹ Jos silloin johonkin taloon on
jäänyt kymmenen miestä,
niin hekin kuolevat.

¹⁰ Jos kuolleen omainen, polttaja,
joka tulee korjaamaan ruumiin ja
viemään luut pois talosta, kysyy
siltä, joka on talon perimmäisessä
sopessa: "Onko luonasi vielä joku?",
ja tämä vastaa: "Ei ole," niin toinen
sanoo: "Hiljaa!", sillä Herran nimeä
ei pidä mainita.

¹¹ Sillä katso, Herra antaa käskyn:
Suuri talo lyödään raunioiksi
ja pieni talo pirstaleiksi.

¹² Juoksevatko hevoset
kallionseinää,
kynnetäänkö sitä härillä?
Mutta te muutatte oikeuden
myrkyksi

ja vanhurskauden hedelmän
koirouhoksi,

¹³ te, jotka iloitsette Loodabarista
ja sanotte: "Emmekö omalla
voimallamme

valloittaneet Karnaimia?"

¹⁴ Mutta minä nostatan
teitä vastaan,

te Israelin heimo,
sanoo Herra, sotajoukkojen
Jumala,
kansan, joka ahdistaa teitä
sieltä, mistä käännytään Hamatiin,
aina Pajupurolle saakka.

VIISI NÄKYÄ, 7 – 9

Heinäsirkat

7 ¹Tämän näytti minulle Herra,
Herra: Katso, hän loi heinäsirk-
koja, kun odelmaheinä alkoi nousta
kuninkaan heinänkorjuun jälkeen.
²Kun sirkat olivat syöneet kaikki
maan kasvit, minä sanoin: "Herra,
Herra, anna anteeksi. Kuinka Jaakob
voi kestää, sillä hän on vähäinen?"
³Niin Herra perui sen. "Näin ei tule
tapahtumaan", Herra sanoi.

Tuli

⁴Tämän näytti minulle Herra,
Herra: Katso, Herra, Herra, kutsui
tulen panemaan toimeen tuomi-
ota. Se kulutti suuren syvyyden, ja
se kulutti peltomaan. ⁵Niin minä
sanoin: "Herra, Herra, lakkaa jo.
Kuinka Jaakob voi kestää, sillä hän
on vähäinen." ⁶Niin Herra perui sen.
"Ei tämäkään tapahdu", sanoi Herra,
Herra.

Luotilanka

⁷Herra näytti minulle tämän:
Katso, Herra seisoi luotisuoran muu-
rin päällä kädessään luotilanka.
⁸Ja Herra sanoi minulle: "Mitä

sinä näet, Aamos?" Minä vastasin:
"Luotilangan." Niin Herra sanoi mi-
nulle: "Katso, minä olen laskenut
luotilangan kansani Israelin keskelle.
Minä en enää säästä sitä, vaan ⁹lisa-
kin uhrikukkuloista tulee autioita ja
Israelin pyhäköistä raunioita. Minä
nousen miekka kädessä Jerobeamin
huonetta vastaan."

Aamos karkotetaan Beetelistä

¹⁰Silloin Amasja, Beetelin pappi,
lähetti Jerobeamille, Israelin kunin-
kaalle, sanan: "Aamos on tehnyt sa-
laliiton sinua vastaan Israelin hei-
mon keskuudessa. Maa ei kestä
kaikkea, mitä hän puhuu. ¹¹Aamos
on näet sanonut: 'Jerobeam kuo-
lee miekkaan, ja Israel viedään
pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta
maastaan.'"

¹²Sitten Amasja sanoi Aamokselle:
"Näkiä, mene tiehesi, pakene Juu-
dan maahan, syö leipäsi siellä ja
ennusta siellä. ¹³Mutta Beetelissä
et enää saa ennustaa, sillä se on
kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan
temppele."

¹⁴Niin Aamos vastasi
Amasjalle: "En minä ole
profeetta enkä profeetanoppilas
vaan karjankasvattaja ja
metsäviikunoiden viljelijä. ¹⁵Mutta
Herra otti minut pikkukarjan
parista, ja Herra sanoi minulle:
'Mene ja ennusta kansaani Israelia
vastaan.'

¹⁶ Kuule siis nyt Herran sana: Sinä sanot: 'Älä ennusta Israelia vastaan äläkä saarnaa lisakin huonetta vastaan.'

¹⁷ Sen tähden näin sanoo Herra: Sinun vaimostasi tulee portto tähän kaupunkiin, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa. Totisesti, Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen pois omasta maastaan."

Hedelmäkori

8 ¹ Herra, Herra näytti minulle tämän: Katso, oli korillinen kesähedelmiä. ² Ja hän kysyi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen kesähedelmiä." Niin Herra sanoi minulle:

"Loppu tulee kansalleni Israelille, enää en sitä säästä.

³ Valitukseksi muuttuvat palatsin laulut sinä päivänä, sanoo Herra, Herra. Ruumiita on oleva paljon, joka paikkaan heitettyjä. Hiljaa!"

Rikkaiden ahneus ja rangaistus

⁴ Kuulkaa tämä, te, jotka poljette puutteenalaisia ja tahdotte tuhota maan köyhät. ⁵ Te sanotte:

"Milloin päättyy uusikuu, että saamme myydä viljaa,

milloin sapatti, että saamme avata vilja-aitan, pienentää eefa-mitan, suurentaa sekelin ja pettää väärällä vaa'alla?

⁶ Näin saamme ostaa vähäosaiset rahalla

ja köyhän kenkäparin hinnalla ja myydä akanoita jyvänä."

⁷ Herra on vannonut Jaakobin kunnian kautta:

Totisesti, minä en ikinä unohda yhtäkään heidän teoistaan.

⁸ Eikö senkaltaisesta maa vapise ja kaikki sen asukkaat murehdi? Eikö se kaikkineen nouse kuin Niili, tulvi ja alene kuin Egyptin virta?

Tuomion päivä

⁹ Sinä päivänä tapahtuu, sanoo Herra, Herra, että minä annan auringon laskea sydänpäivällä ja pimennän maan keskellä kirkasta päivää.

¹⁰ Minä muutan teidän juhlanne murheeksi

ja kaikki laulunne valitusvirsiksi.

Minä vyötän säkipuvun kaikkien lanteille ja teen kaljuksi jokaisen pään.

Minä aiheutan surun, joka on kuin suru ainoasta pojasta. Ja sen loppu on kuin katkeran päivän loppu.

Herran sanojen kuulemisen nälkä

¹¹ Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra,

jolloin minä lähetän maahan
nälän –
en leivän nälkää
enkä veden janoa,
vaan Herran sanojen kuulemisen
nälän.

¹² Silloin ihmiset hoippuvat
merestä mereen,
harhailevat pohjoisesta itään
etsien Herran sanaa,
mutta eivät löydä.

¹³ Sinä päivänä nääntyvät janoon
kauniit neitoset ja nuorukaiset,

¹⁴ nuo, jotka vannovat sen
nimeen, joka on Samarian
syntivelka.

He sanovat: "Niin totta kuin sinun
jumalasi elää, Daan,
ja niin totta kuin elävät Beerseban
menot!" –

He kaatuvat eivätkä enää nouse.

Näky Beetelin pyhäkön tuhosta

9 ¹ Minä näin Herran seisovan alt-
tarin ääressä, ja hän sanoi:

Lyö pylväänpäihin, niin että
kynnykset vapisevat,
lyö ne murskaksi kaikkien
heidän päähänsä.

Loput minä surmaan miekalla,
yksikään heistä ei pääse pakoon
eikä yksikään pelastu.

² Jos he murtautuvat tuonelaan,
sieltäkin minun käteni
heidät tempaa.

Jos he nousevat taivaaseen,
sieltä minä syökseen heidät alas.

³ Jos he kätkeytyvät Karmelin
laelle,
sieltäkin minä heidät etsin
ja tuon pois.

Jos he piiloutuvat meren pohjaan
silmieni edestä,
siellä minä käsken käärmeen
pistää heitä.

⁴ Jos he kulkevat vankeuteen
vihollistensa edellä,
minä käsken miekan
tappaa heidät.

Minä kiinnitän katseeni heihin,
heidän onnettomuudekseen,
en onnekseen.

⁵ Herra, Herra Sebaot, koskettaa
maata,

niin että se sulaa
ja kaikki sen asukkaat murehtivat.
Se nousee kaikkineen kuin Niili
ja laskee kuin Egyptin virta.

⁶ Hän rakentaa yläsalinsa taivaisiin
ja vahvistaa holvinsa maan ylle,
hän kutsuu meren vedet
ja vuodattaa ne maan pinnalle.
Herra on hänen nimensä.

⁷ Ettekö te, israelilaiset,
ole minulle kuin kuusilaiset?
sanoo Herra.

Enkö minä johdattanut israelilaisia
Egyptin maasta,
filistealaisia Kaftorista ja
aramilaisia Kiiristä?

⁸ Katso, Herran, Herran, silmät
ovat syntistä valtakuntaa vastaan,
ja minä hävitän sen maan pinnalta.

Kuitenkaan en Jaakobin heimoa
kokonaan hävitä,
sanoo Herra.

⁹ Sillä katso, minä käsken
ravistella Israelin heimoa kaikkien
kansojen seassa,
niin kuin seulalla ravistellaan,
mutta yksikään kivi ei
putoa maahan.

¹⁰ Miekkaan kuolevat kaikki minun
kansani syntiset,
nuo, jotka sanovat: "Ei
meitä saavuta,
ei meitä kohtaa onnettomuus."

Israelin uudistus

¹¹ Sinä päivänä minä pystytän
jälleen
Daavidin sortuneen majan.
Minä muuraan umpeen sen
halkeamat,
nostan entiselleen sen luhistuneet
kohdat
ja rakennan sen sellaiseksi kuin se
oli muinaisina päivinä.

¹² Minun kansani saa omakseen
Edomin jäännöksen

ja kaikki vieraat kansat, jotka
otetaan minun nimiini,
sanoo Herra, joka tämän tekee.

¹³ Katso, päivät tulevat,
sanoo Herra,
jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan
ja rypäleitten polkija siemenen
kylväjän.

Silloin vuoret valuvat rypäleen
mehua,
se virtaa kaikilta kukkuloilta.

¹⁴ Silloin minä käännän kansani
Israelin kohtalon.

He rakentavat jälleen autiot
kaupungit ja asuvat niissä,
he istuttavat viinitarhoja ja
juovat niiden viiniä,
hankkivat itselleen puutarhoja ja
syövät niiden hedelmiä.

¹⁵ Minä istutan heidät heidän
omaan maahansa,
eikä heitä enää revitä irti maasta,
jonka minä olen heille antanut,
sanoo Herra, sinun Jumalasi.

OBADJAN KIRJA

Edomin ylpeys ja perikato

1 ¹ Obadjan näky.
Näin sanoo Edomista
Herra, Herra:
Me olemme kuulleet sanoman
Herralta,
sanansaattaja on lähetetty
kansojen keskuuteen:
"Nouskaa, nouskaamme sotaan
sitä vastaan!"
² Katso, vähäiseksi minä teen sinut
kansojen joukossa,
sinusta tulee perin halveksittu.
³ Sinun sydämesi julkeus on
pettänyt sinut,
joka asut kallion halkeamissa,
jonka asunto on korkeuksissa.
Sinä sanot sydämessäsi:
"Kuka voi syöstä minut maahan?"
⁴ Vaikka kohoaisit korkealle
kuin kotka
ja tekisit pesäsi tähtien keskelle,
sieltäkin minä syöksisin sinut alas,
sanoo Herra.
⁵ Jos varkaat tulisivat kimppuusi,
jos yölliset rosvot,
millaista tuhoa he tekisivätkään
sinulle!
Mutta eivätkö he varastaisi vain
sen, mitä tarvitsevat?
Jos viininkorjaajat tulisivat
luoksesi,
eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta?

⁶ Mutta kuinka onkaan Eesau
tarkoin tutkittu,
hänen kätöksensä pengottu!
⁷ He ovat ajaneet sinut rajalle asti,
kaikki nuo liittolaisesi.
He ovat pettäneet ja voittaneet
sinut,
nuo sinun ystäväsi.
Tarjoamasi leivän he ovat panneet
ansaksi eteesi.
Ei ole hänessä ymmärrystä.
⁸ Totisesti, sinä päivänä,
sanoo Herra,
minä hävitän viisaat Edomista
ja ymmärryksen Eesaun vuorelta.
⁹ Sinun sankarisi, Teeman,
kauhistuvat –
jotta viimeinenkin mies häviäisi
Eesaun vuorelta,
kaikki tapetaan.

Jaakobin onnettomuus

¹⁰ Väkivallan tähden veljeäsi
Jaakobia kohtaan
sinut peittää häpeä ja sinut
hävitetään ikiajoiksi.
¹¹ Sinä päivänä, jona seisoi
sivussa,
päivänä, jona vierasmaalaiset
veivät pois hänen
rikkautensa,
kun muukalaiset tunkeutuivat
sisään hänen porteistaan
ja heittivät arpa Jerusalemissa,
sinäkin olit kuin yksi heistä.

¹² Älä katso iloiten veljesi päivää,
hänen onnettomuutensa päivää.

Älä ilku Juudan lapsia
heidän tuhonsa päivänä
äläkä levittele leukojasi
heidän ahdistuksensa päivänä.

¹³ Älä tunkeudu sisään minun
kansani portista
heidän hätänsä päivänä.
Älä katsele iloiten, sinäkin, veljesi
onnettomuutta
hänen hätänsä päivänä.

Älä ojenna kättäsi hänen
omaisuuteensa
hänen hätänsä päivänä.

¹⁴ Älä seiso tienhaarassa
surmaamassa hänen
pelastuneitaan.

Älä luovuta hänen eloon
jääneitään
ahdingon päivänä.

Herran päivä tuo koston

¹⁵ Sillä lähellä on Herran päivä
kaikkia kansoja.

Niin kuin sinä olet tehnyt, niin
sinulle tehdään;
sinun tekosi palaavat oman
pääsi päälle.

¹⁶ Niin kuin te olette juoneet
minun pyhällä vuorellani,
niin juovat kaikki kansat ainiaan.
He juovat ja latkivat

ja ovat ikään kuin heitä ei
olisi ollutkaan.

Israelin riemuvoitto

¹⁷ Mutta Siionin vuorella
ovat pelastuneet.

Se on oleva pyhä,
ja Jaakobin heimo perii
perintönsä.

¹⁸ Jaakobin heimo on tuli
ja Joosefin heimo liekki,
mutta Eesaun heimo on kuin oljet.
Tulen liekki polttaa, nielee ne,
yksikään ei pääse pakoon
Eesaun heimosta.

Sillä Herra on puhunut.

¹⁹ Etelämaan asukkaat ottavat
perinnökseen Eesaun vuoren,
ja Alankomaan asukkaat
filistealaisten alueen. He ottavat
perinnökseen Efraimin maan ja
Samaritan maan, Benjaminin ja
Gileadin. ²⁰ Tästä israelilaisten
joukosta pakkosiirtolaisuuteen
viedyt ottavat perinnökseen
kanaanilaisten alueen Sarpatiin asti.
Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset,
jotka ovat Sefaradissa, ottavat
perinnökseen Etelämaan
kaupungit. ²¹ Pelastajat nousevat
Siionin vuorelle tuomitsemaan
Eesaun vuorta.

Kuninkuus on oleva Herran.

JOONAN KIRJA

Joona pakenee Herran kutsua

1¹ Joonalle, Amittain pojalle, tuli tämä Herran sana: ² “Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan, koska sen pahuus on noussut minun kasvojeni eteen.” ³ Mutta Joona nousi paetakseen Herran kasvojen edestä Tarsiiseen. Hän meni alas Jaafoon ja löysi laivan, joka oli lähdössä sinne. Suoritettuaan laivamaksun hän astui laivaan menäkseen siinä Tarsiiseen, pois Herran kasvojen edestä.

Joona heitetään mereen

⁴ Mutta Herra heitti merelle rajun tuulen, ja merellä nousi niin ankara myrsky, että laiva uhkasi hajota. ⁵ Merimiehet alkoivat pelätä ja rupesivat itse kukin huutamaan avuksi jumalaansa. Keventääkseen laivaa he heittivät mereen kaiken tavarän, mitä laivassa oli. Mutta Joona oli mennyt alas laivan uumeniin ja käynyt makuulle ja nukkui nyt sikeästi. ⁶ Laivan päällikkö meni hänen luokseen ja sanoi: “Mitä – nukutko sinä? Nouse ja huuda avuksi jumalaasi. Ehkäpä se jumala välittää meistä, niin ettemme huku.”

⁷ Merimiehet sanoivat toisilleen: “Tulkaa, heitetään arpaa, että saamme tietää, kenen vuoksi tämä onnettomuus on meille tullut.”

He heittivät arpaa, ja arpa osui Joonaan. ⁸ Niin he sanoivat hänelle: “Kerrohan meille, kenen takia tämä onnettomuus on meille tullut. Millä asioilla olet ja mistä tulet? Mistä maasta ja kansasta sinä olet?” ⁹ Hän vastasi heille: “Minä olen heprealainen ja pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan.”

¹⁰ Silloin miehet pelästyivät kovasti ja sanoivat hänelle: “Mitä oikein oletkaan tehnyt?” Miehet näet tiesivät, että Joona pakeni Herran kasvoja, koska hän oli kertonut sen heille. ¹¹ He sanoivat hänelle: “Mitä meidän on tehtävä sinulle, että meri tyyntyisi?” Meri näet myrskysi yhä raivokkaammin. ¹² Joona vastasi heille: “Ottakaa minut ja heittäkää mereen, niin meri tyyntyy teille. Minä tiedän, että tämä ankara myrsky on kohdannut teitä minun vuokseni.”

¹³ Miehet soutivat voimiensa takaa päästäkseen takaisin kuivalle maalle mutta eivät onnistuneet, sillä myrsky yltyi yltymistään merellä. ¹⁴ He huusivat Herraa ja sanoivat: “Voi, Herra, älä anna meidän hukkoa tämän miehen hengen tähden. Älä lue syyksemme viatonta verta, sillä sinä olet Herra ja sinä teet niin

kuin itse tahdot.” ¹⁵Sitten he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri asettui raivostaan. ¹⁶Miehet pelkäsivät suuresti Herraa, uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

Joona rukoilee kalan vatsassa ja pelastuu

2 ¹Mutta Herra käski suuren kalan nielaista Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä. ²Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan vatsassa ³ja sanoi:

”Minä huusin ahdistuksessani
Herraa,

ja hän vastasi minulle.
Tuonelan kohdussa minä

huusin apua,
ja sinä kuulit minun ääneni.

⁴Sinä syöksit minut syvyyteen,
merten sydämeen,
ja virta ympäröi minut.
Kaikki sinun tyrskysi ja aaltosi
vyöryivät ylitseni.

⁵Minä ajattelin:
’Minut on karkotettu sinun
silmiesi edestä.
Kuitenkin saan jälleen katsella
sinun pyhää tempeliäsi.’

⁶Vedet saartoivat minut
sieluun saakka,
syvyys ympäröi minut,
kaislat kietoutuivat päähäni.

⁷Minä vajosin alas vuorten
perustuksiin asti,
maan salvat sulkeutuivat
ylitseni ainiaaksi.

Mutta sinä nostit minut elävänä
haudasta,

Herra, minun Jumalani.

⁸Kun sieluni nääntyi minussa,
minä muistin Herraa.

Rukoukseni tuli luoksesi sinun
pyhään temppeliisi.

⁹Ne, jotka kunnioittavat turhia ja
tyhjänpäiväisiä jumalia,
hylkäävät armon, jota heille
tarjotaan.

¹⁰Kiitosta laulaen minä tahdon
uhrata sinulle.

Mitä olen luvannut, sen
tahdon täyttää.

Pelastus tulee Herralta.”

¹¹Sitten Herra käski kalaa,
ja se oksensi Joonan
kuivalle maalle.

Joona julistaa Niinivessä

3 ¹Joonalle tuli uudestaan Herran sana: ²”Nouse ja mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle puhun.”

³Niin Joona nousi ja meni Niiniveen Herran sanan mukaan. Niinive oli suuri kaupunki Jumalan edessä, laidasta laitaan kolme päivänmatkaa. ⁴Joona alkoi kulkea kaupungissa ensimmäistä päivänmatkaa ja julisti kulkiessaan: ”Vielä neljäkymmentä päivää, ja Niinive hävitetään.”

Kansa katu ja saa armon

⁵Niiniven miehet uskoivat Jumalaan, kuuluttivat paaston ja

pukeutuivat säkkeihin, niin suuret kuin pienet. ⁶ Kun tieto tästä saavutti Niiniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimeltaan, riisui yltään viittansa, verhoutui säkkiin ja istuutui tuhkaan. ⁷ Sitten hän antoi kuuluttaa Niinivessä: ”Kuninkaan ja hänen ylimystensä käsky kuuluu: Älkööt ihmiset älköötäkään naudat, lampaat ja muut eläimet edes maistako mitään ruokaa tai juoko vettä. Älkööt eläimet käykö laiumella. ⁸ Olkoot ihmiset ja eläimet säkkeihin puettuina ja huutakoot väkevästi Jumalan puoleen. Kääntykööt he itse kukin pois pahalta tieltään ja hylätkööt väkivallan, joka tahraa heidän käsiään. ⁹ Kenties Jumala vielä katuu päätöstään ja kääntyy vihansa hehkusta, niin ettemme tuhoudu.”

¹⁰ Kun Jumala näki heidän tekonsa, että he kääntyivät pois pahalta tieltään, Jumala katui sitä pahaa, minkä hän oli sanonut tekevänsä heille, eikä toteuttanut sitä.

Joona suuttuu

4 ¹ Mutta Joona pahastui tästä kovin ja suuttui. ² Hän rukoili Herraa ja sanoi: ”Voi, Herra! Enkö minä sitä jo sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä kiirehdin pakenemaan Tarsiiseen. Minä näet tiesin, että sinä olet armahtavainen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja hyvin armollinen, ja että sinä kadut suunnittelemaasi onnettomuutta. ³ Ja nyt, Herra, ota

minun henkeni, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä.” ⁴ Herra vastasi: ”Onko oikein, että suutut?”

Herra opettaa Joonaa

⁵ Sitten Joona lähti kaupungista ja asettui kaupungin itäpuolelle. Hän teki sinne itselleen lehtimajan ja kävi istumaan sen sisälle varjoon, kunnes näkisi, mitä kaupungille tapahtuisi. ⁶ Herra Jumala antoi risiinipensaansa kasvaa Joonan yläpuolelle olemaan varjona hänen päänsä päällä ja vapauttamaan hänet hänen mielipahastaan. Joona iloitsi suuresti risiinipensaasta. ⁷ Mutta seuraavana päivänä, aamun sarastaessa, Jumala lähetti madon kalvamaan risiinipensasta, niin että se kuivettui. ⁸ Auringon noustua Jumala lähetti polttavan itätuulen, ja aurinko paahtoi Joonaa päähän, niin että hän oli nääntymäisillään. Silloin Joona toivotti itselleen kuolemaa ja sanoi: ”Parempi on minulle kuolema kuin elämä.”

⁹ Mutta Jumala sanoi Joonalle: ”Onko oikein, että suutut risiinipensaansa vuoksi?” Joona vastasi: ”Oikein on, että suutuin, vaikka kuolla pitäisi!” ¹⁰ Niin Herra sanoi: ”Sinä säälit risiinipensasta, josta et ole nähnyt vaivaa ja jota et ole kasvattanut, joka yhden yön lapsena syntyi ja yhden yön lapsena kuoli. ¹¹ Enkö minä sitten säälisi Niiniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enemmän kuin 120 000

ihmistä, jotka eivät tiedä, kumpi käsi on oikea ja kumpi vasen, ja lisäksi siellä on paljon eläimiä?”

MIIKAN KIRJA

Tuomio Samarialle ja Jerusalemile

1 ¹ Herran sana, joka tuli
mooresetilaiselle Miikalle
Jootamin, Aahaksen ja Hiskian,
Juudan kuninkaiden, päivinä.
Tämän näyn hän näki Samariasta ja
Jerusalemistä.

² Kuulkaa, kaikki kansat,
kuuntele tarkoin maa ja kaikki,
mitä sinussa on!

Olkoon Herra, Herra, todistaja
teitä vastaan,

Herra pyhästä temppelistään.

³ Katso, Herra lähtee
asumuksestaan,

astuu alas ja kulkee maan
kukkuloiden yli.

⁴ Vuoret sulavat hänen allaan,
ja laaksot halkeavat kuin vaha
tulen paahteessa.

Ne ovat kuin vedet,
jotka syöksyvät jyrkännettä alas.

⁵ Jaakobin rikoksen tähden
tapahtuu tämä kaikki
ja Israelin heimon syntien tähden.

Mistä on peräisin Jaakobin rikos?
Eikö Samariasta!

Entä mistä Juudan uhrikukkulat?
Eivätkö Jerusalemistä!

⁶ Minä teen Samarian
kiviröykkiöksi kedolle,
viinitarhan istutusmaaksi.
Minä syöksen laaksoon sen kivet
ja paljastan sen perustukset.

⁷ Kaikki sen veistetyt kuvat
särjetään,
kaikki sen portonpalkat
poltetaan tulessa,
kaikki sen jumalankuvat
minä hävitän.

Portonpalkoista se on ne koonnut,
ja portonpalkoiksi ne jälleen
tulevat.

⁸ Tämän vuoksi tahdon valittaa
ja vaikeroida,
kulkea avojaloin ja alastomana,
virittää valituslaulun kuin sakaalit,
suruhuudon kuin strutsit.

⁹ Sillä parantumaton on
Samarian haava.

Se ulottuu Juudaan asti,
se tulee minun kansani porttiin,
aina Jerusalemiin asti.

¹⁰ Älkää ilmoittako sitä Gatissa,
älkää lainkaan itkekö.

Beet-Leafrassa minä kieriskelen
tuhkassa.

¹¹ Lähde matkaan, Saafirin
asujatar,

alasti ja häväistynä!
Ei lähde liikkeelle Saananin
asujatar.

Beet-Eeselin valitus riistää teiltä
turvapaikan.

¹² Tuskaisesti odottaa hyvää
Maarotin asujatar.

Mutta Herralta tulee onnettomuus
Jerusaleminkin portille.

¹³ Valjasta hevoset vaunujen
eteen,
Laakiin asujatar.
Tytär Siionin synnin alku olet sinä,
sillä sinussa tavattiin Israelin
rikokset.

¹⁴ Sen tähden sinä annat
erojaislahjoja
Mooreset-Gatille.

Aksibin talot tuottavat
pettymyksen Israelin
kuninkaille.

¹⁵ Minä tuon vieläkin perijän
sinulle,
Maaresan asujatar.
Aduillamiin asti kulkee Israelin
kunnia.

¹⁶ Tytär Siion, leikkaa hiuksesi,
ajele pääsi kaljuksi lastesi tähden,
jotka olivat sinun ilosi.
Ajele pääsi laajalti kaljuksi kuin
korpikotkalla,
sillä he kulkevat luotasi
pakkosiirtolaisuuteen.

Voi-huuto ahneille sortajille

2 ¹ Voi niitä, jotka miettivät
turmiota
ja valmistelevat pahaa vuoteillaan!
Aamun valjettua he sen
toteuttavat,
sillä heillä on siihen valta.

² He himoitsevat peltoja ja
anastavat ne,
taloja ja ottavat ne haltuunsa.
He tekevät väkivaltaa miehelle
ja hänen talolleen,
miehelle ja hänen perintöösalleen.

³ Sen tähden, näin sanoo Herra:
"Katso, minä mietin
onnettomuutta tälle
kansalle.

Siitä ette saa irti kaulaanne,
ettekä voi ylväästi astella.
Se on oleva paha aika.

⁴ Sinä päivänä teistä viritetään
pilkkalaulu,
sepitetään valitusvirsi,
jossa sanotaan:

'Meidät on perin hävitetty,
hän muuttaa kansani perintöosan.
Miksi hän ottaa sen minulta pois
ja jakaa peltomme luopioille?'

⁵ Sen tähden sinulla ei ole ketään,
joka heittäisi arpaa maaosuudesta
Herran seurakunnassa.

⁶ 'Älkää saarnatko', he saarnaavat,
'ei sellaisista saa saarnata,
eikö jo lopu häpäiseminen?'

⁷ Onko tämä Jaakobin
heimon puhetta?

Onko Herra äkkipikainen?
Tällaisiako ovat hänen tekonsa?
Eivätkö minun puheeni ole hyvät
sitä kohtaan, joka vaeltaa oikein?

⁸ Mutta aikoja sitten on
minun kansani
toiminut kuin vihollinen.
Vaatteiden päältä te riistätte viitan
niiltä, jotka kulkevat luottavaisesti,
jotka ovat palanneet sodasta.

⁹ Minun kansani naiset te
ajatte pois
kodeistaan, jotka ovat
heidän ilonsa.

Heidän pieniltä lapsiltaan
 te riistätte
 minun ihanuuteni ainiaaksi.
¹⁰ Nouskaa ja lähtekää pois!
 Tässä ei ole leposijaa saastutuksen
 tähden,
 joka on tuottanut turmion,
 parantumattoman turmion.
¹¹ Jos tulisi mies, joka tuulta
 tavoittelisi
 ja petollisuudessaan valehtelisi:
 ‘Minä saarnaan sinulle viinistä
 ja väkijuomasta’,
 siinä olisi saarnaaja tälle kansalle.

Herra kokoaa kansansa

¹² Totisesti, minä kokoan
 sinut, Jaakob,
 minä kerään tarkoin Israelin
 jäännöksen.
 Minä saatan heidät yhteen kuin
 lampaat tarhaan,
 kuin lauman laitumelleen,
 on oleva ihmisten kohina.
¹³ Tien raivaaja käy heidän
 edellään.
 He raivaavat tiensä,
 kulkevat portille ja lähtevät
 siitä ulos.
 Heidän kuninkaansa kulkee
 heidän edellään,
 ja Herra on heidän johtajanaan.”

*Tuomio päämiesten ja
 profeettojen vääryydelle*

3 ¹ Minä sanoin:
 Kuulkaahan, Jaakobin
 päämiehet
 ja Israelin heimon johtajat!

Eikö ole teidän asianne
 tuntea oikeus?
² Te vihaatte hyvää
 ja rakastatte pahaa,
 raastatte ihmisiltä nahan päältä
 ja lihan luista?
³ He syövät minun kansani lihan
 ja nylkevät nahan heidän päältään,
 murskaavat heidän luunsa,
 paloittelevat heidät kuin pataan,
 kuin lihan kattilaan.
⁴ Kerran he huutavat
 Herran puoleen,
 mutta hän ei vastaa heille.
 Silloin hän kätkee heiltä kasvonsa,
 koska he ovat tehneet
 pahoja töitä.
⁵ Näin sanoo Herra profeetoista,
 jotka eksyttävät minun kansaani,
 jotka huutavat: “Rauha teille!”,
 kun heidän hampaissaan on
 purtavaa,
 mutta julistavat pyhän sodan
 sille, joka ei anna mitään
 heidän suuhunsa.
⁶ Tämän vuoksi teille tulee yö,
 vailla näkyjä,
 teille tulee pimeys, vailla
 ennustelua.
 Näiltä profeetoilta laskee aurinko,
 ja päivä pimenee heiltä.
⁷ Näkijät joutuvat häpeään,
 ennustelijoiden kasvat
 kalpenevat.
 Kaikki he peittävät partansa,
 sillä Jumalan vastausta ei tule.
⁸ Mutta minä olen täynnä voimaa,

Herran Henkeä, oikeutta ja
väkevyyttä

ilmoittaakseni Jaakobille
sen rikokset

ja Israelille sen synnit.

⁹ Kuulkaa tämä, Jaakobin heimon
päämiehet

ja Israelin heimon johtajat,
te, jotka inhoatte oikeutta
ja väännätte vääräksi kaiken,
mikä on oikeaa,

¹⁰ te, jotka rakennatte Siionia
veriteoilla

ja Jerusalemia vääryydellä.

¹¹ Sen päämiehet jakavat oikeutta
lahjuksia vastaan,

papit opettavat maksusta,
ja profeetat ennustavat rahasta.
Kuitenkin he turvautuvat

Herraan sanoen:

”Eikö Herra ole meidän
keskellämme?

Ei meille tule onnettomuutta.”

¹² Siitä syystä, teidän tähtenne,
Siion kynnetään pelloksi,
Jerusalemista tulee kiviraunio
ja temppelivuoresta metsäinen
kukkula.

Tuleva rauhan valtakunta

4 ¹ Päivien lopulla Herran
temppelin vuori
seisoo lujana ylimpänä vuorista,
korkeimpana kukkuloista,
ja kansat virtaavat sinne.

² Monet kansat lähtevät
liikkeelle sanoen:

”Tulkaa, nouskaamme Herran
vuorelle,

Jaakobin Jumalan huoneeseen,
että hän opettaisi meille teitään
ja me vaeltaisimme hänen
polkujaan.

Sillä Siionista lähtee opetus,
Jerusalemista Herran sana.”

³ Hän tuomitsee monien
kansojen kesken,
hän säättää oikeutta väkeville
kansoille,

kaukaisiin maihin saakka.
Ne takovat miekkansa auranteriksi
ja keihäänsä oksaveitsiksi.

Kansa ei nosta miekkaa
kansaa vastaan,
eivätkä ne enää opettele sotaa.

⁴ Jokainen istuu oman
viiniköynnöksensä alla
ja viikunapuunsa alla kenenkään
säilyttämättä.

Sillä Herran Sebaotin suu
on puhunut.

⁵ Kaikki kansat vaeltavat
kukin oman jumalansa nimessä.
Me vaellamme Herran,
Jumalamme, nimessä
aina ja ikuisesti.

⁶ Sinä päivänä, sanoo Herra,
minä tahdon koota ontuvat
ja tuoda yhteen hajalle ajetut
ja ne, joille olin tuottanut
onnettomuuden.

⁷ Minä teen ontuvista jäljelle
jääneiden joukon
ja kauas viedystä väkevän kansan.

Herra on oleva heidän
kuninkaansa Siionin vuorella
nyt ja iankaikkisesti.

⁸ Ja sinä Karjatorni,
tytär Siionin kukkula!
Sinun luoksesi on tuleva,
on saapuva entinen valta,
tytär Jerusalemin kuninkuus.

Siion joutuu pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin

⁹ Ja nyt! Miksi huudat niin kovasti?
Eikö sinulla ole kuningasta,
onko sinulta kadonnut
neuvonantaja,
kun tuska valtaa sinut kuin
synnyttäjän?

¹⁰ Vääntelehdi ja voihi,
tytär Siion,
kuin synnyttäjä,
sillä nyt sinun on lähdeävä
kaupungista,
asuttava kedolla ja mentävä
Baabeliin asti.

Siellä sinut pelastetaan,
siellä Herra lunastaa sinut
vihamiestesi käsistä.

¹¹ Nyt sinua vastaan kokoontuvat
monet kansat sanoen:
"Saastutettakoon se!
Katselkoot silmämme Siionin
häpeää!"

¹² Mutta he eivät tunne Herran
ajatuksia
eivätkä ymmärrä hänen
suunnitelmaansa,
sillä hän kokoaa heidät kuin
lyhteet puimatantereelle.

¹³ Nouse ja pui, tytär Siion,

sillä minä annan sinulle
rautaiset sarvet,
minä annan vaskiset sorkat,
ja sinä murskaat monet kansat.
Minä vihin Herralle, tuhon omaksi,
heidän väärän voittonsa,
kaiken maan Herralle heidän
rikkautensa.

¹⁴ Nyt kokoa joukkosi, sotajoukon
tytär!

Meitä piiritetään,
he lyövät kepillä poskelle
Israelin tuomaria.

Messias on lähtöisin Beetlehemistä

5 ¹ Mutta sinä, Beetlehem Efrata,
joka olet vähäinen olemaan
Juudan sukujen joukossa,
sinusta tulee minulle hän,
joka on oleva hallitsija Israelissa,
jonka alkuperä on
muinaisuudesta,
iankaikkisista ajoista.

² Sen tähden hän antaa heidät
alttiiksi siihen aikaan asti,
jolloin synnyttäjä synnyttää.
Silloin jäljelle jääneet hänen
veljistään
palaavat israelilaisten luo.

³ Hän astuu esiin ja kaitsee heitä
Herran voimassa,
Herran, Jumalansa, nimen
ylhäisessä voimassa.
He asuvat rauhassa, sillä hän
on silloin suuri
aina maan ääriin saakka.

⁴ Ja hän on oleva rauha.
Jos Assur hyökkää maahamme,

jos se tunkeutuu palatseihimme,
 me asetamme sitä vastaan
 seitsemän paimenta
 ja kahdeksan kansanjohtajaa.
⁵ He kaitsevat miekalla Assurin
 maata,
 Nimrodin maata sen omien
 porttien luona.
 Hän pelastaa meidät Assurin
 vallasta,
 jos se hyökkää meidän
 maahamme,
 jos se astuu meidän alueellemme.
⁶ Jaakobin jäännös on oleva
 monien kansojen keskellä
 kuin kaste, joka tulee Herralta,
 kuin sadekuuro ruohikolle.
 Ei se viivy kenenkään vuoksi,
 ei se odota ihmisiä.
⁷ Jaakobin jäännös kansojen
 joukossa,
 monien kansojen keskellä,
 on kuin leijona metsän eläinten
 joukossa,
 kuin nuori leijona
 lammasmaiden keskellä.
 Jos se hyökkää ja tallaa maahan
 ja raatelee, ei pelastajaa ole.
⁸ Kohotkoon kätesi vihollisiasi
 vastaan,
 kaikki vihamiehesi joutukoot
 tuhoon.

Herra hävittää epäjumalanpalveluksen

⁹ Sinä päivänä tapahtuu,
 sanoo Herra,
 että minä hävitän sinulta hevosesi
 ja tuhoan sinun vaunusi.

¹⁰ Minä hävitän sinun maasi
 kaupungit
 ja hajotan maahan kaikki
 linnoituksesi.
¹¹ Minä hävitän taikakalut
 käsistäsi,
 eikä sinulla enää ole
 ennustelijoita.
¹² Minä hävitän sinun veistetyt
 kuvasi
 ja sinun patsaasi,
 etkä sinä enää kumarru
 palvomaan kättesi tekoa.
¹³ Minä revin juurineen
 asera-tarhat sinun keskeltäsi
 ja tuhoan sinun kaupunkisi.
¹⁴ Vihassa, tulisessa vihassa,
 minä kosten
 kansoille, jotka eivät minua
 kuulleet.

Herra käy oikeutta kansansa kanssa

6 ¹ Kuulkaa, mitä Herra sanoo:
 Nouse ja käy oikeutta
 vuorten kuullen,
 kukkulat kuulkooot sinun äänesi.
² Kuulkaa Herran oikeudenkäyntiä,
 te vuoret,
 ikiaikaiset maan perustukset.
 Sillä Herralla on riita-asia
 kansaansa vastaan,
 Israelin kanssa hän käy oikeutta:
³ Minun kansani, mitä olen
 sinulle tehnyt,
 millä olen sinut väsyttänyt;
 vastaa minulle!
⁴ Minä toin sinut pois Egyptin
 maasta,

orjuuden pesästä sinut lunastin.

Minä lähetin Mooseksen

kulkemaan sinun edelläsi,

ja Aaronin ja Mirjamin.

⁵ Muista, kansani,

mitä oli mielessä Baalakilla,

Mooabin kuninkaalla,

ja mitä Bileam, Beorin poika,

hänelle vastasi.

Muista vaellustasi Sittimistä

aina Gilgaliin asti,

että käsittäisit Herran vanhurskaat teot.

Mitä Herra vaatii ihmiseltä?

⁶ Mitä otan mukaani, kun käyn

Herran eteen,

kumarrun korkeuden Jumalan

eteen?

Käyngö hänen eteensä

polttouhreja tuoden,

vuoden vanhoja vasikoita?

⁷ Ovatko Herralle mieleen

tuhannet pässit,

kymmenettuhannet öljyvirrat?

Annanko esikoisen rikoksestani,

ruumiini hedelmän sieluni

syntiuhriksi?

⁸ Hän on ilmoittanut sinulle,

ihminen, mikä on hyvää.

Mitä muuta Herra sinulta vaatii,

kuin että teet sitä, mikä on oikein,

rakastat laupeutta

ja vaellat nöyrästi Jumalasi

edessä?

⁹ Herran ääni huutaa kaupungille:

– se, jolla on ymmärrystä, pelkää
sinun nimeäsi –

Totalkaa vitsaa ja häntä, joka
on sen määrännyt.

Vääryys vie siunauksen

¹⁰ Vieläkö ovat jumalattoman
talossa

vääryyden aarteet

ja vajaa, kirottu eefa-mitta?

¹¹ Olisinko minä puhdas, jos
minulla olisi väärä vaaka

ja kukkarossa petolliset
punnukset?

¹² Kaupungin rikkaat uhkuvat
väkivaltaa,

sen asukkaat puhuvat valhetta,

kieli heidän suussaan on

pelkkää petosta.

¹³ Niinpä minäkin lyön sinua

sairaudella,

teen sinut autioksi syntiesi tähden.

¹⁴ Sinä syöt, mutta et tule

kylläiseksi,

ja vatsassasi on tyhjyys.

Mitä otat talteen, sitä et

voi varjella,

ja minkä varjelet, sen minä annan

alttiiksi miekalle.

¹⁵ Sinä kylvät, mutta et leikkaa.

Sinä poljet oliiveja, mutta et

voitele itseäsi öljyllä,

viinirypäleitä, mutta et juo viiniä.

¹⁶ Mutta Omrin säädöksiä

noudatetaan

ja kaikkia Ahabin suvun tekoja

jäljitellään.

Heidän neuvojensa mukaan

te vaellatte.

Sen vuoksi minä teen
sinut autioksi
ja jätän asukkaasi pilkattaviksi.
Te saatte kantaa kansani
häväistyksen.

Vääryys vie sekasortoon

7¹ Voi minua,
sillä minun käy kuin
hedelmänkorjuussa,
kuin viinisadon jälkikorjuussa:
ei ole rypälettä syödäkseni,
ei varhaisviikunaa, jota sieluni
kaipaa.

² Poissa ovat hurskaat maasta,
ei ole oikeamielisiä ihmisten
seassa.

Kaikki väijyvät verta,
pyydystävät verkolla toisiaan.

³ Pahantekoon kaksin käsin
yhteiseksi hyödyksi!
Päämies vaatii ja tuomari
tuomitsee maksusta –
mahtava puhuu julki sielunsa
himon.

Näin he punovat juoniaan.

⁴ Paras heistä on kuin
orjantappura,
oikeamielisin pahempi kuin
okainen aita.

Tähystäjiesi ilmoittama koston
päivä kohtaa sinua.

Silloin he joutuvat sekasortoon.

⁵ Älkää uskoko ystävää,
älkää luottako uskottuun.
Vaimolta, joka sylissäsi lepää,
vartioi suusi ovet.

⁶ Sillä poika halveksii isää,

tytär nousee äitiään vastaan,
miniä anoppiaan vastaan.
Ihmisen vihamiehiä ovat hänen
perheensä jäsenet.

Langennut kansa saa armon

⁷ Mutta minä kohotan katseeni
Herraan,

odotan pelastukseni Jumalaa.
Minun Jumalani kuulee minua.

⁸ Älä iloitse minusta, viholliskansa!
Vaikka olen kaatunut,
minä nousen.

Vaikka istun pimeydessä,
Herra on minun valoni.

⁹ Minä kannan nyt Herran vihaa,
sillä olen tehnyt syntiä
häntä vastaan.

Mutta vielä hän ajaa minun asiani
ja hankkii minulle oikeuden.
Hän tuo minut ulos valoon;
minä saan nähdä hänen
vanhurskautensa.

¹⁰ Viholliskansa saa sen nähdä,
ja häpeä peittää sen.

Sanoihan se minulle:

“Missä on Herra, sinun Jumalasi?”
Minun silmäni saavat katsella sitä,
kun se joutuu tallattavaksi
kuin katujen loka.

¹¹ Tulee päivä, jolloin sinun
muurisi rakennetaan;
sinä päivänä raja on kaukana.

¹² Sinä päivänä tullaan luoksesi
Assurista ja Maasorin
kaupungeista,
Maasorista aina Eufratvirtaan,

merestä mereen, vuoresta
vuoreen.
¹³ Ja maa tulee autioksi
asukkaittensa tähden,
heidän töittensä hedelmän vuoksi.
¹⁴ Kaitse kansaasi sauvallasi,
perintölaumaasi,
joka asuu erillään metsässä,
keskellä Karmelia.
Käykööt he laitumella Baasanissa
ja Gileadissa
niin kuin muinaisina päivinä.
¹⁵ Niin kuin lähtönne päivinä
Egyptin maasta
minä annan teidän nähdä ihmeitä.
¹⁶ Sen näkevät kansat ja joutuvat
häpeään
kaikessa väkevyydessään.
He panevat käden suulleen,
heidän korvansa tulevat kuuroiksi.
¹⁷ He nuolevat tomua
kuin käärme,
kuin maan matelijat.

Vavisten he tulevat ulos
varustuksistaan,
Herraa, meidän Jumalaamme,
he lähestyvät kauhuissaan,
he pelkäävät sinua.
¹⁸ Kuka on Jumala, sellainen
kuin sinä,
joka annat anteeksi pahat teot
perintösi jäännökselle
ja jätät rankaisematta heidän
rikoksensa?
Ei hän pidä vihaa iäti,
sillä hän haluaa olla armollinen.
¹⁹ Hän armahtaa meitä jälleen,
polkee maahan meidän
pahat tekemme.
Sinä heität meren syvyyteen
kaikki heidän syntinsä.
²⁰ Sinä osoitat Jaakobille
uskollisuutta,
Abrahamille armoa,
niin kuin olet isillemme vannonut
muinaisista päivistä alkaen.

NAHUMIN KIRJA

Jumalan tuomio ja armo

1 ¹ Ennustus Niinivestä.
Elkosilaisen Nahumin
näyn kirja.

² Herra on kiivas Jumala, hän
on kostaja.

Herra kostaa, hän on täynnä vihaa.
Herra kostaa vihollisilleen
ja pitää vihaa vihamiehilleen.

³ Herra on pitkämielinen ja
suuri voimassaan,
ei Herra jätä rankaisematta.
Myrskyssä ja rajuilmassa käy
hänen tiensä,
pilvi on hänen jalkojensa tomu.

⁴ Hän nuhtelee merta ja
kuivattaa sen,
hän antaa kaikkien virtojen ehtyä.
Baasan ja Karmel kuihtuvat,
myös Libanonin kukoistus kuihtuu.

⁵ Vuoret järkkyvät hänen
edessään,
kukkulat sulavat.
Hänen kasvojensa voimasta
kohoaa maa,
maanpiiri ja kaikki sen asukkaat.

⁶ Kuka voi seisoa hänen
kiivautensa edessä
ja kuka kestää hänen vihansa
hehkua?
Hänen vihastuksensa purkautuu
kuin tuli,
kalliot halkeavat hänen edessään.

⁷ Hyvä on Herra,

turvapaikka ahdistuksen päivänä.
Hän tuntee ne, jotka häneen
turvaavat,
⁸ mutta vyöryvällä tulvalla
hän tekee siitä paikasta lopun.
Vihamiehiään hän ahdistaa
pimeydellä.

Tuomio Niinivelle, lupaus Juudalle

⁹ Mitä te juonittelette
Herraa vastaan?
Hän kyllä tekee teistä lopun;
ei nouse ahdistus kahta kertaa.
¹⁰ Sillä vaikka he olisivat
yhteen kietoutuneita kuin
orjantappurat
ja yhtä märkiä viinistä kuin
heidän viininsä,
tuli syö heidät kokonaan kuin
kuivat oljet.

¹¹ Sinusta on lähtöisin se,
jolla on paha mielessä
Herraa vastaan,
kelvoton neuvonantaja!
¹² Näin sanoo Herra:
Kuinka voimakkaita ja
monilukuisia he ovatkin,
heidät niitetään pois, ja he
häviävät.

Mutta jos minä olenkin
vaivannut sinua,
en minä sinua enää vaivaa.
¹³ Ja nyt,
minä murran hänen ikeensä
sinun päältäsi

ja katkaisen sinun kahleesi.

¹⁴ Mutta sinusta Herra on
 antanut käskyn:
 Enää ei kasva nimellesi siementä.
 Jumalasi huoneesta minä hävitän
 veistetyt ja valetut kuvat.
 Minä hankin sinulle haudan,
 sillä sinä olet rauennut tyhjiin.

Niiniven hävitys

2 ¹ Katso, jo ovat vuorilla
 ilosanoman tuojan jalat,
 hänen, joka kuuluttaa rauhaa:
 ”Juhli, Juuda, juhliasi,
 täytä lupauksesi,
 sillä enää ei tuo kelvoton
 tule kimppuusi.
 Hänet on kokonaan tuhottu.”

² Hajottaja hyökkää sinua
 vastaan, Niinive!

Vartioi varustuksia,
 tähystä tietä,
 vyötä kupeesi,
 jännitä koko voimasi!

³ Herra palauttaa entiselleen
 Jaakobin suuruuden,
 niin myös Israelin suuruuden,
 vaikka ryöstäjät ovat niitä
 ryöstäneet
 ja turmelleet niiden
 viiniköynnökset.

⁴ Hänen sankariensa kilvet
 hohtavat punaisina,
 soturit ovat purppurapukuiset.
 Teräksen tulta säihkyvät
 sotavaunut
 hänen varustautumisensa
 päivänä,

ja sypressikeihäät heiluvat.

⁵ Sotavaunut ajavat hurjasti
 kaduilla,
 syöksyvät toreilla sinne ja tänne.
 Ne ovat näöltään kuin soihdut,
 ne kiitävät kuin salamat.

⁶ Hän muistaa ylimyksensä.
 He kompastelevat kulkiessaan,
 kiiruhtavat kaupungin muurille.
 Suojakatos on pantu kuntoon,
⁷ virranpuoleiset portit on avattu.
 Palatsi menehtyy pelkoon.

⁸ Päätös on tullut:
 hänet on paljastettu ja viety pois.
 Kaupungissa orjattaret

huokailevat,
 uikuttavat kuin kyyhkyset,
 takovat rintaansa.

⁹ Niinive on ollut kuin veden
 täyttämä lammikko
 päiviensä alusta alkaen,
 mutta nyt vesi pakenee.
 ”Seis! Pysähtykää!”
 Mutta yksikään ei käänny takaisin.

¹⁰ Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää
 kultaa!

Loppumattomat ovat aarteet,
 runsain määrin kaikenlaisia
 kalleuksia.

¹¹ Tyhjänä, työpöyhjänä,
 hävitettynä!

Sydän raukeaa, polvet tutisevat,
 kaikkien lanteet vapisevat,
 kaikkien kasvot kalpenevat.

¹² Missä on nyt leijonien
 makuusija,
 nuorten leijonien riistamaa,

jossa leijona kuljeskeli
 naarasleijonineen
 ja leijonanpentuineen kenenkään
 pelottelematta?

¹³ Leijona raateli, mitä sen
 pennut tarvitsivat,
 ja surmasi naarasleijonilleen,
 täytti luolansa saaliilla
 ja asuinsijansa raatelemillaan.

¹⁴ Katso, minä käyn sinun
 kimppuusi,
 sanoo Herra Sebaot.
 Minä poltan sinun sotavaunusi,
 savuksi taivaalle,
 nuoret leijonasi syö miekka.
 Minä teen lopun maan päältä
 sinun raatelustasi,
 enää ei kuulla sanansaattajiesi
 ääntä.

Verivelkojen kaupunki häpäistään

3 ¹ Voi veristä kaupunkia,
 joka on täynnä valhetta,
 tulvillaan väkivaltaa.

Ei taukoa raatelu!

² Kuuntele!
 Ruoskat läiskyvät,
 pyörät ryskyvät,
 hevoset kiitävät,
 vaunut hyppivät,

³ ratsumiehet rynnäköivät,
 miekat välkkyvät,
 keihäät salamoivat.

Paljon on kaatuneita,
 läjittäin raatoja,
 loputtomiin ruumiita!
 Ruumiisiin kompastellaan.

⁴ Tämä tapahtuu tuon porton
 suuren haureuden tähden,
 ihanan ja suloisen, taitavan
 velhottaren,
 joka myi kansakunnat
 haureudellaan,
 sukukunnat velhouksillaan.

⁵ Katso, minä käyn sinun
 kimppuusi,
 sanoo Herra Sebaot,
 nostan vaatteesi liepeet
 kasvojesi yli
 ja näytän kansoille alastomuutesi,
 valtakunnille häpeäsi.

⁶ Minä viskaan saastaa sinun
 päällesi,
 häpäisen sinut ja asetan sinut
 kaikkien katseltavaksi.

⁷ Kaikki, jotka näkevät sinut,
 pakenevat luotasi sanoen:
 ”Hävitetty on Niinive!
 Kuka sitä surkuttelisi?
 Mistä etsisin sinulle lohduttajia?”

Niiniven tuho on lopullinen

⁸ Oletko sinä parempi kuin
 Noo-Aamon,
 joka istui hallitsijana virtojen
 varsilla

vetten ympäröimänä,
 jolla oli virta varustuksena
 ja virta muurina?

⁹ Kuus oli sen väkevyytenä
 ja egyptiläiset, joilla ei
 ollut määrää.

Puut ja libyalaiset olivat sinun
 tukenasi.

¹⁰ Mutta myös Noo-Aamon kulki
pakkosiirtolaisuuteen
vangiksi otettuna.

Sen pienet lapset murskattiin
kaikkien katujen kulmissa,
sen ylhäisistä miehistä heitettiin
arpaa,
kaikki sen mahtimiehet pantiin
kahleisiin.

¹¹ Myös sinä olet juopuva,
sinä vaivut pimeyteen.
Myös sinä etsit suojaa
vihamiehen uhatessa.

¹² Kaikki sinun linnoituksesi
ovat viikunapuita,
joissa on varhaisviikunoita:
jos niitä ravistellaan,
viikunat putoavat syöjän suuhun.

¹³ Sotaväkesi on naisia sinun
keskelläsi.

Selkoselällään ovat vihamiehillesi
maasi portit.

Tuli on kuluttanut salpasi.

¹⁴ Ammenna vettä piirityksen
varalta,

vahvista varustuksiasi.

Astu liejuun,
polje savea,
tartu tiilimuottiin.

¹⁵ Siinä sinut kuluttaa tuli,
miekka sinut tuhoaa.
Se syö sinut niin kuin syövät
sirkantoukat,

vaikka lisääntyisit kuin
sirkantoukat,
vaikka lisääntyisit heinäsiirkojen
tavoin.

¹⁶ Taivaan tähtiä lukuisammiksi
sinä olet tehnyt kauppiasi.
Heinäsiirkoina he ryöstävät
ja lentävät pois.

¹⁷ Virkamiehesi ovat kuin
heinäsiirkat,
kirjurisi ovat kuin siirkkaparvi,
joka asettuu kiviaidalle kylmänä
päivänä.

Auringon noustua ne lentävät
pois,
eikä kukaan tiedä paikkaa,
missä ne ovat.

¹⁸ Sinun paimenesi ovat
vaipuneet uneen,
Assurin kuningas,
ylimyksesi ovat nukahtaneet.
Sinun väkesi on hajaantunut
vuorille,

eikä ole kuka heidät kokoaisi.

¹⁹ Ei ole lievitystä vammallesi,
parantumaton on sinun haavasi.
Kaikki, jotka sinusta kuulevat,
lyövät käsiään yhteen sinun
vuoksesi.

Sillä ketä ei olisi kohdannut
sinun pahuutesi kaiken aikaa?

HABAKUKIN KIRJA

*Profeetan valitus: miksi
Jumala sallii vääryyden?*

1 ¹ Sanoma, jonka profeetta
Habakuk sai näyssä.

² Kuinka kauan, Herra, minun
täytyy huutaa apua,
etkä sinä kuule,
huutaa sinulle: "Väkivaltaa!"
etkä sinä pelasta?

³ Miksi annat minun nähdä
vääryyttä?

Miksi katselet vaiti pahantekoa?
Edessäni on hävitystä ja väkivaltaa.
On syntynyt riita, on noussut
vihanpito.

⁴ Sen tähden laki on heikko
eikä oikeus milloinkaan toteudu.
Jumalaton saartaa vanhurskasta,
sen tähden oikeus vääristyy.

*Jumalan vastaus: kaldealaiset
tulevat rankaisijoiksi*

⁵ Katsokaa kansoja, katselkaa,
kauhistukaa ja ihmetelkää,
sillä minä teen teidän päivinänne
teon,
jota ette uskoisi, jos siitä
kerrottaisiin.

⁶ Sillä katso, minä panen liikkeelle
kaldealaiset,
tuiman ja rajun kansan,
joka kulkee laajalti maassa
ja ottaa omakseen asuinsijat,
jotka eivät sille kuulu.

⁷ Se on kauhea ja pelottava,

se määrää itse oikeutensa
ja valtansa.

⁸ Panttereita nopeammat ovat
sen hevoset,
ne ovat ärhäkämpää kuin
sudet illoin.

Sen ratsut kiitävät,
kaukaa tulevat sen ratsumiehet
kiitäen kuin kotka,
joka syöksyy syömään saalistaan.

⁹ Sen koko joukko tulee
väkivallan tekoon,
he kulkevat vääjäämättä
eteenpäin.

He kokoavat vankeja kuin hiekkaa.

¹⁰ Kuninkaita se kansa pitää
pilkkanaan,
ruhtinaat ovat sille naurun aihe.
Se nauraa kaikille linnoituksille,
kasaa maata valliksi ja
valloittaa ne.

¹¹ Sitten se kiittää tuulena ja
jatkaa kulkuaan,
mutta joutuu synnalaiseksi, tuo,
jonka jumalana on oma voima.

Profeetan valitus: Herra, miksi sinä vaikenet?

¹² Etkö sinä, Herra, ole ollut
ikiajoista asti?

Minun pyhä Jumalani, me
emme kuole.

Sinä, Herra, olet pannut tämän
tuomioksi,
sinä, kallio, olet asettanut tämän
kuritukseksi.

¹³ Sinun silmäsi ovat puhtaat,
sinä et voi katsoa pahaa,
et katsella vääryyttä.

Minkä tähden sinä katselet
vaieten petollisia,
kun jumalaton nielee
hurskaampansa?

¹⁴ Sinä teet ihmiset meren
kalojen kaltaisiksi,
kuin matelijoiksi, joilla ei ole
hallitsijaa.

¹⁵ Se kansa nostaa heidät kaikki
ylös koukulla,
vetää heidät verkkoonsa
ja kokoaa heidät pyydykseensä.
Sen tähden se iloitsee ja
riemuitsee.

¹⁶ Sen tähden se uhraa verkolleen
ja polttaa suitsuketta
pyydykselleen.

Niiden ansiosta sen osuus
on rasvainen
ja sen ruoka mehevää.

¹⁷ Saako se yhä tyhjentää
verkkonsa,
surmata kansoja säälimättä?

Jumalan vastaus: vanhurskas elää uskostaan

2 ¹ Minä seison vartiopaikallani,
asetun torniin ja tähytän
nähdäkseni, mitä hän minulle
puhuu,
minkälaisen vastauksen saan
valitukseeni.

² Herra vastasi minulle näillä
sanoilla:

”Kirjoita näky ja piirrä se
selvästi tauluihin,

niin että sen voi juostessakin
lukea.”

³ Näky odottaa vielä aikaansa,
mutta se rientää päämääräänsä
eikä petä.

Jos se viipyy, odota sitä,
sillä varmasti se toteutuu
eikä myöhästy.

⁴ Katso, tuon miehen sielu on
paisunut, se ei ole vilpiton.
Mutta vanhurskas elää uskostaan.

Voi-huudot sortajille

⁵ Niin, viini on petollista.
Hän on röyhkeä mies,
mutta hän ei tule kestäämään.
Hän kyllä levittää kitansa
kuin tuonela

ja on kyltymätön kuin kuolema,
hän kokoaa omakseen
kaikki kansat
ja haalii itselleen kaikki
kansakunnat.

⁶ Mutta ne kaikki keksivät hänestä
sananparren,
pilkallisen arvoituksen.

He sanovat: ”Voi sitä,
joka hankkii paljon omaisuutta,
joka ei hänelle kuulu
– kuinkahan pitkäksi aikaa –
ja kasaa itselleen pantteja!

⁷ Eivätkö akka nouse sinun
velkojasi,
eivätkö herää ne, jotka saavat
sinut vapisemaan?
Sinä joudut heidän
ryöstettäväkseen.

⁸ Niin kuin sinä ryöstit monia kansakuntia,
niin ryöstävät sinua kaikki jäljelle jääneet kansat
vuodatetun ihmisveren ja väkivallan tähden, joka on tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

⁹ Voi sitä, joka kiskoo väärää voittoa oman talonsa hyväksi
tehdäkseen pesänsä korkealle, pelastuakseen kovan onnen kourista!

¹⁰ Sinä olet hankkeillasi tuottanut häpeää huoneellesi,
kun tuhosit paljon kansoja, ja niin olet tehnyt pahaa itsellesi.

¹¹ Sillä kivi seinästä huutaa ja hirsi katosta vastaa.

¹² Voi sitä, joka rakentaa kaupungin veriteoin, perustaa kaupungin vääryyttä käyttäen!

¹³ Katso, eikö tule Herralta Sebaotilta se, että kansat näkevät vaivaa tulen hyväksi
ja kansakunnat väsyttävät itseään tyhjän vuoksi?

¹⁴ Maa on oleva täynnä Herran kunnian tuntemista, niin kuin vedet peittävät meren.

¹⁵ Voi sinua, joka juotat lähimmäisesi,

sekoitat juomaan myrkkyäsi ja juovutat hänet
nähdäksesi hänen alastomuutensa.

¹⁶ Sinä saat kylliksesi häpeää, et kunniaa.
Juo sinäkin ja paljasta ympärileikkaamattomuutesi.
Sinunkin kohdallesi kiertyy Herran oikean käden malja, kunniasi peittyy häpeään.

¹⁷ Sinut peittää Libanonille tekemäsi väkivalta, samanlainen hävitys, jolla säikytit sen eläimet,
vuodatetun ihmisveren tähden ja väkivallan tähden, jota on tehty maalle,
kaupungille ja kaikille sen asukkaille.

¹⁸ Mitä hyötyä on veistetystä kuvasta,
siitä, että sen valmistaja veistää sen?
Onko hyötyä valetusta kuvasta, valheen opettajasta, vaikka sen valmistaja luottaa siihen.

Hän tekee mykkiä epäjumalia!

¹⁹ Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herää!'

ja mykälle kivelle: 'Nouse!'
Sellainenko opettaisi?

Katso, kullalla ja hopealla se on silattu,
mutta ei siinä mitään henkeä ole.

²⁰ Herra on pyhässä
temppelissään,
vaietkoon hänen edessään
koko maa.”

Profeetan rukous ja ylistys

3 ¹ Profeetta Habakukin rukous
valitusvirren tapaan.

² Herra, minä olen kuullut
sinulta sanoman,
ja minä pelkään, Herra.
Herätä tekosi eloon jo
näinä vuosina,
tee se jo näinä vuosina tunnetuksi.
Vihastuessasi muista laupeuttasi.

³ Jumala tulee Teemanista,
Pyhä Paaranin vuorelta.
Sela.

Hänen loistonsa peittää taivaat,
hänen ylistystään on maa täynnä.

⁴ Hänen hohteensa on kuin
auringon valo,
hänen käsistään lähtevät säteet.
Niihin kätkeytyy hänen voimansa.

⁵ Hänen edellään kulkee rutto,
polttava kuume tulee hänen
jäljessään.

⁶ Hän pysähtyy mittaamaan
maata,
hän katsoo, ja kansat vavahtavat.
Ikkiaikaiset vuoret menevät
murskaksi,
ikuiset kukkulat vaipuvat.
Hänen tiensä ovat iankaikkiset.

⁷ Onnettomuuden alla näen
Kuusanin majat,
Midianin maan telttakankaat
vapisevat.

⁸ Virtoihinko Herra on vihastunut?
Virtojako vihasi kohtaa,
merta suuttumuksesi,
kun ajat hevosillasi,
pelastuksesi vaunuilla?

⁹ Paljaaksi paljastettu on
sinun jousesi,
valat, vitsat, sana.
Sela.

Virroilla sinä halkaiset maan.

¹⁰ Vuoret näkevät sinut ja
vapisevat,
rankkasade valaa vettä,
syvyys antaa äänensä kuulua,
kohottaa kätensä korkealle.

¹¹ Aurinko ja kuu pysyvät
majassaan,
kun sinun loistavat nuolesi
kiitävät,
sinun keihääsi salama hohtaa.

¹² Suuttumuksessasi sinä marssit
pitkin maata,
käyt puimaan kansoja vihassasi.

¹³ Sinä olet lähtenyt auttamaan
kansaasi,
pelastamaan voideltuasi.
Sinä murskaat pään jumalattoman
huoneesta,
paljastat perustukset kokonaan.
Sela.

¹⁴ Sinä lävistät heidän omilla
keihäillään
pään heidän satureiltaan,
jotka hyökkäävät myrskyn lailla
karkottamaan minua.
Se on heidän nautintonsa,
niin kuin söisivät kurjaa salassa.

¹⁵ Sinä ajat hevosillasi meren halki
paljojen vetten kuohuessa.

¹⁶ Minä kuulin tämän, ja minun
sisimpäni vapisee,
huuleni värisevät äänen pauhusta,
mätä menee luihini,
minä vapisen paikallani.
Minä odotan hiljaa ahdingon
päivää,
sen tuloa kansalle, joka
ahdistaa meitä.

¹⁷ Viikunapuu ei puhkea kukkaan,
eikä viiniköynnöksistä tule satoa,

öljypuun sato pettää,
pengerpellot eivät tuota syötävää.
Lampaat ovat kadonneet tarhasta,
eikä navetoissa ole karjaa.

¹⁸ Mutta minä riemuitsen
Herrassa,

iloitsen pelastukseni Jumalassa.

¹⁹ Herra, Herra on minun voimani.

Hän tekee jalkani peuran
jalkojen kaltaisiksi
ja kuljettaa minua kukkuloillani.
Laulunjohtajalle. Minun
kielisoittimillani.

SEFANJAN KIRJA

Herran vihan päivä on lähellä

1 ¹ Herran sana, joka tuli
Sefanjalle Juudan kuninkaan
Joosian, Aamonin pojan, päivinä.
Sefanja oli Kuusin poika, Kuusi oli
Gedaljan, tämä Amarjan ja tämä
Hiskian poika.

² Totisesti, minä poistan kaiken
maan pinnalta,
sanoo Herra.

³ Minä poistan ihmiset ja eläimet,
minä poistan taivaan linnut
ja meren kalat,
viettelkset ja jumalattomat.
Minä hävitän ihmiset maan
pinnalta,
sanoo Herra.

⁴ Minä ojennan käteni
Juudaa vastaan
ja kaikkia Jerusalemin asukkaita
vastaan.

Minä hävitän tästä paikasta
Baalin jäänteet,
epäjumalanpappien nimet ja
myös Herran papit.

⁵ Minä hävitän ne, jotka palvovat
katoilla taivaan joukkoa,
ja ne, jotka palvovat Herraa ja
vannovat hänen kauttaan
mutta vannovat myös Milkomin
kautta,

⁶ ja myös ne, jotka ovat luopuneet
seuraamasta Herraa,

eivät etsi Herraa eivätkä
häntä kysy.

⁷ Vaiti Herran, Herran edessä!
Lähellä on Herran päivä.
Herra on valmistanut teurasuhrin
ja pyhittänyt kutsumansa.

⁸ Herran teurasuhrin päivänä
minä vaadin tilille
ruhtinaat ja kuninkaanpojat
ja kaikki, jotka ovat pukeutuneet
vieraan maan vaatteisiin.
⁹ Minä vaadin sinä päivänä tilille
kaikki kynnyksen yli hyppääjät,
jotka täyttävät herransa huoneen
väkivallalla ja petoksella.

¹⁰ Sinä päivänä, sanoo Herra,
kuuluu huuto Kalaportilta
ja valitus toisesta
kaupunginosasta.
Kukkuloilta kuuluu suuren
hävityksen ryske.

¹¹ Valittakaa, te Huhmaren
asukkaat,
sillä tuhattu on kaikki kauppa
käyvä väki,
hävitetty kaikki hopean
punnitsijat.

¹² Siihen aikaan minä tutkin
lampuilla Jerusalemin
ja vaadin tilille ne miehet,
jotka makaavat rauhassa
pohjasakkansa päällä
ja sanovat sydämessään:
"Ei Herra tee hyvää eikä pahaa."

¹³ Heidän omaisuutensa
 ryöstetään,
 ja heidän talonsa jäävät autioiksi.
 He rakensivat taloja mutta eivät
 saa asua niissä.
 He istuttivat viinitarhoja mutta
 eivät saa juoda niiden viiniä.
¹⁴ Lähellä on Herran suuri päivä!
 Se on lähellä, se rientää nopeasti.
 Kuule Herran päivän ääntä!
 Silloin sankarit parkuvat surkeasti.
¹⁵ Se päivä on vihan päivä,
 hädän ja ahdingon päivä,
 tuhon ja hävityksen päivä,
 pimeyden ja synkeyden päivä,
 pilven ja sankan sumun päivä,
¹⁶ pasuunan ja sotahuudon päivä
 varustettuja kaupunkia ja
 korkeita muurintorneja
 vastaan.
¹⁷ Minä saatan ihmiset ahdinkoon,
 niin että he kulkevat kuin sokeat,
 sillä he ovat tehneet syntiä
 Herraa vastaan.
 Heidän verensä vuodatetaan
 kuin tomu
 ja heidän sisäelimensä kuin
 ulosteet.
¹⁸ Heidän hopeansa ja kultansa
 ei voi heitä pelastaa
 Herran vihan päivänä.
 Hänen kiivautensa tulesta
 palaa koko maa.
 Lopun, äkkilopun,
 hän tekee kaikista maan
 asukkaista.

Kehotus kääntymykseen

² ¹ Kokoontukaa, tulkaa koolle,
 te häpeämätön kansa,
² ennen kuin päätös on
 toteutunut –
 päivä kiittää pois kuin akanat –
 ennen kuin päälenne tulee
 Herran vihan hehku,
 ennen kuin päälenne tulee
 Herran vihan päivä.
³ Etsikää Herraa,
 kaikki maan nöyrät,
 te, jotka toimitte hänen
 oikeutensa mukaan.
 Etsikää vanhurskautta,
 etsikää nöyryyttä,
 ehkä saatte suojan Herran
 vihan päivänä.

Filistealaisia vastaan

⁴ Gassa on oleva hylätty
 ja Askelon autio,
 Asdod ajetaan pois keskellä päivää
 ja Ekron hävitetään perin pohjin.
⁵ Voi merenrannikon asukkaita,
 kreettien kansaa!
 Tämä on Herran sana sinulle,
 Kanaan, filistealaisten maa:
 minä tuhoan sinut, jätät
 asukkaita vaille.
⁶ Meren rannikko on oleva
 laitumina,
 siellä on paimenten vesikuoppia
 ja lammastarhoja.
⁷ Tuo seutu joutuu Juudan
 heimon jäännökselle.
 Siellä he laiduntavat,

Askelonin taloihin he asettuvat
iltais in levolle.

Herra, heidän Jumalansa, pitää
heistä huolen
ja kääntää heidän kohtalonsa.

*Mooabia, ammonilaisia ja
kuusilaisia vastaan*

⁸ Minä olen kuullut Mooabin
herjaukset
ja ammonilaisten pilkkapuheet,
joilla he ovat hävässeet
minun kansaani
ja ylvästelleet sen aluetta vastaan.

⁹ Sen tähden, niin totta kuin
minä elän,
sanoo Herra Sebaot, Israelin
Jumala,
Mooab tulee Sodom an kaltaiseksi
ja ammonilaisten maa Gomorran
kaltaiseksi,
nokkospehkojen maaksi,
suolakuopaksi,
autioksi iankaikkisesti.
Kansani jäännös ryöstää niitä,
ja kansakuntani jäljelle jääneet
perivät ne.

¹⁰ Tämä tapahtuu heidän
ylpeytensä vuoksi, siksi että he ovat
herjanneet Herran Sebaotin kansaa
ja ylvästelleet sitä vastaan.

¹¹ Pelottava on Herra heille, sillä
hän nujertaa kaikki maan jumalat.
Kaikki kansojen saaret, kukin paikal-
taan, kumartuvat hänen edessään.

¹² Myös te kuusilaiset!
Teidätkin miekkani lävistää!

Assuria ja Niiniveä vastaan

¹³ Hän ojentaa kätensä
pohjoista kohti
ja tuhoaa Assurin.
Hän tekee Niinivestä aution,
kuivan kuin aavikko.
¹⁴ Sen keskellä makaa laumoja,
kaikkia villieläimiä joukoittain.
Pelikaani ja pöllö yöpyvät sen
pylväänpäissä.

Laulun ääntä ikkuna-aukoissa!
Kynnyksellä on autius,
setrilaudoituksen hän on
paljastunut.

¹⁵ Tämä on se ilakoiva kaupunki,
joka asui turvassa,
joka sanoi sydämessään:
"Minä eikä ketään muuta!"
Kuinka autio siitä onkaan tullut,
villieläinten makuupaikka!
Jokainen, joka kulkee siitä ohi,
viheltää ja heiluttaa kättään.

Jerusalemia vastaan

3 ¹ Voi kapinallista ja saastaista,
voi väkivaltaista kaupunkia!

² Se ei kuunnellut puhetta,
ei ottanut ojennusta varteen.
Herraan se ei luottanut,
Jumalaansa se ei lähestynyt.

³ Kaupungin päämiehet sen
muurien sisällä
ovat karjuvia leijonia.
Sen tuomarit ovat kuin
sudet illalla,
he eivät säästä luutakaan aamuksi.

⁴ Sen profeetat ovat holtittomia,
petollisia miehiä.

Sen papit saastuttavat pyhän
ja tekevät laille väkivaltaa.

⁵ Herra on vanhurskas sen
keskellä,

hän ei tee vääryyttä.

Joka aamu hän tuo valoon
oikeutensa,

ei se jää tulematta.

Mutta väärintekijä ei
tunne häpeää.

⁶ Minä olen hävittänyt vieraat
kansat,

niiden muurinkulmat ovat
autioina.

Minä olen tehnyt niiden
kaduista autioita,

niillä ei ole kulkijaa.

Niiden kaupungit on hävitetty,
ei ole ihmistä,
ei asukasta.

⁷ Minä sanoin: Jos vain
pelkää minua

ja otat varteen ojennuksen,
niin sinun asumustasi, tytär

Siion, ei hävitetä,

ei mitään siitä, mitä olen sinulle
määrännyt.

Kaikki heidän tekonsa olivat
kuitenkin pahoja varhaisesta
alkaen.

⁸ Sen tähden, odottakaa minua,
sanoo Herra,

odottakaa sitä päivää, jona minä
nousen saaliille.

Päätökseni on koota kansat,
tuoda yhteen valtakunnat,

vuodattaakseni niiden päälle
suuttumukseni,

kaiken vihani hehkun.

Minun kiivauteni tuli kuluttaa
koko maan.

Jäännös pelastuu

⁹ Silloin minä muutan puhtaiksi
kansojen huulet,

niin että ne kaikki huutavat
avuksi Herran nimeä,

palvelevat häntä rinta rinnan.

¹⁰ Tuolta puolen Kuusin virtojen
tuovat minun rukoilijani,

minun hajallaan asuva joukkoni,
minulle ruokauhreja.

¹¹ Sinä päivänä sinun ei
tarvitse hävetä

yhäkään niistä teoista,

joilla olet rikkonut minua vastaan,
sillä silloin minä poistan sinun

keskuudestasi

ylvästelevät ilakoitsijasi,

etkä sinä sitten enää ylpeile

minun pyhällä vuorellani.

¹² Mutta minä jätän jäljelle sinun
keskuuteesi kansan,

joka on köyhä ja alhainen,

ja he turvautuvat Herran nimeen.

¹³ Israelin jäännös ei tee vääryyttä,
ei puhu valhetta,

heidän suussaan ei tavata
petollista kieltä.

He käyvät laitumella ja lepäävät
kenenkään säikyttämättä.

Herra on kuningas Siionissa

¹⁴ Riemuitse, tytär Siion,
puhkea huutoon, Israel.

Iloitse ja riemuitse kaikesta
sydämestäsi,
tytär Jerusalem.

¹⁵ Herra on poistanut sinun
tuomiosi,
raivannut pois vihollisesi.
Herra, Israelin kuningas, on
keskelläsi.

Ei sinun enää tarvitse pelätä
onnettomuutta.

¹⁶ Sinä päivänä sanotaan
Jerusalemille:

“Älä pelkää, Siion,
älkөөt kätesi hervotko.

¹⁷ Herra, sinun Jumalasi, on
keskelläsi pelastava sankari.

Hän sinusta ilolla iloitsee,
hän on ääneti rakkaudessaan,
hän sinusta riemulla riemuitsee.”

¹⁸ Ne, jotka murehtivat kaukana
juhlakokouksista,
ne minä kokoan; ovathan
he sinusta.

Häväistys on taakkana heillä.

¹⁹ Katso, siihen aikaan minä
vaadin tilille

kaikki sinun nöyryyttäjäsi.

Minä pelastan ontuvat,

karkotetut minä kokoan.

Minä teen heistä ylistettyjä ja
maineikkaita

jokaisessa maassa, jossa he elivät
häpeän alaisina.

²⁰ Siihen aikaan minä tuon
teidät takaisin,

siihen aikaan minä kokoan teidät.

Minä teen teidät maineikkaiksi
ja ylistetyiksi

kaikkien maan kansojen
keskuudessa,

kun minä käännän teidän
kohtalonne silmienne
nähdén,

sanoo Herra.

HAGGAIN KIRJA

Kehotus temppelin rakentamiseen

1¹ Kuningas Daarejaveksen toisen vuoden kuudennessa kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli tämä Herran sana profeetta Haggain kautta Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle:
² Näin sanoo Herra Sebaot: Tämä kansa sanoo: "Ei ole vielä tullut aika rakentaa Herran huonetta." ³ Mutta profeetta Haggain kautta tuli tämä Herran sana:

⁴ "Onko sitten aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä talo on raunioina?"

⁵ Ja nyt, Herra Sebaot sanoo näin: Tarkatkaa elämäännne!

⁶ Te kylvätte paljon mutta saatte vähän satoa.

Te syötte, mutta ette tule kylläisiksi,

te juotte, mutta janonne ei sammu,

te pukeudutte, mutta teidän ei tule lämmin.

Palkkatyöläinen panee työnsä palkan

riikkinäiseen kukkaroon.

⁷ Näin sanoo Herra Sebaot: Tarkatkaa elämäännne!

⁸ Nouskaa vuorille,

tuokaa puita ja rakentakaa temppleri,
niin minä miellyn siihen ja näytän kunniani,
sanoo Herra.

⁹ Te luulette saavanne paljon mutta saatte vähän.

Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan pois.

Minkä vuoksi? kysyy Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden; se on raunioina,

mutta te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi.

¹⁰ Sen vuoksi taivas pidättää teiltä kasteen

ja maa pidättää satonsa.

¹¹ Minä olen kutsunut kuivuuden maahan,

vuorille ja viljapelloille,

viini- ja oliivitarhoille,

ja kaikelle, mitä maa tuottaa.

Se vaivaa ihmisiä ja eläimiä

ja kaikkea kätten työtä."

Rakennustyö aloitetaan

¹² Serubbaabel, Sealtielin poika, ja ylipappi Joosua, Joosadakin poika, ja koko jäljellä oleva kansa kuuntelivat Herran, Jumalansa, ääntä ja profeetta Haggain sanoja. Sitä varten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänytkin. Ja kansa pelkäsi Herraa. ¹³ Haggai, Herran sanansaattaja, sanoi Herran

lähettämänä kansalle: “Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra.” ¹⁴ Ja Herra herätti Juudan käskynhaltijan Serubbaabelin, Sealtielin pojan, hengen ja ylipappi Joosuan, Joosadakin pojan, hengen ja koko muun kansan hengen. He tulivat koolle ja alkoivat tehdä työtä Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, temppelin rakentamiseksi ¹⁵ kuudennen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kuningas Daarejaveksen toisena vuotena.

Uuden temppelin kunnia

2 ¹ Seitsemännessä kuussa, kuukauden kahdentenakymmenentenäyhdentenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana:

² “Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille, Sealtielin pojalle, ja ylipappi Joosualle, Joosadakin pojalle, ja muulle kansalle näin:

³ Kuka teidän joukossanne on jäljellä niistä, jotka näkivät tämän temppelin entisessä kunniaassaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se ole tyhjän veroinen teidän silmissänne?

⁴ Mutta nyt, ole luja, Serubbaabel, sanoo Herra, ole luja, Joosua, Joosadakin poika, ylimmäinen pappi, ja ole luja, maan koko kansa, sanoo Herra.

Tehkää työtä, sillä minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot.

⁵ Sen liiton sana, jonka minä tein teidän kanssanne Egyptistä lähtiessänne, ja minun Henkeni pysyvät teidän keskellänne.

Älkää pelätkö.

⁶ Sillä näin sanoo Herra Sebaot:

Vielä vähän aikaa,

ja minä järisytän taivaat ja maan, meren ja mantereen.

⁷ Minä panen kaikki kansat vapisemaan.

Kaikkien kansojen kalleudet tulevat tänne,

ja minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo Herra Sebaot.

⁸ Minun on hopea ja minun on kulta, sanoo Herra Sebaot.

⁹ Tämän temppelin myöhempi kunnia

on oleva suurempi kuin aikaisempi, sanoo Herra Sebaot.

Tähän paikkaan minä annan rauhan, sanoo Herra Sebaot.”

Pyhyys ja saastaisuus

¹⁰ Yhdeksännen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Haggaille tämä Herran sana: ¹¹ Näin sanoo

Herra Sebaot: Pyydä papeilta opetusta, kysy heiltä:

¹² "Jos mies kantaa pyhää lihaa vaatteensa liepeessä ja koskettaa liepeellä leipää tai keittoa, viiniä tai öljyä tai mitä tahansa muuta ruokaa, tuleeko sekin pyhäksi?" Papit vastasivat: "Ei." ¹³ Haggai kysyi: "Jos joku kuolleesta saastunut koskettaa jotakin näistä, tuleeko ruoka saastaiseksi?" Papit vastasivat: "Tulee."

¹⁴ Silloin Haggai sanoi:

"Sellaisia ovat nämä ihmiset, sellainen tämä kansa minun edessäni,

sanoo Herra.

Sellaisia ovat kaikki heidän kättensä työt

ja se, mitä he siellä uhraavat. Saastaisia ne ovat."

Lupaus siunauksesta

¹⁵ Ja nyt, pankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin.

Kun ei vielä ollut pantu kiveä kiven päälle Herran temppelissä,

¹⁶ mentiin kahdenkymmenen mitan viljakasalle, mutta siellä oli vain kymmenen.

Ja mentiin viinikuurnalle ammentamaan viittäkymmentä mittaa; siellä oli vain kaksikymmentä.

¹⁷ Minä löin teitä, kaikkia kättenne töitä, nokitähkällä, viljanruosteella ja rakeilla,

mutta yksikään teistä ei palannut luokseni, sanoo Herra.

¹⁸ Pankaa merkille, kuinka käy tästä päivästä eteenpäin, yhdeksännen kuun kahdennestakymmenennestä neljännenä päivästä, Herran temppelin perustamispäivästä, lähtien. Pankaa merkille! ¹⁹ Onko aitassa enää siementä? Ja viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomenapuu ja öljypuu, nekään eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä lähtien minä annan siunauksen.

Lupaus Serubbaabelille

²⁰ Herran sana tuli toistamiseen Haggaille kuukauden kahdentenakymmenentenä neljäntenä päivänä. Se kuului näin:

²¹ Sano Juudan käskynhaltijalle Serubbaabelille:

"Minä panen järkkymään taivaat ja maan.

²² Minä kaadan kumoon kuningaskuntien valtaistuimet, hävitän kansojen kuningaskuntien väkevyyden.

Minä kaadan kumoon vaunut ajajineen, hevoset ja ratsastajat kaatuvat, mies toisensa miekkaan.

²³ Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä otan sinut, palvelijani Serubbaabel, Sealtielin poika, sanoo Herra, ja teen sinusta ikään kuin

sinettisormuksen. Sillä sinut minä
olen valinnut, sanoo Herra Sebaot.”

SAKARJAN KIRJA

NÄKYJÄ TEMPPELIN RAKENTAMISEN AIKAAN, 1–8

Kehotus kääntymykseen

1 ¹ Daarejaveksen toisena halitusvuotena, kahdeksannessa kuussa, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, tämä Herran sana:

² Herra oli ankarasti vihastunut teidän isienne.

³ Sano heille: Näin sanoo

Herra Sebaot:

“Palatkaa minun luokseni, sanoo Herra Sebaot, niin minäkin palaan teidän luoksenne, sanoo Herra Sebaot.

⁴ Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat saarnasivat saan: ‘Näin sanoo Herra Sebaot: Palatkaa pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.’ Mutta he eivät kuulleet, eivätkä he kuunnelleet minua, sanoo Herra.

⁵ Teidän isänne, missä he ovat?

Entä profeetat, ovatko he eläneet ikuisesti?

⁶ Mutta minun sanani ja käskyni, jotka minä olen antanut palvelijoitteni profeettojen kautta –

eivätkö ne kohdanneet teidän isänne?

Ja niin he kääntyivät ja sanoivat: ‘Niin kuin Herra Sebaot aikoi meille tehdä, meidän vaelluksemme ja tekojemme mukaan, niin hän on meille tehnyt.’”

Ensimmäinen näky: mies myrttien keskellä

⁷ Kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on sebat-kuu, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, Iddon pojanpojalle, tämä Herran sana:

⁸ Minä näin yöllä näyssä miehen, joka ratsasti punaruskealla hevosella. Hän seisautui myrttien keskelle laaksoon, ja hänen jäljessään tuli punaruskeita, vaaleanruskeita ja valkoisia hevosia.

⁹ Minä kysyin: “Mitä nämä ovat, herrani?” Enkeli, joka puhui kansani, vastasi minulle: “Minä näytän sinulle, mitä ne ovat.” ¹⁰ Myrttien keskelle pysähtynyt mies sanoi: “Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan pitkin maata.”

¹¹ Ne sanoivat Herran enkelille, joka oli pysähtynyt myrttien keskelle: “Me olemme kulkeneet pitkin maata, ja katso, koko maa on alallaan ja rauhassa.” ¹² Herran enkeli sanoi: “Herra Sebaot, kuinka kauan kestää vielä, ennen kuin armahdat Jerusalemiä ja Juudan

kaupunkeja, joihin olet ollut vihas-
tunut nämä seitsemänkymmentä
vuotta?” ¹³ Niin Herra vastasi enke-
lille, joka puhui minun kanssani, ja
lausui hyviä, lohdullisia sanoja.

¹⁴ Enkeli, joka puhui kanssani, sa-
noi minulle: ”Julista ja sano: Näin
sanoo Herra Sebaot:

Minä kiivailen Jerusalemin
puolesta
ja Siionin puolesta suurella
kiivaudella.

¹⁵ Minä tunnen suurta vihaa
itsevarmoja kansoja kohtaan,
jotka pahensivat onnettomuutta,
kun minä vähän vihastuin.

¹⁶ Sen tähden, näin sanoo Herra:
Minä käännyin armahtaan
Jerusalemin puoleen.

Minun temppelini rakennetaan
sinne,
sanoo Herra Sebaot,
ja mittanuora jännitetään
Jerusalemin yli.

¹⁷ Julista vielä ja sano:
Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä ovat kaupunkini
ylitsevuotavia hyvyydestä,
ja vielä Herra lohduttaa Siionia ja
valitsee vielä Jerusalemin.”

Toinen näky: neljä sarvea ja neljä seppää

2 ¹ Minä kohotin katseeni ja näin
neljä sarvea. ² Minä kysyin en-
keliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä
nämä ovat?” Hän sanoi minulle:
”Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat

hajottaneet ympäriinsä Juudan, Is-
raelin ja Jerusalemin.”

³ Sitten Herra näytti minulle neljä
seppää. ⁴ Minä kysyin: ”Mitä nämä
ovat tulleet tekemään?” Hän vas-
tasi näin: ”Nuo sarvet ovat ajaneet
Juudan niin hajalle, ettei yksikään
mies voi nostaa päätään. Mutta
nämä sepät ovat tulleet saattamaan
ne pelon valtaan ja paiskaamaan
maahan niiden kansojen sarvet,
jotka ovat puskeneet Juudan maata
hajottaakseen sen.”

Kolmas näky: mies ja mittanuora

⁵ Sitten minä nostin katseeni ja
näin miehen, jolla oli kädessään
mittanuora. ⁶ Minä kysyin häneltä:
”Minne olet menossa?” Hän vastasi:
”Mittaamaan Jerusalemia nähdäk-
seni kuinka leveä ja kuinka pitkä se
on.” ⁷ Ja katso, enkeli, joka puhui mi-
nulle, lähti liikkeelle, ja toinen enkeli
tuli häntä vastaan ⁸ ja sanoi hänelle:
”Juokse sanomaan tuolle nuorelle
miehelle:

Jerusalem on oleva muureja vailla
ihmisten ja eläinten paljouden
tähden.

⁹ Mutta minä olen, sanoo Herra,
tulimuuri sen ympärillä
ja kunnia sen keskellä.

¹⁰ Voi, voi! Paetkaa pohjoisesta
maasta,
sanoo Herra!

Minä olen hajottanut teidät
neljään taivaan tuuleen,

sanoo Herra.

¹¹ Voi, Siion, pelastaudu,
sinä, joka asut tytär Baabelin
luona!

¹² Näin sanoo Herra Sebaot:
Oman kunniani vuoksi minä olen
lähettänyt sinut
kansojen luo, jotka ovat teitä
saalistaneet.

Joka teihin koskee,
se koskee hänen silmäteräänsä.

¹³ Katso, minä kohotan käteni
heitä vastaan,
ja he joutuvat orjiensa saaliiksi.
Te tulette tietämään,
että Herra Sebaot on minut
lähettänyt.

¹⁴ Huuda riemusta ja iloitse,
tytär Siion!
Sillä minä tulen ja asun sinun
keskelläsi,
sanoo Herra.

¹⁵ Sinä päivänä monet kansat
liittyvät Herraan, ja niistäkin tu-
lee minun kansaani. Minä asun si-
nun keskelläsi, ja sinä tulet tietä-
mään, että Herra Sebaot on lä-
hettänyt minut luoksesi. ¹⁶ Herra
ottaa Juudan perintöosakseen py-
hällä maaperällä ja valitsee jälleen
Jerusalem.

¹⁷ Vaiti Herran edessä, kaikki liha!
Hän on lähtenyt liikkeelle pyhästä
asuinsijastaan.”

Neljäs näky: Joosua Herran enkelin edessä

3 ¹ Enkeli näytti minulle ylipappi
Joosuan seisomassa Herran en-
kelin edessä ja Saatanan seisomassa
hänen oikealla puolellaan häntä
syyttämässä. ² Niin Herran enkeli sa-
noi Saatanalle: “Herra nuhdelkoon
sinua, Saataka. Nuhdelkoon sinua
Herra, joka on valinnut Jerusale-
min. Eikö tämä mies ole kekäle,
joka on tulesta temmattu?” ³ Joo-
sua oli hyvin likaisissa vaatteissa, ja
hän seiso i enkelin edessä. ⁴ Enkeli
sanoi niille, jotka seisoivat hänen
edessään: “Riisukaa likaiset vaat-
teet hänen yltään.” Ja hän jatkoi:
“Katso, minä olen ottanut sinulta
pois pahat tekosi, ja minä puetaan si-
nut juhlavaatteisiin.” ⁵ Minä sanoin:
“Pantakoon puhdas turbaani hänen
päähänsä.” Niin he panivat puhtaan
turbaanin hänen päähänsä ja puki-
vat hänet puhtaisiin vaatteisiin, Her-
ran enkelin seisoessa vierellä.

⁶ Herran enkeli vakuutti Joosualle:

⁷ “Näin sanoo Herra Sebaot:
Jos sinä kuljet minun teitäni
ja pidät huolen antamistani
palvelustehtävistä,
sinä saat myös tuomita minun
huonettani
ja vartioida esipihojani,
ja minä annan sinulle pääsyn tässä
seisovien joukkoon.

⁸ Kuule Joosua, ylimmäinen pappi,
sinä ja sinun ystäväsi, jotka
istuvat edessäsi.

Ennusmerkin miehiä he ovat,
sillä katso,
minä annan tulla palvelijani Vesan.

⁹ Katso, tässä on kivi, jonka
minä olen asettanut
Joosuan eteen.

Tässä yhdessä kivessä on
seitsemän silmää.

Katso, minä kaiverran siihen
kaiverrukset,

sanoo Herra Sebaot,
ja otan pois tämän maan
syyllisyyden yhtenä päivänä.

¹⁰ Sinä päivänä, sanoo Herra Se-
baot, te kutsutte kukin ystävänne vii-
niköynnöksen ja viikunapuun alle.”

Viides näky: lampunjalka ja kaksi öljypuuta

4 ¹ Enkeli, joka oli puhunut kans-
sani, palasi ja herätti mi-
nut niin kuin joku herätetään
unestaan. ² Hän sanoi minulle:
”Mitä sinä näet?” Minä vas-
tasin: ”Näen lampunjalan, joka
on kokonaan kultaa, ja öljyastian
sen yläpuolella. Lampunjalassa on
seitsemän lamppua ja seitsemän
öljyputkea lamppuihin, jotka ovat
sen yläosassa. ³ Lampunjalan vie-
ressä on kaksi öljypuuta, toinen
öljyastian oikealla ja toinen vasem-
malla puolella.” ⁴ Minä kysyin en-
keliltä, joka puhui minun kanssani:
”Mitä ne ovat, herrani?” ⁵ Enkeli,
joka puhui kanssani, vastasi mi-
nulle: ”Etkö tiedä, mitä ne ovat?”

Minä sanoin: ”En, herrani.” ⁶ Hän sa-
noi minulle: Tämä on Herran sana
Serubbaabelille:

”Ei väellä eikä voimalla,
vaan minun Hengelläni,
sanoo Herra Sebaot.

⁷ Mikä sinä olet, sinä suuri vuori
Serubbaabelin edessä?
Tasangoksi!

Hän on asettava paikoilleen
huippukiven
huutojen kaikuessa: ”Suosio,
suosio sille!”

⁸ Sitten minulle tuli tämä Her-
ran sana: ⁹ ”Serubbaabelin kädet
ovat laskeneet tämän temppe-
lin perustukset, ja hänen kätensä
saattavat sen valmiiksi. Ja sinä tu-
let tietämään, että Herra Sebaot
on lähettänyt minut teidän luok-
senne. ¹⁰ Kuka piti vähäisenä pien-
ten alkujen päivää? He iloitsevat
nähdessään luotilangan Serubbaa-
belin kädessä. Nuo seitsemän Her-
ran silmää tarkkailevat koko maata.”

¹¹ Minä kysyin häneltä: ”Mitä ovat
nämä kaksi öljypuuta lampunjalan
oikealla ja vasemmalla puolella?”
¹² Kysyin häneltä vielä: ”Mitä ovat
nuo kaksi öljypuun terttua noiden
kahden kultaisen putken kohdalla,
jotka vuodattavat sisästäan öljyn
kultaa?” ¹³ Hän vastasi minulle:
”Etkö tiedä, mitä ne ovat?” Minä
vastasin: ”En, herrani.” ¹⁴ Hän sa-
noi: ”Nämä ovat ne kaksi öljyllä

voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.”

Kuudes näky: lentävä kirjakäärö

5¹ Kun jälleen kohotin katseeni, näin lentävän kirjakäärön. ² Enkeli kysyi minulta: ”Mitä sinä näet?” Minä vastasin: ”Minä näen lentävän kirjakäärön, kaksikymmentä kyynärää pitkän ja kymmenen kyynärää leveän.” ³ Hän sanoi minulle: ”Tämä on kirous, joka kulkee yli koko maan. Tämän kirouksen mukaisesti siitä puhdistetaan pois jokainen varas, ja myös jokainen vannoskelija puhdistetaan siitä pois.

⁴ Minä lähetän liikkeelle kirouksen,

sanoo Herra Sebaot,
ja se menee varkaan kotiin
ja sen kotiin, joka vannoo väärin
minun nimessäni.

Kirous jää asumaan hänen kotiinsa
ja tuhoaa sen, sekä hirret
että kivet.”

Seitsemäs näky: nainen eefa-mitassa

⁵ Sitten enkeli, joka oli puhunut kanssani, astui esiin ja sanoi minulle: ”Nosta silmäsi ja katso! Mikä on tuo, joka on lähdössä liikkeelle?” ⁶ Minä sanoin: ”Mikä se sitten on?” Hän vastasi: ”Tämä on eefa-mitta, joka lähtee liikkeelle.” Ja hän jatkoi: ”Tämän näköisiä ne ovat kaikessa maassa.” ⁷ Silloin lyijykansi kohosi, ja siellä istui nainen, eefa-mitan

sisällä. ⁸ Enkeli sanoi: ”Tämä on jumalattomuus.” Ja hän sysäsi naisen sisälle eefa-mittaan ja paiskasi lyijypainon sen suulle.

⁹ Kun kohotin katseeni, näin, kuinka kaksi naista lähti liikkeelle. Heillä oli tuulta siivissään, ja heidän siipensä olivat kuin haikaran siivet. He kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välillä. ¹⁰ Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Minne he kuljettavat eefa-mittaa?” ¹¹ Hän vastasi minulle: ”He menevät rakentamaan sille asumusta Sinearin maahan. Kun se on valmis, eefa-mitta lasketaan sinne paikoilleen.”

Kahdeksas näky: neljät vaunut

6¹ Kun jälleen kohotin katseeni, näin neljät vaunut, jotka lähtivät liikkeelle kahden vuoren välistä. Ne vuoret olivat vaskivuoria. ² Ensimmäisten vaunujen edessä oli punaruskeat hevoset, toisten edessä mustat hevoset, ³ kolmansien edessä valkoiset hevoset ja neljänsien vaunujen edessä oli täplikkäät, voimakkaat hevoset.

⁴ Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: ”Mitä nämä ovat, herrani?” ⁵ Enkeli vastasi minulle: ”Nämä ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä. ⁶ Ne vaunut, joiden edessä on mustat

hevoset, lähtevät pohjoiseen maahan, ja valkoiset lähtevät niiden perään. Täplikkeitä lähtevät eteläiseen maahan.”

⁷Väkevät hevoset tulivat esille ja halusivat lähteä kulkemaan pitkin maata. Enkeli sanoi: ”Menkää, kiertäkää maata!” Niin ne lähtivät kiertämään maata. ⁸Sitten hän kutsui minut ja sanoi minulle: ”Katso, nuo jotka lähtivät pohjoiseen maahan, saattavat minun Henkeni lepäämään pohjoisessa maassa.”

Joosua Messiaan esikuvana

⁹Minulle tuli tämä Herran sana: ¹⁰”Ota vastaan lahja pakkosiirtolaisilta Heldailta, Tobialta ja Jedajalta. Mene vielä samana päivänä Joosian, Sefanjan pojan, taloon, jonne he ovat tulleet Baabelista. ¹¹Ota vastaan hopea ja kulta, tee kruunu ja pane se ylipappi Joosuan, Joosadakin pojan, päähän ¹²ja sano hänelle: Näin sanoo Herra Sebaot:

‘Katso, mies nimeltä Vesa!

Omalta pohjaltaan hän versoo, ja hän rakentaa Herran temppelin.

¹³Herran temppelin hän rakentaa, ja valtasuuruutta hän kantaa.

Hän istuu ja hallitsee
valtaistuimellaan.

Hän on pappi valtaistuimellaan,
ja rauhaisa yhteisymmärrys
vallitsee niiden molempien
välillä.

¹⁴Kruunu on oleva muistona Herran temppelissä Heelemistä, Tobiasta ja Jedajasta sekä Sefanjan pojan suosiollisuudesta. ¹⁵Kaukaa tulleet rakentavat Herran temppeliä. Ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. Näin tapahtuu, jos te todella kuuntelette Herran, teidän Jumalanne, ääntä.”

Paasto ja Herran sanan kuuleminen

7¹Kuningas Daarejaveksen neljäntenä vuotena tuli Sakarjalle Herran sana yhdeksännen kuun, kislev-kuun, neljäntenä päivänä. ²Beetel oli lähettänyt Sareserin ja Regem-Melekin miehineen rukoilemaan Herralta armoa ³ja kysymään Herran Sebaotin temppelin papeilta ja profeetoilta: ”Onko meidän viidennessä kuussa itkettävä ja elettävä pidättyvästi, niin kuin olemme tehneet jo vuosikausia?”

⁴Silloin minulle tuli tämä Herran Sebaotin sana:

⁵”Sano maan koko kansalle
ja papeille näin:

‘Kun te olette paastonneet ja
pitäneet valittajaisia
viidennessä ja seitsemännessä
kuussa,

jo seitsemänäkymmenenä
vuotena,

niin minulleko te olette paastonneet
paastonneet?

⁶Ja kun olette syöneet ja juoneet,

niin ettekö te ole itsellenne
syöneet ja juoneet?

⁷Eivätkö nämä ole ne sanat, jotka Herra julisti aikaisempien profeettojen kautta, kun Jerusalemin vielä oli asuttuna ja turvassa, ympärillään alaisensa kaupungit, ja myös Etelämaa ja Alankomaa olivat asuttuja?”

Tottelemattomuus tuo rangaistuksen

⁸Sakarjalle tuli vielä tämä Herran sana: ⁹Näin on Herra Sebaot sanonut:

“Tuomitkaa oikea tuomio,
ja osoittakaa laupeutta ja
armahtavaisuutta
toinen toisellenne.

¹⁰ Leskeä ja orpoa,
muukalaista ja kurjaa
älkää sortako,
älkääkä miettikö mielessänne
pahaa toisianne vastaan.

¹¹ Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta, käänsivät minulle uppiniskaisina selkensä ja tukkivat korvansa, etteivät kuulisi.

¹² Sydämensä he tekivät kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eivätkä niitä sanoja, jotka Herra Sebaot lähetti Henkensä voimalla aikaisempien profeettojen kautta. Sen vuoksi on tullut Herran Sebaotin suuri viha. ¹³ Niin kuin he eivät kuunnelleet, kun minä kutsuin, niin en minäkään kuunnellut, kun he huusivat apua,

sanoo Herra Sebaot. ¹⁴ Myrskynä minä karkotin heidät kaikkien kansojen sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi heidän jälkeensä autioksi, menijöitä ja tulijoita vaille. Ihanan maan he tekivät autioksi.”

Jerusalemmin tuleva onnen aika

8 ¹ Sitten tuli tämä Herran Sebaotin sana:

² “Näin sanoo Herra Sebaot:
Minä kiivailen Siionin puolesta
suurella kiivaudella,
suurella vihalla minä sen
puolesta kiivailen.

³ Näin sanoo Herra:
Minä palaan jälleen Siioniin
ja asun keskellä Jerusalemiä.
Jerusalemiä kutsutaan Uskolliseksi
kaupungiksi
ja Herran Sebaotin vuorta
Pyhäksi vuoreksi.

⁴ Näin sanoo Herra Sebaot:
Vielä on istuva vanhuksia,
miehiä ja naisia Jerusalemin
toreilla,
kullakin kädessään sauva
päiviensä paljouden vuoksi.

⁵ Kaupungin kadut tulevat täyteen
poikia ja tyttöjä;
he leikkivät sen toreilla.

⁶ Näin sanoo Herra Sebaot:
Jos tämä onkin niinä päivinä
ihmeellistä
tämän kansan jäännöksen
silmissä,

pitäisikö sen olla ihmeellistä
minunkin silmissäni,
sanoo Herra Sebaot?

⁷ Näin sanoo Herra Sebaot:
Katso, minä pelastan kansani
itäisestä maasta
ja auringonlaskun maasta.

⁸ Minä tuon heidät,
ja he asuvat keskellä Jerusalemia.
He ovat minun kansani,
ja minä olen heidän Jumalansa,
uskollinen ja vanhurskas.

⁹ Näin sanoo Herra Sebaot:
Olkoot kätenne lujat,
teidän, jotka olette näinä aikoina
kuulleet nämä sanat
niiden profeettojen suusta,
jotka profetoivat sinä päivänä,
jona laskettiin Herran Sebaotin
huoneen perustus
tempppelin rakentamista varten.

¹⁰ Ennen sitä aikaa ei
saatu palkkaa,
ei ihmisen työstä eikä
juhdan työstä.
Ei ollut menijällä eikä tulijalla
rauhaa ahdistajalta,
ja minä yllytin kaikki ihmiset
toinen toisensa kimppuun.

¹¹ Mutta nyt minä en enää kohteile
tämän kansan jäännöstä
niin kuin entisinä päivinä,
sanoo Herra Sebaot.

¹² Sillä rauhan kylvö kylvetään,
viiniköynnös antaa hedelmänsä,
maa antaa satonsa ja taivas
kasteensa.

Tämän kansan jäännökselle
minä annan perintöosaksi
kaiken tämän.

¹³ Niin kuin te olette olleet
kirouksena kansojen seassa,
Juudan heimo ja Israelin heimo,
niin te tulette olemaan
siunauksena,
kun minä teidät pelastan.
Älkää pelätkö,
olkoot kätenne lujat.

¹⁴ Sillä näin sanoo Herra Sebaot:
Minulla oli mielessä tehdä teille pa-
haa, kun teidän isänne vihoittivat
minut, sanoo Herra Sebaot, enkä
minä sitä katunut. ¹⁵ Näinä ai-
koina minulla taas on mielessä
tehdä hyvää Jerusalemile ja Juudan
heimolle. Älkää pelätkö.

¹⁶ Näin tehkää:
Puhukaa totta toinen toisellenne.
Tuomitkaa porteissanne oikein,
tuomitkaa rauhan tuomio.

¹⁷ Älkää hautoko mielessänne
pahaa toinen toisellenne
älkääkään rakastako väärää valaa.
Sillä kaikkia näitä minä vihaan,
sanoo Herra.”

Pakanat etsivät Herraa

¹⁸ Sitten minulle tuli tämä Herran
Sebaotin sana:

¹⁹ ”Näin sanoo Herra Sebaot:
Neljännen ja viidennen
kuun paasto
ja seitsemännen ja kymmenennen
kuun paasto

on oleva Juudan heimolle iloa
ja riemua ja onnellista juhlaa.
Rakastakaa totuutta ja rauhaa!

²⁰ Näin sanoo Herra Sebaot:

Vielä tulee kansoja,
monien kaupunkien asukkaita.

²¹ Kaupungin asukkaat lähtevät
toiseen kaupunkiin

ja sanovat: 'Lähdetään yhdessä
anomaan Herralta armoa,
etsimään Herraa Sebaotia' –
'Minäkin tahdon lähteä!'

²² Monet kansat tulevat,
mahtavat kansakunnat,
Jerusalemiin etsimään Herraa
Sebaotia,

anomaan Herralta armoa.

²³ Näin sanoo Herra Sebaot:
Niinä päivinä kymmenen miestä
erikielisistä kansoista tarttuu juuta-
laisen miehen liepeeseen sanoen:
'Me tahdomme kulkea teidän mu-
kananne, sillä me olemme kuulleet,
että Jumala on teidän kanssanne.'"

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN, 9 – 14

Pakanavaltojen sortuminen

9 ¹ Ennustus, Herran sana on
Hadrakin maata vastaan,
Damasko on sen lepopaikka:

"Herran silmä tarkkaa ihmisiä,
kaikkia Israelin heimoja

² ja Hamatia, joka on Damaskon
kanssa rajakkain,

sekä Tyyroa ja Siidonia, sillä ne
ovat sangen viisaat.

³ Tyyro on rakentanut itselleen
linnoituksen

ja kasannut kokoon hopeaa
kuin tomua

ja kultaa kuin katujen lokaa.

⁴ Katso, Herra valloittaa sen,
syöksee mereen sen voiman,
ja kaupunki tuhoutuu tuleessa.

⁵ Sen näkee Askelon ja pelästyy,
ja Gassa, ja vapisee kovin.

Ekronkin vapisee, sillä sen toivo
joutuu häpeään.

Gassasta häviää kuningas,
eikä Askelonissa enää asuta.

⁶ Asdodissa asuu sekasikiöitä;
minä teen lopun filistealaisten
ylpeydestä.

⁷ Minä poistan veret Asdodin
suusta,

iljetykset hänen hampaattensa
välistä,

ja hänestäkin jää jäännös meidän
Jumalallemme.

Hän on oleva kuin sukuruhinas
Juudassa,

ja Ekron on kuin jebusilainen.

⁸ Minä pystytän leirini suojaamaan
temppeleäni

sotajoukoilta, jotka tulevat
ja menevät.

Sortaja ei enää kulje heidän
ylitse,

sillä nyt minä itse pidän sitä
silmällä."

Siionin kuningas

⁹ "Iloitse suuresti, tytär Siion,
huuda riemusta, tytär Jerusalemi.
Katso, kuninkaasi tulee sinun
luoksesi!

Vanhurskas ja voittaja hän on;
hän on nöyrä, hän ratsastaa
aasilla,
aasintamman varsalla.

¹⁰ Minä hävitän sotavaunut
Efraimista
ja hevoset Jerusalemistä.
Sodan jousi särjetään,
ja hän julistaa rauhaa kansoille.
Hänen hallitusvaltansa ulottuu
merestä mereen,
Eufratvirrasta aina maan
ääriin asti.

¹¹ Ja sinä – liittosi veren tähden
minä päästän vankisi pois
vedettömästä kuopasta.

¹² Palatkaa takaisin linnoitukseen,
te vangit, joilla on toivo.
Tänäkin päivänä minä julistan:
kaksin verroin minä sinulle
korvaan.

¹³ Minä jännitän Juudan
jousekseni,
asetan siihen nuoleksi Efraimin
ja nostan sinun poikasi, Siion,
sinun poikiasi vastaan, Jaavan.
Minä teen sinut sankarin miekan
kaltaiseksi.

¹⁴ Herra näyttäytyy heidän
yläpuolellaan,
hänen nuolensa lähtee lentoon
kuin salama.

Herra, Herra puhalttaa pasuunaan
ja kulkee etelän myrskytuulissa.

¹⁵ Herra Sebaot suojaa heitä.
He nielevät vihollisensa ja
tallaavat linkokiviä.

He juovat ja meluavat kuin
viinin vallassa,
he ovat täynnä kuin uhrimaljat,
kuin alttarin kulmat.

¹⁶ Herra, heidän Jumalansa
pelastaa sinä päivänä heidät,
kansansa, lammaslaumansa.
He ovat kruunuun kiinnitettyjä
kiviä,

jotka välkehtivät yli hänen maansa.

¹⁷ Niin, kuinka ihanaa, kuinka
kaunista!

Vilja saa kukoistamaan
nuorukaiset, rypälemehu
neitoset."

Herra lunastaa kansansa

10 ¹ "Pyytäkää Herralta sadetta,
kun on kevätsateen aika.

Herra tekee ukkospilvet
ja antaa teille sadekuurot,
kasvit jokaisen pellolle.

² Mutta kotijumalat puhuvat
valhetta,

tietäjät näkevät petollisia näkyjä,
kertovat joutavia unia
ja lohduttavat turhuuksilla.

Sen vuoksi kansa harhailee kuin
lammaslauma

ja kärsii vaivaa, kun ei ole
paimenta.

³ Paimenia kohtaan syttyy
minun vihani,

johtokauriita minä rankaisen.
 Herra Sebaot pitää huolen
 laumastaan,
 Juudan heimosta,
 ja tekee siitä itselleen kuin
 kuninkaallisen sotaratsun.
⁴ Siitä on lähtöisin kulmakivi,
 siitä kiinnityspaalu,
 siitä sotajousi,
 siitä tulevat mahtimiehet kaikki.
⁵ He ovat kuin sankarit,
 jotka sodassa polkevat katujen
 lokaa.
 He taistelevat, sillä Herra on
 heidän kanssaan;
 häpeään joutuvat hevosilla
 ratsastajat.
⁶ Minä teen väkeväksi
 Juudan heimon,
 ja Joosefin heimon minä pelastan.
 Minä annan heidän palata,
 sillä minä olen armahtanut heidät,
 ja he tulevat olemaan,
 niin kuin en olisi heitä
 hyljännytkään.
 Sillä minä olen Herra, heidän
 Jumalansa,
 ja minä vastaan heille.
⁷ Efraim on oleva kuin sankari,
 heidän sydämensä iloitsevat
 kuin viinistä.
 Heidän lapsensakin näkevät
 sen ja iloitsevat,
 heidän sydämensä riemuitsee
 Herrassa.
⁸ Minä vihellän heille ja
 kokoan heidät,

sillä minä olen heidät lunastanut.
 Heistä tulee yhtä lukuista kansa
 kuin he olivat ennen.
⁹ Kun minä sirottelen heidät
 kansojen sekaan,
 he muistavat minua kaukaisissa
 maissa.
 He ja heidän lapsensa saavat
 elää ja palata takaisin.
¹⁰ Minä tuon heidät takaisin
 Egyptin maasta
 ja kokoan heidät Assurista.
 Minä vien heidät Gileadin maahan
 ja Libanonille,
 eivätkä nekään riitä heille.
¹¹ Hän kulkee ahdistuksen
 meren läpi,
 hän lyö meren aaltoja,
 ja kaikki Niilin syvyydet kuivuvat.
 Assurin ylpeys painetaan alas,
 ja Egyptin valtikka väistyy pois.
¹² Mutta heidät minä teen
 väkeviksi Herrassa.
 Hänen nimessään he vaeltavat,
 sanoo Herra.”

Hyvä paimen ja mieletön paimen

11 ¹ Avaa ovesi, Libanon!
 Tuli syö sinun setrиси.

² Valita, sypressi,
 sillä setri on kaatunut,
 nuo mahtavat on hävitetty.
 Valittakaa, Baasanin tammot,
 sillä sankka metsä on sortunut.

³ Kuule paimenten valitusta,
 kun heidän ylpeytensä on
 hävitetty.
 Kuule nuorten leijonien karjuntaa,

kun Jordanin tiheikkö on tuhottu.

⁴Näin sanoi Herra, minun Jumalani: "Paimenna teuraslampaita, ⁵joita niiden ostajat tappavat tuntematta syyllisyyttä ja joista niiden myyjät sanovat: 'Kiitetty olkoon Herra, minä olen rikastunut.' Niiden paimenetkaan eivät niitä sääli. ⁶Sillä minä en enää sääli maan asukkaita, sanoo Herra. Minä annan ihmisten joutua toistensa käsiin ja oman kuninkaansa käsiin. He tuhoavat maan, enkä minä pelasta ketään heidän käsistään."

⁷Niinpä minä kaitsin teuraslampaita, lampaista kurjimpia. Minä otin itselleni kaksi sauvaa; toiselle annoin nimen Suloisuus, toiselle nimen Yhteys. Sitten minä paimensin lampaita. ⁸Yhden kuukauden aikana minä hävitin kolme paimenta, sillä minä menetin kärsivällisyyteni lampaita kohtaan, ja nekin tympääntyivät minuun. ⁹Niin minä sanoin: "En minä enää teitä paimenna. Kuolkoon, joka kuolee, hävitköön, joka häviää, ja jäljelle jääneet syökööt toinen toisensa lihaa." ¹⁰Ja minä otin sauvani Suloisuuden ja katkaisin sen purkaakseni liittoni, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa.

¹¹Sinä päivänä se purkaantui, ja niin lampaista kurjimmat, jotka olivat noudattaneet tahtoani, tulivat tietämään, että tämä oli Herran

sana. ¹²Sitten minä sanoin heille: "Jos niin hyväksi näette, antakaa minulle palkkani; jos ette, niin olkaa antamatta." Niin he punnitsivat palkakseni kolmekymmentä hopearahaa. ¹³Herra sanoi minulle: "Viskaa ne savenvalajalle, tuo kalles hinta, jonka arvoiseksi he ovat minut arvioineet." Silloin minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa ja viskasin ne savenvalajalle Herran huoneessa. ¹⁴Minä katkaisin toisenkin sauvani, Yhteyden, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin väliltä. ¹⁵Sitten Herra sanoi minulle: "Ota vielä itsellesi mielettömän paimenen varusteet. ¹⁶Sillä katso, minä herätän maahan paimenen. Nääntyvästä hän ei pidä huolta, erilleen joutunutta hän ei etsi, loukkaantunutta hän ei paranna, pystyssä pysyvää hän ei ruoki. Lihavien lihan hän syö ja halkaisee niiden sorkat.

¹⁷Voi mieletöntä paimenta, joka lampaat hylkää!
Miekka osukoon hänen käsivarteensa
ja oikeaan silmäänsä!
Kuivettukoon hänen käsivartensa,
ja sumentukoon hänen oikea silmänsä!"

Jerusalemien pelastus

12 ¹Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on levittänyt taivaat ja perustanut

maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä:

²”Katso, minä teen Jerusalemin maljaksi, joka saa kaikki ympärillä olevat kansat horjumaan. Myös Juudan kohdalle se tulee, kun Jerusalemiä piiritetään. ³Sinä päivänä minä teen Jerusalemistä raskaan kiven kaikkien kansojen tielle: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä. Kaikki maan kansakunnat koontuvat sitä vastaan.

⁴Sinä päivänä, sanoo Herra, minä lyön kaikki hevoset vauhkoudella ja niiden ratsastajat hulluudella. Juudan heimoa kohti minä avaan silmäni, mutta kaikki kansojen hevoset minä lyön sokeudella. ⁵Siloloin Juudan sukuruhtinaat sanovat sydämessään: ‘Minun väkevyyteni ovat Jerusalemin asukkaat Herrassa Sebaotissa, heidän Jumalassaan.’ ⁶Sinä päivänä minä teen Juudan sukuruhtinaat ikään kuin palavaksi hiiliastiaksi polttopuiden sekaan ja ikään kuin tulisoihduksi lyhteiden sekaan. He kuluttavat oikealta ja vasemmalta, kuluttavat kaikki kansat ympäriinsä. Jerusalemi saa yhä olla paikallaan – Jerusalemissa.

⁷Herra vapauttaa ensin Juudan majat, etteivät Daavidin suku ja Jerusalemin asukkaat saisi suurempaa kunniaa kuin Juuda. ⁸Sinä päivänä Herra suojelee Jerusalemin asukkaita. Kompastelevin heistä on sinä päivänä kuin Daavid, ja Daavidin

suku on kuin jumalolento, kuin Herra enklä heitä johtamassa.

⁹Sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki kansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan.

¹⁰Mutta Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukkaiden päälle minä vuodatan armon ja rukouksen hengen, ja he katsovat minuun, jonka ovat lävistäneet. He valittavat häntä niin kuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti niin kuin murehditaan esikoista. ¹¹Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, sellaiset kuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. ¹²Maa pitää valittajaisia, kukin suku erikseen: Daavidin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; Naatanin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen, ¹³Leevin huone, hänen sukunsa, erikseen ja heidän naisensa erikseen; simeiläisten suku erikseen ja heidän naisensa erikseen ¹⁴ja kaikki muutkin suvut, kukin suku erikseen ja heidän naisensa erikseen.”

Avoin lähde syntii vastaan

13 ¹”Sinä päivänä Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla on oleva avoin lähde syntiiä ja saastaisuutta vastaan.

²Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää

muisteta. Myös profeetat ja saastaisuuden hengen minä ajan maasta pois.³ Jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, sanovat hänelle: ‘Sinä et voi jäädä eloon, koska olet puhunut valhetta Herran nimessä.’ Ja hänen isänsä ja äitinsä, hänen omat vanhempansa, lävistävät hänet miekalla, kun hän profetoi.

⁴ Sinä päivänä profeetat häpeävät kukin näkyään, kun he profetoivat, eivätkä he valehdellakseen pue ylleen profeetan karvaista viittaa.⁵ Profeetta sanoo: ‘En ole profeetta vaan maatyöläinen, sillä eräs mies osti minut orjakseen jo nuoruudessani.’⁶ Jos häneltä kysytään: ‘Mitä ovat nuo haavat sinun käsiesi välissä?’ hän vastaa: ‘Minua löyötiin ystäväieni huoneessa.’”

Paimenta lyödään, lauma hajoaa

⁷ “Herää, miekka, minun paimentani vastaan ja lähintä miestäni vastaan, sanoo Herra Sebaot. Lyö paimenta, ja lampaat joutukoot hajalleen. Mutta minä käännän käteni pienimpiä kohti.
⁸ Koko maassa käy näin, sanoo Herra: kaksi osaa siitä hävitetään ja saa surmansa, mutta kolmas osa siitä jää jäljelle.
⁹ Sen kolmannen osan minä vien tuleen.

Minä puhdistan heidät niin kuin hopea puhdistetaan ja koettelen heitä niin kuin kulta koetellaan. He huutavat avuksi minun nimeäni, ja minä vastaan heille. Minä sanon: ‘Se on minun kansani’, ja se sanoo: ‘Herra, minun Jumalani.’”

Jerusalem Herran päivänä

14¹ Katso, Herran päivä tulee, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keskelläsi.

² “Minä kokoan kaikki kansat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, puolet kaupungista lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista.”

³ Mutta Herra lähtee liikkeelle ja sotii näitä kansoja vastaan niin kuin sotimisensa päivänä, taistelun päivänä.

⁴ Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla, idän suunnalla. Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen hyvin suureksi laaksoksi: toinen puoli vuorta siirtyy pohjoiseen ja toinen etelään päin.⁵ Te pakenette minun vuorteni väliseen laaksoon,

sillä vuorten välinen laakso ulottuu Aasaliin asti. Te pakenette niin kuin pakenitte maanjäristystä Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä.

Herra, minun Jumalani, tulee; kaikki pyhät ovat sinun kanssasi.

⁶ Sinä päivänä ei ole valoa, on kylmä ja pakkanen.

⁷ On tuleva päivä – Herralle se on tunnettu.

Silloin ei vaihdu päivä ja yö; illan tultua on vielä valoisaa.

⁸ Sinä päivänä virtaavat elävät vedet Jerusalemistä: puolet niistä itäistä, puolet läntistä merta kohti. Näin tapahtuu kesät ja talvet.

⁹ Herra on oleva kuningas koko maassa.

Sinä päivänä Herra on yksi ja hänen nimensä yksi.

¹⁰ Koko maa Gebasta Rimmoniin asti, joka on Jerusalemin eteläpuolella, muuttuu tasaiseksi kuin Aromaa. Jerusalem kohoaa korkealla omalla paikallaan. Siellä asutaan Benjaminin portilta ensimmäisen portin kohdalle asti, Kulmaportille, ja Hananelintornilta kuninkaan viinikuurnille asti.

¹¹ Jerusalemissa asutaan, eikä sitä enää vihitä tuhon omaksi. Jerusalem asuu turvassa.

¹² Ja tämä on se vitsaus, jolla Herra lyö kaikkia niitä kansoja, jotka sotivat Jerusalemia vastaan: hän mädättää heidän lihansa, kun he

vielä seisovat jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan, ja heidän kielensä mätanee heidän suussaan.

¹³ Sinä päivänä tulee Herralta suuri hämminki heidän joukkoonsa.

He käyvät käsiksi toinen toiseensa, nostavat kätensä toisiaan vastaan.

¹⁴ Myös Juuda sotii Jerusalemissa.

Kaikkien kansojen rikkaudet kootaan joka taholta: kulta, hopeaa ja vaatteita hyvin paljon.

¹⁵ Vitsaus kohtaa myös hevosia ja muuleja, kameleita ja aaseja ja kaikkia eläimiä, mitä noissa leireissä on – samanlainen vitsaus.

¹⁶ Mutta kaikki jäljelle jääneet niistä kansoista, jotka hyökkäsivät Jerusalemia vastaan,

kulkevat vuosi vuodelta sinne ylös palvoakseen kuningasta, Herraa Sebaotia,

ja viettääkseen lehtimajanjuhlaa.

¹⁷ Niille maan suvuista, jotka eivät lähde ylös Jerusalemiin palvoamaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ei tule sadetta. ¹⁸ Jos egyptiläisten suku ei lähde sinne ylös, ei sadetta tule heillekään. Heitäkin kohtaa sama vitsaus, jolla Herra lyö niitä kansoja, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

¹⁹ Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden kansojen synnin palkka, jotka eivät lähde sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa.

²⁰ Sinä päivänä hevosten kulkusissa on kirjoitus: "Pyhitetty Herralle". Ja padat Herran huoneessa ovat kuin vihmontamaljoja,

jotka ovat alttarin edessä.

²¹ Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat ne ja keittävät niissä. Eikä sinä päivänä enää ole yhtään kaupustelijaa Herran Sebaotin huoneessa.

MALAKIAN KIRJA

Israelin kiittämättömyys

1 ¹ Ennustus, Herran sana Israe-
lille Malakian kautta.

² Minä olen rakastanut teitä,
sanoo Herra.

Mutta te sanotte:

“Miten sinä olet osoittanut
rakkautesi meihin?”

Eikö Eesau ollut Jaakobin veli?
sanoo Herra.

Jaakobia minä rakastin,

³ mutta Eesauta vihasin.

Minä tein hänen vuorensa
autioiksi

ja annoin hänen perintöösansa
aavikon sakaaleille.

⁴ Edom sanoo: “Meidät on
murskattu,

mutta me rakennamme jälleen
rauniopaikat.”

Herra Sebaot sanoo näin:

“Rakentakoot, mutta minä
revin maahan.”

Heitä kutsutaan jumalattomuuden
maaksi

ja kansaksi, jota Herra vihaa
ikuisesti.

⁵ Teidän silmänne saavat sen
nähdä, ja te sanotte:

“Herra on suuri yli Israelin
rajojen.”

Herralle eivät kelpaa saastaiset uhrin

⁶ Poika kunnioittaa isäänsä
ja palvelija herraansa.

Mutta jos minä olen isä,
missä on minun kunnioitukseni?

Ja jos minä olen Herra,
missä on minun pelkoni?
sanoo Herra Sebaot teille,
te papit, jotka halveksitte
minun nimeäni.

Mutta te kysytte:

“Miten me olemme halveksineet
sinun nimeäsi?”

⁷ Tehän tuotte minun alttarilleni
saastunutta leipää.

Mutta te kysytte:

“Miten me olemme sinut
saastuttaneet?”

Siten, että sanotte:

“Herran pöytä on halpa-arvoinen.”

⁸ Kun tuotte uhriksi

sokean eläimen,
eikö se ole paha asia?

Kun tuotte uhriksi ontuvan
ja sairaan,

eikö se ole paha asia?

Viepä se maaherrallesi!

Onko hän tyytyväinen sinuun,
onko hän sinulle suosiollinen?
sanoo Herra Sebaot.

⁹ Lepyttäkää siis Jumalaa,
että hän armahtaisi meitä.

Tuollaisia ovat teidän kättenne
annit!

Olisiko hän teille suosiollinen,
sanoo Herra Sebaot.

¹⁰ Kunpa teidän joukossanne olisi
joku, joka sulkisi ovet,
ettette turhaan sytyttäisi tulta
alttarilleni!
Minä en ole mieltynyt teihin,
sanoo Herra Sebaot,
enkä hyväksy ruokauhria teidän
kädestänne.

¹¹ Auringonnousun maista aina
auringonlaskun seuduille asti on mi-
nun nimeni oleva suuri kansojen
keskuudessa. Joka paikassa uhra-
taan suitsuketta minun nimeni kun-
niaksi ja tuodaan puhdas ruokauhri.
Minun nimeni on oleva suuri kanso-
jen keskuudessa, sanoo Herra Se-
baot. ¹² Mutta te häpäisette sen,
kun sanotte: ”Herran pöytä on saas-
tainen ja sen hedelmän syömi-
nen arvotonta.” ¹³ Ja te sanotte:
”Voi mikä vaiva!” ja pidätte sitä
turhana, sanoo Herra Sebaot. Te
tuotte ryöstettyjä, ontuvia ja sai-
raita eläimiä uhrilahjaksi. Minäkö
suostuisin ottamaan ne vastaan
teidän kädestänne? sanoo Herra.
¹⁴ Kirottu olkoon petturi, jolla on
laumassaan kelvollinen uros ja
joka on tehnyt lupauksen, mutta
uhraakin Herralle viallisen. Sillä
minä olen suuri kuningas, sanoo
Herra Sebaot, ja minun nimeäni
pelätään kansojen keskuudessa.

Varoitus papeille

2 ¹ Ja nyt, tämä käsky on teille,
te papit! ² Jos ette kuuntele mi-
nua ja paina sydämeenne, niin että

annatte kunnian minun nimelleni,
sanoo Herra Sebaot, minä lähetän
teitä vastaan kirouksen ja kiroan
teidän saamanne siunaukset. Minä
olenkin ne jo kironnut, sillä te ette
ole painaneet tätä sydämeenne.

³ Minä kiroan teidän jälkeläisenne.
Minä heittelen sontaa teidän
kasvoillenne,
teidän juhlahuorienne sontaa,
ja samaan tunkioon teidät
itsennekin kannetaan.

⁴ Niin te tulette tietämään,
että minä olen teille lähettänyt
tämän käskyn,
jotta minun liittoni Leevin kanssa
pysyisi voimassa,
sanoo Herra Sebaot.

⁵ Minun liittoni Leevin kanssa
oli elämä ja rauha,
ja minä annoin ne hänelle,
että hän pelkäisi minua.
Ja hän pelkäsi minua ja vapisi
nimeni edessä.

⁶ Oikea opetus oli hänen suussaan,
eikä vääryyttä tavattu hänen
huuiltaan.

Rauhaisasti ja vakaasti hän
vaelsi kanssani,
ja monet hän käänsi pois synnistä.

⁷ Papin huulten tulee säilyttää
tieto,
hänen suustaan etsitään opetusta.
Hän on Herran Sebaotin
sanansaattaja.

⁸ Mutta te olette poikenneet tieltä,

ja opetuksenne on saanut monet
kompastumaan.

Te olette turmelleet Leevin liiton,
sanoo Herra Sebaot.

⁹ Niinpä minäkin teen teistä
halveksittuja

ja alhaisia kaiken kansan silmissä,
koska te ette noudata

minun teitäni,
vaan katsotte opetuksessanne
henkilöön.

Varoitus uskottomuudesta

¹⁰ Eikö meillä kaikilla ole sama Isä?
Eikö sama Jumala ole
meidät luonut?

Miksi me olemme uskottomia
toisillemme

ja häpäisemme isiemme liiton?

¹¹ Juuda on ollut uskon,
iljettäviä tekoja on tehty
Israelissa ja Jerusalemissa.

Juuda on häväissyt Herran pyhä-
kön, jota Herra rakastaa, ja otta-
nut avioksi vieraan jumalan tyttäriä.

¹² Hävittäköön Herra siltä mieheltä,
joka näin tekee, Jaakobin majoista
valvojan ja vastaajan ja Herran Se-
baotin uhrilahjan tuojan.

Herra vihaa hylkäämistä

¹³ Ja toisekseen te teette näin:
te peitätte kyynelillä Herran
alttarin,

ja itkulla ja huokauksilla,
kun hän ei enää käänny
uhrilahjojen puoleen

eikä suostu ottamaan mitään
teidän kädestänne.

¹⁴ Mutta te kysytte:

”Minkä tähden?”

Sen tähden, että Herra on
todistaja

sinun ja nuoruutesi vaimon välillä,
jolle sinä olet ollut uskon,
vaikka hän on sinun kumppanisi,
aviovaimosi.

¹⁵ Niin ei tee yksikään, jolla on
jäännöskin Hengestä.

Mutta entä se yksi?

Hän pyrki saamaan Jumalan
lupaamia jälkeläisiä.

Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkään olko uskottomia
nuoruutenne vaimolle.

¹⁶ Sillä minä vihaan hylkäämistä,
sanoo Herra, Israelin Jumala.

Minä vihaan sitä,
joka verhoaa vaatteensa
vääryydellä,

sanoo Herra Sebaot.

Olkaa siis valppaita hengessänne
älkääkään olko uskottomia.

Tuomion Jumala ilmestyy

¹⁷ Te olette väsyttäneet Herran
puheillanne.

Mutta te kysytte: ”Miten
me olemme hänet
väsyttäneet?”

Siten, että sanotte: ”Jokainen,
joka tekee pahaa,
on hyvä Herran silmissä,
ja sellaisille hän on suosiollinen”,
tai: ”Missä on tuomion Jumala?”

3 ¹ Katso, minä lähetän
sanansaattajani,

hän raivaa tietä minun edelläni.
 Äkkiä tulee temppeliinsä Herra,
 jota te etsitte,
 ja liiton enkeli, jota te kaipaatte.
 Katso, hän tulee,
 sanoo Herra Sebaot.

² Mutta kuka kestää hänen
 tulemisensa päivän
 ja kuka voi seistä horjumatta,
 kun hän ilmestyy?

Sillä hän on kuin kultasepän tuli,
 kuin pesijäin saippua.

³ Hän istuu ja sulattaa, puhdistaa hopean. Hän puhdistaa Leevin pojat, jalostaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskautessa. ⁴ Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat ovat Herralle mieluisia niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.

⁵ Minä tulen teidän luoksenne
 pitämään tuomiota.

Tulen kiiruusti todistajaksi
 noitia, avionrikkomia ja
 väärinvainioita vastaan
 ja niitä vastaan, jotka
 sortavat palkkalaista
 palkanmaksussa,
 sortavat leskeä ja orpoa,
 väentävät vääräksi muukalaisen
 asian
 eivätkä pelkää minua,
 sanoo Herra Sebaot.

Tuokaa täydet kymmenykset

⁶ Minä, Herra, en muutu,

ettekä tekään, Jaakobin lapset,
 ole lopettaneet:

⁷ isienne päivistä asti te olette
 poikenneet minun
 käskyistäni

ettekä ole noudattaneet niitä.
 Palatkaa minun luokseni, niin minä
 palaan teidän luoksenne,
 sanoo Herra Sebaot.

Mutta te kysytte: "Missä asiassa
 meidän on palattava?"

⁸ Riistääkö ihminen Jumalalta?
 Te kuitenkin riistätte minulta.

Mutta te kysytte: "Missä asiassa
 me riistämme sinulta?"

Kymmenyksissä ja uhrilahjoissa!

⁹ Te olette kirouksella kirotut,
 koko kansa,
 kun te riistätte minulta.

¹⁰ Tuokaa täydet kymmenykset
 varastuhuoneeseen,
 että minun huoneessani
 olisi ruokaa.

Koetelkaa näin minua,
 sanoo Herra Sebaot.
 Totisesti, minä avaan teille
 taivaan ikkunat
 ja vuodatan siunausta
 yltäkyläisesti.

¹¹ Minä karkotan nuhtelullani
 tuholaiset
 turmelemasta maanne satoa,
 eikä viiniköynnöksenne kedolla
 jää ilman hedelmää,
 sanoo Herra Sebaot.

¹² Silloin teidän onneanne
 ylistävät kaikki kansat,

sillä teidän maanne on oleva
ihana maa,
sanoo Herra Sebaot.

Ero vanhurskaan ja jumalattoman välillä

¹³ Röyhkeästi te olette puhuneet
minua vastaan,
sanoo Herra.

Mutta te kysytte: "Mitä me
olemme puhuneet sinua
vastaan?"

¹⁴ Te olette sanoneet: "Turhaa
on palvella Jumalaa.
Mitä hyötyä siitä on ollut,
että olemme huolehtineet hänen
palvelemisestaan

ja vaeltaneet murheellisina
Herran Sebaotin kasvojen edessä?

¹⁵ Nyt me ylistämme julkeiden
onnea.

Jumalattomuuden harjoittajat
menestyvät,
he kiusaavat Jumalaa mutta
pelastuvat."

¹⁶ Silloin ne, jotka pelkäävät
Herraa,
puhuvat toinen toisensa kanssa,
ja Herra tarkkaa ja kuulee.
Muistokirja kirjoitetaan hänen
edessään niiden hyväksi,
jotka pelkäävät Herraa
ja pitävät hänen nimensä
kunniasa.

¹⁷ He ovat, sanoo Herra Sebaot,
sinä päivänä, jonka minä
valmistan,
minun omaisuuteni.
Minä olen heille laupias,

niin kuin mies on laupias
pojalleen,
joka häntä palvelee.

¹⁸ Te näette jälleen eron
vanhurskaan ja
jumalattoman välillä,
sen välillä, joka palvelee Jumalaa,
ja sen, joka ei häntä palvele.

Herran päivä tulee

¹⁹ Sillä katso, se päivä tulee,
joka palaa kuin pätsi.
Kaikki julkeat ja kaikki
jumalattomuuden
harjoittajat
ovat silloin kuin oljenkorsia.
Heidät polttaa se päivä, joka tulee,
sanoo Herra Sebaot,
niin ettei heistä jää juurta
eikä oksaa.

²⁰ Mutta teille, jotka pelkäätte
minun nimeäni,
koittaa vanhurskauden aurinko
ja parantuminen sen siipien
suojassa.

Te lähdette ulos ja hypitte kuin
syöttövasikat.

²¹ Te tallaatte jumalattomat,
ja he ovat tomua teidän
jalkapohjienne alla
sinä päivänä, jonka minä teen,
sanoo Herra Sebaot.

²² Muistakaa palvelijani
Mooseksen laki,
jonka minä hänen kauttaan annoin
Hoorebilla koko Israelille
säädöksiksi ja oikeusperiaatteiksi.

²³ Katso, minä lähetän teille
profeetta Elia,
ennen kuin tulee Herran päivä,
se suuri ja pelottava.

²⁴ Hän kääntää jälleen isien
sydämet lasten puoleen

ja lasten sydämet heidän
isiensä puoleen,
etten minä tulisi ja löisi maata
ja vihkisi sitä tuhon omaksi.

EVANKELIUMI MATTEUKSEN MUKAAN

JEESUKSEN SYNTYMÄ JA LAPSUUS, 1–2

Jeesuksen sukuluettelo

(Lk 3:23-38)

1¹ Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Abrahamin pojan, sukuluettelo:

² Abrahamille syntyi lisak, lisakille Jaakob, Jaakobille Juuda ja tämän veljet, ³ Juudalle Peres ja Serah, joiden äiti oli Taamar. Perekselle syntyi Hesron, Hesronille Raam, ⁴ Raamille Amminadab, Amminadabille Nahson, Nahsonille Salmon, ⁵ Salmonille Booas, jonka äiti oli Raahab. Booakselle syntyi Oobed, jonka äiti oli Ruut. Oobedille syntyi lisai ⁶ ja lisaille Daavid, kuningas.

Kuningas Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta. ⁷ Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille Abia, Abialle Aasa, ⁸ Aasalle Joosafat, Joosafatille Jooram, Jooramille Ussia, ⁹ Ussialle Jootam, Jootamille Aahas, Aahakselle Hiskia, ¹⁰ Hiskialle Manasse, Manasselle Aamon, Aamonille Joosia ¹¹ ja Joosialle Jekonja ja tämän veljet siihen aikaan, kun kansaa siirrettiin Babyloniaan.

¹² Babyloniaan siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille Serubbaabel, ¹³ Serubbaabelille Abihud, Abihudille Eljakim, Eljakimille Assur, ¹⁴ Assurille Saadok,

Saadokille Jaakin, Jaakinille Elihud, ¹⁵ Elihudille Eleasar, Eleasarille Mattan, Mattanille Jaakob ¹⁶ ja Jaakobille Joosef, Marian mies. Mariasta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.

¹⁷ Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen asti neljätoista sukupolvea.

Jeesuksen syntymä

(Lk 2:1-7)

¹⁸ Jeesuksen Kristuksen syntymien tapahtui näin: Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, kävi ennen heidän yhteenmenoan ilmi, että Maria oli raskaana Pyhästä Hengestä. ¹⁹ Koska Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä tahtonut saattaa Mariaa häpeään, hän aikoi salassa hylätä hänet.

²⁰ Mutta kun Joosef tätä ajatteli, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä. ²¹ Hän synnyttää pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä."

²² Tämä kaikki on tapahtunut, jotta toteutuisi se, minkä Herra on puhunut profeetan kautta: ²³ “Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel” – se on käännettyinä: Jumala meidän kanssamme. ²⁴ Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti vaimonsa luokseen. ²⁵ Hän ei kuitenkaan yhtynyt vaimoonsa, ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan, esikoisensa. Joosef antoi pojalle nimeksi Jeesus.

Itämaiden tietäjät

2 ¹ Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin tietäjiä tuli idän mailta Jerusalemiin. ² He kysyivät: “Missä on se äskettäin syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä idän mailla ja tulimme kumartamaan häntä.” ³ Sen kuullessaan kuningas Herodes ällistyi ja hänen kanssaan koko Jerusalemi. ⁴ Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja tiedusteli heiltä, missä Kristuksen oli määrä syntyä. ⁵ He sanoivat hänelle: “Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu profeetan kautta: ⁶ ‘Sinä Juudan maan Beetlehem, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa, sillä sinusta nousee hallitsija, joka paimentaa minun kansaani Israelia.’”

⁷ Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä tarkoin selville, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. ⁸ Hän lähetti heidät Beetlehemiin ja sanoi: “Menkää ja kyselkää tarkoin lapsesta. Kun löydätte hänet, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin voisin tulla kumartamaan häntä.” ⁹ Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkaan. Tähti, jonka he olivat nähneet idän mailla, kulki heidän edellään, kunnes tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, ja pysähtyi siihen. ¹⁰ Nähdessään tähden tietäjät ilahtuivat ylen määrin. ¹¹ He menivät taloon ja näkivät lapsen ja Marian, hänen äitinsä. Maahan heittäytyen he kumarsivat lasta, avasivat aarrearkkunsu ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

¹² Heitä varoitettiin unessa, etteivät palaisi Herodeksen luo, ja niin he lähtivät pois toista tietä takaisin omaan maahansa.

Pako Egyptiin

¹³ Kun tietäjät olivat lähteneet pois, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: “Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä siihen asti, kunnes sinulle toisin ilmoitan, sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataksseen hänet.” ¹⁴ Herättyään yöllä Joosef otti mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja lähti pois Egyptiin. ¹⁵ Hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti,

jotta toteutuisi se, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta sanoen: “Egyptistä minä kutsuin poikani.”

Beetleheimin lastenmurha

¹⁶ Kun sitten Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui ja käski tappaa Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset sen ajankohdan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin ottanut selville. ¹⁷ Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: ¹⁸ “Huuto kuuluu Raamasta, valitus, itku ja kova parku. Raakel itkee lapsiaan eikä halua lohdutusta, koska heitä ei enää ole.”

Paluu Egyptistä

¹⁹ Kun Herodes oli kuollut, Herra enkelin ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä ²⁰ ja sanoi: “Nouse, ota mukaasi lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne, jotka tavoittelivat lapsen henkeä, ovat kuolleet.” ²¹ Herättyään Joosef otti mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Israelin maahan.

²² Mutta kun hän kuuli, että Arkelaos hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa ilmoituksen hän lähti pois Galilean alueelle. ²³ Sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi se, mitä on puhuttu

profeettojen kautta: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.

JEEСУKSEN TOIMINNAN ALKU, 3–4

Johannes Kastaja

(Mk 1:1-8; Lk 3:15-19; Jh 1:19-28)

3 ¹ Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean erämaassa. ² Hän sanoi: “Kääntykää sydämessänne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!” ³ Juuri hän on se, josta profeetta Jesaja puhui sanoessaan: “Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ‘Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle suoriksi ja tasaisiksi!’” ⁴ Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö. Hänen ruokanaan olivat heinäsiirakat ja luonnonhunaja. ⁵ Hänen luokseen tuli paljon ihmisiä Jerusalemistä ja kaikkialta Juudeasta sekä Jordanin ympäristöstä. ⁶ Hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä.

⁷ Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan hänen kasteelleen Johannes sanoi heille: “Te kyykkäärmeiden sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? ⁸ Tehkää siis kääntymyksen mukaista hedelmää, ⁹ älkääkää luulko, että voitte sanoa: ‘Meillä on isänä Abraham.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. ¹⁰ Kirves on jo pantu puiden juurelle.

Niinpä jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

¹¹ Minä tosin kastan teidät vedessä kääntymykseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en ole kelvollinen edes kantamaan hänen kenkiään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa. ¹² Hänellä on kädessään viskaimensa, ja hän puhdistaa tarkoin puimatantereensa. Jyvänsä hän kokoaa aittaan, mutta ruumet hän polttaa sammumattomassa tulessa.”

Jeesuksen kaste

(Mk 1:9-11; Lk 3:21,22)

¹³ Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen. ¹⁴ Johannes kuitenkin esteli häntä ja sanoi: ”Minä tarvitsen kasteen sinulta – ja sinä tulet minun luokseni!” ¹⁵ Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Salli se nyt, sillä näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus.” Silloin Johannes salli sen hänelle.

¹⁶ Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Samassa taivaat aukenivat, ja Jeesus näki Jumalan Hengen laskeutuvan kyyhkysen kaltaisena ja tulevan hänen päälleen. ¹⁷ Samalla taivaista kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Jeesuksen kiusaus

(Mk 1:12,13; Lk 4:1-13)

4 ¹ Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan Paholaisen kiusattavaksi. ² Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen tuli lopulta nälkä. ³ Silloin kiusaaja tuli hänen luokseen ja sanoi: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.” ⁴ Mutta Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ‘Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’”

⁵ Sitten Paholainen vei hänet pyhään kaupunkiin, asetti hänet tempelimuurin harjalle ⁶ ja sanoi: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: ‘Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta’ ja ‘He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.’” ⁷ Jeesus sanoi hänelle: ”On myös kirjoitettu: ‘Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

⁸ Vielä Paholainen vei Jeesuksen hyvin korkealle vuorelle, näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ⁹ ja sanoi: ”Tämän kaiken minä annan sinulle, jos heittäydyt maahan palvomaan minua.” ¹⁰ Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene pois, Saatana, sillä on kirjoitettu: ‘Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaen palvoa ja ainoastaan häntä palvella.’” ¹¹ Silloin

Paholainen jätti hänet, ja Jeesuksen luo tuli enkeleitä, jotka palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa Galileassa

(Mk 1:14,15; Lk 4:14,15)

¹² Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän lähti pois Galileaan. ¹³ Hän jätti Nasaretin ja asettui asumaan Kapernaumiin, joka on järven rannalla Sebulonin ja Naftalin alueella. ¹⁴ Näin tapahtui, jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: ¹⁵ ”Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin takainen maa, pakanoiden Galilea – ¹⁶ kansa, joka istui pimeydessä, näki suuren valon, ja niille, jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, koitti valkeus.”

¹⁷ Siitä lähtien Jeesus alkoi julistaa: ”Kääntykää sydämessänne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!”

Ensimmäiset opetuslapset

(Mk 1:16-20; Lk 5:1-11)

¹⁸ Kulkiessaan Galileanjärven rannaa Jeesus näki kaksi veljestä: Simonin, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreaksen. He olivat heittelemässä heittoverkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia. ¹⁹ Jeesus sanoi heille: ”Tulkaa minun mukaani, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” ²⁰ He jättivät heti verkot ja seurasivat häntä. ²¹ Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki toiset kaksi veljestä: Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja hänen veljensä

Johanneksen. He olivat veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon. Hän kutsui heidätkin. ²² Niin he jättivät heti veneen ja isänsä ja seurasivat häntä.

Jeesuksen maine leviää

(Lk 6:17-19)

²³ Jeesus kierteli kaikkialla Galileassa ja opetti synagogissa, julistasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja kaikenlaista raihnautta kansan keskuudessa. ²⁴ Hänen maineensa levisi koko Syyriaan. Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat – monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, pahojen henkien riivaamat, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet – ja hän paransi heidät. ²⁵ Suuret kansanjoukot Galileasta, Dekapoliista, Jerusalelmista, Juudeasta ja Jordanin toiselta puolelta seurasivat häntä.

VUORISAARNA, 5–7

Autuaaksi julistaminen

(Lk 6:20-23)

5 ¹ Nähdessään kansanjoukot Jeesus nousi vuorelle, ja kun hän oli istunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen. ² Hän alkoi puhua ja opetti heitä sanoen: ³ ”Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. ⁴ Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. ⁵ Autuaita ovat sävyisät, sillä he perivät maan. ⁶ Autuaita ovat ne, joilla on vanhurskauden

nälkä ja jano, sillä heidät ravitaan.⁷ Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.⁸ Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.⁹ Autuaita ovat rauhanteikijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.¹⁰ Autuaita ovat vanhurskauden tähden vainotut, sillä heidän on taivasten valtakunta.¹¹ Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valehdellen puhuvat teistä kaikkea pahaa.¹² Illoitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Samoinhan vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.”

Maan suola ja maailman valo

(Mk 9:50; Lk 14:34,35)

¹³ “Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se suolataan? Se ei kelpaa enää mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

¹⁴ Te olette maailman valo. Ylhäällä vuorella oleva kaupunki ei voi olla kätkössä.¹⁵ Eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.¹⁶ Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännne, joka on taivaissa.”

Jeesus tuli täyttämään lain

¹⁷ “Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan.

En minä ole tullut kumoamaan vaan täyttämään.¹⁸ Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut.¹⁹ Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, häntä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, häntä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa.

²⁰ Minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljon runsaampaa kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.”

Tappaminen ja viha

²¹ “Te olette kuulleet, että muinoin eläneille on sanottu: ‘Älä tapa’ ja ‘Joka tappaa, ansaitsee oikeuden tuomion.’²² Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on syyttä vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Se taas, joka sanoo veljelleen: ‘Sinä tyhjänveroinen’, on ansainnut Suuren neuvoston tuomion. Mutta se, joka sanoo: ‘Sinä hullu’, on ansainnut helvetin tulen.

²³ Jos siis olet viemässä lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan,²⁴ jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi.

²⁵ Suostu pian sovintoon riitapuo-
lesi kanssa, niin kauan kuin olet hä-
nen kanssaan matkalla, ettei riita-
puolesi luovuttaisi sinua tuomarille
ja tuomari luovuttaisi sinua oikeu-
denpalvelijalle ja ettei sinua heitet-
täisi vankilaan. ²⁶ Totisesti minä sa-
non sinulle: sieltä sinä et pääse,
ennen kuin maksat viimeisenkin
kolikon.”

Aviorikos ja avioero

²⁷ “Te olette kuulleet sanottavan:
‘Älä tee aviorikosta.’ ²⁸ Mutta minä
sanon teille: jokainen, joka katsoo
naista niin, että alkaa himoita häntä,
on sydämessään jo tehnyt aviorikok-
sen hänen kanssaan. ²⁹ Jos oikea sil-
mäsi viettelee sinua, repäise se irti ja
heitä pois. Sinulle on parempi, että
yksi jäsenistäsi tuhoutuu, kuin että
koko ruumiisi heitetään helvettiin.
³⁰ Jos oikea kätesi viettelee sinua,
hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle
on parempi, että yksi jäsenistäsi tu-
houtuu, kuin että koko ruumiisi jou-
tuu helvettiin.

³¹ On sanottu: ‘Se, joka hylkää vai-
monsa, antakoon hänelle erokirjan.’
³² Mutta minä sanon teille: jokainen,
joka hylkää vaimonsa muun syyn
kuin haureuden takia, saattaa hä-
net tekemään aviorikoksen, ja joka
nai hylätyn, tekee aviorikoksen.”

Vala ja vannominen

³³ “Vielä olette kuulleet, että mui-
noin eläneille on sanottu: ‘Älä vannoo

väärin vaan täytä Herralle vannoo-
masi vala.’ ³⁴ Mutta minä sanon
teille: älkää vannoko ollenkaan. Äl-
kää taivaan kautta, sillä se on Juma-
lan valtaistuini, ³⁵ älkää maan kautta,
sillä se on hänen jalkojensa astin-
lauta, älkää myöskään Jerusalemin
kautta, sillä se on suuren kunin-
kaan kaupunki. ³⁶ Älä vannoo myös-
kään pääsi kautta, sillä et sinä pysty
tekemään ainuttakaan hiusta valkoi-
seksi tai mustaksi. ³⁷ Olkoon teidän
puheenne sellaista, että ‘kyllä’ on
kyllä ja ‘ei’ on ei. Mikä ylittää tämän,
on pahasta.”

Kosto

(Lk 6:29,30)

³⁸ “Te olette kuulleet sanotta-
van: ‘Silmä silmästä ja hammas
hampaasta.’ ³⁹ Mutta minä sanon
teille: älkää tehkö pahalle vastarin-
taa. Jos joku sivaltaa sinua oike-
alle poskelle, käännä hänelle toi-
nenkin poskesi. ⁴⁰ Jos joku tahtoo
käydä oikeutta sinua vastaan viedäk-
seen paitasi, anna hänelle viittasi-
kin. ⁴¹ Jos joku pakottaa sinut virs-
tan matkalle, kulje hänen kanssaan
kaksi. ⁴² Anna sille, joka sinulta pyy-
tää, äläkä käännä selkäsi sille, joka
tahtoo lainata sinulta.”

Rakastakaa vihollisianne

(Lk 6:27-36)

⁴³ “Te olette kuulleet sanotta-
van: ‘Rakasta lähimmäistäsi ja vi-
haa vihollistasi.’ ⁴⁴ Mutta minä sa-
non teille: rakastakaa vihollisianne,

siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka parhaavat ja vainoavat teitä, ⁴⁵ että olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvällekin ja antaa sataa sekä vanhurskaille että väärämielisille. ⁴⁶ Jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, minkä palkan te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? ⁴⁷ Jos te tervehditte ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? ⁴⁸ Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Laupeudentyö

6 ¹ “Varokaa harjoittamasta laupeudentyötänne ihmisten edessä sitä varten, että he katselisivat teitä; muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.

² Kun siis teet laupeudentyötä, älä soitata torvea edelläsi, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja sivukaduilla, jotta ihmiset heitä ylistäisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet. ³ Kun sinä teet laupeudentyötä, älköön vasesi kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, ⁴ jotta laupeudentyösi pysyisi salassa. Isäsi, joka salassa näkee, maksaa itse sinulle julkisesti.

Rukous

(Lk 11:2-4)

⁵ Kun rukoillette, älkää olko niin kuin tekopyhät. He asettuvat mielellään rukoilemaan synagogiin ja katujen kulmiin, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet. ⁶ Mutta kun sinä rukoilet, mene kammioosi, sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.

⁷ Kun rukoillette, älkää hokeko tyhjää niin kuin pakanat, jotka luulevat, että heitä kuullaan heidän monisaisuutensa vuoksi. ⁸ Älkää siis olko heidän kaltaisiaan. Teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin häneltä anottekaan.

⁹ Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. ¹⁰ Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. ¹¹ Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. ¹² Ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme. ¹³ Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.

¹⁴ Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, niin

myös teidän taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi. ¹⁵ Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

Paasto

¹⁶ Kun paastatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät. He tekevät kasvonsa surkean näköiseksi, jotta heidän paastoamisensa näkyisi ihmisille. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo palkkansa saaneet. ¹⁷ Mutta kun sinä paastaat, voitele pääsi ja pese kasvosi, ¹⁸ jotta sinun paastoamisesi ei näkyisi ihmisille vaan sinun Isällesi, joka on salassa. Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.”

Jumala vai mammona

(Lk 12:33-34, 11:34-36, 16:13)

¹⁹ “Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. ²⁰ Kootkaa sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. ²¹ Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

²² Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi on terve, niin koko ruumiisi on valaistu. ²³ Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka on sinussa, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

²⁴ Ei kukaan voi palvella kahta herraa, sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai on uskolinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Jumalan huolenpito

(Lk 12:22-34)

²⁵ “Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne henges-tänne, siitä mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet? ²⁶ Katso-kaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne? ²⁷ Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?

²⁸ Mitä te murehditte vaatteista? Katsokaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää. ²⁹ Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaetetettu kuin yksi niistä. ³⁰ Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka on tänään kedolla ja huomenna menossa uuniin, niin eikö hän paljon enemmän vaateta teitä, te vähäuskoiset?

³¹ Älkää siis murehtiko sanoen: ‘Mitä me syömme?’ tai ‘Mitä me juomme?’ tai ‘Mitä me puemme

päällemme?’ ³²Tätä kaikkea pakat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

³³Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä. ³⁴Älkää siis kantako huolta huomisesta, sillä huomisen päivä pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.”

Älkää tuomitko

(Lk 6:37-42)

7 ¹“Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. ²Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan. ³Kuinka näet roskan veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi? ⁴Tai kuinka voit sanoa veljellesi: ‘Anna minun ottaa roska silmästäsi’, kun omassa silmässäsi on hirsi? ⁵Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä.

Ei helmiä sioille

⁶Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkä heittäkö helmiä koirien eteen, etteivät ne talaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi raatelemaan teitä.”

Anova saa

(Lk 11:9-13)

⁷“Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. ⁸Sillä jokainen

anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. ⁹Vai kuka teistä on sellainen ihminen, joka antaisi pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää, ¹⁰tai antaisi käärmeen, kun hän pyytää kalaa? ¹¹Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat.

¹²Sen vuoksi kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää tekin samoin heille. Tämä on laki ja profeetat.”

Ahdas portti

(Lk 13:24)

¹³“Menkää sisälle ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja tie leveä, joka vie kadotukseen, ja monet menevät siitä portista sisälle. ¹⁴Mutta se portti on ahdas ja se tie kapea, joka vie elämään, ja harvat löytävät sen!”

Hedelmästään puu tunnetaan

(Lk 6:43-44, 13:25-27)

¹⁵“Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. ¹⁶Heidän hedelmästään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. ¹⁷Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta mädännyt puu tekee kelvottomia hedelmiä. ¹⁸Ei

hyvä puu voi tehdä kelvottomia hedelmiä eikä mädännyt puu hyviä hedelmiä. ¹⁹ Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. ²⁰ Niinpä heidän hedelmistään te tunnette heidät.

²¹ Ei jokainen, joka sanoo minulle: ‘Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. ²² Monet sanovat minulle sinä päivänä: ‘Herra, Herra, emmekö me sinun nimeäsi käyttäen profetoineet, sinun nimeäsi käyttäen ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimeäsi käyttäen tehneet paljon voimatekoja?’ ²³ Silloin minä vakuutan heille: ‘Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät.’”

Kaksi rakentajaa

(Lk 6:47-49)

²⁴ “Sen vuoksi jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattavissa viisaaseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle. ²⁵ Kun satoi rankasti, virrat tulvivat, tuulet puhalsivat ja ne syöksyivät taloa vastaan, niin se ei sortunut, sillä sen perustus oli laskettu kalliolle.

²⁶ Mutta jokainen, joka kuulee nämä minun sanani mutta ei tee niiden mukaan, on verrattavissa tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle. ²⁷ Kun satoi rankasti, virrat

tulvivat, tuulet puhalsivat ja ne syöksähtivät taloa vastaan, niin se sortui, ja se sortui kokonaan.”

²⁸ Kun Jeesus oli lopettanut nämä puheensa, kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetukseltaan, ²⁹ sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

JEEСУKSEN VOIMATEOT, 8–9

Jeesus parantaa spitaalisen

(Mk 1:40-45; Lk 5:12-16)

8 ¹ Kun Jeesus tuli alas vuorelta, suuret kansanjoukot seurasivat häntä. ² Hänen luokseen tuli silloin spitaalinen mies, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: “Herra, jos tahdot, niin sinä voit puhdistaa minut.” ³ Jeesus ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: “Minä tahdon, puhdistu.” Heti mies puhdistui spitaalistaan. ⁴ Jeesus sanoi hänelle: “Varo, ettet puhu tästä kenellekään, vaan mene näyttämään itsesi papille ja uhraa lahja, jonka Mooses on säättänyt – todistukseksi heille.”

Sadanpäällikön usko

(Lk 7:1-10; Jh 4:43-54)

⁵ Kun Jeesus saapui Kapernaumiin, hänen luokseen tuli muuan sadanpäällikkö ja pyysi häneltä apua ⁶ sanoen: “Herra, minun palvelijani makaa kotona halvaantuneena ja hirveissä tuskissa.” ⁷ Jeesus sanoi hänelle: “Minä tulen ja parannan hänet.” ⁸ Mutta sadanpäällikkö vastasi:

“Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle. Sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.”⁹ Minä olen itsekin käskyvallan alainen, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ‘Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ‘Tule’, niin hän tulee, ja palvelijalleni: ‘Tee tämä’, niin hän tekee.”

¹⁰Tämän kuullessaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: “Totisesti minä sanon teille: en edes Israelissa ole löytänyt näin suurta uskoa keneltäkään.”¹¹ Minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja asettuvat aterialle Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa.”¹² Mutta valtakunnan lapset heitetään uloimpaan pimeyteen. Siellä on itku ja hammasten kiristys.”¹³ Sitten Jeesus sanoi sadanpäällikölle: “Mene. Tapahtukoon sinulle niin kuin uskot.” Sillä hetkellä palvelija parani.

Jeesus parantaa Pietarin anopin ja muita sairaita
(Mk 1:29-34; Lk 4:38-41)

¹⁴Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, hän näki, että tämän anoppi makasi sairaana kuumeessa.”¹⁵ Jeesus kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä. Niin hän nousi ja palveli Jeesusta.

¹⁶Illan tultua Jeesuksen luo tuotiin monta riivattua. Hän ajoi henget

ulos sanalla ja paransi kaikki sairaat,¹⁷ jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: “Hän otti päälleen meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme.”

Seuraa minua!
(Lk 9:57-62)

¹⁸Kun Jeesus näki paljon kansaa ympärillään, hän käski lähteä toiselle rannalle.”¹⁹ Silloin hänen luokseen tuli eräs kirjanoppinut ja sanoi: “Opettaja, minä seuraan sinua, minne tahansa menetkin.”²⁰ Jeesus sanoi hänelle: “Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi.”²¹ Eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: “Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni.”²² Mutta Jeesus sanoi hänelle: “Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleensa!”

Jeesus tyynnyttää myrskyn
(Mk 4:35-41; Lk 8:22-25)

²³Jeesus astui veneeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.”²⁴ Järvellä nousi kova myrsky, ja vene oli peittymäisillään aaltoihin, mutta Jeesus nukkui.”²⁵ Niin opetuslapset menivät herättämään hänet ja sanoivat: “Herra, pelasta meidät, me hukumme!”²⁶ Hän sanoi heille: “Te vähäuskoiset, miksi olette niin pelokkaita?” Sitten hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli

aivan tyyntä. ²⁷ Miehet hämmästyivät ja sanoivat: “Mikä tämä mies oikein on, kun sekä tuulet että meri tottelevat häntä?”

Jeesus Gadaran alueella

(Mk 5:1-20; Lk 8:26-39)

²⁸ Kun Jeesus tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, häntä vastaan tuli kaksi hautaluolista lähtenyt riivattua miestä. Nämä olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan uskaltanut kulkea sitä tietä. ²⁹ He huusivat kysyen: “Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne piinaamaan meitä ennen aikaa?” ³⁰ Jonkin matkan päässä heistä oli suuri sikalauma laitumella. ³¹ Riivaajat anelivat häneltä sanoen: “Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan.” ³² Jeesus sanoi niille: “Menkää.” Silloin riivaajat lähtivät miehistä ja menivät sikoihin, ja koko lauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui veteen.

³³ Paimentajat pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken tämän ja myös sen, mitä riivatuille oli tapahtunut. ³⁴ Silloin koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan. Kun ihmiset näkivät hänet, he pyysivät häntä lähemmään pois heidän alueeltaan.

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Mk 2:1-12; Lk 5:17-26)

9 ¹ Jeesus astui veneeseen, ylitti järven ja tuli kotikaupunkiinsa. ² Silloin jotkut toivat hänen luokseen halvaantuneen, joka makasi

vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: “Ole turvallisella mielellä, lapsi. Sinun syntisi annetaan anteeksi.”

³ Muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: “Tämä pilkkaa Jumalaa.” ⁴ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi: “Mitä varuten te ajattelette pahaa sydämesänne?” ⁵ Kumpi on helpompaa, sanoa: ‘Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ‘Nouse ja kävele’? ⁶ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on maan päällä valta antaa syntejä anteeksi” – hän sanoi halvaantuneelle: “Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” ⁷ Mies nousi ja lähti kotiinsa. ⁸ Tämän nähdessään kansanjoukko hämmästyí ja ylisti Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

Jeesus kutsuu Matteuksen

(Mk 2:13-17; Lk 5:27-32)

⁹ Kulkiessaan sieltä eteenpäin Jeesus näki Matteus-nimisen miehen istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: “Seuraa minua.” Niin hän nousi ja seurasi Jeesusta.

¹⁰ Kun Jeesus oli aterialla Matteuksen kodissa, sinne tuli monta publikaania ja syntistä aterioimaan Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. ¹¹ Sen nähdessään fariseukset sanoivat hänen opetuslapsilleen: “Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?”

¹² Kun Jeesus kuuli sen, hän sanoi: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. ¹³ Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria.' Sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä kääntymykseen."

Kysymys paastoamisesta

(Mk 2:18-22; Lk 5:33-39)

¹⁴ Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Minkä vuoksi me ja fariseukset paastoamme usein, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" ¹⁵ Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi surra niin kauan kuin sulhanen on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat. ¹⁶ Eihän kutistamattomasta kankaasta panna paikkaa vanhaan viittaani, sillä sellainen täytetilkku repii viitan, ja reikä tulee pahemmaksi. ¹⁷ Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan leilit repeytyvät, viini valuu maahan, ja leilit menevät pilalle. Ei, vaan uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät."

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Mk 5:21-43; Lk 8:40-56)

¹⁸ Kun Jeesus puhui heille näitä asioita, tuli muuan päämies, kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri

äskettä, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän herää henkiin." ¹⁹ Jeesus nousi ja lähti seuraamaan miestä, samoin hänen opetuslapsensa.

²⁰ Silloin eräs nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta, lähestyi Jeesusta takaapäin ja kosketti hänen viittansa tupsua.

²¹ Hän näet ajatteli mielessään: "Jos vain saan koskettaa hänen viittansa, niin minä tulen terveeksi."

²² Silloin Jeesus kääntyi, näki naisen ja sanoi: "Tyttäreni, ole turvallisella mielellä, uskosi on parantanut sinut." Sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.

²³ Kun Jeesus tuli päämiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja metelöivän väkijoukon, ²⁴ hän sanoi: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu." Mutta he nauroivat hänelle. ²⁵ Kun väkijoukko oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja tarttui tyttöä kädestä, ja tyttö nousi. ²⁶ Sanoma tästä levisi koko sille seudulle.

Kaksi sokeaa

²⁷ Kun Jeesus kulki sieltä eteenpäin, häntä seurasi kaksi sokeaa, jotka huusivat: "Armahda meitä, Daavidin Poika!" ²⁸ Hänen mentyään sisälle taloon sokeat tulivat hänen luokseen. Jeesus kysyi heiltä: "Uskotteko, että minä voin tehdä sen?" He vastasivat: "Uskomme,

Herra.” ²⁹ Silloin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: ”Tapahtukoon teille uskonne mukaan.” ³⁰ Heidän silmänsä aukenivat, mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti sanoen: ”Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä.” ³¹ Lähdettyään sieltä he kuitenkin levittivät hänestä tietoa koko sille seudulle.

Mykkä mies

³² Kun miehet olivat menossa ulos, Jeesuksen luo tuotiin mykkä mies, joka oli riivattu. ³³ Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä alkoi puhua. Väki-joukko oli ihmeissään ja sanoi: ”Tä-laista ei ole Israelissa ikinä nähty.” ³⁴ Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

Jeesus säälii kansaa

³⁵ Jeesus kierteli kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti niiden synagogissa, julisti valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja kansan keskuudessa.

³⁶ Nähdessään kansanjoukot hänen tuli niitä sääli, sillä ne olivat nääntyneitä ja heitteille jätettyjä kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. ³⁷ Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: ”Satoa on paljon, mutta työmiehiä vähän.” ³⁸ Rukoilkaa siis sadonkorjuun Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä sadonkorjuuseensa.”

OPETUSLASTEN LÄHETTÄMINEN, 10

Kaksitoista apostolia

(Mk 3:13-19; Lk 6:12-16)

10 ¹ Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.

² Nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja hänen veljensä Andreas, sitten Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes, ³ Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani, Jaakob Alfeuksen poika ja Lebbeus, lisänimeltään Taddeus, ⁴ Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Matkaohjeet apostoleille

(Mk 6:7-13; Lk 9:1-6)

⁵ Nämä kaksitoista Jeesus lähetti matkaan annettuaan heille nämä ohjeet: ”Älkää lähtekö pakanoiden keskuuteen älkääkään menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, ⁶ vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneiden lampaiden luo. ⁷ Ja minne menettekin, julistakaa: ’Taivasten valtakunta on tullut lähelle.’ ⁸ Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaelisiä, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

⁹ Älkää hankkiko vyöhönne kultaa, hopeaa tai kuparia, ¹⁰ älkää laukkua matkalle, kahta paitaa, kenkiä tai

sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

¹¹ Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, ottakaa selvää, kuka siellä on käyntinne arvoinen. Jääkää hänen luokseen, kunnes lähдете paikakunnalta. ¹² Mennessänne taloon tervehtikää sitä rauhaa toivottaen. ¹³ Jos talo on sen arvoinen, tulkoon sille teidän rauhanne, mutta jos se ei ole sen arvoinen, palatkoon toivotamanne rauha teille takaisin. ¹⁴ Jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teidän sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa pölyjaloistanne. ¹⁵ Totisesti minä sanon teille: Sodomian ja Gomorran maalla on tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla.”

Niin kuin lampaat susien keskellä

(Mk 13:9-13; Lk 21:12-17)

¹⁶ “Huomatkaa, minä lähetän teidät niin kuin lampaat susien keskelle. Olkaa siis älykkäitä kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset.

¹⁷ Varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teidät tuomioistuimille ja ruoskivat teitä synagogissaan. ¹⁸ Minun vuokseni teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen todistukseksi heille ja pakanoille. ¹⁹ Mutta kun teidät luovutetaan heidän käsiinsä, älkää olko huolissanne siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille annetaan sillä hetkellä se, mitä teidän

tulee puhua. ²⁰ Te ette itse ole puhumassa, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

²¹ Veli luovuttaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman. ²² Te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

²³ Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: te ette ehdi käydä kaikissa Israelin kaupungeissa ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

²⁴ Ei opetuslapsi ole opettajansa yläpuolella eikä palvelija isäntänsä yläpuolella. ²⁵ Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niin kuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle niin kuin hänen isännälleen. Jos talon isäntää nimitetään Beelsebubiksi, kuinka paljon enemmän hänen talonväkeään!”

Älkää pelätkö ihmisiä

(Lk 12:2-9)

²⁶ “Älkää siis pelätkö ihmisiä. Ei ole mitään peitettyä, mitä ei paljastettaisi, eikä mitään salattua, mikä ei tulisi julki. ²⁷ Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivänvalossa. Minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katolta. ²⁸ Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää enemmän häntä, joka voi sekä sielun että

ruumiin hukuttaa helvettiin. ²⁹ Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Eikö yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta. ³⁰ Onpa kaikki päännne hiuksetkin laskettu. ³¹ Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin suuret määrät varpusia.”

Kristuksen tunnustaminen

(Lk 12:8-9)

³² “Sen vuoksi jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. ³³ Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.”

Ei rauhaa vaan miekka

(Lk 12:51-53, 14:26-27)

³⁴ “Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En minä ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan. ³⁵ Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan, ³⁶ ja ihmisen vihamiehet ovat oman talon väkeä.

³⁷ Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tyttärtään enemmän

kuin minua, ei ole minulle kelvollinen. ³⁸ Joka ei ota ristiään ja seura minua, ei ole minulle kelvollinen. ³⁹ Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun vuokseni, hän löytää sen.”

Hyvän teon palkka

(Mk 9:41)

⁴⁰ “Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt. ⁴¹ Joka ottaa profeetan vastaan profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vanhurskaan vastaan vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan. ⁴² Kuka tahansa antaa yhdellekin näistä vähäisistä juotavaksi maljallisen kylmää vettä ainoastaan opetuslapsen nimen tähden – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

KUKA JEESUS ON?, 11–12

Jeesuksen vastaus Johannes Kastajalle

(Lk 7:18-23)

11 ¹ Kun Jeesus oli päättänyt määräysten antamisen kahdelletoista opetuslapselleen, hän lähti sieltä heidän kaupunkeihinsa opettamaan ja julistamaan.

² Kun Johannes kuuli vankilassa Kristuksen teoista, hän lähetti kaksi opetuslastaan ³ kysymään häneltä:

“Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?”⁴ Jeesus vastasi heille: “Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:”⁵ Sokeat saavat näkönsä ja rannat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia.⁶ Autuas on se, joka ei loukkaannu minuun.”

Jeesuksen todistus Johanneksesta
(Lk 7:24-35)

⁷ Heidän mentyään Jeesus alkoi puhua kansalle Johanneksesta: “Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa?”⁸ Vai mitä te lähditte katsomaan? Ihmistäkö hienoihin vaatteisiin puettuna? Hienopukuisethan ovat kuninkaiden palatseissa.⁹ Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Todellakin! Minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.¹⁰ Hän on se, josta on kirjoitettu: ‘Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.’

¹¹ Totisesti minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukosta nousut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.¹² Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on hyökkäysten kohteena, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.¹³ Kaikki profeetat ja laki aina Johannekseen

asti ovat ennustaneet,¹⁴ ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, jonka oli määrä tulla.¹⁵ Jolla on korvat, se kuulkoon!

¹⁶ Mihin minä vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutelevat toisilleen: ¹⁷ ‘Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme itkuvirsiä, mutta te ette valittaneet.’¹⁸ Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja hänestä sanotaan: ‘Hänessä on riivaaja.’¹⁹ Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja hänestä sanotaan: ‘Mikä syömäri ja viininjuoja, publikaanien ja syntisten ystävä!’ Niinpä viisaus on osoittautunut oikeaksi lapsissaan ja teoissaan.”

Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja
(Lk 10:13-15)

²⁰ Sitten Jeesus alkoi nuhdella niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimateoistaan olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet kääntyneet:

²¹ “Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos ne voimateot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat aikoja sitten katuneet säkissä ja tuhkassa.²² Mutta minä sanon teille: Tyyrolla ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä.

²³ Entä sinä, Kapernaum, korotetaisiinko sinut ylös taivaisiin? Ei, vaan alas tuonelaan sinun on astuttava! Jos ne voimateot, jotka ovat

tapahtuneet sinussa, olisi tehty Sodomassa, se olisi pystyssä vielä tänäkin päivänä. ²⁴ Mutta minä sanon teille: Sodomassa maalla on tuomio-päivänä helpompaa kuin sinulla.”

Jeesus ylistää Isää

(Lk 10:21,22)

²⁵ Siihen aikaan Jeesus alkoi puhumaan: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykäiltä ja ilmoittanut ne lapsenmiehille. ²⁶ Näin sinä, Isä, olet hyväksinyt.

²⁷ Kaiken on Isäni uskonut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

Tulkaa minun luokseni

²⁸ ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon. ²⁹ Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämelteni. Näin te löydätte levon sielulenne, ³⁰ sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt.”

Sapatin herra

(Mk 2:23-28; Lk 6:1-5)

12 ¹ Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljapeltojen halki. Hänen opetuslapsilleen tuli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään. ² Mutta kun fariseukset näkivät sen, he sanoivat Jeesukselle:

”Katso, sinun opetuslapsesi tekevät sellaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.” ³ Hän vastasi heille: ”Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä? ⁴ Hän meni Jumalan huoneeseen, ja he söivät Herran eteen asetetut leivät, joita ei hänellä eikä hänen seuralaisillaan ollut lupa syödä vaan ainoastaan papeilla. ⁵ Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina loukkaavat sapatin pyhyyttä temppelissä mutta ovat syyttömiä? ⁶ Mutta minä sanon teille: tässä on enemmän kuin temppeli. ⁷ Jos te olisitte ymmärtäneet, mitä tarkoittaa: ’Laupeutta minä tahdon enkä uhria’, niin ette olisi tuominneet syyttömiä. ⁸ Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.”

Jeesus parantaa sapattina

(Mk 3:1-6; Lk 6:6-11)

⁹ Sitten Jeesus lähti sieltä ja meni heidän synagogaansa. ¹⁰ Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. Voidakseen nostaa syytteen Jeesusta vastaan fariseukset kysyivät häneltä: ”Onko luvallista parantaa sapattina?” ¹¹ Mutta Jeesus sanoi heille: ”Kuka teistä on se mies, jolla on lammas, ja jos se sapattina putoaa kuoppaan, ei tartu siihen ja nosta sitä ylös? ¹² Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Siispä sapattina on lupa tehdä hyvää.” ¹³ Sitten hän sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi.” Mies

ojensi, ja käsi tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi. ¹⁴ Silloin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan, miten saisivat hänet surmatuksi.

Jeesus, Jumalan valitsema palvelija

¹⁵ Kun Jeesus huomasi sen, hän poistui sieltä. Suuret väkijoukot seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki. ¹⁶ Mutta hän varoitti heitä saattamasta häntä julki, ¹⁷ jotta toteutuisi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana: ¹⁸ "Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mieltynyt. Minä panen Henkeni hänen päälleen, ja hän julistaa oikeutta kansoille. ¹⁹ Ei hän riitele eikä huuda, ei kukaan kuule hänen ääntään kaduilla. ²⁰ Särkynyttä ruokoa hän ei muserra, ja savuavaa lampunsydäntä hän ei sammuta. Lopulta hän vie oikeuden voittoon. ²¹ Hänen nimeensä pakanakansat panevat toivonsa."

Beelsebulin vai Jumalan Hengen voimalla?

(Mk 3:20-30; Lk 11:14-23, 12:10)

²² Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki. ²³ Koko kansa oli hämmästyksissään ja sanoi: "Entäpä jos tämä on Daavidin Poika?" ²⁴ Kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: "Tämä ei aja riivaajia ulos muuten kuin Beelsebulin, riivaajien päämiehen, voimalla."

²⁵ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, autioituu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä. ²⁶ Jos Saatanana ajaa ulos Saatanan, niin hän on joutunut riitaan itsensä kanssa. Kuinka hänen valtakuntansa silloin voi pysyä pystyssä? ²⁷ Jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomareitanne. ²⁸ Mutta jos minä ajan riivaajia ulos Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on saapunut teidän luoksenne.

²⁹ Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa. ³⁰ Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

³¹ Sen vuoksi minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta. ³² Jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan hänelle anteeksi. Mutta jos joku puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä ei anneta hänelle anteeksi, ei tässä eikä tulevassa maailmanajassa."

*Puu ja sen hedelmät**(Lk 6:43-45)*

³³ ”Joko tehkää puusta hyvä, niin sen hedelmästäkin tulee hyvä, tai tehkää puusta mätä, niin sen hedelmästäkin tulee mätä. Hedelmästä puu tunnetaan. ³⁴ Te kyykäärmeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvää, kun itse olette pahoja! Sydämen kyllyydestä suu puhuu. ³⁵ Hyvä ihminen tuo hyvyyden aarrekammioista esiin hyvää, ja paha ihminen tuo pahuuden aarrekammioista esiin pahaa. ³⁶ Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. ³⁷ Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

*Jeesukselta vaaditaan merkkiä**(Mk 8:11,12; Lk 11:29-32)*

³⁸ Silloin muutamat kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Jeesukselle: ”Opettaja, me haluamme nähdä sinulta merkin.” ³⁹ Hän vastasi heille: ”Tämä paha avionrikkojien sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki. ⁴⁰ Niin kuin Joona oli meripeden vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin myös Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä. ⁴¹ Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven

kanssa ja koituvat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona! ⁴² Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja koituu sille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo!”

*Saastaisen hengen paluu**(Lk 11:24-26)*

⁴³ ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. ⁴⁴ Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’ Kun se tulee, se löytää asunnon tyhjillään, lakaistuna ja kauniisti järjestettynä. ⁴⁵ Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse. Ne tulevat sisään ja jäävät sinne asumaan. Sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa. Näin käy myös tälle palhalle sukupolvelle.”

*Jeesuksen äiti ja veljet**(Mk 3:31-35; Lk 8:19-21)*

⁴⁶ Jeesuksen vielä puhuessa kansalle hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona ja halusivat puhua hänen kanssaan. ⁴⁷ Niin joku sanoi hänelle: ”Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat puhua sinun kansasi.” ⁴⁸ Mutta hän vastasi sille, joka

sen hänelle sanoi: ”Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?” ⁴⁹ Hän ojensi kätensä opetuslapsiinsa päin ja sanoi: ”Tässä ovat minun äitini ja veljeni! ⁵⁰ Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

VERTAUKSET TAIVASTEN VALTAKUNNASTA, 13

Kylväjävertaus

(Mk 4:1-9; Lk 8:4-8)

13 ¹ Sinä päivänä Jeesus lähti ulos asunnostaan ja istuutui järven rantaan. ² Hänen luokseen kokoontui paljon väkeä, ja siksi hän astui veneeseen ja istuutui, ja koko väkijoukko seiso i rannalla.

³ Hän puhui heille paljon vertauksin. Hän sanoi: ”Kuulkaa, kylväjä lähti kylvämään. ⁴ Hänen kylväessään jotkin siemenet putosivat tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät ne. ⁵ Toiset putosivat kallioperälle, missä niillä ei ollut tarpeeksi maata. Ne nousivat kohta oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata, ⁶ mutta auringon noustua oraat paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat. ⁷ Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat ne. ⁸ Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, jotkut

sata, jotkut kuusikymmentä ja jotkut kolmekymmentä jyvää. ⁹ Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Vertausten tarkoitus

(Mk 4:10-12; Lk 8:9,10)

¹⁰ Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo kysymään häneltä: ”Miksi sinä puhut heille vertauksin?” ¹¹ Hän vastasi heille: ”Siksi, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. ¹² Jolla on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. ¹³ Tämän vuoksi minä puhun heille vertauksin, koska he näkevinä eivät näe ja kuulevina eivät kuule eivätkä ymmärrä. ¹⁴ Heissä toteutuu Jesajan ennustus, joka sanoo: ‘Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö. ¹⁵ Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, etteivät he kääntyisi enkä minä parantaisi heitä.’

¹⁶ Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat. ¹⁷ Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat hartaasti halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja

kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.”

Kylväjävertauksen selitys

(Mk 4:13-20; Lk 8:11-15)

¹⁸ “Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä: ¹⁹ Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä sitä, niin tulee Paha ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tätä tarkoittaa se, mikä on kylvetty tien viereen. ²⁰ Kallioperälle kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka sanan kuullessaan ottaa sen heti iloiten vastaan, ²¹ mutta koska hän on juureton, hän kestää vain hetken. Hän luopuu heti, kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden. ²² Orjantappuroihin kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauten viettelys tukahduttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. ²³ Mutta hyvään maahan kylvetty tarkoittaa ihmistä, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja tuottaa sadon, joku sata, joku kuusi-kymmentä ja joku kolmekymmentä jyvää.”

Vertaus rikkaviljasta

²⁴ Jeesus esitti heille toisen vertauksen: “Taivasten valtakuntaa voidaan verrata mieheen, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa. ²⁵ Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja lähti pois. ²⁶ Kun vilja kasvoi ja teki tähkää, silloin myös rikkavilja tuli näkyviin. ²⁷ Palvelijat meni-

vät isäntänsä luo ja kysyivät: ‘Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut rikkaviljaa?’ ²⁸ Hän sanoi heille: ‘Sen on vihamies kylvänyt.’ Niin palvelijat sanoivat hänelle: ‘Tahdotko, että menemme kitkemään sen pois?’ ²⁹ Mutta hän sanoi: ‘En, ettette rikkaviljaa kootessanne nyhtäisi sen mukana vehnääkin. ³⁰ Antakaa niiden molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti. Korjuun aikana minä sanon leikkuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimp-puihin poltettavaksi. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.’”

Vertaukset sinapinsiemenestä ja hapatteesta

(Mk 4:30-32; Lk 13:18-21)

³¹ Jeesus esitti heille myös tämän vertauksen: “Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. ³² Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se kasvaa, se on puutarhakasveista suurin. Siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja pesivät sen oksilla.”

³³ Hän kertoi heille vielä vertauksen: “Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, ja koko taikina happani.”

Miksi Jeesus puhuu vertauksin?

(Mk 4:33,34)

³⁴ Tämän kaiken Jeesus puhui väkijoukolla vertauksin. Ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään,

³⁵ jotta toteutuisi tämä profeetan sana: "Minä avaan suuni vertauksiin. Minä tuon julki sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti."

Rikkaviljavertauksen selitys

³⁶ Sitten Jeesus päästi väkijoukon luotaan ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertauspellon rikkaviljasta." ³⁷ Hän vastasi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. ³⁸ Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset. ³⁹ Vihamies, joka sen kylväjä, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit. ⁴⁰ Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa. ⁴¹ Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi ja jotka harjoittavat laittomuutta, ⁴² ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys. ⁴³ Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!"

Vertaukset aarteesta, helmestä ja nuotasta

⁴⁴ "Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätkeyty aarre, jonka mies löysi ja katki. Iloissaan hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.

⁴⁵ Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kauniita helmiä. ⁴⁶ Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.

⁴⁷ Vielä taivasten valtakunta on kuin nuotta, joka heitettiin mereen ja joka kokosi kaikenlaisia kaloja. ⁴⁸ Kun se tuli täyteen, kalastajat vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät koreihin mutta viskasivat kelvottomat pois. ⁴⁹ Näin käy myös maailmanajan lopussa: enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaiden joukosta ⁵⁰ ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys."

Kirjanoppinut opetuslapsena

⁵¹ "Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" Jeesus kysyi. Opetuslapset vastasivat: "Olemme." ⁵² Hän sanoi heille: "Sen vuoksi jokainen kirjanoppinut, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin talon isäntä, joka tuo aarrekammiostaan esiin uutta ja vanhaa."

JEEBUS VAELTAA GALILEASSA JA LÄHISEUDUILLA, 13–17

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

(Mk 6:1-6; Lk 4:16-30)

⁵³ Kun Jeesus oli lopettanut näiden vertausten kertomisen, hän siirtyi pois siltä seudulta. ⁵⁴ Tultuaan kotikaupunkiinsa hän opetti ihmisiä heidän synagogassaan. He olivat hämmästyksissään ja kyselivät:

“Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot? ⁵⁵ Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria, ja eivätkö Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas ole hänen veljiään? ⁵⁶ Eivätkö myös hänen sisarensa ole kaikki meidän keskuudessamme? Mistä hän sitten on saanut tämän kaiken?” ⁵⁷ Niin he loukaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: “Profeetta ei ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan.” ⁵⁸ Heidän epäuskonsa takia hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa.

Johannes Kastajan kuolema

(Mk 6:14-29; Lk 9:7-9)

14 ¹ Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes sai kuulla Jeesuksen maineesta. ² Hän sanoi palvelijoilleen: “Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen vuoksi nämä voimat vaikuttavat hänessä.”

³ Herodes oli näet ottanut Johanneksen kiinni, kahlinnut hänet ja pannut vankilaan veljensä Filippoksen vaimon Herodiaan takia. ⁴ Johannes oli nimittäin sanonut hänelle: “Sinun ei ole lupa pitää häntä vaimonasi.” ⁵ Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen mutta pelkäsi kansaa, sillä se piti Johannesta profeettana.

⁶ Kun sitten vietettiin Herodeksen syntymäpäiviä, Herodiaan tytär

tanssi vieraiden edessä, ja se miellytti Herodesta. ⁷ Senpä vuoksi Herodes valalla vannon lupasi antaa tyttölle, mitä tahansa hän pyytäisi. ⁸ Äitinsä yllyttämänä tyttö sanoi: “Anna minulle tähän vadille Johannes Kastajan pää.” ⁹ Silloin kuningas tuli murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän käski antaa sen. ¹⁰ Hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa. ¹¹ Pää tuotiin vadilla ja annettiin tyttölle, ja tyttö vei sen äidilleen.

¹² Johanneksen opetuslapset menivät hakemaan ruumiin ja hautasivat sen. Sitten he menivät kertomaan Jeesukselle, mitä oli tapahtunut.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Mk 6:30-44; Lk 9:10-17; Jh 6:1-14)

¹³ Kun Jeesus kuuli sen, hän lähti sieltä pois veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Kuultuaan siitä kansa lähti jalkaisin kau-pungeista hänen peräänsä. ¹⁴ Astuessaan maihin Jeesus näki paljon ihmisiä. Hänen tuli heitä sääli, ja hän paransi heidän sairaansa.

¹⁵ Illan tullessa opetuslapset menivät hänen luokseen ja sanoivat: “Tämä paikka on autio, ja päivä on jo päättymässä. Päästä siis ihmiset luotasi, jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.” ¹⁶ Mutta Jeesus sanoi heille: “Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syötävää.” ¹⁷ He vastasivat hänelle:

“Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.” ¹⁸ Hän sanoi: “Tuokaa ne tänne minulle.” ¹⁹ Sitten Jeesus käski kansan asettua ruohikolle. Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilleen. Opetuslapset jakoivat ne kansalle. ²⁰ Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Sitten he keräsivät jätteeksi jääneitä palasia kaksitoista täyttä korillista. ²¹ Syömässä oli noin viisituhatta miestä ja lisäksi naisia ja lapsia.

Jeesus kävelee veden päällä

(Mk 6:45-52; Jh 6:15-21)

²² Heti tämän jälkeen Jeesus vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kun hän lähettäisi kansan luotaan. ²³ Päästettyään kansan menemään hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Kun ilta oli tullut, hän oli siellä yksinään. ²⁴ Mutta vene oli jo keskellä järveä monen stadionmitan päässä rannasta, ja aallot ahdistivat sitä, oli näet vastatuuli.

²⁵ Neljännen yövartion aikaan Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden päällä. ²⁶ Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän veden päällä, he pelästyivät ja sanoivat: “Se on aave”, ja huusivat pelosta. ²⁷ Mutta

heti Jeesus sanoi heille: “Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen, älkää pelätkö.” ²⁸ Pietari vastasi hänelle: “Herra, jos se olet sinä, niin káske minun tulla luoksesi vettä pitkin.” ²⁹ Hän sanoi: “Tule.” Niin Pietari astui veneestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jeesuksen luo. ³⁰ Mutta katsellessaan myrskytuulta hän pelästyi, alkoi vajota ja par-kaisi: “Herra, pelasta minut!” ³¹ Jeesus ojensi heti kätensä, tarttui häneen ja sanoi: “Sinä vähäuskoinen, mitä varten epäilit?”

³² Heidän noustuaan veneeseen tuuli tyyntyi. ³³ Ne, jotka olivat veneessä, kumartuivat hänen eteensä ja sanoivat: “Totisesti sinä olet Jumalan Poika.”

Jeesus parantaa sairaita Gennesaretissa

(Mk 6:53-56)

³⁴ Ylitettyään järven he nousivat maihin Gennesaretissa. ³⁵ Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Jeesuksen, he lähettivät sanan kaikille ympäristöön, ja hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat. ³⁶ He pysyivät häneltä, että saisivat edes koskettaa hänen viittansa tupsua. Kaikki, jotka koskettivat, parantuivat.

Jumalan sana ja perinnäissääntö

(Mk 7:1-13)

15 ¹ Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemissa fariseuksia ja kirjanoppineita, ja he kysyivät: ² “Miksi

sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Hehän eivät pese käsiään, kun rupeavat syömään leipää.”

³Jeesus vastasi heille: “Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne takia? ⁴Sillä Jumala on käskennyt: ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’, mutta toisaalta: ‘Sitä, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, rangaistakoon kuolemalla.’ ⁵Vaan tepä sanotte: ‘Jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: Annoin uhrilahjaksi sen, mitä sinun pitäisi saada minulta hyväksesi, niin hänen ei enää tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.’ ⁶Näin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne takia. ⁷Te tekopyhät! Oikein on Jeesaja teistä ennustanut sanoessaan: ⁸‘Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta pitää sydämensä kaukana minusta. ⁹Turhaan se palvelee minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.’”

Mikä saastuttaa ihmisen

(Mk 7:14-23)

¹⁰Niin Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: “Kuulkaa ja ymmärtäkää. ¹¹Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään, vaan mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen.”

¹²Silloin opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: “Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuultuaan tuon puheen?”

¹³Mutta hän vastasi: “Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään juurineen pois. ¹⁴Antakaa heidän olla, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan.”

¹⁵Pietari sanoi hänelle: “Selitä meille tämä vertaus.” ¹⁶Jeesus vastasi: “Oletteko tekin vielä ymmärtämättömiä? ¹⁷Ettekö käsitä, että kaikki se, mikä menee suusta sisään, menee vatsaan, ja se ulostetaan käymälään? ¹⁸Mutta se, mikä tulee suusta ulos, lähtee sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen. ¹⁹Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset ja jumalanpilkkaukset. ²⁰Nämä saastuttavat ihmisen, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.”

Kanaanilaisen naisen usko

(Mk 7:24-30)

²¹Lähdettyään sieltä Jeesus vetäytyi Tyroksen ja Siidonin alueelle. ²²Muuan kanaanilainen nainen, joka oli niiltä seuduilta, tuli ja huusi hänelle: “Armahda minua, Herra, Daavidin Poika! Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni.”

²³ Mutta hän ei vastannut naiselle sanaakaan.

Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja pyysivät: ”Päästä hänet mene-
mään, sillä hän huutaa meidän pe-
räämme.” ²⁴ Jeesus vastasi: ”Ei mi-
nua ole lähetetty muiden kuin Isra-
elin huoneen kadonneiden lampai-
den luo.” ²⁵ Mutta nainen tuli, ku-
martui maahan hänen eteensä ja
sanoi: ”Herra, auta minua!” ²⁶ Jee-
sus vastasi hänelle: ”Ei ole oikein
ottaa lasten leipää ja heittää koiran-
penikoille.” ²⁷ Nainen vastasi: ”Niin,
Herra, mutta syövähän penikatkin
isäntiensä pöydältä putoilevia mu-
ruja.” ²⁸ Silloin Jeesus sanoi hänelle:
”Oi nainen, suuri on sinun uskosi! Ta-
pahtukoon sinulle niin kuin tahdot.”
Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli
terve.

Jeesus parantaa sairaita vuorella

²⁹ Sieltä lähdettyään Jeesus tuli
Galileanjärven rantaan, ja noustu-
aan vuorelle hän istuutui sinne.
³⁰ Hänen luokseen tuli paljon kansaa
mukanaan rampoja, sokeita, raaja-
rikkoja, mykkiä ja paljon muita. Hei-
dät jätettiin hänen jalkojensa juu-
reen, ja hän paransi heidät, ³¹ niin
että ihmiset hämmästyivät nähdes-
sään, miten mykät puhuivat, raaja-
rikot tulivat terveiksi, rammat käve-
livät ja sokeat näkivät. Ja he ylistivät
Israelin Jumalaa.

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

(Mk 8:1-10)

³² Jeesus kutsui opetuslapsensa
luokseen ja sanoi: ”Minun käy sää-
liksi kansaa. He ovat olleet luonani jo
kolme päivää, eikä heillä ole mitään
syötävää. Minä en tahdo lähettää
näitä ihmisiä pois nälkäisinä, ettei-
vät he nääntyisi matkalla.” ³³ Ope-
tuslapset sanoivat hänelle: ”Mistä
meillä täällä erämaassa on niin pal-
jon leipää, että voimme ruokkia näin
suuren väkijoukon?” ³⁴ Jeesus kysyi
heiltä: ”Montako leipää teillä on?”
He vastasivat: ”Seitsemän, ja muu-
tama pikkukala.” ³⁵ Hän käski kansan
asettua istumaan maahan. ³⁶ Sitten
hän otti ne seitsemän leipää ja ka-
lat, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi
ne opetuslapsilleen, ja opetuslapset
jakoivat ne kansalle. ³⁷ Kaikki söi-
vät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi
jääneitä palasia kerättiin seitsemän
täyttä korillista. ³⁸ Syömässä oli nel-
jätuhatta miestä ja lisäksi naisia ja
lapsia.

³⁹ Sitten Jeesus päästi kansan luo-
taan, astui veneeseen ja meni Mag-
dalan alueelle.

Merkkiä vaaditaan jälleen

(Mk 8:11-13; Lk 12:54-56)

16 ¹ Siellä fariseukset ja sad-
dukeukset tulivat Jeesuksen
luo. Kiusaten he pyysivät, että hän
näyttäisi heille merkin taivaasta.
² Mutta hän vastasi heille: ”Kun tu-
lee ilta, te sanotte: ‘Tulee selkeä

ilma, sillä taivas ruskottaa.’³ Aamulla te sanotte: ‘Tänään tulee raujuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä.’ Te tekopyhät osaatte arvioida taivaan muodon, mutta aikojen merkkejä ette osaa.⁴ Tämä paha ja avionrikkokojien sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki.” Hän jätti heidät ja lähti pois.

Fariseusten ja saddukeusten hapatus
(Mk 8:14-21)

⁵ Opetuslapset saapuivat toiselle rannalle mutta olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa.⁶ Jeesus sanoi heille: “Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.”⁷ Mutta he puhelivat keskenään ja sanoivat: “Emme ottaneet leipää mukaamme.”⁸ Jeesus huomasi sen ja sanoi: “Te vähäuskoiset! Mitä te puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää?⁹ Ettekö vieläkään käsitä? Ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen,¹⁰ ja niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ettekä sitä, kuinka monta korillista otitte talteen?¹¹ Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta!”¹² Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt karttamaan leivän hapatetta vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi
(Mk 8:27-30; Lk 9:18-21)

¹³ Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan: “Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?”¹⁴ He vastasivat: “Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista.”¹⁵ Hän sanoi heille: “Entä kenen te itse sanotte minun olevan?”¹⁶ Simon Pietari vastasi: “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

¹⁷ Jeesus sanoi hänelle: “Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut vaan minun Isäni, joka on taivaissa.”¹⁸ Minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.¹⁹ Minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet. Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa.”²⁰ Sitten hän kielsi opetuslapsiaan kertomasta kenellekään, että hän on Jeesus Kristus.

Jeesus puhuu kuolemastaan
(Mk 8:31-33; Lk 9:22)

²¹ Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmaista opetuslapsilleen, että hänen pitää mennä Jerusalemiin ja kärsiä paljon vanhinten, ylipappien ja kirjanoppien käsissä, ja että hänen pitää tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä nousta ylös.²² Silloin Pietari

otti hänet erilleen ja alkoi nuhdella häntä sanoen: ”Jumala varjelkoon sinua, Herra! Älköön sinulle ikinä sellaista tapahtuko!” ²³ Mutta hän kääntyi pois päin ja sanoi Pietarille: ”Mene pois tieltäni, Saatana! Sinä olet minulle ansa, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan vaan sitä, mikä on ihmisten.”

Ristin kantaminen

(Mk 8:34-38; Lk 9:23-27)

²⁴ Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. ²⁵ Se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta se, joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen. ²⁶ Mitä se hyödyttäisi ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saisi sielulleen vahingon? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi? ²⁷ Sillä kun Ihmisen Poika tulee Isänsä kirkkautessa enkeliensä kanssa, silloin hän maksaa kullekin tämän tekojen mukaan. ²⁸ Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”

Jeesuksen kirkastuminen

(Mk 9:2-8; Lk 9:28-36)

17 ¹ Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja tämän veljen Johanneksen ja vei heidät korkealle

vuorelle yksinäisyyteen. ² Siellä hänen hahmonsansa muuttui heidän nähtensä. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.

³ Samassa heille ilmestyivät Mooses ja Elia, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa. ⁴ Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: ”Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teemme tänne kolme majaa: sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.” ⁵ Hänen vielä puhuessaan heidät peitti valoisa pilvi. Pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!” ⁶ Sen kuullessaan opetuslapset heittäytyivät kasvoilleen maahan ja pelästivät suunnottomasti. ⁷ Mutta Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: ”Nouskaa, älkää pelätkö.” ⁸ Kohottaessaan katseensa he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

Kysymys Eliasta

(Mk 9:9-13)

⁹ Kun he olivat tulossa alas vuorelta, Jeesus kielsi heitä: ”Älkää puhuko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.” ¹⁰ Opetuslapset kysyivät häneltä: ”Miksi sitten kirjanoppi neet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?” ¹¹ Jeesus vastasi: ”Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen, ¹² mutta minä sanon teille,

että Elia on jo tullut. He eivät kuitenkaan tunteneet häntä vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään heidän käsissään.”¹³ Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

Riivattu poika

(Mk 9:14-29; Lk 9:37-43)

¹⁴ Kun he saapuivat väkijoukon luo, Jeesuksen luo tuli muuan mies, joka polvistui hänen eteensä ¹⁵ ja sanoi: ”Herra, armahda minun poikaani! Hänellä on kuunvaihetauti, ja hän kärsii kovin. Hän kaatuu usein, milloin tuleen, milloin veteen. ¹⁶ Minä toin hänet sinun opetuslastesi luo, mutta he eivät pystyneet parantamaan häntä.” ¹⁷ Silloin Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän kansanne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaa hänet tänne minun luokseni.” ¹⁸ Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti ulos lapsesta. Siitä hetkestä poika oli terve.

¹⁹ Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo, ja ollessaan keskenään he kysyivät häneltä: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä ulos?” ²⁰ Jeesus sanoi heille: ”Teidän epäuskonne takia. Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa edes

sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle vuorelle: ‘Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyisi. Eikä mikään olisi teille mahdotonta.” ²¹ Mutta tämä laji ei lähde ulos ilman rukousta ja paastoa.”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Mk 9:30-32; Lk 9:43-45)

²² Kun he vaelsivat yhdessä Galileassa, Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin. ²³ He tappavat hänet, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.” Niin opetuslapset tulivat hyvin murheellisiksi.

Temppeliveron maksaminen

²⁴ Heidän saavuttuaan Kapernaumiin temppeliveron kantajat tulivat Pietarin luo ja sanoivat: ”Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?” ²⁵ ”Kyllä maksaa”, hän vastasi. Kun hän meni sisälle taloon, Jeesus ennätti ennen häntä kysymään: ”Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat perivät tullia tai veroa, lapsiltaanko vai vierailta?” ²⁶ Kun hän vastasi: ”Vierailta”, Jeesus sanoi hänelle: ”Lapset ovat siis vapaat. ²⁷ Mutta ettemme loukkaisi heitä, mene ja heitä onki järveen. Ota sitten kala, jonka ensiksi saat. Kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi.”

NEUVOJA OPETUSLAPSILLE, 18

*Kuka on suurin?**(Mk 9:33-37; Lk 9:46-48)*

18 ¹Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: "Kuka oikein on suurin taivasten valtakunnassa?" ²Niin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ³ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käännny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. ⁴Joka siis nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. ⁵Ja joka minun nimesäni ottaa luokseen yhdenkin tämän kaltaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. ⁶Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen."

*Varoitus viettelyksistä**(Mk 9:42-48; Lk 17:1,2)*

⁷"Voi maailmaa viettelysten tähden! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

⁸Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Sinulle on parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään ikuiseen tuleen. ⁹Jos silmäsi viettelee sinua, repäise se

irti ja heitä pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.

*Vertaus eksyneestä lampaasta**(Lk 15:3-7)*

¹⁰Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun taivaallisen Isäni kasvot. ¹¹Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut."

¹²"Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään sitä eksynnyttä? ¹³Ja jos käy niin, että hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee siitä yhdestä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyksissä. ¹⁴Niinpä ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi hukkaan."

*Langenneen veljen kohtelu**(Lk 17:3)*

¹⁵"Jos veljesi tekee syntiä sinua vastaan, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi. ¹⁶Mutta jos hän ei kuule sinua, ota vielä yksi tai kaksi todistajaa kanssasi, että jokaisen asia vahvistettaisiin kahden tai

kolmen todistajan suulla. ¹⁷ Jos hän ei ota kuullakseen heitä, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei välitä kuulla seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani. ¹⁸ Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa.

¹⁹ Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaassa. ²⁰ Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.”

Vertaus armottomasta palvelijasta

²¹ Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: “Herra, kuinka monta kertaa veljeni voi rikkoa minua vastaan ja minun on annettava hänelle anteeksi? Ihanko seitsemän kertaa?”

²² Jeesus vastasi hänelle: “Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

²³ Sen tähden taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka tahtoi selvittää tilit palvelijoidensa kanssa. ²⁴ Kun hän rupesi tilintekoon, hänen eteensä tuotiin palvelija, joka oli hänelle velkaa kymmentuhatta talenttia. ²⁵ Mutta kun palvelijalla ei ollut, millä maksaa,

herra määräsi hänet, hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, myytäväksi ja velan maksettavaksi. ²⁶ Silloin palvelija heittäytyi maahan ja rukoili häntä sanoen: ‘Herra, ole pitkämielinen minua kohtaan. Minä maksan kyllä sinulle kaiken.’ ²⁷ Herran tuli sääli tuota palvelijaa, ja hän päästi hänet vapaaksi ja antoi velan anteeksi.

²⁸ Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään palvelustovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria. Hän kävi toveriinsa käsiksi, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: ‘Maksa, mitä olet velkaa!’ ²⁹ Palvelustoveri heittäytyi maahan hänen jalkoihinsa ja pyysi häneltä: ‘Ole pitkämielinen minua kohtaan, minä maksan sinulle.’ ³⁰ Mutta hän ei suostunut vaan meni ja heitti miehen vankeuteen, kunnes tämä maksaisi velkansa.

³¹ Kun muut palvelustoverit näkivät, mitä tapahtui, he tulivat hyvin murheellisiksi ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut. ³² Silloin herra kutsui palvelijan eteensä ja sanoi: ‘Sinä kelvoton palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi koko velan, koska sitä minulta pyysit. ³³ Eikö myös sinun olisi pitänyt armahtaa palvelustoveriasi, niin kuin minäkin armahdin sinua?’ ³⁴ Vihastuneena herra antoi hänet vanginvartijoiden käsiin, kunnes hän maksaisi koko velan.

³⁵ Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi heidän rikkomuksiaan.”

JEESUKSEN VAELLUS JERUSALEMIIN, 19–20

Kysymys avioerosta ja naimattomuudesta

(Mk 10:1-12)

19 ¹ Kun Jeesus oli päättänyt nämä puheensa, hän siirtyi pois Galileasta ja kulki Jordanin toista puolta Juudean alueelle. ² Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, ja hän paransi heitä siellä.

³ Hänen luokseen tuli fariseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät: ”Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?” ⁴ Hän vastasi: ”Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi ⁵ ja sanoi: ‘Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi’? ⁶ Niinpä he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

⁷ He kysyivät häneltä: ”Miksi Mooses sitten käski antaa vaimolle erokirjan ja hylätä hänet?” ⁸ Hän vastasi heille: ”Teidän kovasydämisyytenne takia Mooses salli teidän hylätä vaimonne. Mutta alun perin ei ollut niin. ⁹ Mutta minä sanon teille: se, joka hylkää vaimonsa muun syyn

kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.”

¹⁰ Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Jos miehen suhde vaimoon on tällainen, ei kannata mennä naimisiin.”

¹¹ Mutta hän sanoi heille: ”Tämä sana ei sovellu kaikkiin vaan ainoastaan niihin, joille se on suotu. ¹² On sellaisia, jotka ovat äitinsä kohdusta syntyneet avioon kelpaamattomina. On myös niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi. Samoin on niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka tämän voi itseensä soveltaa, se soveltakoon.”

Jeesus siunaa lapsia

(Mk 10:13-16; Lk 18:15-17)

¹³ Sitten Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset nuhtelivat tuojia, ¹⁴ mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa lasten olla älkääkä estäkö heitä tulemasta minun luokseni, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta.” ¹⁵ Ja pantuaan kätensä heidän päälleen hän lähti sieltä.

Rikas nuorukainen

(Mk 10:17-27; Lk 18:18-27)

¹⁶ Eräs mies tuli Jeesuksen luo ja kysyi häneltä: ”Hyvä opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, että saisin iankaikkisen elämän?” ¹⁷ Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua

hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi yksi – Jumala. Mutta jos tahdot päästä sisälle elämään, pidä käskyt.”

¹⁸ Mies kysyi: “Mitkä?” Jeesus vastasi: “Nämä: älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä anna vääää todistusta,¹⁹ kunnioita isääsi ja äitiäsi, rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” ²⁰ Nuorukainen sanoi hänelle: “Kaikkia niitä olen noudattanut nuoruudestani asti. Mitä minulta vielä puuttuu?” ²¹ Jeesus vastasi hänelle: “Jos tahdot olla täydellinen, mene ja myy omaisuutesi ja anna köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.” ²² Tämän kuultuaan nuorukainen lähti murheellisenä pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³ Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: “Totisesti minä sanon teille: vaikea on rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” ²⁴ Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” ²⁵ Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyksissään ja kysyivät: “Kuka sitten voi pelastua?” ²⁶ Jeesus katsahti heihin ja sanoi: “Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten palkka

(Mk 10:28-31; Lk 18:28-30)

²⁷ Silloin Pietari sanoi Jeesukselle: “Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä

me siis saamme?” ²⁸ Jeesus vastasi heille: “Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimelle, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa.” ²⁹ Ja jokainen, joka on luopunut taaloista, veljistä tai sisarista, isästä, äidistä, vaimosta tai lapsista tai peloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän.” ³⁰ Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Vertaus viinitarhan työmiehistä

20 ¹ “Taivasten valtakunta on kuin talonisäntä, joka lähti aikaisin aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa. ² Kun hän oli sopinut työmiesten kanssa yhden denaarin päiväpalkasta, hän lähetti heidät viinitarhaansa. ³ Kolmannen tunnin vaiheilla hän lähti ulos ja näki torilla miehiä seisomassa joutilaina. ⁴ Hän sanoi heille: ‘Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä oikein on, sen maksan teille.’ ⁵ Niin he menivät. Kuudennen ja yhdeksännen tunnin aikaan hän lähti taas ulos ja teki samoin. ⁶ Kun hän lähti ulos yhdenentoista tunnin vaiheilla, hän tapasi vielä joitakin miehiä seisoskelemassa joutilaina. Hän kysyi heiltä: ‘Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’ ⁷ He vastasivat hänelle:

‘Koska kukaan ei ole meitä palkannut.’ Hän sanoi heille: ‘Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä oikein on, sen saatte.’

⁸ Illan tultua viinitarhan isäntä sanoi tilanhoitajalle: ‘Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.’ ⁹ Ne, jotka oli palkattu yhdennentoista tunnin tienoilla, tulivat ja saivat kukin denaarin. ¹⁰ Kun sitten ensimmäiset tulivat, he luulivat saavansa enemmän, mutta myös he saivat kukin denaarin. ¹¹ Sen saatuaan he nurisivat talonisäntää vastaan ¹² ja sanoivat: ‘Nämä viimeisinä tulleet ovat tehneet työtä vain yhden tunnin. Kuitenkin sinä teet heidät samanvertaisiksi meidän kanssamme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.’ ¹³ Mutta isäntä sanoi yhdelle heistä: ‘Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani yhdestä denaarista?’ ¹⁴ Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin. ¹⁵ Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai katsotko pahalla silmällä sitä, että minä olen hyvä?’ ¹⁶ Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi. Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan
(Mk 10:32-34; Lk 18:31-34)

¹⁷ Kun Jeesus oli kulkemassa ylös Jerusalemiin, hän otti matkalla kak-

sitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille: ¹⁸ “Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ¹⁹ ja luovuttavat hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

Jaakobin ja Johanneksen äidin pyyntö
(Mk 10:35-45)

²⁰ Silloin Sebedeuksen poikien äiti tuli poikiensa kanssa Jeesuksen luo ja kumartui maahan aikoen pyytää häneltä jotakin. ²¹ Niin Jeesus kysyi: “Mitä tahdot?” Nainen sanoi hänelle: “Sano, että nämä kaksi poikaani saavat istua rinnallasi, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolella, sinun valtakunnassasi.” ²² Mutta Jeesus vastasi: “Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?” He vastasivat: “Voimme.” ²³ Hän sanoi heille: “Minun maljani te tosin juotte ja sillä kasteella jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin, mutta istuminen minun oikealla ja vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se suodaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut.”

²⁴ Kun ne kymmenen sen kuulivat, he närkästyivät näihin kahteen veljekseen. ²⁵ Mutta Jeesus kutsui

heidät luokseen ja sanoi: “Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herraina hallitsevat niitä ja mahtavat pitävät niitä vallassaan. ²⁶ Näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka teidän joukossanne tahtoo tulla suurreksi, se olkoon teidän palvelijanne, ²⁷ ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne. ²⁸ Eihän Ihmisen Poikaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

Kaksi sokeaa Jerikon tiellä

(Mk 10:46-52; Lk 18:35-43)

²⁹ Kun he lähtivät Jerikosta, Jeesusta seurasi suuri väkijoukko. ³⁰ Tien vieressä istui kaksi sokeaa, ja kun he kuulivat, että Jeesus oli kulkemassa ohi, he alkoivat huutaa: “Armahda meitä, Herra, Daavidin Poika!” ³¹ Väkijoukko nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan, mutta he huusivat entistä kovemmin: “Armahda meitä, Herra, Daavidin Poika!” ³² Silloin Jeesus pysähtyi, kutsui heidät luokseen ja sanoi: “Mitä tahdotte minun tekevän teille?” ³³ He vastasivat: “Herra, että meidän silmämme aukenisivat.” ³⁴ Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketi heidän silmiään. Heti heidän silmänsä näkivät jälleen, ja he lähtivät seuraamaan häntä.

JEEСУKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA, 21–22

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Mk 11:1-11; Lk 19:28-38; Jh 12:12-19)

21 ¹ Kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Beetfageen Öljymäelle, Jeesus lähetti edeltä kaksi opetuslasta ² ja sanoi heille: “Menkää edessänne olevaan kylään, niin te löydätte heti aasintamman kiinni sidottuna ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne irti ja tuokaa minulle. ³ Jos joku sanoo teille jotakin, vastatkaa, että Herra tarvitsee niitä mutta lähettää ne pian takaisin.” ⁴ Tämä kaikki tapahtui, jotta toteutuisi profeetan kautta puhuttu sana: ⁵ “Sanokaa tytär Siionille: ‘Katso, sinun kuninkaasi tulee luoksesi nöyränä, ratsastaen aasilla, työjuhdan varsalla.’” ⁶ Opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskennyt. ⁷ He toivat aasintamman varsoineen, panivat niiden selkään vaatteitaan, ja hän istuutui niiden päälle. ⁸ Suurin osa kansasta levitti tielle vaatteitaan, toiset taas katkoivat puista oksia ja levittelivät niitä tielle. ⁹ Kansanjoukot, jotka kulivat hänen edellään, ja ne, jotka seurasivat häntä, huusivat: “Hoosianna Daavidin Pojalle! Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!”

¹⁰ Kun hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui kuohuksiin ja kyseli: “Kuka hän on?” ¹¹ Ihmiset sanoivat:

“Hän on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”

Temppelin puhdistaminen

(Mk 11:15-19; Lk 19:45-48; Jh 2:13-22)

¹² Jeesus meni Jumalan temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat temppelissä. Hän kaatoi kumoon rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet ¹³ ja sanoi heille: “On kirjoitettu: ‘Minun huonettani on kutsuttava rukouksen huoneeksi.’ Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

¹⁴ Jeesuksen luo tuli temppelissä sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät. ¹⁵ Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, joita Jeesus teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: “Hoosianna Daavidin Pojalle!”, he suuttuivat ¹⁶ ja sanoivat hänelle: “Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Jeesus vastasi heille: “Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: ‘Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?’” ¹⁷ Hän jätti heidät, meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

Viikunapuun kuivettuminen

(Mk 11:12-14, 20-24)

¹⁸ Kun Jeesus oli varhain aamulla palaamassa kaupunkiin, hänen tuli nälkä. ¹⁹ Nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkästään lehtiä. Hän sanoi sille:

“Älköön sinusta enää ikinä kasvako hedelmää.” Samassa viikunapuun kuivettui.

²⁰ Kun opetuslapset sen näkivät, he hämmästyivät ja sanoivat: “Kuinka tuo viikunapuun näin äkkiä kuivettui?” ²¹ Jeesus vastasi heille: “Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, te ette voisi tehdä ainoastaan sitä, mikä tapahtui viikunapuulle, vaan voisitte sanoa jopa tälle vuorelle: ‘Nouse ja heittäydy mereen’, ja se tapahtuisi. ²² Kaiken, mitä sitten anottekin rukouksessa uskoen, te saatte.”

Kysymys Jeesuksen vallasta

(Mk 11:27-33; Lk 20:1-8)

²³ Kun Jeesus oli mennyt temppeliin ja oli siellä opettamassa, hänen luokseen tuli ylipappeja ja kansan vanhimpia. He kysyivät: “Millä valalla sinä tätä kaikkea teet? Kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?”

²⁴ Jeesus sanoi heille: “Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos te vastaatte minulle, minäkin sanon teille, millä valalla minä tätä kaikkea teen. ²⁵ Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?” Niin he neuvottelivat keskenään: “Jos me sanomme: ‘Taivaasta’, hän sanoo meille: ‘Miksi ette siis uskoneet häntä?’” ²⁶ Mutta jos sanomme: ‘Ihmisistä’, saamme pelätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeetana.” ²⁷ Niin he vastasivat Jeesukselle: “Emme tiedä.” Silloin Jeesus

sanoi heille: “Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus kahdesta pojasta

²⁸ “Mutta mitä arvelette? Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni toisen luo ja sanoi: ‘Poikani, mene tänään työhön viinitarhaani.’

²⁹ Tämä vastasi: ‘En tahdo’, mutta myöhemmin hän katui ja meni.

³⁰ Isä meni toisen pojan luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi: ‘Minä menen, herra’, mutta ei mennytkään.

³¹ Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?” “Ensimmäinen”, he vastasivat. Jeesus sanoi heille: “Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä. ³² Sillä Johannes tuli teidän luoksenne vanhurskauden tietä, mutta te ette uskooneet häntä. Sen sijaan publikaanit ja portot uskoivat häntä. Ja vaikka te sen näitte, te ette myöhemminkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Mk 12:1-12; Lk 20:9-19)

³³ “Kuulkaa toinen vertaus. Oli eräs mies, talonisäntä, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille. ³⁴ Kun sadonkorjuun aika lähestyi, hän lähetti palvelijoitaan viljelijöiden luo

perimään hänelle kuuluvan osan sadosta. ³⁵ Mutta viljelijät ottivat kiinni hänen palvelijansa, jonkun he pieksivät, jonkun tappoivat, jonkun kivittivät. ³⁶ Isäntä lähetti vielä muita palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, mutta he tekivät näille samoin. ³⁷ Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: ‘Minun poikaani he sentään kavatavat.’ ³⁸ Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he puhuivat keskenään: ‘Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä haltuumme.’ ³⁹ He ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. ⁴⁰ Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?” ⁴¹ He vastasivat hänelle: “Noille pahoille hän antaa pahan lopun ja vuokraa viinitarhan toisille viljelijöille, jotka antavat hänelle kuuluvan sadon ajallaan.”

⁴² Jeesus sanoi heille: “Ettekö ole koskaan lukeneet Kirjoituksista: ‘Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, siitä on tullut kulmakivi. Herralta se on tullut ja se on ihmeellinen meidän silmissämme’? ⁴³ Sen vuoksi minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä. ⁴⁴ Joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se puutoa, sen se murskaa.”

⁴⁵ Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat Jeesuksen vertaukset, he ymmärsivät, että hän puhui heistä. ⁴⁶ He olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

Vertaus kuninkaan pojan häistä

(Lk 14:15-24)

22 ¹ Jeesus jatkoi vastaustaan puhuen heille vertauksin. Hän sanoi: ² ”Taivasten valtakunta on verrattavissa kuninkaaseen, joka valmisti häät pojalleen. ³ Hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla. ⁴ Hän lähetti vielä muita palvelijoita ja sanoi: ‘Sanokaa kutsuille: Kuulkaa, minä olen ateriani valmistanut, härät ja syöttiläät on teurastettu. Kaikki on valmiina. Tulkaa häihin!’ ⁵ Mutta kutsutut eivät siitä välittäneet vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupolleen. ⁶ Toiset taas ottivat kiinni hänen palvelijansa, pahoinpitelivät ja tappoivat heidät. ⁷ Kuultuaan tämän kuningas vihastui, lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa. ⁸ Sitten hän sanoi palvelijoilleen: ‘Häät on kyllä valmistettu, mutta kutsutut eivät olleet kutsun arvoisia. ⁹ Menkää siis teiden risteyskiin ja kutsukaa häihin, ketkä vain tapaatte.’ ¹⁰ Palvelijat menivät teiden varsille ja kokosivat yhteen kaikki, jotka he tapasi-

vat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

¹¹ Kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, hän näki siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin. ¹² Kuningas kysyi häneltä: ‘Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisään ilman häävaatteita?’ Mutta mies jäi sanattomaksi. ¹³ Silloin kuningas sanoi palvelijoille: ‘Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet uloimpaan pimeyteen. Siellä on itku ja hammasten kiristys.’ ¹⁴ Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut.”

Kysymys veron maksamisesta keisarille

(Mk 12:13-17; Lk 20:20-26)

¹⁵ Silloin fariseukset menivät neuvottelemaan siitä, kuinka saisivat Jeesuksen sanoistaan ansaan. ¹⁶ He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanomaan: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa etkä välitä ihmisten mielipiteistä, sillä sinä et katso henkilöön. ¹⁷ Sano siis meille, mitä mieltä olet: onko luvallista maksaa keisarille veroa vai ei?” ¹⁸ Mutta Jeesus tiesi heidän pahuutensa ja sanoi: ”Miksi kiusaatte minua, te teköpyhät? ¹⁹ Näyttäkää minulle veroraha.” He toivat hänelle denaarin. ²⁰ Hän kysyi heiltä: ”Kenen kuva ja kirjoitus tässä on?” ²¹ He vastasivat hänelle: ”Keisarin.” Silloin hän sanoi

heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on." ²² Sen kuullessaan he ihmettelivät, jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys ylösnousemuksesta

(Mk 12:18-27; Lk 20:27-40)

²³ Samana päivänä Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole. He esittivät hänelle kysymyksen: ²⁴ "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos mies kuolee lapsettomana, hänen veljensä menköön naimisiin hänen vaimonsa kanssa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.' ²⁵ Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen meni naimisiin ja kuoli. Kun hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti vaimonsa veljelleen. ²⁶ Samoin myös toinen ja kolmas – aina seitsemänteen asti. ²⁷ Viimeisenä kaikkista kuoli vaimokin. ²⁸ Entä sitten ylösnousemuksessa, kenen vaimo noista seitsemästä hän silloin on? Hänhän oli ollut heidän kaikkien vaimona."

²⁹ Jeesus vastasi heille: "Te olette eksyksissä, koska ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. ³⁰ Ylösnousemuksessa ihmiset eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan he ovat kuin Jumalan enkelit taivaassa. ³¹ Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä

Jumala on puhunut teille sanoessaan: ³² 'Minä olen Abrahamin Jumala, lisäkin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei Jumala ole kuolleiden Jumala vaan elävien." ³³ Sen kuullessaan kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan.

Kysymys suurimmasta käskystä

(Mk 12:28-34; Lk 10:25-28)

³⁴ Mutta kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli tukkinut saddukeuksilta suun, he kokoontuivat yhteen. ³⁵ Eräs heistä – lainoppinut – kysyi häneltä pannakseen hänet kokeukselle: ³⁶ "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?" ³⁷ Jeesus vastasi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, koko sydämelläsi, koko sielullasi ja kaikella ymmärrykselläsi.' ³⁸ Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. ³⁹ Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' ⁴⁰ Näiden kahden käskyn varassa on koko laki ja profeetat."

Kristuksen alkuperä

(Mk 12:35-37; Lk 20:41-44)

⁴¹ Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä: ⁴² "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He vastasivat hänelle: "Daavidin." ⁴³ Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi sanoen: ⁴⁴ 'Herra sanoi minun Herralleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.' ⁴⁵ Jos

siis Daavid kutsuu Kristusta Heraksi, kuinka Kristus voi olla hänen poikansa?”

⁴⁶ Kukaan ei pystynyt vastaamaan hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien rohjennut kysyä häneltä enää mitään.

PUHE KIRJANOPPINEITA JA FARISEUKSIA VASTAAN, 23

Varoitus itsensä ylentämisestä

(Mk 12:38-40; Lk 11:37-52, 20:45-47)

23 ¹ Sitten Jeesus puhui väkijoukoille ja opetuslapsilleen. ² Hän sanoi: ”Mooseksen istuimelle ovat istuneet kirjanoppineet ja fariseukset. ³ Sen tähden tehkää ja pitäkää kaikki, mitä he sanovat teille. Mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät tee niin kuin puhuvat. ⁴ He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten harteilille, mutta itse he eivät tahdo niitä sormellaankaan liikuttaa. ⁵ He tekevät kaikki tekonsa sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. Raamatunlausekoteloistaan he tekevät leveitä ja viittansa tupsuista suuria. ⁶ He rakastavat kunniapaikkaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa ⁷ ja sitä, että heitä tervehditään toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.

⁸ Mutta älkää te antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, Kristus, ja te olette

kaikki veljiä. ⁹ Älkää myöskään kutsuko isäksenne ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa. ¹⁰ Älkää antako kutsua itseänne oppimestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus. ¹¹ Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. ¹² Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Voi teitä, te tekopyhät!

¹³ ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä. Itse te ette mene sisälle ettekä salli mennä sisälle niidenkään, jotka olisivat menossa.

¹⁴ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te syötte leskien talot ja näön vuoksi pidätte pitkiä rukouksia. Te saatte sitä kovemman tuomion.

¹⁵ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen. Ja kun joku on sellaiseksi tullut, te teette hänestä helvetin lapsen, kaksin verroin pahemman kuin itse olette.

¹⁶ Voi teitä, te sokeat taluttajat! Te sanotte: ’Jos joku vannoo pyhäkön kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo pyhäkön kullon kautta, hän on valaansa sidottu.’

¹⁷ Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kulta vai pyhäkkö, joka kullan pyhittää? ¹⁸ Te sanotte myös:

‘Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään, mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, hän on valaansa sidottu.’¹⁹ Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahja vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?²⁰ Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo alttarin ja kaiken sen kautta, mitä alttarilla on.²¹ Joka vannoo pyhäkön kautta, vannoo pyhäkön kautta ja hänen kauttaan, joka siinä asuu.²² Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttaan, joka sillä istuu.

²³ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariiseukset, te tekopyhät! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta mutta laiminlyötte sen, mikä laissa on tärkeämpää: oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän pitäisi noudattaa lyömättä laimin noita muitakaan.²⁴ Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hytтын mutta nielette kamelin!

²⁵ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariiseukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä.²⁶ Sinä sokea fariiseus, puhdistat ensin maljan ja vadin sisäpuoli, jotta niiden ulkopuolikin puhdistuisi!

²⁷ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariiseukset, te tekopyhät! Te olette kuin valkoisiksi kalkitut haudat. Ulkopäin ne näyttävät kauniilta mutta

sisältä ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa.²⁸ Samoin tekin ihmisten silmissä näytätte ulkoapäin hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.

²⁹ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariiseukset, te tekopyhät! Te pystytätte profeettojen hautamuistomerkkejä ja koristlette vanhurskaiden hautakammioita.³⁰ Te sanotte: ‘Jos olimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettojen veren vuodatamiseen.’³¹ Näin te itse todistatte olevanne niiden lapsia, jotka tapoivat profeetat.³² Täyttäkää siis isienne mitta!³³ Te käärmeet! Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voisitte päästä helvetin tuomiota pakoon?

³⁴ Sen vuoksi, katso, minä lähettän luoksenne profeettoja, viisaita ja kirjanoppineita. Muutamia heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja muutamia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin.³⁵ Näin teidän päällenne tulee kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu aina vanhurskaan Aabelin verestä Sakarjan, Berrekjan pojan, vereen asti, hänen, jonka te tapoitte pyhäkön ja alttarin välillä.³⁶ Totisesti minä sanon teille: kaikki tämä tulee tämän sukupolven päälle.”

Jerusalem, Jerusalem!

(Lk 13:34,35)

³⁷ “Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette tahoneet tulla. ³⁸ Kuulkaa siis: teidän huoneenne jätetään teille hylätynä. ³⁹ Sillä minä sanon teille: tästä lähtien te ette näe minua ennen kuin sanotte: ‘Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!’”

JEESUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA, 24–25

Temppelin hävitys

(Mk 13:1,2; Lk 21:5,6)

24 ¹ Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli menossa pois, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelin rakennuksia. ² Niin Jeesus sanoi heille: “Näettekö kaiken tämän? Totisesti minä sanon teille: tähän ei jätetä kiveä kiven päälle, vaan kaikki hajotetaan maahan.”

Tulevan ahdistuksen merkkejä

(Mk 13:3-13; Lk 21:7-19)

³ Kun sitten Jeesus istui Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luokseen erikseen ja kysyivät: “Sano meille, milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemisesi ja tämän maailmanajan lopun merkki.” ⁴ Jeesus

vastasi heille: “Varokaa, etteiukaan eksytä teitä. ⁵ Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ‘Minä olen Kristus’, ja he eksyttävät monia. ⁶ Te joudutte kuulemaan sodan ääniä ja uutisia sodista, mutta katsokaa ettette pelästy. Tämän kaiken täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. ⁷ Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nählähätää, ruttoa ja maanjäristyksiä. ⁸ Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

⁹ Silloin teidät luovutetaan ahdistukseen, monia teistä tapetaan ja teistä tulee kaikkien kansojen vihan kohde minun nimeni vuoksi. ¹⁰ Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. ¹¹ Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. ¹² Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus. ¹³ Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. ¹⁴ Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.”

Suuri ahdistus

(Mk 13:14-23; Lk 21:20-24)

¹⁵ “Kun siis näette hävityksen iljetyksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan pyhässä paikassa” – lukija huomatkoon tämän – ¹⁶ “silloin ne, jotka ovat Juudeassa, palkkoot vuorille. ¹⁷ Joka on katolla,

älköön menkö hakemaan mitään sisältä talostaan, ¹⁸ ja joka on pelolla, älköön palatko noutamaan viitaansa. ¹⁹ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

²⁰ Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina, ²¹ sillä silloin on suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä milloinkaan tule olemaan. ²² Ellei niitä päiviä lyhennettäisi, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

²³ Jos joku silloin sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus' tai 'Tuolla', älkää uskoko. ²⁴ Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. ²⁵ Huomattakaa, että minä olen sen teille ennalta sanonut. ²⁶ Jos siis teille sanotaan: 'Katso, hän on autiomaassa', älkää menkö sinne, tai jos sanotaan: 'Hän on kammioissa', älkää uskonto sitä, ²⁷ sillä niin kuin salama leimahtaa idästä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. ²⁸ Missä on raato, sinne kotkat kokoontuvat."

Ihmisen Pojan tuleminen

(Mk 13:24-32; Lk 17:26-30,34-36, 21:25-33)

²⁹ "Mutta heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet puoavat taivaalta, ja taivaiden voimat

järkkyvät. ³⁰ Silloin taivaalla näkyy Ihmisen Pojan merkki ja silloin kaikki maan sukukunnat vaikeroivat, ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. ³¹ Hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa kokoamaan hänen valitunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä niiden toisiin ääriin asti.

³² Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa on jo virkoamassa ja puhkeamassa lehteen, te tiedätte, että kesä on lähellä. ³³ Samoin nähdessänne kaiken tämän tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. ³⁴ Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu. ³⁵ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

³⁶ Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika vaan yksin minun Isäni. ³⁷ Niin kuin olivat Nooan päivät, niin on myös oleva Ihmisen Pojan tulemus. ³⁸ Niinä päivinä ennen vedenpaisumusta ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin. ³⁹ He eivät aavistaneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki. Samoin käy myös, kun Ihmisen Poika

tulee. ⁴⁰ Silloin on kaksi miestä pelollalla. Toinen otetaan, toinen jätetään. ⁴¹ Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä. Toinen otetaan, toinen jätetään.

Valvokaa!

(Mk 13:33-37; Lk 21:34-36)

⁴² Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. ⁴³ Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi murtautua taloonsa. ⁴⁴ Sen vuoksi olkaa tekin valmiit, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.”

Hyvä ja paha palvelija

(Lk 12:41-48)

⁴⁵ ”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan sille ruokaa ajallaan? ⁴⁶ Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan löytää näin tekemästä! ⁴⁷ Totisesti minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

⁴⁸ Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: ’Minun herrani tulo viipty’, ⁴⁹ ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa. ⁵⁰ Mutta päivänä, jona hän ei odota sen tapahtuvan, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee ⁵¹ ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle

saman osan kuin tekopyhille. Siellä on itku ja hammasten kiristys.”

Vertaus kymmenestä neitsyestä

25 ¹ ”Silloin taivasten valtakunta on kuin kymmenen neitsyttä, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät sulhasta vastaan. ² Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. ³ Tyhmät ottivat lamppunsa mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. ⁴ Mutta viisaat ottivat lamppujensa lisäksi öljyä astioihinsa. ⁵ Sulhasen viipyessä he kaikki torkahtivat ja nukkuivat. ⁶ Mutta keskellä yötä kuului huuto: ’Sulhanen saapuu! Menkää häntä vastaan!’ ⁷ Silloin kaikki nuo neitsyet heräsivät ja laittoivat lamppunsa kuntoon. ⁸ Tyhmät sanoivat viisaille: ’Antakaa meille öljyäanne, sillä meidän lamppumme ovat sammumaisillaan.’ ⁹ Mutta viisaat vastasivat: ’Ei se mitenkään riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjien luo ja ostakaa itsellenne.’ ¹⁰ Heidän lähdettyään ostamaan öljyä sulhanen tuli. Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin. ¹¹ Myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: ’Herra, Herra, avaa meille!’ ¹² Mutta hän vastasi: ’Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.’

¹³ Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä, jolloin Ihmisen Poika tulee.”

Vertaus palvelijoille uskotuista talenteista

(Lk 19:11-27)

¹⁴ "Tapahtuu niin kuin silloin, kun mies matkusti ulkomaille. Hän kutsui palvelijansa ja uskoi omaisuutensa heidän haltuunsa. ¹⁵ Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykyjensä mukaan. Sitten hän lähti ulkomaille. ¹⁶ Se, joka oli saanut viisi talenttia, lähti heti käymään niillä kauppaa ja voitti toiset viisi talenttia. ¹⁷ Samoin se, joka oli saanut kaksi talenttia, voitti toiset kaksi. ¹⁸ Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, lähti pois, kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa hopean.

¹⁹ Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan. ²⁰ Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli tuomaan toiset viisi ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.' ²¹ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

²² Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset kaksi.' ²³ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut

uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!'

²⁴ Sitten myös se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että olet ankara mies. Sinä nität sieltä, minne et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, minne et ole siementä viskannut. ²⁵ Peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Katso, tästä saat omasi.' ²⁶ Mutta hänen herransa vastasi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä nitän sieltä, minne en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, minne en ole siementä viskannut. ²⁷ Sinunhan olisi pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin että tullessani olisin saanut omani takaisin korkoineen. ²⁸ Ottakaa häneltä pois se talentti ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia! ²⁹ Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. ³⁰ Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on itku ja hammasten kiristys.'"

Kansojen tuomio

³¹ "Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu tuu kirkkautensa valtaistuimelle. ³² Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. ³³ Hän asettaa

lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle.

³⁴ Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Nyt saatte periä sen valtakunnan, joka on ollut valmistetuna teitä varten maailman perustamisesta asti. ³⁵ Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin muukalainen, ja te otitte minut luoksenne. ³⁶ Minä olin alaston, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairaana, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

³⁷ Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa? ³⁸ Milloin me näimme sinut muukalaisena ja otimme sinut luoksemme, tai alastomana ja vaatetimme sinut? ³⁹ Ja milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' ⁴⁰ Niin Kuningas vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

⁴¹ Sitten hän sanoo myös vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaista ja hänen enkeleitään varten. ⁴² Minun oli nälkä, mutta te ette

antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa. ⁴³ Minä olin muukalainen, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alaston, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairaana ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.'

⁴⁴ Silloin hekin vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastomana tai sairaana tai vankilassa, emmekä palvelleet sinua?' ⁴⁵ Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

⁴⁶ Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

JEESUKSEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS, 26–28

Jeesuksen surmaamista suunnitellaan

(Mk 14:1,2; Lk 22:1,2; Jh 11:45-53)

26 ¹ Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheensa, hän sanoi opetuslapsilleen: ² "Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika luovutetaan ristiinnaulittavaksi."

³ Samaan aikaan ylipapit, kirjanooppineet ja kansan vanhimmat koontuivat Kaifas-nimisen ylipapin palatsiin ⁴ neuvottelemaan, miten he juonimalla ottaisivat Jeesuksen

kiinni tappaakseen hänet. ⁵ Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei kansassa syntyisi meteliä."

Jeesus voidellaan Betaniassa

(Mk 14:3-9; Jh 12:1-8)

⁶ Kun Jeesus oli Betaniassa Simon Spitaalisen talossa, ⁷ hänen luokseen tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä kallisarvoista tuoksuöljyä, ja hän vuodatti sen Jeesuksen päähän hänen aterioidessaan. ⁸ Tämän nähdessään opetuslapset närkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten tämä haaskaus?" ⁹ Olisihan sen voinut myydä korkeaan hintaan ja antaa rahat köyhille."

¹⁰ Sen huomattessaan Jeesus sanoi heille: "Miksi te pahoitatte tämän naisen mielen? Hän teki hyvän työn minulle. ¹¹ Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina. ¹² Kun hän vuodatti tämän öljyn päälleni, hän teki sen minun hautaamistani varten. ¹³ Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä tätä evankeliumia julistetaan, tullaan myös se, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen."

Juudas ryhtyy kavaltaajaksi

(Mk 14:10, 11; Lk 22:3-6)

¹⁴ Silloin yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylioppilaiden luo ¹⁵ ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, jos toimitan

hänet teidän käsiinne?" He punnitsivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa. ¹⁶ Siitä lähtien Juudas etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

Pääsiäisateria

(Mk 14:12-21; Lk 22:7-14, 21-23; Jh 13:21-30)

¹⁷ Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: "Minne tahdot meidän valmistavan sinulle pääsiäisaterian syödäksesi?" ¹⁸ Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun hetkeni on lähellä. Sinun luonasi minä vietän pääsiäistä opetuslasteni kanssa.'" ¹⁹ Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli käskennyt ja valmistivat pääsiäisaterian.

²⁰ Illan tultua Jeesus asettui aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa. ²¹ Heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut." ²² Syvästi murheellisina he alkoivat kysellä häneltä toinen toisensa jälkeen: "Herra, en kai se ole minä?" ²³ Hän sanoi heille: "Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut. ²⁴ Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavaltaataan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytäkään." ²⁵ Niin Juudas, hänen kavaltaajansa, kysyi:

“Rabbi, en kai se ole minä?” Jeesus vastasi hänelle: “Sinäpä sen sanoit.”

Ehtoollisen asettaminen

(Mk 14:22-26; Lk 22:15-20; 1Kr 11:23-25)

²⁶ Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: “Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini.” ²⁷ Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa, antoi maljan heille ja sanoi: “Juokaa tästä, te kaikki. ²⁸ Tämä on minun vereni, uuden liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi. ²⁹ Minä sanon teille: tästedes en juo tätä viiniköynnöksen antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.”

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Mk 14:27-31; Lk 22:31-34; Jh 13:36-38)

³⁰ Laulettuaan kiitospsalmin he lähtivät Öljymäelle. ³¹ Silloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: “Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ‘Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat joutuvat hajalle.’ ³² Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan.” ³³ Pietari vastasi hänelle: “Vaikka kaikki muut loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu.” ³⁴ Jeesus sanoi hänelle: “Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” ³⁵ Pietari sanoi: “Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en

ikinä sinua kiellä.” Samoin sanoivat kaikki muutkin opetuslapset.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Mk 14:32-42; Lk 22:39-46)

³⁶ Sitten Jeesus tuli opetuslasten kanssa Getsemane-nimiseen paikkaan ja sanoi heille: “Istukaa tässä sillä aikaa kun minä menen tuonne rukoilemaan.” ³⁷ Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa. Hän alkoi murehtia ja tuntea tuskaa, ³⁸ ja hän sanoi heille: “Minun sieluni on syvästi murheellinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa minun kanssani.” ³⁹ Sitten hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: “Isäni, jos mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”

⁴⁰ Jeesus palasi opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Hän sanoi Pietarille: “Näinkö ette jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani? ⁴¹ Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”

⁴² Mentyään taas pois, toisen keran, hän rukoili: “Isäni, jos tämä malja ei voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin tapahtukoon sinun tahtosi.” ⁴³ Palatessaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. ⁴⁴ Hän jätti heidät, meni taas

pois ja rukoili vielä kolmannen keran samoin sanoin. ⁴⁵ Sitten hän tuli opetuslasten luo ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katsokaa, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. ⁴⁶ Nouskaa, lähdetään! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä."

Jeesus vangitaan

(Mk 14:43-50; Lk 22:47-53; Jh 18:3-12)

⁴⁷ Jeesuksen vielä puhuessa tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ylipappien ja kansan vanhinten luota mukanaan suuri väkijoukko miekat ja seipäät aseinaan. ⁴⁸ Jeesuksen kavaltaja oli antanut heille merkin sanoen: "Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni." ⁴⁹ Hän meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!", ja suuteli häntä. ⁵⁰ Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, tätä vartenko sinä tänne tulit?" Silloin väkijoukko tuli Jeesuksen luo, he kävivät häneen käsiksi ja vangitsivat hänet.

⁵¹ Mutta yksi niistä, jotka olivat Jeesuksen seurassa, ojensi kätensä, veti miekkansa esiin ja iski ylipapin palvelijaa sivaltaen häneltä korvan irti. ⁵² Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen! Sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, ne miekkaan tuhoutuvat. ⁵³ Vai luuletko, etten voisi pyytää Isääni lähettämään heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä? ⁵⁴ Mutta

kuinka silloin toteutuisivat Kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?"

⁵⁵ Saman tien Jeesus sanoi väkijoukolle: "Oletteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanaan? Joka päivä minä olen istunut teidän luonanne temppelissä opettamassa, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. ⁵⁶ Tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset toteutuisivat."

Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Mk 14:53-65; Lk 22:54-71; Jh 18:13-24)

⁵⁷ Vangitsijat veivät Jeesuksen ylipappi Kaifaksen luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. ⁵⁸ Pietari seurasi häntä kauempana ylipapin sisäpihaan asti. Hän meni sinne ja istuutui palvelijoiden joukkoon nähdäkseen, kuinka lopulta kävisi.

⁵⁹ Ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan saadakseen hänet surmatuksi. ⁶⁰ Mutta he eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli astunut esiin. Lopulta tuli kaksi väärää todistajaa, ⁶¹ jotka sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.'"

⁶² Silloin ylipappi nousi ja kysyi Jeesukselta: "Etkö vastaa mitään

siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?” ⁶³ Mutta Jeesus oli vaiti. Silloin ylipappi sanoi hänelle: “Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.”

⁶⁴ Jeesus vastasi: “Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: täst’edes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä.”

⁶⁵ Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: “Hän on pilkannut Jumalaa! Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme! Nyt te kuulitte hänen pilkkaamisensa. ⁶⁶ Mitä mieltä te olette?” He vastasivat: “Hän on ansainnut kuoleman!”

⁶⁷ Silloin he sylkivät häntä kasvoille ja löivät häntä nyrkillä. Muutamat sivalsivat häntä poskelle ⁶⁸ ja sanoivat: “Profetoi meille, Kristus, kuka sinua löi!”

Pietari kieltää Jeesuksen

(Mk 14:66-72; Lk 22:56-62; Jh 18:15-18,25-27)

⁶⁹ Pietari istui ulkona pihalla. Hänen luokseen tuli eräs palvelustyttö, joka sanoi: “Sinäkin olit tuon galilealaisen Jeesuksen seurassa.” ⁷⁰ Mutta Pietari kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: “En tiedä, mistä puhut.” ⁷¹ Kun hän oli mennyt ulos portille, eräs toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi siellä oleville: “Tuokin oli nasaretilaisen Jeesuksen seurassa.” ⁷² Taas hän kielsi valalla vannoen: “En tunne sitä miestä!” ⁷³ Hetken kuluttua ne,

jotka seisoskelivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: “Varmasti myös sinä olet yksi heistä. Puhetapasikin paljastaa sinut.” ⁷⁴ Silloin hän alkoi kirotta ja vannoa: “En tunne sitä miestä!” Samassa kukko lauloi. ⁷⁵ Niin Pietari muisti Jeesuksen hänelle lausumat sanat: “Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

Jeesus luovutetaan Pilatukselle

(Mk 15:1; Lk 23:1,2; Jh 18:28-32)

27 ¹ Varhain aamulla kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jeesusta vastaan surmatakseen hänet. ² He sitoivat Jeesuksen, veivät pois ja luovuttivat hänet maaherra Pontius Pilatuksen käsiin.

Juudas hirttäytyy

(Apt 1:18,19)

³ Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki, että Jeesus oli tuomittu, hän katui ja palautti ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille ⁴ ja sanoi: “Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren.” He vastasivat: “Mitä se meille kuuluu? Vastuu on sinun.” ⁵ Juudas viskasi hopearahat temppeliin ja lähti pois. Sitten hän meni ja hirttäytyi.

Kolmekymmentä hopearahaa

⁶ Ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: “Näitä ei ole lupa panna temppelirahastoon, koska ne ovat veren hinta.” ⁷ Neuvoteltuaan he

ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi. ⁸ Sen vuoksi sitä peltoa kutsutaan vielä tänäkin päivänä Veripelloksi. ⁹ Silloin toteutui profeetta Jeremian kautta puhuttu sana: "He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta arvioineet, ¹⁰ ja antoivat ne maksuksi savenvalajan pellosta, niin kuin Herra oli minua käsenyt."

Jeesus Pilatuksen edessä

(Mk 15:2-5; Lk 23:3-5; Jh 18:33-38)

¹¹ Jeesus seiso i maaherran edessä, ja maaherra kysyi häneltä: "Sinäkö olet juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot." ¹² Kun ylipapit ja vanhimmat syytivät häntä, hän ei vastannut mitään. ¹³ Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon todisteita he esittävät sinua vastaan?" ¹⁴ Mutta Jeesus ei vastannut hänelle yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra ihmetteli kovasti.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Mk 15:6-15; Lk 23:13-25; Jh 18:39-19:16)

¹⁵ Juhlan aikana maaherralla oli tapana vapauttaa yksi vanki, se, jonka kansa tahtoi. ¹⁶ Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltään Barabbas. ¹⁷ Kun kansa oli koolla, Pilatus kysyi: "Kummanko te tahdotte minun vapauttavan teille, Barabbaan

vai Jeesuksen, jota kutsutaan Kristukseksi?" ¹⁸ Hän näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta luovutettu hänen käsiinsä.

¹⁹ Kun Pilatus istui tuomarinituimella, hänen vaimonsa lähetti hänelle sanan: "Älä tee mitään sille vanhurskaalle miehelle, sillä minä olen viime yönä unessa kärsinyt paljon hänen vuokseen." ²⁰ Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbaan vapauttamista ja Jeesuksen surmaamista. ²¹ Maaherra puhui kansalle ja kysyi: "Kummanko näistä kahdesta tahdotte minun teille vapauttavan?" Kansa vastasi: "Barabbaan." ²² Pilatus kysyi: "Mitä minä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Kristukseksi?" Kaikki vastasivat hänelle: "Ristiinnaulittakoon!" ²³ Niin maaherra kysyi: "Mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulittakoon!"

²⁴ Kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut vaan että meteli yhä yltyi, hän otti vettä, pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Minä olen syytön tämän vanhurskaan miehen vereen. Vastuu on teidän." ²⁵ Koko kansanjoukko vastasi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle!" ²⁶ Silloin hän vapautti kansalle Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

*Sotilaat pilkkaavat Jeesusta**(Mk 15:16-20; Jh 19:2,3)*

²⁷ Sitten maaherran sotilaat veivät Jeesuksen sisälle palatsiin ja keräsivät koko sotilasosaston hänen ympärilleen. ²⁸ He riisuivat hänet ja panivat helakanpunaisen viitan hänen päälleen, ²⁹ väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä. Hänen oikeaan käteensä he panivat ruokokepin, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä sanoen: "Terve, juutalaisten kuningas!" ³⁰ He sylkivät hänen päälleen, ottivat ruokokepin ja löivät häntä päähän. ³¹ Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häneltä viitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät ristiinnaulittavaksi.

*Jeesus ristiinnaulitaan**(Mk 15:21-32; Lk 23:26-43; Jh 19:17-27)*

³² Matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen nimeltään Simon. He pakottivat hänet kantamaan Jeesuksen ristiä.

³³ Kun he tulivat paikalle, jota sanotaan Golgataksi, Pääkallonpaikaksi, ³⁴ he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi hapanviiniä, johon oli sekoitettu sappea. Maistettuaan hän ei tahtonut juoda sitä.

³⁵ Kun he olivat ristiinnaulinneet hänet, he jakoivat hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, jotta toteutuisi, minkä profeetta on puhunut: "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa."

³⁶ Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä. ³⁷ Hänen päänsä yläpuolelle he olivat kiinnittäneet kirjoituksen, jossa luki hänen tuomionsa syy: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas."

³⁸ Samalla kertaa hänen kanssaan ristiinnaulittiin kaksi rosvoa, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.

³⁹ Ohikulkijat pilkkasivat häntä ja päättään nyökyttäen sanoivat: ⁴⁰ "Sinä, joka hajotat maahan tempelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, pelasta itsesi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä." ⁴¹ Samoin ylipapit kirjanoppineiden ja vanhinten ja fariseusten kanssa pilkkasivat häntä ja sanoivat: ⁴² "Muita hän on auttanut, mutta itseään hän ei voi auttaa. Jos hän on Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen." ⁴³ Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mieltynyt! Onhan hän sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika.'" ⁴⁴ Samalla tavalla häntä herjasivat rosvotkin, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan.

*Jeesus antaa henkensä**(Mk 15:33-41; Lk 23:44-49; Jh 19:28-30)*

⁴⁵ Kuudennesta tunnista alkaen tuli pimeys koko maan ylle, ja sitä kesti yhdeksänteen tuntiin saakka. ⁴⁶ Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä: "Eeli, Eeli,

lema sabaktani?” Se merkitsee: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut? ⁴⁷ Sen kuullessaan muutamat siellä seisovista sanoivat: “Hän huutaa Eliaa.” ⁴⁸ Yksi heistä juoksi heti ottamaan sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokosauvan päähän ja antoi hänen juoda. ⁴⁹ Toiset sanoivat: “Saadaanpa nähdä, tuleeko Elia pelastamaan hänet.” ⁵⁰ Mutta Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.

⁵¹ Silloin tempppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, maa järisi ja kalliit halkesivat. ⁵² Haudat aukenivat, ja monta poisnukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. ⁵³ He lähtivät haudoistaan ja Jeesuksen ylösnousemisen jälkeen tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

⁵⁴ Kun sadanpäällikkö ja ne, jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästyivät suunnattomasti ja sanoivat: “Tämä oli todellakin Jumalan Poika!”

⁵⁵ Siellä oli kauempana katselemassa myös monta naista, jotka olivat Galileasta lähtien seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä. ⁵⁶ Heidän joukossaan oli Magdalan Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti Maria sekä Sebedeuksen poikien äiti.

Jeesus haudataan

(Mk 15:42-47; Lk 23:50-56; Jh 19:38-42)

⁵⁷ Illan tultua saapui paikalle rikas arimatialainen mies nimeltään

Joosef, joka itsekin oli Jeesuksen opetuslapsi. ⁵⁸ Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa ruumiin hänelle. ⁵⁹ Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen ⁶⁰ ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka hän oli hakkautanut kallioon. Hän vieritti suuren kiven haudan suulle ja lähti pois. ⁶¹ Magdalan Maria ja se toinen Maria olivat siellä ja istuivat hautaa vastapäätä.

Vartijat Jeesuksen haudalle

⁶² Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo. ⁶³ He sanoivat: “Herra, meille tuli mieleen, että se villitsijä sanoi vielä eläessään: ‘Kolmen päivän kulluttua minä nousen ylös.’” ⁶⁴ Käske siis vartioida hautaa tarkasti kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi yöllä varastamaan häntä ja sanoisi kansalle: ‘Hän nousi kuolleista.’ Silloin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen.” ⁶⁵ Mutta Pilatus sanoi heille: “Saatte vartiomiehiä. Menkää ja vartioikaa niin tarkasti kuin taidatte.” ⁶⁶ Niin he menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartion.

Jeesuksen ylösnousemus

(Mk 16:1-8; Lk 24:1-12; Jh 20:1-10)

28 ¹ Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän valjetessa,

Magdalan Maria ja se toinen Maria tulivat katsomaan hautaa. ²Yhtäkkiä tuli voimakas maanjäristys, sillä Herran enkeli laskeutui alas taivaasta. Hän tuli, vieritti oviaukolta pois kiven ja istuutui sen päälle. ³Hän oli näöltään kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkoiset kuin lumi. ⁴Pelästyen häntä vartijat alkoivat vapista, ja he tekeytyivät kuolleiksi.

⁵Mutta naisille enkeli sanoi: "Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. ⁶Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niin kuin hän itse sanoi. Tulkaa katsomaan paikkaa, jossa Herra oli. ⁷Menkää kiireesti sanomaan hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista ja menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet.' Minä olen sen teille sanonut."

⁸Naiset lähtivät kiireesti haudalta pelon ja suuren ilon vallassa ja juoksivat kertomaan opetuslapsille. ⁹Mutta heidän ollessaan matkalla ilmoittamaan tätä hänen opetuslapsilleen Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Terve teille!" He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartuivat palvomaan häntä. ¹⁰Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö! Menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan. Siellä he saavat nähdä minut."

Vartijat lahjotaan

¹¹Naisten ollessa matkalla muutamat vartijoista tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut. ¹²Kun nämä olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja neuvotelleet, he antoivat sotilaille tarpeeksi paljon rahaa ¹³ja sanoivat: "Sanokaa näin: 'Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet meidän nukkuessamme.' ¹⁴Jos tämä kantautuu maaherran korviin, me lepytämme hänet, ja te saatte olla huoletta." ¹⁵Sotilaat ottivat rahat ja tekivät niin kuin heitä oli neuvottu. Tätä puhetta on levitetty juutalaisten keskuudessa aina tähän päivään asti.

Lähetyskäsky

(Mk 16:14-18; Lk 24:44-49; Jh 20:19-23; Apt 1:6-8)

¹⁶Ne yksitoista opetuslasta menivät Galileaan sille vuorelle, minne Jeesus oli käskenyt heidän mennä. ¹⁷Kun he näkivät hänet, he kumartuivat palvomaan häntä, mutta muutamat epäilivät. ¹⁸Jeesus tuli heidän luokseen ja sanoi heille: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. ¹⁹Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista minun opetuslapsiani. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ²⁰ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman ajan loppuun saakka."

EVANKELIUMI MARKUKSEN MUKAAN

JEESUKSEN TOIMINNAN ALKU, 1–3

Johannes Kastaja edelläkävijänä

(Mt 3:1-12; Lk 3:1-9,15-17; Jh 1:19-28)

1 ¹ Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.

² Niin kuin on kirjoitettu profeettojen kirjoituksissa: ”Minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi; hän valmistaa sinulle tien.” ³ Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ”Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle suoriksi ja tasaisiksi!”, ⁴ niin Johannes Kastaja tuli ja saarnasi erämaassa kääntymyksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi. ⁵ Koko Juudean maa ja kaikki jerusalemlaiset tulivat hänen luokseen, ja hän kastoi heidät Jordanvirrassa, kun he tunnustivat syntinsä. ⁶ Johanneksella oli päällään kamelinkarvavaate ja vyötäisillään nahkavyö, ja hän söi heinäsiirkoja ja luonnonhunajaa.

⁷ Hän julisti: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengännauhaakaan minä en kelpaa maahan kumartuneena avaamaan. ⁸ Minä olen kastanut teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä.”

Jeesuksen kaste ja kiusaus

(Mt 3:13-17, 4:1-11; Lk 3:21-22, 4:1-13)

⁹ Niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretistä, ja Johannes kas-

toi hänet Jordanissa. ¹⁰ Heti vedestä noustessaan Jeesus näki, kuinka taivaat aukenivat ja Henki laskeutui hänen päälleen kyyhkysen kaltaisena. ¹¹ Taivaista kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

¹² Heti sen jälkeen Henki ajoi hänet autiomaahan. ¹³ Hän oli autiomaassa neljäkymmentä päivää Saatanan kiusattavana. Hän oli villieläinten keskellä, ja enkelit palvelivat häntä.

Jeesus aloittaa toimintansa Galileassa

(Mt 4:12-17; Lk 4:14,15)

¹⁴ Sen jälkeen kun Johannes oli vangittu, Jeesus tuli Galileaan ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia. ¹⁵ Hän sanoi: ”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Kääntykää sydämessänne ja uskokaa evankeliumi.”

Ensimmäiset opetuslapset

(Mt 4:18-22; Lk 5:1-11)

¹⁶ Kulkiessaan Galileanjärven rannalla Jeesus näki Simonin ja tämän veljen Andreaan järvellä kalastamassa heittoverkolla, sillä he olivat kalastajia. ¹⁷ Jeesus sanoi heille: ”Tulkaa minun mukaani, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” ¹⁸ Heti he jättivät verkot ja lähtivät seuraamaan häntä.

¹⁹ Kun he olivat menneet vähän matkaa eteenpäin, Jeesus näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, veneessä kunnostamassa verkkoja. ²⁰ Jeesus kutsui heti heidätkin. He jättivät isänsä Sebedeuksen ja tämän palkalaiset veneeseen ja lähtivät hänen mukaansa.

Jeesus Kapernaumin synagogassa
(Lk 4:31-37)

²¹ He tulivat Kapernaumiin. Heti sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti. ²² Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet.

²³ Heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki. Se alkoi huutaa: ²⁴ "Mitä sinä meistä tahdot, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä!" ²⁵ Mutta Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde ulos hänestä!" ²⁶ Silloin saastainen henki kouristi miestä ja lähti hänestä huutaen kovalla äänellä. ²⁷ Kaikki hämmästyivät ja kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä on? Uusi oppi! Hänellä on valta käskeä saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä." ²⁸ Hänen maineensa levisi nopeasti kaikkialle, ympäri koko Galilean.

*Jeesus parantaa Simonin
anopin ja muita sairaita*
(Mt 8:14-17; Lk 4:38-41)

²⁹ Heti synagogasta lähdettyään he menivät Simonin ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa. ³⁰ Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, ja heti he kertoivat hänestä Jeesukselle. ³¹ Jeesus meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Kuume lähti hänestä heti, ja hän alkoi palvella heitä.

³² Illan tultua, kun aurinko oli laskenut, Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja riivatut. ³³ Koko kaupunki oli koolla oven edustalla. ³⁴ Hän paransi monia sairaita, joilla oli monenlaisia tauteja, ja ajoi ulos monta riivaajaa eikä antanut niiden puhua, koska ne tunsivat hänet.

Lähtö Kapernaumista
(Lk 4:42-44)

³⁵ Noustuaan varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, Jeesus lähti autioon paikkaan ja rukoili siellä. ³⁶ Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät etsimään Jeesusta, ³⁷ ja löydettyään hänet he sanoivat: "Kaikki etsivät sinua." ³⁸ Jeesus sanoi heille: "Lähdetään muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin. Sitä vartenhan minä olen tullutkin." ³⁹ Niin hän lähti ja saarnasi kaikkialla Galilean synagogissa ja ajoi ulos riivaajat.

Jeesus parantaa spitaalisen

(Mt 8:1-4; Lk 5:12-16)

⁴⁰ Jeesuksen luo tuli spitaalinen mies, joka pyysi häneltä polvistuneena hänen eteensä: “Jos tahdot, niin sinä voit puhdistaa minut.” ⁴¹ Jeesuksen kävi häntä sääliksi. Hän ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: “Minä tahdon, puhdistu.” ⁴² Heti kun hän oli sanonut tämän, spitaali lähti miehestä, ja mies puhdistui. ⁴³ Varoittaen häntä ankaraasti Jeesus lähetti hänet pois ⁴⁴ sanoen: “Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene näytämään itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.” ⁴⁵ Mutta lähdettyään mies rupesi laajalti julistamaan ja levittämään asiasta tietoa, niin ettei Jeesus voinut enää julkisesti mennä mihinkään kaupunkiin. Hän oleskeli kaupunkien ulkopuolella autioissa paikoissa, ja kaikkialta tuli ihmisiä hänen luokseen.

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Mt 9:1-8; Lk 5:17-26)

2 ¹ Muutamien päivien kuluttua Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun hänen kuultiin olevan kotona, ² väkeä kokoontui heti niin paljon, etteivät ihmiset mahtuneet edes oven edustalle. Hän puhui heille sanaa. ³ Samaan aikaan neljä miestä kantoi halvaantunutta; he yrittivät tuoda hänet Jeesuksen luo. ⁴ Kun he

eivät väentungoksen vuoksi voineet päästä hänen luokseen, he purkivat katon siltä kohdalta, missä hän oli. Kaivettuaan aukon he laskivat alas vuoteen, jolla halvaantunut makasi. ⁵ Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle: “Lapsi, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”

⁶ Mutta siellä oli istumassa muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään: ⁷ “Mitä tämä tällä tavoin puhuu? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin yksin Jumala?” ⁸ Jeesus tunsu heti hengessään, mitä he mielessään ajattelivat, ja sanoi heille: “Miksi te sellaista ajattelette sydämessänne?” ⁹ Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: ‘Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi’, vai sanoa: ‘Nouse, ota vuoteesi ja kävele’? ¹⁰ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – hän puhui nyt halvaantuneelle – ¹¹ “minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” ¹² Niin mies nousi heti, otti vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden. Kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: “Tällaista emme ole ikinä nähneet.”

Jeesus kutsuu Leevin

(Mt 9:9-13; Lk 5:27-32)

¹³ Jeesus lähti taas ja kulki pitkin järven rantaa. Koko väkijoukko tuli hänen peräänsä, ja hän opetti

heitä.¹⁴ Kulkiessaan tulliaseman ohi hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa siellä ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." Tämä nousi ja lähti seuraamaan häntä.

¹⁵ Kun Jeesus oli aterioimassa Leevin kodissa, myös monta publikaanina ja syntistä aterioi Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa. Heitä oli näet paljon, ja he seurasivat häntä.¹⁶ Kun fariseusten kirjanoppi-neet näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, he sanoivat hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja syntisten kanssako hän syö ja juo!"¹⁷ Tämän kuultuaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä kääntymykseen."

Kysymys paastosta

(Mt 9:14-17; Lk 5:33-39)

¹⁸ Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jeesukselta tultiin kysymään: "Minkä vuoksi Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"¹⁹ Jeesus vastasi heille: "Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on sulhanen seurassaan, he eivät voi paastota."²⁰ Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä

pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.²¹ Ei kukaan ompele kutistamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan viittaan. Silloinhan uusi täytilkku repisi palan vanhasta viitasta ja reikä tulisi pahemmaksi.²² Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan uusi viini repii leilit, viini valuu hukkaan ja leilit menevät pilalle. Ei, vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin."

Sapatin herra

(Mt 12:1-8; Lk 6:1-5)

²³ Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkpäitä.²⁴ Silloin fariseukset sanoivat hänelle: "Katso! Miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?"²⁵ Jeesus vastasi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa kärsivät puutetta ja olivat nälissään?"²⁶ Hän meni ylipappi Abjatarin aikana Jumalan huoneeseen, söi Herran eteen asetettua leipää, jota ainoastaan pappien oli lupa syödä, ja antoi myös niille, jotka olivat hänen kanssaan."²⁷ Jeesus sanoi heille vielä: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapatia varten."²⁸ Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra."

Jeesus parantaa sapattina

(Mt 12:9-14; Lk 6:6-11)

3 ¹ Jeesus meni taas synagogaan. Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. ² Fariseukset pitivät Jeesusta silmällä, parantaisiko hän miehen sapattina, jotta pääsisivät syyttämään häntä. ³ Jeesus sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: "Nouse ja astu esiin." ⁴ Fariseuksille hän sanoi: "Onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa henki vai tappaa?" Mutta he pysyttelivät vaiti. ⁵ Jeesus katsahti ympärilleen heihin vihasesti, murheellisena heidän sydämensä kovuudesta, ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Mies ojensi kätensä, ja se tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin käsi. ⁶ Silloin fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat heti pitää herodilaisten kanssa neuvottelua Jeesusta vastaan saadakseen hänet surmatuksi.

Monet tulevat Jeesuksen luo

⁷ Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko ihmisiä Galileasta. Myös Juudeasta, ⁸ Jerusalemistä, Idumeasta ja Jordanin takaa sekä Tyroksen ja Siidonin ympäristöstä tuli hänen luokseen paljon ihmisiä, kun he kuulivat, kuinka suuria tekoja hän teki. ⁹ Jeesus käski opetuslastensa pitää hänelle venettä valmiina väkijoukon varalta, ettei se pääsisi ahdistamaan häntä. ¹⁰ Hän

oli näet parantanut monia, ja siksi kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuvat hänen luokseen koskettaakseen häntä. ¹¹ Kun saastaiset henget näkivät hänet, ne heittäytyivät maahan hänen eteensä ja huusivat: "Sinä olet Jumalan Poika!" ¹² Mutta hän varoitti niitä ankarasti saattamasta häntä julki.

Kaksitoista apostolia

(Mt 10:1-4; Lk 6:12-16)

¹³ Jeesus nousi vuorelle ja kutsui luokseen ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen luokseen. ¹⁴ Hän valitsi kaksitoista opetuslasta, joille hän myös antoi apostolin nimen, jotta he olisivat hänen kanssaan, ja hän lähettäisi heidät saarnaamaan ¹⁵ ja hän antaisi heille vallan parantaa sairauksia ja ajaa ulos riivaajia. ¹⁶ Nämä ovat ne kaksitoista, jotka hän valitsi: Simon, jolle hän antoi nimen Pietari, ¹⁷ Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes, joille hän antoi nimen Boanerges – se merkitsee: ukkosenjylinän pojat – ¹⁸ sekä Andreas, Filippos ja Bartolomeus, Matteus, Tuomas ja Jaakob, Alfeuksen poika, Taddeus ja Simon Kananeus ¹⁹ sekä Juudas Iskariot, joka kavalsi hänet.

Beelsebulin voimallako?

(Mt 12:22-32; Lk 11:14-23, 12:10)

²⁰ Sitten Jeesus meni opetuslapsineen erääseen taloon. Taas kokoon tui niin paljon kansaa, etteivät he ehtineet edes syödä. ²¹ Kun hänen

omaisensa sen kuulivat, he lähtivät ottaakseen hänet huostaansa, sillä puhuttiin, että hän oli järjiltään.

²² Kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, sanoivat: “Hänessä on Beelsebul” ja “Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia.”

²³ Niin Jeesus kutsui heidät luokseen ja puhui heille vertauksin: “Kuinka Saatana voi ajaa ulos Saatanan?” ²⁴ Jos valtakunta riitautuu itsensä kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä, ²⁵ ja jos perhe riitautuu itsensä kanssa, ei se perhekään voi kestää. ²⁶ Jos Saatana on noussut itseään vastaan ja riitautunut itsensä kanssa, ei hän voi enää kestää vaan hänen loppunsa on tullut. ²⁷ Ei kukaan voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido sitä väkevää. Vastaa sitten hän ryöstää hänen talonsa.

²⁸ Totisesti minä sanon teille: Ihmisten lapsille annetaan anteeksi kaikki synnit, kaikki pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkannevatkin. ²⁹ Mutta se, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksi vaan on syyppää ikuiseseen syntiin.” ³⁰ He näet sanoivat: “Hänessä on saastainen henki.”

Jeesuksen äiti ja veljet

(Mt 12:46-50; Lk 8:19-21)

³¹ Silloin Jeesuksen äiti ja veljet saapuivat paikalle. He jäivät seisomaan ulos mutta lähettivät jonkun

kutsumaan häntä. ³² Hänen ympärillään istui paljon ihmisiä, ja he sanoivat hänelle: “Sinun äitisi ja veljesi ovat ulkona ja kysyvät sinua.” ³³ Jeesus vastasi heille: “Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljiäni?” ³⁴ Katsellen ympärillään istuvia hän sanoi: “Tässä ovat minun äitini ja veljeni!” ³⁵ Se, joka tekee Jumalan tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”

VERTAUKSET JUMALAN VALTAKUNNASTA, 4

Kylväjävertaus

(Mt 13:1-9; Lk 8:4-8)

4 ¹ Jeesus rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luokseen kokoontui niin paljon kansaa, että hän nousi veneeseen ja istui siinä järvellä. Väkijoukko oli maalla järven rannassa. ² Hän opetti heille vertauksin monia asioita, ja opettaessaan hän sanoi: ³ “Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään. ⁴ Hänen kylväessään osa siemenistä putosi tien viereen, ja taivaan linnut tulivat ja söivät ne. ⁵ Osa taas putosi kalliope-
rälle, jossa siemenillä ei ollut paljon maata. Ne nousivat pian oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata. ⁶ Aurin-
gon noustua oraat kuitenkin paah-
tuivat helteessä, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat. ⁷ Osa pu-
tosi orjantappuroiden sekaan. Or-
jantappurat kasvoivat ja tukahdut-
tivat oraan, eikä se antanut satoa.

⁸ Mutta osa putosi hyvään maahan, nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen- ja mikä satakertainen.” ⁹ Sitten hän sanoi heille: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Vertausten tarkoitus

(Mt 13:10-17; Lk 8:9,10)

¹⁰ Kun sitten Jeesus oli jäänyt yksin, ne kaksitoista ja muut hänen ympärillään olevat kysivät häneltä, mitä vertaukset tarkoittivat. ¹¹ Hän sanoi heille: ”Teille on uskottu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksina, ¹² niin että he näkemällä näkisivät eivätkä käsittäisi ja kuulemalla kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi eivätkä saisi anteeksi.”

Kylväjävertauksen selitys

(Mt 13:18-23; Lk 8:11-15)

¹³ Jeesus sanoi heille edelleen: ”Ettekö käsitä tätä vertausta? Kuinka sitten voisitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? ¹⁴ Kylväjä kylvää sanan. ¹⁵ Tien viereen pudonnut siemen tarkoittaa niitä ihmisiä, joihin sana kylvetään, mutta kun he kuulevat sen, niin Saatana tulee heti ja ottaa pois heidän sydämiinsä kylvetyn sanan. ¹⁶ Niin ikään kallioperälle kylvetyt ovat niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen heti ilolla vastaan, ¹⁷ mutta koska heillä ei ole juurta itsessään, he kestävät vain hetken. Kun sitten tulee ahdistus tai

vaino sanan tähden, he heti lankeavat pois. ¹⁸ Toiset taas ovat niitä, jotka on kylvetty orjantappuroiden sekaan. Nämä ovat niitä, jotka kuulevat sanan, ¹⁹ mutta tämän maan ilman huolet, rikkauden petollinen viettelys ja muut himot pääsevät heissä tukahduttamaan sanan, niin että se jää hedelmättömäksi. ²⁰ Mutta nuo hyvään maahan kylvetyt ovat niitä, jotka kuulevat sanan, ottavat sen vastaan ja tuottavat sadon, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertainen.”

Sanan oikea kuuleminen

(Lk 8:16-18)

²¹ Sitten Jeesus sanoi heille: ”Eihän lampua oteta esiin siksi, että se pantaisiin vakan tai vuoteen alle. Eikö siksi, että se pantaisiin lampunjalkaan? ²² Eihän mikään ole salaista muuta varten kuin tullakseen ilmi eikä kätkeytyä muuta varten kuin tullakseen julki. ²³ Jos jollakin teistä on korvat kuulla, hän kuulkoon.” ²⁴ Vielä hän sanoi heille: ”Tarkatkaa sitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, ja vielä lisätäänkin. ²⁵ Jolla on, sille annetaan, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.”

Vertaus siemenestä kasvavasta viljasta

²⁶ Jeesus sanoi: ”Jumalan valtakunta on kuin se, että ihminen kylvää siemenen maahan. ²⁷ Kun hän nukkuu ja hän herää, öin ja päivin,

siemen orastaa ja kasvaa, mutta hän ei tiedä miten. ²⁸ Maa tuottaa sadon aivan itsestään: ensin korren, sitten tähkän ja viimein täyden jyvän tähkään. ²⁹ Heti kun sato on kypsynyt, hän lähettää sirpin, koska sadonkorjuun aika on käsillä.”

Vertaus sinapinsiemenestä

(Mt 13:31-35; Lk 13:18,19)

³⁰ Sitten Jeesus sanoi: ”Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa, mitä vertausta siitä käyttäisimme? ³¹ Se on kuin sinapinsiemen, joka maahan kylvettyäessä on pienin kaikista siemenistä maan päällä. ³² Mutta kun se on kylvetty maahan, se nousee ja kasvaa suurimmaksi kaikista vihanneksasveista. Se tekee niin suuria oksia, että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon.”

³³ Monin tällaisin vertauksin Jeesus puhui ihmisille sanaa, sen mukaan kuin he kykenivät kuulemaan. ³⁴ Ilman vertausta hän ei puhunut heille, mutta opetuslapsilleen hän selitti kaiken, kun he olivat yksikseen.

SUURIA IHMEITÄ, 4–5

Jeesus tyynnyttää myrskyn

(Mt 8:23-27; Lk 8:22-25)

³⁵ Samana päivänä illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Lähdetään toiselle rannalle.” ³⁶ He lähtivät kansan luotaan ja lähtivät Jeesuksen kanssa veneellä, jossa hän jo oli. Myös muita veneitä oli hänen

matkassaan. ³⁷ Silloin nousi kova myrskytuuli ja aallot löivät yli laidan veneeseen, niin että se oli jo täytty-mäisillään. ³⁸ Jeesus nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: ”Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?” ³⁹ Herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: ”Vaikeene, ole hiljaa!” Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyyntä. ⁴⁰ Hän sanoi heille: ”Miksi te olette niin pelokkaita? Eikö teillä vielääkään ole uskoa?” ⁴¹ Mutta he pelästyivät ylen suuresti ja sanoivat toisilleen: ”Kuka tämä oikein on, kun tuuli ja merikin tottelevat häntä?”

Jeesus Gerasan alueella

(Mt 8:28-34; Lk 8:26-39)

5 ¹ He tulivat järven toiselle puolelle, gerasalaisten alueelle. ² Heti kun Jeesus nousi veneestä, häntä vastaan tuli hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki. ³ Mies asusti haudoissa, eikä kukaan voinut enää kahleillakaan sitoa häntä. ⁴ Monet kerrat hänet oli kytkeyty jalkakahleisiin ja ketjuihin, mutta hän oli katkonut ketjut ja murtanut kahleet, eikä kukaan kyennyt hillitsemään häntä. ⁵ Hän oli jatkuvasti, yötä päivää, luolissa ja vuorilla, huusi ja runteli itseään kivillä. ⁶ Kun hän jo kaukaa näki Jeesuksen, hän tuli juosten, kumartui hänen eteensä ⁷ ja huusi kovalla äänellä: ”Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus,

Korkeimman Jumalan Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua!”⁸ Jeesus oli näet juuri sanomaisillaan sille: ”Lähde ulos miehestä, saastainen henki!”⁹ Niin Jeesus kysyi siltä: ”Mikä on nimesi?” Se vastasi hänelle: ”Legioona on minun nimeni, sillä meitä on monta.”¹⁰ Ja se pyytämällä pyysi, ettei hän ajaisi niitä pois siltä seudulta.

¹¹ Läheisellä vuorenrinteellä oli suuri sikalauma laitumella. ¹² Kaikki nuo riivaajat pyysivät Jeesukselta: ”Lähetä meidät sikoihin, niin menemme niihin.” ¹³ Hän salli sen, ja saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

¹⁴ Sikopaimenet lähtivät pakoon ja kertoivat tapahtuneesta kaupungissa ja maaseudulla. Ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oikein oli tapahtunut. ¹⁵ He tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun istumassa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, sen, jossa oli ollut legioona riivaajia. Nuo ihmiset pelästivät, ¹⁶ ja silminnäkijät kertoivat heille, mitä riivatulle oli tapahtunut ja miten sikojen oli käynyt. ¹⁷ Niin he alkoivat pyytää Jeesusta lähtemään pois heidän alueeltaan.

¹⁸ Kun hän oli astumassa veneeseen, riivattuna ollut mies pyysi, että saisi jäädä hänen seuraansa.

¹⁹ Mutta Jeesus ei antanut hänen

jäädä vaan sanoi hänelle: ”Mene kotiisi omaistesi luo ja kerro heille, mitä Herra on sinulle tehnyt ja miten hän on armahtanut sinua.” ²⁰ Hän lähti ja alkoi julistaa Dekapoliin alueella, miten suuria tekoja Jeesus oli tehnyt hänelle, ja kaikki olivat ihmeissään.

Jairosen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Mt 9:18-26; Lk 8:40-56)

²¹ Kun Jeesus oli tullut veneellä takaisin järven toiselle puolelle, hänen luokseen kokoontui paljon kansaa. Hän oli järven rannalla, ²² ja sinne tuli muuan synagogan esimies, nimeltään Jairos. Nähtyään Jeesuksen hän heittäytyi hänen jalkojensa juureen ²³ ja pyysi hartaasti: ”Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon.” ²⁴ Jeesus lähti miehen mukaan, ja häntä seurasi suuri kansanjoukko tungenkien hänen ympärillään.

²⁵ Siellä oli myös nainen, jota oli kaksitoista vuotta vaivannut verenvuoto. ²⁶ Hän oli kärsinyt paljon monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin hän oli tullut huonommaksi. ²⁷ Hän oli kuulut Jeesuksesta, ja nyt hän tuli väkijoukossa takaapäin ja kosketti hänen viittaansa. ²⁸ Nainen näet sanoi: ”Kunhan vain saan koskettaa hänen vaatteitaan, tulen terveeksi.”

²⁹ Siinä samassa verenvuoto tyrehtyi, ja hän tunsi ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.

³⁰ Jeesus tunsi heti, että hänestä oli lähtenyt voimaa. Hän kääntyi väkijoukossa ja kysyi: "Kuka koski minun vaatteisiini?" ³¹ Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet väkijoukon tungeksivan ympärilläsi ja kysyt: 'Kuka minuun koski?'"

³² Mutta Jeesus katseli ympärilleen nähdäkseen naisen, joka oli sen tehnyt. ³³ Nainen oli peloissaan ja vapisi, sillä hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut. Hän tuli esiin, heittäytyi maahan Jeesuksen eteen ja kertoi hänelle koko totuuden. ³⁴ Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhassa ja ole terve vaivastasi."

³⁵ Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi kuoli. Miksi enää vaivaat opettajaa?" ³⁶ Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan!" ³⁷ Hän ei antanut kenenkään muun tulla mukaansa kuin Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen. ³⁸ He tulivat synagogan esimiehen taloon, ja Jeesus näki metelöivän joukon ihmisiä, jotka itkivät ja valittivat suureen ääneen. ³⁹ Mentyyään sisään hän sanoi: "Mitä te metelöitte ja itkette? Ei lapsi ole kuollut vaan nukkuu." ⁴⁰ Silloin he nauroivat

hänelle, mutta hän ajoi kaikki ulos, otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni huoneeseen, jossa lapsi oli. ⁴¹ Jeesus tarttui lasta kädestä ja sanoi: "Talita kuumi!" Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse! ⁴² Tyttö nousi heti kävelemään; hän oli iältään kaksitoistavuotias. Kaikki hämmästyivät valtavasti, ⁴³ mutta Jeesus varoitti heitä ankarasti, ettei kukaan saisi tietää tästä asiasta. Tytölle hän käski antaa syötävää.

JEEBUS VAELTAA GALILEASSA JA LÄHISEUDUILLA, 6–8

Jeesusta halveksitaan Nasaretissa

(Mt 13:53-58; Lk 4:16-30)

6 ¹ Jeesus lähti sieltä ja tuli kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. ² Kun tuli sapatti, hän ryhtyi opettamaan synagogassa. Häntä kuunnellessaan monet sanoivat hämmästyneinä: "Mistä tuo on saanut kaiken tämän? Mikä on se viisaus, joka hänelle on annettu? Ja mitä nämä tällaiset voimateot ovat, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?" ³ Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin, Jooseksen, Juudaksen ja Simonin veli? Eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän keskuudessamme?" Ja he loukkaantuivat häneen.

⁴ Mutta Jeesus sanoi heille: "Profeetta ei ole halveksittu muualla

kuin kotikaupungissaan, sukulais-
tensa parissa ja omassa kodissaan.”

⁵ Eikä hän voinut tehdä siellä yhtään
voimatekoa, paitsi että paransi muu-
tamia sairaita panemalla kätensä
heidän päälleen. ⁶ Hän ihmetteli hei-
dän epäuskoa. Sitten hän kier-
teli ympäristössä kylästä kylään ja
opetti.

Apostolien lähettäminen

(Mt 10:1,5-15; Lk 9:1-6)

⁷ Jeesus kutsui luokseen ne kaksi-
toista. Hän alkoi lähettää heitä kak-
sittain ja antoi heille vallan saastai-
sia henkiä vastaan. ⁸ Hän kielsi heitä
ottamasta matkalle mitään muuta
kuin sauvan: ei leipää, ei laukkaa
eikä rahaa vyöhön. ⁹ Sandaalit he
saivat ottaa jalkaansa. ”Mutta äl-
kää pukeko yllenne kahta paitaa.”
¹⁰ Vielä hän sanoi heille: ”Missä vain
menettekin johonkin taloon, jää-
kää siihen asumaan, kunnes läh-
dette siltä seudulta. ¹¹ Missä pai-
kassa teitä ei oteta vastaan eikä
teitä kuunnella, lähtekää sieltä ja
pudistakaa tomu jaloistanne todis-
tukseksi heille. Totisesti minä sanon
teille: Sodomalla ja Gomorralla on
tuomiopäivänä helpompaa kuin sillä
kaupungilla.”

¹² Niin he lähtivät ja saarnasivat,
että ihmisten oli käännyttävä sydä-
messään. ¹³ He ajoivat ulos monta
riivaajaa. Lisäksi he voitelivat öljyllä
monia sairaita ja paransivat heidät.

Johannes Kastajan kuolema

(Mt 14:1-12; Lk 9:7-9)

¹⁴ Kuningas Herodeskin kuuli Jee-
suksesta, sillä Jeesuksen nimi oli
tullut tunnetuksi. Ihmiset sanoivat:
”Johannes Kastaja on noussut kuol-
leista, ja sen tähden nämä voimat
vaikuttavat hänessä.” ¹⁵ Mutta toi-
set sanoivat: ”Hän on Elia”, toi-
set taas sanoivat: ”Hän on pro-
feetta, niin kuin joku muukin pro-
feetoista.” ¹⁶ Sen kuultuaan Hero-
des sanoi: ”Hän on Johannes, jonka
minä mestautin. Hän on noussut
kuolleista.”

¹⁷ Herodes oli näet käskenyt ottaa
kiinni Johanneksen ja kahlita hänet
vankilaan veljensä Filippoksen vai-
mon Herodiaan takia. Herodes oli
ottanut hänet vaimokseen, ¹⁸ mutta
Johannes oli sanonut Herodekselle:
”Sinun ei ole lupa pitää veljesi vai-
moa.” ¹⁹ Herodias piti salavihaa Jo-
hannesta kohtaan ja tahtoi tappaa
hänet mutta ei voinut, ²⁰ koska He-
rodes pelkäsi Johannesta. Hän tiesi
Johanneksen vanhurskaaksi ja py-
häksi mieheksi, ja suojeli häntä.
Kun Herodes kuunteli Johannesta,
hän tuli monesta asiasta epäroivälle
mielelle. Ja Herodes kuunteli häntä
mielellään.

²¹ Niin tuli sopiva päivä, kun Hero-
des piti syntymäpäivänään pidot yli-
myksille, sotapäälliköille ja Galilean
johtomiehille. ²² Silloin Herodiaan

tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraistaan. Kuningas sanoi tyttölle: "Pyydä minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sen sinulle." ²³ Hän vannoi tyttölle: "Mitä ikinä pyydät minulta, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani." ²⁴ Tyttö meni ulos ja kysyi äidiltään: "Mitä minä pyytäisin?" Hän vastasi: "Johannes Kastajan pää." ²⁵ Tyttö kiiruhti heti sisälle kuninkaan luo ja pyysi: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle vadilla Johannes Kastajan pään."

²⁶ Kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävieraiden tähden hän ei tahtonut torjua tytön pyyntöä. ²⁷ Herodes lähetti heti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään. Henkivartija meni, löi Johannekselta pään poikki vankilassa ²⁸ ja toi sen vadilla tyttölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

²⁹ Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Mt 14:13-21; Lk 9:10-17; Jh 6:1-14)

³⁰ Apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja opettaneet.

³¹ Silloin hän sanoi heille: "Tulkaa yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän." Tulijoita ja menijöitä oli näet paljon, eikä heillä ollut

aikaa edes syödä. ³² Niin he lähtivät veneellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. ³³ Mutta heidän huomattiin lähtevän. Monet tunsivat heidät ja riensivät sinne jalan kaikista kau-pungeista ja ehtivät perille ennen heitä.

³⁴ Astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän rupesi opettamaan heille monia asioita. ³⁵ Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja on jo myöhä. ³⁶ Päästä heidät luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen leipiä, sillä heillä ei ole mitään syötävää." ³⁷ Hän vastasi opetuslapsille: "Antakaa te heille syötävää." He sanoivat hänelle: "Pitäisikö meidän mennä ostamaan leipää kahdellasadalla denaarilla antaaksemme heille syötävää?" ³⁸ Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Saatuaan sen selville he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa."

³⁹ Jeesus käski heidän asettaa heidät kaikki ateriointiryhmiksi vihaan ruohikkoon. ⁴⁰ Väki asettui alas ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä. ⁴¹ Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi leivät,

ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle tarjottaviksi. Samoin hän jatkoi kaikille ne kaksi kalaa.⁴² Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.⁴³ Sitten he keräsivät leivänpalasia kaksitoista täyttä korillista ja tähteet kaloista.⁴⁴ Näitä leipiä oli syömässä viisituhatta miestä.

Jeesus kävelee veden päällä

(Mt 14:22-33; Jh 6:15-21)

⁴⁵ Heti tämän jälkeen Jeesus vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle rannalle Beetsaidaan, sillä aikaa kun hän lähettäisi väkijoukon luotaan.⁴⁶ Hyvästeltyään väkijoukon hän lähti vuorelle rukoilemaan.

⁴⁷ Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Jeesus yksin oli maissa.⁴⁸ Hän näki soutajien olevan vaikeuksissa, sillä heillä oli vastatuuli. Neljännen yövartion vaiheilla hän tuli heitä kohti kävellen veden päällä ja aikoi mennä heidän ohitse. ⁴⁹ Kun opetuslapset näkivät hänen kävelvän veden päällä, he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan.⁵⁰ He kaikki näkivät hänet ja pelästyivät. Mutta heti hän puhui heidän kanssaan ja sanoi heille: ”Olkaa turvallisella mielellä. Minä se olen, alkää pelätkö!”

⁵¹ Hän astui veneeseen heidän luokseen, ja tuuli tyyntyi. He olivat hämmästyksestä suunniltaan,⁵² sillä he eivät olleet ymmärtäneet

sitäkään, mitä leiville oli tapahtunut, vaan heidän sydämensä oli turtunut.

Jeesus parantaa Gennesaretissa

(Mt 14:34-36)

⁵³ Ylitettyään järven he ankkuroivat rantaan Gennesaretissa.⁵⁴ Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat heti Jeesuksen.⁵⁵ He kiersivät juosten koko seudun ja alkoivat kantaa vuoteilla sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.⁵⁶ Minne tahansa hän menikin, kyliin, kaupunkeihin tai maaseudulle, he asettivat sairaat toreille ja pyysivät häneltä, että nämä saisivat koskettaa edes hänen viittansa tupsua. Kaikki, jotka koskettivat häntä, paranivat.

Jumalan sana ja perinnäissääntö

(Mt 15:1-9)

7¹ Jeesuksen luo kokoontui fariiseuksia ja joitakin kirjanoppineita, jotka olivat tulleet Jerusalemistä.² Kun he näkivät, että jotkut hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtain eli pesemättömin käsin, he moittivat heitä siitä.³ Fariiseukset kuten muutkaan juutalaiset eivät näet syö, ennen kuin ovat tarkoin pesseet kätensä, pitäen kiinni vanhinten perinnäissäännöstä.⁴ Torilta tultuaan he eivät syö, elleivät ensin peseydy. On paljon muitakin sääntöjä, joita he ovat ottaneet pitääkseen niistä kiinni, kuten maljojen, saviruukkujen, vaskiastioiden ja vuoteiden pesemisiä.

⁵ Fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Jeesukselta: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan vaan aterioivat epäpuhtain käsin?" ⁶ Jeesus vastasi heille: "Oikein on Jeesaja ennustanut teistä tekopyhistä, niin kuin on kirjoitettu: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä pysyy kaukana minusta.' ⁷ Turhaan he palvelevat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.' ⁸ Te hylkääte Jumalan käskyn ja pidätte kiinni ihmisten perinnäissäännöstä. Te pesette kupariastioita ja maljoja ja teette paljon muuta sellaista."

⁹ Vielä hän sanoi: "Näppärästi te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne. ¹⁰ Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', mutta toisaalta 'Sitä, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, rangaistakoon kuolemalla.' ¹¹ Vaan tepä sanotte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, mitä sinun pitäisi saada minulta avustukseksi, on korban', eli uhrilahja, ¹² niin te ette salli hänen tehdä enää mitään isänsä tai äitinsä hyväksi. ¹³ Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jota olette opettaneet. Paljon muutakin samanlaista te teette."

Mikä saastuttaa ihmisen

(Mt 15:10-20)

¹⁴ Jeesus kutsui taas kansan luokseen ja sanoi: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää. ¹⁵ Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee hänen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee hänen sisältään ulos. ¹⁶ Jos jollakulla on korvat kuulla, se kuulkoon."

¹⁷ Kun hän tuli kansan luota kotiin, hänen opetuslapsensa alkoiivat kysellä häneltä tuosta vertauksesta. ¹⁸ Hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö käsitä, ettei mikään, mikä tulee ihmiseen ulkoapäin, voi saastuttaa häntä? ¹⁹ Eihän se mene hänen sydämeensä vaan vatsaan ja poistuu käymälään." Näin hän julisti kaikki ruuat puhtaksi. ²⁰ Hän jatkoi: "Ihmisen saastuttaa se, mikä tulee hänestä ulos. ²¹ Sisältä, ihmisen sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, ²² aviorikokset, ahnehtimiset, pahuus, petollisuus, irstaus, pahanthahtoisuus, jumalanpilkka, ylpeys ja mielettömyys. ²³ Kaikki tämä paha lähtee sisältä ja saastuttaa ihmisen."

Foinikialaisnaisen usko

(Mt 15:21-28)

²⁴ Sitten Jeesus lähti sieltä Tyrokseen ja Siidonin rajamaille ja meni erääseen taloon. Hän ei halunnut kenenkään tietävän siitä, mutta hän ei saanut olla salassa, ²⁵ vaan heti

kun muuan nainen, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, sai kuulla Jeesuksesta, hän tuli ja heittäytyi Jeesuksen jalkojen juureen. ²⁶ Nainen oli kreikkalainen, syntytään syyrofoinikialainen. Hän pyysi Jeesusta ajamaan riivaajan ulos hänen tyttärestään, ²⁷ mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Anna ensin lasten syödä kyllikseen, sillä ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää koiranpenikoille.” ²⁸ Nainen vastasi hänelle: ”Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lapsilta putoilevia muruja.” ²⁹ Jeesus sanoi naiselle: ”Tämän sanan tähden, mene, riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi.” ³⁰ Tultuaan kotiinsa nainen löysi lapsen makaamassa vuoteella, ja riivaaja oli lähtenyt hänestä.

Jeesus parantaa kuuron miehen

³¹ Jeesus lähti jälleen Tyroksen alueelta. Hän kulki Siidonin kautta ja tuli Galileanjärvelle Dekapoliin alueen keskitse. ³² Hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka oli melkein mykkä, ja Jeesusta pyydettiin panemaan käntensä hänen päälleen. ³³ Jeesus otti miehen erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. ³⁴ Sitten Jeesus katsoi ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: ”Effata”, mikä merkitsee: aukene. ³⁵ Heti miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.

³⁶ Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään. Mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he sitä julistivat. ³⁷ Kaikki olivat ylen määrin hämmästyksissään ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.”

Jeesus ruokkii neljätuhatta miestä

(Mt 15:32-39)

8 ¹ Niinä päivinä oli jälleen paljon kansaa koolla. Kun heillä ei ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: ² ”Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat viipyneet luonani jo kolme päivää, eikä heillä ole mitään syötävää. ³ Jos minä päästän heidät nälissään kotiin, he nääntyvät matkalla. Jotkut heistä ovat tulleet kaukaa-kin.” ⁴ Opetuslapset vastasivat hänelle: ”Mistä näitä voi kukaan täällä erämaassa ruokkia leivällä?” ⁵ Hän kysyi heiltä: ”Montako leipää teillä on?” He vastasivat: ”Seitsemän.”

⁶ Jeesus käski kansan asettua maahan. Sitten hän otti ne seitsemän leipää, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle tarjottaviksi. He jakoivat ne kansalle. ⁷ Heillä oli myös muutamia pikkukaloja, ja siunattuaan ne hän käski tarjota nekin syötäväksi. ⁸ Niin kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin seitsemän

korillista. ⁹ Syöjiä oli noin neljäthatta, ja Jeesus päästi heidät luotaan. ¹⁰ Heti sen jälkeen hän astui opetuslapsineen veneeseen ja meni Dalmanutan alueelle.

Jeesukselta vaaditaan merkkiä

(Mt 16:1-4)

¹¹ Fariseukset tulivat ja rupesivat väittelemään Jeesuksen kanssa. Kiwsaten häntä he vaativat häneltä merkkiä taivaasta. ¹² Hän huokasi syvään hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei merkkiä anneta." ¹³ Hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja lähti järven toiselle puolelle.

Fariseusten ja Herodeksen hapatus

(Mt 16:5-12)

¹⁴ Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut veneessä enempää kuin yksi leipä. ¹⁵ Jeesus käski heitä sanoen: "Varokaa ja karttakaa niin fariseusten kuin Herodeksenkin hapatusta." ¹⁶ Mutta he puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää. ¹⁷ Jeesus huomasi sen ja sanoi heille: "Miksi puhelette siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielääkään käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne kovettunut?" ¹⁸ Teillä on silmät, ettekö näe? Ja teillä on korvat, ettekö kuule? Vai ettekö muista?

¹⁹ Kun mursin ne viisi leipää viidelletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" He vastasivat hänelle: "Kaksitoista." ²⁰ "Kun mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta korillista palasia te keräsitte?" He vastasivat: "Seitsemän." ²¹ Hän sanoi heille: "Ettekö vielääkään ymmärrä?"

Jeesus parantaa sokean Beetsaidassa

²² He tulivat Beetsaidaan. Jeesuksen luo tuotiin sokea mies ja häntä pyydettiin koskettamaan miestä. ²³ Hän tarttui sokeaa kädestä ja ta-lutti hänet kylän ulkopuolelle. Hän sylki miehen silmiin, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi: "Näetkö mitään?" ²⁴ Mies katsahti ylöspäin ja sanoi: "Näen ihmisiä, näen ikään kuin käveleviä puita." ²⁵ Sitten Jeesus pani uudestaan kätensä hänen silmilleen, ja nyt mies näki tarkasti. Hän oli parantunut ja näki kaiken aivan selvästi. ²⁶ Jeesus lähetti hänet kotiin sanoen: "Älä edes poikkea kylään."

MATKA JERUSALEMIIN, 8–10

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

(Mt 16:13-20; Lk 9:18-21)

²⁷ Jeesus ja hänen opetuslapsensa lähtivät Filippoksen Kesarean kyliin. Matkalla hän kysyi heiltä: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" ²⁸ He vastasivat hänelle: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elían, toiset taas

jonkun profeetoista.” ²⁹ Jeesus kysyi heiltä: ”Entä te, kenen te sanotte minun olevan?” Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus.” ³⁰ Niin Jeesus varoitti heitä puhumasta hänestä kenellekään.

Jeesus puhuu kuolemastaan

(Mt 16:21-23; Lk 9:22)

³¹ Jeesus alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon. Vanhimmat, ylipapit ja kirjanoppi-neet hylkäävät hänet. Hänet tapetaan, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös. ³² Tämän hän puhui aivan avoimesti. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä. ³³ Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria: ”Mene pois tieltäni, Saatana! Sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan vaan mikä on ihmisten.”

Ristin kantaminen

(Mt 16:24-28; Lk 9:23-27)

³⁴ Sitten Jeesus kutsui luokseen väkijoukon ja opetuslapsensa ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo kulkea minun perässäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. ³⁵ Joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen. ³⁶ Mitä se hyödyttäisi ihmistä, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saisi sielulleen vahingon? ³⁷ Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi? ³⁸ Joka hä-

peää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojien syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkautessa pyhien enkelien kanssa.”

Jeesuksen kirkastuminen

(Mt 16:28–17:9; Lk 9:27-36)

9 ¹ Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät, että Jumalan valtakunta on tullut voimassaan.”

² Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen. Hän vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen, erilleen muista. Siellä hänen hahmonsä muuttui heidän nähtensä ³ ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkoisiksi kuin lumi – sellaiseksi ei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä voi valkaista.

⁴ Heille ilmestyi Elia yhdessä Mooseksen kanssa, ja nämä keskustelivat Jeesuksen kanssa. ⁵ Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: ”Opettaja, meidän on hyvä olla täällä. Me voimme tehdä kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.” ⁶ Hän ei näet tiennyt mitä sanoa, koska he olivat peloissaan. ⁷ Samassa tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!” ⁸ Ja yhtäkkiä, kun he

katsoivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kuin yksin Jeesuksen heidän kanssaan.

⁹ Kun he olivat tulossa vuorelta alas, hän kielsi opetuslapsia kerto-
masta kenellekään, mitä olivat nähneet, ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista. ¹⁰ He pitivät mielessään nämä sanat ja pohtivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen tarkoitti.

Kysymys Eliasta

(Mt 17:10-13)

¹¹ Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Miksi kirjanoppineet sano-
vat, että Elia pitää tulla ensin?"

¹² Hän vastasi heille: "Elia todellakin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen. Mutta miksi sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän joutuu paljon kärsimään ja häntä halveksitaan? ¹³ Mutta minä sanon teille: Elia onkin jo tullut, ja ihmiset tekivät hänelle mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu."

Riivattu poika

(Mt 17:14-20; Lk 9:37-43)

¹⁴ Tullessaan muiden opetuslasten luo he näkivät paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väit-
telemässä heidän kanssaan. ¹⁵ Heti nähdessään Jeesuksen väkijoukko hämmästyi, ihmiset juoksivat hänen luokseen ja tervehtivät häntä. ¹⁶ Niin hän kysyi heiltä: "Mistä te

kiistelette heidän kanssaan?" ¹⁷ Silloin joku kansanjoukosta vastasi hänelle: "Opettaja, minä toin poikani sinun luoksesi. Hänessä on mykkä henki. ¹⁸ Missä tahansa se käykin hänen kimppuunsa, se riuhtoo häntä, ja hänen suustaan tulee vaahtoa. Hän kiristelee hampaitaan ja jäykistyy. Minä pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan hengen ulos, mutta he eivät kyenneet."

¹⁹ Jeesus vastasi heille: "Voi tätä epäuskoista sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan minun pitää kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun luokseni." ²⁰ He toivat pojan Jeesuksen luo. Jeesuksen nähdessään henki heti kouristi poikaa. Poika kaatui, kieriskeli maassa, ja hänen suustaan tuli vaahtoa. ²¹ Jeesus kysyi isältä: "Kuinka kauan tällaista on hänelle tapahtunut?" "Lapsesta asti", hän vastasi. ²² "Henki on monesti heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä voit jotakin, niin armahda ja auta meitä!" ²³ Niin Jeesus sanoi hänelle: "Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo." ²⁴ Heti lapsen isä parahti kyyneleet silmissä: "Minä uskon Herra! Auta minun epäuskoani!"

²⁵ Mutta kun Jeesus näki, että väkeä juoksi koolle, hän nuhteli saastaista henkeä sanoen: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua:

lähde ulos hänestä äläkä enää mene häneen!” ²⁶ Niin se huusi, ja kouristaen poikaa rajusti se lähti ulos. Poika meni aivan elottoman näköiseksi, ja monet sanoivatkin, että hän kuoli. ²⁷ Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet jalkeille, ja poika nousi.

²⁸ Kun Jeesus oli mennyt sisälle taloon, opetuslapset kysivät häneltä heidän ollessaan keskenään: ”Miksi me emme pystyneet ajamaan sitä henkeä ulos?” ²⁹ Hän vastasi heille: ”Tätä lajia ei saa lähtemään muulla kuin rukouksella ja paastolla.”

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Mt 17:22,23; Lk 9:43-45)

³⁰ He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki. Jeesus ei tahtonut kenenkään tietävän sitä, ³¹ sillä hän opetti opetuslapsiaan ja sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet. Kun hänet on tapettu, hän nousee kolmantena päivänä ylös kuolleista.” ³² Mutta he eivät ymmärtäneet tätä puhetta ja pelkäsivät kysyä häneltä.

Kuka on suurin?

(Mt 18:1-5; Lk 9:46-48)

³³ He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsiltaan: ”Mistä te keskustelitte matkalla?” ³⁴ Mutta he pysyivät vaiti, sillä he olivat matkalla väitelleet keskenään siitä, kuka oli suurin. ³⁵ Hän

istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: ”Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen tulee olla kaikkien palvelija.” ³⁶ Hän kutsui luokseen lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. Nostettuaan hänet syliinsä hän sanoi heille: ³⁷ ”Joka ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen minun nimessäni, se ottaa luokseen minut. Ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt.”

Riivaajia ulos ajava mies

(Lk 9:49,50)

³⁸ Johannes sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, me näimme erään miehen, joka ei seuraa meitä, ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei seuraa meitä.” ³⁹ Jeesus sanoi: ”Älkää estäkö häntä. Ei kukaan, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti sen jälkeen puhua minusta pahaa. ⁴⁰ Joka ei ole teitä vastaan, on teidän puolellanne. ⁴¹ Joka antaa teille maljan vettä juotavaksi siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia – totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Varoitus viettelyksistä

(Mt 18:6-9; Lk 17:1,2)

⁴² ”Kuka ikinä viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että

myllynkivi ripustettaisiin hänen kau-laansa ja hänet heitettäisiin me-reen. ⁴³Jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Sinulle on pa-rempi, että käsipuolena menet sisälle elämään, kuin että molem-mat kädet tallella joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen, ⁴⁴missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu. ⁴⁵Jos jalkasi viettelee si-nua, hakkaa se poikki. Sinulle on parempi, että jalkapuolena menet sisälle elämään, kuin että sinut mo-lemmat jalat tallella heitetään hel-vettiin, sammumattomaan tuleen, ⁴⁶missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu. ⁴⁷Jos silmäsi viet-telee sinua, heitä se pois. Sinulle on parempi, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen, ⁴⁸missä heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

⁴⁹Jokainen ihminen suolataan tu-lella, ja jokainen uhri suolataan suolalla. ⁵⁰Suola on hyvä. Mutta jos suola käy suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teissä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne.”

Kysymys avioerosta

(Mt 19:1-12)

10 ¹Jeesus lähti sieltä ja tuli Juudean alueelle kulkien Jor-danin itäpuolta. Taas hänen luok-seen kokoontui paljon kansaa, ja ta-

pansa mukaan hän alkoi taas opet-taa heitä. ²Hänen luokseen tuli fa-riseuksia, jotka koetellakseen häntä kysyivät, onko miehen lupa hylätä vaimonsa. ³Hän vastasi: “Mitä Moo-ses on teille säättänyt?” ⁴He sanoivat: “Mooses antoi luvan kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon.” ⁵Niin Jeesus sanoi heille: “Teidän kova-sydämisyytenne takia hän kirjoitti teille tämän säädöksen. ⁶Mutta jo luomakunnan alussa Jumala loi ih-misen mieheksi ja naiseksi. ⁷Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ⁸ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin heitä ei enää ole kaksi, vaan he ovat yksi liha. ⁹Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako.”

¹⁰Majapaikassa opetuslapset kysyivät uudelleen häneltä tätä samaa asiaa. ¹¹Hän sanoi heille: “Joka hyl-kää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen vaimoaan kohtaan. ¹²Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimi-siin toisen kanssa, hänkin tekee aviorikoksen.”

Jeesus siunaa lapsia

(Mt 19:13-15; Lk 18:15-17)

¹³Jeesuksen luo tuotiin pieniä lapsia, jotta hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat tuo-jia. ¹⁴Kun Jeesus näki sen, hän närkästyi ja sanoi: “Sallikaa lasten tulla minun luokseni älkääkä estäkö

heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. ¹⁵ Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, ei pääse sinne sisälle.” ¹⁶ Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Rikas nuorukainen

(Mt 19:16-26; Lk 18:18-27)

¹⁷ Jeesuksen lähtiessä jatkamaan matkaa muuan mies juoksi hänen luokseen, polvistui hänen eteensä ja kysyi: ”Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin ikuisen elämän?” ¹⁸ Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi yksi – Jumala. ¹⁹ Käskyt sinä tiedät: älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä riistä, kunni-
oita isääsi ja äitiäsi.”

²⁰ Mies sanoi hänelle: ”Opettaja, niitä kaikkia olen noudattanut nuoruudestani asti.” ²¹ Niin Jeesus katsoi häneen, rakasti häntä ja sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on aarre tai-
vaassa. Tule sitten, ota ristisi ja seuraa minua.” ²² Mutta mies synkistyi siitä puheesta ja lähti pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³ Silloin Jeesus katsahti ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen:

”Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä Jumalan valtakuntaan!” ²⁴ Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus sanoi heille uudelleen: ”Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat omaisuuteen, päästä Jumalan valtakuntaan! ²⁵ Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” ²⁶ He hämmästyivät vielä enemmän ja sanoivat toisilleen: ”Kuka sitten voi pelastua?” ²⁷ Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.”

Opetuslasten tuleva palkka

(Mt 19:27-30; Lk 18:28-30)

²⁸ Silloin Pietari rupesi puhumaan Jeesukselle: ”Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.” ²⁹ Jeesus vastasi: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta, veljistä, sisarista, isästä, äidistä, vaimosta, lapsista tai pelloista, ³⁰ mutta ei saisi satkertaisesti nyt, tässä ajassa vainojen keskellä, taloja, veljiä ja sisaria, äitejä ja lapsia ja peltoja sekä tulevassa ajassa iankaikkista elämää. ³¹ Mutta monet ensimmäisistä tulevat viimeisiksi ja monet viimeisistä ensimmäisiksi.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan

(Mt 20:17-19; Lk 18:31-34)

³² He olivat matkalla ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki muiden edellä. Opetuslapset olivat hämentyneitä, ja ne, jotka seurasiivat heidän perässään, olivat peloissaan. Silloin hän jälleen otti erilleen ne kaksitoista ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle tulisi tapahtumaan: ³³ "Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppien käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoiden käsiin. ³⁴ Nämä pilkkaavat häntä ja sylkevät hänen päälleen, ruoskivat häntä ja tappavat hänet. Mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös."

Sebedeuksen poikien pyyntö

(Mt 20:20-28)

³⁵ Jaakob ja Johannes, nuo kaksi Sebedeuksen poikaa, tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tahdomme, että tekisit meille sen, mitä me sinulta pyydämme." ³⁶ Hän kysyi heiltä: "Mitä tahdotte minun tekävän teille?" ³⁷ He vastasivat: "Anna meidän istua toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi sinun kirkkaudesasi." ³⁸ Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitekko juoda sen maljan, jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" ³⁹ He

vastasivat hänelle: "Voimme." Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, teidätkin kastetaan." ⁴⁰ Mutta istuminen minun oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Se suodaan niille, joille se on valmistettu."

⁴¹ Sen kuultuaan muut kymmenen alkoivat närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen. ⁴² Mutta Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: "Te tiedätte, että ne, joiden luullaan hallitsevan kansoja, herroina alistavat niitä ja mahtavat pitää niitä vallassaan. ⁴³ Näin ei saa olla teidän keskuudessanne, vaan joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, se olkoon teidän palvelijanne, ⁴⁴ ja joka teidän joukossanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. ⁴⁵ Eihän Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä."

Jeesus parantaa sokean Bartimaoksen

(Mt 20:29-34; Lk 18:35-43)

⁴⁶ He tulivat Jerikoon. Kun Jeesus lähti Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa, tien vieressä istui sokea kerjäläinen, Bartimaios, Timaioksen poika kerjäämässä. ⁴⁷ Kun hän kuuli, että tulija oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!" ⁴⁸ Monet nuhtelivat

häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta hän huusi vielä kovemmin: “Daavidin Poika, armahda minua!” ⁴⁹ Silloin Jeesus pysähtyi ja sanoi: “Kutsukaa hänet tänne.” He kutsuivat sokean ja sanoivat hänelle: “Ole turvallisella mielellä. Nouse, hän kutsuu sinua.” ⁵⁰ Mies heitti viittansa yltään, hypähti pystyyn ja tuli Jeesuksen luo. ⁵¹ Jeesus sanoi hänelle: “Mitä tahdot minun tekävän sinulle?” Sokea vastasi: “Rabbuuni, että saisin näköni jälleen.” ⁵² Silloin Jeesus sanoi hänelle: “Mene, uskosi on pelastanut sinut.” Heti hän sai näkönsä ja lähti seuraamaan Jeesusta tiellä.

JEEСУKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA, 11–12

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Mt 21:1-11; Lk 19:28-40; Jh 12:12-19)

11 ¹ Kun he lähestyivät Jerusalemiä ja tulivat Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, Jeesus lähetti kaksi opetuslastaan ² ja sanoi heille: “Menkää edessänne olevaan kylään. Heti kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne.” ³ Jos joku kysyy teiltä, miksi te teette niin, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä, mutta lähettää sen pian takaisin.”

⁴ He menivät ja löysivät varsan, joka oli kujalla sidottuna oven eteen,

ja päästivät sen irti. ⁵ Jotkut paikalla olevista sanoivat heille: “Mitä te oikein teette, kun päästätte varsan irti?” ⁶ Opetuslapset vastasivat heille niin kuin Jeesus oli käskenyt, ja heidän annettiin mennä. ⁷ He toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteitaan sen päälle, ja hän istuutui sen selkään. ⁸ Monet levittivät vaatteitaan tielle, toiset taas kedoilta katkomiaan lehviä. ⁹ Ne, jotka kulkivat hänen edellään ja seurasivat hänen jäljessään, huusivat: “Hoosianna! Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!” ¹⁰ Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!”

¹¹ Niin Jeesus saapui Jerusalemiin ja meni temppeliin. Katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahden-toista kanssa Betaniaan, koska oli jo myöhä.

Jeesus kieltää viikunapuulta hedelmän

(Mt 21:18,19)

¹² Kun he seuraavana päivänä lähtivät Betaniasta, Jeesuksen tuli nälkä. ¹³ Hän näki kaukaa viikunapuun, jossa oli lehtiä, ja meni katsomaan, löytäisikö hän siitä ehkä jotakin. Mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika. ¹⁴ Niin hän sanoi viikunapuulle: “Älköön kukaan enää ikinä syökö sinusta hedelmää.” Hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

*Temppelin puhdistaminen**(Mt 21:12-17; Lk 19:45-48; Jh 2:13-22)*

¹⁵ He tulivat Jerusalemiin. Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka myivät ja ostivat temppelissä. Rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien istuimet hän kaatoi kumoon ¹⁶ eikä sallinut kenenkään kantaa mitään tavaraa temppelin kautta. ¹⁷ Hän myös opetti heitä sanoen: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huonettani on kututtava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan." ¹⁸ Ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät, miten saisivat Jeesuksen surmatuksi. He näet pelkäsivät häntä, koska koko kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestaan.

¹⁹ Illan tultua Jeesus lähti opetuslapsineen kaupungin ulkopuolelle.

*Viikunapuusta saatu opetus**(Mt 21:20-22)*

²⁰ Kun he varhain aamulla kulkivat viikunapuun ohi, he näkivät sen kuivettuneen juuriaan myöten. ²¹ Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: "Rabbi, katso! Viikunapuu, jonka sinä kirosit, on kuivettunut." ²² Jeesus vastasi: "Pitäkää usko Jumalaan. ²³ Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuoralle: 'Nouse ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.

²⁴ Sen tähden minä sanon teille: kai-
ken, mitä te rukoilette ja anotte, us-
kokaa saanee sen, niin se tulee
teille. ²⁵ Kun seisotte rukoilemassa,
antakaa anteeksi, jos teillä on jota-
kin jotakuta vastaan, niin että myös
teidän Isänne, joka on taivaissa, an-
taisi teille anteeksi teidän rikkomuk-
senne. ²⁶ Mutta jos te ette anna an-
teeksi, ei teidän Isännekään, joka
on taivaissa, anna anteeksi teidän
rikkomuksianne."

*Kysymys Jeesuksen vallasta**(Mt 21:23-27; Lk 20:1-8)*

²⁷ He tulivat taas Jerusalemiin. Jee-
suksen kävellessä temppelissä tuli-
vat ylipapit, kirjanoppineet ja van-
himmat hänen luokseen ²⁸ ja sanoi-
vat hänelle: "Millä vallalla sinä tätä
kaikkea teet? Kuka on antanut si-
nulle valtuudet tehdä tätä?" ²⁹ Jee-
sus sanoi heille: "Minäkin kysyn
teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle,
niin minä sanon teille, millä vallalla
minä tätä kaikkea teen. ³⁰ Oliko Jo-
hanneksen kaste taivaasta vai ih-
misistä? Vastatkaa minulle." ³¹ Niin
he neuvottelivat keskenään: "Jos
sanomme: 'Taivaasta', hän sanoo:
'Miksi sitten ette uskoneet häntä?'
³² Entä jos sanomme: 'Ihmisistä'?"
Mutta he pelkäsivät kansaa, sillä
kaikkien mielestä Johannes todella-
kin oli profeetta. ³³ Niin he vastasi-
vat Jeesukselle: "Emme tiedä." Sil-
loin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en

minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Mt 21:33-46; Lk 20:9-19)

12¹Jeesus alkoi puhua heille vertauksin: “Mies istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille, kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille.² Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo saadakseen osansa viinitarhan hedelmistä.³ Mutta he ottivat palvelijan kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät pois tyhjin käsin.⁴ Isäntä lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Tätä he löivät päähän ja häpäisivät.⁵ Hän lähetti taas yhden, ja hänet he tappoivat. Samoin kävi useiden muiden: toiset he pieksivät, toiset he tappoivat.⁶ Jäljellä oli vielä yksi, hänen rakas poikansa. Tämän hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: ‘Minun poikaani he sentään kavahtavat.’⁷ Mutta viljelijät puhuivat keskenään: ‘Tämä on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin perintö jää meille.’⁸ He ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.

⁹Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viljelijät ja antaa viinitarhan muille.¹⁰ Ettekö

ole lukeneet tätä kohtaa Kirjoituksesta: ‘Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, siitä on tullut kulmakivi.¹¹ Heralta se on tullut, ja se on ihmeellinen meidän silmissämme?’”

¹²Silloin he miettivät mahdollisuutta käydä Jeesukseen käsiksi, mutta he pelkäsivät kansaa. He ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Niin he jättivät hänet ja lähtivät pois.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

(Mt 22:15-22; Lk 20:20-26)

¹³Sitten he lähettivät Jeesuksen luo muutamia fariseuksia ja herodilaisia saadakseen hänet sanoistaan kiinni.¹⁴ Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: “Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totuudellinen etkä välitä ihmisten mielipiteistä. Sinä et katso henkilöön vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko luvallista maksaa keisarille veroa vai ei? Pitäisikö meidän maksaa vai ei?”

¹⁵Hän tiesi heidän teeskentelynsä ja sanoi: “Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denaari nähtäväksi.”

¹⁶He toivat, ja hän kysyi: “Kenen kuva ja kirjoitus tässä on?” He vastasivat: “Keisarin.”¹⁷Jeesus sanoi heille: “Antakaa siis keisarille, mikä keisarille kuuluu, ja Jumalalle, mikä Jumalalle kuuluu.” He ihmettelivät häntä kovasti.

*Kysymys ylösnousemuksesta**(Mt 22:23-33; Lk 20:27-40)*

¹⁸ Jeesuksen luo tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei mitään ylösnousemusta ole. He kysyivät häneltä: ¹⁹ ”Opettaja, Mooses on säättänyt meille: ‘Jos mieheltä kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon mutta ei lasta, niin mies ottakoon veljensä vaimon ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’ ²⁰ Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon mutta kuoli jättämättä jälkeläistä. ²¹ Silloin toinen otti hänet, mutta hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Samoin myös kolmas. ²² Kaikki seitsemän ottivat hänet vaimokseen, eikä yksikään heistä jättänyt jälkeläistä. Viimeisenä kaikista kuoli myös vaimo. ²³ Entä sitten ylösnousemuksessa, kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän menee vaimoksi? Hänhän oli ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

²⁴ Jeesus sanoi heille: ”Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa? ²⁵ Kun ihmiset nousevat kuolleista, he eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi vaan ovat kuin enkelit taivaissa. ²⁶ Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemiseen, ettekö ole lukeeneet Mooseksen kirjasta kertomusta piikkipensaasta, kuinka Jumala puhui Moosekselle sanoen:

‘Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala’? ²⁷ Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien. Te olette pahasti eksyksissä.”

*Kysymys tärkeimmästä käskystä**(Mt 22:34-40; Lk 10:25-28)*

²⁸ Silloin Jeesuksen luo tuli muuan kirjanoppinut. Hän oli kuullut heidän väittelynsä ja havainnut Jeesuksen vastanneen heille hyvin ja kysyi häneltä: ”Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?” ²⁹ Jeesus vastasi: ”Ensimmäinen on tämä: ‘Kuule, Israel, Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. ³⁰ Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.’ ³¹ Toinen on tämä: ‘Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Ei ole näitä suurempaa käskyä.”

³² Kirjanoppinut sanoi hänelle: ”Oikein, opettaja, sinä sanoit totuuden, että Jumala on yksi ja ettei ole ketään muuta kuin hän. ³³ Ja se, että rakastaa häntä kaikesta sydäimestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit.” ³⁴ Nähdessään hänen vastaavan ymmärtävästi Jeesus sanoi: ”Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.” Eikä kukaan enää rohjennut kysyä Jeesukselta mitään.

Kristuksen alkuperä

(Mt 22:41-46; Lk 20:41-46)

³⁵ Jeesus puhui vielä opettaessaan temppelissä ja kysyi: “Kuinka kirjanoppineet voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika? ³⁶ Daavid itsehän sanoi Pyhässä Hengessä: ‘Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi alle.’ ³⁷ Daavid itse sanoo Kristusta Heraksi. Kuinka Kristus sitten on hänen poikansa?”

Suuri kansanjoukko kuunteli Jeesusta mielellään.

Varokaa kirjanoppineita!

(Mt 23:1-36; Lk 20:45-47)

³⁸ Opettaessaan Jeesus sanoi: “Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla. ³⁹ He haluavat etumaiset istuimet synagogissa ja kunniapaikat pidoissa. ⁴⁰ He syövät leskien talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Lesken ropo

(Lk 21:1-4)

⁴¹ Jeesus istui vastapäätä uhriarkua ja katseli, kuinka kansa heitti kuparirahaa uhriarkkuun. Monet rikkaat heittivät paljon. ⁴² Niin tuli köyhä leski ja pani siihen kaksi leptonia, yhteensä kvadrantin verran. ⁴³ Jeesus kutsui opetuslapset luokseen ja sanoi heille: “Totisesti minä

sanon teille: tuo köyhä leski pu-dotti uhriarkkuun enemmän kuin nuo kaikki muut. ⁴⁴ Kaikki muut antoivat liiastaan, mutta tämä antoi puutteestaan kaiken, mitä hänellä oli, koko omaisuutensa.”

JEEBUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA, 13

Temppelin hävitys

(Mt 24:1,2; Lk 21:5,6)

13 ¹ Jeesuksen lähtiessä ulos temppelistä eräs hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: “Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!” ² Jeesus vastasi hänelle: “Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei jätetä kiveä kiven päälle, vaan kaikki hajotetaan maahan.”

Tulevan ahdistuksen merkkejä

(Mt 24:3-14; Lk 21:7-19)

³ Kun Jeesus istui Öljymäellä vastapäätä temppeliä, kysyivät Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas häneltä erikseen: ⁴ “Sano meille, milloin se tapahtuu. Mikä on merkinä siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?” ⁵ Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: “Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. ⁶ Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ‘Minä se olen’, ja he eksyttävät monia. ⁷ Kun kuulette sodan ääniä ja sannonia sodista, älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole

loppu. ⁸ Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Monin paikoin tulee maanjäristyksiä ja on nälänhätää ja levottomuuksia. Tämä on synnytystuskien alkua.

⁹ Olkaa varuillanne. Teidät luovutetaan tuomioistuimille ja teitä piestään synagogissa. Teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun vuokseni, todistukseksi heille. ¹⁰ Mutta ensin on evankeliumi julistettava kaikille kansoille. ¹¹ Kun teitä viedään luovutettaviksi tuomiolle, älkää edeltäpäin huolehtiko, mitä puhuisitte. Puhukaa, mitä teille sinä hetkenä annetaan, sillä ette te itse puhu vaan Pyhä Henki.

¹² Veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja tuottavat heille kuoleman. ¹³ Te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.”

Suuri ahdistus

(Mt 24:15-28; Lk 21:20-24)

¹⁴ “Kun te näette hävityksen iljettyksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan siinä, missä sen ei pitäisi olla” – lukija huomatkoon tämän – “silloin Juudeassa olevat paktekoot vuorille. ¹⁵ Joka on katolla, älköön astuko alas huoneeseen älköönkä menkö noutamaan mitään talostaan, ¹⁶ ja joka on pellolla, älköön palatko noutamaan viittaansa.

¹⁷ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat raskaana tai imettävät!

¹⁸ Rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella, ¹⁹ sillä niinä päivinä tulee olemaan ahdistus, jollaista ei ole ollut luomakunnan alusta, Jumalan luomistyöstä tähän päivään asti, eikä tule olemaan. ²⁰ Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, yksikään ihminen ei pelastuisi. Mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut, hän on lyhentänyt ne päivät.

²¹ Jos silloin joku sanoo teille: ‘Katso, täällä on Kristus’, tai: ‘Katso, tuolla’, älkää uskoko, ²² sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee. He tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin. ²³ Olkaa siis varuillanne! Minä olen ennalta ilmoittanut teille kaiken.”

Ihmisen Pojan tuleminen

(Mt 24:29-35; Lk 21:25-33)

²⁴ “Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. ²⁵ Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. ²⁶ Silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella, ²⁷ ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen.

²⁸ Oppikaa viikunapuusta tämä vertaus: kun sen oksa on jo virkoamassa ja puhkeamassa lehteen, te

tiedätte, että kesä on lähellä. ²⁹Samoin myös te, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se aika on lähellä, oven edessä. ³⁰Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin tämä kaikki tapahtuu. ³¹Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa. ³²Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan yksin Isä.”

Valvokaa!

(Mt 24:36-44; Lk 21:34-36)

³³”Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä te ette tiedä, milloin se aika tulee. ³⁴Kun ulkomaille matkustava mies jättää talonsa ja antaa palvelijoilleen hallintavallan, kullekin oman tehtävänsä, hän käskää myös ovenvartijan valvoa. ³⁵Samoin valvokaa siis tekin, sillä te ette tiedä, milloin talon herra tulee: illalla vai keskiyöllä, kukonlaulun aikaan vai aamun sarastaessa, ³⁶ettei hän yhtäkkiä tullessaan tapaisi teitä nukku-masta. ³⁷Mutta minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!”

JEEСУKSEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS, 14–16

Jeesuksen surmaamisesta suunnitellaan

(Mt 26:1-5; Lk 22:1,2; Jh 11:45-53)

14 ¹Kahden päivän päästä oli pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla. Ylipapit ja kirjanoppineet punoivat juonia, miten he

saivat Jeesuksen kiinni tappaakseen hänet. ²He kuitenkin sanoivat: ”Ei juhlan aikana, ettei kansassa syn-tyisi meteliä.”

Jeesus voidellaan Betaniassa

(Mt 26:6-13; Jh 12:1-8)

³Kun Jeesus oli Betaniassa ateri-alla Simon Spitaalisen talossa, sinne tuli nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä aitoa, kallisarvoista nardus-öljyä. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän. ⁴Muutamat närkästyivät ja sanoivat toisilleen: ”Mitä varten tämä voi-teen haaskaus? ⁵Olisihan tämän öljyn voinut myydä yli kolmellasadalla denaarilla ja antaa rahat köyhille.” Ja he ärhentelivät naiselle.

⁶Mutta Jeesus sanoi: ”Antakaa hänen mielensä? Hän teki hyvän työn minulle. ⁷Köyhät teillä on aina keskuu-dessanne, ja milloin vain tahdotte, te voitte tehdä heille hyvää, mutta minua teillä ei ole aina. ⁸Hän teki minkä voi. Hän voiteli edeltäkäsminun ruumiini hautaamista varten. ⁹Totisesti minä sanon teille: kaikkialla maailmassa, missä ikinä evan-keliumia julistetaan, tullaan sekin, mitä hän teki, mainitsemaan hänen muistokseen.”

Juudas ryhtyy kavaltajaksi

(Mt 26:14-16; Lk 22:3-6)

¹⁰Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltakseen Jeesuksen heille. ¹¹Kun

he sen kuulivat, he ilahtuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän etsi sopivaa tilaisuutta voidakseen kavaltaa Jeesuksen.

Pääsiäisateria

(Mt 26:17-25; Lk 22:7-14; Jh 13:21-30)

¹² Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin pääsiäislammas oli tapana teurastaa, opetuslapset kysyivät Jeesukselta: "Missä tahdot syödä pääsiäisaterian? Minne menemme valmistaamaan sen?" ¹³ Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin. Teitä vastaan tulee mies kantaen vesiruukkua. Seuratkaa häntä, ¹⁴ ja minne hän meneekin, sanokaa sen talon isännälle: 'Opettaja kysyy: Missä on minulle vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'"

¹⁵ Hän näyttää teille yläkerrasta suuren, valmiiksi varustetun huoneen. Valmistakaa sinne meille ateria."

¹⁶ Opetuslapset lähtivät matkaan ja tulivat kaupunkiin. He havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäisaterian.

¹⁷ Illan tultua Jeesus saapui niiden kahdentoista kanssa. ¹⁸ Kun he olivat asettuneet aterioimaan ja söivät, Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut – yksi, joka syö minun kansani." ¹⁹ Opetuslapset tulivat murheellisiksi ja alkoivat kysellä häneltä

yksi toisensa jälkeen: "En kai minä?"

²⁰ Hän sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa leipäpalan vatiin minun kanssani. ²¹ Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynytkään."

Ehtoollisen asettaminen

(Mt 26:26-30; Lk 22:15-20; 1Kr 11:23-25)

²² Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Ottakaa ja syökää, tämä on minun ruumiini."

²³ Sitten hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja antoi sen heille, ja he kaikki joivat siitä. ²⁴ Hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, uuden liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä.

²⁵ Totisesti minä sanon teille: minä en enää juo viiniköynnöksen antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Mt 26:31-35; Lk 22:31-34; Jh 13:36-38)

²⁶ Laulettuaan kiitospsalmin he lähtivät Öljymäelle. ²⁷ Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat joutuvat hajalle.' ²⁸ Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edelleen Galileaan." ²⁹ Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, en kuitenkaan

minä.”³⁰ Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”³¹ Mutta Pietari vakuutti vielä lujemmin: ”Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, minä en ikinä kiellä sinua.” Samoin sanoivat kaikki muutkin.

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Mt 26:36-46; Lk 22:39-46)

³² He tulivat Getsemane-nimiseen paikkaan, ja Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen.”³³ Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea kauhua ja tuskaa.³⁴ Niin hän sanoi heille: ”Minun sieluni on syvästi murheelinen, aina kuolemaan asti. Jääkää tähän ja valvokaa.”³⁵ Hän meni vähän kauemmaksi, heittäytyi maahan ja rukoili, että se hetki, jos mahdollista, menisi häneltä ohi.³⁶ Hän sanoi: ”Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Mutta ei niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä!”

³⁷ Sitten hän tuli takaisin ja tapasi opetuslapset nukkumasta ja sanoi Pietarille: ”Simon, nukutko sinä? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?”³⁸ Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko.”

³⁹ Taas hän meni pois ja rukoili samoin sanoin.⁴⁰ Palattuaan hän tapasi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi. Eivätkä he tienneet, mitä vastaisivat hänelle.⁴¹ Tullessaan kolmannen kerran hän sanoi heille: ”Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on koittanut, nyt Ihmissen Poika annetaan syntisten käsiin.”⁴² Nouskaa, lähdetään! Se, joka minut kavaltaa, on lähellä.”

Jeesus vangitaan

(Mt 26:47-56; Lk 22:47-53; Jh 18:3-12)

⁴³ Heti, Jeesuksen vielä puhuessa, saapui paikalle Juudas, yksi niistä kahdestatoista. Hänen mukanaan oli joukko, joka tuli ylipappien, kirjanoppineiden ja vanhinten luota, miekat ja seipäät aseinaan.⁴⁴ Jeesuksen kavaltaja oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: ”Hän on se, jota minä suutelen. Ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartiotuna pois.”⁴⁵ Tultuaan sinne Juudas meni heti hänen luokseen ja sanoi: ”Rabbi!”, ja suuteli häntä.⁴⁶ Silloin he kävivät Jeesukseen käsiksi ja vangitsivat hänet.⁴⁷ Yksi lähellä seisovista vetäisi miekan esiin, iski ylipappin palvelijaa ja sivalsi häneltä korvan irti.

⁴⁸ Mutta Jeesus sanoi heille: ”Oleteko te lähteneet vangitsemaan minua kuin rosvoa miekat ja seipäät mukanne? ”⁴⁹ Joka päivä minä

olen ollut teidän luonanne ja opettanut temppelissä, ettekä te ole ottaneet minua kiinni. Mutta näin tapahtuu, jotta Kirjoitukset kävisivät toteen.”⁵⁰ Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja lähtivät pakoon.

⁵¹ Jeesusta seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate kietaituna paljaalle iholle. He ottivat hänet kiinni, ⁵² mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastomana.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Mt 26:57-68; Lk 22:54,55; Jh 18:13,14,19-24)

⁵³ Jeesus vietiin ylipapin luo. Sinne kokoontuivat kaikki ylipapit, vanhimmat ja kirjanoppineet. ⁵⁴ Pietari seurasi häntä kauempana ylipapin palatsin sisäpihaan asti. Hän istuutui palvelijoiden joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.

⁵⁵ Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan surmauttaakseen hänet, mutta eivät löytäneet. ⁵⁶ Monet kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä. ⁵⁷ Muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan sanoen: ⁵⁸ ”Me olemme kuulleet hänen sanovan: ’Minä hajotan maahan tämän käsin tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsin tehty.’” ⁵⁹ Mutta ei edes näin heidän todistuksensa ollut yhtäpitävä. ⁶⁰ Lopulta silloinen ylipappi nousi, astui esiin ja kysyi

Jeesukselta: ”Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?” ⁶¹ Mutta Jeesus oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylipappi kysyi häneltä: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?” ⁶² Jeesus vastasi: ”Minä Olen. Ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.” ⁶³ Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Mihin me tässä enää todistajia tarvitsemme!” ⁶⁴ Te kuulitte jumalanpilkan hänen suustaan. Mitä mieltä olette?” Niin he kaikki tuomitsivat Jeesuksen syylliseksi kuolemaan.

⁶⁵ Muutamat alkoivat sylkeä hänen päälleen, peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkillä ja sanoivat: ”Profetoi!” Palvelijatkin löivät häntä.

Pietari kieltää Jeesuksen

(Mt 26:69-75; Lk 22:56-62; Jh 18:15-18,25-27)

⁶⁶ Kun Pietari oli alhaalla sisäpihassa, sinne tuli yksi ylipapin palvelustytöistä. ⁶⁷ Nähdessään Pietarin lämmittelemässä hän katsoi tätä ja sanoi: ”Sinäkin olit sen nasa-retilaisen, sen Jeesuksen, kanssa.” ⁶⁸ Mutta Pietari kielsi sanoen: ”En tiedä enkä käsitä, mitä sanot.” Hän meni ulkopihalle, ja samassa kukko lauloi.

⁶⁹ Kun palvelustyttö näki Pietarin uudelleen siellä, hän rupesi puhumaan lähellä seisoville: ”Tuo on yksi niistä.” ⁷⁰ Mutta jälleen hän kielsi.

Hetken päästä lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: ”Varmasti sinä olet yksi heistä. Sinähän olet galilealainen, puheesikin on samanlaista.”⁷¹ Mutta hän alkoi kirotta ja vannoa: ”En tunne sitä miestä, josta te puhutte!”⁷² Samassa kukko lauloi toisen kerran. Silloin Pietari muisti sanat, jotka Jeesus oli hänelle sanonut: ”Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän ratkesi itkemään.

Jeesus Pilatuksen edessä

(Mt 27:1,2,11-14; Lk 23:1-5; Jh 18:28-38)

15¹ Heti aamuvarhaisella ylipit pitivät neuvottelun vanhimpien, kirjanoppineiden ja koko neuvoston kanssa. He sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.

² Pilatus kysyi Jeesukselta: ”Sinäkö olet juutalaisten kuningas?” Hän vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”³ Ylipit esittivät monta syytöstä häntä vastaan. ⁴ Pilatus kysyi taas häntä: ”Etkö vastaa mitään? Näet-hän, kuinka paljon syytöksiä he esittävät sinua vastaan.”⁵ Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Mt 27:15-26; Lk 23:13-25; Jh 18:39-19:16)

⁶ Juhlan aikana Pilatuksella oli tapana vapauttaa yksi vanki, se, jota kansa pyysi. ⁷ Eräs mies nimeltään

Barabbas oli vangittuna muiden kapinoitsijoiden kanssa, jotka olivat kapinan aikana tehneet murhan.

⁸ Niin väkijoukko meni Pilatuksen luo ja alkoi huutaen vaatia, että hän tekisi niin kuin hänen tapansa oli.

⁹ Pilatus vastasi: ”Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?”¹⁰ Hän näet ymmärsi, että ylipit olivat kateudesta luovuttaneet hänet. ¹¹ Mutta ylipit yllyttivät kansaa anomaan, että hän pikemminkin vapauttaisi Barabbaan.

¹² Pilatus kysyi uudelleen: ”Mitä siten tahdotte minun tekävän hänelle, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?”¹³ Kansa huusi taas sanoen: ”Ristiinnaulitse hänet!”¹⁴ Pilatus kysyi: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?” Mutta kansa huusi vielä kovemmin: ”Ristiinnaulitse hänet!”

¹⁵ Niin Pilatus päätti tehdä kansalle mieliksi ja vapautti Barabbaan. Mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

Sotilaat pilkkaavat Jeesusta

(Mt 27:27-31; Jh 19:2,3)

¹⁶ Sotilaat veivät Jeesuksen sisälle linnaan, joka on maaherran palatsi, ja kutsuivat koolle koko sotilasosaston. ¹⁷ He pukivat hänet purppura- viittaan, väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä. ¹⁸ Sitten he rupesivat tervehtimään häntä: ”Terve, juutalaisten

kuningas!”¹⁹ He löivät häntä ruokokepillä päähän, syljeskelivät hänen päälleen ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.²⁰ Kun he olivat häntä pilkanneet, he riisuivat häntä purppuraviitan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät pois ristiinnaulittavaksi.

Jeesus ristiinnaulitaan

(Mt 27:32-44; Lk 23:26-43; Jh 19:17-27)

²¹ Sotilaat pakottivat erään ohikulkijan, joka oli tulossa pellolta, kantamaan Jeesuksen ristiä. Mies oli kyreneläinen Simon, Aleksandroksen ja Rufuksen isä.²² He veivät Jeesuksen paikkaan, jonka nimi on Golgata, käännettynä Pääkallonpaikka.²³ He tarjosivat hänelle juotavaksi mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei ottanut sitä.²⁴ Sitten he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa, mitä kukin saisi.

²⁵ Oli kolmas tunti, kun he ristiinnaulitsivat hänet.²⁶ Hänen yläpuolelleen oli kirjoitettu tuomion syy: ”Juutalaisten kuningas”.²⁷ Hänen lisäksi he ristiinnaulitsivat kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle, toisen vasemmalle puolelleen.²⁸ Näin toteutui kirjoitus, joka sanoo: ”Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.”

²⁹ Ohikulkijat pilkkasivat häntä päätään nyökytellen ja sanoivat: ”Voi sinua, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat.”³⁰ Pelasta itsesi ja astu alas

ristiltä.”³¹ Samaan tapaan ylipapitkin ja kirjanoppineet puhuivat toisilleen häntä pilkaten: ”Muita hän on auttanut, itseään hän ei voi auttaa.”³² Astukoon nyt, Kristus, Israelin kuningas, alas ristiltä, että me sen näkisimme ja uskoisimme.” Myös ne, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Jeesus antaa henkensä

(Mt 27:45-56; Lk 23:44-49; Jh 19:28-30)

³³ Kuudennella tunnilla tuli pimeys yli koko maan. Sitä kesti yhdeksänteen tuntiin asti.³⁴ Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä: ”Elohi, Elohi, lema sabaktani?” Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?³⁵ Sen kuullessaan muutamat lähellä seisovista sanoivat: ”Nyt hän huutaa Eliaa.”³⁶ Joku juoksi täyttämään sien hapanviinillä, pani sen ruokosauvan päähän ja tarjosi hänelle juotavaksi sanoen: ”Saadaanpa nähdä, tuleeko Elia ottamaan hänet alas.”³⁷ Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

³⁸ Silloin temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.³⁹ Kun sadanpäällikkö, joka seisoi häntä vastapäätä, näki, että Jeesus näin huutaen antoi henkensä, hän sanoi: ”Tämä mies oli todellakin Jumalan Poika!”

⁴⁰ Kauempana oli myös naisia tätä katselemassa. Heidän joukossaan

oli Magdalan Maria ja Jaakob nuoremman ja Jooseksen äiti Maria sekä Salome. ⁴¹He olivat seuranneet Jeesusta ja palvelleet häntä hänen ollessaan Galileassa. Paikalla oli myös useita muita naisia, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

Jeesus haudataan

(Mt 27:57-61; Lk 23:50-56; Jh 19:38-42)

⁴²Ilta oli jo tullut, ja koska oli valmistuspäivä eli sapatin aatto, ⁴³saa-pui paikalle arimatialainen Joosef, arvostettu neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni Pilatukseen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. ⁴⁴Pilatus ihmetteli, oliko Jeesus jo kuollut. Kutsuttuaan luokseen sadanpäällikön Pilatus kysyi tältä, oliko Jeesus jo kauankin ollut kuolleena. ⁴⁵Saatuaan tiedon sadanpäälliköltä hän lahjoitti ruumiin Joosefille. ⁴⁶Tämä osti liinavaatteen, otti Jeesuksen alas ristiltä, kääri hänet liinavaatteeseen ja pani hänet hautaan, joka oli hakattu kalliioon. Hautakammion suulle hän vieritti kiven. ⁴⁷Magdalan Maria ja Jooseksen äiti Maria näkivät, minne ruumis pantiin.

Jeesuksen ylösnousemus

(Mt 28:1-8; Lk 24:1-12; Jh 20:1-10)

16 ¹Sapatin mentyä Magdalan Maria ja Maria, Jaakobin äiti,

sekä Salome ostivat hyvänhajuisia yrttivoiteita mennäkseen voitelemaan Jeesuksen. ²Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä he tulivat haudalle ani varhain auringon noustessa. ³He puhelivat keskenään: "Kuka meille vierittää kiven hautakammion suulta?" ⁴Katstahtaessaan ylös he näkivät, että kivi oli vieritetty pois; se oli näet hyvin suuri.

⁵Naiset menivät hautakammioon ja näkivät oikealla puolella istuvan nuorukaisen yllään pitkä, valkoinen vaate, ja he pelästyivät. ⁶Mutta hän sanoi heille: "Älkää olko peloissanne. Te etsitte Jeesusta, nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös, ei hän ole täällä. Katso-kaa, tässä on paikka, johon he hänet panivat. ⁷Mutta menkää sanomaan hänen opetuslapsilleen, myös Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te saatte nähdä hänet, niin kuin hän teille sanoi.'"

⁸Tultuaan ulos naiset pakenivat haudalta vavisten ja hämmästyneinä eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he peläsivät.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

(Mt 28:9,10; Lk 24:9-11; Jh 20:11-18)

⁹Kun Jeesus oli varhain viikon ensimmäisenä päivänä noussut kuolleista, hän ilmestyi ensiksi Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa. ¹⁰Tämä meni ja ilmoitti sen niille, jotka olivat olleet

Jeesuksen kanssa ja nyt murehtivat ja itkivät. ¹¹ Mutta kun he kuulivat, että Jeesus eli ja että Maria oli nähnyt hänet, he eivät uskoneet.

Jeesus ilmestyy kahdelle opetuslapselle

(Lk 24:13-35)

¹² Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi toisessa hahmossa kahdelle heistä, kun he olivat kävelen matkalla maa-seudulle. ¹³ Myös nämä lähtivät ilmoittamaan siitä toisille, mutta heitäkään ei uskottu.

Lähetyskäsky

(Mt 28:16-20; Lk 24:44-49; Jh 20:19-23; Apt 1:6-8)

¹⁴ Vihdoin Jeesus ilmestyi niille yhdelletoista heidän ollessaan ateri-alla. Hän nuhteli heidän epäusko-aan ja sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka oli-vat nähneet hänet ylösnousseksi kuolleista. ¹⁵ Hän sanoi heille: "Men-kää kaikkialle maailmaan ja julista-

kaa evankeliumia kaikille luoduille.

¹⁶ Joka tulee uskovaksi ja kastetaan, pelastuu, mutta joka ei usko, se tuo-mitaan. ¹⁷ Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun nimes-säni he ajavat ulos riivaajia, puhu-vat uusilla kielillä ¹⁸ ja nostavat käsin käärmeitä. Jos he juovat jotakin kuo-lettavaa, se ei vahingoita heitä. He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä tulevat terveiksi."

Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Lk 24:50-53; Apt 1:9-11)

¹⁹ Kun nyt Herra Jeesus oli puhu-nut heille, hänet otettiin ylös tai-vaaseen ja hän istui Jumalan oike-alle puolelle. ²⁰ Opetuslapset lähti-vät ja saarnasivat kaikkialla. Herra vaikutti yhdessä heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien merk-kien kautta.

EVANKELIUMI LUUKKAAN MUKAAN

Omistuskirjoitus Teofilokselle

1¹ Monet ovat ryhtyneet laattimaan kertomusta tapahtumista, jotka ovat toteutuneet keskuudessamme, ² sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet silminnäki-
jöitä ja joista on tullut sanan palvelijoita. ³ Niinpä minäkin katsoin parhaaksi, tutkittuani alusta alkaen kaiken tarkasti, kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilos, ⁴ jotta saisit tietää, kuinka luotettavia ovat ne asiat, jotka sinulle on opetettu.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ, 1

Enkeli ilmoittaa Johannes Kastajan syntymän

⁵ Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli muuan pappi, nimeltään Sakarias, joka kuului Abian osastoon. Hänen vaimonsa oli Aaronnin tyttäriä, nimeltään Elisabet. ⁶ He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteettomina kaikkien Herran käskyjen ja säädösten mukaan. ⁷ Heillä ei kuitenkaan ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he olivat molemmat tulleet iäkkäiksi.

⁸ Kun Sakariaan osaston palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä, tapahtui, ⁹ että hän pappistehtävien ta-

vanmukaisessa arvonnassa sai osakseen mennä Herran pyhäkköön suitsuttamaan. ¹⁰ Koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa. ¹¹ Silloin Sakariaalle ilmestyi Herran enkeli, joka seisoi suitsutusalttarin oikealla puolella. ¹² Hänet nähdessään Sakarias hämmästyí ja pelko valtasi hänet. ¹³ Enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Johannes. ¹⁴ Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään, ¹⁵ sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hänet on täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdusta asti. ¹⁶ Hän kääntää monet Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, puoleen. ¹⁷ Hän kulkee Herran edellä Elian hengessä ja voimassa kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden mielenlaatuun, näin valmistaakseen kansan, joka on Her-
raa varten valmistautunut."

¹⁸ Sakarias sanoi enkelille: "Miten minä voisin tämän käsittää? Minä olen vanha mies, ja vaimonikin on tullut iäkkääksi." ¹⁹ Enkeli vastasi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä. Minut on

lähetetty sinun luoksesi puhumaan ja julistamaan sinulle tämä ilosanoma.²⁰ Mutta sinä tulet mykäksi etkä kykene puhumaan ennen kuin sinä päivänä, jona tämä tapahtuu, koska et uskonut minun sanojani, jotka toteutuvat ajallaan.”

²¹ Kansa oli odottamassa Sakariasta, ja kaikki ihmettelivät sitä, että hän viipyi pyhäkössä niin kauan.²² Kun hän tuli ulos, hän ei kyennyt puhumaan heille. Siitä he ymmärsivät, että hän oli nähnyt pyhäkössä näyn. Hän viittoili heille ja jäi mykäksi.²³ Kun hänen virantoimituksensa päivät olivat päättyneet, hän meni kotiinsa.

²⁴ Niiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta. Hän sanoi:²⁵ ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.”

Enkeli ilmoittaa Jeesuksen syntymän

²⁶ Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudella, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galileaan, Nasaret-nimiseen kaupunkiin,²⁷ neitsyen luo, joka oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalle Joosef-nimiselle miehelle. Neitsyen nimi oli Maria.²⁸ Tullessaan sisälle hänen luokseen enkeli sanoi: ”Terve, armoitettu! Herra olkoon kanssasi, siunattu sinä vaimojen joukossa!”²⁹ Hänet nähdessään Maria hämmentyi kovin

näistä sanoista ja mietti, mitä tämä tervehdys mahtoi merkitä.³⁰ Niin enkeli sanoi hänelle: ”Älä pelkää, Maria, sillä sinä olet saanut armon Jumalan edessä.”³¹ Katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Jeesus.³² Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen.³³ Hän hallitsee kuninkaana Jaakobin sukua ikuisesti, eikä hänen valtakunnallaan ole loppua.”³⁴ Mutta Maria sanoi enkelille: ”Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä tiedä?”³⁵ Enkeli vastasi hänelle: ”Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut. Siksi myös sitä Pyhää, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi.”³⁶ Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhalla iälläään. Hän, jota sanottiin hedelmättömäksi, on kuudennella kuukaudella,³⁷ sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.”³⁸ Silloin Maria sanoi: ”Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi mukaan.” Sitten enkeli lähti hänen luotaan.

Maria vierailee Elisabetin luona

³⁹ Niinä päivinä Maria lähti matkaan ja kiiruhti vuoriseudulle eräaseen Juudean kaupunkiin.⁴⁰ Hän meni Sakariaan taloon ja tervehti Elisabetia.⁴¹ Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen

kohdussaan ja Elisabet täyttyi Pyhällä Hengellä.⁴² Hän huudahti suureen ääneen ja sanoi: "Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä!"⁴³ Kuinka minulle tapahtuu tämä, että Herrani äiti tulee minun luokseni?⁴⁴ Samalla hetkellä kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti riemusta kohdussani.⁴⁵ Autuas se, joka uskoi, sillä se, mitä Herra on hänelle puhunut, käy toteen!"

Maria ylistää Herraa

⁴⁶ Maria sanoi: "Minun sieluni ylistää Herran suuruutta,⁴⁷ ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Pelastajastani,⁴⁸ sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua autuaaksi,⁴⁹ sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja. Hänen nimensä on pyhä,⁵⁰ ja sukupolvesta sukupolveen kestää hänen laupeutensa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.⁵¹ Käsisivarrellaan hän on osoittanut voimansa. Hän on lyönyt hajalle ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämesään.⁵² Hän on kukistanut valtiaat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.⁵³ Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyydellään, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.⁵⁴ Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin muistaakseen laupeuttaan⁵⁵ Abrahama ja hänen siementään koh-

taan, iankaikkisesti, niin kuin hän on isillemme puhunut."

⁵⁶ Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa.

Johannes Kastajan syntymä

⁵⁷ Elisabetin synnyttämisen aika tuli, ja hän synnytti pojan.⁵⁸ Kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suuren laupeutensa, he iloitsivat hänen kanssaan.

⁵⁹ Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta. He kutsuivat häntä hänen isänsä nimen mukaan Sakariaaksi,⁶⁰ mutta hänen äitinsä sanoi: "Ei, vaan hänen nimekseen tulee Johannes."⁶¹ He sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä."

⁶² Sitten he viittoilivat isälle, minkä nimen hän tahtois antaa lapselle.⁶³ Hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen: "Johannes on hänen nimensä." Kaikki ihmettelivät.⁶⁴ Samassa Sakarias sai puhekykynsä takaisin, ja hän alkoi puhua ylistäen Jumalaa.

⁶⁵ Pelko valtasi kaikki heidän ympärillään asuvat, ja koko Juudean vuoriseudulla puhuttiin kaikesta näistä tapahtumista.⁶⁶ Kaikki, jotka niistä kuulivat, painoivat ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta oikein tulee?" Ja Heran käsi oli hänen kanssaan.

Sakarias ylistää Herraa

⁶⁷ Sakarias, lapsen isä, täyttyi Pyhällä Hengellä, ja hän profetoi sanoen: ⁶⁸ ”Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen. ⁶⁹ Hän on kottahottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta – ⁷⁰ niin kuin hän ikiajoista asti on puhunut pyhien profeettojensa suulla – ⁷¹ pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden käsistä, jotka meitä vihaavat, ⁷² osoittaakseen laupeuttaan isillemme ja muistaakseen pyhää liittoaan, ⁷³ sitä valaa, jonka hän vannoi meidän isällemme Abrahamille, suodakseen meidän ⁷⁴ vapautettuina vihollistemme käsistä pelkäämättä palvella häntä ⁷⁵ pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinä. ⁷⁶ Ja sinua, lapsukainen, kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran edellä valmistaksesi hänen teitään, ⁷⁷ jotta hänen kansansa saisi tuntea pelastuksen heidän syntiensä anteeksisaamisessa ⁷⁸ meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden. Näin meidän puoleemme katsoo aamunkoitto korkeudesta ⁷⁹ loistaakseen meille, jotka asumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjatakseen meidän jalkamme rauhan tielle.”

⁸⁰ Lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän astui julkisesti Israelin eteen.

JEESUKSEN SYNTYMÄ JA LAPSUUS, 2*Jeesuksen syntymä**(Mt 1:18-25)*

2 ¹ Niinä päivinä antoi keisari Augustus käskyn, että koko maailmassa oli toimitettava verollepano. ² Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. ³ Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

⁴ Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetlehem, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua, ⁵ verollepanoa varten kihlatun vaimonsa Marian kanssa, joka oli raskaana. ⁶ Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ⁷ ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majatalossa.

Paimenet ja enkelit

⁸ Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. ⁹ Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään. He pelästyivät suunnattomasti, ¹⁰ mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille suuren ilosanoman,

joka tulee kaikelle kansalle. ¹¹ Teille on tänä päivänä Daavidin kaupungissa syntynyt Pelastaja, joka on Kristus, Herra. ¹² Tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” ¹³ Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ¹⁴ ”Kunnia Jumalalle korkeudessa, ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.”

¹⁵ Kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Lähdetään nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” ¹⁶ He menivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. ¹⁷ Tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka heille oli tästä lapsesta puhuttu. ¹⁸ Kaikki, jotka sen kuulsivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat, ¹⁹ mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä ja mietti niitä sydämessään.

²⁰ Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli puhuttu.

Jeesus tuodaan temppeliin

²¹ Kun kahdeksan päivää oli kulu-
nut ja lapsi oli ympärileikattava, hän
sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli
hänelle antanut jo ennen kuin hän
sikisi äitinsä kohdussa.

²² Kun heidän puhdistuspäivänsä
Mooseksen lain mukaan olivat päät-
tyneet, he veivät lapsen Jerusa-
lemiin asettaakseen hänet Herran
eteen – ²³ niin kuin on kirjoitettu
Herran laissa: ”Jokainen poikalapsi,
joka avaa äidin kohdun, luettakoon
Herralta pyhitetyksi” – ²⁴ ja uhra-
takseen, niin kuin on säädetty Her-
ran laissa, parin metsäkyhyksyä tai
kaksi kyyhkysenpoikaa.

Simeon ja Jeesus-lapsi

²⁵ Jerusalemissa oli mies, jonka
nimi oli Simeon. Tämä mies oli hurs-
kas ja jumalaapelkäävä. Hän odotti
Israelin lohduitusta, ja Pyhä Henki
oli hänen päällään. ²⁶ Pyhä Henki
oli ilmoittanut hänelle, ettei hän
näe kuolemaa, ennen kuin on näh-
nyt Herran Voidellun. ²⁷ Hän tuli
Hengen vaikutuksesta temppeliin,
ja kun vanhemmat toivat Jeesus-
lasta sisälle tehdäkseen niin kuin
lain mukaan oli tapana tehdä lap-
selle, ²⁸ hänkin otti lapsen syliinsä,
ylisti Jumalaa ja sanoi: ²⁹ ”Valtias,
nyt sinä päästät palvelijasi rauhassa
menemään, sanasi mukaan, ³⁰ sillä
minun silmäni ovat nähneet sinun
pelastuksesi, ³¹ jonka olet valmista-
nut kaikkien kansojen nähtäväksi,
³² valoksi, joka ilmestyy pakanoille,
ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”

³³ Lapsen isä ja äiti ihmettelivät
sitä, mitä hänestä sanottiin. ³⁴ Si-
meon siunasi heitä ja sanoi Mari-
alle, lapsen äidille: ”Tämä lapsi on

pantu kompastumiseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan,³⁵ jotta monien sydänten ajatukset tulisivat julki. Myös sinun sielusi läpi käy miekka.”

Naisprofeetta Hanna

³⁶ Siellä oli myös naisprofeetta Hanna, Penuelin tytär, Asserin heimoa. Hän oli jo tullut iäkkääksi. Mentycään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta ³⁷ mutta oli nyt leski, noin kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut temppelistä vaan paastoten ja rukoillen palveli siellä Jumalaa yötä päivää. ³⁸ Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

Paluu Nasaretiin

³⁹ Suoritettuaan kaiken, mitä Heran laki vaati, he palasivat Galileaan, kotikaupunkiinsa Nasaretiin. ⁴⁰ Lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä täyttyen viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen yllään.

Jeesus kaksitoistavuotiaana temppelissä

⁴¹ Jeesuksen vanhemmat menivät joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhliille. ⁴² Kun Jeesus oli kahdentoista vuoden ikäinen, he menivät jälleen Jerusalemiin juhliille, niin kuin

tapa oli. ⁴³ Niiden päivien päätyttyä he lähtivät kotiin, mutta Jeesuspoika jäi Jerusalemiin. Hänen vanhempansa eivät huomanneet sitä, ⁴⁴ vaan luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan. Sitten he alkoivat etsiä häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta. ⁴⁵ Kun he eivät löytäneet, he palasivat Jerusalemiin etsien häntä.

⁴⁶ Kolmen päivän kuluttua he löysivät Jeesuksen temppelistä, jossa hän istui opettajien keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä. ⁴⁷ Kaikki, jotka kuuntelivat häntä, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan. ⁴⁸ Hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi: ”Poi-kani, miksi teit meille näin? Isäsi ja minä olemme tuskaisina etsineet sinua.” ⁴⁹ Jeesus vastasi heille: ”Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää olla Isäni huoneessa?” ⁵⁰ Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille puhui.

⁵¹ Hän lähti heidän kanssaan, tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Mutta hänen äitinsä säilytti kaiken tämän sydämessään. ⁵² Jeesus varttui viisaudessa, iässä ja armossa, Jumalan ja ihmisten edessä.

JEESUS VALMISTAUTUU TEHTÄVÄÄNSÄ, 3–4

Johannes Kastaja

(Mt 3:1-12; Mk 1:1-8; Jh 1:19-28)

3¹ Keisari Tiberiuksen viidennestätoista hallitusvuotena – kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes Galilean neljännesruhtinaana, hänen veljensä Filippos Iturean ja Trakonioksen alueen neljännesruhtinaana ja Lysanias Abileenin neljännesruhtinaana, ² ja kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina – tuli Jumalan sana erämaassa Johannekselle, Sakariaan pojalle.

³ Hän vaelsi kaikkialla Jordanin ympäristössä ja julisti kääntymyksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi, ⁴ niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa: “Huutavan ääni kuuluu erämaassa: ‘Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle suoriksi ja tasaisiksi!’” ⁵ Jokainen laakso täytettäköön, jokainen vuori ja kukkula tasoitettakoon, mutkat tulkoot suoriksi ja louhikot tasaisiksi teiksi. ⁶ Kaikki liha saa nähdä Jumalan lähettämän pelastuksen.”

⁷ Johannes sanoi väkijoukoille, jotka tulivat hänen kastettavakseen: “Te kyykäärmeiden sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? ⁸ Tehkää siis kääntymyksen arvoista hedelmää, älkääkä ruvetko

sanomaan mielessänne: ‘Onhan Abraham meidän isämme.’ Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. ⁹ Kirves on jo pantu puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.”

¹⁰ Ihmiset kysyivät häneltä: “Mitä meidän siis pitää tehdä?” ¹¹ Hän vastasi heille: “Jolla on kaksi paitaa, antakoon toisen sille, joka on ilman, ja se, jolla on ruokaa, tehköön samoin.” ¹² Myös publikaaneja tuli kastettavaksi, ja he kysyivät häneltä: “Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?” ¹³ Hän sanoi heille: “Älkää vaatiko enempää kuin teille on säädetty.” ¹⁴ Myös sotilaat kysyivät häneltä: “Entä mitä meidän pitää tehdä?” Hän vastasi: “Älkää kiskoko älkääkä kiristäkö keneltäkään vaan tyytykää palkkaanne.”

¹⁵ Kun kansa oli odotuksen vallassa ja kaikki ajattelivat sydämessään, mahtoiko Johannes olla Kristus, ¹⁶ Johannes vastasi kaikille ja sanoi: “Minä kastan teidät vedellä, mutta on tulossa minua väkevämpi, jonka kenkien nauhojakaan minä en kelpaa avaamaan. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tuleessa. ¹⁷ Hänellä on kädessään viskain, ja hän puhdistaa puimatantereensa. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumet hän polttaa sammumattomassa tuleessa.”

¹⁸ Monilla muillakin tavoin Johannes kehotti kansaa julistaessaan evankeliumia. ¹⁹ Mutta kun hän nuhteli neljännesruhtinas Herodesta tämän veljen Filippoksen vaimon Herodiaan vuoksi ja kaiken pahan vuoksi, mitä Herodes oli tehnyt, ²⁰ Herodes kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

Jeesuksen kaste

(Mt 3:13-17; Mk 1:9-11)

²¹ Kun kaikkea kansaa kastettiin ja myös Jeesus oli saanut kasteen, tapahtui hänen rukoillessaan, että taivas aukeni ²² ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa, kuin kyyhkynen. Taivaasta kuului ääni: ”Sinä olet minun rakas Poikani, sinuun minä olen mieltynyt.”

Jeesuksen sukuluettelo

(Mt 1:1-17)

²³ Jeesus oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa, ja oli – niin luultiin – Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika, ²⁴ Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin, ²⁵ tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain, ²⁶ tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä Se-meinin, tämä Joosekin, tämä Joodan, ²⁷ tämä Johanenin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin, ²⁸ tämä Melkin,

tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin, ²⁹ tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin, ³⁰ tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eljakimin, ³¹ tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daa-vidin, ³² tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaksen, tämä Salmonin, tämä Nahsonin, ³³ tämä Amminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Hesronin, tämä Perek-sen, tämä Juudan, ³⁴ tämä Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Abrahamin, tämä Terahin, tämä Naahorin, ³⁵ tämä Serugin, tämä Regun, tämä Pelegin, tämä Eeberin, tämä Selahin, ³⁶ tämä Keenanin, tämä Arpaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Leme-kin, ³⁷ tämä Metuselahin, tämä Hanokin, tämä Jeredin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin, ³⁸ tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin ja tämä Jumalan.

Paholainen kiusaa Jeesusta

(Mt 4:1-11; Mk 1:12,13)

4 ¹ Sitten Jeesus palasi Jordanilta täynnä Pyhää Henkeä. Henki kuljetti häntä autiomaassa ² neljäkymmentä päivää, ja Paholainen kiusasi häntä. Hän ei syönyt mitään niinä päivinä, mutta niiden päätyttyä hänen tuli lopulta nälkä. ³ Silloin Paholainen sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin

sano tälle kiville, että se muuttuu leiväksi.” ⁴ Jeesus vastasi: “On kirjoitettu: ‘Ei ihminen elä ainoastaan leivästä vaan jokaisesta Jumalan sanasta.’”

⁵ Paholainen vei hänet korkealle vuorelle, näytti hänelle yhdessä hetkessä kaikki maailman valtakunnat ⁶ ja sanoi hänelle: “Sinulle minä annan koko tämän valtapiirin ja sen loiston. Minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle tahdon. ⁷ Jos siis kumarrut eteeni, niin tämä kaikki on sinun.” ⁸ Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: “Mene pois tieltäni, Saatana! On kirjoitettu: ‘Herraa, sinun Jumalaasi, sinun tulee kumartaa ja vain häntä palvella.’”

⁹ Paholainen vei Jeesuksen Jerusalemiin, asetti hänet temppelimuurin harjalle ja sanoi hänelle: “Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heitäydy tästä alas, ¹⁰ sillä on kirjoitettu: ‘Hän antaa enkeleilleen käsikyn sinusta, että he varjelevat sinua’ ¹¹ ja ‘He kantavat sinua käsillään, niin ettet loukkaa jalkaasi kiveen.’” ¹² Jeesus vastasi: “On sanottu: ‘Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’”

¹³ Kiusattuaan Jeesusta kaikin tavoin Paholainen poistui hänen luotaan joksikin aikaa.

JEESUKSEN TOIMINTA GALILEASSA, 4–9

Jeesus aloittaa toimintansa

(Mt 4:12-17; Mk 1:14,15)

¹⁴ Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma hänestä levisi kaikkialle ympäristöön. ¹⁵ Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

Nasaretilaiset torjuvat Jeesuksen

(Mt 13:53-58; Mk 6:1-6)

¹⁶ Jeesus saapui Nasaretiin, jossa hän oli kasvanut, ja meni sapatinpäivänä tapansa mukaan synagogaan. Hän nousi lukemaan, ¹⁷ ja hänelle ojennettiin profeetta Jesajan kirja. Avattuaan kirjakäärön hän löysi kohdan, johon oli kirjoitettu: ¹⁸ “Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut parantamaan sydämetään särkyneitä, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorrettut vapauteen ¹⁹ ja julistamaan Herran suosion vuotta.” ²⁰ Hän kääri kirjan kokoon, antoi sen palvelijalle ja istuutui. Kaikkien synagogassa olevien katseet kohdistuivat häneen. ²¹ Silloin hän alkoi puhua heille: “Tänään tämä raamatunkohta on toteutunut teidän kuultenne.” ²² Kaikki antoivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustaan lähtivät. He

sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?" ²³ Jeesus sanoi heille: "Varmaankin aiotte esittää minulle sananlaskun 'Parantaja, paranna itsesi!' ja sanoa: 'Tee myös täällä kotikaupungissasi kaikkea sitä, mitä olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.'" ²⁴ Hän jatkoi: "Totisesti minä sanon teille: yksikään profeetta ei ole suosittu kotikaupungissaan." ²⁵ Minä sanon teille totuuden: Israelissa oli monta leskeä Eliaan aikana, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta, ja koko maahan tuli kova nälänhätä. ²⁶ Mutta Eliaa ei lähetetty kenenkään heidän luokseen vaan leskivaimon luo Sarpatiin, Siidonin maahan. ²⁷ Ja Israelissa oli monta spitaalista profeetta Elisan aikana, mutta yhtäkään heistä ei puhdistettu, ainoastaan syyrialainen Naaman."

²⁸ Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, joutuivat rai-von valtaan. ²⁹ He nousivat, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas. ³⁰ Mutta hän lähti pois kulkien väkijoukon halki.

Jeesus Kapernaumin synagogassa

(Mk 1:21-28)

³¹ Sitten Jeesus meni Kapernaumin kaupunkiin, joka on Galileassa, ja opetti kansaa sapattina. ³² Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen

opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta.

³³ Synagogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan henki. Se huusi kovalla äänellä: ³⁴ "Voi, mitä sinä meistä haluat, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet, Jumalan Pyhä." ³⁵ Mutta Jeesus nuhteli henkeä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä!" Silloin riivaaja heitti miehen maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä vahingoittamatta häntä. ³⁶ Kaikki joutuivat hämmästyksen valtaan ja puhuivat keskenään: "Mitä tämä puhe oikein on? Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos." ³⁷ Niin hänen maineensa levisi kaik-kialle ympäristöön.

Jeesus parantaa Simonin

anopin ja muita sairaita

(Mt 8:14-17; Mk 1:29-34)

³⁸ Jeesus lähti synagogasta ja meni Simonin kotiin. Simonin anoppi oli kovassa kuumeessa, ja Jeesusta pyydettiin auttamaan häntä. ³⁹ Jeesus kumartui hänen ylleen ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä. Nainen nousi heti ja palveli heitä.

⁴⁰ Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, erilaisten tautien vaivaa-mia, toivat heidät Jeesuksen luo. Hän pani kätensä jokaisen päälle ja paransi heidät. ⁴¹ Monista lähti myös riivaajia, jotka huusivat: "Sinä olet Kristus, Jumalan Poika!" Mutta

hän nuhteli niitä eikä sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät hänen olevan Kristus.

Jeesus lähtee Kapernaumista

(Mk 1:35-39)

⁴² Päivän koittaessa Jeesus lähti ulos ja meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset alkoivat etsiä häntä, ja kun he löysivät hänet, he estelivät häntä lähtemästä luotaan. ⁴³ Mutta hän sanoi: ”Minun tulee julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia muisakin kaupungeissa, sillä sitä varten minut on lähetetty.” ⁴⁴ Ja hän saarnasi Galilean synagogissa.

Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset

(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20)

5 ¹ Kun Jeesus seiso i Gennesaretinjärven rannalla ja kansa tungeksi hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa, ² hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä huuhtomaan verkkojaan. ³ Jeesus astui toiseen veneistä, siihen, joka oli Simonin, ja pyysi häntä soutamaan vähän matkan päähän rannasta. Istuuduttuaan hän alkoi opettaa kansaa veneestä käsin.

⁴ Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: ”Souda vene syvään veteen, ja laskekaa verkkonne apajalle.” ⁵ Simon vastasi: ”Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään, mutta

sinun käskystäsi minä lasken verkot.” ⁶ Näin tehtyään he saivat saaretuksi verkkoihin niin suuren määrän kalaa, että heidän verkkonsa repeilivät. ⁷ He viittoilivat toisessa veneessä olevia tovereitaan tulemaan apuun. Nämä tulivatkin, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat uppoamaisillaan. ⁸ Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: ”Mene pois minun luotani, Herra, sillä minä olen syntinen mies.” ⁹ Heidän saamansa kalansaa liin vuoksi oli hämmästyks vallannut hänet ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan, ¹⁰ samoin myös Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simonille: ”Älä pelkää. Tästedes sinä saat saaliiksesi ihmisiä.” ¹¹ He vetivät veneet maihin, jättivät kaiken ja lähtivät seuraamaan häntä.

Jeesus parantaa spitaalisen

(Mt 8:1-4; Mk 1:40-45)

¹² Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, siellä oli mies, joka oli yltä päältä spitaalissa. Nähdessään Jeesuksen mies heittäytyi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: ”Herra, jos tahdot, sinä voit puhdistaa minut.” ¹³ Jeesus ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: ”Minä tahdon. Puhdistu!” Heti spitaali lähti hänestä. ¹⁴ Jeesus kielsi häntä ker tomasta tästä kenellekään ja sanoi:

“Mene kuitenkin näyttämään itsesi papille ja anna uhri puhdistumisesi tähden, niin kuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.”

¹⁵ Sanoma Jeesuksesta levisi kuitenkin yhä laajemmalle, ja paljon kansaa tuli koolle kuullakseen häntä ja parantuakseen hänen avullaan vaivoistaan. ¹⁶ Mutta hän vetäytyi erämaahan rukoilemaan.

Jeesus parantaa halvaantuneen

(Mt 9:1-8; Mk 2:1-12)

¹⁷ Eräänä päivänä, kun Jeesus taas oli opettamassa, paikalla istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä sekä Jerusalemistä. Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaita. ¹⁸ Silloin muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvaantunut. He yrittivät tuoda hänet sisälle taloon ja asettaa Jeesuksen eteen. ¹⁹ Mutta kun he eivät keksineet keinoa, millä tuoda hänet sisälle väkijoukon läpi, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen. ²⁰ Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: “Ihminen, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.” ²¹ Kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanoimaan: “Kuka tämä mies on? Hänhän pilkkaa Jumalaa. Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?” ²² Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: “Mitä te

ajattelette sydämessänne? ²³ Kumpi on helpompaa, sanoa: ‘Sinun syntisi ovat anteeksi annetut’, vai sanoa: ‘Nouse ja kävele’? ²⁴ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – hän puhui nyt halvaantuneelle – “minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.” ²⁵ Mies nousi heti heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen Jumalaa. ²⁶ Heidät kaikki valtasi hämmästyks, ja he ylistivät Jumalaa. Täynnä pelkoa he sanoivat: “Olemme tänään nähneet jotakin uskomatonta.”

Jeesus kutsuu Leevin

(Mt 9:9-13; Mk 2:13-17)

²⁷ Tämän jälkeen Jeesus lähti sieltä ja näki Leevi-nimisen publikaanin istumassa tulliasemalla. Jeesus sanoi hänelle: “Seuraa minua!” ²⁸ Niin hän jätti kaiken, nousi ja lähti seuraamaan Jeesusta. ²⁹ Leevi valmisti hänelle kodissaan suuret pidot. Heidän kanssaan oli aterialla suuri joukko publikaaneja ja muita ihmisiä. ³⁰ Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa nurisivat Jeesuksen opetuslapsia vastaan ja sanoivat: “Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?” ³¹ Jeesus vastasi heille: “Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. ³² En minä ole tullut kutsumaan kääntymyksen vanhurskaita vaan syntisiä.”

*Kysymys paastoamisesta**(Mt 9:14-17; Mk 2:18-22)*

³³ He sanoivat Jeesukselle: “Miksi Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin opetuslapset, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat.” ³⁴ Jeesus sanoi heille: “Ette kai voi vaatia häävieraita paastoamaan, kun sulhanen on heidän kanssaan?” ³⁵ Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat.”

³⁶ Hän kertoi heille myös vertauksen: “Ei kukaan leikkaa uudesta viitasta paikkaa ja pane sitä vanhaan viittaan. Silloinhan hän leikkaa pilalle myös uuden, eikä uudesta viitasta leikattu paikka sovi vanhaan. ³⁷ Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Silloinhan uusi viini rikkoo leilit, viini valuu maahan ja leilit menevät pilalle. ³⁸ Ei, vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin, niin molemmat säilyvät. ³⁹ Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua heti uutta, sillä hän sanoo: ‘Vanha on parempaa.’”

*Sapatin herra**(Mt 12:1-8; Mk 2:23-28)*

6 ¹ Eräänä sapattina, kun Jeesus kulki viljapeltojen halki, hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja

söivät. ² Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: “Miksi teette selaista, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?” ³ Jeesus vastasi heille: “Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänelle ja hänen seuralaisilleen tuli nälkä? ⁴ Hän meni Jumalan huoneeseen, otti Herran eteen asetetut leivät, söi ja antoi myös seuralaisilleen, vaikka muilla kuin papeilla ei ollut lupa syödä niitä.” ⁵ Ja Jeesus sanoi heille: “Ihmisen Poika on sapatin herra.”

*Jeesus parantaa sapattina**(Mt 12:9-14; Mk 3:1-6)*

⁶ Eräänä toisena sapattina Jeesus meni synagogaan ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli surkastunut. ⁷ Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Jeesusta silmällä, parantaisiko hän sapattina, jotta he löytäisivät aiheen syyttää häntä. ⁸ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli surkastunut: “Nouse ja astu esiin.” Tämä nousi ja astui esiin. ⁹ Jeesus sanoi: “Minä kysyn teiltä: onko sapattina lupa tehdä hyvää vai tehdä paha, pelastaa elämä vai tuhota se?” ¹⁰ Hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: “Ojenna kätesi.” Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli ennalleen, yhtä terveeksi

kuin toinenkin käsi. ¹¹ Mutta kirjanoppineet ja fariseukset raivosuivat mielettömästi, ja he neuvottelivat keskenään, mitä tekisivät Jeesukselle.

Kaksitoista apostolia

(Mt 10:1-4; Mk 3:13-19)

¹² Niinä päivinä Jeesus lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. ¹³ Päivän tultua hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, jotka hän myös nimesi apostoleiksi. ¹⁴ Nämä olivat Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, ja tämän veli Andreas, Jaakob ja Johannes, Filippos ja Bartolomeus, ¹⁵ Matteus ja Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, jota kutsuttiin Kiivailijaksi, ¹⁶ Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, josta tuli kavaltaja.

Jeesus opettaa ja parantaa

(Mt 4:23-25)

¹⁷ Jeesus laskeutui alas vuorelta yhdessä heidän kanssaan ja pysähtyi tasaiselle paikalle. Siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa koko Juudeasta ja Jerusalemistä ja Tyroksen ja Siidonin rannikkoseudulta. ¹⁸ He olivat tulleet kuullakseen häntä ja parantuakseen taudeistaan. Myös saastaisten henkien vaivaamat tulivat terveiksi. ¹⁹ Koko kansanjoukko tahtoi päästä koskettamaan häntä, sillä hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.

Autuaaksi julistaminen

(Mt 5:1-12)

²⁰ Jeesus kohotti katseensa, katsoi opetuslapsiaan ja sanoi: "Autuaita olette te köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta. ²¹ Autuaita olette te, joilla nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita olette te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa. ²² Autuaita olette te, kun Ihmisen Pojan tähden ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään, herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikään kuin jonkin pahan. ²³ Iloitkaa sinä päivänä ja hyppikää riemusta, sillä teidän palkanne on suuri taivaassa! Samalla tavallahan heidän isänsä tekivät profeetoille."

Voi teitä!

²⁴ "Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne! ²⁵ Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä, sillä te joudutte näkemään nälkää! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te saatte murehtia ja itkeä! ²⁶ Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Samoinhan tekivät heidän isänsä väärille profeetoille."

Rakastakaa vihamiehiänne

(Mt 5:38-48, 7:12)

²⁷ "Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: Rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat. ²⁸ Siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat. Rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä solvaavat.

²⁹ Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin poskesi. Jos joku ottaa sinulta viitan, älä kiellä häneltä paitaasikaan. ³⁰ Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, äläkä vaadi takaisin siltä, joka ottaa sinun omaasi.

³¹ Niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää tekin heille. ³² Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitosta teille siitä tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka rakastavat heitä. ³³ Jos te teette hyvää niille, jotka tekevät hyvää teille, mitä kiitosta teille siitä tulee? Niinhän syntisetkin tekevät. ³⁴ Jos te lainaatte sellaisille, joilta toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen saman verran takaisin. ³⁵ Ei, vaan rakastakaa vihamiehiänne, tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta mitään takaisin. Silloin teidän palkkanne on suuri ja teistä tulee Korkeimman lapsia, sillä hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille. ³⁶ Olkaa armahtavia, niin kuin teidän Isännekin on armahtavainen.”

Älkää tuomitko

(Mt 7:1-5)

³⁷ “Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomitko ketään syylliseksi, niin ei teitäkään

tuomita syyllisiksi. Päästäkää vapaaksi, niin teidätkin päästetään vapaaksi. ³⁸ Antakaa, niin teille annetaan. Täysi mitta, sullottu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syylinne. Millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin.”

³⁹ Hän kertoi heille myös vertauksen: “Eihän sokea voi taluttaa sokeaa? Eivätkö he molemmat putoa kuoppaan? ⁴⁰ Ei oppilas ole opettajaansa parempi, mutta kaiken opittuaan jokainen on niin kuin opettajansa.

⁴¹ Kuinka näet roskan veljesi silmässä mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsä? ⁴² Kuinka voit sanoa veljellesi: ‘Veli, anna kun otan roskan pois silmästäsi’, mutta et näe hirttä omassa silmässäsä? Sinä tekopyhä! Ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, niin sitten näet ottaa roskan veljesi silmästä!”

Hedelmästään puu tunnetaan

(Mt 7:17-20, 12:34-35)

⁴³ “Ei ole hyvää puuta, joka tekisi kelvotonta hedelmää, eikä mädännyttä puuta, joka tekisi hyvää hedelmää. ⁴⁴ Hedelmästään jokainen puu tunnetaan. Eihän orjantappuroista koota viikunoita eikä piikkipensaasta poimita viinirypäleitä. ⁴⁵ Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä aarreammioista esiin hyvää,

ja paha ihminen tuo sydämensä pahuuden aarrekkammiosta esiin paha, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.”

Kaksi rakentajaa

(Mt 7:24-27)

⁴⁶ “Miksi te huudatte minulle: ‘Herra, Herra’, mutta ette tee, mitä minä sanon? ⁴⁷ Minä osoitan teille, kenen kaltainen on se, joka tulee minun luokseni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan. ⁴⁸ Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tuli tulva, virta syöksyi taloa vastaan, mutta ei pystynyt sitä horjuttamaan, koska talo oli kalliolle perustettu ja hyvin rakennettu. ⁴⁹ Mutta se, joka kuulee eikä tee, on kuin mies, joka rakensi talonsa maan pinnalle, ilman perustusta. Kun virta syöksyi taloa vastaan, talo sortui heti ja romahti kokonaan.”

Sadanpäällikön usko

(Mt 8:5-13; Jh 4:43-54)

7 ¹ Kun Jeesus oli kansan kuullen puhunut kaiken tämän, hän lähti Kapernaumiin. ² Erään sadanpäällikön palvelija oli sairaana ja oli kuolemaisillaan. Sadanpäällikkö piti häntä suuressa arvossa. ³ Kuultuaan Jeesuksesta sadanpäällikkö lähetti juutalaisten vanhimpia Jeesuksen luo pyytämään, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa. ⁴ Kun

nämä saapuivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä hartaasti ja sanoivat: “Hän ansaitsee sen, että suot hänelle tämän, ⁵ sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja synagoganakin hän on meille rakentanut.”

⁶ Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäällikkö lähetti ystäviään sanomaan hänelle: “Herra, älä suotta vaivaudu, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle. ⁷ Siksi en pitänytäkään itseäni sen arvoisena, että olisin tullut sinun luoksesi. Mutta sano sana, niin palvelijani paranee. ⁸ Sillä minut itsenikin on määrätty käskyvallan alle, ja minulla on sotilaita alaisinani. Kun sanon yhdelle: ‘Mene’, niin hän menee, ja toiselle: ‘Tule’, niin hän tulee, tai palvelijalleni: ‘Tee tämä’, niin hän tekee.” ⁹ Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä. Kääntyen väkijoukon puoleen, joka häntä seurasi, hän sanoi: “Minä sanon teille: en edes Israelista ole löytänyt näin suurta uskoa.” ¹⁰ Kun asialle lähetetyt miehet palasivat taloon, he tapasivat sairaana olleen palvelijan terveenä.

Jeesus herättää lesken pojan Nainissa

¹¹ Sen jälkeen Jeesus meni Nainimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulki paljon hänen opetuslapsiaan ja suuri väkijoukko. ¹² Kun hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä

kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainooa poikaa, ja äiti oli leski. Hänen kanssaan oli suuri joukko kaupungin väkeä.¹³ Nähdessään äidin Herra tunsu sääliä häntä kohtaan ja sanoi: "Älä itke."¹⁴ Sitten hän lähestyi paareja ja kosketti niitä, jolloin kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!"¹⁵ Kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet takaisin hänen äidilleen.

¹⁶ Pelko valtasi heidät kaikki ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme" ja "Jumala on katsonut kansansa puoleen."¹⁷ Tämä sanoma hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikialle ympäristöön.

Jeesuksen vastaus Johannes Kastajalle
(Mt 11:2-6)

¹⁸ Johanneksen opetuslapset kertoivat hänelle kaikista näistä asioista,¹⁹ joten hän kutsui luokseen opetuslapsistaan kaksi ja lähetti heidät Jeesuksen luo kysymään: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?"²⁰ Kun miehet saapuivat Jeesuksen luo, he sanoivat: "Johannes Kastaja lähetti meidät sinun luoksesi kysymään: 'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?'"²¹ Juuri sillä hetkellä Jeesus paransi monia taudeista, vaivoista ja pahoista hen- gistä ja antoi näön monelle sokealle.

²² Niin hän vastasi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: Sokeat saavat näkönsä, rammatt kävelevät, spitaa- liset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julis- tetaan evankeliumia."²³ Autuas se, joka ei loukkaannu minuun."

Jeesuksen todistus Johannes Kastajasta
(Mt 11:7-19)

²⁴ Kun Johanneksen lähettämät miehet olivat menneet, Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Jo- hanneksesta: "Mitä te lähditte erä- maahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?"²⁵ Vai mitä läh- ditte katsomaan? Hienoihin vaat- teisiin pukeutunutta miestäkö? Ne, jotka pukeutuvat komeisiin vaattei- siin ja elävät ylellisesti, ovat kunin- kaiden linnoissa.²⁶ Vai mitä sitten lähditte katsomaan? Profeettaako? Juuri niin! Minä sanon teille: hän on enemmänkin kuin profeetta.²⁷ Hän on se, josta on kirjoitettu: 'Minä lä- hetän sanansaattajani sinun edel- läsi, hän valmistaa tien sinun eteesi.'²⁸ Minä sanon teille: ei ole naisista syntyneiden joukossa ketään suu- rempaa profeettaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähäisin Jumalan val- takunnassa on suurempi kuin hän."

²⁹ Koko kansa, kaikki, jotka häntä kuulivat, publikaanitkin, tunnusti- vat Jumalan olevan oikeassa ja an- toivat kastaa itsensä Johanneksen

kasteella. ³⁰ Fariseukset ja lainoppi-neet sen sijaan hylkäsivät suunnitelman, joka Jumalalla oli heitä varten, eivätkä ottaneet Johannekselta kastetta.

³¹ Niin Herra sanoi: "Mihin minä siis vertaisin tämän sukupolven ihmisiä? Minkä kaltaisia he ovat?" ³² He ovat samanlaisia kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutelevat toisilleen: 'Me soitimme teille huilua, mutta te ette tanssineet. Me veisasimme teille itkuvirsiä, mutta te ette itkeneet.' ³³ Johannes Kastaja on tullut, hän ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja.' ³⁴ Ihmisen Poika on tullut, hän syö ja juo, ja te sanotte: 'Katsokaa syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!' ³⁵ Mutta Viisauden tunnustavat oikeaksi kaikki Viisauden lapset."

Fariseus ja syntinen nainen

³⁶ Eräs fariseus pyysi Jeesusta syömään kanssaan. Niin hän meni fariseuksen kotiin ja asettui aterioimaan. ³⁷ Siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterioimassa fariseuksen talossa, hän toi mukanaan alabasteripullon, joka oli täynnä tuoksuöljyä. ³⁸ Hän asettui itkien Jeesuksen taakse jalkopäähän ja alkoi kyynelillään kastella hänen jalkojaan. Sitten hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

³⁹ Fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen ja ajatteli: "Jos tämä mies olisi profeetta, hän tietäisi, mikä ja millainen on tuo nainen, joka häneen koskee – että nainen on syntinen." ⁴⁰ Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Simon, minulla on sinulle jotakin sanottavaa." Hän vastasi: "Sano, opettaja."

⁴¹ "Eräällä rahanlainaajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaaria, toinen viisikymmentä. ⁴² Kun heillä ei ollut millä maksaa, hän antoi molemmille velan anteeksi. Sano, kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?" ⁴³ Simon vastasi: "Luulisin, että se, jolle hän antoi enemmän anteeksi." Jeesus sanoi hänelle: "Oikein ratkaisit." ⁴⁴ Naiseen päin kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin kotiisi, mutta sinä et antanut vettä jaloilleni. Tämä kuitenkin kasteli minun jalkani kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla. ⁴⁵ Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään. ⁴⁶ Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä. ⁴⁷ Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän." ⁴⁸ Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut."

⁴⁹ Niin pöytävieraat rupesivat ajattelemaan mielessään: “Kuka tämä on, joka antaa synnitkin anteeksi?”

⁵⁰ Mutta Jeesus sanoi naiselle: “Sinun uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhassa.”

Naisia Jeesuksen opetuslapsina

8 ¹ Sen jälkeen Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen Jumalan valtakunnan evankeliumia. Hänen kanssaan olivat ne kaksitoista ² ja muutamat naiset, jotka oli parannettu pahoista hengistä ja tau-deista. Näitä olivat Maria, jota kutsuttiin Magdalan Mariaksi ja josta oli lähtenyt ulos seitsemän riivajaa, ³ Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna sekä useita muita naisia, jotka palvelivat heitä varoillaan.

Kylväjävertaus

(Mt 13:1-9; Mk 4:1-9)

⁴ Kun paljon kansaa tuli koolle ja ihmisiä saapui Jeesuksen luo joka kaupungista, hän puhui käyttäen vertausta: ⁵ “Kylväjä lähti kylvämään siementä. Hänen kylväessään osa putosi tien oheen ja talautui, ja taivaan linnut söivät sen. ⁶ Osa putosi kalliolle, ja oraalle nousuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta. ⁷ Osa putosi orjantappuroiden sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahduttivat sen. ⁸ Mutta osa putosi hyvään

maahan, kasvoi ja tuotti satakertaisen sadon.” Tämän sanottuaan hän huusi: “Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Kylväjävertauksen selitys

(Mt 13:10-23; Mk 4:10-20)

⁹ Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus mahtoi tarkoittaa. ¹⁰ Hän sanoi: “Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

¹¹ Vertaus tarkoittaa tätä: Siemen on Jumalan sana. ¹² Tien oheen pudonneet tarkoittavat niitä, jotka kuulevat sanan, mutta sitten tulee Paholainen ja ottaa sen pois heidän sydämistään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi. ¹³ Kalliolle pudonneet ovat niitä, jotka kuullessaan sanan ottavat sen iloiten vastaan mutta joilla ei ole juurta. He uskovat vain hetken aikaa ja koetuksen hetkellä luopuvat. ¹⁴ Se, mikä putosi orjantappuroihin, tarkoittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota kypsää hedelmää. ¹⁵ Mutta se, mikä on hyvässä maassa, tarkoittaa niitä, jotka sanan kuultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja kestävinä tuottavat satoa.”

*Oikea kuuleminen**(Mk 4:21-25)*

¹⁶ “Ei kukaan, joka sytyttää lampun, peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle, vaan hän panee sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon. ¹⁷ Ei näet ole mitään salattua, mikä ei tulisi ilmi, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tulisi tunnetuksi ja joutuisi päivänvaloon. ¹⁸ Tarkakkaa siis, miten kuulette. Jolla on, sille annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekini, mitä hän luulee itsellään olevan.”

*Jeesuksen äiti ja veljet**(Mt 12:46-50; Mk 3:31-35)*

¹⁹ Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tapaamaan häntä mutta eivät väentungoksen vuoksi päässeet hänen luokseen. ²⁰ Niin hänelle ilmoitettiin: “Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut.” ²¹ Mutta hän vastasi heille: “Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan.”

*Jeesus tyynnyttää myrskyn**(Mt 8:23-27; Mk 4:35-41)*

²² Eräänä päivänä Jeesus astui opetuslastensa kanssa veneeseen ja sanoi heille: “Menkäämme järven yli toiselle rannalle.” Niin he lähtivät vesille. ²³ Heidän purjehtiessaan hän nukahti. Alas järvelle syöksyi

myrskytuuli. Pian vene oli täytty-mäisillään vedellä, ja he olivat vaarassa. ²⁴ Silloin he menivät herättämään hänet sanoen: “Mestari, mestari, me hukumme!” Herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat, ja tuli tyyntä. ²⁵ “Missä teidän uskonne on?” hän kysyi. Pelloissaan he ihmettelivät ja sanoivat toisilleen: “Kuka tämä oikein on, kun hän käskee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä?”

*Jeesus Gerasan alueella**(Mt 8:28-34; Mk 5:1-20)*

²⁶ He purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa. ²⁷ Kun Jeesus oli noussut maihin, häntä vastaan tuli kaupungista mies, jossa oli riivaajia. Mies ei ollut pitkään aikaan pukeutunut vaatteita ylleen eikä asunut talossa vaan hautaluolissa. ²⁸ Nähdessään Jeesuksen hän parkaisi, heittäytyi maahan hänen eteensä ja huusi kovalla äänellä: “Mitä sinä minusta tahdot, Jeesus, Korkeimman Jumalan Poika? Minä rukoulen sinua: älä piinaa minua!” ²⁹ Jeesus oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos siitä miehestä. Se oli riuhtonut miestä mukanaan pitkän aikaa. Hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkarautoihin, ja häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkonut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana autioille seu-duille. ³⁰ Niin Jeesus kysyi häneltä:

“Mikä on nimesi?” Mies vastasi: “Legioona”, sillä häneen oli mennyt monta riivaajaa. ³¹ Ne anelivat Jeesukselta, ettei hän käskisi niitä menemään syvyyteen.

³² Läheisellä vuorella oli suuri sika-lauma laitumella. Riivaajat pyysivät Jeesukselta, että hän antaisi niille luvan mennä sikoihin, ja hän antoi niille luvan. ³³ Silloin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin, ja lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkuu.

³⁴ Kun sikopaimenet näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maaseudulla. ³⁵ Ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oli tapahtunut. He tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa pukeutuneena ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät. ³⁶ Silminnäkijät kertoivat heille, kuinka riivattu oli tullut terveeksi. ³⁷ Silloin kaikki Gerasan seudun asukkaat pyysivät Jeesusta poistumaan luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Niinpä hän astui veneeseen ja palasi takaisin. ³⁸ Mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häntä hartaasti, että saisi olla hänen seurassaan, mutta Jeesus lähetti hänet luotaan sanoen: ³⁹ “Palaa kotiisi ja kerro, kuinka suuria tekoja Jumala on sinulle tehnyt.” Mies meni ja julisti kaikkialla kaupungissa,

kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt.

Jairoksen tytär ja verenvuotoa sairastava nainen

(Mt 9:18-26; Mk 5:21-43)

⁴⁰ Kun Jeesus palasi, kansanjoukko oli häntä vastassa, sillä kaikki odottivat häntä. ⁴¹ Silloin tuli esiin mies nimeltään Jairos, joka oli synagogan esimies. Hän heittäytyi Jeesuksen jalkoihin ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa, ⁴² sillä hänen ainoa lapsensa, noin kaksitoistavuotias tytär, oli kuolemaisillaan.

Kun Jeesus oli matkalla, väkijoukko tungeksi hänen ympärillään. ⁴³ Siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenvuotoa kaksitoista vuotta ja kuluttanut lääkäreihin kaiken omaisuutensa, mutta kukaan ei ollut kyennyt parantamaan häntä. ⁴⁴ Nainen lähestyi takaapäin ja kosketti Jeesuksen viitan tupsua, ja heti hänen verenvuotonsa tyrehtyi. ⁴⁵ Jeesus kysyi: “Kuka kosketti minua?” Kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: “Mestari, väkijoukko ahdistaa ja tönnii sinua joka puolelta, ja sinä sanot: ‘Kuka kosketti minua?’.” ⁴⁶ Mutta Jeesus sanoi: “Joku koski minuun, sillä minä tunsin, että minusta lähti voimaa.” ⁴⁷ Kun nainen huomasi, ettei pysynyt salassa, hän tuli vavisten, heittäytyi hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan kuullen, mistä syystä

hän oli koskenut Jeesukseen ja miten hän oli heti tullut terveeksi. ⁴⁸ Jeesus sanoi hänelle: ”Tytttäreni, ole turvallisella mielellä, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.”

⁴⁹ Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagogan esimiehen kotoa ja sanoi: ”Tytttäresi on kuollut. Älä enää vaivaa opettajaa.” ⁵⁰ Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee.” ⁵¹ Kun hän tuli taloon, hän ei sallinut kenenkään muun tulla kanssaan sisälle kuin Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin sekä tytön isän ja äidin. ⁵² Kaikki itkivät ja vaikeroivat tytön vuoksi, mutta Jeesus sanoi: ”Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut vaan nukkuu.” ⁵³ He nauroivat hänelle, koska tiesivät tytön kuolleen. ⁵⁴ Mutta Jeesus ajoi kaikki ulos, tarttui tytön käteen ja sanoi kuuluvalla äänellä: ”Tytttö, nouse!” ⁵⁵ Silloin hänen henkensä palasi. Hän nousi heti, ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää. ⁵⁶ Tytön vanhemmat hämmästyivät, mutta Jeesus kielsi heitä kertomasta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

Jeesus lähettää kaksitoista apostolia

(Mt 10:5-15; Mk 6:7-13)

9 ¹ Jeesus kutsui koolle ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan karkottaa kaikki riivaajat ja parantaa tauteja. ² Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita ³ ja sanoi

heille: ”Älkää ottako mitään mukaan matkalle, ei sauvaakaan, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa eikä toista paitaa. ⁴ Mihin taloon tulettekin, siihen jääkää ja siitä lähtekää. ⁵ Jos teitä ei oteta vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa pöly jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.” ⁶ Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

Herodes kiinnostuu Jeesuksesta

(Mt 14:1-12; Mk 6:14-29)

⁷ Neljännesruhtinas Herodes sai kuulla kaikesta, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella, kun jotkut sanoivat Johanneksen nousseen kuolleista, ⁸ jotkut taas arvelivat, että Elia oli ilmestynyt, ja toiset taas, että joku entisajan profeetoista oli noussut ylös. ⁹ Herodes sanoi: ”Johanneksen minä olen mestauttanut, mutta kuka tämä on, josta minä saan kuulla tällaista?” Niin hän etsi tilaisuutta nähdäkseen Jeesuksen.

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Jh 6:1-14)

¹⁰ Apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle, mitä olivat tehneet. Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen autioon paikkaan lähelle kaupunkia nimeltään Beetsaida. ¹¹ Mutta kun ihmiset saivat tietää siitä, he seurasivat häntä. Hän otti heidät vastaan, puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi ne, jotka parantamista tarvitsivat.

¹² Kun päivä alkoi kallistua iltaan, ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Lähetä ihmiset luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin hankkimaan yösi-
jan ja ruokatarpeita, sillä täällä me olemme autiolla seudulla." ¹³ Jeesus sanoi heille: "Antakaa te heille syötävää." Mutta he vastasivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle väelle." ¹⁴ Väkeä oli noin viisituhatta miestä. Hän sanoi opetuslapsilleen: "Järjestäkää heidät aterioimaan ryhmiin, noin viisikymmentä kuhunkin." ¹⁵ He tekivät niin ja järjestivät kaikki aterioimaan. ¹⁶ Sitten Jeesus otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi ja antoi ne opetuslapsilleen kansalle jaettaviksi. ¹⁷ Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Tähteeksi jääneitä palasia kerättiin kaksitoista korillista.

Pietari tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi

(Mt 16:13-19; Mk 8:27-29)

¹⁸ Kerran, kun Jeesus oli yksinäissyydessä rukoilemassa ja opetuslapset olivat hänen kanssaan, hän kysyi heiltä: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" ¹⁹ He vastasivat: "Jotkut Johannes Kastajan, toiset Elian, toiset taas sanovat, että joku entisajan profeetoista on noussut ylös." ²⁰ Niin hän sanoi heille: "Entä te? Kenen te sanotte minun olevan?"

Pietari vastasi: "Sinä olet Jumalan Kristus."

Jeesus puhuu kuolemastaan ja ristin kantamisesta

(Mt 16:20-28; Mk 8:30-38)

²¹ Vakavasti varoittaen Jeesus kielsi heitä puhumasta tästä kenellekään ²² ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsiä paljon ja joutua vanhin-
ten, ylipappien ja kirjanoppineiden hylkäämäksi. Hänet tapetaan, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."

²³ Jeesus sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua. ²⁴ Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun vuokseni, pelastaa sen. ²⁵ Mitä ihminen hyötyisi, vaikka hän voittaisi omakseen koko maailman, mutta saattaisi itsensä tuhoon tai turmioon? ²⁶ Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee kirkkaudessaan ja Isän ja pyhien enkelien kirkkaudessa. ²⁷ Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

Kirkastusvuorella

(Mt 17:1-8; Mk 9:2-9)

²⁸ Noin kahdeksan päivän kulu-
tua siitä, kun Jeesus oli tämän pu-
hunut, hän otti mukaansa Pietarin,
Johanneksen ja Jaakobin ja nousi

vuorelle rukoilemaan. ²⁹ Jeesuksen rukoillessa hänen kasvojensa ulkonäkö muuttui toisenlaiseksi ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoiseksi. ³⁰ Samassa kaksi miestä oli keskustelemassa hänen kanssaan – he olivat Mooses ja Elia. ³¹ He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostaan, jonka hän oli toteuttava Jerusalemissa.

³² Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat vaipuneet raskaaseen uneen. Siitä havahtuessaan he näkivät Jeesuksen kirkkauden ja kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonaan. ³³ Kun nämä olivat lähtemässä Jeesuksen luota, Pietari sanoi: ”Mestari, meidän on hyvä olla täällä. Me teemme kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elialle yhden.” Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi. ³⁴ Pietarin vielä puhuessa tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa. He pelästyivät joutuessaan pilven sisään. ³⁵ Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani, se valittu. Kuulkaa häntä!” ³⁶ Kuultuaan äänen he huomasivat, että Jeesus oli yksin. He vaikenivat eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

Riivattu poika

(Mt 17:14-18; Mk 9:14-27)

³⁷ Kun he seuraavana päivänä olivat tulossa alas vuorelta, tuli Jeesusta vastaan suuri väkijoukko.

³⁸ Väkijoukon keskeltä huusi muuan mies: ”Opettaja, minä rukoilen sinua: tule katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni. ³⁹ Vähän väliä henki ottaa hänet valtaansa, ja hän alkaa heti huutaa. Se kouristaa häntä, niin että vaahtoa tulee suusta, ja vain vaivoin se poistuu hänestä, runnellen häntä. ⁴⁰ Pyydin opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät pystyneet.” ⁴¹ Jeesus vastasi: ”Voi tätä epäuskoista ja kieroutunutta sukupolvea! Kuinka kauan minun on oltava teidän luonanne ja kärsittävä teitä? Tuo poikasi tänne.” ⁴² Vielä pojan tullessakin riivaaja repi ja kouristi häntä kovasti. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä, paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen. ⁴³ Kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta.

Jeesus puhuu jälleen kuolemastaan

(Mt 17:22,23; Mk 9:30-32)

Kun kaikki ihmettelivät sitä, mitä Jeesus teki, hän sanoi opetuslapsilleen: ⁴⁴ ”Painakaa mieleenne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.” ⁴⁵ Mutta he eivät käsitäneet tätä puhetta. Se oli heiltä salattu, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häntä, mitä se puhe tarkoitti.

Kuka on suurin?

(Mt 18:1-5; Mk 9:33-37)

⁴⁶ Opetuslasten keskuudessa he räsi ajatus, kuka heistä mahtoi olla

suurin. ⁴⁷ Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen. Hän otti lapsen ja asetti hänet viereensä ⁴⁸ ja sanoi heille: "Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimessäni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen hänet, joka on minut lähettänyt. Joka on pienin teistä kaikista, se on suuri."

Riivaajia ulos ajava mies

(Mk 9:38-40)

⁴⁹ Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi. Me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meidän mukamme." ⁵⁰ Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne."

JEEBUS MATKALLA KOHTI JERUSALEMIA, 9–19

Samarialaiset torjuvat Jeesuksen

⁵¹ Kun Jeesuksen ylösottamisen aika oli täyttymässä, hän määrätietoisesti suuntasi kulkunsa Jerusalemia kohti. ⁵² Edellään hän lähetti sananviejä. Nämä lähtivät matkaan ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistelemaan hänen tuloaan. ⁵³ Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli menossa Jerusalemiin. ⁵⁴ Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes huomasivat sen, he sanoivat: "Herra,

tahdotko, että käskemme tulen iskeä alas taivaasta ja tuhota heidät, niin kuin Eliakin teki?" ⁵⁵ Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä ja sanoi: "Ettekö tiedä, millaisen Hengen omia te olette?" ⁵⁶ Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja hukuttamaan, vaan pelastamaan." Sitten he lähtivät toiseen kylään.

Seuraa minua!

(Mt 8:19-22)

⁵⁷ Heidän kulkiessaan tiellä joku sanoi Jeesukselle: "Minä seuraan sinua, minne ikinä menet, Herra." ⁵⁸ Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi."

⁵⁹ Eräälle toiselle hän sanoi: "Seuraa minua!" Tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni." ⁶⁰ Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleen! Mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

⁶¹ Vielä eräs toinen sanoi: "Minä lähten seuraamaan sinua, Herra. Salli minun kuitenkin ensin käydä sanomassa jäähyväiset kotiväelleni." ⁶² Hänelle Jeesus sanoi: "Ei kukaan, joka on laskenut kätensä auraan ja jää katsomaan siihen, mikä on takana, ole kelvollinen Jumalan valtakuntaan."

*Jeesus lähettää**seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta*

10¹ Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentäkaksi muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja kylään, jonne hän itse aikoi mennä. ² Hän sanoi heille: "Satoa on paljon mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis sadonkorjuun Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä sadonkorjuuseensa. ³ Menkää! Minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle. ⁴ Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkuja älkääkään kenkiä. Älkää tervehtikö ketään tiellä. ⁵ Kun astutte sisään johonkin taloon, sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle kodille!' ⁶ Jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne jää lepäämään hänen ylleen. Ellei ole, se palaa teille. ⁷ Jääkää siihen taloon ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.

⁸ Kun tulette johonkin kaupunkiin, jossa teidät otetaan vastaan, syökää, mitä teille tarjotaan, ⁹ parantakaa siellä olevat sairaat ja julistakaa: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.' ¹⁰ Mutta kun tulette johonkin kaupunkiin, jossa teitä ei oteta

vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa: ¹¹ 'Pölynkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me karistamme teille takaisin. Mutta tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle!' ¹² Minä sanon teille: Sodomalla on sinä päivänä helpompaa kuin sillä kaupungilla."

*Jeesus nuhtelee Galilean kaupunkeja**(Mt 11:20-24)*

¹³ "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Jos ne voimateot, jotka ovat tapahtuneet teidän keskelänne, olisivat tapahtuneet Tyyrossa tai Siidonissa, ne olisivat jo kauan sitten kääntyneet säkissä ja tuhkassa istuen. ¹⁴ Mutta Tyyrolla ja Siidonilla on tuomiopäivänä helpompaa kuin teillä. ¹⁵ Entä sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut taivaaseen? Alas tuonelaan sinut syöstään! ¹⁶ Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."

Opetuslapset palaavat

¹⁷ Ne seitsemänkymmentäkaksi palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaisia sinun nimesi tähden." ¹⁸ Jeesus sanoi heille: "Minä näin, kuinka Saatana lankesi alas taivaasta kuin salama. ¹⁹ Katsokaa, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpionoja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään voi teitä vahingoittaa.

²⁰ Älkää kuitenkaan iloitko siitä, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.”

Jeesus ylistää Isää

(Mt 11:25-27, 13:16,17)

²¹ Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: “Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä, että olet salannut nämä viisailta ja älykkäiltä mutta olet ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.” ²² Kaikesta on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu kuin Isä tiedä, kuka Poika on. Eikä sitä, kuka Isä on, tiedä kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.”

²³ Jeesus kääntyi erikseen opetuslastensa puoleen ja sanoi: “Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette!” ²⁴ Minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuullette, eivätkä ole kuulleet.”

Laupias samarialainen

²⁵ Muuan lainoppinut, joka tahtoi panna Jeesuksen koetukselle, nousi ja kysyi: “Opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?” ²⁶ Jeesus sanoi hänelle: “Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas sen luet?” ²⁷ Hän vastasi: “Rakasta

Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi, kaikella voimallasi ja kaikella ymmärrykselläsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” ²⁸ Jeesus sanoi: “Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää.”

²⁹ Mutta mies tahtoi osoittaa olevansa vanhurskas ja kysyi Jeesukselta: “Kuka sitten on minun lähimmäiseni?” ³⁰ Jeesus vastasi: “Muuan mies kulki Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui rosvojen käsiin. He riisuiivat hänet ja pieksivät haavoille. Sitten he lähtivät pois ja jättivät hänet virumaan puolikuolleena.” ³¹ Satumatlalta kulki muuan pappi samaa tietä, mutta nähdessään miehen hän meni tien toista laitaa ohi. ³² Samoin leeviläinen: kun hän tuli paikalle ja näki miehen, hänkin meni tien toista laitaa ohi. ³³ Mutta kun eräs sitä tietä matkustava samarialainen tuli paikalle ja näki miehen, hän liikkui säälistä. ³⁴ Hän meni miehen luo, vuodatti öljyä ja viiniä haavoihin ja sitoi ne. Sitten hän nosti miehen juhtansa selkään, vei hänet majataloon ja hoiti häntä. ³⁵ Seuravana aamuna hän otti esiin kaksi denaaria, antoi ne majatalon isännälle ja sanoi: ‘Hoida häntä, ja jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä maksan ne sinulle palatessani.’ ³⁶ Kuka siis näistä kolmesta sinun mielestäsi oli rosvojen käsiin joutuneen

miehen lähimmäinen?” ³⁷ Lainopinut vastasi: ”Se, joka osoitti hänelle laupeutta.” Jeesus sanoi hänelle: ”Mene ja tee sinä samoin!”

Martta ja Maria

³⁸ Heidän vaeltaessaan eteenpäin Jeesus tuli erääseen kylään. Muuan nainen, nimeltään Martta, otti hänet vieraakseen kotiinsa. ³⁹ Martalla oli sisar, jonka nimi oli Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalcojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan. ⁴⁰ Martta taas ahersi palvelleen vieraita monin tavoin. Hän tuli sanomaan: ”Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan vieraita? Sano hänelle, että hän autaisi minua.” ⁴¹ Mutta Herra vastasi: ”Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet monista asioista, ⁴² mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois.”

Jeesus opettaa rukoilemaan

(Mt 6:9-15, 7:7-11)

11 ¹ Jeesus oli eräässä paikassa rukoilemassa. Kun hän oli lopettanut, eräs hänen opetuslapsistaan sanoi: ”Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.” ² Jeesus sanoi heille: ”Kun rukoillette, sanokaa: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tahtukoon sinun tahtosi myös maan

päällä niin kuin taivaassa. ³ Anna meille päivittäin meidän jokapäiväisen leipämme. ⁴ Anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meille velkaa. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.”

⁵ Vielä hän sanoi heille: ”Ajatelkaapa, että teistä joku, jolla on ystävä, menee keskellä yötä hänen luokseen ja sanoo hänelle: ’Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää. ⁶ Eräs ystäväni on matkallaan poikennut luokseni, eikä minulla ole mitään, mitä tarjoaisin hänelle.’ ⁷ Toinen vastaa sisältä: ’Älä häiritse minua! Ovi on jo lukossa, ja lapseni ovat kanssani nukkumassa. En voi nousta antamaan sinulle.’ ⁸ Minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sen vuoksi, että hän on tämän ystävä, hän nousee kuitenkin siksi, että toinen hellittämättä pyytää, ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

⁹ Niinpä minä sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. ¹⁰ Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. ¹¹ Kuka teistä on sellainen isä, joka pojan pyytäessä leipää antaa hänelle kiven? Ja jos hän pyytää kalaa, antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, ¹² tai jos hän pyytää munaa, antaa hänelle skorpionin? ¹³ Jos siis

te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, niin kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.”

Beelsebulin avullako?

(Mt 12:22-30; Mk 3:20-27)

¹⁴ Kerran Jeesus ajoi ulos riivaajan, joka oli mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, mykkä mies alkoi puhua, ja väkijoukot hämmästyivät. ¹⁵ Muuttamat sanoivat: ”Beelsebulin, riivaajien päämiehen, avulla hän ajaa ulos riivaajia!” ¹⁶ Toiset taas kiusaten häntä vaativat häneltä merkkiä taivaasta. ¹⁷ Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, autioituu, ja talo kaatuu talon päälle. ¹⁸ Jos siis Saatana riitautuu itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa voi pysyä pystyssä? Tehän sanotte minun ajavan ulos riivaajia Beelsebulin avulla. ¹⁹ Jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin voimalla, kenen voimalla teidän lapsenne sitten ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan teidän tuomareitanne. ²⁰ Mutta jos minä ajan ulos riivaajia Jumalan sormella, silloinhan Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.

²¹ Kun väkevä mies vartioi kartanoaan aseistettuna, hänen omaisuutensa on turvassa. ²² Mutta kun häntä väkevämpi hyökkää hänen

kimppuunsa ja voittaa hänet, tuo väkevämpi ottaa häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä saamansa saaliin. ²³ Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.”

Saastaisen hengen paluu

(Mt 12:43-45)

²⁴ ”Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeskelee vedettömillä seuduilla etsien lepopaikkaa mutta ei löydä. Silloin se sanoo: ’Minä palaan asuntooni, josta lähdin.’ ²⁵ Kun se tulee, se löytää asunnon lakaisutuna ja kauniisti järjestettynä. ²⁶ Silloin se menee ja ottaa mukaan seitsemän muuta henkeä, jotka ovat pahempia kuin se itse. Sisään päästyään ne jäävät sinne asumaan. Niin sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa.”

Ketkä ovat autuaita?

²⁷ Jeesuksen näin puhuessa korrotti eräs nainen kansanjoukosta äänensä ja sanoi hänelle: ”Autuas se kohtu, joka on sinua kantanut, ja autuaat ne rinnat, joita sinä olet imeinyt!” ²⁸ Mutta Jeesus sanoi: ”Pikemminkin ne ovat autuaita, jotka kuulevat Jumalan sanan ja noudattavat sitä.”

Joonan merkki

(Mt 12:38-42; Mk 8:12)

²⁹ Kun kansaa tuli yhä enemmän koolle, Jeesus rupesi puhumaan: ”Tämä sukupolvi on paha

sukupolvi. Se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki.

³⁰ Niin kuin Joona tuli merkiksi niinivéläisille, niin Ihmisen Poikakin tulee olemaan merkinä tälle sukupolvelle. ³¹ Etelän kuningatar herää tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja tulee heille tuomioksi, koska hän tuli maan ääristä saakka kuulemaan Salomon viisautta. Mutta tässä on enemmän kuin Salomo! ³² Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi, koska he kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta. Mutta tässä on enemmän kuin Joona!”

Silmä on ruumiin lamppu

(Mt 5:15, 6:22,23)

³³ “Ei kukaan sytytä lamppua ja pane sitä piiloon eikä vakan alle vaan lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon. ³⁴ Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun siis silmäsi on terve, myös koko ruumiisi on valaistu, mutta kun silmäsi on viallinen, on ruumiisikin pimeä. ³⁵ Pidä siis varasi, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä. ³⁶ Niinpä jos koko ruumiisi on valaistu eikä miltään osin pimeä, se on kokonaan valoisa, aivan kuin lamppu valaisisi sinua kirkkaalla loisteellaan.”

Voi teitä, te tekopyhät!

(Mt 23:1-36; Mk 12:38-40; Lk 20:45-47)

³⁷ Jeesuksen vielä puhuessa muuan fariseus pyysi häntä luokseen aterioimaan. Hän meni sisälle ja asettui aterialle. ³⁸ Fariseus ihmetteli nähdessään, ettei Jeesus peseytynyt ennen ateriaa. ³⁹ Silloin Herra sanoi hänelle: “Te fariseukset kyllä puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta te itse olette sisältä täynnä riistoa ja pahuutta. ⁴⁰ Te mielettömät! Eikö hän, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolenkin? ⁴¹ Antakaa siis almuksi se, mikä on sisällä. Silloin kaikki on teille puhdasta. ⁴² Voi teitä, te fariseukset! Te annatte kymmenykset mintuista, ruudanlehdistä ja kaikenlaisista vihanneksista mutta laiminlyötte oikeuden ja Jumalan rakkauden. Näitä teidän pitäisi noudattaa eikä noita muitakaan laiminlyödä. ⁴³ Voi teitä, te fariseukset! Te rakastatte etumaista istuinta synagogissa ja tervehdyksiä toreilla. ⁴⁴ Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te olette kuin merkitsemättömät haudat, joiden päällä ihmiset tietämättään kävelevät.”

⁴⁵ Silloin eräs lainoppineista vastasi hänelle: “Opettaja, noin puhuessasi sinä häpäiset myös meitä.”

⁴⁶ Jeesus sanoi: “Voi teitäkin, te lainoppineet! Te kasaatte ihmisten

päälle taakkoja, joita on vaikea kantaa, mutta itse te ette koske niihin sormellannekaan. ⁴⁷ Voi teitä! Te rakennatte hautamuistomerkkejä profeetoille, jotka teidän isänne tappoivat. ⁴⁸ Siten te todistatte ja hyväksytte isienne teot: he tappoivat profeetat, te rakennatte muistomerkit. ⁴⁹ Siksi Jumalan Viisaus onkin sanonut: ‘Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja. Muutamia heistä he tappavat ja toisia vainoavat’, ⁵⁰ jotta tältä sukupolvelta vaadittaisiin kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta asti, ⁵¹ Aabelin verestä aina Sakarjan vereen asti, hänen, joka surmattiin alttarin ja pyhäkön välillä. Niin, minä sanon teille: se vaaditaan tältä sukupolvelta. ⁵² Voi teitä, te lainopettajat! Te olette ottaneet tiedon avaimen. Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet.”

⁵³ Jeesuksen lähtiessä sieltä kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ahdistaa häntä kiivaasti ja urkkia häneltä monenlaisia asioita ⁵⁴ väijyen häntä ja koettaen saada hänet sanoistaan ansaan, jotta voisivat syyttää häntä.

Varokaa tekopyhyyttä

12 ¹ Kun väkeä oli sillä välin koontunut tuhatmäärin, niin

että ihmiset tallasivat toisiaan, Jeesus rupesi puhumaan ensin opetuslapsilleen: “Varokaa fariseusten hapatusta, nimittäin tekopyhyyttä. ² Ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljastu, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi. ³ Sen tähden, mitä te pimeässä sanotte, se kuullaan pöytävalossa, ja mitä te kammioissa korvaan kuiskaatte, se julistetaan katoilta.”

Ketä tulee pelätä

(Mt 10:28-31)

⁴ “Mutta teille, ystäväilleni, minä sanon: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät sen jälkeen voi tehdä mitään enempää. ⁵ Minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää häntä, jolla on valta tappaa ja sen jälkeen syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille: häntä pelätkää. ⁶ Eikö viittä varpusta myydä kahdella kuparilantilla? Silti Jumala ei ole unohtanut yhtäkään niistä. ⁷ Jopa kaikki teidän päännä hiuksetkin on laskettu. Älkää siis pelätkö, te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset.”

Jeesuksen tunnustaminen

(Mt 10:32,33, 12:32, 10:19,20)

⁸ “Minä sanon teille: Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä. ⁹ Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä. ¹⁰ Jokaiselle, joka sanoo

sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei anteeksi anneta. ¹¹Kun teitä viedään synagogiin ja hallitusmiesten ja vallanpitäjien eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai millä puolustautuisitte tai mitä sanoisitte. ¹²Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava.”

Maallinen rikkaus on katoavaa

¹³Joku kansanjoukosta sanoi Jeesukselle: ”Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön.”

¹⁴Mutta Jeesus vastasi hänelle: ”Ihminen! Kuka on asettanut minut teille tuomariksi tai jakomieheksi?”

¹⁵Sitten hän sanoi heille: ”Varokaa ja karttakaa kaikenlaista ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä olisi ylen määrin.”

¹⁶Hän kertoi heille vertauksen: ”Rikkaan miehen maa tuotti hyvin.

¹⁷Hän mietti mielessään: ’Mitä minä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kokoaisin satoni?’ ¹⁸Sitten hän sanoi: ’Minäpä teen näin: puran aitan, rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken viljani ja omaisuuteni.

¹⁹Sitten sanon itselleni: Sieluni, nyt sinulla on tallessa paljon omaisuutta moneksi vuodeksi. Rentoudu, syö, juo ja iloitse!’ ²⁰Mutta Jumala sanoi hänelle: ’Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä

olet hankkinut?’ ²¹Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona.”

Jumalan huolenpito

(Mt 6:19-21,25-34)

²²Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Sen tähden minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, siitä mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, siitä mitä päällenne pukisitte. ²³Henki on enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet.

²⁴Katselkaa korppeja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, ei niillä ole varastoa eikä aittaa, ja silti Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olettekaan kuin linnut! ²⁵Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäräkään vertaa? ²⁶Jos siis ette pysty näinkään vähäiseen asiaan, mitä te muusta murehditte?

²⁷Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehää. Kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaetetettu kuin yksi niistä. ²⁸Jos siis Jumala näin pukee ruohon, joka on tänään kedolla ja huomenna menossa uuniin, niin kuinka paljon enemmän hän pukee teidät, te vähäuskoiset!

²⁹Älkää te etsikö, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko. ³⁰Näitä kaikkia maailman kansat tavoittelevat. Teidän Isänne kyllä tietää, että te näitä tarvitsette.

³¹ Etsikää ennemmin hänen valtakuntaansa, niin myös kaikki nämä annetaan teille lisäksi. ³² Älä pelkää, sinä pieni lauma, sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan.

³³ Myykää, mitä teillä on, ja antakaa almuja. Tehkää itsellenne kulumattomat kukkarot, ehtymätön aarre taivasiin, minne varas ei ulotu ja missä koi ei turmele. ³⁴ Missä on teidän aarteenne, siellä on myös sydämenne.”

Herraansa odottavat palvelijat

(Mt 24:45-51)

³⁵ “Olkoot kupeenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa. ³⁶ Olkaa niiden ihmisten kaltaisia, jotka odottavat herraansa, milloin hän palaa häistä, jotta he heti avaisivat hänelle oven, kun hän tulee ja kolkuttaa. ³⁷ Autuaita ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta! Totisesti minä sanon teille: hän vyöttäytyy, asettaa heidät aterioimaan ja menee palvelemaan heitä. ³⁸ Autuaita ovat ne palvelijat, jotka hän tapaa näin valvomasta, tulipa hän sitten toisella tai kolmannella yövartiolla. ³⁹ Teymmärrätte sen, että jos talon isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. ⁴⁰ Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.”

⁴¹ Niin Pietari kysyi häneltä: “Herra, koskeeko tämä vertaus meitä vai kaikkia ihmisiä?” ⁴² Herra vastasi: “Kuka siis on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta palvelusväestään ja antamaan jokaiselle määräosan viljaa ajallaan? ⁴³ Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa näin tekevästä! ⁴⁴ Totisesti minä sanon teille: hänen herransa asettaa hänet koko omaisuutensa hoitajaksi. ⁴⁵ Mutta jos palvelija ajattelee sydämessään: ‘Herrani tulo viivästyy’ ja alkaa lyödä palvelijoita ja palvelustytöjä sekä syödä, juoda ja juopotella, ⁴⁶ niin tuon palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei osaa odottaa, ja hetkellä, jota hän ei tiedä, hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman kohtalon kuin uskottomille. ⁴⁷ Tuota palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon mutta ei valmistautunut eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, piestään monilla lyönneillä. ⁴⁸ Sitä taas, joka tekee tietämättään selaista, mistä ansaitsee lyönnejä, piestään vähemmän. Jokaiselta, jolle on paljon annettu, siltä paljon kysytään, ja jolle on paljon uskottu, siltä vielä enemmän vaaditaan.”

Ei rauhaa vaan riitaa

(Mt 10:34-36)

⁴⁹ “Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka tahoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

⁵⁰ Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka ahdistettu olenkaan, ennen kuin se on täytetty! ⁵¹ Luuletteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? En suinkaan, sanon minä teille, vaan riitaa! ⁵² Sillä tästedes samassa talossa viisi riitautuu keskenään: kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan, ⁵³ isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtään vastaan ja tytär äitiään vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiaan vastaan.”

Ajan arvioiminen

(Mt 16:2,3)

⁵⁴ Sitten Jeesus sanoi kansalle: “Kun näette pilven nousevan lännestä, te sanotte heti: ‘Tulee sade’, ja niin tuleekin. ⁵⁵ Etelätuulen puhaltaessa te sanotte: ‘Tulee helle’, ja niin tuleekin. ⁵⁶ Te tekopyhät! Maan ja taivaan ilmiöitä te kyllä osaatte arvioida, kuinka sitten ette osaa arvioida tätä aikaa?”

Sovi riitapuolesi kanssa

(Mt 5:25,26)

⁵⁷ “Miksi ette jo itse osaa päätellä, mikä on oikein? ⁵⁸ Kun menet riitapuolesi kanssa oikeuteen, tee matkalla voitavasi päästäksesi sovintoon hänen kanssaan, ettei hän raahaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan. ⁵⁹ Minä sanon sinulle: sieltä sinä et

pääse, ennen kuin maksat viimeisenkin kolikon.”

Luulot syyllisyydestä

13 ¹ Samaan aikaan muutamat paikalla olevista kertoivat Jeesukselle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän teurasuhreihinsa. ² Jeesus vastasi heille: “Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisempiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat tällaista kärsiä? ³ Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käännä, samoin te kaikki tuhoudutte. ⁴ Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni kaatui Siloassa heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syillisempiä kuin kaikki muut ihmiset, jotka asuvat Jerusalemissa? ⁵ Minä sanon teille: eivät suinkaan! Mutta ellette käännä, samoin te kaikki tuhoudutte.”

Vertaus hedelmättömästä viikunapuusta

⁶ Jeesus kertoi tämän vertauksen: “Eräällä miehellä oli viinitarhassaan istutettuna viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä mutta ei löytänyt. ⁷ Niin hän sanoi viinitarhan hoitajalle: ‘Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois! Mitä varten se vielä köyhdyttää maata?’ ⁸ Mutta tämä vastasi hänelle: ‘Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi. Sillä välin minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. ⁹ Ehkäpä se ensi vuonna tekee

hedelmää, mutta jos ei, niin käskettiin hakata se pois.”

*Jeesus parantaa koukistuneen
naisen sapattina*

¹⁰ Jeesus oli opettamassa eräässä synagogassa sapattina. ¹¹ Siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta. Hän oli koukistunut eikä lainkaan kyennyt oikaisemaan itseään. ¹² Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: ”Nainen, olet päässyt heikkoudestasi.” ¹³ Hän pani käntensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi itsensä ja ylisti Jumalaa.

¹⁴ Mutta synagogan esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina. Hän rupesi puhumaan ja sanoi väkijoukalle: ”On kuusi päivää, joina tulee tehdä työtä. Tulkaa silloin parannettaviksi alkääkö sapatinpäivänä.” ¹⁵ Niin Herra vastasi hänelle: ”Te tekopyhät! Eikö jokainen teistä päästä sapattina härkäänsä tai aasiaan seimen äärestä ja vie sitä juomaan? ¹⁶ Mutta tätä Abrahamin tytärtä, jota Saatana on pitänyt sidottuna jo kahdeksantoista vuotta, eikö häntä olisi pitänyt päästää vapaaksi tästä siteestä sapatinpäivänä?” ¹⁷ Kun hän sanoi näin, kaikki hänen vastustajansa häpesivät, mutta kansa iloitui kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

Sinapinsiemen ja hapate

(Mt 13:31-33; Mk 4:30-32)

¹⁸ Niin Jeesus sanoi: ”Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sitä vertaisin? ¹⁹ Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi, siitä tuli suuri puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille.”

²⁰ Vielä hän sanoi: ”Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa? ²¹ Se on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja. Lopulta koko taikina happani.”

Ahdas ovi

(Mt 7:13,14,21-23)

²² Jeesus vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään opettaen ja tehden matkaa kohti Jerusalemiä. ²³ Joku kysyi häneltä: ”Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat?” Hän sanoi heille: ²⁴ ”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, minä sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät voi.

²⁵ Sen jälkeen kun talon isäntä on noussut ja sulkenut oven, te alatte seistä ulkopuolella ja kolkuttaa ovea sanoen: ’Herra, Herra, avaa meille!’ Mutta hän vastaa teille: ’En tunne teitä enkä tiedä, mistä olette.’ ²⁶ Silloin te rupeatte sanomaan: ’Meidän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja sinä opetit meidän ka-duillamme.’ ²⁷ Hän vastaa sanoen teille: ’En tunne teitä, mistä olette. Menkää pois minun luotani, kaikki

te vääryydentekijät.’²⁸ Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin, lisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on heitetty ulos.²⁹ Tuli joita saapuu idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa.³⁰ On viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.”

Jerusalem, Jerusalem!

(Mt 23:37-39)

³¹ Samalla hetkellä tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: “Lähde pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut.”³² Hän sanoi heille: “Menkää ja sanokaa sille ketulle: ‘Tänään ja huomenna minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä pääsen määränpäähani.’³³ Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään, huomenna ja ylihuomennakin, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

³⁴ Jerusalem, Jerusalem! Sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on luoksesi lähetetty! Kuinka usein olenkaan halunnut koota yhteen sinun lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan. Mutta te ette ole tahtoneet.³⁵ Kuulkaa siis, teidän huoneenne jätetään teille hylättynä. Mutta totisesti minä

sanon teille: te ette näe minua, ennen kuin tulee se aika, jolloin sanotte: ‘Kiitetty olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!’”

Jeesus parantaa sairaan miehen sapattina

14¹ Kun Jeesus meni sapattina aterialle erään fariseusten johtomiehen taloon, häntä pidettiin silmällä.² Siellä oli hänen edessään mies, joka sairasti vesipöhöä.³ Jeesus esitti lainoppineille ja fariseuksille kysymyksen: “Onko sapattina lupa parantaa vai ei?”⁴ He olivat vaiti. Silloin Jeesus tarttui mieheen, paransi hänet ja päästi menemään.⁵ Sitten hän sanoi heille: “Kuka teistä ei heti vetäisi kaivoon pudonnutta poikaansa tai härkäänsä ylös, vaikka olisikin sapatinpäivä?”⁶ Tätä vastaan he eivät kyenneet väittämään.

Itsensä ylentäminen ja alentaminen

⁷ Kun Jeesus huomasi, kuinka kutsutut valitsivat parhaita paikkoja, hän kertoi heille vertauksen:⁸ “Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu aterioimaan kunniapaikalle. Hän on ehkä kutsunut jonkun, joka on sinua arvokkaampi,⁹ ja niin se, joka on kutsunut teidät molemmat, tulee ja sanoo sinulle: ‘Anna paikkasi hänelle.’ Silloin joudut häveten siirtymään viimeiselle sijalle.¹⁰ Vaan kun sinut on kutsuttu, mene ja asetu viimeiselle sijalle, jotta se, joka on sinut kutsunut, tullessaan

sanoisi sinulle: 'Ystäväni, siirry lähemmäksi.' Silloin saat kunnian kaikkien pöytävieraiden edessä, ¹¹ sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."

Suuret illalliset

(Mt 22:1-10)

¹² Jeesus sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, jotteivät he vuorostaan kutsuisi sinua ja siten saisit siitä korvauksen. ¹³ Kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja ja sokeita. ¹⁴ Silloin sinä olet autuas, koska heillä ei ole mitään millä korvata sinulle. Sinulle maksetaan korvaus vanhurskaiden ylönousemuksessa."

¹⁵ Tämän kuullessaan eräs pöytävieraista sanoi Jeesukselle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa." ¹⁶ Jeesus sanoi hänelle: "Eräs mies järjesti suuret illalliset ja kutsui paljon vieraita. ¹⁷ Illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.' ¹⁸ Mutta he rupesivat estelemään yksi toisensa jälkeen. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Ostin pellon, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua, pidä minua esteellisenä.'

¹⁹ Toinen sanoi: 'Ostin viisi härkäparia ja olen menossa kokeilemaan niitä. Pyydän sinua, pidä minua esteellisenä.' ²⁰ Vielä eräs sanoi: 'Otin juuri vaimon enkä sen vuoksi voi tulla.'

²¹ Palattuaan palvelija ilmoitti tämän kaiken herralleen. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne köyhät, raajarikot, sokeat ja rammat.' ²² Palvelija sanoi: 'Herra, se mitä käskit, on tehty, ja vielä on tilaa.' ²³ Silloin herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja syrjäkujille ja vaadi ihmisiä tulemaan sisälle, jotta taloni täyttyisi. ²⁴ Minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka oli kutsuttu, pääse maistamaan minun illallistani!'"

Opetuslapseuden hinta

(Mt 10:37,38)

²⁵ Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille: ²⁶ "Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa elämänsäkin, hän ei voi olla minun opetuslapseni. ²⁷ Ja joka ei kannu ristiään ja seuraa minua, ei voi olla minun opetuslapseni.

²⁸ Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istuudu laskemaan kustannuksia nähdäkseen,

onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi? ²⁹ Sillä jos hän laskee perustuksen mutta ei kykene saamaan rakennusta valmiiksi, niin kaikki, jotka sen näkevät, alkavat pilkata häntä. ³⁰ He sanovat: ‘Tuo mies ryhtyi rakentamaan mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi.’

³¹ Tai jos kuningas lähtee taisteluun toista kuningasta vastaan, eikö hän ensin istuudu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellä tuhannella miehellä kohtaamaan sen, joka tulee häntä vastaan kahdella kymmenellä tuhannella? ³² Ellei hän siihen pysty, hän lähettää lähetystön kysymään rauhannehtoja toisen ollessa vielä kaukana. ³³ Niinpä yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on.”

Mauton suola

(Mt 5:13; Mk 9:50)

³⁴ “Suola on hyvä. Mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se maustetaan? ³⁵ Se ei kelpaa maahan eikä lantatunkioon. Se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!”

Vertaus kadonneesta lampaasta

(Mt 18:12-14)

15 ¹ Publikaanit ja syntiset tulivat kaikki Jeesuksen luo kuuntelemaan häntä. ² Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat: “Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.”

³ Silloin Jeesus kertoi heille tämän vertauksen: ⁴ “Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän jätä niitä yhdeksää kymmentä yhdeksää erämaahan ja lähde etsimään kadonnutta, kunnes löytää sen. ⁵ Kun hän löytää lampaan, hän nostaa sen iloiten harteilleen, ⁶ ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: ‘Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.’ ⁷ Minä sanon teille: samoin on tässä suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tulee kääntymykseen, kuin yhdeksästä kymmenestä yhdeksästä hurskaasta, jotka eivät tarvitse kääntymystä.”

Vertaus kadonneesta hopearahasta

⁸ “Tai jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, eikö hän sytytä lamp-pua, lakaise taloa ja etsi huolellisesti, kunnes löytää sen? ⁹ Löydettyään sen hän kutsuu koolle ystävä-tärensä ja naapuritalojen naiset ja sanoo: ‘Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.’ ¹⁰ Minä sanon teille: samoin on Jumalan enkeleillä ilo yhdestä syntisestä, joka tulee kääntymykseen.”

*Vertaus tuhlaajapojasta,
vanhemmasta veljestä ja isästä*

¹¹ Vielä Jeesus sanoi: “Eräällä miehellä oli kaksi poikaa. ¹² Nuorempi heistä sanoi isälleen: ‘Isä, anna minulle se osa varallisuudesta, joka

kuuluu minulle.’ Niin isä jakoi omaisuuden poikien kesken.¹³ Ei mennyt montakaan päivää, kun nuorempi pojista kokosi kaiken omansa ja matkusti kaukaiseen maahan. Siellä hän hävitti koko varallisuutensa eläen irstaasti.¹⁴ Kun hän oli tuhlannut kaiken, tuli siihen maahan ankara nälänhätä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.¹⁵ Niin hän lyöttäytyi erään sen maan kansalaisen seuraan, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen paimentamaan sikoja.¹⁶ Hän olisi halunnut täyttää vatsansa palkohedmillä, joita siat söivät, saadakseen ravintoa, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

¹⁷ Silloin hän meni itseensä ja sanoi: ‘Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yllin kyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!’¹⁸ Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.¹⁹ En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.’²⁰ Niin hän nousi ja lähti isänsä luo.

Kun hän vielä oli kaukana, hänen isänsä näki hänet ja liikuttui säälistä. Isä juoksi häntä vastaan, sulki hänet syliinsä ja suuteli häntä hellästi.²¹ Poika sanoi hänelle: ‘Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan

ja sinun edessäsi. En ole enää sen arvoinen, että minua kutsutaan pojaksesi.’²² Mutta isä sanoi palvelijoilleen: ‘Tuokaa nopeasti ne parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa.’²³ Tuokaa se syöttövasikka ja teurastakaa se. Nyt syödään ja iloitaan!’²⁴ Sillä tämä minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon! Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt!’ Ja he aloittivat ilojuhlat.

²⁵ Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Kun poika oli palaamassa ja lähestyi taloa, hän kuuli laulun, soiton ja karkelon.²⁶ Hän kutsui luokseen yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä mahtoi olla tekeillä.²⁷ Palvelija vastasi: ‘Sinun veljesi on palannut, ja isäsi antoi teurastaa sen syöttövasikan, kun sai hänet terveenä takaisin.’²⁸ Silloin vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisälle, mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhui hänelle lempeästi.²⁹ Poika vastasi isälleen: ‘Kuinka monta vuotta minä olenkaan palvelut sinua enkä ole koskaan laiminlyönyt käskyäsi. Kuitenkaan et ole antanut minulle edes kiliä, että olisin voinut juhlia ystäväieni kanssa.’³⁰ Mutta kun tuo sinun poikasi tuli, tuo, joka on pannut omaisuutesi menemään porttojen kanssa, hänelle sinä annoit teurastaa syöttövasikan!’³¹ Isä

vastasi: ‘Poikani, sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun.’³² Mutta piti hän nyt iloita ja riemuita, koska tämä sinun veljesi, joka oli kuollut, virkosi eloon. Hän oli kadonnut, mutta nyt hän on löytynyt!’”

Epärehellinen taloudenhoitaja

16¹ Jeesus puhui myös opetuslapsilleen: “Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja hävitti hänen omaisuuttaan.”² Niin hän kutsui tämän luokseen ja sanoi hänelle: ‘Mitä minä kuulenkaan sinusta! Tee tili taloudenhoidostasi! Enää et saa hoitaa talouttani.’³ Silloin taloudenhoitaja sanoi itseksensä: ‘Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjäämistä häpeän.’⁴ Minäpä tiedän, mitä teen, että muut ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoitajan tehtävästä.’⁵ Hän kutsui luokseen jokaisen, joka oli velkaa hänen isännälleen. Ensimmäiseltä hän kysyi: ‘Paljonko sinä olet velkaa isännällesi?’⁶ Tämä vastasi: ‘Sata astiaa öljyä.’ Niin taloudenhoitaja sanoi hänelle: ‘Tässä on velkakirjasi. Istu ja kirjoita äkkiä viisikymmentä.’⁷ Sitä hän kysyi toiselta: ‘Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?’ Tämä vastasi: ‘Sata tynnyriä vehnää.’ Taloudenhoitaja sanoi hänelle: ‘Tässä

on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä.’⁸ Ja isäntä kehui epärehellistä taloudenhoitajaa siitä, että tämä oli toiminut ovelasti. Tämän maailman lapset ovat näet omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valon lapset.

⁹ Minä sanon teille: hankkikaa itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, jotta he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäsiin majoihin.

¹⁰ Joka on vähimmässä uskollinen, se on uskollinen paljossakin, ja joka on vähimmässä epärehellinen, se on epärehellinen myös paljossa.¹¹ Jos siis ette ole uskollisia, kun on kyse väärästä mammonasta, kuka uskoo teille oikeaa?¹² Ja jos ette ole uskollisia hoitaessanne toisen omaisuutta, kuka antaa teille sitä, mikä on teidän omaanne?

¹³ Ei yksikään palvelija voi palvella kahta herraa. Hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai on uskollinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.”

Laki ja Jumalan valtakunta

(Mt 11:12,13)

¹⁴ Tämän kaiken kuullivat myös fariseukset, jotka olivat rahanahneita, ja he ivailivat Jeesusta.¹⁵ Hän sanoi heille: “Juuri te tekeydytte vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne. Se, mikä ihmisten mielestä on korkea-arvoista, on Jumalan edessä iljetys.

¹⁶ Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien julistetaan hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne. ¹⁷ Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat kuin häviää yksikään lain piirto.

¹⁸ Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja joka nai miehensä hylkäämän, tekee aviorikoksen.”

Rikas mies ja Lasarus

¹⁹ “Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoon pellavaan ja vietti iloista elämää loisteliaasti päivästä toiseen. ²⁰ Mutta hänen porttinsa pieleen oli jätetty virumaan muuan köyhä mies, nimeltään Lasarus, täynnä paiseita. ²¹ Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä, ja koiratkin kävivät nuolemassa hänen paiseitaan.

²² Sitten köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin. ²³ Kun hän tuonelassa tuskissaan kohotti katseensa, hän näki kaukana Abrahamin ja Lasaruksen hänen helmassaan. ²⁴ Hän huusi: ‘Isä Abraham! Armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormenpäätänsä veteen ja vilvoittamaan kieltäni, sillä minä kärsin tuskaa tässä liekissä.’ ²⁵ Mutta Abraham sanoi: ‘Poikani, muista, että sinä sait eläessäsi osaksesi hyvää, Lasarus sen sijaan pahaa.

Nyt hän saa täällä lohdutusta, mutta sinä kärsit tuskaa. ²⁶ Kaiken tämän lisäksi meidän ja teidän välille on vahvistettu suuri kuilu, etteivät ne, jotka tahtovat, voisi kulkea täältä teidän luoksenne eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.’ ²⁷ Tämä sanoi: ‘Pyydän siis sinua, isä, että lähettäisit hänet isäni taloon – ²⁸ onhan minulla viisi veljeä – varoitamaan heitä, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.’ ²⁹ Abraham vastasi: ‘Heillä on Mooses ja profeetat, kuulkoot heitä.’ ³⁰ Mutta tämä sanoi: ‘Ei, isä Abraham, vaan jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, niin he kääntyisivät.’ ³¹ Mutta Abraham sanoi hänelle: ‘Jos he eivät kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he suostu uskomaan, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.’”

Viettelykset ja anteeksianto

(Mt 18:6,7,21,22; Mk 9:42)

17 ¹ Jeesus sanoi opetuslapsilleen: “On mahdotonta, että viettelykset jäisivät tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat! ² Hänelle olisi hyödyllisempää, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee syntiin yhdenkään näistä pienistä. ³ Pitäkää varanne! Jos veljesi tekee syntiä sinua vastaan, nuhtele häntä, ja jos hän katu, anna hänelle anteeksi.

⁴ Vaikka hän seitsemästi päivässä teki syntiä sinua vastaan ja seitsemästi päivässä kääntyisi sinun puoleesi ja sanoisi: 'Minä kadun', anna hänelle anteeksi."

Usko ja velvollisuus

⁵ Apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa!" ⁶ Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenen verran, te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi maasta ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä."

⁷ Kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanoo tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'? ⁸ Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle syötävää, vyöttäydy ja palvele minua sen aikaa kun syön ja juon. Sen jälkeen saat sinä syödä ja juoda.' ⁹ Ei kai hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty. ¹⁰ Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia palvelijoita. Olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään.'"

Jeesus parantaa kymmenen spitaalista

¹¹ Ollessaan matkalla Jerusalemiin Jeesus kulki Samarian ja Galilean välisen alueen kautta. ¹² Kun hän oli menossa erääseen kylään, häntä vastaan tuli kymmenen spitaalista miestä. Nämä jäivät seisomaan loittommaksi, ¹³ korottivat äänensä ja

huusivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!" ¹⁴ Heidät nähdessään Jeesus sanoi heille: "Menkää näyttämään itsenne papeille." Ja mennessään he puhdistuivat.

¹⁵ Huomattuaan parantuneensa yksi heistä palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suureen ääneen, ¹⁶ heittäytyi kasvoilleen Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti häntä. Se mies oli samarialainen. ¹⁷ Niin Jeesus kysyi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?" ¹⁸ Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet ylistämään Jumalaa, kuin tämä muukalainen?" ¹⁹ Niin hän sanoi miehelle: "Nouse ja mene. Uskosi on pelastanut sinut."

Jumalan valtakunnan tuleminen

(Mt 24:23-28,37-41)

²⁰ Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi heille: "Ei Jumalan valtakunta tule silmin nähtävällä tavalla, ²¹ eikä voida sanoa: 'Täällä se on' tai 'Tuolla!', sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne."

Ihmisen Pojan päivä

²² Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Tulee aika, jolloin te hartaasti haluatte nähdä edes yhden Ihmisen Pojan päivästä mutta ette saa nähdä. ²³ Silloin jotkut sanovat teille: 'Hän on täällä!' tai 'Hän on tuolla!' Älkää lähtekö minnekään älkääkä juosko heidän perässään. ²⁴ Sillä niin kuin salama välähtää ja

valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänään oleva. ²⁵ Mutta sitä ennen hänen pitää kärsiä paljon ja joutua tämän sukupolven hylkäämäksi.

²⁶ Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on myös Ihmisen Pojan päivinä. ²⁷ Ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin, ja vedenpaisumus tuli ja tuhosi heidät kaikki. ²⁸ Käy samoin kuin kävi Lootin päivinä. Ihmiset söivät ja joivat, ostivat ja myivät, isuttivat ja rakensivat. ²⁹ Mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, taivaasta satoi tulta ja tulikiveä, ja se tuhosi heidät kaikki.

³⁰ Samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy. ³¹ Sinä päivänä älköön se, joka on katolla ja jolla on tavaroita talossa, astuko alas noutamaan niitä, älköönkä se, joka on pellolla, palatko takaisin. ³² Muis-takaa Lootin vaimoa!

³³ Joka yrittää turvata elämänsä itselleen, kadottaa sen, mutta joka elämänsä kadottaa, säilyttää sen. ³⁴ Minä sanon teille: Sinä yönä on kaksi samalla vuoteella: toinen otetaan, toinen jätetään. ³⁵ Kaksi naista on yhdessä jauhamassa: toinen otetaan, toinen jätetään. ³⁶ Kaksi miestä on pellolla: toinen otetaan,

toinen jätetään.” ³⁷ He kysyivät hä-neltä: ”Missä, Herra?” Niin hän sa-noi heille: ”Missä on ruumis, sinne myös kotkat kokoontuvat.”

*Vertaus leskestä ja
vääramielisestä tuomarista*

18 ¹ Jeesus kertoi heille vertauk-sen siitä, että heidän tulee aina rukoilla, lannistumatta. ² Hän sanoi: ”Eräässä kaupungissa oli tuo-mari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä piitannut ihmisistä. ³ Siinä kaupun-gissa oli myös leskivaimo, joka vä-hän väliä tuli hänen luokseen ja sa-noi: ‘Auta minua saamaan oikeus riitapuoltani vastaan.’ ⁴ Pitkään ai-kaan tuomari ei tahtonut, mutta sit-ten hän sanoi mielessään: ‘Vaikka en pelkää Jumalaa enkä kunnioita ihmistä, ⁵ niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan häntä saamaan oikeuden, et-tei hän lopulta tulisi ja kävisi minun silmilleni.’”

⁶ Niin Herra sanoi: ”Kuulkaa, mitä tuo vääramielinen tuomari sanoo! ⁷ Eikö sitten Jumala hankkisi oi-keutta valituilleen, kun nämä yötä päivää huutavat häntä avukseen. Viivyttäisikö hän heiltä apuaan? ⁸ Minä sanon teille: hän hankkii heille oikeuden viipymättä. Kuiten-kin, kun Ihmisen Poika tulee, löytä-neekö hän uskoa maan päältä?”

Vertaus fariseuksesta ja publikaanista

⁹ Muutamille, jotka olivat vakuut-tuneita omasta vanhurskaudestaan

ja halveksivat muita, Jeesus kertoi tämän vertauksen: ¹⁰ ”Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus ja toinen publikaani. ¹¹ Fariseus asettui seisomaan ja rukoili itsekseen näin: ’Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, aviorikkojat, en myöskään sellainen kuin tuo publikaani. ¹² Minä paastoan kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikesta, mitä ansaitseen.’ ¹³ Mutta publikaani seisoi taempana eikä tahtonut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: ’Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.’ ¹⁴ Minä sanon teille: hän meni kotiinsa vanhurskautettuna, tuo toinen ei. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään.”

Jeesus siunaa lapsia

(Mt 19:13-15; Mk 10:13-16)

¹⁵ Jeesuksen luo tuotiin myös pieniä lapsia, että hän koskettaisi heitä. Sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia, ¹⁶ mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun luokseni alkääkään estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. ¹⁷ Toivisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.”

Rikas hallitusmies

(Mt 19:16-26; Mk 10:17-27)

¹⁸ Eräs hallitusmies kysyi Jeesukselta: ”Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, että perisin iankaikkisen elämän?” ¹⁹ Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi yksi – Jumala. ²⁰ Käskyt sinä tiedät: älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä anna väärää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.” ²¹ Mutta hän sanoi: ”Kaikkea tätä olen noudattanut nuoruudestani asti.” ²² Tämän kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: ”Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.” ²³ Kun mies kuuli tämän, hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas. ²⁴ Nähdessään hänen tulevan murheelliseksi Jeesus sanoi: ”Kuinka vaikeaa onkaan niiden, joilla on paljon omaisuutta, päästä sisälle Jumalan valtakuntaan! ²⁵ Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

²⁶ Ne, jotka sen kuulivat, kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?” ²⁷ Hän vastasi: ”Mikä on ihmisille mahdollonta, se on mahdollista Jumalalle.”

Opetuslasten palkka

(Mt 19:27-30; Mk 10:28-31)

²⁸ Silloin Pietari sanoi: ”Me olemme luopuneet kaikesta, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua.”

²⁹ Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut kodista tai vanhemmista tai veljistä tai vaimosta tai lapsista ³⁰ ja joka ei saisi tässä ajassa monin verroin takaisin ja tulevassa maailmanajassa iankaikkista elämää.”

Jeesus puhuu vielä kerran kuolemastaan
(Mt 20:17-19; Mk 10:32-34)

³¹ Jeesus otti luokseen ne kaksoita ja sanoi heille: ”Me menemme nyt ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta, käy toteen. ³² Hänet annetaan pakanoiden käsiin, häntä pilkataan ja häväistään ja hänen päälleen syljetään. ³³ Kun he ovat ruoskineet häntä, he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.” ³⁴ Mutta opetuslapset eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä asia oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin.

Jeesus parantaa sokean kerjäläisen
(Mt 20:29-34; Mk 10:46-52)

³⁵ Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, muuan sokea mies istui tien vieressä kerjäämässä. ³⁶ Kuullessaan kansanjoukon kulkevan ohi hän kyseli, mitä mahtoi olla tekeillä. ³⁷ Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa ohi. ³⁸ Silloin hän huusi: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda

minua!” ³⁹ Edellä kulkevat nuhtelivat häntä, jotta hän olisi hiljaa, mutta hän huusi vielä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!” ⁴⁰ Jeesus pysähtyi ja käski taluttaa miehen luokseen. Kun mies oli tullut lähelle, Jeesus kysyi häneltä: ⁴¹ ”Mitä tahdot minun tekävän sinulle?” Mies vastasi: ”Herra, että saisın näköni takaisin.” ⁴² Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Saa näkösi. Uskosi on pelastanut sinut.” ⁴³ Siinä samassa hän sai näkönsä, ja hän seurasi Jeesusta ylistäen Jumalaa. Kaikki, jotka sen näkivät, antoivat kiitoksen Jumalalle.

Jeesus ja Sakkeus

19 ¹ Tultuaan Jerikoon Jeesus kulkisen läpi. ² Siellä oli mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja oli rikas. ³ Hän yritti nähdä, kuka Jeesus oli, mutta ei voinut väkijoukon vuoksi, koska oli pienikokoinen. ⁴ Niinpä hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka kulkisi siitä ohi. ⁵ Tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös, näki hänet ja sanoi: ”Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi.” ⁶ Sakkeus tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.

⁷ Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: ”Syntisen miehen luo hän meni majaillemaan.” ⁸ Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle:

“Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos keneltä olen jotakin petoksella kiskonnut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin.”⁹ Niin Jeesus sanoi hänestä: “Tänään on pelastus tullut tälle perhekunnalle, koska hänkin on Abrahamin poika.”¹⁰ Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.”

Vertaus kymmenestä palvelijasta
(Mt 25:14-30)

¹¹ Heidän kuunnellessaan tätä Jeesus kertoi vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä, ja monet luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi aivan pian.¹² Hän sanoi näin: “Muuan jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen sitten takaisin.”¹³ Hän kutsui luokseen kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen minaa hopeaa ja sanoi: ‘Asioikaa näillä, kunnes minä tulen.’¹⁴ Mutta hänen maanmiehensä vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanomaan: ‘Emme tahdo tätä miestä kuninkaaksemme.’

¹⁵ Kun hän oli saanut kuninkuuden ja palannut takaisin, hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille oli antanut hopean, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan

ansainnut.¹⁶ Ensimmäinen tuli hänen eteensä ja sanoi: ‘Herra, sinun hopeasi on tuottanut kymmenen minaa lisää.’¹⁷ Kuningas sanoi hänelle: ‘Hyvä on, sinä hyvä palvelija. Koska olet ollut vähimmässä uskollinen, saat hallita kymmentä kaupunkia.’¹⁸ Toinen tuli ja sanoi: ‘Herra, sinun hopeasi on tuottanut viisi minaa.’¹⁹ Hänelle kuningas sanoi: ‘Sinä saat hallita viittä kaupunkia.’²⁰ Vielä tuli yksi ja sanoi: ‘Herra, tässä on sinun hopeasi. Olen säilyttänyt sitä liinaan käärittynä.’²¹ Minä näet pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat sen, mitä et ole tallettanut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.’²² Kuningas sanoi hänelle: ‘Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä kelvoton palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan sen, mitä en ole tallettanut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt.’²³ Miksi et siis vienyt hopeaani rahanvaihtajalle, niin että palattuani olisin voinut nostaa sen korkoineen?’²⁴ Vieressä seisoville kuningas sanoi: ‘Ottakaa häneltä pois se hopea ja antakaa sille, jolla on kymmenen minaa.’²⁵ He sanoivat hänelle: ‘Herra, hänellä on jo kymmenen minaa.’²⁶ Kuningas jatkoi: ‘Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.’²⁷ Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaakseen –

tuokaa heidät tänne ja teloittakaa minun edessäni.”

JEEСУKSEN TOIMINTA JERUSALEMISSA, 19–21

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Mt 21:1-11; Mk 11:1-11; Jh 12:12-19)

²⁸ Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä kulkemaan ylös Jerusalemiin. ²⁹ Kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, hän lähetti kaksi opetuslastaan ³⁰ ja sanoi: “Menkää edessä olevaan kylään. Kun tulette sinne, te löydätte kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se irti ja tuokaa tänne. ³¹ Jos joku kysyy teiltä, miksi te päästätte sen irti, vastatkaa hänelle näin: ‘Herra tarvitsee sitä.’”

³² Lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan kuin hän oli heille sanonut. ³³ Kun he olivat päästämässä varsaa irti, sen omistajat kysivät heiltä: “Miksi te päästätte varsan irti?” ³⁴ He vastasivat: “Herra tarvitsee sitä.” ³⁵ He toivat varsan Jeesukselle, heittivät sen päälle vaatteitaan ja nostivat Jeesuksen sen selkään. ³⁶ Hänen kulkiessaan ihmiset levittivät vaatteitaan tielle.

³⁷ Kun hän oli jo lähestymässä Öljymäeltä alas vievää rinnettä, koko opetuslasten joukko alkoi iloiten ylistää Jumalaa suureen ääneen kaikista niistä voimallisista teoista,

jotka he olivat nähneet. ³⁸ He huusivat: “Kiitetty olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä. Rauha tai vaassa ja kunnia korkeuksissa!”

³⁹ Jotkut fariseuksista sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle:

“Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi!”

⁴⁰ Mutta Jeesus vastasi heille: “Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat.”

Jeesus itkee Jerusalemin kohtaloo

⁴¹ Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän itki sitä ⁴² ja sanoi: “Jospa sinäkin tänä päivänä tietäisit, mitä rauhaasi kuuluu! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. ⁴³ Vielä tulevat sinulle ne päivät, jolloin vihollisesi saartavat sinut vallilla, piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta. ⁴⁴ He murskaavat maahan sinut ja lapsesi, jotka ovat sinussa, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, koska et tuntenut etsikko aikaasi.”

Temppelin puhdistaminen

(Mt 21:12-17; Mk 11:15-19; Jh 2:13-22)

⁴⁵ Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä myivät ja ostivat. ⁴⁶ Hän sanoi heille: “On kirjoitettu: ‘Minun huoneeni on rukouksen huone.’ Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.”

⁴⁷ Hän opetti joka päivä temppelissä. Ylipapit, kirjanoppineet ja kansan johtomiehet miettivät, miten

saisivat hänet surmatuksi. ⁴⁸ He eivät kuitenkaan keksineet, miten menetellä, sillä koko kansa pysytteli hänen ympärillään ja kuunteli häntä.

Kysymys Jeesuksen vallasta

(Mt 21:23-27; Mk 11:27-33)

20 ¹ Kun Jeesus eräänä päivänä opetti kansaa temppelissä ja julisti evankeliumia, ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin ² ja sanoivat hänelle: ”Sano meille: millä vallalla sinä tätä kaikkea teet tai kuka on antanut sinulle nämä valtuudet?” ³ Hän vastasi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Sanokaa minulle, ⁴ oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä lähtöisin.” ⁵ Niin he neuvottelivat keskenään: ”Jos sanomme: ‘Taivaasta’, hän sanoo: ‘Miksi sitten ette uskoneet häntä?’ ⁶ Jostaas sanomme: ‘Ihmisistä’, koko kansa kivittää meidät. Sehän on vakuuttunut, että Johannes oli profeetta.” ⁷ Niin he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli. ⁸ Silloin Jeesus sanoi heille: ”Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä tätä kaikkea teen.”

Vertaus viinitarhan vuokraajista

(Mt 21:33-46; Mk 12:1-12)

⁹ Jeesus rupesi puhumaan kansalle ja kertoi tämän vertauksen: ”Muuan mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti ulkomaille pitkäksi aikaa. ¹⁰ Aikanaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo, jotta

nämä antaisivat hänelle osan viinitarhan sadosta. Mutta viljelijät pieksivät hänet ja lähettivät hänet pois tyhjin käsin. ¹¹ Viinitarhan omistaja lähetti toisen palvelijan, mutta tämänkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät pois tyhjin käsin. ¹² Omistaja lähetti vielä kolmannen palvelijan, mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.

¹³ Silloin viinitarhan omistaja sanoi: ’Mitä minä teen? Minä lähettän rakkaan poikani. Häntä he sentään kavahtavat, kun näkevät hänet.’ ¹⁴ Mutta kun viljelijät näkivät hänet, he järkeilivät keskenään ja sanoivat: ’Hän on perillinen. Tulkaa, tapetaan hänet, niin saamme perinnön itsellemme.’ ¹⁵ Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tapoivat hänet. Mitä nyt viinitarhan omistaja tekee heille? ¹⁶ Hän tulee ja tuhoaa nuo viljelijät ja antaa viinitarhan muille.”

Sen kuultuaan ihmiset sanoivat: ”Ei ikinä!” ¹⁷ Jeesus katsahti heihin ja sanoi: ”Mitä sitten tarkoittaa tämä kirjoitus: ’Siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakivi.’ ¹⁸ Jokainen, joka tähän kiveen kaatuu, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa.”

¹⁹ Ylipapit ja kirjanoppineet olisivat halunneet sillä hetkellä käydä häneen käsiksi, mutta he pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät, että

hän oli puhunut tämän vertauksen heistä.

Kysymys veron maksamisesta keisarille
(Mt 22:15-22; Mk 12:13-17)

²⁰ He pitivät Jeesusta tarkkaan silmällä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että he voisivat luovuttaa hänet viranomaisille ja maaherran käsiin. ²¹ Nämä kysyivät häneltä: ”Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan sinä opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. ²² Onko meidän lupa maksaa keisarille veroa, vai ei?” ²³ Mutta Jeesus huomasi heidän kavaluutensa ja sanoi heille: ”Miksi kiusaatte minua? ²⁴ Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja kirjoitus siinä on?” He vastasivat: ”Keisarin.” ²⁵ Silloin hän sanoi heille: ”Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle.” ²⁶ Niinpä he eivät kansan edessä kenneet saamaan Jeesusta kiinni hänen puheistaan, ja hämmästyneinä hänen vastauksestaan he vaikenivat.

Kysymys ylösnousemuksesta
(Mt 22:23-33; Mk 12:18-27)

²⁷ Jeesuksen luo tuli muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole. He kysyivät häneltä: ²⁸ ”Opettaja, Mooses on kirjoittanut meille säädöksen: ’Jos mieheltä kuolee veli, jolla on vaimo

mutta ei lasta, niin mies ottakoon hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.’ ²⁹ Nytpä oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsettomana. ³⁰ Silloin toinen otti hänet vaimokseen, ja hänkin kuoli lapsettomana, ³¹ sitten kolmas ja samoin kaikki seitsemän. He kaikki kuolivat jättämättä jälkeensä lapsia. ³² Viimeiseksi kaikista vaimokin kuoli. ³³ Kenen vaimoksi tämä nainen sitten tulee ylösnousemuksessa? Hänhän on ollut kaikkien seitsemän vaimona.”

³⁴ Jeesus sanoi heille: ”Tämän maailmanajan lapset ottavat vaimon ja menevät vaimoksi. ³⁵ Mutta ne, jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät enää ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi. ³⁶ He eivät enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien kaltaisia. He ovat Jumalan lapsia, koska he ovat ylösnousemuksen lapsia. ³⁷ Mutta sen, että kuolleet nousevat ylös, on Mooseskin osoittanut, sillä kertomuksessa orjantappurapensaasta hän sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi, lisäksi Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi. ³⁸ Ei hän ole kuolleiden Jumala vaan elävien, sillä hänelle kaikki ovat eläviä.”

³⁹ Jotkut kirjanoppineista sanoivat tähän: ”Opettaja, sinä puhuit hyvin.” ⁴⁰ Eivätkä he enää uskaltaneet kysyä häneltä mitään.

Kristuksen alkuperä

(Mt 22:41-46; Mk 12:35-37)

⁴¹ Jeesus kysyi heiltä: “Kuinka voidaan sanoa, että Kristus on Daavidin poika? ⁴² Sanoohan Daavid itse Psalmin kirjassa: ‘Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, ⁴³ kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.’ ⁴⁴ Daavid siis kutsuu Kristusta Herraksi. Kuinka Kristus sitten voi olla hänen poikansa?”

Varokaa kirjanoppineita!

(Mt 23:1-36; Mk 12:38-40; Jh 11:37-54)

⁴⁵ Kaiken kansan kuullen Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ⁴⁶ “Varokaa kirjanoppineita! He kuljeskelevat mielellään pitkissä viitoissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla, etumaisia istuimia synagogissa ja kunnia-paikkoja pidoissa. ⁴⁷ He syövät leskiltä talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia. Sitä kovemman tuomion he saavat.”

Lesken ropo

(Mk 12:41-44)

21 ¹ Jeesus nosti katseensa ja näki rikkaiden panevan lahjojaan uhriarkkuun. ² Hän näki myös, miten köyhä leski pani siihen kaksi leptonia. ³ Silloin hän sanoi: “Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin kaikki muut. ⁴ Kaikki nuo antoivat uhrilahjansa Jumalalle liiastaan,

mutta tämä antoi puutteestaan, kaiken, mitä hänellä oli elämiseensä.”

JEEBUS PUHUU TULEVISTA TAPAHTUMISTA, 21

Temppelin hävitys

(Mt 24:1,2; Mk 13:1,2)

⁵ Kun jotkut puhuivat temppelistä, kuinka kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla se oli koristettu, Jeesus sanoi: ⁶ “Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei jätetä kiveä kiven päälle, vaan kaikki revitään maahan.”

Tulevan ahdistuksen merkkejä

(Mt 24:3-14; Mk 13:3-13)

⁷ Jeesukselta kysyttiin: “Opettaja, milloin se sitten tapahtuu? Ja mikä on merkinä sen toteutumisesta?” ⁸ Hän vastasi: “Varokaa, ettei teitä eksytetä! Monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: ‘Minä se olen’ ja ‘Aika on lähellä’. Älkää menkö heidän perässään! ⁹ Ja kun kuulette soldista ja levottomuuksista, älkää pelästykö. Näiden kyllä täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule heti.”

¹⁰ Sitten Jeesus sanoi heille: “Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ¹¹ monin paikoin tulee suuria maanjäristyksiä ja nälänhätää ja ruttoa. Pelottavia asioita tapahtuu, ja taivaalla näkyy suuria ennusmerkkejä.

¹² Mutta ennen tätä kaikkea teihin käydään käsiksi, teitä vainotaan,

luovutetaan synagogiin ja vankiloihin ja viedään kuninkaiden ja maa-herrojen eteen minun nimeni tähden. ¹³ Näin te joudutte todistamaan. ¹⁴ Painakaa siis mieleenne, ettette etukäteen huolehdi, miten puolustaudutte. ¹⁵ Minä annan teille sanat ja viisauden, jota vastaan kukaan teidän vastustajistanne ei kykene asettumaan tai väittämään.

¹⁶ Jopa teidän vanhempanne, veljenne, sukulaisenne ja ystävännekin kavaltavat teidät, ja muutamia teistä tapetaan. ¹⁷ Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden. ¹⁸ Mutta ei hiuskarvakaan teidän päästänne joudu hukkaan. ¹⁹ Kestävyydellänne te voitatte omaksenne elämän.”

Jerusalemین hävitys

(Mt 24:15-21; Mk 13:14-19)

²⁰ “Kun te näette Jerusalemin olevan sotajoukkojen piirittämä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. ²¹ Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. Ne, jotka ovat Jerusalemissa, lähtekööt sieltä pois, ja ne, jotka ovat maaseudulla, läkööt menkö kaupunkiin. ²² Sillä ne ovat koston päiviä, että täytyisi kaikki, mikä on kirjoitettu. ²³ Voi niitä, jotka noina päivinä ovat rakkaana tai imettävät! Maan päällä on silloin suuri hätä ja viha tätä kansaa kohtaan. ²⁴ Monet kaatuvat miekan terään, heitä viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalemin

on pakanoiden tallattavana, kunnes pakanoiden ajat täyttyvät.

Ihmisen Pojan tuleminen

(Mt 24:29-35; Mk 13:24-31)

²⁵ Auringossa, kuussa ja tähdissä on oleva merkkejä, ja maan päällä on kansoilla ahdistus ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. ²⁶ Ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä, sillä taivaiden voimat järkkyvät. ²⁷ Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. ²⁸ Kun nämä alkavat tapahtua, rohkaiskaa mielenne ja nostaakaa pääanne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”

²⁹ Vielä hän kertoi heille vertauksen: “Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. ³⁰ Kun näette niiden puhkeavan lehteen, te tiedätte itse, että kesä on jo lähellä. ³¹ Samoin nähdessänne tämän tapahtuvan te tiedätte, että Jumalan valtakunta on lähellä. ³² Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu. ³³ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.”

Valvokaa!

(Mt 24:42-44; Mk 13:33-37)

³⁴ “Pitäkää varanne, ettei päihtymys ja juopottelu tai maalliset murheet raskauta teidän sydäntänne, niin että se päivä yllättää teidät äkkiparvaamatta ³⁵ niin kuin ansa. Se

päivä kohtaa kaikkia, jotka maan kamaralla asuvat. ³⁶ Valvokaa siis kaiken aikaa ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paeta kaikkea sitä, mikä tulee tapahtumaan, ja seisoa Ihmisen Pojan edessä.”

³⁷ Päivisin Jeesus oli temppelissä opettamassa, mutta öiksi hän lähti pois ja yöpyi vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi. ³⁸ Ja varhain aamulla koko kansa tuli hänen luokseen temppeliin kuulemaan häntä.

JEEСУKSEN KUOLEMA JA YLÖSNOUSEMUS, 22–24

Juudas ryhtyy kavaltaajaksi

(Mt 26:1-5; Mk 14:1,2,10,11; Jh 11:45-53)

22 ¹ Happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä. ² Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, millä tavoin saisivat Jeesuksen surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.

³ Silloin Saatana meni Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka lukeutui niiden kahdentoista joukkoon. ⁴ Juudas meni ylipappien ja temppelivartioston päällikköjen luo ja keskusteli heidän kanssaan siitä, miten toimittaisi Jeesuksen heidän käsiinsä. ⁵ He ilahtuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa. ⁶ Hän suostui ja etsi sopivaa tilaisuutta toimittaakseen Jeesuksen heidän käsiinsä, kun väkijoukkoa ei olisi paikalla.

Valmistautuminen pääsiäisen viettoon

(Mt 26:17-25; Mk 14:12-21; Jh 13:21-30)

⁷ Niin tuli se happamattoman leivän päivä, jona pääsiäislammas oli teurastettava. ⁸ Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: “Mennää ja valmistakaa meille pääsiäisateria syödäksemme.” ⁹ He kysyivät häneltä: “Minne tahdot meidän valmistavan sen?” ¹⁰ Hän vastasi heille: “Kun saavutte kaupunkiin, teitä vastaan tulee mies, joka kantaa vesiruukkua. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee, ¹¹ ja sano-kaa talon isännälle: ‘Opettaja kysyy sinulta: Missä on vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?’ ¹² Hän näyttää teille yläkerrasta suuren, aterioiville varustetun huoneen. Valmistakaa sinne ateria.” ¹³ He lähtivät ja havaitsivat kaiken olevan niin, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

Ehtoollisen asettaminen

(Mt 26:26-30; Mk 14:22-26; 1Kr 11:23-25)

¹⁴ Kun hetki koitti, Jeesus asettui aterialle ja ne kaksitoista apostolia hänen kanssaan. ¹⁵ Hän sanoi heille: “Minä olen hartaasti halunnut syödä kanssanne tämän pääsiäisaterian ennen kärsimystäni. ¹⁶ Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa.” ¹⁷ Ja

hän otti maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. ¹⁸ Sillä minä sanon teille: tästedes en juo viiniköynnöksen antia, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee."

¹⁹ Sitten hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi ja antoi heille sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni." ²⁰ Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodetaan teidän edestänne."

²¹ Mutta katsokaa, kavaltajani käsi on pöydällä minun käteni kanssa. ²² Ihmisen Poika tosin menee pois, niin kuin on säädetty, mutta voi sitä ihmistä, joka hänet kavaltaa!" ²³ Opetuslapset alkoivat kysellä toisiltaan, kuka heistä mahtoi olla se, joka tämän tekee.

Suurin on se, joka palvelee

²⁴ Opetuslasten kesken syntyi myös kiistaa siitä, ketä heistä olisi pidettävä suurimpana. ²⁵ Niin Jeesus sanoi heille: "Kansojen kuninkaat hallitsevat herroina kansojaan, ja niiden vallanpitäjiä kutsutaan hyväntekijöiksi. ²⁶ Mutta niin älköön olko teidän keskuudessanne. Joka teidän keskuudessanne on suurin, se olkoon kuin nuorin, ja johtaja niin kuin palvelija. ²⁷ Sillä kumpi on suurempi, se, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi?

Mutta minä olen teidän keskellänne niin kuin se, joka palvelee.

²⁸ Te olette pysyneet minun kansani koettelemuksissani. ²⁹ Minä säädän teille, niin kuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan, ³⁰ niin että te saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista heimoa."

Jeesus ennustaa Pietarin lankeemuksen

(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Jh 13:36-38)

³¹ Herra sanoi: "Simon, Simon! Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin viljaa. ³² Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi." ³³ Niin Simon sanoi hänelle: "Herra, sinun kanssasi minä olen valmis menemään vaikka vankilaan tai kuolemaan." ³⁴ Mutta Jeesus vastasi: "Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut."

Kukkaro, laukku ja miekka

³⁵ Sitten Jeesus sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa, laukkuja ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään." ³⁶ Hän sanoi: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, samoin myös laukun, ja jolla ei ole, myyköön viittansa ja ostakoon miekan. ³⁷ Sillä minä sanon

teille, että minussa täytyy käydä toteen vielä tämän kirjoituksen: ‘Hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon.’ Sillä se, mikä minusta on sanottu, on täyttymässä.”³⁸ Niin he sanoivat: “Herra, tässä on kaksi miekkaa.” Hän vastasi: “Riittää.”

Jeesus rukoilee Getsemanessa

(Mt 26:36-46; Mk 14:32-42)

³⁹ Jeesus lähti ulos ja meni tansa mukaan Öljymäelle, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.⁴⁰ Tultuaan sinne hän sanoi heille: “Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”⁴¹ Hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili: ⁴² “Isä, jos sinä tahdot, niin ota tämä malja minulta pois. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni vaan sinun.”⁴³ Silloin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.⁴⁴ Tuskan valtaamana hän rukoili yhä hartaammin, ja hänen hikensä oli kuin veripisarat, jotka putosivat maahan.

⁴⁵ Kun hän nousi rukoilemasta ja meni opetuslastensa luo, hän tapasi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina.⁴⁶ Niin hän sanoi heille: “Miksi te nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen.”

Jeesus vangitaan

(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Jh 18:3-11)

⁴⁷ Jeesuksen vielä puhuessa paikalle tuli väkijoukko, ja sen edellä

kulki yksi niistä kahdestatoista, nimeltään Juudas. Juudas tuli Jeesuksen luo suudellakseen häntä,⁴⁸ mutta Jeesus sanoi hänelle: “Juudas, suudelmallako sinä kavallat Ihmisen Pojan?”⁴⁹ Kun ne, jotka olivat Jeesuksen ympärillä, näkivät, mitä oli tulossa, he sanoivat hänelle: “Herra, iskemmekö miekalla?”⁵⁰ Yksi heistä iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan irti.⁵¹ Mutta Jeesus sanoi: “Sallikaa vielä tämäkin!” Hän koskettti miehen korvaa ja paransi hänet.

⁵² Sitten Jeesus sanoi ylipapeille, temppelivartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vangitsemaan: “Te olette läheneet kuin rosvoa vastaan miekat ja seipäät mukanne.”⁵³ Joka päivä minä olen ollut teidän kanssanne temppelissä, ettekä te ole kättänne ojentaneet minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta.”

Pietari kieltää Jeesuksen

(Mt 26:57,58,69-75; Mk

14:53,54,66-72; Jh 18:12-18,25-27)

⁵⁴ Silloin he ottivat Jeesuksen kiinni, kuljettivat pois ja veivät hänet ylipapin taloon. Pietari seurasi heitä kauempana.⁵⁵ He sytyttivät nuotion keskelle sisäpihaa, ja kun he asettuivat istumaan, Pietari istuutui heidän joukkoonsa.⁵⁶ Eräs palvelustyttö näki hänen istuvan tulen ääressä, katsoi häntä tarkkaan

ja sanoi: ”Tuokin oli hänen seuras-
saan.” ⁵⁷ Mutta Pietari kielsi hänet
sanoen: ”Nainen, en tunne häntä.”
⁵⁸ Hetken kuluttua eräs mies hänet
nähdessään sanoi: ”Sinäkin olet yksi
niistä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies,
en ole.” ⁵⁹ Noin tunnin kuluttua vielä
toinen mies väitti: ”Totisesti, tuokin
oli hänen kanssaan. Onhan hänkin
galilealainen.” ⁶⁰ Mutta Pietari sa-
noi: ”En ymmärrä, mies, mistä pu-
hut.” Samassa, hänen vielä puhu-
essaan, kukko lauloi. ⁶¹ Herra kääntyi
ja katsoi Pietariin. Silloin Pietari
muisti Herran sanat, jotka tämä oli
sanonut hänelle: ”Ennen kuin kukko
tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät
minut.” ⁶² Ja hän meni ulos ja itki
katkerasti.

Vartijat pilkkaavat Jeesusta

(Mt 26:67,68; Mk 14:65)

⁶³ Miehet, jotka vartioivat Jee-
susta, pilkkasivat ja pieksivät häntä.
⁶⁴ He peittivät hänen silmänsä, löi-
vät häntä kasvoin ja sanoivat hä-
nelle: ”Profetoi! Kuka sinua löi?”
⁶⁵ Monella muullakin tavalla he her-
jasivat häntä.

Jeesus Suuren neuvoston edessä

(Mt 26:59-66; Mk 14:55-64; Jh 18:19-24)

⁶⁶ Päivän valjetessa kokoontuivat
kansan vanhimmat, ylipapit ja kir-
janoppineet, ja he veivät Jeesuksen
neuvostonsa eteen. ⁶⁷ He sanoivat
hänelle: ”Jos sinä olet Kristus, niin
sano se meille.” Hän vastasi: ”Jos sa-
non sen teille, te ette usko, ⁶⁸ ja jos

kysyn, te ette vastaa minulle ettekä
päästä vapaaksi. ⁶⁹ Mutta tästedes
Ihmisen Poika on istuva Jumalan voi-
man oikealla puolella.” ⁷⁰ Silloin he
kaikki sanoivat: ”Sinä siis olet Juma-
lan Poika?” Hän vastasi heille: ”Tepä
sen sanotte, että Minä Olen.” ⁷¹ He
sanoivat: ”Mitä todisteita me enää
tarvitsemme! Mehän itse kuulumme
sen hänen omasta suustaan.”

Jeesus Pilatuksen edessä

(Mt 27:1,2,11-14; Mk 15:1-5; Jh 18:28-38)

23 ¹ He nousivat koko joukko
ja veivät Jeesuksen Pilatuk-
sen eteen ² ja alkoivat syyttää häntä
sanoen: ”Olemme todenneet, että
tämä mies johtaa kansaamme har-
haan, kieltää maksamasta veroa kei-
sarille ja sanoo olevansa Kristus, ku-
ningas.” ³ Pilatus kysyi häneltä: ”Si-
näkö olet juutalaisten kuningas?”
Jeesus vastasi: ”Sinäpä sen sanot.”
⁴ Pilatus sanoi ylipapeille ja väki-
joukolle: ”En löydä mitään syytä
rangaista tätä miestä.” ⁵ Mutta he
painoivat päälle ja sanoivat: ”Hän
villitsee kansaa opettaen kaikkialla
Juudeassa, Galileasta alkaen tänne
asti.”

Jeesus Herodeksen edessä

⁶ Kun Pilatus kuuli mainittavan Ga-
lilean, hän kysyi, oliko mies galile-
alainen. ⁷ Saatuaan tietää, että Jee-
sus oli Herodeksen hallintoalueelta,
hän lähetti Jeesuksen Herodeksen
luo, koska tämäkin oli niin päivinä
Jerusalemmissä.

⁸ Kun Herodes näki Jeesuksen, hän ilahtui kovasti. Hän näet oli jo kauan halunnut nähdä Jeesuksen, koska oli kuullut hänestä paljon ja toivoi, että saisi nähdä hänen tekevän jonkin ihmeen. ⁹ Hän esitti Jeesukselle monia kysymyksiä, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään. ¹⁰ Ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siellä ja syytivät Jeesusta kiivaasti. ¹¹ Herodes ja hänen sotilaansa alkoivat kohdella Jeesusta halveksivasti. Kun he olivat pilkanneet häntä pukemalla hänet loisteliaaseen pukuun, Herodes lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen. ¹² Sinä päivänä Herodeksesta ja Pilatuksesta tuli ystävät toisilleen. Aikaisemmin he olivat olleet toistensa vihamiehiä.

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Mt 27:15-26; Mk 15:6-15; Jh 18:39–19:16)

¹³ Pilatus kutsui koolle ylipapit, hallitusmiehet ja kansan ¹⁴ ja sanoi heille: ”Te toitte tämän miehen minun eteeni syyttäen häntä kansan villitsijäksi. Minä olen teidän läsnä ollessanne tutkinut häntä. En ole todennut häntä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte, ¹⁵ ei myöskään Herodes, sillä tämä lähetti hänet takaisin meidän eteemme. Hän ei ole tehnyt mitään, mistä ansaitisi kuolemantuomion. ¹⁶ Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.” ¹⁷ Hänen oli näet aina juhlan aikana vapautettava heille yksi vanki.

¹⁸ Silloin he huusivat koko joukko: ”Vie pois tämä, mutta päästä meille Barabbas!” ¹⁹ Barabbas oli heitetty vankilaan kaupungissa puhjenneen kapinan ja murhan takia. ²⁰ Niin Pilatus puhui heille uudestaan, koska hän tahtoi päästää Jeesuksen vapaaksi. ²¹ Mutta he huusivat vastaan: ”Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!” ²² Pilatus puhui heille kolmannen kerran: ”Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole löytänyt mitään syytä tuomita häntä kuolemaan. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet vapaaksi.” ²³ Mutta he painoivat päälle kovilla huudoilla vaatien Jeesusta ristiinnaulittavaksi, ja heidän ja ylipappien huudot pääsivät voitolle.

²⁴ Niin Pilatus päätti, että heidän vaatimuksensa täytetään. ²⁵ Hän vapautti miehen, jota he vaativat ja joka oli heitetty vankilaan kapinan ja murhan takia, mutta Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän mielivallalleen.

Jeesus viedään ristiinnaulittavaksi

(Mt 27:32,33; Mk 15:21,22; Jh 19:16-17)

²⁶ Kun sotilaat olivat viemässä Jeesusta pois, he ottivat kiinni Simonin, erään kyreneläisen miehen, joka oli tulossa pellolta, ja panivat hänet kantamaan ristiä Jeesuksen jäljessä.

²⁷ Jeesusta seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä. ²⁸ Mutta Jeesus

kääntyi heihin päin ja sanoi: "Jerusalem in tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne." ²⁹ Sillä päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja ne rinnat, jotka eivät ole imettäneet.' ³⁰ Silloin aletaan sanoa vuorille: 'Kaatukaa meidän päällemme' ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.' ³¹ Jos näin tehdään vihannalle puulle, mitä sitten tapahtuu kuivalle!"

Jeesus ristillä

(Mt 27:34-44; Mk 15:23-32; Jh 19:18-27)

³² Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin Jeesuksen kanssa surmattavaksi. ³³ Kun saavuttiin paikalle, jota kutsutaan Pääkalloksi, sotilaat ristiinnaulitsivat siellä Jeesuksen ja pahantekijät, toisen hänen oikealle ja toisen vasemmalle puolelleen. ³⁴ Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät." Sotilaat jaikoivat keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

³⁵ Kansa seisoj katsellen ja hallitusmiehetkin ivailivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut. Auttaakoon nyt itseään, jos hän on Kristus, se Jumalan valittu." ³⁶ Myös sotilaat pilkkasivat häntä. He menivät hänen luokseen, tarjosivat hänelle hapanviiniä ³⁷ ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi." ³⁸ Hänen päänsä yläpuolella

oli kirjoitus kreikan, latinan ja heprean kirjaimin: "Tämä on juutalaisten kuningas."

³⁹ Toinen ristillä riippuvista pahantekijöistä herjasi häntä sanoen: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä!" ⁴⁰ Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä pelkää edes Jumalaa, vaikka olet saman tuomion alainen?" ⁴¹ Me tosin kärsimme oikeudenmukaisesti, sillä me saamme, mitä tekemme ansaitsevat, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa." ⁴² Ja hän sanoi Jeesukselle: "Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi." ⁴³ Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä sinä olet minun kanssani paratiisissa."

Jeesus antaa henkensä

(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Jh 19:28-30)

⁴⁴ Oli jo noin kuudes tunti. Silloin koko maan ylle tuli pimeys, jota kesti yhdeksänteen tuntiin asti, ⁴⁵ sillä aurinko oli pimentynyt. Temppelein esirippu repesi keskeltä kahtia, ⁴⁶ ja Jeesus huusi kovalla äänellä: "Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni." Sen sanottuaan hän antoi henkensä.

⁴⁷ Kun sadanpäällikkö näki, mitä tapahtui, hän kunnioitti Jumalaa sanoen: "Todellakin, tämä mies oli vanhurskas." ⁴⁸ Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, he löivät rintaansa ja menivät

pois.⁴⁹ Mutta kaikki Jeesuksen tuttavat – myös naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta asti – seisoivat kauempana katselemassa tätä kaikkea.

Jeesus haudataan

(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Jh 19:38-42)

⁵⁰ Muuan Joosef-niminen mies, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies,⁵¹ ei ollut hyväksynyt neuvoston päätöstä ja menettelyä. Hän oli kotoisin Arimatiasta, juutalaisten kaupungista, ja odotti itsekin Jumalan valtakuntaa.⁵² Joosef meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.⁵³ Otettuaan sen alas ristiltä hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani kallioon hakattuun hautakammioon, johon ei ollut vielä pantu ketään.⁵⁴ Silloin oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamaisillaan.

⁵⁵ Naiset, jotka olivat tulleet Jeesuksen kanssa Galileasta, seurasivat mukana. He katselivat hautaa ja näkivät, kuinka Jeesuksen ruumis pantiin sinne.⁵⁶ Palattuaan kotiinsa naiset tekivät hyvänhajuista yrttivoiteita ja öljyjä, mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käsken mukaan.

Jeesuksen ylösnousemus

(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Jh 20:1-18)

24¹ Ensimmäisenä sapatin jälkeisenä päivänä naiset menivät varhain aamulla haudalle vieden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrttivoiteet.² He huomasivat,

että kivi oli vieritetty pois haudan suulta,³ mutta sisälle mentyään he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.⁴ Kun he olivat tästä ymmällä, niin yhtäkkiä heidän luonaan seisoj kaksi miestä säteilevän kirkkaissa vaatteissa.⁵ Naiset pelästyi-vät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, mutta miehet sanoivat heille: ”Miksi te etsitte elävää kuolleiden joukosta?”⁶ Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös. Muistakaa, mitä hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa:⁷ ”Näin pitää tapahtua: Ihmisen Poika annetaan syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulitaan, mutta kolmantena päivänä hän nousee ylös.”

⁸ Silloin he muistivat hänen sanansa.

⁹ Kun naiset palasivat haudalta, he ilmoittivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.¹⁰ Ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Magdalan Maria, Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut heidän kanssaan olleet naiset.¹¹ Mutta miehen mielestä naisten puheet tuntuivat turhilta, eivätkä he uskoneet heitä.¹² Pietari kuitenkin nousi ja juoksi haudalle. Hän kurkisti hautaan ja näki ainoastaan käärinliinojen olevan siellä. Sitten hän lähti pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

Jeesus ilmestyy Emmauksen tiellä

(Mk 16:12,13)

¹³ Samana päivänä oli kaksi opetuslasta matkalla Emmaus-nimiseen

kylään, joka on kuudenkymmenen stadionmitan päässä Jerusalemissa.

¹⁴ He puhelivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. ¹⁵ Kun he siinä keskustelivat ja pohdiskelivat, Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan. ¹⁶ Mutta heidän silmänsä olivat kuin sokaistut, niin etteivät he tunteneet häntä.

¹⁷ Hän kysyi heiltä: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?" He pysähtyivät synkännäköisinä, ¹⁸ ja toinen heistä, nimeltään Kleopas, vastasi hänelle: "Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?"

¹⁹ Hän kysyi heiltä: "Mitä sitten?" He vastasivat: "Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle. Se mies oli profeetta, voimallinen teoissa ja sanoissa Jumalan ja koko kansan edessä. ²⁰ Meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet. ²¹ Mutta me toivoimme, että hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Kaiken tämän lisäksi tänään on jo kolmas päivä siitä, kun se tapahtui. ²² Ovatpa vielä muutamaiset naiset joukostamme saattaneet meidät hämmennyksiin. He kävivät varhain aamulla haudalla

²³ mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. Kun he palasivat, he kertoivat nähneensä enkelinäyn. Enkelit

olivat sanoneet hänen elävän. ²⁴ Jotkut niistä, jotka olivat meidän kanssamme, lähtivät haudalle ja havaitsivat asian olevan juuri niin kuin naiset olivat sanoneet, mutta Jeesusta he eivät nähneet."

²⁵ Silloin Jeesus sanoi heille: "Voi teitä, kun olette ymmärtämättömiä ja sydämeltänne hitaita uskomaan kaikkea sitä, mitä profeetat ovat puhuneet. ²⁶ Eikö Kristuksen pitänyt juuri näin kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa?" ²⁷ Alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista hän selitti heille, mitä kaikissa Kirjoituksissa oli hänestä sanottu.

²⁸ Kun he lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla, hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi, ²⁹ mutta miehet suorastaan vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä päivä on jo kallistumassa iltaa kohti." Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen. ³⁰ Kun hän oli aterialla heidän kanssaan, hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen heille. ³¹ Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat Jeesuksen. Mutta hän katosi heidän näkyvistään. ³² He sanoivat toisilleen: "Eikö meidän sydämemme ollutkin palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?"

³³ Saman tien he nousivat ja palasivat Jerusalemiin. He tapasivat koolla ne yksitoista ja muut, jotka olivat heidän kanssaan. ³⁴ Nämä sanoivat:

“Herra on todella noussut ylös, ja hän on ilmestynyt Simonille!” ³⁵ He puolestaan kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja miten he olivat tunteet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

(Mt 28:16-18; Mk 16:9-14; Jh 20:19,20; Apt 1:3)

³⁶ Heidän vielä puhuessaan näistä asioista Jeesus itse seiso i heidän keskellään ja sanoi heille: “Rauha teille!” ³⁷ He säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen. ³⁸ Mutta Jeesus sanoi heille: “Miksi olette järkyttyneitä, ja miksi teidän sydämeenne nousee epäilyksiä? ³⁹ Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani: minä itse tässä olen. Koskettakaa minua ja katsokaa! Ei hengellä ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minulla olevan.”

⁴⁰ Näin sanoessaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa. ⁴¹ Mutta kun he ilon tähden eivät vielä kukaan uskoneet vaan olivat ihmeissään, hän kysyi heiltä: “Onko teillä täällä mitään syötävää?” ⁴² He antoivat hänelle palan paistettua kalaa ja osan mehiläisen hunajakennosta. ⁴³ Hän otti ne ja söi heidän nähtensä.

Lähetyskäsky ja lupaus Pyhästä Hengestä

(Mt 28:19,20; Mk 16:15-18; Jh 20:21-23; Apt 1:4-8)

⁴⁴ Jeesus sanoi heille: “Tätä tar koittivat minun sanani, jotka puhuin

teille ollessani vielä teidän kansanne. Kaiken, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa, profeetoissa ja psalmeissa, pitää käydä toteen.” ⁴⁵ Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

⁴⁶ Hän sanoi heille: “Näin on kirjoitettu, että Kristuksen tuli kärsiä ja nousta kuolleista kolmantena päivänä, ⁴⁷ ja että kääntymystä syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä. ⁴⁸ Te olette tämän todistajat. ⁴⁹ Ja minä lähetän teille sen, minkä minun Isäni on luvannut. Mutta te, pysykää Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta.”

Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Mk 16:19,20; Apt 1:9-11)

⁵⁰ Sitten Jeesus vei heidät pois, lähelle Betaniaa, ja kohottaen kätensä hän siunasi heidät. ⁵¹ Siunatessaan heitä hän erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen.

⁵² He kumartuivat palvomaan häntä ja palasivat sitten Jerusalemiin suuresti iloiten. ⁵³ Ja he olivat alati temppelissä ja kiittivät ja ylistivät Jumalaa.

EVANKELIUMI JOHANNEKSEN MUKAAN

ESIPUHE, 1

Sana tuli lihaksi

1 ¹ Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. ² Hän oli alussa Jumalan luona. ³ Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. ⁴ Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. ⁵ Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys saanut sitä valtaansa.

⁶ Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes. ⁷ Hän tuli todistamaan, todistaakseen valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. ⁸ Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.

⁹ Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. ¹⁰ Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä. ¹¹ Hän tuli sinne, mikä on hänen omaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. ¹² Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi vallan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä. ¹³ He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta. ¹⁴ Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me katselimme

hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

¹⁵ Johannes todisti hänestä ja huusi: "Tämä on se, josta minä sanoin: hän, joka tulee minun jäljesäni, on ollut minun edelläni, sillä hän oli jo ennen minua." ¹⁶ Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osaksemme armoa armonkin lisäksi, ¹⁷ sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta. ¹⁸ Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Poika, joka on Jumala ja on Isän rinnalla, on hänet ilmoittanut.

JEESUKSEN JULKINEN TOIMINTA, 1–12

Johannes Kastajan todistus

(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Lk 3:15-17)

¹⁹ Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" ²⁰ Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: "En minä ole Kristus." ²¹ He kysyivät häneltä: "Kuka sitten? Oletko sinä Elia?" Hän sanoi: "En ole." "Se profeettako sinä olet?" Hän vastasi: "En." ²² Niin he sanoivat hänelle:

“Kuka sitten olet, että voimme antaa vastauksen niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?”

²³ Hän vastasi: “Minä olen huutavan ääni erämaassa: ‘Tasoitakaa ja suoristakaa Herran tie’, niin kuin profeetta Jesaja on sanonut.”

²⁴ Lähetetyt olivat fariseuksia, ²⁵ ja he kysyivät häneltä: “Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elia etkä se profeetta?” ²⁶ Johannes vastasi heille: “Minä kastan vedessä, mutta teidän keskellänne on jo hän, jota te ette tunne. ²⁷ Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja on ollut minun edelläni. Minä en kelpaa edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja.” ²⁸ Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, missä Johannes oli kastamassa.

Jumalan Karitsa

²⁹ Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: “Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!” ³⁰ Tämä on hän, josta minä sanoin: minun jäljessäni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän oli jo ennen minua. ³¹ Minäkään en tuntenut häntä, mutta sitä varten, että hän tulisi tunnetuksi Israelille, minä olen tullut kastamaan vedessä.”

³² Johannes todisti sanoen: “Minä näin Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen alas taivaasta ja jäävän hänen päälleen. ³³ Minäkään en tuntenut häntä, mutta hän, joka lähetti minut

kastamaan vedessä, sanoi minulle: ‘Hän, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhässä Hengessä.’ ³⁴ Tämän minä olen nähnyt ja olen todistanut, että hän on Jumalan Poika.”

Ensimmäiset opetuslapset

³⁵ Seuraavana päivänä Johannes seisoi jälleen siellä kahden opetuslapsensa kanssa. ³⁶ Kiinnittäessään katseensa Jeesukseen, joka käveli siellä, hän sanoi: “Katso, Jumalan Karitsa!” ³⁷ Kun ne kaksi opetuslasta kuulivat, mitä hän sanoi, he lähtivät seuraamaan Jeesusta. ³⁸ Jeesus kääntyi, ja nähdessään heidän seuraavan hän kysyi heiltä: “Mitä te etsitte?” He vastasivat hänelle: “Rabbi” – se on käännettynä: opettaja – “missä sinä asut?” ³⁹ Hän sanoi heille: “Tulkaa katsomaan.” Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan sen päivän. Silloin oli noin kymmenes tunti.

⁴⁰ Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta. ⁴¹ Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: “Me olemme löytäneet Messiaan” – se on käännettynä: Kristuksen. ⁴² Andreas vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: “Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinun nimesi on

oleva Keefas” – se on käännettynä: Pietari.

Jeesus kutsuu Filippoksen ja Natanaelin

⁴³ Seuraavana päivänä aikoessaan lähteä Galileaan Jeesus tapasi Filippoksen ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” ⁴⁴ Filippos oli Beetsaidan kaupungista, niin kuin myös Andreas ja Pietari. ⁴⁵ Filippos tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: ”Me olemme löytäneet hänet, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet: Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista.” ⁴⁶ Natanael sanoi hänelle: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Filippos sanoi hänelle: ”Tule katsomaan!”

⁴⁷ Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi: ”Tässä on oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!” ⁴⁸ Natanael kysyi häneltä: ”Mistä sinä minut tunnet?” Jeesus vastasi hänelle: ”Ennen kuin Filippos kutsui sinua, minä näin sinut viikunapuun alla.” ⁴⁹ Natanael vastasi hänelle: ”Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.” ⁵⁰ Jeesus vastasi hänelle: ”Senkö tähden sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä näin sinut viikunapuun alla? Sinä saat nähdä vielä suurempia asioita.” ⁵¹ Vielä hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan yllä.”

Kaanan häät

2 ¹ Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä. ² Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin. ³ Kun viini loppui, Jeesuksen äiti sanoi hänelle: ”Heillä ei ole viiniä.” ⁴ Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä sinä minusta tahdot, nainen? Minun aikani ei ole vielä tullut.” ⁵ Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: ”Mitä hän teille sanookin, se tehkää.”

⁶ Siellä oli juutalaisten puhdistautumistavan mukaan kuusi parin kolmen mitan vetoista kivistä vesiasiaa. ⁷ Jeesus sanoi heille: ”Täyttäkää astiat vedellä”, ja he täyttivät ne ääriään myöten. ⁸ Hän sanoi heille: ”Ammentakaa nyt ja viekää pitojen valvojalles”, ja he veivät. ⁹ Pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muutunut viiniksi. Hän ei tiennyt, mistä se oli tullut, mutta palvelijat, jotka olivat veden ammentaneet, tiesivät sen. Hän kutsui sulhasen luokseen ¹⁰ ja sanoi: ”Jokainen panee tarjolle ensin hyvän viinin ja vasta sitten huonomman, kun väki juopuu. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.”

¹¹ Tämän ensimmäisen tunnusteksensa Jeesus teki Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi näin kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen. ¹² Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja

opetuslastensa kanssa. Siellä he eivät viipyneet montakaan päivää.

Jeesus puhdistaa temppelin

(Mt 21:12,13; Mk 11:15-17; Lk 19:45,46)

¹³ Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. ¹⁴ Hän havaitsi tempeleissä olevan niitä, jotka myivät härkiä, lampaita ja kyyhkysiä. Siellä oli myös rahanvaihtajia istumassa. ¹⁵ Hän teki köydenpätkestä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos tempeleistä lampaineen ja härkineen, heitti rahanvaihtajien rahat maahan ja kaatoi heidän pöytänsä kumoon. ¹⁶ Kyyhkysten myyjille hän sanoi: "Viekää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinatoria." ¹⁷ Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut."

¹⁸ Juutalaiset vastasivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä näytät meille, kun tällaista teet?" ¹⁹ Jeesus vastasi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä." ²⁰ Silloin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentäkuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu, ja sinäkö pystyttäisit sen kolmessa päivässä?" ²¹ Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä. ²² Kun hän sitten oli noussut kuoleista, hänen opetuslapsensa muistivat, mitä hän oli sanonut. Ja he

uskoivat todeksi Kirjoitukset ja sen sanan, jonka Jeesus oli puhunut.

²³ Kun Jeesus oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlan aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne tunnusteet, jotka hän teki. ²⁴ Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska hän tunsu heidät kaikki ²⁵ ja koska hän ei tarvinnut, että kukaan todistaisi ihmisestä. Hän kyllä itse tiesi, mitä ihmisessä on.

Jeesus ja Nikodeemos

3 ¹ Fariseusten joukossa oli Nikodeemos-niminen mies, yksi juutalaisten hallitusmiehistä. ² Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja. Eihän kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan." ³ Jeesus vastasi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa." ⁴ Nikodeemos kysyi: "Kuinka ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä uudestaan?" ⁵ Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. ⁶ Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. ⁷ Älä ihmettele, että minä

sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä. ⁸Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee. Näin on jokaisen Hengestä syntyneen laita.”

⁹Nikodeemos kysyi häneltä: ”Kuinka tämä kaikki voi tapahtua?”

¹⁰Jeesus vastasi: ”Etkö sinä, joka olet Israelin opettaja, ymmärrä tätä? ¹¹Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme.

¹²Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista asioista, kuinka sitten voisitte uskoa, jos puhun teille taivaallisista? ¹³Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen paitsi hän, joka tuli alas taivaasta, Ihmisen Poika, joka on taivaasta. ¹⁴Ja niin kuin Mooses korotti käärmeen autiomaassa, niin on Ihmisen Poika korotettava, ¹⁵ettei yksikään, joka uskoo häneen, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

¹⁶Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. ¹⁷Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa vaan sitä varten,

että maailma pelastuisi hänen kauttaan. ¹⁸Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainutsyntyisen Pojan nimeen. ¹⁹Ja tämä on tuomio: valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, sillä heidän tekonsa olivat pahoja. ²⁰Sillä jokainen, joka tekee paha, vihaa valoa eikä tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. ²¹Mutta se, joka toimii totuuden mukaan, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat Jumalassa tehdyt.”

Johannes Kastaja todistaa Kristuksesta

²²Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle. Hän oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi. ²³Myös Johannes kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä. ²⁴Johannesta ei ollut näet vielä heitetty vankeuteen.

²⁵Niin Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi väittely puhdistautumisesta. ²⁶He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: ”Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen.” ²⁷Johannes vastasi: ”Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä ole annettu hänelle taivaasta.

²⁸ Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: ‘En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.’

²⁹ Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka seisoo hänen vierellään ja kuuntelee sulhasta, iloitsee suuresti hänen äänestään. Nyt tämä minun iloni on täydellinen. ³⁰ Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä.

³¹ Hän, joka tulee ylhäältä, on kaikkien yläpuolella. Joka on maasta, on maata ja maallisista hän puhuu. Hän, joka tulee taivaasta, on kaikkien yläpuolella. ³² Hän todistaa siitä, mitä hän on nähnyt ja kuullut, mutta hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan. ³³ Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuudellinen. ³⁴ Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla. ³⁵ Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken hänen käteensä. ³⁶ Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä. Mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään.”

Jeesus ja samarialainen nainen

4 ¹ Kun Jeesus sai tietää fariseusten kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes – ² tosin Jeesus ei itse kastanut vaan hänen opetuslapsensa – ³ niin hän lähti Juudeasta ja meni

taas Galileaan. ⁴ Hänen oli kuljettava Samarian kautta.

⁵ Niin hän tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Se on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille, ⁶ ja siellä oli Jaakobin lähde. Niin Jeesus matkan- teosta väsyneenä istuutui lähteelle. Oli noin kuudes tunti.

⁷ Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: “Anna minulle juotavaa.” ⁸ Hänen opetuslapsensa olivat näet menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa. ⁹ Niin samarialainen nainen sanoi hänelle: “Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?” Juutalaiset eivät nimittäin ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa. ¹⁰ Jeesus vastasi hänelle: “Jos sinä tuntisit Jumalan lahjan ja hänet, joka sanoo sinulle: ‘Anna minulle juotavaa’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.” ¹¹ Nainen sanoi hänelle: “Herra, eihän sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sitten saisit sitä elävää vettä?” ¹² Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon? Hän joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja hänen karjansa.” ¹³ Jeesus vastasi hänelle: “Jokaiselle, joka juo tätä vettä, tulee uudelleen jano, ¹⁴ mutta joka juo sitä vettä, jota

minä hänelle annan, sille ei ikinä tule jano. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä sen veden lähde, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.”¹⁵ Nainen sanoi hänelle: ”Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.”

¹⁶ Jeesus sanoi hänelle: ”Mene kutsumaan miehesi ja tule tänne.”

¹⁷ Nainen vastasi: ”Ei minulla ole miestä.” Jeesus sanoi: ”Oikein sanoit: ‘Ei minulla ole miestä.’¹⁸ Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta.”¹⁹ Nainen sanoi hänelle: ”Herra, minä näen, että sinä olet profeetta.”

²⁰ Meidän isämme ovat palvoneet Jumalaa tällä vuorella, mutta te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, missä tulee palvoa.”²¹ Jeesus sanoi hänelle: ”Nainen, usko minua! Tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.”

²² Te palvotte sitä, mitä ette tunne. Me palvomme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastus tulee juutalaisten keskuudesta.”²³ Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin oikeat rukoilijat palvovat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia palvojia Isä etsii.”

²⁴ Jumala on Henki, ja niiden, jotka häntä palvovat, tulee palvoa hengessä ja totuudessa.”²⁵ Nainen sanoi hänelle: ”Minä tiedän, että Messias tulee, hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun

hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.”²⁶ Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen se, minä, joka puhun kanssasi.”

²⁷ Samassa hänen opetuslapsensa tulivat ja ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kukaan ei kuitenkaan kysynyt: ”Mitä sinä hänestä tahdot?” tai ”Miksi puhut hänen kanssaan?”²⁸ Silloin nainen jätti vesiruukkunsa, riensi kaupunkiin ja sanoi ihmisille: ²⁹ ”Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Ei kai hän vain ole Kristus?”³⁰ Niin ihmiset lähtivät kaupungista ja tulivat Jeesuksen luo.

Vaalenneet vainiot

³¹ Sillä välin opetuslapset pyysivät häntä sanoen: ”Rabbi, syö!”

³² Mutta hän sanoi heille: ”Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä.”³³ Opetuslapset sanoivat toisilleen: ”Onkohan joku tuonut hänelle syötävää?”³⁴ Jeesus sanoi heille: ”Minun ruokani on se,

että teen lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen.”³⁵ Ettekö sano: ’Vielä on neljä kuukautta sadonkorjuuseen’? Minä sanon teille: kohottakaa katseenne ja katselkaa vainioita, sillä ne ovat vaalenneet sadonkorjuuta varten.”³⁶ Leikkaaja saa palkan ja kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, jotta kylväjäkin iloitsisi yhdessä leikkaajan kanssa.”³⁷ Tässä toteutuu sanonta: ’Toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.’³⁸ Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, mistä

ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat nähneet vaivan, ja te olette päässeet heidän vaivannäkönsä hedelmille.”

Monet samarialaisista uskovat

³⁹ Monet sen kaupungin samarialaisista uskoivat Jeesukseen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: “Hän kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt.” ⁴⁰ Kun siis samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä viipymään luonaan, ja hän jäi sinne kahdeksi päiväksi. ⁴¹ Vielä useammat uskoivat Jeesukseen hänen oman sanansa tähden, ⁴² ja he sanoivat naiselle: “Emme usko enää vain sinun puheesi perusteella, sillä me olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä mies todella on Kristus, maailman Pelastaja.”

Kuninkaan virkamiehen poika

(Mt 8:5-13; Lk 7:1-10)

⁴³ Niiden kahden päivän kuluttua Jeesus lähti sieltä ja meni Galileaan, ⁴⁴ vaikka hän oli itse todistanut, ettei profeettaa pidetä arvossa omalla kotiseudullaan. ⁴⁵ Kun hän siis tuli Galileaan, galilealaiset ottivat hänet vastaan, koska olivat nähneet kaiken, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana, sillä hekin olivat menneet juhille.

⁴⁶ Niin Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, missä hän oli muuttanut veden viiniksi. Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana. ⁴⁷ Kuultuaan Jeesuksen

tulleen Juudeasta Galileaan mies meni hänen luokseen ja pyysi häntä tulemaan ja parantamaan pojan, sillä tämä oli kuolemaisillaan. ⁴⁸ Niin Jeesus sanoi hänelle: “Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä, te ette usko.” ⁴⁹ Virkamies sanoi hänelle: “Herra, tule, ennen kuin lapseni kuolee.” ⁵⁰ Jeesus sanoi: “Mene! Sinun poikasi elää.” Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja lähti.

⁵¹ Kun hän oli vielä matkalla, hänen palvelijansa tulivat häntä vastaan ja kertoivat hänen poikansa olevan elossa. ⁵² Niin mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua. He vastasivat hänelle: “Kuume lähti hänestä eilen seitsemännellä tunnilla.” ⁵³ Silloin isä ymmärsi sen tapahtuneen sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi hänelle: “Sinun poikasi elää.” Hän uskoi ja samoin koko hänen perhekuntansa. ⁵⁴ Tämän toisen tunnusteon Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

Tunnusteko Betesdan altaalla

5 ¹ Sen jälkeen oli eräs juutalais-ten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. ² Jerusalemissa on Lammasportin luona allas, jota kutsutaan heprean kielellä Betesdaksi, ja siihen kuuluu viisi pylväskäytävää. ³ Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia. He odottivat veden kuohuttamista. ⁴ Altaaseen näet laskeutui aika ajoin

enkeli ja kuohutti veden. Se, joka veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, sairastipa mitä tautia tahansa.

⁵ Siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentäkahdeksan vuotta.

⁶ Jeesus näki hänet siellä makaa-massa ja tiesi hänen sairastaneen jo kauan aikaa. Jeesus kysyi häneltä: "Tahdotko tulla terveeksi?"

⁷ Sairas vastasi: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut altaaseen, kun vesi kuohuu. Ja kun minä olen menossa, toinen astuu sinne ennen minua." ⁸ Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja kävele." ⁹ Mies tuli heti terveeksi, otti vuoteensa ja alkoi kävellä.

Mutta se päivä oli sapatti. ¹⁰ Niin juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta." ¹¹ Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja kävele.'" ¹² He kysyivät häneltä: "Kuka se mies oli, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja kävele'?" ¹³ Mutta parannettu ei tiennyt, kuka hän oli, sillä Jeesus oli vetäytynyt pois, koska paikalla oli väentungos.

¹⁴ Tämän jälkeen Jeesus tapasi hänet temppelissä ja sanoi hänelle: "Sinä olet tullut terveeksi. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle tapahtuisi mitään pahempaa." ¹⁵ Mies lähti sieltä ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli tehnyt hänet terveeksi.

¹⁶ Sen vuoksi juutalaiset alkoivat vainota Jeesusta ja etsivät häntä tappaakseen hänet, koska hän teki tällaista sapattina. ¹⁷ Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni on tehnyt työtä tähän asti ja tekee yhä, ja niin teen minäkin." ¹⁸ Tämän vuoksi juutalaiset vielä kiihkeämmin halusivat tappaa hänet, koska hän ei ainoastaan purkanut sapattisääntöä, vaan myös kutsui Jumalaa omaksi Isäkseen tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

Pojan valtaoikeudet

¹⁹ Niin Jeesus vastasi juutalaisille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi tehdä mitään omasta aloitteestaan vaan ainoastaan sen, mitä näkee Isän tekevän. Mitä tahansa Isä tekee, sitä tekee samoin myös Poika. ²⁰ Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä itse tekee. Isä näyttää hänelle vielä suurempiakin tekoja, niin että te ihmettelette. ²¹ Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa elämän, niin myös Poika antaa elämän niille, joille hän tahtoo. ²² Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, ²³ että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Se, joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

²⁴ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja

uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.²⁵ Totisesti, totisesti minä sanon teille: tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää.²⁶ Niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, että hänelläkin on elämä itsessään.²⁷ Isä on antanut Pojalle myös vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.²⁸ Älkää ihmetelkö tätä, sillä tulee hetki, jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat hänen äänensä²⁹ ja tulevat esiin: hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen mutta pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen.³⁰ En minä voi tehdä mitään omasta aloitteestani. Minä tuomitsen sen mukaan kuin kuulen, ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en etsi omaa tahtoa vaan Isän tahtoa, hänen joka on minut lähettänyt.”

Jeesuksen todistajat

³¹ “Jos minä itse todistan puolestani, todistukseni ei ole pätevä.
³² Minun puolestani todistaa toinen, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä.
³³ Te lähetitte Johanneksen luo lähettiläitänne, ja hän todisti totuuden puolesta.³⁴ En minä kuitenkaan ota vastaan todistusta ihmi-

seltä vaan sanon tämän, että te pe-lastuisitte.³⁵ Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte vain hetken iloita hänen valostaan.

³⁶ Minulla on todistus, joka on painavampi kuin se, minkä Johannes antoi: ne teot, jotka Isä on uskonut minun täytettäväkseni. Nämä teot, jotka minä teen, todistavat puolestani sen, että Isä on minut lähettänyt.³⁷ Myös Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan,³⁸ eikä hänen sanallaan ole teissä pysyvää sijaa, sillä te ette usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.³⁹ Te tutkitte Kirjoituksia, koska luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta.⁴⁰ Silti te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

⁴¹ En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä.⁴² Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.
⁴³ Minä olen tullut Isäni nimessä, mutta te ette ota minua vastaan. Jos joku toinen tulee omissa nimissään, niin hänet te otatte vastaan.
⁴⁴ Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta?

⁴⁵ Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet

toivonne. ⁴⁶ Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut. ⁴⁷ Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiinsa, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani?”

Jeesus ruokkii viisituhatta miestä

(Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Lk 9:10-17)

6 ¹ Sen jälkeen Jeesus meni Galileanjärven eli Tiberiaanjärven toiselle puolelle. ² Häntä seurasi suuri joukko ihmisiä, koska he olivat nähneet tunnusteot, joita hän teki sairaille. ³ Jeesus nousi vuorelle ja asettui istumaan sinne opetuslastensa kanssa. ⁴ Pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.

⁵ Kun Jeesus kohotti katseensa ja näki paljon kansaa tulevan luokseen, hän sanoi Filippokselle: “Mistä ostaisimme leipää, niin että he saisivat syödäkseen?” ⁶ Tämän Jeesus sanoi koetellakseen häntä – hän itse kyllä tiesi, mitä aikoi tehdä. ⁷ Filippos vastasi hänelle: “Eivät kahden sadan denaarin leivät riitä heille, niin että jokainen saisi edes vähän.” ⁸ Yksi Jeesuksen opetuslapsista, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle: ⁹ “Täällä on eräs pieni poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi pientä kalaa. Mutta mitä ne ovat näin monelle!” ¹⁰ Jeesus sanoi: “Järjestäkää ihmiset aterioimaan.” Siinä paikassa oli rehevä ruohikko, ja miehet, joita oli noin viisituhatta, asettuivat maahan. ¹¹ Sitten Jeesus otti

leivät, kiitti Jumalaa ja jakoi ne opetuslapsille ja opetuslapset syömään asettuneille, samoin kalatkin, niin paljon kuin he tahtoivat. ¹² Kun he olivat kylläisiä, hän sanoi opetuslapsilleen: “Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.” ¹³ Niin he kokosivat kaksitoista korillista palasia. Ne olivat jääneet aterioivilta tähteeksi viidestä ohraleivästä. ¹⁴ Kun ihmiset näkivät, minkä tunnusteon Jeesus teki, he sanoivat: “Tämä on todellakin se profeetta, joka oli määrä tulla maailmaan.” ¹⁵ Mutta kun Jeesus ymmärsi, että he aikoivat tulla ja kaapata hänet tehdäkseen hänestä kuninkaan, hän vetäytyi jälleen yksinään vuorelle.

Jeesus kävelee veden päällä

(Mt 14:22-27; Mk 6:45-52)

¹⁶ Illan tultua Jeesuksen opetuslapset menivät alas järven rantaan, ¹⁷ astuivat veneeseen ja lähtivät menemään järven yli kohti Kapernaumia. Oli tullut jo pimeä, eikä Jeesus ollut vielä palannut heidän luokseen. ¹⁸ Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa. ¹⁹ Kun he olivat soutaneet noin kahdenkymmenen viiden tai kolmenkymmenen stadionin matkan, he näkivät Jeesuksen kävelevän veden päällä ja lähestyvän venettä. Silloin he pelästivät, ²⁰ mutta hän sanoi heille: “Minä se olen, älkää pelätkö.” ²¹ He tahtoivat ottaa hänet veneeseen, mutta

samassa vene saapuikin siihen rantaan, jonne he olivat menossa.

Elämän leipä

²² Seuraavana päivänä järven toisella puolella oleva väkijoukko huomasi, että siellä oli ollut vain se yksi vene, johon hänen opetuslapsensa olivat nousseet, ja että Jeesus ei ollut mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen vaan hänen opetuslapsensa olivat lähteneet yksin. ²³ Tiberiaasta tuli kuitenkin veneitä lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää sen jälkeen, kun Herra oli lausunut kiitoksen. ²⁴ Kun ihmiset huomasivat, ettei Jeesus eivätkä hänen opetuslapsensa olleet siellä, hekin astuivat veneisiin ja tulivat Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

²⁵ Löydettyään hänet järven toiselta puolelta he kysyivät: "Rabbi, milloin sinä tänne tulit?" ²⁶ Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: te etsitte minua, mutta ette sen tähden, että olette nähneet tunnustekoja, vaan siksi, että saitte syödä leipää ja tulitte kyläisiksi. ²⁷ Älkää tavoitelko katoavaa ruokaa vaan sitä ruokaa, joka säilyy iankaikkiseen elämään ja jota Ihmisen Poika teille antaa. Hänet on Isä Jumala sinetillä merkinnyt." ²⁸ Niin he kysyivät häneltä: "Mitä meidän on tehtävä, jotta tekisimme Jumalan tekoja?" ²⁹ Jeesus vastasi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt."

³⁰ Niinpä he kysyivät häneltä: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me sen nähtyämme uskosisimme sinuun? Mitä sinä teet?"

³¹ Heidän isämme söivät mannaa autiomaassa, niin kuin on kirjoitettu: 'Hän antoi heille taivaasta leipää syötäväksi.'" ³² Niin Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses ole antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta todellisen leivän. ³³ Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."

³⁴ Niin he sanoivat: "Herra, anna meille aina sitä leipää." ³⁵ Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä. Sille, joka tulee minun luokseni, ei koskaan tule nälkä, ja sille, joka uskoo minuun, ei koskaan tule jano. ³⁶ Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko. ³⁷ Jokainen, jonka Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, minä en ikinä heitä ulos. ³⁸ Minä en ole tullut taivaasta tekemään omaa tahtoani vaan hänen tahtonsa, joka on lähettänyt minut. ³⁹ Tämä on lähettäjäni, Isän tahto, etten kadota mitään siitä, minkä hän on antanut minulle, vaan herätän sen viimeisenä päivänä. ⁴⁰ Minun Isäni tahto on, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen,

on iankaikkinen elämä. Ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.”

⁴¹ Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, kun hän sanoi: ”Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta.” ⁴² He sanoivat: ”Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten voi sanoa: ’Minä olen tullut alas taivaasta’?” ⁴³ Jeesus vastasi heille: ”Älkää nurisko keskenänne. ⁴⁴ Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, vedä häntä. Sen, joka tulee, minä herätän viimeisenä päivänä. ⁴⁵ Profeetoissa on kirjoitettu: ’Heistä kaikista tulee Jumalan opettamia.’ Jokainen, joka on kuunnellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun luokseni. ⁴⁶ Ei niin, että Isää olisi kukaan nähnyt. Ainoastaan hän, joka on tullut Jumalan luota, on nähnyt Isän. ⁴⁷ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, sillä on iankaikkinen elämä. ⁴⁸ Minä olen elämän leipä. ⁴⁹ Teidän isänne söivät mannaa autiomaassa, ja kuitenkin he kuolivat. ⁵⁰ Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta sitä varten, ettei kukaan, joka sitä syö, kuolisi. ⁵¹ Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Se leipä, jonka minä annan maailman elämän puolesta, on minun lihani.”

⁵² Silloin juutalaiset alkoivat riidellä keskenään sanoen: ”Miten

tämä mies voi antaa lihansa meille syötäväksi?” ⁵³ Niin Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne. ⁵⁴ Mutta joka syö minun lihaani ja juo minun vertani, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. ⁵⁵ Minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma. ⁵⁶ Se, joka syö minun lihaani ja juo minun vertani, pysyy minussa ja minä hänessä. ⁵⁷ Niin kuin Isä, joka on minut lähettänyt, elää, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka syö minua, elää minun kauttani. ⁵⁸ Tämä on se leipä, joka on tullut alas taivaasta. Ei ole niin kuin silloin, kun isänne söivät mannaa ja kuolivat. Joka syö tätä leipää, elää ikuisesti.”

⁵⁹ Tämän Jeesus puhui opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

Iankaikkisen elämän sanat

⁶⁰ Sen kuultuaan monet Jeesuksen opetuslapsista sanoivat: ”Tämä on kovaa puhetta. Kuka voi sitä kuunnella?” ⁶¹ Mutta koska Jeesus tiesi sisimmässään, että hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, hän sanoi heille: ”Loukkaako tämä teitä? ⁶² Entä sitten jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen! ⁶³ Henki tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen puhunut teille,

ovat henki ja elämä. ⁶⁴ Teidän joukossanne on kuitenkin muutamia, jotka eivät usko.” Jeesus näet tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka hänet kavaltaisi. ⁶⁵ Hän jatkoi: ”Sen tähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei minun Isäni sitä hänelle suo.”

⁶⁶ Tämän jälkeen monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan. ⁶⁷ Niin Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: ”Tahdotteko tekin mennä pois?” ⁶⁸ Simon Pietari vastasi hänelle: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat, ⁶⁹ ja me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” ⁷⁰ Jeesus vastasi heille: ”Enkö minä valinnut teidät kaksitoista? Ja yksi teistä on paho-lainen.” ⁷¹ Hän tarkoitti Juudasta, Simon Iskariotin poikaa. Tämä oli ka-valtava hänet, vaikka oli yksi niistä kahdestatoista.

Jeesuksen veljien epäusko

7 ¹ Tämän jälkeen Jeesus kulki Galileassa. Hän ei näet halunnut kulkea Juudeassa, koska juutalaiset etsivät häntä tappaakseen hänet.

² Kun juutalaisten lehtimajanjuhla oli lähellä, ³ niin Jeesuksen veljet sanoivat hänelle: ”Lähde täältä ja mene Juudeaan, että opetuslapsesi-kin näkisivät ne teot, joita sinä teet.

⁴ Eihän kukaan, joka tahtoo julki-suutta itselleen, tee mitään salassa. Jos kerran teet tällaisia tekoja, tee itsesi tunnetuksi maailmalle.” ⁵ Hänen veljensäkin eivät näet uskoneet häneen. ⁶ Jeesus sanoi heille: ”Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva. ⁷ Teitä maailma ei voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja. ⁸ Menkää te juhliille. Minä en vielä lähde näille juhliille, koska minun aikani ei ole vielä tullut.” ⁹ Näin hän sanoi ja jäi Galileaan.

Jeesus lehtimajanjuhlilla

¹⁰ Mutta kun hänen veljensä olivat lähteneet juhliille, silloin myös hän lähti sinne, ei julkisesti vaan ikään kuin salaa. ¹¹ Juhlan aikana juutalaiset etsivät häntä ja kyselivät: ”Missä se mies on?” ¹² Kansan keskuudessa hänestä oli paljon kiistelyä. Toiset sanoivat: ”Hän on hyvä”, toiset taas sanoivat: ”Ei, vaan hän eksyttää kansan.” ¹³ Kukaan heistä ei kuitenkaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

¹⁴ Kun juhla oli jo puolivälissä, Jeesus meni ylös temppeliin ja opetti. ¹⁵ Niin juutalaiset sanoivat ihmetel-len: ”Kuinka tämä voi tuntea kirjoituksia, vaikka on oppimaton?” ¹⁶ Jeesus vastasi heille: ”Minun op-pini ei ole minun vaan hänen, joka

on minut lähettänyt.¹⁷ Jos joku tah-
too tehdä hänen tahtonsa, hän tu-
lee tietämään, onko tämä oppi Ju-
malasta vai puhunko minä omia aja-
tuksiani.¹⁸ Se, joka puhuu omiaan,
etsii omaa kunniaansa. Mutta se,
joka etsii lähettäjänsä kunniaa, on
luotettava, eikä hänessä ole vää-
ryyttä.¹⁹ Eikö Mooses ole antanut
teille lakia? Kukaan teistä ei kuiten-
kaan täytä lakia. Miksi te tavoitte-
lette minua tappaaksenne?”²⁰ Ih-
miset vastasivat: ”Sinussa on ri-
vaaja. Kuka sinua tavoittelee tap-
paakseen?”²¹ Jeesus vastasi heille:
”Yhden ainoan teon minä tein, ja
te kaikki ihmettelette sitä.²² Moo-
ses on antanut teille ympärileik-
kauksen – tosin se ei ole Moosek-
selta vaan isiltä – ja sapattinakin
te ympärileikkaatte ihmisen.²³ Jos
ihminen saa ympärileikkauksen sa-
pattina, ettei Mooseksen lakia ri-
kottaisi, niin miksi te olette vihois-
sanne minulle siitä, että minä sa-
pattina tein koko ihmisen terveeksi?
²⁴ Älkää tuomitko sen mukaan, miltä
asia näyttää, vaan langettakaa oikea
tuomio.”

Onko tämä Kristus?

²⁵ Silloin jotkut jerusalemlaiset sa-
noivat: ”Eikö tämä ole se, jota he ta-
voittelevat tappaakseen?”²⁶ Tuossa
hän nyt puhuu julkisesti, eivätkä
he sano hänelle mitään. Ovatkohan
hallitusmiehet tosiaan saaneet sel-
ville, että hän on Kristus?²⁷ Tästä

miehestä me kuitenkin tiedämme,
mistä hän on kotoisin, mutta kun
Kristus tulee, ei kukaan tiedä, mistä
hän on lähtöisin.”²⁸ Opettaessaan
temppelissä Jeesus huusi voimak-
kaalla äänellä: ”Te tunnette minut ja
tiedätte, mistä minä olen lähtöisin.
En minä ole tullut omasta aloittees-
tani, vaan minut on lähettänyt hän,
joka on luotettava, ja häntä te ette
tunne.”²⁹ Minä tunnen hänet, koska
olen tullut hänen luotaan, ja hän on
minut lähettänyt.”

³⁰ Niin he halusivat ottaa hänet
kiinni, mutta kukaan ei käynyt hä-
neen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei
ollut vielä tullut.³¹ Monet kansasta
kuitenkin uskoivat häneen ja sanoi-
vat: ”Kun Kristus tulee, tuskinpa hän
tekee sen enempää tunnustekoja
kuin tämä on tehnyt.”

Jeesus aiotaan pidättää

³² Fariseukset kuulivat kansan näin
kiistelevän Jeesuksesta. Silloin ylipa-
pit ja fariseukset lähettivät palveli-
joita pidättämään hänet.³³ Mutta
Jeesus sanoi: ”Vielä vähän aikaa
minä olen teidän kanssanne ja sit-
ten menen pois hänen luokseen,
joka on minut lähettänyt.”³⁴ Silloin
te etsitte minua ettekä löydä, ja
sinne, missä minä olen, te ette
voi tulla.”³⁵ Niin juutalaiset sanoi-
vat toisilleen: ”Minne tämä aikoo
mennä, niin ettemme löydä häntä?
Ei kai hän aio mennä niiden luo, jotka

asuvat hajallaan kreikkalaisten keskuudessa, ja opettaa kreikkalaisia?³⁶ Mitä hän mahtoi tarkoittaa sanoessaan: ‘Te etsitte minua ettekä löydä’ ja ‘Sinne, missä minä olen, te ette voi tulla’?”

Kutsu elävän veden luo

³⁷ Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi: “Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon.³⁸ Joka uskoo minuun, niin kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään juoksevat elävän veden virrat.”³⁹ Tämän hän sanoi Hengestä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Sillä Pyhä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu.

Mielipiteet jakaantuvat

⁴⁰ Nämä sanat kuultuaan monet väkijoukosta sanoivat: “Tämä on varmasti se profeetta.”⁴¹ Toiset sanoivat: “Tämä on Kristus.” Mutta toiset sanoivat: “Eihän Kristus Galileasta tule?”⁴² Eikö Raamattu sano, että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beethlehemistä, siitä kylästä, josta Daavid oli kotoisin?”⁴³ Näin syntyi väkijoukossa eripuraisuutta Jeesuksen vuoksi.⁴⁴ Jotkut heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi.

Valtaapitävien epäusko

⁴⁵ Kun sitten palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, nämä kysyivät heiltä: “Miksi ette tuoneet häntä?”⁴⁶ Palvelijat vastasivat: “Ei

koskaan ole ihminen puhunut niin kuin se mies puhuu.”⁴⁷ Niin fariseukset vastasivat heille: “Onko teidätkin eksytetty?”⁴⁸ Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?⁴⁹ Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu.”⁵⁰ Niin Nikodeemos, yksi fariseuksista, hän, joka aikaisemmin oli yöllä mennyt Jeesuksen luo, sanoi heille:⁵¹ “Eihän meidän lakimme tuomitse ketään, ellei häntä ole ensin kuultu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?”⁵² He vastasivat hänelle: “Et kai sinäkin ole Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa.”

Aviorikoksesta tavattu nainen

8⁵³ Kaikki he lähtivät kotiinsa,¹ mutta Jeesus meni Öljymäelle.² Varhain aamulla hän saapui taas temppeliin. Kaikki ihmiset tulivat hänen luokseen, ja hän istuutui ja opetti heitä.³ Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen aviorikoksesta kiinniotetun naisen. He asettivat naisen väkijoukon keskelle⁴ ja sanoivat: “Opettaja, tämä nainen on saatu kiinni itse teosta, aviorikosta tekemästä.”⁵ Mooses on laissa antanut meille käskyn kivitää tuollaiset naiset. Entä mitä sinä sanot?”⁶ Sen he sanoivat kiusatakseen häntä, jotta saisivat aiheen syyttää häntä.

Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.⁷ Kun he

yhä edelleen kyselivät häneltä, hän nousi pystyyn seisomaan ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä." ⁸ Taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. ⁹ Kun he kuulivat tämän ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, he lähtivät pois toinen toisensa jälkeen, vanhimmista alkaen viimeisiin asti. Jäljelle jäi ainoastaan Jeesus ja nainen, joka oli ollut väkijoukon keskellä. ¹⁰ Kun Jeesus nousi pystyyn seisomaan eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, hän kysyi: "Nainen, missä ovat syyttäjäsi? Eikö kukaan tuominnut sinua?" ¹¹ Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää tee syntiä."

Maailman valo

¹² Niin Jeesus puhui taas heille ja sanoi: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei vaella pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo." ¹³ Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itse itsestäsi. Sinun todistuksesi ei ole pätevä." ¹⁴ Jeesus vastasi heille: "Vaikka todistankin itsestäni, minun todistukseni on pätevä, sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne olen menossa. Mutta te ette tiedä, mistä minä tulen ja minne menen. ¹⁵ Te

tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään. ¹⁶ Ja jos minä tuomitsenkin, minun tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksin, vaan kanssani on Isä, joka on minut lähettänyt. ¹⁷ Onhan teidän laissannekin kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevä. ¹⁸ Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt." ¹⁹ Silloin he kysyivät häneltä: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun Isääni. Jos te tuntisitte minut, tuntisitte myös minun Isäni." ²⁰ Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä opettaessaan tempelissä, eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

Isä on lähettänyt Jeesuksen

²¹ Niin Jeesus sanoi taas heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua ja kuolette syntyinne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla." ²² Juutalaiset puolestaan sanoivat: "Ei kai hän aio tappaa itseään, kun sanoo: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla'?" ²³ Hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. ²⁴ Sen tähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne. Jos ette usko,

että minä olen se, te kuolette syn-teihinne.” ²⁵ Niin he kysyivät hä-neltä: ”Kuka sinä olet?” Jeesus vas-tasi heille: ”Juuri se, mitä minä pu-hunkin teille. ²⁶ Paljon on minulla teistä sanottavaa ja teissä tuomit-tavaa. Mutta hän, joka on lähettä-nyt minut, on luotettava, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailmalle.”

²⁷ He eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä. ²⁸ Niin Jeesus sanoi heille: ”Kun olette korotta-neet Ihmisen Pojan, silloin te ym-märrätte, että minä se olen ja et-ten omasta aloitteestani tee mitään vaan puhun sen, minkä Isäni on mi-nulle opettanut. ²⁹ Hän, joka on mi-nut lähettänyt, on minun kanssani. Isä ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen aina sitä, mikä on hänelle mieluista.” ³⁰ Kun hän puhui tämän, monet uskoivat häneen.

Totuus tekee vapaaksi

³¹ Sitten Jeesus sanoi niille juuta-laisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, te to-della olette minun opetuslapsiani ³² ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi.” ³³ Hä-nelle vastattiin: ”Me olemme Abra-hamin jälkeläisiä emmekä ole kos-kaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten voit sanoa: ‘Te pää-sette vapaiksi?’” ³⁴ Jeesus vastasi

heille: ”Totisesti, totisesti minä sa-non teille: jokainen, joka tekee syn-tiä, on synnin orja. ³⁵ Orja ei pysy talossa iäti. Poika pysyy iäti. ³⁶ Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, te tulette todellisesti olemaan vapaita. ³⁷ Minä tiedän, että te olette Ab-rahamin jälkeläisiä. Mutta te aiotte tappaa minut, koska minun sanani ei saa teissä sijaa. ³⁸ Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt. Niin tekin teette, mitä olette omalta isältänne kuulleet.”

Abrahamin lapset ja Paholaisen lapset

³⁹ He vastasivat Jeesukselle: ”Ab-raham on meidän isämme.” Jeesus sanoi heille: ”Jos te olisitte Abra-hamin lapsia, niin te tekisitte Ab-rahamin tekoja. ⁴⁰ Nyt te sen si-jaan aiotte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille Jumalalta kuulemansa totuuden. Niin ei Ab-raham tehnyt. ⁴¹ Te teette isänne tekoja.” Niin he sanoivat hänelle: ”Me emme ole haureudesta synty-neitä, meillä on yksi Isä: Jumala.” ⁴² Jeesus sanoi heille: ”Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän on minut lähettänyt. ⁴³ Miksi te ette ymmärrä minun puhettani?

Siksi, että te ette kärsi kuulla minun sanaani. ⁴⁴Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. ⁴⁵Mutta koska minä puhun totta, te ette usko minua. ⁴⁶Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntyin? Jos minä puhun totta, miksi ette usko minua? ⁴⁷Se, joka on Jumalasta, kuuntelee Jumalan puhetta. Sen vuoksi, että te ette ole Jumalasta, te ette kuuntele.”

Jeesus oli ennen Abrahamia

⁴⁸Niin juutalaiset vastasivat Jeesukselle: “Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?” ⁴⁹Jeesus vastasi: “Ei minussa ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua. ⁵⁰En minä etsi omaa kunniaani. On yksi, joka etsii ja tuomitsee. ⁵¹Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa.” ⁵²Juutalaiset sanoivat hänelle: “Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Abraham on kuollut, samoin profeetat, ja sinä sanot: ‘Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.’” ⁵³Oletko sinä muka suurempi kuin

isämme Abraham, joka on kuollut? Samoin profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä oikein itsesi teet?” ⁵⁴Jeesus vastasi: “Jos minä ottaisin itselleni kunnian, minun kunniani ei olisi mitään. Minun Isäni antaa minulle kunnian. Hän on se, josta te sanotte: ‘Hän on meidän Jumalamme.’” ⁵⁵Kuitenkaan te ette ole oppineet tuntemaan häntä, mutta minä tunnen hänet. Jos sanoisin, etten tunne häntä, olisin valehtelija kuten tekin. Mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa. ⁵⁶Abraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja iloitsi.” ⁵⁷Niin juutalaiset sanoivat hänelle: “Et ole vielä viidenkymmenen vuoden ikäinen ja olet nähnyt Abrahamin!” ⁵⁸Jeesus sanoi heille: “Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennen kuin Abraham syntyi, Minä Olen.” ⁵⁹Silloin he poimivat kiviä heittääkseen häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti tempelistä kulkien heidän keskitseen ja ohitti heidät näin.

Sokeana syntynyt mies

9 ¹Jatkaessaan matkaa Jeesus näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään saakka. ²Opetuslapset kysyivät Jeesukselta: “Rabbi, kuka teki syntiä, hänkö vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?” ³Jeesus vastasi: “Ei hän

tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan näin on tapahtunut, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki. ⁴Niin kauan kuin on päivä, meidän tulee tehdä minun lähettäjäni tekoja. Tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä. ⁵Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo.” ⁶Tämän sanottuaan hän sylki maahan, teki syljestä tahnaa, siveli sitä sokean silmille ⁷ ja sanoi hänelle: ”Mene peseytymään Siloan altaalle” – nimi merkitsee: lähetetty. Niin hän meni, peseytyi ja palasi näkeväenä.

⁸Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet sokeana kerjäläisenä, sanoivat: ”Eikö tämä ole se, joka istui kerjäämässä?” ⁹Toiset sanoivat: ”Hän se on.” Toiset taas väittivät: ”Ei ole, hän on vain samannäköinen.” Mies itse sanoi: ”Minä se olen.” ¹⁰He kysyivät häneltä: ”Miten sitten sinun silmäsi ovat auneet?” ¹¹Hän vastasi: ”Se mies, jota sanotaan Jeesukseksi, teki tahnaa, siveli sitä silmilleni ja käski minun mennä Siloan altaalle peseytymään. Niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni.” ¹²He kysyivät häneltä: ”Missä hän on?” Mies vastasi: ”En tiedä.”

Fariseukset kuulusteleivat parantunutta

¹³Mies, joka oli ennen ollut sokea, vietiin fariseusten luo. ¹⁴Se päivä,

jolloin Jeesus teki tahnan ja avasi hänen silmänsä, oli näet sapatti. ¹⁵Siksi vielä fariseuksetkin kyselivät mieheltä, miten hän oli saanut näkönsä. Hän vastasi heille: ”Hän pani tahnaa minun silmilleni, minä peseydyin ja nyt minä näen.” ¹⁶Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: ”Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia.” Toiset sanoivat: ”Kuinka voi syntinen ihminen tehdä tällaisia tunnustekoja?” He olivat keskenään eri mieltä. ¹⁷Sen vuoksi he kysyivät jälleen sokealta: ”Mitä sinä sanot hänestä, kun kerran hän avasi sinun silmäsi?” Mies vastasi: ”Hän on profeetta.”

¹⁸Mutta juutalaiset eivät usko-neet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat ¹⁹ ja kysyivät heiltä: ”Tämäkö on teidän poikanne, jonka te sanotte syntyneen sokeana? Kuinka hän sitten nyt näkee?” ²⁰Niin hänen vanhempansa vastasivat: ”Tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on syntynyt sokeana. ²¹Mutta kuinka hän nyt näkee, sitä me emme tiedä. Emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä itseltään, hänellä on tarpeeksi ikää, hän puhuu itse puolestaan.” ²²He sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Juutalaiset olivat nimittäin jo sopineet keskenään,

että se, joka tunnustaisi Jeesus-
sen Kristukseksi, erotettaisiin syna-
gogasta. ²³ Sen vuoksi hänen van-
hempansa sanoivat: ”Hänellä on tar-
peeksi ikää, kysykää häneltä.”

²⁴ Niin he kutsuivat toistamiseen
miehen, joka oli ollut sokea, ja sa-
noivat hänelle: ”Anna kunnia Juma-
lalle. Me tiedämme, että se mies on
syntinen.” ²⁵ Hän vastasi: ”Onko hän
syntinen, sitä en tiedä, mutta sen tie-
dän, että minä, joka olin sokea, nyt
näen.” ²⁶ He kysyivät häneltä uudel-
leen: ”Mitä hän teki sinulle? Miten
hän avasi sinun silmäsi?” ²⁷ Hän vas-
tasi heille: ”Johan minä sen teille
sanoin, mutta te ette kuunnelleet.
Miksi te taas tahdotte sen kuulla?
Tahdotteko tekin ruveta hänen ope-
tuslapsikseen?” ²⁸ Niin he herjasi-
vat häntä ja sanoivat: ”Sinä olet
hänen opetuslapsensa, mutta me
olemme Mooseksen opetuslapsia.
²⁹ Me tiedämme, että Jumala on
puhunut Moosekselle, mutta tästä
emme tiedä, mistä hän on lähtöi-
sin.” ³⁰ Mies vastasi heille: ”Sehän
tässä ihmeellistä onkin, että te ette
tiedä, mistä hän on lähtöisin. Ja kui-
tenkin hän on avannut minun sil-
mäni! ³¹ Me tiedämme, ettei Jumala
kuule syntisiä, mutta sitä hän kuu-
lee, joka on jumalaapelkäävä ja te-
kee hänen tahtonsa. ³² Ei ole ikinä
kuultu, että joku olisi avannut soke-
ana syntyneen silmät. ³³ Jos hän ei

olisi Jumalasta, ei hän voisi tehdä mi-
tään.” ³⁴ He vastasivat hänelle: ”Sinä
olet läpeensä synneissä syntynyt! Si-
näkö opetat meitä!” Ja he ajoivat
hänet ulos.

Hengellinen sokeus

³⁵ Jeesus sai kuulla, että mies oli
ajettu ulos. Tavatessaan hänet Jee-
sus kysyi: ”Uskotko sinä Jumalan Poi-
kaan?” ³⁶ Hän vastasi: ”Herra, kuka
hän on, että voisin uskoa häneen.”
³⁷ Jeesus sanoi: ”Sinä olet nähnyt
hänet, ja hän on se, joka puhuu kans-
sasi.” ³⁸ ”Herra, minä uskon”, mies
sanoi ja kumartui palvomaan häntä.

³⁹ Jeesus sanoi: ”Tuomioksi minä
olen tullut tähän maailmaan, että
ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja
ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.”
⁴⁰ Muutamat fariseukset, jotka oli-
vat siinä hänen lähellään, kuulivat
tämän ja kysyivät häneltä: ”Emme
kai mekin ole sokeita?” ⁴¹ Jeesus
vastasi heille: ”Jos te olisitte sokeita,
teillä ei olisi syntiä, mutta nyt te sa-
notte: ‘Me näemme’, ja sen tähden
teidän syntinne pysyy.”

Vertaus lammastarhasta

10 ¹ ”Totisesti, totisesti minä sa-
non teille: se, joka ei mene
ovesta lammastarhaan vaan nou-
see sinne muualta, on varas ja
rosvo. ² Mutta joka menee ovesta
sisälle, on lampaiden paimen. ³ Hä-
nelle portinvartija avaa oven, ja lam-
paat kuulevat hänen äänensä. Hän
kutsuu omia lampaitaan nimeltä ja

vie ne ulos.⁴ Laskettuaan ulos kaikki omat lampaansa hän kulkee niiden edellä. Lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.⁵ Mutta vierasta ne eivät seuraa vaan pakenevat häntä, koska ne eivät tunne vieraiden ääntä.”⁶ Jeesus kertoi heille tämän vertauksen, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hänen puheensa tarkoitti.

⁷ Niin Jeesus sanoi vielä: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lampaiden ovi.⁸ Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole kuunnelleet heitä.⁹ Minä olen ovi. Kuka ikinä tulee sisälle minun kauttani, hän pelastuu. Hän käy sisälle ja ulos ja löytää laitumen.¹⁰ Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut tuomaan elämän ja yltäkylläisyyden.

Hyvä paimen

¹¹ Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden edestä.¹² Mutta kun palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Susi ryöstää laumasta lampaita ja hajottaa sen.¹³ Palkkalainen pakenee, koska hän on palkkalainen, eikä hän välitä lampaista.

¹⁴ Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,¹⁵ niin kuin Isä tuntee

minut ja minä tunnen Isän. Minä annan henkeni lampaiden edestä.¹⁶ Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Myös niitä minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

¹⁷ Sen vuoksi Isä rakastaa minua, että minä annan henkeni ottaakseni sen takaisin.¹⁸ Kukaan ei sitä minulta ota, vaan minä annan sen vapaaehtoisesti. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se takaisin. Tämän käskyn olen saanut Isältäni.”

¹⁹ Niin syntyi taas erimielisyyttä juutalaisten kesken näiden sanojen tähden.²⁰ Monet heistä sanoivat: ”Hänessä on riivaaja, hän on järjiltään. Miksi te häntä kuuntelette?”

²¹ Toiset sanoivat: ”Nämä eivät ole riivatun puheita. Eihän riivaaja voi avata sokeiden silmiä?”

Juutalaiset hylkäävät Jeesuksen

²² Jerusalemissa vietettiin tempelin vihkimisen muistojuhlaa, ja oli talvi.²³ Jeesus käveli temppelialueella Salomon pylväskäytävässä.

²⁴ Niin juutalaiset piirittivät hänet ja sanoivat: ”Kuinka kauan sinä pidät meitä epätietoisuudessa? Jos olet Kristus, sano se meille suoraan.”²⁵ Jeesus vastasi: ”Minä olen sanonut sen teille, mutta te ette usko. Teot, joita minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta.²⁶ Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun

lampaitani niin kuin olen sanonut teille. ²⁷ Minun lampaani kuulevat minun ääneni. Minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. ²⁸ Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu kadotukseen, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. ²⁹ Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä. ³⁰ Minä ja Isä olemme yhtä.”

³¹ Silloin juutalaiset ottivat jälleen kiviä maasta kivittääkseen hänet. ³² Jeesus vastasi heille: ”Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoja, jotka ovat lähtöisin Isästä. Mikä niistä on se, jonka vuoksi te kivittätte minut?” ³³ Juutalaiset vastasivat hänelle: ”Hyvän teon tähden emme sinua kivitä vaan jumalanpilkan takia, koska sinä, joka olet ihmisen, teet itsesi Jumalaksi.” ³⁴ Jeesus vastasi heille: ”Eikö teidän laisanne ole kirjoitettu: ‘Minä sanoin: te olette jumalia.’?” ³⁵ Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli – eikä Raamattu voi raueta tyhjiin – ³⁶ niin hänellekö, jonka Isä pyhitti ja lähetti maailmaan, te sanotte: ‘Sinä pilkkaat Jumalaa’, koska minä sanoin olevani Jumalan Poika? ³⁷ Jos minä en tee Isäni tekoja, alkää uskoko minua. ³⁸ Mutta jos teen, niin vaikka ette minua uskoisikaan, uskokaa minun tekojani, jotta tietäisitte ja ymmärtäisitte, että Isä on

minussa ja minä olen Isässä.” ³⁹ Niin he yrittivät taas ottaa Jeesuksen kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistään.

⁴⁰ Jeesus meni jälleen Jordanin toiselle puolelle, siihen paikkaan, missä Johannes oli aluksi kastamassa, ja viipyi siellä. ⁴¹ Monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä miehestä, on totta.” ⁴² Ja monet uskoivat siellä Jeesukseen.

Lasarus kuolee

11 ¹ Eräs Lasarus-niminen mies oli sairaana. Hän asui Betaniassa, Marian ja tämän sisaren Martan kylässä. ² Maria oli se, joka voiteli Herran hyväntuoksuksella voiteella ja kuivasi hänen jalkansa hiuksillaan, ja sairaana oli hänen veljensä Lasarus. ³ Niin sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: ”Herra! Hän, joka on sinulle rakas, on sairaana.” ⁴ Sen kuultuaan Jeesus sanoi: ”Tämä sairaus ei ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika tulisi kirkastetuksi sen kautta.”

⁵ Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan sekä Lasarusta. ⁶ Kun hän siis kuuli Lasaruksen olevan sairaana, hän viipyi vielä kaksi päivää sillä seudulla, missä oli. ⁷ Vasta sitten hän sanoi opetuslapsilleen: ”Menkäämme takaisin Juudeaan.” ⁸ Opetuslapset sanoivat hänelle: ”Rabbi,

juutalaiset yrittivät vasta äsken kiittää sinut, ja taasko sinä olet menossa sinne?”⁹ Jeesus vastasi: “Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se, joka kulkee päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon.”¹⁰ Mutta se, joka kulkee yöllä, kompastuu, koska hänessä ei ole valoa.”

¹¹ Tämän puhuttuaan hän sanoi heille: “Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet.”¹² Niin opetuslapset sanoivat hänelle: “Herra, jos hän nukkuu, hän paranee.”¹³ Jeesus puhui hänen kuolemastaan, mutta he luulivat, että hän puhui unessa nukkumisesta.¹⁴ Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: “Lasarus on kuollut.”¹⁵ Teidän tähtenne minä iloitsen siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Menkäämme nyt hänen luokseen.”¹⁶ Niin Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, sanoi toisille opetuslapsille: “Mennään mekin sinne ja kuolaan hänen kanssaan.”

Jeesus on ylösnousemus ja elämä

¹⁷ Kun Jeesus tuli Betaniaan, hän sai tietää, että Lasarus oli ollut haudassa jo neljä päivää.¹⁸ Betania oli lähellä Jerusalemiä, noin viidentoista stadionmitan päässä.¹⁹ Useita juutalaisia oli tullut Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä kuoleman vuoksi.

²⁰ Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän meni Jeesusta vastaan,

mutta Maria istui kotona.²¹ Niin Martta sanoi Jeesukselle: “Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun veljeni ei olisi kuollut.”²² Mutta nytkin minä tiedän, että mitä tahansa sinä Jumalalta anotkin, sen Jumala antaa sinulle.”²³ Jeesus sanoi hänelle: “Sinun veljesi nousee ylös.”²⁴ Martta vastasi: “Minä tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä.”²⁵ Jeesus sanoi hänelle: “Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.”²⁶ Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?”²⁷ Martta vastasi hänelle: “Kyllä, Herra, minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan.”

Jeesus itkee

²⁸ Tämän sanottuaan Martta meni kutsumaan sisarensa Marian salaa ja kuiskasi hänelle: “Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.”²⁹ Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni Jeesuksen luo.³⁰ Jeesus ei kuitenkaan ollut vielä saapunut kylään vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli kohdannut hänet.³¹ Kun ne juutalaiset, jotka olivat huoneessa Marian kanssa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nousevan nopeasti ja lähtevän ulos, he seurasivat häntä. He luulivat hänen menevän haudalle itkemään.

³² Kun Maria tuli sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, hän heittäytyi

Jeesuksen jalkojen juureen ja sanoi: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, minun veljeni ei olisi kuollut." ³³ Kun Jeesus näki Marian ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, hän järkyttyi hengessään ja vapisi liikutuksesta, ³⁴ ja hän kysyi: "Mihin te panitte hänet?" He vastasivat: "Herra, tule katsomaan." ³⁵ Ja Jeesus itki. ³⁶ Niin juutalaiset sanoivat: "Katsokaa, kuinka rakas Lasarus oli hänelle!" ³⁷ Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut estää tämän miehen kuoleman?"

Jeesus herättää Lasarusen kuolleista

³⁸ Niin Jeesus järkyttyi jälleen siimmässään ja meni haudalle. Se oli luola, ja sen suulla oli kivi. ³⁹ Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä siitä on neljä päivää." ⁴⁰ Jeesus vastasi: "Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskot, niin saat nähdä Jumalan kirkkauden?"

⁴¹ Niin he ottivat kiven pois siitä, mihin kuollut oli pantu. Silloin Jeesus nosti katseensa ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet kuullut minua." ⁴² Minä kyllä tiedän, että sinä kuulet minua aina, mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä sanon tämän, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut." ⁴³ Sen sanottuaan hän huusi kovalla äänellä: "Lasarus, tule ulos!"

⁴⁴ Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille oli kääritty hiki-liina. Jeesus sanoi heille: "Päästäkää hänet siteistä ja antakaa hänen mennä."

Jeesus päätetään tappaa

(Mt 26:1-5; Mk 14:1,2; Lk 22:1,2)

⁴⁵ Niin monet niistä juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen. ⁴⁶ Mutta jotkut heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

⁴⁷ Niin ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät: "Mitä me teemme? Tämä mies tekee paljon tunnustekoja." ⁴⁸ Jos annamme hänen jatkaa näin, niin kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän paikan että kansan." ⁴⁹ Mutta yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappi, sanoi heille: "Te ette ymmärrä mitään" ⁵⁰ ettekä ajattele, että meille on parempi, jos yksi ihminen kuolee kansan puolesta, kuin että koko kansa tuhoutuu." ⁵¹ Mutta se, mitä hän sanoi, ei ollut lähtöisin hänestä itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylipappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä, ⁵² eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhteen hajallaan olevat Jumalan lapset.

⁵³ Niin heillä oli siitä päivästä lähtien päätös tappaa hänet. ⁵⁴ Jeesus ei sen vuoksi enää vaelta-
nut julkisesti juutalaisten keskuu-
dessa vaan lähti sieltä maaseu-
dulle lähelle autiomaata. Hän meni
Efraim-nimiseen kaupunkiin ja oles-
keli siellä opetuslapsineen.

⁵⁵ Juutalaisten pääsiäinen oli lä-
hellä, ja monet menivät ennen pää-
siäistä maaseudulta ylös Jerusale-
miin puhdistautumaan. ⁵⁶ He et-
sivät Jeesusta ja puhelivat keske-
nään seisoskellessaan temppelialu-
eella: ”Mitä arvelette? Eikö hän sit-
ten tulekaan juhliille?” ⁵⁷ Mutta yli-
papit ja fariseukset olivat antaneet
käskyn, että jos joku saisi tietää,
missä Jeesus oli, hänen oli siitä il-
moitettava, jotta he voisivat pidät-
tää Jeesuksen.

Maria voitelee Jeesuksen

(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9)

12 ¹ Kuusi päivää ennen pääsi-
äistä Jeesus meni Betaniaan.
Siellä asui Lasarus, joka oli kuol-
lut ja jonka Jeesus oli herättänyt
kuolleista. ² Jeesukselle valmistet-
tiin siellä ateria. Martta palveli, ja La-
sarus oli yksi niistä, jotka olivat aset-
tuneet aterialle Jeesuksen kanssa.

³ Silloin Maria otti pullon aitoa, kal-
lisarvoista nardusöljyä, voiteli Jee-
suksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan.
Huone tuli täyteen voiteen tuok-
sua. ⁴ Mutta yksi Jeesuksen ope-
tuslapsista, Juudas Iskariot, Simonin

poika, joka oli kavaltava hänet, sa-
noi: ⁵ ”Miksi tätä öljyä ei myyty kol-
mestasadasta denaarista ja rahoja
annettu köyhille?” ⁶ Tätä hän ei kui-
tenkaan sanonut siksi, että olisi välit-
tänyt köyhistä, vaan siksi, että oli va-
ras. Hänellä oli hallussaan rahakuk-
karo, ja hän otti osan itselleen siitä,
mitä siihen pantiin. ⁷ Niin Jeesus sa-
noi: ”Anna hänen olla, että hän saisi
tehdä tämän minun hautaamispäi-
vääni varten. ⁸ Köyhät teillä on aina
keskuudessanne, mutta minua teillä
ei aina ole.”

Lasarus päätetään tappaa

⁹ Suuri joukko juutalaisia sai tie-
tää, että Jeesus oli Betaniassa. He
tulivat sinne, ei ainoastaan Jeesuk-
sen tähden, vaan myös nähdäk-
seen Lasaruksen, jonka hän oli he-
rättänyt kuolleista. ¹⁰ Mutta ylipa-
pit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
¹¹ koska hänen vuokseen monet juu-
talaiset menivät sinne ja uskoivat
Jeesukseen.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

(Mt 21:1-11; Mk 11:1-11; Lk 19:28-40)

¹² Seuraavana päivänä suuri kan-
sanjoukko, joka oli saapunut juh-
lille, sai kuulla, että Jeesus oli tu-
lossa Jerusalemiin. ¹³ Silloin ihmi-
set ottivat palmunoksia, lähtivät
häntä vastaan ja huusivat: ”Hoosi-
anna! Kiitetty olkoon hän, joka tulee
Herran nimessä, Israelin kuningas!”

¹⁴ Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu: ¹⁵ "Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä." ¹⁶ Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet. ¹⁷ Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä. ¹⁸ Sen vuoksi ihmiset lähtivätkin häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnuksen. ¹⁹ Mutta fariseukset puhuivat keskenään: "Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa nyt, koko maailma juoksee hänen perässään."

Hetki on tullut

²⁰ Niiden joukossa, jotka tulivat ylös juhille palvomaan Jumalaa, oli muutamia kreikkalaisia. ²¹ Nämä menivät Filippoksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä: "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen." ²² Filippos meni ja sanoi sen Andreaalle, ja Andreas ja Filippos menivät puhumaan siitä Jeesukselle. ²³ Jeesus vastasi heille: "On koittanut se hetki, jolloin Ihmisen Poika kirkastetaan. ²⁴ Totisesti, totisesti minä sanon teille: jollei vahnänjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan hedelmän. ²⁵ Joka

rakastaa elämäänsä, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. ²⁶ Joka tahtoo minua palvella, hän seuratkoon minua, ja missä minä olen, siellä myös minun palvelijani tulee olemaan. Jos joku palvelee minua, niin Isä kunnioittaa häntä."

Jeesus puhuu kuolemastaan

²⁷ "Nyt minun sieluni on järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Mutta tätä varthenhan minä olen tähän hetkeen tullut. ²⁸ Isä, kirkasta nimesi!" Silloin taivaasta kuului ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja vastedeskin kirkastan." ²⁹ Kansa, joka oli paikalla, kuuli äänen ja sanoi ukkosen jylysse. Toiset sanoivat: "Hänelle puhui enkeli." ³⁰ Jeesus vastasi: "Ei tämä ääni tullut minun vuokseni vaan teidän vuoksenne. ³¹ Nyt on tämän maailman tuomio – nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos. ³² Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." ³³ Mutta sen hän sanoi ilmaistakseen, millaisella kuolemalla hän kuolisi.

³⁴ Väkijoukossa olevat sanoivat hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti. Kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?" ³⁵ Niin Jeesus vastasi heille: "Vielä vähän aikaa

valo on teidän keskellänne. Vaelta-
kaa niin kauan kuin teillä on valo, et-
tei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka
vaelttaa pimeässä, ei tiedä, minne
menee. ³⁶ Niin kauan kuin teillä on
valo, uskokaa valoon, että teistä tu-
lisi valon lapsia.” Tämän sanottuaan
Jeesus lähti pois ja kätkeytyi heiltä.

Juutalaisten epäusko

³⁷ Vaikka Jeesus oli tehnyt niin
monta tunnustekoa heidän näh-
tensä, he eivät uskoneet häneen,
³⁸ että toteutuisi profeetta Jesajan
sana, jonka hän on puhunut: ”Herra,
kuka uskoï meidän saarnamme, ja
kenelle Herran käsivarsi ilmoitet-
tiin?” ³⁹ He eivät voineet uskoa sen
tähdän, että Jesaja on myös sano-
nut: ⁴⁰ ”Hän on sokaissut heidän sil-
mänsä ja paaduttanut heidän sydä-
mensä, etteivät he silmillään näkisi
eivätkä sydämellään ymmärtäisi ja
kääntyisi ja etten minä heitä paran-
taisi.” ⁴¹ Tämän Jesaja sanoi, kun hän
näki hänen kirkkautensa ja puhui hä-
nestä. ⁴² Kaikesta huolimatta monet
hallitusmiehistäkin uskoivat Jeesuk-
seen. Mutta fariseusten takia he ei-
vät sitä tunnustaneet, etteivät jou-
tuisi erotetuiksi synagogasta, ⁴³ sillä
he rakastivat ihmiskunniaa enem-
män kuin Jumalan kunniaa.

Jeesuksen sanojen tuomiovalta

⁴⁴ Mutta Jeesus huusi ja sanoi:
”Joka uskoo minuun, ei usko mi-
nuun vaan häneen, joka on minut

lähettänyt. ⁴⁵ Joka näkee minut, nä-
kee hänet, joka on minut lähettä-
nyt. ⁴⁶ Minä olen tullut valoksi maa-
ilmaan, ettei yksikään, joka uskoo
minuun, jäisi pimeyteen. ⁴⁷ Jos joku
kuulee minun sanani eikä noudata
niitä, en minä häntä tuomitse, sillä
minä en ole tullut tuomitsemaan
maailmaa vaan pelastamaan maail-
man. ⁴⁸ Joka halveksii minua eikä ota
vastaan minun sanojani, hänellä on
tuomitsijansa: se sana, jonka minä
olen puhunut, tuomitsee hänet vii-
meisenä päivänä. ⁴⁹ Sillä en minä
ole puhunut omiani, vaan Isä, joka
on minut lähettänyt, on antanut mi-
nulle käskyn, mitä minun on sanot-
tava ja mitä puhuttava. ⁵⁰ Minä tie-
dän, että hänen käskynsä on iankaik-
kinen elämä. Minkä minä siis puhun,
sen minä puhun niin kuin Isä on mi-
nulle sanonut.”

JEEBUS OPETUSLASTENSA KANSSA, 13–16

Jeesus pesee opetuslastensa jalat

13 ¹ Mutta ennen pääsiäisjuh-
laa Jeesus tiesi hetkensä tul-
leen, että hän siirtyisi tästä maail-
masta Isän luo. Hän oli rakastanut
omiaan, jotka olivat maailmassa, ja
osoitti heille rakkautta loppuun asti.
² He olivat aterialla, ja Paholainen
oli jo pannut Juudaksen, Simon Is-
kariotin pojan, sydämeen ajatuk-
sen, että tämä kavaltaisi Jeesuksen.
³ Jeesus tiesi, että Isä oli antanut

kaiken hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan luota ja menee Jumalan luo. ⁴ Hän nousi aterialta, riisui viittansa, otti liinavaatteen ja sitoi sen vyötäisilleen. ⁵ Sitten hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä opetuslastensa jalkoja ja kuivata niitä liinavaatteella, joka oli hänen vyötäisillään.

⁶ Kun hän tuli Simon Pietarin kohdalle, tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" ⁷ Jeesus vastasi: "Mitä minä teen, sitä sinä et nyt käsitä, mutta myöhemmin sinä sen ymmärrät." ⁸ Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani!" Jeesus vastasi: "Ellen minä pese sinua, ei sinulla ole osuutta minun kanssani." ⁹ Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese vain jalkojani, vaan myös kädet ja pää." ¹⁰ Jeesus sanoi hänelle: "Sen, joka on kylpenyt, ei tarvitse pestä muuta kuin jalat, ja niin hän on kokonaan puhdas. Te olette puhtaita, ette kuitenkaan kaikki." ¹¹ Hän tiesi kavaltaajansa. Sen tähden hän sanoi: "Ette kuitenkaan kaikki ole puhtaita."

¹² Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa, ottanut viittansa ja asettunut taas aterialle, hän sanoi heille: "Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt? ¹³ Te kutsutte minua Opettajaksi ja Herraksi, ja oikeassa olette, sillä se minä olen. ¹⁴ Jos siis minä, teidän Herranne ja Opettajanne, olen

pessyt teidän jalkanne, tekin olette velvolliset pesemään toistenne jalat. ¹⁵ Minä olen antanut teille esikuvan, että tekisitte niin kuin minä olen tehnyt teille. ¹⁶ Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi. ¹⁷ Jos tämän tiedätte, te olette autuaita, jos näin teette.

¹⁸ En minä teistä kaikista puhu. Minä tiedän, ketkä olen valinnut. Mutta tämän raamatunkohdan piti toteutua: 'Joka minun leipääni syö, on nostonut kantapäätänsä minua vastaan.' ¹⁹ Sanon sen teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta sen tapahtuessa te uskoisitte, että minä olen se. ²⁰ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan hänet, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut. Mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt."

Jeesus ilmaisee kavaltaajansa

(Mt 26:20-25; Mk 14:17-21; Lk 22:21-23)

²¹ Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja vakuutti: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut." ²² Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa käsittämättä, kenestä hän puhui. ²³ Yksi hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, oli aterioimassa Jeesuksen rinnalla. ²⁴ Simon Pietari nyökkäsi hänelle ja sanoi: "Kysy, kuka se mahtaa olla, josta hän puhuu."

²⁵ Tämä nojautui Jeesuksen rintaa vasten ja kysyi häneltä: ”Herra, kuka se on?” ²⁶ Jeesus vastasi: ”Se, jolle minä annan tämän leivänpalan kastettuani sen.” Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle. ²⁷ Sen leivänpalan jälkeen Saatana meni Juudakseen. Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Minkä teet, tee se pian!” ²⁸ Mutta kukaan aterialla olevista ei ymmärtänyt, mitä varten Jeesus sanoi hänelle näin. ²⁹ Koska rahakukkaro oli Juudaksella, jotkut luulivat, että Jeesus oli sanonut hänelle: ”Osta, mitä tarvitsemme juhlaan” tai että hänen pitäisi antaa jotakin köyhille. ³⁰ Saatuaan leivänpalan Juudas meni heti ulos, ja oli yö.

Uusi käsky

³¹ Kun Juudas oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: ”Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä. ³² Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin myös Jumala kirkastaa hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian. ³³ Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te etsitte minua, mutta niin kuin sanoin juutalaisille, niin sanon nyt myös teille: minne minä menen, sinne te ette voi tulla. ³⁴ Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, että tekin niin rakastatte toisianne. ³⁵ Siitä kaikki tuntevat teidät

minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.”

Pietari vakuuttaa uskollisuuttaan

(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Lk 22:31-34)

³⁶ Simon Pietari kysyi: ”Herra, minne sinä menet?” Jeesus vastasi hänelle: ”Minne minä menen, sinne sinä et nyt voi minua seurata, mutta myöhemmin seuraat.” ³⁷ Pietari sanoi hänelle: ”Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Henkeni minä annan sinun puolestasi.” ³⁸ Jeesus vastasi: ”Henkesikö annat minun puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei ehdi kukko laulaa, ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut.”

Tie, totuus ja elämä

14 ¹ ”Älköön teidän sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. ² Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille paikan sinne? ³ Vaikka minä menenkin valmistamaan teille paikan, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen. ⁴ Te tiedätte, minne minä menen, ja tien te tiedätte.”

⁵ Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, me emme tiedä, minne sinä menet. Kuinka sitten voisimme tietää tien?”

⁶ Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luo muuten kuin minun kauttani. ⁷ Jos te olette oppineet tuntemaan minut, tulette tuntemaan myös minun

Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

⁸ Filippos sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin se riittää meille.” ⁹ Jeesus sanoi hänelle: ”Näin kauan aikaa olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippos! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä voit sanoa: ‘Näytä meille Isä’? ¹⁰ Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu omasta aloitteestani. Isä, joka asuu minussa, tekee teot, jotka ovat hänen. ¹¹ Uskokaa minua, että minä olen Isässä ja Isä on minussa. Mutta jos ette, niin uskokaa minua itse tekojen tähden.

¹² Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän tekee niitä tekoja, joita minä teen, ja tekee suurempiakin kuin ne, sillä minä menen Isäni luo. ¹³ Ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa. ¹⁴ Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, sen minä teen.”

Lupaus Pyhästä Hengestä

¹⁵ ”Jos te rakastatte minua, te pidätte minun käskyni. ¹⁶ Minä rukoulen Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, ¹⁷ Totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, sillä se ei näe häntä eikä

tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä.

¹⁸ En minä jätä teitä orvoiksi. Minä tulen luoksenne. ¹⁹ Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te saatte nähdä minut. Koska minä elän, tekin saatte elää. ²⁰ Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni ja te olette minussa ja minä teissä. ²¹ Se, jolla on minun käskyni ja joka noudattaa niitä, rakastaa minua. Joka rakastaa minua, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni hänelle.”

²² Juudas – ei se Iskariot – sanoi hänelle: ”Herra, mistä syystä sinä aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?” ²³ Jeesus vastasi hänelle: ”Jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. ²⁴ Se, joka ei rakasta minua, ei pidä minun sanojani. Sana, jonka te kuulette, ei ole minun vaan Isän, joka on minut lähettänyt.

²⁵ Tämän minä olen puhunut teille ollessani teidän luonanne. ²⁶ Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut.”

Jeesus lupaa rauhan opetuslapsilleen

²⁷ ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko levoton tai arkaillo peloissaan. ²⁸ Te kuulitte minun sanovan teille: minä menen pois ja tulen takaisin teidän luoksenne. Jos rakastaisitte minua, te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän luo, sillä Isä on minua suurempi. ²⁹ Olen sanonut sen teille jo nyt, ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu. ³⁰ En enää puhu paljon teidän kanssanne. Tämän maailman ruhtinas on tulossa, eikä minussa hänellä ole mitään. ³¹ Mutta jotta maailma tietäisi, että minä rakastan Isää ja teen niin kuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä!”

Viiniköynnös ja oksat

15 ¹ ”Minä olen se todellinen viiniköynnös, ja minun Isäni on viinitarhuri. ² Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän. ³ Te olette jo puhtaat sen sanan vaikutuksesta, jonka olen teille puhunut. ⁴ Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viiniköynnöksessä, niin ette tekään,

ellette pysy minussa. ⁵ Minä olen viiniköynnös, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään. ⁶ Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa – ja se kuivettuu. Sellaiset oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan. ⁷ Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille. ⁸ Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoittaudutte minun opetuslapsikseni.

⁹ Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani. ¹⁰ Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessaani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.

¹¹ Olen puhunut teille näistä asioista, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

¹² Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. ¹³ Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta. ¹⁴ Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä. ¹⁵ En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Minä

kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken, mitä olen kuullut Isältäni. ¹⁶ Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni. ¹⁷ Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne.”

Maailma vihaa opetuslapsia

¹⁸ “Jos maailma vihaa teitä, tietäkää, että se on vihannut minua ennen teitä. ¹⁹ Jos te olisitte maailmasta, se rakastaisi omaansa. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen vuoksi maailma teitä vihaa. ²⁰ Muistakaa, mitä sanoin teille: ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos ihmiset ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat noudattaneet minun sanaani, he noudattavat myös teidän sanaanne. ²¹ Mutta tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. ²² Ellen minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt heillä ei ole mitään puolustelua synnilleen. ²³ Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni. ²⁴ Ellen olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä. Nyt he ovat nähneet minun tekoni ja

kuitenkin vihaavat sekä minua että minun Isääni. ²⁵ Mutta näin on, jotta toteutuisi se sana, joka on kirjoitettu heidän laissaan: ‘He ovat syyttä vihanneet minua.’

²⁶ Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta. ²⁷ Myös te todistatte, sillä te olette olleet minun kanssani alusta asti.”

16 ¹ “Tämän minä olen puhunut teille, ettette kompastuisi. ² Teidät erotetaan synagogista, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. ³ Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua. ⁴ Tämän minä olen puhunut teille siksi, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanoneen. En sanonut tätä teille vielä alussa, koska minä olin teidän kanssanne.”

Totuuden Henki

⁵ “Nyt minä menen lähettäjäni luo, eikä kukaan teistä kysy minulta: ‘Minne sinä menet?’ ⁶ Mutta murhe täyttää sydämenne, koska olen sanonut tämän teille. ⁷ Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on parempi, että minä menen pois. Jos en menisi pois, ei Puolustaja tulisi teidän luoksenne, mutta kun menen, minä lähetän hänet teidän luoksenne. ⁸ Kun hän tulee, hän osoittaa

maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: ⁹ synnin, koska he eivät usko minuun, ¹⁰ vanhurskauden, koska minä menen Isän luo, ettekä te enää näe minua, ¹¹ ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.

¹² Minulla on teille vielä paljon sanottavaa, mutta nyt te ette voi sitä kestää. ¹³ Mutta kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä tulee tapahtumaan. ¹⁴ Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille. ¹⁵ Kaikki, mitä Isällä on, on minun. Siksi minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille.”

Murhe muuttuu iloksi

¹⁶ “Vähän aikaa, niin te ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut, sillä minä menen Isän luo.” ¹⁷ Silloin jotkut hänen opetuslapsistaan sanoivat toisilleen: “Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: ‘Vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’ ja ‘Minä menen Isän luo’?” ¹⁸ Niin he puhuivat edelleen: “Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: ‘Vähän aikaa’? Emme ymmärrä, mistä hän puhuu.”

¹⁹ Kun Jeesus huomasi, että heillä oli jotakin kysyttävää häneltä, hän

sanoi: “Sitäkö kyselette keskenänne, että minä sanoin: ‘Vähän aikaa, niin te ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut’?” ²⁰ Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta teidän murheenne muuttuu iloksi. ²¹ Kun nainen synnyttää, hänellä on murhe, koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, hän ei enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan. ²² Teilläkin on nyt murhe. Mutta minä näen teidät jälleen, ja teidän sydämenne iloitsee, eikä kukaan ota teiltä pois iloanne.

²³ Sinä päivänä te ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti minä sanon teille: mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille. ²⁴ Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni. Anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.”

Jeesus on voittanut maailman

²⁵ “Olen puhunut näistä asioista vertauksin. Mutta tulee aika, jolloin en enää puhu vertauksin vaan kerro teille avoimesti Isästä. ²⁶ Sinä päivänä te anotte häneltä minun nimessäni, enkä minä sano teille, että pyydän Isältä teidän puolestanne. ²⁷ Sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua

ja uskoneet minun lähteneen Jumalan luota.²⁸ Minä olen lähtenyt Isän luota ja tullut maailmaan. Nyt minä jätän maailman ja menen Isän luo.”

²⁹ Hänen opetuslapsensa sanoivat: ”Nyt sinä puhut avoimesti etkä käytä mitään vertauskuvaa.”³⁰ Nyt me käsitämme, että sinä tiedät kaiken etkä ole sen tarpeessa, että kukaan kysyy sinulta. Sen tähden me uskomme sinun lähteneen Jumalan luota.”³¹ Jeesus vastasi heille: ”Nytkö te uskotte?”³² Mutta hetki tulee ja on jo tullut, jolloin teidät ha-jotetaan kukin taholleen ja te jätätte minut yksin. En minä kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kansani.³³ Tämän olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.”

JEEСУKSEN YLIMMÄISAPILLINEN RUKOUS, 17

Jeesus rukoilee omasta puolestaan

17¹ Puhuttuaan tämän Jeesus kohotti katseensa kohti taivasta ja sanoi: ”Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut,² koska sinä olet uskonut hänen valtaansa kaiken lihan, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut.³ Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen,

jonka sinä olet lähettänyt.⁴ Minä olen kirkastanut sinut maan päällä täyttämällä sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.⁵ Ja nyt, kirkasta sinä Isä minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun rinnallasi, ennen kuin maailma oli olemassa.”

Jeesus rukoilee opetuslastensa puolesta

⁶ ”Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat noudattaneet sinun sanaasi.⁷ Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet antanut minulle, on sinulta,⁸ sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle. He ottivat ne vastaan ja tulivat varmuudella tietämään, että minä olen lähtenyt sinun luotasi, ja uskoivat, että sinä olet minut lähettänyt.

⁹ Minä rukoilen heidän puolestaan. En minä rukoile maailman puolesta vaan niiden, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun.¹⁰ Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja mikä on sinun, on minun, ja minut on kirkastettu heissä.¹¹ Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heidät nimesäsi, jonka olet antanut minulle, että he olisivat yhtä niin kuin me.¹² Kun minä olin heidän kanssaan, varjelin heidät sinun nimesäsi, jonka

olet antanut minulle. Minä suoje-
lin heitä, eikä heistä joutunut huk-
kaan yksikään paitsi se kadotuksen
lapsi, jotta Raamatun sana toteu-
tuisi. ¹³ Nyt minä tulen sinun luok-
sesi ja puhun tämän, kun vielä olen
maailmassa, jotta minun iloni olisi
täydellisenä heissä. ¹⁴ Minä olen an-
tanut heille sinun sanasi, ja maailma
vihaa heitä, koska he eivät ole maa-
ilmasta, niin kuin en minäkään ole
maailmasta. ¹⁵ En rukoile, että ot-
taisit heidät pois maailmasta vaan
että varjelisit heidät pahasta. ¹⁶ He
eivät ole maailmasta, niin kuin en
minäkään ole maailmasta. ¹⁷ Pyhitä
heidät totuudessasi. Sinun sanasi on
totuus. ¹⁸ Niin kuin sinä olet lähettä-
nyt minut maailmaan, niin minäkin
olen lähettänyt heidät maailmaan.
¹⁹ Minä pyhitän itseni heidän täh-
tensä, että hekin olisivat pyhitettyjä
totuudessa.”

Jeesus rukoilee kaikkien uskovien puolesta

²⁰ “Mutta minä en rukoile ainoas-
taan näiden puolesta, vaan myös nii-
den, jotka heidän sanansa kautta us-
kovat minuun, ²¹ että he kaikki oli-
sivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet
minussa ja minä sinussa. Rukoilen,
että hekin olisivat yhtä meissä, jotta
maailma uskoisi sinun lähettäneen
minut. ²² Sen kirkkauden, jonka sinä
olet antanut minulle, minä olen an-
tanut heille, jotta he olisivat yhtä,
niin kuin me olemme yhtä – ²³ minä

heissä ja sinä minussa – jotta he oli-
sivat täydellisesti yhtä ja maailma
tietäisi, että sinä olet lähettänyt mi-
nut ja rakastanut heitä, niin kuin sinä
olet rakastanut minua.

²⁴ Isä, minä tahdon, että myös ne,
jotka sinä olet minulle antanut, olisi-
vat kanssani siellä, missä minä olen,
ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka
sinä olet minulle antanut, koska
olet rakastanut minua ennen maa-
ilman perustamista. ²⁵ Vanhurskas
Isä, maailma ei ole tuntenut sinua,
mutta minä tunnen sinut, ja nämä
ovat saaneet tietää, että sinä olet
minut lähettänyt. ²⁶ Minä olen teh-
nyt sinun nimesi heille tunnetuksi
ja teen vastakin, että se rakkaus,
jolla sinä olet rakastanut minua, olisi
heissä ja minä olisin heissä.”

JEESUKSEN KÄRSIMYS JA KUOLEMA, 18–19

Jeesus kavalletaan ja vangitaan

(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Lk 22:47-53)

18 ¹ Tämän sanottuaan Jeesus
lähti opetuslapsineen Kidro-
ninpuron toiselle puolelle. Siellä oli
puutarha, ja hän meni opetuslas-
tensa kanssa sinne. ² Myös Juudas,
hänen kavaltajansa, tiesi sen pai-
kan, sillä Jeesus ja hänen opetus-
lapsensa olivat usein kokoontuneet
sinne. ³ Niin Juudas otti mukaansa
sotilasosaston sekä ylipappien ja fa-
riseusten palvelijoita, ja he tulivat

sinne lyhdyt, soihdut ja aseet mukanaan. ⁴ Silloin Jeesus, tietäen kaiken, mikä häntä kohtaisi, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?" ⁵ He vastasivat: "Jeesus Nasaretilaista." Jeesus sanoi heille: "Minä olen." Myös hänen kavaltajansa Juudas seisoi heidän joukossaan.

⁶ Kun siis Jeesus sanoi heille: "Minä olen", he perääntyivät ja kaatuivat maahan. ⁷ Niin hän kysyi heiltä uudestaan: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesus Nasaretilaista." ⁸ Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä." ⁹ Näin tapahtui, jotta toteutuisi sana, jonka hän oli puhunut: "Niistä, jotka sinä olet antanut minulle, en ole kadottanut yhtäkään."

¹⁰ Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin, iski ylipapin palvelijaa ja löi häneltä oikean korvan irti. Palvelijan nimi oli Malkos. ¹¹ Mutta Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Isä on antanut minulle tämän maljan. Enkö minä sitä joisi?"

Jeesus tuodaan Hannaksen luo

(Mt 26:57,58; Mk 14:53,54; Lk 22:54)

¹² Silloin sotilasosasto, sen komentaja ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni. He sitoivat hänet ¹³ ja veivät ensin Hannaksen luo, sillä tämä oli Kaifaksen appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylipappina. ¹⁴ Juuri Kaifas oli neuvonut juutalaisia, että

olisi parempi, jos yksi ihminen kuolisi kansan puolesta.

Pietari kieltää Jeesuksen

(Mt 26:69,70; Mk 14:66-68; Lk 22:55-57)

¹⁵ Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Tämä opetuslapsi oli ylipapin tuttu, ja hän meni Jeesuksen mukana sisälle ylipapin pihaan, ¹⁶ mutta Pietari jäi seisomaan portin ulkopuolelle. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttu, tuli ulos, puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle. ¹⁷ Silloin palvelustyttö, joka oli portinvartijana, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän vastasi: "En ole." ¹⁸ Koska oli kylmä, palvelijat ja vartijat olivat tehneet hiilivalkean ja seisovivat lämmittelemässä. Myös Pietari seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä.

Ylipappi kuulustelee Jeesusta

(Mt 26:59-66; Mk 14:55-64; Lk 22:66-71)

¹⁹ Niin ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksesta. ²⁰ Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen puhunut julkisesti maailmalle. Olen aina opettanut synagogassa ja temppelissä, jonne kaikki juutalaiset kokoontuvat. Salassa en ole puhunut mitään. ²¹ Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. He kyllä tietävät, mitä olen sanonut." ²² Kun Jeesus oli tämän sanonut, yksi vieressä seisovista vartijoista löi häntä kasvoihin ja sanoi:

“Noinko sinä vastaat ylipapille?”
²³ Jeesus vastasi hänelle: “Jos minä puhuin väärin, todista se vääräksi. Mutta jos puhuin oikein, miksi lyöt minua?”
²⁴ Niin Hannas lähetti Jeesuksen sidottuna ylipappi Kaifaksen luo.

Pietari kieltää uudestaan Jeesuksen

(Mt 26:71-75; Mk 14:69-72; Lk 22:58-62)

²⁵ Kun Simon Pietari seisoj lämmittelemässä, häneltä kysyttiin: “Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?” Hän kielsi ja sanoi: “En ole.”
²⁶ Yksi ylipapin palvelijoista, sen sukulainen, jonka korvan Pietari oli lyönyt irti, sanoi: “Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?”
²⁷ Pietari kielsi jälleen, ja samassa lauloi kukko.

Jeesus Pilatuksen edessä

(Mt 27:1,2,11-14; Mk 15:1-5; Lk 23:1-5)

²⁸ Niin juutalaiset veivät Jeesuksen Kaifaksen luota maaherran palatsiin. Oli varhainen aamu. He eivät itse menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.
²⁹ Niin Pilatus tuli ulos heidän luokseen ja kysyi: “Mikä syytös teillä on tätä miestä vastaan?”
³⁰ He vastasivat hänelle: “Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi luovuttaneet häntä sinulle.”
³¹ Niin Pilatus sanoi heille: “Pitäkää itse hänet ja tuomitkaa hänet oman lakinne mukaan.” Niin juutalaiset sanoivat: “Meidän ei ole lupa tappaa

ketään.”
³² Näin tapahtui, jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jonka hän oli puhunut ilmaistessaan, millaisella kuolemalla hänen tuli kuolla.

³³ Silloin Pilatus meni takaisin palatsiin, kutsui Jeesuksen ja kysyi häneltä: “Sinäkö olet juutalaisten kuningas?”
³⁴ Jeesus vastasi: “Sanotko tämän omana ajatuksenas, vai ovatko muut sen sinulle minusta sanoneet?”
³⁵ Pilatus vastasi: “Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat luovuttaneet sinut minulle. Mitä olet tehnyt?”
³⁶ Jeesus vastasi: “Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin. Mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä.”
³⁷ Niin Pilatus sanoi hänelle: “Sinä siis kuitenkin olet kuningas?”
 Jeesus vastasi: “Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuudesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.”
³⁸ Pilatus sanoi hänelle: “Mikä on totuus?”

Jeesus tuomitaan kuolemaan

(Mt 27:15-31; Mk 15:6-20; Lk 23:13-25)

Sen sanottuaan Pilatus meni taas juutalaisten luo ja sanoi heille: “Minä en löydä hänestä mitään syytä.”
³⁹ Mutta teillä on tapana, että minä vapautan teille yhden vangin pääsiäisenä. Tahdotteko siis, että

vapautan teille juutalaisten kuninkaan?”⁴⁰ Niin he huusivat takaisin: “Ei häntä vaan Barabbas!” Mutta Barabbas oli rosvo.

19 Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen.² Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuranpunaisen viitan.³ He tulivat toinen toisensa jälkeen hänen eteensä ja sanoivat: “Terve, juutalaisten kuningas!” ja löivät häntä kasvoihin.

⁴ Pilatus meni taas ulos ja sanoi juutalaisille: “Katsokaa, minä tuon hänet ulos, jotta tietäisitte, etten löydä hänestä mitään syytä.”

⁵ Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuranpunainen viitta yllään. Pilatus sanoi heille: “Katso, ihminen!”⁶ Kun ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, he huusivat: “Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!” Mutta Pilatus sanoi heille: “Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänestä mitään syytä.”⁷ Juutalaiset vastasivat hänelle: “Meillä on laki, ja lakimme mukaan hänen on kuoltava, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi.”

⁸ Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi vielä enemmän.⁹ Hän meni taas sisälle palatsiin ja kysyi Jeesukselta: “Mistä sinä olet?” Mutta Jeesus ei vastannut hänelle.¹⁰ Niin Pilatus sanoi hänelle: “Etkö puhu minulle?

Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa ja valta ristiinnaulita sinut?”

¹¹ Jeesus vastasi: “Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Siksi sen synty on suurempi, joka luovutti minut sinulle.”

¹² Tämän vuoksi Pilatus etsi mahdollisuutta vapauttaa hänet. Mutta juutalaiset huusivat: “Jos vapautat hänet, et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka tekee itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan.”

¹³ Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän vei Jeesuksen ulos ja asettui tuomarinistuimelle, paikkaan, jonka nimi on Kivipiha, hepreaksi Gabbata.¹⁴ Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Pilatus sanoi juutalaisille: “Katsokaa, teidän kuninkaanne!”¹⁵ Mutta he huusivat: “Vie pois! Vie pois! Ristiinnaulitse hänet!” Pilatus sanoi heille: “Pitäisikö minun ristiinnaulita teidän kuninkaanne?” Ylipapit vastasivat: “Ei meillä ole kuningasta vaan keisari.”¹⁶ Silloin Pilatus luovutti hänet heille ristiinnaulittavaksi, ja sotilaat veivät Jeesuksen pois.

Jeesus ristiinnaulitaan

(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Lk 23:26-43)

¹⁷ Kantaen itse ristiään hän kulki niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan heprean kielellä Golgataksi.¹⁸ Siellä hänet ristiinnaulittiin ja kaksi muuta hänen kanssaan, yksi kummallekin puolelle ja Jeesus

heidän keskelleen. ¹⁹ Pilatus laati myös päällekirjoituksen ja antoi kiinnittää sen ristiin. Siihen oli kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas". ²⁰ Niin monet juutalaiset lukivat tämän päällekirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia. Kirjoitus oli hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi. ²¹ Juutalaisten ylipapit sanoivat silloin Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'" ²² Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

²³ Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotilaalle osansa, sekä paidan. Mutta paita oli saumaton, kauttaaltaan yhtenäiseksi kudottu ylhäältä alas asti. ²⁴ Sen vuoksi he sanoivat toisilleen: "Ei revitä sitä vaan heitetään arpaa, kuka sen saa." Näin tapahtui, jotta toteutuisi tämä Raamatun sana: "He jakoivat keskenään minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa." Juuri näin sotilaat tekivät.

²⁵ Jeesuksen ristin luona seisoivat hänen äitinsä ja tämän sisar sekä Maria, Kloopaksen vaimo, ja Magdalan Maria. ²⁶ Kun Jeesus näki äitinsä ja tämän vierellä sen opetuslapsen, jota hän rakasti, hän sanoi äidilleen: "Nainen, katso, poikasi!"

²⁷ Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

Jeesus antaa henkensä

(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Lk 23:44-49)

²⁸ Tämän jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki oli jo täytetty, hän sanoi, jotta Raamatun sana toteutuisi: "Minun on jano." ²⁹ Siellä oli astia täynnä hapanviiniä. Sotilaat kastivat sienen hapanviiniin, panivat sen iisoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suulleen. ³⁰ Kun Jeesus oli ottanut hapanviinin, hän sanoi: "Se on täytetty!" Ja hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Jeesuksen kylki lävistetään

³¹ Koska silloin oli sapatin valmistuspäivä, niin juutalaiset pyysivät Pilatukselta – tuo sapatinpäivä oli näet erityisen tärkeä juhla – että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas, jotta ne eivät jäisi ristille sapatiksi. ³² Niinpä sotilaat tulivat ja rikkoivat sääriluut ensimmäiseltä ja sitten toiselta Jeesuksen kanssa ristiinnaulitulta. ³³ Mutta kun he tulivat Jeesuksen kohdalle ja näkivät, että hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet hänen sääriluitaan, ³⁴ vaan yksi sotilaista lävisti keihäällä hänen kylkensä, ja siitä vuoti heti verta ja vettä. ³⁵ Se, joka on tämän nähnyt, on todistanut siitä, että tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää puhuvansa

totta. ³⁶ Tämä tapahtui, jotta toteutuisi Raamatun sana: ”Älköön häneltä luuta rikottako.” ³⁷ Toinen raamatunkohta taas sanoo: ”He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet.”

Jeesus haudataan

(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Lk 23:50-56)

³⁸ Sen jälkeen arimatialainen Joozef, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta, että saisi haltuunsa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus suostui siihen. Niinpä Joosef tuli ja otti ruumiin alas ristiltä. ³⁹ Paikalle tuli myös Nikodeemos, joka oli tullut ensi kerran Jeesuksen luo yöllä. Hän toi mirhan ja aaloen seosta noin sata naulaa. ⁴⁰ He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttivoiteiden kanssa käärinliinoin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata. ⁴¹ Alueella, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei ollut pantu vielä ketään. ⁴² He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten juhlan valmistuspäivä ja koska se hautakammio oli lähellä.

JEEСУKSEN YLÖSNOUSEMUS, 20–21

Hauta on tyhjä!

(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Lk 24:1-12)

20 ¹ Varhain viikon ensimmäisenä päivänä, kun oli vielä pimeä, Magdalan Maria tuli haudalle ja näki, että kivi oli otettu pois hautakammion suulta. ² Niin

hän lähti juosten Simon Pietarin ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: ”Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, minne ovat hänet panneet.”

³ Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ulos ja menivät haudalle. ⁴ He juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi nopeammin kuin Pietari ja tuli haudalle ensimmäisenä. ⁵ Hän kurkisti sisään ja näki käärinliinojen olevan siellä mutta ei mennyt sisälle. ⁶ Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautakammioon. Hän katseli siellä olevia käärinliinoja ⁷ ja hikiliinaa, joka oli ollut Jeesuksen pään ympärillä. Se ei ollut yhdessä käärinliinojen kanssa vaan kääritynä erillään, toisessa paikassa. ⁸ Silloin toinenkin opetuslapsi, joka oli ensimmäisenä tullut haudalle, meni sisälle, ja hän näki ja uskoi. ⁹ He eivät näet vielä olleet ymmärtäneet Raamatusta sitä, että Jeesuksen täytyi nousta kuolleista. ¹⁰ Niin opetuslapset palasivat omiensa luo.

Jeesus ilmestyy Magdalan Marialle

(Mk 16:9-11)

¹¹ Mutta Maria seiso i hautakammion ulkopuolella ja itki. Itkiessään hän kurkisti hautakammioon ¹² ja näki kaksi valkopukuista enkeliä istumassa siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, toisen pääpuolessa ja toisen jalkopäässä. ¹³ Nämä kysyivät

häneltä: "Nainen, mitä itket?" Hän vastasi: "Ovat ottaneet pois minun Herrani, enkä tiedä, minne ovat hänet panneet." ¹⁴ Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisomassa takanaan mutta ei tiennyt, että se oli Jeesus. ¹⁵ Jeesus sanoi hänelle: "Nainen, mitä itket? Ketä etsit?" Maria luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi: "Herra, jos sinä olet vienyt hänet pois, sano minulle, minne olet pannut hänet, niin minä haen hänet." ¹⁶ Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä kääntyi ja sanoi hänelle heprean kielellä: "Rabhuuni!" – se tarkoittaa: opettaja. ¹⁷ Jeesus sanoi hänelle: "Älä tarraudu minuun, sillä minä en ole vielä mennyt ylös Isän luo. Mutta mene veljeni luo ja sano heille, että minä menen ylös minun Isäni ja teidän Isänne luo, minun Jumalani ja teidän Jumalanne luo." ¹⁸ Magdalan Maria meni ilmoittamaan opetuslapsille: "Minä olen nähnyt Herran!" Ja hän kertoi, mitä Herra oli hänelle sanonut.

Jeesus ilmestyy opetuslapsille

(Mt 28:16-20; Mk 16:12-20; Lk 24:36-49)

¹⁹ Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta. Silloin Jeesus tuli, seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" ²⁰ Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. ²¹ Jeesus sanoi

heille uudestaan: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät." ²² Näin sanottuaan hän puhalsi heihin päin ja sanoi heille: "Ottakaa vastaan Pyhä Henki. ²³ Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

Jeesus ja Tuomas

²⁴ Mutta Tuomas, lisänimeltään Didymos, joka oli yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli. ²⁵ Niin toiset opetuslapset kertoivat hänelle: "Me olemme nähneet Herran." Mutta hän sanoi heille: "Jos en näe naulan jälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani naulanjälkiin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko."

²⁶ Kahdeksan päivän kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas siellä, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Niin ovien ollessa lukittuina Jeesus tuli, seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" ²⁷ Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni. Ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni. Älä ole epäuskoinen vaan uskovainen!" ²⁸ Tuomas vastasi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" ²⁹ Jeesus sanoi hänelle: "Koska olet nähnyt minut, sinä uskot. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat."

Tämän evankeliumin tarkoitus

³⁰ Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden. ³¹ Mutta nämä on kirjoitettu, jotta te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja jotta teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään.

Jeesus ilmestyy Tiberiaanjärven rannalla

21 ¹ Tämän jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsilleen. Hän ilmestyi Tiberiaanjärven rannalla tällä tavoin:

² Simon Pietari ja Tuomas, lisänimeltään Didymos, ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, sekä Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta Jeesuksen opetuslasta olivat yhdessä. ³ Simon Pietari sanoi heille: ”Minä lähden kalaan.” He sanoivat hänelle: ”Mekin tulemme sinun mukaasi.” Niin he lähtivät heti ja astuivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään saaliiksi.

⁴ Aamun jo sarastaessa Jeesus seisoi rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tienneet, että se oli Jeesus. ⁵ Niin Jeesus sanoi heille: ”Lapsukaiset, eikö teillä ole mitään leivän särvintä?” He vastasivat: ”Ei.” ⁶ Hän sanoi heille: ”Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin saatte.” Niin he heittivät verkon mutta eivät jaksaneet vetää sitä enää ylös, koska kaloja oli niin paljon. ⁷ Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: ”Se on Herra!” Kun

Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, hän kietaisi viitan ympärilleen, sillä hän oli ilman vaatteita, ja hyppäsi järveen. ⁸ Toiset opetuslapset tulivat veneellä, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, vain noin kahdensadan kyynärän päässä, ja vetivät perässään verkkoa kaloineen.

⁹ Kun he astuivat rannalle, he näkivät siellä hiilloksen, kalaa sen päällä ja leipää. ¹⁰ Jeesus sanoi heille: ”Tuokaa tänne niitä kaloja, joita juuri saitte saaliiksi.” ¹¹ Niin Simon Pietari nousi veneeseen ja veti maalle verkon, joka oli täynnä suuria kaloja – sataviisikymmentäkolme. Vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt. ¹² Jeesus sanoi heille: ”Tulkaa aamiaiselle.” Kukaan opetuslapsista ei rojhennut kysyä häneltä: ”Kuka sinä olet?”, sillä he tiesivät, että se oli Herra. ¹³ Niin Jeesus meni, otti leivän ja antoi heille, samoin kalaa. ¹⁴ Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen nousuaan kuolleista.

Jeesus ja Pietari

¹⁵ Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?” Pietari vastasi hänelle: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun karitsoitani.”

¹⁶ Jeesus kysyi häneltä toistamiseen: ”Simon, Johanneksen poika,

rakastatko sinä minua?” Hän vastasi: ”Kyllä, Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.” Jeesus sanoi hänelle: ”Paimenna minun lampaitani.”

¹⁷ Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: ”Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?” Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran kysyi häneltä: ”Olenko minä sinulle rakas?”, ja vastasi hänelle: ”Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että sinä olet minulle rakas.” Jeesus sanoi hänelle: ”Ruoki minun lampaitani.” ¹⁸ Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.” ¹⁹ Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Tämän jälkeen Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua.”

Pietari kysyy Johanneksen kohtalosta

²⁰ Pietari kääntyi ja näki, että heitä seurasi se opetuslapsi, jota Jeesus

rakasti ja joka oli aterialla nojanut Jeesuksen rintaa vasten ja kysynyt: ”Herra, kuka on sinun kavalatajasi?” ²¹ Hänet nähdessään Pietari kysyi Jeesukselta: ”Herra, etkäs tämä?” ²² Jeesus vastasi hänelle: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua!” ²³ Niin veljien keskuuteen levisi sellainen puhe, ettei tämä opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: ”Vaikka minä tahtoisin hänen jäävän tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinulle kuuluu?”

Loppusanat

²⁴ Juuri tämä opetuslapsi todistaa näistä asioista ja on kirjoittanut tämän. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. ²⁵ On paljon muutakin, mitä Jeesus teki. Jos niistä kirjoitettaisiin kohta kohdalta, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

APOSTOLIEN TEOT

JOHDANTO, 1

Lupaus Pyhästä Hengestä ja lähetystyö

(Mt 28:16-20; Mk 16:14-18; Lk 24:36-51)

1¹ Edellisen kertomukseni, arvoisa Teofilos, kirjoitin kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, aina siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä valitsemilleen apostoleille. ³ Heille hän myös osoitti elävänsä kärsimisensä jälkeen monin kiistattomin todistein, näyttäytyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta. ⁴ Kun hän oli yhdessä heidän kanssaan, hän käski heitä sanoen: "Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odottakaa sitä, minkä Isä on luvannut ja minkä olette minulta kuulleet. ⁵ Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä, ei kauan näiden päivien jälkeen."

⁶ Silloin ne, jotka olivat koolla, kysyivät Jeesukselta: "Herra, tänä aikana sinä palautat ennalleen Israelin valtakunnan?" ⁷ Hän sanoi heille: "Ei teidän asianne ole tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut. ⁸ Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan minun todistajiani sekä Jerusalemissa

että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka."

Jeesuksen taivaaseenastuminen

(Mk 16:19)

⁹ Kun Jeesus oli tämän sanonut, hänet otettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. ¹⁰ Kun he hänen mensesään yhä tuijottivat taivaalle, niin yhtäkkiä heidän luonaan seisoivat kaksi miestä yllään valkoiset vaatteet. ¹¹ Nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte katselemassa taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teidän luotanne ylös taivaaseen, tulee takaisin samalla tavoin kuin te näitte hänen menevän taivaaseen."

¹² Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, satatinmatkan päässä. ¹³ Sinne tultuaan he menivät siihen yläsaliin, jossa heillä oli tapana oleskella: niin Pietari kuin myös Jaakob, Johannes ja Andreas, Filippos ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika. ¹⁴ He kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa yhdessä naisten kanssa sekä Jeesuksen äidin Marian ja Jeesuksen veljien kanssa.

JERUSALEMIN ALKUSEURAKUNNAN SYNTYVAIHEET, 1–8

Mattias valitaan apostoliksi

¹⁵ Niinä päivinä, kun väkeä oli koolla noin satakaksikymmentä henkeä, Pietari nousi veljien kes-
kellä ja sanoi: ¹⁶ “Miehet, veljet! Sen raamatunsanan piti toteutua, jonka Pyhä Henki on edeltäpäin Daa-
vidin suulla puhunut Juudaksesta, hänestä, joka rupesi oppaaksi Jee-
suksen kiinniottajille. ¹⁷ Hänet lu-
ettiin meidän joukkoomme, ja hän oli saanut osan tässä palvelutehtä-
vässä. ¹⁸ Se mies hankki itselleen pellon väärintekonsa palkalla. Hän suistui pää edellä maahan ja repesi keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos. ¹⁹ Tämä tuli kaikkien Jerusalemin asukkai-
den tietoon, ja niin sitä peltoa kut-
sutaan heidän kielellään Hakelda-
maksi eli Veripelloksi. ²⁰ Psalmien kirjassa on näet kirjoitettu: ‘Tul-
koon hänen asuinsijansa autioksi,
älköön siinä olko asukasta’ ja ‘Ot-
takoon toinen hänen kaitsijantehtä-
vänsä.’ ²¹ Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet mei-
dän kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos mei-
dän keskuudessamme, ²² Johannek-
sen kasteesta alkaen aina siihen päi-
vään asti, jona hänet otettiin luo-
tamme ylös, tulla hänen ylösnouse-
muksensa todistajaksi yhdessä mei-
dän kanssamme.”

²³ He asettivat ehdolle kaksi, Joo-
sefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi ja
lisänimellä Justukseksi, sekä Mat-
tiaan. ²⁴ Ja he rukoilivat sanoen:
“Herra, sinä joka tunnet kaikkien sy-
dämet, osoita, kumman näistä kah-
desta olet valinnut ²⁵ ottamaan vas-
taan tämän palvelutehtävän ja apos-
tolinviran, josta Juudas luopui men-
näksensä omaan paikkaansa.” ²⁶ Sit-
ten he heittivät heistä arpaa. Arpa
lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin
niiden yhdentoista lisäksi apostolien
joukkoon.

Opetuslapset täyttyivät Pyhällä Hengellä

2 ¹ Kun helluntaipäivä oli tullut,
he olivat kaikki yhdessä koolla.
² Yhtäkkiä tuli taivaasta humaus,
kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska,
ja se täytti koko huoneen, jossa he
istuivat. ³ He näkivät ikään kuin tu-
lisiä kieliä, jotka jakaantuivat ja las-
keutuivat heidän itse kunkin päälle,
⁴ ja he täyttyivät kaikki Pyhällä Hen-
gellä ja alkoivat puhua muilla kielillä
sen mukaan, mitä Henki antoi heille
puhuttavaksi.

⁵ Jerusalemissa asui juutalaisia,
jumalaapelkääviä miehiä, kaikista
kansoista, mitä taivaan alla on. ⁶ Kun
tämä ääni kuului, paikalle tuli paljon
väkeä, ja ihmiset joutuivat ymmälle,
sillä kukin kuuli puhuttavan omaa
kieltään. ⁷ He kaikki olivat hämmäs-
tyksissään ja sanoivat ihmetellen
toisilleen: “Eivätkö nuo kaikki, jotka
puhuvat, ole galilealaisia? ⁸ Kuinka

me sitten kuulemme kukin omaa kieltämme, sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet? ⁹ Me parthialaiset, meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa, Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa, ¹⁰ Frygiassa, Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella, me täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, ¹¹ kreetalaiset ja arabialaiset – me kaikki kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suurista teoista.” ¹² He olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja he sanoivat toinen toiselleen: ”Mitähän tämä oikein on?” ¹³ Mutta jotkut sanoivat ivaten: ”He ovat täynnä makeaa viiniä.”

*Pietari todistaa Jeesuksen
Kristuksen ylösnousemuksesta*

¹⁴ Silloin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: ”Juutalaiset miehet ja te kaikki, jotka asutte Jerusalemissa! Tulkoon tämä teille tietäväksi, kuulkaa mitä sanon: ¹⁵ Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, nythän on vasta päivän kolmas tunti, ¹⁶ vaan tämä on sitä, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta: ¹⁷ ‘Viimeisinä päivinä tapahtuu, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaikkien ihmisten päälle.

Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia. ¹⁸ Myös palvelijoitteni ja palvelijatarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. ¹⁹ Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita. ²⁰ Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava. ²¹ Ja tapahtuu, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.’

²² Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat! Jeesus Nasaretilainen oli mies, josta Jumala todisti teille voimateoilla, ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala teki hänen kauttaan teidän keskuudessanne, niin kuin itsekin tiedätte. ²³ Hänet Jumala luovutti teille tekemänsä päätöksen ja ennaltatietämisensä mukaisesti, ja hänet te otitte ja laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristiin ja tapoitte. ²⁴ Mutta Jumala herätti hänet ja päästi hänet kuoleman tuskista. Eihän ollut edes mahdollista, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan, ²⁵ sillä Daavid sanoo hänestä: ‘Minä näen alati edessäni Herran. Hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. ²⁶ Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, vieläpä ruumiinikin on lepäävä toivossa, ²⁷ sillä

sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. ²⁸ Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet ja täytät minut ilolla kasvojesi edessä.’

²⁹ Miehet, veljet! Kantaisästämme Daavidista on lupa teille rohkeasti sanoa, että hän on kuollut ja että hänet on haudattu. Hänen hautansa on meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. ³⁰ Mutta koska Daavid oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli hänelle valalla vannonut asettavansa Kristuksen, hänen kupeittensa heidän lihan mukaan, hänen valtaistuimelleen, ³¹ niin hän ennalta nähdessä puhui Kristuksen ylösnousemuksesta ja sanoi, että Kristusta ei hylätä tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näe katoavaisuutta. ³² Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme. ³³ Koska hänet siis on korotettu Jumalan oikealle puolelle ja hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä, on hän nyt vuodatanut sen, minkä te näette ja kuulette. ³⁴ Eihän Daavid noussut taivaasiin, sillä hän sanoo itse: ‘Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, ³⁵ kunnes minä panen vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.’ ³⁶ Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.”

³⁷ Tämän kuullessaan he saivat pison sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: “Miehet, veljet, mitä meidän on tehtävä?”

³⁸ Pietari sanoi heille: “Kääntykää sydämessänne, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. ³⁹ Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” ⁴⁰ Monilla muillakin sanoilla hän todisti vakuuttavasti, ja hän kehotti heitä sanoen: “Antakaa pelastaa itsenne tästä kierosta sukupolvea.”

Keskinäinen yhteys alkuseurakunnassa

⁴¹ Ne, jotka nyt ottivat Pietarin sanat iloiten vastaan, kastettiin, ja uskovien joukkoon tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta henkeä. ⁴² He pysyivät apostolien opetuksessa, keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa.

⁴³ Jokaisen valtasi pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. ⁴⁴ Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä. ⁴⁵ He myivät omaisuutensa ja tavaransa ja jakelivat varoista kaikille sen mukaan, mitä kukin tarvitsi.

⁴⁶ Joka päivä he tulivat yksimielisesti

koolle temppelialueelle, ja he mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemuiten ja vilpittömin sydämin.⁴⁷ He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa, ja Herra lisäsi seurakuntaan joka päivä niitä, jotka pelastuivat.

Kauniinportin ihme

3¹ Pietari ja Johannes olivat menossa temppeliin rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla.² Sinne kannettiin miestä, joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä temppelin niin sanotun Kauniinportin luo anomaan almuja temppeliin meneviltä.³ Kun hän näki, että Pietari ja Johannes aikovat mennä temppeliin, hän pyysi heiltä almuja.⁴ Pietari katsoi häneen kiinteästi, samoin Johannes, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin.”⁵ Mies katsoi heitä tarkasti odottaen saavansa heiltä jotakin.⁶ Mutta Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja kävele.”⁷ Hän tarttui miehen oikeaan käteen ja nosti hänet ylös. Heti miehen jalat ja nilkat vahvistuivat.⁸ Mies hypähti pystyyn, seisoi ja käveli, ja hän meni heidän kanssaan temppeliin kävellen, hypellen ja ylistäen Jumalaa.⁹ Koko kansanjoukko näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.¹⁰ Ihmiset tunsivat hänet

mieheksi, joka oli almuja saadakseen istunut temppelin Kauniinportin luona, ja he täyttyivät hämmästyksellä ja ihmetyksellä sen vuoksi, mitä hänelle oli tapahtunut.

Pietari puhuu Salomon pylväskäytävässä

¹¹ Kun mies pysytteli Pietarin ja Johanneksen seurassa, koko kansanjoukko kiiruhti hämmästyksen vallassa heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.¹² Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: ”Israelin miehet, miksi te tätä ihmettelette? Miksi te tuijotatte meitä aivan kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme oisimme saaneet hänet kävelemään?”¹³ Abrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut palvelijansa Jeesuksen, jonka te kavalsitte ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt vapauttaa hänet.¹⁴ Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja pyysitte, että teille annettaisiin murhamies.¹⁵ Elämän ruhtinaan te tapoitte, mutta Jumala herätti hänet kuolleista, ja me olemme sen todistajia.¹⁶ Uskomalla Jeesuksen nimeen on tämä mies, jonka te näette ja tunnette, vahvistunut hänen nimensä voimalla. Usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on antanut hänelle täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.

¹⁷ Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette toimineet tietämättömyytänne, samoin kuin teidän hallitusmiehennekin. ¹⁸ Mutta näin Jumala toteutti sen, minkä hän oli ennalta ilmoittanut kaikkien profeettojensa suulla: hänen Kristuksensa piti kärsiä. ¹⁹ Katukaa siis ja kääntykää, jotta teidän syntinne pyyhittäisiin pois, ²⁰ niin että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille ennalta määrätty, Kristuksen Jeesuksen. ²¹ Taivaan oli määrä ottaa hänet omakseen niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen. Tästä Jumala on puhunut ikiajoista asti pyhien profeettojensa suulla. ²² Mooses on sanonut isille: ‘Profeetan, minun kaltaiseni, Herra, teidän Jumalanne, herättää teille veljienne joukosta. Kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille puhuu. ²³ Ja tapahtuu, että jokainen, joka ei tätä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.’ ²⁴ Myös kaikki profeetat Samuelista alkaen, järjestään kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat ennustaneet näistä päivistä. ²⁵ Te olette profeettojen ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isiemme kanssa sanoessaan Abrahamille: ‘Sinun siemenessäsi siunataan kaikki maan sukukunnat.’ ²⁶ Ennen kaikkea teitä varten Jumala herätti palvelijansa Jeesuksen ja lähetti hänet siunaamaan teitä, kun itse kukin kääntynyt pois pahuudestanne.”

Pietari ja Johannes Suuren neuvoston edessä

4 ¹ Kun Pietari ja Johannes papit, temppelivartioston päällikkö ja saddukeukset ja astuivat heidän eteensä ² suutuksissaan siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista. ³ He kävivät apostoleihin käiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ilta. ⁴ Monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten lukumäärä nousi noin viiteentuhanteen. ⁵ Seuraavana päivänä kokoontuivat Jerusalemissa juutalaisten hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet, ⁶ samoin ylipappi Hannas sekä Kaifas, Johannes, Aleksandros ja kaikki muut, jotka olivat ylipapilista sukua. ⁷ He asettivat apostolit keskelleen ja kysyivät: “Millä voimalla tai kenen nimessä te tämän teitte?”

⁸ Silloin Pietari täynnä Pyhää Henkeä sanoi heille: “Kansan hallitusmiehet ja Israelin vanhimmat! ⁹ Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä teosta, siitä, kenen nimessä hän on parantunut, ¹⁰ niin tietäkää tämä, kaikki te ja koko Israelin kansa: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte mutta jonka Jumala herätti kuolleista, hänen nimessään tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne. ¹¹ Hän

on se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte mutta josta on tullut kulmakivi. ¹² Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla ihmisille annettu muuta nimeä, jossa meidän pitää pelastua.”

¹³ Kun hallitusmiehet ja vanhimmat näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulua käymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät. He tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa. ¹⁴ Nähdessään myös parannetun miehen seisovan apostolien kanssa he eivät kyenneet sanomaan mitään vastaan. ¹⁵ He käskivät apostolien mennä ulos neuvoston kokouksesta, neuvottelivat sitten keskenään ¹⁶ ja sanoivat: ”Mitä me teemme näille miehille? Sen, että heidän kauttaan on tapahtunut ilmeinen ihme, tietävät kaikki Jerusalemin asukkaat, emmekä me voi sitä kiistää. ¹⁷ Mutta ettei asia leviäisi laajemmalle kansan keskuuteen, kieltäkäämme heitä rangaistuksen uhalla enää puhumasta tässä nimessä yhdellekään ihmiselle.”

¹⁸ He kutsuivat apostolit ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta yhtään mitään Jeesuksen nimessä. ¹⁹ Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: ”Päätäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuulla ennemmin teitä kuin Jumalaa! ²⁰ Me emme voi olla puhumatta siitä, mitä

olemme nähneet ja kuulleet.” ²¹ Silloin neuvoston jäsenet uhkailivat heitä vielä enemmän mutta päästivät heidät vapaaksi, kun kansan vuoksi eivät keksineet mitään syytä, minkä vuoksi rangaista heitä, koska kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut. ²² Mies, jolle tämä parantumisihme oli tapahtunut, oli jo sentään yli neljäkymmenen vuoden ikäinen.

Seurakunnan rukous

²³ Päästyään vapaaksi apostolit menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet. ²⁴ Sen kuultuaan he kaikki yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: ”Valtias, sinä olet Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on! ²⁵ Sinä olet Pyhän Hengen kautta puhunut meidän isämme, palvelijasi Daavidin, suulla: ‘Mitä varten pakannat pauhaavat ja kansat ajattelevat turhia? ²⁶ Maan kuninkaat nousevat ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.’ ²⁷ Todellakin, tässä kaupungissa kokoontuivat niin Herodes kuin Pontius Pilatuskin yhdessä pakanoiden ja Israelin heimojen kanssa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olit voidellut. ²⁸ He tekivät kaiken sen, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi. ²⁹ Ja nyt, Herra!

Katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoittesi puhua täysin rohkeasti sinun sanaasi.³⁰ Ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tuntekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän palvelijasi Jeesuksen nimen kautta.”³¹ Kun he olivat rukoilleet, vavahteli paikka, jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä, ja he puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa.

Kaikki on yhteistä

³² Uskovien suurella joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei sanonut omakseen mitään siitä, mitä omisti, vaan heillä oli kaikki yhteistä.³³ Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli kaikkien heidän yllään.³⁴ Eikä heidän joukossaan ollut ketään puutteenalaista, sillä kaikki ne, jotka omistivat maataloja tai taloja, myivät ne ja toivat kauppasumman³⁵ ja panivat sen apostolien jalkojen juureen, ja jokaiselle jaettiin hänen tarpeensa mukaan.

³⁶ Myös Joosef, Kyproksella syntynyt leeviläinen, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi – käännettynä: kehotuksen poika –³⁷ myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

Ananias ja Safira

5¹ Muuan Ananias-niminen mies myi yhdessä vaimonsa Safiran

kanssa maatilaa.² Mies pani vaimonsa tieteen osan myyntihinnasta syrjään, ja osan hän toi apostolien jalkojen juureen.³ Silloin Pietari sanoi: ”Ananias, miksi Saatana on saanut täyttää sydämesi, niin että yritit pettää Pyhää Henkeä ja panit syrjään osan tilan hinnasta?”⁴ Eikö se ennen myyntiä ollut sinun omasi, ja eikö sen hinta myynnin jälkeenkin ollut sinun vallassasi? Miksi päätit sydämässäsi tehdä tämän? Et sinä ole valehdellut ihmisille vaan Jumalalle.”⁵ Kun Ananias kuuli nämä sanat, hän kaatui maahan ja heitti henkensä, ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.⁶ Nuoret miehet tulivat ja kietoivat hänet vaatteeseen, kantoivat pois ja hautasivat hänet.

⁷ Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsa sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.⁸ Pietari kysyi häneltä: ”Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilaa?” ”Kyllä, juuri siihen hintaan”, hän vastasi.⁹ Silloin Pietari sanoi hänelle: ”Miksi te olette yksissä tuumin käyneet kiisaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden miesten jalat, jotka veivät miehesi hautaan, ovat ovella, ja he kantavat pois myös sinut.”¹⁰ Nainen kaatui heti hänen jalkojensa juureen ja heitti henkensä. Kun nuoret miehet tulivat sisään, he huomasivat hänen kuolleen. He kantoivat hänet pois ja hautasivat hänet miehensä

viereen. ¹¹ Suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka tästä kuulivat.

Tunnustekoja ja ihmeitä

¹² Apostolien kätten kautta tapahtui kansan keskuudessa monia tunnustekoja ja ihmeitä. Uskovat olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä, ¹³ mutta muista ei kukaan rohjennut liittyä heihin. Kansa piti heitä kuitenkin suuressa arvossa, ¹⁴ ja yhä enemmän tuli lisää niitä, jotka uskoivat Herraan, joukoittain sekä miehiä että naisia. ¹⁵ Sairaita kannettiin jopa kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa ohi edes hänen varjonsa koskettaisi jotakuta heistä. ¹⁶ Myös ympärillä olevista kaupungeista tuli paljon ihmisiä Jerusalemiin. He toivat mukanaan sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, jotka kaikki tulivat terveiksi.

Apostolit vangitaan

¹⁷ Silloin nousi ylipappi, samoin kaikki hänen kannattajansa, koko saddukeusten laho, täynnä kiihkoa. ¹⁸ He kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan. ¹⁹ Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet, vei heidät ulos ja sanoi: ²⁰ "Menkää, astukaa esiin ja puhukaa temppelissä kansalle kaikki tämän elämän sanat." ²¹ Sen kuultuaan apostolit menivät

aamun sarastaessa temppeliin ja alkoivat opettaa.

Mutta ylipappi ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja koko Israelin vanhinten kokouksen ja lähettivät noutamaan apostoleja vankilasta. ²² Kun oikeudenpalvelijat saapuivat vankilaan eivätkä löytäneet heitä sieltä, he palasivat takaisin ja kertoivat: ²³ "Me kyllä huomasimme, että vankila oli tarkasti lukittu ja vartijat seisoivat ulkopuolella ovien edessä, mutta kun avasimme ovet, emme löytäneet sisältä ketään." ²⁴ Kun temppelivartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, he olivat ymmällä heistä eivätkä tienneet, mitä tästä mahtaisi tulla. ²⁵ Mutta joku tuli kertomaan heille: "Katsokaa, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat temppelissä ja opettavat kansaa." ²⁶ Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijoiden kanssa hakemaan heitä, ei kuitenkaan väkivalloin, sillä he pelkäsivät, että kansa kivittäisi heidät.

Apostolit todistavat neuvostolle

²⁷ He toivat apostolit ja asettivat heidät neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä. ²⁸ Hän sanoi: "Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja nyt te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa

meidän päällemme tuon miehen veren.”²⁹ Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.”³⁰ Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.³¹ Jumala on korottanut hänet oikealle puolelleen Päämieheksi ja Pelastajaksi antaakseen Israelille mielenmuutoksen ja syntien anteeksiantamuksen.³² Me olemme kaiken tämän todistajia, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”³³ Tämän kuullessaan neuvoston jäsenet raivostuivat ja aikoiivat tappaa apostolit.

Gamalielin puhe neuvostossa

³⁴ Neuvostossa nousi eräs fari-seus nimeltään Gamaliel, koko kansan kunnioittama lainopettaja. Hän käski viedä apostolit vähäksi aikaa ulos.³⁵ Sitten hän sanoi neuvostolle: ”Israelin miehet, harkitkaa tarkoin, mitä aiotte tehdä näille miehille.”³⁶ Ennen näitä päiviä nousi Teudas. Hän sanoi olevansa jotakin, ja häneen liittyi noin neljäsataa miestä, mutta hänet tapettiin, ja hänen kannattajiensa joukko hajaantui ja hävisi jäljettömiin.³⁷ Hänen jälkeensä nousi galilealainen Juudas verollepanon päivinä ja vietteli paljon kansaa puolelleen. Myös hän sai surmansa, ja hänen kannattajiensa joukko joutui hajalle.³⁸ Nyt minä

sanon teille: pysykää erossa näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Jos tämä hanke tai toiminta on ihmisistä, se raukeaa tyhjiin,³⁹ mutta jos se on Jumalasta, te ette voi kukistaa heitä. Varokaa, ettei teidän havaittaisi taistelevan Jumalaa vastaan.” Niin he myöntyivät hänen neuvoonsa.⁴⁰ Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksättivät heidät ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimessä mutta päästivät heidät vapaaksi.

⁴¹ Silloin apostolit lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.⁴² Eivätkä he lakanneet vaan opettivat joka päivä temppelissä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

Seitsemän diakonia

6¹ Niinä päivinä, opetuslasten joukon kasvaessa, alkoivat hel-lenistit nurista heprealaisia vastaan siitä, että heidän leskiään syrjittiin päivittäisen avustuksen jaossa.² Silloin ne kaksitoista kutsuivat koolle opetuslasten joukon ja sanoivat: ”Ei ole sopivaa, että me ruuan jakelun vuoksi lyömme laimin Jumalan sanan.”³ Valitkaa siis keskuudestanne, veljet, seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat täynnä Pyhää Henkeä ja viisautta,

niin me asetamme heidät tähän tehtävään. ⁴ Me itse tahdomme pyysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa.” ⁵ Tämä puhe oli koko joukolle mieleen, ja he valitsivat Stefanoksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippoksen, Prokoroksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaksen ja Nikolaoksen, antiokialaisen käännynnäisen. ⁶ Nämä tuotiin apostolien eteen, ja apostolit rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen.

⁷ Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten määrä kasvoi suuresti Jerusalemissa. Myös suuri joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Stefanos vangitaan

⁸ Stefanos, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnus-tekoja kansan kesellä. ⁹ Silloin nousivat hänen kanssaan väittelemään jotkut, jotka olivat niin sanotusta libertiinien synagogasta ja kyreneläisten ja aleksandrialaiden synagogista, ja muutamat, jotka olivat Kilikian ja Aasian maakunnista. ¹⁰ He eivät kuitenkaan pystyneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja Henkeä vastaan, jonka voimassa hän puhui.

¹¹ Silloin he hankkivat salaa miehiä sanomaan: ”Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkaavia sanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan.”

¹² He yllyttivät kansaa, vanhimpia ja kirjanoppineita ja astuivat esiin,

tempasivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen. ¹³ He toivat paikalle väärää todistajia, jotka sanoivat: ”Tämä mies ei lakkaa puhumasta pilkkaavia sanoja tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan. ¹⁴ Me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, se Nasaretilainen, hajottaa maahan tämän paikan ja muuttaa säädökset, jotka Mooses on meille antanut.” ¹⁵ Kaikki, jotka istuivat neuvostossa, kiinnittivät katseensa Stefanokseen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niin kuin enkelin kasvot.

Stefanoksen puhe

7 ¹ Ylipappi kysyi: ”Onko asia näin?” ² Stefanos sanoi: ”Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, ³ ja sanoi hänelle: ’Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.’ ⁴ Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Sitten kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte. ⁵ Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen siemenelleen – vaikka Abrahamilla ei ollut lasta. ⁶ Jumala sanoi, että

hänen jälkeläisensä joutuvat olemaan muukalaisina vieraalla maalla ja heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta. ⁷ 'Mutta sen kansan, jonka orjiksi he joutuvat, minä tuomitsen', sanoi Jumala. 'Sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa.' ⁸ Hän teki Abrahamin kanssa ympärileikkauksen liiton. Abrahamille syntyi lisä, ja Abraham ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, samoin lisä Jaakobin ja Jaakob ne kaksitoista kantaisää.

⁹ Kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan ¹⁰ ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Jumala antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, niin että tämä asetti hänet Egyptin ja koko taloutensa hallitsijaksi. ¹¹ Sitten tuli koko Egyptin maahan ja Kanaaniin nälänhätä ja suuri ahdistus, eivätkä isämme löytäneet mistään ravintoa. ¹² Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran. ¹³ Toisella kertaa Joosef ilmaisi itsensä veljilleen ja farao sai tietää Joosefin suvusta. ¹⁴ Joosef lähetti veljensä kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentäviisi henkeä. ¹⁵ Niin Jaakob

meni Egyptiin, ja siellä hän kuoli, samoin meidän isämme. ¹⁶ Heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Abraham oli hopealla ostanut Sikemistä Hamorin pojilta.

¹⁷ Kun lähestyi sen lupauksen aika, jonka Jumala oli vannonut Abrahamille, kansa kasvoi ja lisääntyi Egyptissä, ¹⁸ kunnes hallitsijaksi nousi toinen kuningas, joka ei tiennyt mitään Joosefista. ¹⁹ Hän toimi kavalasti kansaamme kohtaan, sortoi isämme ja pakotti heidät jättämään vastasyntyneet lapsensa heitteille, etteivät ne jäisi eloon. ²⁰ Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli Jumalalle mieluinen. Kolme kuukautta häntä hoidettiin isänsä kodissa, ²¹ ja kun hänet oli jätetty heitteille, faraon tytär otti hänet ja kasvatti häntä omana poikanaan. ²² Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisaukseen, ja hän oli voimallinen sanois-
saan ja teoissaan.

²³ Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, hänen sydämessään heräsi ajatus mennä katsomaan veljiään, israelilaisia. ²⁴ Nähdessään eräälle heistä tehtävän vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen kuoliaaksi. ²⁵ Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen käntensä kautta antaa heille pelastuksen, mutta he eivät ymmärtäneet.

²⁶ Seuraavana päivänä hän tuli paikalle, kun kaksi heistä tappeli keskenään. Hän yritti saada heidät sovintoon ja sanoi: 'Miehet, tähän olette veljiä! Mitä varten teette toisillenne vääryyttä?' ²⁷ Mutta se, joka teki lähimmäiselleen vääryyttä, työnsi Mooseksen pois ja sanoi: 'Kuka sinut on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme?' ²⁸ Aiotko tappaa minutkin, niin kuin eilen tapoit sen egyptiläisen?' ²⁹ Näiden sanojen tähden Mooses pakeni, ja hän eli muukalaisena Midianin maassa. Siellä hänelle syntyi kaksi poikaa.

³⁰ Kun oli kulunut neljäkymmentä vuotta, hänelle ilmestyi Siinainvuoren autiomaassa Herran enkeli palavan orjantappurapensaassa liekissä. ³¹ Mooses ihmetteli näkemäänsä näkyä, ja kun hän meni lähemmäs katsoakseen tarkemmin, kuului Herran ääni: ³² 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala.' Mooses alkoi vapista eikä uskaltanut katsoa. ³³ Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhää maata.' ³⁴ Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa, ja minä olen astunut alas vapauttamaan israelilaiset. Ja nyt, tule, minä lähetän sinut Egyptiin.'

³⁵ Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin välityksellä, joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa. ³⁶ Hän johdatti heidät pois ja teki ihmeitä ja tunnus-tekoja Egyptin maassa, Punaisessa sameressä ja autiomaassa neljäkymmenen vuoden ajan. ³⁷ Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra teidän Jumalanne herättää teille veljienne joukosta. Häntä kuunnelkaa.' ³⁸ Juuri hän oli seurakunnan keskellä autiomaassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinainvuorella, ja hän oli myös isiemme kanssa, ja hän sai eläviä sanoja annettavaksi meille. ³⁹ Isämme eivät kuitenkaan tahtoneet totella häntä vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessään Egyptiin. ⁴⁰ He sanoivat Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, tuolle miehelle, joka johdatti meidät ulos Egyptin maasta.' ⁴¹ Ja he tekivät niinä päivinä mullikkapatsaan, toivat uhrin epäjumalalleen ja riemuitsivat kätensä teoista. ⁴² Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja jätti heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niin

kuin on kirjoitettu profeettojen kirjassa: 'Toittekko te minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin kansa?' ⁴³ Molokin telttamajaa ja Romfa-jumalanne tähteä te kannoitte, niitä kuvia, jotka olitte tehneet palvoaksenne niitä. Sen tähden minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.'

⁴⁴ Isillämme oli todistuksen telttamaja autiomaassa, niin kuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi Mooseksen näkemän mallin mukaan. ⁴⁵ Sen telttamajan meidän isämme saivat perintönä ja toivat mukanaan Joo-suan johdolla vallatessaan maan pakanoilta, jotka Jumala karkotti isiemme tieltä. Näin oli aina Daavidin päiviin asti. ⁴⁶ Daavid sai armon Jumalan edessä ja pyysi, että saisi valmistaa asumuksen Jaakobin Jumalalle. ⁴⁷ Mutta temppelin hänelle rakensi Salomo. ⁴⁸ Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä tempeleissä, sillä näin sanoo profeetta: ⁴⁹ 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?' ⁵⁰ Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'

⁵¹ Te niskurit ja sydämeltänne ja korviltanne ympärileikkaamattomat! Aina te vastustatte Pyhää Henkeä – niin kuin isänne, niin tekin! ⁵² Ketä profeetoista teidän isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennalta ilmoittivat Vanhurskaan tulemisesta. Ja teistä on nyt tullut hänen kavaltajiaan ja murhaajiaan, ⁵³ teistä, jotka enkelien välittämänä saitte lain mutta ette ole sitä noudattaneet."

Stefanos kivitetään

⁵⁴ Kun neuvoston jäsenet tämän kuulivat, se viilsi heidän sydäntään, ja he kiristelivät Stefanokselle ham-paitaan. ⁵⁵ Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän käänsi katseensa taivasta kohti ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen, joka seisoi Jumalan oikealla puolella. ⁵⁶ Hän sanoi: "Katso! Minä näen taivaat avattuina ja Ihmisen Pojan seisomassa Jumalan oikealla puolella."

⁵⁷ Mutta he huusivat kovalla äänellä, tukkivat korvansa ja ryntäsivät yhdessä hänen kimppuunsa. ⁵⁸ He ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät hänet, ja todistajat riisui-vat viittansa Saulus-nimisen nuoren miehen jalkojen juureen. ⁵⁹ Niin he kivittivät Stefanosta, joka rukoili sanoen: "Herra Jeesus, ota minun henkeni." ⁶⁰ Lyyhistyen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: "Herra, älä lue

heille syyksi tätä syntiä!” Sen sanotuaan hän nukkui pois.

Saulus vainoaa seurakuntaa

8¹ Myös Saulus hyväksyi Stefanoksen surmaamisen. Sinä päivänä puhkesi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa kohtaan, ja apostoleja lukuun ottamatta kaikki hajaantuivat pitkin Juudean ja Samarian paikkakuntia.² Muutamat jumalaapelkäävät miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.³ Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon, raastoi ulos miehiä ja naisia ja toimitti heidät vankilaan.

EVANKELIUMI LEVIÄÄ JERUSALEMIN YMPÄRISTÖÖN, 8–9

Filippos Samariassa

⁴ Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa.⁵ Filippos meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi kansalle Kristusta.⁶ Ihmiset ottivat yksimielisesti vastaan sen, mitä Filippos puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät tunnusteot, jotka hän teki.⁷ Monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.⁸ Siinä kaupungissa syntyi suuri ilo.

⁹ Mutta ennestään oli kaupungissa muuan Simon-niminen mies,

joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa ja sanoi olevansa joku suuri.¹⁰ Kaikki, pienimmästä suurimpaan, seurasivat häntä ja sanoivat: ”Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan Suureksi.”¹¹ He seurasivat häntä, koska hän oli pitkän aikaa hämmästyttänyt heitä noitatempuillaan.¹² Mutta kun he nyt uskoivat Filipposta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.¹³ Simon itsekin uskoi, ja kun hänet oli kastettu, hän pysytteli Filippoksen seurassa. Nähdessään tunnustekoja ja suuria voimatekoja hän hämmästyí.

Pietari ja Johannes Samariassa

¹⁴ Kun apostolit Jerusalemissa kuulivat, että samarialaiset olivat otaneet vastaan Jumalan sanan, he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.¹⁵ Perille tultuaan nämä rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen,¹⁶ sillä hän ei ollut vielä tullut heidän kenenkään päälle. Heidät oli ainoastaan kastettu Herran Jeesuksen nimeen.¹⁷ Sitten apostolit panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.

¹⁸ Kun Simon näki, että Pyhä Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, hän toi heille rahaa¹⁹ ja sanoi: ”Antakaa minullekin tuo valta, että kenen päälle minä

panen käteni, se saa Pyhän Hengen.”²⁰ Mutta Pietari sanoi hänelle: ”Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet, että Jumalan lahja on rahalla saatavissa!”²¹ Siinulla ei ole osaa eikä arpaa tähän asiaan, sillä sinun sydämesi ei ole vilpittön Jumalan edessä.²² Käänny siis tuosta pahuudestasi ja rukoile Herraa. Ehkäpä sinun sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.²³ Minä näen, että sinä olet täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä.”²⁴ Simon vastasi: ”Rukoilkaa te minun puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä sanoitte.”

²⁵ Kun apostolit olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he lähtivät paluumatkalle Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monissa Samarian kylissä.

Filippos ja etiopialainen hoviherra

²⁶ Herran enkeli puhui Filippokselle: ”Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemistä alas Gassaan ja on autio.”²⁷ Hän nousi ja lähti. Siellä kulki etiopialainen mies, eunukki, Etioopian kunin gattaren eli kandaken mahtava hoviherra ja koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan²⁸ ja oli nyt paluumatkalla, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajaa.

²⁹ Henki sanoi Filippokselle: ”Mene lähemmäs ja pysyttele

noiden vaunujen vierellä.”

³⁰ Filippos juoksi vaunujen luo, kuuli miehen lukevan profeetta Jesajaa ja kysyi: ”Ymmärrätkö myös, mitä luet?”³¹ Tämä vastasi: ”Kuinka voisinkaan, ellei kukaan minua opasta?” Hän pyysi Filipposta nousemaan ja istumaan viereensä.³² Raamatunkohta, jota hän luki, oli tämä: ”Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, ja niin kuin karitsa on hiljaa keritsijänsä edessä, niin ei hänkään avaa suutaan.”³³ Hänen alentumisensa tähden oikeudenmukaisuus otettiin pois hänen kohdaltaan. Kuka pystyy kertomaan hänen syntyperänsä? Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä.”

³⁴ Hoviherra sanoi Filippokselle: ”Pyydän sinua sanomaan: kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?”³⁵ Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä raamatunkohdasta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

³⁶ Tietä kulkiessaan he tulivat veden ääreen. Hoviherra sanoi: ”Tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?”³⁷ Silloin Filippos sanoi hänelle: ”Jos sinä uskot koko sydämes-täsi, se käy päinsä.” Hoviherra vastasi: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.”³⁸ Hän käski pysäyttää vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet.

³⁹ Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen pois, eikä hovihera enää nähnyt häntä. Hän jatkoi matkaansa iloit-
⁴⁰ ten, mutta Filippos tavattiin As-
dodissa. Hän kulki kaikissa kaupun-
geissa evankeliumia julistaen, kun-
nes tuli Kesareaan.

Sauluksen kääntyminen

9 ¹ Saulus puhkui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia kohtaan. Hän meni ylipapin luo ² ja pyysi tältä kirjeitä Damaskoksen synagogille sitä varten, että jos hän löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, hän saisi tuoda heidät kahlit-
tuina Jerusalemiin.

³ Kun hän oli matkalla ja lähestyi Damaskosta, yhtäkkiä taivaasta lei-
mahti valo hänen ympärilleen. ⁴ Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sa-
novan hänelle: “Saul, Saul, miksi vainoat minua?” ⁵ Hän kysyi: “Kuka olet, Herra?” Herra vastasi: “Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Työ-
läs sinun on potkia pistimiä vas-
taan.” ⁶ Vapisten ja hämmästyneenä Saulus sanoi: “Herra, mitä tahdot minun tekävän?” Herra vastasi hä-
nelle: “Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun on tehtävä.”

⁷ Miehet, jotka tekivät matkaa hän-
nen kanssaan, seisoivat mykkinä. He
kyllä kuulivat äänen mutta eivät näh-
neet ketään. ⁸ Saulus nousi maasta,
mutta kun hän avasi silmänsä, hän ei

nähty mitään. Kädestä taluttaen he
veivät hänet Damaskokseen. ⁹ Kol-
meen päivään hän ei nähnyt mitään,
ei syönyt eikä juonut.

¹⁰ Damaskoksessa oli opetuslapsi
nimeltään Ananias. Herra sanoi hä-
nelle näyssä: “Ananias!” Tämä vas-
tasi: “Tässä olen, Herra.” ¹¹ Herra sa-
noi hänelle: “Nouse ja mene sille
kadulle, jota kutsutaan Suoraksi,
ja kysy Juudaksen talosta Saulus-
nimistä tarsolaista. Hän on rukoi-
lemassa ¹² ja on nähnyt näyssä
Ananias-nimisen miehen tulevan si-
sään ja panevan kätensä hänen pääl-
leen, että hän saisi näkönsä ta-
kaisin.” ¹³ Ananias vastasi: “Herra,
olen monelta kuullut siitä mie-
hestä, kuinka paljon pahaa hän
on tehnyt sinun pyhillesi Jerusale-
missa. ¹⁴ Täälläkin hänellä on ylipa-
peilta saatu valtuus panna kahleisiin
kaikki, jotka huutavat avuksi sinun
nimeäsi.” ¹⁵ Mutta Herra sanoi hä-
nelle: “Mene, sillä hän on minun va-
littu aseeni viemään minun nimeäni
pakanakansojen ja kuninkaiden ja Is-
raelin lasten eteen. ¹⁶ Minä osoitan
hänelle, kuinka paljon hän joutuu
kärsimään minun nimeni tähden.”

¹⁷ Niin Ananias lähti. Hän meni
sisälle taloon, pani molemmat kä-
tensä Sauluksen päälle ja sanoi:
“Saul, veljeni! Herra lähetti minut
– Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä,
jota kuljit. Hän lähetti minut, jotta

saisit näkösi takaisin ja täyttyisit Pyhällä Hengellä.”¹⁸ Heti putosivat aivan kuin suomut hänen silmistään, ja välittömästi hän sai näkönsä. Sitten hän nousi, ja hänet kastettiin.¹⁹ Saatuaan ruokaa hän vahvistui.

Saulus saarnaa Damaskoksessa

Saulus oli opetuslasten keskuudessa Damaskoksessa muutamia päiviä.²⁰ Heti hän alkoi saarnata synagogissa Jeesusta Kristusta, julistaen, että Jeesus on Jumalan Poika.²¹ Kaikki kuulijat olivat hämmästyksissään ja sanoivat: ”Eikö juuri tämä tuhonnut Jerusalemissa niitä, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Eikö hän ole tullut tänne viedäkseen heidät kahlittuina ylipappien käsiin?”²² Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskoksessa asuvat juutalaiset ymmälleen näyt- täessään toteen, että Jeesus on Kristus.

Saulus pakenee juutalaisia

²³ Jonkin ajan kuluttua juutalaiset päättivät tappaa Sauluksen.²⁴ Hän sai kuitenkin tietää heidän salahankkeestaan. He vartioivat portte- jakin yötä päivää, jotta saisivat hänet surmatuksi,²⁵ mutta hänen ope- tuslapsensa ottivat hänet yöllä mukaansa ja laskivat hänet korissa alas muurilta.

Saulus Jerusalemissa

²⁶ Tultuaan Jerusalemiin Saulus yritti liittyä opetuslapsiin, mutta

kaikki pelkäsivät häntä eivätkä usko- neet, että hän oli opetuslapsi.²⁷ Sil- loin Barnabas otti huolehtiakseen hänestä ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saulus oli tiellä nähnyt Herran, kuinka Herra oli puhunut hänelle ja kuinka hän oli Damaskoksessa rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.²⁸ Niin Saulus liikkui heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhui roh- keasti Herran Jeesuksen nimessä.²⁹ Hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he yrittivät surmata hänet.³⁰ Kun veljet huomasivat tä- män, he veivät hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsokseen.

³¹ Niin seurakunnalla oli nyt koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa rauha. Se rakentui ja eli Herran pe- lossa ja kasvoi Pyhän Hengen roh- kaisevasta vaikutuksesta.

EVANKELIUMI LEVIÄÄ PAKANAKANSOILLE, 9–12

Aineaksen parantuminen

³² Kun Pietari kiersi kaikkien luona, hän tuli myös Lyddassa asuvien py- hien luo.³³ Siellä hän tapasi Aineas- nimisen miehen, joka oli maannut vuoteessa kahdeksan vuotta hal- vaantuneena.³⁴ Pietari sanoi hä- nelle: ”Aineas! Jeesus Kristus paran- taa sinut. Nouse ja korjaa vuoteesi.” Hän nousi heti.³⁵ Kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

Tabita herätetään kuolleista

³⁶ Joppessa oli muuan opetuslapsi, nainen nimeltään Tabita, kreikaksi Dorkas. Hän teki paljon hyviä tekoja ja antoi runsaasti almuja. ³⁷ Mutta noihin aikoihin hän sairastui ja kuoli, ja hänet pestiin ja siirrettiin yläkeran huoneeseen.

³⁸ Koska Lydda oli lähellä Joppa ja opetuslapset kuuluivat Pietarin olevan siellä, he lähettivät kaksi miestä hänen luokseen pyytämään: ”Tule viivyttellemättä meidän luoksemme.” ³⁹ Pietari lähti heidän mukaansa. Kun hän oli päässyt perille, hänet vietiin yläkertaan, ja kaikki lesket tulivat hänen luokseen itkien ja näyttären hänelle paitoja ja päällysvaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan. ⁴⁰ Mutta Pietari hääti kaikki ulos, polvistui ja rukoili. Sitten hän kääntyi ruumiiseen päin ja sanoi: ”Tabita, nouse ylös!” Tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan. ⁴¹ Pietari ojensi hänelle kätensä ja auttoi hänet jalkeille. Sitten hän kutsui sisään pyhät ja lesket ja toi hänet elävänä heidän eteensä.

⁴² Tämä tuli tunnetuksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan. ⁴³ Pietari viipyi Joppessa vielä jonkin aikaa erään nahkuri Simonin luona.

Pietari ja Kornelius

10 ¹ Kesareassa oli mies nimeltään Kornelius, sadanpäälikkö niin sanotussa italialaisessa

joukko-osastossa. ² Hän oli hurskas ja jumalaapelkäävä kuten koko hänen perhekontansakin. Hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa. ³ Päivän yhdeksannen tunnin vaiheilla hän näki näyssä selvästi Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: ”Kornelius!” ⁴ Kornelius tuijotti enkeliä ja kysyi pelästyneenä: ”Mitä nyt, herra?” Tämä sanoi hänelle: ”Sinun rukouksesi ja almusi ovat nousseet Jumalan eteen ja tulleet muistetuiksi. ⁵ Lähetä nyt miehiä Joppeen noutamaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. ⁶ Hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla. Hän sanoo sinulle, mitä sinun on tehtävä.” ⁷ Kun enkeli, joka oli puhunut Korneliukselle, oli mennyt pois, tämä kutsui kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotilaan läheisimpien alaistensa joukosta. ⁸ Hän kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.

⁹ Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan. ¹⁰ Hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa, mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin. ¹¹ Hän näki taivaan avoinna ja astian, joka laskeutui alas hänen luokseen. Se oli kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan sidottuna laskettiin maahan. ¹² Siinä oli kaikenlaisia maan

nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja,¹³ ja kuului ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö!"¹⁴ Pietari vastasi: "En suinkaan, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpuhdasta enkä saastaista."¹⁵ Ääni puhui hänelle toisen kerran: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi."¹⁶ Tämä tapahtui kolmesti. Heti sen jälkeen astia otettiin takaisin taivaaseen.

¹⁷ Kun Pietari oli mielessään ymmällä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, seisahuivat Korneliuksen lähettämät miehet portille. He olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon¹⁸ ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota kutsuttiin Pietariksi.¹⁹ Pietarin yhä miettiessä tuota näkyä Henki sanoi hänelle: "Kolme miestä etsii sinua."²⁰ Nouse nyt, mene alas ja lähde epäröimättä heidän kanssaan, sillä minä olen lähettänyt heidät."²¹ Pietari meni alas miesten luo, jotka Kornelius oli lähettänyt hänen luokseen, ja sanoi: "Minä olen se, jota te etsitte. Mistä syystä olette tulleet?"²² He sanoivat: "Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja jumalaapelkäävä mies, josta koko juutalaisten kansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliiltä ilmoituksen noutaa sinut kotiinsa ja kuulla,

mitä sinulla on sanottavana."²³ Pietari pyysi heidät sisään ja piti heitä vierinaan.

Seuraavana päivänä Pietari lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta lähtivät hänen mukaansa.²⁴ Sitä seuraavana päivänä he saapuivat Kesareaan. Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.²⁵ Kun Pietari oli astumassa sisään, Kornelius meni häntä vastaan ja osoitti kunnioitusta heittäytyen hänen jalkojensa juureen.²⁶ Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse! Minäkin olen ihminen."²⁷ Keskustellen Korneliuksen kanssa hän meni sisään ja tapasi monta koolla.²⁸ Hän sanoi heille: "Te tiedätte, että juutalaisen miehen on kiellettyä liittyä yhteen vierasheimoisien kanssa tai mennä hänen luokseen. Jumala on kuitenkin osoittanut minulle, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi."²⁹ Siksi lähdinkin vastaan sanomatta, kun minua tultiin noutamaan. Kysyn siis: mitä varten olette minut noutaneet?"

³⁰ Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten olin paastossa tähän hetkeen asti ja rukoilin kotonani yhdeksänellä tunnilla. Yhtäkkiä edessäni seisoi mies yllään hohtavat vaatteet,³¹ ja hän sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu ja almusi muistettu Jumalan edessä.'³² Lähetä siis

sana Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän asuu nahkuri Simonin talossa meren rannalla. Saavuttuaan hän puhuu sinulle.’³³ Niinpä lähetin heti sinulle sanan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käsenyt sinun puhua.”

Pietari puhuu Korneliuksen talossa

³⁴ Pietari alkoi puhua ja sanoi: “Nyt minä todella käsitan, ettei Jumala katso henkilöön ³⁵ vaan että jokaisessa kansassa se, joka pelkää häntä ja tekee sitä, mikä on oikein, on hänelle mieluinen.”³⁶ Hän lähetti sanan Israelin lapsille julistaen evankeliumia rauhasta, joka tulee Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen, joka on kaikkien Herra. ³⁷ Te tiedätte tuon sanoman, joka lähti Galileasta ja levisi koko Juudeaan sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi. ³⁸ Te tiedätte, kuinka Jumala voiteli Pyhällä Hengellä ja voimalla Jeesuksen Nasaretista, hänet, joka kulki paikasta toiseen, teki hyvää ja paransi kaikki Paholaisen vallassaan pitämät, sillä Jumala oli hänen kanssaan. ³⁹ Me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja surmasivat. ⁴⁰ Mutta Jumala herätti hänet kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, ⁴¹ ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille,

jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista. ⁴² Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. ⁴³ Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

Pakanat saavat Pyhän Hengen

⁴⁴ Kun Pietari vielä tätä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka olivat sanaa kuulemassa. ⁴⁵ Kaikki ne uskovat, jotka olivat ympärileikattuja ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin myös pakanoiden päälle, ⁴⁶ sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari sanoi: ⁴⁷ “Ei kai kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?” ⁴⁸ Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimessä. Sitten he pyysivät häntä viipymään siellä muutama päivä.

Pietari tekee selkoa toiminnastaan

11 ¹ Apostolit ja eri puolilla Juudeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. ² Kun Pietari tuli Jerusalemiin, ympärileikatut kiistelivät hänen kanssaan ³ ja sanoivat: “Sinä olet käynyt ympärileikkamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan.”

⁴ Silloin Pietari selvitti heille kaiken alusta alkaen järjestyksessään ja sanoi: ⁵ "Minä olin Joppen kaupungissa, ja kun olin rukoilemassa, näin hurmoksissa näyn. Taivaasta tuli alas astia, kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin alas, ja se tuli aivan minun eteeni. ⁶ Kun katsoin sitä tarkemmin, näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja, matelijoita ja taivaan lintuja. ⁷ Kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja syö!' ⁸ Mutta minä vastasin: 'En suinkaan, Herra! Suuhuni ei ole koskaan päässyt mitään epäpuhdasta tai saastaista.' ⁹ Mutta ääni taivaasta puhui toisen kerran: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpuhtaaksi.' ¹⁰ Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin ylös taivaaseen.

¹¹ Siinä samassa seisahtui kolme miestä sen talon eteen, jossa me olimme. Heidät oli lähetetty Kesareasta minun luokseni. ¹² Henki sanoi minulle, että minun oli epäröimättä lähdeittävä heidän mukaansa. Myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja me menimme sen miehen taloon. ¹³ Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt talossaan seisomassa enkelin, joka oli sanonut hänelle: 'Lähetä miehiä Joppeen noutamaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. ¹⁴ Hän puhuu sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.' ¹⁵ Ja kun minä

aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen niin kuin alussa meidänkin päällemme. ¹⁶ Silloin muistin Herran sanan, kun hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.' ¹⁷ Jos siis Jumala antoi heille samanlaisen lahjan kuin meillekin, kun he uskoivat Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä minä olen voidakseni estää Jumalaa?"

¹⁸ Tämän kuultuaan he rauhoituivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Jumala on siis antanut pakanoillekin kääntymyksen, joka koituu elämäksi."

Antiokian seurakunta

¹⁹ Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdinon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanoksen tähden, kulkivat paikasta toiseen Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan asti mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin juutalaisille. ²⁰ Heidän joukossaan oli kuitenkin muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat myös kreikkalaisille julistaen evankeliumia Herrasta Jeesuksesta. ²¹ Herran käsi oli heidän kanssaan, ja suuri joukko ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen.

²² Tieto tästä saavutti Jerusalemissa olevan seurakunnan, ja Barnabas lähetettiin Antiokiaan. ²³ Kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja kehotti kaikkia pysymään vakaalla sydämellä Herrassa. ²⁴ Hän oli hyvä mies ja täynnä

Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle lisääntyi paljon kansaa.

²⁵ Sitten Barnabas lähti Tarsokseen etsimään Saulusta ²⁶ ja löydettyään toi hänet Antiokiaan. He olivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnan keskuudessa ja opettivat suurta joukkoa. Antiokiassa alettiin ensimmäiseksi kutsua opetuslapsia kristityiksi.

²⁷ Siihen aikaan tuli Jerusalemissa profeettoja Antiokiaan. ²⁸ Eräs heistä, nimeltään Agabos, astui esiin ja ilmoitti Hengen vaikutuksesta, että koko maailmaan oli tulossa suuri nälänhätä. Se tulikin keisari Klaudiuksen aikana. ²⁹ Opetuslapset päättivät lähettää avustusta Juudeassa asuville veljille, kukin varojensa mukaan. ³⁰ Niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen mukana.

Jaakob surmataan ja Pietari vangitaan

12 ¹ Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin ja antoi pahoinpidellä heitä. ² Hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen. ³ Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän antoi sen lisäksi vangita myös Pietarin. Silloin oli happamattoman leivän juhla. ⁴ Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän neelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen. ⁵ Niin siis

Pietaria pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

Pietari vapautuu vankilasta

⁶ Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksilla kahleilla, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiossa. ⁷ Yhtäkkiä hänen edessään seisoj Herran enkeli, ja vankihuoneessa loisti valo. Enkeli herätti Pietarin tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: "Nouse nopeasti!" Silloin kahleet putosivat Pietarin käsistä. ⁸ Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi." Pietari teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä viitta yllesi ja seuraa minua."

⁹ Pietari lähti seuraamaan häntä mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

¹⁰ He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katuja eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet. ¹¹ Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: "Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat."

¹² Oivallettuaan tämän Pietari lähti kohti Markukseksi kutsutun

Johanneksen äidin Marian taloa. Siellä oli monta koolla rukoilemassa. ¹³ Kun Pietari kolkutti ulkoportin ovea, Rode-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan. ¹⁴ Tuntiessaan Pietarin äänen hän ei iloissaan avannut ovea vaan juoksi sisään ja kertoi, että Pietari seisoi portilla. ¹⁵ Muut sanoivat hänelle: ”Sinä olet järjiltäsi!” Kun hän kuitenkin väitti puhuvansa totta, he sanoivat: ”Se on hänen enkelinsä.” ¹⁶ Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he näkivät hänet ja hämmästyivät. ¹⁷ Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta. Hän sanoi: ”Kertokaa tämä Jaakobille ja veljille.” Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan.

¹⁸ Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut. ¹⁹ Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

Herodeksen kuolema

²⁰ Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkaille. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. He suostuttelivat puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen ja anoivat rauhaa, sillä heidän

maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta. ²¹ Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen. ²² Siihen kansa huusi: ”Jumalan ääni, ei ihmisen!” ²³ Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Matojen syömänä hän heitti henkensä.

²⁴ Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi. ²⁵ Kun Barnabas ja Saulus olivat toimittaneet perille avustuksen, he palasivat Jerusalemistä ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN LÄHETYSMATKA, 13–15

Barnabas ja Saulus lähetystyöhön

13 ¹ Antiokian seurakunnassa oli muutamia profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, lisänimeltä Niger, kyreneläinen Luukios ja Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saulus. ² Heidän palvellessaan Herraa ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: ”Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut.” ³ Silloin he paastosivat ja rukoilivat, panivat käntensä heidän päälleen ja antoivat heidän mennä.

Apostolit saarnaavat Kyproksessa

⁴Näin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen. ⁵Salamiseen saavuttuaan he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Heidän mukanaan oli myös Johannes, palvelijana.

⁶Kun he olivat kulkeneet koko saaren halki Pafokseen asti, he tapasivat erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus. ⁷Hän oleskeli käskynhaltija Sergius Pauluksen luona, joka oli älykäs mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa. ⁸Mutta Elymas, noita – niin tulkitaan hänen nimensä – vastusti heitä ja yritti kääntää käskynhaltijaa pois uskosta. ⁹Silloin Saulus, toiselta nimeltään Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi häneen tiukasti ¹⁰ja sanoi: ”Voi sinua, joka olet täynnä kaikkea peitosta ja törkeyttä, sinä Paholaisen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen! Etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä? ¹¹Nyt on Herran käsi päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa ennen määraaikaa.” Heti hänen päälleen laskeutui synkkä pimeys, ja haparoiden ympäriinsä hän etsi taluttajaa. ¹²Kun käskynhaltija näki, mitä tapahtui, hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

Apostolit Pisidian Antiokiassa

¹³Paavali lähti seuralaisineen purjehtimaan Pafoksesta, ja he saapuivat Pamfylian Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin. ¹⁴Muut lähtivät Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat. ¹⁵Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: ”Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana kansalle, niin puhukaa.”

¹⁶Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: ”Israelin miehet ja te, jotka pelkätte Jumalaa, kuulkaa! ¹⁷Jumala, tämän Israelin kansan Jumala, valitsi meidän isämme, ja hän korotti tämän kansan, kun israelilaiset asuivat muukalaisina Egyptin maassa, ja vei heidät kohotetulla käsivarrella sieltä ulos. ¹⁸Noin neljäkymmentä vuotta hän sieti heidän tapojaan autiomaassa, ¹⁹ja hän hävitti seitsemän kansaa Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi. ²⁰Sen jälkeen hän antoi heille noin neljänsadanviidenkymmenen vuoden aikana tuomareita profeetta Samueliin saakka. ²¹Kun he sitten pyysivät kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, miehen Benjaminin heimosta, neljäksikymmeneksi vuodeksi. ²²Jumala pani hänet kuitenkin viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin,

josta hän myös todisti sanoen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisain pojan, sydämeni mukaisen miehen. Hän tekee kaikessa minun tahtoni.'

²³ Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille pelastajaksi Jeesuksen. ²⁴ Ennen hänen tuloaan oli Johannes saarnannut kääntymyksen kastetta koko Israelin kansalle. ²⁵ Kun Johannes oli päättämässä juoksuaan, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee hän, jonka kenkiäkään minä en kelpaa jalasta riisumaan.'

²⁶ Miehet, veljet, Abrahamin suvun lapset, ja ne teistä, jotka pelkääte Jumalaa! Meille on lähetetty sana tästä pelastuksesta. ²⁷ Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, mutta tuomitessaan hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapattina. ²⁸ Vaikka he eivät löytäneet mitään syytä kuolemantuomioon, he vaativat Pilatusta surmaamaan hänet. ²⁹ Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä hänestä on kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan. ³⁰ Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. ³¹ Hän ilmestyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajiaan kansan edessä.

³² Me julistamme teille hyvän sanoman: minkä Jumala on luvannut isille, ³³ sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättäen Jeesuksen, kuten myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.' ³⁴ Ja kun hän herätti Jeesuksen kuolleista, tämä ei enää palaa katoavaisuuteen. Siitä hän on sanonut näin: 'Minä täytän teille ne pyhät ja varmat lupaukset, jotka annoin Daavidille.' ³⁵ Siksi hän sanoo myös toisessa kohdassa: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.'

³⁶ Kun Daavid oli palvellut oman sukupolvensa aikana Jumalan tahtoa, hän nukkui pois. Hänet otettiin isiensä luo, ja hän näki katoavaisuuden. ³⁷ Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta. ³⁸ Tulkoon siis tietoonne, miehet, veljet, että hänen kauttaan teille julistetaan syntien anteeksianto ³⁹ ja että hänessä jokainen, joka uskoo, tulee vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain avulla tulla vanhurskaiksi. ⁴⁰ Varokaa siis, ettei teille tapahdu se, mistä on puhuttu profeetoissa: ⁴¹ 'Katsokaa, halveksijat, ihmetelkää ja hukkukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos joku kertoisi siitä teille.'"

⁴² Kun Paavali ja Barnabas lähtivät synagogasta, heitä pyydettiin puhumaan näistä asioista seuraavanakin sapattina. ⁴³ Väen hajaantuessa synagogasta monet juutalaiset ja jumalaapelkäävät käännynnäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta. Nämä puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa.

⁴⁴ Seuraavana sapattina lähes koko kaupunki kokoontui kuulemaan Jumalan sanaa. ⁴⁵ Nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat. ⁴⁶ Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: ”Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnette sen luotanne ettekä pidä itseänne iankaikkisen elämän arvoisina, me käännymme pakanoiden puoleen. ⁴⁷ Sillä näin on Herra meitä käskenyt: ‘Minä olen asettanut sinut pakanoille valoksi, että olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.’”

⁴⁸ Sen kuullessaan pakanat iloit-sivat, ylistivät Herran sanaa ja tulivat uskoon, kaikki, jotka oli säädetty iankaikkiseen elämään. ⁴⁹ Ja Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan. ⁵⁰ Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääviä ylhäisiä naisia ja kaupungin johtomiehiä ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät

pois alueeltaan. ⁵¹ Silloin he pudistivat pölyn jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin. ⁵² Mutta opetuslapset täyttyivät ilolla ja Pyhällä Hengellä.

Paavali ja Barnabas Ikonionissa

14 ¹ Ikonionissa tapahtui samalla tavoin. Paavali ja Barnabas menivät juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko juutalaisia ja kreikkalaisia tuli uskoon. ² Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät pakanoita ja kiihottivat heidän mieltään veljiä vastaan. ³ Paavali ja Barnabas viipyivät kuitenkin siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Her-raan, joka armonsä sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.

⁴ Kaupungin väki jakaantui: toiset olivat juutalaisten, toiset apostolien puolella. ⁵ Pakanat ja juutalaiset yrittivät yhdessä johtajiensa kanssa ryntätä pahoinpitelemään ja kivittämään apostolit, ⁶ mutta nämä huomasivat sen ja pakenivat Lykaonian kaupunkeihin Lystraan ja Derbeen ja niiden ympäristöön ⁷ ja julistivat siellä evankeliumia.

Paavali ja Barnabas Lystrassa

⁸ Lystrassa oli mies, joka oli jaloistaan voimaton, rampa äitinsä kohdusta asti, eikä ollut koskaan kävellyt. ⁹ Hän kuunteli Paavalin puhetta. Kun Paavali kiinnitti katseensa häneen ja näki, että miehellä oli usko

tulla terveeksi, ¹⁰ hän sanoi kovalla äänellä: "Nouse ylös jaloillesi!" Mies hypähti pystyyn ja käveli.

¹¹ Kun ihmiset näkivät, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa tulleet alas meidän luoksemme." ¹² He kutsuivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui. ¹³ Kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja sepeleitä porttien luo ja tahtoi uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

¹⁴ Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat siitä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen: ¹⁵ "Miehet, miksi te näin teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä vajavaisia kuin te. Me julistamme teille evankeliumia, että kääntyisitte näistä turhanpäiväisistä jumalista elävän Jumalan puoleen, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. ¹⁶ Menneiden sukupolvien aikana hän on sallinut kaikkien pakanakansojen kulkea omia teitään. ¹⁷ Kuitenkaan hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään vaan on tehnyt teille hyvää. Hän on antanut taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja on ravinnut teidän sydämenne ruualla ja ilolla." ¹⁸ Näin puhuen he vaivoin saivat kansan esetyksi uhraamasta heille.

¹⁹ Antiokiasta ja Ikonionista tuli kuitenkin juutalaisia, ja he suostuivat kansan puolelleen. He kivittivät Paavalia ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle, koska luulivat hänen kuolleen. ²⁰ Mutta kun opetuslapset olivat kerääntyneet hänen ympärilleen, hän nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

Paluu Syyrian Antiokiaan

²¹ Julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monia opetuslapsiksi apostolit palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan. ²² He vahvistivat opetuslasten sie-luja, rohkaisivat heitä pysymään uskossa ja muistamaan, että monen ahdistuksen kautta meidän pitää mennä sisälle Jumalan valtakuntaan. ²³ Kun he olivat valinneet heille kuhunkin seurakuntaan vanhimmat, he rukoillen ja paastoten jättivät opetuslapset Herran hal-tuun, johon nämä nyt uskoivat.

²⁴ Sitten he kulkivat Pisidian läpi ja tulivat Pamfyliaan. ²⁵ Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät At-taliaan. ²⁶ Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet. ²⁷ Sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, mitä kaikkea Jumala oli tehnyt heidän kauttaan ja miten hän oli avannut pakanoille uskon oven.

²⁸ He viipyivät siellä pitkän aikaa opetuslasten luona.

Kiista ympärileikkauksesta

15¹ Juudeasta tuli Antiokiaan eräitä, jotka opettivat veljiä: “Ellette ympärileikkauta itseänne, niin kuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua.”² Kun asiasta syntyi riita ja Paavali ja Barnabas väittelivät kiivaasti heitä vastaan, päätettiin, että Paavali ja Barnabas ja muutamat muut menevät tämän riitakysymyksen vuoksi apostolien ja vanhinten luo Jerusalemiin.³ Niin seurakunta varusti heidät matkalle. He kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanoiden kääntymisestä ja ilahduttivat suuresti kaikkia veljiä.

Apostolien kokous

⁴ Kun Paavali ja Barnabas saapuivat Jerusalemiin, seurakunta, apostolit ja vanhimmat ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat, miten Jumala oli ollut heidän kanssaan ja tehnyt suuria tekoja.⁵ Mutta jotkut fariseusten lahkosta uskoon tulleet nousivat vastustamaan sanoen, että pakanat on ympärileikattava ja heitä on käskettävä noudattamaan Moosesen lakia.

⁶ Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.⁷ Kun oli paljon väitelty, Pietari nousi ja sanoi heille: “Miehet, veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan,

että pakanat minun suustani kuulsivat evankeliumin sanan ja tulisivat uskoon.⁸ Jumala, sydänten tuntija, todisti heidän puolestaan antaen heille Pyhän Hengen samoin kuin meillekin.⁹ Hän ei tehnyt mitään eroa meidän ja heidän välillään puhdistaessaan heidän sydämensä uskolla.¹⁰ Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?¹¹ Me uskomme pelastuvamme Herran Jeesuksen Kristuksen armon perusteella samalla tavoin kuin hekin!”

¹² Silloin koko joukko vaikenä kuunteli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, miten suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan.¹³ Kun he olivat lopettaneet, Jaakob sanoi: “Miehet, veljet, kuulkaa minua!¹⁴ Simeon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanoiden puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimelleen.¹⁵ Tämän kanssa pitävät yhtä profeettojen sanat, sillä näin on kirjoitettu:¹⁶ ‘Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen rakennan jälleen ja pystytän sen uudelleen,¹⁷ että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, myös kaikki pakanat, jotka on otettu minun nimiini. Näin sanoo Herra, joka tekee

kaiken tämän, ¹⁸ mikä on ollut tunnettua ikiajoista asti.’ ¹⁹ Siksi olen sitä mieltä, ettei pidä rasittaa niitä, jotka pakanakansoista kääntyvät Jumalan puoleen. ²⁰ Heille on kuitenkin kirjoitettava, että heidän tulee karttaa sellaista, mikä on saastunut epäjumalista, ja haureutta ja lihaa, josta veri on laskematta, sekä verta. ²¹ Onhan Mooseksella jo muinaisista ajoista asti julistajansa joka kaupungissa, kun häntä luetaan synagogissa jokaisena sapattina.”

Kiistan ratkaisu

²² Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita joukostaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan kanssa, nimitäin Juudaksen, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaksen. Nämä olivat johtavia miehiä veljien joukossa. ²³ Heidän mukanaan lähetettiin kirje: “Apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, tervehtivät pakanuudesta kääntyneitä Antioikian, Syyrian ja Kilikian veljiä. ²⁴ Me olemme kuulleet, että jotkut meidän joukostamme lähteneet, joille emme ole antaneet mitään käskyä, ovat puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja saattaneet teidät hämmennyksiin sanomalla, että pitää ympärileikkauttaa itsensä ja noudattaa lakia. ²⁵ Siksi olemme

yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät luoksenne rakkaiden veljemme Barnabaan ja Paavalin kanssa, ²⁶ miesten, jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. ²⁷ Me lähetämme siis Juudaksen ja Silaksen, jotka myös suullisesti ilmoittavat teille saman. ²⁸ Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät asiat: ²⁹ karttakaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta. Jos näitä vältätte, teette oikein. Voikaa hyvin!”

³⁰ Näin heidät lähetettiin matkaan, ja he tulivat Antiokiaan. He kutsuivat uskovien joukon koolle ja antoivat kirjeen heille. ³¹ Nämä lukivat sen ja iloitsivat saamastaan lohdutuksesta. ³² Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, rohkaisivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä. ³³ Kun he olivat viipyneet siellä jonkin aikaa, veljet päästivät heidät rauhantoivotuksin lähtemään niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet. ³⁴ Silas kuitenkin näki hyväksi jäädä heidän luokseen. ³⁵ Myös Paavali ja Barnabas jäivät Antiokiaan opettamaan ja julistamaan monien muiden kanssa Herran sanaa.

PAAVALIN TOINEN LÄHETYSMATKA, 15–18

Paavali ja Barnabas riitaautuvat

³⁶Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: ”Lähdetään takaisin kaikkiin niihin kaupunkiin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käydään katsomassa veljiämme, miten he voivat.” ³⁷Barnabas tahtoi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi, ³⁸mutta Paavali ei nähnyt hyväksi ottaa häntä mukaan, koska tämä oli Pamfyliaassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön. ³⁹Syntyi niin kiiwas riita, että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyprokseen. ⁴⁰Paavali taas valitsi Silaksen. Veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkaan ⁴¹ja kulki Syyrian ja Kilikian halki vahvistaen seurakuntia.

Timoteus Paavalin työtoveriksi

16 ¹Paavali saapui Derbeen ja sitten Lystraan. Siellä oli eräs opetuslapsi nimeltään Timoteus. Hänen äitinsä oli uskoon tullut juutalainen, isä taasen kreikkalainen. ²Lystran ja Ikonionin veljet todistivat hänestä hyvää. ³Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle, otti hänet mukaansa ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla. Kaikki nimitäin tiesivät, että Timoteuksen isä oli kreikkalainen.

⁴Sitä mukaa kuin he kulkivat kaupungista kaupunkiin, he antoivat uskoville noudatettaviksi ne säädökset, jotka Jerusalemissa olevat apostolit ja vanhimmat olivat hyväksyneet. ⁵Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa, ja uskovien määrä lisääntyi päivä päivältä.

Näky makedonialaisesta miehestä

⁶He kulkivat Frygian ja Galatian alueen kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa. ⁷Tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut sitä. ⁸Niinpä he kulkivat Mysian ohi ja menivät Trooakseen.

⁹Yöllä Paavali näki näyn. Hänen edessään seisoj makedonialainen mies, joka pyysi häntä: ”Tule yli Makedoniaan ja auta meitä.” ¹⁰Kun hän oli nähnyt tämän näyn, pyrimme heti lähtemään Makedoniaan, sillä ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan heille evankeliumia.

Lyydian kääntymys

¹¹Niin lähdimme purjehtimaan Trooaksesta, otimme suoran kurssin Samothrakeen, seuraavana päivänä Neapoliiseen ¹²ja sieltä Filippiin, joka on huomattavin kaupunki siinä osassa Makedoniaa, roomalaisen siirtokunta. Siinä kaupungissa viivymme muutamia päiviä.

¹³ Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rantaan, jossa arvelimme olevan rukouspaikan. Istuuduimme ja puhuimme sinne kokoontuneille naisille. ¹⁴ Eräs Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkäävä nainen, oli kuuntelemassa, ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vastaan sen, mitä Paavali puhui. ¹⁵ Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän pyysi meitä: "Jos pidätte minua Herraan uskovana, tulkaa kotiini maillaemaan." Hän suorastaan vaati meitä.

Paavali ja Silas vankilassa

¹⁶ Mennessämme jälleen rukouspaikkaan tapahtui, että meitä vastaan tuli orjatyttö, jossa oli tietäjähengi ja joka ennustamisellaan hankki isännilleen runsaasti tuloja. ¹⁷ Hän seurasi Paavalia ja meitä muita ja huusi: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien." ¹⁸ Kun hän teki tätä monta päivää, Paavali sai tarpeekseen, kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!" Se lähti samalla hetkellä.

¹⁹ Mutta kun hänen isäntänsä huomasi, että heiltä oli kadonnut tulojen toivo, he ottivat Paavalin ja Silaksen kiinni ja raahasivat heidät

torille viranomaisten eteen. ²⁰ Vietyään heidät päälliköiden eteen he sanoivat: "Nämä miehet häiritsevät kaupunkimme rauhaa. He ovat juutalaisia ²¹ ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa omaksua eikä noudattaa, koska olemme roomalaisia." ²² Myös kansa nousi heitä vastaan, ja revittyään heiltä vaatteet päälliköt käskivät ruoskia heitä. ²³ Kun heidät oli perin pohjin piesty, heidät heitettiin vankilaan. Vanginvartijan käskettiin vartioida heitä tarkasti, ²⁴ ja sellaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpään vankityrmään ja varmuudeksi pani heidät jalkapuuhan.

²⁵ Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistystä Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä. ²⁶ Yhtäkkiä tuli ankara maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät. Samassa aukesivat kaikki ovet ja kaikkien kahleet irtosivat. ²⁷ Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoimina, hän veti miekkansa esiin ja aikoi surmata itsensä, koska luuli vankien karanneen. ²⁸ Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: "Älä tee itsellesi mitään pahaa! Me kaikki olemme täällä."

²⁹ Vartija pyysi valoa, ryntäsi sisään ja heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaksen eteen. ³⁰ Hän vei heidät ulos ja sanoi: "Herrat, mitä minun pitää tehdä, että pelastuisin?" ³¹ He vastasivat: "Usko Herraan Jeesukseen

Kristukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi.” ³² Ja he puhuivat Herran sanaa hänelle ja kaikille, jotka olivat hänen kodissaan. ³³ Hän otti heidät mukaansa samalla yön tunnilla ja pesi heidän haavansa, ja hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti. ³⁴ Sitten hän vei heidät kotiinsa, laittoi heille aterian ja riemuksi siitä, että hän oli koko perheensä kanssa tullut Jumalaan uskovaksi.

³⁵ Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: ”Päästä ne miehet vapaaksi.” ³⁶ Vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: ”Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä vapaaksi. Lähtekää siis nyt ja menkää rauhassa.” ³⁷ Mutta Paavali sanoi heille: ”He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei, vaan tulkoot itse ja viekööt meidät ulos!” ³⁸ Oikeudenpalvelijat kertoivat tämän päälliköille, ja nämä pelästyivät kuullessaan miesten olevan roomalaisia. ³⁹ Päälliköt tulivat suostuttelemaan heitä, veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista. ⁴⁰ Niinpä he lähtivät vankilasta ja menivät Lydian luo. Tavattuään veljet he rohkaisivat heitä ja lähtivät pois.

Tessalonikassa syntyy mellakka

17 ¹ Kuljettuaan Amfipoliin ja Apollonian kautta he tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga. ² Tapansa mukaan Paavali meni sinne heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan, lähtien Kirjoituksista. ³ Hän selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: ”Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus.”

⁴ Muutamat heistä uskoivat ja liittyivät Paavalin ja Silaksen seuraan, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia sekä monet ylhäiset naiset. ⁵ Silloin ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, joutuivat kiihkon valtaan. He ottivat mukaansa torilla oleskelevia pahanilkisiä miehiä, haalivat kansaa koolle ja nostivat kaupungissa mellakan. He saapuivat Jaasonin talon edustalle ja etsivät Paavalia ja Silasta viedäkseen nämä kansan eteen. ⁶ Mutta kun he eivät näitä löytäneet, he raahasivat Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin johtomiesten eteen ja huusivat: ”Nuo koko maailman villitsijät ovat tulleet tännekin, ⁷ ja Jaason on ottanut heidät vastaan. He kaikki toimivat vastoin keisarin säädöksiä, kun sanovat toisen, erään Jeesuksen, olevan kuningas.” ⁸ Näin he saivat kiihdyksiin väkijoukon ja kaupungin johtomiehet, jotka tämän kuulivat. ⁹ Nämä ottivat takuut

Jaasonilta ja muilta ja päästivät siten heidät menemään.

Paavali ja Silas Beroiassa

¹⁰ Heti yötä myöten veljet lähetivät Paavalin ja Silaksen Beroiaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagogaan. ¹¹ Nämä olivat mieleltään jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksista, oliko asia niin. ¹² Monet heistä tulivat uskoon, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet. ¹³ Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali myös Beroiassa julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin yllyttämään ja kiihottamaan kansaa. ¹⁴ Silloin veljet lähettivät heti Paavalin menemään merelle päin, mutta Silas ja Timoteus jäivät Beroiaan. ¹⁵ Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka. Saatuaan vietäväksi Silakselle ja Timoteukselle käskyn, että nämä mitä pikimmin tulisivat hänen luokseen, he lähtivät sieltä.

Paavali Ateenassa

¹⁶ Odottaessaan heitä Ateenassa Paavali kiivastui hengessään, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia. ¹⁷ Hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja juma-laapelkäävien kanssa ja joka päivä torilla niiden kanssa, jotka sattuivat

siellä olemaan. ¹⁸ Muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittivät hänen kanssaan. Jotkut sanoivat: "Mitähän tuo suupaltti oikein yrittää sanoa?" Toiset taas sanoivat: "Näkyy olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta. ¹⁹ He ottivat hänet mukaansa ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Saisimmeko tietää, mikä on se uusi oppi, jota sinä julistat?" ²⁰ Sinä esität outoja asioita meidän kuultavaksemme. Tahdomme siis tietää, mitä ne oikein ovat." ²¹ Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei näet kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uusien asioiden puhumiseen ja kuuntelemiseen.

²² Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet! Minä näen kaikesta, että te olette syvästi uskonnollisia, ²³ sillä kierrellessäni ja tarkkaillessani teidän pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille julistan.

²⁴ Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaiken, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä temppeleissä. ²⁵ Eikä hän ole ihmiskäsin palveltavissa, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, hän, joka itse antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun. ²⁶ Hän

on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta ja asettanut kansat asumaan kaikkialla maan päällä. Hän on säättänyt ihmisille määrätyt ajat ja asumisen rajat,²⁷ jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä hapuilemalla voisivat löytää hänet. Hän ei kuitenkaan ole kaukana yhdestäkään meistä,²⁸ sillä hänessä me elämme ja liukumme ja olemme. Ovathan muuttamat teidän runoilijoistannekin sanelleet: 'Me olemme myös hänen sukuaan.'²⁹ Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa kuvitella, että jumaluus on samanlainen kuin kulta, hopea tai kivi, kuin inhimillisen taiteen tai ajatuksen luomus.

³⁰ Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on sietänyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tultava kääntymykseen.³¹ Hän on näet säättänyt päivän, jona hän tuomitsee koko maailman vanhurskaasti sen miehen kautta, jonka hän on siihen määrännyt. Hän on antanut siitä kaikille vakuuden herättämällä hänet kuolleista."

³² Kuullessaan kuolleiden ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin."³³ Niin Paavali lähti heidän keskeltään.³⁴ Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja tulivat uskoon, heidän

joukossaan myös Dionysios, Areiopagin jäsen, sekä Damaris-niminen nainen ja muita heidän kanssaan.

Paavali Korintissa

18¹ Sen jälkeen Paavali poistui Ateenasta ja meni Korinttiin.² Siellä hän tapasi Akvila-nimisen juutalaisen, joka oli syntyisin Pontoksesta, ja hänen vaimonsa Priskillan. He olivat äskettäin tulleet Italiasta, sillä Klaudius oli käskennyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen,³ ja koska hänellä oli sama ammatti kuin heillä, hän jäi heidän luokseen tekemään työtä. Ammatiltaan he olivat teltantekijöitä.⁴ Hän keskusteli synagogassa jokaisena sapattina ja taivutteli sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

⁵ Kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, Paavali oli kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.⁶ Mutta kun he vastustivat ja pilkkasivat, hän pudisti pölyn vaatteistaan ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päännne päälle! Minä olen viaton. Tästä lähtien minä menen pakanoiden luo."⁷ Sieltä lähdettyään hän meni erään Titius Justus-nimisen jumalaapelkäävän miehen luo, jonka talo oli aivan synagogan vieressä.⁸ Synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa tulivat Herraan uskoviksi.

Myös monet korinttilaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin.

⁹ Herra sanoi yöllä näyssä Paavaliille: "Älä pelkää, vaan puhu älkä vaikene. ¹⁰ Minä olen sinun kansasi, eikä kukaan käy sinun kimpuusi tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa." ¹¹ Niin Paavali viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

¹² Mutta Gallion ollessa Akhaian käskynhaltijana juutalaiset nousivat yksimielisesti Paavalia vastaan. He veivät hänet tuomioistuimen eteen ¹³ ja sanoivat: "Tämä mies yllyttää ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla!" ¹⁴ Kun Paavali aikoi avata suunsa, Gallio sanoi juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai törkeä ilkeytys, olisi kohtuullista, että kärsivällisesti kuuntelisin teitä, oi juutalaiset. ¹⁵ Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista, nimistä ja teidän laistanne, hoitakaa ne itse. Niiden tuomari minä en tahdo olla." ¹⁶ Hän ajoi heidät pois tuomioistui-
men edestä. ¹⁷ Silloin he kaikki kävivät käsiksi synagogan esimieheen Soosteneeseen ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallio välittänyt siitä mitään.

Paavali palaa Antiokiaan

¹⁸ Paavali viipyi Korintissa vielä monta päivää. Hyvästeltään veljet hän purjehti Syyriaan mukanaan Priskilla ja Akvila. Hän oli Kenkreassa leikkauttanut tukkansa, sillä hän oli tehnyt lupauksen. ¹⁹ Niin he saapuivat Efesokseen, ja hän jätti heidät sinne. Sitten hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa. ²⁰ He pyysivät häntä viipymään pitempään luonaan, mutta hän ei suostunut ²¹ vaan hyvästeli heidät ja sanoi: "Minun täytyy ehdottomasti viettää tuleva juhla Jerusalemissa, mutta minä palaan taas luoksenne, jos Jumala suo." Sitten hän lähti purjehtimaan Efesoksesta, ²² nousi Kesareassa maihin ja meni ylös Jerusalemiin. Tervehdittyään seurakuntaa hän meni alas Antiokiaan.

PAAVALIN KOLMAS LÄHETYSMATKA, 18–21

Apollos saarnaa Efesoksessa

²³ Kun Paavali oli viettänyt Antiokiassa jonkin aikaa, hän lähti matkalle ja kulki järjestään Galatian seudun ja Frygian läpi vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

²⁴ Efesokseen saapui Apollos-niminen juutalainen, syntyisin Aleksandriasta. Hän oli oppinut ja puhetaitoinen mies ja hyvin perehtynyt Kirjoituksiin. ²⁵ Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui Hengessä

palavana ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tunsikin ainoastaan Johanneksen kasteen.²⁶ Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Kuunneltuaan häntä Priskilla ja Akvila ottivat hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.²⁷ Kun Apollos tahtoi mennä Akhaiaan, veljet kehottivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Sinne saavuttuaan hän oli armon kautta suureksi hyödyksi uskoon tulleille,²⁸ sillä hän kumosi vakuuttavasti ja julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Paavali Efesoksessa

19¹ Kun Apollos oli Korintissa, Paavali kulki ylänköseutujen läpi ja tuli alas Efesokseen. Siellä hän tapasi muutamia opetuslapsia.² Ja kysyi heiltä: ”Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?” He vastasivat hänelle: ”Emme ole edes kuulleet, että Pyhä Henki on jo tullut.”³ Hän kysyi: ”Millä kasteella teidät sitten on kastettu?” He vastasivat: ”Johanneksen kasteella.”⁴ Niin Paavali sanoi: ”Johannes kastoi kääntymyksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, nimittäin Kristukseen Jeesukseen.”⁵ Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.⁶ Kun Paavali pani kätensä

heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heidän päälleen ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.⁷ Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

⁸ Paavali meni synagogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan keskustellen ja koettaen saada kuulijat vakuuttuneiksi Jumalan valtakunnasta.⁹ Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskooneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, hän lähti pois heidän luotaan, erotti opetuslapset heistä ja keskusteli joka päivä erään Tyrannoksen koulussa.¹⁰ Tätä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran Jeesuksen sanan.

Skeuaksen pojat

¹¹ Jumala teki epätavallisia voimatoimia Paavalin kätten kautta.¹² Jopa hikiliinoja ja vaatteita hänen päältään vietiin sairaiden päälle, ja taudit kaikkosivat heistä ja pahat henget lähtivät pois.

¹³ Myös muutamat kiertelevät juutalaiset henkienmanaajat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: ”Minä vannotan teitä sen Jeesuksen nimeen, jota Paavali julistaa.”¹⁴ Myös erään juutalaisen yli-papin Skeuaksen seitsemän poikaa tekivät näin,¹⁵ mutta paha henki vastasi heille: ”Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä

te olette?”¹⁶ Mies, jossa paha henki oli, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja pahoinpiteli heitä, niin että he alastomina ja haa-voitettuina pakenivat siitä talosta.

¹⁷ Tämä tuli kaikkien Efesoksessa asuvien juutalaisten ja kreikkalaisten tietoon, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti.¹⁸ Monet uskoon tulleista menivät tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa,¹⁹ ja useat, jotka olivat harjoittaneet taikuutta, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden. Kun niiden yhteinen arvo laskettiin, havaittiin sen olleen viisikymmentätuhatta hopearahaa.²⁰ Näin Herran sana mahtavasti levisi laajemmalle ja osoitti voimansa.

²¹ Kun kaikki tämä oli tapahtunut, Paavali päätti Hengen vaikutuksesta matkustaa Jerusalemiin kulmien Makedonian ja Akhaian kautta. ”Siellä käytyäni minun on nähtävä myös Rooma”, hän sanoi.²² Lähetettyään Makedoniaan kaksi niistä, jotka häntä palvelivat, Timoteuksen ja Erastoksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

Efesoksessa syntyy mellakka

²³ Siihen aikaan syntyi suuri kohu tästä tiestä.²⁴ Eräs Demetrios-niminen hopeaseppä näet valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä ja hankki käsityöläisille melkoiset tulot.²⁵ Hän kutsui koolle nämä ja

muut samantapaista työtä tekevät ja sanoi: ”Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä.²⁶ Mutta te näette ja kuulette, että tuo Paavali on taivutellut ja vietellyt paljon kansaa, ei ainoastaan Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka on käsin tehty.²⁷ Nyt on se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi vaan ettei myöskään suuren Artemis-jumalattaren temppeliä pidetä minään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Asia ja koko maailma palvelee.”

²⁸ Tämän kuullessaan he raivostuivat ja huusivat: ”Suuri on efesolaisien Artemis!”²⁹ Koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Kaikki ryntäsivät yhdessä teatteriin ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkoksen, Paavalin makedonialaiset matkatoverit.³⁰ Kun Paavali tah toi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.³¹ Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi teatteriin.

³² Toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen, eivätkä useimmat tienneet, miksi olivat tulleet koolle.³³ Sitten väkijoukosta vedettiin esiin Aleksandros, jota juutalaiset työnsivät esiin. Aleksandros viittasi kädellään merkiksi,

että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä. ³⁴ Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, he huusivat kaikki yhteen ääneen parin tunnin ajan: ”Suuri on efesolaisten Artemis!”

³⁵ Kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: ”Efesoksen miehet! Onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemisjumalattaren temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaaliija? ³⁶ Koska siis tämä on kiistämättöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta. ³⁷ Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelinryöstäjiä eivätkä ole pilkanneet meidän jumalatarjamme. ³⁸ Jos siis Demetrioksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin sitä varten on oikeusistuimia ja käskynhaltijoita. Nostakoot syytteen toisiinsa vastaan. ³⁹ Jos teillä on vielä joitakin muita vaatimuksia, ne ratkaistaan laillisessa kansankokouksessa. ⁴⁰ Tämänpäiväisen tapahtuman johdosta olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään perustetta, jonka nojalla voisimme vastata tästä mella-kasta.” Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

Paavali matkustaa

Makedoniaan ja Kreikkaan

20 ¹ Kun meteli oli asettunut, Paavali kutsui opetuslapset luokseen. Rohkaistuaan heitä hän hyvästeli heidät ja lähti kohti Makedoniaa. ² Kuljettuaan paikkakunnalta toiselle ja rohkaistuaan uskovia monin sanoin hän tuli Kreikkaan. ³ Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Kun ilmeni, että juutalaisilla oli salahanke häntä vastaan hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta. ⁴ Häntä seurasivat beroialainen Soopatros, Pyrrhoksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkos ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikos ja Trofimos. ⁵ Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaksessa. ⁶ Me taas purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja saavuimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooakseen, jossa viivyimme seitsemän päivää.

Paavalin jäähyväispuhe Trooaksessa

⁷ Viikon ensimmäisenä päivänä kokoonnuimme murtamaan leipää. Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli koolla olevien kanssa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön asti. ⁸ Yläkerran huoneessa, jossa olimme koolla, oli palamassa monta lamppua. ⁹ Eräs Eutykos-niminen nuori mies istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti

pitkään, hän vaipui syvään uneen ja nukuksissaan putosi kolmannesta kerroksesta alas. Hänet nostettiin kuolleena maasta. ¹⁰ Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen, kiatoi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, hän on hengissä." ¹¹ Sitten hän tuli ylös, mursi leipää ja söi. Keskusteltuaan heidän kanssaan kauan, päivän koittoon asti, hän lähti matkalle. ¹² Mutta he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

Laivamatka Miletokseen

¹³ Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä näin hän oli käskenyt aikoen itse kulkea jalan. ¹⁴ Kun hän liittyi meihin Assoksessa, otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen. ¹⁵ Sieltä lähdimme purjehtimaan ja saavuimme seuraavana päivänä Kioksen kohdalle ja sitä seuraavana päivänä pääsimme Samokseen. Viivyytyämme Trogyllionissa tulimme seuraavana päivänä Miletokseen. ¹⁶ Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa. Hän kiirehti ehtiäkseen, mikäli mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

Paavali puhuu Efesoksen seurakunnan vanhimmille

¹⁷ Miletoksesta Paavali lähetti sanan Efesokseen ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat. ¹⁸ Kun he

olivat tulleet hänen luokseen, hän sanoi heille: "Te tiedätte, kuinka minä ensimmäisestä päivästä asti, jona saavuin Aasiaan, olen koko ajan ollut teidän kanssanne. ¹⁹ Olen palvellut Herraa kaikessa nöyryydessä ja monin kyynelin koettelemissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden. ²⁰ En ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä on hyödyllistä, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että perhekunnittain. ²¹ Todistaessani juutalaisille ja kreikkalaisille olen julistanut katumusta ja kääntymistä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

²² Hengessä sidottuna minä matkustan nyt Jerusalemiin enkä tiedä, mitä minulle siellä tapahtuu. ²³ Sen vain tiedän, että Pyhä Henki jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että minua odottavat kahleet ja ahdistukset. ²⁴ Mutta en välitä mistään enkä pidä henkeäni itselleni kalliina, kunhan vain vien iloiten päätökseen juoksuni ja Herralta Jeesukselta saamani palvelutehtävän: julistaa Jumalan armon evankeliumia.

²⁵ Nyt tiedän, että te ette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen kulkenut ja julistanut Jumalan valtakuntaa. ²⁶ Siksi minä tänä päivänä vakuutan teille, että olen viaton

kaikkien vereen, ²⁷ sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

²⁸ Pitäkää siis huolta itsestänne ja koko siitä laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen hankkinut. ²⁹ Minä tiedän sen, että lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ³⁰ ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristelevät totuutta vetääkseen opetuslapset mukaansa. ³¹ Valvokaa siis ja muistakaa, että kolme vuotta minä olen lakkaamatta, yötä päivää, kyynelin neuvonut teitä jokaista.

³² Ja nyt minä uskon teidät, veljet, Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa. ³³ Hopeaa, kultaa tai vaatteita en ole keneltäkään himoinnut. ³⁴ Te tiedätte itse, että näillä käsilläni palvellessa olen hankkinut sen, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet. ³⁵ Kaikessa olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'

³⁶ Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa.

³⁷ Kaikki puhkesivat haikeaan itkuun ja heittäytyivät Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä. ³⁸ Eniten heitä suretti Paavalin sana siitä, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

Paavalin laivamatka Kesareaan

21 ¹ Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, otimme suoran kurssin Koosiin, seuraavana päivänä Rodokseen ja sieltä Pataraan. ² Siellä löysimme Foinikiaan lähtevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. ³ Kun Kypros tuli näkyviin ja jäi vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyroksessa, sillä siellä laivan oli määrä purkaa lastinsa. ⁴ Löydettyämme sikäläiset opetuslapset viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. ⁵ Kun nämä päivät olivat kuluneet, lähdimme matkalle, ja he kaikki saattoivat meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka. Rannalla laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme. ⁶ Hyvästelttyämme toisemme me astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

⁷ Purjehduksemme päättyi, kun saavuimme Tyroksesta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivyimme päivän heidän luonaan.

⁸Seuraavana päivänä lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan. Me nimme evankelista Filippoksen taloon ja jäimme hänen luokseen. Hän oli yksi niistä seitsemästä. ⁹Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.

¹⁰Olimme viipyneet siellä useita päiviä, kun sinne tuli Juudeasta Agabos-niminen profeetta. ¹¹Hän tuli luoksemme, otti Paavalin vyön, satoi sillä jalkansa ja kätensä ja sanoi: "Näin sanoo Pyhä Henki: sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset Jerusalemissa sitovat tällä tavoin ja antavat pakanoiden käsiin." ¹²Kun kuulumme tämän, pyysimme, niin me kuin paikkakunnalla asuvatkin, ettei hän menisi Jerusalemiin. ¹³Silloin Paavali sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydämeni! Minä olen valmis, en ainoastaan sidottavaksi, vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." ¹⁴Kun hän ei taipunut, me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."

Paavali saapuu Jerusalemiin

¹⁵Näiden päivien jälkeen me varustauduimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin. ¹⁶Meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta. He veivät meidät majapaikkaamme kyproslaisen Mnasonin luo, joka oli varhaisimpia opetuslapsia.

¹⁷Kun saavuimme Jerusalemiin, veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

¹⁸Seuraavana päivänä Paavali lähti meidän kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat saapuivat paikalle. ¹⁹Tervehdittyään heitä Paavali kertoi kohta kohdalta kaiken, mitä Jumala hänen palvelutehtävänsä kautta oli tehnyt pakanoiden keskuudessa.

²⁰Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Veli, sinä näet, että juutalaisia on tullut uskoon kymmenintuhansin, ja he kaikki ovat lainkiivailijoita. ²¹Heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanakansojen keskuudessa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta tapojemme mukaan. ²²Mitä siis tehdään? Varmastikin kokoontuu paljon väkeä, sillä he saavat kuulla sinun saapuneen.

²³Tee siis niin kuin me sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, jotka ovat antaneet lupauksen. ²⁴Ota heidät mukaasi, puhdistaudu heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, että he voivat leikkauttaa tukkansa. Siitä kaikki ymmärtävät, ettei siinä, mitä heille on sinusta kerrottu, ole mitään perää, vaan että sinä itsekin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. ²⁵Uskoon

tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet heille, ettei heidän tarvitse noudattaa mitään tällaista, paitsi että heidän pitää karttaa sellaista, mikä on uhrattu epäjumalille, ja verta ja lihaa, josta veri on laskematta, ja haureutta.”

²⁶ Silloin Paavali otti miehet mukaansa. Kun hän seuraavana päivänä oli puhdistautunut heidän kanssaan, hän meni temppeliin ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä päättyisivät ja kunkin puolesta uhrattaisiin uhri.

PAVALIN VANGITSEMINEN JA OIKEUDENKÄYNTI, 21–26

Paavali pidätetään temppelessä

²⁷ Kun ne seitsemän päivää olivat kulumassa umpeen, Aasiasta tulleet juutalaiset näkivät Paavalin temppelessä. He kiihottivat koko kansanjoukon, kävivät häneen käsiksi ²⁸ ja huusivat: ”Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme, lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Onpa hän tuonut kreikkalaisiakin temppeliin ja saastuttanut tämän pyhän paikan.” ²⁹ He olivat näet aikaisemmin nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupungilla hänen seurassaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin. ³⁰ Koko kaupunki alkoi liikehtiä, ja kansaa

juoksi koolle. Väkijoukko otti Paavalin kiinni, raahasi hänet ulos tempelialueelta, ja sen portit suljettiin heti.

³¹ Kun hänet aiottiin tappaa, sotilasosaston komentaja sai tiedon, että koko Jerusalemin oli kuohuksissa.

³² Hän otti heti mukaansa sotilaita ja sadanpäälliköitä ja riensi alas väkijoukkoon. Nähdessään komentajan ja sotilaat juutalaiset lakkasivat lyömästä Paavalia. ³³ Silloin komentaja astui lähemmäs, otti hänet kiinni ja käski sitoa kaksilla kahleilla ja kyseli, kuka hän oikein oli ja mitä hän oli tehnyt. ³⁴ Kansanjoukosta toiset huusivat sitä, toiset tätä. Kun komentaja ei metelin takia voinut saada asiasta varmaa selvyyttä, hän käski viedä Paavalin kasarmiin. ³⁵ Kun oli päästy portaille, sotilaiden täytyi kantaa Paavalia kansan väkivaltaisuuden vuoksi. ³⁶ Suuri joukko ihmisiä seurasi perässä ja huusi: ”Vie pois hänet!”

Paavali puolustautuu kansan edessä

³⁷ Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän kysyi komentajalta: ”Onko minulla lupa sanoa sinulle jotakin?” Tämä vastasi: ”Osaatko sinä kreikkaa?” ³⁸ Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka äskettäin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?” ³⁹ Paavali vastasi: ”Minä olen juutalainen mies, Tarsoksen, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen.

Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle.”⁴⁰ Komentaja antoi luvan. Portailla seisten Paavali viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui heprean kielellä:

22¹”Miehet – veljet ja isät! Kuulkaa, mitä minä nyt puhun teille puolustuksekseni.”² Kun he kuulivat hänen puhuvan heille heprean kielellä, väkijoukko hiljeni entisestään. Sitten Paavali sanoi:³ ”Olen juutalainen mies. Olen syntynyt Kilikian Tarsoksessa, mutta minut on kasvatettu tässä kaupungissa. Gamalielin jalkojen juuressa minut on opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia, ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänään teette.”⁴ Minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sidoin ja heitin vankilaan sekä miehiä että naisia.⁵ Sen voi minusta todistaa myös ylipappi ja koko vanhimpien neuvosto. Heiltä minä sain myös kirjeitä veljille Damaskokseen ja matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

⁶ Mutta kun olin matkalla ja lähesäydyin Damaskosta, taivaasta leimahti keskipäivän aikaan yhtäkkiä kirkas valo ympärilläni.⁷ Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: ‘Saul, Saul, miksi vainoat minua?’

⁸ Minä vastasin: ‘Kuka olet, Herra?’

Hän sanoi minulle: ‘Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.’⁹ Ne, jotka olivat minun mukani, näkivät kyllä valon ja pelästyivät mutta eivät kuulleet hänen ääntään, joka minulle puhui.¹⁰ Minä sanoin: ‘Herra, mitä minun on tehtävä?’ Herra vastasi minulle: ‘Nouse ja mene Damaskokseen. Siellä sinulle sanotaan kaikki, mitä tehtäväksesi on määrätty.’¹¹ Koska en nähnyt mitään sen valon kirkkauden tähden, matkatoverini taluttivat minua, ja niin pääsin Damaskokseen.

¹² Siellä Ananias, muuan lakiin nähden hurskas mies, josta kaikki sisäläiset juutalaiset todistivat hyvää,¹³ tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi minulle: ‘Saul, veljeni, saa jälleen näkösi!’ Samalla hetkellä sain näköni ja näin hänet.¹⁴ Hän sanoi: ‘Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan äänen hänen suustaan.¹⁵ Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.’¹⁶ Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse ja huuda avuksi Herran nimeä, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.’

¹⁷ Kun olin palannut Jerusalemiin ja olin rukoilemassa temppelissä, jouduin hurmoksiin¹⁸ ja näin Herran. Hän sanoi minulle: ‘Pidä kiirettä ja lähde pian pois Jerusalemistä, sillä sinun todistustasi minusta ei oteta täällä vastaan.’¹⁹ Minä sanoin:

‘Herra, he tietävät itse, että minä kaikkialla synagogissa panin vankilaan ja ruoskitin niitä, jotka uskovat sinuun.’²⁰ Kun Stefanoksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, minäkin olin paikalla, hyväksyin hänen surmaamisensa ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.’²¹ Hän sanoi minulle: ‘Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo.’”

²² Tähän sanaan asti juutalaiset kuuntelivat Paavalia, mutta sitten he alkoivat huutaa kovalla äänellä: “Pois maan päältä tuollainen! Ei hän saa elää!”²³ Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskelivät hiekkaa ilmaan,²⁴ komentaja käski viedä Paavalin kasarmiin. Saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, komentaja määräsi hänet kuulteltavaksi ruoskimalla.

Paavali välttyy ruoskimiselta

²⁵ Kun sotilaat olivat oikaisseet Paavalin ruoskittavaksi, hän sanoi lähellä seisovalle sadanpäälikölle: “Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?”²⁶ Sen kuultuaan sadanpäälikkö meni ilmoittamaan komentajalle: “Varo, mitä aiot tehdä! Tämä mieshän on Rooman kansalainen.”²⁷ Komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: “Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen.” Hän vastasi: “Olen.”²⁸ Komentaja sanoi: “Minä olen suurella rah summalla hankkinut tämän kansa-

laisoikeuden.” Paavali sanoi: “Mutta minulla se on ollut syntymästäni asti.”²⁹ Silloin ne, joiden piti kuultella häntä, poistuivat heti hänen luotaan. Myös komentaja, saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, pelästyi, koska oli antanut sitoa hänet.

Paavali neuvoston edessä

³⁰ Koska komentaja tahtoi saada varmaa tietoa siitä, mistä juutalaiset Paavalia syyttivät, hän seuraavana päivänä päästi hänet kahleista ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua. Sitten hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23¹ Paavali kiinnitti katseensa neuvostoon ja sanoi: “Miehet, veljet! Tähän päivään asti minä olen elänyt Jumalan edessä omatunto täysin puhtaana.”² Silloin ylipappi Ananias käski vieressä seisovia lyömään häntä vasten suuta.³ Paavali sanoi hänelle: “Jumala lyö sinua, sinä valkoiseksi kalkittu seinä! Sinä istut tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua!”⁴ Ne, jotka seisoivat vieressä, sanoivat: “Herjaatko sinä Jumalan ylipappia?”⁵ Paavali vastasi: “En tiennyt, veljet, että hän on ylipappi. Onhan kirjoitettu: ‘Kansasi johtajaa älä solvaa.’”

⁶ Koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukeuksia ja toisen osan fariseuksia, hän huusi neuvoston edessä: “Miehet, veljet! Minä olen

fariseus, fariseusten jälkeläinen. Toivon ja kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä olen tuomittavana.”⁷ Tuskin hän oli tämän sanonut, kun fariseusten ja saddukeusten kesken nousi riita, ja joukko jakaantui.⁸ Saddukeukset näet sanoivat, ettei ole ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä, mutta fariseukset tunnustavat nämä kaikki.⁹ Huuto vain koveni, ja muutamat kirjanopineet fariseusten ryhmästä nousivat väittelemään kiivaasti ja sanoivat: ”Emme löydä tästä miehestä mitään pahaa. Jospa henki tai enkeli on puhunut hänelle. Ei taistella Jumalaa vastaan!”¹⁰ Kun riita yhä kiihtyi, komentaja pelkäsi, että he repisivät Paavalin kappaleiksi. Hän käski sotilaiden mennä tempaamaan hänet heidän keskeltään ja viemään hänet kasarmiin.

¹¹ Seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin luona ja sanoi: ”Ole rohkealla mielellä Paavali, sillä niin kuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin pitää sinun todistaa minusta myös Roomassa.”

Salaliitto Paavalin surmaamiseksi

¹² Päivän valjettua juutalaiset tekivät salaliiton ja vanhoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennen kuin ovat tappaneet Paavalin.¹³ Tämän valaliiton teki yli neljäkymmentä miestä.¹⁴ He menivät ylipap-pien ja vanhinten luo ja sanoivat:

”Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme maista mitään, ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.¹⁵ Ilmoittakaa te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa komentajalle, että hän huomenna toisi Paavalin alas luoksenne, ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asi- aansa. Me olemme valmiina tappa- maan hänet, ennen kuin hän pääsee perille.”

¹⁶ Paavalin sisarenpoika sai kuulla väijytyksestä. Hän saapui kasar- mille, meni sisään ja kertoi asian Paavalille.¹⁷ Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäälliköistä ja sanoi: ”Vie tämä nuori mies komentajan luo, sillä hänellä on tälle jotakin ilmoitettavaa.”¹⁸ Sadanpäällikkö otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoi: ”Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan tämän nuoren miehen sinun luok- sesi. Hänellä on jotakin puhuttavaa sinulle.”

¹⁹ Komentaja tarttui hänen kä- teensä, vei hänet erilleen ja kysyi: ”Mitä ilmoitettavaa sinulla on mi- nulle?”²⁰ Hän vastasi: ”Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että veisit Paavalin huomenna alas neu- vostoon, aivan kuin se aikoi si vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.²¹ Älä kuitenkaan suostu siihen, sillä yli neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on väijyksissä. He ovat vannoneet, etteivät syö eivätkä juo,

ennen kuin ovat tappaneet hänet. Nyt he ovat valmiina ja odottavat sinun suostumustasi.”²² Komentaja päästi nuoren miehen menemään sanottuaan hänelle: “Älä paljasta kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle.”

Paavali lähetetään maaherra Feeliksin luo

²³ Sitten komentaja kutsui luokseen kaksi sadanpäällikköä ja sanoi heille: “Pitäkää yön kolmanesta tunnista lähtien kaksisataa sotilasta, seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä valmiina lähtemään Kesareaan.”²⁴ Varatkaa ratsuja ja pankaa Paavali ratsun selkään, jotta voisitte viedä hänet turvallisesti maaherra Feeliksin luo.”

²⁵ Hän kirjoitti seuraavanlaisen kirjeen: ²⁶ “Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherra Feeliksiä.”²⁷ Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja aikoivat tappa. Minä tulin kuitenkin paikalle sotilaiden kanssa ja pelastin hänet saatuani tietää, että hän on Rooman kansalainen.”²⁸ Koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa.²⁹ Huomasin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä. Mitään sellaista syytöstä ei kuitenkaan ollut, josta hän ansaitsisi kuoleman tai kahleet.³⁰ Koska minulle on kuitenkin tehty ilmianto, että miestä

vastaan on tekeillä juutalaisten salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi. Olen myös kehottanut hänen syyttäjäänsä sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi. Voi hyvin!”

³¹ Saamansa käskyn mukaisesti sotilaat ottivat Paavalin mukaansa ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.³² Seuraavana päivänä he jättivät ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan ja palasivat kassarmiin.³³ Saavuttuaan Kesareaan ratsumiehet antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.³⁴ Kun maaherra oli luenut kirjeen, hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli. Saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta,³⁵ Feeliks sanoi: “Minä kuulustelen sinua, kun myös sinun syyttäjäsi saapuvat paikalle.” Hän käski vartioida Paavalia Herodeksen linnassa.

Syyte Paavalia vastaan

24¹ Viiden päivän kuluttua yli-pappi Ananias tuli sinne muutamien vanhinten ja asiana-jaja Tertulluksen kanssa. He ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.² Kun Paavali oli kutsuttu paikalle, Tertullus aloitti syytöspuheensa. Hän sanoi: “Sinun ansios-tasi, korkea-arvoinen Feeliks, me olemme saaneet nauttia suurta rauhaa, ja sinun huolenpidossasi on saatu aikaan parannuksia tämän

kansan hyväksi. ³ Sen me mitä kiitollisimmin tunnustamme, kaikin tavoin ja kaikkialla. ⁴ Mutta etten viivyttäisi sinua kovin kauan, pyydän sinua hetken aikaa suosiollisesti kuuntelemaan meitä. ⁵ Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja levottomuuksien lietsoja kaikkien maailman juutalaisten keskuudessa sekä nasaretilaisten lahkoon johtaja. ⁶ Hän on yrittänyt saastuttaa temppelinkin, joten me otimme hänet kiinni. Tahdoimme tuomita hänet oman lakimme mukaan, ⁷ mutta komentaja Lysias tuli ja riisti hänet väkivalloin käsistämme. Komentaja vei hänet pois ⁸ ja käski hänen syyttäjiensä tulla sinun eteesi. Voit itse kuusustelemalla saada tietää häneltä kaiken, mistä me häntä syytämme.” ⁹ Myös juutalaiset yhtyivät syytökseen ja väittivät asian olevan niin.

Paavali puolustautuu Feeliksin edessä

¹⁰ Maaherran nyökättyä merkiksi, että Paavali sai puhua, tämä vastasi: ”Koska tiedän sinun olleen monta vuotta tämän kansan tuomarina, puolustaudun luottavaisin mielin. ¹¹ Voit itse varmistaa sen, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin ylös Jerusalemiin rukoukseen. ¹² Nämä miehet eivät ole tavanneet minua väittelemästä kenenkään kanssa tai aiheuttamasta levottomuutta, eivät temppelissä,

eivät synagogissa eivätkä kaupungilla. ¹³ Eivät he myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät. ¹⁴ Mutta sen minä sinulle tunnustan, että sen tien mukaan, jota he sanovat lahkoksi, minä palvelen siten isieni Jumalaa, että uskon kaiken, mitä laissa ja profeetoissa on kirjoitettu. ¹⁵ Minä pidän sen toivon Jumalaan, että tulee tapahtumaan kuolleiden ylösnousemus, jota nämä itsekkin odottavat, sekä vanhurskaiden että väärintekijöiden. ¹⁶ Siksi ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.

¹⁷ Monien vuosien jälkeen tulisin tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja. ¹⁸ Näitä asioita toimittaessani muutamat Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat minut puhdistautuneena temppelialueella. Ei ollut mitään väentungosta eikä meteliä. ¹⁹ Heidän pitäisi olla täällä sinun edessäsi ja syyttää, mikäli heillä olisi jotakin minua vastaan. ²⁰ Tai sanokoot nämä tässä, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun seisoin neuvoston edessä. ²¹ Vai onko kyse tästä yhdestä lauseesta, jonka huusin seisoeessani heidän edessään: ‘Kuolleiden ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne?’”

²² Mutta Feeliks, joka oli tarkoin perillä tästä tiestä, siirsi asian käsittelyn tuonnetemmaksi ja sanoi: ”Kun

komentaja Lysias tulee tänne, tutkin teidän asianne.”²³ Hän käski sadanpäällikön pitää Paavalia vartioituna mutta suoda hänelle lievennyksiä estämättä ketään hänen ystävistään palvelemasta häntä tai tulemasta hänen luokseen.

Paavaliala pidetään vankeudessa

²⁴ Muutamien päivien kuluttua Feeliks saapui juutalaisen vaimonsa Drusillan kanssa, lähetti hakemaan Paavalin ja kuunteli, kun hän puhui uskosta Kristukseen Jeesukseen.²⁵ Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta, itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, Feeliks pelästyi ja sanoi: ”Mene tällä kertaa pois, mutta kun minulla on sopivaa aikaa, kutsun sinut taas.”²⁶ Samalla hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jotta tämä pääsisi vapaaksi, ja siksi hän useita kertoja lähetti hakemaan Paavalin luokseen ja keskusteli hänen kanssaan.²⁷ Kahden vuoden kuluttua Feeliks sai seuraajakseen Porcius Festuksen, ja koska Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, hän jätti Paavalin vankeuteen.

Paavali vetoaa keisariin

25¹ Kun Festus oli astunut maaherran virkaan, hän meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.² Ylipapit ja juutalaisten johtomiehet esittivät hänelle syytöksensä Paavaliala vastaan. He kääntyivät Festuksen puoleen

³ ja anoivat häneltä sitä suosionsoitusta itselleen, Paavaliala vastaan, että hän haettaisi Paavalin Jerusalemiin. He näet suunnittelivat väijytystä tappaakseen hänet matkalla.⁴ Festus kuitenkin vastasi, että Paavaliala pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itsekin aikoi pian lähteä sinne.⁵ Hän lisäsi: ”Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukaani, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä siellä.”

⁶ Viivyttyään heidän luonaan ai-noastaan kahdeksan tai kymmenen päivää Festus palasi Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.⁷ Kun Paavali oli saapunut, asettuivat Jerusalemistä tulleet juutalaiset hänen ympärilleen ja esittivät useita ja raskaita syytöksiä Paavaliala vastaan. Mutta he eivät pystyneet näyttämään niitä toteen,⁸ sillä hän torjui ne sanoen: ”Minä en ole tehnyt mitään väärää juutalaisten lakia, en temppeliä enkä keisaria kohtaan.”

⁹ Festus, joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille: ”Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja käydä siellä oikeutta minun edessäni näistä asioista?”¹⁰ Mutta Paavali sanoi: ”Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut on tuomittava. Juutalaisille en ole tehnyt mitään vääryyttä, niin kuin sinäkin hyvin tiedät.”¹¹ Jos siis

olen rikollinen tai tehnyt jotakin sel-
laista, mistä tulee kuolemantuomio,
en yritä välttää kuolemaa. Mutta
jos näiden syytökset ovat perättö-
miä, kukaan ei voi luovuttaa minua
heille. Minä vetoan keisariin.”¹² Sil-
loin Festus keskusteltuaan neuvos-
tonsa kanssa vastasi: ”Keisariin olet
vedonnut, keisarin eteen menet.”

Festus kertoo Agrippalle Paavalista

¹³ Muutaman päivän kuluttua saa-
puivat kuningas Agrippa ja Bernike
Kesareaan tervehtimään Festusta.
¹⁴ Kun he viipyivät siellä useita päi-
viä, Festus esitteli Paavalin asian
kuninkaalle: ”Täällä on eräs mies,
jonka Feeliks on jättänyt vankeu-
teen. ¹⁵ Käydessäni Jerusalemissa
juutalaisten ylipapit ja vanhimmat
esittivät syytöksen häntä vastaan
ja vaativat, että hänet tuomittai-
siin. ¹⁶ Minä vastasin heille: ’Rooma-
laisilla ei ole tapana luovuttaa ke-
tään surmattavaksi, ennen kuin syy-
tetty on asetettu kasvokkain syyt-
täjiensä kanssa ja on saanut tilai-
suuden puolustautua syytöstä vas-
taan.’ ¹⁷ Kun he olivat kokoontuneet
tänne, minä istuin viivyttelämättä
seuraavana päivänä tuomaristui-
melle ja käskin tuoda miehen eteeni.
¹⁸ Hänen syyttäjänsä asettuivat hä-
nen ympärilleen mutta eivät syyttä-
neet häntä mistään sellaisesta rikok-
sesta kuin olin olettanut. ¹⁹ Sen si-
jaan heillä oli hänen kanssaan riitaa
joistakin oman uskontonsa asioista

ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuol-
lut mutta jonka Paavali väitti elä-
vän. ²⁰ Kun olin epätietoinen siitä,
miten tällainen kiista oli tutkittava,
kysyin, tahtoiko hän lähteä Jerusa-
lemiin ja käydä siellä oikeutta näistä
asioista. ²¹ Mutta kun Paavali ve-
tosi, että hänet on säilytettävä ma-
jesteetin tutkittavaksi, minä käskin
vartioida häntä, kunnes lähetän hä-
net keisarin eteen.” ²² Agrippa sa-
noi Festukselle: ”Minäkin tahtoisin
kuulla sitä miestä.” Festus sanoi:
”Huomenna saat kuulla häntä.”

Paavali Agrippan edessä

²³ Seuraavana päivänä Agrippa ja
Bernike saapuivat kaikessa komeu-
dessaan. He menivät oikeussaliin so-
tilaskomentajien ja kaupungin vai-
kutusvaltaisten miesten kanssa, ja
Paavali tuotiin Festuksen käskystä
sinne. ²⁴ Festus sanoi: ”Kuningas Ag-
rippa ja kaikki te miehet, jotka olette
meidän kanssamme paikalla! Tässä
näette miehen, jonka vuoksi koko
juutalaisten joukko on ahdistanut
minua sekä Jerusalemissa että täällä
ja huutanut, ettei hän saa enää elää.
²⁵ Minä kuitenkin huomasin, ettei
hänen toiminnassaan ole mitään,
mistä ansaitsisi kuoleman. Mutta
kun hän itse vetosi majesteettiin,
päätin lähettää hänet sinne. ²⁶ Mi-
tään varmaa minulla ei kuitenkaan
ole kirjoitettavana hänestä herral-
leni. Siksi käskin tuoda hänet teidän
eteenne ja varsinkin sinun eteesi,

kuningas Agrippa, että minulla olisi kuulustelun jälkeen jotakin kirjoitettavaa. ²⁷ Minusta tuntuu mielettömältä lähettää vanki antamatta samalla tietää, mistä häntä syytetään.”

Paavali puolustautuu

26 ¹ Agrippa sanoi Paavalille: ”Sinun on lupa puhua puolestasi.” Silloin Paavali ojensi käntensä ja sanoi puolustukseksen: ² ”Kuningas Agrippa! Pidän itseäni onnekkana, kun saan tänään sinun edessäsi puolustautua kaikkia juutalaisten syytöksiä vastaan, ³ varsinkin kun sinä olet kaikkien juutalaisten tapojen ja riitakysymysten tuntija. Siksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

⁴ Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa Jerusalemissa. ⁵ He tuntevat minut jo ennestään, jos vain tahtovat todistaa, että minä uskontomme ankarimman lahkon mukaisesti olen elänyt fariseuksena. ⁶ Nyt seison tuomittavana sen tähden, että panen toivoni lupaukseen, jonka Jumala on antanut meidän isillemme ⁷ ja jonka meidän kaksitoista heimoamme toivovat toteutuvan palvellessaan Jumalaa lakkaamatta, yötä päivää. Tämän toivon vuoksi, kuningas Agrippa, juutalaiset syyttävät minua. ⁸ Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?

⁹ Luulin minäkin, että minun tulee ankarasti vastustaa Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä. ¹⁰ Niin minä teinkin Jerusalemissa. Saatuani yli-papeilta valtuudet suljin monia pyhiä vankiloihin, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta. ¹¹ Kaikkialla synagogissa minä usein yritin rankaisemalla pakottaa heidät pilkkaamaan Jeesusta. Niin pitkälle menin raivossani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaiden kaupunkeihin asti.”

Paavali kertoo kääntymyksestään

¹² ”Näissä asioissa matkustin Damaskokseen ylipappien antamin valtuuksin ja heidän suostumuksellaan. ¹³ Silloin, keskellä päivää, kuningas, minä näin tiellä aurinkoa kirkkaamman valon leimahtavan taivaasta minun ja matkatoverieni ympärillä. ¹⁴ Me kaikki kaadimme maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle heprean kielellä: ‘Saul, Saul, miksi vainoat minua? Tukai sinun on potkia pistimiä vastaan.’ ¹⁵ Minä kysyin: ‘Kuka olet, Herra?’ Herra sanoi: ‘Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. ¹⁶ Nouse ja seiso jaloillasi! Minä olen ilmestynyt sinulle sitä varten, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä olet nähnyt ja mitä minä vielä ilmoitan, kun ilmestyn sinulle. ¹⁷ Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän ¹⁸ avaamaan

heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskossa minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.’

¹⁹ Sen vuoksi, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta tai vaallista näkyä ²⁰ vaan julistin ensin Damaskoksen ja Jerusalemin asukkaille, sitten kaikkialla Juudean maassa ja pakanakansojen parissa, että on kaduttava ja käännäyttävä Jumalan puoleen ja tehtävä kääntymyksen mukaisia tekoja. ²¹ Tämän vuoksi juutalaiset ottivat minut kiinni temppelialueella ja yrittivät surmata. ²² Jumalan apua olen saanut tähän päivään asti, ja nyt minä seison todistamassa sekä pienille että suurille. En puhu mitään muuta kuin sitä, minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan, ²³ sitä, että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleiden ylösnousemuksen esikoisena julistaa valoa sekä tälle kansalle että pakanoille.”

²⁴ Kun hän näin puolustautui, Festus sanoi kovalla äänellä: ”Sinä olet hullu, Paavali! Paljot kirjoitukset tekevät sinut hulluksi.” ²⁵ Paavali vastasi: ”En ole hullu, arvoisa Festus, vaan puhun totuuden ja terveen järjen sanoja. ²⁶ Kuningas kyllä tuntee nämä asiat. Siksi puhunkin hänelle rohkeasti. En usko, että mikään näistä asioista on häneltä salassa,

eiväthän ne ole tapahtuneet missään syrjäseudulla. ²⁷ Uskotko profeettoja, kuningas Agrippa? Tiedän, että uskot.” ²⁸ Agrippa vastasi Paavalille: ”Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi.” ²⁹ Paavali sanoi: ”Toivoisin Jumalalta, että – tapahtuipa se vähällä tai paljon – et ainoastaan sinä, vaan myös te kaikki, jotka minua tänään kuuntelette, tulisitte samanlaisiksi kuin minä, näitä kahleita lukuun ottamatta.”

³⁰ Kun hän sanoi näin, kuningas nousi, samoin maaherra sekä Bernike ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan. ³¹ Pois lähtiessään he puhuivat keskenään: ”Ei tämän miehen toiminnassa ole mitään, mistä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.” ³² Agrippa sanoi Festukselle: ”Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi, ellei hän olisi vedonnut keisariin.”

PAAVALIN MATKA ROOMAAN, 27–28

Paavali saapuu Kreetaan

27 ¹ Kun oli päätetty, että me purjehtisimme Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit luovutettiin keisarillisen joukko-osaston sadanpäällikön Juliuksen haltuun. ² Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkakuntien kautta, ja lähdimme merelle. Seurassamme oli makedonialainen Aristarkos Tesalonikasta. ³ Seuraavana päivänä

saavuimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo saamaan hoitoa.

⁴Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen vuoksi Kyproksen suojaan, ⁵ja avomerta purjehtien sivuutimme Kilikian ja Pamfylia ja saavuimme Lykian Myraan. ⁶Siellä sadanpäällikkö huomasi aleksandrialaisen laivan, joka oli purjehtimassa Italiaan, ja siirsi meidät siihen. ⁷Monta päivää purjehdimme hitaasti ja pääsimme hädin tuskin Knidoksen kohdalle. Tuulen haitatessa meitä purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan. ⁸Purjehdittuamme vaivoin pitkin sen rannikkoa saavuimme eräaseen paikkaan, jonka nimi oli Hyvät-satamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

⁹Kun aikaa oli kulunut paljon, ja purjehtiminen oli jo vaarallista, koska paastopäiväkin oli jo ohi, Paavali varoitti heitä: ¹⁰”Miehet, minä näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainostaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme.” ¹¹Sadanpäällikkö uskoi kuitenkin enemmän perämiestä ja laivan omistajaa kuin sitä, mitä Paavali sanoi. ¹²Kun satama ei soveltunut talvehtimiseen, useimmat olivat sitä mieltä,

että oli lähdettävä sieltä, jotta voitaisiin ehkä päästä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.

Myrskyn kourissa

¹³Kun etelätuuli alkoi hiljaksen puhalttaa, he luulivat aikeensa onnistuvan, nostivat ankkurin ja purjehtivat aivan läheltä Kreetaa. ¹⁴Mutta ennen pitkää saaren yli syöksyi raju tuuli, jota kutsutaan koillismyrskyksi. ¹⁵Laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta vastatuuleen. Me annoimme periksi ja jouduimme tuuliajolle. ¹⁶Päästyämme pienen Klauda-nimisen saaren suojaan saimme hädin tuskin laivaveneen hallintaamme. ¹⁷Vedettyään sen ylös miehet ryhtyivät varotoimiin ja sitoivat laivan ympäri köysiä. Koska he pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, he laskivat ajoankkurin ja olivat näin tuuliajolla. ¹⁸Kun myrsky ahdisti meitä ankarasti, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen. ¹⁹Kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston. ²⁰Kun moneen päivään ei ollut näkynyt aurinkoa eikä tähtiä ja kova myrsky painoi päälle, meiltä katosi lopulta kaikki toivo pelastumisesta.

²¹Mutta silloin, kun oli oltu kauan syömättä, Paavali astui joukon keskelle ja sanoi: ”Miehet, teidän olisi

pitänyt kuunnella minua eikä lähteä Kreetasta kärsimään tätä vaihua ja vahinkoa. ²² Mutta nyt kehotan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä yksikään teistä ei menetä henkeään, ainoastaan laiva uppoaa. ²³ Tänä yönä minun vieressäni näet seisoi sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen. ²⁴ Hän sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinun on mentävä keisarin eteen, ja Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kansasi.' ²⁵ Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet! Minulla on sellainen usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu. ²⁶ Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua."

Haaksirikko ja pelastuminen

²⁷ Tuli neljästoista yö ajalehtiesamme Adrianmerellä. Keskiyön aikaan merimiehistä alkoi tuntua, että lähestyttiin maata. ²⁸ He luotasivat ja havaitsivat syvyydeksi kaksikymmentä syltä. Vähän matkaa edettyämme he luotasivat uudelleen ja havaitsivat syvyyden olevan viisitoista syltä. ²⁹ Pelätessään meidän ajautuvan karille he heittivät laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat hartaasti päivän koittamista. ³⁰ Merimiehet yrittivät paeta laivasta ja lasivat laivaveneen mereen sillä teko-syyllä, että aikoivat muka laskea keulasta ankkureita. ³¹ Mutta Paavali sanoi sadanpäällikölle ja sotilaille: "Jos

nuo eivät pysy laivassa, te ette voi pelastua." ³² Silloin sotilaat hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen menemään.

³³ Vähän ennen päivän valkenemista Paavali kehotti kaikkia syömään sanoen: "Tänään on jo neljästoista päivä, kun olette odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole ottaneet mitään ruokaa. ³⁴ Siksi kehotan teitä syömään, sillä se on tarpeen pelastuaksenne. Ei kenenkään teidän päästänne katoa hiuskarvaakaan." ³⁵ Tämän sanottuaan hän otti leivän, kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi leivän ja alkoi syödä. ³⁶ Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle, ja myös he ottivat ruokaa. ³⁷ Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi henkeä. ³⁸ Syötyään kyliksi ruokaa merimiehet kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

³⁹ Päivän tultua he eivät tunteet maata mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta. Sinne, jos mahdollista, he päättivät ohjata laivan. ⁴⁰ He päästivät ankkuriköydet irti ja jättivät ankkurit mereen. Samalla he irrottivat peräsinairojen köydet, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti. ⁴¹ He ajautuivat kuitenkin riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen. Keula juuttui kiinni ja pysyi paikoillaan,

mutta perä alkoi hajota aaltojen voimasta.⁴² Silloin sotilaat aikoivat tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla pakoon.⁴³ Mutta sadanpäällikkö tahtoi pelastaa Paavalin ja esti heidän aikeensa. Hän käski uimataitoisten hypätä ensimmäisinä veteen ja uida maihin⁴⁴ ja sitten muiden, ketkä lautojen, ketkä laivankappaleiden varassa. Näin kaikki pelastuivat maihin.

Paavali Meliten saarella

28¹ Pelastumisemme jälkeen saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.² Saaren kantasukkaat osoittivat meille harvinaisen suurta ystävällisyyttä. He sytytivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, koska oli alkanut sataa ja oli kylmä.³ Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotion, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja iski kiinni hänen käteensä.⁴ Kun asukkaat näkivät elukan riippuvan hänen kädessään, he sanoivat toisilleen: ”Varmaankin tuo mies on murhaaja. Hän pelastui merestä, mutta kostotar ei sallinut hänen elää.”⁵ Mutta Paavali ravisteli elukan tuleen, eikä hänelle tapahtunut mitään pahaa.⁶ He odottivat hänen kätensä turpoavan tai hänen kaatuvan äkkiä kuolleena maahan. Kun he olivat kauan odottaneet ja nähneet, ettei hänelle tapahtunut

mitään pahaa, he tulivat toisiin ajatuksiin ja sanoivat, että hän onkin jumala.

⁷ Lähellä sitä paikkaa oli Publiusnimisellä saaren johtavalla miehellä maataloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti vierinaan kolme päivää.⁸ Publiuksen isä makasi kuumeessa ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.⁹ Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat paikalle, ja he tulivat terveiksi.¹⁰ Saarelaiset osoittivat meille myös monin tavoin kunnioitusta, ja kun lähdimme merelle, he antoivat mukaamme, mitä tarvitsimme.

Paavali saapuu Roomaan

¹¹ Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jonka tunnuksena oli Zeuksen kaksospoikien kuvat.¹² Nousimme maihin Syrakusassa ja viivyimme siellä kolme päivää.¹³ Nostettuamme ankkurit purjehdimme sieltä Regiumiin. Kun päivän kuluttua alkoi puhaltaa etelätuuli, me pääsimme seuraavana päivänä Puteoliin.¹⁴ Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän luonaan seitsemän päivää. Sieltä lähdimme Roomaan.¹⁵ Kun sikäläiset veljet saivat kuulla meistä,

he tulivat meitä vastaan Forum Appiin ja Tres Tabernaen kohdalle. Nähdessään heidät Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

¹⁶ Kun saavuimme Roomaan, sadanpäällikkö luovutti vangit henkivartioston päällikölle, mutta Paavaliin annettiin asua omissa oloissaan häntä vartioivan sotilaan kanssa.

Paavali Roomassa

¹⁷ Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten johtomiehet. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: "Miehet, veljet! En ole tehnyt mitään kansaamme tai isiemme tapoja vastaan. Kuitenkin minut luovutettiin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin. ¹⁸ Kuulusteltuaan minua he tahtoivat vapauttaa minut, koska en ollut syylistynyt mihinkään, mistä ansaitsisin kuoleman. ¹⁹ Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, minun oli pakko vedota keisariin. Ei minulla kuitenkaan ole mitään syytöksiä kansaani vastaan. ²⁰ Tästä syystä minä nyt kutsuin teidät nähdäkseni teidät ja keskustellakseni kanssanne, sillä Israelin toivon tähden minä olen näissä kahleissa." ²¹ He sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinua koskevia kirjeitä Juudeasta, eikä kukaan tänne saapuneista veljistä ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa. ²² Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä mielesäsi on, sillä tästä lahkosta meillä

on tiedossamme, että sitä kaikkialla vastustetaan."

²³ He määräsivät hänelle päivän, ja silloin heitä tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Aamuvarhaisesta iltamyöhään hän selitti heille Kirjoituksia, alkaen Moosesen laista ja profeetoista, ja todisti Jumalan valtakunnasta yrittäen saada heidät vakuuttumaan Jeesuksesta. ²⁴ Se, mitä sanottiin, sai toiset vakuuttuneiksi, mutta toiset eivät uskoneet. ²⁵ Ja kun he olivat keskenään eri mieltä, he hajaantuivat, ja Paavali sanoi ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut teidän isillenne profeetta Jesajan kautta: ²⁶ 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkää ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkää käsittäkö. ²⁷ Sillä paatunut on tämän kansan sydän. Vaivoin he kuulevat korvillaan, ja silmänsä he ovat sulkeneet, etteivät he silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi, etteivät he sydämellään ymmärtäisi ja kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.' ²⁸ Tietäkää siis, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille ja he myös kuuntelevat." ²⁹ Kun Paavali oli tämän puhunut, juutalaiset lähtivät pois väitellen kiivaasti keskenään.

³⁰ Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan täydet kaksi vuotta ja

otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen. ³¹Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta

Jeesuksesta Kristuksesta täysin vapaasti kenenkään estämättä.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

Alkusanat ja tervehdys

1 ¹ Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia, ² jonka Jumala on ennalta luvannut profeettojensa kautta pyhissä Kirjoituksissa, ³ hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme. Lihan puolesta hän on syntyään Daavidin jälkeläinen, ⁴ ja pyhyyden Hengen puolesta hänet on kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa. ⁵ Hänen kauttaan me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeään kohtaan kaikissa pakanakansoissa, ⁶ joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutumat, kuulutte. ⁷ Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali haluaa vierailla Roomassa

⁸ Ensiksikin kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, koska teidän uskostanne kerrotaan kaikkialla maailmassa. ⁹ Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani sille, kuinka lakkaamatta muistan teitä ¹⁰ aina rukouksissani anoen, että

minä jo vihdoin, jos Jumala tahdo, pääsisin tulemaan teidän luokseenne. ¹¹ Kaipaahan nähdä teitä voidakseni antaa teille jonkin hengellisen lahjan, että vahvistuisitte, ¹² tarkoitan, että me yhdessä ollessamme virkistytisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun. ¹³ Minä en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että olen monta kertaa päättänyt tulla luokseenne, saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskuudestanne niin kuin muidenkin pakanoiden, mutta tähän asti olen ollut estetty. ¹⁴ Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa. ¹⁵ Omasta puolestani olen siis halukas julistamaan evankeliumia myös teille Roomassa asuville.

Evankeliumin voima

¹⁶ Minä en häpeä Kristuksen evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. ¹⁷ Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas saa elää uskosta."

Ihmiskunnan syyllisyys

¹⁸ Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,

¹⁹ koska se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan. Jumala on sen ilmoittanut heille, ²⁰ sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti ymmärrettävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua. ²¹ Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. ²² He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiä. ²³ He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi.

²⁴ Sen vuoksi Jumala onkin jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. ²⁵ He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti. Aamen.

²⁶ Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnovastaiseen, ²⁷ ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnolli-

sesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miehen kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada.

²⁸ Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia. ²⁹ He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, haureutta, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä ³⁰ ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylpeitä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, ³¹ ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia, leppymättömiä ja armottomia. ³² Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin, vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin.

Jumalan vanhurskas tuomio

2 ¹ Sen tähden sinä ihminen, joka tuomitset, et voi millään puolustaa itseäsi, oletpa kuka hyvänsä. Missä toista tuomitset, siinä tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet itse samoja tekoja. ² Me tiedämme, että Jumalan tuomio on

totuuden mukainen niille, jotka sel-laista tekevät. ³ Luuletko sinä, ihmi-nen, joka tuomitset niitä, jotka sel-laista tekevät, mutta itse teet sa-moja tekoja, että vältät Jumalan tuo-mion? ⁴ Vai halveksitko hänen hy-vyytensä, kärsivällisyytensä ja pitkä-mielisyytensä runsautta? Etkö ym-märrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua kääntymykseen? ⁵ Kovuudel-lasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa Jumalan vihan päiväksi, jolloin hänen van-hurskas tuomionsa ilmestyy. ⁶ Hän maksaa jokaiselle tekojen mukaan: ⁷ niille, jotka hyvässä työssä kestä-vinä etsivät kirkkautta, kunniaa ja katoamattomuutta, hän antaa ian-kaikkisen elämän, ⁸ mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta vaan tottelevat vää-ryyttä, tulee viha ja kiivaus. ⁹ Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka tekee pahaa, ensin juutalaisen, sitten myös kreikkalaisen! ¹⁰ Mutta kirkkaus, kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee hyvää, ensin juutalaiselle, sitten myös kreikkalaiselle, ¹¹ sillä Jumala ei katso henkilöön.

¹² Kaikki, jotka ovat tehneet syntiä ilman lakia, myös hukkuvat ilman lakia, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat tehneet syntiä, tuomitaan lain mukaan. ¹³ Eiväthän lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan.

¹⁴ Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaa-tii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole-kaan, ovat itse itselleen laki. ¹⁵ Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todis-taa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä ¹⁶ sinä päivänä, jona Jumala tuomit-see ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta julistamani evan-geliumin mukaisesti.

Juutalaiset ja laki

¹⁷ Mutta jos sinä kutsut itseäsi juu-talaiseksi, luotat lakiin ja kerskai-let Jumalasta, ¹⁸ tunnet hänen tah-tonsia ja lakiin perehtyneenä tutkit, mikä on parasta, ¹⁹ ja luulet ole-vasi sokeiden taluttaja, pimeydessä olevien valo, ²⁰ ymmärtämättömien kasvattaja ja alaikäisten opettaja, koska sinulla on laissa tiedon ja to-tuuden muoto, ²¹ niin sinäkö, joka toista opetat, et opetakaan itse-äsi, ja joka julistat, ettei saa va-rastaa, itse varastat? ²² Sinäkö, joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta, itse teet aviorikoksen, ja joka in-hoat epäjumalia, itse olet temppe-linryöstäjä? ²³ Sinäkö, joka kerskai-let laista, häpäiset Jumalaa rikko-malla lakia? ²⁴ Sillä teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi paka-noiden keskuudessa, niin kuin on kirjoitettu.

Sydämen ympärileikkaus

²⁵Ympärileikkaus on kyllä hyödyksi, jos noudatetaan lakia. Mutta jos olet lainriikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi. ²⁶Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan katsota ympärileikkaukseksi? ²⁷Ruumiillisesti ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, joka lain kirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainriikkoja. ²⁸Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus ole se, mikä tapahtuu ulkonaisesti lihassa. ²⁹Se on juutalainen, joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Hän saa kiitoksen, ei ihmisiltä vaan Jumalalta.

Jumala on uskollinen ja vanhurskas

3 ¹Mitä etua sitten on juutalaisilla tai mitä hyötyä on ympärileikkauksesta? ²Paljonkin, kaikin tavoin. Ensinnäkin se, että heille on uskottu Jumalan sanat. ³Entä jos jotkut ovat olleet epäuskoisia? Ei kai heidän epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi? ⁴Ei tietenkään! Olkoon vaikka jokainen ihmisen valehtelija mutta Jumala on luotettava! Onhan kirjoitettu: ”Että sinut todettaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että sinä voitaisit, kun

kanssasi käydään oikeutta.” ⁵ Mutta jos meidän väärytemme osoittaa Jumalan vanhurskauden, mitä me silloin sanomme? Ei kai Jumala ole vääriämielinen, kun hän tuo ilmi vihansa? – Puhun ihmisten tavoin. ⁶Ei tietenkään! Kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman? ⁷Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut entistä selvemmin julki hänen kunniaakseen, miksi minutkin vielä tuomitaan syntisenä? ⁸Emmekö silloin tekisi niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan: ”Tehkäämme pahaa, että siitä tulisi hyvää?” Heidän tuomionsa on oikeudenmukainen.

Kaikki ovat synnin alaisia

⁹Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Olemmehan juuri osoittaneet, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin alaisia. ¹⁰Onhan kirjoitettu: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ¹¹ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa. ¹²Kaikki ovat poikenneet pois ja kaikki yhdessä käyneet keltomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtä ainoatakaan. ¹³Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he pettävät, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla, ¹⁴heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. ¹⁵Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,

¹⁶ hävitys ja kurjuus on heidän teillään, ¹⁷ ja rauhan tietä he eivät tunne. ¹⁸ Ei ole jumalanpelkoa heidän silmiensä edessä.”

¹⁹ Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä. ²⁰ Eihän yksikään ihminen tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista, sillä lain kautta tulee synnintunto.

Vanhurskaus uskon kautta

²¹ Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia. ²² Tämä Jumalan vanhurskaus tulee Jeesuksen Kristuksen uskosta kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat. Ei tässä ole mitään erottelua, ²³ sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ²⁴ mutta saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁵ Hänet Jumala on asettanut armoistuimeksi – uskon kautta omistettavaksi hänen verensä ansiosta – osoittaakseen vanhurskautensa, koska oli jumalallisessa kärsivällisyydessään jättänyt rankaisematta aiemmin tehdyt synnit. ²⁶ Jumala osoittaa vanhurskautensa nykyajassa siinä, että hän on itse vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on Jeesuksen usko.

²⁷ Missä siis on kerskaus? Se on suljettu pois. Minkä lain perusteella? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain perusteella. ²⁸ Päädymme siis siihen, että ihminen vanhurskauteen uskon kautta ilman lain tekoja. ²⁹ Vai onko Jumala vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanoidenkin? On pakanoidenkin, ³⁰ koska on vain yksi Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkamattomat uskon kautta. ³¹ Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon nojalla? Emme tietenkään! Me vahvistamme lain.

Abrahamin uskonvanhurskaus

4 ¹ Mitä me siis sanomme kansaisämme Abrahamin saavuttaneen lihan mukaan? ² Jos Abraham vanhurskautettiin tekojen perusteella, hänellä on kerskaamista, ei kuitenkaan Jumalan edessä. ³ Mitä Raamattu sanoo? Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. ⁴ Työntekijälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta. ⁵ Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. ⁶ Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: ⁷ ”Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty! ⁸ Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä.”

⁹ Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikkattuja vai myös ympärileikkaamattomia? Mehän sanomme, että Abrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi. ¹⁰ Miten se sitten luettiin? Oliko hän silloin ympärileikkattu vai ympärileikkaamaton? Hän ei ollut ympärileikkattu vaan ympärileikkaamaton. ¹¹ Hän sai ympärileikkauksen merkin sinetiksi uskonvanhurskaudesta, joka hänellä oli ympärileikkaamattomana, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, ja jotta vanhurskaus luettaisiin heillekin. ¹² Näin hänestä on tullut myös niiden ympärileikkattujen isä, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikkattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, joka meidän isällämme Abrahamilla oli jo ympärileikkaamattomana.

Jumalan lupaus toteutuu uskon kautta

¹³ Eihän sitä lupausta, että Abraham oli perivä maailman, annettu hänelle eikä hänen siemenelleen lain vaan uskonvanhurskauden kautta. ¹⁴ Sillä jos ne, jotka perustautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty turhaksi ja lupaus mitättömäksi. ¹⁵ Laki saa aikaan vihaa, mutta missä ei ole lakia, siellä ei ole rikkomustakaan.

¹⁶ Sen tähden vanhurskaus on uskosta, että se tulisi armosta. Näin

lupaus pysyy lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka perustautuu lakiin, vaan myös sille, jolla on Abrahamin usko. Hän on meidän kaikkien isä – ¹⁷ niin kuin on kirjoitettu: ”Monien kansojen isäksi minä olen sinut asettanut” – sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.

¹⁸ Abraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut. Hän uskoi tulevansa monen kansan isäksi tämän sanan mukaisesti: ”Niin paljon on sinun jälkeläisiäsi oleva.” ¹⁹ Uskossaan hän ei heikentynyt, vaikka hän, miltei satavuotiaana, tiesi ruumiinsa jo kuihtuneen ja Saaran kohdun kuolehtuneen. ²⁰ Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt vaan vahvistui uskossa antaen kunnian Jumalalle.

²¹ Hän oli täysin varma, että Jumala voi tehdä sen, minkä on luvannut.

²² Sen tähden usko luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

²³ Mutta ei ainoastaan hänen vuokseen ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin, ²⁴ vaan myös meidän vuoksemme. Se luetaan meillekin vanhurskaudeksi, kun uskomme häneen, joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän Herramme, ²⁵ hänet, joka annettiin alttiiksi meidän rikkomustemme tähden ja herätettiin kuolleista meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Vanhurskautuksen seuraukset

5¹ Koska siis olemme tulleet uskosta vanhurskaiksi, meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.² Hänen kauttaan me olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa nyt olemme, ja meidän kerskumisemme aihe on Jumalan kirkkauden toivo.³ Eikä siinä kaikki, vaan me kerskumme myös ahdistuksissa, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,⁴ kärsivällisyys koetuksen kestämistä ja koetuksen kestäminen toivoa.⁵ Mutta toivo ei tuota pettymystä, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

⁶ Kun olimme vielä heikkoja, Kristus kuoli oikeaan aikaan jumalattomien puolesta.⁷ Tuskinpa kukaan on valmis kuolemaan vanhurskaan puolesta, vaikka hyvän puolesta joku kenties uskaltaakin kuolla.⁸ Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.⁹ Paljon ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautettuja hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta.¹⁰ Jos me jo silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovite-
tuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon ennemmin me pelastumme hänen elä-

mänsä kautta nyt, kun olemme sovitettuja.¹¹ Eikä siinä kaikki, vaan me kerskaamme Jumalassa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen.

Adam ja Kristus

¹² Samoin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin myös kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat tehneet syntiä.¹³ Synti oli maailmassa jo ennen lakia, mutta missä lakia ei ole, siellä ei lueta syntiäkään.¹⁴ Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Mooseseen asti myös niitä, jotka eivät olleet tehneet syntiä samalla tavoin kuin Adam rikkomuksellaan. Hän on esikuva siitä, joka oli tuleva.

¹⁵ Rikkomus ei kuitenkaan ole verrattavissa armolahjaan. Vaikka yhden ihmisen rikkomuksen tähden monet ovat kuolleet, niin vielä paljon runsaammin ovat Jumalan armo ja lahja tulleet monien osaksi yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armosta.¹⁶ Eikä sitä, mikä tuli yhden synnintekijän kautta, voi verrata tähän lahjaan. Tosin yhden ihmisen rikkomusta seurasi kadotustuomio, mutta armolahja tuli vanhurskautukseksi monista rikkomuksista.¹⁷ Jos siis yhden ihmisen rikkomuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljon ennemmin ne, jotka saavat armon ja

vanhurskauden runsaan lahjan, tulevat hallitsemaan elämässä yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.

¹⁸ Niin kuin siis yhden ihmisen rikkomus on koitunut kaikille ihmisille kadotustuomioksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi. ¹⁹ Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden vuoksi monet ovat tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat vanhurskaiksi. ²⁰ Laki tuli kuitenkin väliin, jotta rikkomus tulisi suureksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi, ²¹ että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

Kuolleita synnille, eläviä Kristuksessa

6 ¹ Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi? ² Ei tietenkään. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, vielä eläisimme siinä? ³ Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa? ⁴ Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa

elämässä. ⁵ Jos kerran meidät on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa. ⁶ Me tiedämme sen, että vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumiis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä. ⁷ Joka on kuollut, on vapautunut synnistä. ⁸ Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan. ⁹ Me tiedämme, että Kristus, kuolleista herätettynä, ei enää kuole eikä kuolema enää häntä hallitse. ¹⁰ Sillä minkä hän kuoli, sen hän kertakaikkisesti kuoli synnille, mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle. ¹¹ Samoin ajatella tekin itsestänne, että olette synnille kuolleita mutta Jumalalle eläviä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

¹² Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja. ¹³ Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. ¹⁴ Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia.

Vanhurskauden palvelijat

¹⁵ Miten siis on? Tekisimmekö syntiä, koska emme ole lain vaan armon alaisia? Emme tietenkään! ¹⁶ Ettekö

tiedä, että ketä palvelemaan ja totelemaan te antaudutte, sen orjia te olette: joko synnin orjia kuolemaksi tai kuuliaisuuden vanhurskaudeksi? ¹⁷ Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, jonka johtoon teidät on annettu, ¹⁸ ja että synnistä vapautetuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita. ¹⁹ Puhun inhimillisellä tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Samoin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

²⁰ Kun olitte synnin orjia, olitte vapaita vanhurskaudesta. ²¹ Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, mitä nyt häpeätte, sillä sen loppu on kuolema. ²² Mutta nyt, kun olette synnistä vapautettuja ja olette tulleet Jumalan palvelijoiksi, teidän hedelmänne on pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. ²³ Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Vapaana laista

7 ¹ Vai ettekö tiedä, veljet – puhun lain tunteville – että laki hallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää? ² Niinpä laki sitoo naimisissa olevan naisen hänen elossa

olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa laista, joka sitoi hänet mieheen. ³ Jos hän miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle, häntä pidetään aviorikkona. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa siitä laista eikä ole aviorikkoja, jos menee toiselle miehelle.

⁴ Samoin tekin, veljeni, olette laille kuolleita Kristuksen ruumiin kautta kuuluaksenne toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, että me kantaissimme hedelmää Jumalalle. ⁵ Kun olimme lihan vallassa, jäsenissämme vaikuttivat lain herättämät synnin himot, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle. ⁶ Mutta nyt olemme päässeet irti laista ja kuolleet sille, mikä piti meitä vallassaan, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

Laki ja synty

⁷ Mitä me siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei tietenkään! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. En olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: ”Älä himoitse.” ⁸ Kun synty sai lain käskystä aiheen, se herätti minussa kaikenlaisia himoja, sillä ilman lakia synty on kuollut. ⁹ Minä elin ennen ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synty virkosi eloon ja minä kuolin. ¹⁰ Niin kävi ilmi, että käsky, joka oli tarkoitettu minulle elämäksi, olikin kuolemaksi. ¹¹ Kun synty sai käskystä

aiheen, se petti ja tappoi minut käskyn avulla.¹² Laki on kuitenkin pyhä, ja käsky on pyhä, vanhurskas ja hyvä.

¹³ Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Ei tietenkään! Mutta että synti paljastuisi synniksi, se on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman. Näin synti tuli lain käskyn kautta ylen määrin synnilliseksi.

¹⁴ Me tiedämme, että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaiseksi.¹⁵ Minä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen.¹⁶ Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, minä myönnän, että laki on hyvä.¹⁷ Niinpä en enää teekään sitä itse vaan synti, joka minussa asuu.¹⁸ Tiedän, ettei minussa, nimittäin lihasani, asu mitään hyvää. Tahto minulla tosin on, mutta hyvää en pysty saamaan aikaan.¹⁹ Sitä hyvää, mitä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä toteutan.²⁰ Jos siis teen sitä, mitä en tahdo, en teekään sitä enää itse vaan synti, joka minussa asuu.

²¹ Huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon tehdä hyvää, sen lain, että paha pysyy minussa.²² Sisäisen ihmiseni puolesta hyväksyn iloitte Jumalan lain,²³ mutta jäsenissäni näen toisen lain sotimassa mieheni lakia vastaan ja pitämässä minut vangittuna synnin lakiin, joka on

minun jäsenissäni.²⁴ Minä kurja ihminen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista?²⁵ Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tällaisena palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalli synnin lakia.

Elämä Hengessä

8¹ Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan mukaan vaan Hengen,² sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.³ Mikä laille oli mahdotonta, koska se lihan vuoksi oli heikko, sen teki Jumala. Hän lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa,⁴ jotta lain vanhurskauden vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan vaan Hengen mukaan.⁵ Niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.⁶ Lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha.⁷ Lihan mieli on näet viholisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu eikä voikaan alistua Jumalan lain alle.⁸ Ne, jotka ovat lihan vallassa, eivät voi olla Jumalalle mieleen.

⁹ Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Mutta

jos kenellä ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa. ¹⁰ Jos Kristus on teissä, ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta Henki antaa elämän vanhurskauden tähden. ¹¹ Jos hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, tekee eläviksi myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

¹² Olemme siis velkaa, veljet, mutta emme lihalle elääksemme lihan mukaan, ¹³ sillä jos te elätte lihan mukaan, teidän on kuoltava, mutta jos te Hengellä kuolattatte ruumiin teot, niin saatte elää. ¹⁴ Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia. ¹⁵ Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" ¹⁶ Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. ¹⁷ Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

Tuleva kirkkaus

¹⁸ Päättelen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka

tulee ilmestymään meissä. ¹⁹ Luomakunta ikävöi ja odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. ²⁰ Luomakunta on näet alistettu katoavaisuuden valtaan, ei omasta tahdostaan vaan alistajan, kuitenkin sen toivon varaan, ²¹ että itse luomakuntakin vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. ²² Me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa aina tähän hetkeen asti. ²³ Eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, huokaamme sisimmässämme ja odotamme lapseksi ottamista, ruumiimme lunastusta. ²⁴ Tähän toivoon meidät pelastettiin. Mutta toivo, jonka näkee toteutuneen, ei enää ole toivo. Kuka toivoo sellaista, minkä näkee! ²⁵ Mutta jos toivomme sitä, mitä emme näe, me odotamme sitä kärsivällisesti.

Hengen esirukous

²⁶ Samoin myös Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Me emme tiedä, mitä meidän tulisi rukoilla ja miten, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanattomin huokauksin. ²⁷ Hän, joka tutkii sydämet, tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhiin puolesta.

Jumalan suunnitelma

²⁸ Me tiedämme, että Jumala vaikuttaa kaiken yhdessä niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut, ²⁹ sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotta hänen Poikansa olisi esikoinen monien veljien joukossa. ³⁰ Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirkastanut.

Jumalan rakkaus Kristuksessa

³¹ Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? ³² Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan! ³³ Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. ³⁴ Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. ³⁵ Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus,

vaara vai miekka? ³⁶ Onhan kirjoitettu: ”Sinun tähtesi meitä surmaataa kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina.”

³⁷ Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. ³⁸ Olen aivan varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ³⁹ ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Jumala valitsi Israelin

9 ¹ Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele – sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä – ² että minulla on suuri murhe ja lakkaamaton tuska sydämessäni. ³ Minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi, jotka ovat sukulaisiani lihan puolesta. ⁴ Ovathan he israelilaisia, joille kuuluu lapsen asema ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset. ⁵ Heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän on yli kaiken, Jumala, iankaikkisesti ylistetty. Amen.

⁶ Ei kuitenkaan niin, että Jumalan sana olisi mennyt harhaan. Eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista,

ole silti Israel, ⁷ eivätkä kaikki ole lupauksen lapsia sen tähden, että ovat Abrahamin jälkeläisiä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset." ⁸ Tämä tarkoittaa, etteivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan että lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi. ⁹ Lupauksen sanahan oli tämä: "Minä palaan ensi vuonna tähän aikaan, ja silloin Saarella on poika."

¹⁰ Näin ei käynyt ainoastaan hänelle, vaan myös Rebekalle, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista. ¹¹ Jo ennen kaksosten syntymää, ennen kuin he olivat tehneet hyvää tai pahaa – jotta valintaan perustuva Jumalan suunnitelma pysyisi, ei tekojen tähden vaan kutsujan – ¹² Rebekalle sanottiin: "Vanhempi palvelee nuorempaa." ¹³ Onhan kirjoitettu: "Jaakobia minä rakastin mutta Eesauta vihasin."

¹⁴ Mitä siis sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei tietenkään! ¹⁵ Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan." ¹⁶ Niinpä se ei riipu siitä, joka tahtoo, eikä siitä, joka juoksee, vaan Jumalasta, joka on armollinen. ¹⁷ Sanoohan Raamattu faralle: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeäni julistettaisiin koko maailmassa." ¹⁸ Hän

siis armahtaa, kenet tahtoo, ja paa-duttaa, kenet tahtoo.

Jumalan viha ja armo

¹⁹ Sinä ehkä sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä moittii? Kuka voi vastustaa hänen tahtoaan?" ²⁰ Niinpä niin, oi ihminen, mikä sinä olet väittämään Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: "Miksi teit minusta tällaisen?" ²¹ Eikö savenväläjällä ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia arvokkaaseen, toinen halpaan käyttöön? ²² Entä jos Jumala, tahtoessaan näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, on suuressa pitkämielisyydessään kärsinyt häviöön valmiita vihan astioita ²³ tehdäksseen samalla tunnetuksi kirkkautensa runsauden laupeuden astioissa, jotka hän on ennalta valmistanut kirkkauteen? ²⁴ Ja sellaisiksi hän on kutsunut meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan myös pakanoista, ²⁵ kuten hän myös sanoo Hoosean kirjassa: "Minä olen kutsuva kansakseni sen, joka ei ollut minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ollut minun rakkaani." ²⁶ Ja tapahtuu, että siinä paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te ette ole minun kansani', siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."

²⁷ Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: "Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin meren hiekka, siitä pelastuu vain jäännös, ²⁸ sillä Herra toteuttaa

sanansa maan päällä vanhurskautessa lopullisesti ja äkkiä.”²⁹ Jesaja on myös ennustanut: ”Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodoman ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi.”

Israel ja Jumalan vanhurskaus

³⁰ Mitä me siis sanomme? Sen, että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saaneet osakseen vanhurskauden, nimittäin uskosta tulevan vanhurskauden.³¹ Sitä vastoin Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei saavuttanut vanhurskauden lakia.³² Miksi ei? Siksi, että israelilaiset eivät tavoitelleet sitä uskosta vaan ikään kuin se tulisi lain teoista. He kompastuivat kompastuskiveen,³³ niin kuin on kirjoitettu: ”Minä panen Siioniin kompastuskiven ja loukkauskallion, eikä yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään.”

10¹ Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukailen Jumalaa Israelin puolesta, että he pelastuivat.² Minä todistan heistä, että heillä on intoa Jumalan puolesta mutta ei ymmärrystä.³ Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.⁴ Kristus on näet lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

Pelastus kuuluu kaikille

⁵ Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka täyttää lain, elää siitä.⁶ Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: ‘Kuka nousee taivaaseen?’ – nimittäin tuomaan Kristusta alas –⁷ tai: ‘Kuka astuu alas syvyyteen?’ – nimittäin nostamaan Kristusta kuolleista.”⁸ Mitä se siis sanoo? ”Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi.” Tämä on se uskon sana, jota me julistamme:⁹ jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, niin sinä pelastut,¹⁰ sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.¹¹ Sanoohan Raamattu: ”Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään.”¹² Ei tässä ole eroa juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra. Hän on rikas antaja kaikille, jotka huutavat häntä avuksi.¹³ Sillä jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.

¹⁴ Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen häntä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa häneen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?¹⁵ Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Onhan kirjoitettu: ”Kuinka suloiset ovat niiden

jalat, jotka julistavat rauhan ilosanomaa, niiden, jotka julistavat hyvää sanomaa!”

¹⁶ Kaikki eivät kuitenkaan ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Jesaja sanookin: ”Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?” ¹⁷ Usko tulee siis kuulemisesta mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.

¹⁸ Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Varmasti ovat: ”Heidän äänensä on kantautunut kaikkiin maihin ja heidän sanansa maailman ääriin asti.” ¹⁹ Kysyn vielä: eikö Israel ole tiennyt siitä? Ensiksi jo Mooses sanoo: ”Minä sytytän teidät kiivauteen kansan vuoksi, joka ei ole kansa. Minä saatan teidät vihasumaan ymmärtämättömän kansan tähden.” ²⁰ Jesaja on vielä rohkeampi ja sanoo: ”Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet. Minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet.” ²¹ Mutta Israelista hän sanoo: ”Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelema-tonta ja uppiniskaista kansaa kohti.”

Israelin uskollinen jäänös

11 ¹ Kysyn siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Ei tietenkään! Olenhan minäkin israelilainen, Abrahamin jälkeläinen ja Benjaminin heimoa. ² Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Eliasta? Hän syyttää Jumalan edessä Israelia:

³ ”Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja minunkin henkeäni he tavoittelevat.” ⁴ Mutta mikä on Jumalan vastaus hänelle? ”Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polveaan Baalille.” ⁵ Samoin on myös nykyisenä aikana olemassa jäänös armon valinnan mukaan. ⁶ Jos kerran valinta on armosta, se ei ole silloin teoista, muutenhan armo ei enää olisikaan armo.

⁷ Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet. Muut ovat paatuneet, ⁸ niin kuin on kirjoitettu: ”Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, joilla he eivät näe, ja korvat, joilla he eivät kuule – aina tähän päivään asti.” ⁹ Ja Daavid sanoo: ”Tul-koon heidän pöytänsä heille ansaksi ja pyydykseksi, lankeemukseksi ja kostoksi. ¹⁰ Pimentykööt heidän silmänsä, etteivät he näe, ja paina heidän selkensä pysyvästi kumaraan.”

Pakanoiden pelastuminen

¹¹ Kysyn siis: eivät kai he sitä varten ole hairhtuneet, että lankeaisivat pois? Eivät tietenkään, vaan heidän rikkomuksensa on koitunut pakanoilte pelastukseksi, että he itse syytyisivät kiivauteen. ¹² Mutta jos heidän rikkomuksensa on maailmalle

rikkaudeksi ja heidän tappionsa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljon enemmän heidän täyteytensä!

¹³Teille pakanoille sanon: koska olen pakanoiden apostoli, minä pidän virkaani kunniassa, ¹⁴herättääkseni, jos mahdollista, heimoalaisiani kiivauteen ja pelastaakseni edes muutamia heistä. ¹⁵Sillä jos heidän hylkäämisensä on koitunut maailmalle sovituksiksi, mitä muuta heidän armoihin ottamisensa merkitsee kuin elämää kuoleista? ¹⁶Jos ensilyhde on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, ovat myös oksat.

Pakanat ja jalo öljypuu

¹⁷Mutta jos muutamat oksista on taitettu pois ja sinut, joka olet luonnonvaraisesta öljypuusta, on oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, ¹⁸älä ylvästele noita oksia vastaan. Mutta jos ylvästelet, muista, että et sinä kannata juurta vaan juuri kannattaa sinua. ¹⁹Sinä ehkä sanot: "Nuo oksat taitettiin, että minut oksastettaisiin." ²⁰Oikein! Epäuskonsa tähden ne taitettiin, mutta sinä pysyt uskon kautta. Älä ole ylimielinen, vaan pelkää, ²¹sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan. ²²Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan ja hänen hyvyyttään sinua kohtaan, jos

pysyt hänen hyvyydessään. Muuten sinutkin hakataan pois. ²³Myös nuo toiset oksastetaan, jos he eivät jää epäuskoonsa, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen. ²⁴Jos sinut on leikattu luonnonvaraisesta öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloön öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

Israelin pelastuminen

²⁵Veljet, jotta ette olisi oman viisautenne varassa, en tahdo pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta: paatumus on kohdannut osaa Israelista siihen asti kun täysi määrä pakanoita on tullut sisälle. ²⁶Sitten koko Israel pelastuu, niin kuin on kirjoitettu: "Siionista saapuu Pelastaja. Hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista. ²⁷Ja tämä on minun liittoni heidän kanssaan: minä otan pois heidän syntinsä." ²⁸Evankeiumin kannalta he tosin ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden, ²⁹sillä Jumala ei kadu armolahjojaan eikä kutsuaan. ³⁰Te olitte ennen Jumalalle tottelemattomia, mutta heidän tottelemattomuutensa vuoksi te olette nyt saaneet laupeuden. ³¹Samoin he ovat nyt olleet tottelemattomia, jotta myös he saisivat laupeuden teidän saamanne armahduksen vuoksi. ³²Jumala on sulkenut kaikki

tottelemattomuuteen, että hän armahtaisi kaikkia.

Jumalan viisauden ylistys

³³ Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä! ³⁴ Kuka on tuntenut Herran mielen? Kuka on ollut hänen neuvonantajansa? ³⁵ Kuka on ensin antanut hänelle jotakin, mikä hänen olisi maksettava takaisin? ³⁶ Sillä hänestä, hänen kauttaan ja häneen on kaikki. Hänelle kunnia iankaikkisesti! Aamen.

Uusi elämä Kristuksessa

12 ¹ Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. ² Älkää mu kautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.

³ Sen armon perusteella, joka minulle on annettu, sanon teille jokaiselle: älkää ajatelko itsestänne enempää kuin sopii, vaan ajatelkaa kohtuullisesti sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on kullekin antanut. ⁴ Niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan

kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, ⁵ samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa mutta olemme kukin toistemme jäseniä. ⁶ Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. ⁷ Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon. ⁸ Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johtakoon innokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehköön sitä iloiten.

Ohjeita kristityille

⁹ Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa pahaa ja pysykää hyvässä kiinni. ¹⁰ Olkaa veljellisessä rakkautessa helläsydämissiä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne. ¹¹ Olkaa innokkaita, älkää velttoja. Olkaa Hengessä palavia, palvelkaa Hermaa. ¹² Olkaa toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä ja rukouksessa kestäviä. ¹³ Auttakaa pyhiä heidän tarpeissaan, harjoittakaa vieraanvaraisuutta. ¹⁴ Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa älkääkään kirotko. ¹⁵ Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. ¹⁶ Olkaa samaa mieltä keskenänne. Älkää taivoitelko korkeita, vaan sopeutukaa vaatimattomiin oloihin. Älkää olko

omasta mielestänne viisaita. ¹⁷ Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. ¹⁸ Jos on mahdollista ja jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. ¹⁹ Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: ”Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra.” ²⁰ Mutta jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna hänelle juotavaa. Näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle. ²¹ Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

Alamaisuus esivallalle

13 ¹ Jokaisen tulee olla alamainen sinulle esivallalle, jonka alainen hän on. Ei ole esivaltaa, joka ei olisi Jumalalta. Ne esivallat, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia. ² Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, nousee Jumalan säädöstä vastaan, mutta ne, jotka nousevat vastaan, tuottavat itselleen tuomion. ³ Eivät viranomaiset ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitoksen. ⁴ Se on Jumalan palvelija sinun hyväksesi. Mutta jos

teet pahaa, niin pelkää, sillä esivalta ei kanno miekkaa turhaan. Se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka tekee pahaa. ⁵ Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen, vaan myös omantunnon tähden. ⁶ Sen vuoksi te verojakin maksatte, sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelijoita, kun he ahkeroivat juuri tässä tehtävässä. ⁷ Antakaa siis kaikille se, mikä kuuluukin antaa: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

Veljellinen rakkaus

⁸ Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täytännyt lain. ⁹ Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä himoitse ja mikä muu käsky tahansa sisältyvät tähän saanaan: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” ¹⁰ Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sen tähden rakkaus on lain täyttymys.

On aika herätä unesta

¹¹ Ja vielä: tiedättehän tämän ajankohdan, että teidän on jo aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon. ¹² Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pan-
kaamme sen tähden pois pimeyden

teot ja pukekaamme päällemme valon varusteet.¹³ Vaeltakaamme säädyllyisesti niin kuin päivällä, ei mäsäilyissä ja juomingeissa, ei hau-reudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa.¹⁴ Pukekaa päällemme Herra Jeesus Kristus älkääkä niin pitkäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

Älä tuomitse veljeäsi

14¹Hyväksykää uskossaan heikko joukkoonne, rupeamatta väittelemään mielipiteistä.² Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.³ Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö. Joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on hyväksynyt hänetkin omakseen.⁴ Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu. Hän pysyy kyllä pystyssä, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä.

⁵ Toinen pitää yhtä päivää toista parempana, toinen pitää kaikkia päiviä yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.⁶ Joka valikoi tietyn päivän, valikoi Herran tähden, ja joka ei valikoi mitään päivää, on valikoimatta Herran tähden. Joka syö, syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka ei syö, on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.⁷ Eihän kukaan meistä elä

itselleen eikä kukaan kuole itselleen.

⁸ Jos me elämme, elämme Herralle. Jos kuolemme, kuolemme Herralle. Elämmepä siis tai kuolemme, me olemme Herran omat.⁹ Juuri sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi sekä kuolleiden että elävien Herra.

¹⁰ Mutta miksi sinä tuomitset veljeäsi? Tai sinä toinen, miksi halveksit veljeäsi? Kaikki me joudumme Kristuksen tuomioistuimen eteen,¹¹ onhan kirjoitettu: "Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, jokainen polvi tulee notkistumaan minun edessäni ja jokainen kieli tulee ylistämään Jumalaa."¹² Niinpä siis jokaisen meistä on tehtävä Jumalalle tili itsestämme.

Älä loukkaa veljeäsi

¹³ Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Päättäkää pikemminkin olla panematta veljenne eteen loukkauksen aihetta tai viettelystä.

¹⁴ Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesusuksessa, ettei mikään ole sinänsä epäpyhää. Ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, se on epäpyhää.¹⁵ Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruuastasi, sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut.¹⁶ Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi,¹⁷ sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja

juomista vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.¹⁸ Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieluinen ja kelpaa myös ihmisille.

¹⁹ Tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.²⁰ Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta ihmiselle on pahaksi, jos hän syömisellään on loukkaukseksi.²¹ On hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mistä veljesi loukkaantuu tai missä hän lankeaa tai on heikko.²² Pidä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä havaitsee oikeaksi.²³ Mutta joka epäröi ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta. Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

Elä lähimmäisen parhaaksi

15¹ Meidän vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia eikä elää itsellemme mieliksi.² Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaakseen, että hän rakentuisi.³ Ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: ”Niiden herjaukset, jotka herjaavat sinua, ovat osuneet minuun.”⁴ Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on ennalta kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.⁵ Kärsivällisyy-

den ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte samaa mieltä keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,⁶ niin että te yksimielisesti, yhdestä suusta, ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

Evankeliumi kuuluu kaikille

⁷ Hyväksykää sen tähden toinen toisenne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt omikseen teidät Jumalan kunniaksi.⁸ Sillä minä sanon: Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, että hän vahvistaisi isille annetut lupaukset⁹ ja että myös pakanat saisivat ylistää Jumalaa hänen laupeutensa tähden, niin kuin on kirjoitettu: ”Sen tähden minä ylistän sinua pakanoiden keskuudessa ja laulan kiitosta sinun nimellesi.”¹⁰ Vielä on sanottu: ”Riemuitkaa, pakanat, hänen kansansa kanssa.”¹¹ Ja vielä: ”Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkää häntä, kaikki kansat.”¹² Myös Jesaja sanoo: ”On tuleva lisain juurivesa, hän, joka nousee hallitsemaan pakanaita. Häneen pakanat panevat toivonsa.”¹³ Toivon Jumala täyttökön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimassa.

Paavalin lähetystehtävä

¹⁴ Omasta puolestani olen kyllä varma teistä, veljeni, että olette täynnä hyvyyttä ja kaikkea tietoa ja myös kykenette neuvomaan toinen

toistanne. ¹⁵ Kuitenkin olen paikka paikoin kirjoittanut teille melko rohkeasti muistuttaakseni teitä uudestaan näistä asioista. Olen tehnyt näin sen armon perusteella, minkä Jumala on minulle antanut, ¹⁶ olakseni Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoiden keskuudessa ja toimittaakseni Jumalan evankeliumin pappispalvelua, jotta pakanakansoista tulisi Jumalalle mieluinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri. ¹⁷ Minun kerskaukseni palvellessani Jumalaa on siis Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁸ En näet rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanoin ja teoin, ¹⁹ tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Jumalan Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyriaan saakka olen täyttänyt tehtäväni Kristuksen evankeliumin julistamisessa. ²⁰ Olen pitänyt kunniasianani julistaa evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimeä ei ole vielä mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, ²¹ vaan niin kuin on kirjoitettu: "Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat nähdä, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, tulevat ymmärtämään."

Paavalin matkasuunnitelmia

²² Sen tähden olenkin ollut niin usein estynyt tulemasta teidän luokseen. ²³ Mutta nyt minulla ei enää

ole tilaa näillä seuduilla, ja olen jo monta vuotta ikävöinyt päästä luokseenne, ²⁴ joten minä, jos joskus matkustan Espanjaan, tulen luokseenne. Toivon näet sitä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän auttavan minua eteenpäin matkallani sinne, kunhan ensin olen saanut vähän virkistystä seurassanne.

²⁵ Nyt kuitenkin matkustan Jerusalemiin viemään avustusta pyhille, ²⁶ sillä Makedonia ja Akhaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhiä. ²⁷ Tämän ne ovat nähneet hyväksi ja ovatkin sen heille velkaa. Jos kerran pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvollisia auttamaan näitä aineellisella hyvällä. ²⁸ Kun olen suorittanut tehtäväni ja vienyt heille tämän keräyksen tuoton turvallisesti perille, matkustan teidän kauttanne Espanjaan. ²⁹ Tiedän, että tullessani luokseenne saavun Kristuksen evankeliumin täydellinen siunaus mukani.

³⁰ Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani rukoilemalla puolestani Jumalaa. ³¹ Rukoilkaa, että pelastuisin joutumasta Juudean epäuskoisten käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille mieluinen ³² ja että minä Jumalan tahdon mukaisesti saapuisin

iloiten teidän luoksenne ja virkistysin teidän seurassanne. ³³ Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

Henkilökohtaisia terveisiä

16 ¹ Suosittelten teille sisar-tamme Foibea, joka on Krekan seurakunnan palvelija. ² Otakaa hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii. Auttakaa häntä kaikessa, missä hän tarvitsee teitä, sillä hän on ollut avuksi monelle, myös minulle.

³ Tervehdys Priskalle ja Akvilalle, työtovereilleni Kristuksessa Jeesuksessa. ⁴ He ovat panneet oman kaulansa alttiiksi minun henkeni puolesta, ja heitä kiittävät, en ainoastaan minä vaan myös kaikki pakanoiden seurakunnat. ⁵ Tervehdys myös seurakunnalle, joka koontuu heidän kodissaan. Tervehdys Epainetokselle, rakkaalle veljelleni, joka on Aasian ensihedelmä Kristukselle. ⁶ Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän hyväksenne. ⁷ Tervehdys Andronikokselle ja Juniakselle, heimolaisilleni ja vankitovereilleni, jotka ovat arvostettuja apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa. ⁸ Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalle veljelleni Herrassa. ⁹ Tervehdys Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalle veljelleni. ¹⁰ Tervehdys Apelleelle, koetuksen

kestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuloksen perhekunnalle.

¹¹ Tervehdys heimolaiselleni Herodionille. Tervehdys niille Narkissoksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa. ¹² Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa. ¹³ Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin. ¹⁴ Tervehdys Asynkritokselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan. ¹⁵ Tervehdys Filologokselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan. ¹⁶ Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

¹⁷ Kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä opetusta, jonka te olette saaneet. Vetäytykää pois heidän seurastaan. ¹⁸ Sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Jeesusta Kristusta vaan omaa vatsaansa. Suloi-silla sanoilla ja kauniilla puheilla he pettivät vilpittömien sydämet. ¹⁹ Teidän kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon. Sen tähden minä iloitsen teistä. Tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään ja taitamattomia

pahaan. ²⁰ Rauhan Jumala murskaa pian Saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

²¹ Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Luukios, Jaason ja Soosipatros tervehtivät teitä. ²² Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa. ²³ Gaius, minun ja koko seurakunnan majoittaja, tervehtii teitä. Erastos, kaupungin rahastonhoitaja, ja veli Kvartus tervehtivät teitä. ²⁴ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.

Kunnia Jumalalle!

²⁵ Kunnia hänelle, joka voi vahvistaa teitä julistamani evankeliumin ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, josta ikiajoista asti on vaiettu ²⁶ mutta joka nyt on ilmoitettu ja profeetallisten Kirjoituksen kautta tehty tiettäväksi iankaikkisen Jumalan käskystä kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi. ²⁷ Kunnia Jumalalle, ainoalle viisaalle, Jeesuksen Kristuksen kautta aina ja iankaikkisesti! Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTILAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Soostenes ²Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ja kaikille, jotka huutavat avuksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikilla paikkakunnilla, niin omillaan kuin meidänkin. ³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavali kiittää Jumalaa

⁴Minä kiitän aina Jumalaani teidän vuoksenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, ⁵että te olette kaikessa rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa. ⁶Näin todistus Kristuksesta on vahvistettu teissä, ⁷niin ettei teiltä puutu mitään mistään armolahjasta odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä. ⁸Hän myös vahvistaa teitä loppuun asti, niin että olette nuhteettomia Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä. ⁹Jumala on uskollinen, hän, joka on

kutsunut teidät Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

Riitaisuutta seurakunnassa

¹⁰Kehotan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että te kaikki olisitte yksimielisiä puheissanne ja ettei teidän keskuudessanne olisi eripuraisuutta vaan että olisitte täysin yhtä ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. ¹¹Kloen perhevälältä olen näet saanut kuulla teistä, veljeni, että teillä on keskenänne riitoja. ¹²Tarkoitan sitä, että joku teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolella", toinen taas: "Minä Apollocksen", "Minä Keefaksen", "Minä Kristuksen". ¹³Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavalia ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai Paavalinko nimeen teidät kastettiin? ¹⁴Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muuta kuin Krispuksen ja Gaiuksen, ¹⁵joten kukaan ei voi sanoa, että teidät on kastettu minun nimeeni. ¹⁶Kastoinhan tosin myös Stefanaan perhekunnan. Sitte en tiedä, olenko kastanut ketään muuta. ¹⁷Eihän Kristus lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan evankeliumia, ei kuitenkaan puheen

viisaudella, ettei Kristuksen risti kävisi turhaksi.

Kristus on Jumalan voima ja viisaus

¹⁸ Sanoma rististä on hullutus niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. ¹⁹ Onhan kirjoitettu: ”Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtävien ymmärryksen.”

²⁰ Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman ajan älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt tämän maailman viisautta hulluudeksi? ²¹ Koska Jumalan viisaudesta maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat. ²² Juutalaiset vaativat ihmetekoja, ja kreikkalaiset etsivät viisautta, ²³ mutta me saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta. Hän on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, ²⁴ mutta kutsutuille, niin juutalaisille kuin kreikkalaisillekin, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus. ²⁵ Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset ja Jumalan heikkous voimakkaampi kuin ihmiset.

²⁶ Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista. ²⁷ Mikä maailman mielestä on hulluutta, sen Jumala valitsi, saattaakseen viisaat

häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi, saattaakseen voimakkaat häpeään.

²⁸ Mikä maailmassa on syntyperältään alhaista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, ja sen mikä ei ole mitään, tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin, ²⁹ ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä. ³⁰ Hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa. Hänet Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi, ³¹ jotta tapahtuisi, niin kuin on kirjoitettu: ”Joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta.”

Sanoma ristiinnaulitusta Kristuksesta

2 ¹ Kun tulin luoksenne, veljet, en tullut julistamaan teille Jumalan salaisuutta suurenmoisoin puhein tai viisauden keinoin. ² Olin näet päättänyt olla teidän luonanne tunte-matta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. ³ Olin luonanne heikkouden, pelon ja suuren vavistuksen vallassa. ⁴ Puheeni ja julistukseni ei ollut inhimillisen viisauden suostuttelevia sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista, ⁵ jotta teidän uskonne ei perustuisi ihmisviisauteen vaan Jumalan voimaan.

Jumalan salattu viisaus

⁶ Me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän

maailmanajan viisautta emmekä tämän maailmanajan kukistuvien hallitsijoiden viisautta, ⁷ vaan me puhumme Jumalan salattua, kätkeytyä viisautta, jonka Jumala on ennalta määrännyt ennen maailman-aikoja meidän kirkkaudeksemme. ⁸ Sitä ei kukaan tämän maailmanajan hallitsijoista ole tuntenut, sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. ⁹ Mutta, niin kuin on kirjoitettu: ”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat”, ¹⁰ sen Jumala on meille ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaiken, Jumalan syvyydetkin.

¹¹ Kuka muu ihmisistä tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Kukaan ei myöskään tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki. ¹² Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut. ¹³ Siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamin sanoin vaan Pyhän Hengen opettamin, selittäen hengelliset asiat hengellisesti. ¹⁴ Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi

sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti. ¹⁵ Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan. ¹⁶ Kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli.

Jumalan työtovereina

3 ¹ Minä en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pikkulapsille Kristuksessa. ² Juotin teille maitoa enkä antanut vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette silloin olisi kestäneet. Ettekä kestä sitä vielä nytkään, ³ sillä te olette yhä lihallisia. Kun keskuudessanne on kateutta, riitaa ja eriseuraisuutta, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella niin kuin ihmiset yleensäkin? ⁴ Kun yksi sanoo: ”Minä olen Paavalin puolella” ja toinen: ”Minä Apollosen”, ettekö silloin ole lihallisia ihmisiä? ⁵ Mikä sitten Apollos on? Ja mikä Paavali? He ovat palvelijoita, joiden kautta te tulitte uskoon, palvelijoita sen kyvyn mukaan, jonka Herra on kummallekin antanut. ⁶ Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. ⁷ Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä kastelijakaan vaan Jumala, joka antaa kasvun. ⁸ Istuttaja ja kastelija ovat yhtä, mutta kumpikin saa pal-
kan oman vaivannäkönsä mukaan,

⁹ sillä me olemme Jumalan työtovereita. Te olette Jumalan viljelysmaa ja Jumalan rakennus.

Kristus on ainoa perustus

¹⁰ Sen armon mukaan, jonka Jumala on minulle antanut, olen viisaan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, ja toinen rakentaa sille. Mutta kukin katsokoon, kuinka rakentaa. ¹¹ Muuta perustusta ei kukaan voi laskea sen lisäksi, mikä on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. ¹² Kuka sitten rakentaakin tälle perustukselle kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, ¹³ itse kunkin työ tulee näkyviin. Sen tuo ilmi se päivä, joka ilmestyy tulessa, ja tuli koettelee, millainen kunkin työ on. ¹⁴ Jos jonkun tekemä rakennus kestää, hän saa palkan. ¹⁵ Jos jonkun työ palaa, hän kärsii vahingon. Itse hän kuitenkin pelastuu ikään kuin tulen läpi.

Te olette Jumalan temppeli

¹⁶ Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? ¹⁷ Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia tekin olette.

¹⁸ Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tässä ajassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. ¹⁹ Tämän maailman viisaus on näet Jumalan silmissä hullutusta. Onhan kirjoitettu: ”Hän kouraisee viisaat heidän

viekkauteensa”, ²⁰ ja vielä: ”Herra tuntee viisaiden ajatukset – että ne ovat turhia.”

²¹ Älköön siis kukaan kerskailko ihmisistä, sillä kaikki on teidän, ²² niin Paavali, Apollos kuin Keefas-kin, maailma, elämä ja kuolema, nykyisyys ja tulevaisuus. Kaikki on teidän, ²³ mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

Apostolin palvelutehtävä

4 ¹ Pitäköön siis jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien taloudenhoitajina. ² Taloudenhoitajilta vaaditaan ennen muuta sitä, että heidät havaitaan uskollisiksi. ³ Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, vaikka te minut tuomitsisitte tai jokin ihmisten tuomioistuini. En itsekään tuomitse itseäni, ⁴ sillä minulla ei ole mitään tunnollani. Ei minua kuitenkaan sen perusteella ole vanhurskautettu, vaan minun tuomarini on Herra. ⁵ Älkää siis tuomitko mitään ennen aikaa, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta.

⁶ Veljet, tämän olen soveltanut itseeni ja Apollockseen teidän vuoksenne, että meistä oppisitte ajattelemaan: ”Ei yli sen, mikä on kirjoitettu”, ettette pöyhkeillen asettuisi kuka kenenkin puolelle toista vastaan. ⁷ Kuka asettaa sinut etusijalle? Ja mitä sinulla on, mitä et

ole saanut lahjaksi? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskailet, ikään kuin et olisi saanut sitä lahjaksi?

⁸Te olette jo kylläisiä, olette jo rikastuneet, teistä on tullut kuninkaita ilman meitä. Kunpa teistä olisi-kin tullut kuninkaita, niin että meistäkin tulisi kuninkaita teidän kanssanne! ⁹Minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi. Olemme koko maailman katseltavina, sekä enkelien että ihmisten. ¹⁰Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, mutta te viisaita Kristuksessa. Me olemme heikkoja, te vahvoja, te olette kunioitettuja, me halveksittuja. ¹¹Yhä edelleen me kärsimme nälkää ja janoa, olemme alastomia, meitä pahoinpidellään, me kuljemme kodittomina ¹²ja näemme vaivaa tehden työtä omin käsin. Meitä herjataan, mutta me siunaamme. Meitä vainotaan, mutta me keitämme. ¹³Meitä häväistään, mutta me vastaamme lempeästi. Meistä on tullut ikään kuin koko maailman kaatopaikka, ihmiskunnan pohjasakkaa tähän päivään saakka.

¹⁴En kirjoita tätä häväistäkseni teitä vaan neuvoen kuin rakkaita lapsiani. ¹⁵Vaikka teillä olisi kymmenentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, teillä ei kuitenkaan ole monta

isää, sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁶Kehotan siis teitä: olkaa minun seuraajiani. ¹⁷Juuri sen vuoksi lähetin luoksenne Timoteuksen, rakkaan ja uskollisen poikani Herrassa. Hän muistuttaa teitä vaeluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, jokaisessa seurakunnassa, opetan. ¹⁸Jotkut teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan kuin en tulisikaan luoksenne. ¹⁹Mutta minä tulen pian luoksenne, jos Herra tahtoo, ja otan selvää, en noiden pöyhkeiden puheista vaan voimasta, ²⁰sillä Jumalan valtakunta ei ole puheissa vaan voimassa. ²¹Mitä siis tahdotte? Tulenko luoksenne piiska mukani vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

Paavali nuhtelee moraalittomuudesta

5 ¹Yleisesti kuulee, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista haureutta, jota ei esiinny edes pakanoiden keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa. ²Te olette vielä pöyhkeitäkin! Eikö teidän pikemmin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, niin että se, joka on tuollaisen teon tehnyt, poistettaisiin joukostanne? ³Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa, olen kuitenkin hengessä läsnä. Aivan kuin läsnä olevana olen jo langettanut

tuomion sille, joka on tehnyt tuolaista.⁴ Kun olemme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä kokoon-tuneet yhteen, te ja minun hen-keni yhdessä Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman kanssa,⁵ sellai-nen mies on luovutettava Saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

⁶ Kerskailunne ei ole hyväksi. Et-tekö tiedä, että pieni määrä hapatetta hapattaa koko taikinan?⁷ Puh-distakaa siis pois vanha hapate, että olisitte uusi taikina, niin kuin olette-kin happamattomia, onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teu-rastettu puolestamme.⁸ Joten viet-äkäämme juhlaa, ei vanhassa hapa-tuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa vaan puhtauden ja to-tuuden happamattomuudessa.

⁹ Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi haureutta harjoittavien kanssa.¹⁰ En tarkoittanut yleensä tämän maailman haureellisia tai ah-neita, riistäjiä tai epäjumalanpalve-lijoita, koska silloinhan teidän pi-täisi lähteä pois maailmasta.¹¹ Ei, vaan kirjoitin teille, että jos joku vel-jeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne, epäjumalanpalvelija tai pilk-kaaja, juomari tai riistäjä, te ette seurustelisi ettekä aterioisi sellai-sen kanssa.¹² Onko minun asiani tuomita ulkopuolella olevia? Ettekö tekin tuomitse sisäpuolella olevia?

¹³ Ulkopuolella olevat tuomitsee Ju-mala. Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha.

Uskovien väliset riita-asiat

6¹ Kuinka joku teistä, jolla on riita-asia toista vastaan, rohke-nee käydä oikeutta väärämielisten edessä? Miksi ei pyhien edessä?² Et-tekö tiedä, että pyhät tulevat tuo-mitsemaan maailman? Jos te tuo-mitsette maailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita?³ Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä? Emmekö sitten voi tuomita maallisiakin asi-oita?⁴ Jos teillä siis on maallisia riita-asioita, nekö te asetatte tuoma-reiksi, joita ei pidetä minään seura-kunnassa?⁵ Teidän häpeäksenne sa-non tämän. Eikö joukossanne ole yh-täkään viisasta, joka kykenisi ratkai-semaan veljiensä väliset asiat?⁶ Nyt veli käy oikeutta veljeä vastaan, ja vielä uskosta osattomien edessä!

⁷ Teille on jo yleensä vahingoksi se, että kaytte oikeutta keskenänne. Miksi ette ennemmin kärsi vää-ryyttä? Miksi ette ennemmin anna riistää itseltänne?⁸ Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte, vieläpä veljiltäkin.

⁹ Ettekö tiedä, etteivät väärämieli-set peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset eivätkä epäjumalanpalvelijat, eivät avion-rikkojat, irstailijat eivätkä homosek-suaalisuuden harjoittajat,¹⁰ eivät

varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät Jumalan valtakuntaa. ¹¹ Tuollaisia jotkut teistäkin olivat, mutta te olette antaneet pestä itsenne, te olette pyhitettyjä ja vanhurskautettuja Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.

Ruumis on Pyhän Hengen temppeli

¹² Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. Kaikki on minulle luvallista, mutta mikään ei saa hallita minua. ¹³ Ruoka on vatsaa ja vatsa ruokaa varten, ja Jumala tekee lopun niin toisesta kuin toisestakin. Ruumis ei ole haureutta vaan Herra varten, ja Herra on ruumista varten. ¹⁴ Jumala, joka herätti kuolleista Herran, herättää meidätkin voimallaan. ¹⁵ Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? En tietenkään! ¹⁶ Ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan? Onhan sanottu: ”Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.” ¹⁷ Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

¹⁸ Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti, jota ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan. ¹⁹ Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän

Hengen temppeli, hänen, joka asuu teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta? Te ette ole itsenne omat, ²⁰ teidät on ostettu kalliilla hinnalla. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne ja hengessänne, jotka ovat Jumalan.

Avioliittoa koskevia neuvoja

7 ¹ Mitä tulee siihen, mistä kirjoititte minulle, niin miehen on hyvä olla kajoamatta naiseen, ² mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella oma miehensä. ³ Mies täyttäköön velvollisuutensa hyvántahtoisesti vaimoaan kohtaan, samoin vaimo miestään kohtaan. ⁴ Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen. Samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon. ⁵ Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä yhteisestä sopimuksesta joksikin aikaa, jotta olisitte vapaita paastoon ja rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei Saatana kiusaisi teitä hillittömyytenne takia. ⁶ Sanon tämän myönnytyksenä, en käskynä. ⁷ Tahtoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minä. Jokaisella on kuitenkin oma armolahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

⁸ Naimattomille ja leskille minä sanon, että heille on hyväksi, jos he pysyvät sellaisina kuin minä. ⁹ Mutta

jos he eivät pysty hillitsemään itseään, menkööt naimisiin, sillä parempi on mennä naimisiin kuin paa-laa himosta.

¹⁰ Naimisissa oleville annan käskyn, en minä vaan Herra, että vaimo ei saa erota miehestään. ¹¹ Jos hän kuitenkin eroaa, pysyköön naimattomana tai sopikoon miehensä kanssa. Ei myöskään mies saa hylätä vaimoaan.

¹² Muille sanon minä, ei Herra: Jos jonkun veljen vaimo ei ole uskova ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön mies hylätkö häntä. ¹³ Ja jos jollakin vaimolla on mies, joka ei ole uskova, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, älköön vaimo hylätkö miestä. ¹⁴ Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa vuoksi ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty uskovan miehensä vuoksi. Muutenhan teidän lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä. ¹⁵ Jos puoliso, joka ei ole uskova, eroaa, erotkoon. Veli tai sisar ei tällaisissa tapauksissa ole orjuutettu, sillä Jumala on kutsunut teidät rauhaan. ¹⁶ Mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

Tyytyminen Jumalan antamaan osaan

¹⁷ Vaeltakoon kukin sen osan mukaan, jonka Herra on hänelle antanut, ja siinä asemassa, jossa Ju-

mala on hänet kutsunut. Näin säädän kaikissa seurakunnissa. ¹⁸ Joka on kutsuttu ympärileikattuna, älköön pyrkikö ympärileikkaamattomaksi. Joka on kutsuttu ympärileikkaamattomana, älköön ympärileikauttako itseään. ¹⁹ Ympärileikkaus ei ole mitään, eikä ympärileikkamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.

²⁰ Pysyköön jokainen siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu. ²¹ Jos sinut kutsuttiin orjana, älä sitä murehdi. Mutta jos voit päästä vapaaksi, käytä ennemmin mahdollisuutta hyväksesi. ²² Joka on orjana saanut Herran kutsun, on Herran vapauttama. Samoin se, joka on saanut kutsun vapaana, on Kristuksen orja. ²³ Teidät on kalliisti ostettu. Älkää olko ihmisten orjia. ²⁴ Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

Naimattomat ja lesket

²⁵ Mitä neitsyihin tulee, siitä minulla ei ole Herran käskyä. Annan vain neuvoni niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla luotettava. ²⁶ Olen siis sitä mieltä, että nykyisen ahdistuksen vuoksi jokaisen on hyvä pysyä entisellään. ²⁷ Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos sinulla ei enää ole vaimoa, älä etsikään vaimoa. ²⁸ Mutta jos menetkin naimisiin, et tee syntiä. Neitsytkään ei tee syntiä, vaikka menisi naimisiin.

Mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kokemaan elämässään ahdistusta, ja siitä tahtoisin teitä säästää.

²⁹ Sen vain sanon, veljet, että aika on rajoitettu. Olkoot tästä lähtien nekin, joilla on vaimo, niin kuin heillä ei vaimoa olisikaan, ³⁰ ja ne, jotka itkevät, niin kuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niin kuin eivät iloitsisi. Olkoot ne, jotka ostavat, kuin eivät saisi pitää omanaan, ³¹ ja ne, jotka käyttävät hyödykseen tätä maailmaa, ikään kuin eivät siitä hyötyisi, sillä tämän maailman muoto on katoamassa.

³² Tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, miten miellyttäisi Herra. ³³ Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi vaimoaan, ³⁴ ja hän on jakautunut kahtaalle. Naimaton nainen ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat ruumiiltaan ja hengeltään pyhiä. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten miellyttäisi miestään. ³⁵ Sanon tämän omaksi hyödyksenne, en kahli-takseni teitä vaan siksi, että eläisitte säädyllisesti ja pysyisitte häiriintymättä Herrassa.

³⁶ Jos joku luulee menettelevänsä sopimattomasti naimaikäistä tytärtään kohtaan, ja jos naimisiinmenon kerran pitää tapahtua, tehköön niin

kuin haluaa. Ei hän tee syntiä, menköt naimisiin. ³⁷ Mutta joka pysyy lujana sydämessään eikä ole min-kään pakon alainen vaan hallitsee oman tahtonsa ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimat-omana, tekee hyvin. ³⁸ Joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

³⁹ Laki sitoo vaimon mieheensä niin kauan kuin tämä elää. Mutta jos mies kuolee, vaimo on vapaa mene-mään naimisiin kenen kanssa tah-too, kunhan se vain tapahtuu Her-rassa. ⁴⁰ Minun mielestäni hän kui-tenkin on onnellisempi, jos pysyy yk-sin. Ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

Epäjumalille uhrattu liha

8 ¹ Mitä epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisut-taa, mutta rakkaus rakentaa. ² Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hän ei vielä tiedä, niin kuin tulee tietää. ³ Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee.

⁴ Mitä epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole ketään toista kuin yksi Jumala. ⁵ Sillä vaikka olisikin niin sa-nottuja jumalia, taivaassa tai maan päällä, niin kuin onkin monia juma-lia ja monia herroja, ⁶ meillä on vain yksi Jumala, Isä. Hänestä on kaikki, ja me olemme häntä varten. Ja yksi on

Herra, Jeesus Kristus, hänen kautaan on kaikki, niin myös me.

⁷Mutta kaikilla ei tätä tietoa ole. Tottumuksesta epäjumaliin jotkut yhä syövät lihaa, ikään kuin se olisi uhrattu epäjumalille, ja heidän heikko omatuntonsa tahraantuu siitä. ⁸Ei ruoka lähennä meitä Jumalaan. Jos olemme syömättä, emme menetä mitään. Jos syömmme, emme hyödy siitä. ⁹Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu loukkaukseksi heikoille. ¹⁰Jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan temppelissä, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, rohkaistu epäjumalille uhratun syömiseen? ¹¹Sinun tietosi vuoksi turmeltuu heikko veljesi, jonka puolesta Kristus on kuollut. ¹²Kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, te teette syntiä Kristusta vastaan.

¹³Sen tähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en enää ikinä syö lihaa, etten olisi veljelleni viettelykseksi.

Apostolin oikeudet ja velvollisuus

9 ¹Enkö minä ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta, Herraamme? Ettekö te ole työni tulos Herrassa? ²Jos en olekaan apostoli muille, teille ainakin olen, sillä te olette apostolinvirteni sinetti Herrassa.

³Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka minua tutkivat.

⁴Eikö meillä olisi oikeutta ruokaan ja juomaan? ⁵Eikö meillä olisi oikeutta kuljettaa mukanamme vai-moa, uskonsisarta, niin kuin tekevät muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas? ⁶Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla tekemättä ruumiillista työtä? ⁷Kuka suorittaa koskaan so-tapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka paimentaa karjaa eikä nauti sen maitoa?

⁸Puhunko tästä vain ihmisten ta-voin? Eikö lakikin sano näin? ⁹Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: ”Älä sido puivan härän suuta.” Ei kai Jumala ole häristä huolissaan? ¹⁰Eikö hän puhu nimenomaan meidän vuoksemme? Juuri meidän vuoksemme on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa. ¹¹Jos me olemme kylvä-neet teihin hengellistä hyvää, onko liikaa, jos niitämme teiltä aineellista hyvää? ¹²Jos muilla on tällai-nen oikeus teihin, eikö paljon enem-män meillä? Me emme kuitenkaan ole käyttäneet hyväksemme tätä oi-keutta vaan kestämmme kaiken, jotta emme panisi mitään estettä Kristuk-sen evankeliumille.

¹³Ettekö tiedä, että ne, jotka hoi-tavat pyhiä toimia, saavat elantonsa

pyhäköstä, ja ne, jotka toimivat uhrilattarin äärellä, saavat osansa alttarin uhreista. ¹⁴ Samoin Herra on säättänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista. ¹⁵ Mutta minä en ole käyttänyt hyväkseni yhtäkään näistä oikeuksistani. En kirjoitakaan tätä siksi, että niitä minuun sovellettaisiin, sillä minun olisi parempi kuolla, kuin että joku tekisi tyhjäksi tämän kerskaukseni. ¹⁶ Siitä, että julistan evankeliumia, minulla ei ole kerskailemista. Minun on pakko tehdä niin. Voi minua, ellen evankeliumia julista! ¹⁷ Jos teen sitä vapaasta tahdostani, minulla on siitä palkka. Jos taas en tee sitä vapaasta tahdostani, minulle on silti uskottu taloudenhoito. ¹⁸ Mikä siis on palkkani? Se, että julistaessani Kristuksen evankeliumia teen sen ilmaiseksi enkä käytä hyväkseni evankeliumin minulle antamia oikeuksia.

Apostolin periaatteet

¹⁹ Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni mahdollisimman monia. ²⁰ Juutalaisille olen ollut kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia. Lain alaisille olen ollut ikään kuin lain alainen voittaakseni lain alaisia, vaikka itse en olekaan lain alainen. ²¹ Ilman lakia oleville olen ollut ikään kuin olisin ilman

lakia voittaakseni ilman lakia olevia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa. ²² Heikoille olen ollut kuin heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia. ²³ Tämän kaiken teen evankeliumin vuoksi, että tulisin siitä itsekkin osalliseksi.

Uskon kilvoitus

²⁴ Ettekö tiedä, että ne, jotka juoksevat kilparadalla, tosin kaikki juoksevat, mutta vain yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa tekin niin, että saavutatte sen. ²⁵ Jokainen kilpailija noudattaa kaikessa itsehillintää, nuo saadakseen katoavan seppeleen mutta me katoamattoman. ²⁶ En siis juokse päämäärättömästi enkä nyrkkeile kuin ilmaan huitoen, ²⁷ vaan suuntaan lyönnit omaan ruumiiseeni ja alistan sen tottelemaan, etten minä, joka muille saaranan, itse joutuisi hylätyksi.

Varoitus epäjumalien palvelemisesta

10 ¹ Veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki. ² Heidät kaikki kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä. ³ Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa ⁴ ja joivat samaa hengellistä juomaa. He joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä. Se kallio oli Kristus.

⁵ Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mieltynyt, sillä he saivat surmansa autiomaassa.

⁶ Tämä tapahtui meille varoittavaksi esimerkiksi, ettemme himoitsisi pahaa, niin kuin he himoitsivat. ⁷ Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi niin kuin jotkut heistä. Onhan kirjoitettu: "Kansa istui syömään ja juomaan ja nousi sitten ilakoimaan." ⁸ Älkäämme harjoittako haureutta, niin kuin jotkut heistä harjoittivat – heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolmetuhatta. ⁹ Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niin kuin jotkut heistä kiusasivat – käärmeeet surmasivat heidät. ¹⁰ Älkää myöskään nurisko, niin kuin jotkut heistä nurisivat – heidät surmasi tuhooja.

¹¹ Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista, ja se on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille on tullut maailmanajojen loppukausi.

¹² Joka siis luulee seisovansa, katsoon, ettei kaadu. ¹³ Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.

¹⁴ Sen tähden, rakkaani, paetkaa epäjumalien palvelemista. ¹⁵ Puhun kuin ymmärtäville. Arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

Leivänmurto

¹⁶ Eikö siunauksen malja, jonka me siunaamme, ole osallisuus Kristuksen vereen? Eikö leipä, jonka me murramme, ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? ¹⁷ Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä me kaikki olemme osallisia tuosta yhdestä leivästä. ¹⁸ Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista? ¹⁹ Mitä siis sanon? Eitäkö epäjumalalle uhrattu on jotakin tai epäjumala on jotakin? ²⁰ Ei, vaan minkä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle, enkä minä tahdo teidän tulevan osallisiksi riivaajista. ²¹ Ette voi juoda sekä Herran maljasta että riivaajien maljasta. Ette voi olla osallisia sekä Herran pöydästä että riivaajien pöydästä. ²² Vai haluammeko herättää Herran kiivauden? Emme kai ole häntä voimakkaampia?

Tehkää kaikki Jumalan kunniaksi

²³ Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi. Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki rakenna. ²⁴ Älköön kukaan etsikö omaa etuaan vaan kukin toisen etua. ²⁵ Syökää kaikkea, mitä lihatarilla myydään, kyselemättä mitään omantunnon vuoksi, ²⁶ sillä Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on. ²⁷ Jos joku, joka ei ole uskova, kutsumu teidät luokseen ja te tahdotte mennä, syökää kaikkea, mitä on

pantu eteenne, kyselemättä mitään omantunnon vuoksi. ²⁸ Mutta jos joku sanoo teille: ”Tämä on epäjumalalle uhrattua”, niin jättäkää se syömättä hänen vuokseen, joka tämän ilmaisi, ja omantunnon vuoksi. Sillä Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on. ²⁹ En tarkoita teidän omaatuntoanne vaan tuon toisen. Miksi minun vapauteni joutuisi toisen ihmisen omantunnon tuomittavaksi? ³⁰ Jos minä nautin ruuan kiittäen, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän? ³¹ Syöttepä siis tai juotte tai mitä tahansa teettekin, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. ³² Älkää olko loukkaukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle. ³³ Niinhän minäkin yritän kaikessa kelvata kaikille. En etsi omaa hyötyäni vaan monien, että he pelastuisivat.

11 ¹ Olkaa minun seuraajiani, niin kuin minä olen Kristuksen seuraaja. ² Kiitän teitä veljet siitä, että olette muistaneet minua kaikessa ja pidätte kiinni opetuksista sellaisina kuin olen ne teille antanut.

Pään peittäminen seurakunnan kokouksissa

³ Tahdon teidän kuitenkin tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mies on vaimon pää ja Jumala on Kristuksen pää. ⁴ Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettyinä, häpäisee päänsä. ⁵ Jokainen nainen taas, joka rukoilee

tai profetoi peittämättä päätään, häpäisee päänsä. Sehän on aivan sama kuin hänen päänsä olisi ajeltu paljaaksi. ⁶ Ellei nainen peitä päätään, leikkauttakoon hiuksensakin. Mutta jos kerran naiselle on häpeäksi leikkauttaa tai ajattaa pois hiuksensa, peittäköön sitten päänsä.

⁷ Miehen ei pidä peittää päätään, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia. Nainen taas on miehen kunnia. ⁸ Mies ei ole alkuisin naisesta vaan nainen miehestä, ⁹ eikä miestä luotu naista varten vaan nainen miestä varten. ¹⁰ Siksi naisen tulee pitää päässään vallanalaisuuden merkkiä enkelien tähden. ¹¹ Herrassa ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, ¹² sillä niin kuin nainen on alkuisin miehestä, niin myös mies on syntynyt naisesta. Mutta kaikki on Jumalasta. ¹³ Päätäkää itse, sopiiko naisen rukoilla Jumalaa peittämättä päätään. ¹⁴ Eikö itse luontokin opeta teille, että miehelle on häpeäksi, jos hänellä on pitkät hiukset? ¹⁵ Mutta naiselle pitkät hiukset ovat kunniaksi, koska hiukset on annettu hänelle hunnuksi. ¹⁶ Jos joku kuitenkin haluaa väittää vastaan, niin tietäköön, ettei meillä ole sellaista tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

Herran aterian viettäminen

¹⁷ Näin käskiessäni en kiitä teitä siitä, että kokoontumisenne ei johda teitä parempaan vaan pahempaan.

¹⁸ Olen ensiksikin kuullut, että teillä on eripuraisuutta kokoontuessanne seurakunnan kokoukseen, ja osittain sen uskonkin. ¹⁹ Täytyyhän teidän keskuudessanne olla puolueita, että kävisi ilmi, ketkä teistä kestävät koetuksen. ²⁰ Teidän kokoon tumisenne ei ole Herran aterian nauttimista, ²¹ sillä syötäessä kukin nauttii etukäteen oman ateriansa, niin että toinen on nälissään ja toinen juovuksissa. ²² Eikö teillä ole kodit syömistä ja juomista varten? Vai halveksitteko te Jumalan seurakuntaa ja häpäisette niitä, joilla ei ole mitään? Mitä minä sanoisin teille? Kiitänkö teitä? Tässä asiassa en kiitä.

²³ Olen saanut Herralta sen, minkä olen myös ilmoittanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, ²⁴ kiitti Jumalaa, mursi ja sanoi: ”Ottakaa ja syökää. Tämä on minun ruumiini, joka murretaan teidän edestänne. Tehkää tämä minun muistokseni.” ²⁵ Samoin hän otti maljan aterian jälkeen ja sanoi: ”Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni.” ²⁶ Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee.

²⁷ Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on

syylinen Herran ruumiiseen ja vereen. ²⁸ Tutkikoon siis ihminen itseään ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta. ²⁹ Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomiokseen. ³⁰ Sen vuoksi teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat nukkuneet pois. ³¹ Mutta jos tutkisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi. ³² Mutta kun meitä tuomitaan, se on meille Herran kuritusta, ettei meitä yhdessä maailman kanssa tuomittaisi kadotukseen.

³³ Odottakaa siis, veljet, toisianne, kun kokoonnutte aterioimaan. ³⁴ Jos jonkun on nälkä, syököön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomiokseen. Muista asioista määrään sitten kun tulen.

Hengelliset lahjat

12 ¹ Mitä tulee hengellisiin lahjoihin, veljet, en tahdo teidän olevan niistä tietämättömiä. ² Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin harhaan johdettuina mykkien epäjumalien luo. ³ Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus on kirottu”, ja ettei kukaan voi sanoa: ”Jeesus on Herra”, muuten kuin Pyhässä Hengessä.

⁴ Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama. ⁵ Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on

sama. ⁶ Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaikissa vaikuttaa kaiken, on sama. ⁷ Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyödyksi. ⁸ Yhdelle annetaan Hengen kautta viisauden sanat, toiselle saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat, ⁹ toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjoja samassa Hengessä, ¹⁰ toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. ¹¹ Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo.

Yksi ruumis, monta jäsentä

¹² Niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä – mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis – niin on Kristuskin. ¹³ Meidät kaikki, olimme pa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on yhdessä Hengessä kastettu yhdeksi ruumiiksi, ja kaikki me olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

¹⁴ Eihän ruumiskaan muodostu yhdestä jäsenestä vaan monesta. ¹⁵ Jos jalka sanoisi: ”Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton. ¹⁶ Jos korva sanoisi: ”Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen”, se ei silti olisi ruumiiseen kuulumaton. ¹⁷ Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten

olisi kuulo? Jos taas ruumis olisi kokonaan korvana, missä silloin olisi hajuaisti? ¹⁸ Nyt Jumala on kuitenkin asettanut jokaisen näistä jäsenistä ruumiiseen niin kuin on tahtonut. ¹⁹ Jos kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten olisi ruumis? ²⁰ Nytpä onkin monta jäsentä mutta yksi ruumis. ²¹ Silmä ei voi sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä pää jaloille: ”En tarvitse teitä.” ²² Päinvastoin, ne ruumiinjäsenet, jotka näyttävät olevan heikoimpia, ovat välttämättömiä. ²³ Ne ruumiinjäsenet, jotka eivät meistä näytä olevan kovinkaan kunniakkaita, me peitämme sitäkin kunniallisemmin. Ne taas, joita häpeämme, me peitämme sitäkin säädylisemmin, ²⁴ mutta säädyliset ruumiinjäsenemme eivät tarvitse peittämistä. Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että hän antoi vähempiarvoiselle suuremman kunnian, ²⁵ jotta ruumiissa ei olisi eripuraisuutta vaan jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toisistaan. ²⁶ Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki jäsenet sen kanssa. Jos yksi jäsen saa kunniaa, iloitsevat kaikki jäsenet sen kanssa.

²⁷ Te olette Kristuksen ruumis ja jokainen osaltanne hänen jäseniään. ²⁸ Jumala asetti seurakuntaan ensinnäkin jotkut apostoleiksi, toiseksi jotkut profeetoiksi ja kolmanneksi jotkut opettajiksi. Sitten hän antoi

voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa, avustaa, johtaa, puhua eri kielillä. ²⁹ Eivät kai kaikki ole apostoleja? Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eivätkä kaikki opettajia? Eivät kai kaikki tee voimallisia tekoja? ³⁰ Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eivätkä kaikki selitä kieliä? ³¹ Tavoitelkaa innokkaasti parhaimpia armolahjoja. Ja minä osoitan teille vielä verrattoman tien.

Rakkauden ylistys

13 ¹ Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symboli. ² Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään. ³ Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni muiden ruokkimiseksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

⁴ Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei kadehdi, ei kerskaile, ei pöyhkeile, ⁵ ei käytädy sopimattomasti, ei etsi omaa

etuaan, ei katkeroidu, ei pidä mielessään pahaa, ⁶ ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa. ⁷ Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii.

⁸ Rakkaus ei koskaan häviä. Mutta profetoiminen katoaa, kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa. ⁹ Tietämisemme on näet vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista, ¹⁰ mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vajavaista.

¹¹ Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi. Minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi. Tultuani mieheksi hylkäsin sen, mikä oli lapsenomaista. ¹² Nyt näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen vajavaisesti mutta silloin täydellisesti, niin kuin minut itsenikin tunnetaan täydellisesti.

¹³ Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme. Mutta suurin niistä on rakkaus.

Profetoiminen ja kielillä puhuminen

14 ¹ Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, varsinkin profetoimisen lahjaa. ² Kielillä puhua ei näet puhu ihmisille vaan Jumalalle. Häntä ei ymmärrä kukaan, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä. ³ Profetoiva sen sijaan puhuu

ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. ⁴ Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. ⁵ Tahaisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin tahtoisin teidän profetoivan. Profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

⁶ Jos nyt tulisin luoksenne, veljet, ja puhuisin kielillä, mitä hyötyä minusta olisi, ellen puhuisi teille ilmes-tyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja? ⁷ Näinhän on myös elotomien soittimien, huilun tai lyyran, laita. Kuinka tiedetään, mitä huilulla tai lyyralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvien sävelin? ⁸ Ja jos pasuuna antaa epäselvää äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? ⁹ Samoin jos tekään ette kiel-ellänne esitä selvää puhetta, kuinka teidän puhettanne voidaan ymmärtää? Tehän puhutte tuuleen. ¹⁰ Maailmassa lienee vaikka kuinka monta kieltä, mutta ei ainoatakaan, joka ei olisi ymmärrettävissä. ¹¹ Mutta ellen tunne sanojen merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen. ¹² Samoin tekin, kun kerran tavoittelette innokkaasti henkilöitä, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakentumiseksi.

¹³ Siksi se, joka puhuu kielillä, rukoilkoon, että kykenisi selittämään

kielet. ¹⁴ Jos näet rukoilen kielillä, henkeni kyllä rukoilee mutta ymmärrykseni on hedelmätön. ¹⁵ Mitä siis tehdä? Minun tulee rukoilla hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. Minun tulee laulaa kiitosta hengelläni mutta myös ymmärrykselläni. ¹⁶ Jos ylistät Jumalaa hengelläsi, kuinka paikalla oleva oppimaton voi sanoa kiitokseesi aamenen, kun hän ei ymmärrä mitä sanot. ¹⁷ Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu. ¹⁸ Minä kiittän Jumalaani puhuen kielillä enemmän kuin kukaan teistä. ¹⁹ Mutta seurakunnassa tahdon puhua mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.

²⁰ Veljet, älkää ymmärrykseltänne olko lapsia. Pahuudessa olkaa alakäisiä mutta ymmärrykseltänne täysi-ikäisiä. ²¹ Laissa on kirjoitettu: "Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla minä puhun tälle kansalle, eikä se sittenkään kuuntele minua, sanoo Herra."

²² Kielet eivät siis ole merkki uskoville vaan niille, jotka eivät usko. Profetoiminen taas ei ole merkki niille, jotka eivät usko, vaan usko-ville. ²³ Jos siis koko seurakunta koontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja paikalle tulisi oppimattomia tai niitä, jotka eivät usko, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? ²⁴ Jos sen sijaan kaikki profetoisivat

ja joku, joka ei usko tai on oppimaton, tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja lausuisivat hänestä tuomion.²⁵ Siten hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen rukoilisi Jumalaa ja julistaisi: ”Todellakin, Jumala on teidän keskuudessanne.”

*Armolahjat ja järjestys
seurakunnan kokouksissa*

²⁶ Kuinka siis on, veljet? Kun kokoonnutte yhteen, jokaisella teistä on jotakin annettavaa: laulu, opeus tai ilmestys, puhe kielillä tai sen selitys. Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi.²⁷ Jos puhutaan kielillä, vain kaksi tai enintään kolme puhukoon, kukin vuorollaan, ja yksi selittäköön.²⁸ Mutta jos ei ole selittäjää, niin kielilläpuhuja olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.²⁹ Profeetoista saa puhua kaksi tai kolme, ja muut arvostelkoot.³⁰ Jos joku toinen kokouksessa istuvista saa ilmestyksen, vaietkoon edellinen.³¹ Te voitte näet kaikki profetoida vuorollanne, jotta kaikki oppisivat ja saisivat kehoitusta.³² Profeettojen henget ovat profeetoille alamaiset,³³ sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen vaan rauhan Jumala.

Niin kuin on laita kaikissa pyhien seurakunnissa,³⁴ naiset olkoot vaiti teidänkin seurakuntanne kokouksissa. Heidän ei ole lupa puhua,

vaan olkoot alamaisia, niin kuin lakikin sanoo.³⁵ Jos he tahtovat oppia jotakin, kysykööt kotona omalta mieheltään, sillä naisen on häpeällistä puhua seurakunnan kokouksessa.³⁶ Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Tai ainoastaan teillekö se on tullut?

³⁷ Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että se, mitä teille kirjoitan, on Herran käsky.³⁸ Jos joku ei tätä ymmärrä, olkoon ymmärtämättä.³⁹ Siispä veljeni, tavoitelkaa innokkaasti profetoimisen lahjaa älkääkä estäkö kielillä puhumista.⁴⁰ Kaikki tapahtukoon kuitenkin arvokkaasti ja järjestyksessä.

Kristuksen ylösnousemus

15¹ Veljet, minä teen selväksi teille sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte.² Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä selaisena kuin sen teille julistin. Muuten olette aivan turhaan uskoneet.³ Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen, minkä myös itse olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan,⁴ hänet haudattiin ja hänet herätettiin kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan,⁵ ja hän näyttäytyi Keefaalle ja sitten niille kahdelletoista.

⁶ Sen jälkeen hän näyttäytyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa mutta jotkut ovat jo nukkuneet pois. ⁷ Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille. ⁸ Viimeiseksi kaikista hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskonen, ⁹ sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua edes kutsutaan apostoliksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. ¹⁰ Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole ollut turha. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.

¹¹ Olipa siis kyse minusta tai heistä, näin me julistamme, ja näin te olette tulleet uskoon.

Kuolleiden ylösnousemus

¹² Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole? ¹³ Jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista. ¹⁴ Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, silloin meidän julistuksemme on turhaa, turhaa myös teidän uskonne. ¹⁵ Silloin meidät myös havaitaan vääräksi Jumalan todistajiksi. Olemmehan todistaneet Jumalasta, että hän herätti

Kristuksen, jota hän ei olisikaan herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä. ¹⁶ Jos kerran kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. ¹⁷ Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne. ¹⁸ Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat kadotettuja. ¹⁹ Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä surkuteltavimpia.

²⁰ Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena kuolemaan nukkuneista. ²¹ Koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin myös kuolleiden ylösnousemus on tullut ihmisen kautta. ²² Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, ²³ jokainen vuorollaan, esikoisena Kristus ja sitten Kristuksen omat hänen tullessaan. ²⁴ Sitten tulee loppu, kun hän luovuttaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman. ²⁵ Kristuksen pitää näet hallita siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle. ²⁶ Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema. ²⁷ Sillä kaiken on Jumala alistanut hänen jalkojensa alle. Mutta kun sanotaan, että kaikki on alistettu, on selvää, että siihen ei kuulu hän, joka on alistanut kaiken Kristuksen valtaan. ²⁸ Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan,

silloin itse Poikakin alistuu sen valtaan, joka on alistanut kaiken hänen valtaansa, jotta Jumala olisi kaikki kaikissa.

²⁹ Mitä muuten tekevät ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta? Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he sitten kastattavat itsensä näiden puolesta? ³⁰ Ja miksi me sitten joka hetki antaudumme vaaraan? ³¹ Minä kuolen joka päivä, niin totta kuin te, veljet, olette kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. ³² Mitä hyötyä minulle ihmillisesti ajatellen on siitä, että olen taistellut Efesoksessa petoja vastaan? Jos kuolleita ei herätetä, niin syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme. ³³ Älkää eksykö! "Huono seura hyvät tavat turmelee." ³⁴ Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä tehkö syntiä. On näet niitä, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Sanon tämän teidän häpeäksenne.

Ylösnousemusruumis

³⁵ Joku ehkä kysyy: "Miten kuolleet herätetään? Ja millaisessa ruumiissa he tulevat?" ³⁶ Sinä mieletön! Eihän se, minkä kylvät, herää eloon, ellei se ensin kuole. ³⁷ Ja kun kylvät, et kylvä nousevaa vartta vaan pelkän siemenen, kenties vehnän tai jonkin muun kasvin. ³⁸ Mutta Jumala antaa sille sellaisen varren kuin tahtoo, kullekin siemenelle sen oman

varren. ³⁹ Ei kaikki liha ole samantyyppistä. Toista on ihmisen liha, toista taas karjan liha, toista lintujen liha ja toista kalojen. ⁴⁰ Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toisenlaisia on taivaallisten kirkkaus, toisenlaisia taas maallisten. ⁴¹ Toista on auringon kirkkaus, toista kuun kirkkaus ja toista tähtien kirkkaus. Toinen tähti eroaa toisesta kirkkaudeltaan.

⁴² Näin on myös kuolleiden ylösnousemus. Kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa. ⁴³ Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa. Kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa. ⁴⁴ Kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos keran on sielullinen ruumis, niin on myös hengellinen ruumis. ⁴⁵ Niin onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu." Viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. ⁴⁶ Mutta ensimmäisenä ei ole hengellinen vaan sielullinen, vasta sitten hengellinen. ⁴⁷ Ensimmäinen ihminen oli maasta ja maallinen. Toinen ihminen on Herra taivaasta. ⁴⁸ Millainen maallinen oli, sellaisia ovat maalliset. Millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset. ⁴⁹ Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä tulee olemaan myös taivaallisen kuva.

⁵⁰ Mutta sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. ⁵¹ Minä sanon teille salaisuuden: Emme me kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, ⁵² yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme. ⁵³ Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pukeutua kuolemattomuuteen. ⁵⁴ Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: ”Kuolema on nieltä ja voitto saatu. ⁵⁵ Kuolema, missä on sinun voittoni? Kuolema, missä on sinun pistimesi?”

⁵⁶ Kuoleman pistin on synty, ja synnin voima on laki. ⁵⁷ Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! ⁵⁸ Olkaa siis, rakkaat veljeni, lujia ja järkähtämättömiä, aina innokkaita Herran työssä, ja tietäkää, ettei vaivannäköne Herrassa ole turhaa.

Pyhien avustaminen

16 ¹ Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille. ² Kunkin viikon

ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä talteen jotakin, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani. ³ Sitten kun tulen, lähetän ne, jotka te katsotte sopiviksi, valtuuskirjeet mukanaan viemään teidän rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin. ⁴ Jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähdettävä matkaan, he saavat lähteä kanssani.

Matkasuunnitelmia

⁵ Aion tulla teidän luoksenne kulluttuani Makedonian läpi. Tulen nimittäin Makedonian kautta. ⁶ Teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, jotta auttaisitte minua eteenpäin minne menenkin. ⁷ En tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa. Toivon voivani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra suo. ⁸ Mutta Efesoksessa viivyn helluntaihin saakka, ⁹ sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

¹⁰ Jos Timoteus saapuu, katsokaa, että hän voi olla luonanne pelotta, sillä hän tekee Herran työtä niin kuin minäkin. ¹¹ Älköön siis kukaan halveksiko häntä. Lähettäkää hänet rauhassa matkalle, jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

¹² Mitä veli Apollokseen tulee, olen useasti kehottanut häntä lähtemään veljien kanssa luoksenne. Hänellä ei ole nyt lainkaan halua lähteä, mutta hän tulee, kun hänelle sopii.

Kehotuksia ja tervehdyksiä

¹³ Valvokaa, pysykää uskossa lujina, olkaa miehekkäitä, olkaa vahvoja. ¹⁴ Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.

¹⁵ Kehotan teitä, veljet: Te tiedätte, että Stefanas ja hänen perhekuntansa ovat Akhaian ensihedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen. ¹⁶ Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka yhdessä heidän kanssaan tekee työtä ja näkee vaivaa. ¹⁷ Illoitsen siitä, että Stefanas, Fortunatus

ja Akaikos ovat tulleet tänne. He korvaavat minulle teidän poissaolon.

¹⁸ He ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis tunnustus sellaisille miehille.

¹⁹ Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Akvila ja Priskilla sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa. ²⁰ Kaikki veljet lähettävät teille tervehdysten. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

²¹ Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. ²² Jos joku ei pidä Herraa Jeesusta Kristusta rakkaana, hän olkoon kirottu! Maranata! ²³ Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. ²⁴ Rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTILAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹ Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintissa olevalle Jumalan seurakunnalle ja kaikille pyhille koko Akhaiassa. ² Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kaiken lohdutuksen Jumala

³ Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala. ⁴ Hän lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me voisimme lohduttaa kaikenlaisessa ahdistuksessa olevia sillä lohdutuksella, jolla Jumala lohduttaa meitä itseämme. ⁵ Niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaina osaksemme, samoin tulee Kristuksen kautta runsaana osaksemme myös lohdutus. ⁶ Jos me olemme ahdistuksessa, se on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos taas saamme lohdutusta, sekin on teille lohdutukseksi ja pelastukseksi, joka vaikuttaa sen, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme. ⁷ Teihin kohdistuva toivomme on luja, kun tiedämme, että niin kuin te olette osal-

isia kärsimyksistä, samoin olette osallisia myös lohdutuksesta.

⁸ Emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä ahdistuksesta, johon jouduimme Aasiassa. Olimme ylen määrin, yli voimiemme, rasituneet, niin että olimme epätoivoisia hengestämmekin. ⁹ Pidimme itseämme jo kuolemaan tuomittuina, ettemme luottaisi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. ¹⁰ Hän pelasti meidät näin suuresta kuolemanvaarasta, ja edelleen pelastaa, ja häneen me olemme panneet sen toivon, että hän vielä vastaisuudessakin pelastaa, ¹¹ kun tekin autatte meitä rukouksin, jotta monet kiittäisivät Jumalaa meidän vuoksemme siitä armolahjasta, joka on tullut osaksemme.

Muutos Paavalin suunnitelmassa

¹² Meidän kerskauksemme on tämä: omantuntonamme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisauudessa vaan Jumalan armossa. ¹³ Eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin se, minkä voitte lukea ja myös ymmärtää. Toivon teidän loppuun asti ymmärtävän,

¹⁴ niin kuin olette osittain meitä ymmärtäneetkin, että Herramme Jeesuksen päivänä me olemme teidän kerskauksenne kuten myös te meidän.

¹⁵ Tässä luottamuksessa aioin ensin tulla luoksenne, jotta saisitte toisen suosionosoituksen, ¹⁶ ja matkustaa kauttanne Makedoniaan ja palata taas Makedoniasta luoksenne ja teidän varustamananne jatkaa matkaa Juudeaan. ¹⁷ En kai näin aikoessani ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan sen, minkä päätän, niin että puheeni on sekä ”kyllä, kyllä” että ”ei, ei”? ¹⁸ Mutta Jumala on luotettava, niin että meidänkään puheemme teille ei ole ”kyllä” ja ”ei”. ¹⁹ Eihän Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskuudessaanne saarnanneet, tullut ollakseen ”kyllä” ja ”ei”, vaan hänessä tuli ”kyllä”. ²⁰ Niin monta kuin on Jumalan lupausta, ne ovat hänessä ”kyllä”. Siksi tulee hänen kauttaan myös niiden ”aamen”, Jumalan kunniaksi meidän kauttamme. ²¹ Mutta hän, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voinut meidät, on Jumala. ²² Hän on myös painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.

²³ Kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että teitä säästääkseni en vielä

ole tullut Korinttiin. ²⁴ Ei niin, että pyrkisimme hallitsemaan teidän uskoanne, vaan yhdessä me autamme teitä iloonne, sillä uskossa te olette lujia.

2 ¹ Päätin näet mielessäni, että tullessani luoksenne en taas toisi murhetta mukani. ² Jos teen teidät murheellisiksi, kuka muu voi saada minua iloiseksi kuin se, jonka olen tehnyt murheelliseksi? ³ Juuri tästä kirjoitinkin teille, etten tullessani saisi murhetta niistä, joista minun piti saada iloa. Luotan teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien teidän ilonne. ⁴ Kirjoitin teille suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä monin kyynelin, en siksi, että tulisitte murheellisiksi vaan että tuntisitte sen suuren rakkauden, joka minulla on teitä kohtaan.

Anteeksianto syntii tehneelle

⁵ Jos joku on tuottanut murhetta, hän ei ole tuottanut murhetta vain minulle vaan teille kaikille – ainakin jossain määrin, etten liioittelisi. ⁶ Sellaiselle riittää se rangaistus, jonka useimmat teistä ovat hänelle antaneet. ⁷ Nyt teidän päinvastoin tulee ennemminkin antaa anteeksi ja lohduttaa, ettei hän menestyisi liian suureen murheeseen. ⁸ Siksi kehotan, että päätätte ruveta osoittamaan hänelle rakkautta. ⁹ Tätä varten kirjoitinkin teille, jotta saisoin tietää, kestätttekö koetuksen,

oletteko kaikessa kuuliaisina. ¹⁰ Kellenle te jotakin annatte anteeksi, hänelle annan minäkin. Sen, mitä olen antanut anteeksi – jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa – sen olen antanut anteeksi teidän vuoksenne Kristuksen kasvoksen edessä, ¹¹ ettei Saatana pääsis meistä voitolle. Hänen aikeensa eivät ole meille tuntemattomia.

Kristuksen voittosaatossa

¹² Tultuani Trooakseen julistamaan Kristuksen evankeliumia minulle avautui ovi Herran työhön. ¹³ Minä en kuitenkaan saanut rauhaa hengessäni, kun en tavannut veljeäni Titusta. Siksi hyvästelin uskovat ja lähdin Makedoniaan.

¹⁴ Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun! ¹⁵ Sillä me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa. ¹⁶ Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi. Mutta kuka on tähän kelvollinen? ¹⁷ Me emme ole niin kuin ne monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa, vaan vilpittömästi, Jumalan vaikutuksesta, me puhumme Jumalan edessä Kristuksessa.

Uuden liiton kirkkaus

3 ¹ Alammeko taas suositella itseämme? Tarvitsemmeko mekin

suosituskirjeitä teitä varten tai teiltä niin kuin jotkut muut? ² Te itse olette meidän kirjeemme, joka on kirjoitettu meidän sydämiimme ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. ³ Onhan selvää, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelutyöllemme kirjoitettu, ei musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin vaan sydämen lihataluihin.

⁴ Tällainen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan, ⁵ ei niin, että kykenisimme itse mitään päättämään, aivan kuin se olisi lähtöisin meistä itsestämme, vaan meidän kykymme on lähtöisin Jumalasta. ⁶ Hän on myös tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen vaan Hengen. Kirjain tuottaa kuoleman, mutta Henki tekee eläväksi.

⁷ Jos jo kuoleman virka, kirjaimin kaiverrettuna kivitaluihin, ilmeni kirkkaudessa, niin että israelilaiset eivät voineet katsoa Moosesta kasvoin hänen kasvonsa kirkkauden vuoksi, joka kuitenkin oli katoavaa, ⁸ kuinka paljon enemmän kirkkautta onkaan Hengen viralla! ⁹ Jos jo kadotustuomion virka säteili kirkkautta, paljon enemmän kirkkaudessa on vanhurskauden virka. ¹⁰ Se, millä ennen oli kirkkautta, on nyt tämän ylivoimaisen kirkkauden rinnalla kirkkautta vailla. ¹¹ Jos sillä, mikä on

katoavaa, oli kirkkautta, paljon enemmän kirkkautta on sillä, mikä on pysyvää.

¹² Koska meillä on tällainen toivo, toimimme hyvin rohkeasti ¹³ emmekä tee niin kuin Mooses, joka pani kasvoilleen peitteen, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaa. ¹⁴ Mutta heidän mielensä paatuivat, ja sama peite pysyy vielä tänäkin päivänä poistamatta vanhan liiton Kirjoituksia luettaessa, sillä vasta Kristuksessa se katoaa. ¹⁵ Vielä tänäänkin peite on heidän sydämensä päällä Moosesta luettaessa, ¹⁶ mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois. ¹⁷ Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. ¹⁸ Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.

Kristuksen evankeliumin valo

4 ¹ Sen vuoksi me emme lannistu – meillä on tämä palveluvirka saamamme armon mukaan – ² vaan olemme hylänneet kaikki häpeälliset salatiet, emme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan tuomalla julki totuuden me suosittelemme itseämme Jumalan edessä jokaisen ihmisen omalle tunnolle. ³ Jos evankeliumimme on

peitossa, peite on niissä, jotka joutuvat kadotukseen, ⁴ niissä epäuskossissa, joiden mielet tämän maailman jumala on sokaissut, niin ettei heille loista se valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva. ⁵ Emmehän me julista itseämme vaan Jeesusta Kristusta: hän on Herra ja me teidän palvelijoitanne Jeesuksen tähden. ⁶ Jumala, joka sanoi: ”Loistakoon valo pimeydestä”, valaisi sydämemme, niin että Jumalan kirkkauden tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa Jeesuksen Kristuksen kasvoilta, levittäisi valoaan.

Aarre saviastioissa

⁷ Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. ⁸ Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, ⁹ vainotuja mutta emme hylättyjä, maaahan lyötyjä mutta emme tuhotuja. ¹⁰ Me kannamme aina ruumiissamme Herran Jeesuksen kuolemaa, että myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin. ¹¹ Meidät, jotka elämme, annetaan aina alttiiksi kuolemalle Jeesuksen tähden, että myös Jeesuksen elämä tulisi kuolevaisessa ruumiissamme näkyviin. ¹² Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä mutta elämä teissä. ¹³ Mutta koska meillä on

sama uskon Henki, niin kuin on kirjoitettu: ”Minä uskon, ja sen vuoksi puhun”, niin mekin uskomme ja sen vuoksi myös puhumme. ¹⁴ Sillä me tiedämme, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidätkin Jeesuksen kanssa ja tuo esiin yhdessä teidän kanssanne. ¹⁵ Tämä kaikki tapahtuu teidän vuoksenne, jotta aina enenevä armo saisi aikaan yhä useammissa vielä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

Kirkkauden toivo

¹⁶ Sen vuoksi me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmisemme rappeutuukin, sisäinen ihmisemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä. ¹⁷ Tämä hetken kestävä, kevyt ahdistuksemme tuottaa meille ikuisen kirkkauden runsauden, määrätömän ja suunnattoman, ¹⁸ meille, jotka emme kiinnitä katsettamme näkyviin vaan näkymättömiin, sillä näkyvät ovat ajallisia mutta näkymättömät iankaikkisia.

5 ¹ Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa asumus Jumalalta, ikuisen maja, joka ei ole käsin tehty. ² Tässä majassamme huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme. ³ Kun sitten olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi.

⁴ Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina, koska emme tahdo riisuutua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. ⁵ Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen.

⁶ Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota. ⁷ Mehän vaellamme uskossa, emme näkemisessä. ⁸ Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme ja päästä kotiin Herran luo. ⁹ Siksi pidämmekin kunnia-asianamme olla hänelle mieheksi, olimmepa kotona tai poissa. ¹⁰ Sillä kaikkien meidän on ilmeystyttävä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa.

Sovituksen virka

¹¹ Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, me koetamme saada ihmisiä uskomaan. Jumala kyllä tuntee meidät, ja toivon, että tekin omassatunnossanne tunnette meidät. ¹² Emme nyt taas suosittelle itseämme teille. Haluamme vain antaa teille aiheen kerskua meistä, niin että voisitte vastata niille, jotka

kerskailevat siitä, mikä näkyy ulospäin, eivätkä siitä, mitä on sydämessä. ¹³ Jos olemme olleet suunniltamme, se on tapahtunut Jumalan tähden. Jos taas maltamme mielemme, teemme sen teidän vuoksenne, ¹⁴ sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet. ¹⁵ Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän vuokseen kuollut ja noussut ylös.

¹⁶ Niinpä emme enää tunne kehtään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. ¹⁷ Siis jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! ¹⁸ Kaikki on Jumalasta, joka Jeesuksen Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran. ¹⁹ Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille syyksi heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. ²⁰ Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. ²¹ Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme syn-

niksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6 ¹ Jumalan työtovereina me kehotamme teitä ottamaan vastaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. ² Hän sanookin: ”Sopivalla ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut.” Nyt on sopiva aika, nyt on pelastuksen päivä.

Apostolin koettelemukset

³ Me emme anna missään kohden aihetta paheksumiseen, ettei palvelutehtäväämme moitittaisi. ⁴ Kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädässä ja ahdistuksissa, ⁵ ruoskittaessa, vankeiloissa ja mellakoissa, vaivannäössä, valvomisessa, paastoissa ⁶ ja puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyysessä ja ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakaudessa, ⁷ totuuden sanassa ja Jumalan voimassa, vanhurskauden aseet oikeassa ja vasemmassa kädessä, ⁸ kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, ⁹ tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolemaisillamme, mutta katso, me elämme, kuritettuihin emmekä kuitenkaan tapettuina, ¹⁰ murheellisina mutta aina iloisina, köyhinä ja kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta ja kuitenkin omistaen kaiken.

¹¹ Suomme on auennut puhumaan teille, korinttilaiset, sydämemme on avartunut. ¹² Meidän sydämemme ei ole ahdas teitä kohtaan, mutta teidän oma sisimpänne on ahdas. ¹³ Antakaa samanlainen vastalahja: – puhun kuin lapsille – avartukaa tekin!

Elävän Jumalan temppeli

¹⁴ Älkää ryhtykö kantamaan vierasta iestä yhdessä niiden kanssa, jotka eivät usko. Mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä? ¹⁵ Miten Kristus ja Beliar sopivat yhteen? Tai mitä yhteistä uskovalla on sen kanssa, joka ei usko? ¹⁶ Miten sopivat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Meidän olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: ”Minä asun heissä ja kuljen heidän keskellään. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.” ¹⁷ Sen tähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä koskeko saastaiseen, niin minä otan teidät omakseni” ¹⁸ ja olen teidän Isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias.”

7 ¹ Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

Paavalin ja Tituksen ilo korinttilaisista

² Antakaa meille tilaa sydämesänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme olleet kenellekään turmioksi emmekä hyötyneet kenenkään kustannuksella. ³ Tätä en sano tuomitakseni teitä. Olenhan jo sanonut, että te olette sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme. ⁴ Luottamukseni teitä kohtaan on suuri, ja minulla on paljon aihetta kerskua teistä. Olen täynnä lohdutusta, iloni on ylenpalttinen kaikessa ahdingossamme.

⁵ Makedoniaan tultuamme ei lihamme saanut mitään lepoa vaan olimme kaikin tavoin ahdistettuja: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoja. ⁶ Mutta Jumala, joka lohduttaa masentuneita, rohkaisi meitä Tituksen tulolla, ⁷ eikä ainoastaan hänen tulollaan, vaan myös sillä lohdutuksella, jota hän oli saanut teiltä. Hän kertoi meille teidän kaipauksestanne, valitteluistanne ja innostanne minun parhaakseni, niin että iloitsin vielä enemmän.

⁸ Vaikka teinkin teidät murheelliseksi kirjeelläni, en kadu sitä. Jos kaduinkin nähdessäni, että tuo kirje – vaikkapa vain vähäksi aikaa – saattoi teidät murheellisiksi, ⁹ niin nyt iloitsen. En iloitse siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että

murheenne koitui teille kääntymyksi. Murheenne oli Jumalan miehen mukaista, joten emme aiheutaneet teille mitään vahinkoa. ¹⁰ Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan kääntymyksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei tarvitse katurua, mutta maailman murhe tuottaa kuoleman. ¹¹ Katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan miehen mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, paheksumista ja pelkoa, mitä ikävöimistä, kiivautta ja rankaisemista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaita tässä asiassa. ¹² Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen tai vääryyttä kärsineen vuoksi vaan siksi, että teidän intonne meidän puolestamme tulisi keskuudessanne julki Jumalan edessä. ¹³ Tämä on lohduttanut meitä. Mutta tämän lohdutuksen lisäksi vielä paljon enemmän meitä on ilahduttanut Tituksen ilo siitä, että hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta. ¹⁴ Jos siis olen jossakin asiassa kehunut teitä hänelle, en ole joutunut häpeään. Niin kuin kaikki, mitä olemme puhuneet teille, on totta, niin on osoittautunut todeksi myös se, mistä olemme teitä kehuneet Titukselle. ¹⁵ Hänen sydämensä kiintyy yhä enemmän teihin, kun hän

muistelee kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te peläten ja vastusten otitte hänet vastaan. ¹⁶ Illoitsen siitä, että voin kaikessa luottaa teihin.

Keräys Jerusalemin seurakunnalle

8 ¹ Veljet, teemme teille tietäväksi, millainen Jumalan armo on suotu Makedonian seurakunnille. ² Huolimatta monista ahdistavista koetuksista uskovien ilo oli niin ylenpalttinen, että he suuressa köyhyydessäänkin vilpittömästi olivat hyvin anteliaita. ³ Voin todistaa, että he antoivat voimiensa mukaan, jopa yli voimiensa omasta aloitteestaan, ⁴ ja he pyytämällä pyysivät meidän suostumustamme, että saisivat osallistua pyhien avustamiseen. ⁵ Eivätkä he vain tehneet niin kuin olimme toivoneet, vaan antoivat itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja sitten myös meille, Jumalan tahdon mukaisesti. ⁶ Niinpä me kehoitimme Titusta, että niin kuin hän oli jo aloittanut tämän rakkautentyön, hän myös veisi sen teidän keskuudessanne päätökseen. ⁷ Niin kuin teillä on runsaasti kaikkea, uskoa, sanaa, tietoa, kaikenlaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa anteliaita myös tässä rakkautentyössä.

⁸ En sano tätä käskien, vaan viittaamalla toisten intoon koettelen teidänkin rakkautenne aitoutta. ⁹ Teidän tunnette meidän Herramme

Jeesuksen Kristuksen armon: vaikka hän oli rikas, hän tuli teidän tähden köyhäksi, että te rikastuisitte hänen köyhyydestään.

¹⁰ Annan vain neuvon tässä asiassa, sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemään, vaan myös tahtomaan. ¹¹ Saattakaa nyt työnne päätökseen, niin että varojenne mukaan sen myös toteutatte yhtä alttiisti kuin olitte siitä päättäneet. ¹² Jos on alttiutta, siitä on hyötyä sen mukaan, mitä omistaa, eikä sen mukaan, mitä ei omista. ¹³ Eihän ole tarkoitus, että muut pääsivät helpolla ja te joutuisitte ahdistukseen, vaan kysymys on tasauksesta. ¹⁴ Tulkoon teidän nykyinen yltäkylläisyytenne avuksi heidän puutteeseensa, niin että heidän yltäkylläisyytensä tulisi vuorostaan avuksi teidän puutteeseenne. Näin syntyisi tasaus, ¹⁵ kuten on kirjoitettu: ”Sillä, joka oli koonnut paljon, ei ollut liikaa, eikä siltä, joka oli koonnut vähän, puuttunut mitään.”

Keräyksen suorittajat

¹⁶ Kiitos Jumalalle, joka antoi Tiuksen sydämeen saman innon teidän hyväksenne! ¹⁷ Hän noudatti minun kehotustani ja innostui jopa niin, että omasta halustaan lähti teidän luoksenne. ¹⁸ Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa. ¹⁹ Tämän li-

säksi seurakunnat ovat valinneet hänet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, jonka toimittamme Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi. ²⁰ Menettelemme näin, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä tämän runsaan avustuksen hoidosta, ²¹ sillä me huolehdimme siitä, mikä on oikein, ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.

²² Lähetämme heidän kanssaan vielä erään veljemme, jonka innon olemme todenneet usein ja monessa asiassa. Hän on nyt vielä paljon innokkaampi, kun hänellä on niin suuri luottamus teihin. ²³ Mitä Tiukseen tulee, hän on minun kumppanini ja työtoverini teidän hyväksenne. Veljemme taas ovat seurakuntien lähettiläitä, he ovat Kristuksen kunnia. ²⁴ Osoittakaa nyt seurakuntien edessä heille rakkauttanne ja näyttäkää todeksi se, mistä olemme teitä kehuneet.

Avustuspalvelun toteuttaminen

9 ¹ Pyhiin avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille. ² Tunnenhan teidän alttiutenne ja olen kehunutkin teitä makedonialaisille siitä, että Akhaia on ollut valmiina jo viime vuodesta lähtien. Teidän intonne on saanut hyvin monet innostumaan. ³ Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettemme olisi kehuneet teitä tässä asiassa turhaan vaan että olisitte valmiina, niin

kuin olen sanonut. ⁴Jos nyt makedonialaisia tulisi minun kanssani ja he tapaisivat teidät valmistautumattomina, joutuisimme me – etten sanoisi te – tässä luottamussessamme häpeään. ⁵Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehottaa veljiä lähtemään edeltä luoksenne ja järjestelemään aikaisemmin lupaanne lahjan valmiiksi, jotta se näin olisi valmis runsaana eikä kitsaana.

⁶Huomatkaa tämä: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. ⁷Kukin antakoon niin kuin on sydämessään päättänyt, ei surkeillen eikä pakosta, sillä iloista antajaa Jumala rakastaa. ⁸Jumala on voimallinen antamaan teille runsain määrin kaikkea armoa, niin että teillä on aina kaikessa riittävästi kaikkea voidaksenne tehdä runsaasti kaikkea hyvää. ⁹Onhan kirjoitettu: ”Hän jakelee, hän antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti.” ¹⁰Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja suo ruuaksi leivän, antaa teillekin siemenen ja lisää kylvönne ja kasvattaa vanhurskautenne hedelmät. ¹¹Näin te kaikessa rikastutte ja voitte vilpittömästi harjoittaa kaikenlaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

¹²Tämä avustamispalvelu ei ainoastaan täytä pyhien tarpeita, vaan

se on vielä runsaampi Jumalalle annettujen monien kiitosten vuoksi. ¹³Kun he tästä teidän palveluksestanne huomaavat, kuinka koeteltu teidän mielenne on, he ylistävät Jumalaa siitä, että te kuuliaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja olette vilpittömästi yhteydessä heidän ja kaikkien muidenkin kanssa. ¹⁴Hekin rukoilevat teidän puolestanne ja kaipaavat teitä Jumalan ylitsevuotavan armon tähden, joka on tullut osaksenne. ¹⁵Kiitos Jumalalle hänen sanoin kuvaa-mattomasta lahjastaan!

Paavali puolustautuu

10 ¹Minä, Paavali, itse kehotan teitä Kristuksen laupeuden ja lempeyden kautta, minä, joka olen muka nöyrä teidän edessänne mutta poissa ollessani niin rohkea teitä kohtaan. ²Pyydän, ettei minun teidän luonanne tarvitsisi käyttää sitä rohkeutta, jolla pelkäämättä aion uskaltaa käydä muutamien kimp- puun, jotka ajattelevat meidän vael- tavan lihan mukaan. ³Vaikka eläm- mekin lihassa, emme kuitenkaan sodi lihan mukaan, ⁴sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimallisia Jumalan avulla kukistamaan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätel- mät ⁵ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vas- taan. Me vangitsemme jokaisen aja- tuksen kuuliaiseksi Kristukselle ⁶ja

olemme valmiit rankaisemaan kaikesta tottelemattomuudesta, kunhan te itse olette ensin tulleet täysin kuuliaisiksi.

⁷ Huomatkaa, mitä on silmienne edessä! Jos joku on varma siitä, että on Kristuksen oma, ajatelkoon edelleen mielessään, että niin kuin hän on Kristuksen oma, niin olemme mekin. ⁸ En joutuisi häpeään, vaikka minä vähän enemmänkin kerskuisin vallastamme, jonka Herra on antanut meille teidän rakentumistanne varten, ei teidän kukistamistanne varten. ⁹ Sanon näin siksi, ettei näyttäisi siltä, että pelottelisin teitä kirjeilläni. ¹⁰ Jotkut kyllä sanovat, että hänen kirjeensä ovat mahtavia ja ponnekkaita, mutta kun hän on ruumiillisesti läsnä, hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista. ¹¹ Joka näin sanoo, ajatelkoon, että sellaisia kuin poissaolevina olemme kirjeittemme sanoissa, sellaisia me olemme myös läsnäolevina teoissa.

¹² Emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme niihin, jotka suosittelevat itseään. He ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itseään omalla itsellään ja vertaavat itseään omaan itseensä. ¹³ Me taas emme kersku yli määrän, vaan ainoastaan sen vaikutusalan mukaan, jonka Jumala on meille mitannut, jotta ulottuisimme teihinkin asti.

¹⁴ Me emme kurkota liian pitkälle,

ikään kuin emme ulottuisikaan teihin. Olemmehan ehtineet teillekin asti julistamaan Kristuksen evankeliumia. ¹⁵ Emme kersku yli määrän emmekä toisten vaivannäöstä, vaan toivomme, että teidän uskonne kasvaessa mekin saamme kasvaa keskuudessanne vaikutusalamme mukaan niin suureksi, ¹⁶ että saamme julistaa evankeliumia teitäkin kauempana oleville kerskumatta siitä, mikä on jo valmiina toisten vaikutusalalla. ¹⁷ Mutta joka kerskuu, hänen kerskauksenaan olkoon Herra. ¹⁸ Ei se ole koetuksen kestävä, joka itse suosittelee itseään, vaan se, jota Herra suosittelee.

Paavali ja valeapostolit

11 ¹ Kunpa sietäisitte minulta hieman mielettömyyttä! Ja kyllähän te minua siedättekin. ² Kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. ³ Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme petti kavaluudellaan Eevan, niin teidän mielenne turmeltuu pois siitä vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teillä on Kristusta kohtaan. ⁴ Jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet tai jos te saatte toisen hengen kuin sen, jonka olette saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette ottaneet

vastaan, niin sen te kyllä hyvin siedätte. ⁵ En katso kuitenkaan olevani missään suhteessa noita erinomaisia apostoleja huonompi. ⁶ Jos olenkin oppimaton puhetaidossa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmehan tehneet sen teille tiettäväksi kaikin tavoin kaikissa asioissa.

⁷ Vai teinkö syntiä, kun alentaesani itseni, jotta teidät ylennettäisiin, julistin teille Jumalan evankeliumia korvauksetta? ⁸ Muita seurakuntia olen riistänyt ottamalla niiltä palkkaa palvelukseni teitä. ⁹ Kun olin luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään, sillä mitä minulta puuttui, sen korvasivat Makedoniasta tulleet veljet. Varoin kaikessa olemasta teille rasitukseksi ja varon vastedeskin. ¹⁰ Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, tätä minun kerskaustani ei vaienneta Akhaian paikkakunnilla! ¹¹ Miksi? Sikikö, etten muka rakasta teitä? Jumala sen tietää.

¹² Minkä nyt teen, sen teen vastedeskin riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että he siinä, mistä kerskailevat, osoittautuisivat samanlaisiksi kuin mekin. ¹³ Sellaiset ovat valeapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. ¹⁴ Eikä ihme, sillä itse Saatana tekeytyy valon enkeliksi. ¹⁵ Ei siis ole suuri asia, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi.

Heidän loppunsa on heidän tekojensa mukainen.

Paavalin puolustuspuhe

¹⁶ Sanon vieläkin: älköön kukaan luulko, että olen järjetön. Mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut vastaan järjettömänäkin, että minäkin voisın vähän kerskailla. ¹⁷ Mitä nyt puhun, sitä en puhu Herran mielen mukaan vaan kuin järjetön itsevarmana kerskaillen. ¹⁸ Koska niin monet kerskailevat lihan mukaan, niin kerskailen minäkin. ¹⁹ Tehän mielellänne siedätte järjettämiä, kun ker-
ran itse olette niin järkeviä. ²⁰ Tehän siedätte sen, että joku orjuuttaa teidät, että joku syö teidät putipuhtaiksi, että joku saa teidät saaliikseen, että joku korottaa itsensä, että joku lyö teitä kasvoihin. ²¹ Häpeäkseni sanon, että siihen olemme olleet liian heikkoja.

Mutta minkä joku toinen uskalletaa – puhun kuin järjetön – sen uskallan minäkin. ²² He ovat heprealaisia? Niin minäkin. He ovat israelilaisia? Niin minäkin. He ovat Abrahamin jälkeläisiä? Niin minäkin. ²³ He ovat Kristuksen palvelijoita? Minä vielä enemmän – puhun kuin olisin järjiltäni. Olen nähnyt enemmän vaivaa ja ollut useammin vankeudessa kuin he. Minua on piesty ylen määrin, monta kertaa olen ollut kuolemanvaarassa. ²⁴ Juutalaisilta olen viidesti saanut

yhtä vaille neljäkymmentä raipanis-kua.²⁵ Kolmesti minua on ruoskittu, kerran minua on kivitetty, kolme kertaa olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ajelehtinut messissä.²⁶ Olen usein ollut matkoilla, ollut vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen takia, vaaroissa heimolaisteni puolelta, vaaroissa pakonoiden puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä ja vaaroissa valheveljien keskellä.²⁷ Olen ollut työssä ja vaivassa, valvonut paljon, kärsinyt nälkää ja janoa, paastonnut usein ja kärsinyt kylmää ja alastomuutta.²⁸ Kaiken muun lisäksi on ollut joka päiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.²⁹ Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minuakin polttaisi?

³⁰ Jos täytyy kerskailla, kerskailen heikkoudestani.³¹ Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on iankaikkisesti ylistetty, tietää, etten valehtele.³² Damaskoksessa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskoslaisten kaupunkia haluten ottaa minut kiinni,³³ mutta minut laskettiin muurin läpi ikkunasta korrissa alas, ja niin pääsin pakenemaan hänen käsistään.

Paavalin näyt ja ilmestykset

12¹ Minun täytyy kerskailla, vaikka se ei olekaan hyödyksi. Siirryn nyt näkyihin ja Herran

ilmestyksiin.² Tunnen miehen, joka on Kristuksessa. Neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmannen taivaaseen. Oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.³ Tästä miehestä tiedän – oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää –⁴ että hänet temmattiin paratiisiin ja hän kuuli sanoja, joita ei voi sanoin ilmaista ja joita ihmisen ei ole lupa puhua.⁵ Tästä miehestä kerskun, mutta itsestäni en kersku, paitsi heikkoudestani.

⁶ Vaikka tahtoisinkin kerskua, en olisi järjetön, sillä puhuisin totta. Kuitenkin pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempiä kuin näkee tai kuulee minusta.⁷ Etten näin suurenmoisten ilmestysten tähden ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, Saatanan lähettiläs, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.⁸ Tämän vuoksi olen kolme kertaa rukoillut Herraa, että se väistyisi minusta.⁹ Mutta hän sanoi minulle: ”Minun armoni riittää sinulle, sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Sen tähden kerskun mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima lepäisi ylläni.¹⁰ Siksi olen Kristuksen tähden mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja ahdistuksiin, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.

Paavalin rakkaus seurakuntaa kohtaan

¹¹ Olen nyt järjettömänä kerskailut, mutta te olette pakottaneet minut siihen. Minunhan olisi pitänyt saada suositus teiltä, sillä en ole millään tavoin ollut noita erinomaisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään. ¹² Onhan apostolin tunnusteot tehty teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, tunnusmerkein, ihmein ja voimateoin. ¹³ Missä suhteessa te olette jääneet muita seurakuntia vähemmälle paitsi siinä, etten itse ole ollut teille rasitukseksi? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys!

¹⁴ Olen nyt valmis tulemaan luoksenne kolmannen kerran enkä aio olla teille rasitukseksi. En etsi teidän omaanne vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvollisia kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen vaan vanhemmat lapsilleen. ¹⁵ Maksan mielelläni kulut ja kulutan itsenikin teidän sielujenne hyväksi. Rakastatteko te minua vähemmän siksi, että minä rakastan teitä niin paljon? ¹⁶ Olkoon niin, että en ole teitä rasittanut. Mutta entä jos olenkin viekas ja olen saanut teidät petoksella valtaani! ¹⁷ En kai ole pyrkinyt hyötymään teistä kenenkään avulla, jonka olen lähettänyt luoksenne? ¹⁸ Kehotin Titusta lähtemään ja lähetin hänen mukanaan erään veljen. Ei kai Titus ole pyrkinyt hyötymään teistä? Emmekö ole vael-

taneet samassa hengessä, emmekö ole kulkeneet samoja jälkiä?

¹⁹ Luuletteko jälleen, että puolustelemme itseämme teidän edessänne. Ei, vaan Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme. Rakkaani, kaikki tapahtuu teidän rakentumiseskenne. ²⁰ Pelkään näet, että tullessani en ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo. Pelkään, että keskuudessanne on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeilyä ja epäjärjestystä. ²¹ Pelkään, että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua teidän luonanne ja joudun suremaan monien sellaisten takia, jotka ennen ovat eläneet synnissä eivätkä ole kätuneet sitä saastaisuutta, haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

Itsensä koetteleminen

13 ¹ Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne. Jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla. ² Olen etukäteen sanonut ja sanon nyt etukäteen – samoin kuin sanoin silloin, kun olin toista kertaa luonanne, ja nyt poissa ollessani kirjoitan – niille, jotka ennen ovat tehneet syntiä, ja kaikille muillekin, että en aio säästää teitä, kun tulen taas luoksenne, ³ koskapa te vaaditte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus, joka ei ole teitä

kohtaan heikko vaan on teissä voimallinen. ⁴ Hänet tosin ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko, mutta hän elää Jumalan voimasta. Olemmehan mekin hänessä heikkoja, mutta hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta teidän hyväksenne.

⁵ Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta. ⁶ Toivon teidän tietävän, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta. ⁷ Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa, emme siksi, että me näyttäisimme koetuksen kestäviltä, vaan siksi, että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikään kuin ne, jotka eivät kestä koetusta. ⁸ Emme voi mitään totuutta vastaan vaan totuuden puolesta. ⁹ Me iloitsemme,

kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä me rukoulemmekin, että te tulisitte täydelliseksi. ¹⁰ Sen vuoksi kirjoitan tämän poissa ollessani, etten läsnä ollessani menettelisi ankarasti sen vallan nojalla, jonka Herra on antanut minulle rakentamista, ei hajottamista varten.

Lopputervehdys ja siunaus

¹¹ Lopuksi, veljet: iloitkaa, tulkkaa täydellisiksi, ottakaa vastaan kehotuksia, olkaa yksimielisiä, eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on teidän kanssanne. ¹² Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen.

¹³ Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus ja yhteys olkoon kaikkien teidän kanssanne! Aamen.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, apostoli – saanut virkansa, ei ihmisiltä eikä ihmisen välityksellä vaan Jeesukselta Kristukselta ja Isältä Jumalalta, joka herätti hänet kuolleista – ²ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille. ³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Heralta Jeesukselta Kristukselta, ⁴joka uhrasi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalan, meidän Isämme, tahdon mukaan. ⁵Hänelle kunnia aina ja ian-kaikkisesti! Aamen.

Ei ole toista evankeliumia

⁶Minua ihmetyttää, että te niinpian olette luopumassa hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin. ⁷Se ei kuitenkaan ole mikään toinen evankeliumi. On vain niitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumia. ⁸Mutta vaikka joku meistä tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. ⁹Kuten olemme ennenkin sanoneet, niin sanon nyt taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä,

minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.

¹⁰Ihmisiäkö minä nyt taivuttelen puolelleni vai Jumalaa? Tai pyrinkö miellyttämään ihmisiä? Jos minä vielä mielistelisin ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija.

*Paavalin julistama
evankeliumi on Kristukselta*

¹¹Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista. ¹²En minä ole sitä saanut keneltäkään ihmiseltä, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen Jeesuksen Kristuksen ilmestyksessä. ¹³Olettehan kuulleet entisestä elämästäni juutalaisuudessa, siitä, kuinka kiihkeästi vainosin Jumalan seurakuntaa ja hävitin sitä. ¹⁴Edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet ikäiseni heimostani ja kiivailin muita enemmän isieni perinnäissääntöjen puolesta. ¹⁵Mutta Jumala, joka jo äitini kohdusta saakka on erottanut minut ja kutsunut armossaan, näki hyväksi ¹⁶ilmaista minussa Poikansa, jotta julistaisin evankeliumia hänestä pakanakansojen keskuudessa. Niinpä en alun pitäenkään kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä ¹⁷enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua

olivat apostoleja, vaan menin Arabiaan ja palasin taas Damaskokseen.

¹⁸ Sitten, kolmen vuoden kuluttua, menin Jerusalemiin tutustuakseni Pietariin ja viivyin hänen luonaan viisitoista päivää. ¹⁹ Muita apostoleja en nähnyt paitsi Jaakobin, Herran veljen. ²⁰ Mitä tulee siihen, mitä kirjoitan teille, Jumalan edessä vakuutan, etten valehtelee. ²¹ Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakunnille. ²² Kasvoiltani olin kuitenkin tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa. ²³ Niissä oli vain kuultu: ”Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti.” ²⁴ Ja Jumalaa ylistettiin minun tähteni.

Muut apostolit hyväksyvät Paavalin

2 ¹ Neljäntoista vuoden kuluttua menin taas ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin mukaani myös Tituksen. ² Menin sinne ilmes-tyksen johdosta ja esitin siellä sen evankeliumin, jota julistan pakanoiden keskuudessa. Esitin sen yksityisesti niille, joita pidettiin arvossa, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan. ³ Ei edes seuralaistani Titusta, joka on kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseään. ⁴ Mutta noiden pariimme luikertaneiden vaveljien takia, jotka olivat soluttuneet keskuuteemme vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesusuksessa, jotta voisivat

orjuuttaa meitä, ⁵ me emme hetkek-sikään alistuneet antamaan heille periksi, jotta evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.

⁶ Nuo taas, joita pidettiin arvossa – millaisia sitten olivatkin, se on minusta yhdentekevää, Jumala ei katso henkilöön – nuo arvossapidetyt eivät vaatineet minulta mitään enempää. ⁷ He päinvastoin ymmärsivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille niin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille. ⁸ Sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa apostolin tehtävään ympärileikkattujen parissa, antoi minullekin siihen voimaa pakanakansojen parissa.

⁹ Kun Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, havaitsivat sen armon, joka oli minulle annettu, he ojensivat minulle ja Barnabaalle kätensä yhteisen työn merkiksi: meidän tuli mennä pakanakansojen keskuuteen, heidän taas ympärileikkattujen. ¹⁰ Meidän oli vain muistettava köyhiä, ja niin minä olen pyrkinytkin tekemään.

Paavali nuhtelee Pietaria Antiokiassa

¹¹ Mutta kun Pietari tuli Antiokiaan, minä vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli menetellyt väärin. ¹² Ennen kuin Jaakobin luota tuli muutamia miehiä, hän oli aterioinut pakanoiden kanssa, mutta heidän tultuaan hän vetäytyi syrjään ja

pysytteli erillään peläten ympärileikkattuja. ¹³ Hänen kanssaan lankesivat tekopyhyyteen muutkin juutalaiset, ja heidän tekopyhyytensä temipasi mukaansa myös Barnabaan. ¹⁴ Mutta kun minä näin, etteivät he kulkeneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin Pietarille kaikkien kuullen: ”Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanoiden tavoin etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?”

Vanhurskaus tulee uskosta

¹⁵ Me olemme luonnoltamme juutalaisia emmekä syntisiä pakanoita. ¹⁶ Mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista vaan Jeesuksen Kristuksen uskon kautta, olemme mekin usko-neet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi Kristuksen uskosta emmekä lain teoista, koska lain teoista ei tule vanhurskaaksi yksikään ihminen. ¹⁷ Mutta jos meidätkin, etsiessämme vanhurskautusta Kristuksessa, havaitaan syntiseksi, onko Kristus silloin synnin palvelija? Ei tietenkään! ¹⁸ Jos raken-nan uudestaan sen, minkä olen hajottanut, osoitan olevani lainriikkoja, ¹⁹ sillä lain kautta minä olen kuollut laille elääkseni Jumalalle. Minut on Kristuksen kanssa ristiinnaulittu. ²⁰ Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan

uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi minun puolestani. ²¹ En minä tee tyhjäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus saadaan lain kautta, silloin Kristus on kuollut turhaan.

Lain teot vai usko?

3 ¹ Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, niin ettette ole totuudelle kuuliaisia, teidät, joiden silmien eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? ² Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako te saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? ³ Niinkö älyttömiä olette? Te aloititte Hengessä, lihassako nyt pyritte päämäärään? ⁴ Niin paljonko olette kärsineet turhaan – jos se kerran on ollut turhaa? ⁵ Tekeekö siis hän, joka antaa teille Hengen ja vaikuttaa voimatekoja teidän keskuudessanne, sen lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta?

⁶ Muistattehan kuinka oli Abrahamin laita: hän uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. ⁷ Tietäkää siis, että ne, jotka perustautuvat uskoon, ovat Abrahamin lapsia. ⁸ Koska Raamattu näki edeltäpäin, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Abrahamille hyvän sanoman: sinussa tulevat siunatuiksi kaikki kansat. ⁹ Niinpä ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan yhdessä uskovan Abrahamin kanssa. ¹⁰ Ne taas, jotka

perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia. Onhan kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, ja tee sen mukaan." ¹¹ On selvää, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä vanhurskas elää uskosta. ¹² Mutta laki käskyineen ei perustu uskoon, vaan: "Joka niitä noudattaa, elää niistä." ¹³ Kristus lunasti meidät vapaiksi lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu." ¹⁴ Näin Abrahamin siunaus tulee pakanoiden osaksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotta me uskon kautta saisimme luvatus Hengen.

Lupa ja laki

¹⁵ Veljet, puhun ihmisen näkökulmasta. Ei ihmisenkään vahvistettua testamenttia voi kukaan kumota eikä lisätä siihen mitään. ¹⁶ Lupaukset siis lausuttiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "ja siemenille", ikään kuin monesta, vaan kuin yhdestä: "ja siemenellesi", joka on Kristus. ¹⁷ Tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi. ¹⁸ Jos nimitäin perintö tulisi lain perusteella, se ei enää perustuisikaan lupaukseen.

Abrahamille Jumala on sen kuitenkin lahjoittanut lupauksen kautta.

¹⁹ Mitä varten sitten on laki? Se lisättiin rikkomusten takia, kunnes tulisi se siemen, jolle lupaus oli annettu. Laki saatettiin voimaan enkelien kautta välimiehen kädellä. ²⁰ Välimies ei kuitenkaan ole vain yhtä varten, mutta Jumala on yksi.

²¹ Onko laki siis vastoin Jumalan lupauksia? Ei tietenkään! Jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi todellakin lain perusteella. ²² Mutta Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin Jeesuksen Kristuksen uskon perusteella niille, jotka uskovat.

²³ Ennen uskon tulemistä meitä vartioitiin lain alaisuuteen suljettuina, kunnes usko ilmestyisi.

²⁴ Näin laista on tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me tulisimme vanhurskaiksi uskosta. ²⁵ Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.

²⁶ Te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁷ Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen. ²⁸ Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi. ²⁹ Jos te siis

olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

4¹ Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei millään tavoin eroa orjasta, vaikka onkin kaiken herra.² Hän on holhoojien ja taloudenhoitajien alainen isän määräämään aikaan asti.³ Samoin mekin, kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutettuina maailman alkeisvoimien alaisuuteen.⁴ Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,⁵ lunastamaan vapaiksi lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.⁶ Ja koska tekin olette lapsia, Jumala on lähettänyt meidän kaikkien sydämiin Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"⁷ Sinä et siis enää ole orja vaan lapsi. Mutta jos olet lapsi, olet myös Jumalan perillinen Kristuksen ansiosta.

Paavalin huoli galatalaisista

⁸ Silloin kun ette tunteneet Jumalaa, te palvelitte jumalina sellaisia, jotka eivät todellisuudessa ole jumalia.⁹ Mutta nyt, kun te tunnette Jumalan, tai paremminkin, kun Jumala tuntee teidät, miksi te taaskäännytte noiden heikkojen ja köyhien alkeisvoimien puoleen? Tahdotteko jälleen tulla niiden orjiksi?

¹⁰ Te seuraatte tarkoin päiviä, kuu-kausia, juhla-aikoja ja vuosia.¹¹ Pelkään vuoksenne, että olen ehkä turhaan nähnyt teistä vaivaa.

¹² Pyydän teitä, veljet: tulkaa sellaisiksi kuin minä, koska minäkin olen tullut sellaiseksi kuin te. Ette ole tehneet mitenkään väärin minua kohtaan.¹³ Tehän tiedätte, että ensimmäisellä kerralla julistin teille evankeliumia ruumiillisen heikkouteni takia.¹⁴ Tilani oli teille koetelemus. Ette kuitenkaan halveksineet ettekä inhonneet minua vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen.¹⁵ Missä on nyt kerskaaminen onnestanne? Todistan teistä, että te, mikäli mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle.¹⁶ Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne, koska sanon teille totuuden?¹⁷ Muutamilla on kyllä intoa teidän hyväksenne, mutta ei oikeanlaista. He vain tahdovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväkseen.¹⁸ On hyvä osoittaa intoa oikean asian hyväksi aina eikä vain silloin, kun minä olen luonanne.¹⁹ Lapseni, teidän vuoksenne olen jälleen synnytyksivuissa, kunnes Kristus saa teissä muodon.²⁰ Tahtoisinpa nyt olla luonanne ja muuttaa äänenikin, sillä olen aivan ymmälläni teistä!

Vertaus Haagarista ja Saarasta

²¹ Sanokaa minulle, te, jotka tahdotte olla lain alaisia: ettekö kuule, mitä laki sanoo? ²² Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta. ²³ Orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksen voimasta. ²⁴ Tämä on vertauskuvallista: nämä naiset ovat kaksi liittoa. Toinen on Siinainvuorelta ja synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar. ²⁵ Haagar on näet Siinainvuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää lapsineen orjuudessa. ²⁶ Mutta ylhäällä oleva Jerusalemi on vapaa, ja se on kaikkien meidän äitimme. ²⁷ Onhan kirjoitettu: ”Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä. Riemuitse ja huuda, sinä, jolla ei ole synnytyskipuja! Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies.”

²⁸ Veljet, me olemme lupauksen lapsia, niin kuin lisä oli. ²⁹ Ja niin kuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntyynyttä, niin on nytkin.

³⁰ Mutta mitä Raamattu sanoo? ”Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.”

³¹ Siispä, veljet, me emme ole orjattaren lapsia vaan vapaan.

Vapaus Kristuksessa

5 ¹ Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina älkääkään antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen. ² Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, ei Kristuksesta ole teille mitään hyötyä. ³ Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain. ⁴ Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta. ⁵ Mutta me odotamme Hengen vaikutuksesta uskon perusteella sitä vanhurskautta, jota toivomme. ⁶ Kristuksessa Jeesuksessa ei merkitse mitään ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus vaan rakkaudessa vaikuttava usko.

⁷ Te juoksitte hyvin. Kuka teitä esti olemasta totuudelle kuuliaisia?

⁸ Houkutus siihen ei ole lähtöisin hänestä, joka teitä kutsuu. ⁹ Vähäinen hapate hapattaa koko taikinan.

¹⁰ Luotan teihin Herrassa, ettette missään kohden tule ajattelemaan toisin. Mutta se, joka on saanut teidät hämmentymään, saa kantaa tuomionsa, olipa hän kuka tahansa.

¹¹ Veljet, jos minä vielä julistan ympärileikkausta, miksi minua yhä vai-notaan? Silloinhan ristin pahennus olisi poistettu. ¹² Kunpa kuohisivat itsensä, nuo teidän kiihottajanne!

¹³ Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Älkää vain antako vapauden olla yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. ¹⁴ Sillä koko laki on täytetty tässä yhdessä käskyssä: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” ¹⁵ Mutta jos purette ja syötte toisianne, varokaa, ettette kokonaan tuhoa toisianne.

Vaeltakaa Hengessä

¹⁶ Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa. ¹⁷ Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte. ¹⁸ Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia. ¹⁹ Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat aviorikos, haureus, saastaisuus, irstaus, ²⁰ epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, puolueet, ²¹ kateus, murhat, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaisia tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa.

²² Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, ²³ säävyisyys, itsehillintä. Sellaista vastaan ei ole laki. ²⁴ Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omia, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. ²⁵ Jos me Hengessä

elämme, vaeltakaamme myös Hengessä. ²⁶ Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, ärsytellen ja kadehtien toisiamme.

Kantakaa toistenne kuormia

6 ¹ Veljet, jos joku tavataan jos-takin rikkomuksesta, ojentakaa te, hengelliset, häntä säävyisyyden hengessä. Mutta ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. ² Kantakaa toistenne kuormia, niin täytätte Kristuksen lain. ³ Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, hän pettää itsensä. ⁴ Tutkikoon kukin omat tekonsa. Silloin hänellä on kerskumista vain siitä, mitä hän itse on, ei siitä, mitä toinen on, ⁵ sillä jokaisen on kannettava oma taakkansa.

⁶ Jakakoon se, jolle sanaa opetetaan, kaikkea hyvää opettajalleen. ⁷ Älkää eksykö! Jumala ei salli pilkata itseään – mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. ⁸ Joka kylvää lihaansa, niittää lihasta turmeluksen, mutta joka kylvää Henkeen, niittää Hengestä iankaikkisen elämän. ⁹ Kun teemme hyvää, älkäämme lanistuko, sillä aikanaan saamme niittää, jos emme väsy. ¹⁰ Niin kauan kuin meillä siis on vielä aikaa, tehkäämme hyvää kaikille, varsinkin uskonveljille.

Yhteenveto ja lopputervehdys

¹¹ Katsokaa, kuinka suurin kirjaimin minä omakätisesti kirjoitan teille! ¹² Kaikki, jotka tahtovat lihan

mukaan olla mieliksi, yrittävät pakottaa teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä vainotaisi Kristuksen ristin tähden. ¹³ Ei-vähän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia. He vain tahtovat teidän ympärileikkauttavan itsenne saadakseen kerskailla teidän lihastanne. ¹⁴ Mutta pois se minusta, että kerskuisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minut maailmalle! ¹⁵ Sillä

Kristuksessa Jeesuksessa ei ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse mitään vaan uusi luomus. ¹⁶ Rauha ja laupeus kaikille, jotka elävät tämän säännön mukaan, ja Jumalan Israelille!

¹⁷ Älköön kukaan tämän jälkeen tuottako minulle vaivaa, sillä minä kannan Herran Jeesuksen arvet ruumiissani.

¹⁸ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Amen.

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesoksessa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa. ²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Hengellinen siunaus Kristuksessa

³Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa. ⁴Jo ennen maailman perustamista hän valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. ⁵Rakkaudessaan hän määräsi meidät jo edeltä lapsen asemaan, itselleen Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, ⁶armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, ⁷jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauksen mukaan. ⁸Tätä armoa hän on antanut meille runsain määrin kaikinlaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi. ⁹Hän on ilmoittanut meille tahtonsa salaisuuden: päätöksensä

mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi Kristuksessa tehdä, ¹⁰siitä taloudenhoidosta, jonka hän aikojen täytyessä oli päättänyt toteuttaa: hän oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaissa ja maan päällä. ¹¹Kristuksessa me olemme myös saaneet perintöosan, niin kuin meistä oli ennalta määrätty hänen suunnitelmassaan, hänen, joka vaikuttaa kaiken oman tahtonsa ja päätöksensä mukaan, ¹²että me, jotka olemme jo ennalta panneet toivomme Kristukseen, eläisimme Jumalan kirkkauden ylistykseksi. ¹³Hänessä on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki, ¹⁴joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi.

Kristus on seurakunnan pää

¹⁵Sen vuoksi, kun kuulin uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, ¹⁶en lakkaa kiittämästä Jumalaa teidän tähtenne muistaessani teitä rukouksissani. ¹⁷Minä rukoulen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja

ilmestyksen Hengen hänen tunte-
misessaan ¹⁸ ja valaisisi teidän sydä-
menne silmät, jotta tietäisitte, mikä
on se toivo, johon hän on teidät
kutsunut, miten suuri on hänen pe-
rintönsä kirkkauden rikkaus hänen
pyhissään ja ¹⁹ miten äärettömän
suuri on hänen voimansa meitä koh-
taan, jotka uskomme, hänen väke-
vän voimansa vaikutuksen mukaan.
²⁰ Tällä voimallaan hän vaikutti Kris-
tuksessa herättäessään hänet kuol-
leista ja asettaessaan hänet istu-
maan oikealle puolelleen taivaal-
lisissa, ²¹ ylemmäksi kaikkea halli-
tusta ja valtaa, voimaa ja herruutta
ja jokaista nimeä, joka mainitaan,
ei vain tässä maailmanajassa, vaan
myös tulevassa. ²² Jumala on alista-
nut kaiken hänen jalkojensa alle ja
asettanut hänet kaiken yläpuolelle,
pääksi seurakunnalle, ²³ joka on hän-
nen ruumiinsa ja täyteytensä, hän-
nen, joka kaiken kaikessa täyttää.

Kuolemasta uuteen elämään

2 ¹ Te olitte kuolleet rikkomuk-
siinne ja synteihinne, ² joissa te
ennen vaelsitte tämän maailman
menon mukaan, ilmapallan hallitsi-
jan mukaan, sen hengen, joka nyt
vaikuttaa tottelemattomuuden lap-
sissa. ³ Heidän joukossaan mekin
kaikki ennen elimme lihamme hi-
moissa toteuttaen lihan ja ajatus-
ten mielihaluja ja olimme luonnos-
tamme vihan lapsia niin kuin muut-
kin. ⁴ Mutta Jumala, joka on lau-

peudesta rikas, on suuren rakkau-
tensa tähden, jolla hän on rakas-
tanut meitä, ⁵ tehnyt meidät, jotka
olimme kuolleita rikkomustemme
tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen
kanssa. Armosta te olette pelastet-
tuja. ⁶ Jumala on herättänyt meidät
yhdessä hänen kanssaan ja asetta-
nut yhdessä hänen kanssaan tai-
vaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,
⁷ osoittaakseen tulevana maailman-
aikoina armonsa ylenpalttista rik-
kautta hyvytydessään meitä kohtaan
Kristuksessa Jeesuksessa. ⁸ Armosta
te olette pelastettuja uskon kautta,
ette itsenne kautta – se on Jumalan
lahja – ⁹ ette tekojen kautta, ettei ku-
kaan kerskailisi. ¹⁰ Sillä me olemme
hänen tekonsa, luodut Kristuksessa
Jeesuksessa niitä hyviä töitä varten,
jotka Jumala on ennalta valmista-
nut, jotta me niissä vaeltaisimme.

Yhdeksi Kristuksessa

¹¹ Muistakaa sen vuoksi, että en-
nen te lihanne puolesta pakanat,
ympärileikkaamattomat – näin teitä
nimittävät ne, joita lihaan käsin teh-
dyn ympärileikkauksen mukaan sa-
notaan ympärileikatuiksi – ¹² että
te siihen aikaan olitte ilman Kris-
tusta, olitte vailla Israelin kansalais-
oikeutta ja vieraita lupauksen lii-
toille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa
maailmassa. ¹³ Mutta nyt, Kristuk-
sessa Jeesuksessa, olette te, jotka
ennen olitte kaukana, päässeet lä-
helle Kristuksen veressä. ¹⁴ Hän on

meidän rauhamme. Hän teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan muurin, vihollisuuden, ¹⁵ kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksineen. Näin hän teki, jotta hän omassa itsessään loisi nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi ja tekisi rauhan ¹⁶ ja jotta hän yhdessä ruumiissa ristin kautta sovittaisi nuo molemmat Jumalan kanssa ja omassa itsessään tekisi lopun vihollisuudesta. ¹⁷ Hän tuli julistamaan rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka olivat lähellä, ¹⁸ sillä hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä ja samassa Hengessä Isän luo. ¹⁹ Te ette siis enää ole vieraita etkä muukalaisia, vaan te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä, ²⁰ apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus. ²¹ Hänessä koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi tempeliksi Herrassa. ²² Hänessä tekin rakennutte yhdessä muiden kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä.

Paavali, pakanoiden apostoli

3 ¹Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen teidän pakanoiden tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni. ²Olette varmaan kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on uskottu minulle teidän hyväksenne. ³Minulle on ilmestyksessä annettu tiedoksi

tämä salaisuus, niin kuin olen edellä lyhyesti kirjoittanut. ⁴Sitä lukiesanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen. ⁵Sitä ei ole menneiden sukupolvien aikana annettu ihmisten tietoon, niin kuin se nyt on Hengessä ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille: ⁶myös pakanat ovat meidän kanssamme perillisiä, samaa ruumista ja osallisia hänen lupaukseensa Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta. ⁷Tämän evankeliumin palvelija minusta on tullut sen lahjan mukaan, joka Jumalan armosta on minulle annettu hänen voimansa vaikutuksesta. ⁸Minulle, kaikista pyhistä vähäisimmälle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta ⁹ja ilmoittaa kaikille, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikiajoista asti on ollut kätkeytynä Jumalassa, hänessä, joka on kaiken luonut Jeesuksen Kristuksen kautta. ¹⁰Näin Jumalan moninainen viisaus tulee nyt seurakunnan kautta tunnetuksi taivaallisille hallituksille ja valloille ¹¹sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, jonka hän oli tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrasamme. ¹²Hänessä meillä on uskalus ja luottavainen pääsy Jumalan luo, uskon kautta häneen. ¹³Siksi

minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita saan teidän tähtenne kärsiä, sillä ne ovat teille kunniaksi.

Kristuksen suuri rakkaus

¹⁴Tämän vuoksi minä notkistan polveni Herramme Jeesuksen Kristuksen Isän edessä, ¹⁵josta kaikki isyys taivaissa ja maan päällä saa nimensä. ¹⁶Rukoilen, että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän sisäisen ihmisenne vahvistua voimassa Henkensä kautta ¹⁷ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne. ¹⁸Rukoilen, että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittää, mitä on leveys, pituus, korkeus ja syvyys, ¹⁹ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä, jotta tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. ²⁰Hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa, ²¹hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Seurakunnan ykseys

4 ¹Minä, joka olen vankina Herrassa, kehotan siis teitä vaeltaamaan saamanne kutsumuksen arvoisesti, ²kaikessa nöyrinä, lempeinä ja pitkämielisinä, kärsien toi-

sianne rakkaudessa. ³Pyrkikää rauhahan yhdyssiteen avulla säilyttämään Hengen ykseys: ⁴yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin teidät on kutsuttukin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; ⁵yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; ⁶yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien, kaikkien kautta ja kaikissa.

⁷Mutta itse kullekin meistä on annettu armo Kristuksen lahjan määrän mukaisesti. ⁸Sen tähden sanotaan: "Hän nousi korkeuteen, otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille." ⁹Mitä sitten merkitsee se, että hän nousi, ellei sitä, että hän oli sitä ennen myös laskeutunut maan alimpiin paikkoihin? ¹⁰Hän, joka laskeutui alas, on sama, joka myös nousi kaikkia taivaita ylemmäksi täyttääkseen kaiken.

¹¹Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi ¹²tehdäkseen pyhät valmiiksi palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, ¹³kunnes me kaikki saavutamme ykseyden uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, kypsän miehuuden, Kristuksen täyteen täysi-ikäisyyden määrän. ¹⁴Sil-loin emme enää ole alaikäisiä, jotka ajelehtivat kaikkien opintuulten vie-tävinä ihmisten arpapelissä ek-sytyksen kavalissa juonissa, ¹⁵vaan noudatamme totuutta rakkaudessa ja kaikin tavoin kasvamme häneen,

joka on pää, Kristus. ¹⁶ Hänessä koko ruumis liittyy yhteen ja pysyy koossa jokaisen jänteensä avulla ja kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, joka kullakin ruumiinosalla on.

Vanha ja uusi ihminen

¹⁷ Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin muut pakanat mielensä turhuudessa. ¹⁸ Heidän ymmärryksensä on pimentynyt, ja he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä tähden sydämensä paatumuksessa. ¹⁹ Heidän tuntonsa on turtunut, ja he ovat antautuneet irstauteen harjoittamaan ahneudessaan kaikenlaista saastaisuutta. ²⁰ Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet tuntemaan Kristusta, ²¹ jos yleensä olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa: ²² teidän tulee hylätä vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisissa himoissa, ²³ uudistua mielenne hengeltä ²⁴ ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu Jumalan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen.

²⁵ Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa kukin lähimmäisenne kanssa totta, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä. ²⁶ Vihastukaa mutta älkää tehkö syntiä. Auringo älköön laskeko vihanne yli.

²⁷ Älkää antako tilaa Paholaiselle.

²⁸ Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan pikemminkin tehköön työtä, ahkeroiden käsiillään sitä, mikä on hyvää, niin että hänellä olisi annettavaa tarvitsevalle.

²⁹ Älköön suustanne lähtekö mitään rietasta puhetta vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat. ³⁰ Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivää varten. ³¹ Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä. ³² Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämiisiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi.

5 ¹ Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset. ² Vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle suloiseksi tuoksuksi.

³ Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, eihän se sovi pyhille, ⁴ ei myöskään häpeällistä ja tyhmää puhetta tai ilveilyä, jotka ovat sopimattomia, vaan pikemminkin kiitosta. ⁵ Tehän tiedätte hyvin, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella, sillä hän

on epäjumalanpalvelija, ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa. ⁶ Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjiillä puheilla, sillä niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia. ⁷ Älkää siis olko niihin osallisiksi heidän kanssaan.

Valossa vaeltaminen

⁸ Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina, ⁹ sillä valon hedelmä ilmenee kaikenlaisena hyvytenä, vanhurskautena ja totuutena. ¹⁰ Tutkikaa siis, mikä on Herralle mieluista. ¹¹ Älkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, pikemminkin nuhdelkaa niistä. ¹² On häpeällistä sanoakin, mitä tuollaiset ihmiset salassa tekevät. ¹³ Mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa. ¹⁴ Sen vuoksi sanotaan: "Herrää, sinä joka nukut, ja nouse kuoleista, niin Kristus sinua valaisee!"

¹⁵ Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaelatte: ei niin kuin tyhmet vaan niin kuin viisaat, ¹⁶ käyttäen aikanne oikein, sillä nämä päivät ovat pahoja. ¹⁷ Sen tähden, älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. ¹⁸ Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irtas meno, vaan täyttykää Hengellä, ¹⁹ puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne

Herralle ²⁰ kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Ohjeita vaimoille ja miehille

²¹ Olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa.

²² Vaimot, olkaa kukin omalle miehellenne alamaisia niin kuin Herralle, ²³ sillä mies on vaimon pää, niin kuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin pelastaja. ²⁴ Niin kuin seurakunta on Kristukselle alamainen, niin olkoot vaimotkin omalle miehelleen kaikessa alamaisia.

²⁵ Miehet, rakastakaa kukin vaimoanne niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen puolesta, ²⁶ että hän sen pyhittäisi, puhdistaen sen vesipesulla sanassa, ²⁷ ja asettaisi eteensä kirkastetun seurakunnan, vailla tahraa, ryppyä tai muuta sellaista, pyhän ja nuhteettoman. ²⁸ Samoin tulee miesten rakastaa kunkin omaa vaimoan niin kuin omaa ruumistaan. Joka rakastaa vaimoan, rakastaa itseään. ²⁹ Eihän kukaan ole koskaan vihannut lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä niin kuin Kristuskin seurakuntaa, ³⁰ sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. ³¹ Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liityköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. ³² Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. ³³ Mutta

myös jokainen teistä rakastakoon vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestään.

Ohjeita lapsille ja vanhemmille

6¹ Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herrassa, sillä se on oikein. ² ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus: ³ ”että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä”. ⁴ Ja isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

Ohjeita orjille ja isännille

⁵ Orjat, olkaa kuuliaisia maallisille isännillenne vilpittömin sydämin niin kuin Kristukselle, peläten ja vavisten, ⁶ ei silmänpalvelijoina niin kuin ihmisten mielistelijät, vaan Kristuksen palvelijoina noudattaen Jumalan tahtoa täysin sydämin. ⁷ Palvelkaa hyvillä mielin, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä. ⁸ Tiedättehän, että mitä tahansa hyvää kukin tekee, sen hän saa Herralta takaisin, olipa orja tai vapaa. ⁹ Ja te isännät, tehkää samoin orjille ja jättäkää uhkailu, sillä te tiedätte, että niin heidän kuin teidänkin Herranne on taivaissa ja ettei hän katso henkilöön.

Jumalan antama taisteluvälikappale

¹⁰ Lopuksi, veljeni: vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevässä voimassaan. ¹¹ Pukekaa yllenne Jumalan koko taisteluvälikappale voidakseenne kestää Paholaisen juonet.

¹² Meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan vaan hallituksia ja valtoja vastaan, tämän pimeän maailmanajan maailmanvaltiaita ja taivaan avaruuden pahoja henkiolentoja vastaan. ¹³ Ottakaa sen tähden yllenne Jumalan koko taisteluvälikappale, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suoritettuanne pysyä pystyssä. ¹⁴ Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan, ¹⁵ ja olkoon kenkinä ja loissanne rauhan evankeliumin antama alttius. ¹⁶ Ottakaa kaikessa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan palavat nuolet. ¹⁷ Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

¹⁸ Tehkää tämä kaikki rukouksin ja anomisin. Rukoilkaa kaiken aikaa Hengessä ja valvokaa juuri sitä varuten kaikella kestävyydellä ja anomisella kaikkien pyhien puolesta ¹⁹ ja minunkin puolestani, että minulle, kun avaan suuni, annettaisiin sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta, ²⁰ jonka vuoksi olen lähettiläänä, kahleissa. Rukoilkaa, että puhuisin rohkeasti, niin kuin minun tulee puhua.

Loppuverbaali

²¹ Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle kuuluu ja mitä teen, siitä kaikesta teille kertoo Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa. ²² Lähetän hänet luoksenne juuri

sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän lohduttaisi sydämiänne.

²³ Rauha veljille ja rakkaus uskon kanssa Isältä Jumalalta ja Herralta

Jeesukselta Kristukselta. ²⁴ Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta – katoamattomuudessa. Aamen.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Filippissä oleville pyhille Kristuksessa Jeesuksessa sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille. ²Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Rukous kirjeen lukijoiden puolesta

³Kiitän Jumalaani niin usein kuin muistan teitä. ⁴Kaikissa rukouksisani minä aina iloiten rukoilen teidän kaikkien puolesta. ⁵Kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä tähän asti, ⁶ja luotan täysin siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. ⁷Onkin oikein, että ajattelen näin teistä kaikista, koska te olette minun sydämessäni. Niin kahleissa ollessani kuin puolustaessani ja vahvistaessani evankeliumia te kaikki olette minun kanssani osallisia armosta. ⁸Jumala on todistanut, kuinka minä kaipaankin teitä kaikkia Kristuksen Jeesuksen sydämelisellä rakkaudella. ⁹Rukoilen myös, että teidän rakkautenne kasvaisi yhä runsaammaksi ja johtaisi yhä suurempaan tietoon ja kaikenlaiseen ymmärtämiseen, ¹⁰niin että voisitte tutkia, mikä on parasta, ja olisitte

puhtaita ja moitteettomia Kristuksen päivään saakka, ¹¹täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

Kristus on minulle elämä

¹²Tahdon teidän tietävän, veljet, että se, mitä minulle on tapahtunut, onkin koitunut evankeliumin menestykseksi. ¹³Niinpä koko henkivartioston ja kaikkien muidenkin tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden. ¹⁴Useimmat veljistä ovat Herraan luottaen saaneet minun kahleistani yhä enemmän rohkeutta pelotta puhua Jumalan sanaa. ¹⁵Jotkut tosin julistavat Kristusta kateudesta ja riidanhallusta mutta toiset hyvässä taroituksessa. ¹⁶He tekevät sen rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu puolustamaan evankeliumia. ¹⁷Nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain mielin, ja luulevat tuottavansa minulle murhetta kahleissani. ¹⁸Mitäpä tuosta, kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa, ja siitä minä iloitsen. Saan iloita vielä vastedeskin, ¹⁹sillä tiedän, että tämä kaikki koituu minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla.

²⁰ Harras odotukseni ja toivoni on, etten joudu millään tavoin häpeään vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee rohkeasti ylistetyksi minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta. ²¹ Sillä minulle eläminen merkitsee Kristusta ja kuoleminen voittoa. ²² Jos minun on eletävä lihassa, se tuottaa hedelmää työlleni. En tiedä, kumman valitsisin. ²³ Olen ahtaalla näiden kahden välissä. Minulla on halu lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi, ²⁴ mutta teidän vuoksenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi. ²⁵ Koska olen tästä varma, tiedän, että jään eloon ja pysyn teidän kaikkien luona, jotta edistyisitte uskossa ja saisitte siinä iloit. ²⁶ Näin teidän kerskumisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen luoksenne.

²⁷ Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti. Silloin minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen tulematta, saan kuulla teistä, että pysytte samassa hengessä ja yksimielisesti taistelette yhdessä evankeliumin uskon puolesta ²⁸ antamatta vastustajien millään tavoin säikyttää itseänne. Tämä on heille kadotuksen mutta teille pelastuksen merkki, ja se tulee Jumalalta. ²⁹ Kristuksen tähden teidän on suotu, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä.

³⁰ Teillä on sama taistelu, jota olette nähneet minun käyvän ja jota nyt kuulette minun yhä jatkavan.

Kristuksen nöyryys ja korotus

2 ¹ Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauten lohdutusta ja Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta, ² tehkää minun iloni täydelliseksi, niin että olette samaa mieltä, teillä on sama rakkaus, olette sopuisat ja yksimieliset. ³ Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne. ⁴ Älkää katsoko vain omaa paras-tanne vaan myös toisten.

⁵ Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli. ⁶ Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen ⁷ vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen. ⁸ Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristin kuolemaan asti. ⁹ Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, ¹⁰ niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ¹¹ ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

Kristityn vaellus

¹² Siksi, rakkaani, niin kuin olette aina olleet kuuliaisia, ei ainoastaan silloin, kun olin luonanne, vaan paljon enemmän nyt, kun olen poissa, ahkeroikaa peläten ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi. ¹³ Sillä Jumala vaikuttaa teissä tahtomisen ja tekemisen, että hänen hyvä tahonsa tapahtuisi. ¹⁴ Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, ¹⁵ että olisitte moitteettomia ja puhtaita, tahrattomia Jumalan lapsia kieron ja turmeltuneen sukupolven keskellä. Te loistatte siinä kuin tähdet maailmassa, ¹⁶ kun pidätte kiinni elämän sanasta, ja olette minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä, etten ole turhaan juossut ja nähnyt vaivaa. ¹⁷ Mutta jos minut uhrataankin, kun toimitan teidän uskonne uhripalvelusta, minä iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne. ¹⁸ Samoin iloitkaa tekin ja iloitkaa yhdessä minun kanssani!

Timoteus ja Epafroditos

¹⁹ Toivon Herrassa Jeesuksessa voivani pian lähettää Timoteuksen teidän luoksenne, että tulisin itsekin rohkaistuksi saatuaani tietää, mitä teille kuuluu. ²⁰ Minulla ei ole kehtään toista samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän asioistanne, ²¹ sillä kaikki etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä on Jeesuksen Kristuksen. ²² Mutta Timoteuksen

koetellun mielen te tunnette: kuin poika isänsä rinnalla hän on palvellut minun kanssani evankeliumin työssä. ²³ Toivon voivani lähettää hänet matkaan heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy. ²⁴ Olen varma Herrassa siitä, että itsekin pääsen pian tulemaan.

²⁵ Minusta on kuitenkin välttämätöntä lähettää luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditos, teidän lähettinne, joka auttaa minua siinä, missä tarvitsen. ²⁶ Hän näet ikävöi teitä kaikkia ja oli kovin levoton, koska olitte kuulleet hänen sairastuneen. ²⁷ Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä, mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen lisäksi. ²⁸ Lähetän hänet sen vuoksi sitä pikemmin, että iloitsisitte nähdessänne hänet jälleen ja minullakin olisi vähemmän murheita. ²⁹ Ottakaa siis hänet Herrassa vastaan kaikella ilolla ja kunnioittakaa hänen kaltaisiaan. ³⁰ Sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, jota te ette voineet tehdä.

Tärkeintä on tuntee Kristus

3 ¹ Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Minua ei kyllästyttä kirjoittaa teille samoista asioista, ja teille se on turvaksi.

²Varokaa noita koiria, noita pahoja työntekijöitä, varokaa noita pillalle leikattuja! ³Oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskumme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan, ⁴vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin vielä enemmän minä. ⁵Minut on ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin heimoa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lakiin nähden fariseus, ⁶intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton. ⁷Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. ⁸Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen ⁹ja minun havaittasiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella. ¹⁰Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden

ja tulla hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, ¹¹kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista.

Kohti päämäärää!

¹²Ei niin, että olisin jo saavuttanut sen tai tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että voittaisin sen omakseni, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut omakseen. ¹³Veljet, minä en katso sitä vielä saavuttaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: unohtaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessä, ¹⁴minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsulla kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁵Ajatelkaamme siis näin, niin monta kuin meitä on täydellistä. Jos jossakin kohden ajattelette toisin, Jumala kyllä ilmoittaa teille, kuinka asia on. ¹⁶Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme saman säännön mukaan ja olemme samaa mieltä!

¹⁷Olkaa minun seuraajiani, veljet. Tarkatkaa niitä, jotka vaeltavat sen esikuvan mukaan, jonka me olemme teille antaneet. ¹⁸Sillä monet, joista olen usein teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina. ¹⁹Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän

mielensä. ²⁰ Mutta meidän kansalaisuutemme on taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Pelastajaksi. ²¹ Hän muuttaa meidän alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös kykenee alistamaan kaiken valtaansa.

Kehotuksia seurakunnalle

4 ¹ Sen tähden, rakkaat ja kaivatut veljeni, te minun iloni ja kruunun, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat! ² Euodiaa ja Syntykeä kehotan olemaan yksimielisiä Herrassa. ³ Pyydän myös sinua, sinä todellinen työtoveri, auttamaan näitä naisia, sillä he ovat taistelleet evankeliumin hyväksi yhdessä minun sekä Klemensin ja muiden työtoveriensä kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.

⁴ Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! ⁵ Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. ⁶ Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoillen ja anoen kiitoksen kanssa Jumalan tietoon, ⁷ ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.

⁸ Sitten vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa ja oikeaa, mikä puhdasta, rakastettavaa

ja hyvältä kuulostavaa, jos on jotakin hyvää ja kiitettävää, sitä ajatelkaa. ⁹ Mitä myös olette minulta oppineet ja saaneet, mitä minulta kuulleet ja minusta nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on teidän kanssanne.

Ilo filippiiläisten avusta

¹⁰ Ilahduin suuresti Herrassa, että te vihdoinkin havahduitte huolehtimaan minusta. Siihen teillä on toki ollut halua mutta ei tilaisuutta.

¹¹ En sano tätä puutteen vuoksi, sillä olen oppinut tyytymään oloihini.

¹² Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin, olemaan kylläinen ja nälkäinen, elämään runsaudessa ja puutteessa. ¹³ Kaiken minä voin hänessä, Kristuksessa, joka minua vahvistaa.

¹⁴ Teitte kuitenkin hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni. ¹⁵ Tiedätköhän te filippiiläiset itsekkin, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ryhtynyt kanssani tiliyhteyteen annetusta ja saadusta. ¹⁶ Tessalonikaankin te lähettitte minulle kerran, jopa kahdesti, mitä tarvitsin. ¹⁷ En toki tavoittele lahjoitusta vaan haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää. ¹⁸ Olen saanut kaikkea, jopa runsaasti. Minulla on kaikkea yllin kyllin saatuaani Epafroditokselta teidän lähetyksenne, joka on suloinen

tuoksu, kelvollinen, Jumalalle mieluinen uhri. ¹⁹ Minun Jumalani täyttää kaikki teidän tarpeenne kirkkautessa olevan rikkautensa mukaan Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁰ Jumalalle ja meidän Isällemme kunnia, aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Lopputervehdys

²¹ Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Luonani ole-

vat veljet lähettävät teille terveisiä. ²² Kaikki pyhät tervehtivät teitä, varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä.

²³ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa. Aamen.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹ Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus ² Kolossassa asuville pyhille ja uskollisille veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Paavalin kiitos ja esirukous

³ Me kiitämme Jumalaa ja Heramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän puolestanne, ⁴ sillä olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, joka teillä on kaikkia pyhiä kohtaan. ⁵ Kiitämme sen toivon vuoksi, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta te olette kuulleet jo aiemmin siinä evankeliumin totuuden sanassa, ⁶ joka tuli teidän luoksenne. Samoin kuin koko maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jona sen kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa. ⁷ Sellaisena te sen opitte Epafraalta, rakkaalta työtoveriltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne. ⁸ Hän on myös kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

⁹ Sen tähden emme mekään siitä päivästä lähtien, jolloin saimme siitä

kuulla, ole lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahdonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärryksessä. ¹⁰ Rukoilemme, että vaeltaisitte Herran arvon mukaisesti ja hänelle kaikessa mieliksi ja että kantaisitte hedelmää kaikissa hyvissä teoissa ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa. ¹¹ Hän vahvistaa teitä kirkkautensa väkevyyden mukaisesti kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä ¹² ja iloiten kiittämään Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi saamaan osuuden siitä perinnöstä, joka pyhillä on valkeudessa.

Kristus ja hänen työnsä

¹³ Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. ¹⁴ Hänessä meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksi saaminen. ¹⁵ Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. ¹⁶ Sillä hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herruuksia, hallituksia tai valtoja. Kaikki on luotu hänen

kauttaan ja häneen. ¹⁷ Hän on ennen kaikkea luomakuntaa, ja hänessä kaikki pysyy voimassa. ¹⁸ Hän on seurakuntaruumiin pää. Hän on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. ¹⁹ Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys asuisi hänessä ²⁰ ja että hän sovittaisi Poikansa kautta itsensä kanssa kaiken niin maan päällä kuin taivaissa ja näin tekisi rauhan hänen ristinsä veren kautta.

²¹ Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltänne hänen vihamiehiään pahoissa teoissanne, ²² hän on nyt sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina eteensä. ²³ Teidän on vain pysyttävä uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet ja jota on julistettu koko luomakunnassa taivaan alla. Sen evankeliumin palvelija minusta, Paavalista, on tullut.

Paavalin työnäky

²⁴ Nyt iloitsen kärsiessäni teidän hyväksenne, ja mitä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta. ²⁵ Sen palvelija minusta on tullut Jumalan taloudenhoidon mukaisesti,

joka on uskottu minulle teitä varten, julistaakseni täydellisesti Jumalan sanan, ²⁶ sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyneenä ikuisista ajoista ja polvesta polveen mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhilleen. ²⁷ Heille Jumala tahtoi antaa tiedoksi, miten valtava on pakanansojen keskuudessa tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo. ²⁸ Häntä me julistamme neuvoen ja opettaen jo kaista ihmistä kaikella viisaudella, asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen täydellisenä Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁹ Sitä varten minä näen vaivaa taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka vaikuttaa minussa voimakkaasti.

Elämä Kristuksessa

2 ¹ Tahdon teidän tietävän, kuinka suuri taistelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niiden tähden, jotka eivät ole nähneet ruumiillisia kasvojani, ² että heidän sydämensä saisivat rohkaisua, yhteen liitettyinä rakaudessa, ja pääsisivät täysin varman ymmärtämisen koko rikkautteen, tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, ³ jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä. ⁴ Sanon tämän, ettei kukaan pettäisi teitä suostuttelevalla puheella. ⁵ Vaikka ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin hengessä

teidän kanssanne ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka keskuudessanne vallitsee, ja lujan uskonne Kristukseen.

⁶ Niin kuin siis olette ottaneet vastaan Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä. ⁷ Juurtukaa häneen, rakentukaa hänessä ja vahvistukaa uskossa, niin kuin teille on opetettu. Olkoon kiitoksenne ylitsevuotava.

⁸ Varokaa, ettei kukaan saa teitä saalikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, jotka perustuvat ihmisten perinnäissääntöihin ja maailman alkeisvoimiin eivätkä Kristukseen. ⁹ Hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti, ¹⁰ ja teillä on täyteys hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää.

¹¹ Hänessä teidät on myös ympärileikattu, ei käsin tehdyllä ympärileikkauksella vaan syntisen lihan ruumiin pois riisumisella, Kristuksen ympärileikkauksella. ¹² Teidät on haudattu hänen kanssaan kasteessa, ja siinä teidät on myös herätetty hänen kanssaan uskon kautta. Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista. ¹³ Teidät, jotka olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Hän antoi meille anteeksi kaikki rikkomukset ¹⁴ ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä

vastaan ja oli vastustajamme. Sen hän otti pois tieltä ja naulitsi ristiin. ¹⁵ Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi. Hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton.

Todellisuus ja sen varjo

¹⁶ Älköön siis kukaan tuomitko teitä syömisen ja juomisen, jonkin juhlan tai uudenkuun tai sapatin vuoksi. ¹⁷ Ne ovat vain varjo siitä, mikä oli tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa. ¹⁸ Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkijensä vallassa ja lihallisen mielensä turhaan paisuttama ¹⁹ eikä pitäydy Kristukseen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden tukemana ja koossa pitämänä, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.

²⁰ Jos te siis olette Kristuksen kanssa kuolleet maailman alkeisvoimille, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, annatte määrätä itsellenne sääntöjä, kuten ²¹ "älä tartu, älä maista, älä koske" – ²² ne kaikkihan koskevat sellaista, mikä on tarkoitettu käytössä häviämään – ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? ²³ Niillä on tosin viisauden maine itse valitun jumalanpalveluksen, nöyryyden ja ruumiin säälimättömän kohtelun vuoksi, mutta mitään arvoa niillä ei ole ja niitä noudatetaan vain lihan tyydyttämiseksi.

Vanha ja uusi elämä

3 ¹ Jos siis teidät on herätetty Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. ² Kiinnitäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä. ³ Tehän olette kuolleet, ja teidän elämänne on Kristuksen kanssa kätkeytynä Jumalassa. ⁴ Kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.

⁵ Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta. ⁶ Niiden vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia. ⁷ Niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte. ⁸ Pankaa nyt tekin pois tämä kaikki: viha, kiihastuminen, pahuus, pilkka ja häpeämätön puhe suustanne. ⁹ Älkää valehdelko toisillenne. Tehän olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen ¹⁰ ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan. ¹¹ Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki ja kaikissa.

¹² Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita,

sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja pitkämielisyyteen. ¹³ Kärskikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos jollakulla on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin. ¹⁴ Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, joka on täydellisyyden side. ¹⁵ Valitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät on yhdessä ruumiissa kutsuttukin, ja olkaa kiittollisia! ¹⁶ Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toinen toistanne kaikella viisaudella, psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, laulaen kiittollisina sydämissänne Jumalalle. ¹⁷ Kaiken mitä teettekin, sanoin tai teoin, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttaan.

Ohjeita perheyhteisölle

¹⁸ Vaimot, olkaa omalle miehellenne alamaisia, niin kuin sopii Herrassa. ¹⁹ Miehet, rakastakaa vaimoanne älkääkä olko häntä kohtaan katkeria. ²⁰ Lapset, olkaa kaikessa kuuliaisia vanhemmillenne, sillä se on Herralle mieluista. ²¹ Isät, älkää härnätkö lapsianne, etteivät he masentuisi.

²² Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisia, ei silmänpalvelijoina, ihmisiä mielistellen, vaan vilpittömin sydämin, Herraa peläten. ²³ Kaiken mitä teettekin, tehkää se sydämestänne niin kuin Herralle eikä ihmisille. ²⁴ Te tiedätte, että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette Herraa Kristusta. ²⁵ Joka tekee väärin, saa takaisin, mitä on väärin tehnyt, eikä henkilöön katsota.

4 ¹ Isännät, kohdelkaa palvelijoitanne oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa.

Kehotuksia

² Olkaa kestäviä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa. ³ Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven, puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden olen kahleissakin, ⁴ ja että toisin sen julki niin kuin minun pitää puhua. ⁵ Käyttäytykää viisaasti ulkopuolisia kohtaan ja ottakaa huomioon oikea hetki. ⁶ Olkoon puheenne aina suloista, suolalla maustettua, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

Henkilökohtaisia tervehdyksiä

⁷ Kaikesta, mikä koskee minua, teille antaa tiedon Tykikos, rakas veli, uskollinen palvelija ja työtoverini Herrassa. ⁸ Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että

hän rohkaisisi sydämiänne. ⁹ Hänen kanssaan lähetän Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaiken, mitä tänne kuuluu.

¹⁰ Teitä tervehtii Aristarkos, vankitoverini, samoin Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita. Jos hän tulee luoksenne, otakaa hänet vastaan. ¹¹ Myös Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, tervehtii teitä. Ympärileikatuista nämä ovat ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan työssä ja ovat olleet minulle lohdutukseksi. ¹² Teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, tervehtii teitä. Hän taistelee aina rukouksissaan teidän puolestanne, että pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto. ¹³ Minä todistan, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden, jotka ovat Laodikeassa ja Hierapoliissa. ¹⁴ Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, samoin Deemas.

¹⁵ Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kodissaan kokoontuvaa seurakuntaa. ¹⁶ Kun tämä kirje on luettu teille, huolehtikaa siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeasta tulevan kirjeen. ¹⁷ Sanokaa Arkippokselle: "Katso, että suoritat täysin sen palvelutehtävän, jonka olet Herrassa saanut."

¹⁸ Omakätinen tervehdys minulta, | leitani. Armo olkoon teidän kans-
Paavalilta. Muistakaa minun kah- | sanne. Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Tessalonikalaisten esimerkillinen usko

² Me kiitämme Jumalaa aina teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme. ³ Jumalamme ja Isämme edessä me lakkaamatta muistelemme teidän työtänne uskossa, vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herramme Jeesukseen Kristukseen. ⁴ Me tiedämme, te Jumalalle rakkaat veljet, teidän valitsemisenne: ⁵ meidän evankeliumimme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella – tähän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän vuoksenne – ⁶ ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuren ahdingon keskellä otitte sanan vastaan iloiten Pyhässä Hengessä, ⁷ niin että teistä on tullut esikuva kaikille Makedonian ja Akhaian uskoville. ⁸ Teidän keskuudestanne on Herran sana

kaikunut, ei ainoastaan Makedoniiaan ja Akhaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse puhua siitä mitään, ⁹ sillä kaikki kertovat, millainen meidän tulomme teidän luoksenne oli ja miten te käännyitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa ¹⁰ ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

Paavalin toiminta Tessalonikassa

2 ¹ Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän luoksenne ollut turha. ² Vaikka olimme aiemmin Filippissä kärsineet ja meitä oli siellä pahoinpidelty, niin kuin tiedätte, meillä oli kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia ankaran taistelun keskellä. ³ Meidän kehotuspuheemme ei näet ole lähtöisin ek-sytyksestä, ei epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavalasti puhuttua, ⁴ vaan niin kuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä vaan Jumalaa, joka koettelee sydämemme.

⁵ Me emme ole koskaan esiintyneet liehakoivin sanoin, sen te tiedätte, emmekä tekosyin ahnehtineet voittoa. Jumala on todistajamme. ⁶ Emme myöskään ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, ⁷ vaikka Kristuksen apostoleina voisimmekin vaatia arvonantoa. Olimme sen sijaan teidän keskuudessanne lempeitä kuin imettävä äiti, joka hoivaa lapsiaan. ⁸ Teihin syvästi kiintyneinä me halusimme antaa teille, ei vain Jumalan evankeliumia, vaan oman itsemmeikin, sillä te olitte tulleet meille rakkaiksi. ⁹ Muistattehan, veljet, kovan työmme ja vaivannäkömme. Yötä päivää me teimme työtä, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi, kun julistimme teille Jumalan evankeliumia. ¹⁰ Te olette todistajamme, samoin Jumala, kuinka pyhiä, oikeamielisiä ja nuhteettomia olimme teitä kohtaan, jotka uskotte. ¹¹ Samoin te tiedätte, kuinka me, niin kuin isä lapsiaan, kehoitimme ja rohkaissimme itse kutakin teistä ¹² ja korostimme, että teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti, hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

Yhteiset kärsimykset

¹³ Sen vuoksi me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan, niin

kuin se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä jotka uskotte. ¹⁴ Teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntien seuraajia, jotka ovat Juudeassa. Ovathan teidän omat maanmiehenne aiheuttaneet teille samoja kärsimyksiä kuin noille seurakunnille juutalaiset, ¹⁵ jotka tappoivat Herran Jeesuksen ja omat profeettansa ja ovat vainonneet myös meitä eivätkä ole Jumalalle mieleen. He ovat kaikkia ihmisiä vastaan, ¹⁶ kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he kaiken aikaa täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin lopulta saavuttanut heidät.

Paavalin halu nähdä tessalonikalaiset

¹⁷ Kun me nyt, veljet, olemme hetkeksi aikaa joutuneet teistä eroon – ulkonaisesti, emme sydämessämme – olemme suuresti ikävöiden sitä enemmän koettaneet päästä näkemään teidän kasvonne. ¹⁸ Sen tähden olemme tahtoneet tulla luoksenne – minä, Paavali, kerran ja toisenkin – mutta Saatana on estänyt meitä. ¹⁹ Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä hänen tulemuksessaan? ²⁰ Tehän olette meidän kunniamme ja ilomme.

3¹ Siksi, kun emme enää jaksaneet kestää kauemmin, näimme hyväksi jäädä yksinämme Ateenaan² ja lähetimme veljemme Timoteuksen, Jumalan palvelijan ja työtoverimme Kristuksen evankeliumin palveluksessa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,³ ettei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Tiedättehän itse, että ne on pantu osaksemme.⁴ Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että joudumme kärsimään ahdistusta, niin kuin tiedätte tapahtuneen.⁵ Sen vuoksi, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja olisi kiusannut teitä ja meidän vaivannäkömme mennyt hukkaan.

Timoteuksen rohkaiseva viesti

⁶ Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja kertonut, että muistelette meitä aina hyvällä ja kai-paatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä.⁷ Sen vuoksi olemme saaneet rohkaisua teistä, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme teidän uskonne tähden,⁸ sillä nyt me elämme, jos te pysytte lujina Herrassa.⁹ Minkä kiitoksen voim-mekaan antaa teistä Jumalalle, kai-kesta siitä ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän vuoksenne.¹⁰ Öin ja päivin me rukoilemme mitä

hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

¹¹ Mutta itse Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jeesus Kristus ohjatkoon tiemme teidän luok-senne.¹² Herra lisätköön teille ja an-takoon yhä runsaammin rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan – niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan –¹³ vahvistaakseen tei-dän sydämenne nuhteettomiksi py-hyydessä Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus Kris-tus tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

Jumalan tahdon mukainen elämä

4¹ Sitten vielä, veljet! Me pyy-dämme ja kehotamme teitä Her-rassa Jeesuksessa, että niin kuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle mie-leen – niin kuin te vaellattekin – siinä yhä enemmän edistysisitte.² Tiedät-tehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen nimessä teille an-taneet.³ Tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte haureutta,⁴ että kukin teistä ym-märtää ottaa oman vaimon pyhyy-dessä ja kunniaassa,⁵ ei himon ja kiih-kon vallassa niin kuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa,⁶ ja ettei ku-kaan sorra veljeään eikä pyri hyöty-mään hänen kustannuksellaan, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, ku-ten myös aiemmin olemme teille

sanoneet ja korostaneet. ⁷ Eihän Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen vaan pyhitykseen. ⁸ Niinpä siis se, joka hylkää nämä käskyt, ei hylkää ihmistä vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teihin.

⁹ Veljesrakkaudesta ei teille tarvitse kirjoittaa, sillä te itse olette opineet Jumalalta rakastamaan toisianne. ¹⁰ Niinhän te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Me kehotammekin teitä, veljet, edistymään siinä yhä enemmän ¹¹ ja pitämään kunnia-asiananne viettää rauhallista elämää, toimittaa omia tehtäviänne ja tehdä työtä omilla käsillänne, niin kuin olemme teitä käskeneet, ¹² että valeltaisitte säädyllisesti ulkopuolisten edessä ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa.

Herran tulemus ja uskovien ylösnousemus

¹³ Veljet, emme tahdo teidän olevan tietämättömiä poisnukkuneiden osasta, ettette murehtisi niin kuin muut, ne joilla ei ole toivoa. ¹⁴ Jos siis uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samalla tavoin Jumala tuo Jeesuksen kautta myös poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan. ¹⁵ Tämän me sanomme teille Herran sana: Me, jotka olemme elossa ja jäämme tänne Herran tulemukseen,

emme suinkaan ehdi poisnukkuneiden edelle, ¹⁶ sillä itse Herra tulee alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelelin äänen ja Jumalan pasuunan kuullessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin. ¹⁷ Sen jälkeen meidän, jotka olemme elossa ja olemme vielä täällä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin saamme aina olla Herran kanssa. ¹⁸ Lohdutakaa siis toisianne näillä sanoilla.

Valvokaa!

5 ¹ Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet, ² sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. ³ Kun ihmiset sanovat: ”Rauha ja turvallisuus”, silloin äkillinen tuho kohtaa heidät niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon. ⁴ Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas, ⁵ sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. ⁶ Älkäämme siis nukkuo niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. ⁷ Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä. ⁸ Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme

raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja ympäränäimme pelastuksen toivo.⁹ Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha vaan että omistamme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,¹⁰ joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.¹¹ Kehottakaa sen vuoksi toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

Ohjeita seurakunnalle

¹² Pyydämme teitä, veljet, pitämään arvossa niitä, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajianne Herrassa ja neuvovat teitä.¹³ Pitäkää heitä erityisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.

¹⁴ Kehotamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, tukekaa heikkoja, olkaa pitkämielisiä kaikkia kohtaan.¹⁵ Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää

aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

¹⁶ Iloitkaa aina. ¹⁷ Rukoilkaa lakkaamatta. ¹⁸ Kiittäkää joka tilanteessa, sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.¹⁹ Henkeä älkää sammuttako, ²⁰ profetoimista älkää väheksykö, ²¹ mutta koetelkaa kaikki. Pitäkää se, mikä on hyvää, ²² ja karttakaa kaikenlaista pahaa.

Siunaus ja lopputervehdys

²³ Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.²⁴ Hän, joka kutsuu teitä, on uskollinen, ja hän sen myös tekee.

²⁵ Veljet, rukoilkaa meidän puolestamme. ²⁶ Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla. ²⁷ Minä vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille pyhille veljille.

²⁸ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Aamen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE

TESSALONIKALAISILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isäsämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. ²Armo teille ja rauha Jumalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristus tulee tuomarina

³Me olemme velvollisia aina kiittämään Jumalaa teistä, veljet, niin kuin oikein onkin, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti ja kaikkien teidän, joka ikisen, rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy. ⁴Siksi me itsekin kerskumme Jumalan seurakunnissa teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vai-noissa ja ahdistuksissa, joita teidän on kestettävä. ⁵Ne ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te kärsittekin, ⁶koska Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka ahdistavat teitä, ⁷mutta antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun

Herra Jeesus ilmestyy taivaasta väkävien enkeleittensä kanssa tulenliekissä. ⁸Hän rankaisee niitä, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuul-laisia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. ⁹He kärsivät rangaistuksena iankaikkisen kadotuksen, erossa Herran kas-voista ja hänen voimansa kirkkaudesta, ¹⁰kun hän tulee, että hän sinä päivänä kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa usko-issa. Tehän olette uskoneet mei-dän todistuksemme. ¹¹Sitä varten me aina rukoilemme teidän puoles-tanne, että Jumalamme katsoisi tei-dät kutsunsa arvoisiksi ja voimallaan saattaisi teissä täydelliseksi kaiken halun hyvään ja uskon teot, ¹²jotta Herramme Jeesuksen nimi kirkas-tuisi teissä ja te hänessä, meidän Ju-malamme ja Herran Jeesuksen Kris-tuksen armon mukaisesti.

Laittomuuden ihminen

2 ¹Mutta mitä tulee meidän Her-ramme Jeesuksen Kristuksen tule-mukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet, ²ettette antaa minkään hengen tai sanan tai minkään muka

meidän lähettämämme kirjeen pelästyttää itseänne, niin että heti menetätte malttinne, ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä. ³ Älkää antako kenenkään millään tavoin ek-syttää itseänne. Ensin näet tapah-tuu luopumus ja ilmestyy laitto-muuden ihminen, kadotuksen lapsi, ⁴ tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala. ⁵ Ettekö muista, että puhuin teille tästä, kun vielä olin luonanne? ⁶ Ja nyt te tiedätte, mikä häntä pidättää, niin että hän vasta ajallaan ilmestyy. ⁷ Laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, kunhan vain poistuu tieltä hän, joka vielä pidättää. ⁸ Silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus surmaa suunsa henkäyksellä ja tuhoaa tulemuksensa ilmestyksellä. ⁹ Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnustein ja ihme-in, ¹⁰ vääryyden kaikilla viettel-yksillä niille, jotka joutuvat kado-tukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua. ¹¹ Siksi Jumala lähettää heille voimakkaan eksytyk-sen, niin että he uskovat valheeseen, ¹² jotta kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mieltyneet vääryyteen.

Pelastukseen valitut

¹³ Mutta me olemme aina velvol-lisia kiittämään Jumalaa teistä, te Herralle rakkaat veljet, koska Jumala valitsi teidät ensihedelmänä pelas-tukseen Hengen pyhittäessä tei-dät, kun uskoitte totuuteen. ¹⁴ Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, omista-maan Herramme Jeesuksen Kristuk-sen kirkkauden.

¹⁵ Pysykää siis, veljet, lujina ja pi-täkää kiinni niistä opetuksista, jotka teille on opetettu joko puhees-samme tai kirjeessämme. ¹⁶ Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossaan antanut meille ikuisen lohdutuksen ja hyvän toivon, ¹⁷ lohduttakoon sydämiänne ja vah-vistakoon teitä kaikissa hyvissä te-oissa ja puheissa.

Rukoilkaa puolestamme!

3 ¹ Sitten vielä, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja tulisi kirkaste-tuksi muuallakin niin kuin teidän keskuudessanne ² ja että pelastui-simme ilkeämielisistä ja pahoista ihmisistä; eihän kaikilla ole uskoa. ³ Mutta Herra on uskollinen, ja hän vahvistaa teitä ja varjelee teidät pa-hasta. ⁴ Me luotamme teihin Her-rassa, että te nyt ja vastakin teette, mitä me käskemme. ⁵ Herra ohjat-koon sydämenne Jumalan rakkau-teen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

Varoitus kurittomasta elämästä

⁶ Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, pysymään erossa jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka saitte meiltä. ⁷ Tiedättehän itse, kuinka teidän tulee seurata meidän esimerkkiämme. Me emme olleet kurittomia teidän luonanne ⁸ emmekä syöneet ilmaiseksi kenenkään leipää, vaan me ahkeruimme yötä päivää työtä tehden ja vaivaa nähden, ettemme olisi rasittaneet ketään teistä. ⁹ Ei niin, ettei meillä olisi siihen oikeutta, mutta tahdoimme antaa itsemme teille esikuvaksi, jotta seuraisitte meitä. ¹⁰ Jo silloin, kun olimme luonanne, määräsimme, että jos joku ei halua tehdä työtä, älköön myöskään syökö. ¹¹ Olemme näet kuulleet, että muutamat teidän joukostanne vaeltavat kurittomasti,

eivät tee työtä vaan touhuilevat turhia. ¹² Sellaisia käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä kaikessa hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä. ¹³ Mutta te, veljet, älkää lanistuko hyvää tehdessänne.

¹⁴ Jos joku ei tottele sitä, mitä olemme sanoneet tässä kirjeessä, pitäkää häntä merkittynä älkääkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi. ¹⁵ Älkää silti pitäkö häntä vihollisena, vaan ojentakaa kuin veljeä.

Lopputervehdys

¹⁶ Itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikin tavoin. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa. ¹⁷ Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan.

¹⁸ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli, Jumalan, meidän Pelastajamme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen, meidän toivomme, käskystä ²Timoteukselle, oikealle pojalleni uskossa. Armo, laupeus ja rauha Jumalta, meidän Isältämme, ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Varoitus väärästä opetuksesta

³ Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesokseen, jotta käskisit eräitä, etteivät opettaisi vieraista oppeja ⁴eivätkä puuttuisi taruihin ja loputtomiin sukuuetteluihin. Ne edistävät pikemminkin turhia väittelyjä kuin Jumalan armotuloutta, joka perustuu uskoon. ⁵Käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. ⁶Muutamat ovat eksyneet niistä pois ja poikenneet turhan puhumiseen. ⁷He tahtovat olla lainopettajia, vaikka eivät itsekään ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi vakuuttavat.

⁸Me kyllä tiedämme, että laki on hyvä, jos sitä käytetään lain mukaisesti – ⁹tietäen, ettei lakia ole

säädetty vanhurskaalle vaan lainrikkajille ja kurittomille, jumalatommille ja syntisille, epäpyhille ja saastaisille, isäntappajille ja äidintappajille, murhaajille, ¹⁰haureellisille ja homoseksuaalisuuden harjoittajille, ihmiskauppiaille, valehtelijoille, valansa rikkojille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan – ¹¹autuaan Jumalan kirkkauten evankeliumin mukaan, joka on minulle uskottu.

Kiitos Jumalan laupeudesta

¹²Minä kiitän Herraamme Kristusta Jeesusta, joka on antanut minulle voimaa, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa, ¹³minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta minut armahdettiin, koska epäuskossani en tiennyt, mitä tein. ¹⁴Meidän Herramme armo on ollut ylenpalttinen vaikuttaen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁵Tämä sana on varma ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. ¹⁶Mutta minut armahdettiin sen tähden, että Kristus

Jeesus minussa ennen muita osoitaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka vastedes uskovat häneen ja saavat iankaikkisen elämän.¹⁷ Ikuisuuksien Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle ja ainoalle viisaalle Jumalalle kunia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Sana Timoteukselle

¹⁸Tämän käskyn minä annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen profetoiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun¹⁹ säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka jotkut ovat hylänneet ja ovat joutuneet uskossaan haaksirikkoon.²⁰ Niitä ovat Hymenaios ja Aleksandros, jotka olen luovuttanut Saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

Rukoilkaa kaikkien puolesta

2¹Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,² kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikin tavoin jumalisesti ja kunniallisesti.³ Se on hyvää ja mieluista Jumalalle, meidän Pelastajallemme,⁴ joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.⁵ Jumala on yksi, yksi on myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen

Kristus Jeesus.⁶ Hän antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta todistukseksi aikanaan.⁷ Tätä varten minut on asetettu julistajaksi ja apostoliksi – puhun totta Kristuksessa, en valehtele – pakanoiden opettajaksi uskossa ja totuudessa.

Mies ja nainen seurakunnassa

⁸Minä tahdon siis, että kaikkialla miehet rukoilevat kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä,⁹ samoin myös, että naiset ovat säädyllyssä asussa ja kaunistavat itseään vaatimattomasti ja siveästi, ei tukkalaitteilla, kullalla, helmillä eikä kalliilla vaatteilla¹⁰ vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.¹¹ Naisen tulee oppia hiljaisuudessa, kaikessa alistuvana.¹² Sitä en salli, että nainen opettaa, enkä sitä, että hän vallitsee miestä, vaan hänen tulee elää hiljaisuudessa.¹³ Luotiinhan Aadam ensin ja sitten Eeva,¹⁴ eikä Aadamia petetty, vaan nainen joutui petetyksi ja lankesi rikkomukseen.¹⁵ Hän kuitenkin pelastuu lapsensynnyttämisen kautta, jos he pysyvät uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä, eläen siveästi.

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

3¹Tämä sana on varma: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijaksi, hän haluaa jaloön työhön.² Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuh-teeton, yhden vaimon mies, raitis,

maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen ja taitava opettamaan, ³ ei juomari, väkivaltainen eikä häpeällisen voiton tavoittelija vaan lempeä, ei riitaisa eikä rahanahne. ⁴ Hänen tulee hallita hyvin oma kotinsa ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina. ⁵ Jos joku ei pysty hallitsemaan omaa kotiaan, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta? ⁶ Hän ei saa olla vastakäöntynyt, ettei hän paisuisi pöyhkeäksi ja joutuisi saman tuomion alaiseksi kuin Paholainen. ⁷ Hänellä tulee olla hyvä todistus myös ulkopuolisilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä Paholaisen ansaan.

Seurakuntapalvelijoiden ominaisuudet

⁸ Myös seurakuntapalvelijoiden tulee olla kunnioitettavia, ei vilpillisiä puheissaan, ei paljon viinin nauttijoita eikä häpeällisen voiton tavoittelijoita ⁹ vaan sellaisia, jotka säilyttävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa. ¹⁰ Heitäkin on ensin koeteltava. Sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia.

¹¹ Samoin vaimojen tulee olla kunnioitettavia, ei panettelijoina vaan raittiita ja kaikessa uskollisia. ¹² Seurakuntapalvelijoiden tulee olla yhden vaimon miehiä ja hallita hyvin lapsensa ja kotinsa. ¹³ Ne, jotka ovat palvelleet hyvin, saavuttavat

kunnioitettavan aseman ja suuren rohkeuden uskossa, Kristuksessa Jeesusuksessa.

¹⁴ Vaikka toivon pian pääseväni luoksesi, kirjoitan tämän sinulle, ¹⁵ jotta jos kuitenkin viivyn, tiedäisit, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta.

Jumalisuuden salaisuus

Totuuden pylväs ja perustus ¹⁶ ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän ilmestyi lihasna, hänet osoitettiin vanhurskaaksi Hengessä, hän näyttäytyi enkeleille, häntä julistettiin pakanoiden keskuudessa, häneen uskottiin maailmassa, hänet otettiin ylös kirkkauteen.

Eksyttävää opetusta

4 ¹ Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkilöitä ja riivaajien oppeja ² tekopyhien valehtelijoiden vaikutuksesta, joiden omatunto on merkitty poltinraudalla. ³ Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokaa, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden, nauttivat niitä kiitoksella. ⁴ Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiittäen vastaan. ⁵ Sehän pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

*Neuvoja Timoteukselle
palvelutehtävää varten*

⁶ Kun opetat tätä veljille, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija ja ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut. ⁷ Karta epäpyhiä ämmien taruja. Harjoita itseäsi jumalisuuteen, ⁸ sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vähään, mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska siinä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan. ⁹ Tämä sana on varma ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. ¹⁰ Sitä vartenhan me teemme työtä ja kilvoittemme, että olemme panneet toimomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Pelastaja, varsinkin uskovien. ¹¹ Tätä käske ja opeta.

¹² Älköön kukaan väheksykö sinua nuoruutesi tähden. Ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaeluksessa, rakkaudessa, Hengessä, uskossa ja puhtaudessa. ¹³ Pidä huolta lukemisesta, kehottamisesta ja opettamisesta, kunnes minä tulen. ¹⁴ Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinulla on ja joka sinulle annettiin profetian kautta, kun vanhimmat panivat kätensä sinun päällesi. ¹⁵ Huolehdi näistä kaikista ja elä niissä, jotta edistymisesi olisi ilmeistä kaikille. ¹⁶ Valvo itseäsi ja opetustasi. Pysy näissä ohjeissa. Kun niin teet, pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.

5 ¹ Älä nuhtelee vanhaa miestä ankarasti, vaan neuvo häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä, ² vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

Nuoret ja vanhat lesket

³ Pidä arvossa leskivaimoja, jotka todella ovat leskiä. ⁴ Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lastenlapsia, oppikoot nämä ensin jumalanelon mukaisesti huolehtimaan omasta perhekunnastaan ja korvaamaan vanhempiensa vaivannäön. Se on hyvää ja mieluista Jumalalle. ⁵ Leskivaimo, joka on todella jäänyt yksin, panee toivonsa Jumalaan, anoo ja rukoilee lakkaamatta, yötä päivää, ⁶ mutta hekumoiva on jo eläessään kuollut. ⁷ Teroita tätäkin heille, että he olisivat moitteettomia. ⁸ Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan eikä varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on uskosta osatonta pahempi.

⁹ Leskien luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen, joka on vähintään kuusikymmenvuotias ja on ollut yhden miehen vaimo. ¹⁰ Hänen tulee olla tunnettu hyvistä teoista, siitä, että hän on kasvattanut lapsia, ollut vieraanvarainen, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdingossa olevia ja tehnyt kaikkea muuta hyvää. ¹¹ Nuorempia leskiä älä ota mukaan, sillä kun he himoissaan vie raantuvat Kristuksesta, he tahtovat

mennä naimisiin. ¹² He ovat tuomion alaisia, koska ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa. ¹³ Samalla he oppivat laiskottelemaan kierrellessään taloissa, eivätkä ainoastaan laiskottelemaan, vaan myös juoruilemaan ja touhuilemaan turhia, puhumaan sellaista, mikä on sopimatonta. ¹⁴ Siksi tahdon, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta pilkkaamiseen. ¹⁵ Ovathan muuttamat jo kääntyneet pois seuraamaan Saatanaa. ¹⁶ Jos jollakin uskovaalla miehellä tai naisella on vastuullaan leskiä, niin huolehtikoon heistä. Seurakuntaa älköön heidän vuokseen rasitettako, jotta se voisi pitää huolta todella yksin jääneistä.

Seurakunnan vanhimmat

¹⁷ Vanhimpia, jotka johtavat hyvin, pidettäköön kaksin verroin kunnioituksen ansainneina, varsinkin niitä, jotka näkevät vaivaa sanassa ja opetuksessa. ¹⁸ Sanoohan Raamattu: ”Älä sido puivan härän suuta” ja ”Työmies on palkkansa ansainnut.” ¹⁹ Älä ota huomioon syytöstä vanhintaa vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

Kehotuksia Timoteukselle

²⁰ Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, jotta muutkin pelkäisivät.

²¹ Kehotan sinua vakavasti Jumalan, Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä puolueettomasti tekemättä päätöstä etukäteen. ²² Älä ole liian hanakka panemaan käsiäsi kenenkään päälle äläkä ole osallisenä muiden synteihin. Varjele itsesi puhtaana.

²³ Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi. ²⁴ Joidenkin ihmisten synnit ovat ilmeisiä ja joutuvat tuomituiksi ennemmin, toisten taas myöhemmin. ²⁵ Samoin myös hyvät teot ovat ilmeisiä, eivätkä nekään, jotka eivät ole, voi pysyä salassa.

Orjat ja isännät

6 ¹ Kaikki, jotka ovat orjuuden ikeessä, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi pilkatuksi. ² Ne, joiden isännät ovat uskovia, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sen vuoksi, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia, rakastettuja ja tekevät hyvää. Tätä opeta ja tähän kehoita.

Jumalisuus ja rahanhimo

³ Jos joku opettaa toisin eikä pidädy Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä jumalisuuden mukaiseen oppiin, ⁴ hän on paisunut pöyhkeäksi eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja

sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kauteutta, riitaa, pilkkaamista, pahoja epäluuloja ⁵ ja alituisia kinasteluja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneita mieleltään ja joilta on riistetty totuus. He pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen. Pysy erilläsi sellaisista.

⁶ Jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto. ⁷ Emme ole tuoneet maailmaan mitään, ja selvää on, ettemme voi mitään täältä viedä. ⁸ Kun meillä on elatus ja vaatteet, tyytykäämme niihin. ⁹ Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen, ansaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka syöksevät ihmiset turmiin ja kadotukseen. ¹⁰ Rahanhimo on kaiken pahan juuri. Rahaa tavoitellessaan monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

Hyvä uskon kilvoitus

¹¹ Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakautta, kärsivällisyyttä ja sävyisyyttä. ¹² Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus ja tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon sinut on kutsuttu ja johon olet tunnustautunut hyvällä tunnustuksella monen todistan edessä.

¹³ Jumalan edessä, joka tekee kaiken eläväksi, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todistajana lausui hyvän tunnustuksen, minä kehotan sinua: ¹⁴ noudata tätä käskyä tahrattomasti ja moitteettomasti Heramme Jeesuksen Kristuksen ilmesytymiseen saakka. ¹⁵ Sen antaa meidän aikanaan nähdä autuas ja ainoa Valtias, kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra. ¹⁶ Hänellä yksin on kuolemattomuus. Hän asuu valossa, jota ei voi lähestyä. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänen olkoon kunnia ja ikuisen valta. Aamen.

¹⁷ Neuvo niitä, jotka tässä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan Jumalaan, joka antaa meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme. ¹⁸ Neuvo heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvistä teoista, olemaan anteliaita ja jakamaan omastaan. ¹⁹ Näin he kokoavat itselleen aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisivat todellisen elämän.

Loppusanat

²⁰ Oi Timoteus, säilytä se, mikä sinulle on uskottu. Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja väitteistä, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto saa aikaan. ²¹ Siihen tunnustautuen jotkut ovat eksyneet pois uskosta.

Armo olkoon teidän kanssanne!
Aamen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ²rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

Paavali kaipaa Timoteusta

³Minä kiitän Jumalaa – jota palvelen omatunto puhtaana, niin kuin esivanhempani ovat tehneet – kun muistan sinua rukouksissani lakkaamatta, öin ja päivin. ⁴Muistaessani kyyneleitäsi haluaisin nähdä sinut, jotta täytyisin ilolla. ⁵Muistelen sinussa sitä vilpittöntä uskoa, joka ensin oli mummollasi Looiksella ja äidilläsi Eunikella. Olen varma, että se on myös sinulla.

Julista evankeliumia rohkeasti!

⁶Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armonlahjan, jonka sait, kun panin käteni sinun päällesi. ⁷Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman, rakkauden ja terveen ymmärryksen hengen. ⁸Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi kanssani vaivaa evankeliumin tähden sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa. ⁹Hän on meidät pelastanut

ja kutsunut pyhällä kutsulla, ei meidän tekojemme vaan oman suunnitelmansa ja armonsa mukaan, jonka hän antoi meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja ¹⁰ja joka nyt on tuotu julki, kun meidän Pelastajamme Kristus Jeesus on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut evankeliumin kautta valoon elämän ja katoamattomuuden. ¹¹Sitä varten minut on asetettu julistajaksi ja apostoliksi ja pakanoiden opettajaksi. ¹²Siitä syystä minä myös tätä kaikkea kärsin enkä sitä häpeä, sillä minä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä on minun haltuuni uskottu.

¹³Pidä esikuvanasi niitä terveitä sanoja, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁴Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä, mikä on uskottu haltuusi.

Onesiforoksen uskollisuus

¹⁵Sinä tiedät, että Aasiassa kaikki ovat jättäneet minut, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes. ¹⁶Osoittakoon Herra laupeutta Onesiforoksen perhekunnalle, sillä hän on usein virvoittanut minua eikä ole hävennyt kahleitani. ¹⁷Roomaan

tultuaan hän ryhtyi innokkaasti etsimään minua, kunnes löysi minut.¹⁸ Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka suuria palveluksia hän teki Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten.

Kehotus vaivannäköön

2¹ Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa!² Minkä olet minulta kuulut monien todistajien vahvistamana, usko se luotettaville ihmisille, jotka ovat sitten kykeneviä opettamaan muitakin.³ Kärsi siis vaivaa niin kuin Kristuksen Jeesuksen hyvä sotilas.⁴ Ei kukaan, joka palvelee sotilaana, sekaannu jokapäiväisen elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet pestannut.⁵ Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.⁶ Maamiehen, joka näkee vaivaa, tulee ensimmäisenä saada osansa sadosta.⁷ Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.

⁸ Muista Jeesusta Kristusta, joka minun evankeliumini mukaan on Daavidin siementä ja on herätetty kuolleista.⁹ Sen julistamisessa minä kärsin vaivaa aina kahleisiin asti kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sanaa ei ole kahlehdittu.¹⁰ Sen vuoksi kestän kaiken valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen Kristuksessa Jeesuksessa

ja sen mukana ikuisen kirkkauden.

¹¹ Tämä sana on varma: Jos olemme yhdessä hänen kanssaan kuolleet, saamme hänen kanssaan myös elää.

¹² Jos kestäimme, saamme myös haluta hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet, tulee hänkin kieltämään meidät.¹³ Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä itseään hän ei voi kieltää.

Astia arvokkaaseen käyttöön

¹⁴ Muistuta tästä ja varoita heitä vakavasti Herran edessä, etteivät kiistelisi sanoista. Sellaisesta ei ole mitään hyötyä, vaan se koituu kuulijoiden turmioksi.¹⁵ Pyri antaumuksella osoittautumaan Jumalan edessä koetuksen kestäväksi työntekijäksi, jonka ei tarvitse hävetä työtään ja joka jakaa totuuden sanaa oikein.¹⁶ Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle.¹⁷ ja heidän puheensa kalvaa ympäristöään kuin syöpä. Heitä ovat Hymenaios ja Filetos,¹⁸ jotka ovat eksyneet pois totuudesta. He sanovat, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja näin turmelevat joidenkin uskon.¹⁹ Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: ”Herra tuntee omansa” ja ”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka mainitsee Herran nimen.”²⁰ Suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös

puu- ja saviastioita. Toiset ovat arvokkaaseen käyttöön, toiset halpavarvoiseen. ²¹ Jos siis joku puhdistaa itsensä kaikesta tuollaisesta, hänestä tulee astia arvokkaaseen käyttöön, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen ja kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

²² Pakene nuoruuden himoja. Taivoittele vanhurskautta, uskoa, rakautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka puhtaasta sydäimestä huutavat avukseen Herraa. ²³ Vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä. Siinäähän tiedät, että ne synnyttävät riitoja. ²⁴ Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikille, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään. ²⁵ Hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita. Ehkäpä Jumala vaikuttaa heissä mielenmuutoksen, niin että he tulevat tuntemaan totuuden ²⁶ ja selviävät Paholaisen ansasta, hänen, joka on heidät vanginnut noudattamaan tahtoaan.

Viimeisten päivien ihmiset

3 ¹ Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja. ² Ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylimielisiä, pilkkaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä ja jumalattomia. ³ He ovat rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihaajia, ⁴ petollisia, häikäilemättömiä ja

pöyhkeitä. He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa. ⁵ Heillä on jumalaisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Karta sellaisia! ⁶ Heidän joukossaan on niitä, jotka tunkeutuvat taloihin ja kietovat valtaansa syntien rasittamia, monenlaisten himojen riepottelemia naisparkoja, ⁷ jotka ovat aina opetusta ottamassa mutta eivät voi koskaan päästä tuntemaan totuutta. ⁸ Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin hekin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät kestä uskonkoetuksissa. ⁹ Mutta pitemmän päälle he eivät menesty, sillä heidän mielettömyytensä paljastuu kaikille, kuten noidenkin mielettömyydelle kävi.

Paavali esikuvana

¹⁰ Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, elämäni, ajatteluni, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni ¹¹ niissä vainoissa ja kärsimyksissä, joita tuli osakseni Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kestänyt, ja kaimista Herra on minut pelastanut! ¹² Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi, ¹³ mutta pahat ihmiset ja petkuttajat menevät pahuudessa yhä pitemmälle, eksytäten ja eksyen.

Raamatun alkuperä

¹⁴ Pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut, ¹⁵ ja koska tunnet jo lapsuudestasi asti pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁶ Koko Raamattu on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, ja se on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa, ¹⁷ jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen ja valmis kaikkiin hyviin tekoihin.

Timoteus Paavalin työn jatkajana

4 ¹ Kehotan sinua siis vakavasti Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, hänen ilmestymisensä ja hänen valtakuntansa kautta: ² saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita ja kehoita, kaikin tavoin kärsivällisesti opettaen. ³ Tulee näet aika, jolloin ihmiset eivät kärsi tervettä oppia vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyhynsä. ⁴ He kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät tarujen puoleen. ⁵ Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ ja hoida palvelutehtäväsi täydellisesti.

⁶ Minut jo uhrataan, lähtöni hetki on tullut. ⁷ Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen, juoksun päättänyt ja

uskon säilyttänyt. ⁸ Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, antaa minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään.

Henkilökohtaisia viestejä

⁹ Koeta päästä pian tulemaan luokseni. ¹⁰ Deemas on tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jättänyt minut ja matkustanut Tessalonikaan. Kreskes on mennyt Galatiaan ja Titus Dalmatiaan. ¹¹ Vain Luukas on minun kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle palvelutehtävässä hyödyllinen. ¹² Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen. ¹³ Tuo tullessasi viitta, jonka jätin Trooakseen Karpoksen luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit. ¹⁴ Kupariseppeä Aleksandros on tehnyt minulle paljon pahaa. Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan. ¹⁵ Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovasti vastustanut puheitamme.

¹⁶ Ensimmäisen kerran puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut. Älköön sitä luettako heidän syykseen. ¹⁷ Herra kuitenkin auttoi ja vahvisti minua, jotta julistustyöni vietäisiin päätökseen ja kaikki pakanat kuulisivat evankeliumin, ja niin minä pelastuin leijonan kidasta. ¹⁸ Herra päästää minut kaikesta pahasta ja

pelastaa minut taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.

Lopputervehdykset

¹⁹ Terveiset Priskalle ja Akvilalle sekä Onesiforoksen perhekunnalle.

²⁰ Erastos jäi Korinttiin, ja Trofimoksen jätin Miletokseen sairastamaan.

²¹ Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Sinulle lähettävät terveisiä Eubulos, Pudens, Linus, Klaudia ja kaikki veljet.

²² Herra Jeesus Kristus olkoon sinun henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.

PAAVALIN KIRJE TITUKSELLE

Alkutervehdys

1¹ Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen. ² Olen apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ikuisia aikoja. ³ Kun aika oli tullut, hän ilmoitti sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän pelastajamme, käskyn mukaan.

⁴ Titukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, meidän pelastajaltamme!

Seurakunnan kaitsijan ominaisuudet

⁵ Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit sen, mikä jäi vielä järjestämättä, ja asettaisit jokaiseen kaupunkiin vanhimmat, kuten sinua käskin, ⁶ jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä kurittomia. ⁷ Seurakunnan kaitsijan tulee näet olla nuhteeton, niin kuin Jumalan taloudenhoitajan kuuluukin, ei itserakas eikä äkkipikainen, ei juomari, ei väkivaltainen eikä väärän voiton tavoittelija, ⁸ vaan vieraanvarainen, hyvää

rakastava ja maltillinen, oikeamielinen, pyhä ja itsensä hillitsevä. ⁹ Hänen tulee pysyä luotettavassa sanassa, siinä, mitä hänelle on opetettu, niin että hän kykenee neuvoamaan terveellä opetuksella ja kumoamaan vastaansanojien väitteet.

Väärät opettajat

¹⁰ Kurittomia, tyhjänpuhujia ja ek-syttäjiä on näet paljon, varsinkin ympärileikattujen joukossa. ¹¹ Heidän suunsa on tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia perhekuntia opettamalla häpeällisen voiton vuoksi sellaista, mitä ei pitäisi. ¹² Onhan eräs heistä, heidän oma profeettansa, sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, ahmatti laiska!" ¹³ Tämä todistus on tosi. Nuhtele heitä sen vuoksi ankarasti, jotta he tulisivat uskossaan terveiksi ¹⁴ eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin. ¹⁵ Puhdaille kaikki on puhdasta, mutta saastaisille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän mielensä ja omatuntonsa on saastunut. ¹⁶ He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät hänet. He ovat inhottavia ja tottelemattomia, kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

Terve oppi

2¹ Puhu sinä sitä, mikä sopii terveeseen oppiin. ² Vanhojen miesten tulee olla raittiita, arvokkaita ja siveitä sekä terveitä uskossa, rakkaudessa ja kärsivällisyydessä. ³ Vanhojen naisten tulee samoin olla käytökseltään niin kuin pyhien sopii, ei panettelihoita eikä paljon viinin orjia vaan hyvään opetavia, ⁴ ohjatakseen nuoria vaimoja rakastamaan miestään ja lapsiaan, ⁵ olemaan siveitä ja puhtaita, hoitamaan kotiaan, olemaan hyviä ja omalle miehelleen alamaisia, ettei Jumalan sana tulisi pilkatuksi. ⁶ Kehota myös nuoria miehiä käyttäytymään siveästi. ⁷ Ole itse kaikessa hyvien tekojen esimerkkinä. Opetusesi olkoon puhdasta ja arvokasta, ⁸ puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole mitään pahaa sanottavaa meistä. ⁹ Kehota orjia olemaan isännilleen alamaisia ja noudattamaan heidän mieltään vastaan sanomatta. ¹⁰ He eivät saa näpistellä, vaan heidän on osoitettava kaikin tavoin vilpittöntä uskollisuutta, niin että he kaunistavat kaikessa Jumalan, meidän pelastajamme, opin.

Jumalan armo kasvattaa meitä

¹¹ Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ¹² ja se

kasvattaa meitä, niin että me hylkäämme jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämme siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, ¹³ kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja pelastajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä. ¹⁴ Hän antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka ahkeroi hyviä tekoja. ¹⁵ Puhu tätä, kehota ja nuhtelee kaikella arvovallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua.

Uusi elämäntapa

3¹ Muistuta heitä, että heidän tulee olla esivallalle ja viranomaisille alamaisia ja kuuliaisia, valmiita kaikkiin hyviin tekoihin. ² He eivät saa herjata ketään eivätkä riidellä, vaan heidän tulee olla lempeitä ja kaikin tavoin osoittaa sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan. ³ Olimme mekin ennen ymmärtämättömiä ja tottelemattomia, olimme eksyksissä, monenlaisten himojen ja nautintojen orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. ⁴ Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, ⁵ hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden uudestisyntymisen pesun ja Pyhän

Hengen uudistuksen kautta. ⁶Tämän Hengen hän vuodatti runsaasti päällemme pelastajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, ⁷jotta me, vanhurskautettuina hänen armostaan, tulisimme perillisiksi iankaikisen elämän toivon mukaan.

⁸Tämä sana on varma, ja tahdon sinun teroittavan näitä asioita, että ne, jotka uskovat Jumalaan, olisivat ahkeria tekemään hyvää. Se on ihmisille hyvää ja hyödyllistä. ⁹Mutta pysy erossa tyhmistä väitteistä sekä sukuuetteloista, riidoista ja kiistoista, jotka koskevat lakia, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. ¹⁰Karta puolueimielistä ihmistä varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, ¹¹koska tiedät, että sellainen

ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä. Hän on tuominnut itse itsensä.

Ohjeita ja tervehdyksiä

¹²Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikoksen, tule nopeasti luokseni Nikopoliiseen, sillä siellä olen päättänyt viettää talven. ¹³Varusta lainoppinut Zeenas ja Apollos huolellisesti matkalle, niin ettei heiltä puuttuisi mitään. ¹⁴Oppikoot meikäläisetkin harjoittamaan hyviä tekoja tarpeen vaatiessa, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

¹⁵Kaikki, jotka ovat luonani, lähetävät sinulle tervehdyksen. Sano terveisiä niille, jotka pitävät meitä rakaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

Alkutervehdys

1 ¹Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle työtoverillemme Filemonille ²sekä rakkaalle sisarellemme Apfialle, taistelutoverillemme Arkippokselle ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle. ³Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Filemonin usko ja rakkaus

⁴Kiitän Jumalaani aina muistaesani sinua rukouksissani, ⁵kun kuulen uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan. ⁶Rukoilen, että uskonhyteytesi vaikuttaisi voimakkaasti kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä teillä on Kristuksessa Jeesuksessa. ⁷Olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, veljeni, sillä pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta sinun kauttasi.

Pyyntö Onesimoksen puolesta

⁸Vaikka minulla onkin Kristuksessa paljon rohkeutta käskää, mitä sinun tulee tehdä, ⁹niin rakkauden tähden minä mieluummin pyydän, olenhan tällainen kuin olen, vanha Paavali, nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki. ¹⁰Pyydän sinua poikani puolesta, Onesimoksen, jonka kahleissani synnytin, ¹¹ennen sinulle hyödyttömän mutta nyt hyödyllisen

sekä sinulle että minulle. ¹²Lähetän hänet sinulle takaisin – hänet, oman sydämeni – ota hänet vastaan. ¹³Tahtoisin pitää hänet luonani, että hän sinun puolestasi palvelisi minua, kun olen evankeliumin vuoksi kahleissa. ¹⁴Ilman sinun suostumustasi en kuitenkaan tahdo tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollista vaan vapaaehtoista. ¹⁵Ehkäpä hän juuri sen vuoksi joutui sinusta eroon hetkeksi, että saisit hänet takaisin iäksi, ¹⁶ei enää orjana vaan orjaa enempanä, rakkaana veljenä, varsinkin minulle – kuinka paljon enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!

¹⁷Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut. ¹⁸Jos hän on tehnyt sinulle vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, pane se minun laskuuni. ¹⁹Minä, Paavali, kirjoitan omakätisesti: minä maksan sen – etten sanoisi sinulle: sinä olet minulle velkaa itsesikin. ²⁰Niin, veljeni, jospa olisit minulle hyödyksi Herrassa. Virvoita sydäntäni Kristuksessa.

²¹Luottaen kuuliaisuuteesi minä kirjoitan sinulle ja tiedän, että teet enemmänkin kuin sanon. ²²Järjestä minulle samalla myös majapaikka,

sillä toivon, että rukoustenne tähden minun suodaan tulla luoksenne.

Lopputervehdys

²³ Epafra, vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa, lähettää sinulle

terveisiä, ²⁴ samoin työtoverini Markus, Aristarkos, Deemas ja Luukas.

²⁵ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa! Aamen.

KIRJE HEPREALAISILLE

Jumala on puhunut Poikansa kautta

1 ¹ Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. ² Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. ³ Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan itsensä kautta puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteeitin oikealle puolelle korkeuksissa.

Poika on enkeleitä suurempi

⁴ Hänestä on tullut niin paljon enkeleitä suurempi kuin hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jaloimpi. ⁵ Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin", tai: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"? ⁶ Ja kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Kumartuen palvokoot häntä kaikki Jumalan enkelit." ⁷ Enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulenliekiksi", ⁸ mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka

on oikeuden valtikka. ⁹ Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin kumppaneitasi." ¹⁰ Ja: "Sinä, Herra, olet alussa perustanut maan, ja sinun kättesi tekoja ovat taivaat. ¹¹ Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Kaikki ne vanhenevat kuin vaate. ¹² Sinä käärit ne kokoon kuin viitan, niin kuin vaatteen, ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi loppu." ¹³ Kenelle enkeleistä hän on koskaan sanonut: "Istu minun oikealla puolellani, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? ¹⁴ Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat periä pelastuksen?

Suuri pelastus

2 ¹ Sen tähden meidän tulee yhä tarkemmin pitää kiinni siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain ajautuisi virran vieminä harhaan. ² Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkan, ³ niin kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka itse Herra

ensiksi julisti? Ne, jotka sen kuulivat, vahvistivat ja välittivät sen meille, ⁴ kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä, ihmeillä ja monenlaisilla väkeillä teoilla, jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan.

Pelastuksen päämies

⁵ Enkelien valtaan Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme, ⁶ vaan jossakin kohdassa joku on todistanut: ”Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai Ihmisen Poika, että pidät hänestä huolen?” ⁷ Sinä teit hänet vähäksi aikaa alempiarvoiseksi kuin enkelit, sinä seppelöit hänet kirkkaudella ja kunnialla ja asetit hänet hallitsemaan kättesi tekoja. ⁸ Sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle.” Alistessaan kaiken hänen valtaansa Jumala ei jättänyt mitään hänelle alitamatatta. Nyt emme kuitenkaan vielä näe kaikkea hänen valtaansa alisteuksi. ⁹ Mutta me näemme Jeesuksen hänen kuolemansa ja kärsimyksensä tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä. Hänet oli tosin vähäksi aikaa tehty alempiarvoiseksi kuin enkelit, jotta hän Jumalan armosta maistaisi kuolemaa kaikkien puolesta.

¹⁰ Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saatessaan paljon lapsia kirkkauteen, tehdä kärsimysten kautta heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

¹¹ Sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Siksi hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi. ¹² Hän sanoo: ”Minä julistan sinun nimeäsi veljileni, laulan ylistystäsi seurakunnan keskellä”, ¹³ ja vielä: ”Minä panen luottamukseni häneen”, ja edelleen: ”Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle.”

¹⁴ Koska siis lapsilla on liha ja veri, tuli hänkin niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimittäin Paholaisen, ¹⁵ ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa. ¹⁶ Ei hän suinkaan ota suojelukseensa enkeleitä vaan Abrahamin siemenen. ¹⁷ Sen vuoksi hänen piti tulla kaikessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä ja jotta hän voisi sovittaa kansan synnit. ¹⁸ Koska hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, hän kykenee auttaamaan kiusattuja.

Jeesus on Moosesta suurempi

3 ¹ Sen vuoksi te pyhät veljet, jotka olette osallisia taivaallisesta kutsumuksesta, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Kristukseen Jeesukseen. ² Hän on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli ”koko hänen huoneessaan”. ³ Hänen

on kuitenkin katsottu Moosekseen verrattuna ansaitsevan niin paljon suuremman kunnian kuin rakentajan kunnia on talon kunniaa suurempi. ⁴ Jokainen talo on jonkun rakentama, mutta Jumala on rakentanut kaiken. ⁵ Mooses tosin oli ”palvelijana uskollinen koko hänen huoneessaan” todistukseksi siitä, mitä vastedes tultaisiin puhumaan. ⁶ Kristus sen sijaan on uskollinen Poikana, Jumalan huoneen hallitsijana. Me olemme hänen huoneensa, kunhan vain loppuun asti säilytämme lujana toivon suoman rohkeuden ja kerskauksen.

Jumalan kansan lepo

⁷ Sen tähden, niin kuin Pyhä Henki sanoo: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, ⁸ älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin teitte kapinoidessanne kiusaamisen päivänä autiomaassa, ⁹ jossa teidän isänne kiusasivat ja koettelivat minua ja näkivät minun tekojani neljäkymmentä vuotta. ¹⁰ Sen tähden minä vihastuin tuohon sukupolveen ja sanoin: ’Aina he eksyvät sydämesään.’ Mutta he eivät oppineet tuntemaan minun teitäni. ¹¹ Niin minä vannoin vihassani: ’He eivät pääse minun lepoon.’”

¹² Varokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta. ¹³ Kehottaa sen sijaan toisianne joka päivä,

niin kauan kuin sanotaan ”tänä päivänä”, ettei kukaan teistä paa-tuisi synnin pettämänä. ¹⁴ Mehän olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme loppuun asti vahvoina siinä luottamuksessa, joka meillä alussa oli. ¹⁵ Kun siis sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, niin kuin kapinoidessanne teitte”, ¹⁶ ketkä sitten kapinoivat häntä vastaan, vaikka kuulivat? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet pois Egyptistä? ¹⁷ Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat tehneet syntiä ja joiden ruumiit kaatuivat autiomaahan? ¹⁸ Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille? ¹⁹ Näemme siis, että epäuskon tähden he eivät voineet päästä siihen lepoon.

4 ¹ Varokaamme siis, ettei kenenkään teistä havaittaisi jääneen taipaleelle, sillä lupaus päästä hänen lepoonsa on yhä voimassa. ² Onhan hyvä sanoma julistettu meille niin kuin heillekin. Mutta heidän kuulemansa sana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei sulautunut uskossa niihin, jotka sen kuulivat. ³ Sen sijaan me, jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon. Jumala on kyllä sanonut: ”Niin kuin minä vihassani vannoin: he eivät pääse minun lepoon”, vaikka hänen tekonsa olivat

olleet valmiina jo maailman perustamisesta asti. ⁴ Jossakin kohdassa hän on sanonut seitsemänneistä päivästä: ”Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan.” ⁵ Ja tässä taas: ”He eivät pääse minun lepoon.” ⁶ Koska siis on varmaa, että jotkut pääsevät siihen ja että ne, joille hyvä sanoma ensiksi julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden vuoksi, ⁷ niin hän jälleen asettaa määräpäivän, ”tämän päivän”. Daavidin kautta hän sanoo pitkän ajan kuluttua, niin kuin aiemmin on sanottu: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydäntänne.” ⁸ Jos Joosua olisi johtanut heidät lepoon, Jumala ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä. ⁹ Jumalan kansalle on siis sapatinlepo varmasti tuleva. ¹⁰ Joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan niin kuin Jumalakin omista teoistaan. ¹¹ Pyrkikäämme siis pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

Jumalan sanan voima

¹² Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka. Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikomukset. ¹³ Mikään luotu ei ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja pal-

jastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili.

Jeesus on ylimmäinen pappi

¹⁴ Koska meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, joka on kulkenut läpi taivaiden, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta. ¹⁵ Meillä ei ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, sillä hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavoin kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä. ¹⁶ Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

5 ¹ Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan ihmisten puolesta huolehtimaan siitä, mikä kuuluu Jumalalle, tuomaan lahjoja ja uhreja syntien tähden. ² Hän kykenee kohtelemaan säälien tietämättömiä ja eksyviä, koska on itsekin heikkouden alainen, ³ ja tämän heikkoutensa vuoksi hänen täytyy uhrata syntien tähden niin kansan kuin itsensäkin puolesta. ⁴ Kukaan ei ota tätä arvoa itselleen, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

⁵ Niinpä ei Kristuskaan itse korottanut itseään tullakseen ylimmäiseksi papiksi vaan sai sen kunnian Jumalalta, joka sanoi: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.” ⁶ Ja toisessa kohdassa hän

sanoo: “Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.” ⁷ Lihansa päivinä Kristus voimakkein huudoin ja kyynelin uhrausi rukouksia ja anomuksia Jumalalle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden. ⁸ Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi, ⁹ ja tultuaan täydelliseksi hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen aikaansaaja kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisia. ¹⁰ Jumala kutsuu häntä ylimmäiseksi papiksi “Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Hengellinen ravinto

¹¹ Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska te olette käyneet haluttomiksi kuulemaan. ¹² Tekin, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanan ensimmäisiä alkeita. Te olette maidon tarpeessa, ette vahvan ruuan. ¹³ Jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on pikkulapsi. ¹⁴ Vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä, joiden aistit ovat tottumuksesta harjaantuneet erotamaan hyvän ja pahan.

Kristuksen opin alkeet

6 ¹ Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja edetkäämme täysi-ikäisyyteen, ryhtymättä uudestaan laskemaan perus-

tusta: kääntymystä kuolleista teoista ja uskoa Jumalaan, ² oppia kasteista, käten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta. ³ Näin me teemme, jos vain Jumala sallii.

Varoitus luopumuksesta

⁴ Mahdotontahan on uudistaa kääntymykseen niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, ⁵ maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia ⁶ mutta ovat luopuneet, koska he itse uudestaan ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häpäisevät häntä julkisesti. ⁷ Sillä maa, joka imee itseensä sen päälle usein tulevan sateen ja tuottaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta. ⁸ Se taas, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta. Lopulta se poltetaan.

⁹ Mutta teistä, rakkaat, me uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä kuuluu pelastukseen, vaikka puhummekin näin. ¹⁰ Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeään kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja edelleenkin palvelette. ¹¹ Toivomme hartaasti, että kukin teistä osoittaa samaa intoa ja säilyttää toivon täyden varmuuden

loppuun asti, ¹² niin ettei teistä tulisi velttoja vaan niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä on luvattu.

Jumalan lupaus on varma

¹³ Jumala antoi Abrahamille lupauksen ja vannoi itsensä kautta, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, jonka kautta vanna. ¹⁴ Hän sanoi: ”Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan ja lisäämällä sinut lisään”, ¹⁵ ja niin Abraham kärsivällisesti odotettuaan sai sen, mitä oli luvattu. ¹⁶ Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman kautta. Vala on heille asian vahvistus ja lopettaa kaikki vastaväitteet. ¹⁷ Koska Jumala tahtoi osoittaa lupauksen perillisille vieläkin vakuuttavammin sen, että hänen päätöksensä on muuttumaton, hän vakuutti sen valalla. ¹⁸ Näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa on mahdollonta, että Jumala valehtelisi, me saamme voimakkaan rohkaisun, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta. ¹⁹ Se toivo on meille kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja ulottuu esiripun sisäpuolelle asti, ²⁰ jonne Jeesus meni edelläjuoksijana meidän puolestamme, kun hän oli tullut ylimmäiseksi papiksi ikuisiksi ajoiksi, Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Melkisedekin järjestys

7 ¹ Tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi. Kun Abraham palasi takaisin voitettuaan kuninkaat, Melkisedek meni häntä vastaan ja siunasi hänet, ² ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Melkisedek on ensiksi ”vanhurskauden kuningas”, mitä hänen nimensäkin merkitsee, sitten myös ”Saalemin kuningas” eli ”rauhan kuningas”. ³ Isätömänä ja äidittömänä, vailla sukuuetteloa, ilman päivien alkua ja elämän loppua hän on Jumalan Pojan kaltainen, ja hän pysyy pappina ainaisesti.

⁴ Katsokaa, kuinka suuri hän on. Jopa kantaisä Abraham antoi hänelle kymmenykset saaliinsa parhaimmasta osasta. ⁵ Myös niillä Leevin pojilla, jotka saavat pappeuden, on käsky ottaa lain mukaan vastaan kymmenyksiä kansalta, veljiltään, vaikka nämä ovatkin lähteneet Abrahamin kupeesta. ⁶ Mutta Melkisedek, joka ei ole heidän sukuaan, otti vastaan kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset. ⁷ On täysin kiistatonta, että alempi-arvoinen saa siunauksen ylemmältään. ⁸ Täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat vastaan kymmenyksiä mutta siellä se, jonka todistetaan elävän. ⁹ Voidaan sanoa niinkin, että

myös Leevi, joka ottaa vastaan kymmenyksiä, on maksanut kymmenyksiä Abrahamin kautta.¹⁰ Leevihän oli vielä esi-isänsä kupeessa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan.

¹¹ Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, johon laki sitoi kansan, miksi sitten oli vielä tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä häntä nimitetty Aaronin järjestyksen mukaan? ¹² Pappeuden muuttuessa muuttuu välttämättä myös laki. ¹³ Se, josta näin sanotaan, kuuluu toiseen heimoon, josta ei kukaan ole hoitanut alttaritointia. ¹⁴ Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka heimon pappeudesta Mooses ei puhunut mitään.

Iankaikkinen ja täydellinen ylimmäinen pappi

¹⁵ Tämä käy vielä paljon selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen, ¹⁶ joka ei ole tullut papiksi maallisen lain käsikyn mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta. ¹⁷ Hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." ¹⁸ Näin kumotaan entinen säädös, koska se oli voimaton ja hyödytön – ¹⁹ eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi – mutta sen tilalle tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

²⁰ Tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista. Leeviläiset tosin ovat tulleet papeiksi ilman heistä vannottua valaa ²¹ mutta tämä sen vannonalla valalla, joka sanoi hänelle: "Herra on vannonut eikä kadu: sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan." ²² Näin on myös se liitto parempi, jonka takaa-jaksi Jeesus on tullut.

²³ Noita toisia pappeja on ollut useampia, koska kuolema on estänyt heitä pysymästä tehtävässään. ²⁴ Mutta tällä on katoamaton pappeus, koska hän pysyy ikuisesti. ²⁵ Siksi hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan tulevat Jumalan luo, sillä hän elää aina rukoillakseen heidän puolestaan.

²⁶ Sellainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahrauton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut. ²⁷ Hänen ei tarvitse joka päivä ylipappien tavoin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien vuoksi, sillä sen hän teki yhdellä kertaa uhratesaan itsensä. ²⁸ Lakihan asettaa ylipapeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa ylimmäiseksi papiksi Pojan, joka on tullut iankaikkisesti täydelliseksi.

Uuden liiton ylimmäinen pappi

8¹ Sanomamme pääkohta on siis tämä: Meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa.² Hän palvelee kaikeinpyhimmässä, siinä oikeassa ilmestysmajassa, jonka on pystyttänyt Herra eikä ihminen.³ Jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja. Sen vuoksi on välttämätöntä, että myös meidän ylimmäisellä papillamme on jotakin uhrattavaa.⁴ Jos hän siis olisi maan päällä, hän ei olisikaan pappi, koska on jo olemassa pappeja, jotka lain mukaan uhraavat lahjoja.⁵ He palvelevat Jumalaa pyhäkössä, joka on taivaallisten kuva ja varjo, niin kuin Moosekselle ilmoitettiin, kun hänen oli määrä valmistaa ilmestysmaja. Hänelle sanottiin: ”Katso, että teet kaiken sen mallin mukaan, joka sinulle näytettiin vuorella.”⁶ Mutta meidän ylimmäinen pappimme on saanut niin paljon jalomman viran kuin on parempi se liitto, jonka välimies hän on ja joka on perustettu paremmille lupauksille.

⁷ Jos tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty tilaa toiselle.⁸ Mutta moittien kansaansa Jumala sanoo: ”Kuulkaa! Päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton,⁹ en sellaista liittoa kuin se, jonka tein heidän isiensä

kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Koska he eivät pysyneet minun liitossani, en minäkään heistä välittänyt, sanoo Herra.¹⁰ Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämeensä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.¹¹ Silloin ei kukaan enää opeta lähimmäistään eikä veljeään sanoen: ’Tunne Herra’, sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan.¹² Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejään ja laittomuuksiaan.”¹³ Kun hän sanoo ”uuden”, hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi. Mutta mikä vanhennee ja on aikansa elänyt, on lähellä häviämistään.

Vanhan liiton uhripalvelus

9¹ Tosin ensimmäiselläkin liitolla oli jumalanpalvelusta koskevat säädökset ja maallinen pyhäkkö.² Ilmestysmaja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen osa, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja Heran eteen asetetut leivät. Sitä kutsuttiin ”pyhäksi”.³ Toisen esiripun takana oli se osa, jonka nimi on ”kaikkeinpyhin”.⁴ Siellä oli kultainen suitsutusastia ja kauttaaltaan kullalla päällystetty liitonarkku, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia

ja Aaronin versionut sauva sekä liiton taulut.⁵ Arkun päällä olivat kirkkauden kerubit, jotka peittivät varjolaan armoistuinta. Näistä ei nyt ole tarpeen puhua yksityiskohtaisesti.

⁶ Kun nyt kaikki on näin järjestetty, papit käyvät päivittäin ilmestysmajan etumaisessa osassa toimittamassa jumalanpalvelusta.⁷ Mutta majan toiseen osaan menee ainoastaan ylipappi kerran vuodessa mukanaan verta, jonka hän uhraa itsensä ja kansan tahattomien syntien tähden.⁸ Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään on ilmoittamatta niin kauan kuin majan etumainen osa on vielä olemassa.⁹ Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva. Sen mukaisesti kyllä uhrataan lahjoja ja uhreja, mutta ne eivät voi tehdä omassatunnossaan täydelliseksi sitä, joka palvelee Jumalaa.¹⁰ Nämä menot, kuten ruuat, juomat ja erilaiset pesutkin, ovat vain lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

Uuden liiton uhri

¹¹ Mutta Kristus ilmestyi tulevan hyvän ylimmäisenä pappina. Suuremman ja täydellisemmän majan kautta, jota ei ole käsin tehty ja joka ei ole tätä luomakuntaa,¹² hän meni, ei pukkien eikä mullikoiden veren kautta vaan oman verensä kautta kertakaikkisesti kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen

lunastuksen.¹³ Jos kerran pukkien ja härkien veri ja hiehon tuhka saastuneiden päälle vihmittuna pyhittää ulkonaiseen puhtauteen,¹⁴ kuinka paljon enemmän Kristuksen veri – hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraa itsensä viattomana Jumalalle – puhdistakaan meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

¹⁵ Tämän vuoksi Kristus on uuden liiton välimies, jotta kutsutut saisivat luvatus iankaikkisen perinnön, koska hänen kuolemansa tapahtui lunastukseksi ensimmäisen liiton aikaisista rikkomuksista.¹⁶ Missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema näytettävä toteen.¹⁷ Testamentti astuu voimaan vasta kuoleman jälkeen. Se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.¹⁸ Sen tähden ei myöskään ensimmäistä liittoa vihitty ilman verta.¹⁹ Kun Mooses oli lukenut koko kansalle kaikki lain käskyt, hän otti mullikoiden ja pukkien verta sekä vettä, helakanpunaista villaa ja iisopinkorren ja vihmoi sekä itse kirjan että koko kansan²⁰ sanoen: ”Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt.”²¹ Samoin hän vihmoi verellä myös ilmestysmajan ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat esineet.²² Lain mukaan miltei kaikki puhdistetaan verellä, eikä anteeksiantoa ole ilman verenvuodatusta.

²³ On siis välttämätöntä puhdistaa taivaallisten kuvat tällä tavoin, mutta itse taivaalliset on puhdistettava paremmilla uhreilla kuin nämä. ²⁴ Siksi Kristus ei mennyt käsin tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka on vain sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen ilmestyäkseen nyt Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme. ²⁵ Eikä hän mennyt uhratakseen itseään monta kertaa, niin kuin ylipappi menee kerran vuodessa kaikkeinpyhimpään mukanaan vierasta verta; ²⁶ muutoinhan hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt hän on ilmentynyt vain kerran maailman aikojen lopulla poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. ²⁷ Ja niin kuin ihmisille on määrätty, että heidän on kerran kuoltava ja sen jälkeen tulee tuomio, ²⁸ samoin on Kristus kerran uhrattu, jotta hän ottaisi pois monien synnit, ja hän ilmestyy toisen kerran, ei enää synnin tähden vaan pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10 ¹ Laissa on siis tulevan hyvän varjo, ei itse asioiden ole-musta. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydelliseksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa. ² Eikö noita uhreja olisi lakattu

uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan? ³ Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä. ⁴ Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voisi ottaa pois syntejä.

⁵ Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: ”Uhrin ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit. ⁶ Polttouhreiin ja syntiuhreiin sinä et mieltynyt. ⁷ Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut – kirjakkääröön on minusta kirjoitettu – tekemään sinun tahtosi, Jumala.” ⁸ Ensin hän sanoo: ”Uhrin ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt”, vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin. ⁹ Sitten hän sanoo: ”Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi.” Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen. ¹⁰ Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti.

¹¹ Jokainen pappi seisoo joka päivä palvelemassa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä. ¹² Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja on ikuisiksi ajoiksi istunut Jumalan oikealle puolelle ¹³ ja odottaa siitä lähtien, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi. ¹⁴ Hän

on näet yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

¹⁵ Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo: ¹⁶ ”Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakiini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä.” ¹⁷ Ja sitten: ”Heidän syntejään ja laittomuuksiin minä en enää muista.” ¹⁸ Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.

Eläkäämme täydessä uskon varmuudessa

¹⁹ Meillä on siis, veljet, rohkea luottamus siihen, että meillä on Jeesuksen veren ansiosta pääsy kaikinpyhimpään, ²⁰ jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun – hänen lihansa – kautta. ²¹ Koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen hallitsijana, ²² astukaamme esiin vilpittömin sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. ²³ Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä lupauksen antaja on uskollinen. ²⁴ Pitäkäämme huolta toisistamme rohkaisuksi rakauteen ja hyviin tekoihin. ²⁵ Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on

tapana, vaan kehottakaamme toisiamme sitä enemmän, mitä lähempänä näette tuon päivän olevan.

Tahallinen synty

²⁶ Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden ²⁷ vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiihu, joka syö vastustajat. ²⁸ Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla. ²⁹ Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! ³⁰ Mehän tunnemme hänet, joka on sanonut: ”Minun on kosto, minä maksan takaisin, sanoo Herra”, ja vielä: ”Herra tuomitsee kansansa.” ³¹ Kauhistuttavaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

Olkaa uskossanne kestäviä

³² Muistakaa menneitä päiviä, jolloin te valoon päästyänne kesittite monet kärsimysten aiheuttamat kamppailut. ³³ Toisaalta teitä häpäistiin ja ahdistettiin kaikkien katseltavina, toisaalta taas olitte niiden kohtalotovereita, jotka kokivat samaa. ³⁴ Te kärsitte yhdessä vankeiden kanssa ja iloiten hyväksyitte omaisuutenne ryöstön, sillä te tiesitte, että teillä itsellänne on tällaisissa parempi ja pysyvä omaisuus.

³⁵ Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne, jonka palkka on suuri, ³⁶ sillä te tarvitsette kestävyyttä, että täytäisitte Jumalan tahdon ja saisitte sen, mikä on luvattu. ³⁷ Vielä vähän, aivan vähän aikaa, niin saapuukaan hän, joka on tuleva, eikä viivyttele. ³⁸ Mutta minun vanhurskaani elää uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielly häneen. ³⁹ Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois ja joutuvat kadotukseen, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

Uskon esikuvia

11 ¹ Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy. ² Sen kautta isät saivat todistuksen.

³ Uskon kautta me ymmärrämme, että maailmat on tehty Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyvästä.

⁴ Uskossa Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan. Uskonsa kautta hän puhuu vielä kuoltuaankin.

⁵ Uskonsa perusteella otettiin Hainok pois näkemättä kuolemaa, eikä häntä enää löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois. Ennen poisotamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli kelvollinen Jumalalle. ⁶ Mutta ilman uskoa on mahdo-

tonta olla kelvollinen, sillä sen, joka tulee Jumalan luo, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

⁷ Uskon kautta Nooa rakensi pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi, kun hän oli saanut ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt. Uskon kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka tulee uskosta.

⁸ Uskon kautta Abraham oli kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähemmään sille seudulle, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi.

⁹ Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. ¹⁰ Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala. ¹¹ Uskon kautta sai itse Saarakin, vaikka oli hedelmätön, voimaa suvun perustamiseen ja synnytti vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti lupauksen antajaa luotettavana. ¹² Sen tähden syntyikin yhdestä miehestä, jopa kuolelunneesta, jälkeläisiä niin paljon kuin on taivaalla tähtiä ja meren rannalla hiekkaa, lukematon määrä.

¹³ Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä saaneet sitä, mikä oli luvattu. Kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä

tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. ¹⁴ Ne, jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata. ¹⁵ Jos he olisivat muistelleet sitä maata, josta he olivat lähteneet, niin olisi-han heillä ollut mahdollisuus palata takaisin. ¹⁶ Nyt he kuitenkin pyrkivät parempaan maahan, nimittäin taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei häpeä heitä vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalakseen, sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

¹⁷ Uskon kautta Abraham uhrasi lisakin, kun hänet pantiin koetukselle. Hän uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset ¹⁸ ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset." ¹⁹ Hän päätteli, että Jumala kykenee kuoleistakin herättämään, ja niin hänen vertauskuvana saikin lisakin takaisin. ²⁰ Uskon kautta lisak antoi Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisuuttakin. ²¹ Uskon kautta kuolemaa lähestyvä Jaakob siunasi Joosefin molemmat pojat ja rukoili sauvansa päähän nojaten. ²² Uskon kautta Joosef muistutti loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan.

²³ Uskon kautta Mooseksen vanhemmat pitivät häntä heti syntymästä lähtien piilossa kolme kuu-kautta, koska he näkivät, että lapsi oli ihana, eivätkä pelänneet kuninkaan määräystä. ²⁴ Uskon kautta

Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. ²⁵ Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa. ²⁶ Hän piti Kristuksen pilkkaa suorempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. ²⁷ Uskossa Mooses jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa. Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön. ²⁸ Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja veren sivelyn, ettei surmaaja koskisi kansan esikoi-siin. ²⁹ Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta sitä yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

³⁰ Uskon kautta Jerikon muurit sortuivat, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. ³¹ Uskon kautta portto Raahab pelastui tухoutumasta yhdessä tottelemattomien kanssa, kun hän oli ottanut vaikoilijat luokseen rauha mielessään.

³² Mitä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista ja Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista. ³³ Uskon kautta he kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lu-pausten toteutumista, tukkivat leijonien kidat. ³⁴ He sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, vahvistuivat heikkoudesta,

tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.³⁵ Jotkut naiset saivat kuolleen ylösnousemuksen voimasta takaisin. Jotkut antoivat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen.³⁶ Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta.³⁷ Heitä kivitettiin, kiusattiin, sahattiin kapaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohenna-hoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltyny,³⁸ nuor, joiden arvoinen maailma ei ollut. He harhailivat autiomaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.

³⁹ Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät silti saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu.⁴⁰ Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he pääsisi täydellisyyteen ilman meitä.

Herran antama kuritus

12¹ Koska meillä on ympärilämme näin suuri todistajien pilvi, pankaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa² katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen, joka edessään olevan ilon

sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuu Jumalan valtais-tuimen oikealla puolella.³ Ajatelkaa häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, et-tette väsyisi ja menettäisi toivoanne.

⁴ Ette vielä ole tehneet verille asti vastarintaa taistelleksenne syntiä vastaan.⁵ Te olette unohtaneet ke-hotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: ”Poikani, älä väheksy Her-ran antamaa kuritusta äläkä menetä toivoasi, kun hän nuhtelee sinua.⁶ Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa. Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa.”⁷ Kasva-tuksen vuoksi te kärsitte. Jumala kohtelee teitä kuin lapsiaan. Mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?⁸ Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat tulleet osallisiksi, niin te olette äpäriä ettekä laillisia lapsia.⁹ Sitä paitsi meillä oli kurittajina maalliset isämme, ja heitä me kavahdimme. Emmekö paljoa enemmän olisi alamaisia henkien Isälle, että eläisimme?¹⁰ Isät kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, niin kuin he näkivät hyväksi, mutta Ju-mala kurittaa meitä tosi parhaak-semme, että pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.¹¹ Mikään ku-ritus ei tosin sillä kertaa näytä ole-van iloksi vaan murheeksi, mutta jäl-keenpäin se antaa vanhurskauden rauhaisan hedelmän niille, joita on sen avulla harjoitettu.

¹² Oikaiskaa siis hervonneet kättenne ja halvaantuneet polvenne!

¹³ Tehkää polut suoriksi jaloillenne, ettei ontuva jalka nyrjähtäisi vaan pikemminkin parantuisi.

Varoitus luopumuksesta

¹⁴ Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.

¹⁵ Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta eikä mikään katkeruuden juuri pääsisi kasvamaan ja tekemään häiriötä ja monet sen vuoksi saastuisi ¹⁶ ja ettei kukaan ole haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa. ¹⁷ Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin tahtoi periä siunauksen, hänet hylättiin, eikä hän saanut mahdollisuutta muutokseen, vaikka hän sitä kyynelin pyysi.

¹⁸ Te ette ole tulleet sen vuoren luo, jota voidaan käsin koskea ja joka palaa tulella, ette synkeyden, pimeyden ettekä myrskyn, ¹⁹ ette pasuunan kaiun ettekä äänen luo, joka puhui. Ne, jotka sen kuulivat, pysyivät, ettei heille sanottaisi enää sanaakaan. ²⁰ He näet eivät voineet kestää tätä käskyä: "Kosket-tipa vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön tai ammuttakoon jousella kuoliaaksi." ²¹ Näky oli niin kauhistuttava, että Mooses sanoi: "Minä olen peloissani ja vapisen." ²² Sen

sijaan te olette tulleet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, ja kymmenientuhansien enkelien juhla joukon luo, ²³ esikoisten seurakunnan luo, niiden, joiden nimet ovat kirjoitetuina taivaissa, Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaiden henkien luo ²⁴ ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

²⁵ Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu. Jos kerran isät eivät päässeet pakoon torjuttuaan luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, vielä vähemmän me, jos käännyimme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. ²⁶ Silloin hänen äänensä sai maan vapisemaan, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä järjestyän maan, enkä ainoastaan sitä, vaan taivaankin." ²⁷ Tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, jotka järkyvät, tulevat muuttumaan, koska ne ovat luotuja, jotta pysyisivät ne, jotka eivät järky. ²⁸ Koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja niin palvelkaamme Jumalaa hänen mielensä mukaisesti, pyhällä arkuudella ja kunnioituksella, ²⁹ sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

Jumalan tahdon mukainen elämä

13 ¹ Pysyköön veljesrakkaus. ² Älkää unohtako

vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat saaneet tietämättään pitää enkeleitä vierainaan. ³ Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa pahoinpideltyjä, olettehan te itsekkin ruumiissa.

⁴ Avioliitto olkoon kunniassa kaikkien kesken ja aviovuode saastutamaton, sillä Jumala tuomitsee haureelliset ja avionrikkojat. ⁵ Älkää eläkö rahaa ahnehtien. Tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on itse sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä." ⁶ Siksi me sanomme turvallisin mielin: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää. Mitä voi ihminen minulle tehdä?"

⁷ Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Pankaa merkille, kuinka heidän vaeluksensa on päättynyt, ja seurakkaa heidän uskoaan. ⁸ Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti. ⁹ Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien viedä itseänne harhaan. On hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruokasäädöksistä, joiden noudattajat eivät ole hyötäneet niistä mitään. ¹⁰ Meillä on uhrialttari, josta ilmes-tysmajassa palvelevilla ei ole valta syödä. ¹¹ Niiden eläinten ruhot, joiden veren ylipappi vie syntien sovitukseksi kaikkeinpyhimpään, poltetaan leirin ulkopuolella. ¹² Siksi

myös Jeesus, pyhittääkseen kansan omalla verellään, kärsi portin ulkopuolella. ¹³ Menkäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle hänen pilkkaansa kantaen, ¹⁴ sillä ei meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan tulevaa me etsimme. ¹⁵ Uhratkaamme siis hänen kauttaan joka aika Jumalalle kiitosuhria, mikä tar koittaa niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. ¹⁶ Älkää unohtako tehdä hyvää ja jalkaa omastanne, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mieltyy.

¹⁷ Olkaa johtajillenne kuuliaisina ja alamaisia. He valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili. Näin he voivat tehdä työtään iloit-ten, ei huokaillen, sillä se ei teitä hyödyttäisi.

¹⁸ Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme elää kaikin tavoin oikein. ¹⁹ Sitäkin enemmän kehotan teitä niin tekemään, että minun annettaisiin pian palata luoksenne.

Rukous ja lopputervehdys

²⁰ Rauhan Jumala, joka on nostanut kuolleista hänet, joka iankaikkisen liiton veren perusteella on se suuri lampaiden paimen, meidän Herramme Jeesuksen, ²¹ tehköön teidät kykeneviksi kaikessa hyvässä työssä toteuttamaan hänen tahtonsa. Hän vaikuttakoon teissä

sen, mikä on hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen.

²² Pyydän teitä, veljet, kestäkää tämä kehotuksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut. ²³ Tul-
koon teille tiedoksi, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos

hän pian tulee, saan hänen kanssaan nähdä teidät.

²⁴ Tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

²⁵ Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne!

JAAKOBIN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajaannuksessa asuvaa heimoa.

Koetusten ja kiusausten kestäminen

² Veljeni, pitääkö pelkkänä ilona, kun joudutte monenlaisiin koetuksiin. ³ Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. ⁴ Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että olisitte täydellisiä ja eheitä eikä teiltä missään suhteessa puuttuisi mitään. ⁵ Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti ja moittimatta, niin se hänelle annetaan. ⁶ Mutta anokoon uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee. ⁷ Älköön sellainen ihminen luulko saavansa Herralta mitään, ⁸ kahtaalle häilyvä mies, epävakaa kaikilla teillään.

⁹ Alhainen veli kerskukoon ylhäisyydestään ¹⁰ ja rikas alhaisuudessaan, sillä hän kuihtuu pois niin kuin ruohon kukka. ¹¹ Aurinko nousee, ja tulee helle, joka kuivattaa ruohon. Ruohon kukka varisee, ja sen muodon kauneus katoaa. Samoin rikaskin lakastuu retkillään.

¹² Autuas se mies, joka kestää koetuksen. Kun hänet on koeteltu, hän saa elämän kruunun. Herra on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. ¹³ Älköön kukaan kiusattuna ollessaan sanoko, että Jumala häntä kiusaa. Ei Jumala ole pahan kiusattavissa, eikä hän kiusaa ketään. ¹⁴ Jo kaista kiusaa hänen oma himonsa, joka vetää ja houkuttelee häntä. ¹⁵ Kun sitten himo tulee raskaaksi, se synnyttää synnin, ja kun synti on kypsynyt täyteen mittaansa, se synnyttää kuoleman. ¹⁶ Älkää eksykö, rakkaat veljeni! ¹⁷ Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä varjoakaan vaihtelusta. ¹⁸ Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että me olisimme hänen luomistekojensa ensihedelmä.

Sanan kuulija ja tekijä

¹⁹ Te tiedätte tämän, rakkaat veljeni. Olkoon siis jokainen ihminen nopea kuulemaan mutta hidas puhumaan ja hidas vihaan, ²⁰ sillä miehen viha ei toteuta Jumalan vanhurskautta. ²¹ Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja kaikenlainen pahuus ja ottakaa sävyisästi vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi pelastaa teidän sielunne. ²² Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita

pettäen itsenne.²³ Jos joku on sanan kuulija mutta ei sen tekijä, hän on kuin mies, joka kuvastimesta tarkastelee luonnollisia kasvojaan.²⁴ Hän tarkastelee itseään, lähtee pois ja unohtaa heti, millainen oli.²⁵ Mutta joka kiinnittää katseensa täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä eikä ole muistamaton kuulija vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.²⁶ Jos joku luulee olevansa Jumalan palvelija mutta ei hillitse kieltään vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.²⁷ Puhdasta ja tahratonta jumalanpalvelusta Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsoomassa orpoja ja leskiä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä tahrattomana maailman saastalta.

Älkää halveksiko köyhää

2¹ Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön.² Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan,³ niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte hänelle: ”Istu sinä tähän mukavasti.” Köyhälle te sanotte: ”Seiso sinä tuossa” tai ”Istu tähän jalkajakkarani viereen.”⁴ Ettekö te silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne

kanssa? Eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?⁵ Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?⁶ Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?⁷ Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?

⁸ Jos te kuitenkin Raamatun mukaisesti täytätte kuninkaallisen lain: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, te teette oikein.⁹ Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkokijiksi.¹⁰ Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syylinen kaikissa kohdin.¹¹ Hän, joka sanoi: ”Älä tee aviorikosta”, sanoi myös: ”Älä tapa.” Jos et teekään aviorikosta mutta tapat, olet lainrikkokija.¹² Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tullaan tuomitsemaan vapauden lain mukaan.¹³ Tuomio on armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta, mutta laupeus saa tuomiosta riemuvoiton.

Usko ja teot

¹⁴ Veljeni, mitä hyötyä siitä on, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai se usko voi pelastaa häntä?¹⁵ Jos

veli tai sisar on vailla vaatteita ja jokapäiväistä ravintoa ¹⁶ ja joku teistä sanoo heille: ”Menkää rauhassa, lämmitelkää ja syökää kylliksenne”, mutta ette anna heille, mitä heidän ruumiinsa tarvitsee, mitä hyötyä siitä on? ¹⁷ Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. ¹⁸ Joku ehkä sanoo: ”Sinulla on usko ja minulla teot.” Näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon. ¹⁹ Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin uskovat sen ja vapisevat. ²⁰ Tahdotko tietää, sinä turhanpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton? ²¹ Eikö isämme Abraham julistettu vanhurskaaksi teoista, kun hän vei poikansa lisäkin uhrialttarille? ²² Sinä näet, että usko vaikutti yhdessä hänen tekojensa kanssa ja teoista usko tuli täydelliseksi. ²³ Niin toteutui Raamatun sana: ”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi. ²⁴ Te näette, että ihminen vanhurskautetaan teoista eikä yksin uskosta. ²⁵ Eikö samoin myös portto Raahab julistettu vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? ²⁶ Niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin on uskokin ilman tekoja kuollut.

Hillitse kielesi!

3 ¹ Veljeni, älkööt monet teistä ryhtykö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion. ² Me kaikki hairahdumme monin tavoin. Jos joku ei hairahdu puheissaan, hän on täydellinen mies ja kykenee hallitsemaan myös koko ruumiinsa. ³ Kun panemme hevosille suitset suuhun, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumista. ⁴ Entä laivat: vaikka ne ovat suuria ja ankarien tuulten kuljetettavia, niitä ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne vain perämiehen mieli tekee. ⁵ Samoin kieli on pieni jäsen mutta voi kerskailla suurista asioista. Kuinka pieni tuli – ja kuinka suuren metsän se sytyttää! ⁶ Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä. ⁷ Kaikkien petoeläinten, lintujen, matelijoiden ja merieläinten luonnon voi ihmisluonto kesyttää ja on kesyttänytkin, ⁸ mutta kieltä ei kukaan ihminen pysty kesyttämään. Se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä. ⁹ Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja. ¹⁰ Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Ei se niin saa olla, veljeni! ¹¹ Ei kai samasta lähteensilmästä pulppua makeaa ja

karvasta vettä? ¹² Veljeni, ei kai viikunapuu voi tuottaa oliiveja eikä viiniköynnös viikunoita? Eikä suolainen lähde anna makeaa vettä.

Ylhäältä tuleva viisaus

¹³ Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän tekonsa hyvällä vaelluksellaan, viisaasti ja sävyisästi. ¹⁴ Mutta jos teillä on sydämessänne katkera kiivaus ja riitaisuus, älkää kerskailkoo ja valehdelko totuutta vastaan. ¹⁵ Se ei ole ylhäältä tulevaa viisautta vaan maallista, sielullista, riivaajien viisautta. ¹⁶ Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on myös epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa. ¹⁷ Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdasta, sitten rauhaa, lempeää, taipuisaa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se ei ole ristiriitaista vaan vilpitöntä. ¹⁸ Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhantekijöille.

Maailman ystävyys

4 ¹ Mistä teidän keskinäiset taistelunne ja riitanne johtuvat? Eivätkö juuri himoistanne, jotka käyvät sotaa teidän jäsenissänne? ² Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole. Te tapatte ja kiihkoilette mutta ette voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette, mutta teillä ei ole, koska ette ano. ³ Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne. ⁴ Te

avionrikkojat, niin miehet kuin naiset! Ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan. Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen. ⁵ Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: ”Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan”? ⁶ Mutta hän antaa vielä suuremman armon. Siksi sanotaan: ”Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.”

⁷ Olkaa siis Jumalalle alamaisia mutta vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne. ⁸ Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Peskää kätenne puhtaiksi, te synetiset, puhdistakaa sydämenne, te kahtaalle häilyvät! ⁹ Tuntekaa kurjuutenne, murehtikaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne synkkyydeksi. ¹⁰ Nöyrytkää Herran edessä, niin hän korottaa teidät.

Älä tuomitse!

¹¹ Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka panettelee veljeään tai tuomitsee hänet, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja vaan sen tuomari. ¹² Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja tuomita kadotukseen. Mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?

Varo kerskailua!

¹³ Kuulkaa nyt, te jotka sanotte: “Tänään tai huomenna matkustamme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, käymme kauppaa ja saamme voittoa.” ¹⁴ Ette hän te tiedä, mitä huominen tuo tullessaan ja millainen on teidän elämänne. Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu. ¹⁵ Sen sijaan teidän tulisi sanoa: “Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon.” ¹⁶ Mutta nyt te kerskailette ylpeydessänne. Kaikki sellainen kerskailu on pahasta. ¹⁷ Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä on hyvää, mutta ei tee, hänelle se on synniksi.

Varoitus rikkaille

5 ¹ Kuulkaa nyt, te rikkaat! Itkää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa. ² Teidän rikkautenne on mädäntynyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömiä. ³ Teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut. Niiden ruoste on oleva todisteena teitä vastaan, ja se syö teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä. ⁴ Kuulkaa! Palkka, jonka te olette riistäneet työmiehiltä, vainioittenne niittäjiltä, huutaa. Sadonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin. ⁵ Te olette maan päällä eläneet ylellisesti ja mässäilleet, te olette lihottaneet sydäntänne kuin

teurastuspäivänä. ⁶ Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; ei hän asetu teitä vastustamaan.

Kärsivällisyys ja rukous

⁷ Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katsokaa, kuinka maamies kärsivällisesti odottaa maan kallisarvoista hedelmää, kunnes maa on saanut syyssateen ja kevätsateen. ⁸ Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydäntänne, sillä Herran tulemus on lähellä. ⁹ Veljet, älkää huokaillko toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi. Katsokaa, tuomari seisoo ovella! ¹⁰ Veljet, vaivan kestämisessä ja kärsivällisyydessä ottakaa esikuvaksenne profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä. ¹¹ Kuinka ylistämme kukaan autuaiksi niitä, jotka ovat pysyneet kestävinä! Olette kuulleet Jobin kestävydestä, ja Herran antaman lopputuloksen te tunnette. Herra on laupias ja armahtava. ¹² Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan älkääkään maan kautta, älkää mitään muutakaan valaa. “Kyllä” olkoon teillä “kyllä”, ja “ei” olkoon “ei”, ettette joutuisi tuomion alaisiksi.

¹³ Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilko; jos joku on hyvillä mielin, laulakoon kiitosta. ¹⁴ Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä ruokokoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.

¹⁵ Uskon rukous parantaa sairaan,

ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntejä, ne annetaan hänelle anteeksi. ¹⁶Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että tulisitte terveiksi. Vanhurskaan rukous vaikuttaa, ja se saa paljon aikaan. ¹⁷Elia oli yhtä vajavainen ihminen kuin mekin. Hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen vuoteen ja kuuteen

kuukauteen. ¹⁸Kun hän rukoili uudelleen, taivas antoi sateen ja maa tuotti hedelmänsä.

¹⁹Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palamaan takaisin, ²⁰niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

ENSIMMÄINEN PIETARIN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa ² ja jotka Isä Jumala on ennaltatietämisensä mukaisesti, Hengen pyhityksessä, valinnut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellään vihmittaviksi. Armo ja rauha lisääntyköön teille.

Elävä toivo

³ Ylistetty olkoon meidän Heramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta, ⁴ turmeltumattomaan, tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka on talletettuna taivaissa teitä varten. ⁵ Jumalan voimassa te varjellutte uskon kautta pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. ⁶ Siksi te riemuitsette, vaikka nyt, jos on tarpeen, vähän aikaa joudutte murehtimaan monenlaisissa koetuksissa, ⁷ jotta teidän uskonne kestävyys koetuksissa havaittaisiin paljon kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta,

joka sekin koetellaan tulessa, ja koi-tuisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmes-tyessä. ⁸ Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamatto-malla ja kirkastuneella ilolla, ⁹ sillä te saavutatte uskonne päämäärän, sielujen pelastuksen.

¹⁰ Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat en-nustaneet teidän osaksenne tule-vasta armosta ¹¹ ja tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi todistaes-saan edeltäpäin Kristusta kohtaa-vista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista. ¹² Heille ilmoi-tettiin, etteivät he palvelleet itseään vaan meitä sillä sanomalla, minkä nyt ovat julistaneet teille ne, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hen-gessä ovat julistaneet teille evan-geliumia. Siihen enkelitkin haluavat katsahtaa.

Kehotus pyhään elämään

¹³ Vyöttäkää siis mielenne ja ol-kaa raittiita. Pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille anneaan Jeesuksen Kristuksen ilmesty-misessä. ¹⁴ Niin kuin kuuliaisten las-ten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen,

tietämättömyytenne aikana, elite.

¹⁵ Tulkaa sen sijaan kaikessa vaelluksessanne pyhiksi, niin kuin teidän kutsujannekin on pyhä. ¹⁶ Onhan kirjoitettu: "Olkaa pyhiä, sillä minä olen pyhä." ¹⁷ Jos te siis Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika. ¹⁸ Tiedättehän, että teitä ei ole lunastettu isiltä perimästänne turhasta vaelluksesta katoavilla aarteilla, hopealla tai kullalla, ¹⁹ vaan Kristuksen, virheettömän ja tahrattoman Karitsan, kalliilla verellä. ²⁰ Hän oli kyllä ennalta tunnettu jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina hänet on ilmoitettu teitä varten. ²¹ Hänen kauttaan te uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan.

²² Koska olette puhdistaneet sielunne totuudelle kuuliaisina Hengen kautta vilpittömään veljesrakauteen, rakastakaa toisianne kestävästi, puhtaasta sydäimestä. ²³ Tehän olette uudestisyntyneet, ette katoavasta siemenestä vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta. ²⁴ Sillä kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki ihmisen kukoistus kuin ruohon kukka.

Ruoho kuihtuu ja sen kukka varisee, ²⁵ mutta Herran sana pysyy iäti. Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2 ¹ Pankaa siis pois kaikki pahuus, kaikki vilppi, teeskentely, kateus ja kaikki panettelu. ² Janotkaa niin kuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, jotta sen avulla kasvaisitte pelastukseen, ³ jos kerran olette maistaneet, että Herra on hyvä.

Kristus on kulmakivi

⁴ Tulkaa hänen luokseen, elävän kiven luo, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet mutta joka Jumalan edessä on valittu ja kallis. ⁵ Rakentukaa itsekin elävinä kivinä, hengellisenä huoneena, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. ⁶ Sanotaanhan Raamatussa: "Katso, minä asetan Siioniin kulmakiven, sen valitun ja kalliin. Joka häneen uskoo, ei joudu häpeään." ⁷ Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, siitä kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakivi, ⁸ kompastuskivi ja loukkauskallio. Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se on heidän osakseen asetettukin. ⁹ Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne hänen jaloja

tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoonsa. ¹⁰ Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta nyt te olette armahdettuja.

Nuhteeton elämä ja alamaisuus esivallalle

¹¹ Rakkaani, minä kehotan teitä niin kuin vieraita ja muukalaisia kartamaan lihallisia himoja, jotka soivat sielua vastaan. ¹² Eläkää nuhteettomasti pakanoiden keskellä, jotta he – vaikka panettelevatkin teitä kuin pahantekijöitä – hyvien tekojenne tähden, joita he tarkkailevat, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä. ¹³ Olkaa siis alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran vuoksi, niin kuninkaalle, joka on ylin, ¹⁴ kuin maaherroillekin, jotka hän on lähettänyt pahaan tekeville rangais-
tukseksi mutta hyvää tekeville kiitokseksi. ¹⁵ Sillä Jumalan tahto on, että te hyvää tekemällä tukitte suun ymmärtämättömien ihmisten tietämättömyydeltä – ¹⁶ niin kuin vapaat, ei niin kuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat. ¹⁷ Osoittakaa kaikille kunnioitusta, rakastakaa uskon-
veljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioit-
kaa kuningasta.

Kuuliaisuus isännille

¹⁸ Orjat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös kieroille, ¹⁹ sillä se on armoa, jos

joku Jumalaan sidotun omantuntonsa tähden kestää vaivoja syyttömästi kärsien. ²⁰ Mitä kunniakasta siinä on, jos te kärsivällisesti kestätte, kun teitä lyödään syntienne takia? Mutta jos kestätte, kun jou-
dutte kärsimään tehdessänne hyvää, se on Jumalan armoa.

²¹ Siihen teidät on kutsuttukin, koska Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään, ²² hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu. ²³ Häntä herjattiin, mutta hän ei herjannut takaisin. Kärsiessään hän ei uhkaillut vaan jätti asiansa hänen haltuunsa, joka tuomitsee oikein. ²⁴ Kristus itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristipuulle, että me synneille kuoleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu. ²⁵ Te olitte eksyksissä niin kuin lampaat, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paime-
nen ja kaitsijan luo.

Ohjeita vaimoille ja miehille

3 ¹ Samoin te, vaimot, olkaa alamaisia omalle miehellenne, niin että nekin miehet, jotka eivät tottele sanaa, ilman sanojakin voitettaisiin vaimojen vaelluksen kautta, ² kun he näkevät teidän puhtaan vaelluksenne jumalanpelossa. ³ Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, tukkalaitteilla ja kultakoruilla koris-
tautumista tai hienoihin vaatteisiin

pukeutumista, ⁴ vaan olkoon se ka-toamaton, salassa oleva sydämen ihminen, hengeltään lempeä ja hil-jainen. Tämä on Jumalan silmissä kallisarvoista. ⁵ Näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja oli-vat alamaisia omalle miehelleen, ⁶ niin kuin Saarakin oli kuuliainen Abrahamille ja kutsui häntä herraksi. Teistä on tullut hänen lapsiaan, kun teette hyvää ettekä anna minkään uhkailun pelottaa itseänne. ⁷ Sa-moin te miehet, eläkää ymmärtäväi-sesti vaimonne kanssa niin kuin hei-komman astian kanssa. Osoittakaa hänelle kunnioitusta, koska olette yhdessä elämän armon perillisiä, et-teivät rukouksenne estyisi.

Kärsiminen vanhurskauden tähden

⁸ Lopuksi: Olkaa kaikki yksimielisiä ja myötätuntoisia, osoittakaa veljes-rakkautta, olkaa hyväsydämisiiä ja nöyriä. ⁹ Älkää kostako pahaa pa-halla älkääkä herjausta herjauksella. Päinvastoin siunatkaa, sillä siihen teidät on kutsuttukin, että perisitte siunauksen. ¹⁰ Sillä: joka tahtoo ra-kastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillitkään kielensä pahasta ja huu-lensa vilppiä puhumasta, ¹¹ käänty-köön pois pahasta ja tehköön hy-vää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. ¹² Sillä Herran silmät tark-kaavat vanhurskaita ja hänen kor-vansa heidän rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä

vastaan. ¹³ Kuka voi teitä vahingoit-taa, jos teillä on intoa hyvään?

¹⁴ Mutta vaikka joutuisittekin kärsi-mään vanhurskauden tähden, olette autuaita. Älkää pelätkö, mitä he pelkäävät, älkääkä säikkykö, ¹⁵ vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämes-sänne ja olkaa aina valmiita vas-taamaan jokaiselle, joka kysyy teiltä sen toivon perustusta, joka teillä on, kuitenkin lempeästi ja kunni-oittavasti. ¹⁶ Pitäkää itsellänne hyvä omatunto, jotta ne, jotka puhuvat pahaa hyvästä vaelluksestanne Kris-tuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat kuin pa-hantekijöitä. ¹⁷ Onhan parempi, jos niin säätänee Jumalan tahto, kär-siä hyväntekijänä kuin pahanteki-jänä. ¹⁸ Kärsihän Kristuskin kerran kuoleman syntien tähden, vanhurs-kas väärintekijöiden puolesta, joh-dattaakseen meidät Jumalan luo. Lihassa ollessaan hänet tosin sur-mattiin, mutta hengessä hänet teh-tiin eläväksi. ¹⁹ Hengessä hän myös meni ja saarnasi vankeudessa ole-ville hengille, ²⁰ jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkä-mielisesti odotti Nooan päivinä, jol-loin rakennettiin arkkia. Siinä pelas-tui veden kautta vain muutamia, yh-teensä kahdeksan ihmistä. ²¹ Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt mei-dätkin pelastaa, kasteena – joka ei ole lihan saastan poistamista vaan

hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta – Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,²² hänen, joka on mennyt taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella. Hänen valtaansa on alistettu enkelit, vallat ja voimat.

Elämänmuutos

4¹ Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa meidän puolestamme, otakaa tekin aseksenne sama mieli – sillä joka kärsii lihassa, se luopuu synnistä –² ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen vaan Jumalan tahdon mukaan.³ Riittäähän, että menneen ajan olette noudattaneet pakanoiden tahtoa ja eläneet irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäilyissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalien palvelemisessa.⁴ Sen vuoksi he oudoksuvat sitä, ettette juokse heidän mukanaan samaan riettauden tulvaan, ja rienaavat.⁵ Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.⁶ Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, että heidät tosin olisi tuomittu lihassa kuten muutkin ihmiset mutta että he saisivat elää hengessä niin kuin Jumala elää.

⁷ Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla.⁸ Ennen kaikkea

olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan kestävä, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.⁹ Olkaa vieraanvaraisia toinen toisellenne, nurisematta.¹⁰ Palvelkaa toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina sillä armonlahjalla, jonka kukin on saanut.¹¹ Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kärsiminen kristittyinä

¹² Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulenpoltetta, jossa olette ja jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa.¹³ Päinvastoin iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuita myös hänen kirkkautensa ilmestyessä.¹⁴ Jos teitä pilkataan Kristuksen nimen tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne. Nuo pilkkaajat tosin häntä häpäisevät, mutta te häntä kirkastatte.¹⁵ Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin.¹⁶ Mutta jos hän kärsii kristittyinä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön tästä nimestään Jumalaa.

¹⁷ Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Jos se alkaa ensin meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia? ¹⁸ Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen? ¹⁹ Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehkööt sitä, mikä on hyvää.

Vanhimmat esikuvana

5 ¹ Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehotan – minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja sekä myös osallinen siitä kirkkaudesta, joka tulee ilmestymään: ² Paimentakaa teille uskottua Jumalan laumaa huolehtien, ei pakosta vaan vapaaehtoisesti Jumalan mielen mukaan, ei häpeällisen voiton tähden vaan sydämen halusta. ³ Älkää herraina hallitko niitä, jotka on teille uskottu, vaan olkaa laumalle esikuvana. ⁴ Silloin te ylipaimenen ilmes-tyessä saatte kirkkauden kuihtumatoman seppeleen.

⁵ Samoin te, nuoremmat, olkaa alamaisia vanhemmille. Olkaa kaikki toisillenne alamaisia ja pukeutukaa nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa

armon. ⁶ Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan korottaisi teidät. ⁷ Heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen.

⁸ Olkaa raittiita, valvokaa. Teidän vastustajanne, Paholainen, kulkee ympäri kuin ärjyvä leijona etsien, ketnet voisi niellä. ⁹ Vastustakaa häntä, lujina uskossa! Tehän tiedätte, että samat kärsimykset täytyy veljiennekin käydä läpi maailmassa.

¹⁰ Kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa, vähän aikaa kärsittäjänne hän itse valmistaa, tukee, vahvistaa ja lujittaa teitä. ¹¹ Hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Lopputervehdykset

¹² Silvanuksen avulla – uskollisen veljen, jollaisena häntä pidän – olen lyhyesti kirjoittanut teille kehottaen ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on todellinen Jumalan armo. ¹³ Babylonissa oleva seurakunta, valittu kuten tekin, sekä poikani Markus lähettävät teille terveisiä. ¹⁴ Tervehtikää toisianne rakkauten suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa Jeesuksessa! Aamen.

TOINEN PIETARIN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat meidän Jumalamme ja Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa saaneet yhtä kallisarvoisen uskon kuin mekin. ² Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Herramme Jeesuksen tuntemisessa.

Kutsuminen ja valinta

³ Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan ⁴ ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osalliseksi jumalallisesta luonnosta päästyänne pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. ⁵ Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä, ⁶ ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa, ⁷ jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa rakkautta kaikkia kohtaan.

⁸ Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. ⁹ Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään. ¹⁰ Pyrkikää sen tähden, veljet, yhä innokkaammin tekemään kutsumisenne ja valintanne lujaksi. Jos näin teette, ette koskaan kompastu, ¹¹ ja niin teille runsaskätisesti tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

Pietari puhuu kuolemastaan

¹² Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedätekkin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on. ¹³ Katson oikeaksi näin muistuttamalla herätellä teitä niin kauan kuin olen tässä maassa. ¹⁴ Minä näet tiedän, että tämä minun majani puretaan äkkiä, niin kuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus minulle ilmoitti. ¹⁵ Pyrin siis huolehtimaan siitä, että te lähetöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat.

Profeettallisen sanan alkuperä

¹⁶ Me emme seuranneet vikaasti seipitettyjä taruja, kun teimme teille tiettäväksi Herramme

Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä. ¹⁷ Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle kantautui tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.” ¹⁸ Tämän äänen me kuulimme kantautuvan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. ¹⁹ Niin on nyt meille sitä lujempi profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos kiinnitätte mielenne siihen – niin kuin pimeässä paikassa loistavaan lamppuun, kunnes päivä valkenee ja aamutähti nousee. ²⁰ Sydämissänne tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, ²¹ sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

Väärät opettajat ja heidän tuomionsa

2 ¹ Kansan seassa esiintyi kuitenkin myös vääriä profeettoja. Samoin tulee teidänkin joukossanne olemaan vääriä opettajia, jotka kuljettavat keskuuteenne salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herankin, joka on ostanut heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon. ² Moni lähtee seuraamaan heidän

irstauksiaan, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi. ³ Ahneudessaan he pyrkivät hyötymään teistä valheellisoin sanoin. Mutta ikiajoista asti heidän tuomionsa pysyy yhä voimassa, heidän tuhonsa ei torku.

⁴ Ei Jumala säästänyt enkeleitäkään, jotka tekivät syntiä, vaan syöksi heidät pimeyden kahleissa syvyyteen ja jätti heidät säilytettäviksi tuomiota varten. ⁵ Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka hän varjeli Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ja seitsemän muuta, kun hän antoi vedenpaisumuksen peittää jumalattomien maailman. ⁶ Hän tuomitsi tuhoon Sodoman ja Gomorran kaupungit ja poltti ne poroksi varoitukseksi niille, jotka vastaisuudessa elävät jumalattomasti. ⁷ Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota riettaiden ihmisten irstas elämä vaivasi. ⁸ Asuessaan heidän keskellään tuo hurskas mies kärsi päivästä päivään hurskaassa sielussaan heidän laittomien tekojensa tähden, joita hän joutui näkemään ja kuulemaan. ⁹ Näin Herra tietää pelastaa jumalaapelkäävät koetuksesta, mutta väärintekijät hän säilyttää rangaistuksen alaisina tuomion päivään, ¹⁰ varsinkin ne, jotka vaeltavat saastaisissa lihan himoissa ja halveksivat herruutta.

Nuo uhkarohkeat ja itserakkaat eivät kavahda herjata henkivaltoja,

¹¹ vaikka enkelitkään, joilla on suurempi voima ja valta, eivät lausu niitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä. ¹² Mutta nuo ihmiset ovat kuin järjettömiä, luonnostaan pyydystettäväksi ja tapettaviksi syntyneitä eläimiä. He herjaavat sitä, mitä eivät tunne, mutta tuhoutuvat omaan turmelukseensa ¹³ ja saavat vääryyden palkan. He pitävät nautintonaan viettää päivänsä mäsäilyssä. He ovat tahroja ja häpeäpilkkuja ja nautiskelevat petoksistaan, kun he juhlivat aterioiden teidän kanssanne. ¹⁴ Heidän silmänsä ovat täynnä aviorikosta, eivätkä he saa synnistä kyllikseen. He viettelevät horjuvia sieluja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän, noilla kirouksen lapsilla. ¹⁵ He ovat hylänneet suoran tien ja eksyneet seuraamaan Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa ¹⁶ mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä työjuhta puhui ihmisen äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.

¹⁷ Nuo ihmiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulen ajamia pilvenhattaroita. Heille on varattuna synkkä pimeys ainiaaksi. ¹⁸ Puhuen ylimielisiä, tyhjiä sanoja he lihan himoissa viettelevät irstauteen niitä, jotka juuri ovat pääsemässä eroon eksyksissä vaeltavista. ¹⁹ He lupaa-
vat näille vapautta, vaikka itse ovat

turmeluksen orjia. Sillä kenen voitama joku on, sen orja hän myös on.

²⁰ Jos he ovatkin päässeet maailman saastutuksia pakoon Herramme ja Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisen avulla, mutta kietoutuvat niihin uudestaan ja tulevat voite-
tuiksi, heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa. ²¹ Heille olisi ollut parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että he opittuaan sen tuntemaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä. ²² Heidän on käynyt niin kuin sananlasku osuvasti sanoo: “Koira palaa oksennukselleen” ja “Pesty sika rypee rapakossa.”

Herran paluu on varma

3 ¹ Rakkaani, tämä on jo toinen kirje, jonka teille kirjoitan. Näissä molemmissa minä muistutamalla herättelen teidän puhdasta mieltänne, ² että muistaisitte pyhien profeettojen ennalta puhumat sanat ja Herran ja Pelastajan käskyn, jonka olette apostoleiltanne saaneet. ³ Ennen muuta tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkka-
puheineen pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan. ⁴ He sanovat: “Missä on lupaus hänen paluustaan? Onhan siitä lähtien, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt ennallaan luomakunnan alusta asti.”

⁵ Tieten tahtoen he eivät ota huomioon, että taivaat samoin kuin maa, joka on tehty vedestä ja veden

kautta, olivat ikiajoista olemassa Jumalan sanan voimasta. ⁶Niiden kautta hukkui silloinen maailma vedenpaisumukseen. ⁷Mutta samalla sanalla on nykyiset taivaat ja maa säästetty tulelle. Niitä säilytetään jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivää varten.

Uudet taivaat ja uusi maa

⁸Tämä yksi älköön olko teiltä salassa, rakkaani: Herralle yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. ⁹Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, vaikka jotkut pitävät sitä viivytteläisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan. Hän ei tahdo, että kukaan joutuisi kadotukseen vaan että kaikki tulisivat kääntymykseen. ¹⁰Mutta Herran päivä tulee kuin varas yöllä. Silloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet hajoavat kuumuudesta, maa palaa ja kaikki, mitä siinä on tehty.

¹¹Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä elämässä ja jumalanelossa ¹²odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tuloa, tuon päivän, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet

kuumuudesta sulavat. ¹³Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

Kasvakaa armossa

¹⁴Siksi, rakkaani, kun tätä odotatte, pyrkikää siihen, että hän saisi havaita teidät tahrattomiksi ja nuhteettomiksi ja teillä olisi rauha. ¹⁵Lukekaa Herramme pitkämielisyyden pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut. ¹⁶Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaat vääristelevät niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksi.

¹⁷Rakkaani, koska te siis tiedätte tämän jo ennalta, olkaa varuillanne, ettette jumalattomien eksytyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne. ¹⁸Kasvakaa meidän Herramme ja Pelastajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja aina iankaikkisuuden päivään! Amen.

ENSIMMÄINEN JOHANNEKSEN KIRJE

Elämän Sana

1 ¹ Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin koskettelimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta. ² Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille. ³ Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa. ⁴ Tämän me kirjoitamme teille, että ilomme olisi täydellinen.

Valossa vaeltaminen

⁵ Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, eikä hänessä ole mitään pimeyttä. ⁶ Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, me valehtellemme emmekä toimi totuuden mukaan. ⁷ Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

⁸ Jos sanomme, että meillä ei ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä. ⁹ Jos me tunnustamme syntimme, hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. ¹⁰ Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

Kristus, syntisten puolustaja

2 ¹ Lapsukaiseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. ² Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman.

Kuuliaisuus Kristuksen sanalle

³ Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että noudatamme hänen käskyjään. ⁴ Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei noudata hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. ⁵ Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä. ⁶ Se, joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi.

Rakkauden käsky

⁷ Rakkaat, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet. ⁸ Toisaalta kirjoitan teille uuden käskyn, joka on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa. ⁹ Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä vielä pimeydessä. ¹⁰ Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole pahennukseksi kenellekään. ¹¹ Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä. Eikä hän tiedä, minne on menossa, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Jumalan lapset ja maailma

¹² Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. ¹³ Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

¹⁴ Minä kirjoitin teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

¹⁵ Älkää rakastako maailmaa eikä kääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä. ¹⁶ Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta. ¹⁷ Maailma katoaa ja sen himo, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

Varoitus antikristuksista

¹⁸ Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Kuten olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, niin onkin jo nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. ¹⁹ Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukosamme. Mutta näin kävi ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme. ²⁰ Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. ²¹ En kirjoittanut teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

²² Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, joka kieltää Isän ja Pojan. ²³ Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. ²⁴ Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos se,

minkä olette kuulleet alusta asti, pysy teissä, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.²⁵ Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

²⁶Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.²⁷ Mutta te, teissä pysy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ettekä te ole sen tarpeessa, että joku teitä opettaa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin hän on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Jumalan lapset ja Paholaisen lapset

²⁸Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestysensä olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.²⁹ Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

3¹Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, koska se ei tunne häntä.²Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

³Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas.

⁴Jokainen, joka tekee syntiä, tekee myös laittomuutta, sillä synti on laittomuutta.⁵Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois syntimme, eikä hänessä ole syntiä.⁶Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä. Ei kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

⁷Lapsukaiset, älköön kukaan teitä eksyttäkö. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas.⁸Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot.⁹Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta.¹⁰Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

Veljesrakkaus

¹¹Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toinen toistamme¹²eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi julmasti veljensä. Ja minkä takia hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat

pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita.

¹³ Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma vihaa teitä. ¹⁴ Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa. ¹⁵ Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei kenelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. ¹⁶ Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän puolestamme. Meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme puolesta. ¹⁷ Jos joku, jolla on maailista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä?

Luottamus Jumalaan

¹⁸ Lapsukaiseni, älkäämme rakastako sanoin ja kielellä vaan teoissa ja totuudessa. ¹⁹ Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme, ²⁰ sillä jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken.

²¹ Rakkaat, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan. ²² Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle mieluista.

²³ Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. ²⁴ Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

Totuuden Henki ja eksytyksen henki

4 ¹ Rakkaat, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta vääryä profeettaa on lähtenyt maailmaan. ² Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen lihaan tulleeeksi, on Jumalasta. ³ Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta Kristusta lihaan tulleeeksi, ei ole Jumalasta, vaan se on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa.

⁴ Lapsukaiset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet heidät, sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. ⁵ He ovat maailmasta, sen vuoksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuulee heitä. ⁶ Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuulee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei kuuntele meitä. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.

Jumala on rakkaus

⁷ Rakkaat, rakastakaamme toisi-amme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan. ⁸ Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. ⁹ Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan. ¹⁰ Siinä on rakkaus – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

¹¹ Rakkaat, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme. ¹² Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.

¹³ Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään. ¹⁴ Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Pelastajaksi. ¹⁵ Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa. ¹⁶ Me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, joka Jumalalla on meihin.

Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. ¹⁷ Juuri tässä on

rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. ¹⁸ Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

¹⁹ Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä. ²⁰ Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, niin hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. ²¹ Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

Rakkaus ja usko Jumalaan voittaa maailman

5 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt. ² Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään. ³ Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaita. ⁴ Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voitanut maailman: meidän uskomme.

⁵ Kuka voittaa maailman, ellei se,

joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

⁶ Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta – ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on todistaja, sillä Henki on totuus. ⁷ On kolme todistajaa: ⁸ Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

⁹ Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan.

¹⁰ Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään. Joka ei usko Jumalaa, on tehnyt hänestä valehtelijan, koska hän ei ole uskonut sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastaan. ¹¹ Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. ¹² Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

Rukous ja esirukous

¹³ Tämän olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, jotta tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä ja jotta aina uskoisitte Jumalan Pojan nimeen. ¹⁴ Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahonsa mukaan, hän kuulee meitä.

¹⁵ Ja jos tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

¹⁶ Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala antaa hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava. ¹⁷ Kaikki vääryys on syntiä, ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

Me olemme Jumalasta

¹⁸ Me tiedämme, ettei kukaan Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, vaan hän, joka on syntynyt Jumalasta, varjelee itsensä, eikä Paha pääse häneen käsiksi. ¹⁹ Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

²⁰ Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen. Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

²¹ Lapsukaiset, pysykää erossa epäjumalista!

TOINEN JOHANNEKSEN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä totuudessa rakastan, enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden. ² Rakastan teitä totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on meidän kanssamme ikuisesti. ³ Meidän kanssamme on armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.

Vaeltakaa rakkauden käskyn mukaan

⁴ Minua on paljon ilahduttanut, kun olen havainnut lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet. ⁵ Ja nyt pyydän sinua, rouva, ei ikään kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme. ⁶ Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Kuten olette alusta asti kuulleet, tämän käskyn mukaan teidän tulee vaeltaa.

Varoitus eksyttäjistä

⁷ Maailmaan on näet lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihassa ilmentyneeksi. Sellainen on eksyttäjä ja antikristus. ⁸ Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työlämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan.

⁹ Kenelläkään, joka poikkeaa syrjään eikä pysy Kristuksen opissa, ei ole Jumalaa. Joka pysyy Kristuksen opissa, hänellä on sekä Isä että Poika. ¹⁰ Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotiinne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi. ¹¹ Joka lausuu hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.

Lopputervehdys

¹² Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani keskustella kanssanne kasvokkain, jotta ilomme olisi täydellinen.

¹³ Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

KOLMAS JOHANNEKSEN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.

² Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikin puolin ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy. ³ Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen totuudestasi, niin kuin sinä totuudessa vaellatkin. ⁴ Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

Vierailevat veljet

⁵ Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi. ⁶ He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle eteenpäin – se on Jumalan edessä arvokasta. ⁷ Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. ⁸ Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, että meistä tulisi työtovereita totuuden puolesta.

Diotrefes ja Demetrios

⁹ Kirjoitin tästä jotakin seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa

olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. ¹⁰ Sen vuoksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruaa meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy siihenkään. Hän itse ei ota veljiä vastaan ja estää niitä, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.

¹¹ Rakkaani, älä jäljittele pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt. ¹² Demetrios on saanut hyvän todistuksen kailta, jopa itse Totuudelta. Niin mekin todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

Lopputervehdys

¹³ Minulla olisi sinulle paljon kirjoittamista, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä tämän enempää. ¹⁴ Toivon näkeväni sinut pian, ja silloin voimme keskustella kasvokkain.

¹⁵ Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

JUUDAKSEN KIRJE

Alkutervehdys

1 ¹ Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsuville, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastettuja ja Jeesukselle Kristukselle varjeltuja. ² Lisääntyköön teille laupeus, rauha ja rakkaus.

Syy kirjeen kirjoittamiseen

³ Rakkaat! Koska olen hartaasti hällunnut kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tunsin, että minun oli pakko kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka on pyhille kertakaikkisesti annettu. ⁴ Teidän joukkoonne on näet pujahtanut joitakin ihmisiä, joiden jo kauan sitten on ennalta kirjoitettu joutuvan tähän tuomioon. Nuo jumalattomat kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen.

Varoittavat esimerkit

⁵ Vaikka jo olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka keran pelasti kansan Egyptistä, toisella kertaa tuhosi ne, jotka eivät uskoneet. ⁶ Myös ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa vaan jättivät oman asuinsijansa, hän on pannut pimeyteen ikuisissa kahleissa säilytettäväksi suurta tuomion päivää varten. ⁷ Niin myös Sodoma

ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavoin kuin nekin harjoittivat haureutta ja antautuivat luonnonvastaisiin lihan himoihin, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään ikuisen tulen rangaistusta.

Väärät opettajat ja heidän tuomionsa

⁸ Siitä huolimatta myös nämä uneksijat samalla tavoin saastuttavat ruumiinsa, halveksivat herruutta ja herjaavat kirkkauden henkiolentoja. ⁹ Ei edes ylienkei Mikael riidellessään ja väitellessään Paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista rohjennut langettaa herjaavaa tuomiota vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" ¹⁰ Mutta nämä ihmiset herjaavat sitä, mitä eivät tunne, ja sillä, minkä he luonnostaan, järjettömien eläinten tavoin, tajuavat, tuottavat itselleen turmion. ¹¹ Voi heitä! He kulkevat Kainin tietä, heittäytyvät palkan vuoksi Bileamin ek-sytykseen ja tuhoutuvat kapinointiinsa kuin Koorah. ¹² Nämä ihmiset ovat häpeätahroja teidän rakkausaterioillanne juhliessaan julkeasti ja kestitessään itseään. He ovat vedettömiä, tuulessa ajelehtivia pilviä, myöhäissyksyn puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita ja juuri-neen irti reväistyjä, ¹³ rajuja meren

aaltoja, jotka vaahtoavat omaa häpeäänsä, harhailevia tähtiä, joille on varattu ikuisiksi ajoiksi synkkä pimeys.

¹⁴ Juuri heistä on Hanok, Aadamista seitsemäs, ennustanut: "Katso, Herra tulee tuhannentuhansine pyhineen ¹⁵ panemaan kaikki tuomiolle ja osoittamaan kaikki jumalattomat syyllisiksi kaikkiin jumalattomiin tekoihin, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikkiin julkeisiin puheisiin, joita nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet." ¹⁶ Juuri nämä ovat napolisijoita, kohtaloaan nurkuvia, niitä, jotka elävät himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu mahtavia, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.

Muistakaa apostolien sanoja

¹⁷ Mutta te, rakkaat, muistakaa ne sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet. ¹⁸ Hehän sanoivat teille,

että viimeisenä aikana tulee pilkkajia, jotka elävät jumalattomien himojensa mukaan. ¹⁹ Juuri nämä saavat aikaan hajaannusta. He ovat sie-lullisia, Henkeä heillä ei ole.

²⁰ Mutta te, rakkaat, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hen-gessä ²¹ ja pysykää Jumalan rakkau-
dessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta ian-
kaikkiseksi elämäksi. ²² Armahtakaa
niitä, jotka epäilevät. ²³ Toiset pelas-
takaa tulesta temmaten, toisia taas
armahtakaa kavahtaen heitä, inho-
ten lihan tahraamaa vaatettakin.

Kunnia Jumalalle!

²⁴ Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina ja riemuitsevina, ²⁵ hänelle, ainoalle viisaalle, Jumalalle, meidän Pelas-tajallemme, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteettius, voima ja valta, ennen aikojen alkua ja nyt ja iankaikkisesti. Amen.

ILMESTYSKIRJA

Johdanto ja tervehdys

1 ¹ Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on määrä tapahtua. Lähettämänsä enkelin kautta hän antoi sen tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, ² joka vakuuttaa todeksi Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt. ³ Autuas se, joka lukee, ja autuaita ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat opikseen siitä, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.

⁴ Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, ⁵ ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maan kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on virellään päästänyt meidät synneistämme ⁶ ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti! Aamen. ⁷ Katso, hän tulee pilvissä! Kaikkien silmät näkevät hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Näin käy, aamen. ⁸ "Minä olen Alfa ja

Oomega, alku ja loppu", sanoo Herra Jumala, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.

Näky Kristuksesta

⁹ Minä, veljenne Johannes, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa Kristuksessa, olin Patmos-nimisellä saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. ¹⁰ Olin Hengessä Herran päivänä, ja minä kuulin takaani voimakkaan äänen, aivan kuin pasuunan äänen, ¹¹ joka sanoi: "Minä olen Alfa ja Oomega, ensimmäinen ja viimeinen. Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä se seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan."

¹² Käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui. Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa ¹³ ja lampunjalkojen keskellä Ihmisen Pojan kaltaisen, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaan ja rinnan kohdalta kultaishallilla vyöllä vyöttäytyneenä. ¹⁴ Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. ¹⁵ Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli

kuin paljojen vetten pauhu. ¹⁶ Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä.

¹⁷ Hänet nähdessäni minä kaaduinkin kuin kuollut hänen jalkojensa juureen. Mutta hän pani oikean käntensä päälleni ja sanoi: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ¹⁸ ja minä elän. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. ¹⁹ Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mitä nyt on ja mitä tämän jälkeen tulee tapahtumaan. ²⁰ Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

Kirje Efesokseen

2 ¹ "Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: ² Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi ja tiedän, ettet voi sietää pahoja ihmisiä. Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi, vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät

valehtelijoiksi. ³ Sinulla on kärsivällisyyttä, paljon olet kestänyt ja nähnyt vaivaa minun nimeni tähden etkä ole uupunut. ⁴ Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet jättänyt ensimmäisen rakkautesi. ⁵ Muista siis, mistä olet langennut, käänny ja tee niitä ensimmäisiä tekoja. Mutta jos et käänny, minä tulen pian luoksesi ja siirrän lampunjalkasi pois paikaltaan. ⁶ Se sinulla kuitenkin on, että vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan.

⁷ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa."

Kirje Smyrnaan

⁸ "Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka kuoli ja virkosi eloon: ⁹ Minä tiedän sinun tekosi ja ahdistuksesi ja köyhyytesi – sinä olet kuitenkin rikas. Minä tiedän, mitä pilkkaa saat niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia vaikka eivät ole, vaan ovat Saatanan synagoga. ¹⁰ Älä pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Paholainen heittää muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdistukseen kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.

¹¹ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.”

Kirje Pergamoniin

¹² “Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo hän, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka: ¹³ Minä tiedän sinun tekosi ja sen, missä sinä asut: siellä, missä on Saatanan valtaistuin. Sinä pidät kiinni minun nimestäni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun uskollinen todistajani, tapettiin teidän luonanne, siellä missä Saatana asuu. ¹⁴ Mutta minulla on jotakin sinua vastaan: Sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että nämä söisivät epäjumalille uhrattua ja harjoittaisivat haureutta. ¹⁵ Samoin sinulla on niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opista, mitä minä vihaan. ¹⁶ Käänny siis, mutta jos et, niin minä tulen pian luoksesi ja soadin heitä vastaan suuni miekalla.

¹⁷ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan syötäväksi salattua mannaa ja minä annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.”

Kirje Tyatiraan

¹⁸ “Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo Jumalan Poika,

jolla on silmät kuin tulen liekki ja jalat kuin hehkuva vaski: ¹⁹ Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi, sinun uskosi, palvelemisesi ja kestävyytesi sekä sen, että sinun viimeiset tekosi ovat lukuisammat kuin ensimmäiset. ²⁰ Mutta se minulla on sinua vastaan, että sallit tuon naisen, Isebelin, joka sanoo itseään naisprofeetaksi, opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. ²¹ Olen antanut hänelle aikaa kääntymyseen, mutta hän ei tahdo kääntyä haureudestaan. ²² Minä syöksen hänet sairassuoteeseen, ja ne, jotka elävät aviorikoksessa hänen kanssaan, minä syöksen suureen ahdistukseen, jos eivät käänny ja luovu hänen teoistaan. ²³ Hänen lapsensa minä surmaan rutolla, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä tutkin mielet ja sydämet ja annan teille kullekin tekojenne mukaan. ²⁴ Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan – niin kuin sanotaan – Saatanan syvyyksiä, minä sanon: en säilytä teidän päällenne muuta kuormaa. ²⁵ Pitäkää kiinni siitä, mitä teillä on, kunnes minä tulen.

²⁶ Joka voittaa ja loppuun asti noudattaa minun tekojani, sille minä annan vallan hallita pakanoita. ²⁷ Hän

paimentaa heitä rautaisella valtiokalla – niin kuin saviastioita särjettään – sen vallan minäkin olen saanut Isältäni. ²⁸ Ja minä annan hänelle aamutähden.

²⁹ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Kirje Sardekseen

3 ¹ “Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo hän, jolla on seitsemän Jumalan henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi. Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. ² Herää valvomaan ja vahvista sitä, mikä on jäljellä, sitä, mikä oli jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydelliseksi Jumalani edessä. ³ Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja käänny sydämessäsi. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinut kohtaan. ⁴ Kuitenkin sinulla on Sardeksessa muutamia, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun kanssani valkoisissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia.

⁵ Joka voittaa, se näin puetaan valkoihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämänsäkirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.

⁶ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Kirje Filadelfiaan

⁷ “Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo Pyhä ja Tosi, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: ⁸ Minä tiedän sinun tekosi. Olen avannut eteesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Voimasi on kyllä vähäinen, mutta sinä olet noudattanut minun sanaani etkä ole kieltänyt nimeäni. ⁹ Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartumaan jalkojesi eteen, ja he ymmärtävät, että minä rakastan sinua. ¹⁰ Koska olet pitänyt kiinni minun kärsivällisyyteni sanasta, niin minäkin pidän sinusta huolen ja varjelen sinut koetuksen hetkestä, joka on tulossa koko maailmaan koettelemaan niitä, jotka asuvat maan päällä. ¹¹ Minä tulen pian. Pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi.

¹² Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta minun Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.

¹³ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Kirje Laodikeaan

¹⁴ “Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: ‘Näin sanoo Aamen, uskollinen ja totuudellinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: ¹⁵ Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Kunpa olisitkin kylmä tai palava! ¹⁶ Mutta koska olet ynseä, et palava etkä kylmä, minä oksennan sinut suustani. ¹⁷ Sinä sanot: ‘Minä olen rikas, olen rikastunut enkä tarvitse mitään’, etkä tiedä, että sinä olet kurja ja surkuteltava, köyhä, sokea ja alaston. ¹⁸ Minä neuvon sinua ostamaan minulta tulella puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkoiset vaatteet, että pukeutuisit niihin eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. ¹⁹ Kaikkia niitä, joita rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja käänny sydämesäsi! ²⁰ Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.

²¹ Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittanut ja istuutunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

²² Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.”

Taivaallinen jumalanpalvelus

4 ¹ Sen jälkeen minä näin tämän: taivaassa oli ovi avoinna. Ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut puhuvan minulle kuin pa-suuna, sanoi: “Nouse tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on määrä tapahtua.” ² Siinä samassa olin Hengessä. Katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistui-mella istuja. ³ Istuja oli näöltään kuin jaspis ja karneoli, ja valtaistui-men ympärillä oli sateenkaari, näöltään kuin smaragdi. ⁴ Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta yllään valkoiset vaatteet ja päässään kultakruunut. ⁵ Valtaistuimesta lähti salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää, ja sen edessä paloi seitsemän tulisoihtua, jotka ovat ne Jumalan seitsemän henkeä. ⁶ Valtaistuimen edessä oli ikään kuin lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa täynnä silmiä. ⁷ Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, toinen olento nuoren härän näköinen, kolmannella olennolla oli kuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen. ⁸ Niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat ylt-ympäri ja sisältä täynnä silmiä. Taukoamatta, yötä päivää, ne sanoivat: “Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala,

Kaikkivaltias, joka oli, joka on ja joka on tuleva.”⁹ Aina kun olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka istuu valtaistuimella ja joka elää aina ja iankaikkisesti,¹⁰ ne kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat häntä, joka elää aina ja iankaikkisesti. He heittävätkä kruununsa valtaistuimen eteen ja sanovat: ¹¹”Sinä, meidän Herramme ja Jumalamme, olet arvokas saamaan ylistyksen, kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaiken. Sinun tahdostasi kaikki on olemassa ja ne kaikki luotiin.”

Kirjakäärö ja Karitsa

5¹ Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, joka oli kirjoitettu täyteen sisältä ja päältä ja sinetöity seitsemällä sinetillä.² Ja minä näin väkevän enkelin, joka kuulutti voimakkaalla äänellä: ”Kuka on arvokas avaamaan tämän kirjakäärön ja murtamaan sen sinetit?”³ Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjakäärön ja katsoa siihen.⁴ Minä itkin kovasti sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjakääröä ja katsomaan siihen.⁵ Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: ”Älä itke! Leijona Juudan heimosta, Daavidin juurivesa,

on voittanut. Hän voi avata kirjakäärön ja murtaa sen seitsemän sinettiä.”

⁶ Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoivat Karitsa, ikään kuin teurastettu. Sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää. Nämä ovat Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan.⁷ Karitsa tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.⁸ Kun hän oli ottanut kirjakäärön, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen. Heillä oli kullakin harppu ja kultainen malja täynnä suitsukkeita, jotka ovat pyhien rukouksia.⁹ He lauloivat uutta laulua: ”Sinä olet arvokas ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista heimoista ja kielistä, kansoista ja kansakunnista.¹⁰ Sinä olet tehnyt heidät kuningaskunnaksi ja pappeiksi meidän Jumalallemme, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.”¹¹ Minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympäriltä. Heidän lukumääränsä oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,¹² ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvokas

saamaan voiman, rikkauden, viisauden ja väkevyyden, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.”¹³ Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa, maan päällä, maan alla ja merellä, kaikkien niissä olevien minä kuulin sanovan: “Hänelle, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!”¹⁴ Ja ne neljä olentoa sanoivat: “Aamen”, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat häntä, joka elää ikuisesti.

Kuusi ensimmäistä sinettiä

6¹ Minä näin, kun Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olenosta sanovan kuin ukkosenjylinän äänellä: “Tule!”² Samassa minä näin valkoisen hevosen. Sen selässä istuvalla oli jousi. Hänelle annettiin sepele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

³ Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: “Tule!”⁴ Silloin lähti liikkeelle toinen hevonen, tulipunainen. Sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa rauha pois maasta, jotta ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin iso miekka.

⁵ Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: “Tule!” Samassa minä näin mustan hevosen. Sen selässä istuvalla oli kädessään vaaka.⁶ Minä

kuulin, aivan kuin ääni olisi sanonut niiden neljän olennon keskeltä: “Koiniks-mitta vehnää yhdellä denaarilla ja kolme koiniksia ohraa yhdellä denaarilla. Öljyä ja viiniä älä turmele!”

⁷ Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon äänen sanovan: “Tule!”⁸ Samassa minä näin vihreän hevosen. Sen selässä istuvan nimi oli Kuolema, ja sitä seurasi Tuonela. Niiden valtaan annettiin neljäsosa maata, niille annettiin valta tappaa miekalla, nälällä, ruhtolla ja maan petojen avulla.

⁹ Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan vuoksi ja sen todistuksen vuoksi, joka heillä oli.¹⁰ He huusivat kovalla äänellä: “Kuinka kauaksi aikaa sinä, pyhä ja tosi Valtias, jätät tuomitsematta ja kostamatta meidän veremme niille, jotka asuvat maan päällä?”¹¹ Jokaiselle heistä annettiin valkoiset vaatteet ja heille sanottiin, että pysyisivät vielä vähän aikaa levollisina, kunnes täyttyisi heidän palvelustoveriensä ja veljiensä lukumäärä, niiden, jotka joutuivat tapettaviksi niin kuin hekin.

¹² Minä näin, kun Karitsa avasi kuudennen sinetin. Tuli suuri maanjäristys, aurinko muuttui mustaksi kuin

karvainen säkki, ja kuu muuttui kokonaan kuin vereksi. ¹³ Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin viikunapuu varistaa raakileensa, kun ankara tuuli sitä ravistelee. ¹⁴ Taivas väistyi syrjään kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikoiltaan. ¹⁵ Maan kuninkaat, ylimykset ja sotapäälliköt, rikkaat ja mahtavat ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten uumeniin ¹⁶ ja sanoivat vuorille ja kallioille: ”Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta, ¹⁷ sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut! Kuka voi sen kestää?”

144 000 sinetillä merkittyä

7 ¹ Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pitivät kiinni maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maalle eikä merelle eikä yhteenkään puuhun. ² Sitten näin erään toisen enkelin, joka nousi auringon nousun suunnalta ja jolla oli elävän Jumalan sinetti. Hän huusi kovalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta: ³ ”Älkää vahingoitako maata, älkää merta älkääkään puita, ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijoiden otsaan.”

⁴ Kuulin myös sinetillä merkittyjen lukumäärän, sataneljäkymmen-taneljätuhatta merkittyä kaikista Israelin poikien heimoista: ⁵ Juudan heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gaadin heimosta kaksitoistatuhatta, ⁶ Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta, ⁷ Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta, ⁸ Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimosta kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta merkittyä.

Suuri valkopukuinen joukko

⁹ Tämän jälkeen minä näin suuren joukon ihmisiä, joiden lukumäärää ei kukaan voinut laskea, kaikista kansakunnista ja heimoista, kansoista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä yllään valkoiset vaatteet ja käsissään palmunoksat ¹⁰ ja huusivat voimakkaalla äänellä: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalta!” ¹¹ Kaikki enkelit seisovivat piirissä valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa ¹² sanoen: ”Aamen. Ylistys, kirkkaus ja

viisaus, kiitos, kunnia, voima ja väkkyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti! Aamen.” ¹³ Yksi vanhimmista alkoi puhua ja kysyi minulta: ”Keitä nuo valkoisiin vaatteisiin pukeutuneet ovat, ja mistä he ovat tulleet?” ¹⁴ Minä vastasin hänelle: ”Herrani, sinä sen tiedät.” Hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. ¹⁵ Sen vuoksi he ovat Jumalan valtaistui-
men edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka istuu valtaistuimella, levittää telttamajansa heidän ylleen. ¹⁶ Ei heille enää tule nälkä eikä jano, ei aurinko polta heitä eikä mikään helle, ¹⁷ sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, paimentaa heitä ja johdattaa heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyynleet heidän silmistään.”

Seitsemäs sinetti ja kultainen suitsutusalttari

8 ¹ Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, syntyi taivaassa hiljaisuus, jota kesti puolisen tuntia. ² Minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä. Heille annettiin seitsemän pasuunaa. ³ Sitten tuli eräs toinen enkeli ja asettui alttarin ääreen. Hänellä oli kultainen suitsutusastia, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita

pantavaksi kaikkien pyhien rukoukseen kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä. ⁴ Suitsukkeiden savu nousi enkelin kädestä pyhien ihmisten rukousten kanssa Jumalan eteen. ⁵ Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Silloin tuli ukosenjylinää, pauhinaa, salamoita ja maanjäristys.

Neljä ensimmäistä pasuunaa

⁶ Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan pasuunoihin.

⁷ Ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle. Kolmasosa maasta paloi, ja kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi.

⁸ Toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin heitettiin mereen kuin suuri, tulesta palava vuori. Kolmasosa merestä muuttui vereksi, ⁹ ja kolmasosa meressä olevista luoduista, joissa oli henki, kuoli, ja kolmasosa laivoista tuhoutui.

¹⁰ Kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin putosi taivaasta suuri tähti, joka paloi kuin soihtu. Se putosi kolmasosaan virroista ja vesien lähteisiin. ¹¹ Tähten nimi oli Koiruoho. Kolmasosa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli käynyt karvaaksi.

¹² Neljäs enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin kolmasosa auringosta, kolmasosa kuusta ja kolmasosa tähdistä tuli lyödyksi, niin että kolmasosa niistä pimeni, ja päivä menetti kolmasosan valostaan, samoin yö.

¹³ Sitten minä näin ja kuulin, kun keskitaivaalla lentävä kotka huusi kovalla äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvia niiden jäljellä olevien pasuunanäänten tähden, kun ne kolme enkeliä vielä puhaltavat pasuunoihin!"

Viides pasuuna

9 ¹ Viides enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä näin taivaasta maan päälle pudonneen tähden. Sille annettiin syvyyden kuilun avain, ² ja se avasi syvyyden kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta pätsistä, ja kuilun savu pimensi auringon ja ilman. ³ Savusta lähti maan päälle heinäsirkoja, ja niille annettiin valta, samanlainen valta kuin maan skorpioneilla on. ⁴ Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa, eivät mitään vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä. ⁵ Niiden ei annettu tappaa heitä, ainoastaan vaivata heitä viisi kuukautta. Niiden aiheuttama tuska oli samanlainen kuin skorpionin aiheuttama, silloin kun se pistää ihmistä. ⁶ Niinä päivinä

ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä sitä. He haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

⁷ Heinäsirkat näyttivät sotaan varustetuilta hevosilta. Niillä oli pääsään kuin kultaiset seppeleet, ja niiden kasvot olivat kuin ihmiskasvot. ⁸ Niillä oli hiukset kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonilla. ⁹ Niillä oli rintasuojukset kuin rautahaarniskat, ja niiden siipien pauhina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten rynnäessä taisteluun. ¹⁰ Niillä oli pyrstö ja pistin kuin skorpioneilla, ja niillä oli valta pyrstöllään vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta. ¹¹ Niiden kuninkaana oli syvyyden enkeli, jonka nimi on hepreaksi Abaddon ja kreikaksi Apollyon.

¹² Ensimmäinen voi-huuto on mennyt. Mutta tämän jälkeen tulee vielä kaksi voi-huutoa.

Kuudes pasuuna

¹³ Kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Silloin minä kuulin äänen Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta. ¹⁴ Se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: "Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufratvirran varrella." ¹⁵ Silloin päästettiin irti ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmasosan ihmisistä. ¹⁶ Ratsumäen sotajoukkojen lukumäärä oli

kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta – minä kuulin niiden lukumäärän. ¹⁷ Hevoset ja niiden selässä istuvat näyttivät minusta näyssä tällaisilta: ratsastajilla oli tulipunaiset, tummansiniset ja tulikivenkeltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suusta lähti tulta, savua ja tulikiveä. ¹⁸ Kolmasosa ihmisistä sai surmansa näistä kolmesta vitsauksesta: tulesta, savusta ja tulikivistä, jotka lähtivät niiden suusta, ¹⁹ sillä hevosten voima oli niiden suussa ja niiden hännässä. Niiden hännät olivat kuin käärmeet, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat ihmisiä.

²⁰ Jäljelle jääneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät kuitenkaan kääntyneet kätensä teoista, niin että olisivat lakanneet palvomasta riivaajia ja kultaisia, hopeisia, kuparisia, kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka eivät voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävellä. ²¹ He eivät kääntyneet murhistaan eivätkä noituksistaan, eivät haureudestaan eivätkä varkauksistaan.

Enkeli ja kirjakäärö

10 ¹ Sitten minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta pilveen verhoutuneena. Hänen päänsä päällä oli sateenkaari, hänen kasvonsa olivat kuin aurinko ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat, ² ja hänellä oli kädessään pieni avattu kirjakäärö. Hän

laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle ³ ja huusi voimakkaalla äänellä, niin kuin leijona ärjyy. Kun hän huusi, antoivat seitsemän ukkosenjylinää ääntensä puhua. ⁴ Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, minä aioin kirjoittaa, mutta kuulin äänen taivaasta sanovan: “Sinetöi se, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä kirjoita sitä.”

⁵ Enkeli, jonka näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti ⁶ ja vannoi hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on. Hän vannoi, että enää ei ole aikaa ⁷ vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltaessaan pasuunaan, toteutuu Jumalan salaisuus sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille.

⁸ Ääni, jonka olin kuullut taivaasta, puhui uudestaan minulle: “Mene ja ota tuo pieni avattu kirjakäärö, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä.” ⁹ Minä menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan sen kirjakäärön minulle. Hän sanoi: “Ota ja syö se. Se karvastelee vatsasasi, mutta suussasi se on makeaa kuin hunaja.”

¹⁰ Minä otin kirjakäärön enkelin kädestä ja söin sen. Se oli suusani makeaa kuin hunaja, mutta kun olin sen syönyt, vatsaani karvas-teli. ¹¹ Sitten minulle sanottiin: “Sinun pitää vielä profetoida monista kansoista, kansakunnista, kielistä ja kuninkaista.”

Kaksi säkkipukuista todistajaa

11 ¹ Minulle annettiin sauvan kaltainen ruokomitta ja sanottiin: “Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siellä kumartaen palvovat. ² Temppelin ulkopuolella oleva esipiha jätä kuitenkin pois. Älä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta.

³ Minä annan kahdelle todistajaleni tehtäväksi profetoida säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.” ⁴ Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. ⁵ Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, tuli lähtee heidän suustaan ja syö heidän vihollisensa. Jos joku tahtoo vahingoittaa heitä, on hänen näin kuoltava. ⁶ Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa päivinä. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

⁷ Kun he ovat saaneet päätökseen todistamistyönsä, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät. ⁸ Heidän ruumiinsa makavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti nimitetään Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. ⁹ Ihmiset eri kansoista, heimoista, kielistä ja kansakunnista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä salli heidän ruumiitaan pantavan hautaan. ¹⁰ Maan päällä asuvat iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita.

¹¹ Mutta niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni profeettoihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen. Suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. ¹² He kuolivat voimakkaan äänen taivaasta sanovan heille: “Nouskaa tänne!” Profeetat nousivat pilvessä taivaaseen, ja heidän vihollisensa näkivät heidät. ¹³ Sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys ja kymmenesosa kaupungista sortui. Maanjäristyksessä kuoli seitsemäntuhatta ihmistä ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle.

¹⁴ Toinen voi-huuto on mennyt. Mutta kolmas voi-huuto tulee pian.

Seitsemäs pasuuna

¹⁵ Seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan, ja taivaassa kuului voimakaita ääniä, jotka sanoivat: “Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen, ja hän hallitsee aina ja iankaikisesti.” ¹⁶ Ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, heittäytyivät kasvoilleen ja kumartaen palvoivat Jumalaa ja sanoivat: ¹⁷ “Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ryhtynyt hallitsemaan. ¹⁸ Kansakunnat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on syttynyt, ja on tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja sinun nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja ajaa tuhoon ne, jotka ajavat maan tuhoon.”

¹⁹ Jumalan temppeli taivaassa avattiin, ja hänen liitonarkkunsä näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita, pauhinaa, ukkosenjylinää, maanjäristys ja suuria rakeita.

Nainen, poikalapsi ja lohikäärme

12 ¹ Taivaassa näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, pukuunaan aurinko, kuu jalkojensa alla ja seppeleenä päässään kaksitoista tähteä. ² Hän oli raskaana ja huusi synnytystuskissaan, ja hänen oli vaihalloista synnyttää.

³ Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaassa: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja päissä seitsemän kruunua. ⁴ Sen pyrstö pyyhkäisi kolmasosan taivaan tähdistä ja heitti ne maan päälle. Lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan naisen edessä nielaistakseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi. ⁵ Hän synnytti poikalapsen, jonka on määrä paimentaa kaikkia pakana-kansoja rautaisella valtikalla. Hänen lapsensa temmattiin Jumalan luo ja hänen valtaistuimensa luo. ⁶ Nainen pakeni autiomaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä ruokittaisiin siellä tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.

Taivaassa syttyy sota

⁷ Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä ryhtyivät sotimaan lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme ja sen enkelit taistelivat vastaan ⁸ mutta eivät kestäneet, eikä niille enää löytynyt sijaa taivaassa. ⁹ Suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin eksyttäjä, heitettiin maan päälle, ja sen enkelit heitettiin sen mukana. ¹⁰ Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan taivaassa: “Nyt on tullut pelastus ja voima, meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä on

heitetty ulos, hän, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä. ¹¹ He ovat voittaneet hänet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta eivätkä ole rakastaneet henkeään vaan ovat olleet alttiit kuolemaan asti. ¹² Sen tähden riemuitkaa, taivaat ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta asukkaineen, sillä Paholainen on astunut alas teidän luoksenne suuren vihan vallassa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!”

¹³ Kun lohikäärme näki, että se oli heitetty maan päälle, se alkoi ajaa takaa naista, joka oli synnyttänyt poikalapsen. ¹⁴ Naiselle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän lentäisi paikalleen autio-maahan, missä häntä ruokitaan aika ja ajat ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä. ¹⁵ Käärme syöksi kidastaan naisen perään vettä, kuin virran, saadakseen hänet virran vie-täväksi. ¹⁶ Mutta maa auttoi naista ja avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan. ¹⁷ Lohikäärme vihastui naiseen ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan, niitä, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

¹⁸ Ja lohikäärme seisahtui hiekalle meren rantaan.

Merestä nouseva peto

13 ¹Minä näin pedon nousevan merestä. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä. Sen sarvissa oli kymmenen kruunua ja päissä pilkkaavia nimiä. ²Peto, jonka näin, oli leopardin näköinen, mutta jalat sillä oli kuin karhulla, ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. ³Yksi sen päistä näytti olevan kuin kuoliaaksi teuras-tettu, mutta sen kuolinhaava parantui. Koko maa seurasi ihmetellen petoa, ⁴ja kaikki palvoivat kumartaen lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle. He palvoivat myös petoa sanoen: “Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?”

⁵Pedolle annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja se sai vallan tehdä sitä neljäkymmentäkaksi kuukautta. ⁶Se avasi suunsa jumalanpilkkaan, pilkatakseen Jumalan nimeä ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa. ⁷Sen sallittiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja kansakunnat. ⁸Sitä kumartavat kaikki maan päällä asuvat, joiden nimi ei ole kirjoitettuna teuras-tetun Karitsan elämänsikirjaan maailman perustamisesta asti.

⁹ Jos jollakulla on korva, se kuulee! ¹⁰ Jos jonkun osana on vankeus, hän vankeuteen joutuu. Jos jonkun osana on tulla miekalla tapetuksi, hänet miekalla tapetaan. Tässä on pyhien kestävyys ja usko.

Maasta nouseva peto

¹¹ Sitten minä näin toisen pedon nousevan maasta. Sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, mutta se puhui kuin lohikäärme. ¹² Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saa aikaan sen, että maa asukkaineen kumartaa ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parantui. ¹³ Se tekee suuria tunnustekoja, niin että se saa tulenkin lankeamaan taivaasta maan päälle ihmisten nähden. ¹⁴ Se eksyttää maan päällä asuvia niillä tunnusteoilla, joita sen annettiin tehdä pedon nähden. Se yllyttää maan päällä asuvia tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi eloon.

¹⁵ Sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, jotta pedon kuva jopa puhuisi ja saisi aikaan sen, että kaikki ne, jotka eivät kumarra pedon kuvaa, tapettaisiin. ¹⁶ Se saa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin, ¹⁷ niin ettei kukaan voisi ostaa eikä myydä paitsi se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen

luku. ¹⁸ Tässä on viisaus: jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun, sillä se on ihmisen luku, ja se luku on kuusisataakuusikymmentäkuusi.

Uusi laulu Siionin vuorella

14 ¹ Sitten minä näin tämän: Karitsa seiso i Siionin vuorella ja hänen kanssaan ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. ² Ja minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin paljojen vesien pauhina ja kuin ankara ukkosenjylinä. Ääni, jonka kuulin, oli kuin harpunsoittajien heidän soittaessa harppujaan. ³ He lauloivat uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä, eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maasta. ⁴ Nämä ovat ne, jotka eivät ole taranneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne tahansa hän menee. Nämä on ostettu ihmisten joukosta ensihedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle. ⁵ Heidän suussa ei ole havaittu valhetta, he ovat moitteettomia Jumalan valtaistuimen edessä.

Kolmen enkelin sanoma

⁶ Minä näin keskitaivaalla lentävän erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansakunnille, heimoille, kielille ja

kansoille. ⁷ Hän sanoi voimakkaalla äänellä: “Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut. Kumartaen palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja vesien lähteet.”

⁸ Häntä seurasi toinen enkeli, joka sanoi: “Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansakunnat.”

⁹ Heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi voimakkaalla äänellä: “Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin ottaensa tai käteensä, ¹⁰ niin hänkin joutuu juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhien enkelien ja Karitsan edessä.

¹¹ Heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän eikä yön lepoa, niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. ¹² Tässä on pyhien kestävyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.”

¹³ Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: “Kirjoita: Autuaita ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa. Niin on, sanoo Henki, että he saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”

Maan sadonkorjuu

¹⁴ Sitten minä näin tämän: valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui Ihmisen Pojan näköinen, päässään kultakruunu ja kädessään terävä sirppi. ¹⁵ Temppeleistä tuli toinen enkeli huutaen voimakkaalla äänellä pilven päällä istuvalle: “Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuu aika on tullut ja maan sato on valmistunut.” ¹⁶ Niin pilven päällä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan sato leikattiin.

¹⁷ Taivaan temppeleistä lähti vielä toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. ¹⁸ Myös alttarista lähti enkeli, ja hänellä oli tuli vallassaan. Hän huusi voimakkaalla äänellä sille, jolla oli terävä sirppi: “Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viiniköynnöksestä, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet.” ¹⁹ Niin enkeli heitti sirppinsä alas maan päälle, korjasi sadon maan viiniköynnöksestä ja heitti sen Jumalan vihan suureen viinikuurnaan. ²⁰ Viinikuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan stadionmitan päähän.

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

15 ¹ Minä näin taivaassa vielä yhden tunnusmerkin, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli hallussaan seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä täyttyy Jumalan viha. ² Minä näin ikään kuin

lasisen meren, tulella sekoitetun, ja ne, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta, sen merkistä ja sen nimen luvusta, seisomassa lasisella merellä. Heillä oli Jumalan harput,³ ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, laulua ja Karitsan laulua, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Vanhurskaat ja totuudelliset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas."⁴ Kuka ei pelkäisi sinua, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi, sillä sinä yksin olet Pyhä? Kaikki kansat tulevat ja kumartuvat edessäsi palvomaan sinua, sillä sinun vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki."

⁵ Sen jälkeen minä näin, kuinka temppeli, todistuksen telttamaja, avattiin taivaassa ⁶ ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä puettuina puhtaisiin hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnan kohdalta vyötettyinä kultaisella vyöllä. ⁷ Yksi niistä neljästä olennosta antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. ⁸ Ja temppeli tulisavua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennen kuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

Jumalan vihan maljat

16 ¹ Minä kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle."

² Ensimmäinen enkeli lähti ja vuodatti maljansa maan päälle. Silloin tuli paha ja ilkeä paisetauti niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

³ Toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli.

⁴ Kolmas enkeli vuodatti maljansa virtoihin ja vesilähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. ⁵ Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä Herra, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin tuomitsit. ⁶ Sillä he ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi. Sen he ovat ansainneet." ⁷ Ja minä kuulin alttarin sanovan: "Totta, oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias."

⁸ Neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sen annettiin paahdattaa ihmisiä tulella. ⁹ Ihmiset paahutuivat kovassa helteessä ja pilkkausivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset. He eivät kääntyneet sydämessään eivätkä antaneet kunniaa Jumalalle.

¹⁰ Viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni. Ihmiset pureskelivat tuskissaan kieltään ¹¹ ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseitensa takia mutta eivät kääntyneet teoistaan.

¹² Kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufratvirtaan, ja sen vesi kuivui, jotta valmistuisi tie auringonnousun suunnalta tuleville kuninkaille. ¹³ Sitten minä näin lohikäärmeen suusta, pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, aivan kuin sammakoita. ¹⁴ Ne ovat riivaajien henkiä, jotka tekevät tunnustekoja. Ne lähtevät koko maanpiirin kuninkaiden luo kokoamaan heidät sootaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä. ¹⁵ ”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi.” ¹⁶ Ja hän kokosi heidät siihen paikkaan, jonka nimi on hepreaksi Harmagedon.

¹⁷ Seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, kuului voimakas ääni, joka sanoi: ”Se on tapahtunut.” ¹⁸ Tuli salamoita, pauhinaa ja ukkosenjylinää, ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sellaista ole ollut siitä asti kun ihminen on ollut maan päällä. ¹⁹ Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja

kansakuntien kaupungit sortuivat. Suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan. ²⁰ Kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää näkynyt.

²¹ Ja taivaasta satoi ihmisten päälle suuria rakeita, talentin painoisia, ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raevitauksen tähden, sillä vitsaus oli hirtittävän ankara.

Suuri portto ja peto

17 ¹ Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle: ”Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, hänen joka istuu paljojen vesien päällä ² ja jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.” ³ Sitten enkeli vei minut hengessä autiomaahan.

Minä näin naisen istuvan helakanpunaisten pedon selässä. Peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. ⁴ Nainen oli pukeutunut purpuraan ja helakanpunaan ja koristaunut kullalla, jalokivillä ja helmillä. Kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä iljetysiä ja hänen haureutensa saastaisuutta. ⁵ Hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: ”Suuri Babylon, maan porttojen ja iljetysten

äiti.”⁶ Minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja hänet nähdesäni minä ihmettelin suuresti.

⁷ Enkeli sanoi minulle: ”Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, sen, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

⁸ Peto, jonka näit, on ollut, mutta sitä ei enää ole. Se tulee nousemaan syvyydestä ja menee kadotukseen. Ne maan päällä asuvat, joiden nimi ei ole kirjoitettuna elämäkirjaan maailman perustamisesta asti, ihmettelevät nähdessään pedon, sillä se oli, sitä ei enää ole, mutta se on tuleva. ⁹ Tässä on ymmärrys, jossa on viisaus: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu. Ne ovat myös seitsemän kuningasta. ¹⁰ Viisi heistä on kaatunut, yksi on, yksi ei ole vielä tullut. Kun hän tulee, hänen on määrä pysyä vähän aikaa. ¹¹ Mutta peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas ja on yksi noista seitsemästä ja menee kadotukseen. ¹² Ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta mutta saavat vallan kuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi yhdessä pedon kanssa. ¹³ He ovat yksimielisiä ja antavat voimansa ja valtansa pedolle. ¹⁴ He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät,

sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas, ja hänen kanssaan voittavat kutsutut, valitut ja uskolliset.”

¹⁵ Vielä hän sanoi minulle: ”Vedet, jotka sinä näit tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja, väkijoukkoja, kansakuntia ja kieliä. ¹⁶ Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon, tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella. ¹⁷ Jumala on näet vaikuttanut heidän sydämessään, että he toteuttavat hänen ajatuksensa, toimivat yksimielisesti ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat toteutuvat. ¹⁸ Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, jolla on kuninkaallinen valta maan kuninkaihin.”

Babylonin kukistuminen

18 ¹ Tämän jälkeen minä näin vielä yhden enkelin tulevan alastaivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja maa tuli valoisaksi hänen kirkkaudestaan. ² Hän huusi voimakkaalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaikkien saastaisten henkien tyyssija, kaikkien saastaisten lintujen ja kaikkien saastaisten ja vihattavien petojen pesäpaikka. ³ Hänen haureutensa vihani viiniä ovat kaikki kansakunnat juoneet, ja maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta

hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä voimasta.”

⁴Sitten kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: “Lähtekää sieltä ulos, minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synteihinsä ja saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. ⁵Sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa. ⁶Maksakaa hänelle sen mukaan kuin hän on tehnyt, ja antakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Siihen maljaan, johon hän kaatoi, kaatakaa te hänelle kaksin verroin. ⁷Niin paljon kuin hän on korottanut itseään ja elänyt ylellisyydessä, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Koska hän sanoo sydämessään: ‘Minä istun kuningattarena, en ole leski enkä tule näkemään surua’, ⁸sen vuoksi tulevat yhtenä ainoana päivänä hänen vitsauksensa: kuolema, suru ja nälkä. Ja hänet poltetaan tulessa, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominut.”

⁹Maan kuninkaat, jotka ovat hänen kanssaan harjoittaneet hau-reutta ja eläneet ylellisesti, itkevät ja vaikeroivat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun. ¹⁰He seisovat loitolla, kauhuissaan hänen vaivansa vuoksi, ja sanovat: “Voi, voi

sinua, suuri kaupunki, Babylon, sinä mahtava kaupunki! Yhdessä hetkessä tuli sinun tuomiosi.”

¹¹Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun kukaan ei enää osta heidän tavaroitaan: ¹²kultaa, hopeaa, jalokiviä ja helmiä, hienopellavaista kangasta, purppurakangasta, silkkiä ja helakanpunaista kangasta, kaikenlaista tuoksupuuta, kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia jalopuusta, kuparista, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä, ¹³kanelia ja muita mausteita, suitsuketta, hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa, viiniä ja öljyä, hienoja vehnäjuuhoja ja viljaa, karjaa ja lampaista, hevosia ja vaunuja, orjia ja ihmissieluja. ¹⁴“Hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki herkut ja kalteudet ovat sinulta kadonneet, eikä niitä enää koskaan löydetä.”

¹⁵Näiden tavaroiden kauppiaat, ne, jotka ovat rikastuneet hänen avullaan, seisovat loitolla, kauhuissaan hänen vaivansa vuoksi. ¹⁶Itkien ja surren he sanovat: “Voi, voitä suurta kaupunkia, joka oli puettu hienoon pellavaan, purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla, jalokivillä ja helmillä, ¹⁷kun sellainen rikkaus tuhoutui yhdessä hetkessä!”

Kaikki laivurit ja kaikki laivaväki, merimiehet ja kaikki, jotka ammatikseen työskentelevät merellä, seisovat loitolla, ¹⁸ ja nähdessään hänen palonsa savun he huusivat sanoen: "Mikä on tämän suuren kaupungin veroinen?" ¹⁹ He heittivät hiekkaa päänsä päälle, ja itkien ja surren he huusivat: "Voi, voi tuota suurta kaupunkia, jonka vauraudesta rikastuivat kaikki, joilla on laivoja merellä – se tuhoutui yhdessä hetkessä!" ²⁰ Riemuitse siitä, taivas ja te pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala on pannut täytäntöön teidän tuomionne hänestä.

²¹ Muuan väkevä enkeli otti kiven, joka oli kuin suuri myllynkivi, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin rajusti heitetään pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä. ²² Ei kuulla sinussa enää harpunsoittajien eikä laulajien, ei huilun- eikä torvensoittajien ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa, ei kuulla sinussa enää myllyn ääntä. ²³ Ei loista sinussa enää lampun valo, ei kuulla sinussa enää sulhasen eikä morsiamen ääntä. Sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun noituudellasi eksytettiin kaikki kansakunnat. ²⁴ Ja hänestä on löydetty profeettojen ja pyhien veri ja kaikkien maan päällä tapettujen veri."

Kiitoslaulu oikeasta tuomiosta

19 ¹ Sen jälkeen minä kuulin kuin suuren kansanjoukon sanovan voimakkaalla äänellä taivaassa: "Halleluja! Pelastus, kirkkaus, kunnia ja voima on Herran, meidän Jumalamme, ² sillä totuudelliset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut hänen kädestään palvelijoittensa veren." ³ Ja toistamiseen sanottiin: "Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti." ⁴ Ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Aamen, halleluja!"

Karitsan hääateria

⁵ Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka pelkääte häntä, sekä pienet että suuret!" ⁶ Ja minä kuulin kuin suuren kansanjoukon äänen ja kuin suurten vetten pauhinan ja kuin voimakkaan ukkosenjylinän, sanovan: "Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden. ⁷ Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunia hänelle, sillä Karitsan hääät ovat

tulleet. Hänen vaimonsa on laittautunut valmiiksi, ⁸ja hänen annettiin pukeutua hohtavaan ja puhtaiseen pellavavaatteeseen.” Se vaate on pyhien vanhurskaat teot.

⁹Hän sanoi minulle: ”Kirjoita: Autaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle!” Vielä hän sanoi minulle: ”Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.” ¹⁰Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa palvoakseni häntä, mutta hän sanoi minulle: ”Varo, ettei tee sitä. Minä olen sinun ja veljesi palvelustoveri, niiden, joilla on Jeesuksen todistus. Kumarra ja palvo Jumalaa, sillä Jeesuksen todistus on profetian henki.”

Valkoinen hevonen ja sen ratsastaja

¹¹Minä näin taivaan avoinna, ja siellä oli: valkoinen hevonen ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totuudellinen. Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti. ¹²Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki, hänen päänsään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse. ¹³Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viitta-
taan, ja häntä kutsutaan nimellä Jumalan Sana. ¹⁴Häntä seurasivat valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot pukeutuneina valkoiseen, puhtaiseen pellavavaatteeseen. ¹⁵Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jotta hän löisi sillä kansakuntia. Hän paimentaa heitä rautaisella valtikalla ja

polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan, vihan kiivauden viinikuurnan. ¹⁶Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi ”kuninkaiden Kuninkas ja herrojen Herra”.

¹⁷Sitten minä näin erään enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi kovalla äänellä kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: ”Tulkaa, kokoon-tukaa Jumalan suurelle aterialle” ¹⁸syömään kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtavien lihaa, hevosten ja niiden selässä istuvien lihaa, kaikkien vapaiden ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!”

¹⁹Ja minä näin, että peto ja maan kuninkaat olivat sotajoukkoineen kokoontuneet sotimaan hevosen selässä istuvaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan. ²⁰Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka pedon nähden oli tehnyt tunnustekonsa. Niillä hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat kumartaneet sen kuvaa. Ne molemmat heitettiin elävinä tulikiveä palavaan tuliseen järveen. ²¹Muut saivat surmansa miekasta, joka lähti hevosen selässä istuvan suusta, ja kaikki linnut tulivat kylläisiksi heidän lihastaan.

Tuhatvuotinen valtakunta

20 ¹Sitten minä näin enkelin tu-
levan alas taivaasta kädes-
sään syvyyden avain ja suuret kah-
leet. ²Hän otti kiinni lohikäärmeen,

sen vanhan käärmeen, joka on Paholainen ja Saatana, ja sitoi sen tuhanneksi vuodeksi, ³ heitti sen syvyyteen, jonka hän sulki ja lukitsi sinetillä sen yläpuolelta, ettei se enää eksyttäisi kansoja, kunnes ne tuhat vuotta kuluisivat loppuun. Tämän jälkeen se on määrä päästää irti vähäksi aikaa.

⁴ Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Näin myös niiden sielut, jotka oli teloitettu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä ottaensa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta, ⁵ mutta muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat kuluneet loppuun. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. ⁶ Autuaita ja pyhiä ovat ne, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta.

Saatanan kukistuminen

⁷ Kun tuhat vuotta on kulunut loppuun, päästetään Saatana vankeudesta, ⁸ ja hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla asuvia kansakuntia, Googia ja Maagogia,

kootakseen ne sotaan, ja lukumäärältään joukkoja on kuin meren hiekkaa. ⁹ Ne nousevat yli koko maan laajuuden ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta Jumalan luota lankeaa tuli ja tuhoaa ne. ¹⁰ Paholainen, niiden eksyttäjä, heitetään siihen tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja niitä vaivataan yötä päivää, aina ja ikuisesti.

Viimeinen tuomio

¹¹ Minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja sillä istuvan, jonka kasvoja taivas ja maa pakenivat, eikä niille löytynyt enää sijaa. ¹² Näin kuolleet, suuret ja pienet, seiso-massa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Avattiin vielä yksi kirja, elämänpöytäkirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. ¹³ Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja kukin heistä tuomittiin tekojensa mukaan. ¹⁴ Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. ¹⁵ Ja jos ketä ei havaittu elämänpöytäkirjaan kirjoitetuksi, hänet heitettiin tuliseen järveen.

Uusi taivas ja uusi maa

21 ¹ Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut. ² Ja pyhän kaupungin, uuden

Jerusalem, näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistetuna niin kuin miehelleen kaunistettu morsian.³ Ja minä kuulin voimakkaan äänen sanovan valtaistuiltani: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa."⁴ Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei murhetta, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt."

⁵Valtaistuimella istuva sanoi: "Uudeksi minä teen kaiken." Hän sanoi myös: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat luotettavat ja todet."⁶ Vielä hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu. Minä annan janoiselle lahjaksi vettä elämän veden lähteestä."⁷ Joka voittaa, perii tämän, ja minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani.⁸ Mutta pelkurien ja epäuskoisten, saastaiten ja murhaajien, haureellisten ja noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on siinä järjessä, joka palaa tulta ja tulikiveä. Tämä on toinen kuolema."

Uusi Jerusalem

⁹Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule

tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."¹⁰ Hän vei minut Hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalem, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan luota.¹¹ Se loisti Jumalan kirkkautta, ja sen hohde oli kuin kaikkein kalleimman kiven, kuin kristallinkirkkaan jaspiksen.¹² Siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä. Portteihin oli kirjoitettu nimiä, Israelin lasten kahdentoista heimon nimet.¹³ Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.¹⁴ Kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin nimet.

¹⁵Hänellä, joka puhui minun kanssani, oli mittana kultainen ruokosauva, jotta hän mittaisi kaupungin, sen portit ja sen muurin.¹⁶ Kaupunki on nelikulmainen, ja sen pituus on yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi ruokosauvalla kaupungin: kaksitoistatuhatta stadionmittaa. Sen pituus, leveys ja korkeus ovat yhtä suuret.¹⁷ Hän mittasi sen muurin: sataneljäkymmentäneljä kyynärää, ihmismitan mukaan, joka on myös enkelin mitta.

¹⁸Muurin rakennelma on jaspista, ja kaupunki on puhdasta kultaa,

puhtaan lasin kaltaista. ¹⁹ Kaupungin muurin perustukset on kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäinen perustus on jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi, ²⁰ viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysooliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti. ²¹ Ne kaksitoista porttia ovat kaksitoista helmeä, kukin portti oli yhdestä helimestä. Kaupungin pääkatu on puhdasta kultaa, kuin läpikuultavaa lasia.

²² Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt, sillä sen temppelinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, ja Karitsa. ²³ Kaupunki ei tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa. ²⁴ Kansat, jotka pelastuvat, vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loistonsa ja kunniansa. ²⁵ Sen portteja ei koskaan suljeta päivällä, eikä yötä siellä olekaan. ²⁶ Sinne tuodaan kansakuntien loisto ja kalleudet. ²⁷ Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljetysten tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämäkirjaan.

22 ¹ Enkeli näytti minulle myös elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli kumpuaa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

² Keskellä kaupungin valtakatua, virran haarojen kulkiessa molemmin puolin, on elämän puu, joka kantaa kahdettoista hedelmät antaen hedelmänsä joka kuukausi. Puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. ³ Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuini, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. ⁴ He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. ⁵ Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä aurinkon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti.

Jeesus tulee pian

⁶ Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä on määrä pian tapahtua." ⁷ "Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!"

⁸ Minä, Johannes, kuulin ja näin tämän kaiken. Kun olin sen kuullut ja nähnyt, heittäydyin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen juureen, joka oli tämän minulle näyttänyt. ⁹ Mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet tee sitä! Minä olen sinun ja sinun veljesi, profeettojen, palvelustoveri, sekä niiden, jotka noudattavat tämän kirjan sanoja. Kumarra ja palvo Jumalaa!"

¹⁰ Ja hän sanoi minulle: "Älä sulje sinetillä tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. ¹¹ Väärä-ryyden tekijä tehkään edelleen väärä-ryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehkään edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyköön edelleen."

¹² "Minä tulen pian, ja minun palkani on minun mukani antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

¹³ Minä olen Alfa ja Oomega, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.

¹⁴ Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja että he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin. ¹⁵ Ulkopuolella ovat koirat ja noidat, houreelliset ja murhaajat, epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka rakastavat ja noudattavat valhetta.

¹⁶ Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille tästä seurakunnissa. Minä olen Daavidin

juurivesa ja hänen sukuaan, se kirjas aamutähti." ¹⁷ Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä.

¹⁸ Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. ¹⁹ Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, Jumala ottaa häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

²⁰ Hän, joka todistaa tämän, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian." Aamen, tule, Herra Jeesus!

²¹ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. Aamen.